

ته فسیری قورئانی به رزو به پیز

به رگی سی و دووهم

سووره ته کانی

(عبس) و (التکویر) و (الإنفطار) و (المطففین)
و (الإنشقاق) و (البروج) و (الطارق) و (الأعلى)
و (الغاشية) و (الفجر) و (البلد) و (الشمس)
و (اللیل) و (الضحی) و (الشرح) و (التین)

عه لی باپیر

تہ فسیری سوو پہ تہ کانی

عَلَسَ تَاکو التَّيْنِ

ته‌فسیری شازده سوورپه‌ته‌کانی

عَبَسَ تَاكُو التَّيْنِ

نووسینی : عه‌لی باپیر

دیزاینی ناوه‌وه : زه‌رده‌شت کاوانی

چاپی یه‌که‌م ۱۴۴۵ ک - ۲۰۲۳ ز

۸۹۷ لاپه‌په

۲۴ سم

بابه‌ت : ئایینی

له به‌ریۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان - هه‌ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پێدراوه

تہ فسیری سوورہ تہ کانی

عَلَسْرُکَا تَاکُو التَّیْرُ

نووسینی: عہ لی باپیر

پېشەكى نەم تەفسیرە بەگشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿۷﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَالَّةٌ، وَكُلُّ ضَالَّةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوينەرە بەرپرزو خوڤە وىستەكان!

هيچ گومانى تىدانىه - بۆ مروڤى برودار - كه ئەو تەمەنەى لە خزمەت دوایىن كىيى خوا (قورئان) دا بەسەردەبرى، جا بە ھەر شىوئەك لە شىوئەكانى لە خزمەتدا بووندا بى؛ خويندەنەو، تىفكرين و پامان، فېركردن، كارپېكردن ... ھتە، بە باشتىرین جېگرتن جېگا دەگرى و، خاوەنەكەى لە دىياو دواروژدا لىي بە ھەرمەندە.

(۱) ئەو ە پىي دەگوترى: (خطبة الحاجة) كه پىغەمبەر ﷺ ھاوئانى بەرپىزى فېردەكرد، پىش ھەر قسەيەكى گرنگ، بىلپىن، ەك وتارى جومعه و داخواز پىكردن (خطبة) و... ھتەو، ئەم وتارە، ھەركام لە: الترمذى: (۱۱۰۵)، النسائى: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانى: (۲۴۱۴) ھىناوئانەو (مسلم) یش بە شىكى ھىناو.

منیش - كه وهك باسكردنى چاكه‌ی خوا (التَّحَدَّثُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ) ده‌یخه‌مه‌روو- له‌وه‌تى فامم كردۆته‌وه، خوا‌ی به‌به‌زه‌یى و به‌خشه‌ر چاكه‌ی له‌گه‌ل كردووم و، به‌فه‌رمایشى به‌رزو بى وئنه‌ی خو‌یه‌وه سه‌رگه‌رمى كردووم و، به‌ر له‌ته‌مه‌نى بیست سالییه‌وه هیدایه‌تى داوم، قورئانى به‌رئىزو پىز له‌به‌ر بكه‌م و، سه‌رقالى خو‌یندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌كانى قورئان و، تىوه‌پامانى ئایه‌ته‌پر به‌ره‌كه‌ته‌كانى و، لیۆردبوونه‌ویان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تىك‌پراى كتىب و نامیلکه‌و وتارو ده‌رسه‌كانم، كه‌م و زۆر له‌به‌ر پۆشنایى قورئان دابوون، كه‌ دياره‌ هه‌ر ته‌مه‌ش شتىكى سرووشتییه؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام، بىجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تى پىغه‌مبه‌ر ﷺ، كه‌ ئه‌ویش هه‌ر روونكردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تى جىبه‌جىك‌ردن و كارپىك‌ردنیه‌تى، شتىكى دىكه‌یه؟! بىگومان نه‌خىر.

ئنجا له‌مپژ سالیش بوو، كه‌ براو خوشكانتىكى دلسۆزى نزىك و ناشنام، داوايان لىده‌كردم كه‌ ده‌ست بكه‌م به‌ دانانى ته‌فسىرو لىكدانه‌وه‌یه‌كى قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانى سالى (۱۴۲۸) دا هاته‌ دلمه‌وه، كه‌ ناوى خوا‌ی لىبه‌ئىنم و ده‌ست به‌و كاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بكه‌م، به‌لكو ورده‌ ورده‌ به‌پى بوارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندىكى لى ته‌نجام بده‌م، له‌گه‌ل سه‌رقالى زۆرو جو‌راو جو‌رىشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تىكى وام بو ده‌په‌خسى كه‌ بتوانم خىراى تىدا بكه‌م و خۆمى بو‌یه‌كلایى (مَتَفَرِّغْ) بكه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بى ته‌واوى بكه‌م، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ مابى.

سه‌رچاوه‌ی دانانى ته‌م ته‌فسىرو لىكدانه‌وه‌یه‌شم، وى‌پراى سه‌رنجدانى زۆربه‌ی ئه‌و ته‌فسىرانه‌ی كه‌ باون و، ده‌ستم پىيان گه‌یشته‌وه، برىته‌ له‌ وردبوونه‌وه‌ تىوه‌پامانى خۆم له‌ خودى قورئان، چونكه‌ بىگومان قورئان: هه‌ندىكى هه‌ندىكى روون ده‌كاته‌وه: (الْقُرْآنُ يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه‌تى پىغه‌مبه‌رى خوا ﷺ چونكه‌ پىغه‌مبه‌رى خواش روونكه‌ره‌وه (مُبَيِّنٌ)ى قورئانه، وه‌ك خوا ﷺ فه‌رموویه‌تى:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَفْكُرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل.

واتە: ھەر ھەرزەمان بۆ لای تۆ ناردۆتە خوا، تەکو ئەو ھە بۆ خەلکی نێراوەتە خوا، بۆیان ڕوون بکە یەو، وە بە لکو خۆشیان بێر بکە نەو.

ئومێدیشم وایە - بە یارمەتی خوا بە خەشەر ﴿٤٤﴾ - شایستەیی ئەو ھەبێ تەفسیر و لێکدانەوەیەکی و بۆ قورئان پێشکەش بە مسوڵمانانی کوردستان بکەم، کە لە قورئان بۆ شەیتەو، مایە بە ھەر و سوودی خۆتەران بێ، بە تاییەتیش کە زیاتر لە سی (٣٠) سألە لە گەڵ قورئانی بەرزو مەزن و تەفسیرەکانی و کتیبەکانی سوننەتدا خەریکم و، دەیان کتیب و بەرھەمی جۆراوجۆرم لە زۆربەیی بوارەکانی زانستەکانی شەریعەتدا پێشکەش کردوون.

شایانی باسیشە کە ئەو بیست و دوو مانگ زیندانایی کرانەم لە لایەن ئەمریکاوە - لە (٢٠٠٣/٧/١٠ تا کو: ٢٠٠٥/٤/٢٨) - دەرفەتێکی گەورە و گرنگ بوو، بۆ زیاتر پێدا قوولبوونەو ھەبێ کتیبی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ پەیدا بوونی تێگەیشتنی تاییەت لەبارەیی زۆرێک لە ئایەتەکانیەو، ئەم راستییەش لە مەوسووعەیی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک درەوشاوەتەو^(١)، بە لām ھەلبەتە نالێم و ھێچکە سیش بۆی نیە بێ: کە ئەم تەفسیرەیی من تێرۆتەواو، چونکە وێرایی سنووردار بوونی توانا و پرستم، لە بەرانبەر کتیبی لە ھەموو ڕوویکەو ڕەھا (مطلق) و بێسنوور (لا محدود) ی خوا، نەشموستو کە زۆر بەملاولادا بچم و بچمە ئێو ھەندێک وردەکارییەو، کە یان من تێیدا پەسپۆر بە

(١) ئەو مەوسووعیە تێستا چاپ کراو، کەوتۆتە بەردەستی خۆتەرەن و، سەرچەم ھەشت بەرگ و دەوری سێ ھەزار و پێنج سەد (٣٥٠٠) لاپەرەییو، ھەولمداو بەگشتی تێیدا باسی سەرچەم لایەنەکانی ئیسلام بکەم و، تاکە سەرچاوەشم قورئان بوو، وێرایی دەقەکانی سوننەت، کە لە ھۆش (ذاکرة) دا بوون.

شایانی باسە ئەو مەوسووعیە لە چاپی دووھەمی دا، کراو بە دوازدە (١٢) کتیبی سەر بەخۆ، بە مەبەستی ئاسانتر سوود لێ بێنرانی .

شارەزا نىم، يان خوئىنەر پىۋىستى پىتى نىه، لە كاتىكدا دەيەوئى لە قورئان تىبىگات و، بزائى خوا (تبارك وتعالى) راستەوخو چى پى فەرمووه؟!

ئىنجا ھەر لىئىرەشەو ھە پىۋىستى دەزانم پىر بە دىل سوپاسى ئەو برا گەنجە رووح سووك و گورج و گوئل و دىلسۆزە بىكەم (ھەزى نەكرد ناوى بھىتەم)، كە ھەلسا بە نووسىنەو ھە ھىنانە سەر كاغەزو، پاشان تاپىكردن و دوايى پىداچوونەو ھە ھەلەگىرى، سەرچەم ئەم زنجىرە دەرسە، كە لە ئەسلىدا لە شىۋەى وتار (محاضرة) دا پىشكەش كراون، ھەروەھا ھەلسا بە (تخرىج) ى سەرچەم دەقەكانى سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پىكراو ەكانەو، زەحمەت و ماندووبوونىكى زۆرى بە سەرچەم بەرگەكانى ئەم تەفسىرەو كىشاو، خوا بە باشتىن شىۋە پاداشتى بداتەو، ھەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزىي^(۱)، لە خواى بەرزو بىھاوتاش داواكارم ئەو جوړە گەنج و لاوانە لە كوران و كچان، لەنىو گەلەكەماندا، زۆر بىكات .

شايبانى باسبىشە كە تىمە لەم تەفسىرەماندا، باسى بەش (جەزە) ەكانى قورئان و دابەشكردنەكانى دىكەى وەك: - (حزب) - ناكەين، چونكە ھەر سوورەتىك بوخوئى شىتىكى سەربەخوئەو، سەرچەم ئايەتەكانى وەك ئاللقەكانى زنجىرىك پىكەو پەيوەستن و، ئاشكراشە كە دابەشكرانى سەرچەم قورئان بو سى (۳۰) بەش (جەزە) و شەست (۶۰) (حزب)، شىتىكە لەلايەن زانايانەو كراو، بو ئاسانكارىي خوئىندى قورئان، ديارە تىمە لە دابەشكردنى بەرگەكانى ئەم تەفسىرەشدا، ديسان حىساب بو بەشەكان (أجزاء) ى ناكەين و، بە گوئىرەى سوورەتەكان، بەرگەكانى ديارىي دەكەين.

(۱) ئەو برا دىلسۆزە تىستاش پاش تەواوكردى زۆربەى قورئان، لىئىراوانە بەردەوامە و ەزمىشى جەزم كروە، كە ئەگەر تەمەن بەردەوام بى، ھەتا كۆتايى ئەم تەفسىرە سەرگەرمى كارەكەى بى .

دوا قسه شم تهوه يه كه:

ئەم تەفسیرە - وەك پیشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیوەی دەرس و وتار
پیشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێیدا چۆمەوهو، بەپێی
پنویست دەستکارییم کردو، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی
خوا ﷻ دەستی پێکردو، بەلام ئێمە لە سەرەتای دەرسەکانهوه، ئەوانه مان
لابردو، بۆ زۆر دووبارە ئەبوانهوهو، ئەو (خطبة الحاجة) یه لە سەرەتای ئەم
پێشەکییهوه هاتو، لە جیاتی سەرەتای سەرجهم دەرسەکانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشه ممه ٢٥ رجب ١٤٣٢

٢٠١١/٦/٢٧

ههولير

بەرچاۋ پرونىيەكى گرنگ لەبارەى ئەم تەفسىرەۋە

خونەرى بەرئز !

ھەرچەندە لە (پىشەكى گشتى) ئەم تەفسىرەدا باسما كىردۈە كە بۆ
نووسىنى ئەم تەفسىرە، لە ھەموو ئەو تەفسىرە باۋانەى دەستىم پىيان
گەشتە، بەھرمەندبووم، ھەرۋەھا لە كۆتايى ھەر بەرگىكى ئەم تەفسىرەدا،
سەرچەم ئەو تەفسىرانەى كەم و زۆر لىيان سوودمەند بووم، ناۋەكانىئان بە
پىز نووسىون^(۱)، بەلام لىرەش ۋەك جەختكردنەۋەى زىاترو بەرچاۋ پرونىي باشتر
بۆ ئىۋەى بەرئز دەلىم :

مادام ناۋى تەفسىرەكانان نووسىۋە، نە پىۋىست دەكات و نەدەشگونچ، بۆ
ھەر تىگەشتىن و بىرۆكەيەك، كە زۆر بەى تەفسىرەكان لەبارەى ئايەتتەكەۋە، يان
رستەۋ بىرگەيەكى ئايەتتەكەۋە، دەپھىن، ئىمە ھەموو جارى ناۋى ئەو تەفسىرانە
بىنن، بەلام بىگومان ھەر كات بىرۆكەۋ تىگەشتىكى تايەق يەككە لە تەفسىرەكان
ھەبى و بىكەۋىتە بەرچاۋ، ئىچا چ پەسندى بىكەم، چ پەزى بىكەم، ھەر كات بە
پىۋىستى بزانم، بە تايەت ئامازەى پىدەكەم، ئەگەرنا بە ئامازەى گشتى و بە
نووسىنى ناۋى تەفسىرەكان لە كۆتايى ھەر بەرگىك دا، ئىكىتفا دەكەم و، زۆرىش
لە ئەمانەتى زانستى (الأمانة العلمية) دەخەفتىم و مەبەستەم رەچاۋى بىكەم،
چونكە ئەمىنىي و ئەمانەت پارىزى، رەۋشتىكى گەۋرەۋ بەرزى مەسولمانەتتە .

(۱) دوايى ۋا بەباش زانرا ناۋى تەفسىرەكان لاپىرئ و، لە كۆتايى كۆى بەرگەكانى [تەفسىرى
قورئانى بەرز و بەپىز]دا دەيانووسىن.

شايدى باسشە جارى وا ھەيە بىرۆكەو تىگە يىشتىكى تايەتپى خۇم، دەر بارەى
 كۆمەلە ئايەتتىك يان ئايەتتىك يان پىستەو پىگەيەكى ئايەتتىك، بۇ دروست دەپ،
 ۋەك تىگە يىشتىن و بۇچوونى خۇم دەينووسم، كەچى پەنگە لە تەفسىرەكانى
 دىكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەويش بەھۇى ئەۋەۋەيە كە من
 ئەۋ تەفسىرەم نەكەۋتۆتە بەر دىدە، يان دىتوۋمەۋ لەيادم نەماۋە.

پېنښه کی ئهم بهرگه

الحمد لله الأحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد، والصلاة والسلام على محمد خاتم النبيين المبعوث رحمة للعالمين، وآله أجمعين من الصحب والأزواج والقربة إلى يوم الدين.

ئهم بهرگه - له چاپی یه که مدا- بهرگی سی و دووهم (۳۲) ه له ته فسیری قورئانی بهرز و به پیژ و شازده سووړه تی گرتوونه خوئی و هه مووشیان ده که ونه جوزئی سییه م (۳۰) هوه، به پیی دابه شکر دنی زانایان بو قورئان به سی بهش (جزء).

ئهم بهرگه ش وهک سه رجهم بهرگه کانی دیکه ی ئهم ته فسیره، به جهوت قوئاغ نایه ته کانی سووړه ته کان پوونده که ی نه وه و، وپرای نه وهش ژماره یه ک کورته باسی شی گرتوونه خوئی، بهم شیوه یه:

یه که م: له سووړه تی (عبس) دا:

- ۱- کورته باسیک ده باره ی جهوت حکمه ت له و گله ییه ی خوادا که له پیغه مبهری کردوه.
- ۲- کورته باسیک له باره ی نه ندازه گیری خواوه بو نوتفه.
- ۳- کورته باسیک ده باره ی ئاسانبوونی له دایک بوونی کوړپه له.
- ۴- دوو قسه ی پال دراو بو نه بوبه کر و عومه ر و بهرپه چدانه وه ی قسه ی به دگومانوای شیعه کان.

دووه م: له سووړه تی (التکویر) دا:

- ۱- قووله باسیک ده باره ی حوکمی مندالان له رۆژی دوا پیدا.
- ۲- کورته باسیک له باره ی په یوه ندی نیاوان و ویستی په های خوا و ویستی به شی ی مرؤفه وه.

سۈرە: لەسوورەتى (الإنفطار) دا:

كورتەباسىك لەبارەى دروستكردى جەستەى مرؤفەو.

چوارەم: لەسوورەتى (الإنشقاق) دا:

كورتەباسىك لەبارەى پانتايى زەوى و كىشور و ئوقيانوسەكانيەو.

پىنچەم: لەسوورەتى (البروج) دا:

۱- قسەيەكى كورت لەسەر بورجەكان.

۲- قسەيەك لەبارەى (لوح المحفوظ)و.

شەشەم: لەسوورەتى (الطارق) دا:

كورتەباسىك لەبارەى چۆنيەتى دروستبوونى مرؤفەو.

حەوتەم: لەسوورەتى (الأعلى) دا:

كورتەباسىك لەبارەى پىكى پىنمايى خواو لەدروستكراوەكانىدا.

هەشتەم: لەسوورەتى (الغاشية) دا:

۱- كورتەباسىك: حەوت بەلگە لەسەر ئەوئەى كە مەبەست لە **عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ** بىكار پىكرانە بىپروايانە لە دۆزەخدا.

۲- كورتەباسىك لەبارەى تايەتمەنديەكانى حوشترەو.

۳- پىنچ هەلۆهستە لەئاقار ئەو شەش ئايەتەى كۆتايى (الغاشية)و.

نۆيەم: لەسوورەتى (الفجر) دا:

۱- كورتەباسىك لەبارەى دۆزەخ و دۆزەخيەكانەو.

۲- كورتەباسىك دەربارەى بەهەشت و ئەو نازونىعمەتانەى تىيدان بۆ بەهەشتيان.

دەيەم: لە سوورەتى (البلد) دا:

- ۱- كورته باسيك دەربارەى كوئەندامى بېنين و سەرنجدانتيكى زمان و ليوەكان.
- ۲- ھەلۋەستەيەك لەبەرانبەر نەھىشتنى ستمى سىياسى و ئابوورىيدا.

ياز دەيەم: لە سوورەتى (الشمس) دا:

- ۱- كورته باسيك دەربارەى خۆرپەيوەستبوونى ژيانى مروّف پتيەو.
- ۲- كورته باسيك دەربارەى تەزكيبە.

دوازدەيەم: لە سوورەتى (الليل) دا:

- ۱- كورته باسيك: شەش وردە سەرنج.
- ۲- كورته باسيك: چوار جوړە وەلامى ئيشكالتيك.

سيز دەيەم: لە سوورەتى (الضحى) دا:

- ۱- قسەيەكى كورت لەبارەى (ضلال) رالانە پتيغەمبەرى خواو.
- ۲- چەند دەقيكى سوونەت لەبارەى ھەتيوو سوالكەر و باسکردنى چاكەى خواو.

چواردەيەم: لە سوورەتى (الشرح) دا:

- ۱- سى گيپر دراوھ لەبارەى سىنە بو گوشاردانى پتيغەمبەر لە پرووى جەستەيەو.
- ۲- ھەوت سەرنجدان لەو ئايەتانە.

پاز دەيەم: لە سوورەتى (التين) دا:

كورته باسيك لەبارەى ھەنجيرەو.

تہ فیسیری سوورہ تی

عَلَمِ

دەستپىك

بەپىزان!

ئەمىرۇ كە (۱۳) ى مانگى (ذی القعدة) ى سالى (۱۴۴۱) كۆچىيە، بەرانبەر (۴) ى حوزەيرانى سالى (۲۰۲۰) ى زاینى، لە شارى ھەولیر، خوا پشٹیوان بى دەست دەكەين بە تەفسیرکردنى سوورەتى (عَبَسَ)، سەرەتاش پىناسەو ئىوهرۆكى ئەم سوورەتەو، ھىللە گشتییەکانى و چوارچىوہکەى و سەر و سىماو كەسایەتیيەكەى، لە ھەوت (۷) برگەدا دەخەینە پروو:

پىناسەى سوورەتى (عبس) و بابەتەکانى

يەكەم: ناوى:

ناوى ھەرە باوى ئەم سوورەتە ئەوہیە كە: (سُورَةُ عَبَسَ) ى پى دەلین، بەلام ھەندىك لە زانایان چەند ناویكى دیکەشیان بو بەكارھێنان، وەك: (سورة الصَّاحَّة، سورة السَّفَرَة، سورة الأعمى، سورة ابْنِ أُمِّ مَكْتُوم)، ئەو وشانەش لەو سوورەتە موبارەكەدا ھاتوون، جگە لە ھى كۆتایى، بەلام زیاتر ھەر سوورەتى (عەبەسە) ى پى دەلین.

دووھەم: شۆینى دابەزینى:

زانایان لەسەر مەككەیی بوونى ئەم سوورەتە موبارەكە یەكدەنگن، لەو بارەوہش بەلگە زۆرن، ئەم دەقەش وەك ھەونە دینن: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ عَبَسَ مَكَّةَ} {ذکره السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۴۱۵، ونسبه لابن

الضريس والنحاس وابن مردويه والبيهقي، وقال: أخرج ابن مردويه عن ابن الزبير رضي الله عنهما مثله).

واتە: عەبدوڵلای کۆری عەباس ﷺ، گوتووێتی: سوورەتی (عَبَسَ) لە مەككە دابەزیو، ئەمە (السيوطي) لە (الدر المنثور) دا هێناوێتی و، گوتووێتی: (ابن مردويه) هەمان شت کە لە عەبدوڵلای کۆری عەباسەو گێراوێتەو (کە گوتووێتی: ئەم سوورەتە لە مەككە دابەزیو)، لە عەبدوڵلای کۆری زوبەیریشی (خوا لە خووی و بابی رازی بێ)، گێراوێتەو.

سییەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:

ئەم سوورەتە موبارەکە لە (موصحف) دا، ریزبەندییەکی هەشتا (۸۰) یە، کە لە سوورەتی (فاتحة) هەو دەتی، لە دابەزینیشدا ژمارە بیست و چوار (۲۴) یان بۆ داناو، پێش سوورەتی (القدر) و دوای سوورەتی (النجم).

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

زانایان (زانایانی ژمێرەری ئایەتەکانی قورئان)، سێ ژمارەیان بۆ باسکردوون:

أ- زۆربەیان خەلکی مەككەو خەلکی مەدینەو خەلکی کووفە، گوتووێت: ژمارە ئایەتەکانی چل و دوو (۴۲) یە.

ب- بەلام خەلکی بەسرا، ژمارە ئایەتەکانیان بە چل و یەك چل (۴۱) داناو.

ج- خەلکی شامیش بە چل (۴۰) یان داناو، بەلام ژمارە چل و دوو (۴۲) زیاتر تەبەننێ کراو، پێشتریش زۆرجار گوتوویمان: جیاوازیی لە ژمارە ئایەتەکاندا دەگەڕێتەو بۆ کورتیی و درێژیی پستەکان، نەك زانایەك بلی: فلان پستە لەو سوورەتەدا هاتو، یان فلان دوو پستە هاتوون و، یەکیکی دیکە بلی: نەخیر نەهاتوون، چونکە زانایان نەك لەسەر ئایەتەکان و پستەکانی قورئان، بەلكو لەسەر وشەکانی و پیتەکانیشی یەكدەنگن.

پىنچەم: نىۋە رۆكى:

ئەم سوۋرەتە سى تەۋەرى سەرەكى گرتۈنە خۇي:

تەۋەرى يەكەم: كە ئايەتەكانى: (۱ - ۱۶)، شازدە (۱۶) ئايەتى سەرەتاي سوۋرەتى (عيس)ن، باسى پروۋداۋى پروگرژكردنى پىغەمبەرى خوا ﷺ و پرو لىۋە چەرخاندنى له (إِبْنُ أُمِّ مَكْتُوم)، كە دەلەين ناۋى (عەبدوللا) بوۋە، ياخود ناۋى (عەمپ) بوۋە، كۈرە خالى دايكمان (خىجە) بوۋە (خوا لىيان پازى بىن)، ئەۋىش لە كاتىكدا كە پىغەمبەر ﷺ قسەى كىردۈە بۆ ژمارەيەك لە ناۋداران و قسە پۆشتۈۋانى قۈرەيش، بە تومىدى تەۋەى بەرەو ئىسلاميان بىنى و تىيان بگەيەنى.

ھەرۋەھا بەو بۆنەۋە باسى قورئانئىش كراۋە، ھەر لەو شازدە (۱۶) ئايەتە موبارەكەداۋ، پىئاسەى قورئان كراۋە، پىنگەى بەرزى قورئان خراۋەتەپرو.

تەۋەرى دوۋەم: كە ئايەتەكانى: (۱۷ - ۳۲)ن و، ئەۋانىش ھەر شازدە (۱۶) ئايەتن، باسى مروۋقى بىپرواۋ چۆنىەتتى درۋستۈۋونى، ئىجا فەرمان پىكردنى بە سەرنجدانى خۇراكەكەى و پىكھاتەكانى خۇراكەكەى و، ئەو ھەموو چاكانەى خوا ﷺ لەگەلىدا كىردۈۈن.

تەۋەرى سىيەم: كە ئايەتەكانى: (۳۳ - ۴۲)ن و، دە (۱۰) ئايەتى كۇتايى ئەم سوۋرەتەن، باسى قىامەت و پاكردنى مروۋق لە نىزىكتىن كەسەكانى لە: براى، لە بابى، لە دايكى، لە ھاۋسەرى، لە رۆلەكانى، پاشان دابەش بوۋنى خەلك بۆ دوو كۆمەل:

كۆمەللى يەكەم: پروگەشانى دلخۇش بە پاداشتى خواۋ، بەۋەى سەر بەرزو پرو سوۋرن، كە ژيانى دىنايان بە جۆرلىك گۈزەرانىدۈە، چىگاي پەزامەندى و پەسندى خواى پەرۋەردگار بوۋە.

كۆمەلى دووھم: خەمبارانى رووگرژو تال، كە خەفەتبارن و تەمى خەم لە دەم و چاویان نىشتو، بەھۆى ئەووە كە ژيانى دنایان دۆراندو، لە تاقىکردنەو، ژيانى دنیا دەرئەچوون.

شەشەم: تايبەتمەندىيەكانى:

چوار تايبەتمەندىيەم لەم سوورەتە موبارەكەدا كەوتوونەتە بەرچاو، كە وەك ئىمتىيازو جياكەرەو، يەكى ئەم سوورەتە لە سوورەتەكانى دىكە، دەيانخەينە روو:

۱- گەلى كەردنى خوا ﷻ لە پىغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ بەلام بە شۆپەيەكى ناپراستەوخۆ و زۆر بە نەرمى، لەسەر روو گرژكردنى و پشتتەكردنى بابايەكى كوێر، كە ھەموو زانایان دەلێن: بريتى بوو (إِبْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ)، كۆرى ئوممو مەكتووم كە ناوى ەبدوللا بوو، ياخود ناوى ەمەر بوو، لە ئايەتەكانى (۱ - ۱۱)دا ھاتو.

۲- ھەرمانكردنى خوا بە مروّف كە سەرنجى خۆراكەكەى بدات و، باسكردنى ھەوت شت لە پىكھاتەكانى خۆراكەكەى، كە لە ھەموو قورئاندا، ئەو شۆپە تەعبىرە بەس لێرەدا ھاتو، لە ئايەتەكانى: (۲۴ - ۳۲)دا.

۳- باسى راكردنى مروّف لە قىامەتدا لە براى و بابى و داىكى و ھاوسەرى و كۆرەكانى، ياخود پۆلەكانى، كە لە ئايەتەكانى: (۳۴ - ۳۷)دا ھاتو.

۴- چەند وشەو تەعبىرێك، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتوون:

۱- وشەى: ﴿عَسَىٰ﴾

۲- وشەى: ﴿تَصَدَّقْ﴾

۳- وشەى: ﴿لَّهِيَ﴾

۴- وشەى: ﴿تَكْرَمُوْا﴾

- ۵- وشەى: ﴿سَفَرٌ﴾.
- ۶- وشەى: ﴿فَأَقْبِرْهُ﴾.
- ۷- وشەى: ﴿وَقَضَى﴾.
- ۸- وشەى: ﴿غَلَبَا﴾.
- ۹- وشەى: ﴿وَأَبَا﴾.
- ۱۰- وشەى: ﴿الصَّاحَّةُ﴾.
- ۱۱- وشەى: ﴿مُسْرَةً﴾.
- ۱۲- وشەى: ﴿عَلَيْهَا عِبْرَةٌ﴾.
- ۱۳- وشەى: ﴿تَرْهَقُهَا قَارَةٌ﴾.
- ۱۴- وشەى: ﴿الْفَجْرَةَ﴾.

دوایی ئیمە مانای ئەم وشانە دەکەین.

هەوتەم و کۆتایی: دابەشکردنی ئایەتەکان:

ئیمە کۆی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە دەکەینە دەرسیک، چونکە هەرچەندە سێ تەوہری سەرەکی پێکدێن، بەلام ئەو سێ تەوہرە، هەرسیکیان پێکەوہ پەیوەست و تیکەلکێشن، هەرچەندەش زۆر سەرنجەدا، بگونجی بیانکەینە زیاتر لە دەرسیک، بەلام ئایەتەکان زۆر تیکەلکێشن و پێکەوہ پەیوەست، بۆیە کردمانن بە دەرسیک.

دەرسى ئەم سوورەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان - وەك گۈتم: ھەموو سوورەتەكە دەكەنە دەرسىك - لە كۆى چل و دوو (۴۲) ئايەتەكەى ئەم سوورەتەى (عبس)، پېكھاتوۋە، ئەو چل و دوو ئايەتە موبارەكەش دابەش دەبن بۆ سى تەوھرى سەرەكىي تېكھەلکېش و پېكھوۋە پەيوەست:

تەوھرى يەكەم: لە سازدە (۱-۱۶)ى سەرەتا پېكھاتوۋە، باسى پروگرژکردنى پېغەمبەرى خوا ﷺ، و، پرو وەرچەرخاندن و پرووەرگېرپانەتى لە بابايەكى كۆپر (ابن أم مكتوم)، كە ناوى عەبدوللا ياخود عەمق بوو، كورە خالى دايكمان (خديجة) بوو، ئەویش لە كاتىكدا كە پېغەمبەرى خوا ﷺ سەرقالى قسە كردن بوو بۆ كۆمەللىك لە دەستپۇشتووان و زلەزلانى ھۆزى قورەيش، كە بېرپاۋبون، لەو كاتەدا ئەویش ھاتوۋە بۆ خزمەتى و وەك دوايى باسى دەكەين، لە ھۆى ھاتنە خواروۋەكەيدا، گوتتويەتى ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ! خوا چ ئايەتتىكى دىكەى بۆ دابەزانددوى پېم بلى! دەبى ئاگاي لى نەبوو بى كە پېغەمبەر ﷺ سەرقالى قسە كردنە، ئەویش پرووى لى گرژ كردوۋە پرووى لىوەرگېراۋە، ھەرۋەھا بەو بۇنەوۋە باسى قورئانىش كراۋە.

تەوھرى دووھم: ئەویش لە سازدە ئايەتى دووھم ئايەتەكانى: (۱۷ - ۳۲)دا، باسى مروقى بېرپاۋ دەكات، چۈنەيتىي دروستبوونى مروڤ و فەرمان پى كردنى كە سەرنجى خواردنەكەى خۆى بدات و تىيەوۋە راپەيتى و لىي وردىبىتەوۋە، دوايى باسى پېكھاتەكانى خۇراكەكەى لە ھەوت بېرگەدا، كردوۋە.

تەوھرى سىيەم: كە لە دە ئايەتى كۆتايى پىك دى، ئايەتەكانى: (۳۳ - ۴۲)، باسى قىامەت و راکردنى مروڤ لە نىزىكتىن و خۆشەويستىن كەسانى، لە دىيادا، كە برىتىن لە: بابى و دايكى و براى، ئنجا ھاوسەرى و پۇللەكانى، دوايىش

دابه‌شبوونی کوو خه‌لك و مروفايه‌تی بو دوو كوومه‌ل: پروو گه‌شانی دلخووش و، خه‌مه‌بارانی پروو گرزو تال.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿عَسَىٰ وَتَوَلَّىٰ ۝۱ أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ۝۲ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يَرْكَبُ ۝۳ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ ۝۴ الذِّكْرَىٰ ۝۵ أَمَّا مِنِ اسْتَعْتَنَىٰ ۝۶ فَأَنَّتْ لَهُ تَصَدَّىٰ ۝۷ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبُ ۝۸ وَأَمَّا مَن جَاءَكَ يَسْعَىٰ ۝۹ وَهُوَ يَخْشَىٰ ۝۱۰ فَأَنَّتْ عَنْهُ نَلْهَىٰ ۝۱۱ كَلَّا إِنَّهَا لَذِكْرَةٌ ۝۱۲ لِّمَن شَاءَ ذَكَرَهُ ۝۱۳ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۝۱۴ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝۱۵ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝۱۶ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝۱۷ قِيلَ الْإِنسَنُ مَا أَكْفَرُهُ ۝۱۸ مِّنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝۱۹ مِّن نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۝۲۰ ثُمَّ أَمَانَهُ ۝۲۱ فَأَقْبَرَهُ ۝۲۲ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۝۲۳ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۝۲۴ فَلْيَنْظُرِ الْإِنسَنُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ۝۲۵ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۝۲۶ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝۲۷ فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝۲۸ وَرَبَّوْنَا ۝۲۹ وَخَلَقْنَا ۝۳۰ وَحْدَانٍ عُلْبًا ۝۳۱ وَفَكَهَنَ ۝۳۲ وَأَبْنَا ۝۳۳ مَتَّعْنَا لَكُمْ ۝۳۴ وَلَا تَعْمَلُونَ ۝۳۵ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ۝۳۶ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝۳۷ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۝۳۸ وَصَجِيلِهِ وَبَنِيهِ ۝۳۹ لِّكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝۴۰ وَجُوهُ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۝۴۱ صَاحِبُكُمْ مُّنْشَبِرَةٌ ۝۴۲ وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝۴۳ تَرْهَقُهَا قَفَرَةٌ ۝۴۴ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ۝۴۵﴾

مانای ده‌قاول ده‌قی نایه‌ته‌کان

١- به ناوی خوا‌ی به به‌زه‌یی به‌خشنده، پرو‌ی گر‌ز کردو وه‌رچه‌رخا ١ له
 سۆنگه‌ی نه‌وه‌وه که (پیاوه) کو‌په‌که هاته لای ٢ چ شتیک به تو‌ی ده‌زانینی،
 په‌نگه خو‌ی پاک و چاک بکات! (له نه‌نجامی قه‌سه‌کردنیدا له‌گه‌ل تو‌دا) ٣
 یان بی‌ری بکه‌وینه‌وهو بی‌رکه‌وته‌وه‌که سو‌ودی پی بگه‌یه‌نی! ٤ به‌لام که‌سیتک

كه بێتيازی نواند (له هیدایه‌تی خوا) تۆ پرووی تێده‌که‌ی (و لێی ده‌چیه‌ پێش)!
 ٥٥ ئنجا نه‌گهر (ئه‌وه‌ که‌سه‌) خووی پاک و چاک نه‌کات ٥٦ چ (به‌رپرسیار بێتیه‌ک)
 له‌سه‌ر تۆیه‌؟ ٥٧ به‌لام که‌سیک که‌ به‌ گزنگیی پێدانه‌وه‌ دێته‌ لات ٥٨ له‌ حالیکدا
 به‌ مه‌زنگرتیی شه‌وه‌ (له‌ خوا) ده‌ترسێ ٥٩ که‌ چی تۆ خووی لێ ده‌خافێتی! ٦٠
 نه‌خێر (جاریکی دیکه‌ وامه‌که‌)، بێگومان ئه‌م (ئاموژگاریی)ه‌ بیرخه‌روه‌یه‌ ٦١
 هه‌ر که‌س ویستی یادی ده‌کات (و په‌ند وه‌رده‌گرێ) ٦٢ (ئه‌وه‌ قورئانه‌) له‌ چه‌ند
 په‌ره‌یه‌کی رێز لێزاو دایه‌ ٦٣ (ئه‌وه‌ په‌رانه‌، پایه‌) به‌رز کراوه‌ پاکراوه‌ن ٦٤ به‌
 ده‌ست نوێنه‌رائیکه‌وه‌ن (له‌ فریشتان) ٦٥ (له‌ لای خوا) به‌رێزو قه‌درن، چاکه‌کارن
 ٦٦ مروّڤ (ی بێپروا) به‌ کوشته‌بچێ چه‌نده‌ بێپروا سپه‌یه‌! ٦٧ (خوا) له‌ چی
 دروستیکردوه‌؟ ٦٨ له‌ تۆویلکه‌یه‌ک دروستیکردوه‌، ئنجا ئه‌ندازه‌گیریی کردوه‌ ٦٩
 دواایش پێتی (له‌دایک بوون و ژيانی) بۆ ئاسانکردوه‌ ٧٠ ئنجا مراندووویه‌تی و
 خستووویه‌ته‌ گۆڤه‌وه‌ (شوێنی خسته‌نه‌گۆڤی بۆ په‌خساندوه‌) ٧١ دواپی هه‌ر کات
 ویستی (زیندوووی ده‌کاته‌وه‌وه‌) بڵاوی ده‌کاته‌وه‌ ٧٢ نه‌خێر (با واز له‌ سپه‌یی
 بێتی)، ئه‌وه‌ی (خوا) فه‌رمانی پێکردوه‌ جێ به‌جیی نه‌کردوه‌ ٧٣ ده‌جا با مروّڤ
 بۆ خۆراکه‌ی پڕوانی (و لێی وردبێته‌وه‌) ٧٤ (خۆراکه‌ی به‌وه‌ جوړه‌ هاتۆته‌
 دی): ئیمه‌ (له‌ سه‌رێوه‌) به‌ خورزه‌م ئاومان هه‌لپه‌شتوه‌ ٧٥ دواپی به‌ له‌تکردن
 زه‌ویمان قلیشانده‌وه‌ ٧٦ ئنجا دانه‌وێله‌ (ی جوړاو جوړ) مان تێدا پڕوانده‌وه‌ ٧٧
 هه‌روه‌ها تری و سه‌وزه‌وه‌ ته‌په‌کار ٧٨ دیسان زه‌یتوون و دارخورما ٧٩ هه‌روه‌ها
 باخه‌ چرو په‌رکان ٨٠ هه‌روه‌ها میوه‌ له‌وه‌ر ٨١ بۆ به‌هره‌گه‌یاندن به‌ خوێنان
 و ئاژه‌له‌کاتنان ٨٢ ئنجا هه‌ر کات هه‌رژنه‌که‌ (ی پوژی دواپی) هات ٨٣ ئه‌وه‌
 پوژه‌ی مروّڤ له‌ براه‌ ده‌کات ٨٤ هه‌روه‌ها له‌ دایکی و بابی ٨٥ دیسان
 له‌ هاوسه‌ری و پۆله‌کانی ٨٦ بۆ هه‌ر که‌سیک له‌وان کاریک هه‌یه‌ سه‌رقالی
 ده‌کات (نه‌یه‌په‌رژێته‌ سه‌ر که‌س) ٨٧ پڕوانتیک له‌وه‌ پوژه‌دا پڕوون و پڕشنگدارن ٨٨
 پیکه‌نیوو شادمانن ٨٩ پڕوانتیکیش له‌وه‌ پوژه‌دا تۆزو گه‌ردیان له‌سه‌ره‌ ٩٠ په‌شایی
 و تلخیی (خه‌م و په‌ژاره‌)یان لێنێشته‌وه‌ ٩١ ئا ئه‌وانه‌ بێپروا تاوانباره‌کانن ٩٢.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(عَبَسَ): ڕووی گرژ کرد، (العَبُّوسُ: قُطُوبُ الْوَجْهِ مِنْ ضَيْقِ الصَّدْرِ)، (عَبُّوسٌ): بریتیه له نیۆچه‌وان تێکنا و خۆ مۆنکردن و ڕووگرژ کردن، له ئەنجامی سینه تەنگ بووندا، مەرۆف که شتیکێ به دڵ نه‌بوو، خه‌می له شتیک خوارد، ئەو خه‌مه‌ی له دڵیدا، له‌سه‌ر دهم و چاویشی ڕه‌نگ ده‌داته‌وه‌.

(تَصَدَّى): (التَّصَدَّى: أَنْ يُقَابَلَ الشَّيْءُ مُقَابَلَةَ الصَّدَى، أَيْ: الصَّوْتِ الرَّاجِعِ مِنَ الْجَبَلِ)، (تَصَدَّى): ئەوه‌یه شتیک وه‌ک ده‌نگدانه‌وه‌، ڕووبه‌ ڕووی بکریته‌وه‌، (صَدَى): بریتیه له ده‌نگی چیا، (ده‌نگدانه‌وه‌).

(سَعَى): (السَّعْيُ: الْمَشْيُ السَّرِيعُ، وَهُوَ دُونَ الْعَدْوِ، وَيُسْتَعْمَلُ لِلْجِدِّ فِي الْأَمْرِ خَيْرًا كَانَ أَوْ شَرًّا)، (سَعَى): بریتیه له ڕۆیشتنی خێرا، به‌لام نه‌گاته‌ گورگه‌ لۆقه‌و ڕاکردن، وشه‌ی: (سَعَى) به‌کارده‌هێنری بۆ چاک ئەنجامدانی کارێک، ئنجا ئەو کاره‌ چاک بێ، یان خراب بێ.

(لَهَيْئًا): (اللَّهُو: مَا يَشْغُلُ الْإِنْسَانَ عَمَّا يَحْتَمِلُهُ وَيُهْمُهُ، يُقَالُ: لَهَيْئْتُ عَنْ كَذَا، وَلَهَيْئْتُ بَكْذَاً)، (لَهُو): بریتیه له‌وه‌ی مەرۆف بخاflئنی و بێئاگای بکات له شتیک، که پێیه‌وه‌ په‌یوه‌سته‌و بۆی گرنگه‌، بۆی مایه‌ی بایه‌خه‌، ده‌گوتری: (لَهَيْئْتُ عَنْ كَذَا)، واته‌: له فلان شته‌ خاflام، (لَهَيْئْتُ بَكْذَاً)، واته‌: به‌ فلان شت خاfl بووم.

(كَلَّا): (كَلَّا: كَلِمَةٌ رَدٌّ وَزَجْرٌ وَإِبْطَالٌ، لِقَوْلِ الْقَائِلِ، وَذَلِكَ نَقِیضُ «إِي» فِي الْإِثْبَاتِ)، (كَلَّا): وشه‌یه‌ که به‌کارده‌هێنری بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌و تێوه‌خوێن و هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی قسه‌ی که‌سیک، یان په‌فتاری که‌سیک.

(ئەو گوتوو‌یه‌تی: (لقول القائل)، بۆ قسه‌ی بێژه‌ریک، به‌لام له‌ راستیدا (كَلَّا) ته‌نیا بۆ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی قسه‌ی بێژه‌ریک به‌کارنا‌یه‌ت، به‌لكو وێرای قسه‌، بۆ

بەرپەرچدانەۋەى ھەلسۈكەۋەتى بابايەكیش كە ھەلسۈكەت و پەرەتارپىكى نواندو، بەكاردى، لىرەش دا پىغەمبەر ﷺ ھىچى نەگوتو ھەگەل (ابن أم مكتوم) دا، بەس پرووى لى گرژ کردوو ھو پرووى لى ۋەرچەرخانندو، كەۋاتە: (كلاً)، تەنبا بۆ بەرپەرچدانەۋەى قسەى قسەكەرىك نەھاتو، بەلكو بۆ ھەلوەشانندو ھو پەرەخە لىگرتى پەرەتارپىكىش دى).

ئىنجا وشەى: (كلاً)، دژو پىچەۋانەى (إي، يە، إي): لە چەسپاندندا (كلاً): لە پەرەخە لىگرتىن و ھەلوەشانندو دا، (إي، يانى، بەلن، ياخود: ئەرئى.

(تَذَكُّرَةٌ): (التَّذَكُّرُ: مَا يَتَذَكَّرُ بِهِ الشَّيْءُ، وَهُوَ أَعَمُّ مِنَ الدَّلَالَةِ وَالْأَمَارَةِ)، (تَذَكُّرَةٌ): برىتە لەۋەى شىتىكى پى بىتەۋە ياد، كە گشتىتەر لە وشەى (دلالة)، پرى پىشاندان و (أَمَارَةٌ)، نىشانە.

(صُحُفٌ مُّكْرَمَةٌ): (الصَّحِيفَةُ: الْمُبْسُوطُ مِنَ الشَّيْءِ كَصَفْحَةِ الْوَجْهِ، وَالصَّحِيفَةُ الَّتِي يُكْتَبُ عَلَيْهَا وَجْمَعُهَا صَحَائِفٌ وَصُحُفٌ)، (صَحِيفَةٌ): برىتە لە ھەر شىتىك پان كرا بى، ياخود پاخرا بى، ۋەك (صفحة الوجه)، ۋاتە: پەرەى دەم و چاۋ، (صحيفة)، بەۋەش دەگوترى كە لە سەرى دەنووسرى، كە بە (صحائف) و (صُحُفٌ) كۆ دەكرىتەۋە، ۋاتە: پەر، ياخود ھەر شىتىك شتى تىدا بنووسرى، مەرچ نىە ھەر كاغەز بى.

(سَفَرٌ): (السَّفَرُ جَمْعُ سَافِرٍ، كَكَاتِبٍ وَكُتْبَةٍ، وَالسَّفِيرُ: الرَّسُولُ بَيْنَ الْقَوْمِ يَكْشِفُ وَيُزِيلُ مَا بَيْنَهُمْ مِنَ الْوَحْشَةِ، فَهُوَ فَعِيلٌ مَعْنَى الْفَاعِلِ)، وشەى: (سَفَرَةٌ) كۆى (سَافِرٌ)، ۋەك (كُتْبَةٌ) كە كۆى (كَاتِبٌ)، (كَاتِبٌ)، ۋاتە: نووسەر، (سَافِرٌ)، ھەم بە ماناى خوينەرەۋە (قاريء) و، ھەم بە ماناى نوینەریش دى، بەلام (سفير): بە نىردراۋىك دەگوترى، كە دەكەۋىتە نىۋان خەلىكىكەۋە ۋە ۋەۋەى لە نىۋانىندا ھەيە، لە ناكۆكىى و نا تەبايى لايدەبات، بۆيە (سفير)، لەسەر كىشى (فعيل)، بەلام بە ماناى بكەر (فاعل)، ۋە ۋەكەسەى ۋە كارە ئەنجام دەدات كە برىتە لە لابرندى ناتەبايى لە نىۋان خەلىكىدا.

(كَرَامَ): (جَمْعُ كَرِيمٍ: مَا شَرَفَ فِي بَابِهِ، وَهُوَ اسْمٌ لِلْأَخْلَاقِ الْمَحْمُودَةِ تَظْهَرُ مِنْهُ)،
(كَرَام) كَوَى (كَرِيم) ه، (كَرِيم): هەر شتێكه له جووری خووی باشتترین بێ،
ههروهها (كریم): ناوی ئهو په‌وشت و كرداره په‌سند كراوانه‌یه كه له مروفه‌وه
ده‌رده‌كه‌ون.

(بَرَرٍ): (بَرَرَةٌ جَمْعُ بَرٍّ، وَأَبْرَارٌ جَمْعُ بَارٍ، وَبَرٌّ أَبْلَغُ مِنْهُ، كَمَا أَنَّ الْعَدْلَ أَبْلَغُ
مِنْ عَادِلٍ)، (بَرَرَةٌ) كَوَى (بَرٍّ) ه، واته: چاك، به‌لام (أَبْرَارٌ) كَوَى (بَارٍ) ه، به‌مانای
چاكه‌كار.

وشه‌ی: (بَرٍّ) مانایه‌كه‌ی به‌هێزتره‌ له (بَارٍ)، هه‌روه‌ك (عَدْلٍ) كه‌ چاوگه‌،
مانایه‌كه‌ی به‌هێزتره‌ له (عَادِلٍ)، واته: دادگه‌ر، كه‌ مه‌به‌ست له (عَدْلٍ) یش هه‌ر
دادگه‌ره‌، یانی: ئهو كه‌سه‌ دادگه‌ره‌ و، بۆته‌ خودی دادگه‌ری، هه‌روه‌ك (بَرٍّ)
یش به‌ مانای چاكه‌كارییه‌و چاوگه‌، به‌لام وه‌ك ئهو كه‌سه‌ خودی چاكه‌كاریی و
سه‌رچاوه‌ی چاكه‌ كاریی بێ.

(فَأَقْبَرَتْهُ): (قَبْرَتْهُ: جَعَلَتْهُ فِي الْقَبْرِ، وَأَقْبَرَتْهُ: جَعَلَتْ لَهُ مَكَانًا يُقْبَرُ فِيهِ)، (قَبْرَتْهُ)،
واته: خسته‌مه‌ گۆڤه‌وه‌، به‌لام (أَقْبَرَتْهُ)، واته: شوێنێكم بۆ دانا تێیدا به‌خړێته‌
گۆڤه‌وه‌، كه‌واته‌: (فَأَقْبَرَتْهُ)، واته: خوا زه‌وی بۆ په‌خساندوه‌ كه‌ تێیدا به‌خړێته‌
گۆڤه‌وه‌، (قَابَرٍ): كه‌سێكه‌ كه‌سێك ده‌خاته‌ گۆڤه‌وه‌، به‌لام (مُقْبِرٍ): كه‌سێكه‌ شوێنێك
ده‌په‌خسێنێ بۆ ئه‌وه‌ی تێیدا به‌خړێته‌ گۆڤه‌وه‌.

(أَنْشَرَهُ): (نَشَرَ وَأَنْشَرَ): هه‌ردووکیان هاتوون، واته: بـلاوی كرده‌وه‌، (نَشَرَ: مُسْتَعَارٌ
مِنْ نَشْرِ الثَّوْبِ)، (نَشَرَ): خوازاوه‌ته‌وه‌ بۆ بـلاوكردنه‌وه‌ی پۆشاكێك كه‌ هه‌له‌ده‌خړی،
یان بـلاوده‌كرێته‌وه‌و پێشانی كړیار ده‌دری، به‌لام (أَنْشَرَهُ): هه‌ندیك له‌ زانایان
گوتوو‌یان: ته‌نیا بۆ بـلاوكردنه‌وه‌ی مردووان و زیندوو كرده‌وه‌یان، به‌كاردری.

(صَبَّاءٌ): (صَبَّ الْمَاءِ: أَرَاكَ مِنْ أَعْلَى، صَبَّهَ فَأَنْصَبَ)، ئاوه‌كه‌ی له‌سه‌ر را هه‌له‌په‌شته‌
خواری، رشتی ئه‌ویش رڤا، (الصُّبَابَةُ وَالصُّبَّةُ: الْبَقِيَّةُ الَّتِي مِنْ شَأْنِهَا أَنْ تُصَبَّ)،

(صَبَابَةٌ وَصَبَّ) ئەو بەرماوەی پتووستەو حالى وایە بېژنێ، کەسێک شتێک دەخوات، یان شتێک دەخواتەو، هەندێکی لى دەمێتتەو، ماوەو خلتەکەى کە دەپێژێ، پێى دەگوترێ: (صَابَا).

(سَقَقْنَا): (السَّقُّ: الحَرَمُ الْوَاقِعُ فِي الشَّيْءِ)، (سَقَّ): بریتیه لە قَلْبِشْک و درزێک کە لە شتێکدا پەیدا دەبێ، زۆر لە زانایان گوتووایە: (السَّقُّ: هُوَ الصَّدْعُ طَوْلًا)، (سَقَّ) ئەوێه بە باری درژێیدا شتێک بقلێشێ، یان درزی تێدا پەیدا بێ.

(وَقَضَّ): (القَضْبُ: كُلُّ شَجَرَةٍ طَالَتْ وَبَسَطَتْ أَغْصَانَهَا)، (قَضَبَ): هەر درەختیکە درژ بێ و لق و پۆپەکانى بلاقو بکاتەو، هەروەها (القَضْبُ): الشَّجَرُ الرُّطْبُ يُقَطَّعُ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى)، (قَضَبَ): بریتیه لە هەر پووەکیکی تەپەکار جار لە دوای جار بپردێ، بۆ وێنە: وێنەو سیوێهەو، ئەوانە، دیسان (قَضَبَ)، بە مانای سەوزەو تەپەکاریش هاتو، واتە: هەموو ئەو شتانەى مەووف بە قەپ و قەپالتە دەیانخوات، راستەووخۆ، چونکە دەگوترێ: (قَضَبَهُ يَقْضِبُهُ قَضْبًا)، بێ، دەپێرێ، بپرن، واتە: بە زارو بە قەپالتە بپری، بۆیەش هەندێک لە زانایان گوتووایە: (قَضَبَ) مەبەست پێى ئەو شتانەیه کە بە زار دەخورێن وەک: تروژی و خەیارو کالەک و شووتی، بۆیە ئەگەر بۆ مانای (قَضَبَ) بگوترێ: سەوزەو تەپەکار، واپێ دەچێ مانایەکەى راستەر بێ.

(عُلْبًا): (جَمْعُ أَغْلَبَ، وَهُوَ الْغَلِيظُ الرَّقْبَةُ)، (أَغْلَبَ): بە مەووفێک دەگوترێ گەردنی قەبەو ئەستور بێ، بۆیە بە گەردنی شیر دەگوترێ: (أَغْلَبَ)، لەبەر ئەوێ شیر کورتەو تێک سێماوەو، ناتوانێ مل بسوورپێت، دەبێ هەموو جەستەى بسوورپێت، (عُلْبًا): ئەو دارو درەختانەن کە تێکسپەمان و هەموویان وەک یەک دێنە بەرچاو.

(وَأَبًا): (الْأَبُ: الْمَرْعَى الْمُتَهَيَّئُ لِلرَّعْيِ)، (أَبَ)، بریتیه لەو لەوەرگایەى ئامادە کراوە بۆ تێدا لەوەرەن.

(الصَّاحَةُ): (الصَّاحَةُ: شِدَّةُ صَوْتِ ذِي النُّطْقِ، وَعِبَارَةٌ عَنِ الْقِيَامَةِ)، (صَاحَةٌ): بریتیه له دهنگی بهیژی، شتیک دهنگی ههبی و قسهی ههبی، ههروهها بریتییه له قیامت.

ههلبته (راغب الأصفهانی)، وا دهلی.

بهلام من یتیم وایه (صَاحَةُ)، به هارژن و دهنگیکی گهوره دهگوتری و، مهرج نیه، هی خاوهن نوتق و بیژتن بی، بیگومانیش (صَاحَةُ) لیرهدا مهبهستی پی پوژی دوایهو، یهکیکه له ناوهکانی پوژی دواپی، چ نهوهی دوا فووی یهکهه پوو دهات، که ناخیر زهمانه، چ نهوهی دوا فووی دووهم پوو دهات، که ههلسانهوهو قیامته، یانی: کوی پوژی دواپی.

(مُسْفِرَةٌ): (السَّفَرُ: كَشْفُ الْغِطَاءِ)، (سَفَرٌ)، لابرندی داپوشهریکه لهسهر شتیک، (أَسْفَرُ: أَشْرَقَ لَوْنُهُ)، پووی درهوشایهوهو گهش بوو، کهواته: (مُسْفِرَةٌ)، یانی: کهسانیک که پووگهش و پووخوشن.

(عَبْرَةٌ): (كِتَابَةٌ عَنْ تَغْيِيرِ الْوَجْهِ عَنْ غَمٍّ)، (عَبْرَةٌ): کنارهیه بو گورانی دهم و چاو له نهنجامی خهم و خهفتهدا.

(تَرْهَقُهَا قَرَّةٌ): (الْقَتَارُ وَالْقَرُّ: الدُّخَانُ السَّاطِعُ مِنَ الشَّوَاءِ، وَالْعُودُ وَنَحْوَهُمَا)، (قَتَارٌ، قَرٌّ): بریتیه لهو دوو کهلهی بهرز دهیتتهوه له نهنجامی برژاندنی گوشت و سووتاندنی دارو چلوی و شیوهی نهواندا.

(الْقَرَّةُ: شِبْهُ دُخَانٍ يَغْشَى الْوَجْهَ مِنَ الْكُذِبِ)، (قَرَّةٌ): شیوهی دوو کهله دهکهوئته سهه دهم و چاو، له نهنجامی دروکردندا، کهسیک که درو دهکات و، دهشرانن درویهکهی بهسهردا ساغ بوتهوهو لیی ناشکرا بووه، له شهرمهزارییان پووی پهش دادهگهپی.

هوډی هاتنه خواره وهی ټایه ته کان

له باره ی دابه زینی سهره تاي سووړه تی (عَبَسَ) وه سې گپړاوان دینین:

۱- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: أَنْزَلْتُ: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ فِي ابْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ الْأَعْمَى أَيْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَجَعَلَ يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! أُرْشِدْنِي، وَعِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ رَجُلٌ مِنْ عِظَمَاءِ الْمُشْرِكِينَ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعْرِضُ عَنْهُ، وَيُقْبِلُ عَلَى الْآخَرِ، وَيَقُولُ: أَتَرَى مَا أَقُولُ بَأْسًا؟ فَيَقُولُ: لَا، فَنُفِي هَذَا أَنْزَلَ!} (أخرجه الترمذي: ۳۳۳۱، والطبري في جامع البيان: ج ۳۰، ص ۳۲، و أبو يعلى في مسنده: ۴۴۴۸، وابن حبان: ۵۳۵، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم).

واته: دایکمان خاتوو عائشه (خوا لئی پازی بن)، ده لئی: سووړه تی **عَبَسَ وَتَوَلَّى**، له باره ی (ابن اُمّ مکتوم) ی کوټړه وه هاته خوار، هاته لای پیغهمبه ری خوا **ﷺ** ده یگوت: نه ی پیغهمبه ری خوا! پینماییم بکه، له و کاته شدا له خزمه ت پیغهمبه ردا **ﷺ** پیاوړیک له هاوبه ش بؤ خوا دانهره مه زنه کان هه بوو، (واته: نه وانه ی قسه رویش توو گه وره و پایه دار بوون)، پیغهمبه ریش **ﷺ** پرووی وه رگپړا له (عبد الله بن اُمّ مکتوم) و پرووی کرده نه و کابرا خاوه ن پنگه یه، (که بپروا بوو) و ده یگوت: ټایا نه وه ی ده یلیم هیچ نارنکیسی تیدایه؟ نه ویش ده یگوت: نه خیر، ټیدی له و باره وه نه مه هاته خوار.

۲- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ يَكْلُمُ ابْنَ بَنِي خَلْفٍ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ (۱) {أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى} (۲)، فَكَانَ النَّبِيُّ ﷺ بَعْدَ ذَلِكَ يُكْرِمُهُ} (أخرجه أبو يعلى: ۳۱۲۳، فتح القدير: ج ۵، ص ۵۴۴، وقال مؤلفا الإستيعاب في بيان الأسباب: سند صحيح).

واته: نه نه س ده لئی: قسه ی خوا ی بهرز: **﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾** (۱) {أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى} (۲) له و باره وه هاته خوار که (ابن اُمّ مکتوم)، هاته خزمه ت پیغهمبه ری خوا

و، لهو کاته‌دا قسه‌ی له‌گه‌ل ئوبه‌یه‌ی کوپی خه‌له‌ف ده‌کرد، پیغه‌مبه‌ریش
 ږووی له (ابن اُم مکتوم) وه‌رگتړا، ئیدی لهو باره‌وه خوا (عزوجل)، ئهم
 نایه‌ته موباره‌کانه‌ی ناردنه‌ خوار، ئنجا دوا‌ی ئه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا ږزی له
 عه‌بدوللای کوپی ئوممو مه‌کتووم، ده‌گرت.

له‌ هه‌ندی‌ک شوینه‌واراندا هاتوه: هه‌ر کاتیک پټی ده‌گه‌یشت، پټی ده‌فه‌رموو:
 (مَرْحَبًا مِّنْ عَاتِبِنِي فِيهِ رَبِّي)، سلّو لهو که‌سه‌ی له‌سه‌ر وی په‌روه‌ردگارم گله‌یی
 لیک‌کردم.

۳- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي مَجْلِسٍ مِنْ نَاسٍ مِنْ وُجُوهِ قُرَيْشٍ مِنْهُمْ: أَبُو جَهْلُ بْنُ هِشَامٍ، وَغُثْبَةُ بْنُ رَبِيعَةَ، فَيَقُولُ لَهُمْ: أَلَيْسَ حَسَنًا أَنْ جِئْتُ بِكَذَا وَكَذَا؟ فَيَقُولُونَ: بَلَىٰ وَاللَّهِ، فَجَاءَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ وَهُوَ مُشْتَغِلٌ بِهِمْ، فَسَأَلَهُ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿أَمَّا مَنْ أَسْتَعْنَىٰ ۝ فَانْتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ۝ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبَ ۝﴾ ۷ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ ۝ وَهُوَ يَخْشَىٰ ۝ فَانْتَ عَنْهُ نَلْهَىٰ ۝﴾ ۱۰، يَعْنِي ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ { ذكره الدر المنثور: ج ۸، ص ۴۱۶، ونسبه لابن المنذر وابن مردويه).

واته: دایکمان خاتوو عائشه (خوا لئی پازی بڼ)، ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ر خوا
 له کوږیکدا بوو له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی خاوه‌ن پیگه‌ن، له هوزی کوږه‌یش، ئه‌بوو
 جه‌هلی کوږی هیشام و عوتبه‌ی کوږی په‌بیعه‌یان تیدا‌بوون، پټی ده‌فه‌رموون:
 ئایا باش نیه‌ فلانه‌ شت و فلانه‌ شته‌م هیناوه، (باسی ئیسلامی بو ده‌کردن)،
 ئه‌وانیش، ده‌یانگوت: یا، سویند به‌ خوا، لهو کاته‌دا (ابن اُم مکتوم) هات،
 ئه‌ویش سه‌رقالی قسه‌ کردن له‌گه‌ل ئه‌وان بوو، پرسپاری له پیغه‌مبه‌ر ږزید،
 ئه‌ویش ږووی لیوه‌رگتړا، ئیدی خوا (عزوجل) لهو باره‌وه ئه‌و نایه‌تانه‌ی ناردنه
 خوار: ﴿أَمَّا مَنْ أَسْتَعْنَىٰ ۝ فَانْتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ۝ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبَ ۝﴾ ۷ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ ۝ وَهُوَ يَخْشَىٰ ۝ فَانْتَ عَنْهُ نَلْهَىٰ ۝﴾ ۱۰، تَو خَوْتُ ده‌خافلاند له (ابن اُم مکتوم).

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

سەرەتا خوا ﷻ دەفه‌رموێ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بە ناوی خۆی
بە بەزەیی بەخشنده، واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خۆی، ئەوەش مەبەستی
ئەوێه:

- ۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.
- ۲- ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.
- ۳- ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خۆی میهرەبان دەکەم.
- ۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندی خوا ئەنجام دەدەم.

تەنجا خوا ﷻ یەكسەر باسی رووداویکی ژبانی پێغه‌مبەری خاتەم ﷺ دەکات،
کورتەکەی ئەوێه: کە رۆژێک پیاویکی نابینا، پیاویکی کوێر، بە ناوی (ابْنِ أُمِّ
مَكْتُومٍ)، کە هەندێک دەڵێن: ناوی عەبدوللایە و، هەندێکی دیکەش دەڵێن، ناوی
عەم‌رەو دەڵێن: کورە خالی خەدیجە بوو، هاوسەری یەكەمی پێغه‌مبەری خاتەم
ﷺ، خوا لێی رازی بێ، لە کاتیکدا وەك لە هۆی هاتنە خوارەو کە ی باس‌مان
کرد، ئەو پیاوێ نابینایە (خوا لێی رازی بێ) دێتە خزمەت پێغه‌مبەر ﷺ، و، داوی
لێ دەکات رێنمایی بکات و فێری بکات و، لەوێ خوا بۆ دا بە زاندوێ ئاگاداری
بکاتەو، لەو کاتەدا پێغه‌مبەری خوا ﷺ سەرقالی دواندنێ یەكێک یان زیاتر لە
سەرانی هۆزی قورەیش دەبێ، لە قسە بە دەست و دەست‌رۆشتووێ کانیا، لە
کاتیکدا کە گەرمە ی قسەو باسە لەگەڵیاندا، تەماعی ئەوێ تێیاندا دەبێ، خوا
دێیان نەرم بکات و بەرەو ئیسلامیان بێنێ، لەو کاتەدا ئەو هاوێ نابینایەش
دێ، دەبێ گوێی لێ نەبووبێ کە پێغه‌مبەری خوا ﷺ خەریکی گفتوگۆیە لەگەڵ
ئەواندا، یاخود گوێی لێ بوو، بەلام هەر چۆن بێ پرسیارکردنەکە ی خۆی
تێواخی قسەکان و دیالۆگە کردو، پێغه‌مبەریش ﷺ خۆی گرژ کردو و رووی

لیوهرگیراوه، باس نه کراوه هیچی فەرموو بێ، بەلام پرووی خۆی لێ گرژ کردووه خۆی لیوهرخاندووه، ئیدی بهو بۆنهوه سەرەتای ئەم سوورەتە موبارەتە دابەزیووه، وەک لە هۆی هاتنه خوارووه کهیدا باسمان کردووه، دواوی زیاتریش قسە ی لێ دهکهینهوه.

دەفهرموئ: ﴿عَسَّ وَتَوَلَّى﴾، پرووی خۆی گرژ کردو خۆی وەر سووراند، دیاره ئەو هاوڵە (خوا لێی رازی بێ)، ئەگەر لە پێشەوه هاتبی، یان لە لای راست، یان لە لای چەپ، پیڤه‌مبەری خوا ﴿عَسَّ﴾ پرووبه‌ پرووی بووه، بەلام کاته‌که‌ی نه‌گونج‌او بووه‌، ئەویش نابینا بووه‌و نه‌یزانیوه‌ پیڤه‌مبەر ﴿عَسَّ﴾ خەریکی چیه‌، یان ئەگەر زانیبیتیشی خەریکی چیه‌، پەنگه‌ پرسیار کردنه‌که‌ی خۆی پێ گرن‌گتر بووبی، به‌ ئیجتیهادو بۆچوونی خۆی، بۆیه‌ که‌ قسە‌کان له‌گە‌ڵ پیڤه‌مبەری خوادا ﴿عَسَّ﴾ ده‌کات، پیڤه‌مبەری خوا پرووی گرژ ده‌کات، یانی: لە دلی خۆیدا توو‌په‌ ده‌بی و، پرووشی لێ وەر ده‌گیرێ.

لێره‌دا خوا ﴿عَسَّ﴾ به‌ شیوه‌ی نادیار ئەو گله‌یه‌ له‌ پیڤه‌مبەرە‌که‌ی ﴿عَسَّ﴾ ده‌کات و نافه‌رموئ: ﴿عَبَسْتَ وَتَوَلَّيْتَ﴾، ده‌فهرموئ: ﴿عَسَّ وَتَوَلَّى﴾، پرووی خۆی گرژ کردو خۆی وەر سووراند، ﴿أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾، له‌ سۆنگه‌ی ئەوه‌وه‌ که‌ کوێره‌که‌ هات بۆ لای ﴿أَلْعَمَى﴾، (آل) که‌ی بۆ ناساندنه‌، به‌لام مه‌به‌ست پێی (عه‌د)ه‌، واته‌: ئەو کوێره‌ی زانراوه‌و ناسراوه‌، کوێره‌که‌ (ابْنُ أُمِّ مَكْتُوم)ه‌، ناوه‌که‌ی وا زیاتر رۆیشتوو‌ه، کو‌پ‌ری ئوممی مه‌کتووم، (أم مکتوم)، نازناوی دایکه‌یه‌تی، یانی: کو‌پ‌ری دایکی مه‌کتووم، ﴿وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٖ يَرْكُبُ﴾، خوا ﴿عَسَّ﴾ به‌ پیڤه‌مبەری خاتەم ﴿عَسَّ﴾ ده‌فهرموئ: چ شتێک به‌ تۆی زاناندووه‌، ﴿لَعَلَّهٖ يَرْكُبُ﴾، له‌وانه‌یه‌، نیزیکه‌ پاک و چاک بێ (واته‌: به‌هۆی ئەوه‌وه‌ی له‌ تۆی وەر ده‌گرت)، ئەگەر تۆ پرووت تیکردبايه‌و گو‌یت بۆ گرتبايه‌و رێنماییت کردبايه‌، ئەوه‌ی تۆ پێت ده‌گوت، ده‌بووه‌ هۆی پاک و چاک بوونی، واته‌: به‌رده‌وام بوونی له‌سه‌ر پاک و چاک بوون، یاخود زیاد کردنی پاکیی و چاکیی، ئەگەرنا به‌ دلنایایی (ابْنُ أُمِّ مَكْتُوم) یه‌کیک بووه‌ له‌ هاو‌ه‌لان و،

بروادارېش بووۋە خواھەننى پاكىيى و چاكىيى (تزكىة) بووۋە، بەلەم پاكىيى و چاكىيى يەك پەلە نىھو، مەروۇق دەبى لەسەرى بەردەوام بى و، ھەول بەدات لېشى زىاد بەكات.

﴿أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِكْرُ﴾، يان (بەلەي كەمەوۋە) ئەگەر پاكىيى و چاكىيى پى زىاد نەكردبايە، پەندى ۋەردەگرت و بىرى دەھاتەوۋە، ئەو ۋەبىر ھاتەوۋە پەند ۋەرگرتەش سوودى پى دەگەياند.

﴿أَمَّا مَنْ أَسْتَغْنَى﴾، بەلەم كەسەك كە بېنيازەو خۇي بېنياز پېشانداوۋە بېمەنەتە لە پەيام و بانگەوازەكەي تۆ، لېرەدا (استغنى)، بە ماناي ئەوۋە نىھ - ۋەك ھەندىك لە تويژەروان و روونكەرەوانى قورئان گوئوويانە - مالى و سامانى ھەيەو بە مالى و سامانەكەيەوۋە نازىوۋە، چونكە سىاقەكە ئەوۋە ناگەيەنى، بەلكو يانى: بى نىيازى پېشانداوۋە بەرانبەر بە پەيامەكەي تۆ.

﴿فَأَن تَصَدَّقَ﴾، تۆ رووى تېدەكەي و، بايەخى پېدەدەي و، لېى دەچىە پېش، ﴿وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْزُقَ﴾، (ما): أ-دەگونجى بۆ لابردن (نفي) بى، (ما النافية) بى، يانى: (لَيْسَ عَلَيْكَ شَيْءٌ أَلَّا يَرْزُقَ) ئەگەر ئەو خۇي پاك و چاك نەكات، بەھۇي ۋەرگرتنى پەيامى خواوۋە لە تۆ، ھىچ بەرپرسىارىيەتتەك لەسەر نىھ.

ب-ياخود (ما) بۆ پرسىار كردن، (ما الإستفهامية) بى، يانى: (أَيُّ شَيْءٍ عَلَيْكَ أَلَّا يَرْزُقَ)، چ شتەك، چ بەرپرسىارىيەتتەك دەكەيۋتە سەر، ئەگەر ئەو كەسە خۇي پاك و چاك نەكات؟

بېگومان ﴿يَرْزُقَ﴾ ھى پېشى و، ئەم ﴿يَرْزُقَ﴾ ھى تېرە لە ئەسلدا (يَرْزُقَ) ن، بەلەم (ت) كە لە (ز) كەدا دەغم كراوۋە بوۋتە ﴿يَرْزُقَ﴾، ئەگەر نا (يتزق) يە لەسەر كېشى (تَفْعُلْ)، واتە: ئەگەر ئەو كەسە خۇشى پاك و چاك نەكات، تۆ ھىچ بەرپرسىارىيەتتەك لەسەر نىھ، ياخود: تۆ چ بەرپرسىارىيەتتەك لەسەر! ﴿وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى﴾ ۸ ﴿وَهُوَ يَخْشَى﴾ ۹ ﴿فَأَن تَعْلَهُ﴾ ۱۰، بەلەم كەسەك كە بە

گرنگیی پێدانهوه دی بۆ لات، یاخود ﴿يَسْعَى﴾، یانی: بە خێرای دی، لە ئەسڵدا (سعی): بریتیه لە ڕۆیشتنی خێرا (المشي السريع دُونَ الْعَدْوِ)، ڕۆیشتنێکی خێرا بە لām کەمتر لە ڕاکردن، بە لām لێره دا خوازاوه تهوه بو ڕۆیشتن به رهو مه به ستیک به گرنگیی و بابەخ پێدانهوه، واتە: کەسێک کە بە بابەخ پێدان و گرنگیهوه دی بۆ لات، ﴿وَهُوَ يَخْشَى﴾، لە حالیکیشدا ترس و سام و ههیه تهی ههیه، به مه زنگرتنهوه به رانه به خوا، (خشيّة) و (خوف) جیاوازییه که یان ئەوه یه: (الْخَشْيَةُ: هُوَ الْخَوْفُ مَعَ التَّعْظِيمِ)، (خَشْيَةً) ترسانه له گه ل به مه زنگرتن دا، به لām (خوف) یانی: ترس، یانی: لە حالیکدا کە به مه زنگرتنهوه له خواش ده ترسێ.

یاخود: ﴿وَهُوَ يَخْشَى﴾، لە حالیکدا کە مه ترسیشی هه بوو له بێ پروایه کان ئازاری بدهن، یاخود: ﴿وَهُوَ يَخْشَى﴾، له کاتیکدا کە ده شترسا له بهر ئەوه ی نابینایه هه لئنگوو و بکه وو و تووشی ناره ه تهی بی، له گه ل ئەوه شدا هه ر ده هات بۆ لات.

﴿فَأَن تَعْلَمَ لِّلَّهِ﴾، که چی تو خۆتی به سه رهوه نابهی، خۆتی لی ده خافلێتی، چونکه ﴿لِّلَّهِ﴾، ئەسلی خوێ (تَعْلَمُ) یه، یانی: (تتشاغل)، ده خافلای، ده گو ترێ: (لَهُوْتُ بَكْدًا وَلَهَيْتُ عَنْ كَذَا)، بهو شته خافلām و لهو شته بێتاگا بووم، یانی: خۆتی لی بێتاگا ده که ی، یان خۆت به شتیکی دیکه وه سه رقāl ده که ی، بۆ ئەوه ی ناگات لهو نه بی.

﴿كَلَّا﴾، واز بێنه له وه، جارێکی دیکه ئەو ڕه فتاره دووباره مه که وه، ئە ی موچه ممه د ﴿!﴾ چونکه وشه ی: ﴿كَلَّا﴾، (كَلِمَةً رَّدَعٍ وَزَجْرٍ وَإِبْطَالٍ)، (کلا) وشه یه که بۆ به رپه رچدانه وه و تێوه خوړین و هه لوه شانده وه، لێره ش بۆ هه لوه شانده وه ی ئەوه یه که پیغه مبه ر ﴿!﴾ کردوو یه تی، ئنجا زۆرێک له زانایان گو توو یانه: (کلا)، بۆ به رپه رچدانه وه ی قسه یه که که له پێشدا کرابی، به لām وه ک پێشتریش گو توومه: نه خێر به لکو (کلا)، هه م بۆ به رپه رچدانه وه ی قسه یه که که پێشتر کرابی (قسه یه کی هه ل) یاخود ڕه فتارو هه لو یستیکی پێشتر نوێترابی، مه رج نیه، به س

قسە بى، چونكى لىرەدا پىغەمبەر ﷺ ھېچى بە (ابن اُم مَكْتُوم) نە گوتوۋە، بەلكو بەس پرووى لى گىرژ كىردوۋە پرووى لى ۋەرگىپراۋە، كەۋاتە: خوا ﷻ دىفەر موۋى: جارىكى دىكە پرو لى پىاۋى ۋا گىرژ مەكەۋ، پرووى لىۋەر مە چەرخىنە.

ئەگەر ورد سەرنج بدەين، دەزانين ئەۋە گلەيىھەكى زۆر نەرم و مېھرە بانانەى خوايە ﷻ بۇ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ.

دوايى خوا ﷻ دىتە سەر باسى ئەۋ قورئانەى (ابن اُم مَكْتُوم) بە پىغەمبەرى خۋاى گوتوۋە: ئەۋ پەيامەى خوام بۇ بخۋىنەۋە!، كە پىغەمبەر ﷺ ويستوۋىتەى بە ھەندىك لى سەرانى قورەيش و، زلەزلەۋ دەستروىشتوۋە كانى ئەۋانى بگەيەن، بۇيە پرووى موبارەكى لى (ابن اُم مَكْتُوم)، گىرژ كىردوۋە، لى پىناۋى ئەۋەدا قسە بۇ ئەۋان بىكات، خوا لى بارەيەۋە دىفەر موۋى: ﴿إِنَّمَا نَذْرٌ﴾، بە دىنپايى ئەۋ قورئانە، يان ئەۋ ئايەتانە بىرخەرەۋەن، ﴿نَذْرٌ﴾: بىرىتە لىۋەى مروۋف بەھۋى ئەۋەۋە شتى بىتەۋە ياد، ۋاتە: بىرخەرەۋەيە، ھەرۋەھا (تذكرة) بە ماناى پەندو ئامۇزگار بىش دى.

﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾، ئىنجا ھەر كەسك بىھۋى يادى دەكاتەۋە، ﴿ذَكَرْهُ﴾، (ھەى) (ذكره) راناۋى ئىرىنەيە و بۇ قورئان دەچىتەۋە، پىشى دىفەر موۋى: ﴿إِنَّمَا نَذْرٌ﴾، ئەۋ ئايەتانە بىرخەرەۋەن، ئايەتەكان مېنەن، بۇيە راناۋى مېنەى بەكارھىناۋە، بەلام دوايى دىفەر موۋى: ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾، راناۋى ئىرىنەى بەكارھىناۋە، لەبەر ئەۋەى دەچىتەۋە بۇ قورئان، يان لەبەر ئەۋەى ئايەتەكانى قورئان، ئەگەر راناۋى مېنەشيان بۇ بەكارھاتى، مېنەى (مجازى)ين و، مېنەى (مجازى)يش دەگونجى راناۋى ئىرىنەشى بۇ بەكاربى.

ھەرۋەھا دەشگونجى راناۋى سەر (ذَكَرْهُ)، بۇ خوا بچىتەۋەۋە ھەندىكىان ئاۋايان لىكدادەتەۋە: ھەر كەسك بىھۋى يادى خوا دەكات.

ئىنجا دوایی باس دەکات ئەو ئایەتە پێگەکیان چۆنە لە لای خوا، دەفەرەمۆی:

﴿فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ﴾، ﴿صُحُفٍ﴾، کۆی (صحیفة) یە، یانی: پەر، یاخود هەر شتیک لەسەری بنووسری، مەرج نیە هەر پەری کاغەز بێ، لەم پۆژگارە ی ئیمەدا کاغەز زۆرە، بەلام کاتی خۆی لە سەر چەرم و پیست و توپکلی دارو گەلای دارو بەردی تەنک و ئەوانەیان نووسیوە، گرنگ ئەوەیە: ﴿صُحُفٍ﴾، کۆی (صحیفة) یەو ئەویش هەر شتیکە لەسەری بنووسری، ﴿مُكْرَمَةٍ﴾، پێژ لێگیراوەکان، لە پەره پێژ لێ گیراوەکاندا، لە نووسراوە پێژ لێگیراوەکاندا، ﴿مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ﴾، بەرزکراوەو پاککراوە، (مرفوعة)، یانی: ئەو پەرانی ئەو قورئانەیان تێدا نووسراوە، لە لای خوا زۆر بە قەدر و خاوەن پێگە، یانی: پاککراوەشن، لەوەی دەستی شەیتانەکانیان بگات، یان: لەوەی هەلەو کەم و کوورپیان بچیت.

﴿بِأَيِّدِي سَفَرٍ﴾، بەدەستی چەند سەفیریکەو، (سفير)، نوینەر، کۆیەکی: (سُفْرَ)، وهك (کُتُبٍ) کۆی (کاتب)، (سَفْرَةَ) ش کۆی (سافر)، ه، کە:

١- بە مانای نوینەر دێ.

٢- هەروەها بە مانای نووسەر دێ.

٣- دیسان بە مانای خوینەریش دێ، بە دلتیاییش مەبەست پێی فریشتەکان.

هەندیکیش گوتووایە: مەبەست پێی هاوێلانن (خوا لێیان رازی بێ)، کە ئەو قورئانەیان بەدەستەوێوەو دەینووسنەوێوەو دەیخویننەوێوەو، بەلام ئەم مانایە بێهێزە، چونکە بە پێی سیاقەکە دەردەکەوێ کە هەمووی قسەکە لەگەڵ فریشتەکانە، چونکە دوایی دەفەرەمۆی: ﴿كَرَامٍ بَرَرٍ﴾، ئەم تەعبیڕە لە قورئاندا لە شوێنی دیکەشدا هاتووە بۆ فریشتەکان بەکارهێنراوە ﴿كَرَامٍ﴾، کۆی (کریم) ه، واتە: زۆر پەسەندو چاک، (الکریم هو الجيّد من نوعه)، شتیکێ هەرە چاک لە جۆری خۆی: (شَخْصٌ کریم)، (مَلَكٌ کریم)، (کتاب کریم)، یانی: کەسێکی زۆر پەسەندو چاک، فریشتەیهکی زۆر پەسەندو چاک، نووسراویکی زۆر پەسەند و چاک.

﴿بَرَرُ﴾ كۆي (بَرَر) ه، كه له ئه سَلْدَا به ماناي چاكه كاريى دى و، چاوكه
﴿بَرَرُ﴾ واته: هه ره چاكه كان، كۆي (بَرَر) ه.

هه ندىكىش گوتوو يانه: (بَرَر) كۆي (بَار) ه، واته: چاكه كار.

به لَام بۆچوونى راست ئه وه يه كه: ﴿بَرَرُ﴾ كۆي (بَرَر) ه، و، (أَبَرار) كۆي (بَار)،
(أَبَرار)، واته: چاكه كان، ﴿بَرَرُ﴾ يش هه ر يانى: چاكه كان، به لَام (بَرَر) مانابه كه ي
به هيز تره، چونكه (بَرَر) يانى: خودى چاكى و چاكه كاريى، چاوكه وه ك ناو
به كار هاتوه.

چۆنيه تىي پي كه وه په يوه ست بوونه وه ي ئه م ئايه تانه ش، ئاوايه: ئه م قور ئانه
ئهى موحه ممه د! كه خوا بۆ تۆي دابه زان دوه، ئه وه پي كه كه يه تى و ئه وه
حاله يه تى:

بىرخه ره وه يه و په ندو ئاموژ گارييه، ئنجا هه ر كه سى ك بيه وى، ده توانى
به هۆيه وه يادى خوا بكات، يان: ده توانى تىي گات، يان: په ندى لى وه ر بگرى،
هه ره ها ئه م قور ئانه له په ره رىز لى گى راوه كاندايه، ده گونجى مه به ست ئه وه
بى: ئه م قور ئانه به رله وه ي دابه زى ترى ته سه ر زه وى له لاي جى رى ل و فرى شته
پاك و چاكه كان بووه به نوو سراوى، يان مه به ست ته خته پارى زرا وه كه (لوح
محفوظ) يه، يان مه به ست دواى نوو سراوه يه قى له لايه ن هاوه لانه وه، يانى:
ئهو په رو شتانه ي قور ئانى ان تىدا نوو سراوه ته وه: ﴿مَرْفُوعًا مَطْهَرًا﴾، ئهو په رانه
خاوه ن پي گه ي به رزو پاك كراوه ن، هه لبه ته دوو ئايه قى دواى: ﴿يَا بَلِي سَفَرًا، كَرَامًا﴾
﴿بَرَرُ﴾، ماناي يه كه م زال ده كات، بگره ساغى ده كاته وه، واته: ئه م قور ئانه به
ده سه كانى نوينه رائى كه وه يه، يه كجار به رى زو په سन्दو چاكه كارن كه مه به ست پى
ئهو په رانه ن به ده ست فرى شته كانه وه ن، ئنجا چ ئه مه ته عى رى كى مه جازى بى،
واته: وه ك له په راندا نوو سرايى ته وه و فرى شته كان دا يه زى ن، هينده به ورده كاريى
و رى كى دا يه ده زى ن، بى گومان جى رى ل له گه ل ژماره يه ك له فرى شتاند، وه حى

و سرووشی خوای پەروەردگاری ھێناوە بۆ پێغەمبەری خاتەم ﷺ چ ھەرودە خوای پەروەردگار ھەوایداوە، مانا پۆلەتیەکی مەبەست بێ و ئەم قورئانە پێشتر لە ئاسمان دا نووسرابێتەو، کە ھەندیک لە زانیان دەڵێن، ئەم قورئانە بەر لە دابەزێنانی لە تەختی پارێزراو (لوح محفوظ) دا نووسراوە، دوایش کە دابەزێنراوە لە پەرانیکی دیکەدا، یان لە شتانیکی دیکەدا نووسراوە بە نووسراوی دابەزێنراوە، بەلام ئەو پەنھان (غیب) و تێمە نایانین.

کەواتە: ئەو موحەممەد ﷺ! قورئانیک وابێ، پێویست بەو ناکات بۆ گەیانندی بە کسانیک کە لێی بێ منەتن و بێنیازی لە بەرانبەردا پێشان دەدەن، پووێ خۆت گرژ بکە لە براداریکی نایناو، پووێ لێ وەرچەرختنی، چونکە قورئانیک ھێندە بەرزو بەرپۆز خواوەن پێگە، شایستە ھەموو کەس نیە، تۆش کە گەینەری ئەو قورئانە، پێویستە لە خۆت وربایی، لە ھەلەو پەلەپەک کە لەگەڵ پێگەو پایە بەرزو پاکیی و چاکیی ئەم قورئانەدا نەگونجێ، با ئەو ھەلەو پەلەپە ئیجتیھادیش بێ، کە بە دنیایی ھەروایە، وەک دوایی باسی دەکەین، پێغەمبەری خاتەم ﷺ وەک بۆ چوون و ئیجتیھادیک پێی وابوو، لەو کاتەدا کە خەریکی بانگەوازکردنی ئەوانە، ئەو کارە تەواو بکات باشتر، چونکە (ابن أم مکتوم)، دەرھەت و ھەلی دیکە دەبێ، گوێ بۆ پێغەمبەر ﷺ بگری و، پەيامی خوای زیاتر لێ وەرگری، بەلام بۆ ئەوانە دەرھەتیکەو ھەلکەوتوو و باشە بپۆزیتوو زایە نەکات، بەلام دیارە خوای پەروەردگار ئیجتیھادو بۆچوونەکی پێغەمبەری ﷺ لەو بوارەدا، بە ھەلە داناوو بۆی راست کردۆتەو، تاکو جاریکی دیکە، دووبارە نەکاتەو.

ئەجا خوا ﷻ دیتە سەر بابەتیک دیکە ھەر پەیوەست بە بابەتی پێشەو دەفەرموی: ﴿قُلِ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرُهُ﴾، ئینسان بە کوشتبجێ، بە دنیایی مەبەست پێی ئینسانی بپروایە، کە دەستی نەگەشتۆتە ھیدایەتی خوا، ھیدایەتی خوای وەرنەگرتو، ئەو جوۆرە مرۆفە بە کوشتبجێ، یان: نەفرینی لێ بگری،

﴿ مَا أَفْرَهُ ﴾، چ شتیک وای لیکردوه بیپروا بئی؟ ئەگەر (ما) لێرەدا پرسیار کردەنی (استفهامیە) بئی، چ شتیک وای لیکردوه بیپروا بئی، یاخود: ﴿ مَا أَفْرَهُ ﴾، هەمووی بەسەر یەکەویە وەك: (ما أحسنه! ما أروعہ!)، ئەوەش ریزگە ی سەرسوڕمانە، واتە: چەند بیپروایە! (کفر) ییش لێرەدا دەگونجی بە مانای: نادیدەگرتن (کفران) ی نیعمەت بئی، واتە: چەند سەڵەو ناسپاسە! یاخود بە مانای بیپروایی بئی، واتە: چەند بیپروایە! چ شتیک وای لیکردوه سەڵەو ناسپاس بئی؟ یاخود: چ شتیک وای لێ کردوه بیپروا بئی! یان: چەن بیپروایە! یان: چەندە سەڵەو ناسپاسە!

﴿ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴾، لە چی دروستی کردوه؟ واتە: خوای ﷻ بە دیهینەری لە چی هیناویەتە دی؟ ﴿ مِنْ تُطْفِئَ خَلْقَهُ، فَقَدَرَهُ ﴾، لە تۆویلەکیەك هیناویەتە دی، ئنجا ئەندازەگیری کردوه، ﴿ تُطْفِئَ ﴾: بریتیه لەو زیندەوهره گچکەیه ی لە ئەنجامی پێکەوه ناوێتە بوونی زیندەوهری تۆویی (حیمن) یکی پیاوو هیلکۆلە (بویضة) ی ئافرهتدا، لە نێو منداڵانی ئافرهتدا، یەكده گرن و دەبێتە زیندەوهری دیکە، ئەگەر نا ئەوانیش هەردووکیان زیندەوهرن و، ژباندان، بەلام بە هەردووکیان زیندەوهری دیکە پێکدێن، کە پێی دەگوتری: تۆویلکە ﴿ تُطْفِئَ ﴾، خوا ئەوی لە ﴿ تُطْفِئَ ﴾، تۆویلکە یەك دروستکردوه، ئنجا ئەندازەگیری کردوه، دوا یی باسی ئەو ئەندازەگیریە دەکەین، لە کورتە باسێکدا.

﴿ ثُمَّ النَّبِيلَ يَرْهُ ﴾، دوا یی پێی بۆ ئاسان کردوه، زۆرێك لە پوونکەرەوانی قورئان، گوتوو یانە: پێی هاتنە دەری لە منداڵان و سکی دایکی بۆ ئاسان کردوه، بۆ لە دایک بوون، دوا یی لەو بارەشەو لە مەسەلە گرنگەکاندا پوونکردنەو یەك دەدەین، چونکە لە دایک بوونی منداڵ، پڕۆسە یەکی زۆر ئالۆزەو، خوا ﷻ سیستم و رێک و پێکیەکی سەرسوڕهێنەری بۆ داناه، ئەگەر نا لە دایک بوونی منداڵ و هاتنە دەری لە منداڵان و سکی دایکی شتێکی ئاسان نیە، بەلام خوا بۆی ئاسان کردوه.

واتایەکی دیکە: خوا پێی چاکە و خراپە ی بۆ ئاسانکردووە، دەتوانی هەر
پێشە بەگرتە بەر.

نیش پێم وایە مانایەکی گشتیتەر، یانی: هەموو شتێکی بۆ ئاسان کردووە،
بۆ ئەو منداڵە:

أ- هاتنە دەری لە سکی دایکی.

ب- مژینی مەمکی دایکی.

ج- قێربوونی خواردن و خواردنەوه.

د- قێربوونی قسە کردن.

ه- ئنجا پۆشتن و گەشەکردن و... هتد، ئەو لە پرووی ماددییهوه، لە پرووی مەعنەویییهوه
خوا ﷻ بۆی ئاسان کردووە، پێی راستی خوا بەگرتە بەر، هەم عەقڵی پێداوە، هەم پێنج
هەستەکانی پێداون، هەم ناخ و زگماکێکی باشی پێداوە کە هەقی پێی بناسی، ئنجا
وێرای ئەوەش خوا ﷻ وەحیی و سرووشیی بۆ ناردووە بە پیغمبەراند.

﴿ثُمَّ أَمَّا لَهُ، فَاقْبَرَهُ﴾، دوایی خوا مراندوویەتی و کردوویەتی بە خاوەنگۆر، واتە:
کارێکی وایکردووە شوئیتیک هەبێ تێیدا بخڕتەوه گۆرەوه، ﴿ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ﴾،
دوایی هەر کاتیکیش ویستی، بـلاوی دەکاتەوه و زیندووی دەکاتەوه.

﴿كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ﴾، نەخێر، مـرۆقی بـیـپـروا، ئەوێ خوا فەرمانی پێکردووە،
جێبەجێ نەکردووە، با واز بێتی لە لاف لێدان و نکووییکردن لە پەيامی خوا،
یان: واز بێتی لەوێ گوايه زیندوو ناکرێتەوه، ئەوێ خوا فەرمانی پێکردووە،
جێبەجێ نەکردووە، کەواتە: دەبێ چاوه پێی سزا بێ.

ئنجا خوا ﷻ دێتە سەر بابەتێکی دیکە، دەفەرموی: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ﴾، با مـرۆـف بۆ خواردنەکی بـروانی، با سەرنجی بداتی و لێی وردبیتەوه،

پیشین فەرمووی: با مروؤف بزانی چۆن دروست بووه؟ ئەگەر بزانی چۆن دروست بووه، لە خوا یاخی نابێ، هەر کەسێک خووی بناسی، خواش دەناسی.. دواوی دەیگوازیتەوه بۆ سەرنجدانی دەورووبەری تاکو ئەو خواردنەوهو خۆراکە ی دیتە بەردەستی، لێی ورد بێتەوهو تەماشای پێکەتەکانی بکات، چۆن دروست بووه، ئنجا باسی پێکەتەکان و باسی دروست بوونی ئەو خواردنە دەکات و دەفەرموی:

﴿أَنَا صَبِيْنَا أَلْمَاءَ صَبَا﴾، ﴿أَنَا﴾، خوێندراویشەتەوه: ﴿إِنَّا صَبِيْنَا أَلْمَاءَ صَبَا﴾، ئیمە بەهەلێژتن ئاومان هەلێژاندۆتە خوارێ، واتە: لە هەورەکان لەسەرێو لە شێوێ باران و بەفر و تەزەردا، ﴿ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا﴾، دواوی زەوییمان بە قلیشاندن، قلیشاندو، ئەو نەمامە، ئەو دەنکە تۆوێ دەخریتە زەوییهوه، دواوی چەکەرە دەداو دیتە دەری و زەوی دەقلیشین، بگرە نێوک (نواة)و، دەنک (حب) و چەکەرە بەردی سەخت دەقلیشین، ﴿فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا﴾، ئنجا دانەوێڵەمان تێدا ڕواندو، دواي ئەوێ ئاوێکی زۆرمان هەلێژاندۆتە سەر زەوی و، زەوییمان پێقلیشاندو، کە دەگونجێ مەبەست لە زەوی قلیشاندنەکە ئەوێ: زەوییمان وای لێکردو ئەو ئاوێ پێدا بچیتە خوارو، دەشگونجێ مەبەست ئەوێ: زەوییمان وای لێکردو بقلیش، ئەو دەنکە تۆوێ ئەو چەکەرەیه بتوانی تێدا ڕووی و گەشە بکات، ﴿حَبًّا﴾، ناوی کۆ (اسم جمع)ە، تاکەکی ڕیتیه لە (حبة)، واتە: یەک دەنکە تۆو (حبة قمح، حبة شعیر، حبة رز)، دەنکە گەمێک، دەنکە جۆیهک، دەنکە برنجیک.

کەواتە: (حب) واتە: دانەوێڵە بە گشتیی و هەموو جۆرەکانی دانەوێڵە دەگریتەوه، ﴿وَعَبَا وَقَضْبًا﴾، هەروەها تریمان تێدا ڕواندو و سەوزو تەرەکار، ﴿وَقَضْبًا﴾، زانایان زۆریان قسە لێکردو، بەلام وای پێدەچێ مەبەست پێی سەوزو تەرەکاری، ئەو شتانەی بە زارو قەپالتە دەخوڕین، کە مروؤف

راسته و خو دەیانخوات، سهوزەيه، وهك: كهوهرو پيازو كاهوو، تهپهكاره، وهك: تروزی و خه یارو شووتی کالهك و نهوانه، ﴿وَزَيُّنًا وَخَلًّا﴾، ههروهها درهختی زهیتوون، درهختی دارخورمان تیدا پواندوه، ﴿وَحَدَائِقَ غُلْبًا﴾، باخه چرو پرو لیک ئالوهکانیش، ﴿وَحَدَائِقَ﴾، کووی (حَدِيقَة) یه، که بریتیه له باخیک دیوارو شوورای بهدهوردا کرابی، ﴿غُلْبًا﴾، کووی (أغلب) ه، یانی: چرو پرو به هیزو پیز، گهردن و ملی شیر (أغلب) ی پی دهگوتری، له بهر نهوهی زور چرو و پر و به هیزه، ناتوانی بهملاو لادا ئاور بداتهوه، ده بی به ههموو جهستهی ئاور بداتهوه، کهواته: ﴿وَحَدَائِقَ غُلْبًا﴾، یانی: باخهکان که دارو درهختهکانیان چرو پرن و، لیک ئالون، ﴿وَفِكْهَةً﴾، ههروهها میوه ههموو جوړهکانی میوه، به نهاسراو (نکرة) هیناویهتی، بو نهوهی ههموو جوړهکان بگریتهوه، ﴿وَأَبًا﴾ (آب)، به مانای لهوه پگایه، نهوهی ئاژه ل دهیخوات و تیدا دهلهوه ری.

﴿مَنْعًا لَكُمْ وَلِأَعْمَلِكُمْ﴾، بو بههره گه یاندن به خوتان و به ئاژه له کانتان، یان: بو بههره وەرگرتنی خوتان و ئاژه له کانتان، ههموو نهو شتانه مان بو بهرههم هیناون.

ئجنا خوا ﷻ دێته سهه تهوه ری کووتایی، که باسی روژی دوايه، واته: دواي نهوهی خوا ﷻ باسی نهرمه گله ییه کی کرد له پیغه مبه ری خاتهم ﷻ له سۆنگه ی نهوه وهی رووی گرژ کردوه رووی وهرچه خاندوه له بابایه کی کویر، که هاتوه دواي وەرگرتنی هیدایه تی زیاتری خواي لی بکات، دواي باسی قورنانی کرد، که نهو قورانه پیگه یه کی چهند بهرزی هیه، که فریشه پاک و چاکه کانی نوینه رانی خوا ده یهینن، ئجنا باسی مروقی بیروای کرد، که چهند سپلهو ناسپاسه و، چ شتیک وای لیکردوه، سپلهو ناسپاس بی و، چ شتیک وای لیکردوه بیروا بی، ئایا له چی دروستی کردوه؟ دواي خوا ﷻ سه رنجی مروقی پاکیشا بو خواردنه که ی و پیکهاته کانی خواردنه که ی و، له کووتاییدا، سه رنجیان راده کیشی بو روژی دواي، که نهی مروقه کان! نه گهر نهو په یامه ی خوا وهرنه گرن و،

پەندو دەرس ۋەرنەگىرن لە چۆنىەتتىي دروستبۈونى خۇتان و، لەو خواردن و خۇراکەي خوا بۇتان دەرەخسىتتى و، سوپاسگوزارىي نەكەن بۇ خوا، پەرۋەردگارو بەدەيتنەرى خۇتان نەناسن و نەپەرستى و، پەياممىك كە بە پىغەمبەرەي كۇتايى دا بۇي ناردوون، لىي ۋەرنەگىرن، ئەو پۇژە سەختە چاۋەرپتان دەكات:

﴿إِذَا جَاءَتِ الصَّلَاةُ﴾، ئنجا ھەر كاتىك ﴿الصَّلَاةُ﴾ ھات، واتە: ھارژىتىك و دەنگىكى گەورە، كە گوئى خەلك كەر دەكات، يان ۋادەكات خەلك نەببىستى، دەنگى زۆر گەورە مروڤ كەرۋ ورو كاس دەكات، ئەگەر دەنگەكە زۆر گەورە بى، گوئى ۋەخۇي ناگرى و ورو كاس دەبى، مروڤ كە گوئى لە تەقینەۋەدەيەكى گەورە دەبى، دوايى ماۋەدەك گوئى لە ھىچ نابى، چونكە كاس و ورو بوۋە، ﴿الصَّلَاةُ﴾، واتە: ھارژىتىكى كەرۋ ورو كاسكەر، ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ﴾، ئەو پۇژەي مروڤ لە برايەكەي خۇي رادەكات، ﴿وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ﴾، ھەرۋەھا لە دايكى و بابى رادەكات، ﴿وَصَجِيئِهِ وَبَنِيهِ﴾، ديسان لە ھاۋژىنەكەي، ھاۋسەرەكەي و مندالەكاي رادەكات، بۇچى لىيان رادەكات؟

تاكو داۋاي شتىكى لى نەكەن، چونكە دەزانى ھىچى پى ناكىرى لە پۇژى داويىدا، ھىچكەس ھىچى لە دەست نايەت، ۋەك دوايى خوا باس دەكات: ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾، بۇ ھەر مروڤىك لەۋان، لەو پۇژەدا كاريك ھەيە، سەرقالى دەكات، ۋاي لى دەكات نەپەرژىتە سەر ھىچ شتىكى دىكە. ئنجا خۋاي پەنھانزان لە كۇتايىدا باسى ئەۋە دەكات، كە ئەو خەلكە دابەش دەبى بۇ دوو كۆمەل:

﴿وَجُوهٌ يُّوْمِئِذٍ مُّسْفِرَةٌ﴾، پروۋانىك (لەو پۇژەدا، پروون و گەشن)، ﴿صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ﴾، بىتكەنيون شادمانن و دلخۇشن، مروڤ ئەگەر دلى خۇش و شاد بوو، دەم بە زەردەخەنەش دەبى و پروۋشى گەش و جوان و پروون و پرشنگدار دەبى، كۆمەلىك ھەن بەو شىۋەيەن.

﴿وَوَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلْغَايَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ ڕووانتیکیش هەن لەو ڕۆژەدا تەپ و تۆز (ی خەمباریی) یان لێنیشتو، مەبەست ئەوەیە: وەك چۆن كەسێك تۆزو خۆل لە دەم و چاوی دەنیشی، ئاوا دەم و چاویان لێل و تاریكە، ﴿تَرْهَقَهَا قَرَّةٌ﴾، تەنووێان كەوتۆتە سەرێ.

﴿قَرَّةٌ﴾ و ﴿قَتَارٌ﴾ و ﴿قَتَارٌ﴾ بە مانای دوو كەل دی، واتە: وەك دووكەل و تەنوو نیشتبێتە سەر دەم و چاویان، بەو شیوەیە دێنە بەرچاو، تەمی خەمیان كەوتۆتە سەر دەم و چاوو، تەنووێ خەم دەم و چاوی ڕەشكردوون.

﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُ الْفَجَرُ﴾، ئا ئەوانە بێڕوا تاوانبارەكانن، یان ئا ئەوانە كەسە سێلەو تاوانبارەكانن.

خوایە لوتف و كەڕەمی ڕەهای خۆی، ئێمە لەو كەسانە بگێڕی، كە لەو ڕۆژەدا ڕوویان گەش و جوان شادو درەوشاوە دەبێ و، دلێان خۆش و شادمان دەبێ، دەم بە پێكەنین و زەردەخەنە دەبن، خوایە بەزەیی خۆی ڕەقەڕەقێ لەوێ بەهۆی دلتەنگیی و پەستی و خەم و نەڕەحەتیەوه، تەمی خەم و تۆزو خۆلی خەفەتباریی، دەم و چاومان ڕەش و تال و تلخ و تاریك بكات.

بەرێزان!

بەر لەوێ مانای گشتیی ئەم سوورەتە موبارەكە بە جێ بێلین، ئاماژەیەك دەكەم بە مشت و مری زانایان لە بارەى هۆی هاتنە خوارى سەرەتای ئەم سوورەتە موبارەكەو، چۆنیەتی گونجانی ئایەتەكان لەگەڵ پارێزراوی (معصومية) ی پێغەمبەرەدا ﷺ:

زۆربەى هەرە زۆرى تەفسیرەكان لە سەر وەرگرتنى ئەو ڕیوايەتانەى ئێمە هێتاماىن لە هۆی هاتنە خواردا كە ئێمە سێ گێڕدراوەمان لەو بارەوه هێناون، سەنەدیشیان ڕاست و دروستە زۆربەى هەرە زۆرى تەفسیرەكان لەسەریان یەكەدەنگن، ئەو تەفسیرانەى من لەبەر دەستم دان، تەنانەت خواوەنى تەفسیری

(الكاشف)یش كه (محمد جواد مُغْنِیة)یەو زانایەکی شیعیە، لە بەرگی ھەوتی تەفسیرەكەیدا^(١)، ئەویش ئەو ڕیوایەتەنە وەرەدەگرتی و ھیچ گرتی و گۆتالێك دروست ناكات، كه لە سەرەتای ئەم سوورەتەدا خۆی پەرەردگار پێغەمبەری خاتەم دەدوێنێ، بە شیۆیەكی ناراستەوخۆ گلهیی لێ دەكات.

بەلام تەفسیرەكانی دیکە شیعیەكان ەك عادی خۆیان، بۆ وێنە: (محمد حسين الطباطبائي)، كه خاوەنی تەفسیری (الميزان)^(٢)، بە حیساب پەخە دەگرتی لەو ڕیوایەتەنە كه راست نین و دەلێ:

خو! ﴿١﴾ پەوشت و ئاكارى پێغەمبەرى ﷺ بە مەزن داناوە -- مەبەستى پێى سەرەتای سوورەتى (القلم)ە، كه دەفەرموێ: ﴿ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ (١) مَا أَنْتَ بِغَمَةٍ رَّبِّكَ بِمَجْثُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾﴾. كه پێشتر قسەمان لێ كرد - خوا ھەر لە سەرەتاوە پەوشتى پێغەمبەرى كۆتایی ﷺ بە مەزن وەسف بكات، كەواتە: چۆن دەچێتەو ەقڵەو، دواى ئەوێ لە سەرەتای ناردنی دا، خوا پەوشتى وى بە مەزن وەسف كردبێ، كه چى دواى لەسەر ھەندێك لە ھەلسوكەوت و پەوشتەكانى گلهیی لێ بكات!؟

واتە: ئەمە ناگونجێ مەبەست پێى پێغەمبەرى خوا ﷺ بێ، لەبەر ئەوێ ئەو پێى وایە دژ دەووستێ لەگەڵ ئەویدا كه لە سەرەتای سوورەتى (القلم) دا خوا پێغەمبەرى كۆتایی خۆى، بە خاوەن پەوشتێكى مەزن وەسف دەكات!.

ھەرەھا تەفسیری (مونه)ش كه تەفسیریكى فارسىیە ھى (ناصرى مكارمى شیرازى) و ھەندێك زانای دیکە شیعیە^(٣)، لەو بارەو ە قسەى زۆرى كردو، كه ئەو ڕیوایەتەنە قبوول ناكەن.

(١) ص: ٥١٥، ٥١٦.

(٢) ج ٢٠، ص ٢٠٣.

(٣) ج ٢٦، ص ١٢٥ - ١٢٧.

بەلام لە راستییدا قسەکانیان هیچیان پشتبەستوو نین بە هیچ بەلگەیەکی
عەقڵیی و نەقڵیی، بەلێ، خوا پرەوشتی پێغەمبەری خوا ﷺ بە مەزن وەسف
کردووە، بەلام ئەوە کە پرەوشتی پێغەمبەری خوا ﷺ مەزنە، مانای وانیه هیچ شتێک
نەکات، پێویست بێ خواى پرەورەردگار بۆی راست بکاتەو، ئەگەر بشکوتری:
ئەووە لەگەڵ پارێزراو بوونی پێغەمبەری خوادا ﷺ لە گوناح، تێکدەگیرى،
راست نیه، چونکە ئەوە گوناھێک نیه، پێغەمبەر ﷺ کردبێتی و، تەنیا هەلەیهکی
ئێجتیهادییهو، یەكەم گلهییش نیه خواى کاربەجی لە پێغەمبەرەكەى ﷺ بکات
و، پرەخنەى لى بگرى، بەلکو، ئەوە چەند جارێک لە فوڕنان دا دووبارە بۆتەو:

۱- لە سوورەتی (التوبة) دا، دەفرموی: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ﴾ (۴۲)
واتە: خوا لێت ببورێ بۆچی مۆلەتت دان؟ هەرچەندە لێردا خواى پرەورەردگار
لێبوردنەكەى پێش گلهییهكە خستوہ!

۲- هەرۆهە لە سوورەتی (الأنفال) دا: ﴿مَا كَانَتْ لِيَنْفِي أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى
يُخْرِجَ فِي الْأَرْضِ﴾ (۱۷)، واتە: هیچ پێغەمبەرێك بۆی نیه، دیلان بگرى (لە بەرامبەر
ئەووەدا كە قەرەبوویان لێوەرەبگرى)، هەتا (دوژمنان) لە پەل و پۆ نەخات.

۳- هەرۆهە لە سوورەتی (التوبة) دا: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى
قَبْرِهِ﴾ (۸۵)، واتە: لە مەودوا نوێژ لەسەر هیچ كام لە وان (مونا فیهكان) مەكەو
لەسەر گۆرەكەشى پامەوہستە.

ئەووە بەلای كەمەوہ لە چوار شوێندا، خواى پرەورەردگار هەلەى ئێجتیهادیی
بۆ پێغەمبەرى كۆتایی ﷺ راست كردۆتەو، واتە: پێغەمبەرى خوا ﷺ دەقیك
نەبووہ پێچەوانەى بجوولێتەووە بۆچوونێكى بووہ، بەلام لە بۆ چوونەكەیدا
نەپێكاوہ، خواى میهرەبانیش بۆی راست كردۆتەو، بێگومان ئەووەش لەگەڵ
پارێزراو بوونی پێغەمبەر ﷺ لە گوناھاندا تێكناگیرى، چونکە ئەو شتانەى
پێغەمبەرى خوا ﷺ كردوونى، هەلەى ئێجتیهادیی بوون و گوناح نەبوون، چونکە

كەسەك كە ئىجىتىھاد دەكات، ئەگەر بىپەككى، دوو پاداشتى ھەن و، ئەگەر نەپەككى پاداشتەكى ھەر ھەيە.

ئىنا ھەر كام لە شەيخ (محمد عبدة) لە (الأعمال الكاملة) كەيدا ھاتو^(۱)، لە تەفسیری بەش (جزء) ى (عم) دا، ھەندى قسەى زۆر پەك و جوانى لەو بارەوہ كەردوون.

ھەرۈھە (ابن عاشور) یش، لە تەفسیرەكەى (التحریر والتنویر) دا^(۲)، ئەویش لە بارەى ئەو ئایەتەنەوہ ھەندى قسەى زۆر جوان دەكات.

ھەرۈھە (سید قطب) یش لە تەفسیرەكەیدا^(۳)، ھەلۋەستەيەكى زۆر جوان و پەك و پەك لە بەردەم ئەو ئایەتەنەدا دەكات، دواییش لە كاتى خستە پرووى مەسەلە گەرنەكاندا لەو بارەوہ، قوڵە باسەك دەكەم و ھەوت (۷) ھىكمەتى ئەو گەيەى خوا ﷻ لە پەغەمبەرى خاتەم ﷺ دەخەمەرۋو.

(۱) ج ۵، ص: ۳۲۶، ۳۲۷.

(۲) ج ۱۲، ص: ۱۰۹، ۱۱۴.

(۳) في ظلال القرآن ج ۶.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

گله یی ناراسته و خۆی خوا ﷺ له پیغه مبه ر موحه ممه د ﷺ که به هۆی هاته نه لای بابایه کی کویره وه، پرووی گرژ کردوه و، خۆی وه چهره خاندوه، له حالیکدا په نگه ئه وه هۆکاری پاک و چاکبوونی زیاترو په ند وه گرگرتی بی، که چی پرووی کردۆته که سانیکی بینیا زیی پیشانده ر، که ئه گه ر به هۆی گه رانه وه بۆ لای خواشه وه پاک و چاک نه بن، پیغه مبه ر ﷺ به رانه ریان به رپرسیار نیه و، خه تای خۆیان ه و، وه سفکردنی قورئانیش به په ند و بیرخه ره وه یان که له به ر دهستی هه موو لایه کدایه، له چه ند په ریه کی به رزو به ریزو پاک داو، به دهستی فریشتانیکی گرانقه در ی چاکه کاری نوینه ری خواوه ن:

خوا ده فهرمو ی: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى ۝۱ اَنْ جَاءَهُ الْاَعْمَى ۝۲ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يَرْجَى ۝۳ اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِكْرَى ۝۴ اَمَّا مَنْ اَسْتَعْتَنَ ۝۵ فَانْتَ لَهُ تَصَدَّى ۝۶ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَرْكَبَ ۝۷ وَاَمَّا مَنْ جَاءَهُ الْيَسْرَى ۝۸ وَهُوَ يَحْشَى ۝۹ فَانْتَ عَنْهُ نَلْهَى ۝۱۰ كَلَّا اِنَّهَا لَئِنْ اَنذَرْتَهُ ۝۱۱ فَنَسَاۤءَ ذِكْرَهُ ۝۱۲ فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ۝۱۳ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝۱۴ يَّابْدِي سَفَرَهُ ۝۱۵ اِكْرَامٍ بَرَرَهُ ۝۱۶﴾

شیکردنه وه ی ئه م، ئایه تانه، له شازده برگه دا:

۱- ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾، پرووی خۆی گرژ کرد و وه چهره را، وشه ی: ﴿عَبَسَ﴾، (العُبُوسُ: قُطُوبُ الْوَجْهِ مِنْ صَبَقِ الصُّدْرِ)، (عُبُوسٌ: بریتیه له پرووی خۆگرژ کردن له نه نجامی سینه ته نگ بووندا، مَرُوفٌ که شتیکی به دَل نه بوو، که یفی به شتیکی نه هات و خه فه تی له شتیکی خوارد، پوووشی له به رانه ریدا ترش و تال ده بن، ﴿وَتَوَلَّى﴾، (أَصْلُهُ تَحَوَّلَ الذَّاتِ مِنْ مَكَانٍهَا، وَيُسْتَعَارُ لِعَدَمِ اشْتِغَالِ الْمَرْءِ بِكَلَامٍ يُلْقَى إِلَيْهِ)، (تَوَلَّى): له ته سلدا بریتیه له وه ی

مرۆف له شوینی خۆی لایچن، به لām دوایی ده خوازێتهوه بۆ سههرگرم نه بوونی مرۆف به قسه یه کهوه که بۆی ده کری، واته: گرنگی پێنه دانی.

که واته: به شیوه یه کی ناراسته وخۆ، خوا ﷻ باسی پێغه مبه ره که ی ﷺ ده کات، که پرووی خۆی له کویره که گرژ کردو، خۆی خافلاند، یان: گوئی بۆ نه گرت و گرنگی پێنه دا.

(۲) - ﴿أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾، له کاتیکدا کویره که هاته لای، ﴿أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾، پسرپورانی زمان ده لێن: (في محل مجزور بلام جر مخذوف مع (أَنْ) وهو حذف مطرد)، ئەمه له شوینی (مجرور) دایه به (ل) ێک که هه میسه له گه ل (أَنْ) دا ده قرتێزی، یانی: (لأن جَاءَهُ الْأَعْمَى) به هۆی ئه وه وه ی کویره که هاته لای، پرووی خۆی گرژ کردو، خۆی وه رچه رخان، (ابن عاشور)، قسه یه کی جوان ده کات، له مانا لێکدانه وه ی ئەم دوو ئایه ته موباره که دا، ده لێ:

۱- زانیاری هه بوون به پروو داوه که، ده لاله ت له سه ر ئه وه ده کات، که هاته که (هاتی ئه و پیاوه کویره)، هاتیکی تابه ت بووه و، کویره که ش بابایه کی ناسراو و زانراو بووه.

۲- خوای مبه ره بان به شیوه ی هه وāl فه رموویه تی و نه یفه رموو: (عَبَسَتْ وَتَوَلَّيْتَ)، پرووی خۆت گرژ کردو خۆت وه رچه رخان! به لکو ده فه رموی: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾، پرووی خۆی گرژ کردو خۆی وه رگێرا، ﴿أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾، به هۆی ئه وه وه ی کویره که هاته لای، شیوازی هه وāl به کاره یتراوه له گله یی کردندا، له و بێتاگاییه ی پێغه مبه ره ی خوا ﷻ که گرنگی نه داوه به و بابا کویره، بۆ ئه وه ی په یامی خوای پێ بگه یه نێ، به لکو مه به سته بووه گرنگی بدات به وانه ی دیکه که قسه یان بۆ ده کات.

ئنجا خوا ﷻ که به شیوه ی نادیار گله ییه که ئاراسته ی پێغه مبه ره که ی ﷺ ده کات، لوتف و مبه ره بانییه کی زۆری تێدایه، هه ره وه که له شوینی دیکه ش دا شیوه ی ئه وه هاته و، بۆ وینه:

أ- له سووره تی (التوبه) دا ده فه رموی: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ إِذْنْتَ لَهُمْ﴾، لێره دا به شیوه ی دواندی رسته وخۆیه، به لām لیبوردنه که پێش ده خات و دوایی گله ییه که ی لێ

دەكات: خۇلايىت بېيورى بۇچى مۇلەتت دان، يان: بۇچى مۇلەتى دىنەخۇشەكانت دا، نەيەن بۇ جەنگى تەببوك، ﴿حَتَّى يَبَيِّنَ لَكَ الْذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَذِبِينَ﴾، {دەببوايە مۇلەتت نەدابان}، تاكو ئەوانەي راستيان كىردوۋە بەپراستىي خاۋەن بەلگەۋ پۇزىش بوۋن، لەگەل ئەوانەي درۆزىن بوۋن، لىك جىابوۋبانەۋە، واتە: دەببوايە مۇلەتت نەدابانايە، نەيەن، تاكو سەرەنجام ئەوانەي راست دەكەن، لەگەل ئەوانەي درۆ دەكەن، لىك جىادەبوۋنەۋە.

ب- ھەرۋەھە لە سوۋرەتى (الأنفال) دا، خۇا دەفەرەمۇي: ﴿مَا كَانَتْ لِيَّ أَنْ يَكُونَ لِي أَسْرَى حَتَّى يُنْخَفِ فِي الْأَرْضِ﴾، واتە: ھىچ پىغەمبەرىك بۇي نى، دىلى ھەبىن، ھەتا كۇشتارى خەست و خۇل نەكات لە بىيىروايان.

بىگومان بەۋ واتايەنا كە نابى بە دىليان بگرى و دەبى بىانكوژى، بەلكو بەۋ واتايەي بە تەماعى قەرەبوو (فدية) لىۋەرگرتن، نابى كۇتايى بە شەر بىنى، كە دوژمنان بىنە دىل و دوايى بە خۇكپىنەۋە دەرباز بن و، پارەيان لە بەرانبەردا لىۋەرگىرى، بەلكو لە جىاتى تەماعى فىدىيەۋە قەرەبوو ۋەرگرتن، با جەنگەكە بەردەۋام بى، ھەتا لە پەل و پۇيان دەخەن، ۋەك لە تەفسىرى سوۋرەتى (الأنفال) داۋ لە تەفسىرى سوۋرەتى (مۇھەممەد) يىشدا كە ھەر لەۋ بارەۋە ھاتوۋە دەفەرەمۇي: ﴿فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا﴾، لەۋ بارەۋە قىسەمان كىردوۋە.

بىگومان ئەۋەش لوتىف و مېھرىبانىي بى سنوۋرى خاۋايە بۇ پىغەمبەرى خۇي، كە بەر لەۋەي گلەبىيەكەي لى بىكات، لىبوردنەكەي باسكىردوۋە، ياخود بە شىۋەيەكى ناراستەۋخۇ گلەبىيەكەي باسكىردوۋە، ۋەك ھەم لە سوۋرەتى (الأنفال) داۋ، ھەم لەم سوۋرەتە موبارەكەش دا ھاتوۋە.

۳- ﴿وَمَا يَذْرِبُكَ لَعَلَّكَ تَرْكُ﴾، چ شىتەك بە تۇي زاناندوۋە، نىزىك بوۋ، لەۋانە بوۋ، پاك و چاك بىي، (ما) لىرەدا پىسپاركىردەنىي (استفهامية) يە، ﴿وَمَا يَذْرِبُكَ﴾، واتە: تۆ چوۋزانى،

چ شتېك وا له تۆ دەكات بزانی و پەي پى ببەي، ﴿لَعَلَّهٗ يَرْجَىٰ﴾، رەنگە ئەوەى لیت وەردەگرى، بېتە ھۆى ئەوەى پىي پاك و چاك بى، ئەو پەيامەى له تۆى وەردەگرى، ئەو ئايەتەنەى ھاتوہ لىتيان وەربگرى.

۴- ﴿أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِّكْرُ﴾، ياخود (ئەگەر نەشېوبوايە، ھۆى ئەوەى پىي پاك و چاك بى)، ھاتبايەوہ بېرى و پەندى لى وەرگرتبايەو، پەند وەرگرتن و ھاتنەوہ بېرەكەى، سوودى پىگەياندايە.

وشەى: ﴿فَتَنْفَعَهُ﴾، بە: ﴿فَتَنْفَعَهُ﴾ش خویندراوہتەوہ.

كە دەفەرەموى: ﴿أَوْ يَذَّكَّرُ﴾، ئەسلى خۆى (يَذَّكَّرُ)يە، بەلام (ت)كە لە (ذ) كەدا دەغم كراوہ، (التَّذْكُرُ: حُضُورُ أَمْرِ التَّذْكِرِ، وهو خطوْرُ أَمْرٍ مَعْلُومٍ فِي الدُّهْنِ بَعْدَ نِسْيَانِهِ، وهو مُشْتَقٌّ مِنَ الذُّكْرِ)، (تَذْكُرُ): بريتە لە پەيداوونى شویتەوارى بېرخستەنەوہ، ئەويش بريتە لەوەى شتېك پىشتر زانراوہ دوایى لە بېر چۆتەوہ، بېتەوہ ھۆشى مرووف، كە لە ئەسلىدا داتاشاروہ لە (ذُكْرُ)، يانى: ھاتنەوہ بېر، بەلام (ذِكْرُ)، واتە: باسكردن.

۵- ﴿أَمَّا مَنْ أَسْتَفَىٰ﴾، بەلام كەسېك بىنېاز بووہ، بىنېازىي پىشانداوہ، (أما)، وەك پىشتر گوتوومانە: (حرف تفصيل)، پىتېكە بەكاردەھىندى بۆ درژەدان بە قسە، (أَسْتَفَىٰ)، يانى: (مَنْ عَدَّ نَفْسُهُ غَنِيًّا عَنْ هَدْيِكَ)، كەسېك خۆى پى دەوڵەمەندو بى نېازە لەو رېيازو بەرنامەيەى بە تۆدا نىرراوہ.

۶- ﴿فَأَن تَصَدَّقَ﴾، تۆ لىي دەچيە پىش و پرووى تىدەكەى و بايەخى پى دەدەى، (التَّصَدَّى: أَنْ يُقَابَلَ الشَّيْءُ مَقَابِلَةَ الصَّدَى، (صَدَى)، يانى: دەنگدانەوہ، (تَصَدَّى)يش، يانى: (تَعَرَّضَ)، خو بردنە پىش و پروو كردنە شتېك، وەك چۆن دەنگدانەوہيەك كە بووت دىتەوہ، پرووت تى دەكات.

۷- ﴿وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْجَىٰ﴾، تۆ چىت لەسەرە ئەگەر خۆى پاك و چاك نەكرد؟ (ما)، لىرەدا:

أ- يان لابه ره (نافية) به، يانى: هېچ شتېك لەسەر تۆ نيه، ئەگەر ئەو خۆى پاك و چاك نهكات، (أَي: عَدَمُ تَرْكِيهِ لَيْسَ مَحْمُولًا عَلَيْكَ)، پاك و چاك نهبوونی، خۆ پاك و چاك نهکردنى لەسەر شانى تۆ نيه، تۆ بهرپرسياريه تيبه كهى هه لئاگرى.

ب- دهشگونجى (ما) پرسياركرده نى (الإستفهامية) بى، يانى: ﴿وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبُ﴾ (أَيُّ شَيْءٍ عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبُ؟)، چ شتېك (چ بهرپرسياريه تيبه كه) لەسەر تۆيه، ئەگەر ئەو خۆى پاك و چاك نهكات! هيدايه تى خوا له بهر دهستيه تى، ئەگەر كه سېك خۆى وهرى نهگرى و هه لئنه گرئ و له ئەنجامدا به هۆى ئيمان و تهقواوه، پاك و چاك نه بى، تۆ چ بهرپرسياريه تيبه كهت لەسەر شانه!

۸- ﴿وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى﴾، به لأم كه سېك كه به گرنگى پېدانه وه، ياخود: به خيراى رۆيشته وه ديت بۆ لات.

(سعي) به ماناي خيرا رۆيشته وه، ليره دا به كارهي تراوه بۆ سوور بوون لەسەر ديدار، واته: به جيديدى و به مشوور خواردنه وه و روو تېكردن، به لأم كه سېك كه به جيديدى بۆ لاى تۆ دى و، به مشوور خواردنه وه ده خفتى له وهى به ديدارى تۆ بگات.

۹- ﴿وَهُوَ يَخْشَى﴾، له حالتي كيشدا ده ترسى، ئەمه سى ئەگه رى هه:

أ- له خوا ده ترسى.

ب- له بېروايه كان ده ترسى نازارى بدهن، له بهر ئەوهى نابينايه.

ج- ده ترسى بكه وى، يان بكه وئيه چالتيكه وه، چونكه بهر پيى خۆى نابيى، هه موويان ده گريته وه، به لأم زياتر وا پنده چى مه به ست ئەوه بى: له خوا ده ترسى، (خشية) يش وهك پيشتريش باسمان كردوه، ترسيكه له گه ل به مه زنگرتندا ئاوئيه به، بۆيه خوا فهرموويه تى: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ ۲۸، واته: ته نيا بهنده زانايه كان سام و هه يه تيان به رانبهر به خوا ههيه.

ئىنا كەسىك كە ئاۋايە:

(۱۰) - ﴿فَإِنَّ عَنْهُ لَلْهُي﴾، تۆ لىي بى ئاگا دەيى و بە جگە لەۋەۋە دەخافلىيى، (طبري)، ئاۋاي لىكداۋەتەۋە: ﴿فَإِنَّ عَنْهُ تَعِزُّ وَتَسَاغُلُ عَنْهُ بَغِيْرُهُ وَتَعَاْفُلُ﴾، پۈۈى لى ۋەردەكېرى و خۆت بە جگە لە ئەۋەۋە دەخافلىيى و لەۋ بىئاگا دەيى.

(۱۱) - ﴿كَلَّا إِنَّهَا لَذِكْرَةٌ﴾، نەخېر (ۋامەكە) ئەۋە بېرخەرەۋە ئامۇزگارېيە، (كلا): ۋشەيەكە بۆ تېۋەخوپىن و گلەيى كىردن و ھەلۋەشاندىنەۋە، ھەلۋەشاندىنەۋە شىك كە پىشتر باسكراۋە، ئەگەر قسەيە، ئەگەر پەفتارە، ئەگەر ھەلۋىستە، ھەرچى ھەيە، (طبري) ئاۋاي لىكداۋەتەۋە: ﴿مَا الْأَمْرُ كَمَا تَفْعَلُ يَا مُحَمَّدُ! مِنْ أَنْ تَعْصِي فِي وَجْهِ مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى، وَهُوَ يَخْشَى، وَتَتَصَدَّى مَنْ اسْتَغْنَى﴾ كار ۋانىە كە دىكەي تەي موحەممەد! كەسىك كە بە گرنگى پىدانەۋە دى بۆ لات و دەشتىسى، پۈۈى خۆق لى گرژبەكەي، بەلام كەسىك كە خۆي پىنناز پىشانداۋە، پۈۈى تىبەكەي و گرنگى پىدەي! (ئەۋە پاست نىەۋ لەۋ ئىجتىھادەتدا نەتېكاۋە).

﴿إِنَّهَا لَذِكْرَةٌ﴾ بە دىنپاسى ئەم قوپئانە، ياخود: ئەم ئايەتە موبارەكانە بېرخەرەۋەن، پەندو ئامۇزگارېين، (الطبري)، دەلى: ﴿إِنَّ هَذِهِ الْعِظَةُ وَهَذِهِ السُّورَةُ تَذَكُّرَةٌ يَقُولُ: عِظَةٌ وَعِبْرَةٌ «فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ» يَقُولُ: فَمَنْ شَاءَ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ ذَكَرْهُ»، دەلى: ﴿إِنَّهَا لَذِكْرَةٌ﴾، واتە: ئەم ئامۇزگارېيەۋ ئەم سوۋرەتە پەندو ئامۇزگارېيە، ھەر كەس بىەۋى لە بەندەكانى خوا يادى دەكات.

(۱۲) - ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾، ھەر كەسىك (لە بەندەكانى خوا) بىەۋى باسى دەكات، (ذكر)، باسى دەكات، ياخود: يادى دەكات، (الطبري)، دەلى: ﴿ذَكَرَ تَنْزِيلَ اللَّهِ وَوَحْيِهِ وَالْهَاءُ فِي قَوْلِهِ: «إِنَّهَا» لِلسُّورَةِ، وَفِي قَوْلِهِ: «ذَكَرْهُ» لِلتَّنْزِيلِ وَالْوَحْيِ»، واتە: دابەزىراۋى خواۋ سىرووشى خوا ياد دەكات، راناۋى (ھە) لە: ﴿إِنَّهَا﴾ دا، بۆ سوۋرەتەكە دەگەرېتەۋە، بەلام راناۋى (ھە)، لە: (ذكره) دا، كە بۆ تېر (مذكره)، بۆ (تنزيل) و (وحي)، دەچىتەۋە، ھەندىكىش گوتوۋپانە: ﴿إِنَّهَا﴾، بۆ ئايەتەكان دەچىتەۋە، (ذكره)، بۆ خواي بەرز دەچىتەۋە، واتە:

ھەر کەسێک بیهوێ یادی خوا دەکات، بەلام ئەوێ (طبری) گوتووێت: لەگەڵ ڕهوتی ئایەتەکاندا، گونجاوترە.

۱۳- ﴿فِي صُفِّ مَكْرَمَةٍ﴾، لە پەرە ڕێز لیگیراوەکاندا، (الطبری) دەڵێ: ﴿صُفِّ مَكْرَمَةٍ﴾ مەبەست پێی تەختی پارێزراو (لوح محفوظ)، (صحف)، کۆی (صحيفة) یە، بەلام مەبەست پێی ئەو تەختە پارێزراوەیە کە زانیاریی خوای ھەموو تێدا تۆمار کراوە، لە بارە ی دروستکراوەکانیەو.

۱۴- ﴿مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ﴾، بەرزکراوەو بە پاکگیراون، ئەو پەرە ڕێز لیگیراوانە، پێگەو پایەیان بەرزە، پاکیشن لەوێ دەستی شەیتانەکانیان بگاتێ.

ھەلبەتە جوړە تەفسیری دیکەشیان بۆ کردوون، بە تایبەت بۆ ئەو ئایەتە ی دەفەرمووی: ﴿فِي صُفِّ مَكْرَمَةٍ﴾، لە پەرە ڕێز لیگیراوەکاندا، یان: لە پەرە پەسندو چاکەکاندا.

ئەم دوو ئایەتە: ﴿فِي صُفِّ مَكْرَمَةٍ﴾، ﴿مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ﴾، سێ مانای سەرەکییان ھەن:

۱- قورئان لە تەختی پارێزراودا بوو بەرلەدابه زێناتی.

۲- قورئان بەر لە نووسراوەی لەلایەن ھاوڵانەو، بە تۆمارکراوی لەلایەن فریشتەکانەو ھەبوو، ھێندە بە وردیی و ڕیکی وەك نووسرا بیتەو، یان ھەر نووسراویشەتەو لەلایەن فریشتانەو.

۳- مەبەست پێیان نووسراوەو تۆمارکراوی قورئانە لەلایەن ھاوڵانەو خوا لێیان ڕازی بێ.

﴿مَكْرَمَةٍ﴾، زۆر ڕێز لیگیراون، زۆر پەسند کراون، ﴿مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ﴾، بەرزکراون، ئەو پەرە ڕێز بەرز کراون، واتە: لە ڕووی مەعنەویی، یاخود: لە ڕووی ماددیەو شۆنەکیان زۆر بەرزە، یاخود: لە ڕووی مەعنەوییەو پلەو پایەیان زۆر بەرزە، ﴿مُطَهَّرَةٍ﴾، پاککراون، کە مەبەست پێی پاککرانەوێ

مەعنەووییە، یانی: ھەلەو پەلەیان تێدانیه، یاخود: پاکن لەوہی شەیتانەکان دەستیان بیانگاتی.

(۱۵) ﴿يَا أَيُّدِي سَفَرٍ﴾ بە دەستەکانی نوێنەرانیکیەو، ﴿سَفَرٍ﴾ کۆی (سافر)ە، وەك (کٲبە)، کۆی (کاتب)ە، واتە: نووسەر، (سافر)یش بە مانای نوێنەر دێ، نوێنەرانی خوا.

(۱۶) ﴿كِرَامٍ بَرَرٍ﴾ بەرپزەن چاکەکارن، ﴿كِرَامٍ﴾ کۆی (کریم)ە، واتە: ھەرە چاک لە جووری خۆی، ھەر شتێک لە جووری خۆیدا زۆر چاک و پەسند بێ، پێی دەگووترێ: (کریم)، ﴿بَرَرٍ﴾ کۆی (بەر)ە، یانی: ھەرە باش، ھەر وەك چۆن (أبرار)، کۆی (باز)ە، یانی: چاکەکار، (بِر) و (باز)، ھەردووکیان بە مانای چاکەکارن، بەلام مانای (بِر) بەھێزترە، چونکە (بر)، چاوگە، واتە: خودی چاکەکاری، وەك: (عدل) و (عادل)، (عادل)، یانی: دادگەر و (عدل) یش بە مانای دادگەر بەکاردێ، بەلام (عَدْل) یانی: خودی دادگەری، ئەگەر بڵێین: (فلان عدل)، واتە: دادگەرە، بەلام بەو واتایە دادگەری لەودا بەرجەستە بوو، ھەر وەك (فلان بر)، واتە: چاکەکاری لەویدا بەرجەستە بوو.

ھەندیکیشیان گوتووینە: ﴿يَا أَيُّدِي سَفَرٍ﴾ ﴿كِرَامٍ بَرَرٍ﴾ بە دەستەکانی نوێنەرانیکیەو، بەرپزەنی چاکەکارن، مەبەست پێی قورئانخوێنەکانن، بەلام بێگومان پەوتی ئایەتەکان، ھەر ئەو دەگەییەنێ کە مەبەست پێی فریشتەکانە، خوا ﴿وہ﴾ پێشتریش گومان لەم ئایەتانەدا دیەوێ، بە پێغەمبەری خاتەم ﴿و﴾ بە برواداران بە گشتیی، ھەر وەھا بە بێپروایان و نەیارانی پێغەمبەری خواش ﴿بفہرموی﴾: ئەو قورئانە ی ئیوہ لە ھارنەریدا بێ مەتیی و بێ باکیی پێشان دەدەن، بێبنازیی پێشان دەدەن، ئەو پێگەکەبەتی و، خوای پەرورەدگار ئەوئەندە بە گرنگیی و بایەخ پێدانەو، ئەوئەندە بە پزەو حورمەت و بە قەدرو گرانییوہ ئەو قورئانە دابەزاندوو، بە دەست فریشتەکانەوئەو ئەو پێگەو پایەبەتی و، ئەو سەرچاوێ ئیوہ ھاتنیەتی، کەواتە: شتێکی ھەلە دەکەن کە

گرنىگى و بايەخ بە قورئان نادەن و، لە بەرانبەرىدا بىننازى پىشان دەدەن.

بە كورتى: ئايىنى خوا منەتى كەس ھەلناگرى، چونكە بەرنامەى خواى بەرز بىننازەو، دەبى خەل ك بەرەو لای پچى و منەتى ھەلناگرى، نەك خەل ك بە منەتەو ھە گوى بۆ ھەرمایشى خوا بگرى و، پەيامى خوا ھەربگرى.

قوله باسیک دەر باره‌ی

حهوت حکمهت لهو گله‌یهی خوادا که له پیغه‌مبه‌ر ﷺ ی کردوه

هه‌رچه‌نده پێشتریش قسه‌مان لهو باره‌وه کرد، که له راستیدا نهو گله‌یهی خوا ﷻ له پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ له‌سه‌ر گوناھێک نه‌بووه، پیغه‌مبه‌ری خوا کردبیتی، به‌لکو له‌سه‌ر ئیجتیهادو بۆچوونیکى هه‌له‌ی بووه‌و، دواى خوا ﷻ بۆی راستکردۆته‌وه، بۆیه‌ش نه‌وه له‌گه‌ڵ پارێزراو بوونی پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ و پیغه‌مبه‌رانی دیکه‌دا له‌ گوناح، تیکناگیرى، پیغه‌مبه‌ران له‌ گوناھو تاوان پارێزراو بوون، به‌لام له‌ هه‌له‌ی ئیجتیهادی و بۆچوونیکیان هه‌بى، نه‌پیکن، پارێزراو نه‌بوون، ئنجا تیره‌ش تاكه‌ شویتێک نه‌ که‌ خوا ﷻ نه‌رمه‌ گله‌یه‌که‌ له‌ پیغه‌مبه‌ری خۆی ده‌کات ﷻ، به‌لکو وه‌ك پێشتریش گوتمان: له‌ هه‌ر کام له‌ سوورده‌تى (التوبه) دا، له‌ دوو شوێن: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ﴾ هه‌روه‌ها: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ﴾ له‌ سوورده‌تى (الأنفال) یش دا: ﴿مَا كَانَتْ لِي أَنْ يَكُونَ لَهُمْ أَسْرَى حَتَّى يَتُخَذَ فِي الْأَرْضِ﴾ به‌ لای كه‌مه‌وه له‌و سى شوینه‌دا ئاشکرایه خوا ﷻ، پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ هه‌له‌یه‌كى ئیجتیهادی که‌ بوویه‌تى، بۆی راستکردۆته‌وه، به‌لام با ته‌ماشای نه‌و هه‌وت حکمه‌ته‌ی نه‌و گله‌یه‌ی خوا له‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی موحه‌مه‌د ﷺ کردوویه‌تى، بکه‌ین:

١- حکمه‌تى یه‌که‌م نه‌ویه که‌ خوا ﷻ ئه‌م ئایینه‌ پاک و بى‌ خه‌وشه‌ی به‌ پیغه‌مبه‌ری خاتهم دا ناردوویه‌تى، له‌به‌ر نه‌وه‌ی دوا نوسخه‌ی پێنابى و به‌رنامه‌ی خوايه‌ بۆ مرۆڤایه‌تیی، بۆیه‌ پێی نه‌داوه‌ هینده‌ی نووکی ده‌رزى، هه‌له‌و که‌م و کوورپی تێدا بى، ته‌نانه‌ت هه‌له‌یه‌كى ئیجتیهادییش که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ کردوویه‌تى، خوا به‌سه‌ریدا باز نه‌داوه‌و بۆی راستکردۆته‌وه، وه‌ك تیره‌، ئنجا نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ کردوویه‌تى تێیدا نه‌پێکاووه‌و هه‌له‌ بووه، بۆیه‌ش قسه‌ی هه‌ندێک له‌ روونکه‌ره‌وانی قورئانم به‌ دڵ

نیه، که گوتوو یانه: ئەوێ هێچ هەلەو کەم و کووڕییەکی تێدانیه، چونکە پێغەمبەری خوا ﷺ خەریکی کاریکی گەورەترو گرنگتر بوو، بەلام ئەو بابا کوێرە هاتو، که بێخافلێنتی لەو کارە گەورەو گرنگە! ئەو رایەم بە دڵم نیه، چونکە ئەگەر هەلەو نەبووایە خواى کاربەجێ گلهیى له پێغەمبەرە کەى ﷺ نەدەکرد، ئنجا پێویست ناکات بۆ لابردنى گلهیى لهسەر پێغەمبەر ﷺ نایەتەکان له نێوەرۆکی خۆیان خالیى بکەنەو، وای پێشان بەدەین که ئەوێ پێغەمبەری خوا ﷺ کردوویەتی، شتیکی زۆر راست و چاک بوو و بابا کوێرە که (ابن أم مكتوم) هەلەو کردو، چونکە ئەگەر وابوایە خواى پەرورەدگار بەسەر کەسدا بازنادات و خاتری کەس ناگرێ و، دەیفەرموو: هەلۆیستی بابا کوێرە که هەلەو بوو، بەلام که دەفەرموێ: نەدەبوو پرووت گرژ کردباو خۆت لێوەرچەرخاندبا، چونکە بەهۆی ئەوێ چاک و پاک دەبوو، یاخود پەندى وەرەدەگرت، کەواتە: هەلۆیستی بابای کوێر لە شوێنى خۆیدا بوو، پێکاویەتی، بەلام ئەوێ پێغەمبەری خوا ﷺ هەرچەندە پێغەمبەری خاتەم و سەرورەری پێغەمبەرانیو، باشترین ئینسانەو، چاکترین بەندەى خواى، بەلام لەو ئیجتیهادەیدا نەپێکاوه، ئەمەش شتیکی زۆر گەورەو گرنگە، که خوا ﷻ پێی نەداوه هێندەى نووکی دەرزیی هەلەو کەم و کووڕیی بچیتە نێو ئیسلامەوه.

٢- حیکمەتى دووهم بریتیه له دەرخستنى یەکتێک له بەها بەرزەکانى بەزنامەى خوا، که لایەنگرى خەلکى سادەو هەزارو کەم ئەندامە، ئەمە شتیکی زۆر گەورەیه: خوا لەسەر ووی حەوت ئاسمانانەوه، گلهیى بکات له پێغەمبەری خاتەم ﷺ که سەرورەری پێغەمبەرانیو، کوتایی پێغەمبەرانیو باشترین ئینسانەو چاکترین بەندەى خواى، گلهیى لێ بکات لەسەر ئەوێ پرووی گرژ کردو، له بابایەکی کوێر، که بابای کوێر، پروو گرژییە کەى پێغەمبەری ﷺ نەبینیوهو پرووی لێ وەرگیرانە کەشی نەبینیوه، بەلام خوا بێنیویەتی، ئەگەر نا کافرەکانیش نەیانگیراوه تەوه بۆ خەلک که موحەممەد ﷺ لەبەر خاتری ئێمە پرووی گرژ کرد له عەبدوللای کورێ ئوممی مەکتووم، بەلام خوا لەسەر ووی حەوت ئاسمانانەوه بێنیویەتی و بەرگری کردو له بابایەکی کوێری کەم ئەندام و، گلهیى کردو له باشترین بەندەى خوێ و سەرورەری پێغەمبەرانی ﷺ.

کهواته: ئەم ئایینەى خواى دادگەر زۆر لایەنگیریى خەڵکی هەژارو نەدارو کەم ئەندام و سادەو مافخوارو دەکات.

۳- حیکمەتى سێهەم ئەوەیە کە پابەندیی بە مەبدەئەو، لە بەرھەمی سیاسیی گزنگترو لە پێشتر، مەبدەئەکەش - لێردا - ئەوەیە کە پێغەمبەرى خوا ﷺ ڕووی خۆشی و گزنگیی و بایەخى تەواو بدات بە کەسێک کە پڕوای هێناو، بەرھەمە سیاسییەکەش ئەو بوو کە پێغەمبەر ﷺ تەماعی بوو، ئەوانە گوێی بۆ بگرن و پەيامی خواى لى وەر بگرن، ئەو دەستەهێنانێکی سیاسیی بوو، بەلام خوا ﷻ پابەندیی بە مەبدەئەکانەو، بە ئەدەب و ڕەوشتیکی ئیسلامییەو، کە بریتى لە ڕوو خۆشی و قسەخۆشی و گزنگیی پێدان و بایەخدان بە بابایەکی کوێر، ئەوەی پێ گەورەتر بوو، لەوێ داخۆ یەکیک لە زەلزەلانى قورەیش مسوڵمان دەبێ یان مسوڵمان نابێ؟ چونکە دواى دەفەرموێ: چى لەسەر تۆیە؟ یان: هیچ بەرپر سارییەتیەک لەسەر تۆ نیە: ﴿وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكِّيَّ﴾، ئەگەر ئەو بێرەوایە خۆی پاک و چاک نەکات.

۴- حیکمەتى چوارەم، ئەوەیە کە بانگەواز بۆ لای خوا، نابێ لەسەر حیسابی جەوھەر و ئێوەڕۆکی ئایینەکەى بێ، ئەو دەرسێکی زۆر گەورەى تێداى، بەلێ، دەبێ ئێمە خەڵک بۆ لای خوا بانگ بکەین و، هەولبەدین خەڵک بێنێنە ئێو باوەشى ئیسلام، بەلام نابێ ئەو لەسەر حیسابی جەوھەر و ئێوەڕۆکی ئایین بێ و، وامان لێبکات تەنازول بکەین و دەستبەردارى جەھەورو ئێوەڕۆکی ئایینەکەمان بین، یان دەستبەردارى بەشێک لە ئایینەکەمان بین، بۆ ئەوەى خەڵکی پێ ڕازى بکەین!

۵- حیکمەتى پێنجەم کە لەو ڕووداو وەردەگیرى، بەلگەیهکی دیکەى لەسەر ئێردراو بوونی موحەممەد ﷺ، هیچ بە دەست نەبوونی لە بەرانبەر خواو وەحییى خوا، بەلێ حیکمەتێکی دیکە کە لەو بەسەرھاتە وەردەگیرى، ئەوەیە کە وەک یەکیک لە ھاوێلان گوتوو یەتى: ئەگەر پێغەمبەرى خوا شتێکی شاردا بایەو، ئەو ئایەتەى دەشاردەو، کە خوا ﷻ ئاوا گلەیی لى دەکات، گلەیی ناپاستەوخۆ، کە دەفەرموێ:

رووی خوێ گرژ کرد و خوێ وەرچەرخاند، لەبەر ئەوەی بابا کوێرە که هات بۆ لای، له کووتاییه کهش دا پێی دهفه رمویی: ﴿لَا﴾، نه خێر، جارێکی دیکه شتی وا نه که ی!

بێگومان ئەمەش بە لگهیه کی دیکه یه، له سه ر ئەوەی موحه ممه د ﴿﴾ نێردراوی خوا یه و، ه یچی به ده ست نه بووه له به رانه ر خوا و وه حیی و په یامی خوا دا، جگه له گه یاندنی، وه ک خوا فه رمو یه تی: ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْغُ﴾ (٨)، تۆ ته نیا گه یاندن و پێرا گه یاندنی په یامی خوات له سه ره.

٦- حیکمه تی شه شه م بریتیه له: راهێنانی مسوڵمانان به تاییهت بهرپرسان، که هیچ کهس له سه رووی په خنه لێگیران و هه له بۆ راست کردنه وه و نه، چونکه نه گه ر خوا ﴿﴾ هه له بۆ پێغه مبه ری خاتم ﴿﴾ راست بکاته وه، که هه له کهشی ئەوه نه بوو، گونا هو تاوانێک بووبی، به لکو هه له یه کی ئیجتیهادیی بووه و، پێی وابوو هه له کاته دا که ته رخانی کردوه بۆ قسه کردن له گه ل ئەو زله زله و قسه پۆشتووانه ی قوره یش دا، وا باشه قسه کانی نه بپی بۆ وه لئمان ده و ی بابایه کی مسوڵمان، چونکه نه گه ر یه کێک له وانه مسوڵمان بی، خه لکیکی زۆری دیکه ی ره ش و پرووت و مسوڵمان ده بی، یان هه ر به لای که مه وه خه لکه ره ش و پرووته که، ئەو زه خت و زۆره ی ئەو زله زلانه ی به سه ره وه نامینی، به لام خوا ﴿﴾ ئەوه ی پێی راست نه بووه و، ئەو ئیجتیهاد و بۆ چوونه ی پێغه مبه ری ﴿﴾ پێ هه له بووه و بۆی راستکردۆته وه، ئنجا نه گه ر پێغه مبه ری خوا ﴿﴾ خوا هه له ی بۆ راست کردبێته وه، مانای وایه هیچ کهس له سه رووی هه له بۆ راست کردنه وه و په خنه لێگیرانه وه نه، هه رچهنده بهرپرس بی و هه ر که سێک بی، به لکو به پێچه وانه وه: له ئیسلامدا مرو ف تا کو بهرپرسیاریتی زیاتر بی، ده بی گوێرایه لی بۆ شه ریعت باشتر بی، نه ک له بهر ئەوه ی بهرپرسه، هوکمرانه، ده ستپۆشتوویه، خه لک زۆر به قسه ی ده کات، بگوێری: بوورا وه، یان مافی قیتۆی هه یه له به رامبه ر شه ریعت دا! به پێچه وانه وه: مسوڵمانان کێیان له هه مووان بهرپرسته، ده بی له هه مووان ملکه چتر بی بۆ خوا ﴿﴾ و تایینه که ی!

٧- حیکمه تی هه وته م و کو تایی: حالیکردنی خه لکی خو به زلگر، که تایینی خوا له بهر سامان و ده سه لاتیان، خاتریان ناگرێ و نه رم کیشیان بۆ ناکات، ئەوه ش ده رس و حیکمه تییکی

زۆر گەوره بوو که هەر له سەرەتاوە، خوا زەلزەکان و جوکمران و دەسەڵاتداران و ساماندارانی حالییکردن، که: به تەما مەبن بەرنامەی خوا نەرم کیشیستان بۆ بکات و لەبەر دەسەڵاتتان، لەبەر سەرودەت و سامانی حەرپامتان، لەبەر دەسەڵاتی خو سەپێنانەتان خاترتان بگرێ، ئەو خەیاڵە مەکن، ئایینی خوای دادگەر نەرمکیشیی بۆ کەس ناکات و، خاتری هیچ کەس ناگرێ لەبەر سامان و دەسەڵاتەکی.

له کۆتایی ئەم دەرسەشماندا ئەو فەرماشتهی پێغەمبەر ﷺ دێنین، که دەفرموێ: {الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعَتُعُ فِيهِ، وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ، لَهُ أَجْرَانِ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ١٨٥٩، وَأَبْنُ مَاجَهَ: ٣٧٧٩، وَابْنُ جَبَّانَ: ٧٦٧، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٢٩٠٤، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا).

واتە: کەسێک که شارەزاو کارامەییە لە قورئاندا (لە خوێندنی داو لە تێگەشتنیدا)، لەگەڵ ئەو فریشتانەیە که نوێنەرە چاکەکارە بەرێزەکانی خوان (خوا دەیاننێرێ که وەحییان پێدا بنێرێ)، کەسێکیش دەیخوێنێ، بەلام لەسەر زمانی راست نایەت و لەسەری قورسە (که چاک نایزانێ)، دوو پاداشتی هەن (پاداشتی خوێندنی و پاداشتی ئەوەش که لەسەر دلی قورسەو هەرچەندە هەوڵ دەدا فێری نابێ، کەواتە با ئەویش هەر خەریک بێ).

کەواتە: ئەم فەرماشته بۆمان دەردەخات که مەبەست لە: (السفرة الكرام البررة) فریشتەکانن و، ئەو فەرماشتهی پێغەمبەری خوا ﷺ تیشکی زیاتر دەخاتە سەر چەمک و واتای ئەو وشەیە.

مەسەلە ی دووهم:

هەره‌شه‌کردنی خوا ﷻ له‌ مروّفی بێپروا و سێڵه‌و، سه‌رنج ڕاکێشانی بۆ چۆنیه‌تی دروستکرانی له‌ نۆتفه‌یه‌کی ئەندازه‌گیریی کراوی ڕی بۆ ئاسان کراو، پاشان مرئێندراو و شوێنی گۆڕ بۆ داندراو، دوايي له‌ کاتی وێستراودا زیندوو کراوه‌و، هه‌رچی زیاتر جێبه‌جێ نه‌که‌ری ئه‌رك و فه‌رمانێك که‌ خوا خستوو یه‌ته‌ سه‌رشانی:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿قُلِ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ۚ (١٧) مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۚ (١٨) مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ ۚ فَقَدَرَهُ ۚ (١٩) ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۚ (٢٠) ثُمَّ أَمَانَهُ ۚ فَأَقْبَرَهُ ۚ (٢١) ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۚ (٢٢) كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۚ (٢٣)﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه‌، له‌ جهوت به‌رگه‌دا:

(١) - ﴿قُلِ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ۚ﴾ مروّف به‌ کوشتبجێ، چه‌ند بێپروایه‌! یاخود: چه‌ند سێڵه‌یه‌! واتایه‌کی دیکه‌ی: مروّف به‌ کوشتبجێ چ شتێک بێپروای کردوه‌؟ یان: چ شتێک وای لێ کردوه‌ سێڵه‌و ناسو پاس بێ (به‌رانبه‌ر به‌ خوا)؟ ئایا لێره‌دا مه‌به‌ست له‌ ئینسان که‌ (آل) ناساندنی له‌سه‌ره‌، جینسی ئینسانه‌و تێکرای مروّفه‌کان، یاخود مه‌به‌ست له‌و (آل) ی ناساندنه‌، (آل) ی (عه‌د) ه‌، واته‌: مروّفه‌که‌و مه‌به‌ستی مروّفی بێپروایه‌؟! (الطبری) له‌ (مجاهد) ه‌وه‌ به‌ ژماره‌: (٣٦٤٥)، هێناویه‌تی، ده‌لێ: (مَا كَانَ فِي الْقُرْآنِ (قُلِ الْإِنْسَانُ) أَوْ فَعَلَ بِالْإِنْسَانِ، فَإِنَّمَا غَنِي بِهِ الْكَاْفِرُ)، هه‌رچی له‌ فوڕتاندا وشه‌ی: ﴿قُلِ الْإِنْسَانُ﴾ هه‌یه‌، (ئینسان به‌ کوشتبجێ) یاخود: (فَعَلَ بِالْإِنْسَانِ)، ئینسان وای لێ بێ، (یانی: خراپی به‌سه‌ر بێ)، مه‌به‌ست پێی مروّفی بێپروایه‌.

که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿مَا أَكْفَرَهُ ۚ﴾، وه‌ك پێشتریش گوتمان، ئەمه‌ زانایان دوو واتایان بۆ لێکداونه‌وه‌، بۆ وێنه‌: (الطبری) ده‌لێ: (وَقِي قَوْلُهُ مَا (أَكْفَرَهُ) وَجْهَانِ: أَحَدُهُمَا: التَّعَجُّبُ مِنْ كُفْرِهِ مَعَ إِحْسَانِ اللَّهِ إِلَيْهِ وَأَيَادِيهِ عِنْدَهُ، وَالْآخَرُ: مَا الَّذِي أَكْفَرَهُ، أَيْ

شيءٍ أَكْفَرَهُ؟!، واته: که خوا دهفهرموی: ﴿مَا أَكْفَرُهُ﴾، دوو واتای ههن، یهکه میان: سهرسورمانه له بیپرواییه که ی له گهل چاکه ی خوا له گهلداو، نیعمه ته کانی خوا له لای وی، واتای دووه می: چ شتیک وای لیکردوه بیپروا بی؟.

که واته: ﴿مَا أَكْفَرُهُ﴾، یان یهک وشه یه وه مووی به سهر یه که وه یه، وهک (ما أَجْمَلُهُ)، (ما أَشْجَعُهُ)، (ما أَكْرَمُهُ)، نه وانه هه موویان ریژگه ی سهرسورمانن، واته: چهند بیپروایه! یاخود: چهند سیله یه! نه گهر بلئی: (ما أَكْرَمُهُ)، یانی: چهند به خشنده یه! نه گهر بلئی: (ما أَجْمَلُهُ)، چهند جوانه!

واتای دووه می: نه وه یه که: ﴿مَا أَكْفَرُهُ﴾، هه مووی یکه وه یهک وشه نه بی، به لکو (ما)، (استفهامیه) بن و بو پرسیارکردن بی، یانی: (أَيُّ شَيْءٍ أَكْفَرُهُ)، چ شتیک وای لیکردوه بیپروا بی؟!

شایانی باسه: زوربه ی تهفسیره کان گوتوو یانه: لیره دا (کفر) به مانای بیپرواییه، به لام پیتم وایه، ویپرای بیپروای، سیله یی و ناسپاسییش ده گه یه نی، واته: ده گونجی وشه ی (کفر) لیره دا مه به ست پیی دژو پیچه وانه ی تیمان بی، چ شتیک بیپروای کردوه! یان چهند بیپروایه! ده شگونجی مه به ست له (کفر)، (کفران) بی، که پیچه وانه ی دژی سوپاسگوزاری و پیزانین و نه مه گه، واته: چهند سیله یه! یاخود: چ شتیک وای لیکردوه سیله و ناسپاس بی؟.

(۲) - ﴿مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾، له چ شتیک دروستیکردوه! هه لیه ته راناوه که بو خوی به دیهینه ر ده چته وه، هه رچهنده باس نه کراوه، به لام هه ر دیاره که خوی به دیهینه ری دروستیکردوه.

(الطبري)، به مجوره مانای لیکداوه ته وه، ده لن:

(مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَ الْإِنْسَانَ الْكَافِرَ، رَبُّهُ، حَتَّى يَتَكَبَّرَ وَيَتَعَظَّمَ عَنْ طَاعَةِ رَبِّهِ، وَالْإِقْرَارَ بِتَوْحِيدِهِ؟)، واته: مروفی بیپروا پهروه ردگاری له چی هیتاویه ته دی، تاکو

خووی بە زلبگری و لە بەرانبەر فەرمانی خوادا، خووی بە مەزن بگری و، لە بەرانبەر دانەپێتان بە یەکتایی خوادا، خووی بە زل و گەورە بگری؟.

ئنجای خوا ﷻ روونی دەکاتەوێ لە چوێ دروستی کردوێ:

(٣) - ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ﴾، لە نوتفە یەك هیناویەتە دی و ئەندازەگیری کردوێ.

(نطفة)، وەك زۆرجاران گوتوویمانە، بە کوردیی: تۆویلكە، لە ئەسڵدا (نُطْفَةٌ)، بە ئاوی كەم دەگوتری، دواوی خوازاراوەتەوێ بۆ ئەو ئاوە كەمە ی مروۆقی لی دروست دەبی، كە ئیستا زانست دەریخستوێ، مروۆف لە هەموو ئاوەكە دروست نابێ، وەك لە فەرمايشتی پێغەمبەریش دا ﷺ هاتوێ: ﴿مَا مِنْ كُلِّ الْمَاءِ يَكُونُ الْوَلَدُ، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ خَلْقَ شَيْءٍ لَمْ يَمْنَعْهُ شَيْءٌ﴾ (أخرجه مسلم: ١٤٣٨، وأبو يعلى: ١١٥٣، وأحمد: ١١٩٠٢، وأبو عوانة: ٤٣٤٩).

واتە: منداڵ لە كووی ئاوەكە (تووی پیاوو ژن) پەیدانابێ و، هەر كاتیش خوا دروستکردنی شتیکی ویست، هیچ شتیك ری لێناگری.

بەلكو ئیستا دەركەوتوێ، كە یەك سانتیمەتر سیجا (١سم) ی تووی پیاو پێنجسەد (٥٠٠) ملیۆن (٥٠٠،٠٠٠،٠٠٠) زیندەوێری گچكە ی تێدا یە، بە ئاوی زیندەوێری تووی: (الحيوان المنوي)، كە بە كو دەگوتری: (حيامن) و بە یەكێکیان دەگوتری: (حیمن)، كورتکراوە ی: (الحيوان المنوي)، ئنجایەكێك لەو زیندەوێرە گچكانە، كە لە ئاوی پیاودا هە یە، لەو (٥٠٠) ملیۆنە، لەگەڵ زیندەوێرێکی گچكە ی نیو ئاوی ئافرەت دا كە پێی دەگوتری: هیلکۆلە (بويضة)، یان هیلکۆکە، یەك دەگرن، كە ئەویش زیندەوێرێكەو ژیا نی هە یە، ژیا ن داری توویش ژیا نی هە یە و هەردووکیان ژیا ن دارن، یەك دەگرن و زیندەوێرێکی دیکە پێكدێنن پێی دەگوتری: (نطفة)، ئنجای ئەگەر خوا ویستی لەسەر بی، ئەوێ بێتە مروۆف، ئەو دوو زیندەوێرە ی یەکیان گرتوێ (نطفة) یان پێکھێناوێ، دەچیتە نیو منداڵانی ئافرەتەوێ، خووی بە دیواری ئەو منداڵانە هەل دەواسی و، لەوێدا گەشە دەکات

و، لە تۆویلکە (نطفة)وە، دەبێتە خوێنپارە (علقة) و ئەویش دەبێتە زارجوو (مضغة)، هەرودەها پێی بە پێ، هەتا دەبێتە کۆرپەلەو لە دایک دەبێ، کەواتە: خوا لە تۆویلکە (نطفة)یەک ئەوی هیناوەتە دی، ﴿فَقَدَرَهُ﴾، ئنجا ئەندازەگیری کردو، ئەو ئەندازەگیری کردنە دوو واتای سەرەکی هەن:

یەكەم: هەموو شتیکی بۆ ئەندازەگیری کردو.

دووهم: قۆناغەکانی بۆ ئەندازەگیری کردوون، وەک لە سوورەتی (المؤمنون) لە ئایەتەکانی: (١٢ - ١٤) دا، خوا ﴿بِأَسْمَاءٍ﴾ بادی حەوت (٧) قۆناغەکی دروستبوونی مەزەز، کە ئێمە لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (المؤمنون) دا کورتە باسیکمان لەوبارەو هیناوە، خوا دەفەرموێ:

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾ (١٢) ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ (١٣) ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أُنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ (١٤).

قۆناغی یەكەم: واتە: ئێمە مەزەزمان لە پوختەو خۆڵاوەیەک لە قور دروستکردو، ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾، ﴿سُلَالَةٍ﴾، پوختەیهک، وەرگیراوێک، ﴿سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾، لە ئەنجامی ئەوەدا کە مەزەز خواردن دەخوات و خواردنە کە دواي هەرسکران دەبێتە خوێن، دواي ئەوە چ ئای پیاو، چ ئای ئافرەت، لەو خوێنە خواردنی هەزمکراو، دروست دەبێ، کەواتە: خۆڵاوەو گۆشراویکی قورەو لە خاکەو هاتو.

قۆناغی دووهم: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾، دواي کردمان بە تۆویلەکیەک لە نیشینگەیهکی مەحکەمدا، کە مەندالدانی دایکە.

قۆناغی سێهەم: ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً﴾، دواي تۆویلکە (نطفة)کەمان کردە خوێنپارە (علقة)، زیندەوهریکی گچکەي وەک زەررو، خوێ بە مەندالدانی دایک هەڵدەواسێ.

قۇناغى چوارەم: ﴿فَخَلَقْنَا أَلْعَلَّةَ مُضْغَةً﴾، دوايى خوئىنپاره (علقة) كەمان گۆرى بۇ زارچوو (مضغة) يَك، پارچە گۆشتىك بە ئەندازەى ئەوھى بە زار بجوورى. **قۇناغى يىنجەم:** ﴿فَخَلَقْنَا أَلْمُضْغَةَ عِظْماً﴾، دوايى ئەو پارچە گۆشتە (مضغة) مان گۆرى بۇ تېسقانەكان.

قۇناغى شەشەم: ﴿فَكَسَوْنَا أَلْعِظْمَ لَحْمًا﴾، ئنجا ئەو گۆشتەشمان بە ماسوولكەو گۆشت داپۇشى.

قۇناغى ھەوتەم: ﴿ثُمَّ أُنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾، دوايىش كىرمانە دروستكراوئىكى دىكە، كە بە پىي بۇچوونى زۆربەى زانايان و بە پىي سىياقى ئايەتەكەش و دەگەيەنئ، مەبەست پىي رووح بە بەركردنيەتى، تاكو تىستا ھەر ژياندار بوو، ئنجا بوو بە ژياندارئىكى رووحدار، رووح لە بەر.

واتايەكەى دىكەشى: خوا ھەموو شتىكى بۇ ئەندازەگىرىي كىردو، وەك دوايى كورتە باسئك لەو بارووە دەكەين، بەلام با جارى تەفسىرى ئايەتەكان تەواو بكەين. (۴) - ﴿ثُمَّ أَلْبَسْنَا لَهُ لِبَاسًا﴾، دوايى پىي بۇ ئاسان كىرد، ئەم پىي بۇ ئاسان كىردنە، زۆرىك لە زانايان بە ماناي لە دايك بوونيان لىكدادوئەو، واتە: خوا پىي ھاتنە دەرى بۇ ئاسان كىرد، دواى ئەوھى ھەموو شتىكى بۇ ئەندازەگىرىي كىرد، ئنجا پىي ھاتنە دەرى لە مندالدىنى دايكى بۇ ئاسان كىرد.

(۵) - ﴿ثُمَّ أَمَّا نَفْسُكَ فَاقْبِرْ﴾، دوايى مراندى و كىردى بە خاوەن گۆر، (فَأَقْبِرْهُ: جَعَلَهُ ذَا قَبْرِ)، واىكرد گۆرى ھەبئ، چونكە (قَبْرُهُ)، واتە: ناشى، بەلام (أَقْبِرْهُ)، واتە: واىكرد گۆرى ھەبئ، (قَبْرُ الْمَيِّتِ: دَفْنُهُ وَجَعَلَهُ فِي قَبْرِ، قَبْرُهُ) ناشى و خستىە گۆرەو، بەلام (أَقْبِرَ الْمَيِّتِ: جَعَلَهُ ذَا قَبْرِ، أَوْ جَعَلَ لَهُ مَكَانًا يُقْبَرُ فِيهِ)، (أَقْبِرَ الْمَيِّتِ)، واتە: كىردىە خاوەنگۆر، ياخود واى لى كىرد شوئىنىكى ھەبئ تىيدا بىئىزئى و بخرىتە گۆرەو.

(۶) - ﴿ثُمَّ إِذَا سَاءَ أُنْشَرُ﴾، ئنجا ھەر كاتىكىش وىستى زىندووى دەكاتەو، ﴿أُنْشَرُ﴾، خوئىندراوئىشتەو: (نَشَرُهُ)، واتە: بلأوى دەكاتەو، چونكە ﴿أُنْشَرُ﴾، واتە: (أَحْيَا)،

زیندووی کردووه، بێگومانیش مروّفه‌کان هەڕکات زیندوو بوونووه، ئەو کاتە بە زەویدا
بلاو دەبنه‌وه، که‌واته: (أنشر) و (نشر) پێکه‌وه په‌یوه‌ست (متلازم)ن.

(٧) - ﴿كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرُهُ﴾، نه‌خێر، ئەوه‌ی (خوا) فه‌رمانی پێکردوه جی به‌جی نه‌کردوه،
﴿كَلَّا﴾ له‌ ئەسڵدا (كَلِمَةً رَّدَعًا وَزَجْرًا وَإِبْطَالًا)، وشه‌یه‌که‌ بۆ به‌ر په‌رچدانه‌وه‌و تێخوڕین
و هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ به‌کار دای، لێره‌دا ده‌گونجی به‌ مانای (حقاً) بێ، واته: به‌پراستی ()
﴿لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرُهُ﴾، ئەوه‌ی فه‌رمانی پێ کردوه، ئەو ئەرکه‌ی خوا خستوو په‌ته‌ سه‌رشانی
جێبه‌جێ نه‌کردوه.

یاخود: ﴿كَلَّا﴾، هه‌ر به‌ مانای به‌ر په‌رچدانه‌وه‌یه، یانی: با مروّف وازبێتی،
له‌ سه‌پله‌یی و بێپروایی، ئەوه‌ی خوا فه‌رمانی پێکردوه جێبه‌جێ نه‌کردوه.

(مجاهد)، وه‌ك (الطبري)، به‌ ژماره: (٣٦٤٥٧) لێوه‌ی هێناوه، گوتوو په‌ته‌ی: (لَا
يَقْضِي أَحَدٌ أَبَدًا مَا افْتَرَضَ عَلَيْهِ، قَالَ الْحَارِثُ: كُلُّ مَا افْتَرَضَ عَلَيْهِ، واته: هه‌چ
مروّفێك هه‌رگیز ئەوه‌ی له‌سه‌ری پێویستكراوه جی به‌جی ناکات، به‌لام (حارث)
که‌ په‌کێکه‌ له‌ زانیان گوتوو په‌ته‌ی: مه‌به‌ست ئەوه‌یه هه‌موو ئەوه‌ی له‌سه‌ری
پێویست کراوه بۆی جی به‌جی ناکرێ.

که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرُهُ﴾، (القضاء: فَعُلَ مَا يَجِبُ عَلَى الْإِنْسَانِ كَامِلًا،
لأنَّ أصل القضاء مُشْتَقٌّ مِنَ الْإِقَامِ)، واته: (قضاء)، هه‌ر شتێکه‌ که‌ مروّف له‌سه‌ری
پێویست بێ به‌ ته‌واوی جێبه‌جێ بکات، چونکه‌ وشه‌ی: (قضاء) داتاشراره‌ له
ته‌واوکردن (إِقَامِ)، ﴿فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ ١٢ فصلت، واته: خوا سه‌هوت
ئاسمانه‌کانی ته‌واو کردن، هه‌روه‌ها: ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ ١٥ القصص،
موسا علیهِ السَّلَام مستیکی لێدا ته‌واوی کرد، که‌واته: یانی: ئەوه‌ی خوا فه‌رمانی
پێکردوه، به‌ ته‌واوی ئەنجامی نه‌داوه، هه‌لبه‌ته‌ ئەگه‌ر مه‌به‌ست مروّفی بێپروا
بێ، نه‌ به‌ ته‌واوی و، نه‌ به‌ ناته‌واوی ئەنجامی نه‌داوه، به‌لام ئەگه‌ر مه‌به‌ست
مروّف بێ به‌گشتی، واته: هه‌چ کامیان به‌ ته‌واوی ئەرکی سه‌رشانی خۆیان
جی به‌جی نه‌کردوه، وه‌ك بۆ خوا شایسته‌یه به‌ندایه‌تیان بۆی نه‌کردوه.

كۈرتە باسېك لە بارەى ئەندازەگىرىيى خواوہ بۇ نوتفە^(۱)

بەرپزان! ئەم كۈرتە باسە لە دوازەدە خالان دا دەخەينەرۋو:

۱- لەو (نطفة) يەدا كە بە چاۋ بە زەحمەت دەبىرتى و زۆر زۆر گچكەيە، وەك پىشتىرش گۇمان: زىندەوەرپكى تۆۋ (حيوان منوي)، لەگەل ھىلكۆلەى ئافرەتدا يەكيان گرتوہ و ئەو (نطفة) يان پىكھىناوہو، بۆتە زىندەوەرۋو ژياندارپكى دىكەى سىيەم و، جىاواز لەو دووانەى پىشۋو.

۲- ئەو نوتفەيە قەدو قىافەو بالۇ شۆوہو دىمەنى ئەو مەرۋقەى ھەموو تىدایەو ئەندازەگىرىيى كراوہ، لەسەر كپۆمۆسۆمەكانى ھەرچى زانىارىيى پىۋىستە لە بارەى ئەو مەرۋقەو، ھەمووى تۆماركراوہو، ھەموو خانەيەكى جەستەى مەرۋق چل و شەش (۴۶) كپۆمۆسۆمى لەسەرەو، ئەو كپۆمۆسۆمانەش ھەرچى زانىارىيە لەسەريان تۆمار كراوہ، زانايان دەلپن: ئەو زانىارىيانە بە ئەندازەى ھەزار (۱۰۰۰) بەرگ كىتپ دەبن، ھەر بەرگەى پىنچسەد (۵۰۰) لاپەرە بى، يانى: بە مليۇنان زانىارىيى لەسەر ئەو كپۆمۆسۆمانە تۆمار كراون.

ئىنجا لە ئەنجامى ئەوہدا كە ئەو دوو زىندەوەرە يەكدەگرن، ھىلكۆلەى ئافرەت لەگەل ژياندارى تۆۋىيى پىلا، يەكى (۲۳) كپۆمۆسۆم لەگەل خۇيان دىنن، چونكە ھەر كام لە ھىلكۆلەو زىندەوەرە تۆۋىيەكەش لەت دەبن و، ئىوہى كپۆمۆسۆمەكان پىكەوہ يەك دەگرن: (۲۳ + ۲۳ = ۴۶)، ئەگەر كپۆمۆسۆمىك كەم بى و بىتتە (۴۵)، ياخۇد زىاد بى و بىتتە (۴۷)، ئەو مەرۋقە، مەرۋقكى نائاسايى دەردەچى.

۳- خوا ﷻ لە تىۋ ئەو (نطفة) يەدا ئەوہى داناوہ، دوايى جەستەى ئەو كۆرپەلەيە كە دروست دەبى، كۆنەندامى بىستنى ھەبى، چونكە خوا ﷻ دەزانى دوايى ئەو مەرۋقە (۱) ئەم كۈرتە باسەمان بە پوختىكراوہيى و گۇشراوہى لە تەفسىرەكەى (الطنطاوي) وەرگرتوہ، بىروانە: الجواهر فى تفسير القرآن الكريم، المجلد: ۱۲، الجزء: ۳۰.

دەچىتتە نېۋ ژىنگەيەكەۋە ھەۋاي تىدايەۋ، دەبى كۆئەندامىكى ھەبى لەگەل شەپۆلە دەنگىدا گونجاۋبى ەكان و ئەو قسانەى بە شەپۆلەكانى ھەۋا دەگوازىنەۋە، بتوانى ئەو دەنگانە ۋەربىرى، تاكو لىيان تىبگات و بىانگەيەننى بە مېشك، مېشكىش شىيان بىكاتەۋە، كەۋاتە: كۆئەندامى بىستى و پىكھاتەكانى ھەموۋيان ئەندازەگىرى كراۋن لەو (نطفة)يەدا، ھەروەھا خوا ﷻ دەزانى دۋايى ئەو مروّفە دىتتە نېۋ ژىنگەيەكەۋە، كە پروناكىي تىدايەۋ، پىۋىستىي بەۋە ھەيە دىمەنەكان بىينى و دروستكراۋو پەنگەكان بىينى، بۆيە كۆئەندامى دىتتىش لە نېۋ ئەو (نطفة)يەدا ئەندازەگىرى كراۋە، بەۋ ھەموو سەرسۈرھىنەرييە ھەم كۆئەندامى دىتن ھەيەتى، ھەروەھا ئەو ھەموو وردەكارىيەى كۆئەندامى بىستى ھەيەتى، كە تىمە تاراددەيەك لە مەسوۋوعەى: (ئىمان و ئىلحاد)دا، باسى ھەموو ئەو كۆئەندامانەمان كىردۈە، كۆئەندامەكانى بىستى و دىتن و بۆنكرىدن و تامكرىدن، دەستلىكوتان.

۴- خوا ﷻ دەزانى ۋەك چۆن ئەو مروّفە، پىۋىستىي بە زانىارىي ھەيە، پىۋىستىشى بە جوۋلەي كىردەيى ھەيە، بۆيە بۇ ۋەدەستھىنانى زانست، عەقّل و پىنچ ھەستەكانى پىداۋن، ھەر لەو (نطفة)يەدا ئەندازەگىرى كىردۈە، كە دەبى پىنچ ھەستەكانى ھەبن، بۇ ئەۋەى مامەلە بىكات لەگەل:

۱- بىستراۋەكان (مسموعات) دا، كە دەنگەكان.

۲- لەگەل بىتراۋەكان (مرئيات) دا، كە ۋىنەكان.

۳- لەگەل بۆنكرۋەكان (مشمومات) دا.

۴- لەگەل تامكرۋەكان (مذوقات).

۵- لەگەل دەست لىدراۋەكان (ملمّوسات)، ئەو پىنچ جۆرە، خۋاي پەروەردگار پىنچ كۆئەندامى بۇ مروّف خولقاندوون، كە ئەو پىنچ جۆرە زانىارىيە كۆ بىكاتەۋە ۋەك كەرەستەيەكى خاۋ، بىانخاتە بەر دەستى عەقّل و، لە ئەنجامدا مروّف تواناى شت

دەرکەردوون و زانینی ھەبێ، بەلام ئایا مرۆڤ تەنیا بە زانی و دەرکەردن، شتەکان، کاری پێک دێ؟ نەخێر، بەلکو پێویستی بە کردەو و جوولە و ھەلسۆکەوتیش ھەیە، بۆیە خوا ﷻ دەستەکان و پێشەکان و ئەندامەکانیشی بۆ مرۆڤ خولقاندوون، تاکو ھەم لە پرووی تیۆری و زانینەو، ھەم لە پرووی کرداری و توانینەو ئەو مرۆڤە بتوانێ ژیاڵی خۆی پایی بکات.

۵- ھەر لە نێو ئەو (نطفة)یەدا، خوا ﷻ توانای خواردنەو و خواردن و ھەرسکردنی، داناو، چونکە خوا ﷻ دەزانێ، ئەو کۆرپەلەیی ھەر لە نێو مندالدا نابی، تاکو لە پێی پەتی نێوک (الحبل السري)یەو، پێداویستیەکانی دابین بکات لە نێو مندالدا دایکی دا، بەلکو دواوی لە دایک دەبێ و دوو مەمکی دایکی چاوەپێی دەکەن، بەلام دیسان ھەر لە پێی دوو مەمکەکانی دایکیەو، مەداری ساز نابێ، و، ناکرێ ھەتا ھەتایە مەمکی دایکی بھێژێ، بۆیە خوا ﷻ سێ و دوو ددانی بۆ خولقاندو، زمان و مەلشوو و قورقوراکەو ھەموو ئەوانە بۆ خولقاندوون، ئنجا ددانەکانیش سێ جۆرن:

۱- برەھەکان (قواطع) کە شتیان پێ دەبێ.

۲- کەلەبەکان (نواجذ) کە شتیان پێ قەلت قەلت دەکات.

۳- خرێبەکان (أفراس) کە شتیان پێ دەھارێ، چونکە ئەو خواردنە پێشێ دەبێ بېردێ، ئنجا دواوی قەلت قەلت بکری، دواوی بدێتە خرێبەکان و بېھارن، تاکو بە کەلکی ئەو بێ، زمان لە قورگەو ئەو دیوی بکات بۆ دیوی گەدو لەویدا ھەرس بکری، و، بکریتە وزە و توانا بگەیهنری بە خانەکان.

۶- ھەر ھەوا خوا ﷻ لە نێو ئەو (نطفة)یەدا، ئیسقانەکانی دەست و ئیسقانەکانی پێی ئەندازەگیری کردوون، کە ھەرکامیان - دەست و پێ - خاوەنی چەندان ئیسقانی وردن، بەھۆی ئەو ئیسقانەو ئەو جومگانەو، دەست دەتوانێ چەندان جۆرە جوولە بکات، کە جگە لە پەنجە گەورە، دوو جومگەیی ھەن، پەنجەکانی دیکە یەکی سێ جومگەیان ھەن، و، بەھۆی ئەو جومگانەو دەست جوولەکانی دەکات، ئەگەر نا ئەگەر دەست رەق

و يەك پارچە بووايە، حالەكە دەگۈر، كەسى وايە تووشى ھەندى حالەتى نەخۇشىي دەبى و پەنجهكانى پەق دەبن، ھىچى بۇ ناگىرى، كۆتايى پەنجهكانىش بە نىنۆك ھاتو، ئىنسان با ئەزموون بكات، كاتىك نىنۆكى نامىن، يان نىنۆكىكى دەكىشىرى يان دەشكى ھىچ شتىكى پى ھەلناگىرى، بگرە خۇى پى ناخورىترى، ھەروەھا ئىسقاھەكانى دىكەى مەچەك و ئانىشك و شان، ھەروەھا لاقەكانىش بە ھەمان شىوون، تاكو ئەو مروۋفە بتوانى ھەم بە دەستەكانى جوولە بكات، ھەم بە پىيەكانى بەملاو لادا بچى و جوولە بكات.

۷- ھەروەھا لە ئىو ئەو (نطفة) يەدا، خوا ﷺ، ئەندازەگىرىي چوار جورە ئاۋەكەى نىو كەللە سەرى كردو: ۱- لىكى شىرىنى نىو زار، ۲- ئاۋى مزرى نىو لووت، ۳- ئاۋى سوۋرى نىو چاو، ۴- ئاۋى تالى نىو گوۋى.

لە نىو زاردا ئاۋى شىرىن، لىكى داناۋە، چونكە با مروۋف ئەزموونى بكات، ئەگەر لىك لە نىو زاردا نەبى، يەك پاروۋى بۇ قووت نادى، گرىمان بە ددانەكانى برى و قلى قلىتى كردو ھارى، بەلام كە زار لىكى تىدا نەبى، ئەو پاروۋەى بۇ قووت ناچى، مەگەر ھەموو جارى ئاۋى لەگەل بخواتەو، تاكو شل بىتەوۋەو بتوانى قووتى بدات، ئنجا لىكى نىو زار تامەكەى شىرىنە، ئەگەر ئىنسان بېھىننەتە بەرچاۋى خۇى، لە جىياتى ئەوۋەى ئەو ئاۋەى لە نىودا دەمدايە كە شىرىنە، ئاۋى گوۋى لە نىو زاردا بووايە، كە تالە، يان ئاۋى لووت لە نىو زاردا بووايە، كە مزرە، يان ئاۋى چاو لە نىو زاردا بووايە، كە سوۋرە، چوون شتى بۇ دەخورا؟! كە ھەر كامىك لەوانە بۇ شوۋنەكەى خۇى باشە:

۱- ئاۋى تالى نىو گوۋى بۇ وى باشە، كە ئەو زىندەوەرەنەى بەرەو گوۋى دىن، دەيانكوۋى، زورجار ئىنسان فرە فرىك لە نىو گوۋى دى، كە ھى زىندەوەرەىكى مردوۋە، ئەو ئاۋە تالە يەكسەر دەيكوۋى.

۲- ئاۋى ئىۋى لووتىش مرزە، بۇ ئەۋەى ئەو تۆزۈ گەردو تەنۈلكە نامۇيانەى لە پىى
ھەناسە ھەلمۇنەۋە دىتە ئىۋى لووت، ئاۋە مرزەكەى لووت بىانگىرى، دواىى دەبىتە چلم
و، فرى دەدرى.

۳- ھەرۋەھا ئاۋى ئىۋى چاۋ سۈپرە، چونكە چاۋ زىاتر ماددەىەكى چەۋرىيەۋ، دەبى لە
ئىۋى ژىنگەىەكى سۈپرە دابى تاكو بپارزىرى.

۴- ئاۋى ئىۋى زار، لىكىش شىرىنەۋ، ھەر ئەۋەش بۇ ئىۋى زار باشە، ۋەك پىشتەر باسماۋ كىرد.

۸- ھەرۋەھا لەۋ ئەندازەگىرىيانەى كراۋن، ئەۋەىە كە خوا ﷻ سۈرىنچكى بۇ ئىنسان
خولقاندۋە، كە وپراى خۇراك، شلەمەنىى و خواردنەۋەى لىۋەدەچى و، ھەناسەشى
لىۋەدەچى، بەلام دواىى بە پىى سىستىمى كارزانانەى خوا ﷻ لە لای قورقۇراگە لەۋ
شۈتەى ھەۋا دەچى بۇ سىيەكان، زمانەچكۆلە ھەىە، كە پى دەگرى لەۋەى خواردن و
خواردنەۋە، بچىتە ئىۋى سىيەكان، ئەگەر ئىنسان لىشى ھەلە بى، يان زمانەچكۆلە فرىا
نەكەۋى، شتىكى بچۈك بچىتە ئىۋى سىيەكانەۋە، ھەر دەكۆكى ھەتا ئەۋ شتەى چۆتە
ئىۋى بۇرى ھەناسەۋە، دىتە دەرى.

۹- يەككى دىكە لەۋ ئەندازەگىرىيانەى ھەر لەسەرەتاۋە خوا لە ئىۋى (نطفة)دا كىردۋىەتى،
برىتە لە گەدە، گەدە ۋەك ئەندامى سەرەكىى ھەرس، دواى ئەۋەى خواردن ئەۋ دىۋ
دەكەى، تۆ بەس خواردن و جۈىنى و ئەۋ دىۋ كىردنت لەسەرە، بەلام سەرەۋ بەرە
كىردنى و ھەرسكىردنى و...ھتە، ھەموۋى خوا ﷻ مشۋورى خواردۋە: لە ئىۋى گەدەدا ئەۋ
خواردنە - ۋەك چۆن مەنجهلىك خواردنى تىدا دەكۆلىتتى ئەۋ خواردنەى دەىخۆى ھەر
جۆرىكى بى و ھەرچى ھەىە، دەكۆلىتتى و واى لى دەكرى بە كەلك بى، دواىى بچىتە ئىۋى
پىخۆلەكانەۋەۋ لەلايەن پىخۆلەكانىشەۋە وردە وردە ھىزى و بىتە خۈىن، تىجا لە پىى
خۈىنەشەۋە، ئەۋ خواردنە ھەرسىكراۋ بگەپەنرى بە خانەكانى جەستە، ۋەك زۆرجارىش
گۈتۈۋمانە: خانەكانى جەستە زاناىان بە سەد (۱۰۰) تىرلىۋىن (۱۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰)
خانە مەزىندەيان دەكەن!.

ئىنجا جىيى سەرسۈرمانە، كە ئەو گەدەيە دوو دەرگاي ھەن: دەرگايەك بۆ
 لاي سەرى و دەرگايەك بۆ لاي خوارى، دەرگاي لاي سەرى، ھەمىشە كراوۋەتەو،
 ھەر كاتىك بىتەوئ شىتەك قووت دەدەي، ئەگەر خواردنە، ئەگەر خواردنەو،
 ئەگەر چەرەزاتە، ئەگەر نوقلەككى شىرىنە، ھەر كاتىك بىتەوئ دەتوانى خواردن
 ھەوالەي ئەو دىوى گەدەت بىكەي، بەلام دەرگاي خوارى، نەخپەر، تەنبا لە كاتى
 دىارپىكرادا دەرگاگە دەرگىتەو، ئەگەر وانەبووايە، ھەرچىيەكت دەخوارد،
 يەكسەر دەچوۋە خوارى، بەلام لە گەدەو پىخۇلەكان دا دەمىننەتەو، گەدە
 سەرەبوۋەرى دەكات، لە پىي پەنكرىاسەو، پىيىكى دەپىننەتە سەرو، لە پىي
 لوۋى تىمۇسەو، پىيىكى دىكەي دەپىننەتە سەرو، بەسەر ئەو خواردنە دا
 دەرگى، تاكو بە كەلكى ئەو دى، ھەرس بىكرى و، دوايى بە پىخۇلەكاندا بىچىتە
 خوارو، وردە وردە مېرى و تىكەل بە خويىن بى.

۱۰- يەككىكى دىكە لەو شتانەي خوا ئەندازەگىرىي كىردوون، ھەر لە نىو ئەو (نطفة) يەدا،
 مەسەلەي كۆئەندامى دل و دەمارەكان و دابەشكرىنى خويىنە، كە لەو پىيەو ھەم ئەو
 ئۆكسىجىنەي ھەلپەمىزىن و، ھەم ئەو خواردن و خواردنەو، دىخويىن و ھەرس
 دەرگى، دىبەنە پىكەينەرى خويىن و لە پىي دلەو خۇراكى تازە بۆ ھەموو خانەكانى
 جەستە دىنەردى و، لەو سەرىشەو پاشەرۆكەكەيان دەھىننەتەو فېندەدرىتە دەرگى.

۱۱- يەككىكى دىكە لەو شتانەي ھەر لەبەرىئە^(۱) لە نىو نوتفەدا ئەندازەگىرىي بۆ كراو،
 كۆئەندامى مېشك و دەمارە، كە دىك چۆن ھەموو ولاتىك شارىك پىيۋىستى بە ھوكمپراتىك
 ھەيە، سەرىپەشتىي بىكات و ئاگاي لە ھەموۋى بى، كۆئەندامى مېشك و دەمارىش
 ئەو ھوكمپرانەيە بەسەر ولاتى جەستەو شارى جەستە پادەگات و، ھەموو كارۋارەكان،
 ھەندىكىيان بە شىۋەيەكى وىستەنىي (رادى) و ھەندىكىشىيان بە شىۋەيە ناۋىستەنىي (لا
 رادى)، خوا ﷻ واىكرودە ژمارەيەكى زۆر لە كۆئەندامەكانى جەستەي تىمە بە شىۋەيەكى
 ناۋىستەنىي لە پىي مېشكەو ھەرمانيان بۆ بىنەرى، بۆۋىنە: گەدە كە خواردن ھەرس دەكات،

(۱) لە بەرىئە: لەسەرەتاو.

گورچیلەکان کە ئاو دەپاڵیون، ھەروەھا سییەکان، کە ھەوا ھەلدەمژن، ھەروەھا دَل کە لێدەدا، بە دەست خۆمان نیە، بَلَّی: دَلی خۆم پادەگرم، ھەروەھا زۆربە ی کۆئەندامەکانی ئێو جەستە، بە شێوەیەکی ناویستەنیی بئی ئەوەی خۆمان ئاگامان لئی بئی، مِيشْک فەرمانیان بۆ دەنێری ئەو کارانە بکەن، بەلام ھەندیک لە کارەکانمان وەک: کردنەوێ چاو، قسە کردن، خواردن و خواردنەو، دەست جوولاندن و پێ جوولاندن، ئەوانە ویستەنیین، کە ھەر واش باش بوو ویستەنیی (إرادی) بن، چونکە ئینسان بئی ئەوەی بیهوێ: دەستی بجوولێ و چاوی بجوولێ و، بئی ئەوەی بیهوێ قسە بکات، شتیکی زۆر سەبرو سەمەرە ھەردەچوو، واتە: ھەموو ئەندام و کۆئەندامەکانی دەبئی ناویستەنیی بن، مِيشْک فەرمانیان بۆ دەنێری، بئی ئەوەی ئیمە ئاگامان لئی بئی و ھمانەوێ، تنجا ئەگەر وا نەبووایە، ئینسان لە بیریدا دەچوو بە گەدەیی بَلَّی: خواردن ھەرس بکات و، لە بیریدا دەچوو بە گورچیلەکانی بَلَّی: ئەو ئاو دەپاڵیون و، لە بیریدا دەچوو بە دَل بَلَّی: لێدەو دَلی دەووستا! بەلام ھەموو ئەوانە ناویستەنیین و، مِيشْک فەرمانیان بۆ دەنێری، ئەوانی دیکەش لە پێی ویستنی مرووف و، ھالەتی بە ھۆشی مرووفو، ئەنجام دەدرێن.

۱۲- شتیکی دیکە ی زۆر گرنگ کە خوا ﷻ لە ئێو ئەو (نطفة)یەدا ئەندازەگیری کردو، کە دەفەرموێ: ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ﴾ ئەوەیە کە ھەر ئەندامیک لە جەستە ی مروفدا، تاكو گرنگتر و ھەستیارتر و بایەخدارتر بئی، خوا لە شوێنیک مەحکەمتردا دایناو:

۱- مِيشْک (دماغ): لەبەر ئەوەی لە ھەموو ئەندامەکانی جەستە ی مروف گرنگتر و بایەخدارترە، لە راستیدا مروف بە مِيشْکەو مروفە، بۆیە خوا خستووێتە شوێنیک زۆر مەحکەم و، خستووێتە سەرەوێ جەستەش و لە ئێو کەللە ی سەردایە، کە ھەمووی ئېسقانە، زۆر کەس وا دەزانێ کەللە ی سەر، یەك ئېسقانەو نازانێ چەندان پارچە ئېسقانە، ئەوێش گرنگیەکی ئاشکرایە: تاكو ئەگەر یەكێکیان شکا، ئەوانە ی دیکە نەشکێن، نەك وەك شووشە یەك یان پەنجەرە یەك، ئەگەر لە شوێنیکەو درزێکی تێبوو، درزە کە لە ھەمووی دەبێ، نەخێر کەللە ی سەر، ئەگەر شوێنیکیشی بشکێ، یەكێ لە پارچە ئېسکەکان، ئەوانی دیکە ناشکێن.

۲- لە دواى مېشك، ئەو كۆئەندامانەى زۆر گرنگن لە جەستەى مەرۆڤدا، بریتىن لە دل و، سىيەكان و، جەرگ و، پەنكرىاس، كە خوا خستوونىيە نىو قەفەسى سىنگەووە.

۳- يەكئىكى دىكە لەو كۆئەندامانە، بریتىيە لە: دېكە پەتك (النخاع الشوي)، كە لە مېشكەووە دى و بە ھەموو جەستەدا بلاو دەپتتەو، خوا خستوويەتە نىو بېرپەكانى پشەو، مەرۆڤ سىي و سى (۳۳) بېرپەى ھەيە لە پشتىدا:

۱- بېرپەكانى مل ھەوت (۷) بېرپەن.

۲- بېرپەكانى پشت كە دەكەوتتە ئاقارى پەراسووھەكان دوازە (۱۲) بېرپەن، (۷ + ۱۲ = ۱۹).

۳- ئنجا پېنج (۵) يان دەكەونە بەرانبەر سەك.

۴- پېنج (۵) دىكەشيان لە خوارترەو.

۵- چواريشيان دەكەونە كلېنجە، كە پېي دەگوتى: (عَصَص)، كەواتە: (۷ + ۱۲ + ۵ + ۵ = ۲۹ بېرپە)، ئەو دېكە پەتكەى ھەموو جەستە لەووە ھەرمان وەرەدەگرى، خوا خستوويەتە نىو ئەو ئىسكە زۆر ھەق و پتەوانەو، پېيان دەگوتى: بېرپەگەو، بە ھەر كامىكيان دەگوتى: بېرپە (فقرة)، كە ئىسكى زۆر پتەوو مەحكەمن.

كەواتە: ھەك خوا ﷻ: ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ﴾، خوا عزوجل ئەندازەگيرىي (تقدیر)ى يەكجار وردو گرنگى بۆ جەستەى مەرۆڤ و كۆئەندام و ئەندامەكانى لە نوتفەدا داناون، ئەوھەش كورتەيەكى زۆر كورت بوو، لە بارەى ئەو ئەندازەگيرىيانەو كە خوا ﷻ لەو (نطفة)يەدا كردوونى و، ئەو زانبارىيانەى لەسەر كرۆمۆسۆمەكانى ئىتوجىنەكانى ھەر خانەيەك لە جەستەى مەرۆڤدا، ھەن، خواى كاربەجى و توانا، ھەموو ئەو زانبارىيانەى تۆمار كردوون، كە دواى بە شىوھەكى كەردەى لە دىياى واقع دا بەرجەستە دەبن.

كۈرتە باسېك دەر بارەي

چۆنەيتىي ئاسانبوونى لە داىك بوونى كۆرپەلە^(۱)

بەرپـزان!

يەكەمىن شت كە دەبى لە بارەي لە داىك بوونى مرقۇقەو، بىزانىن، ئەو يە كە مندالدى ئافرەت (رحم المرأة) ھىندەي كۆلە مستىك، ياخود گچكە تىرشە، بەلام دواي ئەو يە تۆويلكە (نطفة)، لەویدا گەشە دەكات و دەبىتە زارجوو (مضغة)، دوايى دەبىتە ئىسك و، دوايى ئىسكەكە بە گوشت دادەپۇشرى، دوايى بە شىۋە يەكى دىكە خوا دروستى دەكات، واى لى دى قەبارەي بە ئەندازەي (۷۵۰) سم^۲ دەكشى، واتە: سەرەتا ئەو ئەندە بچووكە، دوايى ئەو ئەندە گەرە دەبى، تاكو جىي ئەو كۆرپەلە يەي تىدا بىيئەو، يانى: خوا ﷻ ئەو مندالدىنى وا خولقاندو، بتوانى بکشى، ئنجا نەك تەنيا جارېك، ئافرەتى وا ھەيە پازدە (۱۵) مندالى بوون و ھى وا ھەيە ھەژدە (۱۸) مندالى بوو، كە ھەموو جارې ئەو مندالدىنە دەكشى تاكو جىي كۆرپەلەكە بىيئەو، بەلكو ئافرەتى وا ھەيە دوو مندالى پىكەو دەبىن و، ھەيە چواري دەبىن، دواي ئەو يە مندالەكان دەبىن، دىتەو يەك و، جارېكى دىكە دەكشىئەو، دوايى دىتەو يەك، واتە: ھالەتتىكى ۈەك ھى لاسىتىكى ھەيە.

ئايا مندال چۆن لە داىك دەبى؟

۱- لە مېشكەو ھەرمانىك دى، لە رېي ھۆرمۇنىكەو بۇ ئىسقانى ھەوزى ئافرەت، كە ئەو ئىسقاننە لىكېكشىن، بۇ ئەو يە ئەو كۆرپەلە بواري ھەبى بىيئە دەر.

(۱) ئەم باسە بە تۆزى دەستكارىيەو لە تەفسىرى (النابلسى) بەرگى (۱۰) لاپەرە (۲۴۴) - (۲۴۵)، ۈەردەگرم.

۲- دوايى فەرمانىكى دىكەي ھۆمۈمۈنى دى، بۇ ئەو كۆرپەلەيە كە سەرەوبىن بىي و ھەلگەرپىتەو، چۈنكە كۆرپەلە لە سكى دايكى و لە نىو مىندالدىنى دايكى دا، مۇڧ چۈن دادەنىشى، بەو شىۋەيە دانىشتەو سەرى لە سەرىيەو ئەندامەكانى دىكەي لە خوارىن و، خۇشى كۆكردۆتەو رېكھىناو، بۇ ئەوئى جىيى بىيىتەو، بەلەم لە كاتى لە دايك بوونىدا، يەكسەر ئەو كۆرپەلە تەقلەيەك لىدەدا، فەرمانىك لە مىشكەو دى، كە: كاتى ئەو ھاتەو ئېرە بەجى بھىلى و، بېچىيە دەرى، بۇيە دەبى خۇتى بۇ ئامادە بىكەي، خۇ ئامادە كىردنەكەش ئەوئەيە يەكسەر تەقلەيەك لىدەداو سەرەوبىن دەبى، سەرى دەكەوئىتە لاي خوارى و، دەست و پىتى دەكەوئىتە لاي سەرى.

۳- فەرمانى ھۆمۈمۈنى سىيەم ئەوئەيە فەرمانىك بۇ مىندالدىن دى، كە گرژبىي و بىتەو يەك، بەلەم بە شىۋەيەكى بەرنامە بۇ دانراو، بە شىۋەيەكى كاتىي و پەلە پەلە، بۇ ئەوئەي و رەدە رەدە ئەو مىندالە پالپىۋەنى، بۇ دەرى، كارى گەشەو دروستبۇونى بەسەر چوۋەو، كاتى ئەو ھاتەو ئەوئە بەجى بھىلى، ئىدى ئەو مىندالەنە رەدە رەدە دىتە ھالەتى گرژبۇون (قىبۇ) ۋ ھاتەوئەيەك، بۇ ئەوئەي و رەدە رەدە ئەو كۆرپەلەيە فرىداتە دەرى.

۴- كاتىك كۆرپەلە لە سكى دايكى دىتە دەرى، ئىجا بە پىچەوانەي ھالەتى يەكەمەو، كە پەلە پەلەو رەدە رەدە مىندالدىن دەھاتەيەو يەك، تاكو ئەو مىندالە پال پىۋە بىي، دواي ئەوئەي كۆرپەلەكە دىتە دەر، مىندالدىن زۆر بە خىرايى و بەھىز دىتەو يەك، كە ئەگەر كاتىك كۆرپەلەكە لە تىۋى دابو، ئاۋا ھاتايەو يەك، دىكۈشت، بەلەم دواي ئەوئەي ئەو مىندالە دەرداۋى، ئىجا بەو جۆرە دىتەو يەك، بۇ ئەوئەي ھەموو ئەو دەمارانەي پىچراۋن، لە ئەنجامى ئەوئەدا كە ئەو مىندالە لە سكى دايكى ھاتۆتە دەرى و، خويىيان لى بەرۋو، ئەو مىندالەنە دىتەو يەك، تاكو ئەو دەمارانە ھەموويان بگىرىن و، ئەو ئافەرەتە چى دىكە خويىنپىزىي (نەزىف)ى نەبى، ئىجا ئەگەر ھەرۋەك ھالەتى فرىداتە دەرى كۆرپەلە، بە نەرمىي ھاتايەو يەك، ئەو ئافەرەتە لەسەر ھالەتى خويىن لىھاتەن بەردەوام دەبوو و، خويىن لە جەستەيدا نەدەما.

۵- خۆی کارزان ﷺ وایکردوه که ئەو کۆرپەلەیهی پێشێ سەری دێتەدەر، سەری لە شانهکانی گچکەتر بێ، نەک سەریشی هێندە شانهکانی بێ، ئەگەر وابوایە نەدەهاتە دەر، ئنجا خوا ﷻ وایکردوه که ئەو مندالە هەلپگەپێتەوهو سەری بێتە لای خوارێ، که پیشتر سەری لە سەری بووه، ئەگەرنا ئەگەر لاقی هاتبایە یان دەستی هاتبایە، بێگومان ئەو مندالە، ئەو کاتە لهویدا عاسی دەبوو و، بە هیچ کەس چارەسەر نەدەکرا.

دوو هەلۆهستە ی گرتگ:

هەلۆهستە یە کەم: لە بەردەم چەمکی گشتیی ئەم ئایەتە موبارە کەدا، که دەفەرمۆی: ﴿ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرُهُ﴾، دواوی (خوا) پێی بۆ ئاسان کردوه، که زۆر له زانایان گوتووایانە: واتە: پێی لە دایک بوونی بۆ ئاسان کردوه، که باسماں کرد، پێی لە دایک بوونەکه، چۆن ئاسان کراوهو له سەدا سەد (۱۰۰٪) وایە.

بەلام وێرای ئەو مانایە هەندیککی دیکە له زانایان گوتووایانە: پێی دینداریی و گرتنەبەری پێی راستی، بۆ ئاسانکردوه، که ئەوهشیان هەروایەو ئەمەیان مەبەست پێی پێی مەعنهووییە.

منیش دەڵێم: یە کەم: چەمکی ئایەتەکه له پەروی پۆلەتیی و جەستەییەوه، لەوهی باسکراوه فراوانتره، چونکه:

۱- پێی لە دایک بوونی بۆ ئاسان کردوه.

۲- دواوی مەمک مژینی دایکی بۆ سانا کردوه.

۳- پێی خواردن و خواردنەوهی بۆ ئاسان کردوه، که ددانەکانی دەپۆین، که هەرچی دەیهوێ بیخوات.

۴- پێی قسەکردنی بۆ ئاسانکردوه.

۵- پێی پۆشتنی بۆ ئاسان کردوه.

۶- دوايى وردە وردە پىي گەشە كردنى بۇ ئاسان كردو، ھەتا دەپتە مروڧىكى تىرو تەواو، ھەموو ئەو پىيانەي بۇ ئاسان كردون لە پرووى جەستەيىو.

دووھەم: لە پرووى مەعنەويىشەو خە پىي بۇ مروڧ ئاسان كردو:

۱- ناخ و فېتەت و زگماكى خوا دەناسى.

۲- لە پىي عەقلەو خە دەناسى و بەلگە نەويستە عەقلىيەكان (البدھیّات العقلية) لە مېشكى دا ھەن.

۳- لە پىي وەحييەو خە بەرچاو پرووى دەكات و شارەزاي دەكات، كەواتە: ﴿ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرُهُ﴾، چەمك و واتايەكەي زۆر فراوانەو شتەك و دوو شت نە.

ھەلوەستەي دووھەم: ئەوھە كە (ابن عاشور) لە تەفسىرەكەي خۆي (التحریر والتنوير)^(۱) دا دەلى:

(وَفِي الْآيَةِ دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ وُجُوبَ دَفْنِ أَمْوَاتِ النَّاسِ بِالْإِقْبَارِ دُونَ الْحَرَقِ بِالنَّارِ، كَمَا يَفْعَلُ مَجُوسُ الْهِنْدِ، وَدُونَ الْإِلْقَاءِ لِسَبَاعِ الطَّيْرِ فِي سَاحَاتٍ فِي الْجِبَالِ مَحُوطَةٍ بِجُدْرَانٍ دُونَ سَقْفٍ، كَمَا كَانَ يَفْعَلُهُ مَجُوسُ الْفَرَسِ، وَكَمَا كَانَ يَفْعَلُهُ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ مَوَاقِي الْحُرُوبِ وَالْعَارَاتِ فِي الْقِيَافِي، إِذْ لَا يُؤَارُونَهُمْ بِالْعُرَابِ).

واتە: لەم ئايەتەدا بەلگە ھەيە لەسەر ئەوھي پىويستە مردووھەكانى خەلك بىئىزىن و بخرىنە ژىر خاك، نەك بسووتىن، وەك مەجووسىيە ھىندىيەكان دەيانكرد، (تېستاش ئەوھ ھەر ھەيە، لە ھەندىك شوئى ھىندو، لە ھەندىك ولاتانى ئەورووپاش دا)، ھەر وھە نەك فرى بدرىن بۇ دىندەي بالندان (خەرتەل و دالاش و لاك خۆرەكان) لە مەيدانەكانى چيايەكاندا، كە بە دىوار دەورەدراون، بى ئەوھي سەقفى ھەيى، ھەر وھەك مەجووسەكانى فارس و ايانكردو، خەلكى سەردەمى نەفامىيش و اياندەكرد، ئەوانەي لە جەنگ و پرووبە پرووبوونەوھەكاندا

دەكوژران، لە دەشت و چۆل بەجێیان دەهێشتن، (بۆ ئەوەی بالەندە لاشخۆرو درێندەكان وەك كەمتیارو شیر و گورگ و پلینگ، گوشتەكەیان بخۆن)، ژێر گلیان نەدەخستن.

هەر كەسیش بە وێژدانەوه تەماشایەكەت دەزانی، هەموو پێزو حورمەتییەكی مەرووف، بە زیندوویی یان بە مردوویی لە شەریعەتی خۆی پەرورەدگاردایە، چ شەریعەتی كۆتایی كە بە پێغەمبەری كۆتایی موحەممەد ﷺ دا پەرەوانەكراوه، چ هەموو بەرنامەو شەریعەتەكانی دیکە كە بە پێغەمبەرانی ئێردراون، لە هەموو شەریعەتەكانی ئاسماندا، مردوو شۆردن و پێزگرتن لە لاشەي مردوو و ژێر خاكکردنی هەیهو، ئەوانەي لاینداوه لە شەریعەت و بەرنامەكانی خوا ﷻ، ئنجا ئەگەر مەجووسی فارسن، هیندیین، بووزاییین، ئەورووپاییین، پۆژەلاتیی یان پۆژئاواییین، ئەوانەن كە بەو شیوەیە مامەلە ناكەن، لەگەڵ جەستەي مەرووفدا، كە شایستەي مەرووفە.

مەسەلەى سىيەم:

فەرمانکردنى خوا بە مروّف كە سەرنجى خواردنەكەى بدات، چۆن و لە چى ئامادە بوو؟ خوا ئاوى لەسەرئوھ بە خورزەم ھەلپشتو، دواىى زەوى قلیشاندو، ئنجا دانەوئلەو، تری و سەوزەو، تەرەكارو، زەیتوون و، خورماو، باخى چرو پړو، میوو، لە وەرگای پرواندوون، تاكو ھەمووى بېتە مایەى بەھرەى مروّفەكان و ئازەلەكانیان:

خوا دەفەرموئ: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾ (۲۶) ﴿أَنَا صَبَّأُ الْمَاءَ صَبًّا﴾ (۲۵) ﴿ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا﴾ (۲۶) ﴿فَأَبْتَنَّا فِيهَا حَبًّا﴾ (۲۷) ﴿وَعَبًّا وَقُضًّا﴾ (۲۸) ﴿وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا﴾ (۲۹) ﴿وَحَدَائِقَ غُلًّا﴾ (۳۰) ﴿وَفَكْهَةً وَأَبًّا﴾ (۳۱) ﴿مَتَّعًا لَّكُمْ وَلِنَعْمِكُمْ﴾ (۳۲) ﴿﴾

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە نو برگەدا:

(۱) - ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾، ئنجا با مروّف پروانیتە خواردنەكەى! پیتی (ف)، لێرەدا دەگونجى بلێن: (ف) (فصیحة)یە، یانى: لە حالیکدا مروّف، بەو شێوەیە خوا خولقاندووئە، لە (نطفة)یەك و، دواى ھەموو شتیكى تێدا ئەندازەگیرى كردو، لەو (نطفة)یەدا، كە شتیكى زۆر بچووك و نابوو، مادام خوا ﷻ بەو ھەموو قۆناغانەدا مروّفى تێپەراندوو، ھەموو ئەو پێداویستییانەى بۆ ڕەخساندوون، ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾، ئنجا با مروّف دواى خوئ، سەرنجى خواردنەكەشى بدات، تاكو چاكەو نىعمەتى خوا، وێرای ئەوہى لە دروستكرانى خویدا دەبینن، لە خواردن و خۆراكەكەشیداو، لە داينكردن پێداویستیيەكانیشیدا، ئەو چاكەو نىعمەتانەى خوا ببینن.

لێرەدا زانایان بوونە دوو بەش كە ئایا مەبەست لە باپروانى: ﴿فَلْيَنْظُرِ﴾، چيە؟ ئایا پروانینی چاو (دیتن)؟ ب-یاخود پروانینی دل و عقلە (زانین)؟

۱- (القرطبي)، دەلى: (كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ طَعَامَهُ؟ وَهَذَا النَّظَرُ نَظَرُ الْقَلْبِ بِالْفِكْرِ)، با تەماشاکات، خوا ﷻ چۆن خواردنەكەى بۆ دروست کردوه؟ لیژەدا مەبەست تەماشاکردنى دڵە بە بیرکردنەوه.

۲- بەلام (ابن عاشور)، دەلى: (تَعْدِيَةُ فِعْلِ النَّظَرِ هُنَا بِحَرْفِ إِلَى، تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ مِنْ نَظَرِ الْأَعْيُنِ، كَمَا لِيَرْدَا ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى﴾، وشەى: (نَظَرٌ تَيَّهَرِي كَرْدَوە بۆ بەركار، بە پیتی (إِلَى)، ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾، كە دەشگونجا خوا بفەرموى: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ طَعَامَهُ﴾ با ئینسان سەرنجی خواردنەكەى بدات، بەلام كە دەفەرموى: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾، با ئینسان بۆ خواردنەكەى بپروانى، ئەمە بەلكەیه لەسەر ئەوهی لیژەدا مەبەست لە تەماشاکردن، تەماشاکردنى چاوه، (نَظَرٌ إِلَيْهِ)، واتە: بە چاوه تەماشای کرد، بەلام (نَظَرُهُ)، واتە: (عَقْلُهُ)، واتە: زانیی و دەرکی کرد بە عەقڵ و دڵ، پێشم وایە قسەكەى (ابن عاشور) راستەر.

بەلى لیژەدا مەبەست تەماشاکردنى چاوه، بەلام بێگومان چاوه كە دەبینى و، گوێ كە دەبیستى، ئەگەر عەقڵ و دڵ هوشیار و بیدار نەبن، مروّف لە بیستنى گوێ و دیتنى چاوه، سوود نابینى، ئنجا دواى خوا ﷻ باس دەكات، ئەو خواردنەى لەبەر دەستی مروّفه، چۆن دروست بووه؟ وهك (شیخ سەعدى شیرازی) كە یەكێك بووه لە زانیانی پایه بەرزى ئیسلام لە ئێران، دەلى:

خورشید ماه و زمین همه درکارند که تو نانی بخورید!

خۆرو مانگ و زهوى هەموویان لە کاردان، تاكو تۆ نانێك بخۆی (ئەى مروّف!).

قسەكەشى زۆر راستە: ئەو نانەى لەبەر دەستی تۆ دایە، نانێكى جو، نانێكى گەنم، كولێزەیهك بیری لى بکەوه چۆن کەوتۆتە بەردەستى تۆ! پێش تیشكى خۆر لە ئاوى زەریایەکانى داوهو هەلمى لى پەیدا کردوون، ئنجا هەلمەكە با هێناویەتى و بردوویەتى بۆ شوێنە ساردەکان، لەوێش ئەو پارچە بچووکانەى هەلمەکان لە یەك نزیك بوونەوه، ئنجا بوونە هەور، هەورەكە متوربە بووه،

ئىنجا ئاۋ بە شىۋەي باران و بەفر و تەزرە دابارىۋەو ھاتۆتە نىۋ زەۋى و لەۋىدا خەزن بوۋەو، بە شىۋەي كانىي و سەرچاۋەو بىر ھاتۆتە دەرى، جۆگەو پوۋبارى لى ھەلبەستراۋن، ئىنجا دانەۋىللەي سەۋز كىردەو دارو درەختى سەۋز كىردەو، ئىنجا ئەو دارو درەخت و دانەۋىللەيە دۋايى پى دەگات و گەشە دەگات، دۋايى مروڭ وردە وردە رەنىۋى دىنى و دەيدوورپتەۋەو دەپىتە ئاردو... سەرەنجام دەپىتە ئەو نانەي دەكەۋىتە بەردەستى تۆ، كە بە كىردەۋە ھەم خورۇ مانگ، ھەم زەۋى و با، ئەۋانە ھەموۋيان لە كاردان تاكو نانېك دىتە بەر دەستى تۆ.

(۲) - ﴿أَنَا صَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا﴾، ئىمە ئاۋمان بە ھەلپشتى ھەلپشتە، (أَنَا) ش خوتندراۋەتەۋەو (إِنَّا) ش خوتندراۋەتەۋە، ئەگەر (أَنَا) بى، واتە: با تەماشى بىكات، ئىمە چۆن ئاۋمان لەسەرپۆ ھەلپشتە، ئەگەر (إِنَّا) ش بى، رىستەيەكى دەست پىكىردنە، (جَمْلَةٌ إِبْتِدَائِيَّةٌ)، رىستەيەكە لە سەرەتاۋە دەست پىدەگات، خوا دەفەرمۇي: ئىمە ئاۋمان لەسەرپۆ ھەلپژاندەۋە بە ھەلپشتى، (الصَّبُّ: إِزَاقَةٌ مِنْ أَعْلَى)، لەسەرپۆ ئەۋىك ھەلپژى، پى دەگوتى: (صَب).

(۳) - ﴿ثُمَّ سَفَقْنَا الْأَرْضَ سَفَاقًا﴾، دۋايى زەۋىمان بە قلىشاندىن، قلىشانىدە، (الشَّقُّ: الصَّدْعُ والفتق)، (شق) بىرىتە لە قلىشاندىن و درز پىدان.

ئەمەش چەند واتايەكى ھەن:

- ۱- مەبەست ئەۋەيە وامان كىردە ئەۋ ئاۋە بەۋ زەۋىيەدا بچىتە خوار.
- ۲- ئەۋ زەۋىيەمان وا خولقاندەۋە بگونجى لە پى كىلانەۋە، بىردىرى و گۆل و دىراۋ خەت و كوۋزى لى دروست بىرىن.
- ۳- بەۋى تىشى خورەۋە ئەۋ زەۋىيە دەقلىشى و، تىخ تىخ و درز درز دەپن و ئاۋەكە لى دەچىتە خوار.

(۴) - ﴿فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا﴾، ئىنجا دانەۋىللەمان لە زەۋىدا پوۋاندە، وشەي: ﴿حَبًّا﴾، ناۋى كۆى (حَبَّةٌ يه)، يانى: يەك دەنك، يەك دەنكە گەنم يان جۆ، يان نىسك، يان نۆك، يان ماش،

ماشى پەش و ماشى سېپى، يان زورات، يان ھەرزى، يان بىرنىچ ... ھەمووى دەگرىتەو، ھەندىك كەس لەوانەيە، وابزانى دانەوئىلە وەك چۆن لە لاى ئىمە، تەنيا گەنم و جوو نىسك و نوک و بىرنىچ و ماش، ھەيە، پەنگە وابزانى ھەر ئەوئەندە جوورە دانەوئىلە ھەن، يان بەس ئەو جوورانەي لە لاى ئىمە ھەن، بوونيان ھەيە، بەلام بۆ زانبارييتان بەس لە گەنم چل و پىنچ ھەزار (۴۵۰۰۰) جوور ھەيە، لە ھەموو دنيادا، ھەلبەتە لە لاى خويمان گەنم چەند جوورىكى ھەيە، بەلام لە ئىتو كۆى دانىشتووانى زەوى دا، چل و پىنچ ھەزار جوورە گەنم ھەيە، ھەرودەھا جۆش بەھەمان شىوہ زۆرى ھەن و، ئەگەر (۴۵) ھەزار جووريشى نەبن، چەند ھەزارىكى ھەيە، ھەرودەھا جوورەكانى بىرنىچ و، جوورەكانى ماش و، جوورەكانى ھەرزى و، جوورەكانى نىسك و، جوورەكانى نوک و فاسۇليا، ئەمانە ھەموويان وشەي (حب)، دانەوئىلە دەيانگرىتەو.

خوادەفەرموى: ئىمە دانەوئىلەمان تىدا پواندو، ئنجا مەرؤف دەبى سەرنىج بدات: ھەرچى جوورەكانى دانەوئىلەن، ھەموويان پىكەوہ پىدەگەن، ئەوہ شتىكى زۆر جىي سەرنىج، گەفە ھەموو پىكەوہ پى دەگات، جووہ پىكەوہ پى دەگات، ھەرودەھا نىسك و نوک و ماش و بىرنىچ و ... ھتە، چونكە ئەگەر ھەندىكى ئىستا پى بگات و، ھەندىكى بىست پۆزى دىكە پى بگات و، ھەندىكى دىكە مانگىكى دىكە، چۆن چۆنى درووبانايەوہو پەئىو ھىزرايە؟ بەلام سەوزەو تەپەكارو ميوەكان بە پىچەوانەوہ: ئەمەرؤ چىنىك پى دەگات، ئنجا ترۆزىيە، خەيارە، شووتىيە، كالەكە، تەماتەو باينجانە، بامىيە، ماشە، فاسۇليا، چىنىك پى دەگات و، ئەو چىنە دەپرئتەوہو چىنىكى دىكە پى دەگات، ئەو چىنەش دەپرئتەوہ و چىنىكى دىكە پى دەگات.

ھەرودەھا ميوەكان: خووخ و قەيسى و ھەرمى و توو و ترى و گىلاس و مۆزو پرتەقال و سېو... ھتە، ھەمووى چىن چىن پى دەگات، ئەك ھەمووى پىكەوہ پىبگات، دانەوئىلە ئەگەر ھەمووى پىكەوہ پى نەگەيبايە، پەئىو نەدەھات و ھەلنەدەگىرايەوہ، بەلام ھى ميوەو تەپەكارو سەوزەو، ئەگەر ھەمووى پىكەوہ

پىڭ بگە يايە، خەسار دەبوو، خاوەنەكەى چى لى بکات، ئەو ھەموو، بەلام ئەمىرۆ چىننىك پىدەگات و، دواى سى چوار پۆژ ھەفتەيەكى دىكە، چىننىكى دىكە، دواى چەند پۆژىكى دىكە، چىننىكى دىكە، دواى چىننىكى دىكە، ئەو ھەش بىگومان ھىكەت و نىعمەتتىكى گەورەى خواى پەرورەردگارە.

ھەندىك لە زانايان دەلین: لىرەدا كە خوا ﷻ فەرمان بە مەرۆف دەكات، سەرنجى خواردنەكەى بدات و، لە ئايەتەكانى پىشى دا سەرنجى مەرۆفى پاكىشاو بو دروستبوونى خۆى، مەبەست پىي بەلگە ھىنانەوھىە لەسەر ئەو كە زىندوو كەردنەو، لە لای خواى پەرورەردگار شتىكى سىناو ئاسانە، ئەو خوايەى ئاوا دروستى كەردوون و ئاوا خواردن و خۆراكتان بو دەرەخسىنى، دەشتوانى دواى مەردن زىندووشتان بکاتەو.

بەلام من پىم وایە وىراى ئەو ھەو لە پىش ئەو ھەو، ئەو ھەو لە گەل پەوت و سىاقى ئايەتەكاندا گونجاوترە، ئەو ھەو كە مەبەست ئەو ھەو بى: ئەو خوايەى ﷻ ئەو مشوورەى لى خواردوون، ھەم لە دروستكەردنى خۆتاندا، ھەم لە پەخساندى خواردن و خواردنەوتاندا، ھەر ئەو خوايەش، مشوورى لىخواردوون و، پەيام و بەرنامەى بو ناردوون، خوا ھەك چۆن خەمى لە جەستەتان خواردو، خەمى لە پەوھىشتان و ناخىشتان خواردو، چونكە مەرۆف بە پەو و ناخەو مەرۆف، پىش جەستەى.

واتە: خوايەك ئەو ھەموو نىعمەتەى لە پەو و جەستەى و ماددىيەو پىدان، ھەم لە دروستكرانى خۆتاندا، ھەم لە پەخساندى خواردن و خواردنەو پىداوئىستىيەكانتاندا، بو خۆتان و ئاژەلەكانتان، ھەر ئەو خوا پەرورەردگارو مېھرەبانە، مشوورى لىخواردوون و لە پەو و مەعنەويەو ھەو، پەيام و بەرنامەى بو ناردوون و، ئەو پەيام و بەرنامەيەى لە ئايەتەكانى پىشى دا خواى كاربەجى باسى كەردو فەرمووى: ﴿كَلَّا إِنَّهَا لَنَذْكُرُ ۝ ۱۱ ۝ مَن شَاءَ ذَكَرْهُ ۝ ۱۲ ۝ فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ۝ ۱۳ ۝﴾

مَرْشُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٤﴾ يَأْتِيهِ سَفَرٌ ﴿١٥﴾ كَرِيمٌ ﴿١٦﴾ بۆيە ئەو پەيامەى خوا بەو شىۋەيە باسى کرد، كە لە رىي فريشته كانهوه دهينيرى لىتى وەر بگرن و قەدرى بگرن و، وەك چۆن ئەو نىعمە تانە تان پىي خۆشن و وەريانده گرن و لىيان بەهرەمەند دەبن، ئەو نىعمە تە مەعنە ويىەش لە خواى پەرۋەردگار وەر بگرن، بۆ ئەو ەى لەسەر بوونە كە تان قەرزدار نەبنەوه.

۵- ﴿وَعَنَابًا وَقُضًا﴾، ھەرۋەھا خوا ترى و تەرەكارىشى بۆ پەخساندوون.

ترى (عناب) كە بە (أعناب) كۆ دەكرىتەو، مەبەست لە ترى (عناب) دار ميوەكەيە كە (گرم) ى پىي دەلین و بە (كروم) كۆ دەكرىتەو، بەلام لە تەفسىرەكاندا نەمىنيو ە حىكمەتى ئەو ە باس بكرى: بۆچى خوا ﴿وَعَنَابًا﴾ وەك چۆن باسى دارخورماو دارزەيتوون دەكات، بۆچى باسى درەختى ميويشى نەكردو؟ پىم وايە ھۆكارەكەى ئەو ە دارمىو، ميوەكەى كە ترىيەكەيە، زياتر بەرچاوەو ديمەئىكى جوانى ەيە، ەيشووى گەورە گەورەو جوانن، ئەگەر ترىي سپيە، ئەگەر پەشە، ئەگەر ترىي بىي دەنكە، ئەو ەموو جوړە ترىيانەى ەن، ترىيەكە زياتر سەرنجراكيشەو ديمەئىكى جوانى ەيە، نەك درەختى ميوەكە كە لاسكىكى بارىكى ەيەو، ەيچ جوانىي و پەونەقئىكى تىدانىيە، وەك وايەرى كارەبا بلأو دەبىتەو!

(قُضْبُ): (القُضْبُ: ھو كل ما اكَل من النبات رطباً كالقثاء والخيار ونحوهما، سمي قُضْباً لأنه يُقَضَّبُ أي يُقَطَّعُ مرة بعد أخرى)^(۱)، واتە: (قُضْبُ): برىتيە لەو ەروو ەكەى بە تەپرى دەخوړى، وەك: ترۆزىي و خەيار (ھاروئ) و شىۋەى ئەوان (كالكە و شووتىي و تەماتەو ەموو تەرەكارەكانى دىكە، كە بە قەپال دەخوړىن)، بۆيەش پىي گوتراو: (قُضْبُ)، چونكە بە زار بە قەپالتە دەبەردرى و دەخوړى.

هەندىكى دىكەش وشەي: (قضب)يان بە لەوەر لىكداو تەو، وەك: وئىنجەو سىوەرەو وئىنە كانىان كە ئاژەل دەيانخوات.

بەلام (قضب) لەو ڕووەك و تەرەكارانەي بە قەپال و زار دەخوړن، نيزىكترە چونكە لەگەل تری دا هاتو، تریش مرقوف دەيخوات، دواییش باسی لە وەرگای ئاژەل دەكات، ئالفىك كە ئاژەل دەيخوات.

(۶) - ﴿وَزَيَّنَّا وَلَدًا﴾ (هەرودەها خوا) زەيتوون و دارخورماش (ی بۆ ڕواندوون لە زەويدا).

(۷) - ﴿وَمَدَّيْنَا عَبْدًا﴾ ديسان باخە چروپرەكان، ﴿وَحَدَّيْنَا﴾ كۆي (حديقة) يەو بە باخىك دەگوترى جوړەكانى ميوەي تىدابين، بەلام دەورى بە ديوار تەنرابى، ﴿عَلَبًا﴾ كۆي (غلباء)، (أي ضخمه عظيمه)، قەبەو مەزن، يانى: باخە چرو پرەكان كە درەختى قەبەو زليان تىدان.

(۸) - ﴿وَفَكَّهُمْ أَبًا﴾ هەرودەها جوړەكانى ميوەو لەوەر، واتە: لەوەرپك كە ئاژەلەكان دەيخوون.

(۹) - ﴿مَتَاعًا لَّكُمْ وَلَا تَعْمَلُوا﴾ (ئەمەش هەمووى) بەهەرەگەياندنە بە خووتان و ئاژەلەكانتان، وشەي: ﴿مَتَاعًا﴾ لە ڕووى ريزمانىيەو دوو حالەتى هەن:

۱- حالەتى يەكەم: يان بەركارى پىناو (مفعول لەه)، بۆ (أَنْتُنَا)، يانى: (أَنْتُنَا فِيهَا هَذِهِ الْأَشْيَاءُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلَا تَعْمَلُوا)، ئەو شتانەمان لە زەويدا ڕواندوون، بۆ بەهەرە وەرگرتن و سوودمەند بوونى خووتان و ئاژەلەكانتان.

۲- حالەتى دووهم: ﴿مَتَاعًا﴾ مصدر حذف فعله وَجُرْدَ وَمِنَ الزَوَائِدَ، چاوگەو كردهركەي قرتىراو و زىادەكانى لاىراون، كەواتە: ئاواي لىدیتەو: (مَتَعَكُمْ بِذَلِكَ مَتَاعًا)، خوا بەهەرەمەندى كرددوون بە بەهەرەمەند كردن.

دوو قسەي گىپراو لە ئەبوو بەكرو عومەرەو خوا لىيان رازى بى و بەرپەرچدانەوئى هەندىك قسەي شيعە:

دوو قسەى پالدارا بۆ لای ئەبو بەکر و عومەر و بەرپەچدانەوێ قسەى بەدگومانای شیعەکان لێردا بەر لەوێ ئەم مەسەلەى سێبەمە بە جێ بهێڵین و بچینە سەر مەسەلەى چوارەم و کوتایى، بە باشى دەزانم دوو قسە، کە لە زۆربەى تەفسیرەکاندا هاتوون، ئێمەش بیانھێنین و ھەندیک قسەیان لەسەر بکەین:

دەقى یەكەم: (رَوِيَ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ سُئِلَ عَنِ الْأَبِّ: مَا هُوَ؟ فَقَالَ: «أَيُّ سَمَاءٍ تُظِلُّنِي، وَأَيُّ أَرْضٍ تُقِلُّنِي إِذَا قُلْتُ فِي كِتَابِ اللَّهِ مَا لَا عِلْمَ لِي بِهِ»)، (فتح القدیر: ج ۵، ص ۴۶۹، روح المعانی: ج ۱۵، ص ۳۱۸).

واتە: گێردراوەتەوێ کە پرسیار کرا لە ئەبوو بەکرى صیددیق (خوایى پازى بێ)، لە بارەى (أب) ھوێ چى؟ ئەویش گوتى: چ ئاسمانىک سێبەرم لى دەکات و، چ زەویەك ھەلەم دەگرى، ئەگەر لە کتیبى خوادا شتێک بلیتم کە زانیارییم لە بارەى ھوێ نە!! واتە: نازانم و بەبێ زانیارییش قسە ناکەم لە بارەى ھىچ ئایەتیکەوێ لە کتیبى خوادا.

دەقى دووھەم: (رَوِيَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ قَرَأَ يَوْمًا عَلَى الْمِنْبَرِ: فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا إِلَى وَأَبًّا، فَقَالَ: كُلُّ هَذَا قَدْ عَرَفْنَاهُ، فَمَا الْأَبُّ؟ ثُمَّ رَفَعَ عَصَا كَانَتْ فِي يَدِهِ، وَقَالَ: هَذَا لَعَمْرُ اللَّهِ هُوَ التَّكْلُفُ، فَمَا عَلَيْكَ يَا ابْنَ أُمِّ عَمَرَ أَنْ لَا تُدْرِى مَا الْأَبُّ، ابْتَغُوا مَا بَيْنَ لَكُمْ مِنْ هَذَا الْكِتَابِ، فَأَعْمَلُوا بِهِ، وَمَا لَمْ تَعْرِفُوهُ، فِكَلُّوهُ إِلَى رَبِّهِ) (أخرجه ابن سعد، وسعيد بن منصور: ۴۳، عبد بن حميد، وابن جرير: ۳۶۴۹۷، والحاكم: ۳۸۹۷).

واتە: گێردراوەتەوێ کە عومەرى کورێ خەتتاب (خوایى پازى بێ)، لەسەر مینبەر (ئەو کاتەى خەلیفەى مسوڵمانان و حوکمرانیان بوو)، ئەو ئایەتانەى خوێندنەوێ: ﴿فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۚ (۲۷) وَعِنَّا وَفَضًّا (۲۸) وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا (۲۹) وَحَدَائِقَ غُلًّا (۳۰) وَفَيْكِهِمْ وَأَبًّا (۳۱)﴾، دواى گوتى: ھەموو ئەو ھەمان زانى، بەلام (أب) چى؟ دواى

گۆچانچىكى بە دەستەۋە بوو فېرى داۋ گوتى: بە خوا ئەۋە زۆر لە خۇ كىرە، چىت لەسەرە ئەى كوپى دايكى عومەر ئەگەر ئەزانى، (أَب) چىيە؟ لەو كىتەبەى خوادا ئەۋەى بۆتان پرونكرۋەتەۋە شوئى بگەون و كارى پېيگەن و، ئەۋەش كە نايزانن، بىگېرنەۋە بۆ خاۋەنەكەى (كە خواى زاناو شارەزايە).

ئەم دوو دەقە ھاتوون و، لە تەفسىرەكان دا كە باون، بىنىم زۆربەيان ھىناويانن.

لېرەدا دەمەۋى ھەلۋىستەبەك بگەين، لە بەرانبەر تەفسىرەكانى شىعەكاندا، كە بە داخەۋە چونكە بناغە لە لاي ئەۋان بەد گومانىيە، بە تايەتەى بەرانبەر بە (ئەبوو بەكر و عومەر) خوا لىيان پازى بى، دوو ھاۋەل و كەسايەتەى ھەرە نىزىك و خۇشەۋىستەكەى پىغەمبەرى خوا ﷺ و دوو ۋەزىرەكەى و، بە گشتىش بەرانبەر بە ھاۋەلان، لەبەر ئەۋەى بناغە لەلای وان لە پشت پەردەى پەشەۋە تەماشىا كىرە، با تەماشىا بگەين لەو بارەۋە لە تەفسىرەكانيان دا چى دەلەين؟
دوو نمونان دېنمەۋە:

أ- تەفسىرى (الميزان)ى (محمد حسين الطباطبائي)^(۱)، لە بارەى رىۋايەتەكەى كە لە ئەبوو بەكرەۋە ھاتو (خوا لىي پازى بى) دەلە:

(أَنَّ أَبَا بَكْرٍ سَمِعَ عَنِ الْأَبِّ: مَا هُوَ؟ فَقَالَ: «أَيُّ سَمَاءٍ تُظِلُّنِي، وَأَيُّ أَرْضٍ تُقِلُّنِي إِذَا قُلْتُ فِي كِتَابِ اللَّهِ مَا لَا عِلْمَ لِي بِهِ» فَبَلَغَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مَقَالَهُ فِي ذَلِكَ، فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ أَمَا عَلِمَ أَنَّ الْأَبَّ هُوَ الْكَلَامُ الْمَرْعَى)، (إرشاد المفيد).

ۋاتە: گېردراۋەتەۋە كە پرسىار كراۋە لە ئەبوو بەكرى سىددىق (خوا لىي پازى بى)، لە بارەى (أَب) ۋە چىيە؟ ئەۋىش گوتى: چ ئاسمانىك سىبەرم لى دەكات و، چ زەۋىيەك ھەلم دەگرى، ئەگەر لە كىتەبى خوادا شتەك بلىم، زانىارىم لە

له باره ی قسه که ی عومره روهه ش (خوا لئی رازی بئ)، که گوته و په تی: ئه وه ی
له کتیبی خوا بۆتان پروونکراوه ته وه شوینی بکه ون و، ئه وی دیکه ش بگپرنه وه
بۆ لای خاوه نه که ی.

دهلئى: (أقول: هو مبنيٌ على منعهم عن البحث عن معارف الكتاب حتى تفسير ألفاظه)، واته: دهلئيم: ثمه قسهيه بنياتراوه لهسر ريگرتنيان له ليكولينهوه له باره زانسته كاني كتيبي خواوه، تهنانهت روونكردهوي بيژه كانيشي!!

پ- ته‌فسیری (مُونه) که ته‌فسیریکی فارسییه و (ناصری مکاری شیرازی) سه‌ره‌رشتینی ده‌کات، که ئیستاش له ژياندايه⁽¹⁾، دوی ته‌وهی ته‌و دوو پریویه‌ته‌ دیتی، له ته‌وو به‌کرو عومهره‌وه (خوا لێیان رازی بێ)، ده‌لی:

(این نشان می دهد که او مفهوم کلمه (أب) را چیز پیچیده‌ای میدانست، درحالی که با مراجعه به متون لغت روشن میشود که مطلب بیجده‌ای نیست).

واته: ئەمە ئەو دەگەینێی که ئەو [واته: عومەر (خوا لێی پازی بێ) و
هەروەها ئەبوو بەکریش (خوا لێی پازی بێ)] شارەزای مانای وشە (آب)
نەبوو، بە شتیکی ئالۆزی زانیو، لە حالیکدا بە گەرانیو بوو فەرەنگەکانی
زمان، ڕوو دەبێتووە که شتیکی هێندەش زەحمەت نیە، دوازی دەلێ: [بەلام
هەر چۆن بێ جێی ئەو پرسیارە هەر هەیە، کەسێک که بەناوونیشانی
پێشەوای مسوڵمانان و خەلیفەو حوکمرانی مسوڵمانان بیهوێ حوکمداری بکات،

چوَن دەبێ وشەیهك كه له دهقی قورئان دا هاتوهو هێندەش ئالۆز نیه، مانای ئەو وشەیه نەزانئ؟ ئەمە بەلگە ی ئەوەیە كه دەبێ له هەر پۆژگارو زەمانیکدا پێشەوایهکی خوایی له ئێو خەڵکدا هەبووبێ، كه له هەموو مەسەله شه‌رعیه‌کاندا ئاگاداربێ و، له هەر هەڵو لادانیك پارێزراو بێ.

ئەوه هەردوو قسه‌كه‌ی تەفسیره‌کانی (المیزان) و (مونه) له باره‌ی هەردوو هه‌لۆیستی ئەبوو به‌کرو عومه‌روه (خوا لێیان رازی بێ).

منیش لێره‌دا ده‌لێم:

۱- جارێ قسه‌كه‌ی ئەبوو به‌کرو^(۱) (خوا لێی رازی بێ)، كه ده‌لێ: چ ئاسمانیک سیبهرم لێ ده‌كات و، چ زه‌وویهك هه‌لم ده‌گرێ، له باره‌ی كتیبی خواوه شتیک بێم، كه نایزانم؟ له راستیدا له جیاتی ئەوه‌ی به‌نوقصانیی بۆ ئەبوو به‌کرو داوبرئ، سیفەتیکی به‌رز ی ئەبوو به‌کرو بووه (خوا لێی رازی بێ) بووه، كه ئاماده‌ نه‌بووه شتیک نه‌یزانی و قسه‌ی لێ بكات.

۲- ئایا نه‌ك هەر ئەبوو به‌کرو عومه‌ر (خوا لێیان رازی بێ)، هیچ كه‌سیك هه‌یه هه‌رچی له كتیبی خوادا هه‌یه، هەر هه‌مووی بزانی، مه‌گەر پێغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ؟ بێگومان هیچ كه‌سیك نیه، نه‌عه‌لی (خوا لێی رازی بێ) و نه‌جگه‌ له ویش و هیچ كه‌س، ئیددیعیی ئەوه‌ی نه‌کردوه‌ بێ: هه‌رچی له كتیبی خوادا هاتوه، هه‌موو مانایه‌كانی ده‌زانم، چونكه له راستیدا ته‌نیا خوا ﷻ به‌هه‌موو نه‌هینییه‌كان و په‌نه‌انه‌كانی فه‌رمایشتی خۆی ئاگاداره.

۳- ئەبوو به‌کرو عومه‌ر (خوا لێیان رازی بێ)، پێشه‌نگی هاوه‌لان بوون كه خه‌لكیان له قورئان و سونه‌تدا شاره‌زاو ئاگادار كردوه، ئەوه‌ش كه عومه‌ر (خوا لێی رازی بێ)، گوتووویه‌تی: شتیک كه نایزانن لێی گه‌ڕێن و، ئەوه‌ی ده‌یزانن كاری پێ بکه‌ن، ویستووویه‌تی خه‌لك خه‌ریکی كاركردن به‌ قورئان بێ، نه‌ك له‌و شتانه‌ بکۆلێته‌وه‌ كه نایانزانی و كاتی خۆیان به‌ فێرۆ بدن، وه‌ك دوا‌ی مسو‌لمانان كردیان! به‌ دنیایی ئەوه‌ی عومه‌ر گوتووویه‌تی (خوا لێی رازی بێ)، هه‌ق و راسته‌و، دياره‌ عومه‌ر (خوا لێی

(۱) ئەگەر له‌ پرووی سه‌نه‌ده‌وه‌ چه‌سپاو و راست بێ.

پازی بئ)، زانیویەتی کە ئەو قورئانە تەنیا بۆ پڕۆژگاری ئەوان نەهاتو، بەلکو بۆ هەموو پڕۆژگارەکان هاتو، بۆیە هەندیک نەیینی تێدان، مەرج نیە ئەو کاتە دەرەبکەون و دوایی دەرەدەکەون.

۴- ئایا ئەو بەد گومانیی نیەو لە پشت پەردەووە تەماشای کردن نیە، ئەمە بکڕتە بەلگە، لەسەر ئەوێ ئەوان نەیانویستووە خەلک لە قورئان تێبگات؟!، بەراستی ئەو دەرۆیەکی شاخدارەو گومانیکی زۆر خراپە، بەداخەوێش ئەو نۆختە بێهیزی شیعەیه، شیعە دوازدە ئیمامیی کە گومانیان خراپە بەرانبەر بە هاوێلان و لە پشت پەردە دەرۆیەو تەماشایان دەکەن، ئەگەر نا ئەو دوو هەلوێستە ئەبوو بەکر و عومەر، لە جیاتی خالی بێهیزیان بن، خالی بەهیزیانن، ئەبوو بەکر خوا لێی پازی بئ، کە دەلئ: قسە لە شتیک ناکەم کە نایزانم، لە کتیبی خوادا، عومەریش (خوا لێی پازی بئ)، کە دەلئ: ئەگەر مانای وشە (أب)یشمان نەزانی، چ زیانی هەیە؟ خەریکی ئەو بن کە دەبزانن و کاری پێ بکەن، لەوی دیکە بگەرێن، لە راستیدا ئەو دوو هەلوێستی زۆر زاناپانەو سەر راستانەو هەکیمانەن و دەبووایە مەدح بکڕن لەسەری، بەلام هەرکات ئێنسان لە پشت پەردە دەرۆیەو تەماشای کەسێکی کرد، هەرچەندە دیمەنێکی جوانیشی هەبئ، هەر پەش و تلخ دێتە بەرچاوی.

مەسەلەي چوارەم و كۆتايى:

كاتىك ھارۋنە بېرەزايەكەي قىامت دى، مروڧ لە براى و بابى و دايكى و ھاوسەرى و پۆلەكانى، پادەكات، چونكە ھەر كەسە بە خۆيەو سەرقالە، خەلكىش دابەش دەبن بۆ دوو كۆمەل: يەكەميان: پروو پېرئىگدارانى دەم بە پىكەنين و شادمان، كە پروادارانن، دووھم: پروو تلخانى پەشداگەراوى مەينەتبار، كە بېروايانى تاوانبارن:

خوادەقەرەمۆي: ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَةُ﴾ (۳۲) ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ﴾ (۳۴) ﴿وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ﴾ (۳۵) ﴿وَصَحْبِهِ وَبَنِيهِ﴾ (۳۶) ﴿لِكُلِّ أُمَرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾ (۳۷) ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ﴾ (۳۸) ﴿صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ﴾ (۳۹) ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ﴾ (۴۰) ﴿تَرْهَقُهَا قُفْرَةٌ﴾ (۴۱) ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ﴾ (۴۲) ﴿﴾

شىكردنەوھي ئەم ئايەتانە، لە دە پرگەدا:

(۱) - ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَةُ﴾، ئىنجا ھەر كاتىك ھارۋنەكە (الصَّاخَةُ) ھات، (الصَّاخَةُ)، دەلن: (صيحة شديدة تصحُّ الأسماع أي تَصْمُمُها)، (صَاخَةٌ)، دەنگىكى گەورەيە، چرىكەو ھارۋنىكى گەورەيە، گوڭيان كەپ دەكات، دەگوترى: (صَخٌ يَصْحُ أَي: صَمٌ يَصْمُ)، واتە: كەپ بوو، كەپ دەبن، (صَاخَةٌ) يەككە لە ناوھەكانى پۆزى دوايەو، وا پىدەچن بە پېئى رەوتى ئايەتەكان مەبەست پېئى قۇناغى دووھەمى پۆزى دوايى بى، واتە: قۇناغى قىامت، چونكە لە قۇناغى قىامتەدا مروڧ لە براى و دايكى و بابى و خىزانى و پۆلەكانى، پادەكات.

(۲) - ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ﴾، ئەو پۆزەي مروڧ لە چەنگ برايەكەي پادەكات، (الفرار): (الهُرُوبُ مِنْ مَخِيفٍ)، (فرار) پاكردن و ھەلاتنە لە شتىك كە مەترسىي لى دەكرى.

(۳) - ﴿وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ﴾، ھەرۆھە لە دايكىشى و لە بابىشى (پادەكات).

(۴) - ﴿وَصَحْبِهِ وَبَنِيهِ﴾، ديسان لە ھارۋنەكەشى و لە كۆرەكانىشى (پۆلەكانىشى) پادەكات، لىرەدا خوا ﷻ پىزەندىيەكەي بەو شىوھە ھىنانون: ئەو پۆزەي مروڧ لە

برای و له دایکی و له بابی و له هاوسەری و له پۆلەکانی، پادەکات بۆ لێ پاکردن، ئەوەی دوورتره پێشیخستوهو ئەوەی نزیکتەر، دواخستوه، بۆچی؟

چونکه مرۆف ئەگەر کۆمەڵیک خەڵکی نزیکی خۆی بە دەورەوه بێ، پێشی دەستبەرداری ئەوەیان دەبێ، که دوورتره، ئنجا دواپی ئەوی دی و، دواپی ئەوی دی و، له دواچاردا دەستبەرداری ئەوەیان دەبێ که له هەموویان لێی نزیکترو له لای خۆشه‌ویستەر، لێره‌ش دەفەرموی: ئەو پۆژە‌ی مرۆف له برای پادەکات، پێشی له برای پادەکات، دواپی له دایکی، ئنجا له بابی، ئنجا له هاوسەری و، کۆتاجار له جگەر گۆشە‌کانی و پۆلە‌کانی، چونکه له هەموویان له لای خۆشه‌ویستەر.

بە‌لام له سوورەتی (المعارج) دا، ئایە‌تە‌کانی: (۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴) دا پزبە‌ندییه‌که‌یان به پێچه‌وانه‌وه دانراوه، لێره له دوورەوه بۆ نزیك، بە‌لام له وێ له نزیکه‌وه بۆ دوور، له‌وێ دەفەرموی: ﴿يَوْمَ الْمُجِزْمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِهِمْ يَسِيرُهُ﴾ (۱۱) وَصَحْبَتِهِ، وَأَخِيهِ (۱۲) وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ (۱۳) وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ (۱۴)، واتە: له‌و پۆژە‌دا مرۆفی تاوانبار خۆزگه ده‌خوازێ له سزاو ئازاری ئەو پۆژە، پۆلە‌کانی بکاته بە‌لاگێری، ئنجا هاوژینه‌که‌ی، هاو‌ه‌له‌ هاوسە‌ره‌که‌ی، ئنجا براهیه‌که‌ی و ئەو عەشیره‌ته‌ی ئەویان گرتۆته‌ خۆیان و، هەر که‌سیک له زه‌ویدا هه‌یه له دۆست و ئاشناو له دوورو نزیك، هه‌موو ئەوانه بکاته بە‌لاگێری خۆی و ئەوه دەر‌بازی بکات.

بۆ کردنه بە‌لاگێری، مرۆف له‌وێ کاته‌که‌ی هێنده سه‌غله‌تییه، کێ نزیکتەر، ئاماده‌یه بیکاته بە‌لاگێری، بە‌لام بۆ لێ پاکردن، مرۆف پێشی له دوورتره که پادە‌کات، ئنجا له نزیکه‌که، تا‌کو کۆتایی.

۵- ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾، بۆ هەر مرۆفیک له‌وان له‌و پۆژە‌دا، حالیک هه‌یه سه‌رقاڵی ده‌کات، (الطبري) له (قتادة) به ژماره: (۳۶۵۰۱)، ده‌لێ: (أَفْصَحِي إِلَى كُلِّ

إنسان ما يشغله عن الناس)، بۇ ھەر مَرُوقِيكَ حَالِيكَ ھېتراوۋەتە يېشى سەرقالى دەكات و،
يېتتاگای دەكات و ناپەەرژىتە سەر خەلك؟

كە دەفەرموى: ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾، يانى: ھەر مَرُوقِيكَ لەوان
كارىكى ھەيە لەو پۆژەداو حالىكى ھەيەو، ئەو حالەى خوۋى بەسە بۇ ئەوۋى
گرنكىى پىن بدات و نەپەەرژىتە سەر كەسى دىكە.

(۶) - ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ﴾، پووانىك لەو پۆژەدا گەش و جوان و درەوشاوەن.

(۷) - ﴿صَاحِبَةٌ مُّتَبَشِّرَةٌ﴾، پىكەنيون و دلخوشن، موژدە پىدراون، بىگومان مَرُوق
كاتىك دللى خوش بى، پووشى گەش دەبى، تەننەت پىچەمبەرى خاتەم ﴿كَاتِيكَ دَلَّى﴾
خوش دەبوو، دەم و چاوى وەك پارچەيەك مانگ دەدرەوشايەو، ئەگەر خەفەت و
نارەحەتتەيەكى ببووايە، دەم و چاوى تاريك دادەھات، بە تايەت بۇ ئىنسانى راستگو،
ئىنسانىك كە پوالت و دەروونى پىكەو جوتىن، وايەو ھەر شتىك لە دلیدا ھەبى،
لەسەر دەم و چاوى پوالتەيشى دەردەكەو، بەلام ئىنسان خاوەن دوو فليقانىي و
دوو پوو، دەگونجى ئەوۋى لە دللى داھەيە، پىچەوانەى ئەو دەريخات، رقى لە كەسيك
بى، بەلام واى پيشان بدات خوشيدەو، شتىكى خوشبو، بەلام وا دەريخات رقى
لتيەتى، بەلام ئىنسانى راست، دل و زمانى يەكن، پوالت و دەروونى يەكن.

(۸) - ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ عَلْبَا غَبْرَةٌ﴾، پووانىكىش لەو پۆژەدا ھەن، تۆزو خوڭيان لى نىشتەو.

(۹) - ﴿رَهْفَهَا قَرَّةٌ﴾، دوو كەل چۆتە سەريان. واتە: وەك چۆن كەسيك كە تۆزو خوڭى
لى دەنيشى و، كەسيك كە تەم و دوو كەل دايدەپۆشى، بەو شىوہە دەم و چاويان تلخ
و ناشيرىنە، بىگومان ليرەدا مەبەست پى ئەوہە، لە دەروونيان دا خەم و ناسۆرو
نارەحەتتەيە ھەيەو، ئەو خەم و ناسۆرو نارەحەتتەيش لەسەر دەم و چاويان بە شىوہەك
كە رەش دادەگەرتىن و تلخ دەبن و ناشيرىن دەبن، ئاوا دەردەكەو.

(غبار)، تَوَزُو خُوْلَ، ﴿قَرَّةٌ﴾، دوو کهَل و په شای، یانی: له خه فته و ناره حه تیښان شیوه ی تَوَزُو خُوْلَ و دوو کهَل ده چیته سهر دهم و چاویان.

۱۰- ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ﴾، نا تهوانهن بیبروایان و تاوانباران، واته: له پرووی ټیمان و عه قیده وه خراب بوون و، بیبروا بوون و، له پرووی کردارو ټاکاریشه وه تاوانبارو لادهر بوون.

(الطبري) له (ابن زيد) هوه به ژماره: (۳۶۵۰۷)، ده لَی: (هَذِهِ وُجُوهُ أَهْلِ النَّارِ؛ قَالَ: وَالْقَرَّةُ مِنَ الْعَبْرَةِ، قَالَ: وَهُمَا وَاحِدٌ؛ قَالَ: فَأَمَّا فِي الدُّنْيَا فَلِإِنَّ الْقَرَّةَ: مَا ارْتَفَعَ، فَلَحِقَ بِالسَّمَاءِ، وَرَفَعَتْهُ الرِّيحُ، تَسْمِيهِ الْعَرَبِ الْقَرَّةَ، وَمَا كَانَ أَسْفَلَ فِي الْأَرْضِ فَهُوَ الْعَبْرَةُ).

واته: نه وه مه به سستی دهم و چاوه کانی تهوانه یه که خه لکی ناگری دوزه خن ﴿قَرَّةٌ﴾ له ﴿عَبْرَةٌ﴾ یه، هه ریه کن و یه ک شتن (به قسه ی (ابن زيد))، به لَام له دنیا دا ﴿قَرَّةٌ﴾، به و تَوَزُو خُوْلَه ده گوتری که به زده بیته وه به ره و سهری و با به رزی ده کاته وه، به لَام نه وه ی نزم ده بیته وه بو زه وی پیی ده گوتری: ﴿عَبْرَةٌ﴾.

به لَام من پیم وایه: ﴿عَبْرَةٌ﴾، به مانای تَوَزُو گهر دو خُوْلَ دی، ﴿قَرَّةٌ﴾ ش به مانای دوو کهَل و په شای و تلخای دی، ههر که سیك به س تَوَزُو خُوْلَ له دهم و چاوی بنیشی، دهم و چاوی تلخ و ناشیرین ده بی، چ جای دوو کهَل و ته نووش له دهم و چاوی بنیشی!.

له کو تایی نه م دهرسه شماندا نه م ده قه دینین:

إِعْنِ سُوْدَةَ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهَا، زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ: يُبْعَثُ النَّاسُ حُفَاةً غُرَاةً غُرْلًا، يُلْجِمُهُمُ الْعَرَقُ، وَيَبْلُغُ شَحْمَةُ الْأُذُنِ «قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللّٰهِ! وَاسْوَأَتَاهُ يَنْظُرُ بَعْضُنَا إِلَى بَعْضٍ، قَالَ: «شُغِلَ النَّاسُ عَنْ ذَلِكَ» وَتَلَا رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ: يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ

يُغْنِيهِ، عَبَسَ: ۳۵} (أُخْرِجَهُ الطَّبْرَانِي: ۹۱، قَالَ الْهَيْثَمِي (۳۳۳/۱۰): رَجَالَهُ الصَّحِيحُ غَيْرَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبَّاسٍ وَهُوَ ثَقَّةٌ، وَالْحَاكِمُ: ۳۸۹۸، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَأُخْرِجَهُ أَيْضًا: ابْنُ أَبِي عَاصِمٍ فِي الْأَحَادِ وَالْمِثَانِي: ۳۰۶۶).

واتە: دايكى بىرۋاداران سەۋدە (خو لېى رازى بى) دەلئ: پېغەمبەرى خوا ﷺ رۆژئك فەرموۋى: خەلك رۆژى قىامەت كۆدەكرئەۋە بە پېغۋاسىي، بە پرووتىي، بە خەتەنە نەكراۋىي، لە كاتئكدا ئارەقەيان دەگاتە چەناگەيان و، جەلەويان دەكات و دەگاتە نەرمەي گويان، دەلئ: منيش گوتم: ئەي پېغەمبەرى خوا ﷺ! ئەي ھاۋار بو ئىمە، ھەندىكمان تەماشاي ھەندىكمان دەكەين!، ئەۋيش فەرموۋى: خەلك لەو رۆژەدا سەرقال دەكرئ لەۋە، (نايانپەرژئتە سەر ئەۋە)، دوايى ئەو ئايەتانەي خويئندەۋە: ﴿يَوْمَ يَغْزَىٰ الرُّؤْمُ مِنْ أَخِيهِ﴾ ﷻ، تا كۆتايى.

لېرەدا كۆتايى بە تەفسىرى سوۋرەتى (عبس) دئين و، لە خۋاي پەرۋەردگار داۋاكارين يارمەتيمان بدات بە لوتف و كەرەمى خۆي، ھەرچى زياتر لەو فەرمائىشتەي كۆتايى خوا تئىگەين و بە ھۆيەۋە پئىگەين و، ھەم خۇمان پئى پاك و چاك بكەين و، ھەم دەۋرۋەرىشماني پئى پاكسازىي و چاكسازىي بكەين.

خو بە بەزەيى خۆي يارمەتيمان بدات، بە شىۋەيەك ئەم ژيانى دنيامان بگوزەرتئين، لە رۆژى دوايى دا لەو كەسانە يين، دلخۆشن دەم بە پئىكەين و، ۋو درەۋشاۋەو گەش دەبن و، ھانپارئىزئى لەۋەي تەمى خەم لەسەر دەم و چاومان بنئشئ و، داخ و خەفەت و ھەسرەت ھەلكئيشين، لەسەر ئەۋەي ژيانى دنيامان بە جۆرئك بەرئىكردۋە، خوا پئى ناخۆش بوۋەو، خۇشمان لئى چووينە زەرەرى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

التَّكْوِيْنِ

دەستپێک

بەڕێزان!

ئەمڕۆ (١٨)ی مانگی (ذی القعدة)ی سالی (١٤٤١)ی کۆچی، بەرانبەر (٩)ی حوزەیرانی سالی (٢٠٢٠)ی زاینییه، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (التکویر).

پێناسەی سوورەتی (التکویر) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی:

ئەم سوورەتە زیاتر بە (سورة التکویر) ناسراوە، بەلام هه‌رکام له: (سورة إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ) و (سورة كورت)یشی بۆ به‌کارهێناوه، لهو باره‌شه‌وه ئه‌م ده‌قه دینین:

عه‌بدوللای کورپی عومه‌ر (خوا له‌ خۆی و بابی پازی بێ)، ده‌گیرێته‌وه، که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو به‌تی: {مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ رَأِي عَيْنٍ، فَلْيَقْرَأْ: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝ ١﴾، ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ۝ ١﴾، ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ ۝ ١﴾} (آخرجه أحمد: ٤٨٠٦، قال الهيتمي ج٧، ص١٣٤: رواه أحمد بإسنادين ورجالهما ثقات، والترمذي: ٣٣٣٣، وقال: حسن غريب، والحاكم: ٨٧١٩، وقال: صحيح الإسناد، وأبو نعيم في الحلية ج٩، ص٢٣١).

واته: هه‌ر که‌ سێک پێبخۆشه، ته‌ماشای پۆژی قیامه‌ت بکات، وه‌ک ته‌وه‌ی به‌ چاو ببینن (به‌ چاوی سه‌ر) با سوورەتی: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝ ١﴾ و ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ۝ ١﴾ و ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ ۝ ١﴾ بخوینێته‌وه‌.

دوومە: شوئینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە مەككەییە بەئى پاجیایی، لەو بارەشەو ئەم دەقە ھەیه:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه): نَزَلَتْ سُورَةُ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ مَكَّةَ) (ذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّر المنثور: ج ٨، ص ٤٢٥، ونسبه لابن الضريس والنحاس وابن مردويه والبيهقي، وقال: أخرج ابن مردويه عن عبد الله بن الزبير رضي الله عنهما، وعائشة رضي الله عنها مثله)^(١).

واتە: عەبدوللای کوری عەباس رضي الله عنه گوتووێت: سوورەتی إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ، لە شارێ مەككە دابەزیو.

ھەرۆھە (السیوطی) ھەمان قسەى لە عەبدوللای کوری زوبەیر رضي الله عنه و، لە عائیشە (دایکی پڕوادارانەو) ش (خوا لێی پازى بێ) ھێناو.

سێیەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

ئەم سوورەتە موبارەكە لە (مصحف) دا، ریزبەندییەكەى ژمارە (٨١) ە، لە سوورەتی (فاتحة) ەو كە دێی، لە دابەزینیشدا ژمارەكەى ھەوت (٧) یان بۆ داناو، پێش سوورەتی (الأعلى) و دوای سوورەتی (الفاتحة) دابەزیو.

چوارەم: ژمارەى ئایەتەكانى:

ژمارەى ئایەتەكانى ئەم سوورەتە بە بیست و نۆ (٢٩) دانراو، ئەمزانێو پاجیاییەك لەو بارەو ھەبێ.

(١) وێرێ (الدَّر المنثور)، لە كتیبی: (الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٥٠٠) یش دا ھاتو.

پىنچەم: نىۋەزۋكى:

ئەم سوۋرەتە دوو بابەتى گەورەو گرنگى گرتوونە خۇي:

بابەتى يەكەم: باسى رۆژى دوايى بە ھەردووك قۇناغى ئاخىر زەمان و قىامەتەۋە، كە ھەر كاميان بە شەش لە پروداۋە گەورەو گرنگەكانيان ۋەسفىراۋن، لە ئايەتەكانى: (۱ - ۱۴)دا.

بابەتى دوۋەم: باسى قورئان و ھىترانى لە لايەن جىيرىلەۋە بۇ يىغەمبەر ﷺ و، ۋەسفىكرانى جىيرىل بە شەش سىفەتى گەورەو گرنگى و، پوۋچەلكردەۋەي تۆمەتى شىتتى پالداۋە لاي موھەممەد ﷺ، قسەي شەيتان بوون پالداۋە لاي قورئان.

شەشەم: ئايىبەتمەندىيەكانى:

لە ئايىبەتمەندىيەكانى ئەم سوۋرەتە، چوار ئايىبەتمەندىيمان كەوتوونە بەرچاو:

۱- ۋەسفىكرانى ھەردووك قۇناغى رۆژى دوايى، يەكى بە شەش (۶) سىفەت.

۲- پىناسەۋ ۋەسفى جىيرىل بە شەش (۶) سىفەتى بەرزى.

۳- كورتھەلئىنانى ئامانجى ئىررانى قورئان لەۋەدا، كە خەللى پىك و پاست بن.

۴- چەند وشەۋ تەعبىرىك كە تەنيا لەم سوۋرەتە موبارەكەدا ھاتوون:

۱- ﴿كُورَتْ﴾

۲- ﴿اَنكَدَرَتْ﴾

۳- ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾

۴- ﴿سُجِرَتْ﴾

۵- ﴿الْمَوَدَّةُ﴾

۶- ﴿كُتِبَتْ﴾

۷- ﴿بِالْخَيْرِ﴾

۸- ﴿الْكَلْبِ﴾

۹- ﴿عَسَسَ﴾

۱۰- ﴿بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾

۱۱- ﴿بِضَنِينِ﴾، (بظنين)، به (ضاد) و (ظاء).

۱۲- ﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾

هەوتەم و کۆتایی: دابەشکردنی ئایەتەکان:

ئێمە کۆی بیست و نۆ (۲۹) ئایەتەکە ی ئەم سوورەتە موبارکە دەکەینە،
یەك دەرس، که دوو تەوہری سەرەکییە:

تەوہری یەكەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۱۴)، خستنه پرووی دوازدە (۱۲) لە نیشانەکانی
پرووداوی پۆژی دواپی، لە هەر دووک قوناغی ئاخیر زەمان و قیامەتداو،
سەرەنجامەکی.

تەوہری دووهم: ئایەتەکانی: (۱۵ - ۲۹)، سێ سویند خواردنی خوا ﷻ
لەسەر ئەوێ قورئان قسە ی جیریلەو، خوا پێیدا ناردووە بۆ موحمەد ﷺ و،
وەسفی جیریل بە شەش سیفەت، پاشان پوچەلکردنەوێ تۆمەتی شێتی
بۆ موحمەد ﷺ و، تۆمەتی قسە ی شەیتان بوون بۆ قورئان و، خستنه پرووی
ئامانجی دابەزێرانی قورئان، که بریتیه لەوێ خەلک ڕێک و راست بن.

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە بیست و نۆ (۲۹) ئایەتە کە ی ئەم سۈرەتە، (سورة التکویر) پیک دئی، کە وەك باسماں کرد، دوو بابەتی سەرەکی دەخەنە روو:

بابەتی یە کەم: لە ئایەتەکانی: (۱ - ۱۴)دا، لە بارە ی پۆژی دوا ییەو، خوا ﷻ شەش وەسف لە بارە ی قۆناغی یە کەمی پۆژی دوا یی، کە ئاخیر زەمانەو، تیکچوونی ئەم گەردوونە یە کە ئیمە دە ییئین، خوا شەش پووداوی لەو خستوونە پوو، لە بارە ی قیامەتیشەو دە یسان شەش سیفەتی دیکە ی خستوونە پوو، بە هەردووکیان دە بنە دوازدە (۱۲)، سەرەنجامە کە شەش ئەو یە: ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ﴾، هەموو کەس زانی چی ئامادە کردو؟

بابەتی دووهم: لە ئایەتەکانی: (۱۵ - ۲۹)دا، واتە: پازدە (۱۵) ئایەت، کە خوا ﷻ تێیان دا باسی وەحیی ناردنی بۆ موحەممەد ﷺ دە کات لە پێی جییریلەو، جییریل ﷻ بە شەش لە سیفەتە بنەرەتییەکانی پېناسە دە کات، دوا یی خوا ﷻ تۆمەتی شێتی پالدرانە لای موحەممەد ﷺ پوچەڵ دە کاتەو، دوا یی تۆمەتی قسە ی شەیتان بوونی قورئان، دە پوچێنێتەو، پایدەگە یەنێ کە خوا ئەم قورئانە ی دابەزاندو، بیرە خەرەو و پەندو ئامۆزگاری بێ بۆ هەموو جیهانیان، بۆ هەر کەسێک بیهوێ پیک و راست بێ، لە گەڵ خوێ و، لە گەڵ خوا و، لە گەڵ خەلکداو، دەروونی و پوالتەتی و دلی و قسە ی و کردووی، پیک و راست بن، راستە پێی خوا لە دوو توێی کۆتا فەرما یشتی، لە بەر دەستی دایە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿۲﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿۳﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿۴﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿۵﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿۶﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿۷﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿۸﴾ وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُيِّتَتْ ﴿۹﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿۱۰﴾ وَإِذَا الصُّعُفُ نُفِّرَتْ ﴿۱۱﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿۱۲﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿۱۳﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿۱۴﴾ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرْتَ ﴿۱۵﴾ فَلَا أَقِيمُ بِالْخَنَسِ ﴿۱۶﴾ الْجَوَارِ الْكُنَاسِ ﴿۱۷﴾ وَاللَّيْلُ إِذَا عَسَعَسَ ﴿۱۸﴾ وَالضُّبْحُ إِذَا نَفَسَ ﴿۱۹﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۲۰﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿۲۱﴾ مُطَاعٌ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿۲۲﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿۲۳﴾ وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ ﴿۲۴﴾ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿۲۵﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿۲۶﴾ فَأَنِّ تَذَهَبُونَ ﴿۲۷﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۲۸﴾ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ ﴿۲۹﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۰﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تہکان

{به ناوی خواہی به بہ زہبی بہ خشنده. ہر کات خور پیچرایہ وہ (و کوژنرایہ وہ)
 ﴿۱﴾ ہر کاتیش نہ ستیرہ کان ہلہوہ رین (و پرژان) ﴿۲﴾ ہر کاتیش چپایہ کان
 پوژنران (و ہلکہ نران) ﴿۳﴾ ہر کاتیش (مالی بہ قیمہ ت وہ) حوشرانی
 ناوس (دہی مانگہ) پہ کخران (و ویل کران) ﴿۴﴾ ہر کاتیش (ناژہ لہ) کتویہ کان
 کوکرانہ وہ ﴿۵﴾ ہر کاتیش دہریاہ کان گریان بہر دزایہ ﴿۶﴾ ہر کاتیش
 نہفسہ کان (لہ گہل جہستہ کانیان دا) جووت کران ﴿۷﴾ ہر کاتیش کچی زیندہ
 بہ چالکراو لیپرسرا ﴿۸﴾ بہ چ گوناہیک کوژراوہ؟ ﴿۹﴾ ہر کاتیش نامہ کان (ی
 کردہ وان) کرانہ وہ ﴿۱۰﴾ ہر کاتیش ناسمان کہ ولکرا ﴿۱۱﴾ ہر کاتیش دوزخ
 نیل درا ﴿۱۲﴾ ہر کاتیش بہہشت وہ نیزیک خرا ﴿۱۳﴾ ہمہ مو کہس زانی چی

ئامادە کردوہ (لە چاکەو خراپە) ﴿۱۴﴾ وانیہ (وەك تێوەی بێیروا دەلێن:) سویند دەخۆم بە (ئەستێرە) خو پەنھانکەرەکان ﴿۱۵﴾ خیرا پڕۆیشتووہ خو پەنادەرەکان ﴿۱۶﴾ ھەروەھا سویند بە شەوگار کە رادەبرئ ﴿۱۷﴾ دیسان سویند بە بەرەبەیان کە (شەبەق دەدات و) ھەناسە دەداتوہ ﴿۱۸﴾ بە دُنْیایی ئەو (قورئانە) قسە ی نێراوئیکی بەرپز و پەسندە ﴿۱۹﴾ خاوەن ھێزە، لە لای (خوای) خاوەن عەرش پێگەدارە ﴿۲۰﴾ لەوئ (لە ئاسمان) فەرمانبەر ییکراوی ئەمیندارە ﴿۲۱﴾ (بە دُنْیایی) ھاوہلەکەشتان (موحەممەد ﷺ) شەیت نیہ (وەك لاف لێدەدەن) ﴿۲۲﴾ بێگومانیش (موحەممەد) ئەو (جیبریل) ی لە ئاسوئ روون دا (لەسەر شێوەی خوئ) بینئ ﴿۲۳﴾ ھەروەھا ئەو (موحەممەد) لەسەر گەیاندنئ (ھەوالئ) نادیار چرووک نیہ ﴿۲۴﴾ ئەو (قورئان) ەش قسە ی شەیتانئیکی نەفرینکراو نیہ (وەك لاف لێدەدەن) ﴿۲۵﴾ ئنجا بەرەو کوئ دەپوئ؟ ﴿۲۶﴾ ئەمە تەنیا بیرخەرەوہیە بو جیھانیان ﴿۲۷﴾ بو ھەر کامئک لە تێوہ بیەوئ پێک و راست بئ ﴿۲۸﴾ ناشتانەوئ مەگەر خوای پەرورەدگاری جیھانیان بیەوئ ﴿۲۹﴾.

شیکردنەوہی ھەندیک لە وشەکان

(كُذِّبَتْ): (كُوزُ الشَّيْءِ: إِذَارَتُهُ، وَضَمُّ بَعْضِهِ إِلَى بَعْضٍ كَكُوزِ الْعِمَامَةِ، يَكُوزُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُوزُ النَّهَارُ عَلَى اللَّيْلِ)، (گور)، واتە: سووراندنئ شتێک و ئەوہ کە شتێک ھەندیکئ بخریتەوہ سەر ھەندیکئ، وەك پێچەکانئ مێزەر، خوا دەفەرموئ: ﴿يَكُوزُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُوزُ النَّهَارُ عَلَى اللَّيْلِ﴾ ﴿۵﴾ الزمر، شەوگار بە دەوری پوژگاردە دەسووپرئئ و، پوژگاریش بە دەوری شەوگاردە دەپێچئ، دەگوئری: (طَعَنَهُ فَكُوزَهُ)، واتە: لێیداو خری کردوہ، کەوتە سەر یەك.

(أَنْكَدَرَتْ): (الْكَدَرُ ضِدُّ الصَّفَاءِ)، (گدر) پێچەوانە ی (صفاء) ەو، (صفاء) یش واتە: روونی، بە لأم (گدر)، واتە: لایی، (عَبَشَ كَدِرٌ)، ژیانئیکی لیل (وَالْكَدْرَةُ فِي اللَّوْنِ

خاصة)، (كُدْرَة): زیاتر بۆ ږهنگ به کارده هیترې، ږهنگی خاکیی (الْإِنْكَدَارُ: تَغْيِيرُ وَانْتِشَارُ الشَّيْءِ)، شتیک که ده‌گوړې و پرژو بلاو ده‌بی، پیی ده‌گوترې: (إِنْكَدَرُ، واته: پرژا.

(الْعِشَارُ): (الْعِشَارُ جَمْعُ عَشْرَاءَ وَهِيَ نَاقَةٌ مَرَّتْ مِنْ حَمْلِهَا عَشْرَةَ أَشْهُرٍ)، (عِشَارُ) کوۍ (عُشْرَاءَ ه)، زه‌یستاندار (نَقَاس)، کوۍ (نُقَسَاءَ ه)، ئنجا (عُشْرَاءَ)، حوشریک که ده مانگ به‌سهر ئاوس بوونییدا ټیپه‌ریبی و حوشریش به ده (۱۰) مانگی ده‌زی.

(عَطَلْتُ): په‌کخرا، ویلکرا، (الْعَطْلُ: فَقْدَانُ الزَّيْتَةِ وَالشُّغْلِ)، (عَطَلَ): بریتیه له نه‌مانی جوانیی و نه‌مانی ئیش، ده‌گوترې: (عَطَلْتُهُ مِنَ الْعَمَلِ، فَتَعَطَّلَ، وَعَطَّلَ الدَّارَ عَنْ سَاكِنِيهَا، وَالْإِبِلَ عَنْ رَاعِيهَا)، (عَطَلَ): نه‌مانی جوانیی و نه‌مانی ئیش و کارو سه‌رقالییه، ده‌گوترې: (عَطَلْتُهُ مِنَ الْعَمَلِ) واته: له ئیشه‌که‌ی په‌کم خست و لمد، ئه‌ویش بئ ئیش بوو، هه‌روه‌ها ده‌گوترې: خانووه‌که‌ی له‌وانه‌ی ټییدا نیشته‌جئ بوون، چۆل‌کردو، وایکرد حوشره‌کان شوانه‌که‌یان نه‌مپنئ، (ئهو که‌سه‌ی ده‌پانله‌وه‌رپنئ و ئاگای لیاناه).

(الْوَحْشُ): (الْوَحْشُ خِلَافُ الْأَنْسِ، وَتُسَمَّى الْحَيَوَانَاتُ الَّتِي لَا أَنْسَ لَهَا بِالْإِنْسِ: وَحْشًا وَالْجَمْعُ وَحُوشٌ)، (وحش): پیچه‌وانه‌ی (أَنْسَ ه)، (أَنْسَ)، واته: مالئ، که‌ویی، (وَحْشٌ)، واته: کټویی، ئهو ناژه‌لانه‌ی له‌گه‌ل مروؤف دا هه‌لناکه‌ن و ده‌سته‌مو نابن، پیان ده‌گوترې: (وَحْشٌ) و کوۍه‌که‌ی (وَحْشٌ ه)، ناژه‌له‌ کټویه‌کان.

(سُجِرَتْ): (السُّجْرُ: تَهْيِيجُ النَّارِ، سَجَرْتُ النَّارَ، سَجَرْتُ: أَضْرِمْتُ النَّارَ)، (سجر): بریتیه له ئاگر خو‌شکردن، ده‌گوترې: (سَجَرْتُ النَّارَ)، واته: ته‌ندووره‌که‌م خو‌شکرد، ئاگرم دایه‌به‌ر، (سُجِرَتْ)، (أَضْرِمْتُ النَّارَ)، واته: ئاگری ټیپه‌ردرا.

(زُوجَتْ): (قُرِنتِ الْأَزْوَاجُ بِأَجْسَادِهَا، أَوْ قُرِنَ كُلُّ شَيْعَةٍ مِّنْ شَايِعِهِمْ فِي الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، (زُوجَتْ): به‌مانای جووتکرا، ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ﴾، کاتیک نه‌فسه‌کان جووتکران، یان مه‌به‌ست پیی جووتکرانیانه له‌گه‌ل جه‌سته‌کانیانا، {که له

قیامەتدا ھەل دەستەنەوہ؛ یان مەبەست ئەو یە ھەر کەسە کە سێک کە لە دنیا دا
لەگەڵیدا بوو و پێکەوہ بوون، پێکەوہ جووت دەکرێن و دەخرێنەوہ لای یەک.
(**الْمَوَدَّةُ**): زیندە بە چالکراو، (وَأَدَّ بِنْتُهُ: دَفَنَهَا حَيَّةً، فَهِيَ مَوْدَّةٌ، وَكَانَتْ كِنْدَةً
تَبْدُ الْبَنَاتِ)، کچە کە ی خۆی بە زیندوو یی خستە ژێر خاک، (فَهِيَ مَوْدَّةٌ)، ئەو
زیندە بە چالکراو، ھۆزی کیندەش عادیان وابوو کچیان زیندە بە چال
کردوون، (بەلام لە ھۆزی دیکەش دا، ئەو حالەتە ھەر بوو، وەك دوا یی باسی
دەکەین).

(**نُشِرَتْ**): (نَشَرَ الْمَتَاعَ: بَسَطَهُ)، (نُشِرَتْ): بلاو کرایەوہ، (نَشَرَ الْمَتَاعَ)، کەل و
پەلە کە ی بلاو کردەوہ، (أَنْشَرَهُ: أَحْيَا)، (أَنْشَرَهُ): زیندوو ی کردەوہ.

(**كُشِطَ**): (كَشَطَ الْجُلَّ عَنْ ظَهْرِ الْفَرَسِ، وَالْغِطَاءَ عَنِ الشَّيْءِ: كَشَفَهُ عَنْهُ)، ئەو
جلە ی دەخرێتە سەر پشتی ئەسپ (پیش ئەو ی زین بکری)، ھەر وەھا ئەو
پۆشا کە ی دەخرێتە سەر ھەر شتێک، ئەگەر جلە کەت لابرد، ئەو پۆششەت
لابرد، پێی دەگوتری: (كُشِطَ)، (كَشَطَ الْبَعِيرَ: نَزَعَ جِلْدَهُ)، حوشترە کە ی کەو لکرد،
پێستە کە ی لای دارنی.

(**سُعِرَتْ**): (السَّعَرُ: إِلْتِهَابُ النَّارِ)، (سَعَرُ): یانی: ناگر خۆشبوون، دەگوتری:
(سَعَرْتُهَا وَسَعَرْتُهَا وَأَسَعَرْتُهَا)، ھەر سێک کارە کە بە مانای ناگرە کەم خۆشکرد
(المُسَعَرُ: الخَسْبُ الَّذِي يُسَعَّرُ بِهِ)، (مُسَعَرُ): ئەو دارە یە کە ناگری پێ خۆش
دەکری، ئەو بزوو تە یە ناگرە کە ی پێ خۆش دەکری، (مقاش) ی بۆ بە کاردێنین،
کە دوو پارچە ئاسنی پێکەوہ لکاو.

(**أَزْلَفَتْ**): (الزَّلْفَةُ: الْمَنْزِلَةُ وَالْحُظُوءَةُ)، (زُلْفَةُ): بریتە لە پێگەو نیزیکی لە کە سێک.

(**أَحْضَرَتْ**): (الْحَضَرُ خِلَافُ الْبَدْوِ، وَالْحَضَارَةُ وَالْحَضَارَةُ: السُّكُونُ بِالْحَضَرِ، ثُمَّ جُعِلَ
ذَلِكَ اسْمًا لِشَهَادَةِ مَكَانٍ أَوْ إِنْسَانٍ أَوْ غَيْرِهِ، أَحْضَرَ الشَّيْءُ: أَتَى بِهِ، أَحْضَرَ فَلَانًا الشَّيْءُ:
أَتَاهُ بِهِ)، (حَضَرُ): پێچەوانە ی (بدو)، واتە: بیابان نشین، بەلام (حَضَرُ)، یانی:

شارنشین، (حَصَارَة) و (حِصَارَة) ش، یانی: نیشته جی بوونی شار، وهك (بِدَاوَة) و (بِدَاوَة)، واته: بیاباننشین، دواپی له وشه یان به کارهیناوه بو ئاماده بوون له شویتیک، یاخود له لای که سیك، ده گوتری: (أَحْضَرُ الشَّيْءُ: أَتَى بِهِ)، شته که ی هیئا، به لام نه گهر بگوتری: (أَحْضَرُ فَلَانًا الشَّيْءُ: أَتَاهُ بِهِ)، یانی: فلان شته ی بو فلانکه س هیئا.

(يَا خُنُسُ): (خُنُسٌ: انْقَبَضَ وَرَجَعَ وَاسْتَحْفَى)، خوپی گرژ کردو گه رایه وه و خوپی په نهانکرد، ده گوتری: (أَخْنَسْتُ حَقَّهُ: أَخْرَيْتُهُ، خُنُسٌ جَمْعُ خَانِسٍ، مِثْلُ رُكْعٍ جَمْعُ رَاكِعٍ)، (أَخْنَسْتُ حَقَّهُ) مافه که یم دواخست، (خُنُسٌ)، کوپی (خَانِس) ه، ههروه ها کوپی (خانسه) شه، وهك (رُكْعٍ) کوپی (راکع) ه و کوپی (راکعه) شه، (خُنُسٌ إِبْهَامُهُ خُنُوسًا: قَبْضُهَا)، واته: په نجه نوشتاننده وه، یاخود به خوپی وه لکاند.

(الْجَوَارِ): (جَمْعُ جَارِيَةٍ مِنَ الْجَرِيِّ)، (جواری) کوپی (جاریه) یه، پویشتوو، نهویش له (جری) یه وه هاتوه، (الْجَرِي: الْمَرُّ السَّرِيعُ)، پویشتنی خیرا.

(الْكُنُسُ): (جَمْعُ كَانِسٍ وَكَانِسَةٍ، كُرْكُعٍ)، (كُنُسٌ) کوپی (كَانِسٌ وَكَانِسَةٍ) یه، وهك (رُكْعٍ) کوپی که (رَاكِعٌ وَرَاكِعَةٌ) یه، ده گوتری: (كُنُسَ الظُّبْيِ، مِنْ بَابٍ، نَزَلَ: دَخَلَ كِنَاسَةً، وَهُوَ بَيْتُهُ الَّذِي يَتَّخِذُهُ مِنْ أَغْصَانِ الشَّجَرِ)، نه گهر ناسك بچینه كونه که ی خوپی وه، شوپینه که ی خوپی که له لق و پوپی دارو دره خت دروستی دهكات، ده گوتری: (دَخَلَ كِنَاسَةً)، چوو ده شوپینه که ی خوپی، هیلانه که ی خوپی، (كُنُسٌ) له سه ر کیشی (نَزَلَ) یه.

(عَسَسَ): (أَي: أَدْبَرَ ظَلَامُهُ، وَأَقْبَلَ)، (عَسَسَ): تاریکییه که ی پویشت، ههروه ها: هات، نه مه یه کیکه له و وشانه ی دوو واتای پیکه وه دژی هه ن و، به پیی سیاق ده زانری کام مانایه مه به سته؟.

(نَفْسٌ): (أَصَاءَ وَتَلَّجَ، وَأَصْلُ التَّنَفُّسِ خُرُوجُ النَّفْسِ مِنَ الْجَوْفِ)، (تَنَفَّسَ): به مانای روون و پویشن بوو، وشه ی (تَنَفَّسَ): له نه سلدا بریتیه له ده رچوونی

ھەناسە لە ھەناوی مروۆف، ئەو شەنبەبەش كە دى لەگەل ھاتنى بەيانىي دا،
وہك ھەناسەدان بۆ پۆزگار دانراوہ.

(مَكِين): (أَي: مَتَمَكَّنَ ذِي قُدْرَةٍ وَمَنْزِلَةٍ)، (مَكِين: يَان: جەسپاوو خاوەن پێگەو
خاوەن پلە، (مَكِنَاتُ الطَّيْرِ وَمَكِنَاتُهَا: مَقَارُهَا)، ئەو شویتانەى بآلندە تییاندا
نشتەجى دەبن، ھیلانەکانیان.

(مُطَاعٌ تَمْ): لەوى بە قسە كراوہ، فەرمانبەرى بۆ كراوہ، (الطُّوعُ: الإِنْقِيَادُ
وَيُضَادُّهُ الْكُرْهُ) (طُّوع): بە مانای ملکہ چى دى و پێچەوانەكەى (كُرْهُ)ە، واتە:
پێناخوۆش نابوون، (مُطَاعٌ مَنْ يُقَدِّمُ لَهُ الطَّاعَةَ)، كەسێك فەرمانبەرى بۆ بكرى،
(تَمْ) لەوى (هناك)، (ظَرْفٌ مَكَان)، ناوى شویتەو مەبەست پێى كۆمەلى سەرتر
(المَلَأُ الْأَعْلَى)ە، ئەو شویتەى فريشتە پێگەدارو بەرزەكانى لێن.

(أَمِين): (الَّذِي يَحْفَظُ مَا عَاهَدَ لَهُ بِهِ، حَتَّى يُوَدِّيَهُ دُونَ نَقْصٍ وَلَا تَغْيِيرٍ)، (أَمِين): ئەو
كەسەيە ئەوہى پێى سپێردراوہ، دەپارێزى بەبى كەم و كوورپى و گۆرانكارى،
(وهو فعيل بمعنى مفعول)، وشەى: (أَمِين) لەسەر كېشى (فَعِيل)ە، بە مانای
(مفعول)ە، واتە: (مَامُون)، (أَمِنَهُ عَلَى كَذَا، فَهُوَ مَامُونٌ) واتە: لى دلبابوو لە
بارەى فلانە شتەوہ، بۆيە ئەو جى دلبابىيە، كە ئەو كارەى پى بسپێردى، (أَوْ
صِفَةُ مَشَبْهَةٍ مِنْ (أَمْنٍ)، إِذَا صَارَتِ الْأَمَانَةُ سَجِيَّةً لَهُ)، يان سيفەتێكى چوینراوہ
بە كردارەوہ و لە (أَمْنٌ)وہ ھاتوہ، ھەر كاتێك دەستپاكى بوو بە پەوشتێكى
پیشەدار، لەودا (ئەو وشەيەى بۆ بەكاردى).

(بِالْأَفْقِ): (أَفُق) كۆيەكەى (آفاق)ە، (أَفُق)، بە كوردى: ئاسۆ، (آفاق)، واتە:
ئاسۆيەكان، لایەكان (الْأَفُق: جَمْعُهُ آفَاق، النَّاحِيَةُ وَالنَّوَاحِي، وَالْأَفُق: الَّذِي يَبْلُغُ
النَّهَائِيَةِ فِي الْكَرَمِ، تَشْبِيهًا بِالْأَفُقِ الدَّاهِبِ فِي الْآفَاقِ)، (أَفُق): بەو كەسەش دەگوترى
لە بەخشنەبیدا گەببیتە قۆناغى كۆتایى، چوینراوہ بە ئاسۆيەكەوہ كە لە نىو
ئاسۆيەكاندا دەپوات، واتە: سنوورەكەى ديار نىە.

(يُصْنِفِينَ): (يَعْنِي: بِبَحِيل، الضُّعْفُ: الْبُخْلُ بِالشَّيْءِ الْنفِيسِ)، (صُنُّ): به مانای چرووکی و دەستوووقاندن و، نەبەخشین دئی، بەلام نەبەخشینی شتییکی بە نرخ، دەگوترئ: (صَنَنْتُ بِالشَّيْءِ، صَنًّا وَصَنَانَةً، وَقِيلَ صَنَنْتُ بِالشَّيْءِ)، واتە: ئەم شتەم نە بەخشی و پێم شتییکی چاک و گرنگ بوو، دَلَم لەبەری نەبووه ببەخشم، هەندیکیش گوتووایانە: کردار (فعل) هەکە ی بریتیه له (صَنَنْتُ)، نەك (صَنَنْتُ). ئەم وشەیه بە (ظَنِّينَ) یش خوێندراوەتەوه، واتە: بە خوشکی طاء (الأخت الطاء) ئەو کاتەش بە مانای (مُتَّهَم) تۆمەتبار کراو، دئی.

مانای گشتیی ئایەتەکان

بەرپێزان!

ئەم سوورەتە موبارەکە لە چوارده (۱۴) ئایەتی یەكەمیدا، خوا ﷻ باسی پوژی دوايي دەکات و، لە پاژده (۱۵) ئایەتی دووهمیشی دا، باسی سرووشکردنی بو پێغه مبهري خاتەم ﷺ لە پێی جیڕیلەوهی کردوه.

خوا دەفەرموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) واتە: بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، یانی:

دەست بە خوێندنی ئەم قورئانە دەکەم (یان هەر کارێکی دیکە) بە ناوی خواوه.

ئەم کارە بو خوا ئەنجام دەدەم.

بە پێی بەرنامە ی خوا، ئەم کارە دەکەم.

ئەم کارە دەکەم، بە وزەو توانایەك که خوا بو ی پەخساندوووم،

﴿إِذَا السَّمَاءُ كُوِّرَتْ﴾ هەر کات خۆر پێچرایەوه، (تکویر)، بە مانای پێچرانەوه دئی، کاتیك خۆر دەپێچرێتەوه، یانی: تاریك دادی، هەندیکیان (تکویر) یان بە

تارىك داهاتن، لىكداۋەتەۋە، ﴿وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ﴾، ھەر كاتىك ئەستىرەكانىش ھەلۋەرىن (پېرژان)، ئەستىرەكانىش كاتىك دى دەپرژىن و ھەلدەۋەرن و، ئەۋانىش ئەۋ گەرمىي و تىشكەيان نامىنى، بۆيە پرونكەرەۋان ھەندىكىان (كدرت) يان بە: تارىك داهاتن، لىكداۋەتەۋە، ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سَوَّتْ﴾، ھەر كاتىك چىايەكانىش پۆژىران، لە شوپنى خۇيان بران و، جوۋلىندران، ئەۋە قۇناغى يەكەمى ئەمانى چىايەكان، قۇناغىكى دىكەش ئەۋەبەكە وردو خاش دەبن و پىك دادەرىن و، دەبنە تۆزۈ گەردى ۋەك تراۋىلكە، ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾، ھەر كاتىك حوشترى ئاۋسى دە مانگەش ۋىلكرا، پشت گوى خرا، كە ئەۋ كاتە ۋىستاش لە لاى عەرەبەكان مالىكى زۆر بە نرخ بوۋە ھەيە، يانى: مالى زۆر بە نرخ ۋىلكرا، بەلام ھەندىكىان: ﴿الْعِشَارُ﴾ يان بە ھەۋر لىكداۋەتەۋە، ھەندىكىش گوتوويانە: بەلى (عشار) كۆى (عشرە)، ۋەك (نفاس)ى كۆى (نفساء)، بەلام مەبەست پىتى مالى بە قىمەت و نايابە، ﴿وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ﴾، ھەر كاتىك ژياندارە كىۋىيەكانىش كۆكرانەۋە، ﴿الْوُحُوشُ﴾ كۆى (وحش)ەۋ، ئەۋىش ئەۋ ئازەلەيە كە كەۋىي نىە و مالىي نەبوۋە، خوۋگرتن و ئاشنايى و تەبايى بۇ پەيدا نەبوۋە لەگەل مرقاندا، ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾، ھەر كاتىك دەريايەكانىش گريان تىپەردرا، دوايى ئەمە زياتر پرون دەكەينەۋە، ھەندىكى دىكەش گوتوويانە: ﴿سُجِّرَتْ﴾، واتە: (ملئت)، پېكران، واتە: دەريايەكان پڑانە نىۋ يەكدىي و، ھەرچى وشكانىي ھەيە كە (۱/۵) ى پانتايى زەۋى وشكانىيەۋ (۴/۵) ى دەريايە، ئەۋ (۴/۵)ە، ئەۋ (۱/۵) ى داپۆشىي.

بىگومان ئەمانە شەش پروۋداۋەكەي قۇناغى ئاخىر زەمانن و، ئەۋ شەشەي دىكەش كە دىن ھى قۇناغى دوۋەمى پۆژى دوايىن كە قىامەتە:

﴿وَإِذَا النُّفُوسُ رُجِعَتْ﴾، كاتىك نەفسەكانىش جوۋتكران، واتە: نەفسەكان لەگەل جەستەكاندا جوۋتكران و زىندو كرانەۋە، ياخود: كاتىك نەفسەكان لەگەل ھاۋىنەكانى خۇياندا جوۋتكران، چاك لەگەل چاك و خراب لەگەل خراب، ﴿وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سِيلَتْ﴾ ۸) بَايْ ذَنْبٍ قِيلَتْ ۹) ھەر كاتىك كچى زىندە بە چالكرۋايش،

پرسىياري لىكرا: بە چ گوناھىڭ كوژراو؟ ھەلبەتە كە دەفەرموئى: پرسىياري لىكرا، واتە: خوا لە بارەيەو دەپرسىتتەو: ئەو كچە گچكەيە، ئەو كچە نابالغە، بۆچى كوژراو، بە چ گوناھىڭ، ئايا چ گوناھىكى كردو؟ كە بېگومان ھىچى نە كردو، بە دۇنيابىش زۆر گرنگە كە خوا ﷻ لە ئىو نىشانەو پووداوەكانى ھاتنى پۆژى دوايىدا، لىپسرانەو لە كچى زىندە بەچالكرائى، داناو، ﴿وَإِذَا الضُّفُفُ ثُبُرَتْ﴾، كاتىك پەرەكانىش، (لىستى كردەوەكانى مرقفەكان) كرانەو، ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ﴾، كاتىك ئاسمانىش كەولكرا، ئەمە لە نىشانەكانى پۆژى دوايە لە قىامەتدا، كەواتە، ئەو كە خوا دەفەرموئى: ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۖ﴾ (۱) المرسلات، كاتىك ئاسمان كرايەو، يان دەفەرموئى: ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۖ﴾ (۱۱) النبأ، ئاسمانىش كرايەو بوو بە دروازە گەل، مەبەست پىيان قۇناغى ئاخىر زەمان (ساعة)ە، بەلام ئەوئى تىرە: ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ﴾، واتە: ئاسمان بەو شىوئەي ھەيە، ئاوا نامىئى و، جوړىكى دىكە دەبى لە قىامەت دا، ھەرووھا كە لە سوورەتى (الفرقان)دا دەفەرموئى: ﴿وَيَوْمَ نَشَقُّ السَّمَاءَ بِالسَّيْفِ وَنُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ تَنْزِيلًا ۝﴾ (۲۵) ئەو پۆژەي ئاسمان لەت و پەت دەبى و فرىشتەكان بە دابەزىزان دادەبەزىزىن، ھەرووھا لە سوورەتى (البقرة)دا خوائى بى وئە باسى ھاتنى خوئى و فرىشتەكان دەكات و دەفەرموئى: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَفُصِّ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝﴾ (۱۱) البقرة. ئەمانە ھەموويان لە قۇناغى قىامەتدا دەبن.

﴿وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ﴾، ھەر كاتىك دۆزەخىش بلىسەدار كرا، تىل درا، ﴿وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنْفِلَتْ﴾، ھەر كاتىك بەھەشتىش وەنيزىك خرا، ﴿عَمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ﴾، ئەمە وەلامى ھەموو ئەو (إذا)يانەيە، لە كاتىكدا ئەوانە روودەدەن: ھەموو كەسك دەزانى چى ئامادە كردو، ھەلبەتە بۆخوئى ئامادەي نە كردو، بەلام مادام ئەو كردەوەكانى ئەنجام داو و ئىستاش ئامادەكرائى، وەك خوئى ئامادەي كردىن وايە.

ئنجا دېته سەر بابەتی دووهم و دەفهرموئ: ﴿فَلَا﴾، وانیه ئەهی بېروایه کان!
 ﴿أَفَسِمُ بِالْفَسِّ﴾، سویند دەخۆم بهو ئەستێرانهی خۆیان په نهان ده کهن، ﴿الْجَوَارِ
 الْكُنُزِ﴾، ئەو ئەستێرانهی به خێرای ده پۆن و خۆیان په نهان ده کهن و خۆیان
 په نا ده دهن، ﴿وَالْبَلِّ إِذَا عَسَّسَ﴾، سویند به شه وگاریش که راده بری، یاخود
 دی، ﴿وَالصَّبْحِ إِذَا نَفَسَ﴾، سویند به بهیان که هه ناسه ده دات، کاتیک شه به قی
 به یانی ده دا.

سویند به وانه:

﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾، ئەو (قورئان) ه قسهی نێردراویکی به پێژه، که جیبریلە
 ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾، خاوهن هێزه له لای خاوهن عرش
 (که خوای به رزو مه زنه) و خاوهن پێگه یه، ﴿مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ﴾، له وێ به قسه
 کراوه، فه رمانبهیری بو کراوه واته: له لای کۆمه لی بالا (الملا الأعلى)، ﴿أَمِينٍ﴾،
 زۆریش ده ست پاکه.

ئنجا دېته سەر باسی پێغه مبه ر موحه ممه د ﷺ: ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾،
 هاوه له که شتان (که له نێزیکه وه ده یاسن)، شیت نیه، وه ک تیه لاف لیده ده ن،
 ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾، به دلنیا یی [له خووه ش قسه ناکات، به لکو
 (جیبریل) ی] له ئاسۆی پووندا بینى (له سهر شپۆه ی راسته قینه ی خوێ)، ﴿وَمَا
 هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ﴾، (موحه ممه د ﷺ) له سهر ئەو په نهانه ش که خوا ناگاداری
 ده کاته وه، چرووک نیه، که پێتان نه لئ، واته: هه رچی خوا پێی بفه رموئ،
 پێتان راده گه یه نئ، ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ﴾، ئەو (قورئان) ه قسهی شه یتانێکی
 دوور خراوه (له به زه یی خوا) و به ردارانکراو نیه، ﴿فَإِنَّ تَذَهُبُونَ﴾، بو کوئ
 ده چن؟ بوچی سه رنجی قورئان ناده ن، تاکو بزائن: جگه له خوای زاناو توانای
 بئ سنوور، ناگونجئ له ه یچ که سیکی دیکه وه هاتبئ، ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾،
 ئەم (قورئان) ه ته نیا بیرخه ره وه یه، په ندو ئاموژگارییه بو هه موو جیهانیان،

﴿لَمِنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْقِيَهُ﴾، بۇ ھەر كەسنىڭ لى تۆۋە بىھوئى پىڭ و پاست بى،
 ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، ناشتانهوئى تاكو خوا پەروەردگارى
 جىھانىيان نەيەوئى، خوا ويستوويەتى ويستىكتان ھەبى و، بەو ويستە ئازادانەيە
 چاكەشتان پىئى بوئى و خراپەشتان پىئى بوئى، تاكو پىئى تاقي بىرئىنەو، كەواتە:
 ويستەكەشتان كە ئازادانە شتتان پى دەوئى، ھەر خوا پىيداۋن.

كەواتە: وا مەزانن تەنيا خۇتائىن، بەلكو خوا ﴿يَبْرَأُ﴾ بىۋەى خولقاندوۋە ۋە
 ويستەشى پىداۋن، كە دەتوانن شتتان پىئى بوئى، شتى چاك، يان شتى خراپ،
 دەشتوانن ۋەو شتانهتان پىئى نەوئى و پەفزيان بىكەن.

مەسىلە گىرەكەن

مەسىلەي يەكەم:

خستىنە پرووى شەش لى پرووداۋە كانى قۇناغى يەكەمى پۇژى دوايى (ئاخىر زەمان)، كە بىرتىن لى: پىچرانەۋەي خۇرو، ھەلۋەرىنى ئىستىران و، ھەلۋەنرانى چىيايەكان و، وىلكرانى حوشتران و، خىركرانەۋەي ئاژەلانى كىويى و، گىردرانى دەريايەكان:

خوادەفەرموى: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝١ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝٢ وَإِذَا الْجِبَالُ سِيرَتْ ۝٣ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝٤ وَإِذَا الْآلُفُوشُ حُشِرَتْ ۝٥ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝٦﴾

شىكىردنەۋەي ئەم، ئايەتانه، لى شەش بىرگەدا:

۱- ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ ھەر كات خۇر (پۇژ) پىچرايەۋە، ﴿كُوِّرَتْ﴾: (لُفْتُ، كُوِّرَ الْعِمَامَةُ: لُفُّهَا وَأَدْخَلَ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ)، (كُوِّرَتْ) يانى: (لُفْتُ)، ھەلۋىزىنەر^(۱)، پىچرايەۋە، دەگۈترى: (كُوِّرَ الْعِمَامَةُ)، واتە: مېزەرەكەي پىچرايەۋە، ھەندىكى بە دەۋرى ھەندىكى دا پىچا، بىگومان ئەو خۇرەي ئىستا دەيىنىن، زانايانى گەردووناس دەلئىن: مەزەندە دەكرى پىنچ مىليار (۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سالى لى تەمەنى تىپەرىيى و، بايى پىنچ مىليار سالى دىكەش گازى ھایدروگىنى پىن مابى، كە دەيسووتىنى و دەيگۇرې بۇ ھىليۇم، واتە: ئەگەر خوا بېيلىتەۋە، بەشى پىنچ مىليار سالى دىكە، تىشكى پىماۋە، ھەر خوا ﴿سُجِّرَتْ﴾ خۇيشى دەزانى، كەي كۇتايى پىدىنى.

(۱) ھەلۋىزىن: كۆكردنەۋە سەريەك و پىچانەۋە.

بەلّام كاتىك دىيىم خۆرە دەپچىرىتەو، ۋەك چۆن مېزەرىك دەپچىرىتەو،
ئىنجا كە دەشپىچىرىتەو، ماناي وايە تارىك دادىيى، ئەو تېشك و پروناكىيەى
ئىستاي نامىنىي.

(۲) - ﴿وَإِذَا الْجُومُ أَنْكَدَرَتْ﴾، ھەر كات ئەستېرەكانىش پېرژان و ھەلۋەرىن، (انكدار)
بە ماناي: (تناثر) ھاتو، واتە: پېرژان ھەلۋەرىن و، ھەندىكىشان گوتوويانە: (انكدرت)،
(أَظْلَمَتْ)، واتە: تارىك داھاتن، بېگومان ئەستېرەكانىش لە پۆژى دوايى دا خوا ﷻ
ئەو ھالەتەى ئىستاي ھەيانە، ناپھىللى و تارىك دادىيى، دەپېرژىن و ھەلۋەرىن،
﴿أَنْكَدَرَتْ﴾، لە (كُدْرَة) ۋە ھاتو، (الكُدْرَة: ضِدُّ الصَّفَاءِ)، (كُدْرَة)، واتە: لىلىي دژو
پېچەوانەى پرونىيە.

(۳) - ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ﴾، ھەر كات چىايەكانىش پۆيتران، (تَسِيرُ الْجِبَالِ: قُلْعُهَا
وَقُلْعُهَا مِنْ أَمَاكِنِهَا ثُمَّ أَنْدَارُهَا وَتَهْشُمُهَا)، مەبەست لە پۆيترانى چىايەكان، ھەلۋەندىيانە
لە شوئى خويان، دوايى وردو خاش بوون و تىكھارپىيانە.

(۴) - ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾، ھەر كاتىك حوشترە ئاوسە دە مانگەيەكانىش وئىلكران،
(عِشَارُ جَمْعُ عُشْرَاءٍ، مِثْلُ نِقَاسٍ جَمْعُ نِقَسَاءٍ)، (نِقَاس)، واتە: ئافرەتەنى كە لە ھالەتى
زەستانىيدان، (نِقَسَاء) ىش تاكە، ھەرۋەك (عُشْرَاء)، حوشترىكە ئاوس بىي و سكەكەى دە
(۱۰) مانگ بىي، حوشتر بە دە (۱۰) مانگان دەزى، (العشراء: الناقة: الحامل ذات العشرة
أشهر)، (عُشْرَاء) حوشترىكى ئاوسە سكەكەى دە (۱۰) مانگ بىي.

حوشترى ئاواش لە لاي عەرەبەكان مالاكى خۆشەويست بوو، چونكە زۆرى
نەماوە بزىي و بەچكەى بىي و، لەو كاتەدا خۆي و بەچكەكەشى ھەردووكيان
مالى بە قىمەتن، بەلّام لەو پۆژەدا حوشترى ئاوسى دە (۱۰) مانگە، وئىل دەكرى
و كەس بە لايدا ناچىي.

ھەندىكىش (عِشَار)يان بە (سحاب) لىكداتەو، يانى: ھەورىك كە بارانى
پتوھە، خەلۋە ھەمىشە چاۋەرىي دەكات ھەور بىتە ئاسمان و، ئاويان بو ببارىيى،

تَنْجَا بَارَانَ بَیْ، بە فر بَیْ، تەزرە بَیْ، بە لَام لەو پۆژەدا ئەگەر هەوریش بَی و باران و بە فرو تەرزەشی پێوە بَی، کەس گوێی ناداتی، چونکە زۆر سەرقالن و گرفتارن بە باروودۆخی خۆیانەوه.

(۵) ﴿وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ﴾، ﴿حُشِرَتْ﴾، خۆبندراویشەتەوه: (حُشِرَتْ)، کە مانایەکی بە هێزتر دەکات، کاتیک ئاژەڵە کێویەکان لە یەك شوی کۆکرانەوه، ﴿الْوُحُوشُ﴾، کۆی (وَحْش): (الْحَيَوَانُ الْبَرِّيُّ غَيْرُ الْمَتَّاسِ بِالنَّاسِ)، ئەو ئاژەڵە کۆییە ئولفەتی بە خەڵکەوه نەگرتو، مایی و کەویی نەبوو، لە مەوقف پادەکات، بە لَام لە پۆژی دوایدا خوا هەموویان کۆ دەکاتەوه، هەلبەتە لە قوناغی یەکەمی پۆژی دویدا، واتە: لە ئاخیر زەماندا، ئەو ئاژەڵە کێویانە، هەموویان خڕدەبنەوه سەر یەك، کاتیک ئەو گۆرانکاریانە دەقهومن، ئەو ئاژەڵانە لە سەر زەوی هەن، پێکدادین و دەچن و کۆدەبنەوه.

(۶) ﴿وَإِذَا الْأَنْهَارُ سُجِّرَتْ﴾، هەر کاتیک دەریایەکانیش گێردان، داگیرسێران، یاخود: پێ کران (ملئت)، ﴿سُجِّرَتْ﴾، هەم بە مانای: پێ کران (ملئت) دى، هەم بە مانای: گێردان (أشعلت) دى، واتە: کاتیک دەریاکان پێ کران، یاخود دەریاکان گێردان.

لە بارەى ئەو حوشرانەوهى تۆلدارو ئاوسن و، سکیان دە (۱۰) مانگە، (الطبري)، دەلێ: ﴿وَإِذَا الْأَنْهَارُ عُطِّلَتْ﴾، (أَي: تَخَلَّى عَنْهَا أَرْبَابُهَا)، یانی: خاوەنەکانیان وازیان لێ هێنان.

هەر وهه (الطبري) ئاواشی لێکداوه تەوه: (لَمْ تَحْلَبْ وَلَمْ تُصْرَ)، نەدۆشان و گوانەکانیشیان نەبەستران (بۆ ئەوهى شیرەکیان تێدا کۆبێتەوه).

لێره دا خوای بەرزى مەزن باسى قوناغى یەکەمی پۆژی دواى دەکات و، شەش جارن وشەى: (إِذَا)، دووبارە دەکاتەوه.

(إِذَا)ش لە پێژمانى عەرەبیدا تێداکراو (ظرف)ە، بۆ کات، بە لَام مانای مەرجیشی خراوەتە ئێو، بۆیە کاتیک (إِذَا) دى، کە کاتیکە شتیکی تێدا ئەنجام دەدرى، وا

دهخوازئى به شتیکه وه په یوه ست بڼ، بویه بابایهك گوئی له (إِذَا) بڼ، چاوه پڼ دهكات، ئایا چی به وهدا دادئ؟.

لیره ش دا که خوا ﷺ شه ش جارن هیناویه تی و، له ئایه ته کانی دیکه شدا که باسی رووداوه کانی قیامت ده که ن، شه ش جارن هیناویه تی و سه رجه م دواژه جارن هاتوه و، به (و) ی بادانه وه (عطف) ش هاتوه، ئه مه ئه وه ده گه یه نئ که هه ر جارِیك (إِذَا) دئ، ئه و پستانه هه موویان سه ربه خوڼ و، هه ر کامیکیان مانای تاییه ت به خوئ هه یه.

لیره دا خوا ﷺ باسی ئه و شه ش رووداوه ی کردوه، له قوناغی یه که می پوژئ دوایدا که ئاخیر زه مانه، پروو ده ده ن: پیچران ه وه ی خوړ، هه لوه رین و پرژانی ئه ستیره کان، پوژیزان و هه لقه نرانی چیا یه کان و، ویلکرانی حوشتی ئاوسی ده (۱۰) مانگه و، کوکرانه وه ئازه له کیویه کان و، گر تیه ردانی ده ریایه کان، یاخود: کوکرانه وه ده ریایه کان و پرکرانیان.

مەسەلەى دووهم:

خستنه پرووى شەش لە پرووداوەکانى قوڤاغى دووهمى پوژى دواى (قیامت) که بریتین لە: پێکەووە جووتکرانى نەفسەکان و، لێپرسراوەى کچی زیندەبەچال کراو، که بە چ گوناھێک کوژراوەو؟ کردنەوێ پەرەکان (لیستی کردەوان) و، کەولکرانى ئاسمان و، بلیتسەدارکرانى دۆزەخ و، وەنیز کخرانى بەهەشت، سەرەنجام: زانین و پەیردنى هەر کەسێک که چى ئامادە کردووە؟

خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۖ (٧) وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ۖ (٨) بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۖ (٩) وَإِذَا الصُّعُفُ نُشِرَتْ ۖ (١٠) وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۖ (١١) وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ۖ (١٢) وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ۖ (١٣) عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۖ (١٤)﴾.

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا:

(١) - ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ﴾ ھەر کات نەفسەکانیش جووتکرانەو، (نفوس) کۆى (نفس)ە، که بە پووح دەگوێرێ، ئەگەر لە ئێو جەستەدا بێ، ئەگەر لە دەرەوێ جەستەش بێ پێى دەگوێرێ: (روح)، کاتیک نەفسەکان جووتکران، واتە: لەگەڵ جەستەکانیاندا، یانی: (قُرِنَتِ الْأَرْوَاحُ مَعَ الْأَجْسَادِ)، پووحەکان لەگەڵ جەستەکاندا جووتکران، واتە: پووحەکان خرانەو، ئێو جەستەکان و، جەستەکان زیندووکرانەو بەو شێوەیەى خوا دەیزانی.

یاخود: (قُرِنَتِ الْأَمْثَالُ وَالْقُرْءَاءُ بَعْضُهُمْ مَعَ بَعْضٍ)، ھاوینەکان و ھاوئشینەکان ھەندیکیان لەگەڵ ھەندیکیاندا پێکەووە کوژرانەو.

(٢) - ﴿وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ۖ (٨) بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۖ (٩)﴾ ھەر کاتیک کچی زیندەبەچالکراویش پرسیارى لێکرا، بە چ گوناھێک کوژراوە؟ (الموءدة: المدفونة حية)، مێینەى خراوە ژیر خوڵ و گۆل بە زیندوووی، زیندە بە چالکراو.

ئەمە خويندراۋىشەتەو: (وَإِذَا الْمَوْءُدَةُ سَأَلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ؟)، كاتىك كچى زىندەبەچالكرائو پرسىارى كرد: بە چ گوناھىك كوزراو، چى كردبوو؟ لىرەدا ئەم دەقە دىنين:

(عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: جَاءَ قَيْسُ بْنُ عَاصِمٍ التَّمِيمِيُّ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: إِنِّي وَأَدْتُ مَمَائِي بَنَاتٍ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، قَالَ: «فَاعْتِقِ عَنْ كُلِّ وَاحِدَةٍ رَقَبَةً»، قَالَ: إِنِّي صَاحِبُ إِبِلٍ، قَالَ: «فَأَهْدِ إِنْ شِئْتَ عَنْ كُلِّ وَاحِدَةٍ بَدَنَةً»)(أخرجه الطبري: ٣٦٧٧٩، وعبدالرزاق في تفسيره: ٣٥١٢ واللفظ له).

واتە: قەتادە (كە يەككە لە زانايانى شوئىكەوتووانى هاوەلان) دەلى: قەيسى كورى عاصىمى تەمىمى ھاتە خزمەت پىغەمبەر ﷺ گوتى: من لە سەردەمى نەقامىدا ھەشت كچم زىندە بە چال كردوون! پىغەمبەریش ﷺ فەرمووى: لە جياتى ھەر كامىكيان بەندەيەك ئازاد بكە، گوتى: من خاوەن حوشترم، فەرمووى: ئەگەر دەتەوئى لە جياتى ھەر كامىكيان حوشترىكى مئىنە سەربەرە، بىكە بە خىر.

ئەو ھە عەدەتتىكى سەردەمى نەقامى بوو، لە ئىو عەرەبەبەندا كە كچيان زىندەبەچال كردو، ئايا ئەو زىندەبەچالكرەنە، ھۆكارەكەى چى بوو؟، بە پىتى ئەو ھى سەرچاوە مۆزوويەكان دەلىن: دوو ھۆكارى سەرەككى ھەبوون:

١- ھەزارى و نەدارى.

٢- خىللە عەرەبەكان پىش ھاتنى ئىسلام، ھەمىشە راو و پروتيان لە دژى يەكدى كردو، ئنجا ھۆزىك كە بەسەر ھۆزىكى دىكەى داداۋە، ئافرەت و منداڵەكانى كە كەوتوونە بەر دەست، دواى نەيداۋنەو ھە ھۆزەى دىكە، ئنجا بۆ ئەو ھى ئەوانە ئافرەت و كچيان نەبى بکەوئىتە بەردەستى ھۆزىكى دىكە، كە بەسەر ياندا دەدا، كچەكانيان زىندە بە چال كردوون.

هەندێکی دیکە: (کە ئەو رایەم پێ بھێژە)، گوتووایە: لەبەر ئەوەی هەندی
لە ھۆز تیرەکانی عەرەب پێیان وابوووە فریشتەکان مێنەن و کچانی خوان،
گوتووایە: مادام خوا فریشتەکانی ھەن و کچەکانی، با ئەو کچانەش ھەر بە
گچەکەیی لە بەین بەرین و، بچنەووە خزمەتی خوا ﷻ!!

پێم وایە هاندەر و پالنەری سەرەکی بۆ زیندە بە چال کردنی کچان
ھەلبەتە لە نێو ھەموو گەلی عەرەبیش دانەبوو، ئەگەرنا قەرە بە دەبوون و
تەنیا لە نێو ھەندیک لە ھۆزەکاندا ھەبوو ھەر لەبەر ھەژاری و نەداری
بوو، یاخود لەبەر ئەوە بوو، دوایی عەیبەو شوورەییان نەیتە سەر.

(۳) ﴿وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ﴾، کاتیک پەرەکانیش کرانەو، خوێراویشەتەو: (نُشِرَتْ)،
ئەو کاتەش مانایەکی بەھێزتر، (الطبري) دەڵێ: ﴿وَإِذَا صُحُفُّ أَعْمَالِ الْعِبَادِ نُشِرَتْ لَهُمْ،
بَعْدَ أَنْ كَانَتْ مَطْوِيَّةً عَلَى مَا فِيهَا مَكْتُوبٌ، مِنَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، وَيَتَخَوُّ الَّذِي قُلْنَا فِي ذَلِكَ،
قَالَ أَهْلُ التَّأْوِيلِ﴾ واتە: کاتیک لیستی کردەووەکان کە پێشتر پێچراو بوو بەسەر ئەووەدا،
کە تێیدا نووسراو، لە چاکەکان و لە خراپەکان، بۆ بەندەکان کرانەو، بەو مانایەش کە
گوتمان، ڕوونکەرەوان گوتووایە، یانی: لیستی کردەووەکان دەکرێنەو پان ڕا دەخرین،
وەك لە سوورەتی (الإسراء) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ
حَسِيبًا﴾ (۱۴) واتە: (ئەو ڕوؤف!) نووسراوەکەت بخوێنەو، بەسە خۆت لێرسینەووەی
لەگەڵ خۆتدا بکە.

(۴) ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ﴾، کاتیک ئاسمانیش کەوڵ کرا، (الطبري) دەڵێ: ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ
نُزِعَتْ وَجُدَّتْ ثُمَّ طُوِيَتْ﴾، کاتیک ئاسمان دارنراو ڕاگیرا، دوایی پێچرایەو، وەك لە
شوئێکی دیکەدا دەفەرموێ: ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السَّجِلِ لِلْكِتَابِ﴾ (۱۰۴)
ئەو ڕۆژی ئاسمان وەك چۆن ئەو تۆمارە شتی تێدا نووسراو، دەپێچرێتەو،
ئاو دەپێچینەو، کە بێگومان ئەمە لە ڕووداووەکانی قوونای دووھمی ڕۆژی دواوە،
کە ڕۆژی قیامەتە و، جیاوە لەوێ خوا ﷻ لە ئایەتەکانی پێش دا، باسی ھەلوەری
نەستێرەکانی کرد.

ھەرۋەھا كە لە شوئىتىكى دىكەدا دەفەرمۇي: ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝١﴾
المرسلات، كاتىك ئاسمان كرايەۋە، يان دەفەرمۇي: ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝١٩﴾
ئاسمان كرايەۋە بوو بە دالان دالان، دەرۋازە دەرۋازە، ئەۋە لە قۇناغى
يەكەمى پۇژى دوايىدايە، كە خوا ئەم گەردوونەي دەپچىتەۋە بەم شىۋەيەي
نامىنى: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ ۝١٨﴾
زەۋى دەپتە جىيا لەم زەۋىيەۋ، ئاسمانەكانىش (دەبن بە ئاسمانانى جىيا لەم
ئاسمانانە)، يانى: بە شىۋەيەكى دىكە خوا ﴿كُتِبَتْ ۝١٩﴾
دەكاتەۋە، كەۋاتە: لىرەدا ﴿كُتِبَتْ ۝١٩﴾
دەكات، (كشط) يىش لە ئەسل دا ئەۋەيە ئازەلىك: جەستەكەي لە كەۋلەكەي
بەپىرتىتە دەرى، ئەۋ ئاسمانەش لە پۇژى دوايىدا بەم شىۋەيەي نامىنى، ۋەك لە
سۈۋرەتى (الفرقان) يىش دا دەفەرمۇي: ﴿وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمِّمِ وَنُزُلُ الْمَلَكِكَةُ ۝٢٥﴾
تَنزِيلًا ۝٢٥﴾
الفرقان، ئەۋ پۇژى ئاسمان بە ھەۋران (لە شىۋەيە ھەۋران دا)
شەق دەپتى، ۋ، فريشتەكانىش دادەبەزىرەن. ئەمەش لە قۇناغى دوۋەمى پۇژى
دوايى داپەۋ قۇناغى قىامەتە.

٥- ﴿وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ۝٥﴾ ھەر كاتىك دۆزەخىش خوشكارا، بلىسەدار كرا،
خوئىندراۋىشەتەۋە: ﴿سُعِرَتْ ۝٥﴾ كە مانايەكەي بەھىزىر دەپنى، يانى: دۆزەخ زۆر
داگىرسىترا، (التسعير: الإيقاد، أي: هُيئَتْ لِعَذَابٍ مِّنْ حَقِّ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ)، (تسعير): بە
ماناي بلىسەدار كردن و خوشكرانى ئاگرەكەيەتى، ۋاتە: ئامادە كرا بۇ سزادانى ئەۋانەي
سزايان لەسەر پىۋىست بوۋە.

٦- ﴿وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنْفِلَتْ ۝٦﴾ ھەر كاتىك بە ھەشتىش ۋەنيزىك خرا، (الزُّلْفَى: القُرْب، أي: أَدْنَيْت، أي: قَرَبْتْ مِنْهُمْ، بِحَيْثُ لَا يَتَعَبَوْنَ لِلوُصُولِ إِلَيْهَا)، بە ھەشتىان لىۋەنيزىك خرا، بە
جۆرىك ماندوونەن تاكو پىي دەگەن.

٧- ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۝٧﴾ ھەموو كەسنىك زانى چى ئامادە كردەۋ! (النفس نكرة
في سياق الشرط مراد بها العموم، أي: عَلِمَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا أَحْضَرَتْ)، لىرەدا ئەفس بە نەزانراۋ

(نكرة) هاتوه، به لام له رهوتی مهرج داو مه بهست پتی گشتیه، واته: هه موو نه فسێك ده زانی چی ئاماده كردوه، بۆیه ئاماده كردنه كه پالداروه ته لای نه فسه كان، چونكه نه فسه كان نهو كرده وانیهی نه نجامیان داو، شوینه واری سزاو پاداشتی كردوه كان لهو پرۆژهدا ده رده كهوێ.

(الشوكاني) له مانای: ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ﴾ دا، ده لێ: (وَمَعْنَى مَا أَحْضَرَتْ: مَا أَحْضَرَتْ مِنْ أَعْمَالِهَا، وَالْمُرَادُ حُضُورُ صَحَائِفِ الْأَعْمَالِ، أَوْ حُضُورُ الْأَعْمَالِ نَفْسِهَا، كَمَا وَرَدَ أَنَّ الْأَعْمَالَ تُصَوَّرُ بِصُورٍ تَدُلُّ عَلَيْهَا وَتُعَرِّفُ بِهَا) (فتح القدیر: ج ۵، ص ۴۷۲).

واته: (مَا أَحْضَرَتْ) واته: كرده وه كانی كه ئاماده ی كردوون، مه بهست ئاماده بوونی نهو په رانه یه كه كرده وه كانیان تیدا نووسراون، یاخود ئاماده بوونی خودی كرده وه كانه، چونكه - له شوینه وادا - هاتوه كه كرده وه كان له چه ند وینه یه كدا به رجه سته ده كرێن، ده لاله تیان له سه ر ده كه ن و پێیان هوه ده ناسرێن.

تیمه له تهفسیری سوورەتی (الكهف) دا، ههروه ها له تهفسیری سوورەتی (الجاثية) ش دا، لهو باره وه كورته باسیكمان كردوه، كه خوا ﷻ خودی كرده وه كان دینیت هوه به رچاوی مرۆقه كان، وهك چوون ئیستا جاری وایه كامپرای شیردراوه دانراوه، دوا یی به دهنگ و وینه وه كه سیك نهو كرده وه یه ی ده یكات، له سه ری تۆمار كراوه.

ئنجا به دلنایی خوا ﷻ نهو فریشتانه ی دابناون و كرده وه كانی مرۆقه كان و چالاکیه كانیان تۆمار ده كه ن، ئامپیری پیشكه وتووتر كه هه ر شایسته ی خوا ی په روه ر دگاره، داویه تی به و فریشتانه، بۆ نه وه ی هه موو كرده وه و چالاکیه كانی مرۆقه كان، چ نه ته ی دلایان، چ قسه ی زمانیان، چ جموجوولی نه ندامه كانیان، تۆمار بکه ن.

یه کیک له زانیان ده‌لئ:

بۆیه‌ش زانیی نه‌فسه‌کان بۆ سزاو پاداشتی کرده‌وه‌کانیان، له‌ کۆتایی هه‌موو مه‌رجه‌کاندا دانراوه، که له‌ دوازه (۱۲) پرسته‌کاندا باسکراون، چونکه هه‌ندیکیان که بریتین له‌ شه‌شه‌کانی کۆتایی، له‌ قۆناغی دووه‌می پوژی دوایدا، دینه‌ی، هه‌ندیکیان زووتر له‌وه‌وه له‌ قۆناغی یه‌که‌می پوژی دوایدا دینه‌ی، بۆیه‌ ته‌وه‌ی زووتر هاتۆته‌ دی، له‌گه‌ڵ ته‌وه‌دا که دواتر دینه‌ی، پیکه‌وه‌ کراون به‌ وه‌لامی ته‌وه‌ مه‌رجه‌ی خۆی په‌روه‌رگار دوازه (۱۲) جاران دووباره‌ی کردۆته‌وه‌: کاتیک ته‌وه‌ بوو، کاتیک ته‌وه‌ بوو، هه‌ر که‌سێک ده‌زانی چی ناماده‌ کردوه‌، لیره‌ش دا ته‌مه‌ فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دینن:

{عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ الطَّائِيّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا سَيَكَلِّمُهُ رَبُّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تَرْجُمَانٌ، فَيَنْظُرُ عَمَّنْ أَيْمَنَ مِنْهُ، فَلَا يَرَى إِلَّا شَيْئًا قَدَمَهُ، وَيَنْظُرُ عَمَّنْ أَشْأَمَ مِنْهُ، فَلَا يَرَى إِلَّا شَيْئًا قَدَمَهُ، وَيَنْظُرُ أَمَامَهُ، فَتَسْتَقْبِلُهُ النَّارُ فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَّقِيَ النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ ثَمَرَةٍ فَلْيَفْعَلْ} (أخرجه أحمد: ۱۸۲۷۲، والبخاري: ۷۰۰۵، ومسلم: ۱۰۱۶، والترمذي: ۲۴۱۵).

واته: عه‌دی کوری حاته‌می تایی (خوا لێی رازی بی)، ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: هه‌یج کامیک له‌ ئیوه‌ نیه، مه‌گه‌ر په‌روه‌رگاری ده‌یدوینن له‌ ئیوان خواو ته‌وه‌دا ته‌رجومان نیه، (پۆیست به‌ وه‌رگێر ناکات)، ئنجا ته‌وه‌ مروقه‌ ته‌ماشای لای راستی ده‌کات، هه‌ر ته‌وه‌ ده‌بینن که له‌ کرده‌وه‌کانی پیشخستوه‌، ته‌ماشای لای چه‌پی ده‌کات، هه‌ر ته‌وه‌ ده‌بینن که له‌ کرده‌وه‌کانی پیشخستوه‌، دوا‌یی سه‌رنجی پیش خۆی ده‌دات، ئنجا به‌ره‌و ناگر ده‌چن، بۆیه‌ هه‌ر کامیک له‌ ئیوه‌، ته‌گه‌رتوانی به‌ له‌تکه‌ خورما‌یه‌کیش بی، با خۆی له‌ ناگر به‌پاریزی.

قوله باسیک دهربارهی

حوکمی مندالان له پۆژی دوایی دا

له چوار پرگهی کورتدا، ئەم قۆله باسه دهکهین:

(۱) - مندالەکانی برواداران به رای زۆربهی هەر زۆری زانیان، له گەڵ دایک و بابی خۆیاندا، له بهههشتدا، (النووي)، له کتیبه ناوداره کهی (شرح صحيح مسلم) دا دهلێ:

(أَجْمَعَ مَنْ يُعْتَدُّ بِهِ مِنْ عُلَمَاءِ الْمُسْلِمِينَ، عَلَى أَنْ مِنْ مَاتَ مِنْ أَطْفَالِ الْمُسْلِمِينَ، فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، لِأَنَّهُ لَيْسَ مُكَلَّفًا). واته: هه موو ئەوانه ی گرنگیان پێدهدری له زانیانی مسوولمان، یه کدهنگن له سه ره وه ی مندالەکانی مسوولمانان خه لکی بهههشتن، چونکه هیچ کام له وه مندالانه ئەرکدار نه کراوه (تاكو بگوئری: گوناھێکی کردوه، یاخود ئەرکیکی جواندوه).

(۲) - به لأم به نسبته مندالی بیروایانه وه، زانیان راجیایان ههیه وه، (الآلوسي)، له تهفسیره که ی خۆیدا^(۱)، دهلێ:

(الصحيح الذي ذهب إليه المحققون، أَنَّهُمْ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَيَسْتَدِلُّ لَهُ بِأَشْيَاءَ، مِنْهَا:

أ- حديث إبراهيم الخليل عليه السلام حين رآه النَّبِيُّ ﷺ فِي الْجَنَّةِ حَوْلَهُ أَوْلَادُ النَّاسِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَأَوْلَادُ الْمُشْرِكِينَ؟ قَالَ: وَأَوْلَادُ الْمُشْرِكِينَ، رواه البخاري في صحيحه

ب- ومنها قوله تعالى: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (الإسراء).

واته: مندالی بیروایان، رای راست که زانیان و لیکۆله ره وه کان بو ی چوون، ئەوهیه که ئەوانیش هه ره خه لکی بهههشتن و، چهند شتیک له وه باره وه به به لگه دههتێنه وه:

ا- ئەو فەرمايشتهى پىغەمبەرە ﷺ كە دەفەرموى: ئىبراھىم خەلىل يىنى، لە بەھەشتدا مندالى خەلكى بە دەورەوہ بوون، ھاوہلان لىيان پرسى: مندالى ھاوبەش بو خوا دانەرەكانىش؟ فەرموى: مندالى ھاوبەش بو خوا دانەرەكانىش.

ب- ئەو ئايەتە موبارەكەى سوورەتى (الإسراء) یش بەلگەيەكى دىكەيە: ﴿وَمَا كَأُ مَعْذِرِينَ حَتَّىٰ بَعَثَ رَسُولًا﴾، تيمە سزادەرى خەلك نابىن، تاكو پىغەمبەر نەتيرىن، (ئەو مندالانەش جارئ عەقل و ھۆشيان كامل نەبوو، تاكو لە بانگەوازی پىغەمبەر ﷺ تىبگەن).
(۳) - پىنج جوړە پای دىكەى جياواز لە بارەى حوكمى مندالانەوہ:

- ۱- (ابن تيمية)، گوٲوويه تى: وا باشە مرؤف بوەستى و بە ھىچ لايەكدا برپار نەدات.
- ۲- رايەكى دىكەش ھەيە دەلى: ئەو مندالانە، ئنجا چ ھەموويان، چ تەنيا ھى بېروايان، لە شوٲنٲكن لە ئٲوان بەھەشت و دۆزەخدا.
- ۳- (أحمد السرهندي الفاروقي) یش، دەلى: ئەوانىش وەك ئاژەل و زىندوو دەكرٲنەوہ، بەلام دوايى وەك ئاژەل و ژياندارانى دىكە، دەبنەوہ بە خاك و خوٲل!
- ۴- رايەكى دىكەش ھەيە دەلى: ئەوانە دەبن بە خزمەتكارى بەھەشتيەكان.
- ۵- رايەكى دىكەش دەلى: ئەوانە خوا لە قيامەت دا تاقىيان دەكاتەوہو، ھەر كەس لەو تاقىكردنەوہ دەرچوو، سەرفرازە ئەگەرنا زيانبارە.

(۴) - پای پەسندىش لە لای من ئەوہيە كە (الآلوسي)، گوٲوويه تى: كە مندالەكان ھى مسوٲلمانان و نامسوٲلمانان، مادام نەگەيشوونە راددەى بالغ بوون و ئەركدار نەبوون، ھەموويان دەرباز دەبن لە سزای خواى دادگەر و كاربەجئ، چونكە خوا ﷻ نەيخستوونە تاقىكردنەوہ و تواناى تاقىكرانەوہيان نەبوو.

پٲشم وايە تەنيا ئەو رايەى پەسندمان كردو ھەلمانبژارد بەلگەدارەو، رايەكانى دىكە ھىچ كاميان بە بەلگەيەكى راست و دروست پشتراستكراوہين،

بۆیە ئەو رایەم پێ راست و بەهێزە کە ئەو مندالانە ھەموویان ھی برواداران و ھی بیپرۆیان، دەرباز بوون و ھەموویان بەھەشتیی دەبن، ئنجا ئایا خوای پەرورەدگار چۆن مامەڵەیان لەگەڵدا دەکات و چیان پێدەکات؟ ئەو بەس نەکراوە، ئەوەش کە خوای کاربەجێ لە بارە ی بەھەشتیانەو دەفەرموێ:

﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ ۞ الْوَاقِعَةُ، وَاتِهِ: لَاوَانِي ھەر بە لاویی ھێلاو، بەسەریانەو دەگەرێن و خزمەتیان دەکەن، خوای بەرزو مەزن باسی نەکردو، ئەوانە کێن و چین؟ بەلکو وا دێتە بەرچاو، وەك چۆن خوای میھرەبان حۆرییان دەخولقێنێ بو پیاوانی بەھەشتیی، ئەو کۆرە گەنجانەش بخولقێنێ بو خزمەتکردنی بەھەشتییەکان لە بەھەشتدا، یانی: خوا لە قیامەتدا دەیانخولقێنێ و پەيوەندیان بە خەلکی دنیاوہ نیە.

مەسەلەى سىيەم:

سوئند خواردنى خوا ﷻ بە ئەستىرە خو پەنھاكەرە بە خىرايى رۆيشتوو
خو پەنادەرەكان و، بە شەوگار كە رادەبرى و، بە بەرەبەيان كە شەبەق دەدا،
كە قورئان گوتراوى نىراوئىكى پەسندو بەرپىزى، خاوەن ھىزى، لەلاى خواى
خاوەن عەرش پىنگەدارى، لە ئاسمانى گوتراپەلىسى بو كراوى، ئەمىندارە:

خوا دەفەرموى: ﴿فَلَا أَقِيمُ بِالْخُنُوسِ ۝۱۵﴾ الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ۝۱۶﴾ وَالْأَيْلِ إِذَا عَسَسَ ۝۱۷﴾
وَالضُّبْحِ إِذَا نَفَسَ ۝۱۸﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝۱۹﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝۲۰﴾ مُطَاعٌ ثَمَّ
أَمِينٍ ۝۲۱﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانه، لە ھەوت برگەدا:

(۱)- ﴿فَلَا أَقِيمُ بِالْخُنُوسِ﴾، وانيە (كە ئىو دەلێن، ئەى بىپروايەكان! كە قورئان
موحەممەد ﷺ لە خۆيەو ھەلبەستى، يان شەيتانەكان فېريان كردبى)، سوئند دەخۆم
بە ئەستىرە خو پەنھاكەرەكان، (خُنُوس): ئەو ئەستىرانەن كە خۆيان پەنھان دەكەن،
خۆيان دەشپرنەو، مەبەست پىيان ئەو ئەستىرانەن كاتىك خۆر ھەلدى، كە خۆريش
ھەر ئەستىرەيەكە لە ئەستىرەكان، بەلام لەبەر ئەوئەى لە ئىمەو ھەىزىكترە، پرووناكىي و
شەوئەكەى دىنا دادەگرى و، پرووناكىي كەمى ئەستىرەكان ديار نامىتى.

(۲)- ﴿الْجَوَارِ الْكُنُوسِ﴾، بە خىرايى رۆيشتوو خو پەنا دەرەكان، (الجوار جمع جارية وهي
التي تجري، أي: تسير سيرا حثيثا)، ﴿الْجَوَارِ﴾، كۆى (جارية) يە، يانى: بە خىرايى رۆيشتوو،
واتە: ئەو ئەستىرانەى بە رۆيشتىكى خىرا دەرو، ﴿الْكُنُوسِ﴾، كۆى (كانس و كائسە)
يە، (كانس) بو نىرو (كانسە) بو مئ، ھەردووكيان بە ﴿الْكُنُوسِ﴾، كۆ دەكرىنەو، (كُنُوس
الطَّيِّبِ)، واتە: ئاسكەكە چوو ئەو كەى خۆيەو، چوو ئەو ئىو ھىلانەكەى خۆيەو،
ئەو مائ و ھىلانەيەى دروستى دەكات، بو شەو تىدا مانەو، لە چرو و لق و پۆپى

دره خته كان، ئەستېره كان خۋاي كار به چي وای خولقاندوون، كاتيك خور هەلدی، وهك بچنه دواوهو به خیرایی برۆن و خۆیان له پەنایهك بگرن، وان.

(۳) - ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ﴾، سویند به شهوگاریش كاتيك پاده بری، وشەي: ﴿عَسَسَ﴾: لهو كردارانه یه كه مانای هاتن و مانای پابردنیش ده گریتهوه كهواته: ده گونجی بلیی: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ﴾ (إذا أدبر)، شهوگار كه دی، یاخود (إذا أدبر) شهوگار كه پاده بری، به لأم لیڤه دا پابردن گونجاوتره، چونكه دواپی ده فهرموی:

(۴) - ﴿وَالضُّحَىٰ إِذَا نَفَسَ﴾، سویند به به یانییش كه هه ناسه ده دا، بیگومانیش شهوگار پاده بری، تنجا به ره به یان هه ناسه ده دات و شه به ق ده دا، (التَّنَفُّسُ: خُرُوجُ النَّفْسِ مِنَ الْحَيَوَانِ، وَاسْتَعْبَارُ لظُهُورِ الضِّيَاءِ مَعَ بَقَايَا الظَّلَامِ)، (تنفس): بریتیه له وهی ژياندار هه ناسه ده رابوای، لیڤه دا خواز او ده وه بو ده ركهوتن و ئاشكرابوونی به ره به یان له گه ل مانه وهی هه ندیک له تاریکییش، كهواته: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ﴾، واته: سویند به شهوگار كه پاده بری، یاخود: سویند به شهوگار كه دی، یاخود: هه ردووكیان پێكه وه، چونكه به نسبت ئیمه وه كه شه به قی به یانی ده دا، شهوگار پاده بری و به یانی دی، به لأم بو دیوی ئەو لای زهوی (ئهمریكاییه كان و ئوستراالییه كان) لهوی شهوگار دی و پوژگار پاده بری، هه میشه شهو و پوژ به دوا یه كه وهن و به ده وری زهوییه وه ده پیچرین، بۆیه ش خۋای به رز ئەو وشه یه ی به كار هیتاوه، چونكه به نسبت نبوهی گۆی زهوییه وه، شهوگار پاده بری و به یانی دی و، به نسبت نبوهی دهی دیکه یه وه، شهوگار دی و پوژگار پاده بری.

(۵) - ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾، ئەم (قورئان) ه قسه ی نێرداویکی زۆر به پێزو نایابه، (الكَرِيمُ هُوَ الْجِدُّ مِنْ نَوْعِهِ)، (کریم) باشتینه له جۆری خۆیدا.

(۶) - ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾، خاوهن هتیه، له لای خاوهن عەرش (خۋای بی وینه) خاوهن پێگه یه.

(۷) - ﴿مُطَاعٌ ثَمَّ أَمِينٌ﴾، لهوی به قسه كراوه، فەرمانبه ریی بو كراوه، زۆریش ده ستپاكه، كهواته: لیڤه دا خوا ﷻ جیبریلی ﷺ به حهوت سیفه تان، پێناسه كرده:

۱- (رسول) نېررا، پەوانەكراو.

۲- ﴿كِرٍ﴾، (النَّفِيسُ مِنْ نَوْعِهِ)، زۆر چاك و نایاب له جوړی خوئی.

۳- ﴿ذِي قُوَّةٍ﴾، خاوهن هێز، چ هێزی ماددی، چ هێزی مەعنهویی، له هه‌ندیك له تەفسیره‌كاندا هاتوه، جیبریل بوو ده‌سفکردنی هێزی خوئی، باسی كردوه كه باڵی خستۆته ژێر شاره‌كانی گه‌لی لووته‌وه، به‌رزى كردوونه‌وه‌ی بو ئاسمان و خه‌لكی ئاسمان گوێیان له باره‌ی مه‌رو بزن و وه‌پینی سه‌گ و زه‌ره‌ی كه‌ر بووه، ئنجا نخوونی كردوونه‌وه، وه‌ك خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموئ: ﴿وَالْمُؤْنَفَكَةُ أَهْوَىٰ﴾، شاره‌هه‌لكێراوه‌كانی به‌ردانه‌وه.

۴- ﴿مَكِينٍ﴾، خاوهن پێگه‌یه، (صِفَةُ مُشَبَّهَةٍ بِالْفِعْلِ مِنْ (مَكَّنَ مَكَائَةً) إِذَا عَلَتْ رُتْبَتُهُ عِنْدَ غَيْرِهِ)، واته: خاوهن پێگه‌یه، ئەمه سیفه‌تی چوێراوه به‌كردار له (مَكَّنَ) وه‌هاتوه، (مَكَّنَ مَكَائَةً)، واته: بووه خاوهن پێگه، هه‌ر كاتێك پله‌ی به‌رز بووه له لای جگه‌ له خوئی.

۵- ﴿تَمَّ﴾، له‌وه‌ی، (هَئَاكَ اسْمٌ مَكَانٍ وَالْمَرَادُ هُنَا: الْمَكَانُ الْمَجَازِيُّ)، مه‌به‌ست شوینی مه‌جازیه، ده‌شگونجی مه‌به‌ست سه‌ره‌وه‌ی دروستكراوه‌كانی خوای په‌روه‌ردگاری، به‌و شیوه‌یه‌ی شایسته‌ی خوای بێ وێنه‌یه.

۶- ﴿مُطَاعٍ﴾، به‌قه‌كراو، فه‌رمانبه‌ریی كراو، واته: خه‌لك فه‌رمان پێكراوی وین، به‌هه‌ر شتێك فه‌رمانیان پێبكات، یاخود: له‌وه‌ی فریشته‌كان به‌قه‌سی ده‌كهن، هه‌ر شتێك فه‌رمانیان پێبكات.

۷- ﴿أَمِينٍ﴾، ده‌سته‌پاك، (الذي يحفظ ما عهد له به، حتى يؤديه دون نقص ولا تغيير)، واته: ده‌سته‌پاك، ئەو كه‌سه‌ی ئەوه‌ی پێی سی‌دراوه، بپارێزی، ده‌پارێزی تاكو به‌بێ كه‌م و كووپری و بێ گۆرانکاری ده‌یگه‌یه‌نن.

شایانی باسه: لێره‌دا، كه‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿فَلَا أُقِيمُ بِالْحَنَسِ﴾ (۱۵) ﴿أَلْجَوَارِ الْكُنَسِ﴾ (۱۶)، پوونكه‌ره‌وه‌یه‌ك ده‌لئ: (الْفَاءُ لِتَفْرِيعِ الْقَسَمِ وَجَوَابُهُ عَلَى الْكَلَامِ السَّابِقِ،

لِلْإِشَارَةِ إِلَى مَا تَقَدَّمَ مِنَ الْكَلَامِ هُوَ مِمَّنْزِلَةِ التَّمْهِيدِ لِمَا بَعْدَ الْفَاءِ، فَإِنَّ الْكَلَامَ السَّابِقَ أَقَادَ تَحْقِيقِ وَقُوعِ الْبَعْثِ وَالْجَزَاءِ، وَهُمْ قَدْ أَنْكَرُوهُ وَكَذَّبُوا الْقُرْآنَ الَّذِي أَنْذَرَهُمْ بِهِ، فَلَمَّا قُضِيَ حَقُّ الْإِنْدَارِ بِهِ، وَذُكِرَ أَشْرَاطُهُ، فُزِعَ عَنْهُ تَصْدِيقُ الْقُرْآنِ الَّذِي أَنْذَرَهُمْ بِهِ، وَأَنَّهُ مُوحَى بِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ^(۱).

واته: (فاء): لیرهدا بۆ بنیاتنانی سویندهو، وهلامی سویندهکه شه له سه ر قسه ی پیشی، تاماژه یه بۆ قسه کانی پیشی، که وهک ریخو شکردن وابوون، بۆ نه وهی له دوا ی (فاء) هکه وه دی، چونکه قسه ی پیشی نه وهی گه یاند که سزاو پاداشت ده بی، نه وانیش نکوولی یان له وه کردبوو و نه و قورئانه ی نه و هه واله ی داوه و له و باره وه هوشداری داوه، به درو یان دانابوو، تیستاش که باسی نه وه کرا، له و پوژده دا نه وه رووده داو باسی نیشانه کانیشی کرا، ئنجا نه وه بنیاده نری که نه و قورئانه ی نه و هوشدارییه ی پیداون و ترساندوونی له و پوژده، دلتیابن که له لایهن خواوه (به هوی جییر یله وه بۆ موحه ممه د ﷻ) نیردراوه.

مەسەلەى چوارەم و كۆتایى:

باسى پىغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ كە وەك بېيروايان لافيان لىدەدا، شىت نەبوو، جىبرىلىشى لەسەر شىۋەى راستەقىنەى خۇى لە ئاسۆى رووندا بىنيو، لەسەر گە ياندنى نادىارىش چرووك، (ياخود: تۆمەتبار) نىەو، قورئانىش قسەى شەيتانى نەفرىنلىكراو نىە، بەس بىرخەرەو دىە بۆ جىهانىيان، بۆ ھەر كەس بىەوئى رىك و راست بى، بەبى وىستى رەھای خواش، ھىچكەس ناتوانى بىەوئى رىك و راست بى، ياخود بە پىچەوانەو، لارو لادەر بى:

خوادەفرموى: ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ۖ وَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ۝﴾ وَمَا هُوَ عَلَىٰ الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿٢٤﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿٢٥﴾ فَأَنَّىٰ تَذَهَبُونَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لَمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَسْتَعِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا نَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

شىكردنەوئى ئەم ئايەتانە، لە ھەشت بىرگەدا:

(۱) - ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾ ھاوئەلەكەشتان شىت نىە، كە دەفرموى: ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾ ھەندىك لە بېيروايەكان لە ئەنجامى بى و يژدانىي و نەسەلمىنىي و عىنادىدا، تۆمەتى سەىر سەىريان پالداونە لای پىغەمبەرى خاتەم ﷺ وەك: شىتبى، جادووگەرى، شاعىرى، كاھىنىي ... ھتد.

ئىنجا لىرەدا خوا ﷻ كە دەفرموى: ھاوئەلەكەتان شىت نىە، وەك يەكتىك لە زانايان گوتوويەتى: (إِشَارَةٌ لِّطَيْفَةٍ إِلَىٰ كُونِهِ مَعْرُوفًا بَيْنَهُمْ بِكُلِّ خُلُقٍ سَنِيٍّ وَرَّجَاحَةِ الْعَقْلِ وَسُمْؤِ الْأَدَبِ)، كە دەفرموى: ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾ ھاوئەلەكەشتان شىت نىە، ئەمە ئامازدەكى پەنھانە بەوئى (پىغەمبەر ﷺ موحەممەد) لە ئىوياندا ناسراو بوو، بە ھەموو رەوشتىكى بەرزو جوان و، بە تىرو تەواوى ھەقل و ئەدەبى پەسندو بال، خواى زاناو توانا ئەوئەندە بە بەس دەزانى كە بفرموى: ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾ ھاوئەلەكەتان، واتە: خۆتان باشى دەناسن

و پیتی ئاشنان، لە ئیواندا ژیاو، ھەرگیز ھیچ کەسک باسی ئەوێ نەکردووە کە ئاتەواویەك لە عەقڵ و ھۆشی موحەممەددا ھەبە، پێش پێغەمبەراییەتی و، دوا ئەوێ، گومانی ئیدانیە کە بەھۆی پیام و وەحیی خۆی پەرورەدگارەو، عەقڵ و ھۆشە کە تێر و تەواوتر بوو و لێی کەم نەبۆتەو!

(۲) - ﴿وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾ بە دنیایی ئەو بێو، یان: جیبریل، چونکە پێش باسی جیبریلە ﷺ کە خوا لە وەسفیدا فرموی: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِالْخَنَسِ ۝۱۵﴾ ﴿الْجَوَارِ الْكُنَسِ ۝۱۶﴾ ﴿وَأَلَيْلَ إِذَا عَسَسَ ۝۱۷﴾ ﴿وَالصُّبْحَ إِذَا نَفَسَ ۝۱۸﴾ ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝۱۹﴾ نەخیر، سوێند دەخۆم... ئەم (قورئان) ە گوتراوی تێردراویکی بەرزو پەسندو بەپێزە، ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝۲۰﴾. خاوەن ھێزەو لە لای خاوەن عەش پێگەدارە، ﴿مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝۲۱﴾. لەو گۆپرایەلی و فەرمانبەری بۆ کراوە، دەستپاک و پارێزەری سپاردەو.

ئێرەدا خوا ﷻ دەفرموی: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾. ئەو ھاوڵەتان کە موحەممەد ﷺ ئەو (جیبریلی) بێو، لە ئاسۆی ڕوون دا.

(ابن کثیر)، لە تەفسیرە کە خۆیدا، دەلی: (والظاهر أن هذه السورة نزلت قبل الإسراء لأنه لم يذكر منها إلا هذه الرؤية، وهي الأولى)، واتە: وا پێدەچێ ئەم سوورەتە پێش سوورەتی (الإسراء) دا بەزبێ، چونکە ئەنیا ئەو بێنەتی تێدا باسکراوە، (کە پێغەمبەر خوا ﷻ جیبریلی بێو) ئەویش بێنەتی یە کەمە.

ئێرەدا مەبەست ئەوێ کە پێغەمبەر ﷺ موحەممەد جیبریلی بێو بە بێنەتی ڕوون و ئاشکرا، ﴿الْمُبِين﴾، بە مانای (واضح)، ڕوون و ئاشکرا، ﴿بِالْأَفْقِ﴾ (أفق) واتە: (ئاسۆ)، لە ئاسۆی ڕووندا بێنەتی، لە صەحیحی بوخاریی دا ھاو، کە پێغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ دوا ئەوێ لە ئەشکەوتی حیرا دا جیبریل بۆ دەچێتە سەر شێوەی پیاویک و پێغەمبەری خاتەم بەخۆیەو دەگوێ، بەسەرھاتە کە ھەبە، دوا یی خوا پشتیوان بێ لە تەفسیری سوورەتی

(العلق) دا پىي دەگەين و باسى دەگەين، كە جىبرىل پىي دەفەرموى: بخوئنه! دەلى: خوئندەوارنيم، دووبارە جىبرىل بە خۆيەو دەگوشيت و بەرى دەداو پىي دەلى: بخوئنه! ديسان دەلى: خوئندەوار نيم، بۆ جارى سيەم بە ھەمان شيۆە، جارى سيەم، يان بۆ جارى چوارەم بە پىي جياوازىي رىوايەتەكان پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: (مَاذَا أَقْرَأَ)، چى بخوئنم؟ ئنجا ئەو پىنج ئابەتەى سەرەتاي سوورەتى (العلق) ى بۆ دادەبەزىنى: ﴿أَقْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝٣ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝٤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝٥﴾.

دوايى كە پىغەمبەرى خاتم ﷺ دەگەرتەو بە بۆ مالى و دەفەرموى: دەترسم دەستم لىوئە شىترابى و بە دايكىمان خەديجە دەفەرموى: دامپۆشە! خەديجەش دلى دەداتەو، ئنجا بۆ جارىكى ديكە، جىبرىل لەسەر شيۆەى راستەقىنەى خۆى، خۆى پىشانى پىغەمبەرى خوا ﷺ دەدات لە ئاسودا، ئنجا ئەو يە خواي پەرورەدگار باسى دەكات، كە موھەممەد ﷺ جىبرىلى بىنيو لە ئاسوى پروندا، واتە: لەسەر شيۆەى راستەقىنەى خۆى، ئەگەرنا لە ئەشكەوتى (حراء) دا، لەسەر شيۆەى پياويك كە جىبرىل خۆى بردبوو سەر شيۆەى وى، دىيووى و ئەو پىنج ئايەتە موبارەكەى سەرەتاي سوورەتى (العلق) ىشى پى فەرموو بوون.

(۳) - ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ﴾، ئەو لەسەر گەياندىنى پەنھان و ناديار، چرووك نيه، (ضنين)، يانى: (بخيل)، بە ماناي: چرووك و دەست قووچاو، واتە: وانيە خواي زاناو توانا شىتىكى پەنھانى پى بلئ، بەلام ئەو بە ئىوئەى رانەگەيەنئ.

ئەو وشەيە بە شيۆەيەكى ديكەش خوئندراوئەتەو: (بظنين)، يانى: (زَمْتَهُمْ)، تۆمەتبار، واتە: موھەممەد ﷺ تۆمەتبار نيه، لەسەر گەياندىنى پەنھانىك كە خواي پەرورەدگار ئەوى لى ئاگادار دەكاتەو، بەلكو موھەممەد ﷺ پياويكى راستگۆو راستىژو ئەمانەت پارىژە.

لە بارەى ئەو دوو خوئندەوئەو، ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: خوئندەوئەى (بظنين) بە ھىژترە، لە ھى (بضنين) و، دوو بەلگەشيان ھىناوئەو:

۱- بېيروايەكان موحەممەدىان ﷺ بەۋە تۆمەتبار نەكردو، كە چرووكە (إِنَّهُمْ لَمْ يَبْخُلُوْهُ)، ئەوان بە چرووكيان دانە نابوو، بەلكو دەيانگوت: شېتە، يان دەيانگوت: جادووگەر، يان دەيانگوت: كاهىنە، يان دەيانگوت: شاعىرە، كەۋاتە: بەشتى دىكە تۆمەتباريان كردو، نەك گوتىتايان: چرووك و رۇدەو ھىچى لەدەست ھەلناوەرئى.

۲- ئەگەر وشەكە (ضنين) بووايە، ئەو كاتە دەيفەرموو: (وما هو بالغيب بضنين)، واتە: موحەممەد ﷺ بە گوتتى شىتەك كە پەنھانەو خۇاى پەنھانزان ئەۋى لى ئاگادار كىردۆتەۋە، چرووك نىيە، (ضاد و طاء)، كە بە (أخت الضاد وأخت الطاء)، ناۋىراۋن، كاتى خۇى كە نووسراۋن، لە رېئوۋسى كۇندا زۆر لىك نىزىك بوۋن، چونكە ئەو چوكلەيەي سەر (ضاد) ەكە، دەيكات بە (طاء)، بەلام بىگومان ھەردووك خويىندەنەۋەكان مۈتەۋاتىرن و (الطبري و ابن كثير) و زۆرىك لە زانايانىش گوتتويانە: باش نىيە، ھەلسەنگاندن بىرئى لە ئىۋان خويىندەنەۋەكاندا، مادام ھەموۋيان بە تەۋاتور بە ئىمە گەبشتوۋن، واتە: كۆمەللىكى زۆرى ھاۋەلەن لە پىغەمبەرى خۇاىيان بىستەۋە، ئەۋانىش بە كۆمەللىكى زۆرى دۋاى خۇاىيان گەياندەۋە، ئەۋانىش بە ھەمان شىۋە، ھەتا گەيشتۆتە ئىمە.

ئىنجا دۋاى ئەۋەى خۇاى پەرۋەردگار تۆمەتى شىتتى لە موحەممەد ﷺ دوورخستەۋە، بە بەلگەى ئەۋەى ھاۋەل و پەفىقتانەۋە لە ئىۋتاندايەۋ چاك دەيناسن، ھەرۋەھا دۋاى ئەۋەى رايگەياند كە موحەممەد ﷺ لە خۋوۋە قسە ناكات، بەلكو جىبرىلى بىنيۋە لە ئاسۋى رۋوندا، كە مەبەست ئەۋ جارىيە لە شىۋە راستەقىنەى خۇى دا بىنيۋەتى، ەك لەم دەقەى سۈننەتىش دا ھاتەۋ:

{عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فِي قَوْلِهِ: ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾، قَالَ: رَأَى النَّبِيُّ ﷺ جَبْرِيلَ لَهُ سِتْمَانَةٌ جَنَاحٍ { (اخرجه البخاري: ۴۸۵۶، ومسلم: ۱۷۴، والترمذي: ۲۲۷۷، والنسائي في التفسير: ۵۵۴)، واتە: ەبەدوللاى كورى مەسعوود (خۋا لىى رازى بى)، لە بارەى فەرمايشتى خۋاۋە كە دەفەرمۋى: ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾، واتە: بە ئەندازەى دوو كەۋانە، ياخود نىزىكتىش لىتى نىزىك بوو، گوتتويەتى: پىغەمبەر ﷺ جىبرىلى بىنيۋە، شەشسەد (۶۰۰) بالى ھەبوۋە.

واتە: لێرەدا مەبەست دیتنی پێغەمبەرە ﷺ بۆ جیبری.

وەك له تەفسیری سوورەتی (النجم) دا بە تەفصیل لەو بارەووە قسەمان کردووە.

ئنجای دواى ئەووە خواى کاربەجێ دیتە سەر باسى قورئان و دەفەرموى:

(۴) - ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ﴾، ئەو (قورئان) یش قسەى شەیتانیکی دوورخراوە نیە (له بەزەیی خوا).

﴿رَّجِيمٍ﴾، لەسەر کیشی (فعیل) و بە مانای (مفعول) ه، واتە: بەرد بارانکراو، لێرەدا مەبەست پێی ئەووەیە لە بەزەیی خوا دوورخراوەتەو، وەك چۆن كەسێك بتهوێ دووری بخەیهو، بەردانی پێدا دەى بۆ ئەوێ بپروا، شەیتانی ئاوا لە بەزەیی خوا دوور خراوەتەو، ئەم قورئانەش قسەى شەیتانیکی دوور خراوە نیە لە بەزەیی خوا، وەك تێو لاف لێدەدەن و تۆمەت هەڵدەبەستن.

(۵) - ﴿فَإِنَّ تَذَهُبُونَ﴾، ئنجای بۆ کوێ دەچن؟ بەرەو کوێ دەپۆن، لە حالیکدا بەلگەتان لەسەر تەواو کراو؟ ئەمەش ئەو دەگەیهێت کە هەر كەسێك عەقلى خوێ بەکاربێت و تەماشای قورئان بکات، دەزانێ لە جگە لە خواى پەرورەدگارەو، ناگونجێ ئەم قورئانە هاتبێ.

وەك لە کتێبه کانی میژوودا هاتووە کە ئەبوو بەکری صیددیق (خوا لێی پازى بێ) دواى کۆچى دواى پێغەمبەرى خوا ﷺ، کە مسوڵمانان هەلیان بژاردووە بە یەکەم جێنشینی پێغەمبەرى خاتەم، شاندىك لە لای موسەیلیمەى درۆزنەووە هاتوونە لای و، لافى ئەوێان لێداووە کە موسەیلیمەش سروسى بۆ کراووە خوا کتیبى بۆ ناردووە! ئەبوو بەکریش (خوا لێی پازى بێ) دەلێ: بۆم بخوێننەو، ئەوانیش هەندىك لەوێ گوايه موسەیلیمە بۆى نێردراو، بۆى دەخوێننەو، ئەبوو بەکریش (خوا لێی پازى بێ) دەلێ: بە دلایى ئەم قسەیه لە خواوە دەرنەچوو، واتە: هەر وەك قسەى ئاسایین، یەکیك لەو قسانەى موسەیلیمە

گوتتويەتى: منیش بۆم نیردراوه به وه حیى، ئەوہیە که لاسایى سوورپەتى (القارعة) ی کردۆنەوہ: ﴿الْقَارِعَةُ ۱﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿۲﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿۳﴾، گوتتويەتى: (الضُّفْدُ، مَا الضُّفْدُ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا الضُّفْدُ)، یاخود گوتتويەتى: (الفيل، ما الفيل، وما أدراك ما الفيل، لهُ أذنان عريضان، وخرطوم طويل)، فيل چيیه؟ تۆ چووژانى فيل چيیه؟ دوو گوئی پان و لووتیکى دريژی هەیه!.

هەلبەتە هەموو کەس دەتوانی ئەو جوړە قسەیه بکات، ئنجا ئەوە لە کوێ و ئەوە لە کوێ که خواى پەرورەدگار فەرموویەتى!!

بۆیە خواى پەرورەدگار دەفەرموی: ﴿فَإِنَّ تَذْهَبُونَ﴾، بەرەو کوێ دەچن؟ واتە: ئێوە لە تۆمەتبار کردنى قورئاندا بەوہى قسەى شەیتانیکی نەفرین لیکراوو دوورخراوہیە لە بەزەیی خوا، زۆر دوور دەپۆن، زۆر لە هەق دوور دەکەونەوہ. (۶) - ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾، ئەو تەنیا بیرخەرەوہیە بۆ جیہانیان، (إن)، لێرەدا بە مانای: (ما) ی لایەرە (النافیة) یە، یانی: (ما هو إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ)، قورئان هیچ شتێک نیە، جگە لە بیرخەرەوہ و پەندو ئامۆژگاریی بۆ جیہانیان، جیہانیانیشت:

أ- دەگونجی مەبەست پێی هەموو مەرقەکان بێ، لە هەر شوێنیکى گۆی زەویدا هەن.
ب- دەگونجی مەبەست پێی مەرق و جند بێ، (عَالَمِي الْإِنْس و الْجِن).

ج- دەشگونجی مەبەست پێی جگە لە ئەوانیش بێ، چونکە ئەو پەيامەى پێغەمبەرى کۆتایی ھێناویەتى ﷺ لە بەرژەوہندیی زیندەوہران و ئازەل و پەرەورو ژياندارانیش دایە، بە گشتی، لەبەر ئەوہى پێغەمبەرى خاتەم ﷺ فەرمانی بە مسوڵمانان کردوہ بە چاکە لەگەڵ ئاوو دارو درەخت و پێ و بان و ژینگەدا، لەگەڵ دەوروبەریاندا، لەگەڵ ئازەلەندا، لەگەڵ پەرەوہران دا، لەگەڵ زیندەوہراندا، مامەلە بکە.

(۷) - ﴿لَمَن شَاءَ مِنكُمۡ اَنۡ يَّسْتَقِیۡمَ﴾، بۇ ھەر كامىك له ئىۋه پىك و راست بى، ھەلبەتە كە دەفرەمۋى: بۇ ھەر كامىك له ئىۋه پىك و راست بى، واتە: پىك و راست بى له گەل خوادا ﷻ، له گەل خودى خۇيدا، له گەل خەلكدا، ئنجا زمانى راست بى، دلى راست بى، كردهۋى راست بى، ھەروەھا ديوى پەنھانى راست بى، ديوى دەرەۋى راست بى، راست و پىك بى، بە ماناى وشەو بە گشتى.

(۸) - ﴿وَمَا تَشَاءُونَ اِلَّا اَنۡ يَّشَاءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِیۡنَ﴾، ناشتانهۋى تاكو خۋاى پەرۋەردگارى جىھانىيان نەبەۋى.

ھەندىك له تەفسىرەكان ھىناۋىانە دەلىن: يەكىك له زلەزلانى قورەيش، يەكىك له بىپروا دەستپۇشتوۋەكان، گوتى: كەواتە، ئەۋە عايدى خۇمانە، داخۇ راست دەين، يان راست نابىن، ئەگەر ويستمان راست و پىك دەين، ئەگەر نەشمانويست پىك و راست نابىن، دەلىن: بۇيەش خۋاى پەرۋەردگار فەرموۋىتە: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ اِلَّا اَنۡ يَّشَاءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِیۡنَ﴾، ناشتانهۋى مەگەر خۋاى پەرۋەردگارى جىھانىيان بىەۋى.

لىرەدا زانايان زۆريان قسەيان كرده، ۋەك پىشتريش لەۋ بارەۋە ھەر دواوين، كە ئايا ئەمە مەبەست پىي چىيە؟ بۇيە لەۋ بارەۋە كورە باسك دەكەين.

کورتە باسیک له باره‌ی

په‌یوه‌ندیی ئێوان ویستی په‌های خواو ویستی به‌شیی مروّفه‌وه

هه‌ر کام له قه‌ده‌رییه و موعته‌زیله‌و، جه‌برییه ته‌و ئایه‌ته‌یان: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، به به‌لگه هه‌تاوه‌ته‌وه له‌سه‌ر بیرو‌پای خۆیان:

قه‌ده‌رییه‌و موعته‌زیله، گوتوو‌یانه: لێره‌دا خوا ﷻ کاره‌که‌ی به‌ستۆته‌وه به ویستی خۆمانه‌وه، که‌وا‌ته: خوا ویستیکی داوین، به‌و ویسته ده‌توانین پێک و راست بین و، ده‌ستوانین چه‌وت و لار بین، بۆیه ته‌وه ده‌گه‌رێته‌وه بۆ خۆمان.

جه‌برییه‌ش گوتوو‌یانه: ته‌ها خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، ناتانه‌وێ تاکو خۆای په‌روه‌ردگاری جیهانیان نه‌یه‌وێ، که‌وا‌ته: هه‌ر کرده‌یه‌که ده‌یکه‌ی، ده‌بێ خوا بیه‌وێ، ئنجا ده‌توانی ته‌نجامی بده‌ی.

لێره‌دا وه‌ک جارانی دیکه‌ش باس‌مان کردوه، هه‌ر کام له قه‌ده‌رییه‌و موعته‌زیله‌و جه‌برییه، یه‌کیکیان تووشی کورته‌هه‌تانه‌بووه‌و، یه‌کیکیان تووشی تێپه‌راندن بووه‌.

قه‌ده‌رییه‌و موعته‌زیله، که ده‌لێن: مروّف ده‌توانی هه‌موو شتێک بکات و ته‌نانه‌ت به‌دیه‌ینه‌ری کرده‌وه‌کانیشی بێ، له راستیدا ته‌وه جو‌رێکه له تێپه‌راندن (إفراط).

جه‌برییه‌ش که ده‌لێن: مروّف هه‌یج شتێکی بۆ نا‌کری، تاکو خوا بۆی نه‌کات، ته‌وه‌ش بێ‌گومان کورته‌هه‌تانه‌ (تفریط)ه‌.

تاکه‌ پای راست و پێک که زۆربه‌ی هه‌ره زۆری زانیانی ئۆممه‌ت له‌سه‌رینی، هه‌رچه‌نده شتێه‌ی ده‌رپه‌نه‌که‌یان جو‌راو جو‌ره، ته‌وه‌یه:

خوا ﷻ ویستیکی به‌ تێمه‌ی مروّف داوه، هه‌روه‌ها جندیش به‌ هه‌مان شتێه‌، که به‌و ویسته، به‌و ئیراده‌یه، ده‌توانین چاکه‌مان پێی بوێ و ده‌توانین ئیمانی پێ

هەلبژێرین و فەرمانبەری، دەشتوانین بە پێچەوانەوه: کوفرو خراپەو بێ فەرمانیی پێ هەلبژێرین، که خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ناتانەوێ تاکو خۆی پەرەردگاری جیهانیان نەیهوێ، واتە: تێوه نەتاندەتوانی پێ راست بگرەن بەر، یان پێی چەوت، ئەگەر خوا ﷻ ئەو توانایە پێ نەدایان، ئەکە بۆ هەر کردەوهیەکی چاک، یان خراپ که مەرووف دەیکات، خوا ﷻ پێی بدات، ئنجا بتوانی بیگات، نەخێر نایەت کە وا نافەرموێ، بەلکو دەفەرموێ: تێوه ناتانەوێ تاکو خوا نەیهوێ، واتە: بۆیە دەتوانن چاکەتان بوێ و، بەو ویستە بەشیی (إرادة جزئية) بەی پێتان دراوه بۆ تاقیکردنەوه، دەتوانن پرووی پێ لە تێمان و تاعەت و چاکەکاریی بکەن، یاخود بە پێچەوانەوه: پرووی پێ لە بێپروایی و خراپەکاریی بکەن، چونکە خوا ﷻ ئەو ویست و توانایە پێداون.

کەواتە: ئەنجامدانی هەر کردەوهیەکی مەرووفەکان، ئەگەر چاک بێ، ئەگەر خراپ بێ، پەيوەست نە بە ویستی خۆی کارزان، که لەو کاتەدا خوا بیهوێ، ئنجا مەرووف بتوانی بیگات، بەلکو خوا ﷻ ویستیکی پێداون، بەو ویستە ئەوهی بیانەوێ پێی هەلبژێرن، ئنجا لەبەر ئەوهی پێدانی ئەو ویستە، بە ویستی پەهای خۆی پەرەردگارە، بۆیە خۆی پەرەردگار ناوی فەرمووه.

بە راستیی مەرووف دەبێ لێرەدا وریا بێ و، نە تێپەرێتی و سەری بە بیرۆکەیی موعتەزێلەو قەدەرییە بگات، نە کورتیشی بێتی و سەری بە جەبر بگات، که بە داخەوه ئەشعەرییەکانیش هەتا پاددەیهک و ماتوردییەکانیش لە ژێر کاریگەریی بیرۆکەیی جەبریە دابوون.

مامۆستای گەورەیی کۆیە لە تەفسیرەکی خۆی و لە کتیبیکی خۆیدا دەلێ:

{چونکە سەلبی تەئسیریان لە قودرەتی عەبدی کرد

ئۆممەتی وا زەبەلاح هەمووی بە زیندووویی مرد!

بیرۆکەیی جەبر دەلێ: مەرووف هیچ شتیکی لە دەست نایەت و ناتوانی هیچ شتێک ئەنجام بدات، تاکو خوا بۆی ئەنجام نەدات و بۆی نەخۆلقێتی! ئەمەش

بویه بیروکی جهر له گه ل ټایه تکاندا ټیک ده گیرئ، نجا نه گهر ټایه ټیکئ
 ناوای له سر به به لگه بیننه وه: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾
 وه ک پیشتیش گوټان: مانا راست و دروسته که ی به مجوره یه: ټیوه نه تانده توانئ
 بتانه وئ، مه گهر خوا ویستبای به وه که توانای ویستنتان پئ بیخه شی و پییداون،
 واته: نه گهر خوا نه و توانایه ی پئ نه دابان، نه تانده توانئ چاکه تان بوئ، یان
 خراپه، به لام ټیستا که ده توانن رټئ راست بگرن و رټئ چه وتیش بگرن، له به ر
 تهویه که خوی زانو به توانا تواناداری کردوون.

ههروههها که دهفه رموی: ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾، بۆ ههه کامیک له ئیوه بیهوی ریک و راست بی، واته: مرۆف ده توانی ریک و راست بی، ههروهه ده توانی چهوت و لاریش بی، ههه بهوه شه که مرۆف تاقی ده کرێته وهه، خراوته تاقی کردنه وهه.

هه‌به‌به‌ته‌ تێپه‌راندن خراپه‌و کورته‌په‌نایش خراپه‌و خه‌تی ئێوه‌راست گرتن چاکه‌، تێمه‌ که‌ پێنج فه‌رزه‌ له‌ خوای په‌روه‌رگار ده‌پارێنه‌وه‌: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ١. وا‌ته‌: پێی راستمان پێشان بده‌، هه‌مان‌خه‌ سه‌ر پێی راست، بێ‌گومان دۆزینه‌وه‌ی پێی راست، ئاسان‌ نیه‌، بۆ‌یه‌ش خوا تعالی ئه‌و هه‌موو پێغه‌مبه‌رانه‌ی نارادوون، که‌ پێی راست پێشانی تێمه‌ بده‌ن، له‌ بواری بووناسیی و ئیمان و عه‌قیده‌دا، له‌ بواری تێروانین و بۆ‌جونه‌کان‌ دا، له‌ بواری کرده‌وه‌کان‌دا.

که خوا دەفه رموئ: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، ناشتانهوئ تاکو خوای پهروهردگاری جیهانییه کان نهیهوئ، واته: بۆتان نه دهه لوا، بتوانن پږی رڼک و راست هه لږژیرن، ته گهر خوا تهو توانایه ی پښته دابان.

لیره دا تۆزیک چه مکى ته م رڼک و راست بوونه: ﴿لَمِنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾، روون ده کهینه وه:

یه که م: بهر له هه موو شتیک مروؤف ده بږ کار له سه ر خوئ بکات، عه قلیکی رڼک و راستى هه بږ، نجا ده بږ کار له سه ر خوئ بکات، دڭ و ده روون و ناخ و زگماکیکی پاک و ساغ و راستى هه بږ، ده روونی بږار بکات لهو شتانه ی زگماک ده شوئین و چه شماندازی تیکده ده ن، ههروه ها مروؤف ده بږ هه ولږدات تهو زانراوانه ی به هوئ پښچ هه سته کانه وه په یدایان ده کات، رڼک و راست بن، به هه له دا نه چږ، گوئ به هه له زانباریه بیستراوه کان وه رنه گری و، چاوی به هه له بیستراوه کان نه بینت، ههروه ها هه سته کانی دیکه شی.

دوو ه م: مروؤف ده بږ وه ک چو ن له پروی عه قڭ و زگماک و، به کاره یانی هه سته کانه وه رڼک و راست ده بږ، رڼک و راستیش له ئایین و بهرنامه ی خوای پهروهردگار تښگات و لږی حالږ بږ، چونکه چهوت تښگه یشتن له ئایین، پابه ندیه کی چهوت و لاریش بهرهم دږن.

سییه م: مروؤف ده بږ هه ولږدات له زاتی خویداو له گه ل خویدا راست بږ، ته وه ی به زمانى ده یلږ، له دلږشی دابږ، ته وه ی به زمان گوئ، به کرده وه ش جږ به جږی بکات، واته: دڭ و زمان و کرده وه کانی پښکه وه جووت بن.

چواره م: ده بږ هه ولږ دات له گه ل خوا دا راست بږ و کاتیک ده لږ: خوايه! بهس تو ده په رستم و، داوا ی یارمه تی ته نیا له تو ده که م، بهه سه ر پږی راست، به جیددی و به هه موو توانایه وه سه ر هتا هه ولږدات له بهرنامه ی خوا تښگات، چونکه ته گهر له ئایینی خوا تښه گات، چو ن ده توانږ خوا بهرستى و، ده توانږ به پږی راستى خوا دا پروات، ته گهر شاره زای پږی راستى خوا نه بږ؟

پینجەم: ھەروەھا دەبى ھەولبەت لەگەڵ خەلکیشدا راست بى، چ نيزيك و دوست بن، چ دوورو ناحەزبن، دەبى لەگەڵياندا ساغ و راست بى، ئەویش بە گشتى و لە ھەموو ڕوونکەوہ: لە ڕووى ڕەوش و ئاکارو ھەلسوکەوت و مامەلەى ڕۆژانەيەوہ، لە سەرچەم بوارەکانى ژيان دا.

شەشەم: ھەروەھا مەرووفەکان دەبى ھەولبەدن بە گشتى و بە کۆ لە ڕووى ئیدارەدانى کۆمەلگاوہ، بە ڕیئەى راستاو بە شىوہيەى راست و دروست کۆمەلگايەکیان بە ڕیوہبەرن، ديسان ھەر کاميکيان وەك تەك کارىکى دەکەوتە دەست لە بە ڕیوہبردنى کۆمەلگا، ھەروەھا لە چوارچێوہى خێزاندا، دەبى ھەولبەت مالى و خێزانەکەى بە ڕێك و راستى بە ڕیوہبەرى، ئنجا ئايا چەندە قسەى دە ڕواو کارى لەبەر دە ڕوا، ئاوى لە دوا دى، دەبى ھەولبەت بە شىوہيەى ڕێك و راست، ئەوانەى لەبەر دەستيدان، سەرپەرشتيان بکات و، بە ڕى راستياندا بەرى.

خوای پەرورەدگار بە لوتف و کەرەمى خوێ ئیمە لەو کەسانە بگيرى، کە ھەمیشە لە زاتى خوياندا راستن و، لەگەڵ خوادا راستن و، لەگەڵ خەلکدا راستن، دیوى شیراوەو پەنھانیان راستەو، دیوى دیارو بەرچاویان راستەو، لە ھەموو ھەلسوکەوتياندا ھەولبەدەن، ڕێك و راست بن، تاكو وەبەر ئەو موزدەيەى خوا بکەوين، کە دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ (التوبة، ۱۱۹) ئەو ئەوانەى ڕواتان ھێناو! پارێز لە خوا بکەن و لەگەڵ راستان دا بن، پێشى فەرمان دەکات بە پارێزگارى (تقوى)، لەبەر ئەوہى تەقوا ناخى مەرووف دەشوات و لە دیوى نیوہوہى ساغى دەکات و سافى دەکات، ھەر کاتیش وابوو دەتوانى لەگەڵ راستانىش دا بى و، لەگەڵ راستانىشدا بە ڕیدا ڕوات.

لێرەش دا کۆتایى بە تەفسیری سوورەتى (التکویر) دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سوورہ تی

الْإِنْفُطَارِ

دەستپیک

بەرپـۆزان!

ئەمپـۆ کە (۱۹)ی مانگی (ذي القعدة)ی سالی (۱۴۴۱)ی کۆچیی بەرانبەر (۱۰)ی تەممـووزی سالی (۲۰۲۰) زاینییه، لە شاری هەولێر، خوا پشـتیوان بـۆ دەست دەکەین، بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الإنفطار).

پێناسە ی سوورەتی (الإنفطار) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر ناوی سوورەتی (الإنفطار)ی بۆ بەکارهاتووە، پێشتر ئەم فەرموودەیەمان بۆ هێنا، لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (التکویر)دا، کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: {مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ رَأَى عَيْنٍ، فَلْيَقْرَأْ: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ ①، ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ﴾ ②، ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ﴾ ③}، (أخرجه أحمد: ۴۸۰۶، قال الهيثمي ج ۷، ص ۱۳۴: رواه أحمد بإسنادين رجالهما ثقات، والترمذي: ۳۳۳۳، وقال: حسن غريب، والحاكم: ۸۷۱۹، وقال: صحيح الإسناد، وأبو نعيم في الحلية ج ۹، ص ۳۳۱).

واتە: هەر کە سێک پێی خۆشە، تەماشای رۆژی قیامەت بکات، وەک ئەوەی بە چاو ببینی (بە چاوی سەر)، با سوورەتی: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ ① و ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ﴾ ② و ﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ﴾ ③، بخوێنیتەوه.

بەلام وێرای ناوی (سورة الإنفطار)، سێ ناوی دیکەشی بۆ بەکارهاتوون:

ا- سورة ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾ (۱).

ب- سورة انفطرت.

ج- سورة المنفطرة.

به‌لام ناوی هه‌ره باوی (سورة الإنفطار)ه.

دووهم: شوینی دابه‌زینی:

ئهم سووره‌ته به یه‌کده‌نگی زانایان مه‌ککه‌یه، له‌و باره‌وه‌ش ئهم ده‌قه دینین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾ (۱) هَمَكَّةً).

واته: عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌باس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا گو‌توو‌یه‌تی: سووره‌تی: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾ (۱)، له‌ مه‌ککه دابه‌زیوه.

سییه‌م: ریزه‌ندی له‌ موصحف و له‌ دابه‌زیندا:

ئهم سووره‌ته موباره‌که له‌ موصحف‌دا، ژماره‌که‌ی: (۸۲)یه‌و، له‌ دابه‌زینش‌دا هه‌ر ژماره (۸۲)یه‌و، له‌ رووی دابه‌زینه‌وه، پێش سووره‌تی (الإنشقاق)و، دوا‌ی سووره‌تی (النازعات)، دابه‌زیوه.

چواره‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:

به‌ لای تێک‌پرای ژمێره‌رانی ئایه‌ته‌کانی قورئان، ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی ئهم سووره‌ته موباره‌که نوژده (۱۹)یه.

پىنجەم: نىۋە رۆكى:

ئەم سوۋرەتە موبارەكە لە بارەى سى بابەتى سەرەككىيەو دەدوئى:

بابەتى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۵)، پىنج (۵) ئايەتى سەرەتا، باسى رۆژى دوايى بە ھەردوو قۇناغەكەيەو.

قۇناغى يەكەم: سى نىشانانى لى دەخاتەروو.

قۇناغى دووہم: دوو نىشانانى لى دەخاتەروو.

بابەتى دووہم: ئايەتەكانى: (۶ - ۱۲)، ھەوت (۷) ئايەت، دواندى مەرۇف بە سەرەنشەكردىيەو، كە بۆچى بەرانبەر بە پەرۋەردگارى فريوى خواردوۋو بوغرا بوو، لە ھايتكىدا كە بە چەندان قۇناغ ھىتاويەتە دى، پاشان خستەرووى ئەو راستىيە كە فريشتە پارىزەرەكانى بەسەرەوۋەن و، ھەرچى مەرۇفەكان ئەنجامى دەدەن، لە خولياو نيازى عەقلى و دليان و، وشەو تەعبىرى زارو زمانانيان و، لە كەردەوئى ئەندامەكانيان، ھەمووى دەزانن.

بابەتى سىيەم و كۆتايى: ئايەتەكانى: (۱۳ - ۱۹) دەگرىتەو، ھەوت (۷) ئايەت، باسى سەرەنجامى ھەر كام لە چاكەكاران و تاوانباران و، پىئاسەيەكى كورتى رۆژى دوايە.

شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى:

ئەم سوۋرەتە موبارەكە چوار تاييەتمەندىيمان لى كەوتوونە بەرچاو:

۱- تاكە سوۋرەتتىكە باسى رۆژى دوايى كەردىن، بە ھەردوو قۇناغەيەكەيەو، لە تەنيا پىنج (۵) ئايەتداو، سى رووداوى ئاخىر زەمان و دووانى قىامەتى تىدا باس كرابت، لە ئايەتەكانى: (۱ - ۵)دا.

- ۲- ئەم تەعبیرە راچلەكینه، تەنیا لەم سوورەتە موبارەكەدا هاتو: ﴿يَتَأَيَّأُ الْإِنْسَانُ مَا عَمِلَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ (۶)
- ۳- بە (چوار) قۆناغی پلە پلەیی باسی دروستکردنی مرووف لە پرووی جەستەییەوه کراوه، لە ئایەتەکانی: (۷ - ۸)دا.

۴- چەند وشەو تەعبیریکی تایبەت بەم سوورەتەوه:

- ۱- وشەى: ﴿أَنْثَرْتُ﴾، واتە: پرژو بلاو بوو.
- ۲- وشەى: ﴿فُجِرْتُ﴾، واتە: تەقییەوه، یاخود تیکەل بوو.
- ۳- وشەى: ﴿بُعِثْتُ﴾، شکرنایهوه، یاخود هەلگیردرایهوه.
- ۴- وشەى: ﴿فَعَدَلْتُ﴾، کە خویندراویشەتەوه: (فَعَدَلْتُ)، واتە: تۆی تەعدیل کردووه و پێك و راست کردووه، هەندێك دەلێن: (عَدَلْتُ)، یانی: پێك و راستی کردووی، هەندێكشیان دەلێن: ﴿فَعَدَلْتُ﴾، یانی: تۆی لاداوه لە چەوتیی بەرهو راستیی.
- ۵- هەروەها تەعبیری: ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ سَيِّئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾، ئەو پرژەى هیچ کەس، هیچ شتیکی بۆ هیچ کەس پێ ناکرێ و، کاروبار بە دەست خوایه، ئەم تەعبیرەش تەنیا لەم سوورەتە موبارەكەدا هاتو.

هەوتەم و کۆتایی: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیك:

تێمە نۆژدە (۱۹) ئایەتەكەى ئەم سوورەتە موبارەكە دەكەینه یەك دەرس، چونكە هەرچەندە سێ بابەتیان تیدا باسكراون، بەلام زۆر بە كورتیی و بە تیکەلکیشیی و جۆشدرایی کە ناگونجی لە یەك جیا بکێنەوه.

✧ ده‌رسی یه‌که‌م ✧

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە سەرجهەم لە ئايەتەکانى نۆزده ئايەتەكە: (۱ - ۱۹) ى ئەم سوورەتە موبارەكە دەگرېتە خوۋى، كە وەك گوتمان: سى بابەتى گەرەو گرنگ و سەرەكىي دەگرە خوۋان.

بابەتى يەكەم: باسى پۆژى دوايى، بە ھەردوو قۇناغى ئاخىر زەمان و ھەلسانەو زىندووكرانەو، لە پېنج ئايەتى سەرەتادا.

بابەتى دووهم: بانگکردنى مرووف و سەرزنشتکردنى لەسەر ھەلخەلەتان و فريو خواردنى لە بەرانبەر خواي پەرورەدگاردا، كە لە ھەوت (۷) ئايەت پېك دى، ئايەتەكانى: (۶ - ۱۲).

بابەتى سېيەم: باسى سەرەنجامى ھەر كام لە چاكەكاران و تاوانباران لە قيامەتدا، لە ھەوت (۷) ئايەتى كۆتايى، ئايەتەكانى: (۱۳ - ۱۹) دا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ﴿۲﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشَرتْ ﴿۳﴾ وَإِذَا الْيَحَاوُ فُجِرَتْ ﴿۴﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ﴿۵﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿۶﴾ يَتَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ الْعَكْرِمِ ﴿۷﴾ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَلَكَ ﴿۸﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿۹﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ ﴿۱۰﴾ وَإِنْ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿۱۱﴾ كِرَامًا كَنِينٍ ﴿۱۲﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿۱۳﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿۱۴﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿۱۵﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الَّذِينَ ﴿۱۶﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ﴿۱۷﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ﴿۱۸﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ﴿۱۹﴾ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ﴿۲۰﴾

مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان

(به ناوی خوای به به زه یی به خشنده. هەر کات ئاسمان لیکچرا ①)
 هەر کاتیش ئەستێره کان هه لوه رین (و پرژان) ② هەر کاتیش ده ریاکان
 ته قێترانه وه ③ هەر کاتیش گوڤه کان ژێرو ژوور کران (و هه لگێردرانه وه) ④
 هه موو که سێک ده زانی چی پیشخستوه و چی دواخستوه! ⑤ ئەه مرۆف!
 چی تۆی به رانبه ر به پهروه ر دگاری به خشنده ت فریوداوه؟ ⑥ ئەو که سه ی
 دروستیکردووی و پێک و پێکی کردووی و هاوسهنگی کردووی ⑦ له هه ر
 وینه یه کدا که ویتوو یه تی پێکیه ئناوی؟ ⑧ وا نیه (وه که ئیوه خه یال ده که ن)،
 به لکو ئیوه پوژی سزاو پاداشت به درۆ داده ئین ⑨ به دلنیا ییش پارێزه رانتان
 به سه ره وه ن (له فریشتان) ⑩ په سنده به پێزن و (تۆمار که رو) نووسه رن (بو
 کرده وه کانتان) ⑪ ده زانن چی ده که ن! ⑫ مسوگه ر چاکه کاران له ئیو نازو
 نیعمه ت (ی به هه شت) دان ⑬ تاوانبارانی ش له ئیو کلپه (ی دۆزه خ) دان ⑭ له
 پوژی سزاو پاداشتدا ده یچنه تی (و به شیوه یه کی تایبه ت پیتی) ده سوو تێن رین ⑮
 (به رده وامیش تیدا ده بن و) هیچ کات بویره ری نابن ⑯ چی به تۆی زاناندوه
 پوژی سزاو پاداشت چییه؟ ⑰ دیسان چی پیتی زاناندووی پوژی سزاو پاداشت
 چییه؟ ⑱ پوژی که هیه ک هسه شتیکی بو هیه ک هسه به ده ست نیه، له و
 پوژه دا کارو بریار هه مووی هی خوایه ⑲).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَفْطَرْتُ): (الْفَطْرُ: الشَّقُّ طَوْلًا، أَفْطَرَ: انْشَقَّ، تَفَطَّرَتْ: تَشَقَّقَتْ وَتَصَدَّعَتْ)، (فَطَرَ): بریتیه له وهی شتیک به باری درێژیدا بقلیشینی، دای بدری، (انْفَطَرَ)، یانی: (انْشَقَّ)، واته: قلیشا، یاخود پچرا، (تَفَطَّرَتْ: تَشَقَّقَتْ وَتَصَدَّعَتْ)، واته: ئه وه شته له یه ک بووه وهو پچرا.

(الْكَوْكَبُ): (جَمْعُ كَوْكَبٍ، وَالْكَوْكَبُ فِي عِلْمِ الْفَلَکِ جُرْمٌ سَمَاوِيٌّ يَدُورُ حَوْلَ الشَّمْسِ وَيَسْتَضِيءُ بِذَوْرَهَا وَالْكَوْكَبُ: النُّجْمُ)، (کواکب) کوو (کوکب) ه، که له زانستی گهردووناسییدا بریتیه له ته نیککی ئاسمانیی به دهوری خوردا ده خولیتیه وه، له رۆشنایی خۆر به هه رمه ند ده بئ، [خۆر نو (۹) خرۆکه ی به ده وردا ده خولیتیه وه، یه کتیکان زه وییه وه ئه وان ی دیکه: (مه رریخ و موشته رری و زو حه ل و نیتو و بلو تو و ن و ئۆرانو و عه ططار دو زو هره)، وشه ی: (کوکب)، به ئه ستیره ش ده گو تر ی.

(أَنْتَرْتُ): (نَتَرُ الشَّيْءَ: رَمَى بِهِ مُتَفَرِّقًا)، (نَتَرُ الشَّيْءَ)، شته که ی هاویش ت و بلاوی کرده وه، پر ژو بلاوی کرده وه، (نَتَرُ الْحَبِّ)، ده نکه کانی بلاو کرده وه کاتیک که سی ک دانه وی ل ه ده چینی و، ده رێژی، (نَتَرْتُ الْمَرْأَةَ بَطْنَهَا)، ئا فره ت که چه ند مندالیکی ده بن، ده لی: (نَتَرْتُ بَطْنِي)، واته: سکی خۆم هه لپشته وه.

(فُجِرْتُ): (الْفَجْرُ: شَقُّ الشَّيْءِ شَقًّا وَاسِعًا، كَفَجَرِ الْإِنْسَانِ السَّكْرَ)، (فجر): بریتیه له له ت کردنی شتیک، به ده رینیکی فراوان، وه ک کاتیک مرو و ف بناوانگیر (سکر)، ئه وه شته ی بنه وان ی پی گیرا وه و رپی ئا وه که ی پی گیرا وه، لایده بات و ئا وه که به فراوانی دی.

(بُعِرْتُ): (قُلِبَ تَرَابُهَا وَأُثِرَ مَا فِيهَا)، (بُعِرْتُ)، وشه یه که پیکهاتوه له: (بُعِثَ + أُثِرَ)، یاخود وشه ی (بُعِثَ) پیتی (ری خرا وه ته سه ر، (بُعِرْتُ) واته: گله که ی

هه‌لکێڤردایه‌وه‌و ئه‌وه‌ی تێدایه‌، ده‌ره‌ینرا، وشه‌ی: (بُعِثْتَ) یان له‌: (بُعِثَ وَ أَثِيرَ)،
واته‌: هه‌لسیژاو پرش و بلاو کرا، پیکهاتوه‌، یاخود: (بُعِثَ + ر)، بۆته‌ (بُعِثْتَ).

(مَا غَرَّكَ): (الْغُرُورُ: الْإِطْمَاعُ مَا يَتَوَهَّمُهُ الْمَغْرُورُ تَفَعُّلاً وَهُوَ ضَرْبٌ) (غُرُور): بریتیه‌
له‌ ته‌مادار کردنی که‌سیک به‌وه‌ی بابای ته‌مادار، به‌ قازانجی تێده‌گات، به‌لام
زیانیه‌تی، واته‌: فریو خواردن.

(غَرَّكَ): (الْغِرَّةُ: غَفْلَةٌ فِي الْيَقِظَةِ، وَأَصْلُ ذَلِكَ مِنْ غَرَّ، وَهُوَ الْأَثَرُ الظَّاهِرُ مِنْ شَيْءٍ،
وَمِنْهُ غِرَّةُ الْفَرَسِ)، (غِرَّة): بریتیه‌ له‌ بیتاگیی له‌ کاتی بێداریبیدا، کاتیک مرووف
نه‌خه‌وتوه‌و بێداره‌، به‌لام له‌ شتیک ده‌خافلی ئه‌وه‌ پیتی ده‌گوتری: (غِرَّة)، نه‌ویش
له‌ (غِرَّة)وه‌ هاتوه‌، که‌ بریتیه‌ له‌ شوێنه‌واری ده‌رکه‌وتوو له‌سه‌ر شتیک، وه‌ک:
(غِرَّةُ الْفَرَسِ)، ئه‌سپ که‌ به‌لک بێ، یاخود نێچه‌وانی سپیی بێ، یاخود خوێ
ره‌ش بێ، به‌لام قوڵ و بازووی خه‌تی سپیی تێدا بن، که‌واته‌: (غَرَّكَ)، واته‌: توێ
فریو داوه‌و هه‌لخه‌له‌تاندوه‌.

(فَسَوَّكَ): (السَّوِيُّ: الَّذِي صِينَ مِنَ الْإِفْرَاطِ مِنْ حَبِثِ الْقَدَرِ وَالْكَفِيفَةِ، وَتَسْوِيَةُ
الشَّيْءِ جَعْلُهُ سَوَاءً)، (سَوَّى): بریتیه‌ له‌وه‌ی پارێزرا بێ له‌ زێده‌پوێی و له‌
کورته‌پێنان، چ له‌ نه‌ندازه‌دا، چ له‌ چۆنه‌تی دا، که‌واته‌: (تَسْوِيَةُ الشَّيْءِ)، که‌
ده‌گوتری: (سَوَّى الشَّيْءَ، أَي: جَعَلَهُ سَوَاءً)، شته‌که‌ی رێکخست و رێک و پێکی
کرد، که‌ زێده‌پوێی که‌مه‌رخه‌می تێدانه‌بێ.

(فَعَدَلَكَ): (تَعْدِيلُ الشَّيْءِ: تَقْوِيَّتُهُ، عَدَلْتُ فَلَانًا بِفُلَانٍ: سَوَّيْتُ بَيْنَهُمَا)، (تَعْدِيلُ
الشَّيْءِ)، واته‌: پاستکردنی ئه‌و شته‌، ده‌گوتری: (عَدَلْتُ فَلَانًا بِفُلَانٍ)، واته‌: فلانکه‌سم
له‌گه‌ل فلانکه‌س دا یه‌کسان کرد.

(رَكَّبَكَ): (رَكَّبَ الشَّيْءَ: وَضَعَ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ)، هه‌ندیک له‌سه‌ر هه‌ندیک
دانا، که‌واته‌: (رَكَّبَكَ)، واته‌: توێ پیکه‌پێناوه‌، (رَكَّبَ الدَّوَاءَ: أَلْفَهُ مِنَ الْمَوَادِّ الْمُخْتَلِفَةِ)،
واته‌: ده‌رمانه‌که‌ی له‌ چه‌ند ماده‌یه‌کی جوړاوجوړ پیکه‌پێناوه‌.

(يَسْلُونَهَا): (أَصْلَاهُ النَّارَ، وَأَصْلَاهُ بِهَا، وَأَصْلَاهُ فِيهَا، وَأَصْلَاهُ عَلَيْهَا، وَصَلَاهُ)، نهوانه هه موویان به واتایه ک دین، نه گهر بویستری بگوتری: خستی نه نیو ناگره وه، ده گوتری: (أَصْلَاهُ بِهَا، وَأَصْلَاهُ فِيهَا، وَأَصْلَاهُ عَلَيْهَا)، هه روه ها وشه ی: (صَلَّى) و (صَلَّاهُ)، هه دووکیان به کار ده هیترین، نجا نه مه نه گهر وشه ی: (صَلَّى)، بو گوشت به کار بی، یان وینه ی گوشت، واته: برژاندی، که واته: (يَسْلُونَهَا)، به مانای (يَدْخُلُونَهَا) ده چنه تی، نه، به لکو یانی: پیی ده برژیترین به شیوه یه کی تاییه ت، پیی ده پیشترین.

(وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ): لیشی نادیار نابن، (غَابَ: خِلَافَ شَهِدٍ وَحَضَرَ، وَغَابَ أَي: بَعْدَ، غَابَ)، دیار نه بوو، دیار نه ما، پیچه وانیه (شَهِدَ وَحَضَرَ یه، شَهِدَ)، بینی، (حَضَرَ)، ناماده بوو، که واته: (غَابَ)، یانی: (بَعْدَ)، دوور که وته وه، (وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ)، نهو بیروایانه له دوزه خیش دا نا ناماده نابن، هه میشه تیدا ناماده ن.

مانای گشتیی نایه ته کان

خوای په روه ردگار ده فهرموئ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، واته:

۱- به ناوی خوا نه م قورئان خویندنه ده ست پیده که م.

۲- به پیی به رنامه ی خوا نه م کاره ده که م.

۳- بو وه ده سته پنانی پاداشت و په زامه ندیی خوا، نه م کاره ده که م.

۴- به هه ول و توانایه ک که خوا بوئ په خساندووم، نه م کاره ده که م.

(إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ)، (إِذَا)، وه ک پیشتریش گوتو ومانه: (ظرف زمان) ه، واته: کاتیکه کاریکی تیدا نه نجام ده درئ، خوا ده فهرموئ: (إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ).

ھەر كاتىك ئاسمان قلىشا، لە سەررا بۆ خوارى، ﴿وَإِذَا الْكَوْكَبُ انْتَرَتْ﴾ ھەر كاتىك خړۆكەكان يان ئەستىرەكان پەرژان و ھەلۆھەرىن، ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ﴾ ھەر كاتىك دەريايەكان گريان گرت، ياخود گريان تىبەردراو تەقئىندرانەوہ.

ئەم سى نىشانەيە: (شەق و پەق بوونى ئاسمان و قلىشانى و، ھەلۆھەرىنى ئەستىرەكان و پەرژانيان و، گرگرتنى دەريايەكان و تەقئىندرانەويان)، ھەر سىكىيان بىگومان لە قۇناغى يەكەمى رۆژى دوايىدان، كە قۇناغى ئاخىر زەمان، قۇناغى كۆتايى پى ھاتنى ئەم قۇناغى ژيانى دنياو، ئەم حالەتەى ئىستاي گەردوونە.

دوايى دەفەرموى: ﴿وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ﴾ ھەر كات گۆرەكان ھەلگىرپدرانەوہ، واتە: ئەوہى تىياندايە ھىزايە دەرى، (بُعْثِرَتْ)، بريتە لەوہى شتىك لای بنەوہى بىتە لای سەرىي و، لای سەرىي بىتە لای بنەوہى، واتە: ھەلگىرپدرانەوہ و سەرەوبن كران، ﴿عِلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾ ھەموو كەسىك زانى چى ئامادە كردوہ و چىشى دواخستوہ، ئەم دووانە، لە رۆژى قىامەتدا (واتە: قۇناغى دووہى رۆژى دوايىدا) پروودەدەن، بىگومان لە رۆژى قىامەتدا مردووەكان لە شوئى خويان دەردەھىزىنەوہ، و پوحيان بەبەردا دەكرىتەوہ، لەو كاتەدا ھەموو كەس، دەزانى چى پىشخستوہ و دواخستوہ، چونكە لىرەدا دەفەرموى: ﴿عِلِمَتْ نَفْسٌ﴾ (نفس)، لىرەدا (نفس) بە (نكرە)، نەزانراو ھاتوہ، واتە: ھەموو كەس دەزانى چى پىشخستوہ لە چاكەو خراپەو، چىشى دواخستوہ لە چاكەو خراپە، ياخود: چى پىشخستوہ لە چاكە و، چىشى دواخستوہ لە خراپە، ياخود چى پىشخستوہ بۆ رۆژى دوايى خوئ و، چىشى دواخستوہ ئەنجامى نەداوہ لە چاكە.

ئىجا دواي ئەوہى خوا ﴿يَوْمَ﴾ باسى رۆژى دوايى كرد بە ھەدو قۇناغەكەيەوہ:

قۇناغى يەكەم: سى نىشانەى لى ھەلدان و بريتىن لە: قلىشانى ئاسمان و، ھەلۆھەرىن و پەرژانى ئەستىرەكان و، گر تىبەردران و تەقئىنرانەوہى دەريايەكان، ئەوہ قۇناغى ئاخىر زەمان.

قۇناغى دوۋوم: ھەلگىرپدرانەھۋى گۆرەكان و ھىزانەدەرى ئەھۋى تىيائدا ھەيەو، زائىنى ھەر كەسك كە چى پىشخستوھ، چى دواخستوھ.

ھەلبەتە لىرەدا كە دەفەرموئ: ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ﴾، لە سوۋرەتى (التكوير) دا فەرموۋىيەق: ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾، ﴿سُجِّرَتْ﴾، واتە: ئايسىتران و سوۋتتىران، گريان تىبەردرا، بەلام لىرەدا دەفەرموئ: ﴿فُجِّرَتْ﴾، تەقئزانەھۋ، ئەھۋ ئىعجازىكى زانستىي تىدايە كە كاتى خۇي نەزانراو، بۇيە پروونكەرەوانى قورئان: ﴿سُجِّرَتْ﴾ و ﴿فُجِّرَتْ﴾ يان بە ماناى (مُلِيت) پىكران، لىكداونەھۋو گوتوۋيانە: ئەم دەريايانە سەر وشكانى پىر دەكەن و وشكانى ناھىلئ! بەلام لە راستىدا وانىەو ئەھۋ ئىعجازىكى زانستىي تىدايە، چونكە پەمزە كىمىيائەكەى ئاۋ برىتيە لە: (H₂O)، واتە: دوو گەردىلەى ھایدروژىن، لەگەل يەك گەردىلەى ئوكسىجىن دا گەردىكى ئاۋ پىك دىئىن، بىگومانىش ھایدروژىن خۇي دەسوۋتتى و، ئوكسىجىنىش يارمەتىسى سوۋتان دەدات، كەواتە: دوو ماددەى سوۋتتىنەرن و كاتىك كۆدەبنەھۋ بە رىژەيەكى ديارىيكراۋ كە خوا دايناۋ، دەبنە ھۇي دروست بوۋنى ئاۋو، كە لىك جىادەبنەھۋ ھایدروژىن دەسوۋتتى و، ئوكسىجىنىش يارمەتىسى سوۋتان دەدا.

ئىنجا دۋاى ئەھۋ خوا سىبحانە و تعالى پروو دەكاتە مروؤف و دەفەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا عَرَفَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾، ئەى مروؤف! چ شىتەك تۋى بەرانبەر بە پەرۋەردگارى بەخشندەت، پەرۋەردگارى بەرزو پەسەندەت، فرىو داۋەو، لە خستەى بردوۋى؟ چ شىتەك واى لە تۆ كردوھ فرىو بخۇى لە بەرانبەر پەرۋەردگارتدا، بەو شىۋەيەى بۆ خوا شايستەيە مامەلەى لەگەلدا نەكەى، ئەو پەرۋەردگارە ھەر بەخشندەو ھەرە بەرزو پەسندەت؟ ﴿الَّذِى خَلَقَكَ﴾، ئەو زاتەى تۋى ھىئاۋەتە دى، ﴿فَسَوِّدْكَ﴾، ئىنجا تۋى رىكخستوھ، رىك و پىكى كردوۋى، نەك ھەر پارچە گۆشتىك بى لەو گۆرە، بەلكو چەندان ئەندامى بۆ تۆ داناون، ﴿فَعَدَّلَكَ﴾، ئىنجا ھەر ئەۋەندەش نەبوۋە تەنبا ئەندامەكانت بۆ

دروست بىكات، بەلكو ھاوسەنگى كىردووى، ئەندامەكانت بە ئەندازەى يەكن، دەستىكت لە دەستىكت درىژتر نىە، چاوىكت لە چاوىك گەورەتر نىە، ﴿فَ أَيْ صُورَةً مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ لە ھەر وىنەيەك دا كە ويستووئەتى تۆى پىكھىناوہ، چ لە ڤووى قەدو قىافەوہ، چ لە ڤووى ڤەنگ و دىمەنەوہ، چ لە ڤووى ڤەنگى پىستەوہ، چ لە ڤووى جەستەبىيەوہ، چ لە ڤووى مەعنەوبىيەوہ، لە ھەر شىوئەيەكدا كە ويستووئەتى تۆى ھىناوہتە دى و تۆى پىكھىناوہ.

كەواتە: خوايەك سەبھانە وتعالى كە بەو شىوئەيەى تۆى خولقاندوہ، شايستەى ئەوئەيە بەندايەتیی بۆ بكەى و، بىپەرستى و، سەرپىچى لى نەكەى و، فريو نەخۆى لە مامەلە كردن لەگەڵدا و، بە شىوئەيەك مامەلە بكەى كە شايستەى خوا نىە.

دوايى خوا سەبھانە وتعالى دەفەرموئ: ﴿كَلَّا﴾ با واز بىنن، لە فريو خواردن لە بەرانبەر خواى پەرورەدگاردا، ياخود: باواز بىنن لە قسەو باسانەى دەيانكەن، لەو شىوئە ھەلسوكەوتەى دەيكەن، ﴿بَلْ تَكْذِبُونَ بِالَّذِينَ﴾ بەلكو ئىوہ بىپروان و، ڤۆژى سزاو پاداشت بە درۆ دادەنن، ھى ئەوئەيە كە بەو شىوئەيەن، پرواتان بە ڤۆژى دوايى نىە، بۆيە خوئانى بۆ ئامادە ناكەن و، بەو شىوئەيەش كە بۆ خوا شايستەيە، مامەلەى لەگەڵدا ناكەن.

﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ﴾ بە دلتيايى ئىوہ پارىزەرتان بەسەرەوہن، ئەو پارىزەرانە، چۆنن، كە بە دلتيايى فريشتەكانن؟ ﴿كِرَامًا﴾ كۆى (كرىم) ە، ئەويش: (الْحَيُّ مِنْ نَوْعِهِ)، ھەر شتىك لە جوړى خووى باشتريى بى، پىي دەگوئى: (كرىم)، واتە: ئەو فريشتانە زۆر باشن، زۆر بەرزو پەسەندن، زۆر بەرپەرزو بەخشەندەن، ﴿كَنِينٍ﴾ نووسەريشن، واتە: ھەرچى ئىوہ دەيكەن، ھەمووى تۆمار دەكەن، چى تۆمار دەكەن؟ ﴿يَعْمَلُونَ مَا نَقَعُكَونَ﴾ ھەرچى ئىوہ ئەنجامى دەدەن، ئەوان دەيزانن، ئەو شتانەش كە مەرۆڤ ئەنجاميان دەدا، بەرلەوئەي بە ڤوالتە مەرۆڤ ئەنجاميان بدات، لە دەروون و ناخى دا ھەن، بۆ

وینه: که قسه یه که ده کات پشتر له عه قل و دهروونی خوئی ئامادهی ده کات، پاشان نهو قسه یه ی ده یکات، هه ول ددها کاری پی بکات، کهواته: سه رچاوهی قسه کانی مروف و سه رچاوهی کرده وه کانی مروف، بریتیه له دل و دهروون، بویه فریشته کان وه که دوایی باسی ده کهین و پرای تهوهی قسه کانتان ده بیستی و، کرده وه کانیشتان ده بینن و، توماریان ده کهن، و پرای تهوه نیازو مه بهسته کانی نیو دلتان و، خولیاو بیرو بوچوونه کانی نیو عه قلیشتان، تهوانیش ده زانن و تومار ده کهن، نه گهر چاک، نه گهر خراپ، چونکه ئینسان جاری وایه نیهت له شتیکی باش دینی، به لام بوئی نهجام نادری، فریشته کان تهو نیهته چاکه ده زانن، له شوینه واریکدا هاتوه: (نِیَةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِنْ عَمَلِهِ^(۱))، نیازو مه بهستی برودار باشره له کرده وه کهی، مروف به نیهت ده توانی زور شت باش له دلی خویدا بچه سپینن، به لام بوئی نهجام نادری، خواش نیهته کهی ده زانن و فریشته کانیش ده یزانن و توماری ده کهن.

وه که له فه رمایشتی سه حیجی پیغه مه ردا هاتوه ﷺ ده فه رموی: (مَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كُتِبَتْ لَهُ حَسَنَةٌ، وَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَعَمِلَهَا كُتِبَتْ لَهُ عَشْرًا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا لَمْ تُكْتَبْ وَإِنْ عَمِلَهَا كُتِبَتْ) {أخرجه مسلم: ۳۵۴، وابن حبان: ۳۸۴، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين}.

واته: هه ر کهس ویستی چاکه یه که بکات و نه یکرد، چاکه یه کی بو ده نووسری و، هه ر کهس چاکه یه کی ویست بیکات و کردی، به ده (۱۰) هینده هه تا هه و ته سد (۷۰۰) بوئی ده نووسری و، هه ر کهس ویستی خراپه که بکات و نه یکرد بوئی ده نووسری و، نه گهر کردی، بوئی ده نووسری.

(۱) قال الإمام أحمد: وأخبرنا أبو محمد بن يوسف، قال: سمعت أبا الحسين بن أحمد بن زكريا الأديب بهمدان سمعت أبا الحسن علي بن عبد الله يقول: سمعت أحمد بن يحيى ثعلب يقول: سمعت ابن الأعرابي يقول: نية المؤمن خير من عمله، لأن النية لا يدخلها الفساد، والعمل يدخله الفساد، وإنما أراد بالفساد بالرياء؛ أخرجه البيهقي في شعب الإيمان برقم: ۶۸۶۰.

کهواته: مروّف کاتیک دلی خوئی ده چه سپینتی له سهر چاکه یه ک و، چاکه که نه نجام نه دا، یانی: چاکه که ی بو نه نجام نه درا، له بهر نه وهی دهستی نه گه بشتی، نه ک لئی په شیمان بوو بیته وه، به چاکه یه ک بوئی ده نووسری و، نه گهر نه نجامی دا، یه ک به ده بوئی ده نووسری تاکو یه ک به هه وتسه دیش ده پوا، به لام ههر کات نیه تی خوئی ساغ کرده وه له سهر خراپه یه ک، نه گهر نه نجامی نه دا، (واته: لئی په شیمان بوو وه)، خوا یه ک چاکه ی بو ده نووسی، به لام نه گهر نه نجامیدا، یه ک خراپه ی بو ده نووسی.

ئجنا خوا سبحانه وتعالی دپته سهر بابته تی کوّایی ئهم سوورپه ته موباره که و ده فهرموئی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾، به دنیایی چاکه کاران له نیو نازو نیعمه ت دان، ﴿الْأَبْرَارَ﴾، کوئی (بَر)، یاخود کوئی (بَارَه)، واته: چاکه کار، کوئی ههر کامیکیان بئ: (بَر) و (بَار)، ههر دووکیان به مانای چاکه کار دین، چاکه کاران، ﴿لَفِي نَعِيمٍ﴾، له نازو نیعمه ت و خوشگوزهرانی دان، که بیگومان مه به ست پیی به هه شته، ﴿وَإِنَّ الْفَجَارَ لَفِي حَمِيمٍ﴾، به دنیاییش تاوانباران و خراپه کاران له نیو کلپه ی ناگری دۆزه خدان، ﴿يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ﴾، له رۆژی سزاو پاداشدا ده چنه تی، (صلي) یش، بریتیه له سووتیزانی مروّف به ناگر به شپوه یه کی تایبته، ئه ویش ئه وه یه که له ههر چوار لاهه ناگره که لئی بدات و ببرژی، یان نه گهر ناگره که لئی دوور بئ، بییشی، ﴿وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ﴾، ئجنا که ده خرینه نیو ناگریشه وه لئی نادیار نابن، واته: بهردهوام سزا ده درین، نه ک ماوه یه ک سزا بدرین و دواپی لئی بچنه ده ری و پشوو بدنه، به لکو بهردهوام له نیو ئه و ناگره دا سزا ده درین، خوا په نامان بدات، ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ﴾، چ شتیک به توئی زاناندوه، رۆژی سزاو پاداشت چیه؟ ده گونجی پرووی دواندن له پیغه مبه ری خاته م بئ، یاخود له ههر که سیّک بئ بشی بدوینری، واش پیده چئ ئه مه یان راستر بئ، ئه ی مروّف چ شتیک به توئی زاناندوه رۆژی سزاو پاداشت چیه؟

﴿يَوْمَ مَا آدَرَبَكَ مَا يَوْمَ الْآزِينِ﴾، دیسان چ شتیک به توئی زاناندوه پۆژی سزاو پاداشت چیه؟ واته: هینده گهوره مهزنه، نایه ته وه سفکردن و، جگه له خوا سبحانه و تعالی هیچ کهسیکی دیکه نازانی چی تیدا پووده دا.

﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا﴾، ئەو پۆژه پۆژیکه هیچ کەس بۆ هیچ کەس، هیچ شتیکی له دەست نایهت، ئەو پۆژه هیچ کەس خاوهنی هیچ شتیک نیه، بۆ هیچ کهسیک ﴿وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾، کاروبارو بریار لهو پۆژهدا ته نیا هی خوایه ﷻ.

کهواته: ئیوه پۆژیکی ئاواتان له پێشه، ئەهی مروڤه کان و، فریشته کانیش هه موو شتیکی ئیوه تومار ده کهن، هه ر له نیازو مه بهستی ئیو دڵ و ده روونتان و بیرو خولیا عه قڵ و هوشتان، هه تا ده برینه کانی زمانتان و، هه لسوکه وتی ئەندامه کانتان، هه موو شتیک تومار ده کړی و، لهو پۆژهدا هه موو شتیکتان دیته وه بهرچاو، وه که خوا فهرموویهتی: ﴿عِلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾، هه موو کهسیک ده زانی چی پێشخستوه و چیشی دوا خستوه، چی پێشخستوه له چاکه و، چی دوا خستوه له چاکه! یاخود: چی پێشخستوه له گوناھو تاوان و خراپه و، چیشی دواخستوه له چاکه! ئەوه به نسهت بیروایانه وه، یاخود: له پرواداران: چی پێشخستوه له چاکه و ئەنجامی داوه و، چیشی دواخستوه ته نه لێی و سستی تیدا کردوه، هه موو کهس هه موو شتیکی بۆ ده رده که وێ.

به ریزان!

به راستی ئیمان هینان بهو پۆژهی ئەو سووپه ته موباره کانه هه موویان زۆر جهختی له سه ر ده که نه وه، هانده رو پالنه ری مروڤ ده بی بۆ ئەوهی هه رچی له ده ست دی بۆ چاکه بیکات و، خوێ له هه موو جوړه کانی خراپه بهاریزی، بۆیه خوا ﷻ هه م له م سووپه ته موباره که و، له سووپه تی (التکویر) و، له سووپه تی (الإنشقاق) دا و، له سووپه تی (المطففين) دا، که دوا ی ئیره پیی ده گه ین، هه روه ها

لە زۆر لە سوورەتەکانی دیکەدا، خوا ﷻ زۆر باسی قیامەت دەکات، وەك لە سوورەتی (القیامە)دا، کورتە باسیکی تا پاددەیهك تیرو تەسەلمان لە بارەى پوژی دواپیهوه کرد، خوا ﷻ بۆیه هێندە باسی دەکات، چونکە لە دواى بپروا بە خوا ﷻ هێنان، بپروا بە پوژی دواى، گەورەترین کاریگەریی هەیه لەسەر مەرۆف، لەسەر شیوهی هەلسوکەوتی مەرۆف، کە چاکەکار بێ و، لە خراپەو تاوان و لادان دوور بێ.

خوا ﷻ لەو کەسانەمان بگێڕێ کە بە راستیی بپروایان بە خواو بە دیدار خواو بە پوژی دواى هەیهو، تەوфіقمان بدات هەرچی چاکەیه ئەنجامی بدەین و، خۆمان لە هەرچی تاوان و خراپەو لادانە بپاریزین، تاكو لەو پوژەدا کە هیچکەس هیچ شتێکی بۆ هیچکەس لە دەست نایەت، ئیمە بۆ خۆمان پێشتر کاری خۆمانمان کردبێ و، بەپەڕی خۆمانمان لە ئاوێ دەرھێنا بێ و، لەوێ ئاتاج و موحتاجی کەس نەبین و، ئاوێ لەملاولا بدەینەوه، دەبێ کێ هاوکارییمان بکات؟! کە بە دڵنایایی هیچکەس هیچ شتێکی بۆ هیچکەس لە دەست نایەت.

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

كاتىك ئاسمان لىك دەپچرى و، ئەستىرەكان بە پىرئانەو دەوهرن و، دەريايەكان دەتەقنەو دەو گۆرەكان ھەلدەگىردىنەو، ھەموو كەس دەزانى چى پىشخستو و چىشى دوا خستو:

خو دەفرموى: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝١﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انَّتَرَتْ ۝٢﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ ۝٣﴾ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ۝٤﴾ عَلِمْتَ نَفْسَ مَا قَدَّمْتَ وَأَخَّرْتَ ۝٥﴾

شىكردنەو، ئەم، ئايەتە، لە پىنج بىرگەدا:

١- ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾، ھەر كات ئاسمان لىك پىچرا، (فطر): بىرىتە لە داقلىشانى شتىك، قلىشاندى لە سەر پا بۆ خواری، بە بارى درىژايىدا، دەگوتى: (فَطَرَتْ فَانْفَطَرَتْ)، قلىشاندىم ئەویش قلىشا، ھەندىك لە زانايان (انفطار)يان يە (انشقاق)يش لىكدادەتەو، بەلەم ھەك دواتر لە تەفسىرى سوورەتى (الانشقاق)، باس دەكەين، ئەم وشانە ھەموويان جىواوزى وردىان لەگەل يەكدىدا ھەيە، (انفطار)، بىرىتە لەوھى شتىك بقلىشىرى و دابدىرىنى لەسەر پا بۆ خواری، بەلەم (انشقاق)دا، بىرىتە لە لەتبوون و لىك بىلاوبوونى شتىك.

وشەى: ﴿السَّمَاءُ﴾، ھەك جارانى دىكەش گوتوومانە: چ بە تەنبا بى، ﴿السَّمَاءُ﴾، چ بە كو بى، ﴿سَمَوَاتٍ﴾، چ بە: ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ بى، ھەموويان مەبەست پىيان كۆي گەردوونە^(١) - ئەوھى بۆ تىمە تاكو تىستا زانراو - ئەگەرنا

(١) بەپى زاروھو تىگەيشتنى تىمە، ئەگەرنا بىگومان چەمك و واتاى: ئاسمان و ئاسمانەكان و ھەوت ئاسمانەكان (سما و سموات و سبع سموات) زۆر لە چەمك و واتاى: گەردوون

بیگومان کاتیک دەگووتری: ھەوت ئاسمانەکان، ھەك پێشتریش لە چەند شوێنێکدا باسمان کردووە، مادام خوا سەبەحانە و تەعالی دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ ۖ﴾ المەلک، بەدڵنایی ئاسمانی نزیکتەرمان بە چرایان پازاندۆتەو، مەبەست لە: ﴿بِمَصْبِيحٍ﴾ ھ، کە کوێ (مەصباح) ھ، ئەستێرەکان، چونکە چرای تیشک دەداو ئەستێرەکانیش تیشک و ڕووناکییان ھەیە، کەواتە: ھەرچی ئەستێرە، کە ھەر کۆمەڵە ئەستێرە، کە ھەکەشانیک پیکدینن، ھەرچی ئەستێرە، ھەرچی ھەکەشانەو، ھەرچی گەلە ھەکەشانە، ئەوانە ھەموویان لە سنووری ئاسمانی نزیکتەر لە تێمە دان، یانی: ئاسمانی یەكەم بە نەسبەت تێمەو، ئەگەر لە خوارێ ڕا بەرەو سەرێ بجین، ئنجا لەسەر ووی ئەویشەو کە ناشزانێ کە سنوورە کە تاکو کوێ، شەش ئاسمانی دیکە: دوو ھەم و سی ھەم و چوار ھەم و پێنج ھەم و شەش ھەم و ھەوتەم، ھەن، لە دواي ئەویش (سدرۃ المنتھی)، درەختی کوێای و، لە دواي ئەویشەو ھەرچی خواي پەرەردگار، خوا ﷻ لە دروستکراوەکانی خوێ، ئەو ھەندەي بۆ تێمە باس کردوون، بەس خوا خوێ دەزانێ چی دیکەي خولقاندووە، چی دیکەش ھەیەو، ئەوانیش سنووریان تاکو کوێ؟

خوا دەفەرموێ: کاتیک ئاسمان قلیشا لەسەر ڕا بۆ خوارێ، بە باری درێژیدا لەتبوو.

(۲) - ﴿وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَرَتْ﴾ ھەر کاتیک ئەستێرەکانیش پڕژان و ھەلۆھەرین، (انتار) بریتییە لە پڕژو بۆو، (نَزَّهَ أَيَّ فَرْقَةٍ) پڕژو بۆو کردووە، ﴿انْتَرَتْ﴾ (نَزَّهَ فَانْتَرَتْ)، پڕژاندم پڕژ، بۆو کردووە بۆو بۆو، بۆیە زانایان وایان لیکداوەتەو (أَي: إِذَا تَسَاقَطَتْ مُتَفَرِّقَةً)، کاتیک ئەستێرەکان کەوتنە خوار بە پڕژو بۆویی، ھەندیکیش ﴿انْتَرَتْ﴾ بان بە: ﴿فَانْفَجَرَتْ﴾، واتە: کاتیک ئەستێرەکان لێک بۆو بۆو، ئایا مەبەست لە ﴿الْكَوَاكِبُ﴾ کە کوێ (کوکب) ھ، چییە؟ (مختار الصحاح)، دەلی: (الکوکب: النجم)، (کوکب): بریتییە لە ئەستێرە.

(کون) فراوانترەو، گەردوون ڕەنگە تەنیا گۆشە یەکی گچکەو تەسکی ئاسمانی یەكەم بێ!

بەلام تىستا لە زاراوى گەردوونناسييدا (کواكب)، بەو خرۆکانە دەگوترى کە بە دەورى ئەستىرەيە کدا دەخولینەو، بۆ وینە: نۆ (۹) خرۆکە کەى کۆمەلەى خۆر، کە ھەموویان بە دەورى خۆردا دەخولینەو، تیشکی خۆریان بۆ دى و، بە ھۆى تیشکی خۆرەو ڕووناک دەبنەو، ئەو نۆ (۹) خرۆکەيە: زەوى، مەرریخ، موشتەری، زوھەل، نیبتۆن، بلۆتۆ، زوھەر، ئۆرانیۆس، پڕۆتۆس، ئەو نۆیە ھەموویان پێیان دەگوترى: کۆمەلەى خۆر، لەبەر ئەوئەى ھەر ھەموویان بە دەورى خۆردا دەخولینەو، ھەر کامێکیان لە سوورگەيەکی تایبەتى خۆیدا.

بەلام لە بەکارھێنانى قورئاندا خوا ﷻ ھەم وشەى: (کواكب) و ھەم وشەى: (نُجُوم) بەکارھێناو بۆ ئەستىرەکان و، دەگونجى (کواكب و نُجُوم) و پراى ئەستىرەکان، خرۆکەکانیش بگرنەو، واتە: ئەو تەنانەى بە دەورى ئەستىرەکاندا دەخولینەو لە ئەستىرەکانەو تیشک و ڕووناکیان بۆ دى، کاتیک دى ئەو ئەستىرانە دەپڕژین و ھەلدەوێرن.

(۳) - ﴿وَإِذَا الْبُشَارُ فَجِرتْ﴾، ھەرۆھا کاتیک دەریاکان تەقێزانەو، یاخود: کاتیک دەریایەکان تیکەل بە یەکدى بوون، پیکەو تیکەل کران و ئاویتە کران، خوا ﷻ ھەندیکیانى تیکەل بە ھەندیکیان کردو، ھەموویان پڕ بوون، بەو واتایە دەریایەکان ھەمووی وشکانییان کە (۱/۵) ی پانتایی ڕووی زەوى وشکانییەو، دەریایەکان کاتیک تیکەل بە یەکدى دەبن، ئەو وشکانییە ھەمووی دادەپۆشن، بەلام وای دەچى مەبەست لە: ﴿فُجِرتْ﴾، گێردان و تەقێزانەو دەریاکان بى، وەک پێشتر باسمان کرد لە تەفسیری سوورەتى (التکویر) دا، کە لەوى دەفرموى: ﴿سُجِرتْ﴾، واتە: گێردان و داگیرسێزان و، لێرەدا دەفرموى: ﴿فُجِرتْ﴾، واتە: تەقێزانەو، ئاویش ھێما کیمیایە کەى بریتى لە (H₂O)، واتە: دوو گەردیلەى ھایدروجن لەگەل گەردیلەيەکی ئۆکسجین، گەردیکی ئاو پیکدینن، مۆلکۆلیك پیکدینن، کە ھایدروجن دەسووتى و، ئۆکسجین یارمەتیی سووتان دەدا، کەواتە: کاتیک پیکەو کۆ دەبنەو بە رێژەيەکی دیاریکراو کە خوا بۆ داناون، ئاو پیکدینن، بەلام کاتیک لیک دەبنەو، بەکیان خۆی

دەسووتتى، ئەۋى دىكەش يارمەتتى سووتان دەداۋ، دەبنە دوو ماددەى سووتىنەر، بۆيە خوا سىبىھانە وتعالى كاتىك ئەۋ گەردىلانەى ھایدروچىن و ئۆكسىجىن لىك دەكاتەۋە، دەريايەكان گېر دەگرن و دەتەقنەۋە.

ئەم سى نىشانەيە - ۋەك پىشتىرىش باسماۋ كىرد - لە ئاخىر زەماندا پروودەدەن، واتە: لە قۇناغى يەكەمى پۇژى دوايى دا، كە برىتە لە تىكچوونى ئەم گەردوونەۋ، پىچرانەۋەى ئەم ژيانە دىيائىيە، بە نىسبەت ئىمەى مرۇقەۋە.

ئىنجا خوا دوو نىشانەى دىكە باس دەكات، كە دەكەونە قۇناغى دوۋەمى پۇژى دوايىيەۋەۋ برىتىن لە:

۴- ﴿وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ﴾، ھەر كات گۆرەكان ھەلگىپىردانەۋە، ﴿بُعِثَتْ﴾، يەكىك لە زانايان دەلتى: ﴿بُعِثَتْ﴾، واتە: ھەلگىپىردانەۋەۋ، ئەۋ مردوۋانەى تىيان دابوون لەۋ گۆرانەدا بە زىندوۋى ھىپزانە دەرى، لە ەپرەبىي دا دەگوتى: (بُعِثَ فُلَانٌ حَوْلَ فُلَانٍ، أَيْ: جَعَلَ أَصْفَلَهُ أَعْلَاهُ)، فُلَانكەس دەۋرى فُلَانكەسى (بعثرة) كىردەۋ، واتە: سەرەۋ بىنى كىردەۋ، ھەلگىپىراۋەتەۋەۋ ھى بىنەۋەى ھىپناۋەتە سەرى و، ھى سەرەۋەشى ھىپناۋەتە خوارى، ئەمە نىشانەى يەكەمى قۇناغى دوۋەمى پۇژى دوايىيە، كە قۇناغى زىندوۋ كرانەۋەۋ ھەلگىپىزانەۋەيە.

ئىنجا خوا ﴿﴾ نىشانەى دوۋەمى، ياخود پرووداۋى دوۋەم كە تىيدا پروودەدا، دەخاتە پروو:

۵- ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾، ھەموو كەسىك دەزانى چى پىش خستەۋو چىشى دواخستەۋ.

زانايان لە بارەى ئەم ئايەتە موبارەكەۋە: ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾، ھەلۋەستەى زۆريان كىردەۋ، زۆر راۋ بۆ چوونى جۇراۋ جۇريان ۋەك لىكدانەۋەۋ پروونكىردنەۋەى واتايەكەى خستوونەپروو:

۱- (الطبري)، ثاوا مانای له م ئایه ته موباره که داوه ته وه: (عَلِمْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَا قَدَّمَتْ لِدَلِكِ الْيَوْمِ مِنْ عَمَلٍ صَالِحٍ يَنْفَعُهُ، وَأَخَّرَتْ وَرَاءَهُ مِنْ شَيْءٍ سَنَّهُ فَعَمِلَ بِهِ) (جامع البيان: ج ۲۴، ص ۱۷۵)، واته: هه موو که سیک ده زانی لهو رۆژه ده، چ کرده وهیه کی باشی پیشخستوه که سوودی پی بگه یه نئ و، چیشی له دواى خوئ به جیهیستوه، له کرده وهیه که چاوی لی بکری.

واته: له کرده وهی باش که خه لک ته ماشای بکات و لیی به هره مه ند بی و، تهویش خیر و پاداشتی بو بجی.

۲- هه ر (الطبري) هیناویه تی، گوتوویه تی: (عَنْ عِكْرَمَةَ، قَالَ: مَا قَدَّمْتُ افْتَرَضَ عَلَيْهَا، وَمَا أَخَّرْتُ قَالَ: مِمَّا افْتَرَضَ عَلَيْهَا) (جامع البيان: ج ۲۴، ص ۱۷۵)، واته: هه موو که سیک ده زانی چی پیشخستوه له وهی له سه ری پتویست کراوه و، چیشی دواخستوه، له وهی له سه ری پتویست کراوه، واته: چیشی چواندوه و نه نجامی نه داوه.

۳- (ابن زيد)، (الطبري) به ژماره: (۳۶۶۷۲)، لیه وه هیناوه ده لی: (مَا قَدَّمْتُ: عَمِلْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ: تَرَكْتُ وَصَيَّعْتُ، وَأَخَّرْتُ مِنَ الْعَمَلِ الصَّالِحِ الَّذِي دَعَاهَا اللَّهُ إِلَيْهِ)، ده لی: مه به ست له: (مَا قَدَّمْتُ)، نه وهیه پیشخستوه، نه وهی نه نجامی داوه، و (ما آخرت)، وازی لیهیناوه و زایه ی کرده، نه کرده وه چاکه ی خوا ﷺ بوی بانگ کرده، وازی لی هیناوه و نه نجامی نه داوه.

۴- هه ر (الطبري)، مانایه کی دیکه شی بو لیکداوه ته وه، ده لی: (مَا قَدَّمْتُ مِنْ خَيْرٍ أَوْ شَرٍّ، وَأَخَّرْتُ مِنْ خَيْرٍ أَوْ شَرٍّ)، هه رچییه که پیشخستوه له چاکه و له خراپه و، هه ر شتیک دواى خستوه له چاکه و له خراپه، هه لبه ته خوا ﷺ پرونی نه کردو ته وه نه و شته ی پیشخراوه و دواخراوه چییه؟ بویه هم مانایانه و جگه له و مانایه ش که له چوارچیوه ی ریزمانی عه ره بیدا جیان ده بیتته وه، هه لده گری.

(الطبري)، له باره ی وشه ی: ﴿بَعُثْتُ﴾ هوه، ده لی: (بَعُثْتُ وَبَحَثْتُ: لَعَنَانٍ)، له زمانی عه ره بیدا (بعثه)، به کار ده هیترئ، واته: پرژو بلاوی کرده وه یان هه لیگنر ایه وه، (بحثه) ش به کار ده هیترئ.

ئایا وشەي: ﴿بُعِثْتَ﴾، لە چىيەو هاتو؟

پېشتريش باسماڻ کرد:

أ- هەندىك گوتوويانە لە: (بُعِثْتُ + أُثِرَ)، لەو دوو وشەيە پېكهاو.

ب- هەندىكى دىكەش گوتوويانە: (بعث + ر)، (الزمخشري)، وا دەلێ.

گرنگ ئەوەيە ﴿بُعِثْتُ﴾، واتە: هەلگێردرايەو وە شكترايەو، ياخود سەرەو بن
کراو ژێرە ژوور کرا، لێرەدا ئەم فەرمايشتەي پېغەمبەريش ﷺ دێنين، کە
دەفەر موی:

{مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً، فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ
يُنْقِصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ} (أخرجه مُسْلِم: ۲۳۴۸، وَابْنُ مَاجَه: ۲۰۳) واتە: هەر کە سێک
چاکەيەك دابێنێ، پاداشتی خوێ هەيەو پاداشتی هەموو ئەوانەش هەيە کە کار
بەو چاکەيە دەکەن (کە ئەو دايهێناو و دەستپېسخەري بۆ کردو) بێ ئەوێ
لە پاداشتی ئەوان کەم بێتەو، (بە قەدەر هەمووان پاداشتی هەيە).

بەنسبەت دەريايەکانەو، زۆرجاری دىکەش قسەمان لەو بارەو کردوون،
بەلام چەند زانباريەکی دىکەش لەو بارەو دێنين، کە (الدكتور محمد راتب
النايلسي)^(۱)، لە تەفسیرەکەي خویدا هێناوێ:

يەكەم: دەريايەکان (۵/۴) ی پانتایي پرووی زەوی دادەپۆشن.

دووهم: بەس لە ماسييان يەك ملیۆن جوړە ماسی لە دەريايەکان دا هەيە، ئنجا بەلام
بە دنیایی ژمارەي ماسيیەکان هەر خوا دەزانێ چەندە؟!

سێهەم: قوولایی قوولترین شوینی دەريا دەگاتە: دوازدە (۱۲) کم، واتە: (۱۲،۰۰۰) مەتر
ئەویش لە دورگەي ميريانە لە ئۆقیانوسی هادیی.

چوارەم: مۆلكۆل (جزء) یكى ئاو ھىما كىمىيە كەى برىتیه له (H_2O) ، واتە: دوو گەردیلەى ھایدروژین لە گەل گەردیلەى كى ئوكسىجین یەك دەگرن، گەرد (جزء) یكى ئاو پێك دێنن، كە دیارە ھایدروژین دەسووتى، بەلام ئوكسىجین یارمەتیی سووتان دەدات، ئەگەر مەبەست لە: ﴿فُجِرَتْ﴾، تەقینەوہ بى، بەلام ئەگەر مەبەست لە: ﴿فُجِرَتْ﴾، پر بوون بى، واتە: دەریایەكان ھەموویان پر دەبن و سنووریان لە نێوانیاندا نامیئى، واتە: ئەو (۱/۵) ى وشكانی كە ھەبە لەسەر پانتایی زەوى، ئەویش دادەپۆشن و، ھەمووی دەبیتە ئاوو دەریا.

مەسەلەى دووھم:

بانگکردنى خوا بو مروّقى بېپروا، كە ئايا چى بوته هوّكارى هەلّخەلەتانى و
 فريو خواردنى بهرانبەر به پەروەردگارى بەخشەرى، كە دروستيكردوھو، پړيک و
 پيکى کردوھو، هاوسەنگى کردوھو، وينەى کيشاوە به ويستى خوۍ؟!

خوا دەفەرموۍ: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝٦ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ
 فَعَدَلَكَ ۝٧ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝٨﴾.

شيكرندنەوێ ئەم ئايەتانه، لە پىنج بركەدا:

١- ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ ئەى مروّف! چ شتێك تۆى
 بهرانبەر به پەروەردگارى هەرە بەخشەرت فريو داو، {لە كەولّى خوۍى
 دەرجواندووى و بوغراى كردووى؟} گومانى تيدانیه، ليرەدا مەبەست لە مروّف،
 مروّقى بېپروايە، چونكە مروّقى بېپروا بهرانبەر به پەروەردگارى فريو دەخواو،
 هەلّدەخەلەت و لە كەولّى خوۍى دەردەچى و بوغرا دەبى، ئەگەرنا كەسێك
 بهراستى خوا بناسى، خوۍ دەناسى، وەك خوا دەفەرموۍ: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ
 مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۝٢٨﴾ فاطر، واتە: بە دلتيايى ئەوانەى بە مەزنگرتنەوە سام و
 هەيەتيان بە بهرانبەر به خوا هەيە، بەندە زاناكانى.

هەلبەتە هەندېكىش لە زانايان گوتوويانە: هەموو مروّفيك ئەندازەيەك لە
 فريو خواردنى تيدايە بهرانبەر به پەروەردگارى هەرە بەخشەرو هەرە مېهرەبان
 و بەرزو بەپړى، بەلام وا پيڤدەچى ليرەدا مەبەست مروّقى بېپروايى، بە بەلگەى
 ئەوەش كە خوا ﷻ لە كوۋاىي ئەو ئايەتانهدا دەفەرموۍ: ﴿كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ
 بِاللَّيْنِ﴾، نەخېر بەلكو ئيوە بپرواتان بە پوژى سزاو پاداشت نيه، كە ديارە ئەو
 كەسەى بپرواى بە سزاو پاداشت نيه، مروّفيكى بېپروايە.

لیره دا که دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾، تهی مروځ (واته: تهی مروځی بیپروا)، (ال) هکې بۆ ناساندنه، به لآم بۆ ناساندنی (عهد) ه، واته: تهی مروځه بیپروایه که! چ شتیک توی به رانبر به په روه ردگاری به خشنده و به خسه رت فریو داوه، چ شتیک توی بویر کرده له سهر سهر پیچی کردن له خواو، نه جامدانی ته و کرده وانهی شایسته ی پیگه ی به رزو بی وینه ی خوی په روه ردگار نین؟ (الْغُرُورُ: الْإِطْمَاعُ مَا يَتَوَهَّمُهُ الْمَغْرُورُ نَفْعًا وَهُوَ ضَرْبٌ، غُرُورٌ: بریتیه له ته مدار کردنیک به شتیک که، بابای فریو خواردوو به قازانجی تیده گات، به لآم له راستیدا ههر زیانیه تی.

له باره ی (الإنسان) هوه، زانایان را جیایان هه یه و پیشتریش ثامزه م پیدا:

أ- هه ندیکیان گوتوو یانه: (أَلْ) که چوته سهر (الإنسان)، بۆ ناساندنه، به لآم بۆ تیکړا (جنس) و، تیکړای مروځه کان ده گریته وه.

ب- هه ندیکیان گوتوو یانه: مه به ست پی مروځی بیپروا یا خود پرواداری گونا هباره.

ج- هه ندیکیش گوتوو یانه: نه وه تایه ته به مروځی بیپروا وه.

واش پیده چی به س مه به ست مروځی بیپروا، ب، وه ک پیشتریش گوتمان، نه که رنأ مروځی پرواداری سهر پیچی کاریش ده گریته وه، به لآم به پی نایه ته کانی کو تایی که دهفه رموی: به لکو تیوه پرواتان به روژی دوا بی نیه، پرواتان به روژی سزاو پاداشت نیه، ته نیا مروځی بیپروا بهو شیوه یه و، دوینراو (مخاطب) بابای بیپروایه.

تنجا خوا سبحانه و تعالی دوا ی نه وه ی بهو جوړه نقور چکه ی له مروځی بیپروادا و، هوښاری پیدا و بانگی کرد، که چ شتیک توی به رانبر به په روه ردگاری هره به خسه رو میهره بان و خاوه ن که په می بی سنوورت فریو داوه؟ چونه تی دروست بوونی خوی بۆ باس ده کات:

(۲) - ﴿الَّذِي خَلَقَكَ﴾ (ئەو پەرۋەردگارەت) كە تۆى ھېناۋەتە دى، ﴿خَلَقَكَ أَي: أَوْجَدَكَ وَأَبْدَعَكَ وَقَدَّرَكَ﴾، تۆى پەيدا كىردەۋ داهىناۋە ئەندازە گىرىى كىردەۋ، ﴿خَلَقَ﴾، ھەم بە ماناى (ئىجاد)، پەيدا كىردى دى، بە زۆرىى لە قورئاندا بەۋ واتايە بەكارھاتەۋ، ھەم بە ماناى داهىنان (ابداع) دى، ھەم بە ماناى ئەندازە گىرىى كىردىش دى.

(۳) - ﴿فَسَوِّكَ﴾ رېك و پېكى كىردەۋى، ﴿فَسَوِّكَ﴾ (التسوية: هِيَ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ عَلَى سَوَاءٍ)، (تسوية): بىرىتە لەۋە شتەكان بەكسان و رېك و پېك بى، (أَي: جَعَلَ أَعْضَاءَكَ سَوِيَّةً سَلِيمَةً مَهْيَةً لِمَنَافِعِهَا عَلَى حَسَبِ مَا تَقْتَضِيهِ الْحِكْمَةُ)، واتە: ئەندامەكانى تۆى ساغ و چاك كىردەۋى، ئامادەى كىردەۋى بۇ ئەۋ سودانەى ھىكمەت دەيانخۋازى، دەست بەۋ شىۋە خولقۇتراۋە كە ئەۋ ئەرك و كارانەى مەۋف پەكى لەسەريان كەۋتەۋ، بىتوانى پېيان ئەنجام بدات، ھەروەھا پېئەكان و چاۋو گۆپى و ھەموو ئەندامەكان، بەھەمان شىۋە.

(۴) - ﴿فَعَدَّلَكَ﴾، ئەنجا ھاۋسەنگى كىردەۋى، خۇندراۋىشەتەۋە: (فَعَدَّلَكَ)، واتە: ھەم بە گىرە (شَدَّة)، ھەم بە بى گىرەش خۇندراۋەتەۋە، (أَي: اغْتَدَلْتَ الْأَعْضَاءَ وَلَمْ تَتَفَاوَتْ)، واتە: ئەندامەكان ھاۋسەنگى و لە يەك جىيانىن، دەستىك لە دەستىك دىرئۇتر بى، لاقىك لە لاقىك دىرئۇتر بى، چاۋىك لە چاۋىك گەۋرەتر بى.... تا كۆتايى، ئەندامەكان ھاۋسەنگى، يان بۇ مەۋنە: سەر زۆر گەۋرە بى و جەستە بۇى ھەلنەگىرى، يان لاقەكان زۆر بارىك بى و، جەستەيان بۇ ھەلنەگىرى، ھەموو ئەۋ ھالەتانەى، ئەگەر خوا مەۋفى (تەدىل) نەكردبايە، دەگونجا ھەموو ئەۋ ھالەتە نەگونجاۋانە ھەبەۋنايە.

ۋشەى: (عَدَّلَ)، ئەگەر بەبى گىرە (شَدَّة) بى، بە سى واتايان دى:

أ- بە ماناى (تەدىل) دى، (أَي: جَعَلَكَ مُعْتَدِلًا)، تۆى ھاۋسەنگ كىردەۋ.

ب- ھەروەھا بە ماناى يەكسان كىردىش دى: (عَدَّلَ فَلَانًا فَلَانًا أَي: سَاوَى بَيْنَهُمَا)، فلانكەسى لەگەل فلانكەس دا يەكسان كىردەۋ، واتە: ۋەك يەكى لىكردىن.

ج- لە بنەڕەت دا وشە: (عَدَلٌ)، یانی: (مَالَ)، لایدا، ئنجا ئەگەر بە مانای (مال) بێ، یانی: تۆی لاداوە لە ناریک و پیکیی بۆ رێک و پیکیی و، تۆی لاداوە لە ناهاوسەنگییەو بە ھاوسەنگیی.

بەلام (عَدَلُكَ)، ئەگەر بە گیرە (شَدَّة) بێ، یانی: تۆی ھاوسەنگ کردووە و هیچ ئەندامێکت لە ئەندامێکی دیکەت گەورەتر نیەو، لەو قەبارەش کە پێویست بوو لەسەری بێ، قەبەتر نیە، واتە: چ (عَدَلُكَ)، چ (عَدَلُكَ)، بخوێرتێتەو، مانایەکیان ھەریەکە.

٥- ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾، لە ھەر وێنەیە کدا ویستووێت تۆی پیکھێناو، (أَي: رَكَّبَكَ فِي أَيِّ صُورَةٍ مِنَ الصُّورِ الْمُخْتَلِفَةِ الَّتِي اقْتَضَتْهَا مَشِيئَةُ اللَّهِ)، لەسەر ھەر وێنەیە ک لەو وێنە جۆراو جۆرانە ویستی خوا خواستووێت، تۆی ھێناوێتە بوون.

لێرەدا پرسیارێک دیتە پێش:

تایا ئەو کە خوا ﷻ بەخشندهو بەخشەر، خوازیاری ئەو نیە مەژۆف
لە بەخشەری و بەخشندهی خوا را ببینی و، سەرپێچی لێ بکات و بە قسە
نەکات؟!

ھەر وەھا زانا یان لەو بارەو ئەو بەسەرھاتەش دیننەو:

پۆژێک عەلی کورێ ئەبوو تالیب (خوا لێی رازی بێ)، بانگی غولامێکی
خۆی دەکات، بەردەستیەک کە لە بەردەستی بوو، دوو سێ جار بانگی دەکات،
بەلام وەلامی ناداتەو، دوایی دەلێ پەنگە لەوێ نەبێ، دەچێتە دەر تەماشای
دەکات لەوێ وەستاو، دەلێ: گوێت لێم بوو، کە بانگم کردی؟ دەلێ: بەلێ،
دەلێ: ئەدی بۆچی وەلامت نەدامەو؟ دەلێ: لەبەر ئەوەی زۆر لە بەخشندهی
بەخشەری و ریزو حورمەتی تۆم را ببینی و، گوتم: سزام نادە! عەلی (خوا
لێی رازی بێ) وەک لەو گێردراوێدا ھاتوێ گوتی: بڕۆ لەبەر رووی خوا، لەبەر

پەزەمەندىيى خوا ئازاد بى، مادام ھىندەت لە من را بينو،ە، با تى رابيننەكەت لە من، لە جيى خويدا بى.

بەللى ئەو پەرسىيارە دەكرى: ئايا ئەو ەكە خوا زۆر بەخشەر ە بەخشندەيە ە خواو ە بەزەيى ە كەرمەيى بى سنوورە، خوازيارى ئەو ەنيە مروڤ سەريچيى لى بكات؟

بۆچى خوا فەرموويەتى: ﴿مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ ە بۆچى خوا ﷻ بە سيفەتتىكى دىكە خوئ ئەناساندو، بۆ وئە فەرمووباي: ﴿مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، يان: ﴿مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْقَهَّارِ﴾، يان: ﴿مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْجَبَّارِ﴾؟

ھەندىك لە زاناين مانايەكى ھەلەيان بۆ ئەو ە ئىكداو ەتەو ە دەلئىن: بۆيە خوا وايفەرمو، تاكو مروڤى سەريچيىكار ە تاوانبار لە پۆژى دوايى، بلى: ﴿عَرَفِي كَرُمًا﴾، بەخشندەيى تۆ منى فريودا، واتە: مادام ھىندە بەخشندەيى ە ھىندە بەبەزەيى ە چاكەكارى ە ميھرەبانى، ئەو ە وى لە من كرد، پىم وابى ھەر چۆن بىم ھەر دەمبەخشى ە، لە تاوان ە لادان ە خراپەكانىم دەمبوورى ە سزام نادەي! بەلەم بىگومان ئەم مانا ئىكدانەو ەيە ھەلەيە، بەلكو ئەو پەرسىيارە سى وەلامى راستى ھەن، كە (فخر الدين الرازي)، لە تەفسىرەكەي خوئ (التفسير الكبير) دا، ھىناونى:

يەكەم: كە خوا دەفەرموئ: ﴿مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾، لەبەر ئەو ەي خوا زۆر بەبەزەيى ە بەخشەر ە ھەلە ناكات لە سزادان دا، ماقوول نىە بىتە ھۆكارى فريو خواردنى مروڤ لە بەرانبەر خوادا، واتە: مادام پەروەردگارت خواو ە ئەو پەرى بەخشىن ە لىبوردن ە چاكەكارىيە، نەدەبوو، ئەو سيفەتەي بەرزەي پەروەردگارت بکەيە پاساوو دەستەچيلەي سەريچيى كردن ە بەقسەنەكردنى.

دوو ەم: ئەو ە كە خوا ﷻ بەخشەر (كرىم) ەو خواو ە ئەو پەرى چاكەكارىيە، خوازيارى ئەو ەيە سەريچيى لى نەكرى، نەك خوازيارى ئەو ە بى سەريچيى لى بكرى، چونكە زۆرى بەخشىن ە چاكەكارىيە لە كەسيك دا، خوازيارى ئەو ەيە باشتەر خزمەت بكرى ە فەرمانبەريى بكرى.

بۆ وئە: دایک و باب بۆچی خوا ﷻ له قورئاندا، له چەند شوئینک دا دواي
 فەرمان کردنی به مروؤف که به ندایه تی بۆ خوا بکات، یه کسەر ده فەرموئ:
 له گەل دایک و بابت دا چاک به! چونکه دایک و باب له هه موو کهس زیاتر به
 مندایی به مروؤفه وه ماندوو بوون و هه قیان له سه ری زیاتره، بۆیه ئه رکیشیان
 له سه ری زیاتره، له هه موو کهس زیاتر پتوهی ماندوو بوون، بۆیه مافیشیان
 زیاترهو، ئه ویش له به رانه ریاندا ئه رکدارتره.

سییه م: ئه وه که خوا ﷻ خاوه نی ئه وه پێ به زه یی و به خشین و چاکه کارییه و،
 ئه وه چاکه کارییه شی وایکردوه پێ لئ نه گرئ له بابای بیپروا له نازو نیعمه تی
 سه خاوه مه ندانه و به خشه رانه ی خواي پهروه ردار له دنیا دا به ره ره مه ند بئ، که واته:
 ئه وه به لگه یه له سه ر ئه وه ی خوا ﷻ مافی سته م لئکراویش له سته مکار ده ستین، واته:
 مادام خوا ﷻ پێ له بابای بیپروا نه گرتوه، له سفرو خوانی چاکه کاری خواي به خشه ر
 به ره ره مه ند بئ له دنیا دا، ئه وه به لگه یه له سه ر ئه وه ی خوا ﷻ له پۆژی دوایدا مافی
 سته ملئکراو له سته مکار ده ستین.

ئهمه هۆکاری راسته قینه ی ئه وه یه که خوا سیفه تی (کریم) ی کردوه به
 ئاوه لئناو (صفه) بۆ پهروه ردار ئیتی خۆی و ئه وه ی (الرازی)، گوته ویه تی په حمه تی
 خواي لئ بئ، قسه که ی زۆر راست و به جیه و به خشه ری و به زه یی خوا
 له سئ پروه وه خوازیاری ئه وه یه که مروؤف سه ریچی له خوا ﷻ نه کات و
 به رامبه ری سپله و ناسپاس نه بئ، چ سپله و ناسپاسی یه که جاره کی که پخوا به
 دیداری نه کات و، پخوا به پیغه مبه ره که ی نه کات و، پخوا به په یامه که ی نه کات،
 چ سپله یی و بئ نه کی به شی (جژئی)، که بریتیه له وه ی سه ریچی لئ بکات،
 له گەل ئه وه شدا که پخوا وایه پۆژیک دیته وه خزمه تی و، دان دینئ به راستی
 پیغه مبه ره که ی ﷻ و راستی په یامه که ی دا!! بیگومان ئه وه له ئۆست و په قتاره ی
 مروؤف پیچه وانیه ی ئه وه یه که خوا ﷻ خاوه نی ئه وه په یی که پهم و به خشنده یی
 و چاکه کارییه له گەل به نده کانیدا.

کورتە باسیک لە بارەی دروستکردنی جەستە ی مرۆڤەوه

ئەم کورتە باسە لەبەر پۆشنایی ئایەتەکانی: (٦، ٧، ٨)، دەخەینە پوو، کە خوا دەفەرموێ: ﴿يَتَأَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ (٦) ﴿الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ﴾ (٧) ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ (٨)، ئە ی مرۆڤ! چ شتێک تۆی بەرانبەر بە پەرۆردگاری هەرە بەخشەرت فریو داوه، کە تۆی هیناوه تە دی، پێکیخستووی (پێک و پێکی کردووی)، هاوسەنگی کردووی، لە هەر وێنەیە ک دا ویستوو یە تی تۆی پێکھێناوه.

ئەم کورتە باسەش لە دوو تەوێردا دەخەینە پوو:

تەوێرە یە کەم: دروستکردنی جەستە ی مرۆڤ بە چوار قوناغ.
تەوێرە ی دووێم: سەرنجدانێکی، سەر تاپای جەستە ی مرۆڤ.

تەوێرە یە کەم: دروستکردنی جەستە ی مرۆڤ بە چوار قوناغ:

خوا ﷻ لەم سێ ئایەتە موبارەکەدا، بانگی مرۆڤ دەکات و دەفەرموێ: ﴿يَتَأَيُّهَا الْإِنْسَانُ﴾، ئە ی مرۆڤ! پێشتر باسما ن کرد، کە ئایا مەبەست لەمرۆڤ تێکرای مرۆڤە کانه، یان مرۆڤی بێپروایە، یان مرۆڤی بپرواداری گوناھبارە؟ گوتیشمان ئەو رایەمان پێ راسترە کە مەبەست پێی مرۆڤی بێپروایە، بە بەلگە ی ئایەتەکانی دوایی کە دین، خوا بانگی مرۆڤ دەکات، دەفەرموێ: ئە ی مرۆڤ! چ شتێک تۆی بەرانبەر بە پەرۆردگاری هەرە بەخشندەو بەرزو بەرێزت فریو داوه؟ دوایی خوا خۆی پێناسە دەکات و قوناغی یە کەمی دروستکردنی مرۆڤ باس دەکات و دەفەرموێ:

١- ﴿الَّذِي خَلَقَكَ﴾، ئەو کەسە ی تۆی هیناوه تە دی، لە سەرەتای سوورەتی (الإنسان) یشدا هاتوه، کە کاتی خۆی تەفسیرمان کردوه: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ﴾

لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾ هەر کامێک لە ئیمە کاتێک بووه، هیچ شتێکی باسکراو نه‌بووه، بۆیه‌ش خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: شتێکی باسکراو نه‌بووی، چونکه‌ ئه‌و گه‌ردیلانه‌ی دوایی چه‌یمه‌نه‌کانی دروستبوونی مرۆڤیان لێ دروست ده‌بێ، که‌ له‌ نێو ئاوی پیاوا هه‌ن، هه‌روه‌ها هیلکۆله‌یه‌ک که‌ له‌ نێو ئاوی ئافه‌ت دا هه‌یه‌و، له‌و دووانه‌ ئه‌و تۆیلکه‌ (نطفه‌)یه‌ دروست ده‌بێ، ئه‌و گه‌ردیلانه‌ هه‌ر بوون، به‌لام وانه‌بوون شایانی باس بن و شتێکی باسکراو و ناسراو و زانراو بن.

که‌واته‌: گه‌ردیله‌کانی جه‌سته‌ی ئیمه‌ پێشتر دروستکراون، که‌واته‌: که‌ ده‌فه‌رموی: (الَّذِي خَلَقَكَ)، ئه‌و که‌سه‌ی دروستیکردووی، یانی: وه‌ک جه‌سته‌ دروستیکردووی.

۲- ﴿فَسَوِّكَ﴾، ئنجا پێکبخستووی، (التسوية: خَلَقُ الْأَعْضَاءِ مُتَنَاسِبَةً مَعَ وُظَائِفِهَا)، (تسوية): بریتیه‌ له‌ دروستکردنی ئەندامه‌ گونجاوه‌کان له‌ گه‌ڵ ئەرکه‌کانیاندا، ئە‌گه‌ر ئینسان ته‌ماشای بکات ده‌بینێ: هه‌ر ئەندامێک له‌ ئەندامه‌کانی جه‌سته‌ی مرۆڤ و، هه‌ر کۆنه‌ندامێک له‌ کۆنه‌ندامه‌کانی، به‌ شێوه‌یه‌ک خوا پرەخساندووێه‌تی و پێکبخستوه‌، ئه‌و ئە‌رک و کاره‌ی بۆی دیاریکراوه‌ به‌ باشترین شێوه‌ ئە‌نجامی بدات، بۆ نمونه‌: ئە‌رکی چاو بێنینه‌، خوا ﷻ چاوی وا خولقاندوه‌ بتوانی ئه‌و ئە‌رکه‌ بێنێ، هه‌روه‌ها ئە‌رکی گوێ بێستنه‌و، خواش گوێی وا خولقاندوه‌ بتوانی بێستی، هه‌روه‌ها هه‌موو ئە‌ندامه‌کانی دیکه‌و، هه‌موو کۆنه‌ندامه‌کان که‌ جه‌سته‌ی مرۆڤیان لێ پێکها‌توه‌، خوا وای پێکخستوون و وای لێکردوون، بتوانن ئە‌رکه‌کانی خۆیان به‌ باشترین شێوه‌ ئە‌نجام بدن.

۳- ﴿فَعَدَّلَكَ﴾، هاوسه‌نگی کردووی (جعل الأعضاء متساوية متوازنة)، ئە‌ندامه‌کانی یه‌کسان و هاوسه‌نگ کردوون، دوو ده‌سته‌کان و دوولاقه‌کان هه‌ردووکیان به‌ ئە‌ندازه‌ی یه‌کن، هه‌روه‌ها دوو چاوه‌کان هه‌ردووکیان به‌ ئە‌ندازه‌ی یه‌کن، دوو گوێیه‌کان، دوو پێیه‌کان، هه‌روه‌ها له‌ پرۆیه‌کی دیکه‌وه‌: سه‌رو گه‌ردن له‌ قه‌ده‌ر جه‌سته‌ن، سه‌ر هێنده‌ گه‌وره‌ نیه‌و ملیش هێنده‌ باریک نیه‌، سه‌ری بۆ هه‌له‌نگه‌یری، هه‌روه‌ها سه‌ر

هینده گهوره نیه جهسته نهیتوانی، پاشان هیندهش گچکەش نیه، نه توانی به ئەرکه کانی
خوی رابگات، ههروهها هه موو ئه ندامه کان و هه موو کوئەندامه کان پیکه لپیکن و
پیکه وه گونجاو و پیکه وه هاوسه ننگن، وا نیه بو وینه: مروّف سینگى زور گهوره بی،
یان سکی زور گهوره بی، له ئەسلی دروستبوون دا که خوا خوڵقاندوو یه تی، به لام دواپی
که که سیک له ئه نجامی زور خوړییدا سکیکی گهوره ی پیدا ده بی، ئەوه خوی دروست
کردنه که ی خوی پهره ردگاری تیکداوه، به لام له ئەسلدا که خوا خوڵقاندوو یه تی، سکی
له قه ده ر سینگى و، له قه ده ر هه موو جهسته یه تی، به لام که دواپی وای لی دئی له
ئه نجامی زور کیش قورس بوونی دا، لاق و پییه کانی هه لپناگرن، ئەوه خوی وای کردوه،
ئه گه رنا خوا له ئەسلدا وای خوڵقاندوه که لاقه کانی بتوانن هه لپيگرن، به لام لاقه کانت
خوا خوڵقاندوو نی که توّ هه فتا (۷۰) کیلو هه شتا (۸۰) کیلویان لی بار بکه ی، وه ختیک
دپی (۱۲۰) کیلو (۱۴۰) کیلویان، لی بار ده که ی، واته: خوّت کیشته چهنده، هینده ی
دیکه ش له خوّت بار ده که ی و به کوّلی خوّی دا ده ده ی، بېگومان ئه ژنۆیه کانت ده سوین
و توووشی سه وه فان و ده ردو نه خوّشی ده بن، ئەوه خوّت وات له خوّت کردوه.

۴- قوناغی چواره می دروست بوونی مروّف: بریتیه له: وینه کیشان (تصویر) و دیمه ن
پیدان، (التَّصْوِيرُ: إعطاء الصورة التي يُعرف بها البشر من بين المخلوقات)، (تصویر):
وینه کیشان وینه دار کردن، بریتیه له وه ی مروّف ئەو وینه یه ی پئ بدری، که پئی له نئو
دروستکراوه کانی دیکه دا ده ناسرپته وه، وه ک جوړی مروّف و جگه له وه له نئو جوړی
مروّفیشدا، هه ر مروّفیک خوا ﷻ وینه یه کی تاییه تی پیداو، که پئی له خه لکه که ی
دیکه جیا ده کریته وه.

که ده فه رموی: ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾، له هه ر وینه یه کدا، له هه ر
دیمه تیکدا که په ره ردگارت ویستوو یه تی، توی پیکه یناوه و دروستیکردوو ی.

تەوهری دووم: سەرنجدانیکی خیرا لەسەر تاپای مروّف:

مروّف ئەگەر تەماشای خووی بکات و، تەماشای هەر کەسێک بکات، لەلای سەرییهوه، پێشێ سەر دەبینێ، لە سەریشی پێشێ تووکی سەر دەبینێ، دواي کەللهی سەر، کە مێشکی گرتۆتە ئێو خووی، دوايی دوو گوێیهکان دەبینێ، لە لای راست و چەپ، هەروەها چاوهکان دەبینێ، هەردووکیان لە پێشهوه، ئنجا لووت و زارو زمان و ددان و پووک و مەلشوو دەبینێ، واتە: مروّف کاتێک تەماشای خووی دەکات، دەبینێ: بەرزترین ئەندامی جەستەي مروّف لە سەری سەرەوهی جەستەي مروّفهوه دانراوه، کە بریتیه لە مێشک، چونکە مێشک کانگای زانیارییه، ئەگەرنا ئەو ڕووحەي خوا بە هەموو مروّفیکی داوه، بەبێ ئەو جەستەيهش عەقڵ و ھۆشی هەر هەیه، دیتنی هەیه، بیستنی هەیه، قسە کردنی هەیه، هەموو ئەوانەي هەن، بەلکو توانایەکانی زیاتریشن، بەلام خوا ﷻ ئەو جەستەيهی بۆ کردووە ئامرازێک و، ئەو جەستەيه بەکاردێنێ، دەستەکان بە کاردێنێ، پێیهکان بە کاردێنێ، زمان بە کاردێنێ، چاوهکان، گوێیهکان، ھۆش و مێشکیش بە کاردێنێ، بەلگەشمان لەسەر ئەوە کە ڕووحی مروّف بەبێ ئەوانەش، هەر دەتوانێ شت بزانی و ببینێ و ببیستی و قسە بکات، بڕواو بێ و بچێ، حالەتی خەوو نووستنە، مروّف لە کاتی نووستنیشدا هەموو ئەو شتانەي هەن، شت دەزانێ، دەتوانێ قسە بکات، ببینێ، ببیستی، بخوات، بێ و بچێ و بڕوا، هەموو ئەو حالەتانەي لە کاتی بێداریی دا بەھوێ جەستەيهوه ئەنجامیان دەدا، لە کاتی خەوتندا، ڕووحەکە هەموو ئەوانە، بەلکو زیاتریش ئەنجام دەدا، بۆ وێنە: مروّف ناتوانێ بە جەستەي بەشیوہیهکی ئاسایی و بێ ئامراز، بچێ بۆ سەر مانگ، بەلام بە خەون دەتوانێ بچێتە سەر مانگ، بگرە دەتوانێ بچێتە بەھەشت و بچێتە دۆزەخ، بێگومان بە مۆلەت و فەرمانی خواي پەرورەردگار.

(۱) دووجاران لەخەون دا چوومە سەرمانگ، هەروەها بەھەشت و دۆزەخیشم بینیون و... هتد.

ئىنجا لە دوای سەر که به نرخترین پیکهاتهی مروّقی تیدایه و، بریتیه له میشکه کهی، ئنجا گهردن دى، گهردنى مروّق له پرووی ئیسکییه وه له حهوت (۷) برکه (فقره) پیکهاته، ئنجا دوایی قورگ ههیه، له گهردن و ملی مروّقا، ئەو قورگهش ههم بۆ ئەوهی خواردنه وه خواردنى، پى ئەو ديو بکات، دوای ئەوهی به زاری ده یحوئ و، ههم بۆ ئەوه شه که له پى زارو لووتیشه وه ههوا هه لمزى و، هه واش ههر بهو قورگه دا ده چى، ههم خواردن و خواردنه وه، ههم هه واش به يه ک شوپن دا ده چن، خوا ﷻ زمانه بچکۆله (مزمار)ى داناه، له نيو گهروودا به رانهبر به بۆرى هه ناسه دان و کاتیک مروّق خواردن و خواردنه وهی ده خوات، ئەو زمانه بچکۆله يه پى ههوا ده گرى، بۆ ئەوهی خواردن و خواردنه وه که نه چپته نيو سیه کان و بۆرى هه ناسه دانه وه، ئەگه ر زمانه بچکۆله فريا نه که وى، يان مروّق به په له په ل شتيک بخوات و هه ندیکى به بۆرى هه ناسه دان دا بچى، ده بى بکۆکى تاکو ئەو تۆزه خواردنه ی چۆته نيو بۆرى هه ناسه دانه وه دپته ده رى، ئەگه رنا ئەگه ر خواردن و خواردنه وه بچپته نيو بۆرى هه ناسه وه، مروّق له ژيان دا به رده وام نابى.

ئىنجا نۆره ی سينگ دى، سينگ قه فه سيکه، بيست و چوار (۲۴) په راسوو ئەو قه فه سه يان پیکه پناوه، ههر لایه ی سينه دوا زده (۱۲)، ئنجا وه ک چۆن که لله ی سه رو ئيسقانه کانى به نرخترین ئەندامى مروّقيان گرتۆته خويان که عه قل و میشکه، بىگومان دوای میشکیش به نرخترین ئەندامه کانى جهسته ی مروّق: دل و سیه کان و جه رگ و په نکرياس و... هتدن و، هه موو ئەوانه ش قه فه سى سينگ گرتوونيه نيو خوئ.

برگه کانی پشتیش شوپنى دپکه په تک (الجبلى الشوي)ن، که له میشکه وه دى و به هه موو جه سه ده دا بڵاوده بيتته وه و، له وپوه میشک فه رمانه کانى خوئ ده پى رى، چ ئەو فه رمانانه ی ويسته نى (إرادى)ن و مروّق ئاگای لىيان هه یه، بۆ وینه: که ده ست ده جوو لپنى، له میشکه وه فه رمان دى، چ ئەوانه ی ئەوانه ی مروّق ئاگای

لَیْیَان نِیْهۇ، وِیستەنِی نِین و ناویستەنِین، (لا إِرَادِی)ن، وَهْ كْ ئەو فەرمانانەى لە مِیْشكەو دەین بۆ گورچیلەكان، كە كار بكەن، بۆ گەدە، بۆ جگەر، بۆ دڵ، بۆ سییەكان، بۆ هەموو ئەندامەكان، ئنجا ئەو دركە پەتكەش خۆى پەرورەردگار خستووێتە ئیو بركەكانى بربەرەى پشتهو، بركەكانى بربەرەى پشتیش سى و سى (۳۳) دانەن:

۱- حەوت (۷) یان لە مل دان.

۲- دوازده (۱۲) یان لە پشت دان، لە ئاستى سینگەو.

۳- پینج (۵) لەو بربرانەش لە ئاقارى سکن.

۴- پینج (۵) یشیان لە ئاستى سێبەندە (عَجَز) دان.

۵- چوار (۴) یشیان لە کۆتایی بربەرەى پشت دان كە پى دەگوترى: کلینجە (عصص).

كەواتە: (۷ + ۱۲ + ۵ + ۵ + ۴ = ۳۳)، خۆى بەرزى مەزن و كاربەجى، بربەرەى پشتى هەر مەروۇئىكى لە سى و سى (۳۳) بركە (فقرة) پیکهیناوه.

ئنجا لە دواى پشت، سَك دى، سَك (بطن) یش هەم گەدەى تێدایەو گرتووێتە خۆى، هەم رېخۆلەكان (أمعاء)، هەم گورچیلەكان و، ئەو شتانەى دیکە كە بە گەدەو رېخۆلەو گورچیلەكانەو پەيوەستن.

شایانى باسیشە: لە زارەو تەكو دەگاتە (كۆم) ئەو شوێنەى پاشەرۆكى لێو دەچێتە دەر، نۆ (۹) مەترە، بەلام خۆى زاناو توانا ئەو رېخۆلانەى پیکەو پێچاونهو، رېخۆلە باریکەو رېخۆلە گەرەو قۆلۆن، بېگومان لە ئیو گەدەدا ئەو خواردنەى مەروۇف دەیخوات هەرس دەكرى و، دەكۆلتىرى، دواى ئەوێ كۆمەلێك رژیـن و ماددەى بەسەر دادەكریـن، ئنجا دواى دەچێتە ئیو رېخۆلەكانەو و لەویدا، مەمیلەكان دەیمزن و تێكەل بە خۆین دەبیت و، خواردن خوراكى تازه بۆ خانەكانى جەستە دەچى و تازه دەبنەو.

كهواته: جهستهی مروّف جهوت پيکها تهی سهره کي ههن:

۱- سهر.

۲- گهردن.

۳- سينگ.

۴- پشت.

۵- سڪ.

۶- دوو دهسته كان.

۷- دوو لاقه كان.

مروّف ئەگەر به شيوهيه کي ناسايي بوهستى و تهماشايه کي خوئ بکات:

۱- له سهرى سهره وه عه قّل ده بينئ، كهواته: ده بئ عه قّل به سهر ههموو هه لّس و كهوته كانيدا حوكمړان بئ.

۲- له دواى عه قّل و هو شيش دّل دئ، كه كانگاي ويستن و نه ويستن و خوشويستن و رق لئ بوونه وه يه، كهواته: ده بئ دّل له ژير كوئترؤل و هه يمه نه ي عه قّل دابئ.

۳- ئنجا دوايي گه ده دئ.

كهواته: مروّف له رووي گرنگيي پيدانه وه، پيشى ده بئ گرنگيي به عه قّلى بدات، دوايي به دّل و دهرووني، ئنجا دوايي به خواردن و خواردنه وه.

۴- ئنجا دوايي داوئ و كوئنه دامي جينسيي دئ، بو ئه وه ي مروّف وه چه ي بهرده وام بئ، خواي پهروه ردگار واي داناوه كه پياو چه ز به ئافرهت ده كات و ئافرهت چه ز به پياو ده كات، كهواته: ده بئ ريزبه ندييه كه به و شيوهيه بئ: عه قّل، دّل، گه ده، ئنجا داوئ.

مەسەلەى سىيەم:

ھۆكارى لە خۇبايى بوونى مرؤف بەرانبەر بە خوا، بىروا نەبوونە بە پوژى سزاو پاداشت، لە ھالىکدا مروڤەکان فرىشتە پارىزەرەکانيان بە سەرەوھن، کە زور بەريزن و ھەموو شتيکیان تۆمار دەکەن و، ھەموو شتيکیشان لە بارەوھ دەزانن:

خوا دەفەر موى: ﴿كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ ﴿٩﴾ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَنِينٍ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾﴾.

شىکردنەوى ئەم ئايەتانه، لە چوار برگەدا:

١- ﴿كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ﴾، نە خىر (وازيين) بەلكو سزاو پاداشت بەدرو دادەنن، (كَلَّا: كَلِمَةٌ رَدٌّ وَزَجْرٌ وَإِبْطَالٌ)، (كَلَّا): وشەيەكە بۆ بەرپەرچدانەوھو و تىخوپرين و ھەلەوھانەوھ بەكاردى، قسەيەك پىشتىر كراوھ، يان كرددەوھەك يان ھەلوپستىك پىشتىر نوپزاوھو، خواى پەرورەدگارپش ھەلیدەوھشيتتەوھ، بەلام جارى واشە بە پىي رەوتى ئايەتەكان بە ماناي بەراستىي (حقاً)، ئەو شتە وايە، يان وانىە، دى.

زۆرىك لە پوونكەرەوھەكانى قورئان گوتوو يانە: لىرەدا ﴿كَلَّا﴾، (أَي: حَقًّا)، واتە: بەراستىي وايە، ﴿بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ﴾، بەلكو تىوھ بىرواتان بە پوژى سزاو پاداشت نىە.

﴿بَلْ﴾، لە زمانى كوردىي دا دەكەوتتە بەرانبەر وشەى (بەلام) و لىرشەدا: (إِضْرَابٌ عَنْ جُمْلَةٍ مُّقَدَّرَةٍ أَيْ: لَا تَرْتَدُّعُونَ عَنْ ذَلِكَ، بَلْ تُجَاوِزُونَهُ إِلَى مَا هُوَ أَعْظَمُ مِنْهُ)، بە ماناي گواستنەوھە لە رستەيەكى مەزەندە كراوھو، يانى: نەخىر وانىە، ياخود واز بىين، دوايى دەفەر موى: ﴿بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ﴾، تىوھ نەك ھەر لەوھ وازناھيئىن، بەلكو پرواشتان بە پوژى سزاو پاداشت نىەو، لەوھش تىدەپەرپىن، واز لەوھ بىين كە بەھۆيەوھ بەرانبەر بە پەرورەدگارتان فريوتان خواردوھو ھەلەلەتاون و كلاوى ئىبلىستان چۆتە سەر، بەلكو بە پوژى سزاو پاداشتپش بىيروان.

وشەى: ﴿تُكْذَّبُونَ﴾، خویتر اویشه تەوہ: (يُكْذَّبُونَ)، بە شیوہی نادیار (غَائِب)،
واتە: بە لکو ئەوان پرواشیان بە پۆژی سزاو پاداشت نیە.

وشەى: (الدين)، لێرەدا بە مانای (الجزاء)، واتە: سزاو پاداشت.

٢- ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ﴾، بە دلنایى تێوہ پارێزەرانتان بەسەرەوہن.

دواى پێناسەى ئەو پارێزەرەنەش دەکات و دەفەرەمۆی:

٣- ﴿كِرَامًا كَوْنِينَ﴾، زۆر بەرپۆزن و نووسەرن (تۆمارکەرى نیازو مەبەست و قسەو
کردهوہ کانتانن)، (کرام)، کۆی (کریم)ەو، ئەویش بریتىە لە: (الْحَيُّدُ مِنْ نَوْعِهِ، أَوِ الْأَجُودُ
مِنْ نَوْعِهِ)، شتیکى باش لە جووری خوێ، یان: باشترین لە جووری خوێ، بە پێی پەرەوتیش
مانایەکەى دەگوێرێ، واتە: زۆر بەرپۆزن و بەخشنەدن و، زۆر چاکەکارن، ﴿کَوْنِينَ﴾،
واتە: نووسەرن، تۆمارکەرن، بۆ سەرچەم کردەوہ کانی مەروڤ و هەلسۆکەوتەکانی، چ
نیازو مەبەستەکانی دڵ و دەروون و خولایەکانی بیرو زەین و، چ قسەو تەعبیرەکانی زمان
و، چ هەلس و کەوتی ئەندامەکان.

٤- ﴿يَعْمَلُونَ مَا نَحْنَعُولُونَ﴾، هەرچى تێوہ دەیکەن دەیزانن، لێرەدا: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ
لَحَافِظِينَ﴾، لە پرووی پێزمانى عەرەبییەوہ: (فِي مَحَلٍّ نَصَبٍ عَلَى الْحَالِ مِنْ قَاعِلٍ تُكْذَّبُونَ
أَوْ يُكْذَّبُونَ)، لە پرووی شوێنى ئێعراپییەوہ مەنصوبەو لە شوێنى حَال دایە لە بکەرى:
(تُكْذَّبُونَ أَوْ يُكْذَّبُونَ)، بە هەردوو خۆیندەوہکان، واتە: تێوہ بێپروان بە پۆژی دواى
و، سزاو پاداشت بە درۆ دادەنێن، یان ئەوان پۆژی سزاو پاداشت بە درۆ دادەنێن، لە
حالتیکیدا کە پارێزەرانتان بەسەرەوہن و ئەو پارێزەرەنەش زۆر بەرپۆزن و نووسەرن.

کەواتە: وشەى: ﴿لَحَافِظِينَ﴾، سیفەتە بۆ وەسفکراویکی قرتیزاو، یانى:
(ملائكة حافظين)، تێوہ فریشتە پارێزەرە کانتان بەسەرەوہن، کردەوہ کانتان
دەپارێزن، سەرژمێرو تۆماریان دەکەن.

لێرەدا پرسىاریک دروست دەبێ:

تایا ئەوانە ھەموو شتێك تۆمار دەكەن و، ھەموو شتێك لەسەر مەرۆف دەنووسن، بۆیە دەفەرموی: ﴿يَعْمَلُونَ مَا تَعْمَلُونَ﴾، ھەر چ شتێك ئەنجامی دەدەن، ئەوان دەیزانن؟ لەو بارەو (سفیان الثوري) پرسیاری لێ کراوە:

تایا فریشتەکان چۆن دەزانن کە مەرۆف ویستووێتی چاکەیک بکات، یاخود ویستووێتی خراپەیک بکات؟ ئەویش گوتووێتی: ئەگەر چاکە بکات، بۆنی میسکی لێ دەکەن و، ئەگەر خراپەش بکات بۆنێکی ناخۆشی لێ دەکەن.

بەلام پێم وایە ئەوێ سوفیانی ئەوری (پەحمەتی خۆی لێ بێ)، گوتووێتی: وەك قیاس بۆ سەر تێمەومانان، گوتووێتی، ئەگەرنا فریشتەکان بۆ خۆی پەرورەدگار ئاسانە کە توانای پێداین، خودی نێتەكەش ببینن و بزائن، بەلێ بۆ تێمە نادیارو پەنھانە، بەلام بۆ خۆی پەنھانزان ئاسانە ئەو فریشتانە وا بخولقتی نێتەكە ببینن، ئەگەر چاکە، ئەگەر خراپە، نەك ھەر لەبەر ئەوێ بۆی دەکەن، ھەلبەتە دووریش نیە وابێ، بەلام بە ھەر حال ئەو بەلگەیکە لەسەر نیە.

لێرەدا زانایان پرسیاریکیان وروژاندووە: تایا فریشتەکان تەنیا ئەو قسانە مەرۆف دەیانکات و، ئەو ھەلس و کەوتانە ئەنجامیان دەدا، تۆمار دەکەن، یاخود نیازو مەبەستەکانی نێو دڵ و دەروونیش تۆمار دەکەن؟ لەو بارەو زانایان زۆربەیان رایان وایە، کە نیازو مەبەستەکانی نێو دڵ و دەروونیش تۆمار دەکەن، پێم وایە دەگونجێ لەو بارەو سێ بەلگان بێنێنەو دوو بەلگە عەقڵیی و یەکی نەقڵیی لەو بارەو بەیترێنەو:

بەلگە یەكەم:

ئەوێ کە تەنیا بە ھۆی نیازو مەبەست و خولیا ھاندەر و پالێرەو کەنەو، کردەو کە ئەنجام دەدرێن، کەواتە: ناگونجێ فریشتەکان ئەو پالێر ھاندەرانی مەرۆفەکان پال پێو دەنن بۆ چاکەیان خراپە، ئەزانن و تۆماریان نەکەن.

به لڱه‌ی دووه‌م:

هه‌ردووک وشه‌ی کردوه‌ (فعل) و (عمل) که ده‌فهرموئ: ﴿يَعْمَلُونَ مَا﴾^(۱) گشتگیر بۆ نیازو مه‌به‌سته‌کانی ئێو دڵ و ده‌روون و، قسه‌کانی زارو زمان و، هه‌لسوکه‌وته‌کانی که به‌ نه‌ندامه‌ پوو‌اله‌تیه‌کان نه‌نجام ده‌درێن، هه‌ر سێکیان ده‌گرنه‌وه‌و که ده‌فهرموئ: ﴿يَعْمَلُونَ مَا نَقْعَلُونَ﴾، فریسته‌کان ده‌زانن چی نه‌نجام ده‌ده‌ن، چی ده‌که‌ن، واته‌: چ به‌ دڵ بیکه‌ن، چ به‌ زمان بیلێن، چ به‌ نه‌ندامه‌کان نه‌نجامی بده‌ن.

به لڱه‌ی سێیه‌م:

له‌و باره‌وه‌، ته‌م فهرمایشته، پێک و راسته‌ی پێغه‌مبه‌ری خاته‌میش ﷺ هه‌یه‌، که ده‌فهرموئ: ﴿مَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ، إِلَى سَبْعِمِائَةِ ضَعْفٍ، إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً﴾ (أخرجه البخاري: ٦٤٩١، ومسلم: ٢٠٣).

واته‌: هه‌ر که‌سێک ویستی چاکه‌یه‌ک بکات، به‌لام نه‌یکرد، خوا له‌ لای خو‌ی بۆی به‌ چاکه‌یه‌کی ته‌واو ده‌نووسێ (مادام لێی په‌شیمان نه‌بووبێته‌وه‌، چونکه‌ ده‌ستی نه‌گه‌یه‌وته‌ی)، به‌لام ته‌گه‌ر کردی خوا له‌ لای خو‌ی بۆی به‌ ده‌ چاکه‌ هه‌تا ده‌وتسه‌د به‌رانبه‌رو چه‌ندان به‌رانبه‌ری زۆر ده‌نووسێ، هه‌ر که‌سێش ویستی خراپه‌یه‌ک بکات و نه‌یکرد، خوا چاکه‌یه‌کی ته‌واوی له‌لای خو‌ی بۆ ده‌نووسێ و، ته‌گه‌ر کردی یه‌ک خراپه‌ی بۆ ده‌نووسێ.

له‌ کو‌تایی ته‌م مه‌سه‌له‌یه‌ی سێیه‌م دا ده‌لێین:

(۱) جیاوازیی ئێوان (عمل) و (فعل) ته‌وه‌یه‌ که (فعل) زیاتر بۆ یه‌ک جار نه‌نجامدانی شتێک به‌کاردێ و، (عمل) بۆ به‌رده‌وامیی له‌سه‌رکردنی کارێک به‌کاردێ.

خوای فریشتەکانی بە چوار وەسفان پێناسە کردوون:

(۱) - پارێزەرن ﴿وَأَنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ﴾، واتە: پارێزەرن بۆ هەموو هەڵس و کەوت و جم و جۆلەکانی، مەرووف چ پەنهان بن، چ پوالتیی و بەرچاو بن.

(۲) - زۆر بەرپێزن: ﴿كِرَامًا﴾، واتە: زۆر بەرپێزو بە حورمەتن، لە هەندیک شوێنەواران دا هاتو، کە فریشتەکان لە سێ کاتدا لە مەرووف دوور دەکەوێنەوه، ئەگەرنا هەر لەگەڵینی: أ- کاتیک دەچێتە سەرئاوو تارەت دەگرێ.

ب- لە کاتیک دا خۆی دەشوات و دەچێتە گەرماو.

ج- لە کاتیکدا کە لەگەڵ هاوسەریدا جووت دەبێ، ئەگەر پیاو، ئەگەر ئافرەت، بەس خواش دەزانێ ئەو چۆنەو ئەگەر فەرمايشتەکە لە پووی سەندەوه پاست بێ، واتە: لەو کاتەدا بە جۆریک فریشتەکان خۆیان لێ دوور دەگرن، ئەگەرنا وە ئەبێ ئاگیان لێ ئەبێ داخۆ چی دەگوزەری لەو کاتەش دا.

(۳) - نووسەر و تۆمارکەرن: ﴿كَتِيبِينَ﴾، مەبەست لە نووسین، مەرج نیە بەو جۆرە نووسینە ئاساییە ئیمە بێ، کە دەزانن، بەلام خواى کاربەجی ئیمە تێدەگەیهێنێ بەو وشانەى ئیمە لێیان حالیی دەبین، ئەگەرنا بەس خوا دەزانێ ئەو فریشتانە چۆن دەنووسن و، خواى پەنهانزان و بەرزى مەزن، چ جۆرە ئامپێریکی داوێ دەست، کە هەموو هەڵس و کەوتەکانی مەرووف کە لە جەستەیدا دەرەکەون، یاخود لە دەرروونیدا دەرەکەون، هەموویان تۆمار بکەن.

(۴) - دەزانن چی دەکەن: ﴿يَعْمَلُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾، زانیارییان هەیه بە هەموو ئەوێ مەرووف ئەنجامی دەدا.

شایانی باسە: ئیمە کاتی خۆی کورتە باسیکمان لە بارەى فریشتەکانەوه لە سەرەتای سوورەتی (فاطر) دا کردو، بۆیە لێرە هەر وای بە کورتیی و بە ئەندازەى روونکردنەوهی چەمک واتای ئایەتە موبارکەکان بەسەریدا رویشتین.

مەسەلە ی چوارەم و کۆتایی:

باسی سەرەنجامی چاکەکاران و، بەدکاران لە پوژی دوايیدا، چاکەکاران، لە نازو نەعمەتی بەهەشتدان و دوورن لە ناگری دۆزەخ و، خراپەکارانیش لە ناگری دۆزەخدان بە بەردەوامیی و لێی نادیار نابن، پوژی دوايیش پوژیکی سەغەت و قورسە و هیچکەس دادی هیچ کەس نادات و، هەموو شتێک تەنیا عایدی خوای بەرزو مەزنە:

خوای دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ (١٣) ﴿وَالْأَفْجَارَ لَفِي حَبِيمٍ﴾ (١٤) ﴿يَصَلُّونَهَا يَوْمَ﴾ (١٥) ﴿وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ﴾ (١٦) ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ﴾ (١٧) ﴿ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ﴾ (١٨) ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ سِتًّا وَلَا مَرْءٌ لِمَرْءٍ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾ (١٩) ﴿

شیکردنەوەی ئەم ئایەتانە لە هەشت بەرگەدا:

(١) - ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾، بە دُنیاوی چاکەکاران لە نێو نازو نەعمەت دان.

(٢) - ﴿وَالْأَفْجَارَ لَفِي حَبِيمٍ﴾، بە دُنیاوی خراپەکارانیش لە نێو کڵەپی دۆزەخدان.

ئەمە دەرخیستنی و پوونکردنەوێ دەرەنجامی پاراستنی کردەوێ و جوڵەکانی مرووفە، لە لایەن فریشتەکانەوێ کە سەرەنجامەکی ئاوا دەبێ و، بەو شیوەیە دەرەوێ، خەڵک بە گشتیی دەبنە دووبەش:

أ- چاکەکاران، ئەوانە لە نێو نازو نەعمەتدا دەبن.

ب- تاوانباران و خراپەکاران، ئەوانیش لە نێو کڵەپی دۆزەخدا دەبن، خوا پەنامان بدات.

کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾، ﴿الْأَبْرَارَ﴾، کۆی (بەر)، یان کۆی (بار)، هەندێک گوتووین: (بەر)، کۆی (بەر)، ﴿الْأَبْرَارَ﴾، کۆی (بار)، (بەر) و (بار)یش، هەردووکیان بە مانای چاکەکار دین، (بەر)، بە مانای چاکەکارییه،

بەلّام (پاز) بە مانای چاگەكارە، بەلّام عەرەب جارى واھىيە چاوكيان كىردوھ بە سيفەت بۆ مەروۇف، واتە: ئەو مەروۇفە چاوكى ئەو سيفەتەيە.

﴿الْفَجَارَ﴾ يىش كۆى (فاجر) ەو بە مانای خراپەكار و تاوانبارو لادەر دى، بىگومان چاگەكارىي بەرھەمى ئىمانەو، خراپەكارىيىش بەرھەمى كوفەرە.

(۳) - ﴿يَسْأَلُونَهَا يَوْمَ الدِّينِ﴾ {ئەو تاوانبارانەى لە دۆزەخدان} لە پۆزى سزاو پاشتا دەيچنەتەي و تىيدا دەبرۆتەين و دەپىشتەين.

(۴) - ﴿وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ﴾ ئەوان لىشى نادىار نابن، واتە: لەوئىدا بە بەردەوامىي سزا دەدرىن، ﴿يَسْأَلُونَهَا﴾، ەك جارانى دىكەش باسما كىردوھ، (صلى): بىرتىيە نيە تەنيا لە چوونە نىوى، بەلكو بىرتىيە لە سووتتەرانى مەروۇف لە نىو ئاگرىدا بە شىوھەكى تايبەت كە لە چواردەورەيەوھ ئاگرەكە بىگرىتەوھو، بىرۆتەي يىخود بىپىشتەي.

﴿يَسْأَلُونَهَا يَوْمَ الدِّينِ﴾، يانى: (يوم الجزاء)، پۆزى سزاو پاداشت، (جزاء)، لە زمانى عەرەبىيدا ھەم بۆ سزا بەكاردى، ھەم بۆ پاداشت، بەلّام ئەگەر مەبەست پى پاداشت بى دەگوتەي: (ثواب) و، ئەگەر مەبەست پى سزا بى، دەگوتەي: (عقاب)، بەلّام وشەي: (جزاء)، لە يەك كاتدا ھەردووكيان دەگرىتەوھ، بەلّام لە زمانى كوردىيدا تاكو ئىستا وشەيەكەم پى شك نايەت ماناي پى بە پىستى (جزاء) بى، بۆيە ھەمىشە دەلىم: ﴿يَوْمَ الدِّينِ﴾، يانى: پۆزى سزاو پاداشت.

شايانى باسە: وشەي: ﴿نَعِيمٌ﴾ و ﴿جَحِيمٌ﴾، كورتەين بىژەن بۆ تەعبىر كىردن لەو شوئەي چاگەكاران دەيچنەي و، لەوھش كە تاوانباران دەيچنەي.

رستەي: ﴿وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ﴾، ەك ئەو نايەتە موبارەكە وايە، كە دەفەرموى: ﴿وَمَا هُمْ بِخَرَجِينَ مِنَ النَّارِ﴾ ﴿البقرة﴾، ئەوان لە ئاگر ناچنە دەرئى، ئەوان دەرچوونىن لە ئاگر ھەمىشە، تىيدا بەردەوام دەبن.

۵- ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْآزِفِ﴾، چ شتېك به توى زاناندوه پړژى سزاو پاداشت، چيه؟
 بېگومان ئېمه مه به ست پېى دهرېرېنى مه زېنى ئېو پړژېه، واته: هېنده گوره و مه زنه،
 هېنده بېره زايه، مه گهر كه سيك به توى بزاني، ئه گهرنا نايزاني.

۶- ﴿ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْآزِفِ﴾، ديسان چ شتېك به توى زاناندوه، پړژى سزاو
 پاداشت چيه؟

۷- ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا﴾، لهو پړژېدا هېچكېس هېچ شتېكى بۇ
 هېچكېس له ده ست نايهت، ﴿شَيْئًا﴾، (إِسْمٌ يَدُلُّ عَلَى جُنْسِ الْمَوْجُودِ وَهُوَ مُتَوَعِّلٌ فِي
 الْإِبْهَامِ يَفْسِرُهُ مَا يَقْتَرِنُ بِهِ فِي الْكَلَامِ مِنْ تَمْيِيزٍ أَوْ صِفَةٍ أَوْ نَحْوِهَا)، واته: (شَيْءٌ): ناويكه ماناي
 جېنسى هېوون ده گه يهنى، كه شتېك ههيه، زور ناديارو ئه وهى له قسه دا له گه لېدا
 به رانه ر كراوه، ئه گهر ته مييزه، يان سيفه ته، يان ويتهى وان، مانايه كهى دهرده خات.

﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا﴾، ئه و پړژېه هېچ كه سيك هېچ شتېكى بۇ
 كهس له ده ست نايهت.

۸- ﴿وَالْأَمْرُ يُؤَمِّرُ بِنَاءِ﴾، كارو بريارش لهو پړژېدا ته نيا هى خوايه ﴿بِنَاءِ﴾.

زۆر بهى ته فسيده كان ئېم گېردراوه يان هېناوه: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): «كُلُّ شَيْءٍ
 مِنَ الْقُرْآنِ مِنْ قَوْلِهِ: (مَا أَدْرَاكَ) فَقَدْ أَدْرَا، وَكُلُّ شَيْءٍ مِنْ قَوْلِهِ: (وَمَا يُدْرِيكَ) فَقَدْ
 طَوِيَ عَنْهُ».

واته: ئېينو عه عباس رادى گوتوويه تى: ههر شتېك له قورئاندا ههيه كه خوا
 ده فهرموى: ﴿مَا أَدْرَاكَ﴾، (چ شتېك به توى زاناندوه)، دوايى خوا پېى زاناندوه و
 فېرى كردوه (ته پېغه مېهر رادى) به لام ههر شتېك كه له فهرمايشتى خوادا هاتوه:
 (وَمَا يُدْرِيكَ)، (چ شتېك به توى ده زانانى)، لېتى پېچراوه ته وه و پېى نه گوتراوه.

بېگومان له ئه نجامى تېوه رامان (إِسْتَفْرَاءِ) هه موو قورئاندا، عه بدوللاى
 كورى عه عباس ئه وهى وه گرگروه.

که دهفه رموی: ﴿وَالْأَمْرُ يُؤْمِرُ اللَّهِ﴾ (أل) سەر ﴿وَالْأَمْرُ﴾ بۆ تیکرا (جنس) هو، مه بهست له (الأمر)، لیرودا: سەرجهم فهрман و کاره کانهو، وشه ی: (أمر)، تاکی (الأوامر)، نهک هی (أمر)، به مانای (شان و حال)، واته: هه موو فهرمانه کان و کاره کان و هه لئس و کهوته کان، لهو رۆژدها ته نیا به دهست خوی پهره ردارن، یانی: ههچکه سێک ههچ شتیکی بۆ ههچکهس له دهست نایهت، ئه ی مڕۆقه کان! خۆتان فریو مه دهن به وه سو سهو دانهانی شه ی تان و، به ته مای نه وه تیکه ون، فلانکهس شه فاعه تان بۆ بکات و ده رباز تان بکات! وه ک یه کیک له نه وانه ی به شیوه ی ناپاست و ناشه رعیه یانه دهست به هه ندیک شیخ و مه شایه خانه وه ده گرن، ده لئ:

بۆیه له دنیا دهستم گرت به تۆ تاکو له قیامهت نه بم په نجه رۆ

به لام له راستییدا مڕۆف ده بئ له دنیاا ته نیا دهست به خواو به بهرنامه که ی خواوه بگری، تنجا نه گهر دهستی به بهرنامه ی خواوه گرت و، به پئی پیغه مبه ره که بدا ﴿رؤی﴾، به نه ندازه ی ئیمان و ته قوایه که ی، هه م شه فاعهت و تکا کردنی پیغه مبه ری خوی ﴿پئ ده پری﴾، هه م تکا کردنی جگه له سهروه ری پیغه مبه ران ﴿جگه﴾ و جگه له پیغه مبه رانی ش، که فریسته کان و شه هیده کانن و زانیان و بۆ خوا صولحاو انن، به لام مڕۆف نه گهر له خودی خۆیدا دهست به خواو به ئایین و بهرنامه ی خواوه گرتوو نه بئ و، به ته مای نه وه لیبگه ری که به ناهه ق و به ناشایسته یی و له لایه ن که سێکی ناشایسته وه، شه فاعهتی بۆ بگری، نه وه له راستییدا جوړیکه له خو فریودان و کلاو له سه ری خو نان.

خوا به لوتفی که په می خو ی له و که سانه مان بگری، که توندو ری ک و چاک دهست به ئایین و بهرنامه ی خواوه ده گرن و، شایسته ی نه وه ش ده بن که پیغه مبه ری خاته م ﴿تکاو﴾ شه فاعه تیان بۆ بکات، خوا به لوتف و که په می

خۆی بە ئیسلامهوه یمانیهنێ و بە ئیمانیهوه یمانیهنێ و، ئەم ژيانە کەم و
 کورتە ی دنیا، سەر بەرزانه به جی بهیڵین.
 لێرەش دا کۆتایی به تەفسیری سوورەتی (الإنفطار) دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فسیری سوورہ تی

المطففین

ده‌ستپک

به‌پرّـزان!

ئه‌م‌رۆ که (۲۲)ی مانگی (ذي القعدة)ی سالی (۱۴۴۱)ی کۆچی، به‌ران‌به‌ر (۱۳)ی ته‌ممووز، [مانگی (۷)ی سالی (۲۰۲۰)ی زاینیه، له‌ شاری هه‌ولێر، خوا پشتیوان بـێ ده‌ست ده‌که‌ین به‌ ڕوونکردنه‌وه‌ی چه‌مک و واتای تابه‌ته‌ به‌ پێزه‌کانی سووره‌تی (المطففین).

پێناسه‌ی سووره‌تی (المطففین) و باب‌ه‌ته‌کانی

یه‌که‌م: ناوی ئه‌م سووره‌ته‌:

ناوی هه‌ره‌ باوی: (سورة المطففین)ه، به‌لام ناوی: (سورة وَبِّلَ الْمُطَفِّفِينَ)یشی بۆ به‌کارهێنراوه‌.

دووهم: شوینی دابه‌زینی:

له‌و باره‌وه‌ مشتوم‌ری زۆر له‌ نێوان زانایاندا هه‌یه‌: هه‌ندێکیان به‌ مه‌که‌هی داده‌نێن و، هه‌ندێکیان به‌ مه‌دینه‌یی داده‌نێن، بۆ وێنه‌: هه‌ر کام له‌: (الکلبی و جابر بن زید)، گوتووایه‌: له‌ نێوان مه‌که‌و مه‌دینه‌ دابه‌زیوه‌و، به‌ پێی ژماره‌ی دابه‌زینیشی، یان کۆتا سووره‌تی، سووره‌ته‌ مه‌که‌یه‌کانه‌، یاخود سه‌ره‌تای سووره‌ته‌ مه‌دینه‌یه‌کانه‌، له‌و باره‌وه‌ش ئه‌م گێردراوه‌یه‌ هه‌یه‌:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ مَكَّةَ} ^(۱)، واتە: عەبدوڵلای کوری عەبباس ر.ه. دەلی: سوورەتی (المطققین) لە مەککە دابەزیووە.

سییەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:

ئەم سوورەتە موبارەکە لە (مصحف) دا، ژمارەکی (۸۳) یە، لە دابەزینیشدا ژمارە (۸۶) ە، ئەم سوورەتە موبارەکە لە ڕووی دابەزینەووە پێش سوورەتی (البقرة) و، دواى سوورەتی (العنكبوت)، دابەزیووە، بە ڕای زۆربەى زانایان.

چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانى:

بە ڕای تیکرای ژمێرەرانی ئایەتەکانى قوڕئان، ئایەتەکانى ئەم سوورەتە موبارەکە سی و شەش (۳۶) ئایەتن.

پنجەم: نۆوەڕۆکی:

ئەم سوورەتە چوار بابەت دەگرێتە خۆی:

بابەتى یەكەم: لە ئایەتەکانى: (۱ - ۶)، شەش (۶) ئایەتى سەرەتادا، باسى سزای سەخت بۆ نا ساغ و فیلبازان لە کێشان و پێوان داو، خواى بەرز باسیکردوون -- ھى ئەو جوړە کەسانە -- ئەگەر بۆ خەلکی بکێشن، یان بپێون، لێیان دادەشکێنن، بەلام ئەگەر بۆ خویان بکێشن یان بپێون، بە تەواوی وەری دەگرن.

بابەتى دووهم: لە ئایەتەکانى: (۷ - ۱۷)، یازدە (۱۱) ئایەتدا، باسى سزای سەختى خوا بۆ تاوانبارانى بپێروا بە پۆژى دواى، کراوە.

(۱) أوردہ السيوطي في الدر المنثور ج ۸، ص ۴۴۱، وَنَسَبَهُ لِلنَّحَّاسِ وَابْنِ مَرْدَوَيْهِ وَالْبَيْهَقِيِّ.

بابەتى سىيەم: لە ئايەتەكانى: (۱۸ - ۲۸)، يازدە (۱۱) ئايەتدا، باسى پاداشتى بەرزو بىي وئىنەى خوا بۆ پروادارانى چاكەكار، كراو.

بابەتى چوارەم: لە ئايەتەكانى: (۲۹ - ۳۶)، ھەشت (۸) ئايەتەكانى كۆتايى دا، باسى پىكەنەين و گالتەو جەفەنگ پىكردنى تاوانبارانى بىيپروا، بە پرواداران لە دىياداو، دوايى لە پۆژى دوايىدا گالتە پىكرانەوھەيان لەلايەن پروادارانەوھو سزا درانيان، كراو.

شەشەم: ئايەتەندىيەكانى:

لە ئايەتەندىيەكانى ئەم سوورەتە موبارەكە، پىنج ئايەتەندىيەمان كەوتوونە بەرچاو:

۱- ھەرەشەكردنى سەختى خوا لە فېلبازان لە كىشان و پىواندا، كە تەنيا لەم سوورەتە موبارەكەدا بەم شىۋەيە ھاتو، ھەلبەتە لە سوورەتەكانى دىكەش دا، لە بەسەرھاتى ئىزرانى شوعەيب عليه السلام بۆ گەلى مەديەن و بۆ (أَصْحَابِ الْاَيْكَةِ)، {خاوەنانى باخەكە، يان درەختە چرو پرەكە}، باسى ئەو كراو، بەلام وەك ئەوھى لىرەدا ھاتو، لەو شوئىنەنى دىكەدا بەو شىۋەيە نەھاتو، ئەويش لە ئايەتەكانى: (۱ - ۶) دا.

۲- باسى (سَيِّئِينَ و عَالِيَيْنَ)، وەك شوئىنى تۆمارى كەردەوھى تاوانباران و چاكەكاران، كە لە ئايەتەكانى: (۷ - ۱۸) دا كراو، تەنيا لە ھەموو قورئاندا تەنيا لىرەدا ھاتوون.

۳- باسى پەردە پۆشكرانى بىيپروايان لە دىدارى خوا: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ﴾

۴- باسى پىكەنەينى پرواداران لە پۆژى قىامەتدا بە بىيپروايان: ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾

۵- چەند وشەو تەعبىرىك كە تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتوون و ئىمە سىزدە (۱۳) ياغان ھىتان:

- ۱- ﴿لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾.
- ۲- ﴿أَكَاَلُوا عَلَى النَّاسِ﴾.
- ۳- ﴿كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ﴾.
- ۴- ﴿سَجِينَ﴾.
- ۵- ﴿مَرْقُومٍ﴾.
- ۶- ﴿بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾.
- ۷- ﴿لَمَحْجُورُونَ﴾.
- ۸- ﴿عَلِيَيْنَ﴾.
- ۹- ﴿رَحِيقٍ مَّخْتُومٍ﴾.
- ۱۰- ﴿خِتَمُهُ، مِسْكَ﴾.
- ۱۱- ﴿فَلْيَنَافِسِ الْمُنَافِسُونَ﴾.
- ۱۲- ﴿تَسْنِمٍ﴾.
- ۱۳- ﴿هَلْ تُؤِيبُ الْكَفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾.

ھەتھەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۇ چەند دەرسىك:

تېمەسى و شەش (۳۶) ئايەتەكەى ئەم سوورەتە بە پېزە دەكەينە دەرسىك، ھەرچەندە چوار (۴) بابەتى سەرەكى گرتوونە خو، بەلام بابەتەكان تىككەلکیشن و، پىكەوہ پەيوہستەن و، پىمان پەسندو باش نەبوو لە يەکیان دابرىن.

✧ ده‌رسی یه‌که‌م ✧

پېئاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسە كۆي سۈرەتىي (المطففين) دەگىتە خۇي، كە پېشتىرش گۇتمان چوار بابەتى سەرەكىي دەگىتە خۇي:

يەكەم: لە ئايەتەكانى: (۱ - ۶) دا، كە خوا ﷻ لەو شەش ئايەتەدا، باسى سزاي سەختى خۇي دەكات بۇ كەسانىك كە تەرازوو بازىي و كەم پىوان و كەم كېشىي دەكەن لە پىوان و كېشانداو، كەم بە باباي كېراي دەدەن، بە پېچەوانەي ئەووە كە بۇ خۇيان بېكېن، بە كېشان بى، يان بە پىوان، بە تەواويى مافى خۇيان وەردەگىن، ئىنجا ديارە دەبى ئەو جۆرە كەسانە پىيان وانەبى بۇ رۆژىكى مەزن زىندوو دەكرېنەو، ئەو رۆژى خەلك بۇ پەرورەدگارى جىهانىيان، بۇ خۇاي بەرز رادەوەستى، بە پىو دەبن و چاوەرپى دەكەن: چىيان بۇ بېريار دەدرى؟

دووەم: لە ئايەتەكانى: (۷ - ۱۷) دا، خۇاي پەرورەدگار لەو يازدە (۱۱) ئايەتە موبارەكەدا، باسى تاوانباران دەكات، كە شويىنى نووسراو كەيان و جىي تۆمارى كىرەو كەكانىان **سەجىن** ﷻ، دوايىش خوا ﷻ پېئاسەي: **سەجىن** ﷻ دەكات، بەوئى نووسراوئىكى نېشانەدار كراو، ياخود: نووسراوئىكە بە زەقىي و درشتىي نووسراو، ئىنجا خوا ﷻ سزاي سەخت و بېرەزا بۇ بە درۆ دانەران، ئەوانەي سزاو پاداشت بە درۆ دادەتېن، ديارىي دەكات، تەنيا كەسانىكىش رۆژى سزاو پاداشت بە درۆ دادەتېن، كە سنوور شكىن و زۆر گوناھبار بن و، كاتىك ئايەتەكانى خۇايان بەسەردا بخوئېرېنەو، بە ئەفسانەي پېشىنانىيان نازو دەكەن، كە واش نىي، بەلام ئەو گوناھەكانى خۇيانى كە ژەنگ و كەمپەي لەسەر دلىان پەيدا كىردو، چاوى دلىان كوئېر بوو، ئايەتەكانى خوا وەك خۇيان بەدى ناكەن، بوئەش ئەو جۆرە كەسانە لە بىنىنى پەرورەدگارىيان و، ديدارى خوا بى بەش و پەردە پۆش دەكرېن، دوايىش بە شىوئەيەكى تايبەت لە ئىو ئاگرى دۆزەخدا دەسووتېرېن و، پېشيان دەگوتى: ئا ئەو بوو كە پىي بېيروا بوون!

سۈبھەم: پانتایی ئەویش ھەر یازدە (۱۱) ئایەتە، ئایەتەکانی: (۱۸ - ۲۸)، خوا **ﷻ** لەو یازدە ئایەتەدا، باسی پرۆادارانى چاکەکار دەکات، کە لیستی کردەوہ کانیان لە: **﴿عَلَيْتِ﴾** ە، کە شوئینیکی زۆر بەرزە، بە پێچەوانەى **﴿سَجِنِ﴾** ەوہ، کە شوئینیکی زۆر نزمە.

ئنجأ خوا **ﷻ** پێناسەى: **﴿عَلَيْتِ﴾** دەکات و پێشئى دەفەرموئى: چووژانى **﴿عَلَيْتِ﴾** چیه و کئ پئی زاناندووی چیه؟ واتە: شتیکی سەر سۆرپەینەرەو ئەگەر خوا پێت نەفەرموئى، نازانى چیه؟ دوایى بەوہ پێناسەى دەکات، کە نووسراویکە نیشاندەر کراوہ، یاخود بە نووسینیکی درشت و زبر نووسراوہو، ئەوانەى زۆر لە خوا نزیکن لە فریشتەکان، دەبینن.

ئنجأ خوا **ﷻ** باسی ئەوہ دەکات کە چاکەکاران لە ئیو نازو نىعمەتدان، لەسەر تەختان دەپوانن، بۆ پاداشتی خۆیان، ئەو جیگاو پێگا خۆش و بەرزو ناوازیەى خوا پێداون، کە ئەگەر تۆ سەرنجیان بدەى، لە دەم و چاویاندا، لە پروویاندا، نازو نىعمەت دەبینى، گەشیى و شادیى دەبینى، تەپو تۆلیى پاراویى دەبینى و، ئەوانە لە شەپائیک کە سەرەکەى بەستراوہ، پێیان دەنۆشێرئى، کۆتاییەکەى وەختیک دەپخۆنەوہ بۆنى میسکى لئى دئى و، ھەر ئەوہش شایستەى خەلک پێشپرکێتى تێدا بکات، ئەو شەپاہەش کە چاکەکاران دەیاندرێتئى، لە ئاوى سەرچاوہى تەسنىم، ئاوێتەى دەکرى، ئەویش سەرچاوہى کە زۆر لە خوا نزیکان لئى دەخۆنەوہ، واتە: ئەو سەرچاوہى تەسنىم زۆر لە خوا نزیکان لە ئاوہ کەى دەخۆنەوہ، بەلام لە ئاوى ئەو سەرچاوہى بەى لە سەریەوہ دەپرئى، تیکەل دەکرى بە ئەو شەپاہەى دەدرئى بە چاکەکاران (أبرار)، ھى چاکەکاران بۆیان ئاوێتەو تیکەل دەکرى، بەلام ھى زۆر نىزیکخراوان (مقریین) ھەر وەك خۆى دەیاندرێتئى، بئى ئەوہى شتى دیکەى ئاوێتە بکرى.

چوارەم و کۆتایی: لە ھەشت (۸) ئایەتى کۆتاییش، ئایەتەکانى: (۲۹ - ۳۶) دا، خوا **ﷻ** باسى ھەندیک لە ھەلسوکەوتى تاوانباران دەکات لە دنیادا کە بە پرۆاداران پیکەنیون و، گالتهیان پیکردوون، کاتیک بە لایاندا تێپەریون چاویان

داڭرتوۋە، ۋەك گالتە پېكردن و ئەزىھتدانى پرووحيان، كاتىك گەراۋىشەنەو ھەي ۋىلاي كەس و كارو مال و خىزانى خويان، زۆر بە دلخۆشىي گەراۋنەو، ۋەك شىئىكى زۆر گەورەيان كرد بى! كاتىك پروادارانىشان بىنيون، گوتوويانە: ئەوانە گومپان، لە ھالئىكدا بەسەريشانەو پارىزەر نەبوون، داخو گومپان، ياخود پىي راستگرتوون!

دوايى خوا دەفەرەمۆي: پرواداران لەم پۆژەدا (واتە: لە پۆژى دوايىدا)، بە بېپروايان پىدەكەنن -- كە دوايى باس دەكەين، ھەندىك لە زانايان ھۆكارى پىكەننەكەيان چۆن باسكردو - ياني: ئەگەر لە دنياىدا پرواداران، گالتە پىكراوى بېپروايان بوون، لە پۆژى دوايىدا خوا **يَعْلَمُ** ۋەك سزايەكى پىكەلپىك (مطابق) و پىر بە پىست، پرواداران دەكاتە گالتە پىكەرى بېپروايان و، بېپروايان دەكاتە گالتە پىكراويان و، پرواداران لەسەر تەختان تەماشاي سزادارانى بېپروايان، دەكەن.

لە كۆتايى دا خوا دەفەرەمۆي: ﴿هَلْ تُؤْبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، تاياب بېپروايان بە پىي ئەوھى دەيانكرد پاداشت درانەو؟ واتە: ئەگەر پاداشتىك ھەي ۋىلان، لەسەر كەردو ھەراپەكانيانەو بە دلنابيش كەردوھى خراپ، ھەر سزاي لەسەرە، نەك پاداشت، بەلام لىرەدا خوي بەرز بە توانجەوھە باسى پاداشت (ثواب) دەكات، ھەندىكىش لە زانايان گوتوويانە: (ثواب): بىرىتيە لەوھى لە ئەنجامى كەردوھەدا ۋىلاي مەروفي دىتەوھە (ما يُثَوَّبُ إِلَى الْإِنْسَانِ مِنْ عَمَلِهِ)، چ سزا بى، چ پاداشت.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ ① الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ② وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ③ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ④ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ⑤ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ⑥ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سَعِيرٍ ⑦ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَعِيرٌ ⑧ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ⑨ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ⑩ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ⑪ وَمَا يُكَذِّبُ

بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا نُنَادَىٰ عَلَيْهِ ءِئِنَّنَا قَالَ أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ بَقِيَ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ ﴿١٨﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢١﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ نَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتَمُهُمُ مِنْ مِسْكَ وَفِي ذَلِكَ فَلَيْتَافٍ لِمُنْتَفِئْسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمَرْآةٌ مِنْ تَنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾ عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ تُؤِيبُ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

(به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده. سزای سهخت بو که مکه ران (له) کیشان و پیوان دا) ﴿١﴾ نهوانه ی کاتیک به پیوان (و کیشان) له خه لک ده کرن، به تهواوی وه ریده گرن ﴿٢﴾ به لَم هر کات بویان پیوان (یان بویان کیشان) لییان که م ده که ن ﴿٣﴾ نایا نهوانه پتیان وانیه که (له لایه ن خواوه) زیندووکراوه ن؟ ﴿٤﴾ بو پوژیکسی (زور) مه زن ﴿٥﴾ پوژیک که خه لک تیبدا بو پهروه دگاری جیهانیان هه لده ستی و راده وه ستی! ﴿٦﴾ وانیه (که نهوان گومان ده به ن) به دنیایی نووسراوی تاوانباران له (سجین) دایه ﴿٧﴾ نایا چی پی زاناندووی (سجین) چییه؟ ﴿٨﴾ نووسراویکی نیشانه دار کراوه ﴿٩﴾ لهو پوژده دا سزای سهخت بو به

درۆ دانەران (ی سزاو پاداشت) ﴿۱۰﴾ ئەوانەى پۆژى سزاو پاداشتیان بە درۆ دادەنا
 ﴿۱۱﴾ جگە لە ھەر سنوور شکینتیکى گوناھکاریش، کەس بە درۆى دانانى ﴿۱۲﴾
 (ئەو کەسەى) ھەر کات ئایەتە کاھانى بەسەردا خوێترانەو، دەلى: ئەفسانەکانى
 پیشینانە ﴿۱۳﴾ وانیه (با واز لەو قسانە بێتن) بەلکو بەھۆى ئەو (خراپ) ھو
 کە وەدەستیان ھیناوە، دلیان کەمپەى بەستو (ژەنگى لەسەر پەیدا بوو)
 ﴿۱۴﴾ وانیه (با واز بێتن) بە دلنایى ئەوان لەو پۆژەدا لە پەرورەدگاریان پەردە
 پۆشن ﴿۱۵﴾ دوايش بیگومان ئەوان چوووە ئیو کلپەن ﴿۱۶﴾ دوايش (پێیان)
 دەگوترى: ئەو ئەو (سزای) ھە بە درۆتان دادەنا ﴿۱۷﴾ وانیه (با واز بێتن)
 بیگومان نووسراوى چاکەکاران لە (عَلَيْتِ) دایە، ﴿۱۸﴾ ئایا چى بە تۆى زاناندو
 (عَلَيْتِ) چى؟ ﴿۱۹﴾ نووسراوى نیشانەدار کراوہ ﴿۲۰﴾ زۆر نىزیکخراوہ کان (لە
 خوا) دەبیین ﴿۲۱﴾ بە دلنایى چاکەکاران لە ئیو نازو نىعمەتدان ﴿۲۲﴾ لەسەر
 تەختان دەروانى ﴿۲۳﴾ شادمانى و گەشى نازو نىعمەت لە پرویاندا دەناسى
 (و دەزانى) ﴿۲۴﴾ لە شىلەى ھەى بەستراو دەخۆنەوہ ﴿۲۵﴾ بە مىسک بەستراوہ،
 با پیشبەرکەکاران تەنیا لەوہدا پیشبەرکە بکەن ﴿۲۶﴾ لە ئاوى تەسنیمى ئاوپتە
 کراوہ ﴿۲۷﴾ (تەسنیمیش) سەرچاوەى ھەى زۆر نىزیکخراوہ کان (لە خوا) لێى
 دەخۆنەوہ ﴿۲۸﴾ بیگومان ئەوانەى تاوانیان کردوہ (لە دنیادا) بەوانەى پروایان
 ھیناوە پێدەکەنن ﴿۲۹﴾ ئەگەر بەلاشاندا پەتەبوونایە، ئاماژەیان بۆ ھەى کەى دەکرد
 ﴿۳۰﴾ ھەر کاتیش بۆ لای خیزان و کەسیان گەرابانەوہ، بە شادمانى دەگەرانەوہ
 ﴿۳۱﴾ ھەر کاتیش بینىیانن (پروادارانىان دیباہ)، دەیانگوت: بەراستى ئەوانەن
 گومرايان ﴿۳۲﴾ ھەرچەندە بە پارێزەرىش بە سەریانەوہ ئەتیرابوون! ﴿۳۳﴾ ئنجا
 ئەمپۆش ئەوانەى پروایان ھینابو بە بېروایان پێدەکەنن ﴿۳۴﴾ لەسەر تەختان
 تەماشە دەکەن (چۆن سزا دەدرین!) ئایا بېروایان سزای ئەوہیان درایەوہ
 کە دەیانکرد! ﴿۳۵﴾.

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(الْمُطَفِّفِينَ): (الطَّيْفُ: الشَّيْءُ النَّزْرُ، وَمِنْهُ الطَّفَافَةُ لِمَا لَا يُعْتَدُّ بِهِ، وَطَفَّفَ الْكَيْلَ: قَلَّلَ نَصِيبَ الْمِكِيلِ فِي إِيقَانِهِ وَاسْتَيْقَالِهِ، وَشَهَى: (مُطَفِّفِينَ)، كَوَى (مُطَفَّف) ه، (مُطَفَّف) يَش: لەسەر کێشی (مُفْعَل) ه، ناوی بکەر، واتە: سووککەر، کەمکەر، لە (طَفِيف) هوه هاتوه، (طَفِيف)، واتە: شتێکی کەم، وشە (طَفَافَةُ) ش، شتێکە گرنگی پێنەدری، دەگووتری: (طَفَّفَ الْكَيْلَ)، واتە: بەشی بابای بۆی دەپێوی، کەمی کرد، لەوهدا کە هەفتیکی پێداو کەمی پێدا.

(أَكَاَلُوا): (الْكَيْلُ: كَيْلُ الطَّعَامِ، كُلُّ لَه الطَّعَامُ: تَوَلَّيْتُ ذَلِكَ لَهُ)، (كَيْل): بریتیه لە پێوانی خواردن، [واتە: بەره شیو، ئەوهی دەخوری، دانەوێڵە، یان هەر شتێکی دیکە،] دەگووتری: (كُلْتُ لَهُ الطَّعَامَ)، خۆراکەم بو پێوا، یانی: سەرپەرشتی ئەوهم کرد بۆی بپێوری، مەرج نیە بەدەستی خۆی بۆی پێوابی.

(تَسَوَّفُونَ): (تَوَفِيَةُ الشَّيْءِ: بَذْلُهُ لَهُ وَافِيًا)، (تَوَفِيَةُ الشَّيْءِ) ئەوهیه شتەکە بە تەواوی پێی بدری، بەلام (إِسْتِيفَاءُ الشَّيْءِ)، ئەوهیه شتەکە بە تەواوی وەرگیری.

(خُسْرُونَ): (الْخُسْرُ وَالْخُسْرَانُ: انْتِقَاصُ رَأْسِ الْمَالِ، يَنْسَبُ إِلَى الْإِنْسَانِ وَإِلَى الْفِعْلِ، خَسِرَ فُلَانٌ، وَخَسِرَتْ تِجَارَتُهُ)، (خُسْر و خُسْرَان)، هەردووکیان بە مانای کەمکردنی سەرمايه و دەستمايه و (خُسْر و خُسْرَان) پالدهدرینه لای مرووف و پالدهدرینه لای کردوه کەش، دەگووتری: (خَسِرَ فُلَانٌ)، فلانکەس زیانی لیکهوت، دۆرا، هەروەها دەشگووتری: (خَسِرَتْ تِجَارَتُهُ)، بازرگانیه کە دۆرا، زیانی لیکهوت.

(سُجَّيْنُ): (السُّجَيْنُ: اسْمٌ لِّجَهَنَّمَ، وَقِيلَ: اسْمُ الْأَرْضِ السَّابِغَةِ)، (سُجَيْن): ناویکە لە ناوهکانی دۆزەخ، یاخود ناوه بۆ زهوی ههوتهم، چینی ههوتهم له زهوی.

(مَرْثُومٌ): (الرَّقْمُ: الخَطُّ الغَلِيظُ، وَقِيلَ التَّعْجِيمُ لِلْكِتَابِ، وَفِي (المطففين) حُمِلَ عَلَى الْوَجْهَيْنِ)، وشەى (مرقوم) لە (رقم) ھە ھاتو، كە بە مانای نووسینی زەر دى، ھەندىكىش گوتوو يانە: بە مانای سەرۆبۆر بۆ كردنى نووسراو، بۆيەش گوتوو يانە: (تعجيم)، لەبەر ئەو ھى باباى عەرەب پښتووسە كە ھى خو ى زانيو، بىخو ىن ىتە ھە، بەلام ئەو ھى جگە لە عەرەب بوو، لە فارس و كوردو پښتو و ھەموو ئەوانە ھى پښان گوتوون: عەرەب، بۆ خو ىندنە ھى نووسىنى عەرەبى، پښىستى بە ھە كردو ئەو نووسراو عەرەبىيە خالدار بكرى، (ت) دوو خالى لەسەر دا ېن و، (پ) دوو خال لە ژىرە ھە، (ن) خالىك لەسەر ىە ھە، (ب) لە ژىرە ھە ھەروە ھە، ئەو ھى پښى دەگوتى: (تعجيم)، ئنجا ئەو ھى (المطففين)، لەسەر ھەردوو پښە كە مانا كراو، واتە: دەگونجى مەبەست لە وشەى: (مرقوم)، نووسىنى زەر بى، يان نووسىنىك بى كە خالەندى بۆ كراو.

(رَأَى عَلَى قُلُوبِهِمْ): (الرَّيْنُ: صَدَأٌ يَعْْلُو الشَّيْءَ الْجَلِيَّ)، (ران)، كردارى رابردو (فعل ماضي) ىە، لە (رين) ھە ھاتو، (رين) ىش ژەنگىكە لەسەر شتىك كە سپى و درەوشاو ھى، پەيدا بى و سپىتى و درەوشاو ىە كە ھى نە ھىلى، (أَي: صَارَ ذَلِكَ كَصَدَأٍ عَلَى جِلْدِ قُلُوبِهِمْ، فَعَمِيَ عَنْ مَعْرِفَةِ الْخَيْرِ مِنَ الشَّرِّ)، واتە: ئەو گوناح و تاوانانە ھى دەيكەن، ھەك ژەنگىكە لەسەر دىيان و دلەكانيانى كو ىر كردوون، لە ھى چاكە لە خراپە جىابكەنە ھە.

(عَلَيْنَ): (عَلَى) ىە، بەلام (سَجِين)، وشە ىەك نىە، لە تاكىكە ھە ھاتبى، بە پىچەوانە ھى (عَلَيْنَ) ھە، كە دوایى خواى بەرزى مەزن بە (عَلَيْنَ) ىش ھىناو ىەتى، (علين) لە (علو) ھە ھاتو، بە بى گىرە (شدة)، (العلو: ضِدُّ السُّفْلِ وَالْعُلُوِّ السُّفْلِيُّ الْمُنْسُوبُ إِلَيْهِ)، واتە: (علو) پىچەوانە ھى (سفل) ھە، يانى: خوا ى و (علو)، يانى: بەرز، (عُلُوٌّ)، واتە: شتىك كە پال دەدرىتە لای (علو) و، (سُفْلِيٌّ)، واتە: شتىك كە پال دەدرىتە لای (سفل)، واتە: نزمى، (علين) ىش يانى: بەرزى و،

ناوہ بۆ باشتیرینی باخەکانی بەهەشت، ھەرۆک چۆن (سجین)، ناوہ بۆ خراپترین جوۆرەکانی ئاگری دۆزەخ.

ھەندیکیش گوتووایانە، وشەي: (سجین و علیین)، ھەردووکیان ناو، بۆ ئەو کەسانەي لە خوارەوێن یان لەسەرەوێن و، لە پووێ زمانی عەرەبییەوہ نیزیکترە، مانایەکیان بەو شیوەیە بۆ.

(الْأَرَاكِ): (جَمْعُ أَرِيكَةٍ، وَالْأَرِيكَةُ حَجَلَةٌ عَلَى سَرِيرٍ)، جارانی دیکەش بە تاییەت لە تەفسیری سوورپەتی (الواقعة) دا، باشمان باسی ئەو وشەییە کردو، (الْأَرَاكِ) کوێ (أَرِيكَةٍ) یە، کە بە تەختیک دەگوترێ پەردەي بەسەرەوہ بۆ، لە ھەندێ شوێنان پەردە کوللەي پێ دەلێن، بەلام ئەگەر پەردەکەي بەسەرەوہ نەبۆ، پێی ناگوترێ، (أَرِيكَةٍ) و پێی دەگوترێ: (سَرِيرٍ)، ئیستا قەنەفە ھەيە، خەلک لەسەري دادەنیشێ، کورسییش ھەيە بۆ لەسەر دانیشتن، بەلام (سَرِيرٍ)، جیابووہ لە قەنەفەو لە کورسییش، (سَرِيرٍ) شوێنی لەسەر دانیشتن بوو، ھی لەسەر پالکەوتن و ڕاکشانیش بوو، پانتاییەکەي فراوانترە لە قەنەفەو لە کورسییش، ئەگەر پەردەشی بەسەرەوہ بوو بۆ پێگوتراو: (أَرِيكَةٍ) و بە (الْأَرَاكِ)، کو دەکرێتەوہ.

(نَضْرَةُ النَّعِيمِ): (نَضْرَةٌ) بە مانای جوانیی و گەشیی دی، وەک چۆن پڕووک و درەخت ئاو دەدرێ و، گەش و جوانە، (نَضْرَةُ النَّعِيمِ)، واتە: گەشیی و جوانیی ئەو نازو نێعمەتانەي ئەو مەزۆفانە تێیدان.

(رَحِيقٍ): ھەندیکیان ھەر بە مانای مەیی و شەرابیان لێکداوہتەو، ھەندیکیش گوتووایانە: (رَحِيقٍ) باشتیرین جوۆری (مەي) یە، ھەندیکیش گوتووایانە: (رَحِيقٍ) جوۆرێکە لە خواردنەوہ، بەس خوا دەزانێ چییەو چۆنە؟

(مَحْشُومٍ): واتە: (مُعْلَقٌ، مَسْدُودٌ)، گیراو، سەرەکەي بەستراوہو ئاوہلا نیە، ھەندیکیش لە زانایان گوتووایانە: (الْخَتْمُ: الطَّبْعُ وَيَتَجَوَّزُ بِهِ فِي الْإِسْثِثَاقِ وَالْمَنْعِ

مِنْهُ اَعْتَاباً بِمَا يَحْصُلُ مِنَ الْمَنْعِ بِالْخَتْمِ عَلَى الْكُتَابَةِ وَالْأَبْوَابِ، واتە: (ختم) بە مانای مۆرە، دوایی بە کارھێنراوە بۆ قایمکردنی شتێک و ڕۆی لێگرتنی ھەر کەس کە دەستی بە گەبە نیتێت، چونکە نووسراویەک دەرگایەک مۆری لێدرا بایە، نەدەبوو کەس بە لای ئەو نووسراوە دا بچێت و بیکاتەو، یاخود بە لای ئەو دەرگایە دا بچێت و بیکاتەو، بزانی لە دیوی ژووری چ باسە!

(مِسْكُ): (المِسْكُ: مِنَ الطَّيِّبِ، فَارِسِيٌّ مُعَرَّبٌ وَهِيَ الْمَشْمُومُ)، (مسك): جوړیکە لە بۆنی خوڤ و وشەییەکی فارسییەو کراوە بە عەرەبیی، کە بریتییە لە: بۆنکراو، بۆنیکێ خوڤ، (المعجم الوسيط)، دەلی: (ضَرْبٌ مِنَ الطَّيِّبِ اتُّخِذَ مِنْ ضَرْبٍ مِنَ الْغِرْلَانِ)، واتە: جوړیکە لە بۆنی خوڤ لە جوړیک لە ئاسک وەردەگیرێ، نەک لە ھەموویان، دوایی زیاتر (مسك) شی دەکەینەو، چییەو چۆنە؟

(وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ): واتە: با پێشبێرکە کاران لەو ھەدا پێشبێرکە بکەن، دەگووترێ: (تَتَنَافَسَ فِي الشَّيْءِ: بِالْعَفْ فِي رَغْبَتِهِ فِيهِ)، (مُتَنَافِسَةٌ) ی لە شتەکەدا کرد: زێدەڕۆیی کرد لە ئارەزوو بۆ دەربرینی دا، (نَافَسْتُ فَلَانًا فِي كَذَا، أَي: سَابَقْتُهُ وَبَارَيْتَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُلْحَقَ الضَّرَرُ بِهِ، وَالتَّنَافُسُ التَّسَابُقُ)، دەگووترێ: لە گەڵ فلانکەسدا موناخەسەم کرد، واتە: پێشبێرکیم کرد، داخۆ من پێش دەکەوم، یان ئەو؟ بێ ئەوێ زیانی پێ بگەنەرێ، (تنافس) یان: (تسابق)، واتە: پێشبێرکەو مەرچ نیە تەنیا لە ڕاکردندا بێ، جاری وایە لە زۆرانبازبیدیەو، جاری وا ھەیە لە یارییەکی فیکریی دایە، ھەمووی وشەیی موناخەسەیی بۆ بەکار دەھێنرێ.

(تَسْنِيمٌ): (مَاءٌ فِي الْجَنَّةِ، وَسَنِمٌ يَسْنُمُ: ارْتَفَعَ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ)، (تَسْنِيمٌ): ناویکە لە بەھەشت، (سەرچاوەیەکەو کانیایکەو مەرچ نیە، وەک ئاوی خۆمان بێ)، دەگووترێ: (سَنِمٌ يَسْنُمُ: ارْتَفَعَ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ)، واتە: شتەکە لەسەر ئاستی زەوی بەرزبوو، (سَنَامٌ) ی، بە دونگی حوشتر دەگووترێ، چونکە لە ئاستی پستی بەرزترە.

(تَغَامُرُونَ): (التَّغَامُرُ: بِالْعَيْنِ أَوْ الْجُفْنِ أَوْ الْحَاجِبِ، أَي: أَسَارَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ بِهَا، وَاتِه: بِهِ چاو، يَان بِهِ پیلووی چاو، يَان بِهِ برۆ، هه‌ندیکیان ئاماژه‌یان بۆ هه‌ندیکیان کرد، هه‌لبه‌ته ئاماژه بۆ یه‌کدی کردنه‌که یان بۆ گالته پێکردن بووه به‌پر واداران، ته‌ها ئاگادار به! بزانه چۆن! يَان بزانه چۆن ده‌روا! يَان چی ده‌لێ؟

(أَنْقَلَبُوا): (الْإِنْقِلَابُ: تَحَوَّلَ الشَّيْءُ عَنْ وَجْهِهِ)، شَتِیک که به‌ره‌و شویتیک بر واهه‌ره‌و لایه‌ک و دواپی بگه‌رێته‌وه، پیتی ده‌گوتری: (إِنْقِلَابُ)، که‌واته: (إِنْقَلَبُوا)، یانی: ئەو شویتنه‌ی بۆی ده‌چوون، دواپی به‌ پێچه‌وانه‌وه پشتیان تێکردو گه‌رانه‌وه به‌ره‌و داوه.

(أَهْلَاهُمْ): (الْأَهْلُ: الرُّوْجَةُ، وَأَهْلُ الشَّيْءِ: أَصْحَابُهُ، أَهْلُ الدَّارِ وَنَحْوُهَا: سَكَّانُهَا)، وشه‌ی (أَهْل): هه‌م به‌ مانای ژن و هاوسهر، دێ، هه‌م به‌ مانای هاوه‌لانی ته‌و شته‌ دێ، ده‌گوتری: (أَهْلُ الدَّارِ)، واته: ته‌وانه‌ی خاوه‌نی ته‌و خانوو و ماله‌ن و تێیدا نیشته‌جێن، نیشنگه‌کانی ته‌و، دیسان وێنه‌ی ته‌وه‌ش وه‌ک خه‌لکی شاره‌که (أَهْلُ الْقَرْيَةِ)، ده‌لێم: (أَهْل) به‌ مانای خزم و نیزیکانی ته‌و که‌سه‌ش دێ، بۆیه‌ش من به‌ که‌س و کارو نیزیکه‌کان، لێکم داوه‌ته‌وه.

(فَكَهَيْنَ): (الْفَكَّةُ: الطَّيْبُ النَّفْسِ الَّذِي يَكْثُرُ الدُّعَابَةُ)، (الْفَكَّةُ): یانی: که‌سیکی مه‌شه‌ره‌بخۆش، که‌ زۆر قسه‌ی خۆش ده‌کات و گالته‌و سوعه‌بت ده‌کات و ده‌م به‌ زه‌رده‌خه‌نیه‌.

(تُوبَ): (الْمُتُوبَةُ وَالْمُتُوبَةُ: الْجَزَاءُ: وَتُوبَهُ، أَي: كَافَأَهُ)، (مُتُوبَةٌ وَ مُتُوبَةٌ)، هه‌ردووکیان به‌ مانای پاداشت و به‌رانبه‌ر دین، ئنجا ته‌و به‌رانبه‌ره‌ش به‌ زۆری وایه (ثَوَاب) له‌ به‌رانبه‌ر چاکه‌دا به‌کار دێ، واته: پاداشت، به‌لام (عِقَاب) له‌ به‌رانبه‌ر خراپه‌دا به‌کار دێ، واته: سزا، له‌ زمانی کوردیدا وشه‌یه‌کمان نیه‌ له‌ یه‌ک کاتدا، هه‌م بۆ سزادان و هه‌م بۆ پاداشتدانه‌وه به‌کار بێ، له‌ هه‌ره‌بیدا هه‌یه، وشه‌ی: (جَزَاءُ)،

بەلام عەرەبىش تەگەر بىانەوى بلىن: پاداشت، دەلىن: (ئواب) و، تەگەر بىانەوى بلىن: سزا، دەلىن: (عقاب)، بەلام (جزاء)، ھەردووكيان دەگرتەو، لە كوردىيش دا وشەيەكەمان نىە - بە پى زانىارىى من - پەر بە پىستى مانای (جزاء) بى، مەگەر بگوتى: بەرانبەر، شتىك كە بەرانبەر كىرەو، چاكە يان خراپە.

(وَوُوبُهُ، أَي: كَافَأَهُ)، پاداشتى دايەو، لىرەدا دەفەرموى: ﴿هَلْ تُؤْبَ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، ئايا بىپروايەكان پاداشتى ئەوەيان دراىەو كە دەيانكرد، زانايان دەلىن: ئەو بۆ توانجە، واتە: تەگەر پاداشتىك ھەبى، بۆ بىپروايان ھەر ئەو سزايە كە دەياندرىتى، پاداشتىكى دىكەيان نىە، چونكە چاكەيەكيان نەبوو تەكو پاداشتىان بدرىتەو، ھەندىكىش گوتويانە: وشەى: (ئواب)، وەك چۆن بۆ چاكە دانەو پاداشت دانەو، بەكاردى، بۆ سزادانەوش بەكاردى.

ھۆى ھاتنە خوارەوھى ئايەتەكان

لە بارەى ھاتنە خوارەوھى ئەم سوورەتە موبارەكەو، ئەم گىردراوھە دىنين:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ؓ، قَالَ: لَمَّا قَدِمَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ الْمَدِينَةَ كَانُوا مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ كَيْلًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: {وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ} فَحَسَّنُوا الْكَيْلَ بَعْدَ ذَلِكَ^(۱).

واتە: ئىبنو عبەباس ؓ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ كە چو بۆ مەدىنە، خەلكە كە خراپترىن جۆرە پىوانيان ھەبوو (واتە: خراپترىن جۆرە پىوان و كىشانيان ھەبوو فەلىيان تىدا كىردو، بەلام كە خوا (عزوجل)، ئەم ئايەتە موبارەكەى دابەزاند: ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ (ئايەتەكانى دىكەش)، دواى ئەو ھەو كىشان و پىوانيان چاك كىرد.

(۱) أخرجه النسائي في تفسيره: ٦٧٤، وابن ماجه: ٢٢٢٣، وابن حبان: ١٧٧٠، والطبراني في الكبير: ١٢٠٤١، والواحدى في أسباب النزول ص ٢٩٨، وغيرهم، وقال شعيب الأرنؤوط: حديث حسن.

بەلکۇ لە شوئى دىكەدا ھاتو: لە دواى ئەو ھەلکى مەدینە باشتىن كېشان
و پىوانيان ھەبوو، يەككە لە زانايان لە رۆزگارى خۇيدا گوتوويەتى: ئىستاش
لەگەل دابى ھەلکى مەدینە باشتىن كېشان و پىوانيان ھەبە.

مانای گشتی نایەتەکان

ئەم سوورەتە - پىشتىش باسماں کرد - زانايان مشتومرو پاجاييان ھەبە،
كە ئايا مەككەيە، يان مەدینەيە، ياخود ھەردووکیانە؟ چونكە: ھەندىك لە
زانايان گوتوويانە: كاتىك پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بەرپۆھ بوو لە نىوان مەككەو
مەدینەدا، ئەم سوورەتە دابەزىو، پىشەم وایە ھەرچۆنىك بى، ئەم سوورەتە
يان كۆتا سوورەتە لە قورئانى مەككەيى، ياخود يەكەم سوورەتە لە قورئانى
مەدینەيى، خوا ﷻ دەفەرموى: **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** (بە ناوى
خوای بە بەزەيى بەخشندە، واتە:

۱- بە ناوى خوا، ئەم قورئانخویندە دەست پىدەكەم، نەك بە ناوى خۆم، يان بە ناوى
ھەر كەسكى دىكە، يان ھەر شتىكى دىكە، بەس خوا شايستەى ئەو يەكە كاتىك كارەكانت
ئەنجام دەدەى، ناوى ئەويان لى بىنى.

۲- ئەم كارەى ئەنجامى دەدەم، بۆ خوا ئەنجامى دەدەم، واتە: لە ئەنجامدانى ئەم كارەم
دا، ئىجا قورئان خویندە، يان ھەر كارىكى دىكە يەو ناوى خوای لى دەھىترى، ئامانج و
مەبەست لى ئەو يە خوا لىم رازى بى.

۳- ئەم كارەم بە پى بەرنامەو ئايىنىك كە خوا دایناو، ئەنجام دەدەم، نەك ھەر لە خۆو
چۆن پىخۆش بى، وابكەم، بەلکۇ تەماشە دەكەم خوا چۆنى فەرموو، خوای كار بەجى
لە بەرنامەكەى خۇيدا، لە ئايىنەكەى خۇيدا چۆنى داناو، بەو شىو يە ئەنجامى دەدەم.

۴- ئەم کارەم بە تواناو وزەيەك كە خوا بۆى رەخساندووم، ئەنجام دەدەم، بۆ ئەوھى مروؤف سەرسام نەبى بە خۆى و بە تواناو وزەكانى خۆى.

لە راستیدا مروؤف تواناو وزەكانى، ھەموویان دروستکراوى خوان و ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَمِينٌ﴾ بەلام خوا ویستیكى پێداو، كە دەتوانى بەو ویستەى ئەو توانایانەى خۆى لە چاكەدا بەكاربێنى، یان لە خراپەداو، ھەر لەسەر ئەوھە ئەگەر لە چاكەدا بەكاریان بێنى، پاداشتی ھەيەو، لە خراپەدا بەكاریان بێنى، سزای ھەيە.

وہك بابەت و تەوھرى يەكەمى ئەم سوورەتە خوا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَمِينٌ﴾ دەفەرموى: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَمِينٌ﴾ وشەى: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَمِينٌ﴾، وەك دواتریش باسى دەكەين:

أ- ھەندىك لە زانایان گوتوویانە: بە مانای سزا دى.

ب- ھەندىك گوتوویانە: یانى: (أَشَدُّ الْعَذَابِ)، سەختترین سزاو ئازار.

ج- ھەندىك گوتوویانە: بە مانای ھاوار بۆ فلانكەس، چونكە كەسێك ھاوار دەكات، خەلك لە فریای بى، كە تووشى ئارەحەتیەكى گەورە بووبى.

د- ھەندىك گوتوویانە: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَمِينٌ﴾، شیویكە لە شیوەكانى دۆزەخ.

ه- ھەندىك گوتوویانە: جوړیكە لە سزایەكانى دۆزەخ و سزایەكى زۆر سەختە، گزنگ ئەوھىە خواى بەرز كە ئەم وشەيەى بەكارھێناو، وەك ترساندن و ھەرەشە پێكردن و سەرزەنشتكردن بەكارى ھێناو، ﴿الْمُطَفِّفِينَ﴾، (مُطَفِّفِينَ)، كۆى (مُطَفِّفٌ)، لەسەر كێشى (مُفْعَلٌ) و، بە مانای ناوى بكەر (إِسْمُ فَاعِلٍ) دى، (طَفَّفَ، يُطَفِّفُ، تَطْفِيفًا فَهُوَ مُطَفِّفٌ)، واتە: كەمى كرد یان سووكى كرد، كەم دەكات یان سووك دەكات، كەمكردن یان سووك كردن، ئەو كەمكەرە یان سووككەرە.

ئەنجا دواى خوا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَمِينٌ﴾ ھەر بۆ خۆى پروونى دەكاتەو، (مُطَفِّفِينَ)، كێن؟ بە كوردی دەگونجى بڵێن: ئەوانەى كاتێك دەكێشن و دەپێون بۆ خەلك، كەمى و ناتەواوی لە كێشان و پێوانەكەیاندا، دێنە دى، واتە: كەمكەرە، یان كەم

فرۆشان، یاخود تەرازوو بازان، بۆیەش وشەى تەرازووم بەکارهێناوه، چونکه له درژێهێ ئایهتهکاندا باسی کێشان (وزن) یشی کردوه، پێوان (کێل) ئهوهیه شتیک بخهیه نێو شتیکهوه، بۆ ھهونه گهنم دهخهیه نێو تهنهکهوه، یان عهربهوهو دهپێوی، کێشان (وزن) یش ئهوهیه شتیک لهسهر تەرازوو دابنێی و بیکێشی داخۆ کێشی چهنده؟ پێوان بۆ قهبارهیه، بهلام کێشان بۆ قورساییه، وشهێ: (مطففین) یش، خوا بۆ ههردووکیان بهکارهێناوه، واته: ئهوانهێ کهمیی و کهم و کورپی دهکهن، له پێوان و له کێشانیشدا، چونکه دواپی دهفهرموی: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ﴾، ئهوانهێ کاتیک له خهلیان پێوا، شتیان له خهلیک وهگرته و خهلیکه بۆیان پێوان، ﴿يَسْتَوْفُونَ﴾، به تهواویی وهری دهگرن، ﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ﴾، بهلام کاتیک بۆیان پێوان، یاخود بۆیان کێشان، ﴿يُخْسِرُونَ﴾، کهم دهکهن و زیانیان لێدهدهن، ئهگهر وهربگرن، به تهواویی مافی خویان وهردهگرن، چ به کێشان بێ، چ به پێوان بێ، بهلام ئهگهر بۆیان بکێشن، یان بپێون، کهم و کورتیی تیدا دهکهن.

ههندیك له زانیان گوتووایه: یهکێک له ئهوانهێ خهلیکی مهدينه بوون، دوو دهفری ههبوون بۆ پێوان، ئهگهر بۆ خۆی شتی کرپایه، به دهفریک دهپێواو، ئهگهر بۆ بهرانبهرکهی بیپێوابایه، دهفریکی دیکه که گچکهتر بوو دهپێوا.

﴿أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۖ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، ئایا ئهوانه نازانن، پێیان وایه، که زیندوو کراوهن، واته: زیندوو کراوهن له لایه خاوهو ههلسێناوهن له لایه خاوهو، کهنگی؟ ﴿لِيَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، ئهم (ل)، له لای کاتدانان (لام التوقیت) ه، واته: له ژوانگهیهک و پۆژیکێ مهزندا، خوا ﷻ ههلیاندهسێنتهوهو زیندوو یان دهکاتهوه، ئنجا ئایا ئهه پۆژه چ پۆژیکه؟ ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ئهه پۆژهێ خهلیک بۆ پهروهردگاری جیهانیان ههلهدهسته پێ، رادهوهستی، وشهێ: (ظن)، که دهفهرموی: ﴿أَلَا يَظُنُّ﴾، ئایا گومان نابهن، ههر لهسهر مانا روالهتیهکهی خۆیهتی که بریتیه له گومانبردن، ئایا ئهوانه پێیان وایه، گومان

ئابەن كە زىندوو كراوۈن لە پۆژىكى مەزندا، ئەو پۆژى خەلك بۆ پەرۋەردگارى جىھانبيان پادەۋەستى و ھەلدەستە سەر پى؟ ھەندىكى دىكەش، گوتوۋىانە: لىرەدا (ظن)، بە ماناي زانين (علم)ە، يانى: تايا نازانن.

ئىنجا دىتە سەر بابەت و تەۋەرى دوۋەم، لە يازدە ئايەتەكانى: (۷ - ۱۷)دا، كە باسى تاۋانباران و خراپەكارانە كە بەھۆى بىپروايەۋە تاۋان و خراپە دەكەن، باسى سەرەنجامى ئەوانەو چۆن سزا دەدرىن و چۆن لە دىدارى خوا بى بەش دەكرىن؟

دەفەرمىۋى: ﴿كَلَّا﴾، وشەى: ﴿كَلَّا﴾، لەم سوۋرەتە موبارەكەدا چوار جاران ھاتوۋە، ھەك زۆر جارىش گوتوۋمانە: ﴿كَلَّا: كَلِمَةُ رَدِّعٍ وَزَجْرٍ وَإِبْطَالٍ﴾، وشەيەكە بۆ پەرچدانەۋەو سەرزەنشتكردن و ھەلۋەشانندنەۋە، ئايا تەۋەى ھەلىدەۋە شىنئىتەۋە چىيە؟ زۆر جار خواى كاربەجى، بۆ عەقلى و سەلىقەى مروقى بەجى دىلى، لىرەش دا ديار نى، ئەو شتەى دەبى وازى لى بھىترى، چىيە؟ بەلام بە عەقلى و سەلىقە دەتوانىن، لىتى ورد بىنەۋە، كە مەبەست ئەۋەيە: باواز بىنن لە تەرازوو بازىي و لە پىتۋانبازىي، واتە: كاتىك شت بۆ خەلك دەپتون، فىليان لى بكەن، يان كەشتىكيان بۆ دەكىشن، فىليان لى بكەن، با واز لەۋە بىنن.

ياخود: با واز لەۋ بۆچۈنەيان بىنن كە پىيان وايە، زىندوو ناكرىتەۋە بۆ پۆژىكى مەزن، ئەو پۆژى خەلك تىدا ھەلدەستى و پادەۋەستى لە بەرانبەر خواى پەرۋەردگارى جىھانبيان داۋ، چاۋەرپى بىرپارو ھوكمى خواى دادگەر دەكەن، با وازبىنن لەۋەى پىيان وابى پۆژىك نايەت لىيان بىرسىتەۋەو سزاۋ پاداشتىان بەمىلدا بھىترى.

دوايى دەفەرمىۋى: ﴿إِنْ كُنْتَ الْفَجَّارُ لَفِي سَجِينٍ﴾، بە دىنبايى نووسراۋى تاۋانباران لە: ﴿سَجِينٍ﴾ دايە، ﴿كُنْتُ﴾، بە ماناي نووسراۋ دى و، بە ماناي جىگاو پىگاش دى، ئەو شوئەى بۆ تاۋانباران نووسراۋەو تەرخانكراۋە، ﴿الْفَجَّارُ﴾، ﴿الْفَجَّارُ﴾، كۆى (فاجر)ە، ھەك چۆن (كُفَّار)، كۆى (كافر)ە، (فاجر)ىش، واتە:

خراپەكارو تاوانبار، وشەى: ﴿سَجِينٌ﴾، كە خۇاى بەرز دوايى پوونى دەكاتەو، زانايان ھەموو لەسەر ئەو ھەككەنگن، كە وشەيەكى عەرەبىيە، ھەندىكى دىش گوتوويانە: وشەيەكى جگە لە عەرەبىيە، بەلام گنگ ئەو ھەككە تاكى نيە، وەك وشەى: ﴿عَلَيْتَ﴾، كە لە بەرامبەر ﴿سَجِينٌ﴾ دايە، ﴿عَلَيْتَ﴾ زانايان دەلین: كۆى (علي) يە، كە بە: ﴿عَلَيْتَ﴾ و ﴿عَلُونُ﴾ یش، كۆ دەكرتەو، بەلام ﴿سَجِينٌ﴾ ھەر يەك ھالەتى ھەيە وشەيەكە كۆى نيە، خۆى ھەر بەو شىوہە، ﴿سَجِينٌ﴾، كە شوینی نووسراوى تاوانبارانە، وا مەزەندە دەكرى زۆر لە خواروہە بى، ھەرچەندە بۆ تيمە لە گەردووندا سەرەوہە خواروہە، پڑەيى (نَسِيٌّ) ن، بەلام كە خوا ﷻ ئەو وشانەى بەكارھىتاو، ديارە لە ئەسلدا سەرەو خواروہە ھەن، ھەرچەندە بۆ تىستاي تيمە پڑەيى بن، تىستا تيمە لەم بەشەى سەر زەوين، كيشوہە (قارة) ئاسيا و ئەمريکايەکان لەولان و ئوسترايىيەکان لەو لان، ئەوہى بە نىسبەت تيمەوہ لای سەرئىيە، بە نىسبەت ئەوانوہە لای خوارئىيە، لای خواروہەى ئەوانىش لای سەرەوہى تيمەيە، لەبەر ئەوہى خړۆكەى زەوى ھىلکەيى و خړ ھەلکەوتوہ، بەلام ماناي وانىە لە ئەسلىشدا ھەروايە، مادام خۇاى پەرورەدگار وشەکانى: سەرى و خوارى بەکاردىنى، ديارە سەرو خوار ھەن، لەو پۆزى دوايىەدا، كە خوا عالەمىكى دىكە دەبھىتتە پيش.

دوايى دەفەرموى: ﴿وَمَا آذَنُكَ مَا سَجِينٌ﴾، چ شتىك بە تۆى زاناندو، ﴿سَجِينٌ﴾ چيە؟ واتە: شتىكى زۆر گەورەو گنگەو، شوينىكى زۆر بېرەزايە، ھى ئەوہ نيە تۆ بزاني، مەگەر كە سىك پىت بزائىنى و پىت بلئ، ئنجا پوونى دەكاتەو، دەفەرموى: ﴿كِتَبٌ مَّرْقُومٌ﴾، نووسراوىكى نىشانەدار كراو، (رَقْم)، بە ماناي نىشانەيە، ﴿مَرْقُومٌ﴾ واتە: شتىك نىشانەى لەسەر دانرايى.

ياخود: ﴿كِتَبٌ مَّرْقُومٌ﴾، واتە: نووسراوىك كە نووسىنەكەى زېرەو بە زېرى و درشتى نووسراو، ﴿وَلِئَلَّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾، لەو پۆژەدا، {پۆژى كە خەلك بۆ

پەرۋەردگارى جېھانپايان رادۋەستى و ھەلدەستى، لەو رۆژدە سزاي سەخت بۆ
 بە درۆدانەران، چى بە درۆ دادەتتىن؟ پرونى دەكاتەو: ﴿الَّذِينَ يَكُونُونَ يَوْمَ الدِّينِ﴾
 ئەوانەى رۆژى سزاو پاداشت بە درۆ دادەتتىن، ﴿الَّذِينَ﴾ ماناي (الجزء)، وەك
 پىشتريش گوتىم، ئىمە لە زمانى كوردیدا دەبى بلىين: سزاو پاداشت، پەنگە
 ھەبى و تاكو ئىستا نەمدۆزىوھتەو، وشەيەكم پى شك نايەت، رىك پىكەلپىك
 و پر بە پىست بى لەگەل وشەى: (الجزء) دا، كە لىرەدا: ﴿الَّذِينَ﴾ بە ماناي
 (الجزء)ە، بە لām لە ئەسل دا بە ماناي: ۱- ملکہ چىي، ۲- بەرنامە بە گشتىي، ۳-
 بەرنامەى تايەت كە بەرنامەى خواى پەرۋەردگار، بە گشتىي، ۴- سزاو پاداشت،
 ﴿الَّذِينَ﴾ يانى: (الجزء)، يانى: ئەوانەى بىيروان، رۆژى دوايى، رۆژى سزاو پاداشت
 بە درۆ دادەتتىن، ﴿وَمَا يَكُذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِمٍ﴾، ھىچ كەسپىش رۆژى سزاو
 پاداشت بە درۆ دانائى، مەگەر ھەر سنوور شكىتتىكى زۆر گوناھبار، ﴿مُعْتَدٍ﴾
 واتە: كەسك كە سنوورى بەزاندە، سنوورى شكاندە، يان: ستەمكار، ﴿أَثِمٍ﴾
 رىژگەى زىدەپروى (أثم)ە، واتە: گوناھكار، بە لām ﴿أَثِمٍ﴾، واتە: زۆر گوناھكار،
 ھەرۋەك (راحم)، واتە: بە بەزەيى، بە لām (رحيم)، واتە: زۆر بە بەزەيى، ئنجا
 ئايا بۆچى كەسك كە زۆر سنوور شكىن و زۆر گوناھكار، سزاو پاداشت بە درۆ
 دادەنى؟ وەك لە تەفسىرى سۈرەتى (القيامة)ش دا باسى ئەوھمان كرد: ﴿بَلْ
 يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۚ ﴿٥﴾ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ ﴿٦﴾﴾، بەلكو مروڤى بىيروا دەيەوئى
 ھەر بە گوناھو تاوان بىداتە بەر، بۆيە دەپرسى: رۆژى قىامەت كەنگىيە؟ واتە:
 نكوولپى لى دەكات، بۆيە ئەوانەى زۆر خراپەكارن و سنوورەكانى خوا دەشكىنن و،
 سنوور بە لاي خەلكدا دەشكىنن، ئەگەر بە دلى ئەوان بى، ھەز دەكەن، رۆژى
 سزاو پاداشت و لىپرسىنەوھو لى پىچىنەوھو ئەبى.

ئىنجا ئايا ئەو جوړە كەسە چۆنە؟ ﴿إِذَا نُفِثَ عَلَيْهِ أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾
 ھەر كات ئايەتەكانى ئىمەى بەسەردا بخوئندىنەو، دەلى: ئەوھ ئەفسانەى

پیشینانە، وشەى: ﴿إِذَا﴾، بۆ (ظرف)ە، کاتیک کە شتیکى تیدا روو دەدات و، کاتیک دەچیتە سەر کرداری رابردوو، دەیکات بە داهاتوو: ﴿إِذَا نُنْزِلُ عَلَيْهِ مِائِنًا﴾، کاتیک ئایەتەکانى ئیمەى بەسەردا دەخوێندرێنەو: ﴿قَالَ﴾، واتە: دەلێ: دەیکات بە ئیستاو داهاتوو، دەلێ: ئەو ئەفسانەى پیشینانە، ﴿أَسْطِيرَ﴾، کوێ (أَسْطُورَة)یە، (أسطورة)ش، یانى: (القِصَّة المِفتَعلة)، بەسەرھاتیکى ھەلبەستراو، ھەندیکیش گوتوو یانە: ھەر بەسەرھاتیک، چ ھەلبەسترا بێ، چ لە ئەسڵدا راست بوویت بەلام دواى گۆردرابی، بەلام وا پێدەچێ (أسطورة) بەسەرھاتیکى ھەلبەستراو یان ئەفسانەى بێ، بۆیە بە کوردیى کە دەلێن: ئەفسانەى پیشینان، ئەفسانەى ئەو گەلانەى پێشتر بوون، وا پێدەچێ مانایەکی تارادەدەک پر بە پێست بێ لەگەڵ وشەى: ﴿أَسْطِيرَ﴾دا.

خوا دەفەرموێ: ﴿كَلَّا﴾، نەخیر (وانیە، کە ئەوان دەلێن)، ﴿بَلَّ﴾، بەلکو ﴿رَأَىٰ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، ئەوێ دەیکەن، ژەنگى لەسەر دلێان پەیدا کردو، ئەوێ دەیکەن، کردو. خراپەکانیان، بۆتە ھۆى ئەوێ ژەنگ و کەمەر لەسەر دلێان بنیشی، دلێ مرۆف کە ژەنگى لەسەر نیش، وەك ناسنى ژەنگرتوو، پەونەق و سپییەتیەکەى نامێنى، ئاسن لە ئەسڵدا سپییە، بەلام کە ژەنگى لەسەر نیش، ڕەش دەبێ، ھەروەھا ئاویئە ئەگەر تۆزو خۆلێ لەسەر نیش، شت پێشان نادات، دلێ ئەوانەش لە ئەسڵدا خوا وای خولقاندو، ھەق و ناھەق لێک جیا بکاتو، چاکو خراپە لێک جیا بکاتو، بەلام لە ئەنجامى ئەو کردووە خراپانەدا کە وەدەستیان دێھێن، دلێان کوێرو کوتر بوو چونکە ژەنگى لەسەر نیشتو، ھەلبەتە: ﴿كَلَّا بَلْ رَأَىٰ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾، تەنیا (حفص)و، ھەندیکیان وایان خوێندۆتەو، بەلام زۆربەیان (ل) کە یان لە (ر)کەدا دەغم کردو^(۱)، نەخیر با واز بێن، ئەو ئەفسانەى پیشینان نییە، بەلام ئەوان ئەوێ دەیکەن لە کردووە خراپەکانیان، ژەنگى لەسەر دلەکانیان پەیدا کردو، بۆیە دلەکانیان بە تەواوی نابیست و

(۱) واتە: بۆتە: (بَرَأَن عَلَى قُلُوبِهِمْ).

نابىنن، ﴿كَلَّا﴾، با وازىتىن، يان وانىه وهك ئەوان دەلىن، ﴿إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمِذٍ
لَّمَّحْجُونُونَ﴾، بە دۇنيايى ئەوان لەو رۆژەدا لە پەرورەدگارىان پەردە پۆش دەكرىن،
(حجاب)، بە ماناي پەردەيە (محبوب) يش، كە سىكە خراپىتە پشت پەردەو،
واتە: ئەوان ئەو گوناھو تاوانانەي كروويانن لە دنيا، بۆيان دەبنە پەردەيەك
و خوا نەبينن، ئەگەرنا هيچ كەسك نىه خواي پەرورەدگار لە رۆژى دوايىدا،
نەبينى، جگە لەو بىپروايانەي بە گوناھو تاوانەكانيان پەردەيەكى مەحكەم و
ئەستوورىان لەبەردەمى خۆيان دا دروست كرده، خواي پەرورەدگارىان لى
دەپۆشى و رى دەگرى بىبينن.

﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾، ئنجا بە دۇنيايى ئەوان بە شىۋەيەكى تايبەت لە
كلپەي دۆزەخدا دەسووتىرىن، ﴿لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾، يانى: (داخلو الجحيم)، چوو
ژوورى كلپەن، بەلام بە شىۋەيەكى تايبەت دەخرىتە تى، وهك زۆرجارى دىكەش
گوتوومانە: بۆيە خوا لىرەدا نەيفەرمووه: ﴿إِنَّهُمْ لَادْخِلُوا الْجَحِيمَ﴾ و دەفەرموى:
﴿لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾، چونكە (صلي) بريتە لە سووتاندنى شتىك كە لە ھەر چوار
لاوھ ناگرى بۆ بى، يانى: دەبرۆي لە ھەر چوار لاوھ، وهك گۆشت و تكە كە
دەبرۆي، ياخود دەپيشى، عەرەب بەوھ دەلىن: (مگزوف)، كە لە ھەر چوار
لاوھ ناگرى دەدرىتى و سەرەنجام بە ناگرەكە دەپيشى، ھەمووى وهك يەك
دەپيشى و دەبرۆي، ﴿ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾، دوايش دەگوترى (بەو
كەسانە دەگوترى)، ئا ئەوھ بوو كە تىوھ پىي بىپروا بوون و بەدروتان دادەنا.

ئنجا دىتە سەر تەوھرى سىيەم و ئەويش يازدە (۱۱) ئايەت دەگرىتەوھ،
ئايەتەكانى: (۱۸ - ۲۸)، لەو يازدە (۱۱) ئايەتەدا، خواي بەرزى مەزن باسى
جۆرىكى دىكە لە خەلك دەكات، جۆرى يەكەميان تاوانبارانى بە درۆ دانەرى
رۆژى دوايى بوون، كە ئايەتەكانى خوايان بە ئەفسانە دادەنا، ئەوانە لە
خوا پەردە پۆش دەكرىن و دوايى دەخرىتە دۆزەخەوھ، بەلام ئەم جۆريان
بروادارانى چاكەكارن، دەفەرموى: ﴿كَلَّا﴾، (نەخىر با وازىتىن)، لەو بىپروايى

و ملهوپیه یان: راست نیه وهك ئهوان دهلین، ﴿إِنْ كُنْتَ إِلَّا بُرَّارَ لَفِي عِلِّيِّنَ﴾ به دنیایی نووسراوی چاکه کاران له ﴿عِلِّيِّنَ﴾ ده، دوایش خوی به زری مه زن هه ر بۆ خوی ﴿عِلِّيِّنَ﴾ ینمان، بۆ مانا دهکات، ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ﴾ چ شتیک به توی زاناندوه (علیون) چیه؟ به دنیایی پووی دواندن بهر له هه ر که سیک له پیغه مبهری خاته م موحه ممه ده ﴿لَهُمْ نَایَه تَه موباره که دا، به که مجار دابه زیوه ته سه ر دلی موباره کی ئه و، که پاکترین و چاکترین و شایسته ترین دل و ده روون بووه، خوی کار به جی به که مجار ئه م نایه تانه ی دابه زینیتته سه ر، به لام دوی پیغه مبه ریش ﴿هه ر که سیک دیکه، که وهك پیغه مبهری خوا موحه ممه د﴾ ئه م نایه تانه ده خوینیتته وه، ده بیتته دوینراوی خوی مبه ره بان له هه موو دواندنه کانیدا، مه گه ر ئه و دواندانه ی تایه تن به پیغه مبه ر خواوه ﴿و به به لگه یه کی پوون و بی چه ندو چوون، تایه تیان بکه ن به وه وه، ئه گه ر نا هه موو ئه و نایه تانه ی پیغه مبهری خاته میان﴾ پی دوینراون، ئومه ته که ی و شوینکه و تووانیشی پیمان دوینراون، که ده شلین، ئومه ته که ی و شوینکه و تووانی واته: برواداران، به لام بیگومان جگه له برواداران هه موو مروقه کانیش به نایه ته کانی خوا دوینراون، خوا ﴿بَانْگِی هه مووان دهکات، مه گه ر به نازناوی ئیمان بانگیان بکات: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾﴾ الحدید، ئه و کاته ئه وانه ی بی ئیمانن نایانگریته وه، به لام لیرده دا ئه م سووره ته ئه گه ر ئه وه ته به نینی بکری، که مه که ییه، که تیمه ئه م رایه مان پی به هیژتره، ئه وه پووی دواندن له تیکرای مروقه کانه، به لام ئه گه ر مه دینه ییش بی، له مه دینه ش دا خوی پهروه ردگار مسولمانان و نامسولمانانی دواندوون: ۱- ۲- ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَنُ﴾ الانشقاق (۶)، ۳- ﴿يَبْنَیْ آدَمَ﴾ الأعراف (۳۵).

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ﴾ {ئه ی ئه و که سه ی قورئان ده خوینی، چ شتیک به توی زاناندوه ﴿عِلِّيُّونَ﴾ چیه؟ ﴿کُتُبَ مَرْقُومَ﴾، نووسراویکی نشاندار کراوه،

یاخود: نووسراویکه به زبریی و درشتیی نووسراوه، ﴿يَشْهَدُ الْمُقْرُونُ﴾، زور نزيکخراوان دهیینن، یان له لای ئاماده دهبن، زور نزيکخراوان (مقربون) به پای زوربهی ههره زوری زانایان، فریشتهکانن، ههندی که زانایانیش بو وینه: (محمد عبده) پای وایه دهگونجی مه بهست: مروقه زور له خوا نزيکه کان بن، وپرای فریشتهکانیش.

به لām زیاتر وایده چی لیره لهم سیاقه دا مه بهست پی فریشتهکان بن، یانی: فریشتهکان ئه نووسراوه دهیینن، بو ﴿سَجِينٌ﴾، خوا نه یفه رموو: ﴿يَشْهَدُ الْمُقْرُونُ﴾، چونکه (سجین) زور له خواریه، به لām ﴿عِلْيُونُ﴾، له بهر ئه وهی زور له سه رتیه و فریشتهکانیش ههر له سه رتین، دهیینن و له لای ئاماده دهبن، ﴿يَشْهَدُ﴾، ههم به مانای: له لای ئاماده دهبن (یحضروه)، ههم به مانای: دهیینن، یانی: (یراه)، (شهود) به مانای دیتن و به مانای ئاماده بوونیش دی، ﴿إِنَّ الْأَثَرَّ لَنِي نَعِيمٍ﴾، به دنیایی چاکه کاران له تپو نازو نيعمهت دان، ﴿نَعِيمٍ﴾، واته: نازو نيعمهت و خيرو خوشیی، ﴿عَلَى الْأَرْيَاكِ يَنْظُرُونَ﴾، له سه ر تهختان، ئه تهختانهی په ردهیان به سه ر دادراون و پازیتراونهوه، ته ماشا ده کهن، سه رنج ده دهن، ته ماشای مولکی خوین ده کهن، که پشيان دراوه، ده روانه ئه و نازو نيعمهتهی خوای په روه ردگار پشيداون.

﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾، نه گهر ته ماشایان بکهی، له دهم و چاویاندا خوشیی و گهشی نازو نيعمهت دهیینی، (وجوه) کووی (وجه) ه، واته: روو، پروو له و شویتنهوه که تووکه سه ری لی دی، تا کو کوتایی چه ناگه و، له گوئی راسته وه تا کو گوئی چه پ، هه مووی پرووی پی ده گوتری، له پرووی ئه واندا شادی و خوشیی نازو نيعمهت دهیینی، ﴿تَعْرِفُ﴾، واته: ده زانی، ده ناسی، ﴿فِي وُجُوهِهِمْ﴾، له دهم و چاوه کانی ئه واندا، چی ده ناسی و دهیینی؟ ﴿نَضْرَةُ النَّعِيمِ﴾، (نضرة)، یانی: مانای جوانیی و په ونه ق و به ده ویی، گهشی و شادمانیی، که به هووی ژیا نی پر نازو نيعمهته وه بو مروقی په يدا ده بی.

﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَّحِيْقٍ مَّحْضُوْمٍ﴾، پىيان دەنۇشىئىرى لى شىلە ﴿رَّحِيْقٍ﴾ يىكى بەستراۋ، ﴿رَّحِيْقٍ﴾ زانايان گوتوويانە: باشترىن جوړى شەرابە، ياخود: جوړىكە لى خواردنەو، ھەر خوا دەزانى چۇنەو لى دنيادا وىنەى نى، يان: باشترىن جوړى شەرابە كە يىگومان شەرابى بەھەشت، مەى بەھەشت، جايە لى ھى دنى، ﴿مَّحْضُوْمٍ﴾، واتە: سەرەكەى بەستراو و ئاۋەلا نى، ھەلبەتە لى بەھەشتدا تۇزۇ خوئل و گەرد و مېش و مەگەزو مېشوولە نى تەكو بچىتە تىي، بەلام لەبەر ئەوھى ئىمە دەزانىن و عادەت وايە شتىك بىستىرى، ماناى وايە زياتر گرنگىي دراو بە پارىزرانى، خواى بەرزىش ئەو نىعمەتانەى لى بەھەشتدا دىنانون، چۇن بە لى عەقل و زگماكى بەشەرەو بەشتەر، ئاوان.

﴿جَنَّتُمْ، مِسْكَ﴾، ھەندىكىان خوئندويانەتەو: ﴿خَاتِمُهُ مِسْكَ﴾، ئەوھى بەستوويەتى، مېسكە، قورەكەى لى بۇنى مېسكە، ياخود: خوئ جوړىكە لى مېسك كە خەلك تۇزىكى دەستاكەوئ لى خوئشى بدات، بەلام لەوئ زارەوانەى ئەو خواردنەوانەى كە دەيانخۇنەو.

ھەندىكىش گوتوويانە: ﴿جَنَّتُمْ، مِسْكَ﴾، واتە: كاتىك دەيخۇنەو، لى كۇتايى خواردنەو كەدا بۇنى مېسك لى دەميان دى. ھەردو و اتايەكەش بە جىن و، ھەردووكيان پۈللەتى بىئەكان ھەليان دەگرئ.

﴿وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ﴾، ئەوانەى پېشېركەش دەكەن، با ھەر لەوھدا پېشېركە بكەن، بەس ئەو شايستەى ئەوھى پېشېركەى بۇ بكەن، بۇيە با ھەر كەسە ھەولېدات لەو نىعمەتەى خوا زياتر بەدەست بىئى.

﴿وَمَرَجُهُ مِنْ سَنِيمٍ﴾، تىكەلكراۋەكەيشى لى تەسنىمە، ئايا ﴿سَنِيمٍ﴾ چىيە؟ خواى زاناو شاھزا ماناى دەكات و پرونى دەكاتەو: ﴿عَيْنًا شَرِبَ بِهَا الْمُقْرَبُونَ﴾، سەرچاۋەيەكە زۇر نىزىكخراۋەكان لىي دەخۇنەو، بە دلىايى لىرەدا مەبەست لى: زۇر نىزىكخراۋەكان ﴿الْمُقْرَبُونَ﴾، ئەو بەندانەن كە زۇر

لە خوا نىزىكىن، ئەگەر مەرۇف، ئەگەر جىند، ئەوانەى لە ئەنجامى كىردەۋەى چاكى خۇياندا، زۆر لە خوا نىزىك خراۋنەۋە، ئەوان بە ساغىي و بىن خىلەيى لەو شەراپە دەخۇنەۋە، لە سەرچاۋەى: ﴿تَسْنِيم﴾، دەخۇنەۋە، بىن ئەۋەى شتى دىكەى لەگەل تىكەل كرابى، ﴿الْأَنْزَار﴾، چاكەكاران، بۇيان ئاۋىتە دەكرى لەگەل ﴿رَجِيق﴾، دا، بەلام سەرچاۋەى ﴿تَسْنِيم﴾، شابستەى ئەۋەى ئەوانەى زۆر لە خوا نىزىكىن، بە ساغىي لىي بخۇنەۋە ھىچىدىكەيان بۆ لەگەل تىكەل نەكرى.

ئىنجا نۆرەى تەۋەرى چوارم كۆتايىيە، ئەۋىش ھەشت (۸) ئايەتى كۆتايى دەگرىتە خۇي، ئايەتەكانى: (۲۹ - ۳۶): ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ﴾، بە دۇنيايى ئەۋانەى تاۋان و خراپەيان كىردە، ئەۋانە (كاتى خۇي لە ژيانى دىيادا)، گالتەيان، بە بىرۋاداران دەكرىدەۋانەى بىرۋايان ھىتابو، دەخەنن.

۱- واتە: ئەو تاۋانبارانە لە ژيانى دىيادا عادەتيان ۋابو، بەۋانەى بىرۋايان ھىتابو پىدەكەنن، پىيان پادەبۋاردن، ﴿وَإِذَا مَرَأُوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ﴾، كاتى بە لايان دا تىپەرىيان، واتە: تاۋانبارەكان بە لاي بىرۋاداراندا تىپەرىيان، ئاماژەيان بۆ يەكدى دەكرى، بىگومان (ۋى سەر (مَرُؤاً) بىكەر (فاعلى) (مَر) يەو، دوو ئەگەرى ھەن: مەبەست پىي تاۋانبارانە، كاتى تاۋانباران بەلای بىرۋاداران رەت بووبان، بەلایاندا تىپەرىيان، ﴿يَتَغَامَرُونَ﴾، ئاماژەيان بۆ يەكدى دەكرى، بە چاۋو لووت و برۆ و ئەۋانە.

ب- ياخود كاتىك بىرۋاداران بە لاياندا تىپەرىيان، بە لاي بىرۋايان دا تىپەرىيان.

﴿يَتَغَامَرُونَ﴾، وشەى: (غَمَز)، لە ئەصلدا يانى: دەست بەسەر داگرىتى شىك بەھىز، (جَسَّ النَّبْضُ)، ئەۋەىيە كە مەرۇف دەست بە سەر دەمارى كەسىك دابگرى، داخۇ دلى چۆن لىدەدا؟ (غَمَز)، بەو مانايە ھاتو، بە ماناي ئاماژە كىردن بۆ يەكدىش ھاتو، بە زمان و لىۋو لووت و چاۋو برۆ ھەر ئەندامىك ئاماژەى پى بىرى، واتە: ئاماژەيان بۆ يەكدى دەكرى، ئەگەر يەككىيان غافلا بى و ئاگاي لى نەبوۋى ئاماژەيان بۆ كىردە: ئەھا چاۋت لە فلانكەسە چۆنە؟!

﴿وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا﴾، كاتىك گەرابانايەوہ بۆ لای كەس و كارىان بە دلخۆشى و شادمانىي دەگەرپانەوہ، بە جوړىك دەگەرپانەوہ وەك شتىكى زۆر گرنگ و گەورەيان كەردبى: لە حاڵىك دا گالتهيان كەردوہ بە پرواداران و، پىيان پىكەنيون و ئاماژەيان بۆ يەكدى كەردوہ پىيان رابواردوون!!

وشەي: ﴿فَكِهِينَ﴾، خوێنراو پىشەتەوہ: (فاكهين)، ھەردوو كىشىان بە ماناي: (مُتَلَذِّذِينَ)، ياني: چىژ وەرگرانە، يان: زۆر خوشحالاڤەو شادى دەبرانە، دەگەرپانەوہ، ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ﴾، كاتىكىش تاوانبارەكان پروادارانىان بىنيابە، دەيانگوت: ئا ئەوانەن گومرايان، ياني: ئەگەر گومرا ھەبن، لەسەر زەوى، ھەر ئەوانەن.

خوای پەرورەدگار يىش بە توانجەوہ دەفەرموى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ﴾، ئەوان وەك پارىزەران پەوان نەكرانە سەريان و، بەسەريانەوہ پارىزەرين، ئاگان لىيان بى، بەوہى وەسف و پىناسەيان بکەن، داخو گومران، يان رپى راستگرتوون؟ ئەوان لە دنيا بەو شىوہ بوون، ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾، ئەمروڤ ئەوانەي پرواىان ھىناوہ، بە بىپرواىان پىدەكەنن، كە دەفەرموى: ﴿ءَامَنُوا﴾، واتە: پرواىان ھىناوہ بە ھەموو ئەو شانەي پىويستە پرواىان پى بهىنرى، ھەرودەھا كە دەفەرموى: (كفروا)، يان (كفار)، ياني: ئەوانەي بىپروا بوون، يان بىپروان بە ھەموو ئەو شانەي پىويست بوو پرواىان پى بىنن، كەواتە: ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ياني: ئەمروڤ ئەوانەي پرواىان ھىناوہ بە ھەموو ئەو شانەي پىويستە پرواىان پى بهىنرى، ﴿مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾، بە بىپرواىان (بە ھەموو ئەو شانەي پىويست بوو، پرواىان پى بىنن)، پىدەكەنن، ھەلبەتە مروڤ ئەگەر بە يەك شتىش لەو شانەي پىويستە پىيان پروادار بى، بىپروا بى، ھەر بە بىپروا (كافر) دادەنرى، بەلام ئەوانە مەگەر چوڤ، ئەگەرنا بەھەموو شتىك بىپروا بوون:

۱- به خوا بیپروابوون، ږهنگه زانییان خوی پهرودرگار به دیپینه ره و پهرودرگارو خاوه نه، به لام به خوا بیپروابوون، له و پرووه که به تاکه په سترای خویانی بزانه و، بهس نه و به خاوه نی ناو و سیفته به رزو بی وینه بزانه، که هینی.

۲- هه روه ها به پوژی دوی و به دیداری خواش بیپروا بوون.

۳- دیسان به وهش بیپروا بوون که موهممه د پیغه مبه ری خوا بی.

۴- به فهمایشتی خواش بیپروا بوون.

۵- هه روه ها به هموو شته بنه رتیه کانی دیکه ش بیپروا بوون.

خوا ده فهموی: نه مړ واته: له پوژی دوییدا نه مه باسی پوژی دوییه، نه وانه ی پروایان هینا بوو (له دنیا دا) پیده کهن، ده خنن، به وانه ی بیپروا بوون له دنیا دا، ﴿عَلَىٰ الْأَرْأْيِكِ يَنْظُرُونَ﴾، له سه ر ته ختان، نه و ته ختانه ی په رده یان به سه ریان دادراون و رازیتراونه وه، ته ماشا ده کهن، ته ماشای چی ده کهن؟ ته ماشای سزادرا نی بیپروایه کان ده کهن و، ته ماشای نازو نیعمه ته که ی خویان ده کهن، ته ماشای به دبه ختی و مالویرانییه که ی بیپروایان ده کهن، که به ویست و دهستی خویان، خویان تووشی نه و دوخه کردوه.

له کو تایی دا خوی مه زن ده فهموی: ﴿هَلْ تُؤْبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، تایا بیپروایه کان ته وهی ده یان کرد له سه ری به ران به ریان درایه وه، له سه ری سزا دران؟.

و شهی: (توب)، به دلنایی له (توب) وه هاتوه، (توب) زانایان ده لین: هه ر به مانای پاداشت دی، واته: نه و به ران به ره ی ده دری به که سیک له به ران به ر چاکه ی که ده کردووه تی، پی ده لین پاداشت (توب).

نجا لیره دا خوی به رزو مه زن که و شهی (توب)، بو بیپروایان به کار دین، یانی: نه گهر نه وانه پاداشتیک هه بی بیاندریت، هه ر نه ویه که به و شیوه یان

بەسەر بى، چۈنكى ھېچ چاگەيان نەبوو، تاكو پاداشتيان بدرتەو، ئەگەر پاداشتىك بۇ ئەوان ھەبى، ھەر ئەو ھەبە كە باسكرا، بەس ئەو سزايەيە.

ھىكمەتتىكى دىكەش بۇ بەكارھىتەنى وشەي (ثواب) ئەو ھەبە كە وشەي (ثواب) وپراي پاداشت، سزاش دەگرتەو.

كە دەفەرمۇي: ﴿هَلْ ثُوبَ الْكُفَّارِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، ﴿هَلْ﴾، بۇ پرسىياركردنە، ئايا بىپروايەكان لەسەر ئەو ھەبە دىيانكرد، پاداشت درانەو ھەبە ياخود: سزا دران؟ ئەم پرسىياركردنەش دەگونجى بلىين: پرسىياركردنى دانىپىداھىتەن (تقريري) ھە، واتە: بە دۇنيايى پاداشت درانەو، يان: سزا دران، دەشگونجى پرسىياركردن بى، بە ماناي دۇنيايى، واتە: بە دۇنيايى ﴿ثُوبَ الْكُفَّارِ﴾، بىپروايان پاداشت (يان: سزا) درانەو، ھەك: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ﴾ ۱، الإنسان، لەویدا گوتمان: جارى وايە (ھەل) پرسىياركردن بە ماناي (قد)، لە زمانى عەرەبىيدا، كەواتە: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ﴾، بە دۇنيايى بەسەر مروڤ داهاتو، كاتىك شىتتىكى شايانى باسكراو نەبوو، لىرەشدا: ﴿هَلْ﴾، دەگونجى بە ماناي بىگومان (قد) بى، واتە: بە دۇنيايى بىپروايەكان لەسەر ئەو ھەبە دىيانكرد سزاو پاداشت درانەو، واتە: ئەو سزايە درانەو كە لە شىو ھەبە پاداشت دايە بۇ پرواداران، زانايانى رىزمانى عەرەبىي دەلین: وشەي: ﴿هَلْ﴾، ئەگەر لە پەوتىك بى، كە وەلامەكەي ديار دابى، ئەو كاتە بە ماناي پرسىياركردن نى، مەبەست ئەو بى داواي وەلام بكات، بەلكو مەبەست دۇنياكردنەو ھەبە رانبەرەكەيە، ھەك تۆ شىتەك دەدەي بە كەسەك، دەلینى: فلان شەم پى نەداي! دەتەو بىرى بخەيەو، يان دەتەو ئەو بلى: با، دۇنياشى كە دەلن: با، چۈنكى ناتوانى نكوولپى بكات، لىرەشدا مەبەست ئەو ھەبە: بە دۇنيايى ئەوانەي بىپروا بوون، لە بەرانبەر ئەو كەردەوانەدا كە دىيانكردن، كە برىتى بوون لە:

۱- گالتە كردن بە پرواداران و توانج تىگرتىيان.

۲- بە گومرا لە قەڵەم دانیان.

۳- پێی رابواردنیان.

۴- گەڕانەوێش بۆ لای کەس و کاریان بە دلخۆشی.

لەسەر ئەوانە هەموویان ئەو سزایە دران، کە سزای پر بە پێستە، خوا پەنامان بدات،
لەوێ کاری بکەین لە پوژی دوایدا شایستەیی سزای دادپەرورەرانەیی خۆی دادگەر بین.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

راگەیانندی ئەو کە کەسانی کەمکەر لە پێوان و کێشان دا، سزای سەختیان هەیه، ئەوانە ی لە کاتی کڕیندا مافی تەواوی خۆیان وەر دەگرن، بەلام لە کاتی فروشتن دا، ئەگەر کێشانه، ئەگەر پێوانه، لێیان کەم دەکەن، وەك نەزانن بۆ پڕۆژیکێ مەزن زیندوو دەکێنەوه، کە خەلک بۆ پەرەزدگاری جیهانیان رادەوهستێ و چاوه‌پوان دەبن: داخو خوا ﷻ چ بریارێکیان لە باره‌وه دەدات؟ خوا دەفرموی: ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ (١) الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ (٢) وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ (٣) أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ (٤) لِيَوْمٍ عَظِيمٍ (٥) يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ (٦) ﷻ

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە پینچ برگه‌دا:

١- ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ سزای سەخت بۆ کەمکەرەکان، واتە: ئەوانە ی کاتێک شت دەفرۆشن، بە کێشان یان بە پێوان، لێیان کەم دەکەنەوه، وشە ی: ﴿وَيْلٌ﴾ ناوه‌و چاوگ نیه، چونکە وشە ی: ﴿وَيْلٌ﴾، کردەوه‌ی نیه‌و، ئەو وشانە ی کردەوه (فعل) یان هەیه، ئنجا چاوگیان لێ دروست دەبن، وەك: (ضَرَبَ، يَضْرِبُ، ضَرْبًا)، بەلام ﴿وَيْلٌ﴾ خۆی ناوه‌و لە باره‌ی چەمک و واتایە کەشیه‌وه زانایان زۆر قسەیان کردوون:

١- هەندێکیان گوتوو یانە: ﴿وَيْلٌ﴾، بە مانای سزای سەخت دی.

٢- هەندێکی دیکەش گوتوو یانە: بە مانای خراپه‌و زیان دی.

٣- هەندێک گوتوو یانە: شیوو دۆلێکە لە دۆزه‌خدا.

۴- ھەندىك گوتويوانە: ﴿وَيْلٌ﴾ بە ماناي ھاوار بۇ فلانكەس، لەبەر ئەوھى كەسك زۆر تىنىي بۇ بى و نارهەت و سەغلەت بى، ئىجا ھاوار دەكات.

لە بارەى واتاي (مُطَفِّفِينَ) ىشەو، زاناىان زۆر قسەيان كىردو:

أ- (الطبري)، دەلى: (المُطَفِّفُ: الْمُقَلِّلُ حَقَّ صَاحِبِ الْحَقِّ عَمَّا لَهُ مِنَ الْوَفَاءِ وَالتَّمَامِ فِي كَيْلٍ أَوْ وَزْنٍ؛ وَمِنْهُ قِيلَ لِلْقَوْمِ الَّذِينَ يَكُونُونَ سَوَاءً فِي حِسْبَةٍ أَوْ عَدَدٍ: هُمْ سَوَاءٌ كَطَفَّ الصَّاعِ، يَعْنِي بِذَلِكَ: كَثُرَبِ الْمُتَمَتِّلِ عَنِ النَّاقِصِ عَنِ الْمِلَّةِ) (مُطَفِّفٌ)، واتە: كەمكەر، ئەوھى مافى ھاوھلەكەى كەم دەكات، مافى ئەو كەسەى شتى پى دەفرۆشى، لەوھى بۆى بگەيەننە راددەى پىويست، لە پىواندا، ياخود لە كىشان دا، ھەر بۆيە كەسانك لە پرووى ژماردن، يان لە پرووى ژمارەو، بە ئەندازەى يەكن پىيان دەگوتى: (هُمْ سَوَاءٌ كَطَفَّ الصَّاعِ)، ((طَفَّ الصَّاعِ)، دەفريكە نيزىك بى پر بى، بەلام پر نەبووبى، ئەوان يەكسانن وەك (طف الصاع) يانى: وەك نيزىكىي ربهى پر لە ھى پر نەبوو.

ب- يەكىكى ديكە لە پروونكەرەوانى قورئان دەلى: (المُطَفِّفُ: الْمُتَقِصُّ، وَحَقِيقَتُهُ: الْأَخْذُ فِي الْكَيْلِ أَوْ الْوِزْنِ شَيْئًا طَفِيفًا، أَيُ: تَزُرُّ حَقِيرًا)، واتە: (مُطَفِّفٌ) بە ماناي (مُتَقِصٌّ) كەمكەرەوھى، ئەسلەكەى بريتە لە وەرگرتن لە پىوان و لە كىشان داو، ئەوھى لە پىوان و لە كىشان وەردەگيرى، شتىكى كەم و كەم بايەخە، بۆيە گوتراو: (مُطَفِّفٌ).

ج- يەكىكى ديكە دەلى: (المُطَفِّفُ: هُوَ الْمُقَلِّلُ حَقَّ صَاحِبِهِ بِتَقْصَاةٍ عَنِ الْحَقِّ فِي كَيْلٍ، أَوْ وَزْنٍ)، (مُطَفِّفٌ): كەسكە مافى بەرانبەرەكەى كەم دەكات، {لەو ھەقەى شاىستەيەتى،} چ لە پىوان دابى، ياخود لە كىشان دا.

د- (الرَّجَاجُ) ىش يەكىكە لە شارەزاىانى زمان و دەلى: (إِمَّا قِيلَ لِلَّذِي يَنْقُصُ الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ مُطَفِّفٌ، لِأَنَّهُ لَا يَكَادُ يَسْرِقُ فِي الْمِكْيَالِ وَالْمِيزَانِ إِلَّا الشَّيْءَ الْيَسِيرَ الطَّفِيفَ)، واتە: بۆيە بەو كەسەى لە كىشان و پىوان دا كەم دەدات، {واتە: بۇ بەرامبەرەكەى مافەكەى كەم دەكاتەو،} پىي گوتراو: (مُطَفِّفٌ)، چونكە ئەو كەسەى لە كىشان و پىوان دا دزى دەكات، شتىكى كەم لە مافى خەلك بۇ خوى دىنى.

لېرەدا كە خۇاى پەرۋەردگار دەفەرمۇي: ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ ۱. ۋەك لە ھۆى ھاتتە خوارەۋەكەشى دا باسما كىر، ھەندىك لە زاناىان گوتۇويانە: خەلكى مەدېنە لە كىشان و پىواندا قىل و كەم و كورپىيان زۆر بوۋە، بەلكو ھەيانبوۋە، ۋەك: (جۈھەبنە)، دوو دەفرى ھەبوون، يەككىيانى بۆ ۋەۋە بوۋە پىي بفرۆشى و گچكەتر بوۋە لەۋى دېكە، كە پىي بپرئ و ۋە گەرەتر بوۋە، خواش ﴿سَزَاي سەختى بۆ داناون، بۆ ھەموو ۋەۋانەى كەم دەكەن لە كرپن و فرۆشتنداو، كاتىك دەدەن بە خەلك، مافەكەيان لى كەم دەكەنەۋە.

۲- ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ﴾ ۲. ۋەۋانەى كاتىك لە خەلك بپىون، {لىيان بپرئ و خەلكەكە بۆيان بپىون}، بە تەۋاۋى مافى خۇيان ۋەردەگرن.

۳- ﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ﴾ ۳. بەلام ئەگەر بۆيان بپىون، ياخود بۆيان بكىشن، كەم دەكەنەۋە، واتە: لە كاتىكدا خۇيان بپرئ، بە كىشان بىيان بە پىوان، بە تەۋاۋى مافى خۇيان ۋەردەگرن، بەلام ئەگەر بفرۆشن بە كىشان بىيان، يان بە پىوان، كەم دەكەنەۋە.

لېرەدا كە دەفەرمۇي: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ﴾ ۴. أ- ھەندىك لە زاناىان گوتۇويانە: (عَلَى مَعْنَى مِنْ أَيْ: اشْتَرَوْهُ لَأَنْفُسِهِمْ كَيْلًا أَوْ وَزَنًا مِنَ النَّاسِ)، (على) بە ماناى (مىن)، يانى: كاتىك لە خەلك دەكپن بە كىشان يان بە پىوان.

ب- ھەندىكىش گوتۇويانە: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ﴾ ۵. (إِكْتَالَ عَلَيْهِ أَيْ: أَخَذَ مِنْهُ)، واتە: لىي ۋەرگرت، ﴿وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ﴾ ۶. (أَيْ: كَالُوا لَهُمْ، أَوْ وَزَنُوا لَهُمْ)، كاتىك بۆيان پىوان، يان بۆيان كىشان، مافەكەيان لىيان كەم دەكەنەۋە.

۷. وشەى: (كَيْل)، بە كوردى پىي دەگوتىرى: پىوان، بۆ ۋىنە: دەفرىك - ۋەك تەنەكە دەغلىكى تىدەكرئ، چ پر بى، چ پر نەبى، بەلام كىشان (وزن) ۋەۋەيە لايەكى تەرازوۋەكە تا تەرازوۋىك قورسايبەكى تىدا بى و، لايەكى دېكەش تا تەرازوۋەكەى دېكە ۋەۋە شتەى تىدابى كە دەۋىستىرى بكىشىرى، ئەگەر كىلوۋەكە،

ئەگەر دوو كىلۇيە، سەدە... ھىد، ئەو شتەي دىكەش كە دەۋىستىر كىشەكەي
بزانرى چەندە؟ لە تاى تەرازوۋى بەرانبەرىدا دادەنرى و پىك ھەلدەسەنگىترىن.
وشەي: ﴿يَسْتَوُونَ﴾، (إِسْتَوَى أَي: أَخَذَ حَقَّهُ وَافِيًا تَمَامًا)، مافى خۇي بە
تەۋاۋىي ۋەرگرت.

وشەي: ﴿اَكْأَلُوا﴾، (اِفْتَعَلَ مِنَ الْكَيْلِ يُسْتَعْمَلُ فِي تَسْلِيمِ مَا يُكَالُ)، (اِكْتِيَالُ):
لەسەر كىشى (اِفْتَعَلَ) ھ، (لە وشەي: (كىل) ھو ھاتو ھ (كىل)، واتە: پىۋان،
بەكاردەھىترى بۇ ۋەرگرتى ئەۋەي دەپپورى، (اِكْتَالُ)، واتە: ئەۋەي پىۋراۋە،
ۋەرىگرت، يانى: كرى.

۴- ﴿أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ﴾ ﴿يَوْمَ عَظِيمٍ﴾، ئايا ئەۋانە پىيان ۋانىە، ئەۋان
بۇ پۇژىكى مەزن ھەلىستىراۋەن، زىندوۋكراۋەن (لە لايەن خۋاي پەرۋەردگار ھە)؟!

۵- ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، پۇژىك كە خەلك بۇ پەرۋەردگارى جىھانىيان
ھەلدەستىن، رادەۋەستىن.

بۇ ۋاتاي وشەي: (ظُنَّ) لىرەدا:

أ- ھەندىك گوتوۋىانە: (الظن: العلم)، (ظن) يانى: زانين، ﴿أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ﴾، يانى:
(أَلَا يَعْلَمُ أُولَئِكَ)، ئايا ئەۋانە نازانن، كە زىندوۋكراۋە ھەلىستىراۋەن بۇ پۇژىكى مەزن.

ب- ھەندىكىش گوتوۋىانە: وشەي (ظن)، لىرەدا ھەر لەسەر مانا ئەسلىيەكەي خۇيەتى،
ۋاتە: گومان و پىۋابوون، يانى: ئايا ئەۋانە پىيان ۋانىە، گومانىيان ۋانىە، كە زىندوۋكراۋەن بۇ
پۇژىكى مەزن؟ پۇژە مەزنەكەش ئاۋا پىناسە دەكات: ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾،
پۇژىك كە خەلك ھەلدەستىن، رادەۋەستىن بۇ پەرۋەردگارى جىھانىيان، (ل) سەر ﴿لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ﴾، پىي دەگوتىرى: (لام للأجل)، (لامى لە پىئادا، لەبەر خاترى)، چونكە خوا ﷻ
فەرمانىيان پىي دەكات، رادەۋەستىن و ئەۋانىش بۇ جىيەجىكردىن فەرمانى ۋى رادەۋەستىن.

لېرەدا كە خۇاى بەرز ئاۋا دەفەرمۇي: ﴿أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ﴾، ئەۋە پىرسىپار كىردى سەرسۈرماندەنە، يانى: شىتىكى سەيرو عەجايىبە، كە نەزانن پۇژۇڭ دى، ئەۋانە تىتىدا زىندوو دەكرىنەۋە، ئەۋ پۇژۇھى خەلك ھەموو رادەۋەستىن و رادەگىرىن بۇ پەرۋەردىگارى جىھاننىيان، واتە: ئەگەر ئەۋان ئىمانىيان بەۋ پۇژۇھى، بە راۋەستانىان لەۋ پۇژۇدە، ۋەك چاۋەروانىيان بۇ بىرئارى پەرۋەردىگارى جىھاننىيان، بەۋ شىۋەيە لە كىشان و پىۋاندا، فرت و فېل ناكەن و مافى خەلك ناخۇن.

لە بارەى راۋەستانى خەلكەۋە لەۋ پۇژۇدە بۇ خۇاى پەرۋەردىگار، ئەم سى دەقە دىنن:

۱- {عَنِ ابْنِ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، حَتَّى يَغِيبَ أَحَدُهُمْ فِي رَسْحِهِ إِلَى أَنْصَافِ أَذُنَيْهِ} (أخرجه البخاري: ۶۱۶۶، والترمذي: ۳۳۳۶، وغيرهما).

ۋاتە: ئىبنو عومەر ر.ز. دەلى: پىغەمبەرى خاتەم ﷺ ئەم ئايەتەى خۇندەۋە: ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، دۋاىى فەرمۋى: يەككە لە مۇۋقان لە ئارەقى خۇيدا، ون دەبى تاكو نىۋەى گۈيەكانى. (تاكو لای زارو چەناگەى دەكەۋىتە ئارەق و گەرمایى جەستەيەۋە).

۲- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كَيْفَ بِكُمْ إِذَا جَمَعَكُمْ اللَّهُ كَمَا يُجْمَعُ النَّبَلُ فِي الْكِنَانَةِ، خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ لَا يَنْظُرُ إِلَيْكُمْ} (أخرجه الحاكم: ۸۷۰۷، وقال: هذا حديث صحيح الإسناد، ولم يخرجاه، تعليق الذهبي في التلخيص: حديث صحيح، قال الهيثمي (۱۳۵/۷): رواه الطبراني ورجاله ثقات، وأخرجه أيضا: الديلمي (۲۹۳/۳)، رقم ((۴۸۷۷)).

ۋاتە: عەبدوللای كورى عەمرى كورى عاص ر.ز. دەلى: پىغەمبەرى خۇا ئەم ئايەتەى موبارەكەى خۇندەۋە: ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، دۋاىى فەرمۋى: چى دەبى كاتىك خۇا ۋەك تىر لە تىرداندا كۇ دەكرىنەۋە، ئاۋا كۇتان دەكاتەۋە، پەنجا ھەزار سالى تەماشائان ناكات.

بەلام لە ھەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتوھ، كە ئەو پەنجا ھەزار سائە بۆ
 بىرواداران بە ئەندازەى نوۆيۆكى ھەرزە كە دەيكەن، بەس ئەوھەندەى پىندەچى،
 وەك پىشتىرش لە تەفسىرى سووڤەتى (المعارج) دا كە باسى ئەو پەنجا ھەزار
 سائە دەكات، باسماں كىردوھ، كە دەفەرموۆ: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ
 فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾، ئنجا بە پىي ئەو ھەرموودەبە، ئەو
 پەنجا ھەزار سائە مەبەستى پى پۆزى دوايىھ، كاتىك خەلك كۆ دەكرىتەوھو
 سزاو پاداشتيان بۆ ديارى دەكرى، ھەر لەو بارەوھ ئەم دەقەش ھەيە:

(۲) - (عَنْ سَمِيرِ بْنِ نَهَارٍ قَالَ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: يَدْخُلُ فَقَرَاءُ الْمُسْلِمِينَ الْجَنَّةَ
 قَبْلَ الْأَعْيَانِ، بِمِقْدَارِ نِصْفِ يَوْمٍ، قُلْتُ: وَمَا مِقْدَارُ نِصْفِ يَوْمٍ؟ قَالَ: أَوْ مَا تَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ:
 بَلَى قَالَ: وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ) (أخرجه ابن حبان: ۷۳۳۳، قال شعيب
 الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط البخاري).

واتە: سومەيرى كورپى نەھار دەلى: ئەبوو ھویرەیرە (خوایى رازی بى)،
 گوتى: مسولمانانى ھەزار پىش دەولەمەندەكانان دەچنە بەھەشت بە ئەندازەى
 نىو پۆز، گوتم: نىو پۆزە چەندە؟ گوتى: ئایا قورئان ناخوینى؟ گوتم: با، گوتى:
 پۆزىك لە لای پەروەردگارت وەك ھەزار سائە لەوھى دەیزمىرن.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

باسی تاوانباران که نووسراوه‌که‌یان له (سِجِّین) دایه‌و، نووسراویکه نیشانه‌دار کراوه‌و، له‌و پۆژه‌شدا سزای دژوار بۆ به‌درۆ دانه‌رانی پۆژی سزاو پاداشته، که ته‌نیا سنوورشکینانی گونا‌ه‌کار به‌و پۆژه‌ی بیروان، که به‌ نایه‌ته‌کانی خوا ده‌لین: ئەفسانه‌ی پیشووان، کرده‌وه خراپه‌کانیان ژه‌نگیان له‌سه‌ر دل‌یان په‌یدا‌کرده‌وه، سه‌ره‌نجام له دیداری خوا په‌رده‌ پۆش کراون و، دوا‌یی ده‌خ‌رینه‌ کل‌به‌ی دۆژه‌خه‌وه‌و، پیشیان ده‌گوت‌ری: ئەوه بوو که به‌ درۆتان داده‌نا:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ۖ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ۚ ﴿٨﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۚ ﴿٩﴾ وَفِي يَوْمِئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الَّذِينَ ﴿١١﴾ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا نُنْفِثُ الْعَبَسَ قَالَ أَسْطِطُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾﴾

شیک‌کردنه‌وی ئەم نایه‌تانه، له دوازه‌ بر‌گه‌دا:

١- ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ﴾، نه‌خ‌یر (با وازی‌نن) نووسراوی خراپه‌کاران له (سِجِّین) دایه، له نایه‌ته‌کانی پیش‌یدا خوا ﴿﴾ باسی که‌سان‌یکی کرد، که له کیشان و پتوان دا، فیل و فه‌ره‌ج ده‌که‌ن و مافی خه‌لک به‌ ته‌واوی ناده‌ن، پ‌نچه‌وانه‌ی ئەوه‌ی کاتیک بۆ خۆیان ده‌ک‌رن، به‌ کیشان، یان به‌ پتوان، مافی خۆیان به‌ ته‌واوی و‌ه‌رده‌گ‌رن، ئنجا خوا ﴿﴾ فه‌رموی: ئەوانه سزای سه‌ختیان بۆ هه‌یه، تیا ئەوانه نازانن، یان پ‌ت‌یان وانیه که زیندووکراوه‌ن و هه‌ل‌س‌تراوه‌ن بۆ پۆژیکی مه‌زن، ئەو پۆژه‌ی که خه‌لک بۆ په‌روه‌ردگاری جیهانیان راده‌گیر‌ی و راده‌وه‌ست‌یت‌ین، چاوه‌ر‌تی ده‌که‌ن: خوا چ پریار‌ت‌کیان بۆ ده‌دا، ئنجا لهم نایه‌ته موباره‌که‌نه‌دا باسی: خراپه‌کاران ﴿الْفَجَّار﴾ مان بۆ ده‌کات، تاوانباران که ده‌گونج‌تی مه‌به‌ست هه‌ر ئەو که‌سانه‌ ب‌ی، که له ک‌رین و فرۆشتن دا فرت

و فَيْلٌ و فەرەج دەکەن، لە کاتی کێشان و پێوان دا، که بۆ خەلک دەکێشن و دەپێون، دەشگونجێ مەبەست ئەوانیش و جگە لەوانیش بێ و، ئەوەی دوو دەمیان زیاتر پێ دەچێ، چونکە خوا ﷻ بە گشتی دەفەرموێ: ﴿كَلَّا﴾، با وازی پێن لە تەرازووبازی، وازی پێن لە فرت و فیل لە کێشان و پێوان بۆ خەلکدا، یان راست نیه، ئەوە که ئێوە دەلێن: هەلناسیتێزێنەوهو زیندوو ناکرێنەوهو لێمان ناپرسیتەوهو، سزاو پاداشت لە ئارادا نیه، وانیە وەک ئەوان دەلێن و، با وازی پێن لەو جۆرە قەناعەتە هەلەیه، ﴿إِنْ كُنْتَ الْفَجَّارَ لَفِي سَجِينٍ﴾، بە دلنایای نووسراوی تاوانباران لە ﴿سَجِينٍ﴾ دایه، وشە: ﴿كَلَّا﴾، زۆر جار گوتوو مانە: قەسەیه که بۆ هەلۆه شاندنەوهو تێوه خوێن و سەرزه نشتکردن، ئەوەی لێره شدا هەلۆه شیتراوه تەوه زیاتر وای پێده چێ نێوه پۆکی ئەم پستهیه بێ: ﴿أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾﴾، واتە: با وانه زانن که زیندوو ناکرێتەوهو هەلناسیتێزێتەوه بۆ پۆژێکی مەزن، دەشگونجێ مەبەست ئەوه بێ: با وازی پێن لە فرت و فیل لە کێشان و پێواندا، بەلام زیاتر وای پێده چێ ئەوه بێ که نکوولیان کردوه، لە زیندووکرانەوهو سزاو پاداشت، چونکە مەرووف که نکوولیی لە پۆژی دواپی و لە قیامەت کرد، ئەو لادان و تاوان و خراپانە هەموویان پێیان بۆ تەخت و ئاچوو غ دەبێ لەو مەرووفە دا، وەک کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (القیامه) دا باسمان کرد: ﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجَرًا أَمَامَهُ. ﴿٥﴾ يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿٦﴾﴾، بەلکو مەرووف (ی بێپروا) دەیهوێ هەر بە گوناو تاوان بیداته بەر، (وەک هەتا ئیستا بە گونا هیناویەتی، لەسەر گوناخ بەردەوام بێ لەوهو دواش، بۆیه) دەپرسی: پۆژی قیامەت کەنگییه؟

وشە: ﴿الْفَجَّارَ﴾، کوێ (فاجر)ە، یانی: تاوانبار، یان کەسیک زۆر گوناهان بکات، وشە ناویکە زāl بووه بەسەر هاوبەش بۆ خوادانەرەکانداو، هەر کەسیکی دیکەش دواي ئەوهی دەشیبستێ و دەزانێ، خوا قەدەغەیی کردوه، فرت و فیل بکری لە کێشان و پێواندا، هەر لەسەری بەردەوام دەبێ، ئەوانەش دەگریتەوه.

﴿سَجِينٍ﴾، وشەیه که خۆای پەرودەرگار لە قورئاندا بەکاری هیناوهو، زانیان زۆریان قەسە لەبارەوه کردوه، بەلام بە پێی ئەوهی خوا ﷻ دەفەرموێ:

نووسراوى تاوانباران له: ﴿سَجِينٌ﴾، دوايش دەفەرمۆي: ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلَانٍ﴾، نووسراوى چاكەكاران له ﴿عَلَانٍ﴾، ئەویش خودى بێژە (لفظ) هكەى دەلالەت لەسەر ئیوەرۆك و واتایەكەى دەكات، واتە: لەسەرئى، كەواتە: ﴿سَجِينٌ﴾، دەبى لە خوارى بى و، شتىكى مسۆگەرە كە ﴿سَجِينٌ﴾، لە خوارەودى دروست كراوەكانى خۆى بەرزو بالادەستە.

هەلبەتە ئیمە دەزانين كە ئیستا خواروو و سەروو، شتىكى پێژەیین و بە نسبەت ئیمەو، لای پێیەكاهمان كە زەوى پاماندەكیشى، دەبیتە خوارى و، لای پێچەوانەى پێیەكاهمان، لای سەرەووەمان دەبیتە سەرى، بەلام بێگومان كە خوا ﷻ له قورئاندا باسى سەرو خوار دەكات، لە دروستكراوانى خۆى زاناو تواناداو، لەو گەردوونەدا كە ئیستا هەیه، دوايش لەو عالەمەدا كە خوا دەیخولقیئى و دەبیتە پێش، بۆ پۆژى سزاو پاداشت، دیارە سەرى و خوارى هەیه، هەرچەندە ئیستاش ئیمە نەزانين چۆنە؟ چونكە بە دنیایى ئەو عالەمەى ئەو كاتە دروست دەكرێتەو، جیاپە لەوێ ئیستا، وەك خۆى بى و ئەو تەك لێ سوورەتى (ابراھیم) دا دەفەرمۆي: ﴿يَوْمَ يُدَلُّ الْأَرْضُ عَنَّا الْأَرْضُ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾، واتە: ئەو پۆژەى زەوى جیا لەم زەویە دەبى و ئاسمانەكانیش جیا لەم ئاسمانانەى ئیستا دەبن و، هەموویان بۆ خۆى تاكى مل پێكەچكەر دینە گۆرئى.

(۲) - ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ﴾، ئایا چى بە تۆى زاناندو، ﴿سَجِينٌ﴾، چیه؟ لێردەدا كە دەفەرمۆي: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾، چى شتىك بە تۆى زاناندو، چ شتىك واى لە تۆ كردو، بزانی: ﴿سَجِينٌ﴾، چیه؟ ئەو بۆ بە زەبەلاح و مەزن پێشاندانى ﴿سَجِينٌ﴾، واتە: شتىكى هێندە گەورەو گرنگە، هێندە زەبەلاح و بێرەزایە، ئەگەر خوا پێت نەفەرمۆي، خۆت نازانى چیه؟ چ دوێنراو (مخاطب) موخەمەد ﷺ بى، چ هەر كەسێكى دیکە بى.

دواى خوا بۆ خۆى پێناسەى دەكات و دەفەرمۆي:

(۳) - ﴿كِتَابٌ مَّرْقُومٌ﴾، نووسراویكى نیشانەدار کراوه، (کتاب)، یانی: (مکتوب)، نووسراو.

که ددەرموئى: ﴿مَرْقُومٌ﴾، آ- بە مانای نیشانەدار کراو دئى و، ب- بە مانای شتى چنراو، ج- بە مانای نووسینی درشت و زەقیش دئى.

بۆیە هەندىك لە زانایان گوتووایانە: ﴿كِتَابٌ مَّرْقُومٌ﴾، نووسراویكە بە نووسینیكى زۆر پوون نووسراوهو، وەك ئەو نیشانانە وایە کە لە پۆشاکیکدا دەچێرێن.

کەواتە: ﴿كِتَابٌ مَّرْقُومٌ﴾، یانی: نووسراویكى نیشانەدار کراوى زانراو، بە جۆریك کە کەسەکان بە ھۆیەو دەناسرێن و، ھەر کامیان لەوانى دیکە جیا دەکرێتەو.

(۴) - ﴿وَبَلَّغْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾، لەو ڕۆژەدا سزای سەخت، یاخود ھاوار، یان سەختترین سزا، بۆ بە درۆ دانەران، چى بە درۆ دادەنێن؟.

(۵) - ﴿الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِالْوَعْدِ﴾، ئەوانەى ڕۆژى سزاو پاداشت بە درۆ دادەنێن.

(۶) - ﴿وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ﴾، ھىچ کەسێش ئەو (ڕۆژى سزاو پاداشت)ە، بە درۆ دانانى، مەگەر ھەر سنوورشکینىكى زۆر گوناھکار.

﴿مُعْتَدٍ﴾: (الإِعْتِدَاءُ: تَجَاوَزَ الْحَدَّ مَعَ اللَّهِ وَالرُّسُولِ وَالنَّاسِ)، (إِعْتِدَاءٌ) سنوور شکاندنە لە مامەلە لەگەڵ خواو لەگەڵ پێغەمبەر ﷺ و لەگەڵ خەلکدا.

﴿أَثِيمٍ﴾، واتە: زۆر گوناھکار، ڕێژگەى زێدەرۆیى (آثم)ە، واتە: گوناھکار. ﴿أَثِيمٍ﴾، یەش، واتە: زۆر گوناھکار.

(۷) - ﴿إِذَا نُنَادَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّا بِالْأَوَّلِينَ﴾، کاتیک ئایەتەکانى تێمەى بەسەردا بخوێنێنەو، دەلێ: ئەفسانەکانى پێشنانە.

(آیاتنا) مەبەست پێى ئایەتەکانى قورئانە، بۆیە ددەرموئى: بخوێنێنەو، ئەگەرنا وشەى: (آیات)، وەك چۆن بە مانای پستەکانى قورئان دئى، بە مانای بەلگەو موعجیزەکانى پێغەمبەرانیش دئى و، بە مانای دیاردەو دیمەنەکانى بوونەوەر و دەورووبەریش دئى.

﴿قَالَ أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾، دەلى: ئەفسانەى پېشىنانە، ﴿قَالَ﴾، يانى: گوتى، بەلام
 ﴿إِذَا﴾، كە جىيووۋەى كات (ظرف الزمان)ە، كە بەكاردەھىنرى بۇ كردەۋەىەك
 شتىكى تىدا رپودابى، ئەگەر راپردووش بى، مانايەكەى دەكات بە ئىستاۋ
 داھاتوو: كاتىك ئايەتەكانى ئىمەى بەسەردا دەخوئىرنەۋە: ﴿قَالَ أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾،
 دەلى: ئەفسانەى پېشىنانە، ﴿أَسْطِيرُ﴾ (جَمْعُ أَسْطُورَةٍ، وَهِيَ الْقِصَّةُ، وَالْأَكْثَرُ عَلَى
 أَنَّ الْمُرَادَ: الْقِصَّةُ الْمَخْتَرَعَةُ الَّتِي لَمْ تَقَعْ)، ﴿أَسْطِيرُ﴾، كۆى (أَسْطُورَةٍ، يە، ئەۋىش
 بە ماناي بەسەرھات و چىرۆك دى، بەلام زياتر (زانايان رايان وايە) مەبەست
 ئەو چىرۆكەىە، ھەلبەستراۋە رپوۋى نەداۋە، يانى: شتىكى ھەلبەستراۋە، خۋاى
 بەرزىش دەفەرمۋى:

۸- ﴿كَلَّا﴾، راست نىە، ۋەك ئەۋان دەلىن، ياخود: با ۋازبىنن لەو بىپروايە.

۹- ﴿بَلْ رَأَىٰ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، بەلكو ئەۋەى ئەنجامى دەدەن لە كردەۋە
 (خرابە)كانيان، ژەنگى لەسەر دلىان پەيداكردەۋە.

﴿بَلْ رَأَىٰ عَلَىٰ قُلُوبِهِم﴾، (حفص) و ھەندىك لە قورئان خوينەكان وايان خويندۆتەۋە،
 كە: ﴿بَلْ﴾ و ﴿رَأَىٰ﴾، لىك دەپچرىن، بەلام زۆربەيان ئاۋايان خويندۆتەۋە: ﴿كَلَّا بَرَّانَ
 عَلَىٰ قُلُوبِهِم﴾، لە راستىدا خويندەۋەى دوۋەمىشيان خۆشترە لەسەر زمان، واتە: باۋاز
 بىنن، يان ۋانىە، ۋەك ئەۋان دەلىن، بەلكو كردەۋەكانيان ژەنگيان لەسەر دلىان پەيدا
 كردەۋە، كاتىك بە دلى ژەنگاۋىيەۋە تەماشاي ئايەتەكانى خوا دەكەن، وايان دىنە بەرچاۋ
 كە ئەفسانەى پېشىنانن، دلەكەيان ئەۋ ھالەتى سىپى و پۆشنىەى نەماۋە، كە شتەكان
 ۋەك خۋيان بىنى، ۋەك چۆن ئاۋىنەىەك تۆزۈ خۆلى دەكەۋىتە سەر، ئەگەر وىنەىەكى
 بەرامبەرى بخرىتە سەر، ۋەك خۋى پىشانى نادات، لەبەر تۆزۈ خۆلەكە، دلى ئەۋانەش
 ژەنگى لىنىشتەۋە، بۆيە ئايەتەكانى خوا ۋەك خۋيان نابىنن، وشەى: ﴿رَأَىٰ﴾، (الرّين:
 الصَّدَّةُ الَّتِي يَعْلَوُ الْحَدِيدَ)، (رَيْن)، ئەۋ ژەنگەىە لەسەر ئاسن دەنىشى، ﴿رَأَىٰ﴾ كرداری
 راپردوۋە، (مِثْلُ عَيْبٍ وَعَابٍ)، (عيب)، كەم و كورى، ناۋەو (عاب)ش كرداری تىپەرىۋە،
 يانى: كردەۋە خرابەكانيان دلى داپۆشۋىون كە تىگەىشتن لە قورئانى بچىتەتى.

(۱۰) ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ﴾ با واز بېنن، (ياخود: راست نيه، وهك ئەوان دەلّين، به دلدیای ئەوان لهو پوژەدا له پەروەردگاریان پەردە پۆش کراون، (الْحَجَبُ: السَّترُ، وَيُسْتَعْمَلُ عَلَى الْمَنْعِ مِنَ الْخُصُورِ لَدَى الْمَلِكِ)، وشەى (حَجَب) به مانای پۆشین دى و، دواى به کاردى بۆ پێگرتن له ئاماده بوون له لای حوکمران، واتە: ئەوانە پەردە پۆش دەکړن و پێگا نادرن پەروەردگاریان بېنن.

(۱۱) ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾ دوايش به دلدیای ئەوان به شیوهیهکی تاییهت خراوهوه نێو کلهی دۆزهخن.

وشەى: ﴿ثُمَّ﴾ (للتراخي الرُّبِّي)، بۆ به دواى یه کداهاتنى پله پلهیه.

وشەى: (صلي)، ئەوهیه شتیک گەرمایى ناگرى بگاتى به شیوهیهکی تاییهت، وهك زۆر جار باسماں کردوه (صلي) ئەوه نیه هەر بسووتى و هیچی دیکه، به لکو ئەوهیه له هەر چوار دەورهوه تینی ناگرى بگاتى و بپیشى، یاخود بپژى، یانی: ئەوانە بهو شیوهیه دەخړینه نێو کلهی دۆزهخهوه.

(۱۲) ﴿ثُمَّ بَقَالُ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ دواى دهگوترى: (بهوان دهگوترى)، ئەمه ئەوه بوو تێوه پێى بپروا بوون و به درۆتان دادهنا.

زانایان له یاری ئەم دوو ئایهته موبارەکهوه زۆریان قسه کردوه، که خوا دهفەرموى: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱۱) ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ﴾ (۱۰) با واز بېنن، به لکو کردوهه خراپه کانیان که دهیانکەن، ژەنگیان له سەر دلایان پەیدا کردوه، با واز بېنن، ئەوان لهو پوژەدا له پەروەردگاریان پەردە پۆش دەکړن:

أ- هەندیک له زانایان گوتووایه: لێره دا که خوا دهفەرموى: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ﴾، با واز بېنن ئەوان لهو پوژەدا له پەروەردگاریان پەردە پۆش دەکړن، مه بهست ئەوهیه: پەروەردگاریان لوتفیان له گەل نانووتى و پزریان ناگرى و پاداشتیان ناداتهوه.

ب- هندی کیش گوتوویانه: به لکو مه بهست تهویه پهروه دگاریان نابین و به دیداری شاد نابن.

(الطبري) له و باره وه ده لئ: (قَالَ صَوَابٌ أَنْ يُقَالَ: هُمْ مَحْجُوبُونَ عَنْ رُؤْيَيْهِ، وَعَنْ كَرَامَتِهِ، إِذْ كَانَ الْخَبَرُ عَامًّا، لَا دَلَالَهَ عَلَى خُصُوصِهِ)، واته: نزيكترينى قسه كان له راستييه وه تهويه بگوتري: نهوانه په رده پوښ ده كړين، له ديتنى خواو له ريز ليكترنى خوا، چونكه خوا ﷺ به گشتي وای فهرمووه، هيچ به لكه يه ك نيه له سره تايبه تكردى به شتيكه وه، جيا له شته كانى ديكه، (كه مه بهستى پي بينينه)، كه واته: بېروايان په رده پوښ ده كړين، له ريز ليكترنى خوا، له ديتنى خوا، به ديدار شادبوونى خوا، له هه موو شتيك په رده پوښ ده كړين.

له باره ى تهو پرسته يه پيشه وه ش: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾
سهره تا هم فهرمايشته ي پيغمبهري خوا ﷺ دينين، كه زوربه ي تهفسيره كان هيتاويانه:

أ- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نَكَثَتْ فِي قَلْبِهِ نَكْثَةً سَوْدَاءَ، فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ، صُقِلَ قَلْبُهُ، وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا، حَتَّى تَعْلُوَ قَلْبُهُ، وَهُوَ الرَّاْنُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾» (المطففين) { (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۳۴، وَقَالَ حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «صَحِيحِ التَّرْغِيبِ وَالتَّرْهِيْبِ»: ۲۴۶۹).

واته: تهوو هوره يره (خوا ليى پاڅى بڼ)، ده لئ: پيغمبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: كاتيك بنده گوناهيكي كرد، خاينكي رهش له سره دلى پهيدا ده بڼ، ثنا نه گهر واڅى لى هيتاو داواى ليږورنى كردو، گهرايه وه (بو لاي خوا) و، توبه ي كرد، دلى سپي ده بيته وه، نه گهر گوناهاه كانيشى به رده وام بوون، خاله ره شه كان زياد ده كهن، هه تا ده بيته ژهنگ به سره دلپه وه تهواو كه مړه ي له سره ده بهستى و تهويه كه خوا عزوجل باسى فهرموه: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ

مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ المطففين، واتە: نەخپەر راست ناكەن، بەلكو دليان به هوئى گوناھەكانيانەو، كەمپەرى بەستوھو ژەنگى ھىتاوھو داخراوھ.

ب- ھەر لەو بارەوھ لە (الحسن البصري) يەوھ (الطبري) بە ژمارە: (٣٦٧٤٠)، ھىتاوھەتى: (الدُّنْبُ عَلَى الدُّنْبِ، حَتَّى يَعْمَى الْقَلْبُ فَيَمُوتَ)، واتە: گوناھ لە دواى گوناھ، تاكو دلەكە كوئردەبى و يەكجارى دەمرئ.

ج- ھەر (الطبري) بە ژمارە: (٣٦٧٤٢)، ئەم دەقەشى ھىتاوھ: (عَنِ الْأَعْمَشِ، قَالَ: أَرَأَاكَ مُجَاهِدٌ بِيَدِهِ، قَالَ، كَانُوا يَرَوْنَ الْقَلْبَ فِي مِثْلِ هَذَا، يَعْنِي الْكَفَّ، فَإِذَا أَذْنَبَ الْعَبْدُ ذَنْبًا ضَمَّ مِنْهُ، وَقَالَ بِأَصْبَعِهِ الْخِنْصِرَ هَكَذَا، فَإِذَا أَذْنَبَ ضَمَّ أَصْبَعًا أُخْرَى، فَإِذَا أَذْنَبَ ضَمَّ أَصْبَعًا أُخْرَى، حَتَّى ضَمَّ أَصَابِعَهُ كُلَّهَا، ثُمَّ يَطْبَعُ عَلَيْهِ بِطَابَعٍ، قَالَ مُجَاهِدٌ: وَكَانُوا يَرَوْنَ أَنَّ ذَلِكَ الرَّيُّنَ).

واتە: ئەعمەش (كە يەكئىكە لە زانايانى شوئىكەوتووان، جىلى دواى ھاوھلان رەزاو رەحمەتى خوا لە ھەموويان بئى)، دەلئى: موچاھىد بە دەستى خوئ پىشانى دايىن، (ئەو ژەنگ لئ نىشتەنى دل چۆنەو)، گوئى: زانايان پىيان وابووھ دل بەم شىوھە، وەك لەپە دەستى مروؤف، كاتىك بەندە گوناھىك دەكات، ھەندىكى لئ دىتەوھ يەك، ئنجا پەنجەى گچكەى ھىنايەوھەك، ئەگەر گوناھىكى دىكەى كرد، پەنجەيەكى دىكەشى ھىنايەوھ لای لەپە دەستى، ئەگەر گوناھىكى دىكەى كرد، پەنجەيەكى دىكەشى ھىنايەوھ يەك، ھەتا ھەر پىنج پەنجەكانى بە لەپە دەستىوھ نووساندن، دوايش بە مۆركردتەك مۆر دەكرئ، موچاھىد گوئى: پىيان وابووھ مەبەست لەو مۆر كردنە، ئەو ژەنگەيە لەسەرى دەنىشئ (رپئى وەرگرتى ھىدايەتى خواى پەرورەدگارى لئ دەگرئ).

كوئرتەو پوختەى واتاى ئەم ئايەتە موبارەكانەى، خوا ﷻ باسى تاوانبارانى تىدا كردن، ئەوھە: نووسراوى تاوانباران لە: ﴿سَجِينَ﴾، كە ھەندىك لە زانايان گوتوويناھ: ﴿(سجين): (الْأَرْضُ السَّابِغَةُ السُّفْلَى)، چىنى ھەوتەمىنى ژىرەوھى زەويىھ.

ئىنجا خوا ﷺ پىئاسەى ﴿سَجِين﴾ ى کرد، که نووسراوىكى نىشانەدار کراوەو، باسى ئەوەى کرد که سزای سەخت بۆ بە درۆ دانەران، ئەوانەى بپروایان بە پۆژى سزاو پاداشت نىه، دواىى خوا ﷺ رايگەيانند: تەنيا ئەوانە بپروایان بە پۆژى سزاو پاداشت نىه، که زۆر سنوور بەزىن و زۆر گوناھکارن، باباى گوناھکاری سنوور شکىن، خوا ﷺ خواپەتى قىامەت هەر نەبى و لىپرسىنەووە سزاو پاداشت هەر نەبى، ئەو کەسەى کاتىک ئايەتەکانى ئىمەى بەسەردا دەخوێنرێنەووە، دەلى: ئەمانە ئەفسانەى پىشيانان، خواى پەرورەدگاریش دەفەرموى: نەخىر بەلکو کردەووە خراپەکانیان ژەنگيان لەسەر دلىان پەيدا کردوون و، دلىان ژەنگاوى بوووە بەو دله ژەنگاويیەووە ئەو ئايەتانەى خوا وەك خویان نابىنین.

ئىنجا خوا دەفەرموى: با وازبىنن ئەوانە لە پۆژى دوايیدا لە پەرورەدگاریان پەردە پۆش دەکرىن، واتە: بى بەش دەکرىن لە دیدارى پەرورەدگاریان و، بى بەش دەکرىن لە پاداشتى پەرورەدگاریان و لە ریز لىگرتنى پەرورەدگاریان، ئىنجا دواى ئەو دەخړینە دۆزەخەووە، بە شىوہەكى تايبەت دەسووتىن و پىشيان دەگوترى: ئەمە بوو ئىوہ پى بىپروا بوون و بە درۆتان دادەنا!

کەواتە: کردەووە خراپەکان دەبنە هوى پەیداوونى ژەنگ لەسەر دل و، ئەو ژەنگ هێنانەى دلش دەبێتە هوى بپروا نەهێنان بە ئايەتەکانى خواو، ئەویش دەبێتە هوى پەردە پۆشکران لە دیدارى خوا، ئىنجا دەخړینە دۆزەخەووە.

خواى مېھرەبان پەنامان بدات و، لەو کەسانەشمان بگىرێ کە بەهوى ئىمانەووە هەمیشە دلىان پووناك و پىشنگدار دەبى و، ئايەتەکانى خواى پەرورەدگاریش، وەك بۆ ئايەتەکان شایستەى، ئاوا دەيانبىنین و لىيان تىدەگەين.

مەلەسەى سېيەم:

باسى لە: ﴿عَلَيْتَ﴾ بوونى نووسراوى چاكەكاران، كە نووسراوىكى نىشانەدار كراوھو، فرىشتە زۆر لە خوا نىزىكخراوھەكان دەيىبن و، باسى چاكەكارانىش كە لە نىو نازو نىعمەتدان و، لەسەر تەختان تەماشە دەكەن و، گەشى و شادمانىيان پىوھ ديارھو، لە شىلەى سەر بەستراو كە كۆتايەكەى مېسكە، دەياندريتى و، ھەر ئەوھەش شايسەى پىشېركە تىدا كەردنەو، خواردنەوھەكان لە تەسنىمى تىكەل دەكرى، كە كانىيەكە زۆر لە خوا نىزىكخراوان بە پووتى و بى ئەوھى ھىچى لە گەل تىكەل بكرى، لى دەخۇنەوھ:

خوا دەفەرموى: ﴿كَلَّا إِنْ كُنَّ الْأَبْرَارُ لَفِي عَلَيَّتٍ ۝۱۸ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيُّونَ ۝۱۹ كِتَابٌ مَرْفُوعٌ ۝۲۰ يَشْهَدُ الْمُقَرَّبُونَ ۝۲۱ إِنْ الْأَبْرَارُ لَفِي نَعِيمٍ ۝۲۲ عَلَى الْأَرَاكِ يُنْظَرُونَ ۝۲۳ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝۲۴ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ۝۲۵ يَخْتَمُّهُ مُسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ۝۲۶ وَمَرَجَعُهُمْ إِلَىٰ سَبِيلِ ۝۲۷ عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝۲۸﴾

شىكەردنەوھى ئەم ئايەتەنە، لە دوازە بېرگەدا:

۱- ﴿كَلَّا إِنْ كُنَّ الْأَبْرَارُ لَفِي عَلَيَّتٍ﴾، نە خېر (با وازبېنن) نووسراوى چاكەكاران لە (عليينە، وەك زۆرجار گوتوومانە: ﴿كَلَّا﴾ كەلمە ردە و زجر و بىطلال، لىرەدا (كلاً): (الرّدع والزجر عما كانوا عليه)، (كلاً) بۆ تېخوپىن و دوورخستەوھەيانە لەوھى لەسەرى بوون، واتە: واز بېنن لەوھى لەسەرىنى، ياخود: واز لەو جوړە قسانە بېنن.

دەشگونجى لىرەدا: ﴿كَلَّا﴾، بە مانای (حقاً) بى، واتە: بەراستى، ﴿إِنْ كُنَّ الْأَبْرَارُ لَفِي عَلَيَّتٍ﴾، بە دۇنيایى نووسراوى چاكەكاران لە ﴿عَلَيْتَ﴾، ھە، ﴿الْأَبْرَارُ﴾، كۆى (باز)، يان (بەز) ھەردووكيان، يانى: (الَّذِي يَفْعَلُ الْخَيْرَ)، ئەو كەسەى چاكە دەكات، ھەندىكىش لە زانايان گوتوويانە: (بەرە)، كۆى (بەز) ھە،

﴿الْأَنْبَارِ﴾ كۆی (بار)ە، ھەندىكىش گوتوويانە: ھەردووكيان كۆى ھەردوو ناوھكەن.

(۲) - ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيْنَا﴾ چ شتىك بە تۆى زاناندو، ﴿عَلَيْنَا﴾ چىيە؟ لە بارەى ﴿سَجِين﴾ ھو، زانايان ھىچ را جيايان نىە كە يەك وشەيەو تەواو و نەيانگوتو: كۆيە وەك (عليين)، بەلكو وشەيەكو ناوېكە بۆ شوئىتىكى زۆر نزم كە لە خوارەوہى دروستكراوہ كانى خوايەو، ليستى (نووسراو)ى بېيروايان لەوئىدايە.

بەلام بە نىسبەت ﴿عَلَيْنَا﴾ ھو زانايان دوو رايان ھەن:

أ- ھەندىكيان گوتوويانە: ﴿عَلَيْنَا﴾ كۆى (علي)يە، يانى: ئەو كەسەى پالەدەرتتە لای بەرزىي.

ب- (الفرء)، دەلى: ﴿عَلَيْنَا﴾، (عَلَّمَ عَلَى مَكَانِ الْأَنْبَارِ لَا وَاحِدَ لَهُ، فَلَيْسَ جَمْعًا)، واتە: ﴿عَلَيْنَا﴾، ھەمووى ناوېكە بۆ شوئىتى چاكەكاران (شوئىتى ليستى كرددەوہى چاكەكاران) و تاكى نىە لە خوۋى و خوۋىشى كۆ نىە، بەلكو ھەر ناوېكى ناسيئەر (عَلَّمَ)ە.

ھەردوو رايەكان ھەن، بەلام راى يەكەميان لە راستىيەوہ نيزىكتەر، كە ﴿عَلَيْنَا﴾ كۆى (علي) بى، خوا دەفەرموى: چ شتىك بەتۆى زاناندو، ﴿عَلَيْنَا﴾ چىيە؟ ئەم شىوازەش بۆ گەورەو زەبەلاح پيشاندانى پلەو پىگەى ﴿عَلَيْنَا﴾ە.

(۳) - ﴿كُتِبَ مَرْقُومٌ﴾، نووسراوېكى نىشانەدار كراو، ياخود: ﴿مَرْقُومٌ﴾، (أي: المَكْتُوبُ كِتَابَةً بَيِّنَةً تُشَبِّهُ الرُّقْمَ الْمَنْسُوجَ)، ﴿مَرْقُومٌ﴾، نووسراوېك بە نووسىنىتىكى ڤوون نووسراو، دەشوبھىتتە ئەو نەخش و نىگارەى لەسەر قوماشىكى چنراو ھەيە.

(۴) - ﴿يَشْهَدُ الْمَرْقُومُ﴾، زۆر نيزىكخراوہكان دەييين و لە لای ئامادە دەبن، (شھد): بە ماناى: زانى (اطلع) و، بە ماناى: ئامادەبوو (حضر)، دى، كەواتە: ﴿يَشْهَدُ الْمَرْقُومُ﴾، زۆر نيزىكخراوہكان دەييين، ياخود لە لای ئامادە دەبن، زۆر نيزىكخراوان لە كى؟ ئەوانەى لە خواى پەروەردگار زۆر نيزىكخراوہن، ناوې چاكەكاران لەوئىدايە، بەرپۆز حورمەتەوہ ناوہكانيان لەوئىدا تۆمار كراون، ياخود ليستى كرددەو تۆماركراوہكانيان لەوئىدايە.

۵- ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾، بە دۇنيایى چاکەکاران لە نىو نازو نىعمەت دان، (النَّعِيمُ: النَّعْمُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا يُقَادَرُ قَدْرُهُ)، (نَعِيم): بریتىه لەو خوڭشگوزەرانىيە مەزنەى ئەندازەكەى نازانى.

﴿الْأَبْرَارَ﴾، كۆى (بَار)، يان كۆى (بِر)، بە مانای چاکەكار، خوا دەفەرموى: بە دۇنيایى چاکەکاران لە نىو نازو نىعمەت دان، لىرەدا: ﴿الْأَبْرَارَ﴾، دەكەوئەو بەرانبەر ﴿الْفَجَّارَ﴾، گوناھكارو تاوانباران.

۶- ﴿عَلَى الْأَرْيَافِ يَنْظُرُونَ﴾، لەسەر تەختان دەروان، ﴿الْأَرْيَافِ﴾، (جَمْعُ أَرِيكةٍ: الْأَسِرَّةُ الَّتِي لَهَا حِجَالٌ)، ﴿الْأَرْيَافِ﴾، كۆى (أَرِيكةٍ) يەو، بریتىن لەو تەختانەى پەردەيان بەسەرەو، بە (سَرِير)، بە (أَسِرَّة) كۆ دەكرێتەو، ئەگەر پەردەى بە سەرەو، بى، پێى دەگوترى: (أَرِيكةٍ)، ئەگەر پەردەى بە سەرەو، نەبى، هەر پێى دەگوترى: (سَرِير)، تەخت، پێشتریش چەند جارێك باسماڤ كردو.

خوا دەفەرموى: چاکەکاران لە نىو نازو نىعمەت دان لەسەر تەختەكانى خۆيانەو، كە پەردەيان بەسەر دادراون، تەماشەكەن، ئایا تەماشای چى دەكەن؟ خوا ﷻ پووڤى نەكردۆتەو تەماشای چى دەكەن:

۱- تەماشای نازو نىعمەتێك دەكەن كە خوا پێیداو.

۲- تەماشای يەكدى دەكەن.

۳- تەماشای تاوانباران دەكەن، چۆن سزا دەدرىڤ! هەمووى دەگرێتەو.

۷- ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾، لە دەم و چاوياندا گەشى و شادمانى نازو نىعمەت دەبينى.

وشەى: ﴿تَعْرِفُ﴾، خوێنراویشەتەو: (تُعْرِفُ)، دەناسى، ئەو كاتەش دەبى بگوترى: (نَضْرَةُ النَّعِيمِ)، واتە: لە پوويناڤدا گەشى نازو نىعمەت دەزانى و دەناسى، بەلام ئەگەر بخوێنرێتەو: ﴿تَعْرِفُ﴾، واتە: تۆ (ئەى دوینراو!) ئەگەر

تەماشایان بکە لە دەم و چاویاندا گەشە ی نازو نەعمەت دەبینی، یانی: (إِذَا رَأَيْتَهُمْ عَرَفْتَ أَنَّهُمْ مِنْ أَهْلِ النُّعْمَةِ لِمَا تَرَى فِي وُجُوهِهِمْ مِنَ النُّورِ وَالْحُسْنِ وَالْبَيَاضِ وَالْبَهْجَةِ وَالرُّوْنِقِ)، ئەگەر ببینینی، دەزانی ئەوانە لەو جوړە کەسانەن کە لە نازو نەعمەت دان، چونکە لە دەم و چاویان دا ڕووناکیی و جوانیی و سپیی و گەشی و ڕەونەق دەبینی.

(٨) - ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ﴾، پێیان دەنۆشری لە شیلە ی سەر بە ستراو.

﴿رَحِيقٍ مَخْمُومٍ﴾:

أ- یە کێک لە زانایان وای لیکداتەو: (الرَّحِيقُ: الخمر الصافية الطيبة)، ﴿رَحِيقٍ﴾: بریتیه لە شەرابێکی ڕوونی خۆش و چاک.

ب- یە کێکی دیکە لە زانایان دەلن: (الرَّحِيقُ: الخمر الذي لا عَشَّ فيه، وَلَا شَيْءَ يُفْسِدُهُ)، ئەو مەیه یە کە هیچ قێلێ تێدا نیەو، هیچ شتێک تێکی نادات.

﴿مَخْمُومٍ﴾: أ- (الذي له ختام)، (مختموم) ئەو یە کۆتاییەکی هەیه.

ب- (أو مطوي فممنوع أن تمسه يد)،

ب- یاخود: پێچراوە تەو و ڕی گیراوه، هیچ دەستێک بێگاتێ.

ج- هەندێکی دیکەش گوتووایان: ﴿مَخْمُومٍ﴾: واتە: دەفرە کە ی بە ستراوه، چونکە (مختموم) ناوی بەرکار (اسم مفعول) وە لە (ختم) وە هاتو، دەفرێک بە جوړێک لە قوڕ بێستری کە زۆر جیر بێ و، کاتیکیش وشک بێتەو بە زەحمەت هەڵبکەنری و ئەگەر هەڵبکەنری، بزانری هەڵکەندراوه، واتە: لە شەرابێکی زۆر نایابی زار بە ستراوی دەست لێ نەدراو، دەیاندریت.

(٩) - ﴿خَتَمُهُ مِسْكٌ﴾، کۆتاییە کە ی، بە ستەرە کە ی میسک، ﴿خَتَمُهُ﴾، خۆتندراویشە تەو: (خاتمه)، کۆتایی هێنەرە کە ی یانی: ئەو شتە ی زاری ئەو دەفرە ی پێ

بەستراوہ بریتىيە لە ميسك، يانى: تەگەر لە دنيايدا زارى دەفرەکانيان بە قورۇ شىوہکانى دەبەستى، لەوئى بە ميسك بەستراوہ، ياخود: کۆتايىيەكەى کە دەيخوئەوہ، کۆتا تام لە دەمندا، لە زارتدا، بۆنى ميسك دەدا.

(ابن عاشور)، ئاوا پئناسەى ميسك دەکات، ھەلبەتە پيشترىش پئناسەى ميسکمان کرد، کە لە ھەندىک جوړى ناسک پەيدا دەبى، بەلام (ابن عاشور) جوانتر پوونى دەکاتەوہو دەلى:

(المِسْكُ: مَادَّةٌ حَيَوَانِيَّةٌ ذَاتُ عَرْفٍ طَيِّبٍ مَشْهُورٍ طَبِئُهُ وَقُوَّةٌ رَاحِيَةٌ مُنْذُ الْعُصُورِ الْقَدِيمَةِ، وَهَذِهِ الْمَادَّةُ تَتَكُونُ فِي عُذَّةٍ مَمْلُوءَةٍ دَمًا تَخْرُجُ فِي عُنُقِ صَنِيفٍ مِنَ الْغَزَالِ فِي بِلَادِ التَّيْبِتِ مِنْ أَرْضِ الصُّينِ، فَتَبْقَى مُتَمَصِّلَةً بِعُنُقِهِ إِلَى أَنْ تَيْبَسَ فَتَسْقُطَ فَيَلْتَقِطُهَا طُلَابُهَا وَيَتَجَرَّوْنَ فِيهَا، وَهِيَ جِلْدَةٌ فِي شَكْلِ قَارٍ صَغِيرٍ وَلِذَلِكَ يَقُولُونَ: قَارَةُ الْمِسْكِ).

واتە: ميسك ماددەيەكى ئازەلييە، بۆنىكى زۆر خوشى ھەيە، شتىكى زۆر زانراوہ، ھەم بۆنەكەى و، ھەم ھىزى بۆنەكەى و، لە پوژگارەكانى زووەوہ ميسك ھەر ھەبووہ، ئەو ماددەيەش لە ئەصلدا لە لوويەك كە پرە لە خوئىن، لە گەردنى ھەندىك لە ئاسكەكان پەيدادەبى، زياتر لە ولاتى (التيبىت)، لەسەر زەمىنى چين ھەيە، ئنجا ئەو لووہ دەمىنتەوہ بە گەردنى ئەو ئاسكەوہ، تاكو وشك دەبى و دەكەوئتە خوارو، ئەوانەى بەدوايدا دەگەرئىن، ھەليدەگرنەوہو بازارگانى پى دەكەن، ئەو پيستۆكەش كە بە ملى ئەو جوړە ئاسكانەوہيە، لە شىوہى مشكىكى گچكە داىە، بۆيە گوتراوہ: (قَارَةُ الْمِسْكِ)، واتە: مشكى ميسك.

(١٠) - ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ﴾، با پيشپرەكاران ھەر لەوہدا پيشپرەكە بكەن، (التَّنَافُسُ: التَّسَاجُرُ عَلَى الشَّيْءِ وَالتَّنَازُعُ فِيهِ، بَأَنَّ يُحِبُّ كُلُّ وَاحِدٍ أَنْ يَتَفَرَّدَ بِهِ دُونَ صَاحِبِهِ يُقَالُ: نَفَسْتُ الشَّيْءَ عَلَيْهِ أَنْفَسَهُ نَفَاسَةً، أَي: صَنَنْتُ بِهِ^(١)، وَلَمْ أُحِبْ أَنْ يَصِيرَ إِلَيْهِ)، (تنافس): بریتىيە لە ناكۆكىي لەسەر شتىك و لەسەرى پئكەوہ ناكۆك بوون، ھەر كامىكان بىەوئى

(١) صَنَنْتُ بِهِ: بَخَلْتُ بِهِ: رَزَدِيم تیداكرد، بەلام (ظننتُ به): گومانم پيێرد.

بۆ خۆی بێ و بۆ هاو دەله که ی نه بێ، ده گووتری: (نَفْسُ الشَّيْءِ عَلَيْهِ أَنْفُسُهُ نَفَاسَةً)، واته: تهو شته ويستم بۆ خۆم بێ و بۆ بهرام به ده که م نه بێ، خوا ده فه رموی: با هر له وه دا پشپه که کاران پشپه که بکه ن، یانی: ته نیا بۆ به ده سه ته یانی تهو نازو نیعمه ته ی با سکه را، پشپه که بکه ن.

ئنجا خوا ﷻ هه ر له سه ر با سی تهو خوار دنه وه یه به ر ده و ام ده بی و، ده فه رموی:

(١١) - ﴿وَمَزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ﴾، تیکه له که ی، (ته وه ی تیکه لی تهو ﴿رَحِيقٍ﴾ ه، ده کری)، له ﴿تَسْنِيمٍ﴾ ه.

نایا: ﴿تَسْنِيمٍ﴾، چیه؟! خوا خۆی پوو نی کردۆ ته وه:

(١٢) - ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾، (ته ویش) کانییه که زۆر نیزی که راوان لیی ده خۆ نه وه، واته: زۆر نیزی که راوان له خوا، له خودی کانییه که ده خۆ نه وه، به لام هه ندیک له ئاوی تهو کانییه و تهو خوار دنه وه یه ی لهو کانییه دایه، له گه ل ﴿رَحِيقٍ﴾، تیکه ل ده کری و ده در ی به چاکه کاران، به لام زۆر له خوا نیزی کان، به شیوه یه کی راسته و خۆ لیی ده خۆ نه وه، به بی ته وه ی شتی دیکه ی له گه ل تیکه لکه را بی.

وشه ی: ﴿وَمَزَاجُهُ﴾، (مَصْدَرٌ مَعْنَى مَفْعُول، أَي مَمْرُوجُهُ)، واته: (مزاج) چا وگه به مانای به رکار، یانی: تیکه لکه را وه که ی، ته وه ی له گه لی تیکه ل ده کری له ﴿تَسْنِيمٍ﴾ ه.

که ده فه رموی: ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾، (عَيْنًا: انْتِصَابٌ «عَيْنًا» عَلَى الْمَدْحِ، أَوْ عَلَى الْحَالِ، أَوْ مَنْصُوبَةٌ بِ «يَشْرَبُونَ» أَي: يُسْقَوْنَ عَيْنًا)، واته: وشه ی: ﴿عَيْنًا﴾ که (منصوب) بووه، له به ر ته وه یه که مه دحکردنه، یان حاله، یان مه نصووبه به کرداری پشوو ی پیا ن ده نو شری (يُسْقَوْنَ)، یان به کرداری داها تووی ده خۆ نه وه (يَشْرَبُونَ)، که ده فه رموی: ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾، واته: (يُسْقَوْنَ عَيْنًا)، لهو کانی ی و سه رچا وه یه ده یاندر تی، یان: (يَشْرَبُونَ عَيْنًا) له سه رچا وه یه که ده خۆ نه وه.

وشەي: ﴿تَسْنِيم﴾: (تَسْنِيم: وَهُوَ شَرَابٌ يَنْصَبُ مِنْ عُلوٍّ، وَهُوَ أَشْرَفُ شَرَابِ الْجَنَّةِ، وَأَصْلُ التَّسْنِيمِ فِي اللُّغَةِ: الْإِرْتِفَاعُ، وَمِنْهُ سَنَامُ الْبَعِيرِ)، وشەي: ﴿تَسْنِيم﴾: بريتە لە خواردنەوێك كە لە سەرێوە هەڵدەرژێ و باشتەین جوړه خواردنەوێ بهههشته، وشەي: ﴿تَسْنِيم﴾: يش، لە زماندا بە مانای بەرزى دى، (سنام البعير) يش لەووه هاتوه، دونگى حوشتەر (كە لە پشتەكەى بەرزترەو هەڵدەتۆقى، بۆیە ئەو ناوێ لێناوێ)، دەرگەوتى: (سَنَمُ الشَّيْءِ، أَي: جَعَلَهُ كَهَيْئَةِ السَّنَامِ)، واتە: وەك دونگى حوشتەرى لێكرد.

كە دەفەرموى: ﴿يَشْرَبُ بِهَا﴾: أ- يان (ب) كە زیادە، يانی: (يشربها) و (ب) زیاد کراوێ بۆ زیادە جەختکردنەوێ.

ب- یاخود (ب) كە بە مانای (مِن)، يانی: ﴿يَشْرَبُ مِنْهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾: يانی: لێى دەخۆنەوێ.

(الطبري)، لە (مسروق) دەوێ هێناوێتە بە ژمارە: (٣٦٨٠٨)، دەلى: ﴿فَيَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ صِرْفًا، وَيَمَزْجُ بِهَا كَأْسَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾، ئەوانەى زۆر لە خوا نيزيکخراوێن بە ڕووتی لێى دەخۆنەوێ، (ههچ شتيكى دپكهى له گهڵ دا تتيكهڵ ناكړى له گهڵ ته سنيما دا)، بەلام بۆ پێكى هاوێلانى لای راست (یاخود چاکەکاران) تتيكهڵ دەکړى.

(الطبري) بە ژمارە: (٣٦٨١٨)، لە (الضحاک) دەوێ هێناوێتە، دەلى: ﴿هُوَ أَشْرَفُ شَرَابِ الْجَنَّةِ﴾، ئەو (تسنيم) باشتەین جوړى خواردنەوێ بهههشته.

خوا بە بەزەیی و کەرەمى بى سنوورى خوێ بە قسمةمان بکات.

مەسەلەى چوارەم و كۆتایى:

باسى بېيروايانى تاوانبار كە لە دنيادا بە پرواداران خەنيون و، لە كاتى بە لادا پەتەبوونياندا ئاماژەيان بۆ يەكدى كردو، دوايى بە دڤخوشي گەپاونهوه لاي كەس و كاريان و، بە پروا دارانيان گوتو: ئەوانە گومران، هەرچەندە پارزەرەيش نەبوون بەسەريانهوه، لە پوژى دوايش دا، پرواداران بە بېيروايان دەخەنن و، لەسەر تەختان دەپروانن، بېگومانىش بېيروايان سزاي ئەوهى دەيانكرد، درايانهوه:

خو دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ۖ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۚ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۚ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ۚ فَأَلْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۚ عَلَىٰ الْأَرَائِكِ يُنْظَرُونَ ۚ هَلْ تُؤْبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۚ﴾

شیکردنهوهى ئەم ئایەتانه، لە هەشت بەگەدا:

(۱) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ﴾، بە دنیایی ئەوانەى تاوانیان کرد، کاتى خۆى (لە دنيادا)، بە وانەى پروايان هینابوو، پێدەكەنین، (الطبري) لە (قتادة) هوه بە ژماره: (۳۶۸۱۹)، هیناويهتى، دەلى: (فِي الدُّنْيَا، يَقُولُونَ: وَاللَّهِ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَكَذِبَةٌ، وَمَا هُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ اسْتِهْزَاءَ بِهِمْ)، لە دنيادا دەيانگوت: سویند بە خوا ئەوانە درۆزنن و، لەسەر هېچ شتيك نین، وهك گالته پێكردنيان.

(۲) - ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ﴾، كاتيك بەلاياندا پەتەبوونايەش، ئاماژەيان بۆ يەكدى دەکرد.

﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ﴾، دوو ئەگەرى هەن:

أ- ﴿وَإِذَا مَرَأُوا بِهِنَّ﴾، بکەرى (مَرَوَا) كە (و)ى كۆمەلە، دەگەرپتەوہ بۆ تاوانباران، يانی: ئەگەر تاوانباران بە لای پرواداراندا رەتبوونایە.

ب- ﴿وَإِذَا مَرَأُوا بِهِنَّ﴾، بکەرەكەى دەگەرپتەوہ بۆ چاکەکاران، ﴿الْأَبْرَارِ﴾ يانی: ئەگەر چاکەکاران بەلای تاوانباران دا رەتبوونایە.

﴿يَغَامِرُونَ﴾، (الْغَامِرُ: تَفَاعُلٌ مِنَ الْغَمْرِ)، (تغامز) لە (غمز) دەوہ هاتوہ، ئەویش بریتىە لەوہى بە دەست شتێك بە توندیى بگرى و دەستى لەسەر دابگرى، (جَسَّ النَبْضِ) يش، ئەوہیە دەمارى كەسێك بگرى و بزانی دلى چۆن لێدەدا.

ئىجا ئایا ئەو ئاماژە بۆ يەكدی كردنە، چۆن بووہ؟

دەلێین: وشەى: (غمز)، بەكاردەھێنرى، بۆ بەكارھێنانى چاوو لووت و لێوو برۆ، بۆ ئەوہى بابای كە لەوى وەستاوہ، ئاگادار بێتەوہ، نەوہك دیمەتێك لە دیمەنەكانى ئەو كەسەى تەماشە دەكرى، لێى بھەوتى، لەبەر ئەوہى لێى بێتەگا بووہ.

دايكمەن عائیشە (خوا لێى پازى بى)، وشەى: (غمز)ى بەكارھێناوہ، وەك لەو فەرمايشتەدا هاتوہ، دەلى: ﴿لَقَدْ رَأَيْتَنِى وَرَسُولَ اللّٰهِ ﷺ يُصَلِّيْ وَأَنَا مُضْطَجِعَةٌ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقُبُلَةِ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَسْجُدَ غَمَزَ رَجُلًا فَقَبَضْتُهَا﴾، (أخرجه البخاري: ٤٩٧)، واتە: خۆم و پىغەمبەرى خواﷺ دەبينى كە نوێزى دەكرد، منیش لە تێوان ئەو و قىبلەدا راکشابووم، كاتێك دەيوست كړنووش ببات، (شوێنەكەيان تەسك بووہ)، دەستى دەگەياندە لاقم، منیش لاقم ھەلدەكێشا، [تاكو پێى ھەبى كړنووش بەرى].

(٣)- ﴿وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾، كاتێك دەگەرەنەوہ بۆ لای كەس و كاریان بە دلخۆشى و شادمانى دەگەرەنەوہ، ﴿أَنْقَلَبُوا﴾، (الْإِنْقِلَابُ: الرَّجُوعُ إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي جِيءَ مِنْهُ)، (إنقلاب): بریتىە لە گەرەنەوہى ئەو شوێنى لێوہى هاتوہ،

که ده فهرموئ: ﴿أَنْقَلِبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ﴾ (أهل الرجل: الرُّوجُ والأبناء والعشيرة)، (أهل) به مانای هاوسه رو مندالان و خزم و کهشیش، دئی، یانی: کاتیک بۆ لای خزم و کهسیان که پرابانه وه، به دلخوشیی و شادمانیی ده که پرابانه وه.

(۴) - ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ﴾، نه گهر بینبیانییشن (تاوانباره کان برودارانیان بینبیایه)، ده یانگوت: ئا نه وانه گومران.

بیگومان مه به ستیان له گومرا، که سیکه پابه کی هه لئی هه یه، بۆچووئیکی هه لئی هه یه، مه به ستیان نه و نه بووه به پئی خوا نازانن، یانی: نه مانه به هه له داچوون و، له سه ره گهردانیی سه ره لیشتیواویی دان.

(۵) - ﴿وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ﴾، (خوا ده فهرموئ): به پارێزه ریش به سه ریانه وه نه نێردرابوون، واته: تاوانباره کان پارێزه ره نبوون به سه ره چاکه کاره کان، تاکو ئاوا به که یفی خویمان گالته یان پێکه ن و پێیان پێکه ن و ئاماژه بۆ یه کدی بکه ن و، سه ره نه جامیش به گومرا ناوزه دیان بکه ن!.

(۶) - ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾، نه مپوئش نه وانه ی پروایان هینابوو (له دنیا دا پروایان هینابوو، به هه موو نه و شتانه ی پیویست بوو پروایان پئی بهیترئ)، به بی پروایان پئی ده که نن.

(ف) ی ﴿فَالْيَوْمَ﴾، (فاء السببية، وَتَقْدِيمُ «الْيَوْم» عَلَى يَضْحَكُونَ، لِلإِهْتِمَامِ بِهِ)، پیتی (ف) به مانای هوکاره و (یوم) ش له سه ره (یضحکون) پێشخراوه، له بهر گرنگیی پێدان، نه مپو (پوژی دواپی)، نه وانه ی پروایان هینابوو (به هه موو نه و شتانه ی پیویسته پروایان پئی بهیترئ) به بی پروایه کان ده خه نن، پێده که نن.

(۷) - ﴿عَلَى الْأَرْيَاكِ يَنْظُرُونَ﴾، له سه ره ته ختان (له سه ره نه و ته ختانه ی به پهردان داپوشران) ته ماشا ده که نن، واته: ته ماشای بی پروایان ده که نن که سزا و شه که نه ده درئین.

۸- ﴿هَلْ تُؤْتِبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، (له کو تایی دا خوا ده‌فه رموی: ئایا بی‌پروایه کان پاداشتی ئه‌وهی ده‌یانکرد دریا نه‌وه؟!.

پیشتریش باسمان کردوه: ﴿تُؤْتِبُ﴾، له (ثواب) هوه هاتوهو به مانای پاداشته، که‌واته:

أ- ئهمه جوړیکه له گالته پیکردن و به توانجه‌وه قسه له باره‌وه کردنیان، واته: ته‌گهر پاداشتی‌ک هه‌بێ بۆ ئه‌وان، بریتیه له‌وهی بخرینه دۆزه‌خه‌وه، چونکه پاداشت (ثواب) ته‌نیا له‌سه‌ر چاکه‌یه‌وه، ئه‌وانیش هیچ چاکه‌یه‌کیان نیه، تا‌کو پاداشتیان هه‌بێ.

ب- یاخود وشه‌ی: (ثواب)، مانای سزاش له‌سه‌ر خراپه‌ش ده‌گه‌یه‌نێ، وه‌ک مانای پاداشت له‌سه‌ر چاکه، ئنجا ته‌گهر ئه‌وه بێ، ئه‌و کاته مانای گالته پیکردن و توانج تیگرتی لێ‌وه‌رناگیرێ، واته: ئایا ئه‌وانه‌ی بی‌پروابوون، سزای ئه‌و کرده‌وانه‌ی ده‌یانکردن، که بریتی بوون له:

۱- گالته کردن به پرواداران و، ۲- چاو له یه‌ک داگرتن و، ۳- پێخه‌نین و، ۴- به‌سه‌ر لێ شێ‌واو ناوبردنیان، ئایا سزای ئه‌وه کرده‌وانه‌یان دریا‌ه‌وه؟ به‌دنیایی به‌لێ، هه‌لبه‌ته لێ‌وه‌دا پرسیار کردنه‌که، پرسیار کردنی راسته‌قینه‌یه، که‌ خوای زاناو شاره‌زا پرسی: ئایا سزا درانه‌وه؟ یان ئایا پاداشت درانه‌وه؟ ته‌گهر مه‌به‌ست گالته پێ کردنیان بێ و، وشه‌ی پاداشتیان بۆ به‌کاربێ، به‌لکو ئه‌و پرسیارکردنه مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌یه لایه‌نی به‌رانبه‌ر ناچار بکه‌ی، دانی پێدا‌بێتی و پرسیارکردنی: دانپێدا‌هێت‌ان (تقریری‌ه)، یاخود وشه‌ی: ﴿هَلْ﴾، لێ‌وه‌دا به‌ مانای (قه‌د)، یانی: ﴿قَدْ تُؤْتِبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، هه‌روه‌ک له‌ سه‌ره‌تای سووره‌تی (الإنسان) دا هاتوه، ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ﴾، ئایا کاتێک له‌ پوژگار، به‌سه‌ر مروّفا نه‌هاتوه که شتیکی باس‌کرو نه‌بووبێ؟ به‌دنیایی: با، که‌واته: لێ‌وه‌دا مه‌به‌ست پرسیار نیه‌و، له‌و‌یش به‌دنیایی مروّف کاتێکی به‌سه‌ردا هاتوه، نه‌بووه، جاری وا هه‌یه مروّف له‌ شێ‌وه‌ی پرسیاردا له‌ که‌سێک ده‌پرسی، به‌لام خۆی له‌ وه‌لامه‌که‌ی دنیایه، بۆ وێنه:

كَيْتَبُكَت داوه به كه سَيِّك و ده لَيِّى: ئايا فلانە پوژە، فلان كَتَبُهُم نه دايه؟
مه به ستت نه وه نيه بَلَيِّ: با، يانى: خوَت ئاگادارى نهو كَتَبُهُم پيداوى.

لَيِّره كه ده فەرموئ: ﴿عَلَى الْأَرْأْيِك يَنْظُرُونَ﴾، (الطبري) له (سفیان) ده وه
هتتاويه تى به ژماره: (۳۶۸۲۶)، ده لَيِّ: (يُجَاءُ بِالْكَفَّارِ، حَتَّى يَنْظُرُوا إِلَى أَهْلِ الْجَنَّةِ
فِي الْجَنَّةِ، عَلَى سُرٍّ، فَحِينَ يَنْظُرُونَ إِلَيْهِمْ، تُغْلَقُ دُونَهُمُ الْأَبْوَابُ، وَيَضْحَكُ أَهْلُ الْجَنَّةِ
مِنْهُمْ)، واته: بَيروايه كان له پوژى دوايدا ده هتتريَن، تاكو ته ماشاى به هه شتبييه كان
بكه ن له به هه شتت دا، كه له سه ر ته ختان راكشاوَن و پاليان داوه ته وه، كا تيك
ته ماشايان ده كه ن، ده زانن نهوان له چ نازو نعيمه ت و خو شيبه ك دان، ئنجا
ده رگايه كانيان به پروودا داده خريَن و، به هه شتبييه كانيش پتيان پَي ده كه ن، (وه ك
تو له لي كرده نهويه ك، لهو پَي پَيكه نينه ي، نهوان له دنيا دا به ناهه ق به وان
ده خه نين و، پتيان راده بواردن و گالته يان پَي ده كردن)، له وېش بهو شيويه
خواي په روه ردگار ده فەرموئ: ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾، وه ك
(الطبري) هتتاويه تى، ده لَيِّ: بهو شيويه بَيروايه كان ده هتتريَن و پروادارانيان
پيشان ده دريَن له به هه شتداو، دواي نهوه ي ده يانبينن، ئنجا ده رگايه كانيان
به پروودا داده خريَن و، پروادارانيش پتيان پَي ده كه ن.

به رِيْزان!

پوخته ي نهوه ي له م ئايه ته موباره كانه وەر ده گيرئ، به مجوره يه - يانى: كوئ
سووره تي (المطففين) - له سه ره تاي سووره ته كه وه خواي به رزي مه زن، باسي نهو
عاده ته خراپه ده كات و، سزاي سه خت بو نهو كه سانه دانه ئي، نهو عاده ته
خراپه يان هه يه، كه له كيشان و پتواندا فيل ده كه ن له به رانه ره كانيان، دواي
وه ك پرسيار كردن ده پرسئ: ئايا نهوانه پتيان وانيه زيندوو كراوه ن و هه لسي تراوه ن
بو پوژيكي مه زن، كه خه لك تتي دا راده وه ستئ بو په روه ردگاري جيهانييان؟
دواي خوا ﷻ باسي شوئي تتي دا نوو سرائي كرده وه كانى بَيروايان و تاوانباران
ده كات، دواييش باسي شوئي تتي دا نوو سرائ و تتي دا تو مار كراني كرده وه ي چا كه

كاران دەكات، لە كۆتاییشدا خۆی بەرز باسی ئەوە دەكات كە چۆن تاوانباران لە دنیایەدا بە برۆاداران پێكەنیون و كاتێك بە لاشیان دا پەت بوون، چاویان لە بەك داگرتووە، كاتێك گەراونەووە بۆ لای كەس و کاریان، زۆر بە دلخۆشیی گەراونەووە، ەك شتێکی زۆر گرنگ و چاكیان ئەنجام دا، كە گالتەیان بەو ئیماندارانە كردووە كاتێك بینوشیان گوتووین: ئەوانە گومار! ئنجا خوا ﷻ باسی ئەوەی كردووە كە لە پۆژی دوایشدا خوا بەو شتێوەیە حەقی ئەو مسوڵمانە پەش و پووت و گالتە پێكراوانە، لەو بێپروا تاوانبارو گالتە پێكەرانە دەكاتووە.

خوا بە لوتف و كەپەمی خۆی ئیمە لەو كەسانە بگێڕی، كە هەمیشە لە ھەلسوكەوت و لە پەفتارو ئاكارى ژيانى دنیایاندا پابەند دەبن بە سنوورەكانى شەریعەتووە، بە پێى بەرنامەو شەریعەتى خۆى پەرورەدگار بەرپۆە دەچن و، بە شتێوەكە دەژین ھەقى خەلكیان ئەكەوێتەلاو، وانەبین كە لە پۆژی دواییدا شەرمەزارو گوناھكارو عەبیدار بین، خوا بەھۆی ژيانى ئیماندارانەووە سەر بەرزمان بكات و پاك و چاكما بكات، راست و ساغمان بكات، ھەرۆھما یارمەتییشمان بدات، كە ھەرچی زیاتر لە كۆتا فەرمایشتى كە قورئانە تێبگەین و تێیدا پێى بگەین و، كارلێكى باشى لەگەڵدا بگەین، بێگومان ئەو كۆتا فەرمایشتەى خوا ﷻ كە قورئانە، سەرچاوەى ھەموو خێرو نوورو بەرەكەتێكە بۆ دنیاو بۆ دواپۆژو، رێبازەكەى پێغەمبەرى خاتەمیش ﷺ ھەر بریتیە لە بەرجەستەكردنى ئەو فەرمایشتەى خوا لە ژيانى تاكىی و خێزانیی و كۆمەلایەتییى دا، خوا تەووفیقى ئیمەش بدات، كە ھەرۆھك پێغەمبەرەكەمان، ئەو قورئانە، ئەو فەرمایشتەى خوا لە ژيانى خۆماندا جێبەجێ بگەین.

لێرەشدا كۆتایى بە تەفسیری سوورەتى (المطففین) دێنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ، وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تەفسیری سوورپەتی

الْأَنْشِقَاقُ

دەستېڭ

بەريزان!

ئەمروڭ كە (۲۴)ى مانگى (ذى القعدة)ى سالى (۱۴۴۱)ى كۆچىيە، بەرانبەر (۱۵)ى تەممووز (مانگى (۷))ى سالى (۲۰۲۰)ى زايىنى، لە شارى ھەولير خوا پىشتىوان بى دەست دەكەين، بەتەفسىر كىردنى سوورەتى (الإنشقاق)و، سەرەتاش پىناسەو ئىوہ پوڭى ئەم سوورەتە لە ھەوت بېرگەدا، دەخەينە پوو.

پىناسەى سوورەتى (الإنشقاق) و بابەتەكانى

يەكەم: ناوى:

ئەم سوورەتە ناوى ھەرە باوى بىرىتە لە سوورەتى: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، لە رۆژگارى ھاوہلندا ھەر بەو ناوہ ناوبراوہ، لەو باردوہ چەند گىرپدراوہ يەك ھەن، ئىمە ئاماژە بە سىيانيان دەكەين:

۱- ﴿عَنْ أَبِي سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَرَأَ بِهِمْ: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، فَسَجَدَ فِيهَا، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَخْبَرَهُمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ سَجَدَ فِيهَا﴾ (أَخْرَجَهُ مَالِكٌ فِي الْمَوْطَأِ: ۴۸۰).

واتە: ئەبوو سەلەمە رەزى اللہ عنہ، دەگىرپتەوہ، كە ئەبوو ھورەيرە رەزى اللہ عنہ پىشئويزى بۆ كىردوون و سوورەتى: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، خويىندەوہو كىرئووشى قورئانخويىندى تىدا بردوہو، كاتىك تەواو بووہ، ھەوالى پىداون كە پىئەمبەرى خوا رەزى اللہ عنہ كىرئووشى تىدا بردوہ.

۲- ﴿عَنْ أَبِي رَافِعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، الْعَتَمَةَ فَقَرَأَ: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، فَسَجَدَ، فَقُلْتُ: مَا هِذِهِ؟ قَالَ: سَجَدْتُ بِهَا خَلْفَ أَبِي الْقَاسِمِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَلَا أَرَأَى أَنْ سَجُدَ بِهَا حَتَّى أَلْقَاهُ﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۳۲، وَمُسْلِمٌ: ۵۷۸).

واته: ئه‌بوو رافیع رضی اللہ عنہ، ده‌لێ: له‌گه‌ڵ ئه‌بوو هوهره‌یه‌دا نوێژی خه‌وتنانم کرد، سووره‌تی: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ ی خویندو کرنووشی تیدا برد (واته: کرنووشی قورئانخویندن)، گوتم: ئه‌وه چییه؟ گوتی: له‌ پشت ئه‌بوو قاسیمه‌وه (کونیه‌ی پێغه‌مبه‌ری خاته‌مه ﷺ) نوێژم کرد، ئه‌و سه‌جده‌یه‌ی برد، منیش له‌گه‌ڵ ئه‌ودا سه‌جده‌م برد (سه‌جده‌ی قورئانخویندن)، بۆیه هه‌تا پێی ده‌گه‌مه‌وه (واته: له‌ رۆژی قیامه‌تداو له‌ قو‌ناغی به‌رزه‌خدا)، ئه‌و کرنووشه‌ ده‌به‌م له‌ کاتی خویندنی ئه‌م سووره‌ته‌دا.

۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ، قَالَ: سَجَدْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ فِي ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، وَ ﴿أَقْرَأَ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾: ۱} (أخرجه مسلم: ۵۷۸ و ۱۰۸، وأبو داود: ۱۴۰۹، وابن ماجه: ۱۰۵۸).

واته: ئه‌بوو هوهره‌یه‌ رضی اللہ عنہ، ده‌لێ: له‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ له‌ کاتی خویندنی سووره‌تی: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، و سووره‌تی: ﴿أَقْرَأَ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾، دا، سه‌جده‌مان برد، (سه‌جده‌ی قورئانخویندن).

که‌واته: هه‌ر پسته‌که‌ی سه‌ره‌تای کراوه‌ به‌ ناوی، به‌لام ئه‌م ناوانه‌شی بۆ به‌کاره‌یتراون: ۱/ (سورة الإنشقاق). ۲/ (سورة أنشقت). ۳/ (سورة الكدح).

دووهم: شوینی دابه‌زین:

ئهم سووره‌ته‌ به‌ یه‌کده‌نگی هه‌موو زانا‌یان سووره‌تییکی مه‌که‌کیه‌و زانا‌یان له‌و باره‌وه‌ راجیا‌ییان نیه‌، له‌و باره‌وه‌ش ئه‌م ده‌قه‌ دینین:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، بِمَكَّةَ^(۱).

واته: عه‌بدوللای کورێ عه‌باس رضی اللہ عنہ گوته‌ویه‌تی: سووره‌تی: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، له‌ مه‌که‌که‌ دابه‌زیوه‌، عه‌بدوللای کورێ زوبه‌یریش (خوا له‌ خوێ و بابی پازی بێ)، هه‌مان شتی گوته‌وه‌.

(۱) أوردته السيوطي في الدر المنثور ج ۸، ص ۴۵۴، ونسبه لابن الضريس والنحاس وابن مردويه والبيهقي، وقال: أخرجه ابن مردويه عن ابن الزبير رضي الله عنهمًا مثله. انظر: (الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۰۴).

سۈبھە: رېزبەندىيى لە موصحف و دابەزىن دا:

ئەم سوورەتە موبارەكە لە (مصحف) دا ژمارەكەي: (۸۴)ە، بەلام لە رېزبەندىيى دابەزىن (ترتيب النزول) دا، ژمارە: (۸۳) يە، ئەم سوورەتە لە پرووى دابەزىنەو، پيش سوورەتى (الروم) و، دواي سوورەتى (الإنفطار)، دابەزىو.

هەلبەتە رېزکردنى سوورەتەكان لە (مصحف) داو، رېزبەندىيەئەك كە داينناو ه بۆ دابەزىنيان، بە كۆشش و بىركردنەو هى هاوہلان بووہ (خوا لتيان پازى بى)، لە زۆربەي هەرە زۆريدا.

چوارەم: ژمارەي ئايەتەكانى ئەم سوورەتە:

دوو ژمارەيان بۆ داناون: (أهل البصرة وأهل الشام)، گوتوويانە: ژمارەي ئايەتەكانى (۲۳) يە، بەلام (أهل المدينة، والكوفة، ومكة)، گوتوويانە: ژمارەي ئايەتەكانى (۲۵)ە، زۆربەش ئەو ژمارەيەي دوايى (واتە: ژمارەي (۲۵) يان تەبەننىي كردوہ).

پنجەم: نيوەپۆكى ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتەش وەك دوو هاوہلە پيشووہكەي (واتە: سورة التكوير وسورة الإنفطار) - كە سوورەتى (المطففين) ييشيان، نيواخن كراوہ - باسى پۆژى دوايە، بە هەردوو قۆناغى ئاخىر زەمان و قيامەتيشوہ، سەرزەنشكردنى بيبروايانىش كراوہ، كە بۆچى پروناهيئن و لە كاتى بەسەردا خوئندرانەوہي قوپئانىشدا، كپنووش نابەن، ياخود بۆ خوا ملكەچ نابن؟ لە كۆتاييشدا خوا باسى سزاي سەختى خوئى بۆ بيبروايان و، دواييش باسى پاداشتى نەپراوہي خوئى بۆ پروادارانى كردار باش، كردوہ.

ئەمە هيلە گشتيەكان و، چوارچيۆەي گشتيى ئەم سوورەتە موبارەكەيە.

شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى ئەم سوورەتە موبارەكە:

پېنچ تاييەتمەندىيەكانى لەم سوورەتە موبارەكە كەوتۈۈنە بەرچاۋ، كە جايىدەكەنەۋە لە سوورەتەكانى دىكە:

۱- تەنيا لەم سوورەتەدا تەعبىرى: ﴿وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ﴾. دوو جاران بۇ ھەر كام لە ئاسمان و زەۋى بەكارھاتوۋە، لە ئايەتەكانى: (۲ و ۵) دا، واتە: گوۋى گرت بۇ پەرۋەردگارى و شايستەش بوو گوۋى بۇ بگرى.

۲- تەعبىرى: ﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْبَهُ ۖ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ﴾. لە ئايەتى ژمارە (۱۰) دا، تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتوۋە، لە سوورەتەكانى دىكەدا لە جىياتى:

﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْبَهُ ۖ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ﴾.

﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْبَهُ ۖ بِشِمَالِهِ﴾ (۲۵) الحاقە، ھاتوۋە.

۳- واتە: بەلام كەسك لە پشستەۋەى را نامەى كردهۋەكانى بدرېتەۋە.

۳- تەعبىرى: ﴿إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ﴾. ئەو پېنى وابوو ناگەرېتەۋە، دواى ئەۋەى دەمرى ناگېردېتەۋە بۇ لاي خواۋ، زىندوو ناكرېتەۋە، تەنيا لەم سوورەتەدا ھاتوۋە لە ئايەتى ژمارە (۱۴) دا.

۴- ئەم چوار سۆيئەدو ۋەلامەكەيان بەس لېرەدا ھاتوۋن: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِالْشَفَقِ﴾ (۱۶)
 ﴿وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾ (۱۷)
 ﴿وَالْفَجْرِ إِذَا أَسَقَ﴾ (۱۸)
 ﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾ (۱۹).

ھەتەم و كۈتايى: دابەشكردنى ئايەتەكان:

كۆى بېست و پېنچ (۲۵) ئايەتەكەى ئەم سوورەتە موبارەكە، دەكەينە دەرسىك، چونكە زۆر پېكەۋە جۆشدرائو و تېككەلكنىشن.

دەرسى ئەم سوورەتە

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە كۆي بېست و پېنچ ئايەتەكەي ئەم سوورەتە پېنكەتوھ:

۱- پېنچ ئايەتی سەرەتا، ئايەتەكەني: (۱ - ۵)، باسی قۇناغی یەكەمی پوژی دوايی دەكەن، كە ئاسمان لەت و پەت و ملکەچ دەبن بۆ خواو، زەویش دەكیشری یان پان را دەخپی و، هەرچی تئیدایەو لەسەریەتی فرییدەدات و، بۆ خوا ملکەچ دەبن.

۲- دە (۱۰) ئايەتی دواي وان، ئايەتەكەني: (۶ - ۱۵)، باسی بانگکردنی مروّف كە وریا بی! هەتا دەگاتە خوا ﷻ رەنج دەدات، ئنجا باسی سەرەنجامی پرواداران و بیپروایان کراو.

۳- دە (۱۰) ئايەتی کوّای، ئايەتەكەني: (۱۶ - ۲۵)، سویند خواردنی خوا ﷻ بە چوار شتان:

۱- ترووسکایی تئوارە یان بەیانی، بەلام زیاتر مەبەست پی ترووسکایی تئوارە، كە یەكسەر بە دواي ئەودا باسی هاتنی شو دەكات.

۲- شوگار.

۳- هەرچی شوگار كۆی دەكاتەو.

۴- مانگ، كاتیک جیخونكە دەكات، هەتا دەگاتە: (۱۳ و ۱۴ و ۱۵)، كە بە عەرەبی پی دەگوترئ: (بدر)، بە كوردی دەگوترئ: مانگ جیخونكەي كردو.

سویند خواردن بەو چوار شتانە، كە مروّفەكان حالەتی جوراو جوران بەسەر دادین، دوايی گلهی كردن لە پروا نەهێنانی بیپروایان و، ملکەچ نەبوونیان بۆ خوا، یاخود كړنووش نەبردنیان لە كاتی خویندرانی قورئاندا، سەرەنجام هەرپەشەي سەخت لە بیپروایان و موژدەدان بە پروادارانی چاكەكار.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۖ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ﴿۲﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿۳﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَخَلَّتْ ﴿۴﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ﴿۵﴾ يَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿۶﴾ فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْبَهُ، بِسَمِينِهِ، ﴿۷﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿۸﴾ وَنَقَلَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿۹﴾ وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْبَهُ، وَرَاءَ ظَهْرِهِ، ﴿۱۰﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿۱۱﴾ وَيَصْلِي سَعِيرًا ﴿۱۲﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿۱۳﴾ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿۱۴﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿۱۵﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ﴿۱۶﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿۱۷﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿۱۸﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقِ ﴿۱۹﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۲۰﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿۲۱﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ﴿۲۲﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿۲۳﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۲۴﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿۲۵﴾

مانای دهقلاو دهقی نایه تەکان

﴿۱﴾ (بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، ھەر کات ئاسمان لەت بوو ﴿۱﴾ ملکہچی پەرورەدگاری بوو و شایستەش بوو (ئاوا ملکہچ بێ) ﴿۲﴾ ھەر کاتیش زەوی لیککیشرا (پان ڕاخرا) ﴿۳﴾ ھەرچی تیشیداوو ھاویشتی و خوێ خالیی کرد ﴿۴﴾ ملکہچی پەرورەدگاریشی بوو و شایستەش بوو (ئاوا ملکہچ بێ) ﴿۵﴾ ئەی مروؤف! بێگومان تاكو دەگەیه پەرورەدگارت ڕەنجەدری و پێشیدەگەیی ﴿۶﴾ ئنجا ھەر کەس نووسراوەکەیی (لیستی کردووەکانی) بە (دەستی) راستەیی بیدریژتەوہ ﴿۷﴾ لەمەودوا بە لێرسینەوہیەکی ئاسان لێی دەپرسیتەوہ ﴿۸﴾ بە دلخووشییش دەگەریتەوہ لای کەس و کاری ﴿۹﴾ بەلەم ھەر کەس لە دواي پشتیەوہ نووسراوەکەیی بدريژتەوہ ﴿۱۰﴾ لەمەودوا فەوتان داوا دەکات (بۆ خوێ) ﴿۱۱﴾ دەشخريتە کلپە(ی ناگرە)وہ (و تێیدا دەسووتی و دەپیشی)

۱۲ چونکہ ئەو (لە دنیادا) لە ئیو کەس و کاریدا دڵخۆش و بوغرا بوو ۱۳ ئەو پێی وابوو ناگەرێتەو (بۆ لای خوا) ۱۴ با، بێگومان پەرورەدگاری بێنەری بوو (چی دەکردو چۆنی دەکرد!) ۱۵ ئنجا وا نیه (کە ئەو گومانی دەبرد) سویند دەخۆم، بە سوور و سپیی (ئێوارە) ۱۶ ھەروەھا سویند بە شەوگارو، ھەرچی کۆی کردۆتەو ۱۷ دیسان سویند بە مانگ کاتێک جێخونکە دەکات ۱۸ (ئەي خەلکینە!) سواری چین لە دوای چین دەبن (حالتە جۆراوجۆرە کانتان بەسەر دین) ۱۹ ئەو چییانە برواناھێتن! ۲۰ ھەر کات قورئانیشیان بەسەردا خویندرا کړنووش نابەن (ملکەچ نابن)? ۲۱ بەلکو ئەوانەي بېبروان (پەيامی خوا) بە درۆ دادەنن ۲۲ خواش زانارتە بەوہی (لە دڵ و دەروونیاندا) ھەلیدەگرن ۲۳ ئنجا موزدەي ئازاریکی بە تیشیان بەدیه ۲۴ جگە لەو کەسانەي پروایان ھێناو، کردەو بەشەکانیان کردوون (ئەوانە) پاداشتیکي نەپراوہیان ھەيە ۲۵.

ئیکردنەوہی ھەندیک لە وشەکان

(أَنْشَقَّتْ): (الشَّقُّ: الخَرْمُ الوَاقِعُ فِي الشَّيْءِ، انشَقَّ أَي: تَصَدَّعَ وَبَدَتْ شُقُوقُهُ)، (شَقٌّ): بریتیه لە قلیشانێ کە لە شتیکدا ڕوو دەدات، دەگوترێ: (انشق: أي تَصَدَّعَ)، واتە: لیکبۆو، پارچە پارچە بوو، کەلێنەکانی دەرکەوتن.

(وَأُذِنَتْ): (أَذِنَ: اسْتَمَعَ، الإِذْنُ بالشَّيْءِ: إِعْلَامٌ بِإِجَازَتِهِ وَالرُّخْصَةُ فِيهِ)، (أَذِنَ): گوێی گرت، گوێپەرێل و ھەرمانبەر بوو، کە دەگوترێ: (أَذِنَ بالشَّيْءِ)، ڕێپێدانی ڕاگەیانند و مۆلەت پێدانی ڕاگەیانند.

(وَحَقَّتْ): (أَحَقَّقْتُ كَذَا: أَثْبَتُهُ حَقًّا، أَوْ حَكَمْتُ بِكَوْنِهِ حَقًّا)، (أَحَقَّقْتُ كَذَا): واتە: وەك ھەق چەسپاندم، یاخود ڕیارمدا ئەو شتە ھەقە، (حَقٌّ لَكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا، وَحَقَّتْ وَحَقُّ لَهْ، أَي: أَنْ يَفْعَلَ كَذَا وَهُوَ حَقِيقٌ وَمَحْقُوقٌ، أَي: خَلِيقٌ بِهِ وَحَقٌّ أَي: ثَبَتَ وَوَجَبَ)، لە زمانی عەرەبیدا: (حَقٌّ لَكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا، وَحَقَّتْ وَحَقُّ لَهْ)، واتە: تۆ شایستە بووی ئەو کارە ئەنجام بەدەي، ئەو شایستە بوو ئەو کارە ئەنجام بدات (وَهُوَ حَقِيقٌ وَمَحْقُوقٌ، أَي: خَلِيقٌ

بە، واتە: ئەو كەسە شايسەنى ئەودە ئەو كارە ئەنجام بدات، (وَحَقُّ أَي: ثَبَتَ وَوَجَبَ)،
واتە: فلان شتە چەسپاۋ پىۋىست بوو.

(مُدَّتْ): (أَصْلُ الْمَدِّ الْجَرُّ، وَالْمُدَّةُ: الْوَقْتُ الْمُتَمَتِّدُ)، (مَدَّ): لە ئەسلى زمانى عەرەبىي دا، بە
ماناى ڤاكتىشان و لىككىشانەو دە، (مدة)، بە ماناى: كاتىكى درىژ كراو دە.

(وَمَحَلَّتْ): (خَلَيْتُ فَلَانًا: تَرَكْتُهُ فِي خَلَاءٍ)، (خَلَيْتُ فَلَانًا)، واتە: فلانكەسم لە چۆلايىكە، لە
دەشتايە كدا بە جەيشت، (خَلَا الْإِنْسَانُ: صَارَ خَالِيًا)، واتە: فلانكەس لە شوئىكى چۆل و
بە تەنيا بوو.

(كَادِحٌ): (الْكَدْحُ: السَّعْيُ وَالْعَنَاءُ)، (كَدَحَ) كۆشكردن و خۆ ماندوو كردن، (كَادِحٌ)،
واتە: باباى تىكۆشەر و پەنجەدر.

(ثُبُورًا): (الثُّبُورُ: الْهَلَاكُ وَالْفَسَادُ، الْمُتَابِرُ عَلَى الْإِثْنَيْنِ أَي: الْمُوَظَّبُ)، (ثُبُورٌ): واتە: فەوتان
لە بەينچوون و تىكچوون، (المُتَابِرُ عَلَى الْإِثْنَيْنِ أَي: الْمُوَظَّبُ)، واتە: كەسەك سوور بى
لەسەر ئەنجامدانى كارىك، واتە: (مواظب)ە، لەسەر ئەو كارە بەردەوام دەبى و لە كۆلى
نابىتەو.

(لَنْ يَحُورَ): (لَنْ يُبْعَثَ، لَنْ يَحُورَ: يَعْنِي لَنْ يَرْجِعَ حَارَ يَحُورُ حَوْرًا، أَي: رَجَعَ يَرْجِعُ رُجُوعًا)،
نەگەرېتەو، گەرپايەو دەگەرېتەو گەرپانەو. لىرەدا مەبەست پىي زىندوو كرانهو،
پىي وايە زىندوو ناكريتەو، دواى ئەو خرايە نىو گۆر، جارېكى دىكە هەلئاسىرتەو،
(يُقَالُ حَارَ الْمَاءِ فِي الْقَدْرِ: تَرَدَّدَ فِيهِ)، ئاوەكە لە چالەكدا تىيدا هات وچوو، سوورا، (وَحَارَ
فِي أَمْرِهِ تَحَرَّرَ)، لە كارەكەى خۆيدا سەراسىمە بوو، سەرسام بوو، (المحور: العود الّتي تجري
عَلَيْهِ الْبَكْرَةُ لِتَرُدُّهُ)، (محور): سوورگە، ئەو دارەيە، پەتتەكە لە دۆلچەكانى ناعور خراوە،
تاكو ئاوەكەى لى هەلئىنجى، تىيدا دەسوورى.

(بِالسَّفَقِ): (السَّفَقُ اخْتِلَاطُ ضَوْءِ النَّهَارِ بِسَوَادِ اللَّيْلِ عِنْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ)، (سَفَقٌ)، واتە:
سوورايى، ياخود سوورو سپىتى تىواره، يان بەرەبەيان، كە تىكەلبوونى رۆشنايى رۆژە
لەگەل پەشايى شەودا لە كاتى خۆر ئاۋابووندا.

(وَمَا وَسَقَ): (الْوَسَقُ: جَمْعُ الْمُتَفَرِّقِ)، (وَسَقَ) ئەوەیە شتێک کە بڵاوبوویتەوه، کۆ بکریتەوه، (وَسَقْتُ الشَّيْءَ: جَمَعْتُهُ، شتەکەم کۆ کردەوه، (سُمِّيَ قَدْرٌ مَعْلُومٌ مِنَ الْحَمْلِ كَحَمْلِ الْبَعِيرِ: وَسَقًا وَقِيلَ: هُوَ سِتُونُ صَاعًا)، ئەندازەیەکی زانراو لە بار، وەک باری حوشتر پێی گوتراوه، (وسق)، هەندیکیش گوتووایە، وەسقیک بریتیه لە شەست (٦٠) صاع، هەر صاعیکیش چوار مستە، صاع بە کوردیی ربهی پێ دەلێن، کە چوار مستە، وەسقیکیش (٦٠) ربهیه.

(أَسَقَ): (الْإِسْقَاقُ: الْإِجْتِمَاعُ وَالْإِطْرَادُ)، مانگ کاتێک کۆ دەبێتەوه، جیخونکە دەکات، هەندیک لە زانیانی گەردوونناس گوتووایە: شەوانی: (١٣، ١٤، ١٥) ی مانگ، ئەو شەوانە (الليال البيض) پێ دەگوترێ، شەوه سپیەکان، کە مانگ دەگاتە حالەتی ئەو پەری تەواویی لە نێو راستی ئاسماندا.

(لَتَرْكَبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ): واتە: حال لە دواي حاليان بەسەر دێ، دواي زياتر باسي دەکەن، کە (طَبَقٍ): بە مانای چين دێ، هەروەها بە مانای شتيكيش دێ کە بەسەر شتيك دادەری و بە ئەندازەي خوێهتی، واتە: وەک چوون شتيك چين لەسەر چين هەڵدەچنێ، تێوش حالەت لەسەر حالەتتان بەسەر دێ، یان: قوناغ قوناغ دەچنە پێش.

(تُوعُونَ): (الْوَعْيُ: حِفْظُ الشَّيْءِ، الْحَدِيثُ وَنَحْوَهُ، الْإِيْعَاءُ: حِفْظُ الْأَمْنَةِ فِي الْوَعَاءِ)، (یوعون): لە (وعی)یەوه هاتوه، کە بریتیه لە پاراستنی قسهو لەبەرکردنی وێنە ی، (ایعاء): بریتیه لەوهی کەل و پەلێک لە توورەگەیهک، لە زەرفێک دا کە تێیدا هەڵدەگیرێ، پاریزری.

(غَيْرَ مَسْنُونٍ): نازمێردراو، یاخود: (غَيْرَ مَحْدُودٍ وَغَيْرَ مَقْصُودٍ)، براو و ناتەواو نیه، گوتراوه: (الْمِنَّةُ تَهْدِمُ الصَّنِيعَةَ)، منەتکردن چاکە هەڵدەوه شینینەوه، بەلام لە بەرانبەریشیدا، گوتراوه: (إِذَا كُفِّرَتِ النُّعْمَةُ، حَسُنَتِ الْمِنَّةُ)، هەر کاتێک چاکە نادیدە گیرا، ئەو کاتە باسکردنی و منەتکردن باشه، وەک بیر خستنهوهی بابای سپلهو ناسوپاس.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای بەرزو مەزن لەم سوورەتە موبارەکەدا، کە لە بیست و پینج (٢٥) ئایەت پیکھاتو، سێ بابەتان باس دەکات:

١- لە ئایەتەکانی: (١ - ٥)دا، بابەتیک.

٢- دوایی لە دە ئایەتەکانی: (٦ - ١٥)دا، بابەتیک.

٣- ئنجا لە دە (١٠) ئایەتی دوا وانیشت دا، کە دە (١٠) ئایەتی کۆتایی، ئایەتەکانی: (١٦ - ٢٥)، بابەتیک.

سەرەتا خوای بەرزو مەزن دەفرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە، واتە:

١- ئەم کارەم دەست پێدەکەم، بە ناوی خوا.

٢- بە پێی بەرنامەی خوا، ئەم کارە دەکەم.

٣- بە پشت بەستەم بە خوا، ئەم کارە دەکەم.

٤- بۆ وەدەستەپێنانی پاداشت و پەزنامەندی خوا، ئەم کارە دەکەم.

ئنجا خوای پەروەردگار دێتە سەر بابەتی یەکەم لە سێ بابەتە سەرەکییەکی کە ئەم سوورەتە موبارەکە دەیانگریتە خۆی و، دەفرموی: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، هەر کات ئاسمان لەت بوو، (شق): بریتێ لە لەت بوونی شتیک و پارچە پارچە بوونی، هەر کاتیک ئاسمان پارچە پارچە و لەت بوو، ﴿وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ﴾، گوێی گرت بۆ پەروەردگاری و، شایستەش بوو گوێی بگرێ، یانی: گوێرایەڵ و فرمانبەر بوو، بۆ پەروەردگاری و، شایستەیی ئەوەشە گوێی بگرێ و فرمانبەر بێ.

﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾، ھەر کاتیک زەویش لیک کیشریاھو، پانراخرا، ﴿وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَخَجَلَتْ﴾، ھەرچی تییادی، فرییداو خوی خالی کردو، خوی به تال کردو ھەرچی له ھەناویدا بوو، ھەلیدیە دەری، ﴿وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَخَجَلَتْ﴾، گوئی گرت بو پەرورەدگاری و شایستەش بوو گوئی بگری، لیرەدا خوی بەرزو مەزن، ھەم باسی ئاسمان دەکات، که لەت دەبێ و گوئی دەگری بو پەرورەدگاری و شایستەشە گوئی بگری، ھەم باسی زەوی دەکات که لیک دەکیشریتەو، ھەرچی له خویدا ھەلیرتو، فرییداو دەری و، خوی خالی دەکاتو ھەموو شتیک، بەلام دواپی خوا ﷻ باسی نەکردو چى دەبێ؟

واتە: (إذا)، که تیکراو (طرفی) پروودانی شتیکو، مانای مەرجیش دەگریتە خوی، وەلامەکەى باس نەکراو، بو ئەوێ زەینی بەشەر بو ھەر شتیک بچێ، که بگونجێ لەگەڵ نێوەرۆک و پەوتی ئەو ئایەتە موبارەکانەدا، واتە: ھەر کاتیک ئاسمان لەت بوو و گوئی گرت بو پەرورەدگاری و شایستەش بوو، گوئی بگری، ھەرورەھا ھەر کاتیک زەوی لیک کیشریاھو پانراخراو، ھەرچی له نێو خویدا ھەلیرتو، فرییدیە دەری و خوی خالی کردو، گوئی گرت بو پەرورەدگاری و شایستەش بوو، گوئی بگری: ئەى مروۆ! تۆ سزاو پاداشت بو دیتە گوێ، یان: لەو کاتەدا ئەى مروۆ! زیندوو دەکریتەو و لیت دەپرسیتەو.

دواپی خوا ﷻ دیتە سەر بابەتی دووھم: ﴿يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَنُ﴾، ئەى مروۆ! لیرەدا ھەموو زانیان لەسەر ئەو یەکدەنگن، که (الإنسان)، (ال)ەکەى بو ناساندنەو بو جینسەو تیکرای مروۆان دەگریتەو، چونکە دواپی خوی زاناو شارەزا دابەشیان دەکات، بو کەسانیک که بە دەستی راستیان نامەى کردووەکانیان دەدریتەو، کەسانیک که لە پشتەوہرا نامەى کردووەکانیان دەدریتەو، کەواتە: لیرەدا مەبەست له (الإنسان) ھەموو مروۆکەکان، ئەى مروۆکەکان! ﴿إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ﴾، بە دنیایی تۆ رەنج دەدەى، تاکو دەگەیه پەرورەدگارت، واتە: تۆ که لەم ژیاە دنیاییەدا، دانراوی رەنج دەدەى، خۆت ماندوو دەکەى و ھەول دەدەى بەو شیوہیەى بو خۆت حەز دەکەى و، بو ھینانە دى ئەو نامانجانەى حەزیان پێ دەکەى، ھەتا دەگەیه پەرورەدگارت، که

مەبەست پێی کاتی مردنە لە قووناغی بەرزەخدا، یاخود مەبەست پێی قووناغی قیامەتە، کە لەوێ سازو پاداشتی یەكجارەکیی مەرۆف دەدرێتەوە، ﴿فَمَلِكِهِ﴾، سەرەنجام پێی دەگەیی، واتە: بە پەرەردگارت دەگەیی، یاخود: بە بەرهەمی رەنج و زەحمەت و تیکۆشانه کە دەگەیی، هەردوو واتایە کە گونجاون، ئنجا خوا ﷻ ئەنجامە کە باس دەکات: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْفَ كَيْبَهُ بِإِسْنِهِ﴾، (أَمَّا)، وەك زۆر جار گوتوو مانە: پێتیکە بۆ پروونکردنەو بەکار دەهێترێ (حرف تفصیل)، یانی: ئنجا هەر کەسێک بە دەستی راستی نووسراوە کە ی بدرێتەو، واتە: ئەو نووسراوەی، ئەو لیستە ی کردەو کانی تێدا تۆمار کراون، ﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾، ئەو لەمەودوا بە لێرسینەو یەکی ئاسان لێرسینەو ی لەگەڵدا دەکرێ، لێرسینەو ی ئاسانیش وەك پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی و دوایش فەرماشته کە دینێن ئەو یە کە نەگوتی: بۆچی ئەوەت کردو بۆچی ئەوەت نە کرد؟ ئەو چۆن بوو، ئەو چۆن نەبوو؟ بەلکو ئەنیا کردەو کانی پێشان بدرێن، چونکە هەر کەسێک و تەوێژی لەگەڵدا بکری و، شەرە قسە ی لەگەڵدا بکری، لە لێرسینەو دەدا، تەووشی سزاش دەبێ.

﴿وَيَقْلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾، هەر کەسێک بە دەستی راستی نامە ی کردەو کانی بدرێتەو، لێرسینەو یەکی سووک و ئاسانی لەگەڵدا دەکرێ و، بە شادمانیی و دڵخۆشییش دەگەرێتەو بۆ لای کەس و کاری کە چاوەرێی دەکەن، ئایا ئەو کەس و کارە ی کێن؟ دەگونجێ مەبەست پێی ئەوانە بێ کە خوا لە بەهەشت دا بۆی داناون: حۆرییەکان و ئەو لاو گەنجانە ی تەرخانکراون خزمەتی بەهەشتیان بکەن، یاخود: ئەوانە ی لە دنیا دا کەس و کاری بوون، ئەوانیش هەر کامێکیان چاوەرێی ئەو ی دیکە دەکات، داخو چۆن دیتەو؟.

﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْبَهُ ۖ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ﴾، بەلام کەسێک نووسراوە کە ی لە لای پشتەو ی را بدرێتەو، لە پشتیەو ی بیدرێتەو، لە شوێنە کانی دیکە دا هەموویان خوا فەرموویەتی: ﴿بِشِمَالِهِ﴾، بە دەستە چەپی، زانایان گوتوو یانە: لێرە دا کە دەفەرموی: لە پشتەو ی را، لەگەڵ ئەو دەدا کە دەفەرموی: بە لای چەپدا، دژ ناوەستی، واتە: بە لای پشتەو دەدا.

بەلەم دەبىي بە دەستە چەپى، وەرى بگريتهوه، ئنجا ھەر كەسيك بەو جورە نامەى كردهوه كانى بدريتهوه: ﴿فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا﴾، لە مەودوا لە بەينچوون بانگ دەكات، واتە: بە ئاوات دەخوایى لە ئىبوجى و نەمىنى، ياخود: تووشى حالەتيك دى، مەرگى بە ئاوات دەخوایى، ﴿وَيَصْلَى سَعِيرًا﴾، دەشخريته نيو كلپەى ئاگرى دۆزەخەوه بە شيوهيه كى تايهت لەويدا دەسووتىرى، دەپيشىرى و دەبرىزىرى، ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾، لە سۆنگەى ئەوهوه كە ئەو كەسە لە نيو كەس و كاريدا (لە دنيا) زۆر دلخۆش و كەيف خۆش بوو، كەيف خۆشى و دلخۆشى بە ناحەق و بوغراو ياخي بوونەوه، ﴿إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ﴾، ئەو پىي وابوو ناگەريتهوه، پىي وابوو كە مرد، تازە كۆتايى دى و، جارىكى ديكە دروست ناكريتهوه و زيندو ناكريتهوه، ﴿بَلَىٰ﴾، با، دەگەريتهوه و دروست دەگريتهوه و زيندو دەگريتهوه، ﴿إِنْ رَبُّكَ كَانَ بِكُمْ بِصِيرًا﴾، بە دلتايي پەروەردگارى بينەرى بوو، دەيىنى چى كردهوه چۆنى كردهوه! ئنجا چۆن دەبىي وەك بەرزەكى بانان بۆي دەريچى؟

ئنجا خوای بەرز دېته سەر بابەتى سيهەم و كۆتايى و، دەفەرموى: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِالْشَفَقِ﴾، وانيه (كە ئيوە دەلین، ياخود: وانيه كە ئيوە بير دەكەنەوه، كە بەس لە داك بوون و مردن ھەبى و، زيندو و كرانهوه و سزاو پاداشت و لىپرسينهوه نەبى)، ﴿أَقْسِمُ بِالْشَفَقِ﴾، سویند دەخۆم بە زەردە، (شقق)، بەو سووراييه دەگوترى، كە بە بنى ئاسمانەوه دەمىنى، دواى خۆرئاو بوون، زانايان دەلین: نوێژى خەوتنان كاتيك دەبن، كە سوورايى و زەردايى لە ئاسۆ ئاسماندا نەما، بۆ كەوتنە نيو كاتى نوێژى خەوتنان، دەبن نوێژى شيوان كاتەكەى كۆتايى بى، ھەندىكيش گوتوو يانە: (شقق)، ئەو سووراييهيه كە بە بنى ئاسمانەوه دەمىنى، بە ئاسۆ دەمىنى، لە كاتيكدا خۆر ھەلدى بەر لەوھى خۆر دەرېكەوى، سووراييه كەش پيشى زەرداييه دوايى وردە وردە سوور ھەلدەگەرى، بەر لەوھى خۆر دەرېكەوى، بەلەم ليرەدا بە پىي رەوتى تايەتەكان، بۆمان دەرەدەكەوى كە زياتر مەبەست پىي بوولتلى ئىوارەيه، ئەو كاتەى خۆرئاوا دەبن، چونكە دوايى باسى ھاتنى شەو دەكات، دەفەرموى: ﴿وَالْأَيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾، ھەروەھا سویند دەخۆم بە

شه‌وگارو به‌وه‌ی شه‌وگار کۆی ده‌کاته‌وه، دروست‌کراوه‌کان له پوژژی دا بلاو ده‌بن، پوژ رووناکه‌و خه‌لک ده‌چێ به‌ دم کارو کاسییی خۆیه‌وه، مروّقه‌ خاوه‌ن عه‌قڵ و هه‌سته‌کان بلاوده‌بنه‌وه به‌ زه‌ویدا، بۆ داواکردنی بژیوی خۆی په‌روه‌ردگار، بۆ جموجۆڵ و ئیش و کار، به‌لام له‌ کاتی شه‌ودا، خه‌لکه‌که‌ هه‌ر که‌سه‌ ده‌چێته‌وه‌ شوینی خۆی و، جوړیکی دیکه‌ له‌ دروست‌کراوانی خوا بلاوده‌بنه‌وه، نه‌گه‌ر جندو شه‌یتانه‌کان، نه‌گه‌ر جرجانه‌وه‌رو ده‌عبان، ده‌رفه‌ت و هه‌رده‌گرن له‌ تاریکی شه‌و بۆ راوکردن و ئیچیر په‌یدا کردن و بژیو په‌یدا کردن، ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ﴾، سویندیش ده‌خۆم به‌ مانگ، کاتیک جیخونکه‌ ده‌کات و کۆ ده‌بیته‌وه، که‌ زیاتر شه‌وانی: (۱۳ و ۱۴ و ۱۵)، ده‌گریته‌وه، سویند به‌و چوار شتانه‌:

﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾، ئەمه‌ خویندر اویشه‌ته‌وه: ﴿لَتَرْكَبُنَّ﴾، که‌ نه‌و کاته‌ مه‌به‌ست پێی مروّقه‌ به‌ تنیا، به‌لام: ﴿لَتَرْكَبُنَّ﴾، یانی: ئەو مروّقه‌کان هه‌مووتان سواری چین له‌سه‌ر چین، ده‌بن، واته‌: حال له‌سه‌ر حالتان به‌سه‌ر دی، وه‌ک چۆن چه‌ند شتیک که‌ به‌ نه‌ندازه‌ی یه‌ک بن، له‌سه‌ر یه‌ک داده‌نرێن، ئیوه‌ش حال له‌سه‌ر حالتان به‌سه‌ر دی.

زانا‌بان له‌و باره‌وه‌ زۆر قسه‌یان کردوه، که‌ دوا‌یی زیاتر شی ده‌که‌ینه‌وه، هه‌ندیک گوتوو‌یانه‌:

أ- مه‌به‌ست پێی حاله‌تی (نطفة)یه، دوا‌یی (علقة)یه، دوا‌یی (مضغة)یه‌و... هه‌روه‌ها.

ب- هه‌ندیک‌ی دیش گوتوو‌یانه‌: مه‌به‌ست حاله‌تی مندالییه، دوا‌یی گه‌نجیه، دوا‌یی کامل بوونه، ئنجا پیریه، تا‌کو مردن.

ج- هه‌ندیک‌یش گوتوو‌یانه‌: مه‌به‌ست پێی حاله‌تی دنیا‌یه، دوا‌یی به‌رزخه، دوا‌یی قیامه‌ته، دوا‌یی نیشته‌جێ بوونه له‌ به‌هه‌شتدا، یان له‌ دۆزه‌خ دا.

هه‌روه‌ها مانای دیکه‌شیان بۆ لێ‌داونه‌وه.

خوا ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُكَ دَعْوَاكَ﴾ وه‌ک په‌خه‌گرتن و سه‌رزه‌نشتکردن ده‌فه‌رموێ: ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، نه‌وه‌ چیا‌نه، بۆچی به‌روا ناهێنن، چ شتیک پێی لێ گرتوون؟ ئەمه‌ سه‌رسو‌پماندنه‌ به‌

بروا نه هينانى بېر واپه كان، له گەل ټه وه شدا هه موو ټه و شتانه يان له بهر چاون! **وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ**، هه روه ها كاتيك قورئان يان به سهر دا ده خوئندريته وه، كر نووش نابه، ياخود: بو خوا ملكه چ نابن؟ **بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ**، نه ك هه ر بر وانه يتن و كر نووش نابه، له كاتيكدا قورئان يان به سهر دا ده خوئندريته وه، به لكو ټه وانه ي بېر واپه به درؤ داده يتن، چى به درؤ داده يتن؟ پوژى دوايى به درؤ داده يتن، پيغه مبه رى خوا **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنَّجْمِ**، هه موو ټه و شتانه به درؤ داده يتن كه پيوسته به راست دابريتن و بروايان پي به يترى، **وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ**، خواش زانatre به وهى هه ليده گرن، ده پيار زين، واته: له بيرو هوشى خويان و له دل و دهروونى خوياندا، له نيازو مه به سته كان و خولياو بيرو بوچوونه كان، خوا زانatre به وهى هه ليده گرن و، له خويان پييان زانatre، **فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ**، تنجا موژده ي نازاريكى به ټيشيان پي بده.

هه لبه ته موژده بو شتى باشه، به لام ټه مه ليده دا:

أ- يان به توانجه وويه، واته: موژده يان پي بده، ټه گهر شتيكى دلخوشكه ر هه بي بو ټه وان، به س بريته له نازارى به ټيش.

ب- يان مه به ست ټه وويه كه بر واداران موژده ي به هه شتيان پيده دري و، ټه وانش موژده ي نازاريكى به ټيشيان پي ده دري، **إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ**، جگه له وانه ي بروايان هيناو به هه موو ټه و شتانه ي پيوسته بروايان پي به يترى، **وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ**، هه روه ها كرده وه باشه كانيشيان ټه نجام داو، ټايا ټه وانه چوئن؟ **لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ**،

۱- پاداشتيكى نه بر واپه يان هه يه.

۲- ياخود: پاداشتيكيان هه يه كه به چاويان دا نادر يته وه، منه تيان به سهر دا ناكري.

۳- ياخود: پاداشتيكيان هه يه كه هيج كه م و كور ي و ناريكي و نوقصانيه كي ټيدانيه.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یە کە م:

باسی شەق و پەق بوونی ئاسمان و ملکه چبوونی بۆ پەرودەردگاری و، لیککیشرانەوہی زەوی و، فەردانی ھەرچی تییادیەو، خو بە تال کردنی و ملکه چبوونی بۆ پەرودەردگاری و شایستە بوونیشان بۆ ئەو ملکه چییە:

خو دەفەرموی: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۝١ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝٢ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝٣ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَخُلَّتْ ۝٤ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝٥﴾.

شیکردنەوہی ئەم ئایەتانە، لە پینچ بەرگەدا:

١- ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾، ھەر کاتیک ئاسمان لەت و پەت بوو، شەق و پەق بوو، وشە: ﴿إِذَا﴾، ھەک زۆر جاری دیکە گوتراوە: (إِذَا: ظَرْفٌ لِلْمُسْتَقْبَلِ وَالْفِعْلُ الَّذِي فِي الْجُمْلَةِ الْمَضَافَةِ إِلَيْهِ: (إِذَا)، مَوْءَلٌ بِالْمُسْتَقْبَلِ، وَصِيغَةُ الْمَاضِي لِلتَّنْبِيهِ عَلَى وَقْعِهِ الْمَتَحَقِّقِ)، واتە: ﴿إِذَا﴾، (ظرف) ە بۆ داھاتوو، ئەو کردارەش کە لەو رستە یەدایە، ﴿إِذَا﴾ ی پال دەدریتە لا {﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾}، ھەرچەندە (انشقت) لە ئەسڵدا بە شیوەی رابردوو ھاتو: {واتە: لەت و پەت بوو}، بەلام مانا دەکری بە داھاتوو، {﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾}، ھەر کاتیک ئاسمان لەت بوو، چونکە ﴿إِذَا﴾ ی چۆتە سەر و ئەویش مانای رابردوو دەگوازیتەوہ بۆ داھاتوو، بەلام بە شیوەی رابردوو ھاتو، بۆ ئاگادارکردنەوہ لەوہی بە دنیایی ھەر ڕوودەدا.

شایانی باسە: ﴿إِذَا﴾ کاتیک دەچیتە سەر رستە یەک، ڕوودانی ئەو واتایە ی لەو رستە یەدا ھاتو، مسۆگەر دەکات، بە پیچەوانە ی (إِنْ) ھوہ کە دە یخاتە ئەگەر و ئەگەر ھوہ.

(۲) - ﴿وَأَذِّنْ لِرَبِّهَا وَحْمَتٌ﴾، بۆ پهروه ردگاری فه رمان بهر بوو، گوئی گرت، شایسته ش بوو گوئی بگری، ﴿وَأَذِّنْ﴾، یانی: (سمعت)، گوئی گرت.

﴿وَأَذِّنْ﴾، (فِعْلٌ) (أَذِنْتُ) مُشْتَقٌّ مِنْ اسْمِ جَامِدٍ (أَذِنَ)، وَالْأَذِنُ آلَةُ السَّمْعِ بِالْإِنْسَانِ، أَذِنَ لَهُ أَيِ، اسْتَمَعَ لَهُ ...، واته: کرداری (أَذِنْتُ) {که کرداریکی پاردووویه، داتا شراوه له ناوی وشک (جامدی (أَذِنَ) که به نه ندای بیستن له مروّفا ده گوئی، (أَذِنَ لَهُ)، واته: گوئی بۆ هه لّخت، گوئی خوئی دایه.

﴿وَحْمَتٌ﴾، (أَيِ: هِيَ مَحْفُوفَةٌ بِهَذَا)، نهویش پیی شایسته کراوه وایی و بهوه شایسته یه.

(۳) - ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾، ههروه ها هه کاتیک زهوی لیک کثیر یه وه، یاخود: پانراخرا، ﴿مُدَّتْ﴾، وهك چوّن چه رم یان پیست لیک ده کثیر یته وه و گنجی لی ناهیلری، پیستیک که خرکراوته سه ر یه ک و لوچ و گنجی هه ن، که لیک ده کثیر یته وه پانتاییه که ی زیاتر ده بی، زهویش بهو شیویه لیک ده کثیر یته وه، وهك خوی پهروه ردگار له سووره تی (طه) دا، فه رمووویه تی: ﴿وَيَسْتَلُونَا عَنْ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا﴾ ﴿١٠٥﴾ ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾ ﴿١٠٦﴾ ﴿لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾ ﴿١٠٧﴾، واته: له باره ی چیا به کانه وه پرسپارت لی ده که ن، بلئ: پهروه ردگارم به وردو خاشکردن، وردو خاشیان ده کات، ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾، لیبان ده که ری، ده یانکاته ته ختاییه کی بی گری و گوئ، ﴿لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾، نه هیچ لاریان تیدا ده بینی، نه هیچ به رزایان تیدا ده بینی، (عوج)، واته: لاری و خواری، (امت)، واته: به رزایی، یانی: بی گری و گوئ ده بی.

به باشی ده زانم له باره ی ثایه تی پی شه وه: ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾، نه م دوو ده که بینین:

یه که میان: پیغه مبه ری خوا ﴿فَلَا يَكُونُ لِرَجُلٍ مِنْ بَنِي آدَمَ فِيهَا إِلَّا مَوْضِعٌ قَدَمَيْهِ﴾ (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۸۷۰۱، وقال: صحيح الإسناد على شرط الشيخين).

واتە: زەوی لە پۇژری قیامەتدا لێک دەکێشێتەووە وەك چۆن چەرمێك (پێستێك) لێك دەکێشێتەووە و پادەكێشێ، پان پادەخرێ، لەبەر مەزنیی خۆی بە بەزەیی، دواى ھەر كام لە پۆلەكانى ئادەم تەنیا بە ئەندازەى دوو پێتەكانى شوێنى دەست دەکەوێ، {ئەندازەى ئەوێ لێى بوەستى}.

دووھەمیان: پێتەمبەرى خوا ﷻ فەرموویەتى: {لَمْ يَأْذَنْ اللَّهُ لِنَبِيٍّ أَنْ يَتَغَنَّى بِالْقُرْآنِ، يُرِيدُ: يَجْهَرُ بِهِ} (أخرجه البخاري: ۷۰۴۴، ومسلم: ۷۹۲، وأبو داود: ۱۴۷۳، والنسائي: ۱۰۱۷، وابن حبان: ۷۵۲).

واتە: خوا ﷻ گوێی نەگرتووە بۆ هیچ شتێك بە ئەندازەى گوێگرتنى بۆ پێتەمبەریك كە قورئان بە دەنگى خوێش دەخوێت: مەبەستى ئەوێە دەنگى پێ بەرز دەکاتەووە.

{أَذِنَ، يَانِ: (اسْتَمَعَ)، گوێی گرت، گوێی ھەلخست، بەلام لێرەدا مەبەست پێی قبوڵ کردن و پێخۆشبوونی خۆی پەرورەدگەر، بۆ دەنگى ئەو پێتەمبەرەى ﷻ قورئان دەخوێت و دەنگى خۆی پێ دەلارێنێتەووە.

ئەم دەقەى سوننەت تیشكمان بۆ دەخاتە سەر چەمك و واتای ئەو رێستە موبارەكەى دەفەرموێ: ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾، كە خوا عز وجل بۆ ئاسمان بەكارى ھێناو: ئاسمان گوێی گرت بۆ پەرورەدگارى و فەرمانبەریی كرد، بە قسەى كرد، ﴿وَحُقَّتْ﴾، شایستەى ئەوێش بوو گوێ بگرێ، ھەرورەھا زەویش بە ھەمان شێو.

(۴) - ﴿وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ﴾، ھەرچى تێیداھە فرێداھە دەرو ھەلداو، خۆى خالیی کردووە، ﴿وَأَلْقَتْ﴾، (أَي: قَذَفَتْ وَرَمَتْ)، واتە: فرێداو ھاویشتى، ﴿مَا فِيهَا﴾، ﴿كُلُّ مَا فِي بَاطِنِهَا فَلَمْ يَبْقُ مِنْهُ شَيْءٌ﴾، ھېچ شتێكى لە خۆیدا نەھێشتەو، ھەرچى لە دەروونی داھە، ھەمووی فرێداھە دەری، لێرەدا مەبەست ئەو جەنازانەن كە دەخړنە ئێو زەویيەو، ھەرورەھا ھەر شتێكى دیکەش كە لە زەوى دا ھەبە، زەوى ھەموو ھەناوى خۆى خالیی دەکاتەو، ﴿وَتَخَلَّتْ﴾، (التَّخَلَّى: قُوَّةُ الْخُلُوعِ عَنِ الشَّيْءِ)، (تَخَلَّى) بە ھیزی خالیی بوونەو لە شتێك دەگەینەن، واتە: زۆر بەھێزەووە بە خۆھەلتەکاندەو،

ھەرچى لە نىۋ ھەناويدا ھەيە، فريىدەداتە دەرى و ھىچ شىك لە خۇيدا ناھىلى، لىرەدا
وہلامەكە ديار نىە، بۇيە زانايان لە بارەى وہلامەكەيەوہ، راجاييان ھەيە:

۱- ھەندىك گوتوويانە: وہلامەكەى ئەوہيە كە دوایی دەفەرموى: ﴿يَتَّيْمُنَ الْإِنْسَانُ
إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلْقِيهِ﴾، تاكو كۇتايى ئايەتەكان، يانى: كاتىك ئەوانە پرويان
دا، ئەى مرقۇ! تۆ پەنجەدرى تاكو دەگەيەو پەرۋەردگار ت و بەرى ئەو پەنجەشت
دەگەى، ئنجا كەسك بە دەستى راستى نووسراوى كردهوہكانى بديرىتەوہ، بە ئاسانى
لىى دەپرسرىتەوہو، بە خۇشىى دەگەپىتەوہ بۆ لای كەس و كارى، بەلام كەسك لە
پشتەوہپرا نامەى كردهوہكانى بديرىتەوہ، لە بەينچوون بە ئاوات دەخوازى، چونكە لە
ژيانى دنيادا لە نىۋ كەس و كارى دا دلخۇش بووہو پىشى وا بووہ، ناگەپىتەوہ بۆ لای
خوا.

۲- بەلام ھەندىك گوتوويانە: وہلامەكەى ئەوہيە: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْفَ بَيِّنَتِهِ﴾
﴿وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْفَهُ ۖ وَرَاءَ ظَهْرِهِ﴾، يانى: كاتىك ئەو گۇرانكارىيانە لە ئاسمان و زەويدا
پرويان دا، ئنجا ھەر كەسك بە دەستى راستى نووسراوہكەى بديرىتەوہ، كە كردهوہكانى
تىدا تۆمار كرابوون، ئەوہ حالى وايەو، كەسكىش لە پشتەوہى را بيدرىتەوہ، حالى بەو
شىۋەيە.

کورته باسیک له باره‌ی

پانتایی زهوی و کیشوهرو ئوقیانوسه‌کانیه‌وه

به‌پـزان!

به پتویستم زانی لیره‌دا هه‌ندیک زانیاری دهرباره‌ی زهوی و پانتایی زهوی و
وشکانیی زهوی و، ئوقیانوسه‌کانیه‌وه، کورته باسیک له سی برگه‌دا بخه‌ینه‌پوو:

برگه‌ی یه‌که‌م:

سه‌ره‌تا ده‌لێن: که خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۖ (٣) وَأَلْقَتْ مَا
فِيهَا وَخَلَّتْ ۖ (٤)﴾ هه‌ر کاتیک زهوی لیککیشرايه‌وه‌و، هه‌رچی تێیدا‌یه هه‌یه فرییدا‌یه
ده‌ری و، خووی خالیی کرده‌وه، (فخرالدین الرازي)^(١)، له‌و باره‌وه‌و گوتوو‌یه‌تی:
وشه‌ی: ﴿مُدَّتْ ۖ﴾ له‌ ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۖ﴾ دا، دوو ته‌گه‌ری هه‌ن:

(الأول: مَاخُودٌ مِنْ مَدَّتِ الشَّيْءِ فَاُمْتَدَّ، وَهُوَ أَنْ تُزَالَ جِبَالُهَا بِالنَّسْفِ، كَمَا تَعَالَى:
﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ (١٠٥) فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۖ (١٠٦) لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۖ (١٠٧)﴾ طه، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ مُدَّتْ مَدَّ الْأَدِيمِ الْعُكَّاطِي، لِأَنَّ الْأَدِيمَ
إِذَا مُدَّ زَالَ كُلُّ انْتِثَاءٍ فِيهِ وَاسْتَوَى.

والثاني: أَنَّهُ مَاخُودٌ مِنْ مَدَّهِ بِمَعْنَى أَمَدَهُ، أَي: يُزَادُ فِي سَعَتِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِقُوفِ الْخَلَائِقِ
عَلَيْهَا لِلْحِسَابِ، وَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا بَدَّ مِنَ الزِّيَادَةِ فِي وَجْهِ الْأَرْضِ سِوَاءِ كَانَ ذَلِكَ بِتَمْدِيدِهَا أَوْ
بِإِمْدَادِهَا، لِأَنَّ خَلْقَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَمَّا كَانُوا وَاقِفِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى ظَهْرِهَا، فَلَا بَدَّ مِنَ
الزِّيَادَةِ فِي طَوْلِهَا وَعَرْضِهَا).

ته‌نیا له ته‌فسیره‌که‌ی (الرازي) دا ته‌وه‌م بی‌نی و قسه‌یه‌کی ژیرانه‌و زانستیانه‌شه:

واتە: وشەى: ﴿مُدَّتْ﴾، كە خوا بۆ زەوى بەكارهێناوه:

۱- يان له: ﴿مَدَّتْ الشَّيْءُ فَاَمْتَدَّ﴾ وهه گرراوه، يانی: شته كهه لێككیشایه وهه و لێككیشرایه وهه، ئه ویش ئه وهیه كه چیا به كانی، به وردوخاش كردن له سه ره پوو ی زه و ی لایهن، وهك له سووره تی (طه) دا ده فه رمو ی: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْغَيَْالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿۱۰۵﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿۱۰۶﴾ لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿۱۰۷﴾﴾ طه، واته: له بهاری چیا به كانه وه لێت ده پرسن، بلی: په روه ردگارم وردو خاشایان دهكات و، زه و ی ده كاته ته ختاییه كی سافی بن گری و گۆل، كه هیه چوار خێچی و به رزی و نزمی تیدا نابینی، له عه بدوللای كوری عه بهاسه وه (خوا له خو ی و بابی پازی بن)، گێدراوه ته وهه گوتوویه تی: ﴿مُدَّتْ﴾، ﴿مُدَّتْ مَدَّ الْأَدِيمِ الْعُكَاظِي﴾، زه و ی لێك ده كیشریته وهه و پان راده خری، وهك چۆن چه رمی عوكازی (جۆره چه رمیك بووه فروشراوه، پالدراره ته لای بازار ی عكاظ)، ئاوا لێك ده كیشریته وهه.

واتای دووه می: ﴿مُدَّتْ﴾، ﴿مَدَّهُ مَعْنَى أَمَدَهُ، أَي: يُزَادُ فِي سَعَتِهَا﴾، واته: بۆی زیاد كرد، واته: له فراوانییه كه ی زیاد ده كری له پۆژی قیامه تدا، له به ره ئه وه ی هه موو دروستكراوه كان له سه ری ده وه ستن، بشزانه! كه ده بن پوو ی زه و ی بۆی زیاد بكری، چ به وه ی لێك بكیشریته وهه، چ به وه ی زیاده ی به ریته سه ر، چونكه دروستكراوه پێشووه كان و دروستكراوه دوا یینه كان، هه موویان له سه ر پشتی زه و ی ده وه ستن، ده بن له به ری درێژایی و له به ری پانایی زیاد بكری.

به راستی (فخرالدین الرازی)، پیاویکی پۆشنیر بووه و فیکرو بۆچوونه کانی پۆژگاری خۆی تاكو رادهیه کی زۆر ههزم کردوون، زانیویه تی زه و ی خه ر و هیلکه یی هه لکه وتوه، بۆیه ش هیلێ درێژی هه ن و، هیلێ پانیشی هه ن، هیلێ درێژه كان له باکووره وه بۆ باشوور ده چن و، هیلێ کانی دیکه ش له پۆژهه لاتوه بۆ پۆژناوا، ئنجا (الرازی)، وای لێكداده ته وه كه له سه ره ته م زه و ییه ی تیمه جیی هه موو ئه و مرۆفانه نابیته وه، كه هه ره له سه ره تای دروست بوونی مرۆقه وه، تاكو کۆتایی مرۆفان، هه موویان له سه ره بووه ستن،

گوتووۋىتە: دەبى لىي زىاد بىرى، ئىنجا چ بە لىكىكىشانەۋەى بى و رابكىشىرى، چ بەۋە بى زىادەى بىرىتە سەر.

بىرگەى دووۋەم:

لە تەفسىرى سوورەتى (ابراھىم)دا لە لىكدانەۋەى ئەو ئايەتە موبارەكەدا كە دەفەرەمۇي: ﴿يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضَ عَنِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (۱۸) ۱۸، واتە: ئەو پۈژەى زەۋى جىا لەم زەۋىيە دەبى و، ئاسمانەكانىش (جىا لەم ئاسمانانە دەبن)، ھەموۋىان بۇ خۋاى تاكى ملىپكەچكەر دىنە گۆرى، باسكىمان كىردە، كە ئەم زەۋىيە ۋەك ئىستاي نامىنى و، ئاسمانەكانىش ۋەك ئىستايان نامىنى، ئەم ھالەتەى ئىستاي گەردوون گۆرانى بەسەردا دى، ۋەك خۋاى پەرۋەردگار لە چەندان ئايەتدا باسى كىردە: ئاسمان دەقلىشى و شىر دەبن، ئەستىرەكان ھەلدوۋەرن، زەۋى بەو شىۋەى نامىنى، دەريايەكان گر دەگرن، چىكان و زەۋى پىكدا دەدرىن و وردو خاش دەبن، بە كورتى: ئەم ھالەتەى ئىستاي گەردوون بە ئاسمان و زەۋىيەۋە بەو شىۋەى ئىستاي نامىنى، لەۋى كورتە باسكىمان كىردەو پىۋىست ناكات، لىرە بچىنەۋە سەر درىژەى ئەو كورتە باسە.

با بزانىن پانتايى زەۋى چەندە ھەموۋى بە كىلۆمەتر دوۋجا، پاشان چەندى وشكانىيەۋ، وشكانىيەكەشى دابەش دەبى بۇ چەند كىشۋەر (قارە)، ھەرۋەھا چەندىشى ئاۋو دەريايەۋ، دەريايەكانىش دابەش دەبن بۇ چەند ئوقيانووس؟^(۱)

۱- پەۋبەرى (پانتايى) زەۋى:

پانتايى زەۋى (۵۱۰۷۲۰۰۰) كم، زەۋى ھەموۋى بە وشكانىيى و بە دەريايە: (پىنجەسەدو دە مىليۇن و ھەفتاۋ دوۋ ھەزار) كىلۆمەتر دوۋجايە، ئىنجا ئەو (پىنجەسەدو دە مىليۇن و ھەفتاۋ دوۋ ھەزار) كىلۆمەتر دوۋجايە، دابەش دەبى بۇ وشكانىيى و بۇ ئاۋ (دەريا)، وشكانىيەكەى پانتايەكەى: (۱۴۸،۹۴۰،۰۰۰) كم، (سەدو چل و ھەشت مىليۇن

(۱) ئىمە ئەم زانىيارىيەنەمان لە (ئىنتەرتىت) ۋەگرتوون.

و نۆسەدو چل ھەزار) كىلۆمەتر دووجايە، پانتايى ئاويش لەسەر پرووى زەوى (واتە: ئۆقيا نووسەكان)، دەورى (۳۶۱،۱۳۲،۰۰۰) كم، (سېسەدو شەست و يەك مليۆن و سەدو سى و دوو ھەزار) كىلۆمەتر دووجايە، كەنار اوھەكانى لە نيزىك دەرياكەنەوھە ھەن، لە نيتوان دەرياو وشكانىي دا، ئەوانىش (۳۶۵،۰۰۰) كم ۲ دەبن، كۆي پرووبەرى وشكانىي كە لە پانتايى زەوى دادەيگرئى، برىتيە لە: (۲۹،۱٪) لە كۆي پانتايى پرووى زەوى، كە دابەش دەبى بۆ ھەوت كىشوەر، ئەو ھەوت كىشوەرەش بەم شېوھەن:

۲- ھەوت كىشوەرەكەي زەوى:

۱- گەورەترىن كىشوەر لە وشكانىي پرووى زەويدا كىشوەرى ئاسيايە، كە پرووبەرەكەي (۴۴،۳۹۱،۱۶۲) كم، ئەو گەورەترىن پارچە وشكانىيەكە پېي دەگوترى: كىشوەر (قارە) ي ئاسياو، دەورى: (۴،۵۷۵،۶۵۲،۶۷۵) كەس لە ميژووى (۹) ي (۴) ي سالى (۲۰۱۹) ي زايىنى لەو كىشوەرى ئاسيادا دەژىن، يانى: (چوار مليار و نيو) زياتر، ئەم كىشوەرە دوو تاييەقەندىي ھەن:

أ- بەرزترىن شوئى وشكانىي لەم كىشوەرەدايە.

ب- ھەروھەا نزمترىن شوئى لەم كىشوەرە دايە، بەرزترىن شوئى برىتيە لە لووتكەي (ئيفرىست)، كە (۸،۸۶۴) م، واتە: نيزىكەي (۹) كم لە ئاستى پرووى دەرياوھە بەرزە، نزمترىن شوئىش برىتيە لە دەرياجەي مردوو.

۲- لە دواي ئاسيا كىشوەرى ئەفريقيا دئى، ئەويش دووھەمىن كىشوەرى گەورەيە لە پرووى پانتاييەوھە پرووبەرەكەي: (۳۰،۲۴۴،۴۹) كم، دانىشتوانى ئەو كىشوەرە (۱،۳۱۲،۴۳۱،۵۸۹) كەسە، لە ميژووى (۹) ي نىسانى سالى (۲۰۱۹) ي زايىنى دا، تاييەقەندىيەكى ئەم كىشوەرە كە دووھەمىن كىشوەرە لە پرووى پانتاييەوھە لە وشكانىي زەويدا، ئەوھەيە كە دريژترىن پرووبارى دناي تېدايە، كە برىتيە لە پرووبارى نيل.

۳- سېيەمىن كىشوەر لە وشكانىيدا، برىتيە لە كىشوەرى ئەمريكاي باكوور، كە پرووبەرەكەي (۲۴،۲۴۷،۳۹) كم، لەم كاتەدا ژمارەي دانىشتووانى ئەو كىشوەرە (كىشوەرى ئەمريكاي

باکور) (۳۶۶،۴۹۶،۸۰۲) که سه، له (۹/ ۴/ ۲۰۱۹) دا، ئیمتيازکی ئەم کیشوهری سییه مه له ږووی پانتاییه وه، ئەوهیه که گهوره ترین ده ریاهه ی ئاوی شیرینی له دنیا دا تیدایه، که بریتیه له ده ریاهه ی (سۆږدیور) که گهوره ترین ده ریاهه ی ئاوی شیرینه له ږووی زه ویدا.

۴- کیشوهری چواره م له ږووی پانتاییه وه له سه ر ږووی وشکانی زه وی، بریتیه له کیشوهری ئەمریکای خواروو، که پانتاییه که ی (۱۷،۸۲۱،۲۹) کم ۲، له و کیشوهره دا (۴۳۱،۱۳۱،۲۹۵) که س ده ژین، به ر له میژووی (۹) ی نیسانی سالی (۲۰۱۹) ی زاینی، تاییه مه ندیه کی ئەم کیشوهری چواره مه، ئەوهیه که درێژترین زنجیره چای له هه موو دنیا دا تیدایه، که بریتیه له (چیاکانی ئەندیز).

۵- کیشوهری پینجه م له وشکانی زه وی دا، بریتیه له کیشوهری (ئەنتار تیکا)، پانتاییه که ی (۱۴،۲۴۵،۰۰۰) کم ۲، به لام بیگومان ئەم کیشوهری پینجه م له ږووی قه باره وه، دانیشتووانی تیدا نین، به لکو ته نیا چهن ده زار که سی ک له لی کۆله ره وان له ویدا جارو بار ژیان ده به نه سه رو، دین و ده چن لی ده کۆلنه وه، ئەم کیشوهره ش ئیمتياز که ی ئەوهیه هه میشه که به به رف داپۆشرا وه، ئەویش کاریگه ری ته واوی له سه ر پله ی گه رمی و ږیژه ی شی له سه ر خړۆکه ی زه وی هه یه، هه روه ها به گشتی کاریگه ری هه یه له سه ر که ش و هه وا ی زه وی.

۶- شه شه مین کیشوهر بریتیه له کیشوهری ئەوروپا، که له ږووی پانتاییه وه شه شه مینه و ږووبه ره که ی (۱۰،۳۵۴،۶۳۱) کم ۲، ئیستا له م کیشوهره دا (۷۴۲،۹۹۹،۱۲۰) که س ژیان ده به نه سه ر، واته: له (۹) ی نیسانی (۲۰۱۹) ی زاینی دا، ئەم کیشوهره ش ئیمتياز که ی ئەوهیه: که گه وره ترین و بچوو کترین دوو ده ولته تی دنیا ی له ږووی پانتاییه وه گرتوونه خو ی، که گه وره ترین ده ولته ت بریتیه له ږوسیا له ږووی پانتای و جوگرافیا وه، بچوو کترینش یان بریتیه له ده ولته تی فاتیکان.

۷- کۆتا کیشوهر، که کیشوهری حه وته م، کیشوهری ئوسترا لیا یه، که گچکه ترین حه وت کیشوهره که ی زه وییه له ږووی ږووبه رو پانتای زه وییه وه، پانتاییه که ی نیزی که ی

(۷،۶۶۸،۸۸۴) ۲، ئىستا دەۋرى (۲۵،۱۵،۱۴۶) كەس لەسەر ئەو كىشۈەرە ژيان دەبەنە سەر، واتە: لەو مېژووۋەدا كە ئەو سەرژمىرە كراۋە، كە (۹) ى نىسانى سالى (۲۰۱۹) ى زايىنىيە، ئەۋە بە نىسبەت كىشۈەرەكانى زەۋى و، وشكانىي زەۋى كە دابەش دەبى بۆ ھەۋت بەش و (۲۹،۱) ھەموۋى گۆى زەۋى دادەگرى.

۳- پىنج ئۇقيانۈوسەكەى زەۋى:

ئاۋى پۈۋى زەۋى، كە ئاۋى پۈۋى زەۋى گەۋرەترىن پانتايى لە زەۋىدا دادەگرى، كە بىرتىبە لە: (۷۰،۹) ٪، ھەموۋى پانتايى زەۋى، گەۋرەترىن ئۇقيانۈوسەكانى دەۋرى زەۋىش ئەۋ پىنجەن:

- (۱) - ئۇقيانۈوسى ھادىي كە پانتايىيەكەى (۱۶۸،۷۲۳،۰۰۰) ۲.م.
 - (۲) - ئۇقيانۈوسى ئەتلەسىي كە پانتايىيەكەى (۸۵،۱۳۳،۰۰۰) ۲.م.
 - (۳) - ئۇقيانۈوسى ھىندىي كە پانتايىيەكەى (۷۰،۵۶۰،۰۰۰) ۲.م.
 - (۴) - ئۇقيانۈوسى بەستەلەكى خوارۋى زەۋى، كە پانتايىيەكەى (۲۱،۹۶۰،۰۰۰) ۲.م.
 - (۵) - ئۇقيانۈوسى بەستەلەكى باكۋور، كە پانتايىيەكەى (۱۵،۵۵۸،۰۰۰) ۲.م.
- لە كۆتايى ئەم كورته باسەدا جارىكى دىكەش دوۋبارەى دەكەينەۋە دەلىين:

خوای پەرۋەردگار لە سوۋرەتى (ابراھىم) دا دەفەرەمۆ: ﴿يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضُ عِثَرِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ۱۸، ئەۋ پۈژى نە زەۋى (ئەم زەۋىيەى ئىستا) دەمىتى و نە ئاسمانەكانىش و، ھەموۋىان بۆ خوای تاكى ملىكەچەر دىنە گۆرى.

يانى: خوا ﷻ لە پۈژى دوايىدا بە جۆرىكى دىكە، ئەم گەردۈۋنە ھەلدەخاتەۋە، نە زەۋى ۋەك ئىستاي دەمىتى و نە ئاسمانەكانىش و، ھەموۋىان گۆرانىان بەسەر دادى و، بەس خواش ﷻ خۆى دەزانى، چ گۆرانىكىيان بەسەردا دىتى و، چۆن ھەلدەخرىن، كە لەگەل ۋاقىع ۋ ھەل و مەرجى ئەۋ كاتى دا، كە خوای كاربە جى ديارىي كىردۈە، بگۈنجى.

مەسەلەى دووھم:

مرۆف تاكو دەگاته پەرۋەردگارى لە قىامەتدا، دەبى رەنج بدات، ئنجا ئەگەر نامەى كرده وەكانى بدریتە وە دەستى راستى، بە ئاسانى لىي دەپرسریتە وەو، بە شادمانىي بۆ لای كەس و كارى دەگەریتە وە:

خو! دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًّا ۖ فَمَلِّقِيهِ ۖ﴾ (۶) ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْتِبُهُ يُبَمِّينُهُ ۖ﴾ (۷) ﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۖ﴾ (۸) ﴿وَنَقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾ (۹)

شىكردنە وەى ئەم ئايەتانه، لە پىنج بىرگەدا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًّا ۖ﴾ ئەى مرۆف! بە دۇنيایى تۆ رەنج دەرى تاكو دەگەيە پەرۋەردگارت، بە رەنجدانىكى ديار، (الكَدُّ: السَّعْيُ وَالْعَنَاءُ)، (كَدَحٌ): كُوشش و خۆماندووكردن و هەولدانە، (وَالسَّعْيُ: إِتْعَابُ النَّفْسِ فِي الْعَمَلِ وَالْكَدُّ، (سعي) خۆماندووكردنە لە كاركردن و رەنجداندا، كە دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ ۖ﴾ ئەى مرۆف! وەك پىشتريش گوتمان: (أل)ى سەر (الإنسان) بۆ ناساندنەو بۆ جىنسە، واتە: لىرەدا خو! ﷻ تىكرای مرۆفان دەدوینى، مرۆفەكان بە گشتىي، وەك مرۆف، بەبى تىخوئىندە وەى پاشخانى نەتە وەيى و رەگەزى و ئايىنى و فەكرىي، ئەى مرۆف! وەك مرۆف، بىگومان تۆ تاكو دەگەيە پەرۋەردگارت، رەنج دەرى، خۆماندووكرەى، زەحمەت كىشى؟

(۲) - ﴿فَمَلِّقِيهِ ۖ﴾ بە دۇنيایىش پىي دەگەى، ئەمەش دوو واتای هەن:

أ- بە پەرۋەردگارت دەگەى.

ب- بە بەرھەمى كرده وەكەت دەگەى.

(۳) ﴿فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كَيْبَهُ، يَمِينَهُ﴾، ئنجا ھەر كەسك نووسراۋەكەي بدريتەۋە دەستى راستى.

(۴) ﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾، لەمەودوا لىپرسىنەۋەكەي ئاسانى لەگەلدا دەكرى، لىپرسىنەۋەكەي نەرم و ئاسان.

(۵) ﴿وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾، بە دلخوشىي و شادمانىيىش دەگەرپتەۋە لاي كەس و كارى، كە دەفرەموى: (الإنقلاب: هُوَ الرُّجُوعُ مِنْ حَيْثُ أَتَى)، گەرانهۋە بەو شوئەندا كە لىيەۋە ھاتو، لە كوئو ھاتو، بگەرپتەۋە بو ئەۋى، لە قىامت دا ئەو خەلكە رادەگىرى، ھەموو كەس و ھەر كەسە بە تەنباۋ يەك بە يەك يان ناۋى خەلك دەخوئندريتەۋە، ئنجا كەسك كە نامەكەي دەدرپتەۋە دەستى راستى، بە دلخوشىي دەگەرپتەۋە لاي كەس و كارى كە چاۋەرپى دەكەن.

ئنجا لىرەدا دەربارەي كەس و كارى (أهله)، زانايان دەلن:

۱- يان مەبەست پىي ئەو مروققانەيە، كە پىش ئەو چوونە بەھەشت.

۲- ياخود ئەوانەي چاۋەرپى دەكەن لە مەيدانى لىپرسىنەۋە سزاۋ پاداشتدا، لە خزم و نيزك و كەس و كارى، ئەگەر بابە، ئەگەر دايكە، ئەگەر خىزانە، ئەگەر مندالە، ھەركەس ھەيە.

۳- ھەندىكىش گوتوۋايانە: (أَهْلُهُ مِنَ الْجَنَّةِ)، كەس و كارەكەي لە بەھەشتدا، واتە: حۆرىيەكان و ئەو گەنج و لاۋان (غلمان) ھى خزمەتيان دەكەن، ئەوانەي خۋاي پەرۋەردگار بە تايبەتى بۆي خولقاندوون.

۴- مانايەكى دىكەشى كە من زياتر ئەۋەم پىن راستە، ئەۋەيە: كەس و كارى ھەموو ئەوانەن كە چاۋەرپى دەكەن، چ مروقق بن و لە دنيادا لەگەللى بوۋىن، چ لە بەھەشتدا خۋاي پەرۋەردگار بە تايبەت بۆ خزمەتى بەھەشتىياني خولقاندبن.

ليرده ا تهم دوو دهقه ديتين:

۱- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ «مَنْ حُسِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذْبًا»، فَقُلْتُ: أَلَيْسَ قَدْ قَالَ اللَّهُ ﷻ: ﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾ (الإنشقاق، فقال ﷺ: «ليس ذَاكِ الْحِسَابُ، إِنَّمَا ذَاكَ الْعَرْضُ، مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذْبًا»} (أخرجه أحمد: ۲۵۰۰۲، والبخاري: ۱۰۳، ومسلم: ۲۸۷۶، والترمذي: ۲۴۲۶، وقال: صحيح حسن).

واته: عائشه رضى الله عنها، دهلى: پيغهمبهري خوا ﷺ، فهموويهى: ههر كه سيك لپرسينه وهى له گه ل كرا له روى دوايدا، نازار دراوه، (عائشه دهلى: گوتم: نه دى خوى زالى پايه دار نه يفهرمووه: ﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾ (الإنشقاق، واته: له مهودوا لپرسينه وهيه كي سووك و ئاسانى له گه لدا ده كرى؟ (پيغهمبهريش ﷺ) فهمووى: نه وه نه و لپرسينه وهيه نيه، به لكو نه وه ته نيا پيشاندانى كرده وه كانپهتى، ههر كه سيك له روى قيامه تدا له لپرسينه وهدا مشت و مري له گه لدا بكري، نازار دراوه.

۲- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: فِي بَعْضِ صَلَاتِهِ: «اللَّهُمَّ حَاسِبِي حِسَابًا يَسِيرًا»، فَلَمَّا انْصَرَفَ، قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! مَا الْحِسَابُ الْيَسِيرُ، قَالَ: أَنْ يُنْظَرَ فِي كِتَابِهِ فَيَتَجَاوَزَ عَنْهُ إِنَّهُ مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ يَوْمَئِذٍ يَا عَائِشَةُ هَلْكَ} (أخرجه أحمد: ۲۴۲۶۱، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح، والحاكم: ۱۹۰، هذا حديث صحيح على شرط مسلم ولم يخرجاه بهذه السياقة، تعليق الذهبي في التلخيص: على شرط مسلم).

واته: دايكمان عائشه رضى الله عنها، دهلى: گوتم له پيغهمبهري خوا بوو ﷺ له هه نديك له نويزه كانيدا ده يفهرمووه: نهى خوايه! به لپرسينه وهيه كي ئاسان لپرسينه وهم له گه لدا بكه، كاتيك له نويزه كه ي بووه، گوتم: نهى پيغهمبهري خوا! لپرسينه وهى ئاسان چپيه؟ فهمووى: نه وهيه كه تهاشاى نووسراوه كه ي بكري و، يه كسهر چاوپوشى لى بكري، لى تپه ريزى، چونكه ههر كه سيك له لپرسينه وهدا، وتوويزى له گه لدا بكري {حهوت و هه شتى له گه لدا بكري}، دهفهوتى.

مەسەلەى سېيەم:

ھەر كەس لە لای پشتهوەى را، نووسراوەكەى، لیستی كردهوەكانى، بدریتهوه، مردن به ئاوات دەخوازێ و، دەخریته نێو ئاگرى دۆزهخهوه، بههۆى ئەوهوه كه له ژيانى دنيای دا هەميشه بيباك و دلخۆش و بوغرا بووهو، ینشی وابوو هە ناگەریتەوه بو لای خوا، بهلام خوا بینهري بووو، دەیزانی چى دهكات و چۆن دهكات؟ بۆیه ناگونجی و نهدهگونجا مروّف سزاو پاداشت و لێپرسراوهوى نهبێ:

خوا دهفرموی: ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كِتَابُهُ ۖ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۖ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۖ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۖ﴾ (۱۲) إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا (۱۳) إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ (۱۴) بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِكُلِّ بَصِيرًا (۱۵)

شیکردنهوى ئەم ئایەتانه، له شەش برگەدا:

(۱) - ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كِتَابُهُ ۖ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۖ﴾، بهلام ھەر كەس نووسراوەكەى لە پشتیەوه را بدریتهوه، (وَرَاءَ)، واتە: پشت (ظَهْر)، یانی: لە دوايهوه، لە لای پشتەوهى را نامهكەى بدریتهوه، (كِتَابَ)، واتە: نووسراو، مەبەست پێى لیست و تۆمارى ئەو كردهوانەيه كه مروّف ئەنجامى داو، ئەهلى ئیمان به دەستى راستیان نامەى كردهوهكانیان دەدریتهوه، بهلام بێبروایان لە هەموو قورئاندا ھەر دەفرموی: بە دەستى چهپیان، بهلام لێرەدا دەفرموی: لەلای پشتەوهى را، نامەى كردهوهكانى دەدریتهوه، زانایان وایان لێكداوتهوه دەلێن: (مِنْ وَرَاءَ ظَهْرِهِ مِنْ شِمَالِهِ تَحْقِيرًا لَهُ)، لە لای پشتەوهى را بە دەستى چهپی، (بەوه شیۆیه نامەى كردهوهكانى دەدریتهوه)، وهك بێ بایهخ و به كەم تەماشاشا كردنى.

ئنجاشا ھەر كەس وابێ:

(۲) - ﴿فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۖ﴾، بە دنیایی مردن بانگ دهكات، (الثُبُورُ: الْهَلَاكُ وَسُوءُ الْحَالِ)، (ثُبُورَ): بریتیه لە لهبەینچوون و حال شپزە بوون، ئنجاشا ئایا ئەو فەوتانە چۆن داوا

دەكات؟ دەللى: ئەي فەوتانى من وەرە! وەك (يَا وَيْلِي، يا وَيْلَتَا)، دەشگونجى مەبەست ئەوۈ بى كە مردن بە ئاوات دەخوازى و، ھەز دەكات ھەرى و نەمىتى، بۇ ئەوۋى لەو سزاىە چاۋەرپى دەكات، دەر بازى بى.

(۳) - ﴿وَيَصَلِّ سَعِيرًا﴾، بە شىۋەيەكى تايەتېش دەخرىتە نىۋ كېلەي دۆزەخەۋە، ﴿وَيَصَلِّ﴾، خۇنراۋىشەتەۋە: ﴿وَيَصَلِّ سَعِيرًا﴾، دەخرىتە نىۋ ئاگرى دۆزەخەۋە، ﴿وَيَصَلِّ﴾، يانى: بە جۆرىكى تايەت دەسووتى و، دەر بۇزى، (يَصَلِّ)، واتە: دەر بۇزىرى و دەسووتىرى بە كېلەي ئاگرى دۆزەخ.

كە دەفەرمۇي: ﴿وَيَصَلِّ سَعِيرًا﴾، زانا يانى پىزمانى عەرەبىي دەللىن: (بَنَزَعَ الْخَافِضُ، أَي: يُصَلِّي بِسَعِيرٍ)، ئەۋەي بۆتە ھۆي ژىردار كىردن (خفص)ى كە (ب)كەيە لابرۋە، واتە: بە كېلەي ئاگرى دۆزەخ بە شىۋەيەكى تايەت دەسووتىرى و دەپىشىرى، ئايا بۇچى ۋاي لى دەكرى؟

(۴) - ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾، چۈنكە ئەۋ كاتى خۆي (لە ژيانى دىنای) لە نىۋ كەس و كارى دا زۆر دلخۇش بوۋ.

ھەلەتە زۆر دلخۇش بوۋن، خراپ نىە، بەلام دلخۇشەيەكەي ئەۋ بە خراپەكارىيەكەي بوۋە، بە ستەم و زۆر و لادان و تاۋانەكەي بوۋە، ئەگەرنا مەۋف ئەگەر بە چاكە دلخۇشەي، شىتىكى باشە، وەك خوا فەرموۋىەتى: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾، يونس، بلى: با بە بەخشى خواۋ بە بەزەيى خوا، بەس بەۋە زۆر دلخۇش بن، ئەۋە باشترە لەۋەي كۆي دەكەنەۋە (لە مال و سامان)، بەلام ئەۋ كەسە ديارە بە خراپەكارىيەكەي و بەبى دىنىي، بە ستەم لادان و تاۋان، دلخۇش بوۋە.

يەكەك لە پوۋنكەرەۋانى قوپان، دەللى: ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾، (مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّعْجِيبِ مِنْ خَالِهِمْ كَيْفَ انْقَلَبَ مِنْ ذَلِكَ السُّرُورُ!)، ئەمە بەكارھىتراۋە بۇ سەرۋىرماندن لە حالان: چۆن حالان لەۋ دلخۇشەيەكەي لە دىئادا تىيدا بوۋن، تىستا گۇراۋە بۇ ئەۋ ماتەمىي و دلنارەھەتتەيەي مەرگى تىدا بە ئاۋات دەخۋازن.

(۵) - ﴿إِنَّهُمْ ظَنُّوا أَنَّ لَنَ يُحْجَرُوا﴾، ئەو پېتى وابوو ناگەرپتەو، وشەي: ﴿لَن﴾: (لتأكيد النفي وتأبيده)، ﴿لَن﴾، ماناي جەختكردەنەو، دەگەيەن، ماناي كۆتايى نەھاتن و نەبرانەو، شتەك دەگەيەن، ﴿إِنَّهُمْ ظَنُّوا أَنَّ لَنَ يُحْجَرُوا﴾، ئەمە وەك عەزم جەزمكردى ئەوان و دۇنيابوونيان و بېرادانيان لە لايەن خۇيانەو، كە ھەرگىز جارېكى دېكە ناگەرپتەو، بۇ ژيان، ﴿لَن يُحْجَرُوا﴾، يانى: (لَن يَرْجِعَ)، (حَارَ، يَحْجَرُ، حَوْرًا)، يانى: (رَجَعَ، يَرْجِعُ، رُجُوعًا)، ﴿لَن يُحْجَرُوا﴾، واتە: دواي ئەو، دەرەزەي و بە خاك دەسپېردى، جارېكى دېكە دەرنايەتەو، لە گۆر، وەك خاوەن ژيانەك، كە خواي كاربەجى فەرەمۇيەتى و پىغەمبەرى خاتەم ﷺ ھەوالى پىداو.

(۶) - ﴿بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهٖ بَصِيرًا﴾، با، بە دۇنيايى پەرورەدگارى بىنەرى وى بوو، ﴿بَلَىٰ﴾، لە زمانى كوردىيدا بەرانبەر (با) يەو، ﴿بَلَىٰ﴾، بۇ لاپردنى ئەو لاپردنەيە كە لە پاردوودا بوو، يانى: (بلى) بۇ لاپردنى لاپردنە (بلى لنفى النفي)، ئەوانە گوتوويانە: زىندوو ناكړپتەو، خوا دەفەرموى: با زىندوو دەكړپتەو، كەواتە: ﴿بَلَىٰ﴾، لېرەدا بۇ لاپردنى ئەو لاپردنەيە كە ئەوان لە خەياليان دا بوو، وەلامى گومانە بە ھەلە داچوو، كەيانە.

كە دەفەرموى: ﴿بَلَىٰ﴾، يانى: با، زىندوو دەكړپتەو، دەگەرپتەو، ﴿إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهٖ بَصِيرًا﴾، بە دۇنيايى پەرورەدگارى بىنەرى بوو، واتە: بىنەرى بوو چى دەكرد، لېرەدا مەبەست لە بىنين، يان ھەر خودى ديتنە، چونكە بىنين سيفەتەكى تايەتى خواي پەرورەدگار، دەشگونجە مەبەست ئەو، بى كە خوا زانيارى تەواي ھەبوو، بە ھالى ئەو كەسە؛ چى دەكرد، چى دەگوت، چۆنى دەكردو دەگوت، بۆيەش خوايەك ﷻ كە زانيارى تەواي پېتى ھەيەو، تەواو پېتى ئاشنا بوو، بىنويەتى چى كەردو، چۆنى كەردو؟ مۇستەھىلە وازى لى بىتتى وەك بەرزەكى بانان بۇ دەرېچى و، سزاي نەدات لەسەر ئەو، كەردوويەتى و گوتوويەتى، لە قسەي خراب و كاري خراب.

مەسەلەى چوارەم:

سوئند خواردنى خوا بە زەردو سوورى ئىوارى و، شەوگارى كۆكەرەو، مانگى جىخونكەكەر، كە مرۆقەكان بە حالە جوراوجۆرەكاندا گوزەر دەكەن و دەپۇن:

خوا دەفەرموى: ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۖ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۖ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۚ لَتَرْكَبَنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ۚ﴾ (۱۸)

شىكردنەوئى ئەم ئايەتانه، لە چوار بىرگەدا:

(۱) - ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ﴾، نەخىر (وانىە) سوئند دەخۆم بە زەردە (ئى ئىوارى)، ﴿فَلَا﴾ يانى: وەك ئىو دەلەن، وانىە، ياخود: ﴿فَلَا﴾، ھەر جەختكردنەوئى سوئندەكەيە، بەلام راسترو باشترو وايە بو لابرندى قسەيەك بى، كە لە پىشەو كراو، واتە: راست نىە، وەك ئىو دەلەن، ﴿أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ﴾، سوئند دەخۆم بە زەردو سوور (شقق)، (الشَّفَقُ: الْحُمْرَةُ الَّتِي تَظْهَرُ فِي الْأَفْقِ الْغَرْبِيِّ بَعْدَ الْغُرُوبِ، أَوِ الْبَيَاضُ الَّذِي يَلِيهَا، وَسَمِيَ شَفَقًا لِرَفَّتِهِ)، (شَقَقَ): بەو سوورايىە دەگوئى، كە لە ئاسۆى رۆژئاوا داى خۆرئاوا بوون دەردەكەوئى، ياخود ئەو سىپىتەيە كە بەدواى دادى، لەبەر نەرمىي و ناسكىيش پىي گوتراو: (شَقَقَ)، (شَفَقَةً)، واتە: سۆزو پەرۆشىي مرۆف، بە كوردىي (شَقَقَ)، دەبىتە زەردو سوورى ئىوارى، پەنگى تىشكى خۆر لەو كاتەدا لە نىوان زەردو سوور دايە، خۆر دواى ئاوابوونى، ئەو تىشكەي دەيداتەو بە ئاسمان، بە ئاسۆ، پەنگەكەي لە گۆرانی بەردەوام دايە لە نىوان سوورو زەردو پرتەقالىي داو، دوايى وردە وردە سىپى ھەلدەگەپى، تاكو بە يەكجاريى ئاوا دەبى.

ھەلبەتە دواى ئەوئى زەردو سوورى ئىوارەي نامىنى و، بە تەواويى ون دەبى لە ئاسۆى ئاسمان، ئنجا نوپۆي شىوان كاتەكەي بەسەردەچى و، نوپۆي خەوتنان دەبى.

(۲) - ﴿وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾، سوئند بە شەوگارو بەوئى شەوگاريش كۆي دەكاتەو، لە شەوگاردە خەك دەچىتەو مالى و حالى خۆي، دواى ئەوئى بىلابوون بە زەويدا بو كارو

کاسبی، بۆ بازگانی، بۆ هه‌لسوکه‌وتی جوړاو جوړ، که شه‌و دادی ورده هه‌ر ده‌سه ده‌گه‌رپته‌وه بۆ خانوو و مال و شوینی هه‌وانه‌وه‌ی خو، ته‌وه وه‌ک مروّقه‌کان، به‌لام هه‌ندی‌ک له دروستکراوانی دیکه‌ی خوا، له شه‌ودا دپنه ده‌ری، به ده‌رفه‌تی ده‌زانن، چرو جانه‌وه‌ر و شه‌یتانه‌کان، وه‌ک له فه‌رمایشتی پیغه‌مه‌ردا ﷺ هاتوه، که له دوا‌ی خو‌ر ئاوابوون مند‌ال‌کانتان بپننه‌وه ژوور، چونکه له‌و کاته‌دا شه‌یتانه‌کان و چرو جانه‌وه‌ر دپنه‌ده‌ر، بۆ ته‌وه‌ی تووشی زیان نه‌بن^(۱)، که‌واته: ته‌وانه‌ش دوو سویندی دیکه‌ن: سویند به‌شه‌وگار، ﴿وَمَا وَسَقُ﴾، به‌وه‌ی شه‌وگاریش کو‌ی ده‌کاته‌وه.

(۳) - ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ﴾، سویند به مانگیش کاتیک کو‌ده‌بپته‌وه، به کوردیی پی ده‌گوتری: جیخونکه، مانگ که جیخونکه‌ی کرد، که ده‌که‌ویته شه‌وانی: (۱۳ و ۱۴ و ۱۵) کو‌ده‌بپته‌وه و رووناکیه‌ی چاک ده‌رده‌که‌وی، (إِتَّسَقَ أَي: اجْتَمَعَ وَتَمَّ نُورُهُ وَصَارَ بَدْرًا، مِنَ الْوَسْقِ، وَالْجَمْعُ أُوسُق)، واته: کو‌بوته‌وه‌و رووناکیه‌ی ته‌وا‌بووه‌و بو‌ته (بدر)، (بدر)، واته: مانگ له (۱۳ و ۱۴ و ۱۵) دایه، له (وسق) هه‌هاتوه‌و، ته‌ویش به (أوسق) کو‌ده‌کرپته‌وه.

(وَسُق) یش یانی: کو‌کردنه‌وه‌و خر‌کردنه‌وه سه‌ریه‌ک.

(۴) - ﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ﴾، بیگومان ئیوه چین له دوا‌ی چین سوار ده‌بن، وشه‌ی: ﴿لَتَرْكَبُنَّ﴾، (رکب، یرکب، رگوب)، سواربوو، سوار ده‌بی، سواربوون، به‌لام لیره‌دا (رکوب) خوازراوه‌ته‌وه‌و به‌کاره‌یتراوه بۆ حاله‌تی جو‌راو جو‌ر به‌سه‌ر مروّف داهاتن، ﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ﴾، یانی: (تَرْكَبُنَّ الْمَسَاقَّ وَالْأَهْوَالَ)، واته: نا‌په‌حه‌تیان و سه‌ختیان ده‌کیشن و ده‌چیژن، تووشیان دین.

(۱) {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ، أَوْ أَمْسَيْتُمْ، فَكُفُّوا صَبَاتَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلَوْهُمْ وَأَغْلَقُوا الْأَبْوَابَ وَادَّكَّرُوا اسْمَ اللَّهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا} أخرجه البخاري:

ۋشەي: ﴿لَتَرْكَبُنَّ﴾، بە دوو جۆر خوینراۋەتەۋە:

أ- ﴿لَتَرْكَبُنَّ﴾ بۇ تاك، ئەي مەرۇف! بە دۇنيایى توۋش دەبى، ﴿طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾، (أي: خَالًا بَعْدَ حَالٍ)، حال لە دواى حالت بەسەر دى، ھەرۋەھا دەشگونجى دوتراۋ پىغەمبەرى خوا بى.

ب- ﴿لَتَرْكَبُنَّ﴾ بۇ كۆ، كە دەگونجى دوتراۋ بىپروايەكان بن، ئەي بىپروايەكان! تېۋە حال لە دواى حال توۋش دەبن، لە دۇنیدا لە ھالىكى ناخۇش دا دەژىن، بەھۇى كوفرو بىپروايەتەنەۋە، لە قۇناغى بەرزەخىشدا، تېۋە لە ھالىكى ناخۇش دەژىن و، توۋشى سزاۋ نازارى خوا دەبن، لە قىيامەتەشدا بە ھەمان شىۋە، لە دۆزەخىشدا بە ھەمان شىۋە، يانى: ئەي بىپروايەكان! تېۋە حال دواى حال بەسەرتان دى و، ھەموۋى چىن لەسەر چىنە، پىگە لەسەر پىگەيە لە روۋى سەختىيەۋە، ھەندىكى لەسەر روۋى ھەندىكىەۋە، مەبەستىش لە (ركوب)، لىرەدا توۋشبوۋنە، ئەگەرنا (ركوب)، بە ماناى سوار بوۋنە.

پىشتىرىش گۇمان: ئەگەر بە تاك ﴿لَتَرْكَبُنَّ﴾، بخویندريتەۋە، وپراى مەرۇف ۋەك تاك تاكيان، دەشگونجى روۋى دواندن لە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بى، ئەي موھەممەد! تۆ حال لە دواى حالت بەسەر دى، قۇناغ، قۇناغ، ياخود: ئەي مەرۇف! بە گشتىي، تۆ لە يەك ھالدا نامىتى، بەلكو حال لە دواى حالت بەسەر دى.

ئەگەر بە كۆ ﴿لَتَرْكَبُنَّ﴾، بخویندريتەۋەش، ۋەك چۆن دەگونجى بۇ بىپروايەكان بى، دەشگونجى بۇ تىكرى خەلكى بى، ياخود بۇ مەسۇلمانان بى، بە گشتىي، ئەي مەسۇلمانان! تېۋە حال لە دواى ھالتان بەسەر دى.

ۋشەي: ﴿طَبَقٍ﴾: (الطَّبَق: اسْمٌ مُفْرَدٌ لِلشَّيْءِ الْمَسَاوِي شَيْئًا آخَرَ فِي حَجْمِهِ وَقَدْرِهِ، وَيُطْلَقُ اسْمًا مُفْرَدًا عَلَى الْغِطَاءِ الَّذِي يُعْطَى بِهِ يُقَالُ: وَافَقَ شَنْ طَبَقَةً، وَيُطْلَقُ اسْمًا لِمَا يُوضَع فِيهِ الْفَوَاكِهِ، وَيُطْلَقُ اسْمٌ جَمْعٍ لَطَبَقَةٍ، وَهِيَ مَكَانٌ فَوْقَ مَكَانٍ آخَرَ).

(طبق): ناۋىكى تاكە بۇ شىئەك كە يەكسان بى لەگەل شىئەكى دىكەدا، لە قەبارەى و لە ئەندازەى دا ھىندەى يەك بن، ھەرۋەھا ۋەك ناۋىكى تاك بەكاردەھىترى بۇ سەر

سەرپۇشېك كە بە سەر شتېك دادەدرى، لەووەش ئەو پەندە ھاتو: (وافق شِنْ طَبَقَة)، يانى: شېن لەگەل تەبەقەدا گونجا، وەك يەك بوون (كە دوایی باسى دەكەين، مەبەستیان پىي چىيە؟)، جارى واش ھەيە وشەي: (طبق) بەکار دەھىترى، (دەگوترى: ئەو شتەم بۆ بکە (طبق) ئىك)، وەك ناوئىك بۆ شتېك كە ميوەى لەسەر دادەدرى (سىنى)، ديسان (طبق): ناوى كۆيە بۆ (طبقة)، واتە: چىن، كە شوئىنيك لەسەر شوئىنيك بى، (شتېك لەسەر شتېك بى)، ئەو پەندەش كە دەلى: (وافق شِنْ طَبَقَة)، ئىكدا نەووەكەى بە دوو جۆر لە كىتەبەكانى تەدەبى عەرەبىدا ھاتو، چونكە پەندەكە عەرەبىيە:

أ- ھەندىك دەلىن: پياوئىك ھەبوو بە ناوى (شِنْ)، ئافرەتتىكىش ھەبوو بە ناوى (طبقة)، يەكديان گرتو و بوونە ژن و مېردى يەكدى، ئىدى لەووە گوتراو: (وافق شِنْ طَبَقَة)، شىن لەگەل (طَبَقَة) دا پىكەوتن.

ب- ھەندىكى دېكە بەسەرھاتىك دىنن، دەلىن: ھۆزىك ھەبوو بە ناوى (طبقة)، زۆر ملھو و ستەمكارو خراپەكار بوون، ئىجا رۆژىك ھۆزى شىن لە راستیان راھاتوون و تۆلەيان لىستاندوون و زەبرىان لىوہشانددوون، لەووە گوتراو: (وافق شِنْ طَبَقَة)، يانى: شىن پى بە پىستى (طبقة) بوو، واتە: تۆلەيان لى ستاندن و ئەو ستەم و زۆرەى لە خەلكى دىكەيان دەکرد، ئەو ھەقەيان لىكردنەووە تەمبىيان كردن.

لە كوردەوارىي خوشماندا شىوہى ئەو پەندە ھەيە: [دیزە خلور بۆو، دەرخۆنەى دیتەو] (دەرخۆنە): سەر قاپىك بوو لەسەر دیزە دايانناو.

ھەر وەھا پەندىكى دىكەش ھەيە لەو بارەو: (كورتە كەژى لىك دەھەژى)، كە ئەوە زياتر بۆ پياو و ئافرەت بەکار دەھىترى، پياو و ئافرەتتىك ھاوكووفى يەكدى بن و شىوہى يەكدى بکەن، بە تايبەت لە شتى خراپدا، كورد ئەو پەندەيان بۆ بەکارھىتاون، واتە: پىكەوہ گونجاوون و پىكەلپىكن.

يەككە لہ پرونكەرەوان^(۱) (مفسرین) ئەو ئايەتە بەمجۆرە تەفسیر كردوہ:

﴿لَتَرْكَبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾، يانی: چىن لەسەر چىن سوار دەبن، دەلئ: مەبەست پىي سوار بوونى ئەو پۆكتەيە كە ھەليانداوہ بۆ سەر مانگ، چونكە ئەويش لە چەند چىنئك پىك دى و، ھەر قۇناغئك كە دەروا چىنئك فرى دەدا، دەلئ: لەبەر ئەوہى لەگەل باسكردنى مانگ دا ھاتوہ!

بەلام پىم وانىە تەفسىرەكەى زۆر جىي خۆى بگرئ، چونكە خوا ﷻ قورئانى بۆ ھەموو مروڤايەتیی فەرمووہو، ئەو مەسەلەيش شتىكى ئەوئەندە گرنگ نىە، خوا ﷻ بىيخاتە نىو كىتیی خۆيەوہ، سەربارەش ئەو واتايە لەگەل روالەت و بىژەى ئايەتە موبارەكەكاندا ناگونجئ.

ئىستاش با ئاماژە بە قسەو بۆ چوونى چەند زانايەك بكەين لە بارەى ئەو رستەيەوہ:

۱- (الطبري)، لە قەتادەوہ بە ژمارە (۳۶۲۱۶)، دەلئ: ﴿لَتَرْكَبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾، (أي: حَالًا بَعْدَ حَالٍ وَمَنْزِلًا عَنْ مَنْزِلٍ)، حال لە دواى حال و پىگە لە دواى پىگە ئىوہ تووش دىن، ئەى مروڤەكان!

۲- ھەروەھا (الطبري) ئەو مانايەشى ھىناوہ: (لَتَرْكَبَنَّ أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ سَمَاءً بَعْدَ سَمَاءٍ)، ئەى موحەممەد! ئاسمان لە دواى ئاسمان، سوار دەبى و دەپۆى و پىياندا تىدەپەرى.

ئەوہش ئاماژەيە بە سەفەرى شەوپۆيى و بەرزبوونەوہ (الإسراء والعروج) ى پىغەمبەرى خوا ﷺ.

۳- (ابن زيد)، كە ھەر (الطبري)، لىوہى ھىناوہ بە ژمارە (۳۶۹۲۴)، دەلئ: ﴿طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾، (أي: الْأَخِرَّةَ بَعْدَ الْأُولَى)، لە دواى يەكەم (كە ژيانى دنيايە)، تووشى ژيانى كۇتايى دىي (كە پۆژى دواييە).

۴- ديسان (الطبري) دەل: (لَتَرْكَبَنَّ أَنْتَ يَا مُحَمَّدٌ حَالًا بَعْدَ حَالٍ وَأَمْرًا بَعْدَ أَمْرٍ مِنَ الشَّدَائِدِ، وَالْمُرَادُ النَّاسُ)، ئەي موحەممەد! تۆ حال لە دواي حال و كار لە دواي كار، لە پرووی سەختيانەو بە سەرت دى، مەبەستيش پيى خەلكە.

ئەوئى لەم ئايەتە موبارەكە وەرەدەگيرى، ئەوئەيە كە خوا ﷻ سوئند دەخوا بەو چوار شتانە:

۱- بە زەردو سوورى تيوارى.

۲- بە شەوگار.

۳- بەوئى شەوگار كۆي دەكاتەو.

۴- بە مانگ كە جيخونكە دەكات، كە:

۱- ئەي مەرۇفەكان! ﴿لَتَرْكَبَنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ﴾، تيوە حال لە دواي حال بەسەرتان دى و توش دىن.

۲- ياخود: ئەي مەرۇف! تۆ لە يەك حالدا نامىنى، بەلكو لە دواي ئەو حالەتەت حالەتتىكى دىكە دى، تاكو دەگەيە كۆتايى ژيانە دنيايەكەت، ئەوئەش شتىكى زانراو و ئاشكرايە، كە مەرۇف لە يەك حالدا نامىنتەو، بەلكو وەك خوا ﷻ هەوالى پيداو و سوئندى لەسەر خواردو، مەرۇف حالەتە جوړاو جوړەكانى بەسەر دىن، كەواتە: ئەي مەرۇفەكان! ئاگاتان لى بى، لەم ژيانە دنيايەدا نامىننەو، وەك چۆن كاتى خوئى نەبوون و خوا ﷻ دروستىكردن، ماوئەيەك لە مندالدانى دايكتاندا بوون، دوايى لە دايك بوون و كە لە دايك بوون، مەلوكتە بوون، شيرە خوړە بوون، دواي ئەوئەش وردە وردە، هەراش و گەورە بوون، پېرۆچكە بوون، قىرى قسە بوون، دوايى بوونە مندا، ئنجا بوونە هەرزەكار، بوونە گەنج، هەروەها كامل بوون و قۇناغ بە قۇناغ ژيانەكەتان بەو شيوەيە دەروا، ئنجا وەك چۆن ژيانە دنيايەكەتان قۇناغ قۇناغ، بە هەمان شيوە، چەند قۇناغىكى دىكەشتان لە پيشن، سەرەتا قۇناغى ژيانى بەرزەخە، پاشان پۆژى دوايى و قىامەتەو، دوايش نىشتەجى بوونە لە بەهەشتدا، ئەگەر مەرۇف ئيماندارو چاكەكار بى ئەگەرنا خوا پەمانان بدات لە دۆزەخ دا، ئەگەر مەرۇف بېيروا خراپەكار بى.

مهسه له ی پینجه م و کو تای:

سهرسوپماندن له هوی پروا نه هیتانی بیروایان و، کړنوش نه بردنیان له کاتی خویندنی قورئاندا، به لکو به درودانایان و، ناگاداریی خواش ﷻ له هه موو نه پینیه کانیا و، موژده ی نازاری به ژان پیدانیا، جگه له پروادارانی کردار باش، که پاداشتی نه براوه یان هه یه:

خوا ده فهرموئ: ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ۴۰ ﴿وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ﴾ ۴۱ ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ﴾ ۴۲ ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ﴾ ۴۳ ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ۴۴ ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ ۴۵

شیکردنه و ه ی ئه م، ئایه تانه، له شهش برگه دا:

۱- ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، نه وه چیا نه پروا ناهینن؟ لیره دا نه م پرسیاړه، پرسیاړکردنیکي نکو و لیللیکه رانه و سهرسوپهینه رانه به! واته: زور جی پړه خنه یو جی سهرسوپمانه که نه وانه پروا ناهینن، وشه ی: ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾، دو و اتای هه ن:

ا- ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾، وه کرداری لازیم مامه له ی له گه لدا کراوه، یانی: (لا یُصِفُونَ بِالْإِيمَانِ)، سیفه قی ئیمان له خویان دا ناهیننه دی.

ب- ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾، یانی: پروا ناهینن به رکار (مفعول به) ده کی، قرتیندراوه: (لَا يُؤْمِنُونَ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ)، (لَا يُؤْمِنُونَ بِالنَّبِيِّ)، (لَا يُؤْمِنُونَ بِالْقُرْآنِ)، ... الخ، پروا ناهینن به پوژ ی دوا ی، پروا ناهینن به پیغه مبه ر ﷻ، پروا ناهینن به قورئان هتد.

نه و رسته یه لیره دا نه وه ده گیه نه ی که پروا نه هیتانی بیروایان شتیکی زور بی جی و نالوژیکیه، پروانه هیتان به قورئانی لیوانلیو له زانست و حکمه ت، به و قورئانه به رزو مه زنه، هه روه ها پروانه هیتان به و پیغه مبه ر ﷻ که موحه ممه د هه ر ته ماشای ژیان و هه ل سوکه وت و ژیان و رابردووی بکه ی، ده زانی که پیغه مبه ری خوا یه ﷻ وه ک (ابن

تیمیه)، (پەخمەتى خۋای لى بى)، لە يەككە لە كىتەبەكانى دا دەلى: كەسەك كە دەلى من پىغەمبەرى خۋام، يان دەبى باشترین كەس بى، يان دەبى خراپترین كەس بى، بۆيە زۆر بە ئاسانىي پاستگۆۋ درۆزن لەو بۋارەدا لىك جىادەكرىنەۋە، چونكە ئەو كەسەى دەلى: من پىغەمبەرى خۋام يان دەبى باشترین كەس بى و راست دەكات، يان دەبى درۆ بكات و ئەگەر درۆش بكات، خراپترین كەسە، خواش دەفەرمۆي: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ (۱۳) الأنعام، كى ستمەكارترە لە كەسەك كە درۆ بە ناۋى خواۋە، ھەلدەبەستى، يان دەلى: سرووشم بۆ لا كراۋە، سرووشى بۆلا نەكراۋە، يان دەلى: ۋەك ئەۋەى خوا دايەبەزاندەۋە، منىش دايەبەزىنم.

ھەر كەسەك ئەو لافانە لى بدات، ستمەكارترین كەسە، خراپترین كەسە، بۆيە خوا دەفەرمۆي: ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بە پەخنە لىگرتن و بە سەرسۈرماندەۋە دەفەرمۆي: چىيانە بۆچى پروناھىتن؟

(۲) - ﴿وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ﴾، كاتىكىش قورئان يان بەسەر دادەخویندەرتنەۋە، بۆچى كرنووش نابەن!.

لیرەدا: ﴿لَا يَسْجُدُونَ﴾، يان مەبەست پى كرنووشبردنە، ئەو كرنووشەى دەيزانىن، يان مەبەست ملکہچكردنە بۆ خوا بە گشتى، شوئەكانى كرنووشبردن (سجدة) یش لە قورئان دا، كە دەۋرى چۋاردە پازدە شوئىن، لە ئىۋان زانايان داۋ لەسەر ژمارەكە راجىيە ھەيە:

۱- ھەندىك دەلىن: دەيە.

۲- ھەندىك دەلىن: يازدەيە.

۳- ھەندىكىش ھەتا پازدەو شازدەيان بردەۋە، كە لە كاتى قورئان خوئندندا دەبى كرنووش ببردى و، تيمە لە كۆتايى تەفسىرى سوۋرەتى (الأعراف) دا، لەو بارەۋە كورته باسكىمان كەردەۋە، راجىيە زانايانىشمان لە بارەى شوئەكانى قورئان كە كرنووشيان تىدا

دهبردري، باس کرده، (يسجدون) يش ليتردها هم مانای کړنووش بردن دهگه يهنی، يانی: بۆچی کاتیک قورټانيان به سهردا ده خوږتتهوه، کړنووش نابهن، هم مانای ملکه چييش دهگه يهنی، بۆچی کاتیک قورټانيان به سهر داده خوږتتهوه، بۆ خوا ملکه چ ناکهن و راده سستی خواي په روه ردگار نابن، ئنجا ئايا ليتردها سهجدهی قورټان خوږندنې تيدا دهبردري، يان نابردري؟ زوربهی زانايان دهلټن: بهلټ، تيره کړنووشی تيدا دهبردري، بهلام ههنديک له زانايان رايان وايه، تيره شوټی کړنووشی قورټانخوږندن نيه.

(۳) ﴿بَلِ الْآزِنِ كَفَرُوا يُكْذِبُونَ﴾، بهلکو ټهوانه ی بېپروان به درؤ داده نټن، وشه ی: ﴿بَل﴾، له زمانى کوردییدا یانی: بهلکو، یانی: بهلکو ټهوانه ی بېپروان به درؤ داده نټن، ټهمه ش ليتردها بۆ هه لکشينه له سهر سوړماندن له وهی بېپروان، یانی: نه که هه ر بېپروان، بهلکو به درؤش داده نټن، ټهوانه ی بېپروان به درؤ داده نټن، چى به درؤ داده نټن؟ دیسان خواي زانو توانا به رکار (مفعول به) هکه ی قرتاندوه، بۆ ټه وهی هه موو شته کان بگريتهوه: پړؤی دوايی به درؤ داده نټن، سزاو پاداشت به درؤ داده نټن، پيغه مبهري خوا ځو، ټهو قورټانه ی خوا بوی ناردوهو، هه موو ټهو شتانه ی پټويسته بروايان پټ بهيټري، ټهوان به درؤيان داده نټن.

(۴) ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ﴾، خواش زانatre به وهی هه ليده گرن، له دل و دهروون و عه قلی خو يانداو په نهانی ده کهن، بگره خوا له خو شيان پټيان زانatre.

﴿بِمَا يُوعُونَ﴾، (الإيعاء: جَعَلَ الشَّيْءَ فِي وَعَاءٍ وَهُوَ الظَّرْفُ، لَأَنَّهُ مُجْمَعٌ فِيهِ)، (إيعاء): بريته له وهی شتيک بخه يه نيؤ ده فريک و تووره گه يه که وه که تييدا هه ليده گيري، چونکه تييدا کو ده کريتهوه، واته: خوا زانatre پټيان له وهی هه ليده گرن له دل و دهروونی خو ياندا، له بېپروايی و به درؤ دانان و گومانی خراپ بردن به پيغه مبه ر ځو له خو يان پټيان زانatre.

(۵) ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، ئنجا موژده يان پټ بده، به نازاريکی به تيش و ژان، ټهمه وهك زانايان گوتوويانه: (مُسْتَعَارٌ لِلإِنذَارِ عَلَى طَرِيقَةِ التَّهْكُمِ)، خوازراوه ته وه بۆ

ترساندن له سهر شیوهی گالته پیکردن و توانج، چونکه موژده بو شتی خوښ و چاکه، نهک بو تازارو مهینه تی و نارده تی، که لیره دا خوا ده فهرموئ: موژده یان پییده، واته: بیانترسیته به تازاریکی به تیش، به لام بوچی وشه: موژده دان و دلخو شکردن (تبشیر)ی به کارهیناوه؟!، نه مه جوړیکه له گالته پی کردنیان، یاخود: یانی: نه گهر شتیک هه بی بو نه وان موژده یان پی بدری و دلپانی پی خوښ بکری له روژی دوا پیدا، نه وهیه که بللی: تازارو سزایه کی بیره زا چاوه پرتانه.

۶- ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ هُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾، بیجکه له وانه ی پروایان هیناوه و کرده وه باشه کانیا ن نه نجام داو:

ا- ئا نه وانه پاداشتیکی نه پراوه یان ههیه،

ب- یان: پاداشتیکی نه ژمیردروایان ههیه،

ج- یان: پاداشتیکی منه ت له سهر نه کراویان ههیه، ههر سی واتهیه که ده گهیه نی.

لیره دا که خوی کار به جی ده فهرموئ: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، نه مه پی ده گوتری: هه لاوردنی دابراو (استثناء منقطع)، چونکه نه وانه ی خوا ﷺ به پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: موژده ی تازاریکی به تیشیان پی بده، نه وانه بی پروایه کانن و، که ده فهرموئ: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، جگه له وانه ی پروایان هیناوه و چاکه کانیا ن کردوون، نه و پروا دارانه به شتیک نین له و بی پروایانه ی موژده ی تازاریکی به تیشیان پی ده دری، ههر کاتیش هه لاویردراو (مستثنی) و لیه لاویردراو (مستثنی منه)، لیک جیابوون، پی ده گوتری: هه لاوردنی دابراو (الاستثناء المنقطع)، به لام نه گهر هه لاویردراو به شتیک بی له لیه لاویردراوه که، پی ده گوتری هه لاوردنی په یوه ست (الاستثناء المصل).

که خوا ده فهرموئ: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، جگه له وانه ی پروایان هیناوه، تیمانیان به چی هیناوه؟ دیسان به کاره که ی قرتیراوه، یانی: (آمَنُوا بِكُلِّ مَا يَجِبُ الْإِيمَانُ بِهِ)، تیمانیان هیناوه به ههر شتیک که پیویسته تیمانی پی بهیتری.

ثیمانیان به خوا **هَتِنَاوَه**، به فرشته‌کانی و، به کتیبه‌کانی خواو، به پیغمبران و، به پوژی دویی و، به نه‌خشه و به نه‌ندازه‌گیری خواو، به همه‌مو و نه‌و شتانه‌ی خوا به پیغمبردا **ناردوونی** پیمان بگه‌یه‌نن، ثیمانیان به همه‌مویان هَتِنَاوَه.

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ کرده‌وه باشه‌کانیشیان نه‌نجام داون، یانی: **(وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ)**، نه‌و سیفه‌تانه‌ی باشن نه‌نجامیان داون، (الصالحات)، سیفه‌تی وه‌سفرکراویکی قرتیزاوه.

نه‌وانه: **(لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ)**

ا- پاداشتیکی نه‌برایان هه‌یه، پاداشتیکی کهم و کووپی تیدانیه‌و، کو‌تایی نایه‌ت..

ب- یاخود: پاداشتیکی که ناژمیردری و ژمیردراو نیه، هتند زوره ناژمیردری، هه‌لبه‌ته ژبانتیکی نه‌براهو هه‌میشه‌یی، بیگومان نازو ناعمه‌تیکی نه‌ژمیردراوی تیدایه.

ج- یاخود: **(غَيْرُ مَمْنُونٍ)**، یانی: **(لَا يَمُنُّ بِهِ عَلَيْهِمْ)**، نه‌و چاکه‌و ناعمه‌ته‌ی خوا پیمان ده‌دا، منه‌تیا نله‌سر ناکات و به‌چاواندا ناداته‌وه، به‌لام زیاتر وا پی ده‌چی: **(غَيْرُ مَمْنُونٍ)**، یانی: **(غَيْرُ مَقْطُوعٍ وَ غَيْرُ مَنْقُوصٍ)**، نه‌براهو‌یه‌و کهم و کورتیی تیدانیه.

(الزمخشری): لیره‌دا په‌ندیکی هتِنَاوَه که وه‌ک مه‌ته‌لیک وایه، ده‌لی: **(طَعْمُ الْأَلَاءِ أَخْلَى مِنَ الْمُنِّ، وَهُوَ أَمْرٌ مِنَ الْأَلَاءِ مَعَ الْمُنِّ)**، تام و چیژی چاکه‌کان، شیرینتره له‌گه‌زو، به‌لام تامی چاکه له‌گه‌لدا کران، له‌گه‌ل منه‌ت دا له‌نالا تالتره.

(آلاء) پروه‌کیکه به‌ریکی زور تالی هه‌یه، وه‌ک ژه‌قنه‌مووت، واته: چاکه تامه‌که‌ی له‌گه‌زو شیرینتره، به‌لام چاکه له‌گه‌ل منه‌ت له‌سر کردن و به‌چاو دادرانه‌وه‌دا، له‌ژه‌قنه‌مووت تالتره.

خوا به‌لوتف و که‌په‌می خو‌ی تیمه له‌و که‌سانه‌ بگپیری، که له‌دنیا‌دا خو‌یان به‌ثیمان و کرده‌وه باشه‌کان ده‌پازینه‌وه‌و شایسته‌ی ته‌وه‌ش ده‌بن، که پاداشتیکی نه‌براهو‌یان

ھەبى، پاداشتىكىيان ھەبى ھەر لە كەپرەم و بەخششى بى سنوورى خواى پەرۋەردگار چاۋەپى دەكرى.

لېرەش دا لە كۆتايى تەفسىرى سوۋرەتى (الْإِنْشِقَاقُ) دا، لە خواى بەرزى مەزن داواكارم يارمەتسىمان بدات، ھەرچى زياتر چاكر لە فەرمايشتى خوا تىبگەين و، تىيدا قوۋل بىنەۋە، تىۋەى پامىتىن و، نەنىيەكانى دەرگ بگەين، خوا يارمەتسىمان بدات كارلىكى لەگەلدا بگەين، بەو شىۋەيەى فەرمايشتى خوا دەفەرمۇى، بەو شىۋەيە مامەلەو پەفتار بگەين لە ژيانى تاكىيمان و، خىزانىيمان و، كۆمەلەيەتسىماندا، تاكو ھەم لە دنيادا بەھۋى قورئانەۋە سەربەرزو سەرفراز بىن و شادو بەختەۋەر بىن، ھەم لە پوژى دوايشدا پروگەش و سەربەرز بىن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فیسیری سووڑہ تی

البرورج

دەستپیک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (۲۵) ی مانگی (ذی القعدة) ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچی، بەرانبەر (۱۶) ی تەمموزی، {واتە: مانگی (۷) ی} سالی (۲۰۲۰) زاینییە، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین، بە تەفسیرکردنی سوورەتی (البروج)، سەرەتاش پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە لە حەوت بڕگەدا، دەخەینە ڕوو:

پێناسەی سوورەتی (البروج) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

باوترین ناوی: سوورەتی (البروج)ە، هەر بە ناوی خۆیەوێهە، رستە ی سەرەتای وەك ناو بەکارهێتارە، وەك لەم دوو دەقهوێش دیارە:

یەکەم: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ، بِالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ»، وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ} {أخرجه أحمد: ۸۳۱۴، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: إسناده ضعيف}.

واتە: ئەبوو هورەیرە ر.ز. دەگێڕێتەوه، کە پێغەمبەری خوا ﷺ لە نوێژی عیشای کۆتاییدا (مەبەست نوێژی خەوتنانه)، سوورەتی: {وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ}، {لە ڕکاتی یەکەم دا}، {وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ}، {لە ڕکاتی دووهم دا} دەخویندن.

دووهم: {عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: «أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ بـ: {وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ} و {وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ}»} {أخرجه أبو داود: ۸۰۵، والترمذي: ۳۰۷، والنسائي: ۹۷۸، والطبراني: ۱۹۶۶، وابن حبان: ۱۸۲۷، وغيرهم، إسناده حسن، قال الألباني: حسن صحيح}.

واتە: جابىرى كورې سەمۈرە ﷺ، دەلتى: پېغەمبەر ﷺ، لە نوڭزى نېۋەرۇ و ئىۋارە (عصر)دا، سوۋرەتى: ﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾، و ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾، دەخوئىندىن. ديارە ھەر كامىكىيانى لە ركاتىكدا خوئىندوھ.

دوومە: شوئىنى دابەزىنى:

بە يەكدەنگىي زانايان ئەم سوۋرەتە مەككەيەو لە مەككە دابەزىوھ، لەو بارەشەوھ ئەم دەقە ھەيە:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ نَزَلَتْ: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ بِمَكَّةَ {أُورَدَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّر الْمُنْتَوَر: ج ۸، ص ۸۶۱، ونسبه لابن الضريس والنحاس والبيهقي وابن مردويه، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۰۵}.

واتە: عەبدوللای كورې عەباس ﷺ، گوتوۋىەتى: سوۋرەتى: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾، لە مەككە دابەزىوھو ھاتۆتە خوار.

سئىيەم: رېزبەندىي لە موصحف و لە دابەزىن دا:

ئەم سوۋرەتە موبارەكە لە (مصحف)دا، ژمارەكەي: (۸۵)و، لە دابەزىنىشدا ژمارە (۲۷)ە، ئەم سوۋرەتە موبارەكە لە پرووى دابەزىنەوھ پېش سوۋرەتى (التين) و، دواى سوۋرەتى (والضحى)، ھاتۆتە خوارى.

چوارەم: ژمارەي ئايەتەكانى:

ژمارەي ئايەتەكانى ئەم سوۋرەتە موبارەكە، بە يەكدەنگىي ژمىرەرانى ئايەتەكانى قورئان، بىست و دوو (۲۲)ە.

پىنجەم: نىۋەزەۋكى ئەم سوۋرەتە:

بابەت و تەۋەرى بىنەزەتتى ھەر بىست و دوو (۲۲) ئايەتەكەي ئەم سوۋرەتە موبارەكە، باسى بەسەرھاتى كۆمەللىكى بېروادارە كە حوكمرا ئاتىكى بېپرواۋ ستمەكار چالايان بۆ ھەلگەندوون، لە نىۋ چالەكەشدا ئاگريان كىرەتەۋەو قىرچ قىرچ سوۋتاندوويانن، خۇشيان لەسەر كەنارى چالەكان دانىشتوون و تەماشايان كىردوون و تىيەنەۋە پاموون، لەبەر ھىچ نا، جگە لەۋەي بېروايان بە خۋاي زالى ستايشكراۋ ھىناۋە، دوايىش خۋاي بەرزو مەزن خۋي بە ھەۋت لە سىفەتە بەرزو بى ۋىنەكانى ۋەسەف كىردوۋ، ئىنجا ئامازەبەكى كوربىشى بە سەربازە ياخىيەكان كىردوۋ، لە نىۋاياندا ۋەك ھەۋنە: فىرەھون و سەربازەكانى فىرەھون و، گەلى (ھەۋد)، لە كۆتايىشدا خۋا باسى قورئانى كىردوۋ كە خاۋەن شىكۆۋ بەرزەۋ لە تەختىكى پارىزراۋ دايە.

شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى:

دوۋ تاييەتمەندىيەم لەم سوۋرەتەدا كەۋتوۋنە بەرچاۋ:

يەكەم: ئەم سوۋرەتە موبارەكە زەقترىن و بەرچاۋترىن تاييەتمەندىيە كە جىيە دەكاتەۋە لە سوۋرەتەكانى دىكە، ئەۋەيە كە بەسەرھاتى كۆمەللىكى بېروادارى بە ناھەق كۆژراۋ لە لايەن ھاۋەلانى چالە پر ئاگر ﴿أَمْعَبَ الْأَخْدُودِ﴾ ھەكەۋەي تىدايە، كە دوايى بەسەرھاتەكەيان باس دەكەين، لە ھەموو قورئاندا تەنيا لىرەدا ئەۋ بەسەرھاتە ھاتوۋە.

دوۋەم: چەند وشەيەك تەنيا لەم سوۋرەتەدا ھاتوون، ۋەك:

۱- وشەي: ﴿أَمْعَبَ الْأَخْدُودِ﴾، ﴿أَخْدُودِ﴾، بە ماناي چاللىك دى، كە ھەلگەنراۋە، بە كوردىي: خەندرك.

۲- وشەي: ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدِ﴾، خاۋەن تەختى شىكۆدار، ﴿الْمَجِيدِ﴾، ھەم بە ژىر (گىمە) خۇنراۋەتەۋە، يانى: خاۋەن غەرشىكى شىكۆدار، ھەروەھا (ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدِ)

بۆر (ضَمَّة) یش خوینراوه تەو، واتە: خوا ھەم خاوەن عەرشە، ھەم زۆر شکۆدار و پایە بەرزە.

۳- وشەى: ﴿قُرْآنٌ حَمِيدٌ﴾، قورئانیکی خاوەن شکۆ، پایە بەرز.

۴- وشەى: ﴿فِي لُجٍّ مَّحْفُوظٍ﴾، لە تەختیکی پارێزراودا.

(لوح): لە زمانى عەرەبیدا بە مانای (تەختە) دى، ئنجا یان خوا ﷻ ویستووێتێ ئیمە حالیی بکات کە زانیاریی خوا چەسپاوو نەگۆرە، یان مەبەست ئەوێە (لوح) شتیکە خوا قورئانی تێدا نووسیوە، بەر لەوێ دایبەزێنێ، گرنگ ئەوێە قورئان، چ بە نەزانراوی و چ بە نووسراوی، بەر لەوێ خوا دایبەزێنێ لە زانیاریی بێ سنووری خوادا بوو.

حهوتەم و کۆتایی: دابەشکردنی ئایەتەکان:

ئیمە کۆی ئەو بیست و دوو (۲۲) ئایەتەکەى ئەم سوورەتە موبارەکەو دەکەینە یەك دەرس، چونکە ھەموویان لە بارەى یەك بابەتەو، ئەویش باسی ئەو کۆمەلە برادارە بێ دەسەلاتیە، کە حوکمرانانیکی ستمکار، دواى ئەوێ ئامادە نابن ھەلگەڕێنەو، دەستبەردارى ئایینەکەیان ببن، دەیانسووتێن لە چالێکی پر ئاگردا، ئەوێش پێش ئیسلام بوو، زۆربەى زانایان دەلێن: ئەوانە شوینکەوتووانى راستەقینەى عیسا ﷺ بوون و خواوەنى خوا بە یەگرتن (توحید) بوون، نەك دواى ئەوێ ئایینی عیسا تیکداراوە، سێ پەرستراوی (ئالوژ) ی تێدا پەیدا بوو، بەلکو ئەوانە لە شوینکەوتووانى راستەقینەى عیسا ﷺ بوون، ئنجا ئایا لە حەبەشە بوون، ئایا لە چ شوینکە بوون؟ دواى لەو بارەو دەکەین، ئنجا ئایا ئەو ستمکارەى فەوتاندوونى کێ بوو؟ ھەندێك دەلێن: (ذو نواس) بوو، کە جوولەکە بوو، ھەندێك دەلێن: ھاوبەش بۆ خوا دانەر بوو.

دەرسى ئەم سوورەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم سوۋرەتە بە چوار سۈيىندان دەست پىدەكات، بى ئەۋەى ۋەلامى سۈيىندەكەۋ،
سۈيىند لەسەر خوراۋ (مقسم عليه)ەكە باس بىكرى، لە ئايەتەكانى: (۱ - ۳) دا: ﴿وَالسَّمَاءِ
ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝۱ وَالْيَوْمِ الْوَعْدِ ۝۲ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝۳﴾

ئىنجا باسى پروداۋى كوژرانى پروادارانىكى بى دەستەلات، كراۋە، لە لايەن ھاۋەلانى
چالەكە ﴿أَحْصِبُ الْآخُدُودِ﴾ ۋە، كە بە زىندوۋىيى ۋ لەبەرچاۋى خۇيان سوتاندوۋيان،
تەنيا لەبەر ئەۋەى پروايان بە خوا ﷻ ھەبوۋە، ئەۋىش لە ھەشت ئايەتەكانى: (۴ - ۱۱)
دا، خراۋەتە پرو.

دوایی ھەوت (۷) لە سىفەت ۋ كىدەۋە بى ۋىنەكانى خوا ﷻ پەيوەست كراۋن بەۋ
پروۋادەۋە لە پىنچ ئايەتەكانى: (۱۲ - ۱۶) دا.

ئىنجا ئامازەيەك بە سەربازانىكى لە خوا ياخىي ۋ سزادراۋ، كراۋە ۋەك ھۈۋنە: (فیرعەن)
ۋ (ئەۋەد) باسكراۋن، كەۋاتە: بابىپروايەكانى پۆژگارى موھەممەدیش ﷺ، پۆژگارەكانى
دىكەش، دلىابن كە لەبەر دەستى خوا دەرنانچن، ئەۋىش لە چوار ئايەتەكانى: (۱۷ - ۲۰) دا.
لە دوو ئايەتى كۆتايىش (۲۱ ۋ ۲۲) دا، خوا ۋەسفى قورئانى كىدەۋە بە شكۆدار (مەجىد)
ۋ، بەۋە كە لە تەختىكى پارىزراۋ دايە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝۱ وَالْيَوْمِ الْوَعْدِ ۝۲ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝۳﴾ قِيلَ أَفْحَسْبُ
الْآخُدُودِ ﴿۴﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوُغُودِ ﴿۵﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ﴿۶﴾ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ
شُهُودٌ ﴿۷﴾ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿۸﴾ الَّذِي لَهُ مُلْكُ

الْأَسْمَانِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١﴾ إِنَّ الَّذِينَ فَنَوُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ
لَوَبُّوا فَلَهِمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
هُمْ جَنَّاتُ نَجْوَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿٣﴾ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴿٤﴾ إِنَّهُ هُوَ
بَدِئُ وَيَعِيدُ ﴿٥﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ﴿٦﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿٧﴾ فَقَالَ لِمَا يَرِيدُ ﴿٨﴾ هَلْ أَتَاكَ
حَدِيثُ الْجَنُودِ ﴿٩﴾ فَرَعَوْنَ وَنَمُودَ ﴿١٠﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١١﴾ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ
﴿١٢﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ﴿١٣﴾ فِي نَوْجٍ مَحْفُوظٍ ﴿١٤﴾

مانای ده قلاو ده قی نایه تہکان

۱) به ناوی خواى به بهزه یی به خشنده. سویند به ناسمانی خاوه نی بورجه کان ﴿١﴾
سویندیش به پوژی به لیندراو (پوژی دواى) ﴿٢﴾ سویندیش به بینه رو به بینراو
۳) هاوه لانی چاله که به کوشت بچن ﴿٤﴾ ناگریکی خاوه ن سووته مهنی (له
چاله که دا کرابووه بو سووتاندنی پرواداران) ﴿٥﴾ کاتیک خوشیان له سه ر (قه راغه کان)
ی دانیشتبون ﴿٦﴾ له حالیکدا نهوان بینه ری نهوه بوون که به پرواداریان ده کرد
۷) هیچیشان لی به ره خنه نه گرتن، جگه له وهی پروا به خواى زالی ستایشکراو بینن
۸) نهو که سه ی حوکمرانی ناسمانه کان و زه ی هی ویهو، ناگادارو چاودیری هممو
۹) به دلنایى نهو که سانه ی پیوانی پروادارو نافرتهانی پرواداریان نازارو
نهشکه نجه داوهو، دواى نهشکه راونه وهو په شیمان نه بوونه وه، نازاری دوزه خیان هه یه
نازاری سووتینه ریشیان هه یه ﴿١٠﴾ بیگومان نهو که سانه ی پروایان هیتاوهو کرده وه
باشه کانیان کردوون، باختیکیان ههن، پروباریان به ژیردا ده پوئن، نهویه بردنه وهی
گه وه ﴿١١﴾ به دلنایى زه برو په لاماری په روه ردگارت توندو سه خته ﴿١٢﴾ بیگومان
هه ر نهو (دروستکراوان) په یدا ده کات و ده گیرته وه ﴿١٣﴾ هه روه ها نهو لیئورده ی
خوشویست (بو بهنده گوپرایه له کانی) ﴿١٤﴾ خاوه ن عه پشه، شکوداره ﴿١٥﴾ هه رچی

بىھۆى ئەنجامدەرىيەتى ﴿۱۶﴾ ئايا ھەوالى سەرباز (و سوپاى) ەكانت بۆ ھاتوھ! ﴿۱۷﴾
 فیرعەون و (گەلى) سەموود؟ (چۆن خوا سزای دان!) ﴿۱۸﴾ بەلکۆ ئەوانەى بېئروابوون
 لە بە درۆدانان دان ﴿۱۹﴾ خواش لە پشتیانەوہ دەورہ دەرہ (و لئی دەرہاز نابن) ﴿۲۰﴾
 بەلکۆ ئەو (قورئان) ە خوئراوہیەکی شکۆمەندە ﴿۲۱﴾ لە تەختیکی پارێزراو دایە ﴿۲۲﴾.

شیکردنەوہى ھەندیک لە وشەکان

(الْبُرُوجِ): (الْقُصُورُ جَمْعُ بُرْجٍ، وَبِهِ سُمِّيَ بُرُوجُ السَّمَاءِ لِمَا زِلَهَا الْمُخْتَصَّةُ بِهَا)، (بُرُوجٍ): بە
 مانای کۆشکەکان (قُصُور) ەو کۆى (بُرْج) ە، (بُرْج) ھەم بە مانای کۆشک (قَصْر)، دى،
 ھەم بە مانای قەلا (حِصْن) یش دى، تنجا بورجەکانى ئاسمانیش ئەو مەنزەلگایەنەن کە
 پێیوہە تايبەتن {زەوى پێياندا بە دەورى خۆردا دەخولیتەوہ}.

(الْأَخْدُودُ): (الْحَدُّ وَالْأَخْدُودُ: شَقٌّ فِي الْأَرْضِ مُسْتَطِيلٌ غَائِظٌ، وَالْجَمْعُ أَخَادِيدُ، وَأَصْلُ ذَلِكَ
 مِنْ خَدَّي الْإِنْسَانِ)، (حَدٌّ وَأَخْدُودٌ)، بە داہراوہیەکی زەوى دەگوترى، لاکیشەییەو قوولە،
 کۆیەکەى (أَخَادِيدِ) ە، لە ئەسڵدا لە ھەردوو روومەتى مرۆفەوہ ھاتوہ، (حَدٌّ)، کولمە، یان
 روومەت.

(وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ): لێیان بە عەیب نەگرتن، (وَمَا عَابُوا مِنْهُمْ، وَمَا انتَقَدُوا عَلَيْهِم)،
 لێیان بە ڕەخنە نەگرتن، دەگوترى: (نَقَمْتُ الشَّيْءَ وَنَقَمْتُهُ، أَي: أَنْ أَنْكَرْتَهُ إِمَّا بِاللِّسَانِ وَإِمَّا
 بِالْعُقُوبَةِ)، (نَقَمْتُ الشَّيْءَ وَنَقَمْتُهُ)، ھەردووکیان بە مانای ڕخنەم لێگرت، نکوولیم لێکرد،
 بە زمان، یاخود بە سزادان.

(الْحَرِيقُ): (الْحَرِيقُ: النَّارُ، أَحْرَقْتُ كَذَا، فَاحْتَرَقَ)، (الحريق) ئاگر، فلان شتەم سووتاند،
 ئەویش سووتا.

(الْفُؤْرُ): (الظُّفْرُ بِالْخَيْرِ مَعَ السَّلَامَةِ)، (فوز): بریتىە لە وەدەستەینانى چاکە لەگەڵ
 ھەبوونی سەلامەتیی و بى زيانیدا.

(بَطْشُ): (البَطْشُ: تَنَاوُلُ الشَّيْءِ بَصَوْلَةٍ)، (بَطْشُ): بریتیه له په لاماردان و داهاتنه شتیک به توندی و به زهبر.

(الْوَدُ): (الْوَدُ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ وَمَعْنَى كَوْنِهِ)، (وَدُ): به مانای خوښوېستنې شتیک و خوژگه بخوازی ټو شتهت بۆ بې، كهواته: (الْوَدُود) يانې: (المُحِبُّ)، خوښويست، (مُحْبُوب) يش، خوښويستراوه.

(الْمَجْدُ): (الْمَجْدُ: السَّعَّةُ فِي الْكَرَمِ وَالْجَلَالِ)، (مَجْدُ): بریتیه له فراوانی له به خشین و شکودا، (الْمَجْدُ)، (يُجْرِي السَّعَّةَ فِي الْبَدْلِ الْمُخْتَصِّ بِهِ)، ټو كهسه په فراوانی به كاردیښ، له به خشین ټو به خششهی ټایه ته به خوښهوه، قورټانېش بویه به (الْمَجْدُ) وه سف كراوه، (لِكثْرَةِ مَا يَتَّصِفُ مِنَ الْمَكَارِمِ الدُّنْيَوِيَّةِ وَالْآخِرَوِيَّةِ)، چونكه قورټان زور خېرو چاكه دنيو دواړوړی گرتوونه خوی.

(لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ): (اللَّوْحُ: وَاحِدٌ مِنَ الْأَوْحِ السَّفِينَةِ، وَاللَّوْحُ مَا يُكْتَبُ فِيهِ مِنَ الْخَشَبِ وَنَحْوِهِ، وَكَيْفِيَّةُ اللَّوْحِ الْمُحْفُوظِ تَحْقِيقُ عَلَيْنَا إِلَّا بِقَدَرٍ مَا رَوَى لَنَا فِي الْأَخْبَارِ، وَهُوَ الْمُعْتَبَرُ عَنْهُ بِالْكِتَابِ فِي قَوْلِهِ: ﴿إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحج).

(لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ)، واته: تهختیكي پاريزراو، (لوح)، بریتیه له يه كيك له لهوچه كانی كه شتی، كه به (ألواح) كوده بیتهوه، ههروهه (لوح)، بریتیه لهو دی لهسهری دهنووسری له تهخته (و له كاغز) و هه شتیک، چونیته یی (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ) يش، بۆ ټیمه شیردراوه و په نهانهو، مه گهر به ټه نذازی ټهوهی له ههواله كاندا خوی پهروه دگار به پیغه مبهردا ښه والی پیدابین، واش پیده چت مه بهست (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ)، هه ټهوه بی كه له قسهی خوی بهرزو مهزن داهاتوه، كه ده فهرموئ: ﴿إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحج، ٧٠) ټهوه له نووسراویكدا ههیهو لهسهر خوا ناسانه.

مانای گشتی نابه تهاکان

بهر له مانا گشتیه که به باشی ده زانم ئهو به سه رهاته ی لهو باره وه هاتوه بهیئین، که ژماره یه که له سه رچاوه کانی سوننه ت هیناویانه، به لام هه ندیک له ریوایه ته کان له هه ندیک بیژه دا له یه کدی جیان و، ئه وه ی ئیستا ده بهیئین، ئه وه یه که له ده قی (صحیح مسلم) دا هاتوه:

{عَنْ صُهَيْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: كَانَ مَلِكٌ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، وَكَانَ لَهُ سَاحِرٌ، فَلَمَّا كَبُرَ، قَالَ لِلْمَلِكِ: إِنِّي قَدْ كِبَرْتُ، فَأُبْعَثُ إِلَيْ غُلَامًا أَعْلَمُهُ السُّحْرَ، فَبَعَثَ إِلَيْهِ غُلَامًا يُعَلِّمُهُ، فَكَانَ فِي طَرِيقِهِ، إِذَا سَلَكَ، رَاهِبٌ فَقَعَدَ إِلَيْهِ وَسَمِعَ كَلَامَهُ، فَأَعْجَبَهُ، فَكَانَ إِذَا أَتَى السَّاحِرَ مَرًّا بِالرَّاهِبِ وَقَعَدَ إِلَيْهِ، فَإِذَا أَتَى السَّاحِرَ ضَرَبَهُ، فَشَكَا ذَلِكَ إِلَى الرَّاهِبِ، فَقَالَ: إِذَا خَشِيتَ السَّاحِرَ، فَقُلْ: حَبْسَنِي أَهْلِي، وَإِذَا خَشِيتَ أَهْلَكَ، فَقُلْ: حَبْسَنِي السَّاحِرَ، فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ أَتَى عَلَى دَابَّةٍ عَظِيمَةٍ قَدْ حَبَسَتِ النَّاسَ، فَقَالَ: الْيَوْمَ أَعْلَمُ السَّاحِرَ أَفْضَلَ أَمِ الرَّاهِبَ أَفْضَلَ؟ فَأَخَذَ حَجَرًا، فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ أَمْرُ الرَّاهِبِ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ أَمْرِ السَّاحِرِ فَأَقْتُلْ هَذِهِ الدَّابَّةَ، حَتَّى يَمُتِيَ النَّاسُ، فَرَمَاهَا فَفَقَتَلَهَا، وَمَضَى النَّاسُ، فَأَتَى الرَّاهِبَ فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ لَهُ الرَّاهِبُ: أَيُّ بَنِي أَنْتَ الْيَوْمَ أَفْضَلَ مِنِّي، قَدْ بَلَغَ مِنْ أَمْرِكَ مَا أَرَى، وَإِنَّكَ سَتُبْتَلَى، فَإِنْ ابْتُلِيتَ فَلَا تَدُلْ عَلَيَّ، وَكَانَ الْغُلَامُ يُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ، وَيَدَاوِي النَّاسَ مِنْ سَائِرِ الْأَدْوَاءِ، فَسَمِعَ جَلِيسٌ لِلْمَلِكِ كَانَ قَدْ عَمِيَ، فَأَتَاهَا بِهَذَايَا كَثِيرَةٍ، فَقَالَ: مَا هَاهُنَا لَكَ أَجْمَعُ، إِنْ أَنْتَ شَفَيْتَنِي، فَقَالَ: إِنِّي لَا أَشْفِي أَحَدًا إِلَّا يَشْفِيهِ اللَّهُ، فَإِنْ أَنْتَ آمَنْتَ بِاللَّهِ دَعَوْتُ اللَّهَ فَشَفَاكَ، فَأَمَنَ بِاللَّهِ فَشَفَاهُ اللَّهُ، فَأَتَى الْمَلِكَ فَجَلَسَ إِلَيْهِ كَمَا كَانَ يَجْلِسُ، فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ: مَنْ رَدَّ عَلَيْكَ بَصْرَكَ؟ قَالَ: رَبِّي، قَالَ: وَلَكَ رَبٌّ غَيْرِي؟ قَالَ: رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ، فَأَخَذَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُعَذِّبُهُ حَتَّى دَلَّ عَلَى الْغُلَامِ، فَجَاءَهُ بِالْغُلَامِ، فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ: أَيُّ بَنِي قَدْ بَلَغَ مِنْ سِحْرِكَ مَا تُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ، وَتَفْعَلُ وَتَفْعَلُ، فَقَالَ: إِنِّي لَا أَشْفِي أَحَدًا إِلَّا يَشْفِيهِ اللَّهُ، فَأَخَذَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُعَذِّبُهُ حَتَّى دَلَّ عَلَى الرَّاهِبِ،

فَجِيءَ بِالرَّاهِبِ، فَقِيلَ لَهُ: ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ، فَأَبَى، فَدَعَا بِالْمُنْشَارِ، فَوَضَعَ الْمُنْشَارَ فِي مَفْرِقِ رَأْسِهِ، فَشَقَّهُ حَتَّى وَقَعَ شَقَاهُ، ثُمَّ جِيءَ بِجَلِيسِ الْمَلِكِ فَقِيلَ لَهُ: ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ، فَأَبَى فَوَضَعَ الْمُنْشَارَ فِي مَفْرِقِ رَأْسِهِ، فَشَقَّهُ بِهِ حَتَّى وَقَعَ شَقَاهُ، ثُمَّ جِيءَ بِالْغُلَامِ فَقِيلَ لَهُ ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ، فَأَبَى فَدَفَعَهُ إِلَى نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَقَالَ: اذْهَبُوا بِهِ إِلَى جَبَلٍ كَذَا وَكَذَا، فَاصْعَدُوا بِهِ الْجَبَلَ، فَإِذَا بَلَغْتُمْ ذُرْوَتَهُ، فَإِنْ رَجَعَ عَنْ دِينِهِ، وَإِلَّا فَاطْرَحُوهُ، فَذَهَبُوا بِهِ فَصَعَدُوا بِهِ الْجَبَلَ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ مَا شِئْتُ، فَزَجَفَ بِهِمُ الْجَبَلَ فَسَقَطُوا، وَجَاءَ يَمُشِي إِلَى الْمَلِكِ، فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ: مَا فَعَلَ أَصْحَابُكَ؟ قَالَ: كَفَانِيهِمُ اللَّهُ، فَدَفَعَهُ إِلَى نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَقَالَ: اذْهَبُوا بِهِ فَاحْمِلُوهُ فِي قُرْقُورٍ، فَتَوَسَّطُوا بِهِ الْبَحْرَ، فَإِنْ رَجَعَ عَنْ دِينِهِ وَإِلَّا فَاقْدِفُوهُ، فَذَهَبُوا بِهِ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ مَا شِئْتُ، فَاِنْكَفَأَتْ بِهِمُ السَّفِينَةُ فَغَرِقُوا، وَجَاءَ يَمُشِي إِلَى الْمَلِكِ، فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ: مَا فَعَلَ أَصْحَابُكَ؟ قَالَ: كَفَانِيهِمُ اللَّهُ، فَقَالَ لِلْمَلِكِ: إِنَّكَ لَسْتَ بِقَاتِلِي حَتَّى تَفْعَلَ مَا أَمَرْتُكَ بِهِ، قَالَ: وَمَا هُوَ؟ قَالَ: تَجْمَعُ النَّاسُ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، وَتَصْلُبُنِي عَلَى جِدْعٍ، ثُمَّ خُذْ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِي، ثُمَّ صَعِ السَّهْمَ فِي كَبِدِ الْقَوْسِ، ثُمَّ قُلْ: بِاسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغُلَامِ، ثُمَّ ارْمِنِي، فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ قَتَلْتَنِي، فَجَمَعَ النَّاسُ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، وَصَلَبَهُ عَلَى جِدْعٍ، ثُمَّ أَخَذَ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِهِ، ثُمَّ وَضَعَ السَّهْمَ فِي كَبِدِ الْقَوْسِ، ثُمَّ قَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ، رَبِّ الْغُلَامِ، ثُمَّ رَمَاهُ، فَوَقَعَ السَّهْمُ فِي صُدْغِهِ، فَوَضَعَ يَدَهُ فِي صُدْغِهِ فِي مَوْضِعِ السَّهْمِ فَمَاتَ، فَقَالَ النَّاسُ: أَمْنَا بِرَبِّ الْغُلَامِ، أَمْنَا بِرَبِّ الْغُلَامِ، فَأَتَى الْمَلِكُ فَقِيلَ لَهُ: أَرَأَيْتَ مَا كُنْتَ تَحْذَرُ؟ قَدْ وَاللَّهِ نَزَلَ بِكَ حَذْرُكَ، قَدْ آمَنَ النَّاسُ، فَأَمَرَ بِالْأَخْذِ فِي أَفْوَاهِ السُّكَّكِ، فَخُذْتُ وَأَضْرَمْتُ النَّيرانَ، وَقَالَ: مَنْ لَمْ يَرْجِعْ عَنْ دِينِهِ فَأَحْمُوهُ فِيهَا، أَوْ قِيلَ لَهُ: افْتَحِمِ، فَفَعَلُوا حَتَّى جَاءَتْ امْرَأَةٌ وَمَعَهَا صَبِيٌّ لَهَا فَتَقَاعَسَتْ أَنْ تَقَعَ فِيهَا، فَقَالَ لَهَا الْغُلَامُ: يَا أُمُّهُ اضْبُرِي فَإِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ).

واته: صوهەیب ﷺ دەگېرېتەوہ لہ پېغەمبەرہوہ ﷺ، کہ فەرموویەتی: لہ پېش تېوہدا ھوکمرانئیک ھەبوو، جادووگەرئیکى ھەبوو، دواى ئەوہى جادووگەرەکہ کەوتە تەمەنەوہ، بە پادشاى گوت: من کەوتووومە تەمەنەوہ، مندائیکم بو بېرە (کوپړیکى گەنج) جادووى فېر بکەم، مندائیکى بو نارد (کوپړیکى گەنج) فېرى بکات، ئەو کوپە گەنجە لەسەر رېگایەکەى کە دەچوو بو لای جادووگەرەکہ، بو ئەوہى جادوووى لى فېر بى،

خوپەرستېك (گۆشەگىرىك) ھەبوو، دانىشت و گوئی له قسەكەى گرت و پیتی سەر سام بوو، بۆیه ھەموو رۆژیک كه ده چوو له جادوو گەرەكەو به لای راهیبهكه دا دەرۆی، له لای دادەنیشت، كاتیک چوو بۆ لای جادووگەرەكه (دیاره تۆزیک دوا كهوتو)، لێیدا، ئەویش ئەوێ بۆ راهیبهكه باسكرد، سكا لای خوێ لای ئەو كرد، ئەویش گوئی: ئەگەر له جادوو گەرەكه ترسای، بلی: له مائی دوايانخستوم و، ئەگەر له مائیش ترسای، بلی: جادووگەرەكه رايگرتم، ئیدی لەسەر ئەو حالەتە بەردەوام بوو، رۆژیک ژيانداريكي مەزن ھات، رپی به خەلك گرتبوو، نەیدەھيشت خەلكەكه بپروا، (له رپوايەتی دیکەدا ھاتو، كه شیر بوو)، گوئی: ئەمپۆ دەزانم داخۆ جادوو گەرەكه باشترە ياخود راهیبهكه؟ بەردیكي ھەلگرت و گوئی: ئەى خوايە! ئەگەر رپیازی راهیبهكه له لای تۆ خۆشەويستەرە له ھى جادووگەرەكه، بەم بەردەى دەياویم ئەو ژياندارە، ئەو دەعبايە بكوژ، بۆ ئەوێ خەلكەكه بپروا، ئەو بوو بەردەكەى تىگرت و كوشتی و خەلك رپیشت، ئەویش چوو لای راهیبهكهو بۆی گپرايەو (ئەو كۆرە گەنجە ھەوالی پێدا)، راهیبهكهش پیتی گوت: رۆلە! ئەمپۆ تۆ له من گەرەتري، كاری تۆ گەيشتۆتە ئەوێ من دەيبنم، بىگومان تۆ تاقى دەكریئەو، ئنجا ئەگەر تاقىكرایەو، باسى منیان بۆ مەكه، ئیدی ئەو بوو ئەو كۆرە گەنجە، لالی زگماك و بەلەك و ھەموو جوړە نەخۆشەكانى بە فەرمانى خواى پەرورەدگار، چاك دەكردنەو، يەكێك لەوانەى ھاوئىنى پادشا بوو، كوێر بوو بوو، بىستی گەنجیكى وا ھەيە، چوو بۆ لای و دیاریى و خەلاتى زۆرى بۆ بردن، گوئی: ئەو دیاریانەى ھىناو من ھەموویان بۆ تۆ، ئەگەر چاكم بکەيەو، ئەویش گوئی: من كەس چاك ناکەمەو، بەلكو خوا خەلك چاك دەكاتەو، ئنجا ئەگەر بپروا به خوا بىنى، منیش له خوا دەپاریمەوخوا شىفات دەدا، ئەو ھاوئىشینەى ھوكمران ئىمانى به خوا ھىنا، ئەویش دوعاى بۆ كردو خواى پەرورەدگاریش شىفاى داو چاك بۆو، ئەو ھاوئىشینەش چوو بۆ لای ھوكمران و له لای دانىشت وەك چۆن جاران دادەنیشت، بە چاوساغى (دیاره كه چاوەكانى كوێر بوون، وازی له كۆرە مەجليسەكەى ھىناو)، ھوكمرانەكه پىگوت: كى چاوتى چاك كردهو؟

گوتى: پەرۋەردگارىم.

گوتى: بۆچى جگە لە من پەرۋەردگارىكى دىكەت ھەيە؟

گوتى: پەرۋەردگارى من و پەرۋەردگارى تۆش خوايە.

ئىدى حوكمرانەكە گرتى و زۆر ئەشكەنجەيدا، تاكو لە ژېر ئازارو ئەشكەنجەي زۆردا
ناوى غولامەكەي پى گوت، (كە ئەو كۆرە گەنجە بۆتە ھۆي چاككردەنەۋى من)، كۆرە
گەنجەكەيان ھىنا.

پادشا پىيگوت: ئەي رۆلە! جادوو كردنى تۆ گەيشتۆتە ئەو ئەندازەيە لالى و زگماك
و بەلەك چاك بکەيەۋەو، ئاوا بکەي و ئاوا بکەي؟

كۆرە گەنجەكە گوتى: من ھىچ كەس چاك ناكەمەۋە، بەلكو خوا چاكىان دەكاتەۋە.
پادشاش گەنجەكەي گرت و بەردەوام ئازارى داو ئەشكەنجەي دا، تاكو لە ژېر ئازارو
ئەشكەنجەدا ناوى راھىيەكەي پىگوت، راھىيەكە ھىترا.
پىي گوترا: لە دىنەكەت ھەلگەرپۆۋە؟

ئەۋىش ئامادە نەبوو ھەلگەرپۆتەۋە، بۆيە مشارىكىيان ھىنا، لەسەر تەپلى سەرييان
داناو، دوو لەتيان كردو دوو لەتەكەي بەملاولادا كەۋتن، دوايى ھاۋنشىنەكەي حوكمرانىيان
ھىنا، پىيگوترا: لە دىنەكەت ھەلگەرپۆۋە! بەلام ئامادە نەبوو ھەلگەرپۆتەۋە، بۆيە
مشاريان لەسەر تەپلى سەري ئەۋىش داناو ئەۋىشيان دوو لەت كرد، ھەر لەتکەي بە
لايەك دا كەۋت، دوايى ئەو كۆرە گەنجەيان ھىناۋ پىيگوترا، لە ئاينەكەت ھەلگەرپۆۋە!
بەلام ئامادە نەبوو، حوكمرانەكەش تەسلىمى چەند كەسىكى كرد، لە ھاۋەلەكانى و
گوتى: بىبەن بۆ فلان چىايەي فلان شوين، شوينىكى بەرزو سەري بخەن بۆ سەري، ھەر
كاتىك گەيشتنە لووتكەكەي، ئەگەر لە ئاينەكەي ھەلگەرپۆۋە، ئەگەرنا لەۋپرا فرىي
بدەنەخوار، برديان و، چوونە سەر ئەو چىايە، ئەو كۆرە گەنجەش گوتى: ئەي خوايە!
بەو شىۋەيەي بۆ خۆت پىت چاكە، ئەۋانەم لە كۆل بکەۋە، چىايەكەش لەرزى و ئەۋان
ھەموو كەۋتە خوارو، مردن، ئەۋىش بە رۆيشتن ھات بۆ لاي پادشا.

پادشا پېيگوت: ھاۋەلەكانت چىيان كرد؟

گوتى: خوا له كۆلى كردمه‌وه.

ئىنجا تەسلىمى كۆمەللىكى دى له ھاۋەلانى كردو گوتى: بېبەن سواری به‌له‌مىكى بکەن، يان سواری كه‌شتىبەكى گچكەى بکەن، بېبەنه‌ نىۋەراستى دەريا، ئىنجا ئەگەر له ئايىنبەكەى ھەلگەراپەۋە، ئەگەرنا فرېى بدەنه‌ نىۋ دەريا، برديان، بۆ نىۋ دەريا، گوتى: ئەى خوايە! بەو شىۋەيەى بۆ خۆت پېت چاكە، ئەوانەم له كۆل بکەۋە.

كه‌شتىبەكه‌ ھەلگەراپەۋەو ئەوان ھەموويان غەرق بوون، ئەۋىش به‌ رۆيشتن ھاتەۋە بۆ لای پادشا.

پادشا پېيگوت: ھاۋەلەكانت چىيان كرد؟

گوتى: خوا له كۆلى كردمه‌وه.

ئىنجا به‌ پادشاى گوت: تۆ ناتوانى من بكوژى، تاكو چى بۆ خۆم پېت دەلېم، وانەكەى.

گوتى: چىيە؟

گوتى: خەللك ھەموۋى كۆبكەۋە له مەيدانىكدا، منىش به‌ قەدى دارخورمايەكەۋە ھەلۋاسەۋ، له تير دانەكەى خۆم تيرىك دەريئەۋ، بېخە نىۋ كەۋانەۋە، ئىنجا بلى: به‌ ناۋى خوا پەرۋەردگارى ئەۋ مندالە، (ئەۋ كوپرە گەنجە) و تيرەكەم تى بگرە، ئەگەر واتكرد، ئەۋ كاتە زەفەرم پى دەبەى و دەمكوژى.

ھوكمرانەكه‌ خەللكەكەى كۆكردەۋە له مەيدانىكدا، ئەۋىشى به‌ قەدى دارخورمايەكى بەرزەۋەى ھەلۋاسىي، (كه‌ دياربى له ھەموۋان)، دوايى تيرىكى له تيردانەكەى دەرھىئا، (له تير دانى ئەۋ كوپرە گەنجە) و، تيرەكەى خستە نىۋ كەۋانەۋەو گوتى: (باسم الله، ربّ الغلام)، به‌ ناۋى خوا پەرۋەردگارى ئەۋ كوپرە گەنجەۋ، تيرەكەى تېگرت، تيرەكەش به‌ لاجاينگى كەۋت (صدغ) نىۋان چاۋو گوئيە، ئەۋ كوپرە گەنجەش دەستى خستە سەر لاجاينگى خۆى (سەر برىنەكەى، ئەۋ شوئىنەى تيرەكەى تىدابوۋ)، ۋەفاتى كرد.

خەلکیش ھەموویان گوتیان: (أَمَّا رَبِّ الْغَلَامِ، أَمَّا رَبِّ الْغَلَامِ، أَمَّا رَبِّ الْغَلَامِ)، سى جاران گوتیان: بىرومان بە پەرورەدگارى ئەم کورە گەنجە ھىنا، بىرومان بە پەرورەدگارى ئەم کورە گەنجە ھىنا، بىرومان بە پەرورەدگارى ئەم کورە گەنجە ھىنا، کەسانىک ھاتن بۆ لای پادشاو پىي گوترا: بىنىت ئەوھى لىي دەترساي! ئەوھى لىي دەترساي، سویند بە خوا ھاتۆتە دى و، خەلک ھەموویان بىروايان ھىناو! ئەویش فەرمانى کرد، لە دەروازەو زارى کۆلانەکاندا خەندەك لیدران و ئاگریشان تیدا کرايەو، ھوکمپرانە کەش گوتى: ھەر کەسێک لە دینە کەى ھەلنەگەرايەو، بىسووتىنن، يان: پىي بگوترى: پچۆ نۆي، ئەوانىش بەو شىوھيان کرد، ھەتا ئافرەتیک ھات، مندالیکى گچکەي پى بوو، (لە رىوايەتى دیکەدا دەلى: مندالە کە شىرى دەخوارد، مەمكى دايكى لە زارى دابوو)، ئافرەتە کە ترساو گەرايەو، بەرەو دوا، مندالە کە {کە شىرە خۆرە بوو، قسەي نە دەکرد}، پىي گوت: ئەي دايە! خۆت رابگرە، تۆ لەسەر ھەقى (بەو شىوھيە ئەو ھوکمپرانە ستەمکارە کۆتايى بەو کۆمەلە بىروادارە ھىنا).

ھەلبەتە ئەم بەسەرھاتە تىشكى باشى بۆ خستىنە سەر چەمک و واتاي ئايەتە موبارە کەکان، ئىستاش ماناي گشتىي ئايەتەکانى دەکەين بە کورتىي:

﴿سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّ الْعَرْشِ الْجَمِيِّ﴾، بە ناوى خواي بە بەزەيى بەخشندە، واتە:

۱- بە ناوى خواي بە بەزەيى بەخشندە، دەست بە خويندنى ئەو سوپرەتە قورئانييە دەکەم.

۲- تەنيا بۆ خوا دەيخوینم و پەرنامەندىي وى پى خوارم.

۳- بە پىي بەرنامەي خوا، دەيخوینم.

۴- بە ھەول و توانايەك کە خوا بۆي پەرەخساندووم، دەيخوینم.

خوا دەفەرەموى: ﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾، سویند بە ئاسمانى خواوێن بورجەکان، دوايى لە بارەي بورجەکانەوھ قسە دەکەين و، زۆربەي زانايان دەلین: مەبەست پىيان ئەستىرەکانن، ھەر کام لە ئەستىرە و کەھکەشان و گەلە کەھکەشانانە، وەك قەلاو کۆشكى گەورە وان، ﴿وَالْيَوْمِ الْوَعْدِ﴾، سویندیش بە پۆژي بەلیدراو، کە مەبەست

پیی پوژی دواییه، که خوا به لئینی داوه، بیهیئتیه دی، ﴿وَشَاهِدْ وَمَسْهُودٌ﴾ سویند به بینهرو به بیناویش، یاخود به بابای تامادهو، که سیک که خه لکی لهلا تاماده دهبن.

وه لمی سئ سوینده کان نه هاتوهو، زوره ی زانایان ده لئین: نه وه یه که پوژی دوایی هه قهه دی، تنجا خوا ﴿بِهِ﴾ به سه رهاتی تهو کو مه له ئیمانداره ی به ستم کو زراون، ده گپرتیه وهو ده فهرموئ: ﴿قِيلَ اصْحَبِ الْاُخْدُوْدَ﴾ هاوه لانی چاله که به کوشت بچن، نه فرینیان لی بی، ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوُوقُوْدِ﴾ ناگریکی خاوهن سووته مه نیی که له ئیو چاله که دا کرد بوو یانه وه، ﴿اِذْهُمْ عَلٰی قُودٍ﴾ کاتیک خویشان دانیشتبوون له قهراغه کانی و ده ور به بری چاله که، واته: نه وانه ی پرواداران یان ده سووتاندن، خویشان لهو کاته دا دانیشتبوون، ﴿وَهُمْ عَلٰی مَا يَفْعَلُوْنَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُودٌ﴾، نهوان له سه ره تهو ی به پرواداران یان ده کرد، خویشان بینهرو تاماده بوون و، له بهر چاوی نهوان قرچ قرچ ده سووتان، ﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ اِلَّا اَنْ يُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ﴾، هیچیشیان لی به عهیب و ره خنه نه گرتن، تهو نه بنی که پروایان هه بوو به خوی زالی ستایشکراو، تاکه عهیب و کهم و کوو پیان له چاوی سووتینه ره کانداهه ره تهو بوو، که ئیمان یان به خوا هه بوو، ﴿الَّذِيْ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾، تهو خواجه ی حوکمرانیی ئاسمانه کان و زهوی بهس هی تهو، ﴿وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، خواش بینهرو چاودپرو ناگاداره به سه ره هه موو شتیکه وه.

﴿اِنَّ الَّذِيْنَ فَنُوْا الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَبْتُؤُوْا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيْقِ﴾، به دلبایی نه وانه ی تازاری پیوانی پروادارو تافره تانی پرواداریان داوهو دواییش نه که راونه وه، په شیمان نه بوونه وه، ﴿فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ﴾، نه وانه تازاری دوزه خیان بو هه یه، ﴿وَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيْقِ﴾، هه روه ها تازاری سووتینه ریشیان بو هه یه، چونکه سزای دوزه خ مهرج نیه ته نیا سووتاندن بی، دوزه خ زه مه ره یرو زه ققووم و غیسلینیش و، قه مچی ئاسن و زنجیرو کووت و زور شتی دیکه شی تیدایه، ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ هُمْ جَنَّتُ جَنَّةٍ مِّنْ حَتَمًا اَلَا تَنْهٰرُ ذٰلِكَ الْغُورُ الْكَبِيْرُ﴾، به دلبایی نه وانه ی پروایان هیناوهو کردهو باشه کان یان نه جامداون، باخه کان یان بو هه ن پروواریان به ژیردا ده رپون، ﴿ذٰلِكَ الْغُورُ الْكَبِيْرُ﴾، تا تهو برده نه وهو به ئامانج گه یشتنی گه وره یه.

﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ﴾، به دنیایی پهلاماردان و زهبری پهروه‌ردگارت زور سه‌خت و تونده، ﴿إِنَّهُ هُوَ يُدِيُّ وَيُعِيدُ﴾، نهو بهس خوئی دروست ده‌کات و ده‌شیانگیریت‌هوه، واته: ده‌ستپنکی دروست‌کراوان له خویه‌هوه، دواى نه‌هوش، ده‌یامرینتی و ده‌شیانگیریت‌هوه، ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ﴾، ههر نه‌ویش زور لی‌بورده‌ی زور خو‌شویسته، به‌نده چاکه‌کانی خوئی خو‌شده‌وین، ﴿ذُو الْأَعْرَاشِ الْحَجِيدُ﴾، خاوه‌ن ته‌خته‌و شکو‌داری ههره به‌رزیسه، خویندراویشته‌وه: ﴿ذُو الْأَعْرَاشِ الْمَجِيدُ﴾، نهو کاته‌ش (مجید) ده‌بیته سیف‌هت بو عه‌رش، واته: خاوه‌ن عه‌رشی شکومه‌نده، ﴿فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ﴾، نه‌نجامده‌ری ههر شتی‌که بیه‌وی، ههرچی بیه‌وی، نه‌نجامی ده‌دا.

﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ الْجُمُودِ﴾، ئایا باس و خواسی سه‌ربازه‌کانت پښ نه‌گه‌یشتوه؟ نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ! یان نه‌ی ههر که‌سیک! که قورئان ده‌خوینتی، ﴿فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ﴾، وه‌ک نمونه: فیرعه‌ون و سو‌بایه‌که‌ی، ههره‌وها (که‌لی) نه‌موود، که له نیوه دورگی عه‌رهبی دا بوون، پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یان ناوی (صالح) عليه السلام بوو، که له ته‌فسیری سو‌ورده‌تی (الحجر) دا به ته‌فصیل باسی به‌سه‌رها‌ته‌که‌یا‌مان کرد.

﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ﴾، به‌لکو نه‌وانه‌ی بی‌پروا بوون، له به درؤ دانان دان، واته: له به درؤ دانانی پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ نغرو و نقووم بوون، ﴿وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ﴾، خواش له پشتیانه‌وه دوه‌ره دهره، خوا ده‌وری داون و، له سزاو توله‌ی خوا دهر‌باز نابن و دهر‌ناچن.

﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ﴾، (وانیه وه‌ک ئیوه ده‌لین: که نه‌فسانه‌ی قورئان پی‌شینان بی و موحه‌ممه‌د هه‌لیبه‌ستبی)، به‌لکو نه‌وه قورئان‌تیکی خاوه‌ن شکو پایه به‌رزه.

﴿فِي لَوَجٍ مَّخْفُوظٍ﴾، له ته‌ختیک‌دایه، پاریزراوه، واته: لهو ته‌خته‌دایه‌و ته‌خته‌که‌ش پاریزراوه که شه‌یتانه‌کان ده‌ستیان بی‌گاتتی، خویندراویشته‌هوه: ﴿فِي لَوَجٍ مَّخْفُوظٍ﴾ واته: نهو قورئانه له ته‌ختیک‌دایه‌و، قورئانه‌که‌ش خوئی پاریزراوه له‌وه‌ی هیچ که‌س ده‌ستی بی‌گاتتی، به گو‌رین و ده‌ستکاری کردن و که‌م و زیادی تی‌داکردن، وه‌ک بی‌پروایه‌کان گومانیان ده‌برد، که موحه‌ممه‌د ﷺ به ناوی خواى په‌روه‌ردگار هوه شتیکی گو‌تبی!

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

سوئىد خواردنى خوا ﷻ بە ئاسمانى خاۋەن بورجەكان و، پۇژى بە ئىندرا و بىنەر و

بىنارو:

خو دەفەرموى: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝۱ وَالْيَوْمِ الْوَعْدِ ۝۲ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝۳﴾

شىكىردنەۋەى ئەم ئايەتەنە، لە سى برگەدا:

۱- ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾، سوئىد بە ئاسمانى خاۋەنى بورجەكان، ﴿الْبُرُوجِ﴾، كۆى (برج)ە، كە لە زمانى عەرەبىدا ھەم بە ماناى (قصر) دى، يانى: كۆشك و بىنايەكى بەرزو گەۋرە، ھەم بە ماناى (حِصْن)، قەلئە دى، بۇيەش خوا ﷻ ئاسمانى بەو شىۋەى ۋەسەف كىردە، چۈنكە ھەر كۆمەلە ئەستىرەيەك لە ئاسماندا شىۋەى قەلئە، كۆشكىكى بەرز دەكەن.

ھەندىك لە زاناينىش دەلەن: ئىمە ئىستا ۋشەى (برج) بە كاردىنەن كە بە (بروج) كۆدەكرىتەۋە، بۇ ئەو ۋىستگانەى كاتىك زەۋى بە دەۋرى خۇردا دەخولىتەۋە، ھەر مانگە لە ۋىستگەيەكدا دەپ و پى دەگوتى: (برج).

ھەندىكىش گوتۇۋىانە: مەبەست پى بورجەكانى مانگە، مانگ كە بە دەۋرى زەۋىدا دەخولىتەۋە، بىست و ھەشت (۲۸) قۇناغ و بورجى ھەن، ھەر چۆن بى، خوا ﷻ سوئىدى خواردە بە ئاسمانى خاۋەن بورجەكان.

۲- ﴿وَالْيَوْمِ الْوَعْدِ﴾، سوئىد بە پۇژى بە ئىندرا، ۋەك خوا ﷻ لە شىۋى دىكەدا دەفەرموى: ﴿ذَلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۝۴﴾ المعارج، واتە: ئەۋە ئەو پۇژىيە كە

بەلئىيان پىدەدرا، كە پۆژىك دى مرقۇقە كان تىدا ھەلدەستىرنەنەو ھە زىندوو دەكرىنەو، سزاو پاداشت پوويان تىدا دەكات، كەواتە: ﴿وَالْيَوْمَ الْمَوْعُودُ﴾، يانى: ئەو پۆژەي خوا بەلئىنى داو، بى، كە پۆژى دوايىھە.

(۳) - ﴿شَاهِدٌ وَمَشْهُودٌ﴾، سوئند بە شاھەدو شاھەدىي لەسەر دراو.

(شَاهِد)، كەسكە شاھەدىي دەدا، (مَشْهُود) یش كەسكە شاھەدىي لەسەر دەدرى، ياخود: (شَاهِد)، بە مانای بىنەر، (مَشْهُود)، واتە: بىنراو، ئنجا ئايا مەبەست بەو بىنەر و بىنراو، كىن؟

أ- ھەندىك گوتوويانە: بىنەرەكان فرىشتەكانن و، بىنراوكان مرقۇقەكانن، ھەرۈھە جندەكانىش كە فرىشتەكان كردهوكانيان دەبىنن، تۆماريان دەكەن.

ب- ھەندىكىش گوتوويانە: بىنەر خواي بەرزى مەزنەو، بىنراوكانىش خەلكە، خوا دەيانبىن و ئاگای لىيانە.

ج- ھەندىكىش گوتوويانە: (شَاهِد)، ھەموو ئەوانەن كە دەتوانن بىنن و، ئامادە بن لە لاى شت و ئاگادارى بن، (مَشْهُود) یش، ئەوانەن كە دەگونجى بىنن و، ئاگادارىي حال و بايان بكرى.

خواي پەرۈردگار ئەم سى سوئندانە دەخوات، بەلكو چوار سوئندىش: سوئند بە ئاسمانى خاوەن بورجەكان، سوئند بە پۆژى بەلئىندراو، سوئند بە بىنەر و بىنراو، بەلام ئايا وەلامى سوئندەكە چىيە؟

زانايان لەو بارەوہ را جاييان ھەيە، چونكە وەلامى سوئندەكە ديار نىە:

۱- ھەندىك گوتوويانە: وەلامەكەي ئەوہيە: دلئابن كە زىندوو دەكرىنەو.

۲- ھەندىك گوتوويانە: ھەر لە خودى ئايەتەكاندا دەلالەت لەسەر وەلامى سوئندەكە ھەيە، كە دەفەرموى: ﴿قُلْ أَتَحْسَبُ الْأَشْدُودُ﴾، بە كوشت بچن ھاوہلانى چالەكە،

واتە: وهك چۆن ئەوان بە كوشتچوون، بېيروايەكانى پۆژگارى تۆش ئەى موحه مەد ﷺ! ئەگەر وازنەهێنن و، لەسەر كوفرو خراپەى خۆيان بەردەوام بن، ئەوانىش بەو جورە بە كوشت دەچن و سزا دەدرێن.

۳- هەندىكى دىكەش گوتووينا: وهلامى ئەو سویندە ئەوهیه كه دواىى خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ﴾، ئەوه وهلامەكهیهتى: بە دنیایی ئەوانەى پیاوانى بروادارو ئافرهتانی بروادریان ئەشەكهجهو سزار داو، دوايش نهگهراونهوه، سزای دۆزهخ و سزای سووتینهريان ههیه.

۴- هەندىكى دىكەش گوتووينا: وهلامى سویندەكه ئەوهیه كه خوا دواىى دەفەرموى: ﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ﴾، بە دنیایی پهلامارو گرتنى پهروهردگارت زۆر سهخت و تونده.

ئەوهى گرنگه ئەوهیه كه خوا سبحانهو تعالى وهلامى سویندەكهى نهخستۆته ڤوو، لێرهو له چەند شوێنى دىكەش له قورئاندا، بۆ ئەوهى ههم ئەوانەى باسماى كردن، بگريتهوهو، هەر شتىكى دىكەش كه لهگهڵ ڤهوتى ئايهتهكاندا بگونجى، بىگريتهوه.

قەسەھەکی کورت لەسەر بورجەکان

دەربارەی بورجەکان (ئەبن عاشور) پوونکردنەوێهەکی جوانی داو، بە باشمزانێ بیهێنم^(۱)، دەڵێ:

(الْبُرُوجُ السَّمَاوِيُّ يَتَأَلَّفُ مِنْ مَجْمُوعَةٍ نُجُومٍ قَرِيبَةٍ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ، لَا تَخْتَلِفُ أَعْدَادُهَا أَبَدًا، وَإِنَّمَا سُمِّيَ بُرْجًا لِأَنَّ الْمُصْطَلِحِينَ تَخَيَّلُوا أَنَّ الشَّمْسَ تَحِلُّ فِيهِ مُدَّةً فَهُوَ كَالْبُرْجِ، أَيْ الْقَصْرِ، أَوْ الْحِصْنِ، وَلَمَّا وَجَدُوا كُلَّ مَجْمُوعَةٍ مِنْهَا يُخَالُ مِنْهَا سَكَلٌ لَوْ أُحِيطَ بِإِطَارٍ لِحَظٍّ مَفْرُوضٍ، لَأَشْبَهَ مُحِيطُهَا مُحِيطَ صُورَةٍ تَخَيَّلِيَّةٍ لِبَعْضِ الذَّوَاتِ مِنْ حَيَوَانٍ أَوْ نَبَاتٍ أَوْ آلَاتٍ، مَيَّزُوا بَعْضَ تِلْكَ الْبُرُوجِ مِنْ بَعْضٍ بِإِصَافَتِهِ إِلَى اسْمٍ مَا تُشَبِّهُهُ تِلْكَ الصُّورَةُ تَقْرِيبًا، فَقَالُوا: بُرْجُ الثَّوْرِ، بُرْجُ الدَّلْوِ، بُرْجُ السُّنْبُلَةِ مَثَلًا).

واتە: بورجی ئاسمانیی لە کۆمەڵێک ئەستێران پێک دێ، کە هەندێکیان لە هەندێکیان نیزیکن و، ماوەکانیان ناگۆڕێن و، لە یەک ئاستدا دەمێننەوێ بە نسبەت، تێمەیی دانیشتووای زەووییەو، بۆیەش بەو کۆمەڵە ئەستێرەییە گوتراو: (بورج)، چونکە ئەوانەیی ئەو زاراوەیان بەکارهێناو، و هاتۆتە بەرچاویان، کە خۆر ماوەیەکی لەو شوێنەدا دەمێنێتەو، بۆیە وەک کۆشکێک، یان وەک قەلایەکی وایە، ئنجا لەبەر ئەوەی هەر کام لەو کۆمەڵە ئەستێرانە، ئەگەر بە هێڵێکی گریمانەیی بکێشێ، وێنەکی وەک وێنەی هەندێک لەو شتانەیە، وەک ئازەل، یان ڕووەک، یاخود ئامێران، بۆیە هەندێک لەو بورجانەیان پالداوێتە لای ناوی، یەکێک لەو شتانەیی پێی دەچێ، گوتووایە: بورجی گا، بورجی دۆلچە، بورجی گۆڵە گەنم، یاخود گۆڵە جو.

شایانی باسە: بورجەکان دوازدە (۱۲) بورجن، کە ئەمانەن بە عەرەبی و مانایەکانیشیان بە کوردیی:

(۱) التحرير والتنوير، ج ۱۲، الجزء: ۳۰، ص ۴۲۸.

- ۱- (حَمَلٌ): بەرخ.
 - ۲- (نُّورٌ): گا.
 - ۳- (جُوزَاءُ): گويز.
 - ۴- (سَرَطَانٌ): قَرژال.
 - ۵- (أَسَدٌ): شیر.
 - ۶- (سُنْبُلَةٌ): گولە گەنم، یاخود گولە جو.
 - ۷- (مِيزَانٌ): تەرازوو.
 - ۸- (عَقْرَبٌ): دووپشك.
 - ۹- (قَوْسٌ): كەوان.
 - ۱۰- (جَدِيٌّ): كاريلە.
 - ۱۱- (الدُّلُو): دۆلچە ئەوەى ئاوى پىن لە بىر ھەلدینجىن.
 - ۱۲- (خُوتٌ): ماسى، یاخود نەھەنگ.
- كاتى خۆیشى لە تەفسیری سوورەتی (الحجر)دا، ديسان باسى بورجە کاھمان کردوہ.

مه‌سه‌له‌ی دووه‌م:

هه‌په‌شه‌کردن له هاوه‌لانی چاله‌که که ناگری تیدا کرابوووه، بی‌پروایانی سته‌مکار پروادارانیا تیدا ده‌سووتاندن و خوشیان ته‌ماشایان ده‌کردن، ئه‌وه‌ی لیشیان به‌په‌خنه ده‌گرتن ته‌نیا پرواهینایان بوو به‌خوای حوکمرانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی، بی‌گومانیش ئه‌شکه‌نجه‌ده‌رانی پروادارانی په‌شیمان نه‌بووه‌وه، سزایان دۆزه‌خه، پروادارانی کردار باشیش بردنه‌وه‌ی گه‌وره‌یان به‌قسمه‌ت ده‌بن، که به‌هه‌شته‌کانی خوان ﷻ:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿قِيلَ اصْعَبُ الْاِخْدُوْدُ ۝۱۰ النَّارُ ذَاتِ الْوَقُوْدِ ۝۵ اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ ۝۶ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُوْنَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُوْدٌ ۝۷ وَمَا نَقَمُوْا مِنْهُمْ اِلَّا اَنْ يُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ۝۸ الَّذِيْ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝۹ اِنَّ الَّذِيْنَ فَنُوْا الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوْا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيْقِ ۝۱۰ اِنَّ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنَّٰتٌ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ ۝۱۱﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م، ئایه‌تانه، له یازده‌ پرگه‌دا:

(۱) - ﴿قِيلَ اصْعَبُ الْاِخْدُوْدُ﴾، هاوه‌لانی چاله‌که به‌کوشت‌بچن.

ئه‌مه‌ لی‌ره‌دا:

أ- یان هه‌په‌شه‌کردنه، واته: به‌کوشت ده‌چن، هه‌رچه‌نده به‌پا‌بردوو هیتراوه.

ب- یاخود: نزای خراپه‌ لێیان و له هه‌ردوو حاله‌تدا واته: ئه‌وان شایسته‌ی ئه‌وه‌ن به‌کوشت بچن و سزا بدرێن (دُعَاةٌ عَلَيْهِمْ بِالْهَلٰکِ وَالْعَذَابِ)، نزاو تووک لێکردنیانه به‌فهوتان و سزاو ئازاردان، وشه‌ی: ﴿الْاِخْدُوْدُ﴾، پیشتیش باسما‌ن کرد، که له (خَد) هوه‌ هاتوه، (خَد و اخدود)، هه‌ردووکیان به‌مانای چال دین، که له‌کۆلمه‌ی مروّقه‌وه هاتوون.

﴿الْأَخْدُودُ﴾، چەند وشەییەکی دیکەش هەن لە زمانی عەرەبیی دا لەسەر ئەو کێشە، وهك:

۱- (أحوسي)، نشینگەی پەرەور، ئەو شوێنەی کە مریشک بەلندەیی هێلکە کەر دەگەرێت هەتا پەیدای دەکات تاکو هێلکەیی تێدا دا بنێ.

۲- (أسلوب)، شیواز.

۳- (أقتوم)، پێکەێنەری شتێک.

۴- (أضحوك)، جاری وایە، بۆ مێینە (مؤنث) یش دێ، (أضحوكة)، مایەیی پێکەنین.

۵- (أطروحة)، پرۆژەییەك، نەخشەییەك کە پێشکەش دەکری.

کە دەفەرموێ: ﴿قِيلَ أَضْعَبُ الْأَخْدُودُ﴾، هاوێلانی چالەکە بە کوشت بچن، وشەیی: ﴿أَضْعَبُ﴾، هاوێلان، خاوەنان، هەم ئەوانە دەگرتەوێ کە فەرمانیان کردووە بە هەلکەندنی چالەکە، هەم ئەوانەیی چالەکەیان هەلکەندووە، هەم ئەوانەیی ناگریان تێدا کردۆتەوێ، هەم ئەوانەیی سەرپەرشتییان کردووە، برۆادارەکانیان خستوونە ئێو ئەو چالە ناگر تێداکراوانەوێ.

۲- ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ﴾، (ئەو چالەیی بریتی بوو لە ناگریکی خاوەن سووتەمەنیی) کە لەوێدا کرابوو، (الْوَقُودُ: اسْمٌ مَا تَوَقَّدُ بِهِ النَّارُ مِنْ حَطَبٍ وَنَقَطٍ وَغَيْرِهِمَا)، (وَقُودٌ) ئەو سووتەمەنییە کە ناگری پێ دادەگیرسێ، لە دارو لە نهوت و جگە لە ئەوانەش.

بێگومان: ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ﴾، جێداری گشتگیر (بَدَلُ أَشْتِمَالِ) ه، بۆ ﴿الْأَخْدُودِ﴾، یانی: سەرچەم چال و خندێکە کە ناگر بوو، پێکراوو لە ناگر.

یاخود: جێگری هەندێک (بَدَلُ الْبَعْضِ) ه، واتە: هەندێک لەو چالە بریتی بوو لە ناگر.

۳- ﴿إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ﴾، یادبکەوێ! کاتێک ئەوان لەسەری دانیشتبوون، یانی: لەسەر کە نارو فەراغەکانی چالەکە دانیشتبوون.

راناۋى ئەوان ﴿هَب﴾ دەچىتەۋە بۇ ﴿أَصْحَبُ الْأُحْدُودِ﴾، واتە: ھاۋەلانى چالەكە، ھاۋەلانى چالەكەش ئەۋانەبوون كە چالەكەيان ھەلقەندەۋە، پروادارانىيان تىدا سوۋتاندوون، ئىجا خوشيان لەسەر چالەكە دانىشتوون، واتە: لە دەۋرۋوبەرو كەنارەكانى چالەكە.

۴- ﴿وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾، ئەۋان لەسەر ئەۋەش كە بە پروادارانىيان دەكرد، ئامادەۋە بىنەر بوون، واتە: لەبەر چاۋى ئەۋان ئەگەر پىاۋ بوون، ئەگەر ئافرەت بوون، ئەگەر مىندال بوون، ھەرچى بوون لەبەر چاۋى ئەۋان، لە ئىۋو ئەۋ چالە ئاگرىنەدا دەسوۋتان.

ئىرەدا يەككىك پىسارىكى بۇ دروست دەپن كە بلى: ئەۋ پروادارانە چىيان كىرەۋو، بەۋ شىۋە دلرەقەنەۋە پىرەزايانە سزا دراۋن؟ خۋاى زاناۋ پەنھانزان ۋەلامدەداتەۋەۋ دەفەرۋى:

۵- ﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾، ھىچىشيان لى بە عەيب نەدەگرتن، جگە لەۋەى پرواىان ھەبوۋ بە خۋاى زالى ستايشكراۋ، يانى: ھىچيان لى بە رەخنە نەدەگرتن كە بە حىساب عەيب ۋ كەم ۋ كوۋرىى بى، ئەۋە نەبى كە پرواىان بە خۋاى زالى ستايشكراۋ ھىتابوۋ! ئەمە ۋەك شىعەرەكەى شاعىرە، شاعىرىك مەدھى قەۋمەكەى خۋى دەكات ۋ دەلى:

لَا عَيْبَ فِيهِمْ غَيْرَ أَنَّ سُيُوفَهُمْ
بِهِنَّ قُلُوبٌ مِنْ قِرَاعِ الْكَتَائِبِ

ھىچ عەيبىيان نىە ئەۋە نەبى كە شمشىرەكانىيان پاچاۋنەۋە، ھىندەى شەرو جەنگىيان پىنكەن.

بىگومان ئەۋەش كەم ۋ كوۋرىى ۋ عەيب نىە، بەلكو شانازىيەكى زۆر گەۋرەشە بۇ ھۆزەكەى.

(۶) - ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ئەو كەسەى ھۆكمرانىي ئاسمانەكان و زەوى ھەمووى بەس ھى ئەو.

(۷) - ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، خواش چاودیزە بەسەر ھەموو شتیکەو، بە ھەموو شتیک ئاگادارەو بینەرى ھەموو شتیکە، كەواتە: برودارانیشى دەبینى، برودارانى پیاوو ئافرەت كە سزا دەدران و، بیروایەكانیشى دەبینى، كە بەو شتێوہە تێیان پاما بوون و تەماشایان دەکردن، لە كاتی سووتێنریان دا.

(۸) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فَمَا لَمْ يَنْتَبَهُوا﴾، بەدنیایی ئەوانەى ئازارى پیاوانى برودارو ئافرەتانی بروداریان داو، دوايش نەگەرانیو دەو پەشیمان نەبوونەو.

(۹) - ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَلَهُمْ عَذَابٌ الْخَرِيقِ﴾، مسۆگەر ئازارو سزای دۆزەخیان بۆ ھەبەو، ئازارو سزای سووتێنەریان بۆ ھەبەو.

توێژەرەوانى قورئان لەو بارەوہ زۆر قسەیان کردوہ: بۆچى دواى ئەوہى خوا دەفەرمۆى: سزای دۆزەخیان بۆ ھەبەو، دەفەرمۆى: سزای سووتێنەریان بۆ ھەبەو؟! وەلامەكەشى ھەر ئەوہەو:

كە سزای دۆزەخ تەنیا سووتاندن نى، بەلكو خوا لە قورئاندا باسى کردوہ كە وێرانی سووتاندنەى خراپترین جۆرى سزای دۆزەخە، بەلام دۆزەخییەكان:

۱- كیم و زووخواشیان بە گەرودا دەكرى: ﴿وَسُئِيَ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ﴾ (۱۱) ﴿إبراهيم.

۲- زەققوومیش دەخۆن: ﴿لَاكُلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقُومٍ﴾ (۵۲) ﴿الواقعة.

۳- بە قەمچى ئاسنیش لێیان دەدرى: ﴿وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ﴾ (۱۱) ﴿الحج.

۴- لە ئیو دووكەلێشدا دەبن: ﴿فِي سَمُومٍ وَجَمِيمٍ﴾ (۴۴) ﴿وَطَلٍ مِنْ يَحْمُومٍ﴾ (۱۲) ﴿الواقعة.

۵- زۆریش ماندوو دەبن: ﴿سَارِقَهُ، صَعُودًا﴾ (۱۷) ﴿المدثر، كەبەشاخ و چىای بەرز ھەلەگێردرێن، واتە: كە دەفەرمۆى: ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ﴾، ئەوانە سزای دۆزەخیان

بۇ ھەيە، يانى: سزاي دۆزەخ بە ھەموو جوړەكانیو، **﴿وَلَهُمْ عَذَابُ الْخَرِيقِ﴾**، له نښو جوړەكاني سزاي دۆزەخيښدا، سزاي سووتيننەريان بۇ ھەيە.

﴿الْخَرِيقِ﴾، بە ماناي ناگر دى، ناگرىك كه بسووتينى و سووتينەريى.

ليړەدا جى سەرنج ئەوھيە كه خواى سبحانە و تعالى دەفەرموى: ئەوانەى پياوانى بڕوادارو ئافرەدانى بڕوداريان ئەشكەنجە داو، دوايش نەگەپاوانەو بە شيمان نەبوونەو، نازارى دۆزەخ و نازارى سووتيننەريان ھەيە، كەواتە: لەگەڵ ئەوھدا كه بېپروايان دۆستانى خويان سزاو نازارو ئەشكەنجە داو -- كه ئەمە وەك پيشناركردن و ئارەزوو كرنە بۇ گەپاوانەو بە شيمان بوونەويان -- خواى پەروەردگار ھەر لايان دەبوورى.

۱۰- **﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ هُمْ جَنَّاتُ نَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾**، بە دنيایى ئەوانەى بڕويان ھيتاوە (بە ھەموو ئەو شتانەى پيويستە بڕويان پى بهيترى)، كردهو بەشەكانيشيان ئەنجام داو (بە گشتى) ئەوانە چەندان باخيان ھەن، پووباريان بە ژيړدا دەپوڤن.

۱۱- **﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ﴾**، ئا ئەوھيە بڕدەوھى گەورە، **﴿الْفَوْزُ﴾**، (الظَّفَرُ بِالْخَيْرِ مَعَ حُصُولِ السَّلَامَةِ)، (فوز): بريتيە لە بە ئامانج گەيشتن و بە دەستھيئانى خيرو چاكە، لەگەڵ سەلامەتيى و ييمزەرەتييش دا.

ليړەدا خواى بەزرى مەزن، كه بەسەرھاتى ئەو بڕوادارەنى ھاوەلانى چالەكه بەو شيوھيە كوشتوويان و نازاريان داو، بە ئەشكەنجەدانەو بە سووتاندنەو، دەگيړيئەو، ئەو لە كاتيكد بوو كه مسولمانانى يەكەم لە مەككە، بە زۆر جوړ ئەشكەنجەدراو و ناپەھەتكراو و نازار دراو، خواى پەروەردگار ييش بە مسولمانانى مەككە، بە پياو ئافرەتەوھى فەرموو: ئيو تەماشا بكەن! لە پيش ئيوەدا كەسانىك خراپريش لە ئيوە نازارو ئەشكەنجە دراو، كەچى خوڤاگريش بوو، ئنجا ئيوەش وەك ئەوان خوڤاگر بن، پيشريش بەسەرھاتەكەمان باسكرد.

زانایان لە بارەى ئەو بەسەرھاتەو زۆر قەسیان کردووە، بەلام ئەوەى تێمە لە (صحیح مسلم) و لە ھەندێک سەرچاوەى دیکەووە ھێنامان، ئەوەیە وەك پێغەمبەرى خوا ﷺ گێراویەتەو، کە لە پێش مسوڵمانان دا ھوكمپرائێك ھەبوو، بەو شتووە ئەو خەڵکەى ئازار داو، کە نامادە نەبوون بپەرستى و دەستبەردارى خوا پەرستى ببن، زۆرىش پێدەچى مەبەست لەو بەسەرھاتەى پێغەمبەرى خوا ﷺ گێراویەتەو، ئیوەرۆكى ئەم ئایەتە موبارەکانە بى، ئەویش لەگەڵ ئەو ھەل و مەرج و واقعە سەخت و دژوارەى مسوڵمانان لە قۆناغى مەككەدا کەتییەدا بوون، پر بە پىست و گونجاو بوو، واتە: ئیوەش ئەو جوړە کەسانە بکەنە سەر مەشقى خۆتان و تەماشای ئەوان بکەن.

(ابن عاشور) لە تەفسیرەکەى خۆیدا^(۱)، ناوی ژمارەیکە لە پیاوانى پرودادارو ئافرەتانی پرودارى ھێناو، کە ئازارو ئەشکەنجە دراو، ھەرۆھە ناوی چەند کەسیکی ھێناو کە ھەلگەپاونەو، ئەوانەى لە پیاوان ئازار دراو:

ئەو پیاوانەى ئازاردراو:

(يٰۤاَيُّهَا بَنُو رِبَاعٍ، كَانَ عَبْدًا لِأُمَيَّةَ بْنِ خَلْفٍ فَكَانَ يُعَذِّبُهُ، وَأَبُو فُكَيْهَةَ كَانَ عَبْدًا لِصَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةَ، وَحَبَّابُ بْنُ الْأَرْتِّ كَانَ عَبْدًا لِأُمِّ أَهْمَارٍ، وَعَمَارُ بْنُ يَاسِرٍ، وَأَبُوهُ يَاسِرٌ، وَأَخُوهُ عَبْدُ اللَّهِ، كَانُوا عِبْدًا لِإِبْنِ حَذِيفَةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ فَوَكَّلَ بِهِمْ أَبَا جَهْلٍ، وَعَامِرُ بْنُ فُهَيْرَةَ كَانَ عَبْدًا لِرَجُلٍ مِّنْ بَنِي تَيْمٍ)

واتە:

۱- (يٰۤاَيُّهَا بَنُو رِبَاعٍ): کۆیلەى ئومەییەى کورى خەلەف بوو، ئازارى دەدا.

۲- (أَبُو فُكَيْهَةَ): ئەویش کۆیلەى صفوانى کورى ئومەییە بوو.

۳- (حَبَّابُ بْنُ الْأَرْتِّ): کۆیلەى ئافرەتێك بوو بە ناوی (أُمُّ أَهْمَارٍ).

- ۶۵۵- (عَمَّارُ بْنُ يَاسِرٍ، وَأَبُوهُ يَاسِرٌ، وَأَخُوهُ عَبْدُ اللَّهِ): ئەوانىش كۆيلەي (أَبُو حَدَيْقَةَ) بوون، ئەويش ئەبوو جەھلى لىراسپاردىبوون، ئازارو ئەشكەنجەيان بدات.
- ۷- (عَامِرُ بْنُ قَهْرَةَ)، ئەويش كۆيلەي پياوڭ بوو لە بەنى (تَيْم).

ئەو ئافرىدەتەلى ئازاردراون:

- ۱- (حَمَامَةُ أُمُّ بِلَالٍ أُمَةٌ أُمِّيَّةٌ بِنُ حَلْفٍ): ھەمامە دايكى بىلالى ھەبەشەيى، كەنيزەكى ئومەييەى كۆرى خەلەف بوو.
- ۲- (زَيْنَبَةُ): يەككى بوو لە ئافرىدەتەلى پروادار.
- ۳- (أُمُّ عَتِيسٍ، كَانَتْ أُمَةً لِلْأَسْوَدِ بْنِ عَبْدِ يَعْقُوثَ): ئەويش كەنيزەكى (أَسْوَدُ بْنُ عَبْدِ يَعْقُوثَ) بوو.
- ۴- (وَالْأَنْهَدِيَّةُ وَابْنَتُهَا كَانَتَا لِلْوَلِيدِ بْنِ الْمُغِيرَةِ): نەھدىيەو كچەكەى، كە ھەردووكيان كەنيزەكى وەلىدى كۆرى موغپەر بوون.
- ۶- (لَطِيفَةُ): يەككى دىكە بوو لە ئافرىدەتەلى پروادار.
- ۷- (لَبِيئَةُ بِنْتُ قَهْرَةَ كَانَتْ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَبْلَ أَنْ يُسْلِمَ كَانَ عُمَرُ يَضْرِبُهَا): لىيە كچى فوھەپەر كەنيزەكى عومەرى كۆرى خەتتاب، بەر لەوھى موسولمان بى و ئازارى داو.
- ۸- (سُمَيَّةُ أُمُّ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ كَانَتْ لِعَمِّ أَبِي جَهْلٍ): سومەييە دايكى عەممارى كۆرى ياسىر، كەنيزەكى مامى ئەبوو جەھل بوو.
- ئەو كەسانەى كە ھەنگەرەوانەو بە ھۆى ئازاردراو، ناوى چوار كەسان ھاتو:

- ۱- (الْحَارِثُ بْنُ رَبِيعَةَ بْنِ الْأَسْوَدِ).
- ۲- (أَبُو قَيْسٍ بْنُ الْوَلِيدِ بْنِ الْمُغِيرَةِ).
- ۳- (عَلِيُّ بْنُ أُمِّيَّةَ بْنِ حَلْفٍ).
- ۴- (الْعَاصِيُّ بْنُ الْمُثَنَّبِ بْنِ الْحَجَّاجِ)، بەلام ئايا دوايى سەرەنجاميان چۆن بوو؟ باس نەكراو.

مەسەلەى سىيەم و كۆتايى:

باسى زەبرو ھىزى خوا سېھانە و تعالى و توانای بى سنوورى و، وەسفىردنى بە
ھەوت لە سىفەت و كەردەوہ بى وئەكانى كە برىتىن لە:

يەكەم: خوا زەبرو پەلامارى توندە.

دووەم: پەيدا كەرو گىرەوہيە.

سىيەم و چوارەم: لىبوردەو، خووشويستە.

پىنجەم و شەشەم: خاوەن عەرش و، شكۆدارە.

ھەوتەم: ئەنجام دەرە بۆ ھەرچى يەوى.

ئىجا باسى ئەو سوپاو سەربازانەى لە خوا ياخىى بوون و خواش گرتوونى، بۆ وئە:
فیرعەون و سوپایەكەى، ھەروەھا گەلى (ئەود)، باسى لە بەدرۆ دانان دا نغروبوونى
كافرەكان و، دەورەدانى خوا بۆيان و، باسى قورئان كە شكۆدارى پایە بەرزە لە تەختىكى
پارێزراودا:

خوا دەفەرئوى: ﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ﴾ (۱۲) إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَيَعِيدُ (۱۳) وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ
(۱۴) ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ (۱۵) فَالْأَمَّا لِمَا يُرِيدُ (۱۶) هَلْ أَنتَكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ (۱۷) فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ
(۱۸) بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ (۱۹) وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ (۲۰) بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ (۲۱) فِي
لَوْحٍ مَحْمُودٍ (۲۲).

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە يازدە بەرگەدا:

لێرەدا خوا خوۆى بە ھەوت سىفەتان دەناسىن:

(۱) - ﴿إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ﴾، يەكەم: بە دۇنيایى زەبرى پەروەردگارت توندو سەختە،
(الْبَطْشُ: تئاوُل الشَّيْءِ بِصَوْلَةٍ)، (بطش): دەستگەياندنە شتىكە بە توندى، ھەندىكىش

گوتووایانە: (البَطْشُ: الْأَخْذُ بِالشُّدَّةِ)، گرتنی تونده، پەلاماردانی توند، (بَطْش) ئەگەر لە کوردیی دا (زەبر) بێ: زەبری پەرورەدگارت سەخت و تونده.

(٢) - ﴿إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَيَعِيدُ﴾، دووهم: بە دُنْیایی هەر ئەو پەیدا دەکات (لەسەرەتاوە خەلک و دروستکاروان پەیدا دەکات) و {دوای ئەوەی دەشفەوتین، جاریکی دیکە} دەیانگێڕێتەوه و زیندووێان دەکاتەوه.

(٣) - ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ﴾، سێهەم و چوارەم: ئەو لێبوردەیی خۆشویستە، لە گوناھو تاوان و هەلەو کەم و کووپیەکان دەبووری و، بەندە فەرمانبەرەکانیشی زۆر خۆشەوێن.

(٤) - ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ﴾، پێنجەم و شەشەم: خاوەن تەخت و بارەگای تاییەتی خۆیەتی، پایەدارو شکۆدار، ئەوە ئەگەر: ﴿الْمَجِيدُ﴾، بە بۆر (ضم) بخوێترێتەوه، بەلام ئەگەر (المجید) بە ژێر (کسر) بخوێترێتەوه: ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدِ﴾ یانی: خاوەن عەرشێکی زۆر شکۆدار.

(٥) - ﴿فَعَالٌ لَمَّا يُرِيدُ﴾، حەوتەم: زۆر بە چاکیی ئەنجامدەری هەر شتیکە کە بیهوی.

لێرەدا خوا سبحانە و تعالی کە خۆی بەو حەوت سیفەتە پێناسە دەکات، وێرای زیاتر ناساندنی خۆی، بۆ دلدانەوهی بروادارانە، کە ئەوان خواپەکی دەپەرستن، خاوەنی ئەو هەموو سیفەتانەپە، خواپەکی دەپەرستن، هەموو شتیکێ بەدەستە، زەبری تونده لە کاتێکدا زەبر دەوهشێنێ، هەموو شتیکێ پەیدا کردووە، دوای فەوتانیشتیان دەیانگێڕێتەوه، بە تاییەت ژيانداران (أحياء)، دوای ئەوەی دەمرن، دەتوانن جاریکی دیکە بیانگێڕێتەوه بۆ ژيان و بیانژیەنتتەوه، هەروەها زۆر لێبوردەپە بۆ تاوان و خراپەو هەلەو کەم و کووپی برواداران، ﴿الْوَدُودُ﴾، دیسان زۆری خۆشەوێن و ئەوەیان بۆ دەکات کە خۆشەوێستیک بۆ خۆشویستراوەکانی خۆی دەیکات.

﴿ذُو الْعَرْشِ﴾، هەروەها خاوەن بارەگا و تەختی هەرە مەزنە، ﴿الْمَجِيدُ﴾، شکۆدارو پایەبەرزێ بێ سنوورە لە هێزو گەورەیی، (الْمَجِيدُ: الْقَوِيُّ الْعَظِيمُ فِي نَوْعِهِ)،

(مجید) بریتیە لە زۆر بەھیزی، زۆر مەزن لە جوړی خوێ، عەرەب لەو بارەوہ گووتویانہ:
(فِي كُلِّ شَجَرٍ النَّارُ، وَاسْتَمَجَدَ الْمَرْخُ وَالْعَفَّارُ)، واتە: ھەموو درەختێک ناگری تێدايە، بەلەم
(مَرْخ، وَعَفَّارُ)، (کە بەکارھێناون بۆ ناگر پێکردنەوہ)، ئەو دووانە زۆر مەزن و شکۆدارن،
باشتر ناگریان لێ پەیدا دەبن.

﴿فَمَا لِمَا يُرِيدُ﴾، ﴿فَمَا لَ﴾، پێژگەیی زێدەپۆیی (صيغة المبالغة) ی (فاعل) ە، یانی:
کەسێک کە زۆر ئەنجامدەری شتیکە، (فعال لما يريد)، واتە: زۆر ئەنجامدەری ھەر شتیکە
کە بێھوێ، یانی: ﴿يَفْعَلُ كُلُّ مَا يُرِيدُهُ حَسْبُ مَا يُرِيدُهُ﴾ ھەر شتیک بێھوێ، دەیکات، بەو
پێیە دەبێ.

٦- ﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ﴾، ئایا باس و خواسی سەربازەکانت بۆ ھاتوہ، پێت
کە یشتوہ؟ (الْإِتْيَانُ): مُسْتَعَارٌ لِلْبُلُوغِ الْخَيْرِ، وَالْحَدِيثُ: الْخَبْرُ، وَالْجُنُودُ جَمْعُ جُنْدٍ، وَهُوَ الْعَسْكَرُ
الْمُتَجَمِّعُ لِلْقِتَالِ، وَأُطْلِقَ هُنَا عَلَى الْأَمَمِ الَّتِي تَجَمَّعَتْ لِمَخَاصِمَةِ الرُّسُلِ، کە دەفەرموێ: بۆت
ھاتوہ (إتيان): خواراوەتەوہ بۆ گەیشتنی ھەوأل، مەبەستیش لە (حديث)، ھەوأل،
(جنود) یش کوێ (جند) ە، کە سوپایەکی کۆبوووەوہیە بۆ جەنگ، لێرەدا مەبەست پێیان
ئەو کۆمەلگایانەن کە کۆبوونەتەوہ بۆ دژایەتیی پێغەمبەرەن (صلى الله عليهم وسلم)،
وہک لە سوورەتی (ص) دا خوا دەفەرموێ: ﴿جُنْدٌ مَا هَٰئِلُكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ﴾
١١، واتە: سەربازانێک لەولا تێکشکاوان لە کۆمەلەکان، یانی: لەو کۆمەلەکانی دژێ
پێغەمبەرەن کۆبوونەتەوہ.

ئەجا خوای پەروردگار، دوو وێنە لەو سەربازە تێکشکاوانە، دینیتەوہ کە سزا دراوان
و تێکشکاوان:

٧- ﴿فِرْعَوْنُ وَنَمُودُ﴾، فیرعەون و ئەموود، خوا ﷻ فیرعەون وەک خوێ باس
دەکات، بەلەم ناشرکیایە فیرعەون خەلک و سوپاو ھێزی ھەبوو، گەلی (ئەموود) یش یەکیک
لەو گەلانەییە کە فەوتاون و بنپەرکاون (الأمم البائدة)، لە سەرچاوہ میژوووییەکاندا عەرەب
دەکریڤ بە سێ بەشەوہ: (العرب البائدة، العرب العاربة، العرب المستعربة)، عەرەبە

قەلاچۆكراۋەكان، (لەوانە گەلى عادو، گەلى ئەموود و، گەلى جەدىس)، عەرەبى غارىبە، {كە عەرەبى (قحطاني)ين و ئەسلى عەرەب لەوانەو هاتوون}، عەرەبى موستەعەرەبە: (كە عەرەبى عەدنانيين، ئەوانەى لە ئەسل دا عەرەب نەبوون، بەلام دواى بوونە عەرەب و زمانى عەرەبىي فێر بوون}، پېغەمبەرى خوشمان ﷺ لەوانە، چونكە ئىبراھىم ^(۱) ﷺ كە ھاجەرى خېزانى قىيتى بوو، مىسرىي بوو لەگەڵ ئىسماعىلى كۆپى، لە لای ئەو شوئەى دواى لەگەڵ ئىبراھىم دا بەيتيان لێدروست كرد، لەو داینان، دواى لەگەڵ ھۆزى (جرهم)دا، نەت ھاتبوونەوئى، تېكەل بوون، دواى نەسل و ھەچە ئىسماعىل بە تايبەت لە پى عەدنەنەو، بوونە عەرەبى موستەعەرەبە، يانى: ئەو عەرەبانەى بە عەرەبكراون و عەرەب نەبوون، بەلام دواى زمانى عەرەبىي فێر بوون.

لە تەفسىرى سۈرەتەكانى دىكەدا، بە تەفصیل باسماں كردو، كە فیرعەون و سوپایەكەى چۆن فەوتان! ھەر ھەوا باسى گەلى سەموودیش كە چۆن بە ھارژن و چرىكەو بلیتسەيەك لە ئاسمانەو، فەوتان، ئیمە لە تەفسىرى سۈرەتەى (الحجر)دا باسى فەوتانى گەلى سەموودمان كرد، لە تەفسىرى (الأعراف) و سۈرەتەى (القصص)یش دا بە تەفصیل بەسەرھاتى مووسا و ھاروونى براى (عليهما السلام) و ھۆزى بەنو و ئىسرائىل لە لایەك و، فیرعەون و ھامان و قاروون و دارو دەستەكەيان و سوپا ھیزەكەيان لە لایەكى دىكەو، باسماں كردو.

۸- ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ﴾، بەلكو ئەوانەى بێپروان لە بە درۆ دانان دان، لێرەدا كە دەفەرموئى: ﴿فِي تَكْذِيبٍ﴾، واتە: ئەوانە لە بەر درۆ داناندا، نغزو بوون، (إِشَارَةً إِلَى إِخَاطَةِ التَّكْذِيبِ بِهِمْ إِخَاطَةَ الظَّرْفِ بِالْمَظْرُوفِ)، ئامازە بە ھەوى بە درۆ دانان وا دەورەى داو، ھەك چۆن شتىك دەخړیتە ئیو توورەگەيەكەو، توورەگەكە دەورى ئەو شتە دەدات، (ظَرْفٍ) بریتىە لەو توورەگەيە شتىكى تێدەكړى، (مَظْرُوفٍ)یش، تېكراو كەيە، بە ھەمان شتو، بە درۆ دانانىش دەورى وانى داو، لە بەدرۆ دانان دا نغزو بوون.

(۱) ئىبراھىم عىلەھى السلام باپى ئىسماعىلەو، ئەویش باپىرە گەورەى عەدنەن و، پېغەمبەرى كۆتايیش (محمد) عەدنانيە.

۹- ﴿وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ﴾، خواش لە پشتیانەوێ دەورە دەورە، لێرەدا خواى بالا دەستی پەرورەدگار بە وێنەيەك دەيخاتە بەرچاومان، كە وەك چۆن سوپايەك دەورى كەسيك، يان كەسانىك بدات، بە دلنایى لە بەردەستیان درناچن، خواى بەرزى مەزنیش لە پشتیانەوێ ئاوا دەورى داو، واتە: لە دەستی خوا قوتار نابن.

۱۰- ﴿بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ﴾، بەلكو ئەوێ خوێندراوێیەكى زۆر شكۆدارە، قورئان خوێ یانی: خوێندراو، قورئان خوێندراوێیەكى زۆر شكۆدارە، ئەمە بۆ بەدرۆخستەوێ بە درۆ دانانی بېبروایەكانە كە:

۱- دەيانگوت: قورئان ئەفسانەى پېشينانە.

۲- دەيانگوت: قورئان شیعەرەو موخەممەد گوتوویەتی.

۳- دەيانگوت: قورئان قسەى كاھینانە.

۴- دەيانگوت: قورئان قسەى جادووگەرە.

۵- دەيانگوت: قورئان قسەى شێتانە! خوا دەفەرموى: ﴿بَلْ هُوَ﴾ (وانیە وەك ئێوێ دەلێن، بەلكو ئەوێ، ئەو قورئانەى موخەممەد ﷺ ھێناویەتی) خوێندراوێیەكى زۆر شكۆمەندو شكۆدارە.

۱۱- ﴿فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾، {جندو شەیتان و ھىچ كام لەوانەى ئێوێ دایاندەنێن، دەستیان ناگاتە قورئان}، لە تەختىكى پارێزراو دایە.

وشەى: ﴿مَحْفُوظٍ﴾، بە ھەم بە ژێر (كسر) خوێندراوێ تەوێ: ﴿فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾، یانی: لە تەختىكى پارێزراو دایە، ھەر و ھا ﴿مَحْفُوظٍ﴾، بە بۆر (رفع) یش خوێندراوێ تەوێ (فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ)، ئەو كاتەش: ﴿مَحْفُوظٍ﴾، دەبێتە سىفەت بۆ قورئان، ﴿بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾، بەلكو ئەم قورئانە قورئانێكى شكۆمەندەو شكۆدارە، لە تەختىكدایە، پارێزراو، پارێزراوێ لەوێ زەفەرى پێ بېردى، شەیتانەكان پێى تێبەرن و، ئەگەرى ئەوێ ھەبێ، ئەك ھەمووی، بەلكو بەشێكى قورئانىش دەستی جگە لە خواى پەرورەدگارى پێ گەیشتبێ.

قسه‌یه‌ک له باره‌ی (لوح محفوظ) وه‌و

وشه‌ی: ﴿لَوْحٌ﴾ له ته‌سلی زمانی عه‌ره‌بییدا: (اللُّوح: قِطْعَةٌ مِنْ خَشَبٍ مُسْتَوِيَةٍ تُتَّخَذُ لِيُكْتَبَ فِيهَا)، (لوح): به مانای تاکي ټه‌و ته‌ختانه هاتوه، که که‌شتیان لی دروست ده‌کړی و به (ألواح)، کو ده‌بنه‌وه، به‌لام ویرای ته‌وه‌ش: به پارچه ته‌خته‌یه‌ک، داریک ده‌گوتری ته‌خت و ړیکه‌و به‌کارده‌ه‌تیري بو ته‌وه‌ی شتی له‌سه‌ر بنووسړی.

ټه‌و شته‌ش له قورټانی دا چوار ته‌عبیری بو به‌کاره‌تیراون:

- ۱- لیره‌دا له سوږه‌تی (البروج) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾ ۲۲-.
- ۲- له سوږه‌تی (الواقعة) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾ ۷۸.
- ۳- له سوږه‌تی (یس) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾ ۱۲.
- ۴- له سوږه‌تی (ق) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِیْظٌ﴾ ۴. ق.

- ۱- ﴿لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾، ته‌ختیکي پاریزراو.
- ۲- ﴿كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾، نووسراویکی شیردراوه.
- ۳- ﴿إِمَامٍ مُبِينٍ﴾، پېشه‌وايه‌کی ړوون، یان ړوونکه‌ره‌وه.
- ۴- ﴿وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِیْظٌ﴾، نووسراویکی پاریزه‌رمان له‌لایه.

وا پېده‌چی مه‌به‌ست له‌و چوار شتانه، هه‌ر چواریان یه‌ک بی:

- ۱- به‌لام خوا سبحانه و تعالی له‌و ړووه‌وه‌ی که‌ه‌لک پی‌ی نازانی، فه‌رموویه‌تی: ﴿كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾، نووسراویکی شیردراوه.
- ۲- له‌و ړووه‌وه‌ش که‌ه‌ پاریزراوه‌و که‌س ده‌ستی نایگاتنی و زه‌فه‌ری پېنابات، نه‌ مروث و نه‌ جند و نه‌ هیچ که‌س، فه‌رموویه‌تی: ﴿فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾.

۳- لەو ڕوودەوش کە لە پێش دروستکراوەکانەوێه، فەرموویەتی: ﴿إِمَامٌ مُبِينٌ﴾
پێشەوایهکی ڕوون، یاخود ڕوونکەرەوێه.

۴- لەو ڕوودەوش کە پارێزەری ھەموو شتیکە، فەرموویەتی: ﴿كِتَابٌ حَفِیظٌ﴾.
لەو بارەوێش زانیان دوو ڕای سەرەکیان ھەن:

أ- ھەندیکیان دەڵێن: ئەم تەعبیرانە بۆ ئەوێش خوای کارزان دەیهوێ ئیمە حالی بکات،
کە ھەم قورئان، ھەم زانیارییەکانی خوا، ھەموویان پارێزران، وەك چۆن ئێوە شتیک
بنووسن، وەك گوتراو: (قَيِّدُوا الْعِلْمَ بِالْكِتَابَةِ)، زانیاری بە نووسین پارێزن و بێبەستەنەوێ،
بە ھەمان شێوەش خوا زانیارییەکانی بەو شێوەیە پارێزران، خوا ویستوویەتی ئیمە
حالی بکات، ئیمەش چۆن حالی دەبین؟ بەوێش بزانی شتیک ئەگەر نووسرا بێتەوێ لە
لەوحێکدا، لە نووسراوێکدا، ئەو زانیارییانە تۆمار کران، گۆرانیان بەسەردا نایەت.

ب- ھەندیکیش لە زانیان گوتوویانە: وەك جاری دیکەش باسمان کردوێ خوا سبھانەو
تعالی بەو تەعبیرانە باسی دروستکراوێکی خۆی دەکات، کە زانیارییەکانی ئەوێ تیدا
تۆمار کران و لە نێویاندا قورئانە، بەلام ئیمە نازانین چۆنە؟

ھەلبەتە بۆ خۆم زیاتر بۆچوونی یەکەم بە عەقڵ و دڵمەوێ دەنووسێ، کە ھەموو
ئەو تەعبیرانە بەکارھێنران بۆ حالی کردنی ئیمە، ئەك دروستکراوێك ھەبێ خوا
زانیارییەکانی خۆی تیدا تۆمار کردبێ.

بەلام ئەگەر دووھمیشیان بێ، ھەرچەندە جگە لە مانای ڕوایەتی ئایەتە موبارەکەکان
بەلگەییەکی دیکە وایە، بەلام ئاساییە، چونکە ھەموو شتیک بۆ خوای بەرزومەزن
ئاسانەو، ئاساییە خوا زانیارییەکانی خۆی لە دروستکراوێکی خۆیدا تۆمار کردبێ و،
نووسی بێ، لە نێویشاندا ئەو قورئانە ناردوویەتی و، کتیبەکانی دیکەش کە بۆ
پێغەمبەرانی دیکە ناردوون.

لیره دا کۆتایی بە تەفسیرکردنی سوورەتی (البروج)، دینین و، لە خواى پەرەردگار دەپاڕێنەوه بە ناوه هەر بەرزەکانی و بە سیفەتە هەرە پەسندەکانی، که تەوفیقمان بدات و، یارمەتییمان بدات، باشتەین بە هەرە وەرێگرین لە قورئان، بە ھۆی چاک خوێندنەوهی و، بیر لێ کردنەوهی و، تێوه رамانی و، پەند لێوەرگرتنی و، کاریپکردنی، لە چوارچێوهی خودی خۆمان و مāl و مندālمان و کەس و کارو دەورووبەمان و کۆمەلگامان، لە ھەموو بواری پەھەندەکانی دینداریی و دنیاداریییدا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فسیری سووڑہ تی

الطَّلَاقُ

دوستيک

به ریـزان!

ئەمىرۆكە (۲۶) ى مانگى (ذي القعدة) ى سالى (۱۴۴۱) ى كۆچى، بەرانبەر (۲۰۲۰/۷/۱۷) زائىنيە، لە شارى ھەولير، خوا پشتيوان بى دەست دەكەين بە تەفسيركردنى سوورەتى (الطارق).

پیناسہی سوورہ تی (الطارق) و بابہ تہ کانی

یہ کہم: ناوی ٹہم سورہتہ:

ناوی باوتری ئەم سوورەتە: (سُورَةُ الطَّارِقِ) ه، بەلام بە ناوی: (سورة والسماء والطارق) یەش، ناسراوە، وەك لەو سۆ گێردراوەیە دەفامرێتەوه، كە دووانیان پێشتریش هێنمانن:

يَه كَهَم: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي الْعِشَاءِ الْآخِرَةَ بِـ ﴿وَأَسْمَاءُ ذَاتُ الْاَبْرُوجِ﴾ وَ ﴿وَأَسْمَاءُ وَالطَّارِقِ﴾} (أخرجه أحمد: ٨٣١٤، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده ضعيف).

واته: نه‌بوو هورپړه (خوا لټی پازی بڼی)، ده‌گپړته‌وه، که پڼغه‌مبه‌ری خوا **وَالسَّمَاءِ دَاتِ** له عیشای کۆتاییدا (مه‌به‌ست نوږځی خه‌وتانه)، هه‌ردوو سووپه‌تی: **وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ** ده‌خوښندن، (هه‌ر کامیان له پک‌تیک‌دا).

دوهم: **عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ بِـ (وَأَسْمَاءَ وَالطَّارِقَ) ، وَ (وَأَسْمَاءَ ذَاتِ الْبُرُوجِ) ،** (أخرجه أبو داود: ٨٠٥، والترمذي: ١٩٠، قال الألباني: حسن صحيح).

واتە: جابیری کوپی سەمورە (خوای پازی بێ)، دەلی: پیغەمبەر ﷺ لە هەردوو نوێژی نیوەرۆو عەسەردا، سوورەتی: ﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾ و ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾، دەخویند.

دیاره ئەوانیش هەر سوورەتە لە پکاتیکدا.

سَيِّهَم: {عَنْ خَالِدِ الْعَدَوَانِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ أَبْصَرَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي مَشْرِقِ ثَقِيفٍ، وَهُوَ قَائِمٌ عَلَى قَوْسٍ أَوْ عَصَى، حِينَ أَتَاهُمْ يَبْتَغِي عَنْدهُمْ النَّمْرَ قَالَ: فَسَمِعْتُهُ يَقْرَأُ: وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ! حَتَّى خَتَمَهَا، قَالَ: فَوَعَيْتُهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَأَنَا مُشْرِكٌ ثُمَّ قَرَأْتُهَا فِي الْإِسْلَامِ، قَالَ: فَدَعَتْنِي ثَقِيفٌ فَقَالُوا: مَاذَا سَمِعْتَ مِنْ هَذَا الرَّجُلِ؟ فَقَرَأْتُهَا عَلَيْهِمْ، فَقَالَ مَنْ مَعَهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ: نَحْنُ أَعْلَمُ بِصَاحِبِنَا، لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ مَا يَقُولُ حَقًّا لَأَتَّبَعْنَاهُ}، (أخرجه أحمد: ١٨٩٧٨، والطبراني: ٤١٢٦ و ٤١٢٧، والبخاري في تاريخه: ٤٦٥؛ وقال الهيثمي في المجمع: ١١٤٨٣؛ فيه عبد الرحمن بن خالد ذكره ابن أبي حاتم ولم يجرحه أحد، وبقية رجاله ثقات، قلت: ابن حبان يوثق المجاهيل).

واتە: خالیدی عەدوانی (خوای پازی بێ)، گێراویەتەوێ کە پیغەمبەری خوای ﷺ لە بازاری (ثقیف)دا بینوێ، لەو کاتەدا خوێ داوێتە سەر کەوانیک، یان گۆچانیک، هاتوێ بۆ لایان، داوای یارمەتی و پشتگیری لێ کردوون، گوێی لێ بووێ کە ﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾، خویندوێ، هەتا تەواوی کردوێ، دەلی: منیش لە سەردەمی ئەفامییدا ئەو سوورەتەم لەبەر کرد، (دواوی کە هاتۆتە ئێو ئیسلامەوێش خویندووێت)، هۆزی (ثقیف) بانگیان کردم، گوێیان: وەرە چیت لەو پیاوێ بیست؟ منیش سوورەتەکەم بۆ خویندەنەوێ، ئەوانە لە هۆزی قورەیش لەگەڵیان بوون، گوێیان: ئێمە بە هاوێلەکی خۆمان ئاگادارترین، ئەگەر زانیامان ئەوێ دەلی هەقە، شوێنی دەکەوتین.

واتە: تۆش گوێی پێ مەدەو شوێنی مەکەوێ، واشپێدەچی کەوتبێتە ژێر کاریگەری ئەوان، بەلام دیارە ئەو سوورەتە لەبەر کردوێ دواوی هاتۆتە ئێو ئیسلامەوێ خویندووێت.

دووهم: شوینی دابه زینی:

زانایان له سەر مه ککه یی بوونی ئەم سوورەتە یه کدهنگن، لهو باره وهش ئەم دهقه هاتوه:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَزَلَتْ ﴿وَالسَّمَاءُ وَالطَّارِقُ﴾ بِمَكَّةَ} (أورده السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۴۷۳، ونسبه لابن الضريس والنحاس والبيهقي وابن مردويه، الإشتياع في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۰۷).

واته: عهبدو لای کوری عهباس ر. گوتوو یه تی: سوورەتی ﴿وَالسَّمَاءُ وَالطَّارِقُ﴾، له مه ککه دابه زیوه.

سییه م: ریزه ندیی له موصحف و له دابه زین دا:

ئەم سوورەتە له (موصحف) دا ژماره که ی (۸۶) ه، له دابه زینیشدا ژماره که ی (۳۶) ه، له پرووی دابه زینه وه پێش سوورەتی: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَ الْقَمَرُ﴾ و، دوی سوورەتی: ﴿لَا أُقْسِمُ بِذَا الْبَلَدِ﴾، هاتۆته خواری.

چوارهم: ژماره ی ئایه ته کانی:

ژمیره رانی ئایه ته کانی قورئان، له سەر ئەوه یه کدهنگن که ژماره ی ئایه ته کانی ئەم سوورەتە موباره که حه قده (۱۷) یه.

پینجه م: نیوه رۆکی:

ئەم سوورەتە به راو بۆ چوونی به نده، پینج تهوهر ده گرێته خوی:

۱- سویند خواردن به ئاسمان و ته ستیره ی تاریکی کونکه ر، یاخود در به تاریکییده ر، که هه موو که س پارزه رێکی به سه ره وه یه، ئایه ته کانی: (۱ - ۴).

- ۲- فرمانکردنی خوا به مروّف که سهرنج بدات: له چی دروست بووه؟ له ئاوکی به فیچقه دهرهاتوو، له ئیوان ئیسکی پشت و سینگ دروست بووه، ئایه تهکانی: (۵ - ۷).
- ۳- توانایی خوا له سهر زیندووکردنهوهی مروّف، له پوژی دهرکهوتنی نهینیهکاندا، که مروّفی بیپروا هیچ تواناو سهرخهری نابن، ئایه تهکانی: (۸ - ۱۰).
- ۴- سویند خواردنی خوا به ئاسمانی گیره رهوهو، زهوی خاوهن قلیش (ئامادهیه بقلیش)، که قورئان فهرموودهی لیک جیاکه رهوهیهو گالته نیه، ئایه تهکانی: (۱۱ - ۱۴).
- ۵- باسی فیل و پیلانی ناههزان و، نه خشی خوی کار به جی له بهران به ریانداو، مۆلتهدانی بیپروایان بو ماوهیهکی کهم، ئایه تهکانی: (۱۵ - ۱۷).

شه شه م: تاییه تمه ندیییهکانی:

ئهم سی تاییه تمه ندییهم که وتوونه بهرچاو:

- ۱- لهم سووپه ته دا دوو جاران سویند به ئاسمان خوراوه، له سهره تاوه و، له لای ئیوه راستیشهوه.
- ۲- قورئان به: ﴿إِنَّهُمْ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۚ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۚ﴾، قسهیهکی لیک جیاکه رهوهی ئیوان ههق و ناههق، راست و چهوت، چاک و خراپ، ﴿وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۚ﴾، ئهم قورئانه گالته نیه، بهوه وهسف کراوه.
- ۳- لهم سووپه ته موباره که دا چهند وشه و تهعبیریک هاتوون، ته نیا لهم سووپه ته دا هاتوون:

۱- ﴿وَالطَّارِقِ﴾

۲- ﴿دَافِقِ﴾

۳- ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾

۴- ﴿رَوِیَ﴾

هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان:

تیمە کۆی ئەو حەقدە (۱۷) ئایەتە، دەکەینە دەرسیک، چونکە هەرچەندە بابەتەکانی
پنج تەوەر و پنج بابەتن، بەلام زۆر تیکهه لکیشن و پیکهوه پەیوەست و جۆش دراو و
لە یەك پچراندنیان لە چەند دەرسیک دا پێویست ناکات.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە ھەر ھەڧدە (۱۷) ئايەتەكەى ئەم سوۋرەتە پېتەك دى، ئايەتەكانى:
(۱ - ۱۷)، و ئەو ھەڧدە (۱۷) ئايەتەى ئەم سوۋرەتەش، پېنچ بابەتى گىرنگى پېكەوہ
جۆشدرار دەگرنە خۆيان:

۱- خوا سېحانە و تعالى سوېند دەخوا بە ئاسمان و بە ئەستېرەى كونكەر، دې بە تارىكىى
دەر، كە ھەموو كەس پارېزەرېكى بەسەرەوہىە، ئەمە لە چوار ئايەتى يەكەم (۱ - ۴) دا.

۲- فەرمانكردنى خوا بە مەرۇڧ كە سەرنج بدات لە چى دروست بووہ؟ لە ئاۋىكى بە
فېچقە دەرھاتوو، لە ئېوان ئېسكى پشت و سېنگ: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ مِنْ
مَّاءٍ دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصَّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝﴾ ئايەتەكانى: (۵، ۶، ۷).

۳- باسى توانايى خوا لەسەر زىندووكردنەوہى مەرۇڧ لە رۆژى دەرکەوتنى نھېئىيە كاندا،
كە ھېچ توانايەك و ھېچ سەرخەرى نابن: ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝﴾
﴿فَأَلْهَمَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝﴾ ئايەتەكانى (۸، ۹، ۱۰).

۴- سوېند خواردنى خوا بە ئاسمانى گېرەرەوہو، زەوى خاوەن قلىش، كە قورئان
فەرموددەيەكى لېك جياكەرەوہىەو گالته نيە: ﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝ وَالْأَرْضَ ذَاتِ الصَّالِعِ
۝ إِنَّهُمْ لَقَوْلٍ فَصْلٌ ۝ وَمَا هُوَ بِأَهْزَلٌ ۝﴾ ئايەتەكانى: (۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴).

۵- باسى پېلان و نەخشەى ناحەزان و، نەخشەى خوا لە بەرانبەرەيانداو، مۆلەتدانى
خوا بۆ بېرپروايان و بوار پېدانى و، فەرمانكردنېشى بە پېغەمبەرەكەى ﷺ كە ماوہىەكى
كەم مۆلەتيان بدات: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝ فَمَنْ الْكَافِرِينَ أَتْمَلُهُمْ رُؤِداً
۝﴾ ئايەتەكانى: (۱۵ و ۱۶ و ۱۷).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝ النُّجُومُ الثَّاقِبُ ۝ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝ فَيَنْظُرُ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝ وَالسَّمَاءُ ذَاتَ الرَّجْعِ ۝ وَالْأَرْضُ ذَاتَ الصَّدْعِ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝ وَمَا هُوَ بِهَزْلٍ ۝ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ وَكَيدٌ كَيْدًا ۝ فَهَلِ الْكَافِرِينَ أَتْمَلَهُمْ رُؤْيَا ۝

مانای دهقلاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده. سوئند به ئاسمان و به شهوگر} ۱ چیش به
توی زاناندوه شهوگر چیه؟ ۲ نه ستیره کی (تاریکی) کونکر (و درپیده) ۳ ه
هیچ که سیک نیه مهگر پاریزه ریکی (له فریستان) به سه ره وهیه ۴ نجا با مروف
سه رنج بدات له چی دروستکراوه! ۵ له ناویکی به فیقه ده رقولیو دروستکراوه
۶ که له نیوان پشت و تیسکه کانی سینگ دیته ده ری ۷ بیگومان نهو (خوا)
له سه ر گیرانه وهی (و زیندوو کردنه وهی) توانایه ۸ له روژیک دا که نه تینیبه کان
ناشکرا ده کرین ۹ (نجا مروفی بیپروا) لهو روژدها هیچ هیزیک و، هیچ پشتوانیکی
نیه ۱۰ سوئندیش به ئاسمانی خاوهن گیرانه وه ۱۱ هه ره ها سوئندیش به زهوی
خاوهن قلیش ۱۲ نهو (قورئان) ه قسه یه کی جیا که ره وهیه (بو هه ق و ناهه ق و راست
و چهوت) ۱۳ نهو گالته نیه ۱۴ بیگومان نهوان (بیپروایان) پیلان ده گیرن (له
دژی په یامه کهم) ۱۵ منیش نه خسه داده نیتیم، چ نه خسه دانانیک! ۱۶ ده جا نهی
موحه ممه د! مؤله تی بیپروایان بده (منیش) که مه مؤله تیکیان دده دم ۱۷.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَالطَّارِقُ): (الطَّرِيقُ كَالضَّرْبِ إِلَّا أَنَّهُ أَخْصُ، لِأَنَّهُ ضَرْبٌ عَلَى صَلْبٍ بِصَوْتٍ، كَطَّرَقَ الْحَدِيدُ، وَغَبَّرَ عَنِ النَّجْمِ بِالطَّارِقِ، لِاخْتِصَاصِ ظُهُورِهِ بِاللَّيْلِ)، (طارق): له (طَرَقَ) هوه هاتوه، (طَرَقَ): وهك (ضَرْبٌ) وایه، واته: لیدان، به لَام (طَرَقَ): تایه تتره له (ضَرْبِ)، چونکه (طَرَقَ): بریتیه له وهی له شتیکی رهق بدری و دهنگی لئ بئ، وشه ی: (طارق) یش لیتره دا بو ته ستیره به کاره یتره وه، چونکه ته ستیره به شه وی دهرده که وی. (چونکه به پوژ له بهر تیشکی خور، ته ستیره کان دبار نین و، دوا ی ته وهی تیشکی خور نامینی، نجا ته ستیره کان دهرده که ون).

(دَافِقٍ): (أَيُّ: سَائِلٍ بِمُرْعَةٍ، يُقَالُ: جَاءَ دُفْعَةً، وَمَشَى الدَّفِيقُ، أَيُّ: تَصَبَّبَ فِي عَذْوِهِ كَتَصَبَّبَ الْمَاءُ الْمُتَدَفِّقُ، (دَافِقٍ): ههر شله مه نییه که به خیرای برژی، ده گوتری: (جاء دُفْعَةً)، واته: به خیرای و لیکرا هات، ده گوتری: (مَشَى الدَّفِيقُ)، واته: له رویشته که یدا، له راکردنه که یدا لیژ بووه، وهک چون ناویکی به خورزه م ده رژی و لیژده بیتیه وه.

(الصَّلْبِ): له (صَلَبٌ) هوه هاتوه، (الصَّلْبُ: الشَّدِيدُ)، (صَلَبٌ): به مانای پتهو، رهق، سه خت، دی. (وَبِاعْتِبَارِ الشَّدَّةِ وَالصَّلَابَةِ، سُمِّيَ الظَّهْرُ صَلْبًا، وَصَلَبًا)، له پووی سه ختی و توندیه و پشت پی گوتراوه: (صَلَبٌ) و پیچی گوتراوه: (صَلَبٌ)، (وَالصَّلْبُ: تَغْلِيْقُ الْإِنْسَانِ لِلْقَتْلِ)، (صَلَبٌ): بریتیه له هه لواسینی مروژ بو له سیداره دان و کوشتنی.

(وَالرَّائِبِ): (جَمْعٌ تَرِيبةً: أَضْلَاعُ الصُّدْرِ)، په راسووه کانی سینه پیان ده گوتری: (تَرَائِبِ) و کو ی (تَرِيبةً)، یانی: (ضِلْعٌ)، (وَالرَّائِبِ)، یانی: (أَضْلَاعٌ)، به لَام په راسووه کانی که سینه پیکدینن.

(تَبْلًى): یانی: (تُظْهَرُ)، دهرده خرین، (بَلَوْتُ فَلَانًا: خَبَرْتُهُ، (تَبْلًى الرَّائِبِ) أَيُّ: تُخْتَبَرُ وَتُعْرَفُ)، (بَلَوْتُ فَلَانًا) واته: فلانکه سم تاقیکرده وه، تاکو شاره زای بم، (تَبْلًى الرَّائِبِ)، (أَيُّ: تُخْتَبَرُ وَتُعْرَفُ)، واته: تاقی ده کرینه وه و ده ناسرین.

(السَّرَّارُ): (السَّرَّ: جَمْعُهُ سَرَّارٌ، وَالسَّرِيرَةُ جَمْعُهَا: سَرَائِرٌ)، (سَرَّ) به (أَسْرَار) كُودە بَیْتەو، (سَرِيرَة)، به (سَرَائِر) كُودە بَیْتەو، هەردوو كیشیان یانی: شَتِیك كە مَرُوف دە یشاریتەو، یاخود لە سینەدا هەلیدەگرت و خەلك پیتی نازانی.

(الرَّجْعُ): (المَطَرُ، أَوِ النَّفْعُ)، هەندیک لە زانایان وشە: (رَجْع) یان بە مانای باران و، بە مانای سوود، لێكداوئەو، بە لَام (رَجْع): یانی: گەرانەو و چاوگە، (الرَّجُوعُ: وَهُوَ الْعَوْدُ إِلَى مَا كَانَ مِنْهُ الْبَدْءُ)، (رُجُوع): بریتیه لە گەرانەو بەرەو ئەو شوئە ی دەستپێكەكە لەو دەو بوو، (وَسَمِيَ الْمَطَرُ رَجْعاً لِزُدِّ الْهَوَاءِ مَا تَنَاقَلَهُ مِنَ الْمَاءِ)، بۆیە باران پێیگوتراو: (رَجْع)، چونكە هەوا ئەو ئاوەی هەلگیرتو، دە یگرتوئەو بۆ زەوی و، دوا ییش تێكەل بە ئوقیانوسەكان دە بئیتەو، دوا ی ئەو مَرُوفەكان پێداویستییه كانی خویانی پێ جێبەجێ دەكەن.

(الصَّدْعُ): (الشَّقُّ لِلْأَجْسَامِ الصُّلْبَةِ)، (صَدَع): بریتیه لە لەت بوون و قلیشان لە تەنە رەق و پتەو كاندا.

(فَصْلٌ): (الْفَصْلُ: إِبَانَةٌ أَحَدَ الشَّيْئَيْنِ مِنَ الْآخَرِ، حَتَّى يَكُونَ بَيْنَهُمَا فُرْجَةٌ، فَصْلُ الْخِطَابِ: الْكَلَامُ الْجَلِيُّ الَّذِي فِيهِ قَطْعُ الْحُكْمِ، وَحُكْمُ الْقَيْصَلِ)، (فَصْل): بریتیه لە لێك جیاكردنەو دواشتان تاكو كە لێتێکیان دەكهوئیت، (فَصْلُ الْخِطَابِ): بریتیه لە قسه یەك كە زۆر پوون بێ و بپاریێکی یەكلا ییكه رەو ی تێدا بێ، دەگوئری: (حُكْمُ الْقَيْصَلِ)، واتە: حوكمێك كە لێك جیاكه رەو ی بێ.

(الْهَزْلُ): (الْهَزْلُ: كُلُّ كَلِمٍ لَا تَحْصِلُ لَهُ وَلَا رَيِّعٌ، تَشْبِيهاً بِالْهَزَالِ)، (هَزَلَ): بریتیه لە هەر قسه یەك كە هیچ سوودی ی نەبێ و، هیچ بەرهمەمێکی نەبێ، چوئێندراو بە (هَزَالَ) هو، واتە: ئاژەلێکی لەر كە گوشتی پتو ی نەبێ.

(كَيْدٌ): (الْكَيْدُ: ضَرْبٌ مِنَ الْإِحْتِيَالِ مَذْمُوماً أَوْ مَمْدُوحاً، وَمَذْمُوماً أَكْثَرُ)، (كَيْد): بریتیه لە جوړێك لە فێل، ئنجا جاری وا هەیه سەر زەنش كراو، جاری واش هەیه ستایشكراو، بە لَام بە زۆری بۆ حالەتی سەر زەنش و خراپە بەكاردی.

(مَهْلُ): بوارو مۆلەت بدە، (المَهْلُ: التَّوَدُّةُ وَالسُّكُونُ)، (مَهْلُ) ھېۋاشىي و ئارامىي (وَأَمَلُهُ: رَفَقْتُ بِهِ)، واتە: لەگەڵى دا مېھرەبان بووم، (وَمَهْلُ فِي فِعْلِهِ وَعَمَلٍ فِي مُهْلَةٍ)، واتە: لە کارەكەيدا لەسەرەخۆ بوو، يان لە مۆلەتدا كارى كرد.

(رُودُ): (الرُّودُ: التَّوَدُّدُ فِي طَلَبِ شَيْءٍ بِرَفْقٍ، رَادَ وَارْتَادَ، وَمِنْهُ الرَّائِدُ لَطَالِبِ الْكَلَالِ)، (رُودُ): بريتە لە ھاتن و چوون لە داواکردنى شتێکدا بە نەرمى و مېھرەبانيي، دەگوترى: (رَادَ وَارْتَادَ)، بە دواى شتێکدا چوو بە نەرمى، (وَمِنْهُ الرَّائِدُ)، (رَائِدُ): كەسێكە بە دواى لەوەرگەدا بگەرێ، (وَمِنْهُ بَنِي رُودٍ)، (رُودُ) یش لەوەرە بنیاتراو، دەگوترى: (فَلَانٌ يَمْشِي عَلَى رُودٍ، أَي: مَهْلٍ، وَمِنْهُ قِيلَ: الدَّهْرُ إِرُودٌ ذُو غَيْرٍ)، (رُودُ): بە مانای مۆلەتدان و لەسەرەخۆي، لەوەرەش گوتراو: (الدَّهْرُ إِرُودٌ ذُو غَيْرٍ)، پۆزگار مۆلەت دەدات و خاوەن گۆرانکارییە، (أَي: يَعْمَلُ عَمَلَهُ فِي سَكُونٍ لَا يُشْعَرُ بِهِ)، يانی: كارى خۆى دەكات بە ئارامىي و بە مەندیي و ھەستی پێناكرى.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای پەرورەدگار دەفەرموێ: **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، واتە:

- ۱- ئەم قورئانخویندە (یان ئەم کارە) دەست پێدەكەم بە ناوی خوا.
- ۲- ئەم کارە بەمەبەستی بەدەستپێانی پەرزامەندیی خوا، دەكەم.
- ۳- ئەم کارە بە پێی بەرنامەى خوا ئەنجام دەدەم.
- ۴- ئەم کارە بە وزەو توانایەك كە خوا بۆی پەرەخساندووم، پێی ھەلەدەستم.

تەوھەری یەكەم: **(وَالسَّمَاءِ وَالْأَرْضِ)**، سویند بە ئاسمان و سویند بە (طَارِق)، (طَارِق) م بە شەوگەر لێكداوەتەو، چونكە ھەموو زانیان دەلێن: مەبەست لەو

ئەستێرەیه که به شەوێ دەردەکهوێ، ئەستێرەش هەر به شەوێ دەردەکهون، به پوژێ لەبەر پووناکیی و شۆقی پوژ ئەستێرەکان دیار نین، ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾، چ شتێک به تۆ زاناندو (طَارِق) چیه؟ ئەم پرسیارکردنە، بۆ گەورە پێشاندانی (طارق)ە، ﴿النَّجْمُ الثَّاقِبُ﴾، ئەستێرەیهکی کونکەر (ی تاریکیه)، یانی: (النَّجْمُ الْمُضِيءُ)، ئەستێرەیهکی به شۆقه، یاخود: (النَّجْمُ: الَّذِي يَتَّقِبُ)، ئەستێرەیه که کون دەکات، چی کون دەکات؟ تاریکی کون دەکات و ڤ به تاریکی دەدا، بۆیه ئەو ڤایه راستره که لێره دا مەبهست کوێ ئەستێرانه، نه که ئەستێرەیهکی تایبەت چونکه هەندێک گوتوو یانه: ئەستێرە ی زوچه له، یان فلان ئەستێرەیه، به لام خوا به گشتی فەرموویه تی و، هه موو ئەستێرەکانیش، بێگومان تیشک و شۆقیکیان ههیه و ڤ به تاریکی دەدن. ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، ههچ نه فسیک نیه، مه گەر پارێزهرێکی به سه ره وه یه، ﴿إِنْ﴾، یانی: (مَا) (مَا كُلُّ نَفْسٍ)، ﴿لَّمَّا﴾، یانی: (إِلَّا)، یانی: ههچ که سیک نیه، مه گەر پارێزهرێکی به سه ره وه یه. ئەمه جوړیک له خویندنه وه، به جوړیکی دیکه ش خویندراوه ته وه: ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، ئەو کاته ش: ﴿إِنْ﴾، (مُحَقَّقَةٌ)، ده بی له (مُثَقَّلَةٌ) و (ل) سهر (لما) بۆ جیا کردنه وه ی (إِنْ) (مُحَقَّقَةٌ) به، که مانای جه تکرار نه وه ی ههیه له (إِنْ) ی لابه ره (نافیه) و، به مجوړه ی لی دئ: ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَعَلَّهَا حَافِظٌ﴾، یانی: (ما) به که زیاد کراوه بۆ تو خکر د نه وه ی واتیه که ی، واته: هه موو نه فسیک پارێزهرێکی به سه ره وه یه، (الطَّيْبَرِي)، ئەم خویندنه وه یه هه لێژاردوه، خویندنه وه که ی دیکه ی زۆر له لا به هتێز نیه، ده لی: مه گەر به ڤیوایه ت چه سپا بی، ئەگەر نا ئەمه خویندنه وه ی راسته.

گرنگ ئەوه یه خوا سبحانه و تعالی له وه لāmی ئەو دوو سویندنه دا -- سویند خواردن به ئاسمان و سویند خواردن به (طارق)، که دوا ی (طارق) یش به ئەستێرە ی کونکەر لیک ده داته وه -- ده فەرمو ی: هەر که سیک پارێزهرێکی به سه ره وه یه، یان ههچ که سیک نیه، پارێزهرێکی به سه ره وه نه بی، مه به ستیشی له پارێزهره کان به دنیاییه وه فريشته کانن، وه که خوی ڤه روهر دگار ده فەرمو ی: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝١٠ كِرَامًا كَاتِبِينَ ۝١١﴾.

واتە: بە دۇنيایى ئىۋە پارىزەرائتان بە سەرەۋەن، زۆر بە پىزىن، زۆر بە خىشندەن، زۆر بەرزو پەسەند، ﴿كُنِينَ﴾، نووسەرىش، تۆماركەرن بۆ ھەموو ھەئسوكەوتەكانتان.

تەۋەرى ۋوۋەم: خۋاى پەرۋەردگار فەرمان دەكات بە مەرۋف كە بىر بىكاتەۋەو تىبفكرى و سەرەنج بدات: لە چى دروست بوۋە؟ ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾، با مەرۋف سەرەنج بدات لە چى دروست بوۋە، لىرەدا وشەى ئىنسان بەگشتى ھاتوۋە (أل) ھە كە بۆ ناساندنەو، راسترو باشتر واىە بگوترى: بۆ ناساندنى جىنسە، واتە: لىرەدا مەبەست پىي كۆى مەرۋفەكانە، با ھەر مەرۋفك سەرەنج بدات لە چى دروست بوۋە؟ ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾، لە ئاۋىكى بە فىچقە دەرۋقلىو دروست بوۋە، ﴿دَافِقٍ﴾، لەسەر كىشى (فاعِل)، بەلام بە ماناى بەركار (مفعول)، ھەك (سِرْ كَاتِم)، واتە: نەئىبىيەكى شىردراۋە، يانى: (سِرْ مَكْتُوم)، دواىى زىاترىش شىدەكەينەۋە، گرنگ ئەۋەيە خوا دەفەرەمۆى: مەرۋف لە ئاۋىكى بە فىچقە دەرۋقلىو دروست بوۋە، ئايا ئەۋ ئاۋە لە كۆيۈە دى؟ ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾، لە ئىۋان پشت و ئىسقانەكانى سىنگەۋە دى، زۆرىك لە ۋوونكەرەۋانى ۋورئان گوتوۋىانە، تۆۋى دەرۋقلىو لە ئىۋان ئىسكەكانى پشتى پىۋو ئىسقانەكانى سىنگى ئافرەت دەرەدەچى، ياخود: لە ئىۋان ئىسقانەكانى سىنگ و پشت، ھەم بە نىسبەت پىۋوۋە ھەم بە نىسبەت ئافرەتەۋە^(۱)، دەرەدەچى.

تەۋەرى سىيەم: ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾ (۸) **يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ** (۹) **فَأَلَّهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ** (۱۰) بە دۇنيایى ئەۋ (خۋاى بالادەست)، لەسەر گىرپانەۋەى توانايە، ھەلبەتە ناۋى خۋاى بەرزى مەزن لەم سوۋرەتە موبارەكەدا نەھىراۋە، بەلام دەزانىن كە خۋايە مەرۋفى خولقاندوۋە، ھەر خواشە لەسەر گىرپانەۋەى مەرۋف بە توانايە، ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾، لەسەر گىرپانەۋەى واتە: دواى ئەۋەى دەمرى و دەخرىتە ئىۋو خۆلەۋە، خوا دەتوانى جارىكى دىكە ئەۋ جەستەيە زىندو بىكاتەۋەو بىگىرپتەۋە بۆ زىان.

(۱) دواىى لەۋ بارەۋە كورتە باسك دەكەين.

ئايا كەنگى ئەو دەكات و دەگىرپتەو؟

﴿يَوْمَ تَبٰى اَلْاَرَابُ﴾، ئەو پۇژەى نەئىيەكان تاقىدەكرتەو، دەناسىتېن، ئاشكرا دەكرىن، ﴿اَلْاَرَابُ﴾ كۆى (سرىة) يە، وەك چۆن (أَسْرار) كۆى (سِر) ەو ەردووكىشان بە ماناى نەئىين، ئەو نەئىيەى مروّف له دلى خویداو له عەقلى خویدا ەلیدەگرى و، بە كەسى ئالى، لەو پۇژەدا ئەو نەئىيانە ەموویان كەشف دەبن، دەرەخرىن و دەخرىنە پرو، ﴿فَاَلَهُ مِنْ قُوْوٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾، ەيچ ەئىزكى (زاتىي) نەو، ەيچ پشتىوان و سەرخرەيكى (دەرەكى) شى نە، مروّفەكان تىكرا بىگومان ەيچ ەئىزكى زاتىيان نە لە بەرامبەر ئەو پۇژەداو، ەيچ پشتىوانىكى دەرەكىشان نە، بەلام واپىدەچى زياتر مەبەست پىي مروفى بىپروابى.

تەوەرەى چوارەم: ﴿وَالْاَسْمَاءُ ذَاتَا لَرَجٍ﴾ ۱۱ ﴿وَالْاَرْضُ ذَاتَا الصَّدْعِ﴾ ۱۲ ﴿اِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ﴾ ۱۳ ﴿وَمَا هُوَ بِالْمَرَزِلِ﴾ ۱۴، سۆيىد بە ئاسمانى خاودن گىرانەو، ﴿ذَاتٍ﴾ يانى: (صَاحِبَة)، خاودن، ﴿لَرَجٍ﴾ بە ماناى گىرانەو (الإِعَادَة)، خواى پەرۋەردگار ئاسمانى وا خولقاندو شتەكان بگىرپتەو، بەتايبەت تىشكى خۆر، لە ئوقيانوسەكان دەداو ەلمى ئاۋ بەرز دەبىتەو، خوى و ماددە تفتىيەكە بەجى دىلى لە دەريادو ەلمەكە بەرز دەبىتەو، دوايى با دەبىتى بۆ شوئە ساردەكان و كەلەكە دەبى لەسەر يەكدى و دەبىتە ەورو ئاۋى لى دىتە خوار، لە شىۋەى باران و بەفرو تەرزەدا، ئەو ئاسمانە خواى كار بەجى واى خولقاندو نەھىلى ئەو ەلمە بچىتە سەرى و، لە دەست مروّفان بچى، چونكە سالانە چەندان مليۆن تەن ئاۋ بەھوى تىشكى خۆرەو لە دەريايەكان دەبىتە ەلم، دوايى بەرز دەبىتەو دەبىتە ەورو، بە شىۋەى باران و بەفرو تەرزە دادەبارىتەو، تىمە ئاۋى شىرىنمان تەنيا لەو رپىۋە دەست دەكەوى، ئەگەرنا ەرچى ئاۋە لە ئوقيانوسەكاندا، كە (۴/۵) زياترى پانتايى زەۋى بە ئوقيانوسەكان داپۆشراۋە، ەموو ئاۋەكەيان سۆپرە، تفت و تالە، نەك ەەر مروّف ناتوانى بىخواتەو، بەلكو ئەگەر بىخواتەو، پىي دەمرى، ئايا ئاۋى شىرىنمان لە چ رپىكەو

دەستدەكەوئى؟ لە ڕىي ئەوێوە كە تیشكى خۆر لە دەریاکان دەداو، هەلمیان لى پەیدا دەكات و، هەلمەكە با دەیهێنى بۆ شوێنە ساردەكان و، لەوى دەبێتە هەورو بەشیوەى باران و بەفرو تەزرە دێتە خوار، ئیمە ئاوى شیرین و زولّمان بەس لەو ڕێیەو دەستدەكەوئى، هەر بۆیەش كۆى بەرزتر بى، ئاوى زیاتر لى دێتە خوار، چ لە شیوەى بەفردا، چ لە شیوەى تەرزەدا، چ لە شیوەى باراندا، بۆ ئەوێ ئاوەكە لەو شوێنە بەرزانهدا عەمبار بكرى، دواى لە شیوەى كانى و سەرچاوەدا دێتەدەر و ڕووبارى لى پەیدا دەبن و، وشكانى و سەر زەوى ئاودێر دەكرى، بەو ڕووبارانەى لەو كانى و سەرچاوانە پەیدا دەبن، كە لە چیاكەكان و لە شوێنە بەرزەكاندا هەن.

﴿وَالْأَرْضُ ذَاتِ الْأَعْنَ﴾ سۆیند بە زەوى خاوەن قلیش، ﴿الْأَعْنَ﴾ بریتى لە شكان و لە تېوونى شتێك، لىكبوونەوێ شتێك كە دەنگى لێو بى، خواش زەوى وا خوڵقاندوێ لىكبێتەو، هەم ئاوى پێدا بچێتە خوارو، هەم ڕووك و شیناورد لى بێتەدەرى، سۆیند بەوانە: بە ئاسمانى خاوەن گێرەرەوێ بە زەوى خاوەن قلیش، ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ﴾ بە دنیایى ئەو (قورئان)ەى بەسەرتاندا دەخوێرتەو، قسەیهكى لىك جیاكەرەوێ، قسەیهكى لىك هەلاوێرەر، هەق و ناهەق راست و چەوت، چاك و خراپ، هەلال و حەرام، لىك جیا دەكاتەو، ﴿وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ﴾ ئەو (قورئان)ە گالته نیه، (هزّل) یانى: گالته، هەوێنتە، (الْهَزْلُ: عَكْسُ الْجِدِّ)، (جِدِّ)، كاریكە بە گرنگى و بايەخ پێدانەوێ بكرى، (هزّل) یش، پێچەوانەى ئەوێ.

تەوێرەى پێنجەم و كۆتایى: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ (١٥) و ﴿وَإِكْدِيدًا﴾ (١٦)، بە دنیایەوێ ئەوان (واتە: ناحەزانى تۆ ئەى موحەممەد ﷺ)، فیل دەكەن، بە فیل كردێك كە شایستەى خۆیانە، ﴿وَإِكْدِيدًا﴾ منیش پلان دادەنىم، نەخشە دادەنىم، بە نەخشە دانانىك كە شایستەى خۆمە، ﴿فَهَلْ الْكَافِرِينَ﴾ تنجا مۆلەتى بێروایەكان بە، بواریان پى بە، لىیان گەرى، ﴿أَمْ لَهُمْ رُؤْيَا﴾ منیش كەمێك مۆلەتیا دەدەم، كەمە مۆلەتدانەكەش، ئەوێ كە لىیان دەگەرى ژيانى دنیا

بەگوزەرتن و تاقىکردنەوێ خۆيان بەدن، بەو شتێوێ پتيان خۆشە وەلامى
پرسىارەکان بەدنەو.

ياخود كەمە مۆلەتدانەكە، ئەو كاتەيە كە خوا لتيان دەگەرتى بە كەيفى خۆيان بتي
و بچن و هەلسوكەوت بكەن، بەلام دوايى هەر لە دنيا دا سزايان دەدا، چ بە سزايەكى
يەكجارەكى، چ بە سزايەكى بەشىي (جزئي) وەك چۆن بتيروايەكانى سزادا لە سەردەمى
پيغەمبەردا ﷺ، سەرەتا لە مەككە لتيان گەرا، بەلام دواى دوو سال لە قوناغى مەككە و
لە سالى دووهمى كۆچييدا، جەنگى بەدر هاتە پيش و كافرەكان لوتيان شكاو (يَوْمَ
الْفُرْقَان)، پۆزى ليكجياکردنەوێ هەق و ناھەق، راست و چەوت، هاتە پيش و ئەوەبوو
كافرەكان حەفتايان ليكوژراو، حەفتاشيان لى بە ديلگيرا لە گەورەو زلەزەكانيان بە
تايبەت، دوايى جەنگەكانى ديكەش هاتنە پيش: جەنگى ئوحد، دواتر جەنگى
ئەحزاب، ياخود خەندەق، ئنجا جەنگى حونەين، دوايش فەتحى مەككە، هەموو
ئەو ڕووبەروبوونەوانە هاتنە پيش و، بتيروايەكان بەشيك لە سزاي خواى دادگەريان
بيني، بەلام بە دنيايى سزاي گەورەو يەكلايىکردنەوێ گەورە، دادگايى كردنى گەورە،
ھەلگيراو ھەو پۆزى دوايى، بۆيە دەفەرموي: مۆلەتى بتيروايەكان بەدەو بواريان پيبدە،
﴿أَمْلَهُمْ رَبُّنَا﴾، منيش ماوہيەكى كەم مۆلەتيان پيبدەدەم، دوايى بە تونديى سزايان
دەدەم و دەيانگرم، ئەگەر ٻروا نەھيئن.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە ی یە کە م:

سویند خواردنی خۆی کار بە جی بە ئاسمان و ئەستێرە ی گەرۆکی کونکەری تاریکی،
کە هەموو کەسێک پارێزەرێکی بەسەر وە دانراو:

خو دەفەر موی: ﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝١ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝٢ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝٣﴾ **إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝٤**

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە چوار بڕگەدا:

(١) - ﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾ سویند بە ئاسمان و سویند بە (طارق)، ﴿وَالسَّمَاءِ﴾ (ئاسمان) وەك زۆر جاری دیکەش گوتوو مانە، لە زاراوە بەکارهێنانی قورئاندا، مەبەست پێی کۆی دروستکاراوەکانی خۆیە سبحانە و تعالی و، لە بەرانبەر (سَمَاء) دا، زەوی هەیه، جاری واش هەیه وشە ی: (سَمَاء)، بە کۆ دێ، ﴿سَمَوَاتٍ﴾ جاری واش هەیه بە ژمارە ی حەوت دێ: ﴿سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾، لە بەرانبەریشیدا زەوی، هەیه.

هەلبەتە زەوی شتیکی بچوو کە، لە پرووی قەبارەو لە بەرانبەر ئاسمانەکاندا، یان ئاسماندا، یان حەوت ئاسمانەکاندا، بەلام بۆ ئیمە ی مرۆف، زەوی یە کجار بایە خدارو گەرنە، چونکە ژیا نی ئیمە بە زەوی یەو بەستراو، وەك خو دەفەر موی: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ۝٥﴾ طە، واتە: لەو ی هیناوماننە دی و، دەشتانگێڕینەو بە ئیو خاک، (جەستە کەتان) و، جاریکی دیکەش هەر لەو ی دەرتان دینینەو.

لێرەدا خو سبحانە و تعالی کە دەفەر موی: ﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾:

(الطبري)، ثاوا مانای ئەم ئایەتە موبارەکە ی کردو، دەلى: (أَقْسَمَ رَبُّنَا بِالسَّمَاءِ
وَبِالطَّارِقِ الَّذِي يَطْرُقُ لَيْلًا مِنَ النُّجُومِ الْمُضِيئَةِ، وَيَخْفَى نَهَارًا، وَكُلُّ مَا جَاءَ لَيْلًا فَقَدْ طَرَقَ)، واتە:
پەرەزدگارمان سویندی خواردو بە ئاسمان و بە (طارق) کە بە شەوان دى، لە ئەستێرە
پۆشنەکان، بە پوژى پەنھان دەبن، ھەر شتێک بە شەوى بى، لە زمانى عەرەبیدا پى
دەگوترى: (طارق)، دەگوترى: (طَرَقَ، أَي: جَاءَ لَيْلًا)، لە فەرمايشتى پىڤەمبەردا ﷺ ھاتو:
یەکتە لە تێو کە لە سەفەرێکی دوورو درێژ دەگەرێتەو، با یەکسەر نەچیتەو مالى،
ئەجا لە فەرمايشتە کەدا حیکمەتە کە ی روون کردۆتەو: {لَيْكِي مَتَشَطَّ الشَّعْثَةُ وَتَسْتَحِدَّ
الْمُغِيبَةُ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٤٢٨٧، وَالبخاري: ٤٧٩١، وَمسلم: ٧١٥، وَأبو داود: ٢٧٧٨،
وَالنسائي في الكبرى: ٩١٤٤، وَالدارمي: ٢٢١٦)، واتە: بۆ ئەوێ ئەو ئافرەتەى مێردى لە
مال نەبوو، سەرو قوێ خوێ دابین و، خوێ بشوات و خوێ پاک بکاتەو.

کەواتە: (طارق)، واتە: (الَّتِي لَيْلًا)، ئەوێ بە شەوى دى، بێگومان ئەستێرەکانیش ھەر
بە شەوى دەرەدەکەون، چونکە بە پوژ لەبەر تیشکی خۆر ئەستێرەکان ھیچیان دیار نین.
دواى خوا سبحانە و تعالی ھەر بۆ خوێ دەپرسى:

(٢) - ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾، چ شتێک بە تۆی زاناندو (طارق) چییە؟ (الطبري)، دەلى:
(وَمَا أَشْعَرُكَ يَا مُحَمَّدُ! مَا الطَّارِقُ الَّذِي أَقْسَمْتُ بِهِ)، واتە: ئەى موحەممەد ﷺ! چ شتێک
بە تۆی زاناندو، چ شتێک وای لە تۆ کردو، ھەست بکەى و بزانی (طارق) کە سویند
پێخواردو، چییە؟

ئەجا خوا ھەر بۆ خوێ ھەوآل دەداو دەفەرموی:

(٣) - ﴿النَّجْمُ الثَّاقِبُ﴾، ئەستێرە یەکی تیشکدەر، یاخود ئەستێرە یەکی کونکەر، وشەى
﴿النَّجْمُ﴾، کە (أل) ناساندنى لەسەر، ھەندێک لە زانایان گوتیان: مەبەست پى
(أل) ناساندنى (عەد)ە، واتە: ئەستێرە کونکەرە کە، ئەجا ھەندێکیان گوتوویانە: (شَعْرِي)
یە، واتە: گەلاوێژو، ھەندێک گوتوویانە: زوھەلەو، ھەندێک گوتوویانە: یەکیکی دیکە یە،

به لّام راي راستر نهوده كه (أل)ى سهر ﴿النَّجْمُ﴾، كه بۆ ناساندنه، مهبست پيى جينسه، واته: نهستيره به گشتي، ههموو نهستيره كان.

له باره ي وشه ي: ﴿الْأَقْبُ﴾ هوه، (الطبري) چهند رايه كي هيتانون:

۱- يه كيكيان له عهبدو لّاي كوري عهباسه وه به ژماره: (۳۷۰۱۳)، ده لّي: (الْأَقْبُ: الْمُضِيءُ)، (أَقْبُ)، واته: تيشكدر، كونكره.

۲- ههروه ها ههر له ئيبنو عهباسه وه به ژماره: (۳۷۰۱۴)، گوتويه تى: (هِيَ الْكَوَاكِبُ الْمُضِيئَةُ، وَتَقُوبُهَا إِذَا أَضَاءَتْ)، بريته له نهستيره رۆشنه كان و، كونكر دني نه وهستيرانه ش كاتيكه كه تيشك دهدهن و در به تاريكي دهدهن.

۳- له عيكريمه وهش به ژماره: (۳۷۰۱۵)، هيتاويه تى، ده لّي: (الْأَقْبُ الَّذِي يَتَّقِبُ)، نهوه ي كون دهكات و در به تاريكي دهدهت.

۴- له موجهيده وهش به ژماره: (۳۷۰۱۶)، له ماناي (ثاقب) دا، گوتويه تى: (الَّذِي يَتَوَهَّجُ)، نه وهستيره يه ي داده گيرسي، (تيشكيكي بههيز دهدهت و در به تاريكي دهدهت).

ليره دا خوا سبحانه و تعالى سويند دهخوا به ئاسمان و به (طارق) و دواي نهوه ي دهفه رموي: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾، چ شتيك به تو ي زاناندوه (طارق) چيه؟ واته: تو نازاني مه گهر خوا پيت بفرموي، تنجا بۆ خو ي ماناي (الطارق) دهكات و دهفه رموي: ﴿النَّجْمُ الْأَقْبُ﴾، نهستيره يه كي تيشكدره، به تيشكه كه ي در به تاريكي دهدهت و كوني دهكات.

كهواته: سويند به دوو شتان خوراوه: به ئاسمان و به (طارق)، وه لّامي سوينده كهش:

۴- ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، هيچ كه سيك نيه مه گهر پاريزه ريكي به سه ره وهيه، نه مه به دوو جوړ خويندراوه ته وه

أ- نهوه ي خويندمه وه جوړيكي بوو: ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، ياني (مَا كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ)، هيچ نهفسيك نيه، هيچ كه سيك نيه، مه گهر پاريزه ريكي به سه ره وهيه.

ب- به جوړيكي ديكهش خوښندراوه تہوہ: ﴿إِنْ﴾ (مُخَفَّفَةً) يہ له (مُثَقَّلَةً) و بؤ جه ختكرندنه وه، جياوازييش له نيوان ﴿إِنْ﴾ ي (مُخَفَّفَةً) له (مُثَقَّلَةً)، له گه ل ﴿إِنْ﴾ ي لابه ره (نافية)، بريته له هه بوونی (ل): ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، يانی: ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَعَلَّهَا حَافِظٌ﴾، واته: (ما) وهك هه ر نه بئ، چونكه بؤ توخكردنه وهی واته يه كهی زيادكراوه، ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، به دلنيایي هه ر كه سيك پاريزه ريكي به سهره وه، كه (الطبري)، گوته ويه تی: (الْقِرَاءَةُ الَّتِي اخْتَارَهَا، وَلَا اخْتَارَ غَيْرَهَا فِي ذَلِكَ التَّخْفِيفُ - إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ-)، نهو وای مانا كردوه، هه موو نه فسيت كه دلنيایي پاريزه ريكي به سهره وه، به لأم گوته ويه تی: نهو ي ديكهش ته گهر له رييه كي چه سپاوه وه هاتبئ، هه ر خوښندنه وه يه كي پاست و دروسته، به لأم نهو ي هه لييزاردوه نهو يه كه باو نيه، چونكه (ل) كه بؤ جياكردنه وهی: ﴿إِنْ﴾ ي (مُخَفَّفَةً) يہ له (مُثَقَّلَةً)، له: ﴿إِنْ﴾ ي لابه ره (نافية)، (ما) يه كهش زياد كراوه، بؤ به هيژكردنی واته يه كهی.

واته: (لَمَّا) هه مووی يهك وشه نيه به سهره يه كه وه، به لكو (ل) و (ما) يه دوو پيتي له يهك جيان له واتادا.

(الشوكاني) له (فَتَحُ الْقَدِير) ده كهی خویدا^(۱)، ده لی:

{إِنْ هِيَ الْمُخَفَّفَةُ مِنَ الثَّقِيلَةِ، فِيهَا صَمِيرُ الشَّانِ الْمُقَدَّرِ، وَهُوَ اسْمُهَا، وَاللَّامُ هِيَ الْفَارِقَةُ، وَ (ما) مَزِيدَةٌ، أَيْ: إِنْ شَأْنُ كُلِّ نَفْسٍ لَعَلَّهَا حَافِظٌ}، واته: ﴿إِنْ﴾ (مُخَفَّفَةً) يہ له (مُثَقَّلَةً) واته: له (إِنْ)، نهو يش بؤ جه ختكرندنه وه، راناو يكي تيدا ته قدير ده كرى و ده بئته ناوی و، (ل) كهش جياكه ره وه يه و، (ما) ش زيادكراوه، يانی: حال وايه هه موو كه سيك پاريزه ريكي به سهره وه يه، دوايی ده لی: هه ر كه سيكيش به گيره دار (تشديد) كردنی (لَمَّا) بيخوښننه وه، نهو كاته (إِنْ) ده بئته لابه ره (نافية)، له جياتي (مُخَفَّفَةً) بئ له (مُثَقَّلَةً)، ده گوته ري: ﴿إِنْ نَافِيَةٌ﴾، يانی: (ما كُلُّ نَفْسٍ)، هيچ كهس نيه، لهو كاتهش (لَمَّا) به مانای (إِلَّا) ده بئ، يانی: (ما كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ)، واته: هيچ نه فسيت نيه، مه گهر پاريزه ريكي

بەسەرەوهیە، ھەلبەتە چ بگوتری: ھەر نەفسێک پارێزەرێکی بەسەرەوهیە، یاخود بگوتری: ھیچ نەفسێک نیە، مەگەر پارێزەرێکی بەسەرەوهیە، لە مانادا ھەر دەبنەوہ یە.

کەواتە: ئەمە وەلامی سویندەکە یە، کە بەراستی واما ن لێدەکات، پامان و ھەلۆستە یەکی باش بکەین لە بەرانبەر ئەویدا: کە خوا سبجانە و تعالی سویند دەخوا بە ئاسمان، بە ھەموو گەردوون، بەوہی بینراوہ بە ئەوہش کە نەبینراوہ، ھەرودھا سویند دەخوا بە ئەستێرەکان، چونکە (ال) ی سەر (الطارق)، کە خوا ی پەرورەدگار خۆی پێناسە ی دەکات و دەفەرموی: ﴿التَّجْمُ الثَّاقِبُ﴾، ئەستێرە ی کونکەر، ئەستێرە ی تیشکدەر، (ال) بۆ تیکرا (جنس)ە، یانی: تیکرای ئەستێرەکان، خوا سویند دەخوا بە ئاسمان و بە تیکرای ئەستێران، دوا ییش دەفەرموی: چ شتێک بە تۆی زاناندوہ (طارق) چییە؟ دوا یی خۆیشی (طارق)، پروون دەکاتەوہو دەفەرموی: ئەستێرە ی کونکەر، وەلامی سویندەکەش ئەوہ یە: ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، یان: ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾، ھیچ کەسێک نیە، مەگەر پارێزەرێکی بەسەرەوهیە، یان ھەر کەسێک ھەبێ پارێزەرێکی بەسەرەوهیە.

کەواتە: سویند لەسەرخواوہ کە ئەوہ یە کە خوا ئیمە ی لەم ژبانی دنیا یەدا داناوہ، ئیشکچی ی و پاسەوانی بەسەرەوہ داناوین! ئەو راستییەش وێرای ئێرە، لە زۆر شوێنی دیکە ی قورئاندا ھاتوہ: بۆ وێنە:

۱- لە سوورەتی (الإِنْفِطَار) دا دەفەرموی: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝۱۰ كِرَامًا كَبِيرِينَ ۝۱۱ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝۱۲﴾.

۲- ھەرودھا لە سوورەتی (الأنعام) دا ھاتوہ: ﴿وَيَرْسِلْ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ۝۱۱ ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَهُمْ الْحَقَّ لَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ۝۱۲﴾.

۳- ھەرۋەھا لە سوورەتى (ق) یشدا دەفەرمۇي: ﴿ مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَيْنٌ ﴾ كەواتە: تېمە بەرھەلداي ئەم ژيانە دىنبايە نەكراوين، بەلكو چاودىرمان بەسەرۋە داندراون، بەلن، ئازاد كراوين و دەستمان كراۋەيە، خىر دەكەين و شەر دەكەين، چاك دەكەين، خراپ دەكەين، راست دەپۈين، چەوت دەپۈين، بەلام دەبنى بزانين كە چاودىرئيمان بە سەرۋەيەو، ھەموو شتىكمان تۆمار دەكرى و، دوايىش لىپرسىنەوھمان لەگەلدا دەكرى.

مه‌سه‌له‌ی دووه‌م:

فه‌رمان‌کردنی‌خوا به‌ مروّف که‌ سه‌رنج‌ بدا له‌چی‌ دروست‌کراوه؟ له‌ ئاوێکی‌ به‌ فی‌چقه‌ ده‌رقوئیو، که‌ له‌ نێوان‌ پشت‌ و‌ سینگ‌ دێته‌ ده‌ری:

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۚ (۵) خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ (۶) يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ (۷)﴾

شیک‌کردنه‌وه‌ی‌ ئه‌م‌ ئایه‌تانه‌، له‌ سه‌ی‌ بر‌گه‌دا:

(۱) - ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾، ئنجا با ئینسان سه‌رنج‌ بدا له‌چی‌ دروست‌کراوه! لێ‌رده‌ ده‌گونجی‌ مه‌به‌ست له‌ (الإنسان) گشتی‌ بێ و (أل) که‌ بۆ جینس‌ بێ، واته‌: با هه‌موو مروّفیک‌ سه‌رنج‌ بدات له‌ چی‌ دروست‌کراوه‌و هێ‌تاوه‌ته‌ دی؟ ده‌ش‌گونجی‌ به‌ پێی‌ په‌وتی‌ ئایه‌ته‌کان‌ ب‌لێین: لێ‌رده‌ مه‌به‌ست له‌ وشه‌ی: (إنسان)، مروّفی‌ بێ‌پروایه‌، وه‌ک‌ (الطبري) ده‌لێ: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ الَّذِي يَكْذِبُ بِالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَمَاتِ، الْمُنْكَرِ قُدْرَةَ اللَّهِ عَلَى إِحْيَاءِ بَعْدَ مَمَاتِهِ، مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ رَبُّهُ؟﴾، با مروّفی‌ به‌ درۆ‌دانه‌ری‌ زیندوو‌کرانه‌وه‌ی‌ دوا‌ی‌ مردن‌ و، نکوولیی‌که‌ر له‌ ده‌سه‌لاتی‌ خوا له‌سه‌ر زیندوو‌کردنه‌وه‌ی‌ دوا‌ی‌ مردنی، سه‌رنج‌ بدات په‌روه‌ردگاری‌ له‌ چی‌ دروست‌کردوه‌و هێ‌تاویه‌ته‌ دی؟!

پێشم‌ وایه‌ راست‌ر وایه‌ لێ‌رده‌ مه‌به‌ست‌ کۆ‌ی‌ مروّفان‌ بێ، چونکه‌ ئه‌گه‌ر به‌لگه‌یه‌ک‌ نه‌بی‌ له‌سه‌ر تایبه‌ت‌کردنی‌ ئایه‌تیک‌ به‌یه‌کێک‌ له‌ چه‌مه‌که‌کانیه‌وه‌، وا باشه‌ چه‌مه‌که‌که‌ی‌ هه‌ر به‌ په‌های‌ و به‌ فراوانی‌ به‌ی‌ل‌دری‌ته‌وه‌و (الطبري)یش، په‌حمه‌تی‌ خوا‌ی‌ لێ‌بی‌ زۆر دا‌کۆکی‌ له‌سه‌ر ئه‌و ب‌نه‌مایه‌ ده‌کات‌ و ب‌نه‌مایه‌کی‌ زۆر راست‌یشه‌، بۆیه‌ مه‌گه‌ر ته‌ماشای‌ دوا‌ی‌ ئایه‌ته‌کان‌ بکه‌ین، که‌ ئه‌و مانایه‌ زāl ده‌کات، (الطبري) هه‌ل‌بێ‌ژاردوه‌ - که‌ مه‌به‌ست‌ مروّفی‌ بێ‌پروایه‌ - چونکه‌ دوا‌یی‌ خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۚ (۸) يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ (۹)﴾، ئنجا مه‌گه‌ر به‌ پێی‌ سه‌رنج‌دانی‌ ئایه‌ته‌کانی‌ دوا‌یی‌، ب‌لێین‌ لێ‌رده‌ مه‌به‌ست

پتي ٿينساني بيپروايه، نه گهرنا وشه: ٿينسان له قورٿاندا مه بهست پتي ڪوي مروڦانه، هه موو مروڦيڪ.

دوايي خوا رووني ده کاتهوه، مروڦ له چي دروستبووهو ده فهرموي:

(۲) - ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾، (مروڦ) له ٿاويڪي ده رڦوٿيو دروستبووه، وشه: ﴿دَافِقٍ﴾ هه رجهنده له سهر ڪيشي بڪهر (فاعل) هاتوه، به لام مه بهست پتي به رڪار (مفعول) ه، (دافق أي: مَذْفُوق، وَهُوَ مِمَّا أَخْرَجَتْهُ الْعَرَبُ بِلَفْظِ فَاعِلٍ، وَهُوَ مَعْنَى الْمَفْعُولِ: مِثْلُ سِرِّ كَاتِمٍ، وَهَمَّ نَاصِبٍ)، (ڪاتم)، له سهر رڙگهي (فاعل) هاتوه، به لام مه بهست پتي (مڪتوم) ه، ياني: نه ٿينيه ڪي شيردراوه، (وَهَمَّ نَاصِبٍ)، خه ميڪي به رده وام ڪه هه ميشه له گه ل مروڦايه.

(۳) - ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾، له نيوان (ٿيسڪه ڪاني) پشت و سينگ ديته ده ري، (الطبري)، ٿاواي مانا ليڪداوه ته وه:

(يَخْرُجُ مِنْ صُلْبِ الرَّجُلِ وَتَرَائِبِ الْمَرْأَةِ، وَقِيلَ: يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ ذَلِكَ، وَمَعْنَى الْكَلَامِ مِنْهُمَا)، واته: له پشتي پياو ٿيسڪه ڪاني سينگي ٿافرهت ديته ده ري، گوتراو يشه: لهو نيوانه ديته ده ري، واته: له هه ر دوو ڪيان ديته ده ري.

وشه: ﴿وَالْتَّرَائِبِ﴾، پيشتر يش گوتمان ڪوي (ترييه) بهو به په راسو (ضلع) ده گوتري، واته: په راسو وه ڪاني ڪه قه فسه سي سينگ پيڪدينن، مروڦ بيست و چوار (۲۴) په راسو وي هه يه، دوازه (۱۲) له لاي راست و دوازه (۱۲) له لاي چهپ، به هه موويان ٿهو قه فسه سي سينگ پيڪ دينن، ڪه دل و جگهرو په نڪرياس و سيبه ڪان و... هتد، ده گرنه خويان.

(التَّرَائِبُ: مَوْضِعُ الْقِلَادَةِ مِنَ الْمَرْأَةِ)، ٿمه (الطبري) له (ابن عباس) وه، به ٿماره: (۲۷۰۲۴) هيٺاويه تي، واته: (ترائب) بريتيه لهو شوٽنه ي ٿافرهت ملوانڪه ي پي هه ٿده واسي، ٿافرهت ڪه ملوانڪه له ملي ده ڪات، به سينگي دا ديته خوار، ڪه واته: (ترائب)، ياني: ٿيسقانه ڪاني قه فسه سي سينگ.

(الطبري) ده‌لّ: (الصَّوَابُ هُوَ مَوْضِعُ الْقِلَادَةِ مِنَ الْمَرْأَةِ بِحَيْثُ تَقَعُ عَلَيْهِ مِنْ صَدْرِهَا)،
واته: رای پاست ئه‌وه‌یه که (ترائب)، ئه‌و شوینه‌یه له سینگى که گه‌ردنبه‌ندو
ملوانکه‌ی ئافره‌ت (کاتیک له ملی ده‌کات) ده‌که‌ونه سه‌ری، واته: شوینی پیکه‌یشتنی
په‌راسوه‌کانی سینگ.

زانایانیش له‌و باره‌وه زۆر قسه‌یان کردوه، که خوا سبحانه و تعالی ده‌فه‌رموی، ئه‌و
ئاوه به‌ فیچقه ده‌رقولپوه‌ی له‌ نێوان پشت و سینگ دێته‌ ده‌ری، ئایا مه‌به‌ست پێی
چیه؟ بۆیه به‌ باشمزانی، له‌و باره‌وه ئهم کورته باسه‌ بێنین، که یه‌کسه‌ر له‌ مه‌وسووعه‌ی:
(دره‌وشاوه‌یی ئیمان و پووجه‌لێ ئیله‌حاد، له‌به‌ر تیشکی زگماک و عه‌قڵ و زانست و
وه‌حیی دا)^(۱)، ده‌یگوازینه‌وه، به‌لام به‌ تۆزیک کورته‌کرده‌وه‌و پوخته‌کرده‌وه‌وه.

(۱) بېروانه: به‌رگی یه‌که‌م، چاپی دووهم، ساڵی: ۲۰۲۰ز، لاپه‌ره: ۴۵۶ - ۴۶۳.

كۆرتە باسك له باره‌ی چۆنیه‌تیی دروستبوونی مروّقه‌وه

به‌رزان!

ئیمه ئهم كۆرتە باسه له‌بەر پۆشنایی ئهم سى ئایه‌ته‌ی سوۋرەتى (الطّٰوۋۃ) دا ده‌كه‌ین:
﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٧﴾﴾
واته: با مروّف سه‌رنج بدات له چى دروست بووه، له ئاوێكى ده‌رقوڵیو كه له نێوان
(تیسقانه‌كانی) پشت و سینگ دا دێته ده‌ری.

هه‌روه‌ها له به‌ر پۆشنایی ئهو سى ئایه‌ته‌ی دیکه له سوۋرەتى (المزلات): ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِيرُونَ ﴿٢٣﴾﴾
واته: ئایا له ئاوێكى بێهێزو به‌ كه‌م بایه‌خ ته‌ماشاكراو، دروستمان
نه‌كردوون، كه له ئشینگه‌یه‌كی مه‌حه‌كه‌مدا دامانناوه، (له منداڵدانی دایكدا)، هه‌تا
ئه‌ندازه‌یه‌كی دیارییكراو، ئه‌ندازه‌گیریمان كردوه، ئیمه باشت‌ترین توانادارین، (ياخود
باشت‌ترین ئه‌ندازه‌گیرین).

خوا پشتیوان بێ له نۆ (٩) خاڵدا به‌ كۆرتیی و به‌ گوشراویی، چۆنیه‌تیی دروستبوونی
مروّف ده‌خه‌ینه روو:

١- دواى پێكه‌وه جووتبوونی باب و دایك، زینده‌وه‌ریكى وردیله‌ی نێو تۆوی باب، كه
ژياندارى تۆوی (حیوان مَوِي) كۆرتكراوه‌كه‌ی (حیمن) ی پێ ده‌گوترێ و، به‌ ملیۆنانن،
یه‌كێك له‌و زینده‌وه‌ره‌ وردانه، له‌گه‌ڵ زینده‌وه‌ریكى دیکه‌ی گچكه‌ی نێو تۆوی دایكدا كه
هێلكۆڵه‌ (بویضة) ی پێ ده‌لێن، یه‌كه‌گرن و، به‌ هه‌ردووکیان زینده‌وه‌ریكى دیکه‌ی سییه‌م
پێكدێنن، كه تۆویلكه (نُطْفَة) ی پێده‌گوترێ و، وشه‌ی (نُطْفَة) ش له‌ زمانى عه‌ره‌بیدا به
مانای ئاوێكى كه‌م (ماءٌ قَلِيلٌ)، یاخود ئاوێكى ساغ و ساف، (ماءٌ صافٍ) دى^(١).

(١) (لسان العرب)، به‌رگی (١٤)، لاپه‌ره: (١٨٧).

بَیْگومان ئەو ژایاندەر تۆویی (حیمن) و ئەو هیلکۆلەیه، که پێکەوه دەلکین، دواي شه‌کردن دەبنه‌ کۆرپه‌له‌، له‌ چاو کۆی تۆوی باب و دایک، ئاوێکی که‌م، بگره‌ زۆر زۆر که‌میشه‌، جێی سه‌رنجیش ئەوه‌یه‌، که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ فه‌رمووده‌یه‌ کیدا ئاماژه‌ی پێک‌دوه‌، که‌ کۆرپه‌له‌ی مرۆڤ له‌ که‌موکه‌یه‌کی ئاو (تۆوی دایک و باب دروست ده‌بێ، نه‌ک له‌ هه‌موو ئاوه‌که‌، وه‌ک فه‌رموویه‌تی: {مَا مِنْ كَلٍّ الْمَاءِ يَكُونُ الْوَلَدُ، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ خَلْقَ شَيْءٍ لَمْ يَتَّعْهُ شَيْءٌ}، (آخره‌ مسلم: ١٤٣٨) واته‌: له‌ هه‌موو ئاوه‌که‌ مرۆڤ دروست نابێ، به‌لکو له‌ هه‌ندێکی دروست ده‌بێ، هه‌ر کاتێک خواش شتیکی ویست، هه‌چ رێگریکی له‌به‌رده‌م دا نابێ.

٢- ئنجا ئەو زینده‌وه‌ره‌ یه‌ک خانه‌یه‌ی دابه‌ش ده‌بێ و ده‌بێته‌ دوو خانه‌، دوايی ئەو دووانه‌ش دابه‌ش ده‌بن و، ده‌بن به‌ چوار، ئەوانیش دابه‌ش ده‌بن و ده‌بنه‌ هه‌شت و، هه‌شت ده‌بن به‌ شازده‌، دوايی ده‌بن به‌ سی و دوو و، شه‌ست و چوارو، سه‌دو بیست و هه‌شت و، به‌و شیوه‌یه‌، سه‌رده‌نجام هه‌موو ئەو ئەندامانه‌ی جه‌سته‌ی مرۆڤ و، هه‌موو کوئه‌ندامه‌ سه‌رسوپه‌هێنه‌ره‌کانی، (له‌و کتێبه‌دا که‌ ناومان برد ئاماژه‌یه‌ که‌مان پێداون)، هه‌موویان له‌و خانانه‌ دروست ده‌بن، که‌ ده‌بنه‌ هه‌زاران و ملیۆنان و ملیاران و، ورده‌، ورده‌، پله‌ پله‌، به‌ گوێره‌ی سیستم و به‌رنامه‌یه‌ک که‌ خوا بۆی داناو، دروست ده‌بن و کۆرپه‌له‌ی مرۆڤ پێک‌دێن، له‌ نێو مندال‌دانی دایک دا.

٣- هه‌ر خانه‌یه‌ک له‌ جه‌سته‌ی مرۆڤ، وا به‌رنامه‌ی بۆ دانراوه‌، که‌ کاتێکی دیکه‌ی وه‌ک خۆی له‌ خۆی بگرێته‌وه‌و کۆپی بکات، کت و مت وه‌ک خۆی، ئەوه‌ش پێی ده‌گوتری: زۆربوونی خانه‌یی (التکاثُر الخَلَوِيُّ)، هه‌ر خانه‌یه‌ک خانه‌یه‌کی وه‌ک خۆی کت و مت به‌بێ جیاوازی له‌ چل و شه‌ش (٤٦) کرۆمۆسۆمه‌که‌وه‌ کۆپی ده‌کاته‌وه‌، سه‌رجه‌م خانه‌ ئاساییه‌کانی جه‌سته‌ی مرۆڤ، که‌ پێشتریش گوتوومه‌: به‌ مه‌زنه‌ده‌ی زانایان سه‌د (١٠٠) تریلیۆن خانه‌ ده‌بن، هه‌موویان به‌و شیوه‌یه‌ن.

٤- به‌لام خانه‌ جینسییه‌کان (الخلاية الجنسية)، چ ه‌ی پیاو، که‌ زینده‌وه‌ری تۆویی، (الحَيوان المنوي) یان تێدایه‌، چ ه‌ی ئافره‌ت، که‌ هیلکۆله‌ (بویضة) یان تێدایه‌، وانین،

بەلكو خانەى جىنسىي پىياو (۲۲) كېرۋمۇسۇمى تىدايەو، ھى ئافىرەتەش (۲۳) و بە ھەردووكيان دەبنەو چل و شەش (۴۶)، كە پىكەو ەيەكەگرن و، خانەيەكى دىكەو زىندەوەرپكى دىكە پىكەتەن و پىي دەگوتى: (نُطْفَة)، تۈۈيلكە، كە ئەگەر ھاتباو ھەر يەكەو (۴۶) كېرۋمۇسۇميان پى بووايە، ەك سەرچەم خانەكانى دىكەى جەستەى مروڤ، واتە: ھەموو ئەو خانانەى جگە لە خانە جىنسىيەكەن، ئەو كاتە: $(۹۲ = ۴۶ + ۴۶)$ ، كېرۋمۇسۇم، ھەر خوا دەزانى چ زىندەوەرپك و مەخلووقىكى سەرسورپەتەر دەرەچەو، بەلام بەرنامەى خواى ئەوپەرى زاناو كارزان، ھەلە قېوول ناكات، ھەر كام لە (جەيمەن) و (ھىلكۈلە) ھەر لە سەرەتاو ەيەكى (۲۳) كېرۋمۇسۇم لە كۆل خۇيان دەكەنەو، كاتىك پىكەگەن: جەيمەنى پىياو و ھىلكۈلەى ئافىرەت، تەنيا يەكى (۲۳) كېرۋمۇسۇميان ھەيەو ھى ھەردووكيان دەكاتە (۴۶) كېرۋمۇسۇم.

۵- ئاۋى پىياو (مَنِي) شوئىنى دروستبوۋى و كارگەكەى، بىرىتە لە ھەردوو گونەكانى پىياو، ئىجا لىرەدا يەكەك بۇى ھەيە بلى: ئەدى بوچى خوا دەفەرموى: ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾، لە نىۋان (تېسكەكانى) پىشت و سىنگ دېتە دەرى، واتە: ئاۋى دەرقلوئە لە نىۋان (تېسكەكانى) پىشت و سىنگ دېتە دەرى؟ لە ۋەلامدا دەلىين: تۈۋى پىياو لە ھەردوو گونەكانىدا دروست دەبى و كارگەكەيان ئەۋىيە، بەلام زانستى پزىشكىيگەرى تېستا دەرېخستە كە كۆرپەلە (جەنن)، دروست دەبى، كۆرپىش گونەكانى لە نىۋان تېسكەكانى و پىشت و سىنگنى، ھەرۋەھا ئافىرەتەش ھىلكەدان (بويضة)كەى لە نىۋان تېسقانەكانى پىشت و سىنگنى، دوايى وردە وردە كە كۆرپەلەكە تەمەنى دەگاتە ھەوت (۷) مانگى، ئىجا چ ھىلكەدانى كۆرپەلەى كچ، چ گونەكانى كۆرپەلەى كۆر، ھەردووكيان دادەبەزن بۇ شوئىنى ئاسايى خۇيان.

كەواتە: ئەۋەى خوا سېخانە و تعالى فەرموۋىتەى، پىك وايەو سەرچاۋەى ئەسلىي دروستبوۋى مروڤ: تېسكەكانى پىشت و سىنگن، بۇيە ئەو رايەى دىكەى زانايان كە دەلى: تۈۋ لە نىۋان تېسقانەكانى پىشتى پىياو سىنگى ئافىرەتدا دروست دەبى، وانيە، بەلكو ھەم گونەكانى كۆرپەلەى كۆر، ھەم ھىلكەدانى كۆرپەلەى كچ، ئەسلى شوئىنى دروست بوۋىيان نىۋان تېسقانەكانى سىنگ و پىشتى ھەر كامىكىانە.

۶- تۆۋى پياۋ لە گۈنەكانىدا دروست دەبى، بەلام ۋەك گۇمان: لە ئەسلىدا شوئى دروست بوونى گۈن ۋە ھىلكەدانى ئافرەت، نىۋان ئىسقانەكانى سىنگ ۋە پىشتىانە، بەلام دوايى دادەبەزن، شايايى باسشە: گۈنەكان ۋىراي تۆۋ (مەنى) ھۆپمۆنى تىستۆستېرۇن، كە گرنىگرىن ھۆپمۆنى كۆمەلەي ئەندىرۇجىنە، دەردەدەن ۋ، ھانى گۈن دەدا بۇ بەرھەم ھىئانى تۆۋى پياۋ، پەيداكرىنى سىفەتەكانى پياۋەتتى لە پياۋدا، ۋەك: دەنگى گرو بەھىز، لەشى ماسۈلەكەبى، پروۋانى موو لەو شوئىنەي كە پياۋان، لە ژنان جيا دەكەنەۋە، ۋەك پىش ۋ سەمىل، ھەرۋەھا جياۋازىيەكانى دىكە بە تابەت لە پروۋى عەقلىي ۋ دەروونىيەۋە، ئەۋە ھەموۋى كارىگەرىي ئەۋ ھۆپمۆنەيە كە لە نىۋو ئاۋى پياۋدايەۋ، لە نىۋو گۈنەكاندا دروست دەبى.

۷- ئاۋى ئافرەت لە ھىلكەدانەكاندا دروست دەبى، كە ئەۋىش ھەر تۆۋى پىندەگۈترى، بەلام رەنگەكەي جيايە، ۋەك پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋىيەتى: ئاۋى پياۋ، خەست ۋ سىيى ۋ، ھى ئافرەت پروۋن ۋ زەردە:

{عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ أُمَّ سَلِيمٍ حَدَّثَتْ أَنَّهَا سَأَلَتْ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْمَرْأَةِ تَرَى فِي مَنَامِهَا مَا يَرَى الرَّجُلُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا رَأَتْ ذَلِكَ الْمَرْأَةُ، فَلْتَعْتَزِلْ، فَقَالَتْ أُمُّ سَلِيمٍ وَاسْتَحْيَيْتُ مِنْ ذَلِكَ قُلْتُ: وَهَلْ يَكُونُ هَذَا؟ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ نَعَمْ، فَمِنْ أَيْنَ يَكُونُ الشُّبُهَةُ؟ إِنَّ مَاءَ الرَّجُلِ غَلِيظٌ أَبْيَضُ، وَمَاءُ الْمَرْأَةِ رَقِيقٌ أَصْفَرُ، فَأَيُّهُمَا عَلَا أَوْ سَقَى، يَكُونُ مِنْهُ الشُّبُهَةُ}.

(أخرجه مسلم: ۳۱۲).

۱۰- ئەنەسى كوپى مالىك (خو لىي پازى بى) لە ئوممو سولەيمەۋە (خو لەۋىش پازى بى)، دەگىرپىتەۋە، كە پرسىياري لە پىغەمبەرى خوا ﷺ كىردۈە لە بارەي ئافرەتەۋە كاتىك خەۋ دەبىنى، ۋەك چۆن پياۋ خەۋن دەبىنى، {[حتلام]ى دەبى،} ھوكمى چۆنە؟ پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋى: ھەر كات ئافرەت ئەۋەي بىنى، با خوۋى بشوات، ئوممو سولەيم دەلى: شەرم لەۋە كىرد، گۈتم: ئايا ئەۋە دەبى؟ (۱۰- واتە: ئافرەتەش ئاۋى دىتەۋە)، پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: ئەدى بەھۋى چىيەۋە مىندال ۋەك دايك، يان ۋەك بابى دەچى؟

دوایی فەرموۋى: ئاۋى پىياۋ سېيى و خەستە، ئاۋى ئافرەت پۈۋ و زەردە، ھەر كامىكىيان ئاۋەكەي سەرکەۋت، يان پېشكەۋت، وئەي ئەۋ مندالە، ئەۋ كۆرپەلەيە دەچىتەۋە سەر ئەۋەيان {كە ئاۋەكەي پېشكەۋتە، ياخود سەرکەۋتە}.

ئىنجا جېي سەرنجە كە ھېلكۆلەكان (بۇيىضات)ى نېۋ ئاۋى ئافرەت، كە ئافرەت دوو ھېلكەدانى ھەن، ۋەك چۆن پىياۋ دوۋلا گۈنى ھەن، ئەۋ دوو ھېلكەدانەي ئافرەت ھەر مانگە لايەكى ھېلكەدانەكە ھېلكۆلەيەك دروست دەكات و، ھېلكەدانى ئافرەتېش ھۆمۈمۆنى مېنە دروست دەكات، كە دوو جۆرە ھۆمۈمۆن:

۱/ ئىستېرۋىجىن.

۲/ پىرۋىستېرۋن.

ئەۋانىش كاريان ئەۋەيە ھانى ھېلكەدانەكان دەدەن، جارىكى دىكە بۆ بەرھەم ھېنانى ھېلكۆلەكان و، سىفەتەكانى مېنەيەتېش و لە ئافرەتاندا پەيدا دەكەن و، تۆخ دەكەنەۋە.

۸- (يەك سەم ۳) لە ئاۋى پىياۋ سەد (۱۰۰) مىليۇن زىندەۋەرى تۆۋى (حېمىن)ى تېدايە.

سەرچاۋەيەكى دىكەش (عَجَازُ الْقُرْآنِ فِيمَا تُخْفِيهِ فِي الْأَرْحَامِ)^(۱)، دەلى: (۳ مىليتر) لە تۆۋى پىياۋ (۳۵۰) مىليۇن ھەيمەنى تېدايە.

د. راتب نابلسى)ىش دەلى: (۱ سەم ۳) لە ئاۋى پىياۋ (۵۰۰) مىليۇن ھەيمەنى تېدايە.

ۋاتە: ئەۋ زىندەۋەرە بچوۋكانەي ئاۋى پىياۋ پىكىدىن، چونكە مەنىي پىياۋ، ھەموۋى زىندەۋەرى بچوۋكە، بەلام ئىمە ۋەك ئاۋ دېتە بەرچاۋمان، ئىنجا كاتىك پىياۋ لەگەل ژندا جۈۋت دەبىن، ھەرچارە (۲ - ۴) سەم^۲ تۆۋ فرى دەداۋ، ماناۋى وايە دەۋرى (۳۰۰) مىليۇن زىندەۋەرى تۆۋى تېدا ھەيە، بە پىي ئەۋ سەرژمىرەي ئىرە، ئەگەرنا بەپىي سەرژمىرى يەكىكى دىكە لە زانايان، (۷۰۰) مىليۇن تاكو مىليارىك، زىندەۋەرى تۆۋى (حېمىن)ى تېدايە.

بەلّام ھىلكەدانەكانى ئافرەت، لە سەرەتاوہ سى مىلۇن ھىلكۆلە (بویضة)يان تىدايە، ھىلكۆلەكان لە سەرەتاوہ ژمارەيان زۆرە، بەلّام دوايى ئافرەت كە بالّغ دەبى، دەمىننەوہ (۵ - ۶) ھەزار، ئنجا لەو (۵ - ۶) ھەزارەش، تەنیا چەند سەدىكىيان لى پىدەگات، كە بگونجى مرؤفیان لى دروست بى، ھەر مانگى يەكك لەو ھىلكۆلەنە لە ھىلكەدانى ئافرەتەوہ دىتە نىو مندالدى، ئنجا ئەگەر حالەتى جووتبوون دروستبوو، خواش ويستى وابوو مندال دروست بى، ھىلكۆلەيەك و زىندەوہرىكى تۆويى (حيمن) يەك دەگرن و زىندەوہرىكى يەك خانەيى پىكدىنن، كە چل و شەش (۴۶) كرؤمؤسؤمى تىدايە، بۆ ئەوہى سيفەتەكانى باب و دايك لەو مندالەدا كۆبينەوہ، بەلّام ئەگەر ئەو مندالە قەدەرى و نەبوو دروست بى و، ئەو ھىلكۆلەيە لەگەل ژياندارى تۆويى دا يەك بگرن، لە كاتى خوئىنى مانگانەدا ئەو ھىلكۆلەيە دىتە دەرى، بۆيەش ئافرەت ھەموو مانگان دەكەوئتە ھەزەوہ خوئى پىدا دى، چونكە ئەو مندالە دروست نەبوو، ئەگەر مندالەكە دروست بى، خوئىنەكە نايەت و لە مندالدىن دا دەمىننەتەوہ، بۆ ئەوہى ئەو (نطفة)يە لەوئىدا گەشە بكات، كە وەك ھەوزىكى ئاو لەوئىدا دىت و دەچى و، گەشەى تىدا دەكات و، پىي گەورە دەبى.

۹- ھىلكۆلە (بويضة) تىرەكەى (۱۲۰ - ۲۰۰) مايكرؤ مەتر دەبى، بەلّام ژياندارى تۆويى (حيمن) تىرەكەى (۵۲) مايكرؤنە، واتە: ھىلكۆلەى ئافرەت گەورەترەو دەگونجى بەچاو بىبىرى، شۆەكەشى خىر ھەلکەوتەو، بەلّام ھەيمەن درىژكۆلەيە و كلكىكى درىژى ھەيە، نزيكەى (۱۱/۱۲)ى درىژىيەكەى ھى كلكەكەيەتى، شايانى باسە: مايكرؤمەترىك برىتيە لە (۱/۱۰۰۰)ى ملىم، واتە: (۱) ملىم بکەيە ھەزار بەشەو، ئنجا يەك بەشى پىدەگوترى: مايكرؤمەتر، كەواتە: ئيمە كە خۇمان ئاوا دەبينىن، وەك مرؤفئىكى پىر بە كراس، چ پىاو چ ئافرەت، گرنگە بزائىن لە كۆپوہ ھاتووین!

ئنجا ئيمە ستايش بۆ خوا لە سەرەتاي تەفسىرى سۈرەتى (المؤمنون)و، لە كاتى تەفسىرکردنى ئەم سى ئايەتە موبارەكەدا، كورتە باسكىمان كرده، تىرترو درىژتر لەوہى ئيرە، لە بارەى چۆنيەتى دروستبوونى مرؤفەوہ، ئىستاش ئەم سى ئايەتە موبارەكە دەخوئىننەوہو، مانايەكى كورتىان دەكەين.

خو دەفەر مۆي: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أُنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾﴾

وہ کہ ہم سنی نایہ تہدا دەبینین، خوی کارزان بە حەوت قۇناغ باسی دروستبونی مروّف دەکات:

قۇناغی یە کەم: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾ بە دنیایە وە ئیمە مروّفمان لە خولاصە یەکی قور دروست کردو، چونکە تۆوی پیاو و تۆوی ئافرەت لە خوین دروست دەبن، خوینیش لەو خواردن و خوراکانە، دەخورین و ئەوانیش سەر جەم لە گل و ئاون (گل + ئا = قور) ئەو قۇناغی یە کەم.

قۇناغی دووہم: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ دوایی گێراومانە بە تۆویلکە (نطفە) یەک لە نشینگە یەکی مەحکەمدا، واتە: یە ککرتی حەیمە ئیک و هێلکۆلە یەک پی دەگوتری: تۆویلکە (نطفە) لە ئیو مندالدا جیگێردە پی. **قۇناغی سییەم:** ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً﴾، دوایی ئەو تۆویلکە (نطفە) یە دەگۆرین بۆ خوینپارە (علقە) کە زیندە وەرێکە خوێ بە دیواری مندالدا هەلەدەواسی و زۆر بچووکە.

قۇناغی چوارەم: ﴿فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً﴾، دوایی خوینپارە (علقە) کەش دەگۆرین بۆ زارجوو (مُضْغَة)، کە پارچە گوشتیکی بە قەدەر زارجوویە، کە دەجووړی.

قۇناغی پینجەم: ﴿فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا﴾، دوایی ئەو زارجوو (مضغة) یەش دەگۆرین بۆ ئیسقان، پینجەمین قۇناغی دروستبونی کۆرپە لە، ئەو یە کە ئیسقان دروست دەبی، ئەو یە خوا فەرموویەتی، زانیاری ئیسقاش هەر ئەو پشتر است دەکاتەو.

قۇۋناغى شەشەم: ﴿فَكُونَا أَعْظَمَ لَحْمًا﴾، ئىنجا ئىسكەكانىش بە گۆشت (ماسوولكە) دادەپۆشىن.

قۇۋناغى ھەوتەم: ﴿ثُمَّ أَشَأْنُهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾، دوايى كردمان بە دروستكراويكى دىكە، يانى: تاكو ئىستا تەنيا ژيانى ھەبوو، بەلام لەمەوداوا پرووحى بەبەردا دەكرى، كەواتە: ژيان لە پرووح جيايە، پرووح تايەتە بە مرقۇقەو، بەلام ژيان (حياة) وانىھو، پرووھكىش ژيانى تىدايە، زىندەوهرانىش ژيانىان تىدايە، ئاژەلانىش ژيانىان تىدايە، ھەر كام لە: (نُطْفَةٍ) و (عَلَقَةٍ) و (مُضْغَةٍ) يش ژيانىان تىدايە، بەلام ھەتا دواي چوار مانگ و دە شەو، ئەو دەوروبەرە كە فەرمایشەكەي پىغەمبەر ﷺ ديارىي دەكات، پرووحى بەبەردا ناكرى، بۆيە خوا دەفەرموى: دوايى كردمان بە دروستكراويكى دىكە، يانى: دروستكراويكى دىكەي پرووح بەبەردا كراو.

لە كۇتايىشدا خوا دەفەرموى: ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾، واتە: بەرزىي و بە پىزىي و شكۆمەندىي بۇ خواي چاكرىن بەدېھتەر.

بەپىزان!

بەللى مرقۇف ئاوا دروست بوو، ھەر بۆيەش ئەھلى تەزكىو عىرفان قسەيەكى جوانيان ھەيە: (مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ)، ھەر كەسك خوى بناسى، پەرودەركارو خاوەنى خۆشى دەناسى.

خوا بە لوتف و كەرەمى خوى يارمەتيمان بدات، باش خۇمان بناسىن و، چاك خواي خۇمان بناسىن و، زۆر باشيش خۇمان بۇ ديدارى خوا سىبحانە و تعالى ئامادە بكەين.

مەسەلەى سىيەم:

پاگەياندىنى خۋاي بېيۈنە كە لەسەر گىرپانەۋەى مرۇف بۇ زيان دۋاي مردنى توانايە،
لە پۇژى ئاشكراۋونى نەيىنەكانداۋ، ئەو كاتەش باباى بىپروا ھىچ ھىزو پشتىۋانئىكى
نەو نابى:

خۋا دەفەر مۆى: ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾ (۸) ﴿يَوْمَ بَلِّى السَّرَّارِ﴾ (۹) ﴿فَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾ (۱۰)

شىكردنەۋەى ئەم ئايەتانه، لە سىى بىرگەدا

(۱) - ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾، بەدلىيى ئەو (خۋا) لەسەر گىرپانەۋەى توانايە، بىگومان
پاناي سەر ﴿إِنَّهُ﴾، بۇ خۋاي بەرزو مەزن دەچىتەۋە، ھەرچەندە بە ئاشكرا ناۋى
خۋاي مەزن نەھاتو، بەلام بە سىياق و سەلىقە ديارە: ﴿عَلَى رَجْعِهِ﴾، (رَجْع) چاۋگە،
بە ماناي: (إِعَادَةٌ وَ رُجُوعٌ)، خۋا لەسەر گىرپانەۋەى ئەو مرۇفە، ﴿لَقَادِرٌ﴾، بە توانايە،
(الطَّيْرِ) ئاۋا ماناي لىكداۋەتەۋە: (إِنَّ اللَّهَ عَلَى رَدِّهِ الْإِنْسَانَ الْمَخْلُوقَ مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ، مِنْ
بَعْدِ مَمَاتِهِ حَيًّا كَهَيْئَتِهِ قَبْلَ مَمَاتِهِ، لَقَادِرٌ)، واتە: بە دلىيى خۋا لەسەر گىرپانەۋەى مرۇفك
كە لە ئاۋىكى دەرقلوۋى دروستبۋە، دۋاي ئەۋەى مردوۋە، كە زىندوۋى بكاۋەۋە، ۋەك
حالەتى پىش مردنى لى بكاۋەۋە، بە توانايە.

ئىجا ئايا ئەۋە لە چ پۇژىكدۋا لە چ كاتىكدۋا؟

(۲) - ﴿يَوْمَ بَلِّى السَّرَّارِ﴾، ئەو پۇژەى نەيىنەكان ئاشكرا دەبن، وشەى: ﴿بَلِّى﴾، ھەر
لەسەر ئەسلى واتايەكەى خۋى بەكارھىتراۋە، يانى: (تُخْتَبَرُ)، (يَوْمَ تَخْتَبِرُ سُرَّارِ الْعِبَادِ،
فَيُظْهَرُ مِنْهَا يَوْمُئِذٍ مَا كَانَ فِي الدُّنْيَا مُسْتَخْفِيًّا عَنْ أَعْيُنِ الْعِبَادِ)، واتە: نەيىنەكانى بەندەكان
لەو پۇژەدا، ئەۋانەى لە دنياۋا لە چاۋى مرۇفان پۇشراۋن و پەنھانكراۋن، ھەموۋيان
دەكەۋنە گۆرۋى و ئاشكرا دەبن.

و شەى: ﴿الْأَسْرَارُ﴾ كۆى (سرىرە) يە، (والسرىرە ما يخفىه الإنسان ويسرّه من نواياه، وعقائده وأعماله)، ﴿الْأَسْرَارُ﴾ كۆى (سرىرە) يە، ئەو ىش ھەر شىئە كە مەوۆف پەنھانى دەكات و دەىشارىتەوە لە نىازو مەبەستەكانى و بىروپرواىەكانى و كەردەوەكانى.

ئىجا كە دەفەرمەوۆ: ﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ﴾، مەبەست تاقىكەردنەوەى ئەو نەپىيانەو لىكجىا كەردنەوەى چاك و خراپىيانەو، مەبەست پىئى لىپەرسىنەوەو سزاو پاداشت بەسەردا چەسپىترانە.

﴿۳﴾ - ﴿قَالَهُمْ مِنْ قَوْلٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾، ئىجا (لەو پۆژەدا) نەھىچ ھىزىكى ھەيەو نە پشتىوانىك، (الطبري) ئاوا ماناى لىكدادەتەوە: ﴿فَمَا لِلْإِنْسَانِ الْكَافِرِ يَوْمَئِذٍ مِنْ قُوَّةٍ يَمْتَنِعُ بِهَا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ، وَلَا نَاصِرٍ يَنْصُرُهُ فَيَسْتَنْقِذُهُ مِمَّنْ نَالَهُ مَكْرُوهٌ﴾، واتە: لەو پۆژەدا مەوۆفى بىپروا ھىچ ھىزىكى نابى، خوۆ پىئى لە سزاو ئازارى خوا بپارىزى و خوۆ پىئى پەنا بدات، ھەروەھا ھىچ يارمەتییەدەر لىكشى نابى، يارمەتییى بدات، لەو كەسەى دەرباز بكات كە دەيەوۆ تووشى زىان و ئازارو ئارەحەتییى بكات.

ھەلبەتە ئەگەر بشلئىن: مەبەست لە مەوۆف، مەوۆفە بە گشتى، دىسان ھەر مانابەكەى پىك و راستە، چونكە ھىچ مەوۆفك لەو پۆژەدا نە توانابەكى زاتى ھەيە، خوۆ پىئى پەنا بدات، نە ھىچ كەسىشى لە فرىا دى، ئەگەر خوا لە فرىاى نەيەت و پشتى نەگەرى و ئاگای لىئى نەبى.

مەسەلەى چوارەم:

سوئند خواردنى خوا بە ئاسمانى خاوەن گىرانهو، زەوى خاوەن قلىش، كە قورئان قسەيەكى هەق و يەكلايىكەرەو، گالته نيه:

خوا دەفه رموى: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝۱۱ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝۱۲ إِنَّهُ لَفَوْضٌ ۝۱۳ وَمَا هُوَ بِالْعَزِيزِ ۝۱۴﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانه، لە چوار برگەدا:

۱- ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ﴾، سوئند بە ئاسمانى خاوەن گىرانهو، زانايان لەو بارەو كە تابا ئاسمان چى دەگىرتهو، بۆچى ئاسمان بە خاوەنى گىرانهو پىناسەو وەسف كراو؟ زۆر قسەيان كردو، بۆ وئنه: (الطبري)، دەلئ: ﴿تَرْجِعُ بِالْغَيْمِ وَالْأَرْزَاقِ عَلَى الْعِبَادِ كُلِّ عَامٍ﴾، واتە: ئاسمان هەورەكان و بژيوەكان هەموو سالتىك بۆ بەندەكان دەگىرتهو، (الطبري) يش خۆى ئەو پايەى هەلبژاردو، لە (ابن عباس) يشەو، ﴿﴾، بە ژمارە: (۳۶۰۶۰) هينايەتى، دەلئ:

﴿رَجَعَ الْقَطَرُ وَالرِّزْقُ كُلُّ عَامٍ﴾، ئاسمان هەموو سالتىك باران و بژيو دەگىرتهو بۆ زەوى، هەروەها زانايانى دىكەش هەر وایانگوتو، ئاسمان خوا سيفەتتىكى تىدا داناو، كە برىتیه لە گىرانهوى ئەو شتانهى بۆ لای بەرز دەكرىنەو، ئنجا هەلمى ئاو، هەر شتىكە كە بەرز دەبىتەو بەرو ئاسمان، ئاسمان دەگىرتهو بۆ زەوى.

هەروەها ئاسمان جگە لە ئاو، كە لە باران و بەفرو تەزەدا بەرجەستە دەبى، تىشكى رۆژيش، جۆرە تىشكەكانى دىكەش و، جۆرە شەپۆلەكانى دىكەش، بۆ زەوى دىنیتەو.

۲- ﴿وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ﴾، سوئند بە زەوى خاوەن قلىشان، خاوەن لەتبوون، ﴿الصَّدْعِ﴾، لەتبوونى شتىكى رەقە، كە دەنگى لىبن، (الطبري) لە (ابن عباس) دوو ﴿﴾، بە ژمارە: (۳۷۰۶۸)، لە بارەى: ﴿وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ﴾، دوو، هينايەتى، دەلئ: ﴿صَدْعُهَا﴾

عَنْ إِخْرَاجِ النَّبَاتِ كُلِّ عامٍ، بریتیه له قلیشانى زهوى بههوى دهرهاتنى پرووهكهوه ههموو سالتك، ههرچى پرووهك و شیناورد ههیهو تۆوهكهى و دهنكهكهى دهچینه نیو زهوییهوه، خواى پهروهردگار زهوى وا خولقاندوه، بتوانى شهق بى و، تهگەر وهك ئاسن، یان مس، بووايه به دنیایى شهق نهدهبوو، ئنجا سویند بهو دووانه، به ئاسمانى خاوهنى گیرانهوه و، به زهوى خاوهن قلیش: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ﴾، به دنیایى ئهوه قسهیهكى جیاكهروهیه، قسهیهكى یهكلاییکهروهیه، (إِنَّهُ) راناوهكهى دهچینهوه بو قورتان و، دهشچینهوه بو ئهه قسانهه لهه سووردهته موبارهكهدهه هاتوون.

(۳) - ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ﴾، به دنیایى ئهه (ئهو قورتان)ه، قسهیهكى لیكجیاكهروهیه، له نیوان ههق و ناههق، راست و چهوت، ههلال و ههپام، چاك و خراپدا، (الطبري)، گووویهتى: (أَيُّ قَوْلٍ يَفْصِلُ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ بَيِّنَاتِهِ)، واته: قسهیهكه ههق و ناههق، بههوى پروونكردههوى خۆیهه لیك جیادهكاتوه.

(۴) - ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ﴾، نه یارییهو نه قسهى پووچه، (الطبري)، ئاواى لیكدادهتهوه: (مَا هُوَ بِاللَّعِبِ وَالْبَاطِلِ)، نه یارییهو نه پووچه، (هَزْلٌ) له بهرانهر (جِدٌّ) دایه، (جِدٌّ)، واته: شتیك گرنگی و بایهخى پییدرى، (هَزْلٌ) یش پیچهوانهى (جِدٌّ)ه، واته: شتیكى بیبايهخ، گرنگی پینه دراوو گوئى پینه دراو، شتیك به گالتهو به جهفهنگ بكرئ.

(كميت)، یهككه له شاعیرهكان دهلئ:

(يَجِدُ بِنَا بَكْلٌ يَوْمَ وَهَزْلٌ)، له ههموو پۆژاندا كارى جیددییمان لهسهه دهكرئ، تیمهش ههر گالته دهكهین.

لیرهده خواى زاناو توانا قورتان بهوه وهسف دهكات، كه قسهیهكى جیاكهروهیهو گالتهو سوعبهت نیه، جیى خۆیهتى ئهم فهرموودهیه بیئین، ههرچهنده ههندك له زانایان له بارهه سهندهكهیهوه مشت و مړکیان بووه، بهلام بهراستى دهقیكى زۆر پروونكهروهیهو، دهورى ههقهده (۱۷) وهسفى قورتانى گرتوونهته خۆى، ئهمهش دهقی ئهه فهرموودهیه:

عَنِ الْحَارِثِ الْأَعْوَرِ قَالَ: دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ فَإِذَا أَنَسَ يَخُوضُونَ فِي أَحَادِيثَ، فَدَخَلْتُ عَلَى عَلِيٍّ، فَقُلْتُ: أَلَا تَرَى أَنَّ أَنَسًا يَخُوضُونَ فِي الْأَحَادِيثِ فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ: قَدْ فَعَلَوْهَا؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: أَمَّا إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «سَيَكُونُ فِتْنٌ»، قُلْتُ: وَمَا الْمَخْرَجُ مِنْهَا؟ قَالَ: «كِتَابُ اللَّهِ، فِيهِ نَبَأٌ مَا قَبْلَكُمْ، وَخَبَرٌ مَا بَعْدَكُمْ، وَحُكْمٌ مَا بَيْنَكُمْ، هُوَ الْفُصْلُ لَيْسَ بِالْهَزْلِ، هُوَ الَّذِي مَنْ تَرَكَهُ مِنْ جِبَارٍ قَصَمَهُ اللَّهُ، وَمَنْ ابْتَغَى الْهُدَى فِي غَيْرِهِ أَضَلَّهُ اللَّهُ، فَهُوَ حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينُ، وَهُوَ الذِّكْرُ الْحَكِيمُ، وَهُوَ الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ، وَهُوَ الَّذِي لَا يَزِيغُ بِهِ الْأَهْوَاءُ، وَلَا تَلْتَبِسُ بِهِ الْأَلْسِنَةُ، وَلَا يَشْبَعُ مِنْهُ الْعُلَمَاءُ، وَلَا يَخْلُقُ عَنْ كَثْرَةِ الرَّدِّ، وَلَا تَنْقُضِي عَجَائِبُهُ، وَهُوَ الَّذِي لَمْ يَنْتَهِ الْجِنُّ إِذْ سَمِعُوهُ أَنْ قَالُوا: «إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا»، مَنْ قَالَ بِهِ صَدَقَ، وَمَنْ حَكَّمَ بِهِ عَدَلَ، وَمَنْ عَمِلَ بِهِ أَجَرَ، وَمَنْ دَعَا إِلَيْهِ، هَدَى إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ، حُذُّهَا» (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۹۰۶، وَقَالَ: إِسْنَادُهُ مَجْهُولٌ، وَالبیهقي في شعب الإيمان: ۱۹۳۵، وحديث معاذ: أخرجه الطبراني برقم (۱۶۰). قال الهيثمي (۱۶۵/۷): فيه عمرو بن واقد وهو متروك).

واته: حاریشی یهك چاو (نازانودهكهی وا هاتوه)، دهلی: (پوژۆی) چوممه مزگهوت تهماشام کرد، خه لک پڑابوونه نیو قسان، (دهبی قسهکانیان به دل نهبووبن)، چوممه لای علی (خوا لئی پازیبیی)، ههوالم پئدا، تهویش گوتی: ئاوايان کرد؟ من گویم له پیغهمبهری خوا ﷺ بوو، دهیفرموو: له مهودوا ئاشووب و گیزاویک دهبی، منیش لیلم پرسی: نهی پیغهمبهری خوا ﷺ! دهرجوون لهو گیزاوهو ئاژاوهیه، چۆنه؟ له چ پیهکهوه لئی دهبرچین؟ فهرمووی: کتیبی خوا {به هوئی کتیبی خواوه، لهو گیزاوهو ئاشووبه دهردهچن، ئنجا پیغهمبهری خوا ﷺ تهگهر سهنهدی ئهم دهقه راستیی، وهسفی کتیبی خوای کردو فهرمووی: ههواله گرنگهکهی پیش ئیوهی تئدایه، باس و خواسی نهوانهی دواي ئیوهشی تئدایه، دادوهریی نهوهشی تئدایه که له نیوان ئیوهدا دهبی له کیشهو مشت و مپ، نهو (قورئان) یهکلاییکهرهوهو جیاکه رهوهیهو گالته نیه، ههر ستهمکاریک وازی لی بیتی، خوا پشتی دهشکینتی و، ههر کهسیک پئتمایی له جگه له قورئان بخوازی، خوا گومرای دهکات، نهو (قورئان) بریتیه له پئسمانی پتهوی خوا، {ههر کهسیک خوئی پیوه بگری، پیی دهرباز دهبی لهوهی بکهویته چال و کهندالی گومرایی و

سەر لیشاوی، ئەو (قورئان) بریتیه لە زیكری کاربەجێ (بیرخەرەوێ کارزانە)، ئەو راستە پێیەیه کە ئارەزووەکان ناتوانن لای بەدەن و، زمانەکان بە ھۆی قورئانەوێ تێک ناڵقێن، (ھەر کەسیک مەبەستی بێ، زۆر بە پێک و چاکیی دەتوانێ لە قورئان تێبگات و بیخوێت)، زانایان لێی تێر نابن، بە ھۆی زۆر دووبارەکردنەوێ (قورئان) کۆن و شەرابی، (بۆیە پێشینان گوتووین: زۆر گوتن قورئان خۆشە)، شتە سەرسوڕھێنەرەکانی (قورئان) ھەرگیز کۆتاییان پێ نایەت، (ھەتا زانست بەرەو پێشەوێ بچێ و ژيانى مروّف بەرەو پێشەوێ بچێ، نھێنی زیاتر لە قورئاندا دەرەدەکەون)، (قورئان) ئەو کتێبەیه کاتێک جند بیستیان وازیان نەھێنا تاكو گوتیان: تێمە گویمان لە قورئانیکی سەرسوڕھێنەر بوو، (بەرەو راستە پێ پێنمایی دەکات، خەڵک دەخاتە سەر راستە پێ)، ھەر کەسیک بەو (قورئان) قسە بکات، (قورئان چى دەفەرمووی ئاوا بدوێ)، راستی دەلی و، ھەر کەسیک بە پێی وی (قورئان) دادوھری بکات، دادگەر دەبێ، ھەرکەسیک کاری پێ بکات، پاداشتی دەدرێتەو، ھەر کەسیک خەڵک بەرەو لای وی بانگ بکات، بەرەو راستە پێ پێنمایی کراوێ و خراوێتە سەر راستە پێ، ئنجا وەرپێگرێ.

خوێنەرەو کەسانەمان بگێڕێ کە باشترین بەھرە لەو کۆتا فەرمايشتەى خواى بەرزى مەزن وەرەدەگرن.

مەسەلە ی پێنجەم و کۆتایی:

باسی فیل و پیلانی ناحەزانی خواو پێغەمبەرەکە ی، نەخشە ی خوا لە دژیان و، فرمانکردنی خوا بە پێغەمبەرەکە ی خۆ ی ﷺ کە مۆلەتیان بدات، خواش ماوە یەکی کەم مۆلەتیان دەدات و، دواییش سزایان دەدات:

خوا دەفەر موی: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۖ (١٥) وَأَكِيدُ كَيْدًا ۖ (١٦) فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رَوْدًا ۖ﴾ (١٧)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە چوار بەرگەدا:

(١) - ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۖ﴾، بە دنیایی ئەوان بە پیلانگێڕانتیک (کە شایستە ی خۆیانە)، پیلان دەگێڕن.

(راغب الأصفهانی)، دەلی: (الْكَيْدُ: إِخْفَاءُ قَصْدِ الضَّرِّ وَإِظْهَارُ خِلَافِهِ، فَكَيْدُهُمْ مُسْتَعْمَلٌ فِي حَقِيقَتِهِ، لَكِنَّ الْكَيْدَ الْمُسْتَعْمَلُ إِلَى اللَّهِ، مُسْتَعْمَلٌ فِي إِمْهَالِهِ مَعَ إِرَادَةِ الْإِنْتِقَامِ)، واتە: (کید: (جۆریکە لە فیل و پیلانگێڕان، بە شیوە یەکی پەنھان)، بریتیە لە شاردنەوێ مەبەستی زیانیان و، دەر خستنی پێچەوانە کە ی، (واتە: ئەو کە کەسیک لە لای یەکیکی دیکە خۆ ی وا پێشان بدات، دە یەوێ قازانجی پێ بگە یەنێ، بە لām لە ئەسڵدا بیەوێ زیانی لێ بدات، ئەو پێی دەگوترێ: (گید)).

وشە ی: (گید) کە بۆ بێ پروایان و ناحەزانی رێبازی خوا بە کارھێتارو، لە مانای راستە قینە ی خۆیدا بە کارھێتارو، بە لām وشە ی: (گید) کە پāl دراو تە لای خوا سبھانە و تعالی، بە کارھێتارو بە مانای مۆلەتدان، لە گەل و یستنی تۆلەستاندەو دا.

واتە: خوا مۆلەتیان دە دا، بە لām دە شیەوێ تۆلەیان لێ بستی، ئەو شە خوا ناوی لێناو (گید)، چونکە ئەوان پێیان وایە خوا تۆلەیان لێ ناستی و لێیان گەراو وازی لێمێنن، لە حائیکیشدا کە خۆ ی بەرز دە یەوێ تۆلەیان لێ بستی و سزایان بدات، ئەمەش

روالەتەكەى وەك فیل دە چى، بەلام بېگومان نابى ھىچ وشەيەكى ناپىك بۇ خۇاى بەرزى مەزن بەكاربەيتىرى، لېرەدا كە دەفەرمۇي: ﴿يَمَّمْ يَكِدُونْ كِيدَا﴾، لە سوورەتى (الأنفال) دا، دەفەرمۇي: ﴿يَمَكُرُونَ وَيَمَكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكِرِينَ﴾، لە ھەموو ئەو شوئانەدا زانايان دەلېن: بۇيە خوا سېحانە و تعالى لەوى وشەى: (مَكْرى) بۇ ناھەزان بەكارھېناوہ و بۇ خۇيشى و، لېرەشدا وشەى: (گېد) بۇ ناھەزانى ئېسلام و بۇ خۇيشى بەكارھېناوہ: (للمشاكلة)، ئەوہ بۇ لېكچوونە، ئەگەرنا (كيد و مكر) خوا سېحانە و تعالى بە دلئايى واتايەكى ھەيە، كە شايسەتى خۇاى پەرورەدگارە، ھى وانىش واتايەكى ھەيە شايسەتى خۇيانە.

ھەندىكىش گوتوويانە: وشەى: (گېد)، ھەمان واتاى كە ئەگەر مروڤقەكان بەكارى بېنن، بۇ خۇاى پەرورەدگارېش ھەيەتى.

بېگومانېش راي يەكەم راستەو، ئەو بېزانەى خوا بۇ وەسفى خۇى بەكاريان دېنى، مانايەكى شايسە ئەويان ھەيەو، ھەموو سېفەتەكانى دېكەى خۇاى پەرورەدگارېش ھەر وان، بۇ وئە: كاتىك دەلېن: خوا فەرمايشت دەكات، فەرمايشتكردىنى خوا وەك ھى ئېمەى مروڤ نې، ھەرۋەھا كاتىك دەلېن: خوا دەبېنن، ئېمە بە كۆئەندامى چاو دەبېنن، كاتىك دەلېن: خوا دەبېستى، ئېمە بە كۆئەندامى بېستى، دەبېستىن، بەلام خۇاى پەرورەدگار پېويستى بە ئەندامەكان نې، بېستى خوا، دېتنى خوا، ويستى خوا، لېرەش نەخشەدانانى خوا، ھەموو ئەو سېفاتەنەى بە شېۋەيەكن، شايسەتى خۇاى بەرزو مەزن بن.

(۲) - ﴿وَإِكِدْ كِيدَا﴾، منىش بەفېلكردن فېل دەكەم، (نەخشە دادەئېم بە نەخشەدانائىكى مەحكەم)، فېل يانى: نەخشەدانان، يان: فېلئىك چەمك و واتايەكەى شايسەتى خۇاى بەرز بى.

(۳) - ﴿فَهَلْ الْكَافِرِينَ﴾، ئنجا مۆلەتى بېپروايەكان بدە، (التَّمْهِيلُ مَصْدَرٌ مَّهْلٌ، مَعْنَى أَمْهَلٌ، وَهُوَ الْإِنْظَارُ إِلَى وَقْتٍ مُعَيَّنٍّ، أَوْ غَيْرِ مُعَيَّنٍّ)، وشەى: (مَّهْل) چاوگى (مَّهْل) يە، (مَّهْل)، بە ماناى

(أَمْهَلْ) يه، (إمهال) یش به مانای (إنظار) ه، چاوه پیکردن، واته: مؤلّه تیدان، چاوه پیکردن، بواری پیدان، تاكو كاتیکى دیارییکراو، یاخود تاكو كاتیکى دیاریى نه کراو.

۴- ﴿أَمْهَلْهُمْ رُؤْيَا﴾، منیش که مینک مؤلّه تیان ده دهه، وشه ی: ﴿رُؤْيَا﴾، (تَصْغِيرُ رُؤْدُ، وَهُوَ اِمْهَلْ وَعَدَمُ الْعَجَلَةِ، وَهُوَ مَصْدَرٌ مُؤَكَّدٌ لِفِعْلِ اَمْهَلْهُمْ، وَتَصْغِيرٌ لِلدَّلَالَةِ عَلَى التَّقْلِيلِ اَي: مُهَلَّةٌ غَيْرٌ طَوِيلَةٌ).

﴿رُؤْيَا﴾، گچکه کردنه وه ی (رُؤْدُ) ه، (رُؤْدُ) یش، بریتیه له مؤلّه تیدان و په له نه کردن، لیره دا که ده فهرموی: ﴿أَمْهَلْهُمْ رُؤْيَا﴾، (رُؤْيَا) ده بیته چاوگیکی جه ختکهره وه بۆ کرداری ﴿أَمْهَلْهُمْ﴾، واته: من مؤلّه تیان ده دهه به مؤلّه تیانیکى کهم، وشه ی: ﴿رُؤْيَا﴾، یش، له (رود) وه هاتوه، بویه ش گچکه کراوه ته وه، هه تا بزانری ماوه یه کی کهم مؤلّه تیان ده دات، نه که مؤلّه تیکى دریژ، ده شگونجن: ﴿رُؤْيَا﴾، لیره دا ناوی کردار (اسم فعل) بن بۆ فهرمان (أمر)، وه ک: ۱- (صَهْ)، یانی: (اسکت)، بیده نگ به، ۲- (مَهْ)، یانی: وازیینه، ۳- (إِلَيْكَ)، یانی: (إِبتعد)، دوور بکه وه، ۴- (عَلَيْكَ) یانی: (إِفْعَلْ)، بیکه، ئه وانه هه موویان (إِسْمُ الْفِعْلِ) ن، یانی: ناون به لām به مانای کردار دین، لیره شدا (رُؤْيَدُكْ)، یانی: پراوه ستی، بۆ ماوه یه که چاوه پیه.

که واته: لیره خوا سبحانه و تعالی به پله ی یه کهم پروو ده کاته پیغه مبه ری خاتهم موحه ممه د ﴿﴾، هه لپه ته هه موو قورئانیش به پله ی یه کهم خوا، موحه ممه دی ﴿﴾ پی دواندوه و دایه زاندوته سهر دلی موباره ک و ساغ و ساف و بیگهردی ئه و، ئنجا له دوا ی ئه ویشه وه هاوه لکانی (خوا لیان پازی بی)، مسؤلمانانیک که له خزمه تی دابوون، دوا ی وانیش پشت و جیله کانی دیکه، ئه وانه ی پروایان به قورئان و به پیغه مبه ری خاتهم ﴿﴾ هه یه، تاكو دنیا کوتایی پی دی.

لیره دا خوا سبحانه و تعالی پروو ده کاته پیغه مبه ره که ی ﴿﴾ و پیی ده فهرموی: دوژمنان و ناحه زانی تۆ فیل ده کهن، نه خشه داده نین، پیلان ده گیرن، به پیلانگنیرانیکى شایسته ی خو یان، ﴿يَنْهَمُّ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾، فیل ده کهن به فیل کردنیکى گرنگ، فیل کردنیک

کە شایستەیی خۆیانە، ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾، منیش نەخشە دادەئێم نەخشەو پلانیک کە شایستەیی خۆم بێ، ﴿فَهَلْ الْكَافِرِينَ﴾، ئنجا مۆلەتی کافرەکان بەدە، بواریان پێبەدو لێیان گەڕی، وازیان لێ بێنە، ﴿أَمْ لَهُمْ رُؤُوسٌ﴾، منیش کەمێک مۆلەتیان دەدەم و بواریان دەدەم.

ئەو مۆلەتە ماوە کەمەش دوو واتای هەن:

یەکەمیان: مەبەست کۆی ژبانی دنیایە، واتە: من لە ژبانی دنیا دا لێیان گەراوم و لەسەر خراپەکانیان سزایان نادەم، لەسەر شێرک و کوفر سزایان نادەم و، لەسەر لادان و تاوانیان سزایان نادەم، لێیان گەراوم، چونکە لێرەم داناون، لەم ژبانی دنیایەدا بۆ تاقیکردنەوە، بۆیە دەبێ لێیان گەڕێم، بە کەیفی خۆیان وەلامی پرسیارەکان بەدەنەو هەلسوکەوت بکەن، وەک لە شوێنی دیکەدا دەفەرموی: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾^(٢١) **أَسْتَ عَلَيْهِمْ مُصِيطِرٌ**^(٢٢) **إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ**^(٢٣) **فَعَذَابُ اللَّهِ أَلْأَعَذَابُ الْأَكْبَرِ**^(٢٤) **إِنْ إِنْ آتَيْنَا إِيَّاهُمْ**^(٢٥) **ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ**^(٢٦) **الْغَاشِيَةِ**.

واتە: بیریان بخەو، تۆ تەنیا تۆ بیرخەرەو، تۆ بەسەردا زالبووێان نی، (دلیان ناچار بکە ئیمان و ئیسلامی تێبخە)، مەگەر کەسێک پشت هەلبکات و بێپروا بێ، ئنجا کەسی وا خوا سزای هەرە گەورەی دەدا، بە دنیایی گەپانەوێان بۆ لای ئێمەیهو، ئنجا لێرسینەوێان لەسەر ئێمەیه. ﴿إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ﴾، جیاکردنەوێ جیاکردنەوێ پچراو (إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ)، چونکە کەسێک کە پشت هەڵدەکاو بێپروا دەبێ، بەشێک نیه لەوانەیی پێغمبەری خوا ﷺ دەستەلاتی بەسەردا هەبن، کە دەفەرموی: ﴿أَسْتَ عَلَيْهِمْ مُصِيطِرٌ﴾^(٢٢) **إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ**^(٢٣)، وەنەبێ کەسێک پشت هەلبکاو بێپروا بێ، پێغمبەر ﷺ بەسەریدا زāl بێ و وای لێ بکات پروا بێتی! نەخێر، بەلام کەسێک پشت هەلبکاو بێپروا بێ: ﴿فَعَذَابُ اللَّهِ أَلْأَعَذَابُ الْأَكْبَرِ﴾، ئنجا خوا سزای گەورەترین دەدا، بێگومان لە پوژی دواییدا، وەک لە سوورەتی (السجدة) دا، خوا باسی سزای گەورەتر دەکات، لەبەر ئەوەی مەوێ لە دنیا دا هەرچی بەسەریی، هەر بە سزایەکی گچکە

دادەنرى، لە سوورەتى (السجدة) دا، دەفەرەمۆي: ﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ۱۸. بە دۇنيایى تېمە سزای كەمترین و نزیكترینیان دەدەین، جگە لە سزای گەورەتر، ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ ۱۹. بە لكو بگەرێنەو، بەلام سزای گەورەتر، بێگومان لە پوژی دوایدا.

لێرهش خۆی بالادەست فەرمان بە پێغەمبەر دەكات، كە تۆ لێیان گەرى، من كەمێك مۆلەتيان دەدەم، كە مەبەست لە كەمێك، ژيانى دنيایە بە گشتى.

دووهمیان: دەشگونجی مەبەست لە كەمێك (رویدا) ئەوەبى تۆ لێیان گەرى، دواى ماوەبەكى دیکەى كەم، ئەوانە ئەو كوفرو زولم و خراپەبەى دەيكەن. بەشێك لە سزای ئەو دەچێن، ئەویش مەبەست پێى ئەو بەهەندێك بەلایان بەسەردێن، چ گرانبى بى، كە پێغەمبەرى خوا ﷺ دوعاى لێكرن: ﴿اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا سِنِينَ كَسِينٍ يُوسُفَ﴾ (آخرجه البخاري: ۹۶۱)، واتە: خوايە سالانتيكيان بۆ بنێرە، وەك سالەكانى يوسوف (عليه السلام). ئەو حەوت سالە گرانبەى بەسەر خەلكى ميسردا هاتن، لە پوژگارى يوسوف دا كە لە ميسر بوو.

ياخود مەبەست سزادانى بېپروايەكان بى، لە جەنگ و بەرەنگارىيەكانى نێوان خەلكى ئىسلام و خەلكى كوفردا، بۆ وێنە: لە جەنگى بەدردا حەفتا (۷۰) لە بریار بەدەستهكانيان لى كوژران و، حەفتاشيان لى بەدیل گيران، هەروەها لە جەنگەكانى ديكەشدا كەم و زۆر تووشى زيان و زەرەرە بوون، تاكو يەكجارى كوفرو شيرك لە نيوە دورگەى عەرەبیدا دەسەلاتى ئەما، بەلام زياتر وا پێدەچى مەبەست واتاى يەكەميان بى، كە بۆ پوژگارى پێغەمبەرىش ﷺ و، بۆ ئىستاش و، بۆ دواى ئىستاش هەروايە، خوا سبحانه و تعالى كەمێك مۆلەتى مۆفەكان دەدا بەگشتى، بەتايبەت بېپروايان ژيانى دنيا بەو شێوەى بگوزەرىن، كە خۆيان حەزى لى دەكەن، دواى خوا سبحانه و تعالى لە كاتى خۆیدا، بە پێى ئەو سىستەمى دايناو لە پوژی دوايدا، سزاو پاداشتيان بەسەردا جى بەجى دەكات، هەر كەسە بەپێى خۆى.

خوا به لوتف و کهړه می خوۍ، ټیمه له و که سانه بگيړي به شيوه يه ک ژياني دنيامان بگوزهرينين، شايسته ی ټه وه بين پاداشتمان بداته وهو، به هوۍ له خزمهت قورټاندا ژيانه وه، ژيامان پړک و راست و پاک و ساغ بکات، ژياني دنيامان ژيانکي به خته وه رانه و پاک و راست بکات، تاكو سهره نجاميشمان به و شيويه بي، چونکه پيغه مبهري کوټايي ﷺ فرمويو يه تی: ههر که سيک له سهرچی بږي، له سهر ټه وهش ده مري و، له سهر چيش مري، له سهر ټه وهش زيندووده بيته وه^(۱).

ليړه دا کوټايي به تەفسيري سووړه تي (الطارق) دښين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) {يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ} أخرجه عبد بن حميد: ١٠١٣، ومسلم: ٢٨٧٨، وابن حبان: ٧٣١٩، والحاكم: ٣٦٨٨.

تہ فیسیری سوورہ تی

الأعلى

دەستپێک

بەپێـزان!

ئەمرۆ (٢٨ ی مانگی (ذی القعدة)، {واتە: مانگی (١١ ی) سالی (١٤٤١ ی) کۆچی،
بەرانبەر (١٩ ی) تەمموز، {واتە: مانگی (٧ ی) سالی (٢٠٢٠ زاینیه، له شاری دیرینی
هەولێر، خوا پشتیوانی دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الأعلى).

پێناسەی سوورەتی (الأعلى) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

زۆربەی هەرەزۆری ڕوونکەرەوانی قورئان، ناوی: (سورة الأعلى)یان بۆ بەکارهێناوه،
بەلام وێڕای ئەوە ناوی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ شیان بۆ بەکارهێناوه، وەك له چەند
دەقیكەوه دیاره، بۆ وێنە:

(١) - (عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَوَّلُ مَنْ قَدِمَ عَلَيْنَا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ مُضْعَبُ بْنُ عَمِيرٍ،
وَأَبْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ فَجَعَلَا يَقْرَأَانَا الْقُرْآنَ، ثُمَّ جَاءَ عَمَارٌ وَبِلَالٌ وَسَعْدٌ، ثُمَّ جَاءَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فِي
عِشْرِينَ، ثُمَّ جَاءَ النَّبِيُّ ﷺ فَمَا رَأَيْتُ أَهْلَ الْمَدِينَةِ فَرَحُوا بِشَيْءٍ فَرَحَهُمْ بِهِ حَتَّى رَأَيْتُ الْوَلَدَ
وَالصَّبِيَّانَ يَقُولُونَ: هَذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَدْ جَاءَ، فَمَا جَاءَ حَتَّى قَرَأْتُ سَبْحَ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى، فِي
سُورٍ مِثْلِهِ) (أخرجه البخاري: ٤٦٥٧، والنسائي: ٦٨٦).

واتە: بەڕانی کۆری عازیب (خوا لێی ڕازی بێ)، دەلێ: یەكەمین كەسێك له هاوێلانی
پێغەمبەر ﷺ كە هات بۆ لامان (بۆ شاری (یثرب))، موصعهبی کۆری عومهیر له گەڵ ئیبنو
ئوممی مەکتووم بوون، (هەندێك گوتووایانە: ناوی عەبدوللایه، هەندێكیش گوتووایانە
ناوی: عەمره)، ئەو دووانە قورئانیان پێ دەخوێندین، دواوی عەممارو بیلال و سەعد،

(خو لئیان پازی بَی) هاتن، دوابی عومهری کوری خه‌تتاب (خو لئی پازی بَی) له‌گه‌ل بیست که‌سدا هات، دوایش پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ هات، خه‌لکی مه‌دینه‌م نه‌بینوه، دل‌خوش بِن به‌هیچ شتیک به‌ئه‌ندازه‌ی دل‌خو‌شیان به‌هاتی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ، ته‌نانه‌ت کچانی گچکه‌و کوپانی گچکه‌م ده‌بینین، ده‌یانگوت: ئه‌وه پی‌غه‌مبه‌ری خوایه ﷺ هات، ئنجا پی‌غه‌مبه‌ر نه‌هات تا‌کو من سوور‌ه‌تی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ م‌خویند، (واته: له‌به‌رم کرد)، له‌گه‌ل چه‌ند سوور‌ه‌تیکی دیکه‌ی هاو وینه‌یدا.

که‌واته: وێرای ناوی (الأعلى)، ناوی (سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) یشی بۆ به‌کارهاتوه.

(۲) - عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ بِسَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى { (أخرجه مسلم: ۸۷۸، وأبو داود: ۱۱۲۲، والترمذي: ۵۳۳، والنسائي: ۸۶۵).

واته: جابری کوری سه‌موره (خو لئی پازی بَی)، ده‌لئ: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌نوێزی ئیوه‌پۆدا سوور‌ه‌تی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ی، ده‌خویند.

(۳) - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ يَقْرَأُ فِي الْوُتْرِ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى بِسَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى، وَفِي الثَّانِيَةِ يَقُولُ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ، وَفِي الثَّالِثَةِ يَقُولُ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ { (أخرجه أبو داود: ۱۹۲۴، والترمذي: ۴۶۳، وابن ماجه: ۱۱۷۳، والحاكم: ۱، ص ۳۶۵، وصححه الحاكم على شرطهما، ووافقه الذهبي).

واته: دایکه‌مان عائیشه (خو لئی پازی بَی)، ده‌لئ: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌نوێزی وه‌تردا، (ئه‌و سَی پکاته‌ی که‌ ده‌که‌ونه‌ دوای شه‌ونوێژ، ئه‌گه‌ر که‌سێک له‌خوی رابینی شه‌و خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه بۆ شه‌ونوێژ، ئه‌گه‌رنا ده‌شگونجی پێشیان بخات، واته: پێش خه‌وتن ئه‌نجامیان بدا)، له‌پکاتی یه‌که‌مدا، سوور‌ه‌تی ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ی ده‌خویندو، له‌پکاتی دووه‌مدا: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ و، له‌پکاتی سییه‌میشدا: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، له‌گه‌ل (مُعَوِّذَتَيْنِ)، {واته: سوور‌ه‌تی (الفلق) و (الناس)} ی ده‌خویندن.

(۴) - (عَنْ أَبِي بَنْ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ يُوتَرُ بِسَبْحِ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى، وَقُلَّ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ، وَقُلَّ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) (أخرجه أبو داود: ۱۴۲۳، والنسائي: ج ۳ ص ۲۲۴، وابن ماجه: ۱۱۷۳، والحاكم: ج ۲، ص ۲۵۲، وصححه الحاكم ووافقه الذهبي).

واته: ثوبه یی کوری که عب (خوایی پازی بی)، دهلی: پیغمبره یی خوا ﷺ نویژی وهتری ده کرد، بهو سی سووره تانه: له رکاتی یه که مدا، سووره تی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ی ده خویندو، له رکاتی دووهدما: ﴿قُلْ يَتَّخِذُ الْكَافِرُونَ﴾ و، له رکاتی سییه میشدا: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾.

که واته: وپرای (سورة الأعلى)، ناوی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ یشی بو به کارهاتوه، یانی: ثابته که هه مووی.

دووه م: شوینی دابه زینی:

به پای زوربه ی زانیان ثم سووره ته مه که ییه، به لام (الضحاك) به مه دینه یی داناه، لهو باره وهش که مه که ییه، به لکه زورن، یمه وهك یمونه ثم دهقه دینین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ سَبْحِ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى بِمَكَّةَ) (أورده السيوطي في (الدر المنثور)، ج ۸، ص ۴۷۸، ونسبه لابن الضريس، والنحاس، وابن مردويه، والبيهقي، وقال: أخرج ابن مردويه عن عبدالله بن الزبير، وقال: نَزَلَتْ سُورَةُ سَبْحِ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى بِمَكَّةَ، الإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ۲، ص ۵۰۸).

واته: عه بدوللای کوری عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، گوتوویه تی: سووره تی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾، له مه که هاتوته خوار.

ههروه ها (السيوطي)، پالیداوته لای (ابن مُردَوِيّه) و گوتوویه تی: عه بدوللای کوری زوبه یریش رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هه مان شتی گوتوه، که ثم سووره ته له مه که دابه زیوه.

هه لټه ته مه ککه یی بوونی ته م سووړه ته، وټړای پړیوایه ته کان، زوړ ناشکرو دپاره، وه ک پیشتیش زوړ جار باسمان کردوه، سرووشتی قوړنای مه ککه یی ناشکرایه و، سرووشتی قوړنای مه ککه ییش زوړ روونه له م سووړه ته موباره کده ا.

سټیهم: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زین دا:

ته م سووړه ته له موصحفدا ژماره که ی: (٨٧) ه و، له دابه زینیشدا له لای جابیری کوری زه ید، ژماره که ی (٨) ه، به لام له ټینو عه بیاس و عیکریمه و حسه نی به سړاییه وه هاتوه که (٧) ه مین سووړه ته و، پرسته ی: ﴿سُقْرٰتُكَ فَلَا تَنْسٰی﴾ ش، به لکه ی زو دابه زینی ته م سووړه ته موباره که یه.

ټنجا نه گهر ته م سووړه ته موباره که (٧ یا ٨) ه مین بی، گرنګ نه وده یه کیکه له و سووړه ته موباره کانه ی زو دابه زیون و، نه و پرسته یه ش که ده فهرمو ی: ﴿سُقْرٰتُكَ فَلَا تَنْسٰی﴾، ټیمه قوړنانت پي ده خوټین و له بیرت ناچي، موژده یه کی خو ش و گه وره ی تیدابووه بو پیغه مبه ری خاتم ﷺ که نه خوټندنه وده ی هه بووه، نه نووسینی هه بووه: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُوْا مِنْ قَبْلِهٖ مِنْ كِتٰبٍ وَلَا تَخْطُّهُ بِیَمِیْنِكَ اِذَا لَاَزْتَابَ الْمُبْتَطِلُوْنَ﴾ العنکبوت، واته: تو پیش وی (قوړنان)، نه هیچ کتیبیکت خوټندو ته وده و نه هیچ شتیکت به ده ستی راست نووسیوه، نه گهرنا نه وانه ی له سر ناهه قن ده که ووته دوو دلپیه وه، نه گهر خوټندن و نووسینت هه بووایه، به لام ټیستا که خوټندن و نووسینت نیه، نه و قوړنانه ش به و شیوه یه به وان راده گه یه نی، که واته: دپاره خوا ﷺ فیری کردووی، ټنجا که خوا پپی فهرمو: قوړنانت پي ده خوټین و له بیریش ناچي، بیگومان دلخو شیی و موژده یه کی گه وره بووه بو پیغه مبه ر ﷺ.

چواره م: ژماره ی ټایه ته کانی:

به یه کده نگیی ژمیره رانی ټایه ته کانی قوړنان، ته م سووړه ته موباره که، نوژده (١٩) ټایه ته.

پنجەم: نیوەڕۆکی:

ئەم سوورەتە وێرای کورتییەکی، شەش تەوهری جوړاوجۆری گرتوونە خۆی، کە ئەمانەن:

١- فەرمانکردن بە پاکگرتنی ناوی خوا، ناساندنی خوا، لە میانی پێنج لە کارە ناوازهکانیدا.

٢- دلدیاکردنەوێ پێغەمبەری خوا ﷺ کە خوا قورئانی فێر دەکات و، لە بیریشی ناچێتەو، بۆ چاکەش ئاسانی دەکات.

٣- فەرمانکردن بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ کە هەر کات زانیی ئامۆژگاریی سوودی هەیە، بیکات، هەر کەس سام و هەبیهتی خۆی لە دلدیا هەبێ، بەهەرمەند دەبێ و، بابای خراپەکاریش دووچاری ناگری هەرە گەورە دەبێ، کە نەمر نەژی تێیدا دەبێ، ئەو جوړە کەسەش خۆی لێ بە دوور دەگرێ.

٤- ڕاگەیانندی سەرفرازیی بابای خۆ تەزکیەکاری ناوی خوا هیئەری نوێژکەر.

٥- سەرزەنشتکردنی خەڵک لەسەر هەلبژاردنی دنیا، هەرچەندە دواڕۆژ لە خودی خۆیدا باشتەرە بەردەوامیشە.

٦- ڕاگەیانندی ئەوێ ئەو پراستیایانە لە نامەو پەراوە پێشووەکانیشدا هەن، کە خوا بۆ پێغەمبەرائی پێشووی ئارەزوون، بە تاییەتی هی ئیبراھیم و مووسا (سەلامی خۆیان لێ بێ).

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

چوار تاییەتمەندیی لێ دەخەینە ڕوو:

١- دەست پێکردنی بە وشە: (سَبَّحَ)، پێشتریش گوتوویمانە: حەوت سوورەت بە پاکگرتنی خوا دەست پێدەکەن: بەکەمیان سوورەتی (الإِسْرَاءِ): ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ

بِعَبْدِهِ ۚ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ ۚ لِنُرِيَهُ مِّنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾

دوهم: سووره‌تی (الحدید) ۵: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١﴾

سیهم: سووره‌تی (الحشر) ۵: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١﴾

چوارهم: سووره‌تی (الصف) ۵: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١﴾

پنجم: سووره‌تی (الجمعة) ۵: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝١﴾

ششم: سووره‌تی (التغابن) ۵: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝١﴾

هفتم: سووره‌تی (الأعلى) ۵: ﴿سَبِّحْ أَسْمَاءَكَ الْأَعْلَى ۝١﴾

ثو ههوت سووره‌ته‌ی باسما‌ن کردن:

۱- سووره‌تی (الإسراء) به چاوگی: (تسبیح) ده‌ستی پیکردوه: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ ۚ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا ۝١﴾

۲ و ۳ و ۴- سووره‌ته‌کانی: (الحدید و الحشر و الصف)، به کرداری پابردوو ده‌ستی‌ان پیکردوه: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ ۝١﴾

۵ و ۶- هه‌ردوو سووره‌تی: (الجمعة و التغابن) یش به کرداری داهاتوو: ﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۝١﴾

۷- ثم سووره‌ته‌ موباره‌که‌ش به کرداری فه‌رمان: ﴿سَبِّحْ أَسْمَاءَكَ الْأَعْلَى ۝١﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ۝٢﴾

٢- تاییه‌مه‌ندی دووه‌می ئەم سوورەتە، ئەم تەعبیرەیه: ﴿فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ﴾
وہیریان بخەوہو ئامۆزگارییان بکە، ئەگەر ئامۆزگاریی سوودی ھەبوو، دوا یی باسی
دەکەین کە ئەو ھەبەست پێی چییە؟

٣- تاییه‌مه‌ندی سێیەم، ئەو تەعبیرەیه: ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾ (١٨) صُحُفِ
إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾ الْأَعْلَى، کە تەنیا ئەم سوورەتە موبارەکەدا ھاتوہ.

٤- تاییه‌مه‌ندی چوارەم، وشە ی: (غُثَاءٌ أَحْوَىٰ)، (غُثَاءٌ)، واتە: گیاو گۆل، کە دەبێتە پووش
و پەلاش و وشک دەبێ، (أَحْوَىٰ)، واتە: ڕەشداگەراو، ڕەشەلگەراو، ئەمیش تەنیا لێرەدا
ھاتوہ.

ھەوتەم و کۆتایی: دابەشکردنی تاییه‌تەکان:

تێمە کۆی نۆژدە (١٩) تاییه‌تەکان، کە شەش تەوہر دەگرنە خۆیان، دەکەینە پەک
دەرس، لەبەر ئەوہی ئەو شەش تەوہرە ھەموویان تێکھەلکێشن، وەك ئالْقەکانی
زنجیرێک پێکھوہ پەیوہست و جۆشدراون.

دەرسى ئەم سوورەتە

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان هەر نۆژدە (١٩) ئایەتە کە دەگرێتەو، ئایەتەکانی: (١ - ١٩)،
پێشتریش باسمانکرد: لەو نۆژدە ئایەتەدا، خوای بەرزو مەزن شەش تەوەر دەخاتە ڕوو،
کە پێشتریش قسەمان لێکردن و بە خێرای باسیان دەکەینەو:

١- فەرمانکردنی خوا ﷻ بە بەپاکگرتنی ناوی خواو ناساندنی خوا، لە میانی پێنج لە
کارەکانیدا، لە پێنج ئایەتی سەرەتادا (١ - ٥).

٢- دُنیاکردنەوێ پێغەمبەری خاتەم ﷺ کە خوا قورئانی فێر دەکات و لە بیریشی
ناچێتەو، بۆ چاکەش، یان بۆ بەرنامەی ئاسانکراوی خواش، وەریدەچەرخێت و ئاسانی
دەکات، ئەمیش لە هەر سی ئایەتی: (٦، ٧، ٨)دا.

٣- فەرمانکردن بە پێغەمبەر ﷺ کە هەر کات زانی ئامۆزگاریی سوودی هەیە،
ئامۆزگارییە کە بکات و، بشارتی هەرکەس سام و هەبێتی خوای لە دَل دابن،
بەهرەمەند دەبن، بابای خراپەکاریش کە دووچاری ئاگری گەورەتری خوای دادگەر
دەبن، نە تێیدا دەژی، نە تێیدا دەمری، ئەمیش لە پێنج ئایەتەکانی: (٩ - ١٣)دا.

٤- ڕاگەیانندنی سەرفرازیی بابای خوۆ تەزکیەکاری، ناوی خوای هێنەری، نوێژکەر، ئەمیش
لە دوو ئایەتەکانی: (١٤، ١٥)دا.

٥- ڕاگەیانندنی ئەو راستییە کە خوا سبحانە و تعالی سەرزەشتی مەزفەکان بە تاییبەت دنیا
ویستەکانیان دەکات، کە دنیا هەڵدەبژێرن، هەرچەندە دواڕۆژ بایستەو، بەردەوامیشە،
لە هەردوو ئایەتی: (١٦ و ١٧)دا.

٦- ڕاگەیانندنی ئەو راستییە کە ئەوێ گوترا -- بە تاییبەت لە ئایەتەکانی کۆتاییدا -- لە
نامە پێشووەکانی پەیامی پێغەمبەرانیشتا هاتو، بە تاییبەت نامەو پەیامی هەردوو

پیغمبره‌ری پایه به‌رزی خوا: تیب‌راهیم و موسا سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی، له‌ه‌ردووک
نایه‌تی: (۱۸ و ۱۹) د.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝۱﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۝۲ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝۳ وَالَّذِي أَخْرَجَ
الْمَرْعَى ۝۴ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝۵ سَنَفَعُكَ فَلَا تَنْسَى ۝۶ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا
يَخْفَى ۝۷ وَيُنِيرُكَ لِلْيُسْرَى ۝۸ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعْتَ الذِّكْرَى ۝۹ سَيَذَكِّرُكَ مِنْ يُخَشَى ۝۱۰ وَيُنَجِّنَهَا
الْأَشَقَى ۝۱۱ الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَى ۝۱۲ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝۱۳ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝۱۴
وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝۱۵ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝۱۶ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝۱۷
إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝۱۸ صُحُفٍ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝۱۹﴾

مانای ده‌قو ده‌قی نایه‌ته‌کان

(به‌ ناوی خوا‌ی به‌به‌زه‌یی به‌خشنده. ناوی په‌روه‌ردگاری هه‌ره به‌رزت به‌پاک بگره
﴿۱﴾ ئەو کەسە‌ی دروستیکرد (هه‌موو شتێک)، ئنجا پێک و پێکی کرد ﴿۲﴾ ئەو کەسە‌ش
کە ئەندازە‌گیری (هه‌موو شتێکی) کرد، ئنجا پێنمایی کرد ﴿۳﴾ ئەو کەسە‌ش کە پروو‌ه
و له‌وه‌رگای دهره‌یتنا (له‌ زه‌وی) ﴿۴﴾ ئنجا کردیه‌ پووش و په‌لاشیکی ره‌شه‌ه‌لگه‌راو ﴿۵﴾
(ئە‌ی موحه‌مه‌د! ئە‌و قوڕانه‌ی بۆمان ناردووی) له‌مه‌ودوا پێت ده‌خوێنن، ئنجا له‌
بیریش‌ت ناچێ ﴿۶﴾ مه‌گه‌ر ئە‌وه‌ی خوا بیه‌وێ، بێگومان ئە‌و ئاشکراو ئە‌وه‌ی په‌نه‌انیش
ده‌بێ ده‌یزانی ﴿۷﴾ ئاسانیشت ده‌که‌ین بۆ (گرتنی ئایینی) ئاسان ﴿۸﴾ له‌مه‌ودوا
هه‌رکە‌س سام و هه‌یه‌به‌تی هه‌بێ (به‌رانبه‌ر به‌ خوا) په‌ند (له‌ بیرخستنه‌وه‌که‌ت)
وه‌رده‌گرێ و دێته‌وه‌ یادی ﴿۹﴾ ئە‌و کەسە‌ش کە مله‌وو‌رو بێخێره، خو‌ی لێ دوور ده‌گرێ

﴿١١﴾ ئەو کەسەى بە ئاگرە ھەرە گەورەکە (ی خوا) سزا دەدری و (بە شێوەیەکی تایبەت) دەسووتێت. ﴿١٢﴾ دوايش نه تێیدا دەمری و نه دەشێ ﴿١٣﴾ بە دنیایی ھەر کەس خۆی پاک و چاک کرد، سەرفرازو بە مراد گەیشتوویە ﴿١٤﴾ ھەرۆھا (کەسێک) ناوی پەرۆردگاری یادو باس کرد، ئنجا نوێزی کرد ﴿١٥﴾ بەلکو (زۆربەتان) ژیاى نزیکتەر (ی دنیا) ھەلەبژێرن ﴿١٦﴾ (مەزلەگای) کۆتاییش باشترو بەردەوامترە ﴿١٧﴾ ئەمە لە پەراوھە یەکەمەکاندا ھەبە ﴿١٨﴾ پەراوھەکانی ئیبراھیم و مووسا ﴿١٩﴾.

شیکردنەوێی ھەندیک لە وشەکان

(سَجَّ): بە پاک بگرە، (السَّجُّ: الْمَرْ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ)، (سَجَّ): بریتى ھە رویشتنى خێرا بەتێو ئاودا یان بە ھەوادا، بە کوردیی مەلەى پێ دەلێن، مەلەکردن. (والسَّجُّ: تَنْزِيَهُ اللَّهِ)، (سَجَّ): بۆ بەپاکگرتنى خواش بەکاردهێنێ، (وَالْمَرْ السَّرِيعُ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ)، رویشتنى خێرا لە بەندایەتییکردن بۆ خوادا.

(فَسَوَّى): (تَسْوِيَةُ الشَّيْءِ: جَعَلَهُ سَوَاءً)، (تَسْوِيَةُ) شتێک بریتى ھە رێکخستنى و رێک و پێک کردنى.

(قَدَّرَ): (الْقَدَرُ: التَّقْدِيرُ، تَبَيَّنَ كَمِّيَّةُ الشَّيْءِ، قَدَرْتُهُ وَقَدَّرْتُهُ)، واتە: (قَدَّرَ)، لە (قَدَر) ھاتو، (تَقْدِير): بریتى ھە دیارییکردنى ئەندازەى شتێک، دەگوترێ: (قَدَرْتُهُ) و (قَدَرْتُهُ): ھەردووکیان بە یەک واتان، واتە: ئەندازەگیرییەکەیم، دیارییکرد، ئەندازەگیریم کرد.

(الرَّعَى): لە (رعى)یەو ھاتو، (الرَّعَى: حَفِظَ الْحَيَوَانَ، إِمَّا بِالْغِذَاءِ الْحَافِظِ لِحَيَاتِهِ، وَإِمَّا بِذَبِّ الْعَدُوِّ عَنْهُ)، (رعى): بریتى ھە پاراستنى ئازەل، یان بەو خواردنەى ژیاى دەپارێزێ، یاخود بەو ھى دوژمنى لێ دووربخریتەو ھە پارێزێ، (المرعى: مَكَانُ الرَّعْيِ)، شوێنى تێدا لەو ھەران، شوێنێک ئەزەل لەو ھەرى تێدا بخوات.

(عُثَاءٌ أَحْوَى): (الغناء: غناء السَّيْلِ وَالْقَدْرِ)، (عُثَاء): پووش و پەلاش و کەف و کول، چ ئەوێ لەسەر لافاوو لێزماو پەیدادەبێ، چ ئەوێ لەسەر مەنجەلێک کە دەکوڵێتێ، ئەو کەفەێ دەکەوێتە سەری، پێی دەگوتێ: (عُثَاء).

(أَحْوَى): (الأحواء: أَيْ: شَدِيدُ السَّوَادِ)، واتە: زۆر ڕەش، (والْحَوْءُ: شَدِيدَةُ الْخُضْرَةِ)، (حَوْء)، واتە: زۆر سەوز، سەوزیش کە زۆر تۆخ بۆوە بە لای ڕەشییدا دەشکێتەو.

(لِّلْيُسْرِ): (اليُسْر: السَّهْلُ، وَالْيُسْرُ، ضِدُّ الْعُسْرِ)، خوا دەفەرموێ: ﴿وَبَيِّنْكَ لِّلْيُسْرِ﴾ واتە: تۆ ئاسان دەکەین بۆ گرتنی ڕێی ئاسان، کە ڕێی خواپە، ئنجا (لِّلْيُسْرِ): بە مانای ئاسان دێ، ئاسانی (يُسْر) پێچەوانەی (عُسْر)ە، (يُسْر)، ئاسان و سێنا، (عُسْر)، واتە: زەحمەت و قورس.

(سَيَذْكُرْ): وەبیری دێتەو، یاخود: پەند وەر دەگرێ، (الذِّكْرَى: كَثْرَةُ الذِّكْرِ وَهُوَ أَبْلَغُ مِنَ الذِّكْرِ)، (ذِكْرَى): بە مانای زۆر یادکردن، یاخود زۆر باسکردن، مانایەکی بەهێزترە لە (ذِكْر)، (ذِكْر) یانی: یادکردن، باسکردن، بەلام (ذِكْرَى)، واتە: زۆر یادکردن، یاخود زۆر باسکردن.

(الْأَسْقَى): (أَشَقَى)، ڕێژگەێ زێدەرۆییە لە (شَقَاوَةً) وە هاتو، (الشَّقَاوَةُ: خِلَافُ السَّعَادَةِ)، واتە: بەدەختیی، پێچەوانەی بەختەو، (الْأَسْقَى): کەسێکی زۆر بەدەخت و بێبەش، کە بۆ خۆی وای لە خۆی کردو.

(تُؤَيِّرُونَ): (أَيَّ: تُقْضَلُونَ وَتَحْتَارُونَ، وَالْإِيقَارُ هُوَ: الْإِخْتِيَارُ بَيْنَ مَتَعَدِّدٍ)، (تُؤَيِّرُونَ) واتە: هەڵدەبژێرن، (إِيَّار): بریتییە لە هەڵبژاردنی شتێک لە نێو چەند شتێکدا.

(صُفٍّ): (الصُّفُّ: جَمْعُ صَحِيفَةٍ، وَهِيَ الْمَبْسُوطُ مِنَ الشَّيْءِ، وَالصَّحِيفَةُ مَا يُكْتَبُ فِيهَا، وَالْجَمْعُ صُفْفٌ وَصَحَائِفٌ)، (صُفٍّ) کۆی (صَحِيفَةٍ)یە، ئەویش هەر شتێکە شتی تێدا بنووسێ و، بۆلەبکێتەو، وشی (صَحِيفَةٍ) بە (صُفٍّ) و (صحائف)، کۆ دەکرێتەو.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

خوای به‌رز له سەرەتای ئەم سوورەتەدا دەفەر موی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌زه‌یی به‌خشنده، وه‌ك ژۆر جار گوتوو مانه‌و دووباره‌ی ده‌كه‌ینه‌وه، هه‌ر كاتێك مروّف ده‌لێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، تنجا چ بۆ قورئانه‌خوێندن بۆ وه‌ك ئیستا، چ بۆ هه‌ر كارێكی دیکه‌ی گرنه‌ك، كه‌ ناوی خوای ئی دینی، پێویسته به‌لای كه‌مه‌وه‌ چوار واتایان له‌ عه‌قڵ و دلی خوێ دا ئاماده‌ بكات:

۱- ئەم كارە به‌ناوی خواوه‌ ئه‌نجام ده‌ده‌م.

۲- ئەم كارە به‌ پێی به‌رنامه‌ی خوا، ئه‌نجام ده‌ده‌م.

۳- ئەم كارە به‌مه‌به‌ستی وه‌ده‌سته‌پێنانی په‌زنامه‌ندی خوا ئه‌نجام ده‌ده‌م.

۴- ئەم كارە به‌هه‌وڵ و توانایه‌ك كه‌ خوا بۆی په‌خساندووم، ئه‌نجام ده‌ده‌م.

ته‌وه‌ری یه‌كه‌م: خوا سبانه‌ و تعالی‌ فه‌رمان به‌ پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی ﷺ ده‌كات: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾، ناوی په‌روه‌ردگاری هه‌ره‌ به‌رزت به‌ پاك بگره‌، به‌بی‌ خه‌وش بگره‌، دووری بخه‌وه‌ له‌ هه‌ر له‌كه‌و هه‌له‌و په‌له‌و كه‌م و كووریه‌ك، دوا‌ی چه‌مه‌كه‌ی زیاتر پوون ده‌كه‌ینه‌وه‌ له‌كاتی خسته‌پرووی مه‌سه‌له‌ گرنه‌كاندا، هه‌ندێك له‌ زانایان گوتوو یانه‌: لێره‌دا وشه‌ی: (إِسْم)، تێخ‌زێترو (مُقَّحَّم)ه‌، ته‌گه‌رنا له‌ ته‌سلّدا ئاوايه‌: په‌روه‌ردگاری هه‌ره‌ به‌رزت به‌ پاك بگره‌، به‌لام وێپرای ته‌وه‌ی به‌ پاك‌گرتنی په‌روه‌ردگار هه‌یه‌، به‌ پاك‌گرتنی ناوی په‌روه‌ردگاریش سبانه‌ و تعالی‌ هه‌یه‌، به‌ پاك‌گرتنی ناوی په‌روه‌ردگاریش ژۆر بو‌ارو په‌هه‌ندی هه‌ن:

۱- یه‌كێك له‌ بو‌ارو په‌هه‌نده‌ گرنه‌كانی ته‌وه‌یه‌، ناوی خوا له‌گه‌ڵ ناوه‌كانی جگه‌ له‌ خوادا تێكه‌ڵ نه‌كری.

۲- هیچ ناویکی خوا بۆ جگه له خوا به کارنه هیتێ.

۳- هیچ ناویک بۆ خوا به کارنه هیتێ، ئەگەر خوا بۆ خوێ یان پیغه مبه ره که ی ﷺ بۆی به کارنه هیتێ.

۴- ههروه ها ناوی خوا ی پهروه ردگار پێویسته به رێزو به حورمه تهوه بهیتێ.

﴿الَّذِي خَلَقَ فَسُوًى﴾، (ئهو پهروه ردگار هه ره بهرزه ت) که هیناویه ته دی و رێک و پێکی کردوه، ﴿الَّذِي خَلَقَ﴾، یانی: (خَلَقَ الْخَلْقَ)، ﴿فَسُوًى﴾، یانی: (فَسَوَاهُ)، ئەو پهروه ردگار هه ره بهرزه ت که هه موو دروستکراوه کانی هیناونه دی و پهیدای کردوون، ﴿فَسُوًى﴾ رێکیخستوون و رێک و پێکی کردوون، بۆیه ش بهرکاری (خَلَقَ) و (سَوَى) قرتێزان، چونکه به سیاق و سه لیه دیاره، که مه بهست پێیان هه موو شتیکه، خوا هه موو شتیکی خولقاندوه، هه موو شتیکی رێک و پێک کردوه و رێکیخستوه، ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى﴾، لێره ش دیسان بهرکاری ﴿قَدَّرَ﴾ و بهرکاری ﴿فَهَدَى﴾، هه ردووکیان قرتێزان، ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ﴾، ئەو پهروه ردگار هه ره بهرزه ت که هه موو شتیکی نه ندازه گیریی کردوه، ﴿قَدَّرَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، ﴿فَهَدَى﴾، ئنجا هه موو شتیکی پێنمایی کردوه (فَهَدَى كُلَّ شَيْءٍ).

﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾، ئەمه سیفه تی پێنجه می پهروه ردگاری هه ره بهرزه، یان کاری پێنجه میه تی، ئەو زاته ی له وه رگای دهرهیناوه، بێگومان له وه رگای له زهوی دهرهیناوه، ﴿فَجَعَلَهُ عَئَاءً أَحْوَى﴾، دوا یی گیراویه تی به پووش و په لاشیکی ره شه له گه راو، یاخود: گیراویه تی به پووش په لاشیکی سه وزی تۆخ، به لام زیاتر مه بهست پێی ره شه له گه راوو ره شداگه راوه.

ئەمه ته وه ری یه که م که له م پێنج ئایه ته موباره که دا خراوه ته روو، که بریتیه له فه رمانکردنی خوا به پیغه مبه ره ﷺ، به هه ر که سێک له دوا ی پیغه مبه ره وه ﷺ ده روا ت، ناوی پهروه ردگاری هه ره بهرزی به پاك بگرێ، که ئەو پێنج کاره ی ئەنجام داو ن:

۱- ھەموو شتیکی ھیناۋەتە دی.

۲- ھەموو شتیکی رێکخستە.

۳- ھەموو شتیکیشی ئەندازەگیری کردووە.

۴- ھەموو شتیکیشی رێنمایی کردووە.

۵- لەوھەزگای لە زەوی دەرھێناوە و اشێ لێکردووە، پەشھەلگەرێی دواي ئەوھە و شک دەبێ.

تەوھەری دووھەم: ﴿سُقْرٰتُكَ فَلَا تَنْسٰی﴾، ئیمە لەمەودوا بە تۆ دەخوینین (واتە: قورئانت پێ دەخوینین، قورئانت فێر دەکەین)، لە بیرشت ناچێ، پێغەمبەری خوا ﷺ وەك لە سوورەتی (القیامە) شدا باسمان کردو، لە تەفسیری سوورەتی (طە) شدا، جاری وا ھەبوو پەلە ی کردووە کە قورئانی بۆ دا بە زیو، زوو گوتوو یە تەوھە، نیگەرانی ئەوھە بوووە نەوھەك وشە یەکی لە بیر بچێ.

لێرەدا خوا سبحانە و تعالی، دڵنای دەکاتەووە دەفەرموێ: ﴿سُقْرٰتُكَ﴾، قورئان بە تۆ دەخوینین، ﴿فَلَا تَنْسٰی﴾، لە بیرشت ناچێ، ﴿اَلَا مَا سَآءَ اَللّٰهُ﴾، مەگەر ئەوھە خوا بیهوێ، ئەمە وەك زۆر لە ڕوونکەرەوانی قورئان گوتوو یانە، تەنیا بۆ دەرخستنی ڕەھایی و ژیستی خواي بەلا دەستە، و ژیستی خواي بەرزو مەزن ھیچ کۆت و بەندیکی لەسەر نیە، یاسایەکانی خوا (سنن الله) نابنە پەرچ و کۆسپ لە بەردەم و ژیستی ڕەھای خواي تاك و پاك دا، خوا ﷺ خۆی یاسایەکانی داناوون و، ھەر کاتێک و ژیستی ئەو یاسایانە لادەباو، بە پێی یاسایەکی دیکە، مامەلە دەکات، چونکە ھیچ شتیکی خوا ﷺ گۆترەکاری و بێ یاسایی نیە.

﴿اِنَّهُٗ يَعْلَمُ الْاٰجِهَرَ﴾، بە دڵنایی خوا ئاشکرا دەزانێ، ﴿وَمَا يَخْفٰی﴾، ھەر وەھا ئەوھەش کە پەنھانیش دەبێ، ئەوھە دەشارد ریتەو، ئەوھەش دەزانێ، ﴿وَنَسِيْرُكَ لِلْاَسْرِ﴾، تۆش ئاسان دەکەین بۆ رێی ئاسان، رێی ئاسانیشت بریتییە لە کۆتا پەیامی خواي پەرورەدگار، ھەموو پەیام و بەرنامەکانی خوا، ئاسان بوون، بە تاییبەت دوا پەیامی خوا، کە بۆ کۆی مەزھەبێ ناردووە، نەك وەك کاردانەوھە ھەندێک بارودۆخی تاییبەت، وەك خوا

سبحانه و تعالی ئینجیلی ناردبوو بۆ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌و سزایانه‌و، لابردنی هه‌ندیک یاسا که خوا به‌سه‌ر گه‌لی جووله‌که‌دا سه‌پاند بوونی، له‌سه‌ر زێده‌پۆیی و تاوان و لادانیان، ئیسلام وه‌ک حاله‌تی کاردانه‌وه نه‌هاتوه، به‌لکو وه‌ک به‌رنامه‌یه‌کی گشتیی هاتوه، له‌لایه‌ن خوای په‌روه‌ردگاره‌وه بۆ هه‌موو مرۆفایه‌تی.

ته‌وه‌ری سییه‌م: نه‌میشیان له پێنج ئایه‌ت: (٩ - ١٣) پێک دێ: ﴿فَذِكْرٌ لَّكَ نَفْعٌ لِّدُّكَ﴾، ته‌گه‌ر بیرخسته‌وه‌و ئامۆژگاریی کردن، سوودی هه‌بوو، ئامۆژگاریی بکه‌و بیربان بخه‌وه، دوا‌یی ته‌وه زیاتر پوون ده‌که‌ینه‌وه: ته‌گه‌ر سوودی هه‌بوو، یانی چی؟ یه‌تیک له واته‌یه‌کانی ته‌وه‌یه که ته‌گه‌ر بزانی قسه‌که‌ت جێناگری، مه‌یکه، پێشینان گوتوو‌یانه: (قسه بکه، جێ بگری، په‌ بپۆه سه‌ر بگری)!

قسه‌یه‌ک که بزانی جێ ناگری، نه‌یکه‌ی باشه، ئامۆژگاریی کردتیک بزانی شوێنی خۆی نه‌و کاتی خۆی نه‌و گونجاو نه‌، نه‌یکه‌ی باشه، بۆ ته‌وه‌ی قسه‌که‌ت خه‌سار نه‌بێ، ﴿سَيَذَرُكَ مَنْ يَخْتَرُ﴾، به‌ دڵنیایی هه‌ر که‌س ترس و سام و هه‌یه‌به‌تی (خوای) له دڵدا هه‌بێ، په‌ندو ئامۆژگاریی وه‌رده‌گری، ﴿وَنَجِّنْهَا لَأَسْفَى﴾، که‌سی‌کیش زۆر به‌ده‌خته، ته‌و که‌سه‌ی زۆر خراپه‌کارو تاوانبار، خۆی لێ به‌دوور ده‌گری، ﴿الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَى﴾، ته‌و که‌سه‌ی سزا ده‌دری به‌ ناگری هه‌ره‌ گه‌وره، ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا﴾، دوا‌یش نه‌تیدا ده‌مری، ده‌ربازی بێ، ﴿وَلَا يَحْيَى﴾، نه‌ تیشیدا ده‌ژی، ژيانیک پێی بگوتی: ژيان.

ته‌وه‌ری چواره‌م: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾، به‌ دڵنیایی که‌سی‌ک خۆی پاک و چاک کردوه، سه‌رفرازه، ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصْلَى﴾، هه‌روه‌ها که‌سی‌کیش که‌ ناوی په‌روه‌ردگاری خۆی هێناوه، نوێژی کردوه.

هه‌ندیک له زانایان گوتوو‌یانه: ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ﴾، مه‌به‌ست پێی: (الله اکبر) ی نوێژی دابه‌سته، ﴿فَصْلَى﴾، تنجا نوێژی کردوه، گرنگ ته‌وه‌یه خوای په‌روه‌ردگار ته‌و سییه‌ی پێکه‌وه هێناون و، سه‌رفرازی و بردنه‌وه‌ی کردۆته به‌ره‌می ته‌و سییه‌یه:

یەكەم: خوڤاك و چاكکردن.

دووەم: ناوی پەرورەدگار هێنان.

سێهەم: نوێژ کردن.

تەوهری پینجەم: ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ ﴿١٦﴾ ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ﴾، خوێندراویشەتەو: (بَلْ يُؤْثِرُونَ)، بەلکو ئەوانە ژيانى نيزيکتر (دنیا) هەڵدەبژێرن، ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾، لە حالیکدا قۆناغى کۆتایى، یانى: (الْمَنْزِلَةُ الْآخِرَةُ، الْحَيَاةُ الْآخِرَةُ)، مەنزلگای کۆتایى، ژيانى کۆتایى باشتريشه و زیاتريش دەمىنیتەو، کەچى ئەوان ژيانى دنیا هەڵدەبژێرن، لەبەر ئەوەى ئیستە لەبەر دەستە.

تەوهری شەشەم و کۆتایى: ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾ ﴿١٨﴾ ﴿صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ﴾ ﴿١٩﴾، زۆریک لە زانیان گوتویانە: ئەمە (هەذا) دەگەریتەو بەو ئەم چەند ئایەتە: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَىٰ﴾ ﴿١١﴾ ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ﴾ ﴿١٥﴾ ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ ﴿١٦﴾ ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ ﴿١٧﴾ ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾، بە دنیایى ئەمە لە پەرە پێشووەکانیشدا هەیە، واتە: لەو پەیام و بەرنامانەدا کە خوا پێشتر ناردوونى، بۆ نموونە: ﴿صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ﴾، نامە و بەرنامەکانى، پەرەوێکانى ئیبراهیم (عَلَيْهِ السَّلَام) و موسا (عَلَيْهِ السَّلَام)، سەلەت و سەلامى خوا لەسەر هەردووکیان بێ، واتە: ئەوەى باسکرا لە بەرنامەى ئەو دوو پێغەمبەرەشدا سەلەت و سەلامى خاویان لەسەر بێ، هەبوو.

مه‌سه‌له گرنگه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

فه‌رمان‌کردنی خوا **﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾** به بیخه‌مبه‌ره‌که‌ی **﴿الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى﴾** که ناوی په‌روه‌ردگاری هه‌ره به‌رزی به پاك بگرئ، که هه‌موو شتیکی دروست‌کردوه و رِئک و پِئک کردوه، هه‌روه‌ها هه‌موو شتیکی نه‌ندازه‌گیری کردوه، پِئنمای کردوه، گِیاو گۆل و له‌وه‌رگاشی ده‌ره‌ئناوه‌و، گِیراویه‌تی به پووش و په‌لَاشتیکی وشکی په‌شه‌لَکه‌راو:

خوا ده‌فه‌رموئ: **﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾** **﴿الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى﴾** **﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى﴾** **﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾** **﴿فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى﴾**

شیک‌کردنه‌وی ئه‌م، ئایه‌تانه، له پِئنج برکه‌دا

۱- **﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾** ناوی په‌روه‌ردگاری هه‌ره به‌رزت به‌پاك بگره، هه‌ندی‌کیش گوتوو‌یانه: **﴿الْأَعْلَى﴾**، ده‌چِئته‌وه بۆ (إِسْم)، واته: ناوی هه‌ره به‌رزی په‌روه‌ردگارت به پاك بگره، به‌لام رای راستر ئه‌وه‌یه که: **﴿الْأَعْلَى﴾**، سیفه‌تی (رَبِّ)ه، واته: ناوی په‌روه‌ردگاری هه‌ره به‌رزت به پاك بگره، بیخه‌وش ته‌ماشای بکه، ناوی په‌روه‌ردگارت دوور بخه‌وه له هه‌ر له‌که‌و په‌له‌و که‌م و کوو‌رییه‌ک، (التَّسْبِيحُ: التَّنْزِيهُ عَنِ النَّقَائِصِ وَهُوَ مِنَ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لِاتِّصَافٍ لِغَيْرِ اسْمِ اللَّهِ تَعَالَى)، وشه‌ی: (تَسْبِيح)، ریشه زمانه‌وانییه‌که‌ی به مانای: (الْمَرْءُ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ الْهَوَاءِ)، رۆیشتنی خیرا به نِئو ئاوو، به نِئو هه‌وادا، واته: مه‌له‌کردن، به‌لام وشه‌ی: (تَسْبِيح)، به پاک‌گرتن له که‌م و کوو‌رییان له‌و ناوانه‌یه که ته‌نیا پال ده‌درِئته لای ناوی خوای به‌رز سب‌حانه و تعالی، واته: بۆ جگه له خوا سب‌حانه و تعالی ئه‌و ناوه به‌کار نایه‌ت، (الطَّبْرِي) (په‌حمه‌تی خوای لی بئ)، ئه‌م ئایه‌ته موباره‌که ئاوا مانا ده‌کات و ده‌لئ: (نَزَّهَ اسْمُ رَبِّكَ أَنْ تَدْعُو بِهِ الْآلِهَةَ وَالْأَوْتَانَ)، ناوی په‌روه‌ردگارت

دور بخهوه و به پاکی بگره لهوهی په ستراره کان و بته کانی پښ بانگ بکهی، واته: ناوی پهروه ردگارت بؤ چکه له پهروه ردگارت به کار مه هیته.

{عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه، أَنَّهُ كَانَ يَقْرَأُ سُبْحَ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى، فَيَقُولُ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى} الطبري: (۳۷۰۸۳)، واته: له عېدوللای کوری عومه روه خوا لیبان پازیبی، هاتوه، کاتیک ته مهی ده خوینده وه: ﴿سُبْحَ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾، دواي ته وهی یه کسه ر ده یگوت: (سُبْحَانَ رَبِّي الْأَعْلَى)، وهك جیبه جیکردنی فه رمانی خوا.

هه روه ها (الطبري)، له قه تاده وه که یه کیکه له زانایانی جیلی دواي هاوه لان، واته: شوینکته ووتوان (تابعین) هیناویه تی، گوتوویه تی: (ذَكَرْنَا أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا قَرَأَهَا، قَالَ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى) (جامع البيان: ۳۷۰۸۶).

قه تاده گوتوویه تی: بؤمان باسکراوه: پیغه مبه ری خوا ﴿ﷺ﴾ که ثم نایه ته ی ده خوینده وه، ده یفه رموو: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى)، پاکیی بؤ پهروه ردگاری هه ره به رز.

نجا خوا سبحانه و تعالی پیناسه ی خوی ده کات به پینج سیفه تی به رزو ناوازه:

(۲) - ﴿الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى﴾، تهو که سه ی هه موو شتیکی هیناوه ته دی، نجا ریکیخستوه، ﴿خَلَقَ﴾، به رکاره که ی دیار نیه، ﴿الَّذِي خَلَقَ﴾، یانی: (خَلَقَ الْخَلْقَ) یان (خَلَقَ الْأَشْيَاءَ) یان (خَلَقَ الْمَوْجُودَاتِ)، تهو زاته ی هه موو شتیکی هیناوه ته دی.

﴿فَسَوَّى﴾، ریکیخستوه و ریځ و پیکی کردوه و سیستماتیکي کردوه، (الطبري)، ده لئ: (الَّذِي خَلَقَ الْأَشْيَاءَ فَسَوَّى خَلْقَهَا وَعَدَّلَهَا، وَالتَّسْوِيَةُ: التَّعْدِيلُ)، تهو زاته ی هه موو شته کانی هیناوه ته دی و ریکیخستوون، (دروسترانیانی ریځ و پیځ کردوه)، و هاوسه نگی کردوون، (التسوية)، یانی: (التَّعْدِيلُ)، هاوسه ننگردن و ریځ و پیځ کردن.

ته وانه سیفه تی یه کم و دوو هم بوون، نجا سیفه ته کانی سییه م و چواره م ده خاته پروو:

(۳) - ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى﴾، هه روه ها که سیکیش که نه دنازه گیری (هه موو شتیکی) کردوه، نجا رینمایي (هه موو شتیکیشی) کردوه، (وَالَّذِي قَدَّرَ) تهو زاته ی هه موو شتیکی

ئەندازەگیری کردو، خوێندراویشەتەو: (قَدَر)، (قَدَر) و (قَدَر)ش، یانی: دیاریکردنی ئەندازە و قەبارە و چۆنیەتی و چەندیتی شتیک.

﴿فَهْدَى﴾ هەموو شتیکیشی پێنمایی کردو، پێی پێشاندو، خستووێتە سەر ئەو پێیە پێیدا بڕواو، ئەو ئەرك و کارەى بۆى دیاریکردو، بەو شتوێتە ئەنجامی بدات، کە کەم و کووپی تێدا نەب، (التَّقْدِيرُ: وَضْعُ الْمِقْدَارِ وَإِيجَادُهُ فِي الْأَشْيَاءِ فِي ذَوَاتِهَا وَقَوَاهَا) (تقدیر)، بریتیه لە دانانی ئەندازەى شتیک و پەیداکردنی ئەندازە لە شتەکاندا، هەم لە خودیان دا، هەم لە هێزە پەنھانەکانیاندا، کە دەفهرمو: (فَهْدَى)، (أَي: هَدَى كُلُّ مَا قُدِّرَ إِلَى مَا قُدِّرَ لَهُ)، هەر ئەندازەگیریکراویکی پێنمایی کردو، بۆ ئەوێ بۆى ئەندازەگیری کراو، یەکتە لە روونکەرەوانی قورئان دەل: (قَدَرُ الْأَشْيَاءِ كُلُّهَا فَهْدَاهَا إِلَى أَدَاءٍ وَظَافِئِهَا)، هەموو شتەکانی ئەندازەگیری کردوون، پێنمایی کردوون، بۆ ئەوێ ئەركەکانی خۆیان بەو شتوێتەى خوا بۆى داناون، جێبەجێ بکەن.

ئەنجا سیفەتی پێنجەم دەخاتەروو:

٤- ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ ئەو کەسەى لەوەرگای (لە زەوی) دەرھێناو، (المَرْعَى: الثَّبْتُ الَّذِي تَرْعَاهُ السَّوَابُ، وَأَصْلُهُ إِذَا مَضَرَ مِمْي، أَوْ اسْمُ مَكَانِ الرَّعْيِ)، ﴿الْمَرْعَى﴾ بریتیه لەو ڕووەکەى ئازەل دەبخۆن، ﴿الْمَرْعَى﴾ش، یان چاوکیکی میمییه، یاخود ناوی شوێنی تێدا لەوەرانه، لەوەرگا، ﴿الْمَرْعَى﴾ بە کوردیی هەر دەلێن: لەوەرگا، زۆرجاریش مەرعا (مرعی) بەکاردههێنن، بە تاییبەت ئەو شوێنەى مالات و ئازەل تێدا دەلەوەرێ.

ئەمانە پێنج سیفەت بوون کە خوا خۆی پێ دەسف و پێناسە کردوون.

٥- ﴿فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى﴾ ئەنجا گیراویەتی بە پووش و پەلاشیکی ڕەشەلگەر، (الغُثَاءُ: الْيَابِسُ مِنَ النَّبَاتِ، وَالْأَحْوَى: الْمَوْصُوفُ بِالْحَوْهِ وَهِيَ مِنَ الْأَلْوَانِ سَمَرَةٌ تَقْرُبُ إِلَى السَّوَادِ، (غُثَاءً): ڕووەکی وشک هەلگەر، (أَحْوَى)ش واتە: ئەوێ دەسف و دەکرێ بە (حَوْه)، ئەویش لە ڕەنگاندا جووژیکە مەیلە و بۆرە لە ڕەشی نیزیك دەبێتەو، لێرەدا خوا سبحانە و تعالی خۆی بەو پێنج سیفەتە دەناسینن و، پێشتریش فەرموویەتی: ناوی

پەروەردگاری ھەرە بەرزت بە پاک بگرە، یانی: ئەو پەروەردگارت کە ئەوانە کارەکانی:

١- ھەموو شتیکی ھیناوتە دی.

٢- ھەموو شتیکی پێک و پێک کردووە.

٣- ھەموو شتیکی ئەندازەگیری کردووە.

٤- پێی بە ھەموو شتیک نیشان داوە چۆن بەرپۆھەچی؟

٥- لە نێو شتەکانیش دا باسی لەوەرگا دەکات و، دەفەرموی: لەوەرگای ھیناوتە دەری، دوايش گێراویەتی بە پووش و پەلشێکی رەشداگەر.

زانایان لەو بارەووە کە تایا خوا سبھانە و تعالی مەبەستی چی بوو، کە لە نێو ھەموو دروستکراوەکاندا بە تاییەت باسی لەوەرگا دەکات، دوايش دەفەرموی: لەوەرگایە کەش دواي ئەوێ دەری ھیناوتە، گێراویەتی بە پووش و پەلشێکی وشکی رەشەلگەر و رەشداگەر؟

١- ھەندیک گوتووینە: مەبەست لێرەدا ئەوێە خوا ژیانی دنیامان دەخاتەوێ یاد، کە ژیانی دنیای تێوێش، وەك ئەو گزۆگیاو پاوان و لەوەرگایە وایە، سەرەتا سەر دەردێت، دواي پێدەگات و ھەراش دەبێ، دوايش لە سەوزیاں رەش ھەلدەگەر، بەلەم دواي دەبێتە پووش و پەلش و وشك دەبێ و کۆتایی دی، ژیانی تێوێش بەو شێوەیەو ناگاتان لە خۆتان بێ، تێوێ بۆ ئەم سەر زەویە دروست نەکراون، بەلکو لێرەدا دانراون بۆ تاقیکردنەو.

٢- ھەندیکیش گوتووینە: خوا سبھانە و تعالی دەیهوێ ئەو گۆرانکارییەمان تێ بگەنێ کە بەسەر ڕووەک و دارو درەخت و گزۆگیاو لەوەرۆ زەمەندی دا ھیناوتە، کردوویەتی بە خەلۆوزی بەرد، بەلکو ھەندیک لە زانایانی جیۆلۆجیا دەڵێن: نەوت و غازیش ھەر دەگەرێتەوێ بۆ ئەو دارو درەخت و ڕووەکانە، کاتی خۆی ملیۆنان ساڵ لەمەو پێش بوون، بەر لەوێ ژیانی مڕۆڤ لەسەر زەوی دروست بێ، چەندان گۆرانکاری بەسەر

ئەم زەویيەدا ھاتوون، لەوھەرگا و دارستان و ئاژەلی گەورە گەورە، وەك دیناڤۆرەكان
بوون، دوايى گۆرانکاریى بەسەر زەویدا ھاتووە، ئەوانە کەوتوونە بن زەوی، سەرەنجام
کارلیکی کیمیایی لە جەستەیاندا بوو، بوون بەو نەوت و گازو خەلۆوزی بەردو ...
ھتەدەى ئیستا ئییان بەھەرەمەندین.

ھەرچۆن بێ، بۆ ئیمە شتیکی پروون و ئاشکرایە، چ مەبەست پێی ئەوێ پابردوو بێ،
یاخود مەبەست پێی ئیستاش بێ، دارو درەخت و گژو گیاو لەوھەر و پاووان و لەوھەرگا،
دواى ئەوێ وشك دەبن، پەش ھەلەگەپێن و، جاریکی دیکە دەبنەو پەین بۆ زەوی،
زەوی بەپێزو بەھێز دەکەنەو، سالیکی دیکە، دووبارە سەوز دەبنەو.

کورتە باسیک له باره‌ی

پێک و پێکێی و پێنمایی خواوه له دروستکراوه‌کانیدا

به باشی ده‌زانم کورتە باسیک له باره‌ی پێک و پێکێی و پێنمایی خوا‌ی په‌روه‌ردگاره‌وه له دروستکراوه‌کانیدا ب‌خه‌مه‌ روو^(١).

له ده (١٠) خاڵ دا ئەم کورتە باسه ده‌خه‌ینه‌ روو، به شێوازی خۆم ئەو قسانه ده‌خه‌مه روو، هه‌ندیکیان زیاتر تیشکیان ده‌خه‌مه سه‌رو، هه‌ندیکیشیان کورت ده‌که‌مه‌وه‌و، هه‌ندیکیشیان شی ده‌که‌مه‌وه.

خوا س‌بحانه و تعالی ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿الَّذِي خَلَقَ فَسُوۡیَ ۙ ۝۲ وَالَّذِيۡ قَدَرۡ فَهَدٰی ۙ ۝۳﴾، ئەو په‌روه‌ردگاره‌ت که هه‌موو شتیکی هێناوه‌ته دی، پێک و پێکێ کردوه، هه‌موو شتیکی ئەندازه‌گیری کردوه و پێنمایی کردوه.

با بزانی ئەو پێک و پێکییه‌ی خوا له دروستکراوه‌کانیدا دایناوه، ئەو ئەندازه‌گیرییه‌ی دایناوه، ئەو پێنمایییه‌ی بو‌ی داناو، چیه‌و چۆنه؟ له ده (١٠) نموونه‌دا، چه‌مکی ئەوه‌ی گوتمان ده‌خه‌ینه‌ روو:

یه‌که‌م: گ‌ل (تراب) دوا‌ی ئەوه‌ی به‌ه‌وی ئاوه‌وه ده‌تو‌یت‌ه‌وه‌و شی ده‌ب‌یت‌ه‌وه، ئەو هه‌موو پرووه‌که جو‌راو‌جو‌رانه لهو گ‌له د‌ینه ده‌ری، ئایا ئەگه‌ر هه‌ندیک ئاو ب‌یت‌ین، شه‌کرو خو‌ی و مادده‌یه‌کی صابو‌ویی و مادده‌یه‌کی لیمو‌یی و ...هت‌دی، ت‌یبه‌که‌ین، دوا‌ی هه‌ندیک له ده‌زووله‌ی مو‌ویی ب‌یت‌ین، هه‌ندیک بو‌ری گ‌چه‌کی وه‌ک ده‌زووله، ئایا ده‌گون‌ج‌ێ ئەو ده‌زوولانه یه‌ک‌یکیان ته‌نیا خو‌یبه‌که به‌ژ‌ی و، یه‌ک‌یکیان ته‌نیا شه‌که‌که‌و، ئەوی د‌یکه ته‌نیا ئاوه لیمو‌یبه‌که؟ نه‌خ‌یر ب‌یگومان ئەوه مو‌سته‌حیله، به‌ل‌کو ئەو بو‌ریچ‌کانه ئاوه‌که

(١) ئەم کورتە باسه له‌به‌ر رو‌شنایی هه‌ندیک له قسه‌کانی د‌کتور (محمد راتب النابلسی)، له تەفسیره‌که‌ی (تفسیر النابلسی)، به‌رگی (١٠)، لاپه‌ره: (٣١٧ - ٣١٨)دا، ده‌خه‌ینه‌ روو.

هه مووی ده مژن به یه کسانیی، چونکه بۆرییه کان نازانن ئەو ئاوو چۆنەو ئەو تامه چیه؟ به لکۆ ئەو تامانهی له ئیو ئاوو که دان هه موویان به یه کسانیی ده یا مژن، به لام به پیتی سیستمی خوی کار به جی له یه ک زه ویدا هه مووی وه ک یه که، سیو ده پوی، به هنی ده پوی، خوڤ ده پوی، تری، زۆرجارانیش جگه له وانه، ته ره کارو شووتیی و کاله ک و خه یارو ترۆزی، هه روو ها جگه له وانه ش جاری وا هه یه، جو ره کانی سه وزه: که وه، توور، که ره وز، پیاز، سیر، دیسان جگه له وانه ش: دانه ویلله، گهنم، جو، نوک، نیسک، هه رزن، ئایا چۆنه سه رجه م ئەو شته جو راو جو رانه له یه ک گلی وه ک یه کدا ده پوین و، هه ر کامیکیشیان به ره که ی و میوه که ی، تامیکه و ره نگیکه و بۆنیکه و شیوه یه که؟ وه ک خوا سبحانه و تعالی له سوڤه تی (الرعد) دا که کاتی خوی ته فسیرمان کردوه، ده فه رموی: ﴿وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَوِّرَةٌ وَجَنَّتْ مِنْ أَعْتَبٍ وَزَرْعٌ وَخَيْلٌ صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَجَدٍ وَفُضِّلَ بَعْضُهَا عَلَى الْبَعْضِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ واته: له زهوی چه ند پارچه زه وییه کی به سه ره یه که وه هه ن، هه روو ها چه ند باخیک له ترییه کان و کشت و کاله کان و دره ختی خورمای یه ک بنکی دوو قه دو یه ک قه د به یه ک جو ره ئاو، ئاو ده درئ، به لام هه ندیکی به سه ره هه ندیکیدا (له تام و بۆن و خو شییدا) هه لده بژیرین، به راستیی له وه دا نیشانه هه ن بۆ کو مه لیک بفامن.

ئجا ئایا ئەوه چۆن پوو ده دا؟ له وه لام دا ده لئین: خوا ﴿لَهُ نَبْوٌ رَّهْگه ورده کانی ئەو پوو ه کانه دا، واته: ئەو ده زوولانه ی له ئیو ره گه کاندان و خواردنه کان ده مژن، سیستم (نظام) یکی وای داناوه: یه کیکیان (پوتاس) مژئ و، ئەوی دیکه (ئاسن) و، ئەوی دیکه (فوسفور) و، ئەوی دیکه (کالسیۆم)، ئەوی دیکه ... هتد، هه ر کام له و توخمانه ش یه کیکیان به و ئەندازه یه و، یه کیکیی دیکه به و ئەندازه یه، به لام مروف ناتوانئ شتی وا بکات و، ئەوه ته نیا به خوا ده کرئ.

ئوه نموونه ی یه که م، بۆ ئەوه که خوا ﴿لَهُ هه رچی دروستی کردوه، پیکیشی خستوه و، هه رچی ئەندازه گیریشی کردوه، فیریشی کردوه چۆن به ریوه بجئ؟!﴾

دوۋەم: ماسى سەلەموون جۆرە ماسىيەكى تايىبەتە، كە لە سەرچاۋەى رېووبارەكانى ئەمىركاۋە دى، دوايى كۆچ دەكات، ھەتا ئىۋەپراستى ئوقيانوۋسى ئەتلەسىي و لەۋىدا دەمرى، ئىجا ئايا بەچكەكانى چۆن جارېكى دىكە لەۋىۋە دەگەپنەۋە بۇ ئەۋ شۈئەى لىۋەى ھاتوون، ئەۋ رېووبارەنى كاتى خۇى باب و دايكىان، لىيانەۋە ھاتوون؟ ئەۋ بەچكانە كە لە ئىۋەپراستى زەرياي ئەتلەسىيدا، ۋەك گەرايەك دايكىان داياندەئى، دەچنەۋە بۇ ئەۋى، دوايى كە لەۋىدا گەۋرە دەبن و گەشە دەكەن، جارېكى دىكە دېنەۋە بۇ ئەۋ شۈئەى، دووبارە گەرايەكانيان دادەئىن و، كە گەۋرە بوون دەچنەۋە بۇ ئەۋى، جارى ۋا ھەيە سەدان، بەلكو ھەزاران كىلۆمەترىان بەينە!!

سېئەم: ھەندىك لە بالئەدەكانىش جارى ۋا ھەيە ئىشىنگەيان شۈئەىكى تايىبەتە، بەلام دەچن لە شۈئەىكى دىكەى دوور، ھىلانە دەكەن و ھىلكانىان تىدا دەكەن و، دەترووكتىن و دەبنە بەچكە ھەراشيان دەكەن، زۆرىك لە بالئەدەكاندا گەرمىن و كوستان دەكەن، بۇ ۋىئە: پەرەسىلكەۋە حاجى لەق لەق و، قازو قورىنگ، لە ۋلاتى خۇماندا ھەن، ئەۋ بالئەدە گەرميان و كوستان دەكەن، لە شۈئەىك كە لىئىن، دواى ئەۋەى كەشى سالى گەرم دەبن، دەچن بۇ كوستان و، كە ئەۋىش زۆر سارد دەبن، دېنەۋە بۇ گەرمىن، زۆرجارانىش ئەۋ بەچكانەى داياندەئىن، بۇ ۋىئە: حاجى لەق لەق، دواى ئەۋەى بەچكەكانى بالە فېدەبن و گەۋرە دەبن و پىدەگەن، لەگەل خۇيان دەيانبەن بۇ ئەۋ شۈئەى دىكە، جارى ۋا ھەيە ھەندى لەۋ بالئەدە بەچكەكانيان لە شۈئەىك دادەئىن، كە ئەۋ بەچكانە بە ژيانىان شۈئەى دايك و بايان نەبىنيۋە، كەچى دوايى كە گەۋرە دەبن، دەچنەۋە بۇ ئەۋى! چۈنكە خوا سبحانە و تعالى ھەرچى دروستىكردو، رېك و پېكى كردو، ھەرچى ئەندازەگىرىي كردو، رېشى پېشانداۋە.

چۈرەم: ھەنگ: ئەگەر تەماشاي مېشەنگۈينە بکەين، ۋەك لە تەفسىرى سۈرەتى (النحل) دا كورته باسېكمان لە بارەى ھەنگ و ھەنگۈينەۋە كردو، ئەۋەى زۆر سەرنجراكتېشە، لە ژيانى ھەنگدا ئەۋەبە خانوۋەكەى كە دروستى دەكات خانەكان (كەلوۋەكانى)، شەش پالۋويىن، نە چۈرە گۆشەن، نە سېگۆشەن، نە بازەبىن، نە لاکىشەن، بەلكو شەش

پالوویین، شەش گۆشەن، ئەوەش وایکردووە کە هەنگ بە ئەندازەیەکی زۆر کەمیش لەو پانتاییە مالهەکی ئی دروست دەکات، ئی خەسار نەبێ و، ئەگەر سیگۆشە یان بازنەیی یان لاکیشەیی یان چوار گۆشە بوونایە، ئەندازەیەکی ئی خەسار دەبوو، بەلام بە شیوەی شەش گۆشە، هێچێ ئی خەسار نابێ و هەمووشیان دەکەونە پال یە، ژیانی هەنگ پێویست بەو دەکات کتیی تایبەتی لەسەر دابنێ:

١- ژمارە یە کە لە هەنگەکان بەس پاسەوانی دەرگان.

٢- هەندیکیان دەفرن و دین و دەچن، بۆ ئەوەی سەرماو گەرمای ژوورە کە لە یە ک ئاستدا رابگرن، چونکە ئەو گەرایە دایانناوە، ئەگەر هەوا یە کە گەرمتر، یان ساردتر بێ، دەمرن.

٣- هەندیکیان تەنیا کاریان تیشکچیتییەو ئەگەر دوژمنیک، ناحەزیک بێتە کولانەکیانەو، پێی لێدەگرن، بگرە ئەگەر پێیان بۆ نەگیرا خۆشیان بە کوشت دەدەن و دوا ی ئەوەی ناحەزیک دەچیتە نێو کولانەکیانەو، ئەگەر مشک یان مار بێ، یان هەر شتیک بێ، زۆر پێوی دەدەن هەتا هەموویان دەمرن، دوا ی دەورە کە بە مێو دەتەن، بۆ ئەوەی بۆن و پیسی لاشە ی ئەو ئازەلە زیان بە گەرایەکان و هەنگوینە کەشیان نەگەینێ.

پێنجەم: بآئندە یە کە لە ناوچە ی خۆشمان هە یە پێی دەلێن: (کەندەسمە)، یاخود: دارکۆلە (نَقَارُ الخَشَبِ)، جۆرێکی هە یە تەنیا لەسەر درەختی سنەوبەر و ئەو کرمە ی لە نێو درەختی سنەوبەردا هە یە دەژی، جێی سەرنج ئەوە یە کە خوا ﷻ دەندووکیکی بۆ خوێلقاندووە، دەوری دوازدە (١٢ سم) درێژە، هەر کاتیک ویستی ئەو کرمە بخوات، لەسەر قەدی ئەو درەختە پادەووەستی و بەو دەندووکی کونی دەکات، هەتا دەگاتە سەر ئەو کرمە ی لە نێو هەناو و جەرگە ی ئەو درەختەدا هە یە، دەلێی تیشکی لێزەری پێیە، یان تیشکی سەر ووی وەنەوشە یی، یاخود ژێر سووری پێیە، کە شوینی ئەو کرمە بزانی، بەلام خوا رێنمایی کردووە، کە دروستیکردووە، ئەندازە گیریشی کردووە، چۆن بژی؟

شەشم: مار لە تاریکایی زۆر ئەنگوستە چاودا دەتوانی مشک بدۆزیتەووە بیخوات! جارێک بۆ تاقیکردنەووە ماریکیان هێناووە مێویان لەسەر چاوەکانی داناووە چاوەکانیان نوساندوون

و له ژوورێکی تاریکدا دایانناوه، مشکێکیشیان لهوێ داناهه، بهلام پێک چوووه مشکهکهی خواردوه، دوايی تهماشایان کردوه دووچالێ گچکه ههه لهسهريداو بههوێ تیشکی ژێر سوورهوه شتهکان دهبینی، دوايی که هاتوون تهو دوو چالێ گچکهیان که تیشکی ژێر سووریان لیوه دهردهچێ، گرتوویان، ئنجا نهیتوانیوه نیچیرهکهی خوێ بدۆزێتهوه.

حهوتهم: جوړێک له زهردهواله و ژهنگهسووره ههیه، چالێک له زهویدا لێدهدا، دوايی قالۆنچهیهک دهگری، له شوێنێکی تایبهتدا، جوړێک له ژههری خوێ تێدا دادهنی بیهوش (تخدير)ی دهکات، واته: تهوه نهیه یهکجاری بیکوژێ، بهلکو بیهوشی دهکات، تاکو بهچکهکانی که له دایک دهبن و دینه دهری، یهکسهه خواردنێکی تهرو تازهیان لهبهردهست دابی، لاشهی تهو قالۆنچهیه تهرو تازهبن، چونکه نهگهر بهری، وشک ههلهدهگری، بهلام ههر به تهرو تازهی دهمیتهتهوه، چونکه جوړێک له بهنجی دهکات.

ههشتهم: حهیمهنی پیاو، زیاندارێ توویی، وهک پێشتریش باسمان کرد، دوايی تهوهی لهگهڵ هیلکوۆلهی نیو تاوی تافهتدا یهک دهگرن، سهههتا یهک خانهیه، ئنجا دهبیته دوو، دووهکان دهبنه چوار، چوارهکان دهبنه ههشت، ههشتهکان دهبنه شازده، دهبنه سی و دوو، دهبنه شهست و چوار، سهدو بیست و ههشت، ...هتد، بهو شیوهیه تاکو دهبن بهههزاران، بهلکو به ملیۆنان. ئنجا تهو خانانه ههر کوومهلهیان دهچن ئهندامێک و، کوئهندامێک له جهستهی مروفدا دروست دهکهن، ههندیکی دهچن مێشک دروست دهکات، ههندیکی دهچن دل دروست دهکات، ههندیکی ماسوولکهکان دروست دهکات، ههندیکی پێست دروست دهکات، ههندیکی تیسقان دروست دهکات، ههندیکی چاو دروست دهکات، ههندیکیان خانهی دهماریین و، ههندیکیان خانهی پێستیین و، ههندیکیان خانهی مووین، ههتا ههموو ئهندام و کوئهندامهکانی جهستهی مروف دروست دهکهن، ئنجا بهراستی زۆر جێی سههسورمانه که تهو خانانه، وهک سوپایهکی مهشق پیکراو ملیۆنانیان دهچن تهو ئهندامه دروست دهکهن و، ملیۆنانی دیکه دهچن تهو ئهندامهی دیکه دروست دهکهن، ههمووشیان له یهک کاتدا، کارهکانیان له نیو خوێاندا دابهشکردوون.

نۆيەم: لە نىوان خانەكان و خوڤىندا پەردەيەك ھەيە، ۋەك ئەۋە وايە كۆمەلە بالە خانەيەكى بەرز لە لای راست و، كۆمەلەيىكى دىكە لە لای چەپ بن، ئىجا ديوارىك ھەبى پى ئەدات ھىچ كەس لە شەقامەكە ۋە بېچىتە نىۋ ئەۋ بىنايانەۋ، لە بىنايەكانەۋەش بېچىتە نىۋ ئەۋ شەقامەۋەي كە بە نىۋەراستياندا دەروا، خانەكانىش كە خوا ﷻ لە جەستەي مروڤدا خولقاندوونى، ماددەي پۇتاسيان تىدا ھەيە، ئەۋ ماددەيەش ئەۋ جەستەيە پىۋىستى بە ھەر شىك ھەبى، ۋا دەكات، ئەۋ دەرگايە بە ئەندازەي ئەۋەي ئەۋ پىۋىستى پىيەتى، بىكرىتەۋە، واتە: ئەۋ خوڤىنەي دىت و دەچى بە جەستەدا، خانەكان دەرگايان ھەيە داخراۋن، بەلەم ھەر خانەيەك پىۋىستى بەچى بى، دەرگاي خۆي دەكاتەۋە بە ئەندازەي ئەۋ پىۋىستىيەي لەۋ خوڤىنە ۋەردەگرى، بۆ ۋىنە: پەنكرىاس پىۋىستىي خۆي ۋەردەگرى و، زراۋ پىۋىستىي خۆي ۋەردەگرى و، جگەر پىۋىستىي خۆي ۋەردەگرى و، ئەۋ لوۋانەي فرمىسك پىۋىستىي خۆيان ۋەردەگرن و، لىك پىۋىستىي خۆي ۋەردەگرى، ھەر ئەندامىك پىۋىستىي خۆي ۋەردەگرى، دوايىش دەرگاي خۆي دادەخات! كە بەراستىي ئەۋە ھەر بىر لىكرەنەۋەي ئىنسان زۆر دەتاسىنى، چ جاي بە واقىيىي و كەردەيى بىزانى.

دەيەم: مروڤ كاتىك زىاد لە ئەندازەي پىۋىستىي خۆي دەخوات، ئەۋ خواردنە زىادە -- ھەلبەتە بۆ ھەندى كەس نا بۆ زۆر كەس يەكسەر دەبىتە پاشەرۆك و فرى دەدا، بەلەم بۆ ھەندى كەس خواردنە زىادەكە، وزە زىادەكە كۆدەكرىتەۋە لە جەستەداۋ، دەلەين: قەلەكەس قەلەۋ بوۋە، بەلەم كاتىك مروڤ بىەۋى خۆي دابەزىنى، ھەموو ئەۋ چەۋرىيە، ھەموو ئەۋ وزە زىادە، ھەموو ئەۋ كالۇرىيە لە لاشەدا كەلەكە كراۋە، دەتۋىتەۋە، نەك لاشە بچى ئىسقان و ماسۋولكە و گوشتەتۋىننەۋە، بەلكو تەنيا ئەۋ ماددە چەۋرىيە زىادە كە لە لاشەدا كەلەكە بوۋە، پىۋىستىي پىي نى، بۆ كاتى تەنگانە ھەلىگرتۋە، ئەۋە دەتۋىننەۋە.

بەسەرھاتىك:

دەگىرنەۋە جارىك شاندىك دەچن بۆ لاي عەبدولمەلىكى كورى مەروان، كە يەكەك بوۋە لە حوكمرانەكانى بەنى ئومەييە، گەنجىكى كەم تەمەنيان تىدا دەبى، ئەۋ سەرھەتا

دیتە ژووری، عەبدولمەلیک گلهیی و سەرزنەشت لە دەرگەوانە کە دەکات و دەلێ: ئەو
چییە هەر کەسێک ویستی دێ بۆ لامان، تەنانەت مندالێش هەر دێن؟ کۆرە گەنجە کە
پێی دەلێ: (أَيُّهَا الْأَمِيرُ! إِنَّ دُخُولِي عَلَيْكَ لَمْ يَنْقُصْ قَدْرَكَ، وَلَكِنَّهُ شَرَفَنِي، أَصَابَتْنَا سَنَةٌ أَذَابَتْ
الشُّحْمَةَ، وَسَنَةٌ أَكَلَتِ اللَّحْمَةَ، وَسَنَةٌ دَقَّتِ الْعَظْمَةَ، وَيَبْدِغُكُمْ فُضُولُ مَالٍ، فَإِنْ كَانَتْ لِلَّهِ، فَعَلَى
مَا تَحْسِبُهَا عَنْ عِبَادِهِ، وَإِنْ كَانَتْ لَكُمْ، فَتَصَدَّقُوا بِهَا عَلَيْنَا، وَإِنْ كَانَتْ لَنَا فَأَعْطُونَا إِيَّاهَا).

واتە: ئەو فەرماندە! هاتنی من بۆ لای تۆ، لە ریزو پایە ی تۆ دانەشکاندووە، بەلام
منی ریزدار کردووە، سالتیکمان گرانی بەسەرھات، چەوری و بەزی تواندووە، سالتیکی
دیکەش گۆشتە کە ی خوارد، سالتیکی دیکەش ئیسکیشی باریک کرد، ئیوێش مال و سامانی
زیادەتان لەبەر دەستدا هەیه، ئنجا ئەگەر هی خوایه، بۆچی لە بەندەکانی حەپس
دەکە ی، (بیدە بە بەندەکانی) و، ئەگەر هی خۆشتانە، چاکو خێرمان لەگەڵ بکەن و،
ئەگەر هی خۆشمانە، بماندێ.

واتە: ئەو مال و سامانە ی لەبەر دەستی تۆدا هەیه، ئەو عەبدولمەلیکی کۆری
مەرپوان! کە جگە لە عومەری کۆری عەبدولعزیز (پەحمەتی خۆی لێ بێ)، ئەوانی دیکە
هەموویان وابوون، خوا لێیان خۆش بێ، ئەو مال و سامانە لە سێ حال بەدەر نیە: أ-
یان بە هی خۆی دەزانن، کە هەمووشی لە ئەسڵدا هی خوایه، ئنجا ئەگەر هی خوایه،
بیدەن بە بەندەکانی، ب- یان بە هی خۆتانی دەزانن، ئەگەر بە هی خۆشتانی دەزانن،
خێرمان پێ بکەن، ج- یان هی خۆمانە و دەستان لێ بەسەردا گرتووین، ئەگەر هی
خۆشمانە بماندەن، عەبدولمەلیکی کۆری مەرپوان پێی سەرسام دەبێ، ئنجا تێدەگات
ئەو شاندە ی ئەو کۆرە گەنجە یان کردووە بە دەمراست و قسە کەری خۆیان، پێکاویانە.

مەبەستم لێرەدا ئەوەبوو کە ئەو کۆرە گەنجە ناماژە بەو دەکات، گرانی و
برسییەتی سالتیک بەزی تواندووە، سالتی دوا ی گۆشت، ئنجا سالتی ئایندە ئیسک، خۆی
پەرورەدگاریش جەستە ی مروۆفی و خولقاندووە، کە ئەگەر مروۆف خواردنی نەبوو و
دەستی نەکەوت، یان ئەگەر ویستی خۆی دا بەزێتی، پێشی چەوری دەتوێتەو، دوا ی

دەگاتە گۆشت، دوایی دەگاتە ئێسك، ئنجا ئەووە ئەگەر خوا ﷻ پێکی نەخستبایەو
پێنمایی نەکردبایە، هەر لە سەرەتادا ئێسكەكە توابایەو، یاخود ماسوولكەو گۆشتەكە
توابایەو، پێش چەورییەكە، بێگومان حال بە جۆرێکی دیکە دەبوو.

مه سه له ی دووهم:

راگه یاندنی خوا ﷺ به پیغه مبه ره که ی ﷺ که له مه وودوا قورئانی پێده خوینتی و فیری ده کات و، له بیریشی ناچئ -مه گهر خوا بیهوئ- ئەو (خوا) ئاشکراو په نهان ده زانی، بۆ شوینکه وتنی بهرنامه ی ئاسانی خۆی، ئاماده و ئاسانی ده کات:

خوا ده فهرموئ: ﴿سُقُرُّكَ فَلَا تَنْسَ﴾ (٦) ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى﴾ (٧) وَبُشِّرْكَ لِلْبَيْتِ (٨).

شیگردنه وهی ئەم، ئایه تانه، له چوار برگه دا

(١) - ﴿سُقُرُّكَ فَلَا تَنْسَ﴾ (٦) ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، له مه وودوا قورئانت پێ ده خوینن، له بیریش ناچئ، مه گهر ئەوهی خوا ویستب، (إِسْنَادُ الْإِقْرَاءِ إِلَى اللَّهِ مَجَازٌ عَقْلِيٌّ، لِأَنَّهُ جَاعِلُ الْكَلَامِ الْمَقْرُوءِ وَآمِرٌ بِإِقْرَائِهِ)، قورئان پێخویندن، پالدان بۆ لای خوا، مه جازیکێ عه قلییه، چونکه له ئەسلدا خوا ﷺ وشه خویندراوه که ی فهرمووه، فهرمانیشی کردوه پێی بخوینتی (له پێی جبریه وه)، که ده فهرموئ: ﴿سُقُرُّكَ﴾، پێت ده خوینن، یانی: فیرت ده کهین و شاره زات ده کهین له فهرمایشتی خۆمان، ﴿فَلَا تَنْسَ﴾، له بیریش ناچئ له وه دنیابه، (نسیان): بریتیه له وهی زانراویکی پێشتر، که له میسکی مروّفدا پارێزراوه، ماوه یه کی کهم، یاخود ماوه یه کی زۆر له هۆش دان (ذاکرة) ی مروّفدا نه میئن.

که ده فهرموئ: ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، (المَقْصُودُ بِهَذَا، شَيْئَانِ: إِذَا شَاءَ اللَّهُ نَسَخَ تِلَاوَةَ بَعْضِ مَا أُنْزِلَ عَلَى النَّبِيِّ، أَمْرَهُ بِتَرْكِ قِرَاءَتِهِ، وَمَا يَعْرِضُ نِسْيَانَهُ لِلنَّبِيِّ مُؤَقَّتًا)، مه بهست له وه که خوا ده فهرموئ: ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، مه گهر خوا بیهوئ، دوو شتن:

أ- ئەگهر خوا ویستی هه ندیک له خویندنه وهی ئەوهی دایه زاندو ته سه ره پیغه مبه ره ﷺ هه لیبوه شیئیتته وه، فهرمانی پێ ده کات نه یخوینتی (و مسولمانانیش نه یخوینن).

ب- ئەوە بووھە کە پىغەمبەر ﷺ جارى وابووھە شتىكى بە شىوھە کى كاتىبى و بۆ ماوھە کى كەم، لەبىر چووھ (و دوايى ھاتۆتەوھە پىرى)، لىرەدا كە دەفەرموى: ﴿فَلَا تَنْسَى إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، يانى: (إِلَّا الَّذِي شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَنْسَاهُ)، مەگەر ئەوھى خوا ويستى لەبىر تەبىر، ھەندىكىش گوتوو يانە: ﴿فَلَا تَنْسَى﴾، لابرەن (نقى) نى، بەلكو نەھىشتن (نەھى)، يانى: ﴿فَلَا تَنْسَى﴾، يانى: ئەلىفە كەى لەبەر ئەوھى كۆتايى ئايەتە، بۆيە بەو شىوھە ھاتوھ، واتە: لەبىر تەبىر، ﴿سَقَرْتُكَ فَلَا تَنْسَى﴾، پىت دەخوئىن لەبىر تەبىر، ئەگەرنا لە ئەسلىدا بەمجۆرە بووھ: ﴿فَلَا تَنْسَى﴾

بەلام ئەو جۆرە خوئىندەوھە زانايان رايان لەسەرى نەھ، ھەر ئەوھە كە ئەوھ موژدەبە كە خوا بە پىغەمبەرى ﷺ داوھە ھاتۆتەدەش و ئەوھ ئىعجازىكى مېزوويشە، چونكە ھەرچى خوا ﷻ فېرى پىغەمبەرى ﷺ كردوھ، لەبىرى نەچووھ، يەككە لە زانايان دەلى: ﴿وَعَدُ مِنْهُ لِنَبِيِّهِ أَنْ يُكَنَّهُ مِنَ الْقُرْآنِ وَحِفْظِهِ عَلَى مَا أُنْزِلَ، بِحَيْثُ يَرْتَفِعُ عَنْهُ النَّسِيانُ، يَقْرَأَهُ كَمَا أُنْزِلَ﴾، ئەمە بەئىنە لەلایەن خواوھ بۆ پىغەمبەرە كەى ﷺ كە يارمەتیی دەدات و واى لى دەكات زانايارى بە قورئان و بە لەبەر كەردنى قورئان ھەبى، بەو شىوھەى دایە زاندوھ، بە شىوھە كە ھىچ شتىكى لەبىر تەبىر و، ھىچ شتىكى لى لەدەست نەچى.

كە دەفەرموى: ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، (إِسْتِثْنَاءٌ مُفِيدٌ لِبَقَاءِ قُدْرَةِ اللَّهِ عَلَى إِطْلَاقِهِ، وَذَلِكَ لِأَنَّ كُلَّ إِنْسَانٍ لَا يَنْسَى إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ نِسْيَانَهُ)، ئەمە بۆ ھىشتنەوھى دەسەلات و ويستى خوايە بە پەھايى، چونكە ھەر كەسك ھەر شتىكى لەبىر تەبىر، بەس ئەوھى لەبىر دەچى كە خوا ويستوويەتى.

لە ئايەتەكانى دىكەى قورئانىشدا وئىنەى ئەمە ھاتوھ، بۆ وئىنە:

أ- لە سوورەتى (القيامة)دا ھاتوھ، دەفەرموى: ﴿لَا تُحْرَكُ بِهِ، لِسَانُكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ (۱۶) **إِنْ عَلَيْنَا جَمْعُهُ، وَقُرْآنُهُ، (۱۷) فَإِذَا قُرْآنُهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ، (۱۸)**، وەك كاتى خۆى تەفسىرمان كرد.

ب- ھەروھە لە سوورەتى (طه)دا، دەفەرموى: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ، وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (۱۱۶).

لیره‌ش دا خوا ﷻ دنیایی داوه‌ته پی‌نغه‌مبهره‌که‌ی ﷻ که ئه‌وه‌ی فیری ده‌کات، له بیرى ناچن، که‌واته: ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، مه‌گهر ئه‌وه‌ی خوا بیه‌وئ، ته‌نیا بۆ ده‌رخستنی ئه‌وه‌یه که ویستی په‌های خوای په‌روه‌ردگار، هیچ شتیک ری ئی ناگرو، ئه‌گهر خوا بیه‌وئ له بیرت بباته‌وه، له بیرت ده‌باته‌وه، به‌لام خوا نه‌یویستوه له‌بیرت بچیته‌وه، بۆیه‌ش له بیرت نه‌چۆته‌وه.

(۳) - ﴿إِنَّهُمْ يَعْلَمُونَ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى﴾، به دنیایی ئه‌و ئاشکراو، ئه‌وه‌ش که په‌نهان ده‌بن، ده‌یزانن، (الْجَهْرُ): بریتیه له ده‌رکه‌وتنی ته‌واو بۆ هه‌ستی بینن، یاخود هه‌ستی بیستن، لیره‌دا (جهر)، وه‌ك حاله‌تی له‌بیر بوونه، (يَخْفَى)ش، وه‌ك حاله‌تی له‌بیرچوونه، خوا ﷻ ئاگای له هه‌ردوو‌ك لایان هه‌یه.

(۴) - ﴿وَيُسِّرُكَ لِلْيُسْرَى﴾، ئاسان‌بشت ده‌که‌ین بۆ (ری) ئاسان، یان بۆ (شه‌ریعه‌تی) ئاسان، چونکه وشه‌ی ﴿لِلْيُسْرَى﴾، (مُؤْنْتُ الْاَيْسَرِ وَهُوَ صِفَةٌ لِّمُوصُوفٍ مَّحْذُوفٍ: الطَّرِيقَةُ الْيُسْرَى أَوْ الشَّرِيعَةُ الْيُسْرَى)، ﴿لِلْيُسْرَى﴾، به مانای ئاسانتر، مئینه‌ی (أَيْسَرَه)، (أَيْسَر)، واته: ئاسانتر به‌باری تیرینه‌دا، به‌لام (يُسْرَى)، یانی: ئاسانتر به‌باری مئینه‌دا، لیره‌دا (يُسْرَى) سیفه‌تی وه‌سفراویکی قرتتێزروه، وه‌ك رێبازی ئاسانتر، به‌رنامه‌ی ئاسانتر.

خاوه‌نی ته‌فسیری (المیزان)، ده‌لئ: (مُقْتَضَى الظَّاهِرِ وَيُسِّرُ لَكَ الْيُسْرَى، لَكِنَّ الْمُقْصُودَ أَنْ يُهَيِّئَهُ وَيُجَهِّزَهُ لِتَأْدِيَةِ الرِّسَالَةِ)، واته: رواله‌ت خوازیاری ئه‌وه‌یه بگوتری: ئاسانت بۆ سینا ده‌که‌ین، (ری) ئاسان بۆ تو ئاسان ده‌که‌ین، به‌لام بۆیه ده‌فه‌رموئ: ﴿وَيُسِّرُكَ لِلْيُسْرَى﴾، چونکه ئامانج ئه‌وه‌یه ئاماده‌و سازى بکات، که بتوانی ئه‌و په‌يامه ئاسانه‌ی خوا بگه‌یه‌نی.

(فخرالدین الرازی)، له باره‌ی حیکمه‌تی ئه‌و ته‌عبیره‌وه، ده‌لئ: (الْفِعْلُ فِي نَفْسِهِ مَا هِيَ مُمَكِّنَةٌ قَابِلَةٌ لِلْوُجُودِ، وَالْعَدَمِ، عَلَى السَّوِيَّةِ، وَلَكِنْ إِذَا صَارَ الْقَاعِلُ مُيسِّرًا لِلْفِعْلِ، يَفْعَلُهُ، هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ك له خودی خۆیدا چیه‌تیکى گونجاوه بۆ بوون و بۆ نه‌بوون، به‌لام ئه‌گهر بکه‌ر وا بوو ئه‌نجامی بدات، ئه‌و کاته ئه‌و کرده‌وه‌یه (که له ته‌سلدا بۆ هه‌ردوو‌ك لای بوون و نه‌بوون گونجاوه)، حاله‌تی بوونی به‌سه‌ر نه‌بوونیدا زال ده‌بن و ده‌یکات.

كەواتە: ﴿وَيُسِرُّكَ لِلْيُسْرَىٰ﴾، تۆ ئاسان دەكەين بۆ ئەو رېئە، يانى: ئەو شەرىعتە و بەرنامە ئاسانەى خوا ﷻ دابىەزاندوۋە.

كۆتايى ئەم مەسەلەيەش بەم دەقەى سوننەت دىئىن:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ رَجُلًا يَقْرَأُ فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ: رَحِمَهُ اللَّهُ لَقَدْ أَذْكَرَنِي كَذَا وَكَذَا آيَةً، أَسْقَطْتُهُنَّ مِنْ سُورَةٍ كَذَا وَكَذَا} (أخرجه أحمد: ۲۴۳۸۰، والبخاري: ۴۷۵۵، ومسلم: ۷۸۸).

واتە: (دايىكى ئىمانداران) خاتوو عائىشە (خو لىي رازى بى)، دەللى: پىغەمبەر ﷺ گوئى لە پياويك بوو لە مزگەوتى، بە شەو قورئانى دەخوئىد، دوايى فەرمووى: خوا بەزەيى پىدا بى، فلان ئايەت و فلان ئايەتەى خستەوۋە بىرم، كە كەواندبوومى، (لە بىرم برابوونەوۋە) لە سوورەتى فلان و فلان.

كەواتە: بۆ پىغەمبەرى خوا ﷻ شىتىكى ئاسايى بوو، جارجار ئايەتتىكى لەبىر بچى، بەلام يەكتىك لە ھاوۋەلان خستوويەتەوۋە بىرى، يان دوايى جىبىرىل سەلامى خواي لىيى كە ھەمىشە قورئانى لەگەلدا دەوركردۆتەوۋە، خستوويەتەوۋە يادى، كەواتە: رەوايە بشلىين: ﴿سَقَرُّكَ فَلَا تَنْسَىٰ﴾ ﴿۶﴾ ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾، يانى: پىت دەخوئىن لە بىرت ناچى، مەگەر ئەوۋى خوا بىھوئى، واتە: خوا بىھوئى بە شىوۋەكى كاتىي لە بىرت بچى، بۆ ماوۋەكى كەم، بەلام دوايى بىتەوۋە يادت، مەگەر ئەوۋە، ئەگەرنا ئەوۋى خوا فىرت دەكات، لە عەقل و دلتدا خوا دەيچەسىپىتى و لە بىرت ناچى.

مەسەلە ی سێهەم:

فەرمانکردنی خوا بە پیغەمبەر ﷺ کە ئامۆژگاری بکات، مادام سوودی هەبێ، کە بابای ترس و سامدار بەرانبەر بە خوا پەندی لێ وەرده گرتی و، بیرى دێتهوه، بابای بەدبەختی خراپە کاریش کە دەخوێتە ئاگری هەرە گەورەوهو نە تێیدا دەمری، نە تێیدا دەژی، خۆی لەو پێنمایى و ئامۆژگارییهى پیغەمبەر ﷺ بە دوور دەگرێ:

خوا دەفەرموێ: ﴿فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ۝٩ سِيذَرُكَ مِنْ يَخْشَى ۝١٠ وَنَجِّنَهَا مِنَ الشَّقَى ۝١١ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ۝١٢ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝١٣﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە پێنج بەرگەدا:

١- ﴿فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى﴾، ئنجا بیربخەوه (ئامۆژگاری بکە) ئەگەر بیرخستنهوه سوودی گەياند، لێره دا پیتی: (ف) له: ﴿فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى﴾، پیتی دەگوترێ: (فَاءُ التَّفْرِيع)، واتە: ئەو پستەیهى لێره دا هاتوه، دەیکێر پستەوه بۆ پستەکانى پێش، یانی: بینا لەسەر ئەوهى باسکرا، کهواتە: ئەگەر بیرخستنهوهو ئامۆژگاری، سوودی هەبێ، بیریان بخهوهو ئامۆژگارییان بکەو، پێنمایان بکە، زانایان لە باره ی ئەم پستە موبارەکهوه زۆریان قسە کردوه:

أ- هەندیکیان گوتوو یانە: لێره دا دەفەرموێ: ﴿فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى﴾، ئەمە بەرانبەر یکی هیه، بەلام قرتێنراوه، وەك چۆن خوا ﷻ له سوورەتى (النحل) دا دەفەرموێ: ﴿سَرِيلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ وَسَرِيلَ تَقِيكُمْ بِأَسْكُمْ ۝٨١﴾، یانی: (تَقِيكُمْ الْحَرَّ وَالْبَرْدَ)، لێره ش: ﴿فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى﴾، (وَإِنْ لَمْ تَنْفَعْ)، ئەگەر بیرخستنهوه سوودی هەبوو، یان نەیبوو، بیرخستنهوهى خۆت و ئامۆژگاری خۆت هەر بکە.

ب- هەندیکى دیکە گوتوو یانە: کە دەفەرموێ: ﴿فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى﴾، لێره دا (إِنْ الشَّرْطِيَّة) یهو بۆ مەرجه، یانی: ئەگەر سوودی هەبوو بیرخستنهوهو ئامۆژگاری،

ئامۇژگاری بکەو بیریان بخەو، بەلام ئەگەر زانیت سوودی نیە، لێ گەرێ، بێگومانیش پای دووهمم پێ راستەو، ئەم مەرجە مەرجیکی راستەقینە، چونکە بیرخستەووە ئامۇژگارییەك بزانی شوینی خووی نیەو کاتی خووی نیە، حالەکە گونجاو نیەو قسەکەت بێ ھوودە دەبێ، بێگومان چ پێغمەبەری خاتەم ﷺ چ ھەر کەسیکی دیکە پێویستە لەو حالەتەدا ئامۇژگاریی نەکات و بیرخستەووەیەك ئەنجام نەدات، کە بزانی بێسوودە، دەشتوانین بە چەند ئایەتیک لەو بارەو، بەلگە بێنێنەو، بۆ وێنە:

خوای بەرز لە سوورەتی (النجم) دا دەفرموی: ﴿فَاعْرِضْ عَنْ مَن تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَوْ كَرِهَ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ (۱۹)، واتە: پشت ھەلبەکە لە کەسیک کە روو لە بەرنامەو یادی ئیمە وەردەگیرێ و تەنیا ژایانی دنیای دەوێ، واتە: ئەگەر بزانی کەسیک قسەکەت لەگەڵیدا بێسوودە، قسەئ بۆ مەکە، کەواتە: ﴿فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرُ﴾، لێرەدا بۆ پێغمەبەری خاتەم ﷺ دەکویتە بەر ئیجتیھادو تێفکیرینی خووی، یانی: ئەگەر زانیت بیرخستەووە ئامۇژگارییەكەت، سوودی ھەیە، بیکەو، ئەگەر زانیت سوودی نیە، لێ گەرێ، چونکە مرووفی مسولمان دەبێ خووی لە لەغو بەاریزێ و، قسەئەکیش سوودی نەبێ، مانای وایە لەغوو، خوای پەرودەرگاریش پرۆادارانێ بە گشتیی بەو پێناسە کردوون کە خوایان لە لەغوو دەپاریزن: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾ (۲)، چ جای پێشەواو رابەر و سەرورەیان پێغمەبەری کووتایی موحمەد ﷺ!!

(۲) - ﴿سَيَذَكِّرْ مَنْ يَحْشَى﴾، بە دلنایی کەسیک ترس و سام و ھەییەتی (خوای) لە دلدا بێ، پەندو ئامۇژگاریی وەردەگرێ، یانی: (سَيَذَكِّرُ بِالْقُرْآنِ وَيُعِظُ مَن فِي قَلْبِهِ شَيْءٌ مِّنْ حَشِيَّةِ اللَّهِ)، کەسیک شتیک ترس و سام و ھەییەتی خوای لە دلدا ھەبێ، بەھۆی قورئانەووە پەندو ئامۇژگاریی وەردەگرێ، بیرێ دیتەو.

وشەئ: ﴿مَنْ﴾ لێرەدا بۆ تاکیک نیە، بەلکو بۆ جینسە، چونکە (مَنْ) مانای تاک و مانای کووش دەگەینێ، واتە: ئەوانەئ ترس و سام و ھەییەتیان بەرانبەر بە خوا لە دلدا ھەبێ، ئەوانە پەند وەردەگرن و، لەو ئامۇژگارییەئ تۆ بەھرەمەند دەبن.

(۳) - ﴿وَبِجَنبِ الْأَشْقَى﴾، ھەرە خراپ و بيمراديش لتي دور دەكەوتەو،
 ﴿الْأَشْقَى﴾ ش ديسان ليرەدا بو جينسه، يانی: تیکرای ئەوانەي زور خراپەکارن و
 بەدبەخت، (الْأَشْقَى: شَدِيدُ الشَّقْوَةِ، وَالشَّقَاءُ فِي لِسَانِ الشَّرْعِ حَالَةٌ نَاشِئَةٌ فِي الْآخِرَةِ عَنِ الْكُفْرِ
 مِنْ حَالَةِ الْإِهَانَةِ وَالْتُعْذِيبِ)، ﴿الْأَشْقَى﴾، واتە: زور خراپ، زور خراپەکار، (الشَّقَاءُ): لە
 زاراوەی شەرعدا، حالەتیکە لە پوژی دوایدا لە کوفر پەیدا دەبێ، کە بریتیه لەوەی مرووف
 ريسوا بێ، سزاو نازار بدری، ئنجا کەسێک بەو شێوەیە بێ، ﴿وَبِجَنبِهَا﴾، (يَتَّبَعْد) یانی:
 خوێ لەو ناموزگاری کردنە، لەو بیرخستنەو، دور دەگری.

(أَصْلُ التَّجَنُّبِ تَفَعُّلٌ لِيَتَكَلَّفَ الْكِنُونَةَ لِجَانِبِ مِنَ الشَّيْءِ)، (تَجَنَّبُ): لەسەر کیش
 (تَفَعَّلَ) دە بریتیه لەوەی کەسێک زور لە خوێ بکات، لە تەنیشت شتیکەو بێ و رووی
 تێ نەکات و خوێ لێ لابادات.

ئنجا ئایا ئەو زور بەدبەخت و زور خراپەکار، کێیه؟

(۴) - ﴿الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَى﴾، ئەو کەسە دەسووتێت (دەپیشێت) بە ناگری ھەرە
 گەورە، (نَارُ جَهَنَّمَ وَالَّتِي هِيَ نَارُ كُبْرَى بِالْقِيَاسِ إِلَى نَارِ الدُّنْيَا)، ناگری دۆزەخ بە بەراورد
 لەگەڵ ناگری دنیا، ناگری گەورەترو گەورەترین ناگرە.

(۵) - ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾، ئنجا ئەو لەویدا دەمری و نەدەشێ، ﴿ثُمَّ﴾، لیرەدا
 (لِلتَّوْبِ وَالْإِثْرِ)، بو ریزبەندی و بەدواداھاتنە، چونکە مرووف کە دەخێتە نێو ناگرەو
 پێی دەپیشێت و دەسووتێت، وەک زورجار گوتوو مانە: (صَلِي)، ئەوێ کەسێک بخێتە
 نێو ناگرەو لە ھەموو لاوە تینی ناگرەکی بو بێ، ئەک ھەر لە لایە کەووە تێدا بپیشێت
 و بپیشێت، ئنجا چوونە نێو ناگری مرووف بەو شێوەیە، ئاسانتەرە لەوەی ئە تێدا بمری و
 ئە تێدا بژی، بۆیە ﴿ثُمَّ﴾، (لِلتَّوْبِ وَالْإِثْرِ)، بو ریزبەندی و بەدواداھاتنە، چونکە
 مردنەکی لەویدا، ژیانە کەشی لە ناگرە کەدا، ناخۆشترەو خراپترە لە چوونە نێو، مرووف
 جاری وایە تووشی بەلایەکی دی، بەلام دواي لتي دەرباز دەبێ، یاخود گیان دەسپێت و
 نازارەکی لە کۆل دەبێتەو، بەلام ئەو کەسە: ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾، لەویدا نامری
 بەو واتایە ھەمیشە ھەر ھەست دەکات بە نازارەکی، ﴿وَلَا يَحْيَى﴾، ژیانیکیش ناژی پێی
 بگوتری: ژیان، ژیانیک تام و چێژو خووشیەکی تێدابی.

خو! دەفەر موۋى: ﴿الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَى﴾، ئەو كەسەي دەپىشى، دەبرىۋى بە ئاگرى كەورەتر، لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ھاۋە ﷺ فەرموويەتى: {نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي يُوقَدُ ابْنُ آدَمَ، جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ}، (أخرجه أحمد: ۱۰۲۰۴، والبخاري: ۳۰۹۲، ومسلم: ۲۸۴۳). ۋاتە: ئەم ئاگرەتان كە ئادەمىزاد دايدەگىرسىنى، بەشېكە لە حەفتا بەشى ئاگرى دۆزەخ، ۋاتە: ئاگرى دۆزەخ بىكەيە حەفتا بەشەو، يەك بەشى ئەم ئاگرەي دىنبايە، ئەويش ۋاپىدەچى بۆ ديارىيكردن (تحدید) نەبى، كە ھەر ئەوئەندە بى، بەلكو ۋەك عادەتى عەرەب و جگە لە عەرەبىش ۋايە، وشەي: (حەفتا، يان حەوت، يان دە) بەكاردين بۆ زىدەپۆيكردن لە شتىكدا، ئنجا مەرج نىە ھەر حەفتا بى، دەگونجى حەفتاش زياتر، ياخود كەمتر بى.

كەواتە: لىرەدا خۋاي بەرزى مەزن فەرمان بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ، ھەر كەسىكىش دەكات كە لە پىۋى ويەو دەپروات، ھەر كاتىك زانى بىرخستەو ۋە ئامۇزگارىي و پەندادانى خەلەك، سوودى ھەيە، بە ئەركى خۋى بزانتى بىريان بخاتەو ۋە ئامۇزگارىيان بكات، بەلام ئەگەر زانى بىسوودە، مروڤ دەبى، قسەي خۋى خەسار نەكات و، لە شوئىتىك، لە خالىك، لە كاتىكدا، كەسىك نەدوئىتى و قسەي بۆ نەكات و ئامۇزگارىي نەكات كە بزانتى سوودى نىە، ئەمەش بى ئەوئەي بەلكەي نەقلىي لەسەر بىنىنەو، ھەر بە عەقلىش ديارە، چونكە ئىنسانى مسولمان دەبى لىزان و دانا بى و، حىكمەت و لىزانىش ئەوئەيە قسەي خۋت خەسار نەكەي و قسە بۆ كەسىك نەكەي، لىي بەھرەمەند نەبى، بەلام بىگومان مروڤ لەو دلىيا نىە، داخو كى بەھرەمەند دەبى و كى بەھرەمەند نابى، بۆيەش مروڤ بە زورىي دەبى قسەي خىرى خۋى بكات، ئنجا كەسىك لىي بەھرەمەند بوو، ۋەك خوا فەرموويەتى: ﴿سَيَذَرُكَ مَنْ يَحْتَنِي﴾، خۋى قازانجى كردو ۋە كەسىكىش بەھرەمەند نەبوو و خۋى لى دوورگرت، بىگومان خۋى زىانى كردو، بەلام بۆ دەرکەوتنى ئەو: كى ترس و سام و ھەيەتى خۋاي لە دلدا ھەيە، كىش بەدبەختەو خۋى بە دوور دەگرى؟ تاكو ئامۇزگارىيەكەت نەكەي، ئەو خەلكەت بۆ دەرناكەوئى، بەلام ئەگەر ھەر لە سەرەتاوە بزانتى كەسىك گوئىت لى ئاگرى و، قسەكەت جى ئاگرى، نابى قسەي خۋت زايە بىكەي و بە فېرۆ بدەي.

مەسەلە ی چوارەم:

بە جەختکردنەووەو ڕاگەیاندننی سەرفرازی بابای خۆ پاک و چاککەر و، ناوی
پەروەردگاری ھێنەر و نوێژکەر:

خو دەفەر موی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۱) وَذَكَرْ أَسْمَاءَ رَبِّهِ فَصَلِّ ﴿۱۵﴾

شیکردنەوہی ئەم ئایەتانە، لە دوو بڕگەدا:

(۱) - ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾، بە دُنْیایی کەسێک کە پاک و چاک بوو، سەرفراز بوو، (قَدْ) کە
دەچێتە سەر کرداری ڕابردوو، مانای ساغکردنەووەو چەسپاندن دەگەیەنێ، (قَدْ لِلتَّحْقِيقِ
وَالْتَّأْكِدِ)، یانی: بە دُنْیایی سەرفرازو خۆشەخت و بە مراد گەیشتووێ، کەسێک کە
خۆی پاک و چاک کردو.

(۲) - ﴿وَذَكَرْ أَسْمَاءَ رَبِّهِ فَصَلِّ﴾، ھەر وەھا (کەسێک سەرفرازە کە) ناوی پەروەردگاریشی
ھێناو و نوێژی کردو، (الْفَلَاحُ: نَجَاحُ الْمَرْءِ فِيمَا يَطْمَحُ إِلَيْهِ)، (فَلَاحُ): بڕیتە لە سەرکەوتنی
مرووف لە شتێکدا کە ھەوڵی بو دەدات، چاوی تێبەوہیەتی ھەندیکیش دەلێن: (فَلَاحُ):
بڕیتە لە وەدەستھێنانی شتێکی داواکراو لە خێرو چاکە، وشە ی: (تَزَكِيَّة) وەك زۆرجار
گوێوومانە: سَنَ واتایان دەگرێتەخۆ:

۱- پاکبوون (الطَّهَارَةُ).

۲- گەشە کردن (النُّمُو).

۳- چاکبوون (الصَّلَاحُ).

(التَّزَكَّى: السَّعْيُ لِتَبِيلِ الطَّهَارَةِ، وَالنُّمُو، وَالصَّلَاحُ)، (تَزَكَّى) واتە: ھەوڵدان بو وەدەست
ھێنانی پاکیی و گەشە کردن و چاکیی، ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾، ھەر کەسێک ھەوڵدات
خۆی پاک و چاک بکات و گەشە پێدات، بە دُنْیایی سەرفرازو بە ئامانج گەیشتووێ.

﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾، یانی:

ا- كه سېك كه ناوی پهروه‌دگاری دینن و، نوږت ده‌کات.

ب- كه سېك كه له پهروه‌دگاری ده‌پارټه‌وه.

به‌لڼم لیره‌دا زیاتر وا پېده‌چې، ﴿فَصَلَّى﴾ به مانای: نوږتی کرد.

كه ده‌فه‌رموی: ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ﴾، (الذَّكْرُ مِنَ الذِّكْرِ اللَّسَانِي، وَالْمَقْصُودُ بِاسْمِ رَبِّهِ ذِكْرُ أَسْمَاءِ اللَّهِ لِلتَّعْظِيمِ)، (ذِكْرُ): مه‌به‌ست پټی باسکردنی به زمانه (باسکردنی به زمانیش کاتیک سوودی هه‌یه، له دلېشدا هه‌بې)، مه‌به‌ست له ناوی پهروه‌دگار باسکردنیش، باسکردنی ناوه به‌رزه‌کانی خوايه بۆ به مه‌زنگرتن.

﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ﴾، لیره‌دا (ذِكْرُ)، ده‌گونجې له (ذِكْرُ) هوه بې، واته: (باسکردنی به‌زمان) و ده‌شگونجې له (ذِكْرُ) هوه بې، واته: یادکردن.

(ذِكْرُ: حُضُورُ الشَّيْءِ فِي نَفْسِ الذَّاكِرِ)، (ذِكْرُ): بریتیه له ئاماده‌بوونی شتیک له نه‌فسی مروّفدا، له دَل و هوْشی مروّفا.

(فَتَكُونُ كَلِمَةً اسْمٌ مُّقْحَمَةٌ لِّتَذَلَّ عَلَى شَأْنِ اللَّهِ وَصِفَاتِ عَظَمَتِهِ، لِأَنَّ أَسْمَاءَ اللَّهِ أَوْصَافٌ كَمَالٍ)، ئهو کاته وشه‌ی ناو (اسم) لیره‌دا تیخ‌زێراوه‌و خ‌زێراوه‌ته ئیره‌ تاكو پېگه‌و پایه‌ی به‌رزبى خواو سیفه‌ته مه‌زنه‌کانی خوا بگه‌یه‌نې، چونکه ناوه‌کانی خوا، سیفه‌ته تېرو ته‌واوه‌کانی خوا.

شایانی باسه: هه‌ندیک له زانا‌یان ئهم دوو ئایه‌ته‌یان کردوونه به‌لکه‌ی ئه‌وه كه ئهم سوورپه‌ته مه‌دینه‌ییه‌و، گوتوو‌یانه: مه‌به‌ست له‌م ئایه‌ته‌ مو‌باره‌کانه زه‌کاتدانه‌و، خو‌پندنی زی‌کړه‌کانی دوا‌ی نو‌ږته‌کانه به‌ تاییه‌ت جه‌رنی په‌مه‌زان، به‌لڼم له‌ راستیی‌دا مه‌به‌ست له: یادى خوا کردن و نوږت کردن، به‌ر له‌وه‌ش زه‌کات، مانای گشتیى ئهو وشانه‌یه:

۱- (تَزَيُّ)، به مانای خو پاک و چاک‌کردنه، نه‌ک زه‌کاتدان.

۲- (ذكر الرب) ناوی پەرۋەردگار ھېنانیش، چەمكە گشتیہ كەى مەبەستە، نەك زىكرىكى تايبەت.

۳- (صلاة) نوپۇزىش، نوپۇز كەرنە بە گشتىي، نەك نوپۇزىكى تايبەت، بېگومان ئەم سىيەش پىكەوۋە تىككەل كىشن:

۱- كاتىك مروڧ خۇي پاك و چاك كەرد.

۲- ئنجا شايستەى ئەوۋە دەبى ناوی پەرۋەردگار بھېنى.

۳- دواى ئەوۋەش شايستەى ئەوۋە دەبى نوپۇز بكات، دەبى پىشى مروڧ ھەولېدات، خۇي پاك و چاك بكات، ئنجا شايستەى ئەوۋە دەبى لەگەل خوادا پەيوەندىي بگرى و ناوی خوا بھېنى، دوايىش بەندايەتیی بۇ خواى بەرزى مەزن ئەنجام بدات.

مەسەلەى پىنچەم:

ھەلبۇاردى زۆربەى مەۋقان بۇ ژيانى دىيا بەسەر دوا رۇژدا، ھەرچەندە ژيانى رۇژى دوايى، لە خودى خۇيدا چاكتەر، بىگومان نەبراۋەشەو، بەردەوامترىشە لە ژيانى دىيا:

خو دەفەرمۇي: ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ (۱۶) ﴿وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ (۱۷)

شىكىردنەۋەى ئەم، دوو ئايەتە، لە دوو بىرگەدا:

۱- ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، بەلكو (ئەى مەۋقېنە!) ئىۋە ژيانى دىياى نىزىكىر ھەلدەبۇيرن، (دىيا)، (مۇئىث)ى (أَذْنَى)يە، (أَذْنَى) واتە: (أَقْرَبُ)، وشەى (دُنْيَا)ش مېنىەى مەجازىيە، واتە: ئەو ژيانەى لىتان نىزىكىرە، كە ژيانى دىيايە.

(إيثار) ھەلبۇاردى شىتەك لە ئىۋ كۆمەلەك شت دا.

۲- ﴿وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾، لە ھالىكىدا مەنزلگاي كۇتايى، باشتەرەو بەردەوامترىشە، (الْآخِرَةُ: الْحَيَاةُ الْآخِرَةُ)، يان (الْمَنْزِلَةُ الْآخِرَةُ)، ژيانى دوايى، مەنزلگاي دوايى، باشتەرە لە خودى خۇيداۋ بەردەوامترىشە، وشەى: ﴿تُؤْثِرُونَ﴾، خويزاۋىشەتەۋە: (يُؤْثِرُونَ)، واتە: ئەو مەۋقە بېبراۋانە ژيانى دىيا ھەلدەبۇيرن بەسەر ژيانى دوايىدا، لە ھالىكىدا مەنزلگاي كۇتايى باشتەرەو بەردەوامترىشەو زياتر دەمىنئىتەۋە.

وشەى: ﴿بَلْ﴾، بەلكو:

أ- (إِضْرَابٌ عَنْ حِكَايَةِ أَحْوَالِ الْفَرِيقَيْنِ بِالْإِنْتِقَالِ إِلَى تَوْبِيخِ أَحَدِ الْفَرِيقَيْنِ وَهُوَ أَشَقَى)، گواستەنەۋەيە لە باسكىردى ھالى دوو كۆمەلەكە، (ئەۋانەى سام و ترسى خوايان لە دلدا ھەيەو، ئەۋانەش كە لە خوا بېتەرس و بېياكن)، بۇ سەرزەشتكىردى يەكىك لەو دوو كۆمەلە كە ئەۋانەن ترس و سامى خوايان، لە دل و دەرووندا نىە.

ب- یاخود: گواستنه وه یه بۆ هه لوه شانده وه ی نه وه ی قسه ی خوا ی بهرز گرتیه خو ی، که
 فهرمووی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ ۱۴ ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ ۱۵، واته: به لکو نه وانه له وه
 دوورترن که گومانی نه وه یان پێ ببردری، پێشبرکه بکه ن له به ده سه یینانی سه رفرازییدا،
 چونکه ژیا نی دنیا هه لده بژێرن به سه ر پوژی دوا ییدا، ته سلهن له و مه یدانه دا هه ر نین،
 واته: له مه یدانی داوا کردنی سه رفرازییدا هه ر نین، تا کو پێشبرکه بکه ن، چونکه بر وایان
 به پوژی دوا یی نه و، دنیا و ژیا نی دنیا هه لده بژێرن.

مەسەلەى شەشەم و کۆتایى:

ئەو راستىيە لە کىتیبە پىشووھەکانىشدا ھەيە، کىتیبى ئىبراهيم و موسا سەلامى خوا
لە ھەردووکیان بى:

خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۖ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ﴾ (۱۶)

شىکردنەوى ئەم دوو ئايەتە، لە دوو برگەدا:

(۱) - ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾، بە دُنیايى ئەمە لە پەرە پىشووھەکان دا ھەيە،
يانى: ئەوھى پىشتەر باسکرا، بە تايبەت ئەوھى لە چوار ئايەتەکانى: (۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷) دا
ھات، زۆرەي ھەرەزۆرى روونکەرەوانى قورئان گوتوو يانە: ئەم ناوى ئامازەيە (ھذا) بۆ
ئەوھى دەچىتەوھە، ﴿إِنَّ هَذَا﴾، ئەوھى باسکرا پىشتەر، ﴿لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾، لە
پەرە پىشووھەکاندا ھەيە، (صُحُف) کۆى (صَحِيفَة) يە، لە ئەسڵدا (صَحِيفَة)، بە (صَحَائِف)
کۆدەکرىتەوھە، بەلام بە (صُحُف) یش کۆدەکرىتەوھە.

کە دەفەرموى: ﴿لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾، لە پەراوھە پىشووھەکاندا ھەيە، واتە:
بە نەسبەت قورئانەوھە، لە رووى کاتىيەوھە لە پىش قورئاندا بوون، نەك ئەو پەراوانەي
کە ھىچ کىتیب و پەراوى دىکەيان پىش نەکەوتىن، چونکە بە دُنیايى خواي بەرزى
مەزن، وەك چۆن بۆ ئىبراهيم و بۆ موسا پەيام و کىتیبى ناردوھە، کىتیبەکەي موسا ئەوھ
دیارە تەوراتە، کىتیبەکەي ئىبراهيميش (صُحُف) ە، ئنجا لە پىش ئەو دوو پىغەمبەرە پایە
بەرزەشدا، خوا کىتیب و پەيام و بەرنامەکانى خۆي بۆ پىغەمبەرانی دىکە ھەر ناردوون.
لە کۆتايى تەفسىرکردنى ئايەتە موبارەكەکانى ئەم سوورەتەدا، سى دەقى سوننەت دىنين:

۱- دەقى يەكەميان: (عَنِ الثَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَرَأَ فِي الْعِيدَيْنِ بِسْمِ رَبِّكَ
الْأَعْلَى، وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ، وَإِنْ وَافَقَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ قَرَأَهُمَا جَمِيعًا) (أخرجه مسلم:
۸۷۸، وأبو داود: ۱۱۲۲، والترمذي: ۵۳۳، والنسائي: ۱۵۶۸، وابن ماجه: ۱۱۸۱).

واته: نوعمانی کو پی به شیر (خوا لپی پازی بی)، ده گپیته وه که پیغهمبه ری خوا ﴿...﴾ له دوو جهژنه کاند (جهژنی پهمه زان و جهژنی قوربان و له پوژی جومعه شدا) له پکاتی یه که میاندا: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ی ده خویند، له دوی سوو پهرتی (الفاتحه) و، له پکاتی دووهمیشدا سوو پهرتی: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ ی ده خویند، ته گهر پوژی جومعه ش ههر تهو پوژی جهژن بووایه، دیسان ههر تهو دوو سوو پهرتی ده خویند (له نوژی جهژنداو له نوژی جومعه شدا).

واته: پیغهمبه ری خوا ﴿...﴾ که نوژی جهژنی ده کرد، یان نوژی جومعه ی ده کرد، تهو دوو سوو پهرته موباره که ی له دوو پکاته کانیان دا ده خویند، چونکه له هه ندیک فهرمایشتی پیغهمبه ردا ﴿...﴾ هاتوه ته گهر هاتباو یه کیک له دوو جهژنه کان که وتبایه پوژی جومعه وهو، مروف نوژی جهژنی کردبایه، وه بری جومعه ش ده که وی، به لام پیغهمبه ری خوا ﴿...﴾ له بهر تهوه ی پهنه که خه لکیک بو نوژی جهژنه که ی نه هاتبی، بو تهوه ی جومعه که ی نه چی، ههر دوو کیانی کردوون.

۲- ده قی دووهم: (عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اجْعَلُوهَا فِي رُكُوعِكُمْ، فَلَمَّا نَزَلَتْ: سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى قَالَ اجْعَلُوهَا فِي سُجُودِكُمْ) (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ٨٦٩، وَابْنُ مَاجَه: ٥٨٧، وَالدَّارِمِي: ١٣٠٥، إِسْنَادُهُ حَسَن).

واته: عوقبه ی کو پی عامیری جو هه نیی (خوا لپی پازی بی)، ده لی: کاتیک تهو موباره که دابه زی: ﴿سَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ ﴿٥٤﴾ الحاقه، (که له سوو پهرتی (الواقعة) داو، له سوو پهرتی (الحاقه) شدا هاتوه، پیغهمبه ردا ﴿...﴾ فهرمووی: ﴿سَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، بیخه نه پکووه که تانه وه.

(هه لبه ته له پکووه دا ناگوتی: ﴿سَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، چونکه خوا فهرمانی کردوه، به لکو ده لی: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ)، پاکیی بو پهروه ردگاری مه زنه، له هه ندیک ریوایه تاندا (وَيَحْمَدُهُ) یشی بو زیاد کراوه، (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ)، پاکیی بو

پهروه ردگارى مه رزم و ستايش كړدنېش هه ر بؤ وى)، كاتيكېش: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ دابه زى، فهرمووى: بېخه نه كړنووش بردنانه وه، (واته: بَلَيْنَ: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى)، (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ)، پاكى بؤ پهروه ردگارى هه ر به رزم، يا خود: پاكى و ستايش كړدن بؤ پهروه ردگارى هه ر به رزم.

۳- ده قى سېيهم: ثم دوو ده قى پابردوو له پرووى سه نه ده كه يانه وه گرفت و ئيشكاليشيان نيه، به لآم هى سېيهم تارادده يه ك گرفت و ئيشكالى هه يه، به س هه ر هېنام، له بهر نه وهى كؤمه لىك زانبارى و، چه مك و واتاى زور گرنكى گرتوونه خوى:

إِعْنِ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! كَمْ أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ؟ قَالَ: مَائَةٌ كِتَابٍ وَأَرْبَعَةٌ كُتِبَ، أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى شَيْثٍ خَمْسِينَ صَحِيفَةً، وَعَلَى إِدْرِيسَ ثَلَاثِينَ صَحِيفَةً، وَعَلَى إِبْرَاهِيمَ عَشْرَ صَحَائِفَ، وَعَلَى مُوسَى قَبْلَ التَّوْرَةِ عَشْرَ صَحَائِفَ، وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَالزَّبُورَ وَالْفُرْقَانَ، قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا كَانَتْ صُحُفُ إِبْرَاهِيمَ؟ قَالَ: كَانَتْ أَمْثَالًا كُلُّهَا: أَيُّهَا الْمَلِكُ الْمُسْلُطُ الْمُبْتَلَى الْمَغْرُورُ، إِنِّي لَمْ أَبْعَثْكَ لَتَجْمَعَ الدُّنْيَا بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ، وَلَكِنْ بَعَثْتُكَ لِتَرُدَّ عَنِّي دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، فَإِنِّي لَا أَرُدُّهَا وَتَوُ كَانَتْ مِنْ كَافِرٍ، وَكَانَ فِيهَا: وَعَلَى الْعَاقِلِ أَنْ تَكُونَ لَهُ سَاعَاتٍ سَاعَةٌ يَتَاجِي فِيهَا رَبَّهُ، وَسَاعَةٌ يَحَاسِبُ فِيهَا نَفْسَهُ، وَسَاعَةٌ يَتَفَكَّرُ فِيهَا فِي صُنْعِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَسَاعَةٌ يَخْلُو فِيهَا لِحَاجَتِهِ مِنَ الْحَلَالِ، وَعَلَى الْعَاقِلِ أَنْ لَا يَكُونَ طَاعِنًا إِلَّا لثَلَاثٍ: تَرْوُدُ لِمَعَادٍ، أَوْ مَرَمَةً لِمَعَاشٍ، أَوْ تَلَذُّذٍ فِي غَيْرِ مَحَرِّمٍ، وَعَلَى الْعَاقِلِ أَنْ يَكُونَ بَصِيرًا بِزَمَانِهِ، مُقْبِلًا عَلَى شَأْنِهِ، حَافِظًا لِسَانِهِ، وَمَنْ حَسَبَ كَلَامَهُ مِنْ عَمَلِهِ، قُلْ كَلَامُهُ، إِلَّا فِيمَا يَعْنيهِ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَمَا كَانَتْ صُحُفُ مُوسَى؟ قَالَ: كَانَتْ عَبْرًا كُلُّهَا: عَجِبْتُ لِمَنْ أَيْقَنَ بِالمَوْتِ كَيْفَ يَفْرَحُ؟ وَعَجِبْتُ لِمَنْ أَيْقَنَ بِالقَدَرِ ثُمَّ يَنْصِبُ، وَعَجِبْتُ لِمَنْ رَأَى الدُّنْيَا وَتَقَلَّبَهَا ثُمَّ أَطْمَأَنَّ إِلَيْهَا، وَعَجِبْتُ لِمَنْ أَيْقَنَ بِالحِسَابِ غَدًا، ثُمَّ لَا يَعْمَلُ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَهَلْ كَانَتْ فِي الدُّنْيَا شَيْءٌ لَهَا فِي يَدِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى، مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ؟ قَالَ: نَعَمْ، إِقْرَأْ يَا أَبَا ذَرٍّ: (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى) ثُمَّ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَوْصِنِي قَالَ: أَوْصِيكَ بِتَقْوَى اللَّهِ، فَإِنَّهُ رَأْسُ أَمْرِكَ، قُلْتُ: زِدْنِي؟ قَالَ: عَلَيْكَ بِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ وَذِكْرِ اللَّهِ، فَإِنَّهُ ذَكَرَ لَكَ فِي السَّمَاءِ وَذَخَرَ لَكَ فِي الْأَرْضِ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! زِدْنِي قَالَ: وَإِيَّاكَ وَكَثْرَةَ الضَّحِكِ، فَإِنَّهُ يَمِيتُ الْقَلْبَ، وَيَذْهَبُ بِنُورِ الْوَجْهِ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! زِدْنِي، قَالَ: عَلَيْكَ بِالْجِهَادِ،

فإنه رهبانية أمّتي، قلت: يا رسول الله! زدني، قال: عليك بطول الصمت إلا من خير، فإنه مطردة للشيطان عنك، وعون لك على أمر دينك^(١).

واته: نه بوو زه ږي غيفاري (خوای لې رازی بې)، ده لې: گوتم: ټه ی پیغه مبهري خوا
 ﷺ! خوا چهند کتیبی دابه زاندون؟ فهرمووی: سه دو چوار (١٠٤) کتیب، په نجا (٥٠)
 په ږي دابه زاندوه بو سهر (شیت)، [(شیت) ناوی یه کیکه له پیغه مبهران و پیش ئیدریس
 بووه]، سی (٣٠) پهریشی دابه زاندوه بو ئیدریس، ههروه ها بو سهر ئیپراهیم ده (١٠)
 په ږي دابه زاندوون و، بو سهر مووساش، پیش تهورات ده (١٠) په ږي دابه زاندوون،
 [ټمه سه د (١٠٠)]، تهورات و ټینجیل و زه بوورو فورقانیسی دابه زاندوون، [ټمه سه دو
 چوار (١٠٤)] نه بوو زه ږي، ده لې: گوتم: ټه ی پیغه مبهري خوا ﷺ! په ږه کانی ئیپراهیم
 ﷺ چیان ټیډابوو؟ فهرمووی: هه موویان په ند بوون، (نجا پیغه مبهري خوا ﷺ له و
 په ندانه هه ندیکیان وه ک نمونه باس ده کات:)

ټه ی حوکمرانی ده سه لاتداری له خو بایی! توّم نه ناردوه تا کو دنیا هه ندیکي
 خرېکه یه وه سهر هه ندیک، به لکو توّم ناردوه تا کو پارانه وه ی بابای سته ملیکراو له من
 بگڼږیه وه نه یه ت بو لام، چونکه من سته م لیکراو، ټه گهر بیېرواش بې، پارانه وه که ی
 ږه ت ناکه مه وه، (پارانه وه که ی وهرده گرم).

ههروه ها له په ږه کانی ئیپراهیمدا هه بوو: له سهر مروقی عاقل پیوسته چنده
 سه عاتیکي هه بن:

أ- سه عاتیک (کاتیک) ټیډا رازو نیاز له گه ل پهروه ردگاری ده کات.

ب- ههروه ها کاتیک که ټیډا لپرسینه وه له گه ل خویدا ده کات.

ج- ههروه ها کاتیک که ټیډا بیر له دروستکراوه کانی خوا عزوجل ده کاته وه.

د- ههروه ها کاتیک که ټیډا به هره وهرده گری له خواردن و خواردنه وه.

(١) أخرجه السيوطي في «الدر المنثور»: ج٦، ص٥٧١، وعبد بن حميد وابن مردويه، وابن عساکر، وذكره ابن حبان في «الثقات»: ج٢، ص١٢٠، وأبو الشيخ في «العظمة»: ج٥، ص١٦٠٢.

مروقى عاقل مەگەر بۆ سى شتان: ئەگەرنا سەفەر ناكات: ۱- بۆ پۇژى دوايى خۇي سەفەر بىكات، (دەچى بۆ نوژى بەكۆمەل، يان ھەر خوا پەرستىيەك)، ۲- يان بۆ ئەوھى پىداوئىستىيەكانى ژيان و گوزەرانى خۇي دابىن بىكات، (ئەو كەسەش كە مەسرەفى لەسەرەتەت)، ۳- ياخود چىژىك ۋەرىگىرى، بى ئەوھى تووشى ھەرام بى.

مروقى عاقل دەبى شارەزاي پۇژگارى خۇي بى و، خەرىكى كارى خۇي بى و، پارىزەرى زمانى خۇي بى، ھەر كەسىك قسەكەي لە كىردەۋەكەي حىساب بىكات، قسەي كەم دەبن، مەگەر لە شتىكدا كە پىۋىست بى قسە بىكات.

ئەبوو زەر دەلى گوتىم: ئەي پىغەمبەرى خوا! ئەدى پەرەكانى موسا چىيان تىداۋو، فەرموۋى: ھەموۋيان پەندو عىبىرەت بوون، (ئىنجا چەند پەندو عىبىرەت ۋەك ئىۋونە باس دەكات):

۱- سەرم سوپما لە كەسىك دىنئايە كە دەمرى، ئەدى چۆن زۆر دىلخۇش دەبى بە دىنيا؟.

۲- سەرم سوپما لە كەسىك بىرواي بە ئەندازەگىرىي و نەخشەي خوا ھەيە، دوايىش خۇي ماندوو دەكات! (ۋاتە: خۇي زۆر ماندوو دەكات و دلى زۆر بە دىناۋە خەرىك دەكات).

۳- سەرم سوپما لە كەسىك كە دىنيا دەبىنى، چۆن خەلك ھەلدەسوۋپىتى سەرو خواريان دەكات، دوايى دلى بە دىنيا دەبەستى!.

۴- سەرم سوپما لە كەسىك كە دىنئايە لە پۇژى دوايى دا لىپىرسىنەۋەي لەگەلدا دەكرى، دوايىش كار ناكات بۆ پۇژى دوايى!.

دەلى: گوتىم: ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ! ئايا لە دىنادا لەۋەي خوا بۆ ئىبراھىم و موسا ناردە، ھىچ شتىك خوا بۆ تۆي دابەزاندە؟ دەلى: فەرموۋى: بەلى: ئەي ئەبوو زەر! بخوئىنەۋە: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ ۱۱ ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ ۱۵ ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ ۱۶ ﴿وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ ۱۷ ﴿﴾ دوايى ئەبوو زەر دەلى گوتىم: ئەي پىغەمبەرى خوا ﷺ! ئامۇژگارېم بىكە! فەرموۋى: ئامۇژگارېيت دەكەم بە پارىژكارىي بەرانبەر بەخوۋا عزوجل، چۈنكە ئەۋە سەرى ھەموو كاروبارىكتە.

گوتم: بۆم زیاد بکه (له ئامۆژگارییکردن)، فەرمووی: قورئان بخوێنهوهو یادی خوا ﷻ خوا بکه، چونکه ئەوه بو تۆ له ئاسمان دەبیته مایه ی ئەوهی باس بکریی له لای فریشتەکان و، بو تۆ دەبیته روشنایی.

گوتم: ئە ی پیغەمبەری خوا ﷻ! بۆم زیاد بکه، فەرمووی: خۆت له زۆر پیکەنین بپاریزه، چونکه دل دەمریئی، گەشیی و پروناکیی دەم و چاویش لادەبات.

گوتم: ئە ی پیغەمبەری خوا ﷻ! بۆم زیاد بکه، فەرمووی: جەنگ و جیهاد بکه له پیناوی خوادا (تیکۆشان بکه)، چونکه ئەوه رەبەنا یەتی ئۆممەتی منه.

گوتم: ئە ی پیغەمبەری خوا ﷻ! بۆم زیاد بکه، فەرمووی: با زۆر سیفەتی بێدەنگییت هەب، مەگر له خێردا، ئەگەرنا قسە مەکه، چونکه بێدەنگی دەبیته مایه ی دەرکردنی شەیتان و، هاوکارت دەبی له سەر کاروباری دنیا.

ئەم دەقه هەرچەندە له پرووی سەنەدیشەوه، هەندیک له زانایان ئیشکالیان هەیه تێیدا، بەلام شتی زۆر گەورهو بەکەلکی تێدا هەن، خۆای پەرەردگار لهو کەسانەمان بگێڕی، ئەو ئامۆژگارییه بەرزو مەزنانە کار پێ بکەین.

لێرهدا کۆتایی به تەفسیر کردنی سوورەتی (الأعلى) دینین، له خۆای بەخشەر داواکارین تەمەنمان پڕ بەرەکەت بکات و، یارمەتییمان بدات به لوتف و کەپەمی خۆی، هەرچی زیاتر له خزمەت کۆتا فەرمایشیدا بین، قورئانی مەزن، قورئانی به پێزو، له ژێر سایه ی پێبازی پیغەمبەرەکهیدا ﷻ پێ بکەین و برۆین، تاكو هەم له دنیادا سەر بەرزو پێک و راست و پاک و چاک بین و، هەم له پۆژی دوایشدا سەر بەرزو سەرفراز بین، کاتیك به خزمەتی خواو به خزمەت پیغەمبەری خوا ﷻ و پیغەمبەرائی دیکه، دۆستانی خوا دەگەین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسری سوورہ تی

الْغَاشِيَةِ

دەستپێک

بە پێزان!

ئەمڕۆ (٢٩) ی مانگی (ذی القعدة)، [واتە: مانگی (١١) ی سالی (١٤٤١) ی کۆچی، بە رانبەر (٢٠) ی تەمموز، [واتە: مانگی (٧) ی سالی (٢٠٢٠) ی زاینیە لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الغاشية)، سەرەتاش پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە ھەوت بڕگەدا دەخەینە ڕوو:

پێناسە ی سوورەتی (الغاشية) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ناوی باوتری ئەم سوورەتە بریتیە لە: (سُورَةُ الْغَاشِيَةِ)، ھەردووک ناوی: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ و ﴿هَلْ أَتَاكَ﴾ شە بۆ بەکارھێنراون، بەلام زیاتر ھەر بە: (سُورَةُ الْغَاشِيَةِ) ناسراوە.

دووھەم: شوینی دابەزین:

بە پای تێکرای زانیان ئەم سوورەتە مەکەییەو، لە شاری مەککە دابەزیوە، لەو بارەووەش ئەم گێردراویە ھەیە:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْغَاشِيَةِ بِمَكَّةَ) (أوردہ السيوطي في الدر المنثور: ج ٨، ص ٤٩٠، ونسبه لابن الضريس والنحاس والبهيقي وابن مردويه،

وَقَالَ: أَخْرَجَ ابْنَ مَرْدَوَيْهِ عَنِ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا مِثْلَهُ، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ٣، ص ٥١١).

واتە: عەبدوللای کوپی عەبباس رضی اللہ عنہ، گوٹوویەتی: سوورەتی (الغاشية) لە مەککە هاتۆتە خوار.

هەر وهە (السيوطي)، گوٹوویەتی: (إِبْنُ مَرْدَوَيْهِ) هەمان قسە ی لە عەبدوللای کوپی زوبەیرەوه (خوا لە خوێ و بابی رازی بی) هیناوه.

سییەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

ئەم سوورەتە موبارەکە لە (مُصْحَف) دا، ژمارەکە ی: (٨٨) ه، لە سوورەتی (الفاتحة) کە دئی لە لای راستەوه (٨٨) مین سوورەتە، لە ریزبەندیی دابەزینیشدا، ژمارەکە ی (٦٧) ه، پێش سوورەتی (الْكَهْف) و، دوایی سوورەتی (الذَّارِيَات) دابەزیوه، بە پای ژمارەیه ک لە زانایان، چونکە وه ک زۆرجاران گوٹوو مانە: دەگونجی زانایەکی دیکە بلی: نەخیر ژمارە (٦٠) ه، یەکیکی دیکە بلی: نەخیر ژمارە (٧٠) یه، ئەوه شتیکی ئیجتیهادییه و زانایان بەکوژشی خویان ریزبەندیی سوورەتەکانیان داناوه.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

ژمارە ی ئایەتەکانی بە یەکدەنگی زانایان: بیست و شەش (٢٦) ئایەتە.

پینجەم: نێوه رۆکی:

ئەم سوورەتە موبارەکە چوار تەوهری سەرەکی گرتوونە خوێ، کە ئەمانەن:

١- لە ھەوت ئایەتەکانی: (١ - ٧) دا، باسی ھاتی پوژی دوایی و خراپی حال و بالی بێ پروایان و، تازارو ئەشکەنجەو مەینەتییه کانیان لە دۆزەخدا، لە پوژی دوایدا، کراوه.

۲- لە نو ئایەتەکانی: (۸ - ۱۶)دا، باسی برۆادارانێ چاکەکارو نازو نێعمەتیکە لە پوژی دواییدا چاوەڕێیان دەکات و، لێی بەهرەمەند دەبن، کراوە.

۳- لە چوار ئایەتەکانی: (۱۷ - ۲۰)دا، باسی سەرنج ڕاکێشانی خوا سبحانە و تعالی بۆ مەزەکان کراوە، کە سەرنج بەدەنە چوار لە دروستکراوە سەر سوڕهێنەرەکانی:

۱- حوشر، یان حوشرەکان.

۲- ئاسمان.

۳- چیا یەکان.

۴- زەوی.

۴- لە شەش ئایەتەکانی: (۲۱ - ۲۶)دا، باسی فەرمانکردنی خوا بە پێغەمبەرەکی ﷺ کە لەسەر ئەرك و کاری خۆی، کە بیر خستەوهو ئامۆژگارییە بەردەوام بێ، ئەو لەسەری پێویست نیە، ئەركی نیە، هیدایەتی خوا بەسەپێتی و ناشیەپێتی، گەڕانەوهش بۆ لای خوا، لێرسینەوهش بەس کاری خۆی بەرزێ مەزنە.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

سێ تاییەتمەندیی سەرەکییان لەم سوورەتە موبارەکەدا، کەوتونەتە بەرچا، کە جیاکەرەوهینی لە سوورەتەکانی دیکە:

۱- یەکسەر خستەرووی سەرەنجامی کۆمەڵێکی شووم و بێخێرو، کۆمەڵێکی گەش و دڵخۆشی پوژی دوایی، کەسانیک، بێتەوهی ناویان بھێنری، بەلام دەزانری کە کۆمەڵی یەکەم بێروایان و، کۆمەڵی دووهمیش برۆ دارانن، ئەمە لە ئایەتەکانی: (۱ - ۱۶)دا، ھاتوہ.

۲- ڕاگەیانندی ئەو راستییە کە موحەممەد ﷺ بەس بیرخەرەوہیە، لێرسینەوهو سزاو پاداشت بەس ھی خوا، ئەمیش لە ئایەتەکانی: (۲۱ - ۲۶)دا، ھاتوہ.

۳- چەند وشەو تەعبیریڭ تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتوون:

۱- (نَاصِبَةٌ).

۲- (ضَرِيعٌ).

۳- (وَمَارِقٌ مَّصْفُوفَةٌ).

۴- (وَزَرَائِي مُبْثُوثَةٌ).

۵- (أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ).

۶- (لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصْطَفِرٍ).

۷- (فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ).

۸- (إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ).

ھەوتەم و کۆتاییی: دابەشکردنی ئایەتەکان:

تێمە کۆی ئەو بیست و شەش (۲۶) ئایەتە، دەکەینە دەرسیک، بە ھەر چوار تەوہرو بابەتەکەیەو، چونکە تەوہرو بابەتەکانی ئەم سوورەتە موبارەکە، زۆر تیکھەلکێشن و ھەک ئالقەکانی زنجیریڭ یەکدی دەبەستەو.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە كۆى بېست و شەش (۲۶) ئايەتەكەى ئەم سوورەتە موبارەكە،
يَايەك دى، ئەو (۲۶) ئايەتە موبارەكەش، چوار تەوهرى بئەرەتەى دەگرە خويان:

تەوهرى يەكەم: كە حەوت ئايەتەكانى: (۱ - ۷) دەگرەتەو، حەوت ئايەتەى
سەرەتا: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝۱ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ ۝۲ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۝۳ تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً ۝۴ تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ عَٰنِيَةٍ ۝۵ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ۝۶ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝۷﴾، يەكسەر باسى هاتنى رۆژى دواىى، دواىى يەكسەر باسى
خراپىى حال و بالى بېروايان و، ئازارو ئەشكەنجەو مەينەتتەكانيان، لە رۆژى
دواييدا و، هەم لە ئىو دۆزەخدا، خوا پەنامان بدات.

تەوهرى دووهم: كە نو ئايەتەكانى: (۸ - ۱۶) دەگرەتە خو، باسى پرودارانى
چاكەكارو، نازو نەعمەت و خىرو خۇشەيەك كە لە رۆژى دواييدا چاوەرپايان
دەكات: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۝۸ لِّسَعِيهَا رَاضِيَةٌ ۝۹ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝۱۰ لَا تَسْمَعُ فِيهَا
لُغِيَّةً ۝۱۱ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝۱۲ فِيهَا مَرْرٌ مَّرْفُوعٌ ۝۱۳ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝۱۴ وَنَارٌ مَّصْفُوعَةٌ ۝۱۵ وَزَرَارٌ مِّمْبُوتَةٌ ۝۱۶﴾، كە باسى نشینگەو شوئىى نىشتەجىبوونى پروداران و،
باسى ئەو كەل و پەل و پىداويستىيانەى بەكارىان دىنن، كراو.

تەوهرى سەيەم: كە لە چوار ئايەتەى (۱۷ - ۲۰) داىە، سەرنجراكىشانى خوا
سبحانە و تعالى بو مرقەكان، كە پامىنن و تەماشاكەن و سەرنج بدەن، لە
چوار لە دروستكرارو سەرسوهرەنەرەكانى:

۱- حوشترەكان، چۆن دروستكرارون!.

۲- ئاسمان چۆن بەرز كراوئەو!.

۳- چىايەكان چۆن چەسپىتراون و داکوتراون بە زەويدا!.

۴- زەوى چۆن پانراخراوە!.

﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾﴾.

تەوهرى چوارەم: كە لە شەش ئايەتى كۆتايى ئەم سوورەتە موبارەكە دايە، ئايەتەكانى: (۲۱ - ۲۶)، فەرمانکردنى خوا سەبەحە و تعالى بە پىغەمبەرى خۆى موخەممەد ﷺ كە لەسەر ئەرك و كارى خۆى، كە بىرخستنهو و ئامۆزگارىيە، بەردەوام بى و، لەسەرى پىويست نيه هيدايەتى خوا بسەپىتى بەسەر خەلكداو، راگەياندى ئەو راستيەش كە گەرانەو هوى هەموو مەروفەكان و هەموو دروستكراو هەكان، تەنيا بۆلاى خوايەو، لىپرسينەو هەش تەنيا كارى خوايەو، خوا سەبەحە و تعالى تەنيا خۆى لە مەروفەكان دەپرسىتەو و دەپىچىتەو، سزاو پاداشتيان بۆ ديارى دەكات: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾ إِلَّا مَن تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾﴾.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾ وَجُوهٌُ يُومِذُ خَشِيعَةً ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تَسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾ وَجُوهٌُ يُومِذُ نَاعِمَةٌ ﴿٨﴾ لَسَعِمَهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لُغِيَةً ﴿١١﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾ وَنَارٌ مَّقْصُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَذَرَارِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ

رُفِعَتْ ۱۸) وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۱۹) وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۲۰) فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۲۱) لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۲۲) إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۲۳) فَعَذَابُ اللَّهِ أَلْعَذَابُ أَلَّا كَبَّرَ ۲۴) إِنْ إِلَيْنَا إِيَابُهُمْ ۲۵) ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۲۶)

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خواى به بهزهیی بهخشنده، تایا باس و خواسی (قیامهتی) داپۆشه‌رت بۆ هاتوه! ۱) ڕووانێک لهو ڕۆژه‌دا بزرکاوو زه‌بوون ۲) ئیشکه‌ری ماندوو (و په‌نجه‌ڕۆن ۳) به‌ ئاگرێکی (یه‌کجار) گه‌رم (ده‌پیشترێن و) ده‌سووتێزێن ۴) له‌ کانییه‌کی ئه‌وپه‌ری گه‌رم، پێیان ده‌نۆشری ۵) خواردنیان نیه‌، جگه‌ له‌ حوشر خۆرکه‌ ۶) نه‌ (مرووف) قه‌له‌و ده‌کات و، نه‌ برسیه‌تی لاده‌بات (و نه‌ سوودێک ده‌گه‌یه‌نێ) ۷) ڕووانێک لهو ڕۆژه‌دا گه‌ش و به‌ده‌ون ۸) له‌ کۆششی (دنیا‌یی) خۆیان ڕازیین ۹) له‌ باخێکی ب‌ل‌ند دان ۱۰) ه‌یچ قسه‌یه‌کی پووچی تێدا نابیستن ۱۱) سه‌رچاوه‌یه‌کی له‌به‌ر ڕۆیش‌تووی تێدا‌یه‌ ۱۲) ته‌خته‌ به‌رزکراوه‌کانی تێدان ۱۳) هه‌روه‌ها ده‌فره‌ (پێخۆره‌وه‌) دانراوه‌کان ۱۴) دیسان ب‌النجه‌ ڕیز کراوه‌کانیش ۱۵) هه‌روه‌ها فه‌رش و به‌ره‌ ب‌لاو کراوه‌کانیش ۱۶) تایا له‌ حوشرانه‌وه‌ ڕانامێتن، چۆن دروستکراون؟ ۱۷) هه‌روه‌ها له‌ ئاسمانه‌وه‌ش، چۆن ب‌ل‌ند کراوه‌؟ ۱۸) دیسان له‌ چیا‌یه‌کانیش، چۆن چه‌سپێناون؟ ۱۹) هه‌روه‌ها له‌ زه‌ویش، چۆن پان‌راخراوه‌؟ ۲۰) ده‌جا بی‌ریان بخه‌وه‌، بی‌گومان تۆ ته‌نیا بی‌رخه‌ره‌وه‌ (و ئامۆژگاری ۲۱) تۆ به‌سه‌ریانه‌وه‌ سه‌پێنه‌ری (ه‌یدایه‌تی خوا) نی ۲۲) جگه‌ له‌ که‌سه‌یک که‌ پشتی هه‌ڵکردو ب‌ی‌پروا بوو ۲۳) ئه‌و خوا ئازاری هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ده‌دات ۲۴) به‌ د‌ن‌یا‌یی گه‌رانه‌وه‌یان ته‌نیا بۆ لای ئیمه‌یه‌ ۲۵) دوا‌یی لێ‌پرسینه‌وه‌شیان به‌س له‌سه‌ر ئیمه‌یه‌ ۲۶) .}

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌خانه

(الْعَاشِيَةُ): (عَشِيَّةُ غَسَاوَةٍ وَعِشَاءٌ: آتَاهُ إِتْيَانٌ مَا قَدْ غَشِيَهُ، وَعَشِيَّةٌ: سَرَّةٌ، وَالْغَسَاوَةُ: مَا يُعْطَى بِهِ الشَّيْءُ، وَالْعَاشِيَةُ: نَائِبَةٌ تَغْشَاهُ)، وشه‌ی (عَاشِيَةً) له (عَشِيَّة) هوه هاتوه، (عَشِيَّة، غَسَاوَةُ، عِشَاءٌ)، واته: دایووشی، (آتَاهُ إِتْيَانٌ مَا قَدْ غَشِيَهُ)، به شیوه‌یه‌ک بۆی هات، وه‌ک هاتنی شتی‌ک که دایده‌پووشی، (وَعَشِيَّةٌ: سَرَّةٌ، وَالْغَسَاوَةُ: مَا يُعْطَى بِهِ الشَّيْءُ)، عَشِيَّةٌ: دایووشی (غَسَاوَةُ): ههر شتی‌که شتی‌کی دیکه‌ی پی دایووشی (وَالْعَاشِيَةُ: نَائِبَةٌ تَغْشَاهُ) به‌لایه‌ک که دایانده‌پووشی و ههموویان ده‌گریته‌وه.

(عَامِلَةٌ): ئیش‌که‌ر، یان: نه‌و که‌سانه‌ی ئیش‌که‌رن، (الْعَمَلُ: كُلُّ فِعْلٍ يَكُونُ مِنْ حَيَوَانٍ بِقَصْدٍ فَهُوَ أَخْصُ مِنَ الْفِعْلِ)، (عَمَلٌ): بریتی‌ه له ههر کرده‌وه‌یه‌ک له ژياندارێ‌ک که به مه‌به‌سته‌وه ئه‌نجام بدری، بۆیه (عَمَلٌ) له (فِعْلٌ) تایبه‌تره، (فِعْلٌ) پالده‌دریته لای جگه له ژيانداریش، با به مه‌به‌سته‌وه‌ش نه‌بی، به‌لام (عَمَلٌ) ئه‌وه‌یه نیاز و مه‌به‌ستی‌کی له پشت‌ه‌وه بی، به زۆری‌ش پالده‌دریته‌وه لای ژيانداران.

هه‌ندی‌ک له توژده‌ره‌وانی قورئان گو‌توویانه: (عَامِلَةٌ): ته‌وانه‌ن له دنیا‌دا کار ده‌که‌ن، به‌لام به جگه له پ‌تی خوا‌داو، ته‌نیا ماندوو‌بو‌نیان پی ده‌بری.

هه‌ندی‌کی‌ش وایان لێ‌کدا‌وه‌ته‌وه: (عَامِلَةٌ)، یانی: له دۆ‌زه‌خدا کار ده‌که‌ن و بێ‌گاریان پی ده‌ک‌ری، وه‌ک دوا‌یی با‌سی ده‌که‌ین.

تیمه‌ش مانای دو‌وه‌میان هه‌لده‌بژێ‌رن و له‌گه‌ڵ په‌وتی ئایه‌ته‌کان‌دا ده‌گونجی.

(نَاصِبَةٌ): (النَّصِبُ وَالنَّصَبُ: التَّعْبُ)، (نَصَبٌ وَنَصَبٌ)، هه‌ردوو‌کیان به مانای ماندوو‌بون، ده‌گو‌تری: (أَنْصَبْتَنِي كَذَا، أَيُّ: أَتَعْبَنِي وَأَزْجَعَنِي)، واته: ماندووی کردم

و بىزارى كردم، (فَهُوَ نَصَبٌ وَنَاصِبٌ)، ئەو ماندوويه، (نَصِيبٌ) یشى بۆ بە كاردى و (نَاصِبٌ) یشى بۆ بە كاردەھىنرى، كۆى (نَاصِبٌ) یش، (نَاصِبَةٌ) يە، واتە: ماندووهكان، رەنجه پڑیەكان، كە ماندوو و بىزار دەبن و، ناپەھەت دەبن.

(تَصَلَّى): (أَصْلُ الصَّلَاةِ: الْإِيقَادُ بِالنَّارِ، صَلَّى بِالنَّارِ وَبِكَذَا: بُلِيَ بِهَا وَاصْطَلَى بِهَا، وَصَلَّيْتُ الشَّاةَ أَيَّ: شَوَيْتُهَا وَهِيَ مَصْلِيَّةٌ)، وشەى: (صَلَّى) لە ئەسڵدا بە مانای ئاگردانە بەرە، شتێك ئاگرى بەدەیه بەرى، دەگوترى: (صَلَّى بِالنَّارِ وَبِكَذَا، أَيَّ: بُلِيَ بِهَا)، واتە: پى ئازاردرا، پى ناپەھەت كرا، بە ئاگرىان بە ھەر شتێكى دى، (وَاصْطَلَى بِهَا)، بە ھەمان شێو: پى ئازاردرا، پى ناپەھەت بوو، (وَصَلَّيْتُ الشَّاةَ: شَوَيْتُهَا)، واتە: مەرەكەم برژاند، (وَهِيَ مَصْلِيَّةٌ)، ئەو برژندراو، بەلام بە شێوھەكى تايبەت، (شَاةٌ مَصْلِيَّةٌ) وەك زانایان بە تايبەت (فَخَرَّ الدِّينُ الرَّاغِي) لە تەفسیرەكەى خۆیدا، دەلى: ئاگوترى، (شَاةٌ مَصْلِيَّةٌ)، ھەتا نەخريتە ئىتو كۆمەلىك پشكۆى ئاگرەوھە لە ھەر چوار دەورەى، پشكۆ ئاگرەكان تىنى بۆ بىنن، يان بېشنى، يان لە ھەموو لاوھ بېرژى، ئنجا پى دەگوترى: (مَصْلِيَّةٌ).

(حَامِيَةٌ): (الْحَمِيَّةُ: الْحَرَارَةُ الْمُتَوَلَّدَةُ مِنَ الْجَوَاهِرِ الْمُخَمِيَّةِ كَالنَّارِ وَالشَّمْسِ، وَحَامِيَةٌ أَيَّ: حَارَّةٌ)، بە گەرمیەك دەگوترى، لەو شانەى لە خودى خۆياندا گەرم، وەك ئاگر و خۆر، پەیدا دەبى (حَامِيَةٌ أَيَّ: حَارَّةٌ)، گەرم، ﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾، ئاگر ھەر گەرمە، خوا كە دەفەر موى: ئاگرێكى گەرم، مانای وا بە گەرمیەكەى ئەو گەرمیە نە، كە ئیمە دەزانن.

(ءَايَاتِهِ): (أَيَّ الشَّيْءِ وَءَانَ، أَيَّ: قَرُبَ إِنَاءٌ)، واتە: كاتى گەشتنى، شتەكە ھات، يانى: (قَرُبَ إِنَاءٌ، أَيَّ نَصْبُهُ)، كاتى كۆلىنى، كاتى برژانى، كاتى پێگەشتنى نىزىك بۆتەو، (حَمِيمٌ أَنْ، أَيَّ: بَلَغَ إِنَاءٌ مِنْ شِدَّةِ الْحَرِّ)، ئاویك كە گەشتۆتە راددەى كۆلین، ئەو پەرى كۆلین و پێگەشتنى لەبەر زۆر گەرمی.

(ضَرِیج): (یابس، الشَّبْرُق أَوْ نَبَاتٌ أَحْمَرٌ، یَرْمِي بِهِ الْبَحْرُ)، (ضَرِیج): هه ندیک گوتوو یانه: (شَبْرُق) به کوردیی (حوشترخۆرکه) ی پئی ده لّین، گیایه کی دِرکاو ییه بهس حوشتر ده یخوات، ئه ویش به ته پری که وشک بووه نایخوات، به وشکی پئی ده گوتری: (ضَرِیج)، به لّام به ته پری پئی ده گوتری: (شَبْرُق)، هه ندیکیش گوتوو یانه: (ضَرِیج)، ږووه کیک سووره، ده ریا فری ددات، تال و ژه هراوییه و ناخوری.

(نَاعِمَةٌ): (نَعْمَةٌ تَنْعِيمًا وَتَنْعَمُ: جَعَلَهُ فِي نِعْمَةٍ، أَي: لِيْن عَيْشٍ، وَطَعَامٌ نَاعِمٌ وَجَارِيَةٌ نَاعِمَةٌ)، واته: (نَعْمَةٌ تَنْعِيمًا)، نازداری کرد، خووشی و له زه تی پّیدا، (فَتَنْعَمُ)، ئه و به هره مه نده، (جَعَلَهُ فِي نِعْمَةٍ)، خسته ئیو نازو نیعمه ت و خووشیه وه، که بریتیه له ژیا نکی نهرم و خووش، (طَعَامٌ نَاعِمٌ)، خواردنکی خووش و به تام و چیر، (وَجَارِيَةٌ نَاعِمَةٌ)، که نیزه کیک جهسته ی نهرم و ناسک بی.

(الْبَغْيَةُ): (الْبَغْيُ مِنَ الْكَلَامِ: مَا لَا يُعْتَدُّ بِهِ)، (الْبَغْيَةُ)، (لَاغِيَةٌ): به مانای قسه ی ږووجه، ئه و قسه یه ی گرنگی و بایه خی پئی نادری، (الْبَغْيَةُ): (أَي: لَغْوٍ، مِثْلُ كَاذِبَةٍ مِّمَّعْنَى الْكِذْبِ)، (الْبَغْيَةُ): به مانای قسه ی ږووجه، وهك چوون (كَاذِبَةٍ)، به مانای (كِذْبٍ) درو یه.

(رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي)، ده لّی: (الْبَغْوُ: هُوَ صَوْتُ الْعَصَافِرِ)، (لغو) دهنگی پاساری و چۆله که یه، بو ژیمه هه ر جریوه جریوه هیج مانایه کی نیه، به لّام بیگومان بو خو یان مانای هه یه، هه موو ئه و بالنده و زینده وه رانه ده نگیان هه یه و بیگومان پئی لیک تیده گهن، به ئه ندازه ی ئه وه ی کاروباری ئیو خو یان به ږیوه به رن.

(وَنَارَقُ): (جَمْعُ مُرْقَةٍ، وَهِيَ وَسَادَةٌ صَغِيرَةٌ، وَالْمُرْقَةُ لُغَةٌ)، (نَارَقُ) کوی (مُرْقَةُ) یه و بریتیه له بالنجی گچکه، شانی له سه ر داده نری، به (مُرْقَةُ) ش هاتوه، له زاریکی دیکه دا، ﴿وَنَارَقُ مَصْفُوفَةٌ﴾، واته: بالنجه ږیزکراوه کان، ئه و شو ئینه ی هی خه لکی ئاسووده و خو شگوزهرانن، بالنج به ږیز داده نری و خه لکه که شانیان له سه ردا ددات.

(وَزَرَّائِي): (جَمْعُ زَرِيٍّ، وَهُوَ الْبَسَاطُ، أَوْ الطَّنْفَسَةُ فَوْقَ الرُّحْلِ)، (بَسَاطٌ) واتە: بەرەو قەرش، یان (طَّنْفَسَةُ) پۆشاکیکی نەرمە لەسەر کورتان دادەنرێ و پێی دەگوترێ: سەرەجل، (طَّنْفَسَةُ وَ طَّنْفَسَةُ) پێدەگوترێ، لە بارە (وَزَرَّائِي) دەو زانایان زۆر قسەیان لێوە کردووە، دواتریش من قسەیهکی لە بارەو دەکەم.

گوتووایانە: (وَزَرَّائِي): (جَمْعُ زَرِيٍّ، وَهُوَ ضَرْبٌ مِنَ الثِّيَابِ مَطْرَزٌ مُنْسَوْبٌ إِلَى مَوْضِعٍ)، (وَزَرَّائِي) کوێ (زَرِيَّةٌ) یە، جوێکە لە پۆشاک دەچنرێ و دەپازێت پێتەو، پالدارووتە لای شوێنێک ئەمە رایەکی زانایانە.

بەلام دوایی رای خۆم دێنم و دەری دەخەم کە (زَرَّائِي) ئەسڵێکی نیە لە زمانی عەرەبیی دا، چونکە وشەیهکی فارسیی، یاخود کوردییە.

(مُصْطَیْرُ): (مُصْطَیْرٌ) بە (ص) و (مُصْطَیْرٌ) بە (س)، بە هەردووکیان خوێنراوەتەو، (مُصْطَیْرُ أَي: قَامَ عَلَيْهِ قِيَامٌ سَطْرًا، وَهَكَذَا چۆن دێرێک راست دەکری، بەسەرێهەو رێک دەستاو، ئاوا بەسەرێهەو دەستا، وەک خوای مەزن دەفەرموی: ﴿أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ ٣٢ المذثر، واتە: ئایا ئەو کەسە ی راوەستاو بەسەر هەر کەسێکەو، داخو چی دەکات! کە خوا ی پەرودەرگەر و، خوشی ئاگاداری هەموو شتێکەو، فریشتەکانیشی بەسەرێهەو وەک جاودیڕ داناون.

(إِيَّاهُمْ): (أَبْ أَوْبًا، وَإِيَّابًا وَمَأْبًا، أَي: رَجَعَ، أَب: گەرایەو، (أَوْبًا، وَإِيَّابًا، وَمَأْبًا) هەرسێکیان چاوگن، یانی: گەرانەو.

مانای گشتیی نایه تەکان

خوا سبجانه و تعالى دهفه رموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خواى به بهزه یی به خشنده، ئەمەش یانی:

١- خویندنی ئەم سووپرته دەست پێدهکەم و به ناوی خوا دهیخوینم.

٢- به پێی بهرنامه یەك که خوا دایناوه، دهیخوینم.

٣- بۆ خوا دهیخوینم و، چاوه پێی پاداشته که ی له خوا دهکەم.

٤- به ههول و توانایەك که خوا بۆی رهخساندووم، دهیخوینم.

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾، ئایا باس و خواسی داپۆشەرت بۆ هاتوه؟ گومانی تێدا نیه، پرووی دواندن له پێغه مبهری خاتمه ﷺ به پله ی یه کهم، له دواى ئەویشه وه پرو له هەر کهسیک به پێی پێغه مبهری خاتمه ﷺ دا ده پوات و، هەر کهسیک که قورئان ده خوینى و، شایسته ی ئەوه یه خوا بیدوینى، ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ ئایا باس و خواسی داپۆشەرت بۆ هاتوه، واته: ئایا باس و خواسی ئەو پرووداوه ی هه موو شتیک داده پۆشى، به تۆ گه یشتوه؟ ﴿أَتَاكَ﴾، ﴿أَيُّ بَلْعَاك﴾، پێت گه یشتوه، بێگومان مه به ست له: ﴿الْغَاشِيَةِ﴾ پۆژی دوايه و، به کێکه له ناوه کانی پۆژی دوايى، له بهرته وه ی پۆژی دوايى، به و هه موو ناره حه تى و دژواری و سه ختیانه ی تێدان، هه موو شتیک داده پۆشى و، هه موو کهسیک داده پۆشى، بۆیه خوا سبجانه و تعالى ئەو ناوه ی لێناوه و، کاتى خویشى تێمه له تەفسیری سووپرته ی (القيامة) دا، کورته باسیکمان له باره ی پۆژی دوايه وه کرد، پۆژی دوايى به ههردووک قوئاعی: تیکچوونى ئەم گهردوونه (ساعة) و، دووباره زیندووکرانه وه ی خه لک و هه لسیترانه وه یان (قيامة)، ئاخیر زه مان و قیامهت، که هەر کامیکیان له و دوو قوئاعه، خوا چه ندان ناوی بۆ به کاره یناون و، له و کورته باسه دا هیناومانن^(١).

(١) باس و خواس و لیکۆلینه وه ی تێرو ته سه لیشمان له باره ی پۆژی دوايى (اليوم الآخر) وه

ئىجا يەككە لەو ناوانەى پۆژى دواىى، برىتە لە: ﴿الْعَشِيَّةُ﴾ داپۆشەر، ئايا باس و خواسى داپۆشەرت بۆ ھاتو، ئىجا خوا سىبھانە و تعالى كە ئەمەمان بە يەككە لە تايەمەندىيەكانى ئەم سوورەتە موبارەكە دانایەكسەر دیتە سەر پۆلئىكردىنى خەلك لەو پۆژەدا بۆ دوو بەش:

بەشى يەكەميان: ﴿وَجُودٌ يَوْمَ حَشِيعَةٍ﴾، پروانىك (كەسانىك) لەو پۆژەدا بىزپكاو زەبوون و شىپىزى، وشەى: (خُشوع)، بە مانای ملكە چىى و زەبوونى دى، بەلام لىرەدا بە مانای ھەلپىزكان و ترس و لەرز لىنىشتى و مات و مەلوول بوونە، ﴿عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ﴾، ئىشكەرى پەنجەپۆن، ئىشكەرى ماندوون، ﴿عَامِلَةٌ﴾ كۆى (عامل)ە، واتە: ئىشكەر، (عامل)ەش كۆيە، ئەو پروانە، خاوەنانى ئەو پروانە ئىش دەكەن، ﴿نَاصِبَةٌ﴾ كۆى (ناصب)، يان (نصب)ە، يانى: ماندو، ئىش دەكەن و ماندوون، پروونكەرەوانى قورئان گوتووينا: مەبەست كەسانىكە كە لە دنياىدا بە جورىك خۆيان ماندو دەكەن و كار دەكەن بۆ خوا، بەلام چونكە بە پى خواىدا نىو خوا لىى رازى نى، بۆيە ماندو دەبن و كار دەكەن، بەلام بەس ماندو بوون و پەنج دانىان پىدەپى.

بەلام باشتر وايە و لىكبدرىتەو كە ھەر لە پۆژى دوايدا، وەك چۆن ھەلپىزكان و مات و مەلوول بوون، روو لە دەم و چاويان دەكات، بەھەمان شىو، لە دۆزەخىشدا ھەر ئىش دەكەن و زۆرىش ماندو دەبن، ئىشكردنەكەشيان ئەو سۆغەرە بىگارىيە، كە پىيان دەكرى لە دۆزەخدا و، ئىشكەريان ھىچ سوودىكى بۆ ئەوان نى، بەس ماندو بوون و پەنج دانە.

﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾ بە شىوہەكى تايەت - كە پىشان و برژانە - دەسووتىن بە ناگرىكى زۆر گەرم، ناگر بۆ خۆى ھەر گەرمە، بەلام كە خوا دەفەرەموى: ﴿نَارًا حَامِيَةً﴾، ناگرىكى گەرم، مانای وايە گەرمىيەكەى گەرمىيەكى نااساييەو،

لە كىتەى ھەشتەمى: (موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، (الإيمان باليوم الآخر)دا كەردو.

ئەو گەرمییە نیه کە تێمە دەیزانین، پێشتریش باسمان کرد، کە پێغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی: (إِنَّ نَارَكُمْ هَذِهِ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ) (آخرجه أحمد: ۷۲۲۳)، واتە: ئەو ناگرە ی تێو بە شیکە لە حەفتا بەش لە ناگری دۆزەخ، واتە: ناگری دۆزەخ حەفتا هیندە گەرمە، ﴿تَنْقَى مِنْ عَيْنٍ أَيْنَةٍ﴾، لە کانسی و سەرچاوەیە کە ناوەکە ی ئەوپەڕی داغ و گەرمە، پێیان دەنوێشێ، ﴿أَيْنَةٍ﴾، دەگوێری: (أَنْی وَأَنَّ الطَّعَامَ أَيْ: نَضْجَ)، خواردنە کە پێگە یشت و کولیی، ئەدی خۆراکیان چییە؟ ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ﴾، خواردنیا نیه مەگەر لە حوشر خۆرکە: ﴿ضَرِيعٍ﴾، ئەمیش بە: (يَابِسُ الشَّرْبِقِ)، مانا کراوە، حوشرخۆرکە ی وشک، ڕووکی حوشرخۆرکە، کە وشک دەبێ پێی دەگوێری: ﴿ضَرِيعٍ﴾، حوشرخۆرکەش تەنیا حوشر دەخوا، بۆیە ئەو ناوە ی لێنراوە، گیایەکی دڕکاو ی و تال و ناخۆشە، بە زۆری لە بیابان دەڕوێ، ئەوان خواردنیا تەنیا ئەو یە.

یەکیەک بۆی هەیە بلی: ئەدی بوچی لە شوینی دیکە دا دەفرموی: ﴿وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسَلِينَ﴾ (٦٦) العاقبة، خواردنیا نیه مەگەر لە کیم و زوخواو ﴿غَسَلِينَ﴾؟!.

وەلامە کە ی ئەو یە کە دۆزەخ شوین شوینەو، لە شوینیک دا تەنیا: ﴿غَسَلِينَ﴾، دەخوون و، لە شوینیک دا تەنیا: ﴿ضَرِيعٍ﴾، دەخوون و، لە شوینیکی دیکە دا: ﴿زُقُومٍ﴾، دەخوون.

یاخود حالت حالەتەو، خوای کارزان و دادگەر خواردنەکانیا بۆ جوړاو جوړ دەکات و، ماوێهە کە ﴿ضَرِيعٍ﴾، یان پێدەدەن و، ماوێهە کە ﴿غَسَلِينَ﴾، یان پێدەدەن و، ماوێهە کە ﴿زُقُومٍ﴾، یان پێدەدەن، ماوێهە کە شتیکی دیکە یان پێدەدەن، ﴿لَا يُسْنُّ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ﴾، ئەو خواردنە نە قەلەو دەکات، نە کەلینی برسییە تیش دەگری، واتە: نە برسییتی لە مرۆف دوور دەخاتەو، نە دەبیتە هوێ قەلەو بوونی مرۆفیش، نە گوشتی پێدەگری و، نە برسییتی لادەبات، ئەو خۆراکە هیچ سوودیکی نیه، ئەو کۆمەلێ بەکەم، کە لە پوژی هاتنی ئەو بەلا داپۆشەرەدا، خەلک دەبنە ئەو دوو کۆمەلە.

کۆمەڵی دووهم: ﴿وَجُوهُ يَوْمٍ نَّاعِمَةٌ﴾، خوا سبحانه و تعالى به (و)ی بادانه وه (واو العطف) ئەم کۆمەڵەى نه گىراوه ته وه و با نه داوه ته وه سەر کۆمەڵەى يه که م، چونکه زۆر لىك دوورن و لىك جيان، ئەوان له عاله مى دۆزەخ داو، ئەمان له عاله مى به هه شتدا، زۆر لىك جيان، ﴿وَجُوهُ يَوْمٍ نَّاعِمَةٌ﴾، پروانتيك هه ن له و رۆژەدا زۆر شادو گەش و به ده ون.

﴿لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ﴾، له هه وڵ و كۆششى خويان - كه له دنيا دا ته نجاميان داوه - پازيين، زۆر دلشادو پازيين له و هه وڵ و كۆششەى خويان كه كر دو و يانه و به تيرەى گه ياندوون، كه به هه شته، ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾، له باخىكى به رزدان، ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً﴾ له ويدا (له و باخه دا) قسه ى پووچ ناييستى، قسه يه كه سوودى نه بى، چ جاي قسه ى خراپ! ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾، له ويدا (له و باخه به رزه دا) كانى و سه رچاوه يه كى له به ر پويشتووى تيدا يه، به رده وام ئاوى له به ر ده روات. كه ده فهرموى: ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾، ئەمه مانای ئەوه وانیه ته نيا يه كه سه رچاوه ى تيدا يه، به لكو يانى: ئەو سه رچاوانه ى تيدان، ئاوه كه يانيان له به ر ده روات، ﴿فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ﴾، ته خته به ر زكراوه كانى - له پرووى مه عنه ويى و ماددييه وه - تيدان، خوا ﴿فِيهَا﴾ ى هيناهه، جار يكيان: ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾ جارى دووهم: ﴿فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ﴾، ئنجا ئەوانه ى ديكه ى هه موويان هيناهه: ﴿وَالْأَكْوَافُ مَوْضُوعَةٌ﴾ ﴿١٤﴾ وَنَارٌ مَّصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾ وَزُرَّاقٌ مُبْشُورَةٌ ﴿١٦﴾، بۆچى؟

وه لأم:

﴿فِيهَا﴾ ى يه که م، باسى كانى و سه رچاوه و مي رگ و سه وزاييه، ئەمه باسى ژينگه كه يانه.

﴿فِيهَا﴾ ى دووهم، باسى ته خت و شوئنى ئيسراحت و پشوو دانيانه، ئەمه ش باسى مآل و حاڵ و شوئنى تايبه تيبانه، به لأم ئەوانى ديكه هه موويان كه ل و په ل و پيداويستيه كانيان و، هه ر له و ژينگه و مآل و حاڵه شيان دان!! ﴿سُرُرٌ﴾ كۆى

(تړير)هو، ټوښ ټهو تهخته به كه خلك له سهرې پال دهكهوئ، يان له سهرې شان ددهاو، ټيسراحت دهكات، بهلام ټهو تهختانه بهرز كراونهوه، ټه مش ههم بهرز كړنهوهي پواله ټي دهگيه نئ و، ههم بهرز كړنهوهي معنه وييش، ياني: ههم له پووي پواله ټيهوه بهرز، ههم له پووي معنه ويشهوه زور ناياب و به نرځ و چاكن.

۱۰. **﴿وَآكَأَبَ مَوْضِعَةٍ﴾**، ههروهه ها لهو باخه دا ده فره دانراوه كان ههـن،
﴿وَآكَأَبَ﴾، كۆی (كۆپ)ه، زانایان ده یێن: ده فریکه ههنگلی نه بێ، قوئفی
 نه بێ، لهو باره وه زۆر قسه یان کردوون، گرتگ نه وه یه: **﴿وَآكَأَبَ﴾**، شله مه نیی
 پێ ده خورپته وه، ئنجا: ئاوه، شه رابه، ههنگوینه، شه ربه ته، هه رچی هه یه و
 ده خورپته وه، **﴿مَوْضِعَةٍ﴾**، دانراون، رۆنراون تاكو پێیان بخورپته وه.

وَنَارِقٌ مَّصْفُوفَةٌ ﴿١٠﴾ (نَمَارِقٌ كَوَيِّ (مُزَقَّة) يَان (مُزَقَّة) يَه، كه به مانای سهرین و بالنج دی، توهی خه لك شانی لهسهر داده، واته: بالنجی ریزکراو لهویدا ههن.

﴿وَرَأَىٰ مَبْنُوءَ﴾، (رَؤَايَ)، زانایان له باره‌ی ریشه‌که یه‌وه، ئایا له کوټووه له چیه‌وه هاتوه؟ راجاییان هه‌یه، به‌لام وه‌ک پێش‌تریش گوټوو‌مانه: وا پێده‌چی له: (زیربی) وه‌هاتب، (زیربی)ش له‌ ئه‌سلدا (ژیرپێ)یه، به‌لام له‌ زمانی عه‌ره‌یییدا نه‌ پیتی (ژ) هه‌یه، نه‌ پیتی (پ)، بۆیه (ژیرپێ) بۆته: (زیربی)، وه‌ختی (ژ)یه‌که بێته (ز)، (پ)یه‌که بێته (ب)، ده‌بێته (زیربی)و که‌ کو‌ ده‌کرێته‌وه ده‌بێته (رَؤَايَ)، یانی: ئه‌و به‌رانه‌ی خه‌لک پێیان لێ ده‌ن و ڕاده‌خرێن و، پێویست ناکات پێلاو دا‌بنی، که‌ له‌م ڕۆژگاره‌دا وشه‌ی (کو‌مبار) به‌کارده‌ی، به‌لکو‌ تێستا که‌سانێک که‌ زۆر خو‌شگوزه‌ران و زێده‌پو‌وی ده‌کهن، له‌سه‌ر حیسابی خه‌لک و می‌لله‌ت، فره‌شی زۆر نایاب و به‌ نرخ ڕاده‌خه‌ن و پێی لێ ده‌نن.

﴿مَبْنُوءَةٌ﴾ بَلَاوِ كَرَاوَدَن، لَه هَه مَوو شَوِيَنان بَلَاوِ كَرَاوَن، نَهو بَه رَهو رَايَه خَانَه.

تُنجا خوا سېحانه و تعالى سه رنجي مروځان راده کيښي ېو چوار له دروستکراوه کاني خوۍ:

﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْآيِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾، ئایا سەرنجی حوشرانیان ئەداوە چۆن دروستکراون؟ ﴿وَالِی السَّمَاءِ کَيْفَ رُفِعَتْ﴾، ھەرودھا تەماشای ئاسمانیان نەکردوھ چۆن بەرز کراوە تەوھ؟ ﴿وَالِی الْجِبَالِ کَيْفَ نُصِبَتْ﴾، دیسان سەرنجی چیاھەکانیان نەداوە، چۆن چەقێنراون و چەسپێنراون؟ ﴿وَالِی الْأَرْضِ کَيْفَ سُطِحَتْ﴾، ھەرودھا تەماشای زەوییان نەکردوھ، چۆن پانراخراوھ؟ لەگەڵ ئەوھەشدا کە خڕو ھێلکەییھ، بەلام لەبەر ئەوھێ زۆر گەورەییھ، وا دەکەوێتە بەرچا، پانراخراوێ.

خوا لە کۆتاییدا بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموێ: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾ بیریان بخەوھ تۆ تەنیا بیرخەرەوھێ، ئامۆزگاریان بکە، تۆ تەنیا ئامۆزگارییکاری، ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾، دەسەلاتت بەسەریاندا نیھ، بەسەریاندا دەسەلاتدار نەکراوی، بە زۆر ئیمان بخەییە دڵیانەوھ، ﴿إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ﴾، مەگەر کەسێک پشت ھەڵکاو ببێروا بێ، کەسێک پشت ھەڵکاو ببێروا بێ: ﴿فَعَذَابُ اللَّهِ الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ﴾، خوا سزای ھەرە گەورەیی دەدا، زانیان دەلێن: (إِلَّا) لێرەدا بە مانای (لَکِن)، (لَکِن مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ)، بەلام کەسێک پشت ھەڵکاو ببێروا بێ، خوا سزای ھەرە گەورەیی دەدا، ﴿إِنْ إِلَيْنَا إِيَابُهُمْ﴾، بە دنیایی گەرانەوھەیان بۆ لای ئیمەییھ، ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾، دواییش لێرسینەوھەیان تەنیا لەسەر ئیمەییھ، کەواتە: تەنیا بۆ لای ئیمە دەگەرێنەوھو، بۆ ھیچ شوێنێکی دیکە ناچن، لێرسینەوھەشیان تەنیا لەسەر ئیمەییھو، لێرە لە قیامەت لەگەڵیاندا یەکلایی دەکەینەوھو، تەسفیھێ حیسابیان لەگەڵدا دەکەین، کەواتە: تۆ ئەو موحەممەد! تەنیا پەیمانی خویان پێ دەگەینی و، ئەرکی تۆ نیھ پەیمانی خویان لەسەر فەرز بکە، کە لە راستیدا نە پەیمانی خواو، نە ھیچ بەرنامەییکی دیکەش، ناگونجێ لەسەر ھیچ کەسێک فەرز بکری، کەسێک بە زۆر شتێکی لەسەر فەرز بکری و، ئەویش ملی بۆ کەچ بکات، ئەوھ ھەر ملکەچکردنێکی پوالتییەو، لە حالەتی کوفری ئاشکراو، بردراو بۆ حالەتی کوفری پەنھان، کە نیفاقە، خوای پەرەردگاریش پێ نادات لە ئاین و بەرنامەیی خۆیدا، خەڵک ناچار بکری لەسەر نیفاق و کوفری ئاشکرا یان پەنھان!

مەسەلە گەزەکان

مەسەلە یەكەم:

ناوبردنی قیامت بە داپۆشەرۆ، باسی ھەبەرکان و زەبوونی پووی بێروایان و دووچاری کارو بێگارو ماندوو بوونی زۆربوونیان و، لە دۆزەخدا بە ئاگریکی زۆر گەرم و، ئاوێکی یەكجار داغ سزادرانیان و، جگە لە پووەکی حوشتخۆرکەش خواردنێکی دیکەیان نیە، ئەویش هیچ سوودێکی نیە، نە بۆ قەلەو بوون، نە بۆ لا بردنی برسێتی:

خو! دەفەرموێ: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝١ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝٢ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۝٣ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ۝٤ تُشَقَّى مِنْ عَيْنٍ آئِنَةٍ ۝٥ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝٦ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝٧﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا:

١- ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ ئایا باس و خواسی داپۆشەرەکت، بۆ ھاتو؟ پووی دواندن لە پیغەمبەری خاتەمە ﷺ و لە پشت ئەویشەو، ھەر کەسێک بشێ بۆ دواندن. پێشتریش گوتوو مانە: ﴿أَتَاكَ﴾، یانی: (جاءك)، لێرەش دا ﴿أَتَاكَ﴾، یانی: (بَلَغَكَ)، ئایا پێتگە یشتو، ﴿حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾، یانی: (خَبَرُ حَدِيثِ الْغَاشِيَةِ)، ھەوأل و باس و خواسی داپۆشەرەكە ﴿الْغَاشِيَةِ﴾.

كە دەفەرموێ: ﴿هَلْ﴾، ئایا، ئەم پرسیارکردنە، پرسیارکردنە بۆ سەر سوپمان و مەزن پێشاندان، واتە: باس و خواسی ئەو داپۆشەرە - کە یەكێكە لە ناوەکانی پووی دوایی - باس و خواسیکی زۆر گەورە و گەزە و زۆر جێی سەر سوپمانە،

(الْعَاشِيَةُ مِنَ أَسْمَاءِ الْقِيَامَةِ، وَهِيَ الدَّاهِيَةُ الَّتِي تَعْطِي عَلَى غَيْرِهَا)، ﴿الْعَاشِيَةُ﴾ يه كێكه له ناوه كانی پۆژی دوایی، واته: ئەو بەلاو گرفتارییهی هه‌موو شتێك داده‌پۆشی، ئنجا خوای به‌رزو مه‌زن دواى ئەوه‌ی به‌و شیوه‌یه ده‌ستی پێک‌رد، یه‌ک‌سه‌ر دێته‌ سه‌ر پۆلێن‌کردنی خه‌لك له‌و پۆژه‌دا بۆ دوو پۆل، دوو کۆمه‌ل:

(٢)- ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ﴾، پ‌روانێك له‌و پۆژه‌دا هه‌ن، ده‌م و چاوانێك هه‌ن، ترس و له‌رزو سام و بيميان لێ نيشته، هه‌لب‌زركاون و داماون، وشه‌ی: ﴿خَشِيعَةٌ﴾ ئەو واتایانه هه‌موویان ده‌گریته‌وه، زانایان به: (ذَلِيلَةٌ ضَعِيفَةٌ) مانایان لێ‌ک‌داوه‌ته‌وه، واته: هه‌م زه‌بوون، هه‌م بیهێژن، به‌لام وێرای ئەوه: هه‌لب‌زركان و ترس و له‌رزداگرتن و سام و هه‌بیهت لێ‌نیشن، ته‌وانه‌ش هه‌موویان ده‌گریته‌وه، لێ‌رده‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ﴾، پ‌روانێك هه‌ن له‌و پۆژه‌دا، واته: له‌و پۆژه‌دا که داپۆشه‌ره‌که ﴿الْعَاشِيَةُ﴾ دی، به‌و شیوه‌یه‌ن، هه‌لب‌زركاون و، ترس و له‌رز لێ‌نیشن، به‌ دلنایای مه‌به‌ست ته‌نیا پ‌روه‌كان نیه، به‌لكو مه‌به‌ست پێی كه‌سانێكه که پ‌روویان به‌و شیوه‌یه.

ئنجا خوا دێته‌ سه‌ر چۆنیه‌تی سزادارانێان له‌ دۆزه‌خداو ده‌فه‌رموی:

(٣)- ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾، ئیش‌که‌ری ماندوو‌بوون، واته: له‌ دۆزه‌خدا ئیش و کار ده‌که‌ن، بێ‌گاریان پێ ده‌ک‌ری، وه‌ك چۆن له‌ دنیا‌ش دا ئەو جو‌ره‌ سزایه‌ هه‌یه‌و ده‌گو‌ترێ: فَلَانْکَ‌س به‌ ده‌ سا‌ل زیندانیی حو‌کم درا، له‌گه‌ڵ کاره‌ قورسه‌کانیش دا (مَعَ الْأَعْمَالِ الشَّاقَّةِ)، واته: وێرای سجن کران، بێ‌گاریشیان پێ‌ده‌که‌ن.

واتایه‌کی دیکه‌شی ئەوه‌یه که ئەو جو‌ره‌ که‌سانه‌ی پ‌روویان هه‌ل‌ده‌ب‌زک‌ری و ک‌زو داماوو مات و مه‌ل‌وول ده‌بن له‌ پۆژی دوایی دا، له‌ دنیا‌دا کاریان کرد‌وه، به‌لام ته‌نیا ماندوو‌بوونیان پێ‌پ‌راوه‌و، په‌نجه‌ پۆ بوون.

﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾، (عَامِلٌ) که به‌ ﴿عَامِلَةٌ﴾ کۆ‌ک‌راوه‌ته‌وه، واته: ئیش‌که‌رن، ﴿نَّاصِبَةٌ﴾ ش کۆی (ناصب)، واته: ماندوون، یانی: ته‌نیا ماندوو‌بوون و په‌نج‌دانیان پێ‌پ‌راوه، له‌و ک‌ردو کۆشه‌یه‌ی له‌ دنیا‌دا ک‌رد‌وویانه، چونکه له‌ رێه‌کی راسته‌وه

نه‌بووه، وهك خواي دادگهر له سووره‌تی (الفرقان) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَقَدْ مَنَّآ اِلٰی مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ هَبَاءً مَّنْثُوْرًا﴾، واته: ئەو کردەوانە‌ی کردبوویانن ڕوومان تێکردن و کردمانن بە تۆزو گەردی ب‌لاو.

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (ابراهیم) دا خواي کاربه‌جئ ده‌فه‌رموئ: ﴿مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمۡۤ اَعْمَلُوهُمۡ كُرْمًاۤ اُسْتَدَّتْ بِهٖ الرِّيحُ فِیْ یَوْمٍ عَاصِفٍ لَا یَقْدِرُوْنَ مِمَّا كَسَبُوْا عَلٰی شَیْءٍۭ ذٰلِكَ هُوَ الَّذِیْ نُلَاقِیْهُ الْبَعِیْدُ﴾، واته: ئەوانە‌ی بی‌ڕوایوون کردەوه‌کانیان له ڕۆژی دوایدا وهك خۆله‌می‌شێکه بایه‌کی توندو به‌هێز لێی ده‌دات، ئەوه‌ی وه‌ده‌ستیان هێناوه، ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر هه‌یچیدا نابێ، ئانه‌وه‌یه گوماریی دوور.

به‌لام وهك پ‌شت‌ریش گوتمان: مانای یه‌که‌میان به‌هێز‌تره‌و، مه‌به‌ست ئەوه‌یه که له دۆزه‌خدا سزا ده‌درێن، ب‌گاریان پ‌نده‌ک‌ری و کاری قورسیان پ‌نده‌ک‌ری، ڕه‌نج ده‌دن و زۆریش ماندوو ده‌بن، به‌ل‌که‌شمان له‌سه‌ر ئەوه که ئەو مانایه به‌هێز‌تره، زۆرن، بۆ وێنه:

ت‌یبنو ته‌یمیه (ره‌حه‌مە‌تی خواي لێ بێ) له: (مَجْمُوعُ الْفَتَاوِی) که‌ی دا، که (الش‌نقیطی) خاوه‌نی: (أَصْوَاءُ الْبِیَّانِ)^(۱)، لێی خواستۆته‌وه، جه‌وت به‌ل‌که له‌و باره‌وه د‌ی‌تیه‌وه، منیش به‌ تۆزێک ڕوونکردنه‌وه و ده‌ستکاری کردنه‌وه ده‌یان‌خه‌مه‌ڕوو:

كورتە باسېڭ

حەوت بەلگە لەسەر ئەو ھەم بەست لە: ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾،
 بېڭار پىكرانى بېرپوايانە لە دۆزەخ دا:

بەلگەى يەكەم:

لە ڕووى پێژمانى ەپرەبىيەو ە باشترە تېدا بوو (ظرف)، واتە: ئەو كاتەى
 ياخود ئەو شوئەى شتېكى تېدا ڕوودەدا، پەيوەستېى بە نزيكتين باسكراو لە
 خۆيەو، نزيكتين باسكراوئيش لە: ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾ ە برتية لە: ﴿وَجُودٌ يُّومِذُ
 خَشِيعَةٌ﴾ ە، لەو ڕۆژەدا، لە ڕۆژيكا كە داپۆشەرەكە (غَاشِيَةٌ) دى، ڕووانىك
 ەلېزكاو مەلۇول و داماوو كزن، كەواتە: ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾، ە ە پەيوەستە
 بە ڕۆژى ھاتنى داپۆشەرەكەو، كە ڕۆژى دوايە، نەك مەبەست ئەو ەبى، كە لە
 دنيداا وابوو.

بەلگەى دوو ەم:

خوا سبھانە و تعالى لە ئايەتەكانى دواييدا، باسى ڕووەكانى ديكەشى كردو ە:
 ﴿وَجُودٌ يُّومِذُ نَاعِمَةٌ﴾ ە ﴿لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ﴾، ڕووانىك لەو ڕۆژەدا نەرم و نيان و
 خۆشگوزەرانن، لە ەوول و كۆشەكەيان ەزايين، باسى ئەوانيشى كردو ە، كەواتە:
 ﴿وَجُودٌ يُّومِذُ خَشِيعَةٌ، عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾، ڕووانىك لەو ڕۆژەدا كزو داماوو مات و
 مەلۇول و ەلېزكاون، ئىشكەرو ماندوون، واتە: لە دۆزەخدا، ەك چۆن ئەو ەى
 ديكەش: ﴿وَجُودٌ يُّومِذُ نَاعِمَةٌ﴾ ە ﴿لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ﴾ ە ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾، ەمووى
 ە ە باسى ڕۆژى دواىى و بەھەشتە، ليرەش دەبى ەمووى ە ە باسى ڕۆژى
 دواىى و دۆزەخ بى.

خوا سبانه و تعالى له چند شوئيتكى ديكه ي قوراند، بهو شيويه
دابه شکردنى ديكه ي هيناوه، بو وينه: له سووردهى (القيامة) دا، خواى به خشهر
دهفه رموى: ﴿ وَجْهٌ يُؤْمِدُّ نَاصِرَةٌ ۚ (۲۲) إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ۚ (۲۳) وَجْهٌ يُؤْمِدُّ بَاسِرَةٌ ۚ (۲۴) نَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ ۚ (۲۵) بِكَ فَاقْرَءْ ۚ (۲۶) ﴾

ههروهه له سوورپهتی (عبس) یشدا له نایهتهکانی: (۳۸ - ۴۲) دا، دیسان خۆای بهرزێ مهزن باسی ههردوو جۆره کهسهکان دهکات، واته: ههم باسی خاوهنانی ئیمان، ههم باسی خاوهنانی کوفر، که پوویمان چی لێدێ، له باره ی پر واداران هه دهفرموی: ﴿وَجْهٌ يُؤْمِدُ سُفْرَةً﴾ (۳۸) ﴿صَاحِكٌ مُسْتَبْشِرٌ﴾ (۳۹) لهو پرۆژدا پر وائیک هه ن، سپیی و گهش و جوانن، دهم به پێکه نین و دڤخو شن، ههروهه له باره ی بېروایانی شه وه دهفرموی: ﴿وَوَجْهٌ يُؤْمِدُ عَلَیْهَا عَبْرَةٌ﴾ (۴۰) ﴿رَهْهَافَةٌ﴾ (۴۱) ﴿اُزْلَکَ هُمْ الْکَفَرَةُ الْفَجْرَةُ﴾ (۴۲) پر ووائیکی دیکهش لهو پرۆژدا هه ن، تۆزو خۆلی خه م و مهراقیان لێ نیشته وه، دوو که ل و په شایی خه ماریی و مهینه تباریی دیگرتوون و چۆته سه ریان، ئانه وان ه ن بېروا تاوانبار ه کان، که واته: لێ رهش خوا سب حانه و تعالی هه موو سیغه ته کانی دوو کۆمه له که له یه ک په وتدا دێتی و، هه مووشیان به یه ون دیان به رۆژی دوا به وه ه به.

به لگه ی چواره م:

خوَا که دهفه رموی: ﴿عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ﴾، ته گهر بلّین: مه به ست پئی سیفه تیکیکانه
له دنیا دا، که له دنیا دا کاریان کردوه، به لام ته نیا ماندوو بوونیان پیپراوه،
ئه و کاته ئه وه گله یی و زه م و سه رزه نشت ناگه به نئ، به لکو ئه وه زیاتر مه دح
و ستایش ده گه به نئ، ئه و په ره که ی ﴿عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ﴾ ده بوو به سیفه تیککی
هاوبه ش له نیوان برواداران و بیروایان دا، ئنجا ته گهر گریمان مه به ست دنیا
بووایه، خوَا ده فیه رموو: ﴿خَاشِعَةً لِلْأَوْتَانِ، عَامِلَةٌ لَّعْرَى، نَاصِبَةٌ فِي طَاعَةِ الشَّيْطَانِ﴾،

پروا ئیک هه ن لهو پۆژۆده داماوو ملکه چن بۆ به کان، کاریان کردوه بۆ جگه له من، ماندوو بوون له فه زمانه بریی شه ی تاندا، به لام له هه موو قو پ تاندا، شتیکی وا نابینن خوا سبحانه و تعالی زه می که سانیکی کردبێ، که له دنیا دا خویان په رستوه، با به هه له ش بووبی و له سه ر ئه وه هه ره شه ی لی کردبێ!

به لگه ی پینجه م:

ئه گه ر ئه وه بکریته سیفه تی دنیا یان، واته: له دنیا دا کاریان کردوه، به لام ته نیا ماندو بوونیان پی پراوه، کاریان کردوه بۆ خوا و له دین دا رییدا، به لام ته نیا ماندو بوون و په نچ کیشانیان پی پراوه، تاییه ت ده بی به هه ندیک له بی پروایه کانه وه، نه ک هه موویان. واته: ته نیا تاییه ت ده بوو به و که سانه یانه وه که خوا په رستیان کردوه، به لام به شیوه یه کی هه له، به لام ئه وانه ی ئه سلن خویان نه په رستوه، نه یده گرتنه وه، به لام ئیستا که ده گو ترێ: بی پروایان له پۆژی دوا ییدا له دۆزه خدا بیگاریان پی ده کری و، ماندو بوونیان پی ده بری، هه موویان ده گریته وه.

به لگه ی شه شه م:

ئه گه ر ئه وه بکریته سیفه تی دنیا یان، ئه و کاته دژ ده وه ستی له گه ل ئه وه دا که له سیره و سوننه تی پتغه مبه ردا هاتوه ﷺ، که فه زمانی کردوه به خو پاراستن و، واز لی هتانی ئه وانه ی خوا په رستی و گو شه نشینی ده که ن (أَصْحَابُ الصَّوَامِعِ) ئه وانه ی له په رستگا تاییه ته کاندایا په رستی ده که ن، ئه گه ر ته ماشای قو پ تانیش بکه یین ده بینن، به گشتی په رستی خویا په روه ردا گار، شتیکی ری ز لی گیراوه، به راست بی، یان به هه له بی، وه ک له سوو رته تی (الحج) دا خوی میهره بان ده فه رموی: ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ هَلْ كُنْتُمْ صَومِعُومٌ وَبِيعُومٌ وَصَلَوْتُ وَمَسْجِدُ يَذْكُرُ فِيهَا أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾، واته: ئه گه ر خوا هه ندیک له خه لکی بی پروا و خرا په کاری بهر په رچ نه دا بایه وه، به هه ندیک خه لکی دیکه، به خه لکی باش و

تىكۆشەرو فیداکار، ﴿هَلُمَّتْ صَوْمِعُ وَيَعُ وَصَلَوْتُ وَمَسْجِدُ﴾، صەومىعەکان و کلیسیایەکان (ی نەصرانییان)و، کە نیشتەکان (ی جوولەکان) و مزگەوتەکان، کە زۆر یادی خویان تیدا دەکری، تیکدەپوو خێران....

کەواتە: خوا سەحانە و تەالی پێیخۆشە، خوا بپەرستری، جەنگ و جیهاد بکری، بۆ ئەوەی پەرستگایەکان، کە خویان تیدا دەپەرستری، ئەگەر بە راست بن، ئەگەر بە هەلە، پارێزراو بن و حورمەتیان نەشکێتری.

بەلگەى حەوتەم:

ئەگەر بگوتری: ئەوانە کەسانیک بوون، لە دنیادا خویان پەرستو، بەلام بە شتوێهەکی هەلەو تەنیا ماندووبوونیان پێپراو، ئەمە وەك دەستکاریکردنی فەرمايشتى خاويهو، لێبارکردنى واتايەكە، کە پۆلەتەکی نایگەیهەنئ، هەلەتە فەرمايشتى خواش سەحانە و تەالی پێویستیی بەو ناکات، ئێمە مانای دیکەى لى بار بکەین، ئنجا: ﴿عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ﴾ بەکسەر لە دواى ﴿خَشِيعَةً﴾ وە هاتو: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ﴾ (۲) ﴿عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ﴾، بۆیە کافرەکان لە کوئ هەلەزپکان و داماوئى و کزئى و مات و مەلوولییان تووش دئ، هەر لەوئش کارکردن و پەنجەپۆئى و ماندوو بوونیان بەسەر دئ، کە بریتیه لە پۆئى دوائى و دۆزەخ.

۴- ﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾، بە شتوێهەکی تاییبەت لە ئاگرێکی گەرم دا دەسووتێن، خوێندراویشەتەو: ﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾، واتە: دەسووتێنێن، بە ئاگرێکی زۆر گەرم، پێشتریش باسەمانکرد کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ئاگرەکی ئێو بەشینکە لە حەفتا بەش، لە ئاگرى دۆزەخ، لێرەش دەفەرموئ: ﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾ یانی: دەچێتە ئێو ئاگرێکی گەرم، ﴿تَصَلَّى﴾ واتە: دەخړیتە ئێو ئاگرێکی گەرم، پێشتر باسئ (صَلَّى)یمان کرد، کە جیاپە لە چوونە ئێو، (صَلَّى) بریتیه لەوێ شتیک بخەپە ئێو کۆمەلێک پشکوو بە هەر چوار دەورەیداو بپیشئ، یاخود بپژئ، واتە: (صَلَّى) سووتانیکی تاییبەتە، لێرەدا کە دەفەرموئ: ﴿نَارًا حَامِيَةً﴾، بێگومان ئاگر هەر خۆی گەرمە: (الْحَمِي مِنْ لَوَازِمِ مَا هِيَ النَّارُ)، گەرمی

لە پەيۋەستە كانى چىيەنى ئاگرە، كەۋاتە: ئەو ئاگرە گەرمىيەكەى گەرمىيەكى تاييەتە، جىايە لەو گەرمىيەى ئىمە لە دىئادا دەيزانىن، ھەروەك فەرمامىشتەكەى پىغەمبەرى خواش ﴿تَوَدَّ﴾ ئەو پەروون دەكاتەوہ.

(۵) - ﴿تَشَقَّى مِنْ عَيْنِ أَيْنٍ﴾، پىيان دەنۆشنىرى لە سەرچاۋەكەى ئەوپەرى گەرم و داغ، دەگوتىرى: (أَيُّ الْمَاءِ وَ أَنَّ الْمَاءِ، أَي: بَلَغَ شِدَّةَ الْحَرَارَةِ)، گەيشتە ئەوپەرى گەرمىي، (أَيُّ الطَّعَامِ وَأَنَّ الطَّعَامِ)، يانى: (تَضَجَّ)، خواردنەكە ئامادەبوو، كولىي.

(۶) - ﴿لَيْسَ لَكُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ﴾، خوراكىان نى، جگە لە حوشترخۆركە: ﴿ضَرِيعٍ﴾، ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: بە زارى ھەندىك لە ھۆزەكانى عەزەب (ضريع) ھەر (شېرق)ە، يانى: حوشتر خۆركە، ھەندىكىش گوتوويانە: ﴿ضَرِيعٍ﴾، یش، ھەر برىتيە لە (شېرق)، بەلام دواى ئەوہى وشك دەبى.

ئىجا حوشترخۆركەش بە زۆرىي لە دەشت و بىباباندا ھەيەو، لە ھەندىك شوئىنى ولاتى ئىمەشدا ھەيە، گىايەكى دىكاويە تەنيا حوشتر دەتوانى بىخوا، ئەويش بەتەرىي و كە وشك بوو دەبىتە گىايەكى ژەھردارو حوشترىش ناىخوات، خوا دەفەرموى: خوراكىان نى جگە لە: ﴿ضَرِيعٍ﴾، ئايا ئەو ﴿ضَرِيعٍ﴾ە، چۆنە؟!

(۷) - ﴿لَا يُسْنُّ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْجُوعِ﴾، نە قەلەو دەكات، نە برىستىيش لادەبات، واتە: نە دەبىتە ھۆى ئەوہى مەزۇف برىستىي پى لاجى و، نە دەبىتە ھۆى قەلەو بوونىش، (السَّمَنُ: وَفَرَةُ اللَّحْمِ وَالشَّحْمُ لِلْحَيَوَانِ)، (سَمَن)، برىتيە لە زۆربوونى گوشت و چەورىي لە ژيانداردا، (وَالْإِغْنَاءُ: الْإِكْفَاءُ وَدَفْعُ الْحَاجَةِ)، (إِغْنَاء) برىتيە لە پىويستى جىبەجى كردن، كە دەفەرموى: ﴿مِنْ جُوعٍ﴾، (أَي: غَنَاءٌ بَدَلًا عَنِ الْجُوعِ)، واتە: بىنازىيەك كە بچىتە شوئىنى برىستىي، ئەو سوودەشى نى.

لىرەدا پرسىارىك دەكرى: خوا دەفەرموى: ﴿لَيْسَ لَكُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ﴾، لە شوئىنى دىكەش خوراكىكى دىكە دەفەرموى، بۆ ھوونە:

ج- له هه ندى شوين ته نيا زووخوا ﴿غسلين﴾، ب- وه لامىكى ديكه ش ئه وهيه كه خوى دادگه ر بۆ زياتر سزادان و ئازار دانيان، ماوهيهك ﴿ضريح﴾ يان ده داتى و، ماوهيهك ﴿غسلين﴾ و ماوهيهكى ديكهش ﴿زومر﴾.

مەسەلەى دووھەم:

باسى پروو خۇشى و گەشىى پرواداران لە بەهەشتداو، پازىوونيان لە هەول و کۆشى خۇيان و، نىشتەجى بوونيان، لە باخى بەرزدا، کە قسەى پووچى تىدا نابىستن و، کانى و سەرچاوەى بەردەوام و، تەختە بەرزکراوەکان و، دەفرەکانى پىخواردنەو، بالنجە ريزکراوەکان و، فەرش و رايەخە بلأو کراوەکان، لەویدا هەن:

خوا دەفرەمۆى: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۖ لِّسَعِيهَا رَاضِيَةٌ ۖ (۸) فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۖ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ۖ (۱۱) فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۖ (۱۲) فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ۖ (۱۳) وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ۖ (۱۴) وَمَنَاقِبُ ۖ (۱۵) مَصْفُوفَةٌ ۖ (۱۵) وَزَرَائِفٌ مَّبْنُوتَةٌ ۖ﴾

شىکردنەوہى ئەم ئايەتانه، لە نۆ (۹) بەرگەدا:

دواى ئەوہى خواى کارزان و دادگەر لە ئايەتەکانى پيشیدا، باسى سەرەنجامى مەينەتبارو شەرەمەزارانەو، پيسوابوانەى دۆزەخيەکانى کرد، کە چۆن بلێى وەزعیان ناخۆشە، بەو شێوەيەن، پرويان زەبوون و هەلبەزکاو، بێگاريان پى دەکرى لە دۆزەخدا، تەنيا ماندوبوونيان پێدەبرى و، دەچنە نىو ناگريکى يەكجار گەرمەو، لە سەرچاوەيەکى يەكجار داغ و گەرم پتيان دەنۆشترى و، خوادرنيشيان تەنيا حوشترخۆرکە ﴿ضَرِيعٌ﴾ يە، کە نە مروف قەلە دەکات، نە برستيشى لى لا دەبات، دواى ئەوہ يەکسەر خوا سبجانە و تعالى بەبى بەکارهيتانى ئامپازى بادانەوہى، وەك: (ئُم)، ياخود (و) ياخود (ف)، دەفرەمۆى:

(۱) - ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ﴾، پروانتىک هەن لەو پۆژەدا زۆر پى نازو نيعمەتن.

بنەچەکەى وشەى: ﴿نَّاعِمَةٌ﴾ دوو ئەگەرى هەن:

ا- (مُسْتَقًى مِّنْ نَّعَمٍ يَنْعَمُ نُعُومَةً، وَهِيَ اللَّيْنُ وَهِيَ بَهْجَةُ الْمَنْظَرِ)، ﴿نَاعِمَةً﴾، له وشەى: (نُعُومَةً) داتاشاروہ: (نَعَمٌ يَنْعَمُ، نُعُومَةً) و بریتیە له ژیايتكى خۆش و دیمەتیکى جوان و شادمانیى و بەختەوهریى.

ب- (أَوْ مُسْتَقًى مِّنْ نَّعَمٍ يَنْعَمُ نُعُومَةً، مِثْلُ: حَصَرَ يَحْضَرُ حَضْرَةً، أَيْ: صَارَ ذَا نِعْمَةٍ، وَهِيَ حُسْنُ الْعَيْشِ وَالْتَّرَفِ)، یان له: (نَعَمٌ يَنْعَمُ نُعُومَةً) وه هاتوه، وهك (حَصَرَ، يَحْضَرُ، حَضْرَةً)، یانی: بووه خاوهن نەعمەت، ئەویش بریتیە له ژیاىى خۆش و خۆشگوزەرانىى و پر نازو نایەمەتیی، لێرەدا زاناىان پرسىاریان کردوہ: بۆچى خوا له شوێنەکانى دیکە (و) ی بادانەوہ (عطف) ی بەکارهێناوہ، وهك: ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ﴾ (٢٢) إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ بِاسِرَةٍ ﴿٢٤﴾ تَنْظُنُّ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاكِرَةٌ ﴿٢٥﴾ الْقِيَامَةُ، هەروەها: ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ﴾ (٢٨) صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣١﴾ وَوَجُودٌ يَوْمَئِذٍ عَابِرَةٌ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَارَةٌ ﴿٤١﴾، بەلام لێرەدا (و) ی بادانەوہ (عطف) ی بەکارهێناوہ؟ زاناىان زۆر قەسەیان لەو بارەوہ کردوون و، ئەو قەسەیانم بە دلە، که دەلى: (لَمْ تَعْطَفْ هَذِهِ الْجُمْلَةُ عَلَى سَابِقَتِهَا، لِلدَّلَالَةِ عَلَى كَمَالِ الْبُؤْسِ بَيْنَهُمَا)، ئەم پرستەيە بۆيە بانەدراوہتەوہ سەر پرستەى پێشى، تاكو ئەوہ بگەيەنئى که يەكجار زۆر لێك دوورن و زۆر جياوازن، بۆيە خوا سەبانه و تعالى كۆى نەکردوونەوہ سەريەك بە (و) ی بادانەوہ.

٢- ﴿لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ﴾، له كۆششى خۆيان پازيىن، یانی: له هەوڵدانى خۆيان له دنياىا که کردوويانە زۆر پازيىن، ستايشى خوا دەکەن که له دنياىا يارمەتیی داون، پرى راست بگرن، ئەو پرىيە راستەى بەو شوێنە خۆشەى گەياندوون، نەك پرى چەوت بگرن و، دوايى بە دۆزەخيان بگەيەنئى، وهك پېشيانى خۆمان گوتوويانە: (راستى پرەفتى، چەوتى کهوتى).

٣- ﴿فِي حَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾، له باخىكى بەرزدا، باخ بەپيى زانيارىي تيمەو له دنياىا خواش بە پيى عەقلى تيمە قسە دەکات ئەو باخانەى شوێنيان بەرزە، تيشكى خۆر له هەموو شوێنانەوہ پييان دەکەوى و، بابان تېدەکەوى، بەزۆرى وايە درەختەکانيان باشتەن و ميوەکانيان چاکترن، وهك له سوورەتى (البقرە)دا، خوا دەفەرموى: ﴿كَمَثَلِ جَنَّةٍ يَرْوَقُ﴾ (٦١)، وهك باخىکە له بەرزاييەکدا.

(٤) - ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً﴾ لهویدا قسهی پووچ نابییستی، ﴿لَغِيَةً﴾، یانی: (لغو): (الْغُو مَا لَا قَائِدَةَ فِيهِ مِنَ الْكَلَامِ وَلَا يُعْتَدُ بِهِ)، قسهیه که سوودی نه‌بێ و، گرنگیی و بایه‌خی پێ نه‌دری، له‌ئەسڵدا ئەوه واتیاه که‌یه‌تی، له‌رووی ریزمانیه‌وه‌ش، ﴿لَغِيَةً﴾ سێ حاله‌تی هه‌ن:

١- به‌مانای (لغو)، وه‌ک خوای زاناو شاره‌زا وشه‌ی: ﴿كَاذِبَةً﴾ ی به‌کاره‌یناوه به‌مانای: درو (کذب): ﴿لَيْسَ لَوْعَنَهَا كَاذِبَةً﴾ (٢) الواقعة، یانی: درو له‌روودانیدا نیه.

٢- ﴿لَغِيَةً﴾، سیفه‌تی وه‌سفکراویکی قرتینراوه، یانی: (لا تَسْمَعُ فِيهَا نَفْسًا لَّاغِيَةً تَلْعُو)، هه‌رگیز له‌ویدا گوئیستی بابایه‌کی له‌غوکه‌ر نابێ، له‌غوو بکات، قسه‌ی پووچ بکات.

٣- ﴿لَغِيَةً﴾، یانی: (كَلِمَةً ذَاتَ لَغْوٍ)، وشه‌یه‌کی خاوه‌نی پووچی (لغو) نابییستی.

(٥) - ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾، له‌ویدا سه‌رچاوه‌یه‌کی (له‌به‌ر) رۆیشتووی لێیه، یانی: (فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ أَي: تَجْرِي عَلَى الدَّوَامِ فَلَا تَلْقَطُعُ أَبَدًا)، سه‌رچاوه‌یه‌کی تێدایه به‌رده‌وام ناوی له‌به‌ر ده‌روا.

پێشتریش گوتمان: مانای وانیه، ته‌نیا یه‌ک کانیی و سه‌رچاوه‌یه، به‌ئکو واته: ئەو سه‌رچاوانه‌ی له‌به‌هه‌شتدا هه‌ن، هه‌میشه‌ ناویان له‌به‌ر ده‌رواو وه‌ک هی دنیا نین وشک بکه‌ن، یاخود ناویان که‌م بێ و زۆربێ.

(٦) - ﴿فِيهَا سُرٌّ مَّرْفُوعَةٌ﴾، له‌ویدا (له‌و باخه‌دا) ته‌خته به‌رزکراوه‌کان هه‌ن، ﴿سُرٌّ﴾ کۆی (سیریه)، (هُوَ مَا يُجْلَسُ عَلَيْهِ وَيَضْطَجُّ)، (سیریه) ئەوه‌یه له‌سه‌ری دابنیشتری و له‌سه‌ری پāl بکه‌وێری، مرقف شانی لێدا بدات و پāl بکه‌وێ و، ئیسراحه‌تی له‌سه‌ر بکات، که‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿مَرْفُوعَةٌ﴾، (أَي: مَرْفُوعَةٌ عَلَى سَطْحِ الْأَرْضِ)، به‌رزکراوه‌نه‌وه له‌ ئاستی زه‌وی، وه‌ک قه‌رده‌وێله‌و چوار پایه‌و شوێنی له‌سه‌ر خه‌وتن و ئیسراحه‌ت، شایانی باسه: لهم‌ ئایه‌ته موباره‌کانه‌دا دووچاران خوا فه‌رموویه‌تی: ﴿فِيهَا﴾: یه‌که‌میان: ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾، دووه‌میان: ﴿فِيهَا سُرٌّ مَّرْفُوعَةٌ﴾، به‌لام شته‌کانی دیکه: ﴿وَأَكْرَابٌ مَّوْضُوعَةٌ﴾ (١٤) وَمَارِئٌ مَّصْفُوفَةٌ (١٥) وَزَرَائِي مَبْنُوتَةٌ (١٦) ﴿فِيهَا﴾ یان بۆ به‌کارنه‌هێنراوه،

هۆکارە کەش ئەو ھەیه کە ئەو دوو جارە، بای سەردوو بەشە سەرەکییە کە نازوێعمەتی بەهەشت کراوە: یەکەم: کانێ و سەرچاوە و جۆگە و جۆبار و باخ و باخات، دووەم: تەخت و شوینی تێدا پشوو دان، ھەردووکیان پێویست بۆ ژیا نیکێ خوشگوزەرانانە ی بەتام و چێژ، بەلام شتەکانی دیکە کەل و پەل و پێداویستی بەکانن.

(٧) - ﴿وَأَكْوَابُ مَوْصُوعَةٌ﴾، ھەر وہا دەفرە پۆراوە کانیش ھەن، یانی: (وَفِيهَا أَكْوَابُ مَوْصُوعَةٌ)، لەو باخەدا بۆیان ھەیه کووپە دانراوە کان، (الْكُوبُ إِنَاءٌ لِّلْخَمْرِ لَهُ سَائِقٌ وَلَا عَرُوءٌ لَهُ)، کوپ دەفریکە شەرابی تێدا دەخوێتەو، بنکی ھەیه، بەلام ھەنگلی نیە، وە ک گۆزە، کە دەگونجێ وە ک پەرداخ بێ، یاخود جوړیکێ دیکە بێ، چونکە خوا سبحانە و تعالی (إبريق) یشی بەکارھێناوە (کوب) یشی بەکارھێناوە (کاس) یشی بەکارھێناوە، کە بە دلنیا یی (إبريق) لە جێی سوپا حیی و گۆزە یەو خواردنەو ی تێدا ھەل دەگیرێ، (أَكْوَابُ) ﴿وَأَكْوَابُ﴾ یش پێدەچێ لەو گچکە تر بێ، وە ک دەفر و جام، (کاس) یش ئەو ھەیه کە پێی دەخوێتەو: پەرداخ، کە دەفر موی: ﴿مَوْصُوعَةٌ﴾، واتە: دانراون، دانراون بۆ خواردنەو و لا نابێن و، ھەمیشە لەبەر دەستن.

(٨) - ﴿وَنَارُ مَصْفُوفَةٌ﴾، ھەر وہا بەلنجە ریز کراوە کانیش ھەن، ﴿وَنَارُ﴾ کۆی (مَرْقَة) یان (مَرْقَة) یە، (النَّمِرْقَةُ، والنَّمِرْقَةُ: الوِسَادَةُ الَّتِي يُتَكَأُ عَلَيْهَا عِنْدَ الْجُلُوسِ)، بەلنج، ئەو ی پالی وێدە درێ لە کاتی دانیشتن داو شانی دەدرێتە سەر، ﴿مَصْفُوفَةٌ﴾، بەریز دانراون لەو شوێنەدا بۆ شان لەسەر دادان و پال لەسەر دانەو.

(٩) - ﴿وَزَرَائِي مَبْثُوثَةٌ﴾، بەرە و ژێر پێی بڵاوە کانیش ھەن، ھەر وہا لەو باخەدا ﴿وَزَرَائِي﴾ ژێر پێی و بەرە کان بەرەو فەرشێ نایاب (مَبْثُوثَةٌ) کە بڵاوە کراوەن، (أَي: مُنْتَشِرَةٌ عَلَى الْأَرْضِ، وَهُوَ كِنَايَةٌ عَنِ الْكَثَرَةِ)، یانی: بڵاوە کراوەن بە زەویدا، مەبەست پێی زۆرییە، ﴿وَزَرَائِي﴾، پێشتریش باس مان کرد، کە زانایان زۆر قسەیان لە بارەو کردو، لە چێو ھاتو؟ بەلام وا پێدەچێ و ئەو رایەم پێ پاستە کە: (زرائي) لە ئەسڵدا کۆی (زَرِي) بێ.

(زىرىي) ىش لە ئەسلىدا: (ژىرپى) يەو، ئەو بەرپەيە كە دەخرىتە ژىرپى و پىويست ناكات خەلك پىلاوان دابىنى، بەلكو بە پىلاوۋەو بەسەرىدا دەپۆن، وەك تىستاش باو: كۆمبارىك، بەرپەيەك، فەرشىك پادەخرى، ھەر بۆيەش زانايان لە رىشە زمانەوانىيەكەيدا كەوتوونە راجايىيەو، چونكە ئەسلىكەى وشەيەكى عەرەبىي نىەو لە (زىرپى) وە ھاتو، واتە: (ژىرپى)، بەلام چونكە پىتى (ژ) ھەروەھا پىتى (پ) لە زمانى عەرەبىيدا نىن، بۆيە (ژ) بۆتە (ز) و (پ) ىش بۆتە (ب) و لە (ژىرپى) وە بۆتە (زىرىي)، ئنجا كە كۆكراو تەو، كر دوويانەتە: (زىراي)، ھەر بۆيە پسپۆرو شارەزايانى زمانى عەرەبىي ھەرچەندە گەراون، لە زمانى عەرەبىيدا ئەسلى و بنەمايەكيان بو ئەم وشەيە نەدۆزىو تەو، ھەندىكيان گوتوويانە: ئەم وشەيە يانى: (نازرباينجانىي) و جوړە فەرشىك بوو لە نازرباينجان دروستكراو، بەلام دوايى ھەندىك شتيان لى كر دۆتەو و خولاصە بۆتەو و بۆتە: (زىريە) و (زىراي)! بەلام بە بوچوونى من لە (ژىرپى) وە ھاتو و وشەيەكى فارسىيە، فارسىي و كوردىي بە دىنيايى وشەي ھاو بەشيان ھەن، بە فارسىي دەلىن: (زىر پا)، بە كوردىي دەلىن: (ژىرپى)، كوردىي و فارسىيش لە ئەسلىدا دەبنەو بە زمانىك، بگرە ھەموو زمانە ھىندو ئورووپىيەكان لە رىشەدا دەچنەو سەرىك بئەرەت.

كەواتە: ئەگەر تەماشاي ئەم ئايەتە موبارەكانە بكەين، دەبينىن: لە بەھەشتدا، ئەو بەھەشتەى بو بىرواداران دانراو، وىراي ژىنگەيەكى ھەرەباش، ھەموو جوړەكانى كەلوپەلى ناياب و، ھەموو جوړە نازو نىعمەتەكان لەویدا ھەن، لە خواردن و خواردنەو، چىگاوپىگا، فەرش و پاىەخ، تەختى پشوو لەسەردان، چوڭ مروڤ بە خەيالى دادى، خوڭ و چاكبى، لە بەھەشتدا ھەيە، ھەلبەتە لىرە خوای پەرورەدگار بە كورتىي باسى كر دۆو، ئىمە لە تەفسىرى زۆرىك لە ئايەتەكاندا، كە كاتى خۆي تەفسىرمان كردن، بە ئايەتى لە تەفسىرى سوورەتى (الرحمن) و، تەفسىرى سوورەتى (الواقعة) دا، خوای پەرورەدگار درىژتر باسى

نازو نىعمەتەكانى بەھەشتى كىردۈ، ھەرۈھە باسى مەينەتییەكانى دۆزەخىشى كىردۈ، بە تايبەتى لە سوۋرەتى (الواقعة) دا.

خواش پىشتىوان بى لە كاتى تەفسىر كىردى سوۋرەتى (الفجر) دا، كورتە باسىك لەبارەى دۆزەخەۋە دەكەين، لەچەند بېگەيەكدا، ھەرۈھە كورتە باسىكىش لەبارەى بەھەشتەۋە دەكەين، ئەۋىش لەچەند بېگەيەكدا، ئەۋ دوو كورتە باسەش لە كىتەبى ھەشتەمى مەۋسۈۋەى: (الإسلام كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ) ۋەردەگرىن، بۆيە لېرە ھەر بەرۋون كىردنەۋەى چەمك و واتاى ئايەتەكان ۋازمان ھېنا، درېژەى باسى دۆزەخ و مەينەتییەكانى دۆزەخ و دۆزەخىيەكان و، باسى بەھەشت و نازو نىعمەتەكانى بەھەشت و بەھەشتىيەكان ھەلدەگرىن بۆ ئەۋ دوو كورتە باسە.

مەسەلەى سىيەم:

سەرنج پاكىشەنى خوا سەبەنە و تەالى بۆ چوار لە دروستكراوەكانى:
 حوشترەكان، ئاسمانى بەرز، چىا داکوتراوەكان، زەوى پاخراو:

خوا دەفەرموى: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ (۱۷) ﴿وَلِلَّسَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ﴾ (۱۸) ﴿وَلِلْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ (۱۹) ﴿وَلِلْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾ (۲۰)

شىكردنەوى ئەم ئايەتانە، لە چوار بەرگەدا:

(۱) - ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾، ئايا تەماشای حوشتران ناکەن، چۆن دروستكراون؟ (ئېل) ناوی كۆيە، بۆ ئەو ئازەلەى پىي دەگوترى: حوشتر، ئىرەى حوشتر پىي دەگوترى: (جەمل) و مەيەكەى پىي دەگوترى: (نَاقَة)، (بەغرىش بۆ ھەردووکیان (نېرو مە) بەکار دەھێنرێ و بە (أَبْعَار) کۆ دەکرێتەو، ھەرودھا بە (أَبْعُر) یش کۆ دەکرێتەو، ئێرەدا خوا دەفەرموى: ئايا تەماشای حوشتران ناکەن چۆن دروستكراون؟ کە دەفەرموى: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ﴾، وشەى: ﴿يَنْظُرُونَ﴾، کە بە (إلى) بەرکاری خواستەو، بەلگەيە لەسەرئەو کە مەبەست لە پوانین (نظر)، وىرای پوانینی چا، سەرنجدان و لیۆردبوونەو تىۆرپامانیشە (أى: أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ هَيْئَتٌ خَلَقَهَا)، ئايا سەرنجى حوشتران نادەن چۆن دروستبوونەكەيم سازکردو؟.

(۲) - ﴿وَلِلَّسَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ﴾، ھەرودھا ئايا سەرنجى ئاسمان نادەن، چۆن بەرزكراوەتەو؟ وشەى: ﴿السَّمَاءِ﴾، (السَّمَاءُ: كُلُّ مَا عَلَاكَ، كُلُّ مَا فَوْقَكَ)، ھەرچى لە سەرودەتە، ھەرچى لەبالای تۆيە، پىي دەگوترى: ﴿السَّمَاءِ﴾، ئېمە کە تەماشای سەرى دەكەين، گومبەزىكى شین دەبينین، ئەو ئاسمان ﴿السَّمَاءِ﴾ ە، لە شوێنى دیکەدا باسمان کردو کە: ﴿السَّمَاءِ﴾، بە مانای سەقى خانووش ھاتو، ھەرودھا بەمانای ھەوریش ھاتو، بە مانای ھەواو جەوویش ھاتو، ئەوێ لە سەرودووەیە، ئێرەش دا:

﴿السَّمَاءِ﴾. واتە: ئەو دروستکراوە مەزنەى لە سەر ووتانە وەهەو لە گومبەزىك شین دەچى، ئایا تەماشای ناکەن چۆن بەرز کراوە تەو؟

(۳) - ﴿وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾، ئایا سەرنجى چىایان نادەن، چۆن چەقێتارەن، داکو تراو؟ (النَّصْبُ: الرَّفْعُ وَالرُّسُخُ)، (نَّصَبَ) بە مانای بەرز کردنەووە چەقاندن و داکو تان دى.

(۴) - ﴿وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾، ئایا سەرنجى زەوى نادەن، چۆن پانکراوە و راخراوە؟ (سَطَحَ الشَّيْءُ: سَوَّاهُ، وَمِنْهُ سَطَحَ الدَّارُ)، واتە: شتەكەى پىكخست، لەووەش (سَطَحَ الدَّارُ)، سەربانى خانوو، پى دەگوترى: (سَطَحَ).

ئێمە بە نەسبەت ئاسمانەووە، لە چەند شوێنىك، قسەمان لە بارەووە کردووە، بە تايبەت لە تەفسیری سوورەتى (الرَّحْمَن) دا: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾. بایكى تايبەتەمان لە بارەى گەردوون و ئاسمانەووە کردووە، لە بارەى چىایەکانیشەووە زۆرجاران باسمان کردووە، لە بارەى زەوىشەووە دىسان لە چەند جێئەك دا باسمان کردووە، بە تايبەت لە تەفسیری سوورەتى (يُونُس) داو، لە تەفسیری سوورەتى (فُصِّلَتْ) داو، لە چەند شوێنىكى دىكەشدا، لێرەش كورتە بایكى لە بارەى حوشترەووە دەكەین:

کورتە باسیک لە بارەی تایبەتمەندییەکانی حوشرەو

بەڕێزان!

بۆ ئەوەی فەرمانی خۆی بەرزو مەزەمان جێبەجێ بکەین، کورتەیک لە بارەی تایبەتمەندییەکانی حوشرەو دەخەینە ڕوو، خوا دەفەرموێ: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِلَهِ كَيْفَ خَلَقَ﴾، واتە: ئایا ئەماشای حوشران ناکەن، چۆن دروستکراون؟ ئایا سەرنبان ئەداوێ و لێیان ورد نەبوونەو تێیانەو رانەماون؟ ئنجا با تۆزیک لە حوشرەو پڕمێنین:

بە سەرنبانی تەفسیرەکان و، کۆمەڵیک سەرچاوەی دیکەیی تایبەت، پازدە (١٥) تایبەتمەندییەکانی حوشراندان بەدیکردوون، پێش ئەوەی بێمە سەر خستەڕووی پازدە تایبەتمەندییەکان، دەلیم: خوا سبحانە و تعالی لێردا دواي ئەوەی باسی هاتنی ڕۆژی داپۆشەری کرد، خەڵکی پۆلێن کرد، بۆ دوو کۆمەڵ:

کۆمەڵی یەکەم: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِيعَةٌ﴾ (٢) عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ (٣) تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً (٤) نَسْفَتٍ مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ (٥) لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ (٦) لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ (٧)﴾.

دوایی یەكسەر هاته سەر باسی کۆمەڵی دووهم: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ﴾ (٨) لَسَعِبًا رَاضِيَةً (٩) فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ (١٠) لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً (١١) فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ (١٢) فِيهَا مَرَرٌ مَرْفُوعَةٌ (١٣) وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ (١٤) وَنَارٌ مَصْفُوفَةٌ (١٥) وَزُرَّاقٌ مَبْنُوتَةٌ (١٦)﴾.

ئنجا یەكسەر فەرمووی: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِلَهِ كَيْفَ خَلَقَ﴾ (١٧) وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ (١٨) وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ (١٩)﴾، زانایان لە بارەی چۆنیەتی پیکەو پەپووەستبوونی ئەم ئایەتانە، بە ئایەتەکانی پێش خۆیانەو، زۆر قسەیان کردوون و، وا پێدەچێ باشتەین قسە ئەوەی:

دوای ئەوەی خوا باسی ئەو پۆژە دەکات، کە ناوی ناو: داپۆشەر (غاشية) و، هەموو شتێک دادەپۆشی، باسی کۆمەڵی یەکەمی کرد لە مەزقەکان، کە تووشی مەینەتی و سزاو ئازار دین، دوایی باسی کۆمەڵی دووەمی کرد، کە لە نازو نەعمەت و خۆشیدا دەبن، ئنجا باسی ئەوەی کرد کە ئیمە چۆن و بە چ پێوە کەدا لەو مەینەتیانە دەپاریزیین، کە ئەهلی دۆزەخ تووشیان دین و، چۆن لەو نازو نەعمەتانە بەهەرمەند دەبین کە خوای پەرورەدگاری بەخەشەر، بە برۆادارانیا ن دەبەخشی؟ بێگومان سەرەتا بەوەی بە راست و دروستی خوا بناسین و، خواش سبحانە و تعالی لە رووی دوو کتییەکیەو دەناسرێ:

أ- کتیی خۆیندراوەی کە قورئانە.

ب- کتیی بێناوی کە گەردوونە، خوا لە کتییە خۆیندراوەکەشیدا زۆر باسی کتییە بێناوەکی دەکات، باسی دیاردەو دیمەنەکانی دەکات، چۆنیەتی پێکەو بەیوەستبوونی ئەم کۆمەڵە ئایەتە موبارەکەو، ئایەتەکانی پێشوو، بەم شێوەیە.

ئێستاش با بێنە سەر خستە رووی تایبەتەندیەکانی حوشر، لە پازدە خال دا:

یەکەم: مەزق کاتێک سەرنجی حوشر دەدات، بەلای کەمەو: شەش سوودان دەبینی، هەلبەتە زیاتریش هەن، بەلام ئەو شەشەیان سەرەکیین:

۱/ حوشر گۆشتەکی دەخوری.

۲/ حوشر شیرەکی دەخوریتەو، بەرھەمی جوړاو جوړیشی لێ دروست دەکړن.

۳/ حوشر بۆ سواربوون بەکاردی.

۴/ حوشر بۆ بار لێنان بەکاردی.

۵/ حوشر جوانیی و پەونەقی تێدا یە.

۶/ حوشر تووک (وَبَر)ەکەشی بەسوودە، هەم جل و بەرگ و پۆشاک و، هەم کەلوپەلی دیکە لێ دروست دەکړی، وەک: بەرەو فەرش و گوریس و خورجین و جەوال و رەشمال و... هتد.

به لکو له هه ندیک له فره میشته کانی پیغه مبهری خوا ﷺ دا هاتوه، که خوشتر میزه کهشی وهک جوړیک له چاره سهر بو هه ندیک نه خوشی پیست، به کارده هیترئ.

کهواته: یه که مین تایه تمه ندیی خوشتر نه وه یه، که هه موو شتیکی به کاردی، بگره پاشه روکی خوشتر قشپله کهی تهویش وهک سووته مه نیی به کارده هیترئ و، ناگری پی ده کرتیه وه، کهواته: خوشتر هه موو شتیکی به کاردی: گوشتی، شیری، میزی، پاشه روکی، بارلیکردنی، سوار بوونی، تووکی، جوانیی.

دووه م: خوشتر قه باره کهی گونجاوه له گه ل نهو ژینگه یه ی تیدا ده بئ، خوشتر به زوړیی له بیابان و دهشت و چو لایی ده بئ، که ناوه دانیی که متر لئی، بو یه ش خوا سبحانه و تعالی خوشتری وا دروستکړدوه: قه باره یه کی گه وره ی هه بئ و، قه باره کهشی گونجاوه له گه ل نهو ژینگه یه دا که تیدایه، نه گه رنا نه سپ و ماین و گویندریژو هیستر، له بیابانی ملاویی دا جاری وایه که گه رده لولول هه لده کات، کویرو کوتر ده بئ و ههر ناتوان به پيدا پرون.

سییه م: خوشتر ده توانئ: (۱۷۰ - ۲۰۰) کیلو هه لبرگړئ، باری گه وره و قورس هه لبرگړئ و به خیراییش پیوه ی پروات.

چواره م: خیرا پویشتنی خوشتر، سه رسورپه پنه ره، له پوژیدا به لای که مه وه چل (۴۰) کم ریگا ده بری به باره وه، به باریکی (۱۷۰-۲۰۰) کیلویی و، له ههر سه عاتیکدا چوار کیلومه تر ده بری، واته: نه گه ر پوژئ ده (۱۰) سه عاتان پی بکات چل (۴۰) کم پی ده بری، به لام نهو خوشترانه ی بو سواریی به کاردین، چوار هینده خیران و شازده (۱۶) کم له سه عاتیکدا ده برن!

پینجه م: خوشتر یان نارده ق ههر ناکات، یان به که میی نارده ق ده کات و، لووتی خوشتر به زاریه وه په یوه سته و، کاتیک هه ناسه ده دا، زاری نهو ته راییه ی له هه ناسه یدا هه یه، چه پی ده کات، بو نه وه ی ته رایئ له جه سته ی نه چپته دهر.

شەشەم: مندالێکی گچکە دەتوانی حوشتەر یەخ بکات و باری بکات، ئەو ئازدە لە گەورە یە خوا وای خۆلقاندووە، بە ئاسانی دیتە ژێر بار، مندالێکی گچکە دەتوانی یەخی بدات، واتە: بیخات و باری بکات و، بچیتە سەر پشتی و بەکاری بیتی.

حەوتەم: حوشتەر هەموو شتێک دەخوات لە بیابان، تەنانەت شیریقیش، ئەو ڕووه کە ی کاتێک وشک دەبێ، پێی دەگوترێ: ﴿صَرِيعٌ﴾، هەندێک لە زانایان دەڵێن: شیریق و ﴿صَرِيعٌ﴾ هەریەکە و ھۆکاری ئەو جیاوازی زارەکانی زمانی عەرەبی (إختلاف لُهجات العربیة) ه، ئەویش بەھۆی ئەووە کە حوشتەر هەم زاری، هەم ددانەکانی، هەم لیوہەکانی، بەجۆرێکن هەموو جۆرە ڕووه کێکیان پێدەخوری، تەنانەت حوشتەر خۆرکەش و ھەر جۆرە ڕووه کێکی دیکەش، کە بە تەصەووری تۆ دادی و لە بیاباندا ھەیە، حوشتەر ھیچی لەبەر عاسی نابێ، هەموو شتێکی بۆ دەخوری، چونکە خوا سبحانە و تعالی ژینگە ی حوشتەر کە گێراوە بە بیابان، ھەرچی لە بیاباندا ھەیە، حوشتەر دەتوانی بیخوات و لێی بەھرمەند بێ، ھەر بۆیەش عەرەب بە حوشتەر یان گوێو: (سَفِينَةُ الصُّعْرَاء) وەك چۆن کەشتی لە ئیو ئاوو دەریادا ھەیە، حوشتەر یان ناویان ناو: کەشتی بیابان.

ھەشتەم: برژانگ و پێلۆوہەکانی چاوی حوشتەر ڕوون، بۆیەش کاتێک لە بیاباندا گەردەلوولی زۆر گەورە ھەڵدەکات، حوشتەر پێلۆوہەکانی چاوی و برژانگەکانی دا دەداتەووە، لەگەڵ ئەوەشدا ڕێیە دەبینی، چونکە برژانگ و پێلۆوہەکانی چاوی ڕوون، واتە: ڕێیە دەبینی، بەلام بە لێلی، گرنگ ئەوہیە ڕێگا دەبینی، کەچی ئازدە لەکانی دیکە، ئەگەر چاویان بنووقین، ڕی نابین، ئایا حوشتەر بۆچی خوا وای خۆلقاندووە؟ چونکە خوا سبحانە و تعالی دەزانێ کە لە بیاباندا گەردەلوول ھەڵدەکات، باوو بژ ھەڵدەکات و ئەو ەلە گەڵ خۆی دەبات، جاری وایە چاوی نابین، ئنجا خوا حوشتەر وای خۆلقاندووە، بەوہ ڕانەوہستی و پەکی نەکەوی، مەرووف دەتوانی چاوی بنووقینی و سواری حوشتەرە کە ی بێ، یاخود دەستی بە حوشتەرە کە یوہ بێ و بشروا، بەلام حوشتەر ئەگەر ڕاوەستابوایە، لەوی بە ھیلاک دەچوون، بۆیە حوشتەر چاوی بنووقینی و پێلۆوہەکانی چاوی ڕوون (شفاف) و، لە پشت پێلۆوہەکانیشەوہ چاوی دەبینی، تەنیا حوشتەر یان بەو شیوہیە.

نۆیهەم: حوشتەر، هەر کاتیک ویستی: هەم لووتی دادەخات، هەم گوێیەکانی دادەخات، هەم چاوەکانیشی دادەخات، بۆچی؟ لە کاتیکدا گەردەلوول بە تۆزو خۆل و لمەو، هەڵدەکات، ئەگەر حوشتەر لووت و گوێ و چاوەکانی دانەخات، بینگومان پڕ دەبن لە لم و تۆزو خۆل.

دەیهەم: پێیەکانی حوشتەر کە خوفیان پێ دەگوترێ، لە گوشت و چەرم پێکھاتوون، واتە: پێیەکانی حوشتەر تیسقانیان تێدانیە، مەگەر لە دیوی نیویدا، بۆیەش کاتیک حوشتەر پێ دادەنێ، پێیەکە ی بڵاودەبێتەو، بە پێچەوانەی کەرو هێسترو وڵاخەبەرەزەو، ئەوانە لەبەر ئەوەی (سم)یان هەن و، پێیان دەگوترێ: یەك سم، هەرەوھا ئاژەلەکانی دیکەش: گاو مانگاو گامیش و مەرو بز، پێیان دەگوترێ: دوو سم، ئەوانە لە لم دەچەقن، بەلام حوشتەر کە پێیەکە ی دادەنێ، بەهۆی نەرمییەو پان دەبێتەو، تاکو بە لم دا نەچێتە خوار.

یازدەیهەم: کلاوێ ئەژنۆی حوشترو، بەرسکی حوشتەر، پێستیکی رەق و وشکی هەیە، لە کاتی یەخ بووندا، کاتیک حوشتەر خۆی دەخاتە سەر زەوی، لەسەر ئەژنۆی و سینگ، پێستیکی قایم و پتەوو رەق و وشک بە بەرسکی و ئەژنۆیەکانیەو هەیە، بۆ ئەوەی نەسووتێ و، بەرگە ی گەرمایی و قورساییش بگرێ.

دوازدەیهەم: لەسەر دونگی حوشتەر چل (٤٠) کیلو چەوری هەیە، ئنجا ئەو دونگە ی لەسەر پشتیەتی لە کاتی برسێتیدا، ئەو چەورییە دێتەو ئیو خۆینی و بەکاری دێنێ، بۆ ئەوەی پەکی نەکەوێ، کاتیک خواردنی دەست نەکەوت.

سێزدەیهەم: لە کاتی تینوو یەتیدا، حوشتەر دەتوانێ سەدو سی (١٣٠) لیتر لە ماوێ دە (١٠) خولەکدا، ئاو بخواتەو، واتە (١/٣) ی هەموو کیشی خۆی، حوشتەر دەتوانێ (١/٣) ی کیشی خۆی ئاو بخواتەو، کە (١٣٠) لیترە! بۆ ئەوەی دوا یی کە دەروات بە بیابانداو ئاو نیە، چەند رۆژان دەپۆن و ئاو نیە، پەکی نەکەوێ، چونکە ئاوی زۆری هەلگرتووە لە جەستەیدا.

چواردەيەم: حوشتر لاقەكانى و مليشى زۆر درېژن، بۆ پرېنى رېڭاو بان و بهوۋى گەرمىي بىبابانەو نەسووتان، ھەر بۆيەش خوا حوشترى وا خولقاندوھ كە يەخ بېي، ھېچ ولاخىكى دىكە يەخ نابى بۆ بار، نەكەرو نە ھېسترو نە ولاخەبەرزە، ئەوانە ھېچيان يەخ نابن، ئەگەر گرېمان يەخېش بېن، لەوانەيە بە بارەكەيانەو ھەلنەستەو، بەلام حوشتر يەخېش دەبى و، دەشتوانى بەبارەو ھەلشستتەو، بە شېوہەكى زۆر رېڭ و ئەندازەيى (ھندسي) ھەلدەستتەو، نەك زۆر خۆى خوار بكتاھو و بارەكە بەسەر مى دابى، ياخود خۆى بەسەر پشتى دا بدات و بارەكە بەسەر كلكىدا بېتە خواري، بەلكو بەرېكىي ھەلدەستتەو.

پازدەيەم: گەدەي حوشتر چوار بۆشايى ھەن، بۆيەش حوشتر زۆر بە خېرايى ئالف و گيا دەخوات، بەلام دوايى كاويژ دەكات كە بە غەرەبىي (إجترار) ي پى دەلېن، واتە: ئەو خواردنەي بە خېرايى خواردوويەتى، دوايى بە شېنەي دەيھېتتەو و جاريكى دىكە دەيجوۋى، بۆ ئەوہى باش ھەرس بېي، حوشتر دەتوانى (۶ - ۱۰) رۆژ بەبى ئاوو خواردن بژى و بە بىاباندا بروات، كاتى خۆى لە جەنگى يەرمووكدا خاليدى كوپى وەليد خوا لىي رازيىي سۇپايەكەي لە غېراقەو ېرد بۆ شام، بە سوارى حوشترەكانيان، ديارە حوشترەكانيان تېنو و كر دوون و دوايى ئاويان داون و، خواردنيان پېداون، ئنجا رۆيشتوون و دە (۱۰) رۆژيان پېچوون، لە نىوان غېراق و شام دا، تاكو گەيشتە مەنزل، بى ئەوہى ئەو حوشترانە ئاو بخۆنەو، ياخود خواردنېك بخۆن.

كەواتە: كە خوا دەفەر موۋى: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْآيِلِ كَيْفَ خُلِفَتْ﴾، ئايا سەرئىجى حوشترەكان نادەن، چۆن دروست بوون؟ ئېمە ئەو پازدە (۱۵) خالەمان وەك پازدە تايبەئەندىي خستوونەروو، كە تەنيا لە حوشتردا ھەن، بەلام بېگومان دەگونجى لە بارەي حوشترەو تايبەئەندىي دىكەش بخرىنەروو.

مەسەلەى چۈرەم و كۆتايى:

فەرمانكردنى خوا بە پىغەمبەرەكەى ﷺ كە بەردەوام بى لەسەر ئامۇڭگارىى
كردن و بىر خستنهوى خۆى، چونكە ئەو دەسەلاتى بەسەرياندا نىە، بە زۆر
مسولمانيان بكات، ئەوہى بىپرواش بى، خوا سزاي ھەرە گەورەى دەدات،
گەرانەوہش تەنيا بۆ لاي خوايەو، لىپرسىنەوہش تەنيا مافى خوايە سبحانە و
تعالى:

خوا دەفەرەمۆى: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾ (۱۱) ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾ (۱۲)
﴿إِلَّا مَن تَوَلَّى وَكَفَرَ﴾ (۱۳) ﴿فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾ (۱۴) ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ﴾ (۱۵) ﴿ثُمَّ إِنَّ
عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾ (۱۶)

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانه، لە شەش بىرگەدا:

(۱) - ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾، بىريان بىخەوہو ئامۇڭگاريان بکە، تۆ تەنيا
بىرخەرەوہى، خوا بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرەمۆى: ﴿فَذَكِّرْ﴾، ئنجا بىريان
بىخەوہو، ئامۇڭگاريان بکە، رىنمايان بكات، ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾، تۆ تەنيا
بىرخەرەوہو ئامۇڭگاريىكارو رىنمايىكارى، لىرەدا پىتى (ف) لە ﴿فَذَكِّرْ﴾ دا: (فَصِيحَةٌ
تَفْرِيعٌ عَلَىٰ مُحْضَلٍّ مَّا سَبَقَ مِنْ أَوَّلِ السُّورَةِ، وَالْأَمْرُ مُسْتَعْمَلٌ فِي طَلَبِ الْإِسْتِمْرَارِ وَالِدَوَامِ)،
(ف) پوونكەرەوہىو ئەوہى دى، بنىاتى دەئىتەوہ لەسەر ئەوہى پابردوہ، ھەر لە
سەرەتاي سوورەتەكەوہو، فەرمانەكەش بۆ داواكردنى بەردەوامىيە، يانى: حال كە بەو
شىوہىە باسماں كرد، تۆ بەردەوامبە لەسەر بىرخستنهوہ، چونكە تەنيا ئەركت برىتيە لە
بىرخستنهوہو ئامۇڭگاريىكردن.

(۲) - ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾، تۆ زال و بالادەست نى بەسەريانەوہ، ئەمە بە دوو
جۆر خويىندراوہتەوہ، ھەم بە (ص) ھەم بە (س): ﴿بِمُصَيِّرٍ﴾ و (مُصَيِّرٍ)، ﴿لَسْتَ

عَلَيْهِمْ بِمُصِيطِرٍ ﴿٤﴾ (أَيُّ: لَسْتُ عَلَيْهِمْ مُهَيِّمًا وَلَا مُجْبِرًا وَلَا مُكْرِهًا)، تۆ دەسلەتتە بەسەرياندا نيهو ناچارکەرو زۆر لیکەریان نی، بەلکو تۆ تەنیا ئەرکت ئەوهیه بیریان بخهیهوهو ئامۆژگارییان بکهی، وریایان بکهیهوهو تییان بگهیهنی.

له قورئاندا وشەکانی: (ذَكَرَ وَ تَذَكَّرَ وَ ذَكَرَ وَ تَذَكَّرَ) زۆر ھاتوون، جارانی دیکەش باسماں کردو، کە ھیکمەتەکە ی ئەوهیه خۆی کاربەجی مروۆی وا خولقاندو، ئەو راستییانە ی دوایی لە پێی وەھییەو دەیاننێری و دایاندەبەزێتی، ناخ و زگماکی مروۆ پێیان ئاشنایە، کەواتە: پێغەمبەرەن و جێگران و شوێنکەوتووانی پێغەمبەرەن، ئەرکیان ئەوهیه ئەو راستییانە بیر خەلک بخەنەو، بێخەنەو بەرچاویان، چونکە زگماک و ناخیان بەو راستییانە ئاشنایە دەیانناسی، گرنگ ئەوهیه ئەو راستییانەیان بخێنەو بەرچاو، بەلام بێگومان کە خواریسک و زگماکی مروۆ راستییەکانی کە لە پێی وەھییەو دین، دەیانناسی، بە شیۆی گشتیی دەیانناسی و، مانای وانە - وەک بە ھەلە بەشیک لە ئەھلی تەسەووف گوتوویانە ئەگەر بێت و مروۆ خۆی پاک و چاک بکات، پێویستی بە وەھیی ناکات! بەلکو مروۆ کاتیک خۆی پاک و چاک دەکات، ئامادەیی تەواوی دەبی، کە ئەوهی وەھیی دەیفەرموی، وەریبگری، ئەک ئەوهی وەھیی دەیفەرموی، بیزانی، بەلێ، بنچینەو ریشەکانی ئەو راستییانە ی وەھیی دەیانفەرموی، خواریسک و ناخی مروۆ پێیان ئاشنایە، بەلام وردەکارییەکانی و درێژەکە ی، تەنانەت پێغەمبەراییش کە خاوەنی پاکترین زگماک و ناخ بوون، پەییان بەو راستییانە نەبردو کە لە پێی وەھییەو نەبی، نازانین.

(۳) - ﴿إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ﴾، مەگەر کەسیک کە پشتی ھەلکردو و بێروا بوو.

ئەمە زانیان دوو واتایان بو لیکدانو: ھە

بەکەم: گوتوویانە: ﴿إِلَّا﴾، بە مانای بەلام (لکین) ھ، یانی: (لَكِنْ مَنْ تَوَلَّى وَاسْتَمَرَ عَلَى كُفْرِهِ يَعْذِبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ)، بەلام کەسیک کە پشتی ھەلکردو و لەسەر بێروایی بەردەوام بوو، خوا سزای ھەرە سەختی دەدا.

بهم واتاهش ټه و هه لاواردنه ده بټته هه لاوردنیکى داپړاو (إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ)، يافى: ټو به سه ريانوه زورليکار نى و، ناتوانى به زور پرويان پټ بهينى، جگه له وهى پشت هه لده کاو بټپړوا ده بټ، نجا تايا پټغه مبه رى خوا ﷻ زور له وان ده کات؟ نه خټر، بويه هه لاوړدراو (مستثنى) به شټک نيه له لټه لاوړدراو (مُستثنى مِنْهُ)، چونکه پټغه مبه ر ﷻ که به گشتى زورليکارى خه لک نيه، نه وانه ي که پشت هه لده کهن و بټپړوا ده بن، زور ليکارى نه وانش هه ر نيه، که واته: نه وان به شټک نين له وانه ي پټشى، بويه پټى ده گوتړى: هه لاوردنیکى داپړاو.

دووه م: گوتوو يانه: (إِلَّا) هه ر نامړازى هه لاواردنه و هه لاوردنیکى په يوه ست (إِسْتِثْنَاءٌ مُتَّصِلٌ) ه، (مُستثنى مِنَ الْمَفْعُولِ الْمَحْذُوفِ فِي قَدَرٍ، وَالتَّقْدِيرُ قَدَرُ النَّاسِ، إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ، إِذْ تَذَكَّرْتَهُ لَا قَائِدَةَ فِيهَا فَهِيَ لَعْنٌ)، واته: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾، دواى که ده فهرموى: ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾، ټه مه رسته يه کى نټواخنه، (جُمْلَةٌ مُعَرَّضَةٌ)، نجا وه ک تهاوکردنى چه مک و واتاى: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾، فهرموويه تى: ﴿إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ﴾، هه لاواردنه که له به رکارى قرټينراوى (ذکر) ه، که به مجوره يه: ﴿فَذَكِّرِ النَّاسَ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ﴾، خه لک ناگاداريکه وه و ريانان بکه وه، بير خه لک بهينه وه، جگه له وانه ي پشتيان هه لکردوه و بټپړوان (نه وانه لټيان گه رى) چونکه بيرخستنه وهى وان سوودى نيه و شټکى پووچه و، کاتى خوت به وانه وه به فېرؤ مه ده، وه ک له سوورتهى (النجم) دا ده فهرموى: ﴿فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ ۱۹، واته: پشت هه لکه و وازيننه له وانه ي پشت له به رنامه و يادى ټيمه ده کهن و، ته نيا ژيانى دنيايان ده وى، واته: ليکدانه وهى دووه م وه ک چه مک و واتاى ټه و نايه ته ي سوورتهى (النجم) وايه.

منيش ټه م واتايه ي دووه م زياتر به دلوه ده نووسن: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾، نجا: ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾، ټه مه رسته يه کى نټواخنه کړاوه، نجا: ﴿إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ﴾، واته: جگه له وهى پشتى هه لکردوه و بټپړوايه وازى لى بټنه و بؤ خوا لټى گه رى.

۴- ﴿فَعَذَّبَهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾، خوا سزای هه‌ره گه‌وره‌ی ده‌دا.

له‌ کۆتایی دا‌ خوا‌ی به‌رزو با‌لاده‌ست ده‌فه‌رمو‌ی:

۵- ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ﴾، به‌ د‌ل‌نیایی گه‌رانه‌وه‌یان ته‌نیا بۆ لای ئیمه‌یه، (الإِيَابُ: الرَّجُوعُ، أَبْ يُؤْبَ أُوبًا، وَإِيَابًا)، واته: گه‌راپه‌وه، ده‌گه‌ریته‌وه، گه‌رانه‌وه، گه‌رانه‌وه‌یان ته‌نیا بۆ لای ئیمه‌یه.

۶- ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾، ئنجا به‌ د‌ل‌نیایی لێپرسینه‌وه‌شیا‌ن ته‌نیا له‌سه‌ر ئیمه‌یه، لێره‌دا: ﴿ثُمَّ﴾: (لِلتَّارِخِي الرَّثْبِي، فَمَحَاسِبُهُمْ تُشْبِهُ حَقًّا أَوْجَبَهُ اللَّهُ عَلَى نَفْسِهِ)، ﴿ثُمَّ﴾ بۆ به‌دوا‌هات‌نی پله‌پله‌یه، چونکه لێپرسینه‌وه‌ی وان (هی مرو‌ف‌ه‌کان)، وه‌ک هه‌قیکه‌ خوا له‌سه‌ر خو‌ی پێویستی کرد‌ب‌ی.

چوار هه‌لوه‌سته له‌ ئاقار ئه‌و شه‌ش ئایه‌ته‌ی کۆتایی (الغاشیة) دا:

یه‌که‌م: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ته‌نیا ئه‌رکی گه‌یاند‌نی په‌یامی خوا‌یه: خوا س‌بحانه و ته‌الی به‌ پێغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾، مادام حا‌ل به‌و شی‌وه‌یه که‌ با‌سمان‌کرد له‌ را‌برد‌وودا، تۆ له‌سه‌ر بیر‌خسته‌وه‌وه‌ ئامو‌ژگاری و پ‌رێنمایی کرد‌نی خو‌ت به‌رده‌وام به، چونکه تۆ ته‌نیا ئه‌رک‌ت ئه‌وه‌یه، وه‌ک له‌ شو‌ئنی دیکه‌دا ده‌فه‌رمو‌ی:

ا- ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَعُ﴾ (۱۸) الشوری، واته: تۆ ته‌نیا را‌گه‌یاند‌نت له‌سه‌ره.

ب- یان ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَعُ الْمُبِينُ﴾ (۱۹) النور، پێغه‌مبه‌ر ته‌نیا را‌گه‌یاند‌نی پ‌روونی له‌سه‌ره.

ج- یان ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَعُ الْمُبِينُ﴾ (۲۰) النحل، ئایا پێغه‌مبه‌ران ته‌نیا گه‌یاند‌نی پ‌روونیا‌ن له‌سه‌ر نیه؟

﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾، تۆ به‌سه‌ر ئه‌واندا ز‌ا‌ل نی، واته: تۆ ناچار‌که‌رو ز‌و‌ر لێکه‌ریان نی، به‌سه‌ردا سه‌پێنه‌ریان نی، ئی‌مان و ئیسلامیا‌ن به‌سه‌ردا به‌سه‌پێنی،

ئەۋە ئەرکی تۆ نىيە، كەۋاتە: تۆ بېريان بىخەۋە تەنيا بىرخەرەۋە، ﴿إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكُفَّرَ﴾، جگە لەوانەى پىشتيان ھەلکەردوۋە بېپروا بوون، واتە: لەسەر پىشتەلکەردن و پرو ۋە چەرخاندن لە پەيامى خوا، لە تۆ، بەردەوامن، لەسەر بېپروايى بەردەوامن، ئەوانە بۆ خوا لى گەرى، ﴿فَعَذَّبَهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾، خوا سېحانە و تعالى سزاي گەورەترى دەدا، سزاي گەورەترىيان دەدا.

دوۋەم: سزاي گچکەو گەورەتر چىن؟

سزاي گچکە لە ژيانى دنياشدا دەگونجى ھەبى، كە برىتيە لە نەخۆشى و ئازارو ناپەھەتتى، ھەرۋەھا ئازاردان و سزادرايان بە دەستى مسولمانان لە كاتى پرو بە پرو بوونەۋەدا، لە سوورەتى: (السجدة) ش دا خواى پەرۋەردگار باسى سزاي گچکەو سزاي گەورە دەكات، دەفەرموى: ﴿وَلَنَذِقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذَىٰ ذَوْنُ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (۲۱)، واتە: بە دنيايى لە ئازارى گچكەيان پى دەچىژىن، پىش سزادانى گەورەتر، {سزادانى نيزىكترىيان دەدەين، (ھى گچكە)، پىش سزادانى گەورەترو دوور، كە لە پۆژى دوايىدايە}، بەلكو بگەرېنەۋە.

تېمە كاتى خۆى لە تەفسىرگەردنى سوورەتى: (السجدة) دا باسما كەردو، كە دەگونجى سزادانى گچكە مەبەست پى نەخۆشى بى، ناخۆشى بى، گرفتارى و ناپەھەتتىەكان بى، كە لە دنيا دا دېنە پى مروڤەكان، ياخود مەبەست پى ئەۋەبى كە بېپروايان بە دەستى خەلكى ئىسلام لە كاتى جەنگ و پروبە پروبوونەۋەدا، تووشى سزاو ئازارو مەينەتتى بى، كە ئەمەش دەپىتە ئىجازىكى مېژوويى و ھەۋالدىان بە ناديار، كە مسولمانان لەو كاتەدا لە مەككەدا چەوسىتارۋە، خواش فەرموويەتى: كاتىك دى تېمە سزاي نيزىكترى گچكەترىيان پى بچىژىن، پىش سزاي گەورەتر، كە لە پۆژى دوايىدا بويان دېتە پىش!

سۈبھەم: گەر ئانەو ەبەس بۇ لای خواو لئېرسىنەو ەش ەەر لەسەر وىە:

كە دەفەر موى: ﴿ اِنَّ اِلَيْنَا اِيَابَهُمْ ۝۲۵ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝۲۶ ﴾، بە دئىايى گەر ئانەو ەيان تەنيا بۇ لای ئىمەيە (بە ەىچ لای دىكە دا ناپۇن) و لئېرسىنەو ەشيان تەنيا لەسەر ئىمەيە، كەسى دىكە لئىيان ناپرسىتەو ە، تەنيا بە دىھىنەرو پەرورە دگارو خاوە نىيان لئىيان دە پرسىتەو ە.

و ەك لە ەەندىك لە كىتەبەكانى خۇمدا باسەم كىردو ە^(۱)، ئەم راسىتىيە زۆر گرنگە خەلكى ئىسلام لە ەەقل و دلىاندا زۆر درەوشاوە بى و، وا نەزانن ژيانى دنيا جىگای ئەو ەيە تەصفىيەى حىسابى تىدا بىكرى و، جىي ئەو ەيە ەەر كەسىك خراپەيەكى كىر، كوفرى كىر، شىركى كىر، نىفاقى كىر، تاوانى كىر، لەو تاوانانەى كە پەيوەندىيان بە ئىوان خۇى و خواوە ەيە، ئەك زىانيان بۇ خەلك ەبى، ئەو ەبى سزا بدرى! چونكە جگە لەو تاوانانەى زىانيان بۇ خەلك ەيەو كۆمەلگا دەشىوئىن، ئىسلام سزای دنىايى دانەناو ە بۇ ەىچ كام لەو گوناھانەى دىكە، بەلام:

۱- كەسىك كە ژىنى خەلك بخاتە مەترسىيەو ە، خوا سزای بۇ داناو ە: ﴿ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ ۝۱۷۹ ﴾ البقرة.

۲- كەسىك مال و سامانى خەلك بخاتە مەترسىيەو ە، خوا ەم سزای رىگرى، ەم سزای دزى بۇ داناو ە.

۳- كەسىك وەچەو نامووسى خەلك بخاتە مەترسىيەو ە، خوا سزای زىناى بۇ داناو ە.

۴- كەسىك زىان بگەيەئى بە ئاپروو و كەرامەتى خەلك، خوا سزای بوختانكرن بە داوئىنسى بۇ داناو ە.

(۱) پروانە: كىتەبى دواز دەيەم لە: (موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) و، كىتەبى: (چەند مەسەلەيەكى باوى سەردەم)، بەشى يەكەم: بنەمايەكانى تەبايى و پىكەو ە ژيان لە قورئان دا، چاپى شەشەم

۵- كەسك ھېمىنى و ئاساشى خەلك بختە مەترسىيەوہ خواى دادگەر سزای بۆ داناوہ. ھەندىك لە زانايانىش دەلین: سزای مەيخۆريش خواى كاربه جى دایناوہ، لە ڤى پىغەمبەرەوہ ﷺ، بەلام ڤای راستر ئەوہیە كە ئەوہ زیاتر بە كۆشش و ئىجتىھادو تىفكرىنى ھاوہلان بووہ، بۆیە پىشى چل (۴۰) قامچىيان لىداوہ، دواىي كروویانەتە ھەشتا (۸۰)، دواى ئەوہى خەلك لەسەرى بەردەوام بووہ.

كەواتە: ئەو سزایە ملکہ چە بۆ سیاسەت و تىگەيشتنى حوكمرانان، ئەوانەى كۆمەلگای مسولمان بەرپوہ دەبەن، بەلئى جگە لەو تاوانانەى زیان دەگەینەن بە ڤووحى خەلك، بە مال و سامانى خەلك، بە نەسل و وەچەيان، بە ئابروو و كەرامەتيان، بە ھېمىنى و ئاساشيان، جگە لەوانە، خوا بۆ ھىچ گوناھىك سزایەكى دىكەى ديارىيكرای دانەناوہ لە قورئاندا، ھەرۋەھا پىغەمبەريش ﷺ لە رىبازى خۆيدا، تيمە لە تەفسىرى سوورەتى (النور)دا لە بارەى سزای داوئىيسىيەوہ قسەمان كردوہ كە پىغەمبەرى خوا ﷺ كاتى خۆى كەسانىك كە زىنايان كردوہ، بەرد بارانى كردوون تاكو مردن، بەلام پىم واہە ئەو ڤايە راسترە كە دواىي حوكمى يەكجارەكىي لە ئىسلامدا لە بارەى سزای زىناوہ، ئەوہیە كە خوا لە سوورەتى (النور)دا باسى كردوہ: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدًا﴾

بۆ مەسەلەى ھەلگەڤانەوہش لە ئىسلام دا، لە تەفسىرى سوورەتى (محمد) و، لە ھەندىك شوئى دىكەشدا باسمان كردوہ، سزایەكى ديارىيكرای نيە لە قورئانداو، لە سوننەتى پىغەمەريش ﷺ سزایەكى قەتعى و ديارىيكرای نيە، بۆیە زانايان ئىجتىھاديان كردوہ، بە نەسبەت سزای كەسانىكەوہ كە لە ئىسلام ھەلگەڤاونوہ، لە شوئى خۆيدا بە درژىي باسمان كردوہ، لە مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلي في كتاب الله)^(۱)دا.

کهواته: پټویسته تهوه مان له بهر چا وړوون بڼی، که ئیسلام هاتوه کۆمه لځایه کی پاک و چاک و راست، دروست بکات و، سزا به پټنځی به سهر تهوانده که زیان به ژیاڼی خه لک ده گیه نن، به نه سل و وه چه ی خه لک، به ئاپرو و که پامه تی خه لک، به مال و سامانی خه لک، به هیمنی و ئاسایشی خه لک، به لام شته کانی دیکه، خوای پهره وردگار خه لکیان پټی تاقی ده کاته وه، ته گهر بیت و ته وانه پاریزراو نه بن: ژیاڼی خه لک نامووسی خه لک، ئاپرو و که پامه تیان، مال و سامانیان، هیمنی و ئاسایشیان، کۆمه لگا تیکده چن، به لام خه لک به کوفرو ئیمان هوه پټکه وه ده ژین، بویه له سهر بیروای ئیسلام سزایه کی دیاریکراوی نیه، له کۆمه لځای په که می پټغه مبریش ﷺ دا جووله که کان هه بوون، هه ندیک نه صرانی هه بوون، هه ندیک له هاو به شدانه ران هه بوون، مونافقه کان هه بوون، شان به شانی مسولمانان و پټکه وه ده ژیان.

حاله تی ته باییش به رده وام بوو، هه تا جووله که کان په یمانان شکاندو په یمانان هه لوه شانده وه، پټغه مبریش ﷺ ته وهی په یمانی ده شکاند، سزای ده دات، له سهر په یمان شکاندنی، نه ک له سهر کوفری، ته گهر نه گهر له سهر کوفر بووایه له سهره تاوه سزای ده دان، ته مه راستیه کی گرنه، پټویسته بیزانین و خوای پهره وردگار لیره داو له چهند جیه کی دیکه ی قورئاندا ورونی کردوته وه.

چواره م: ناگونجی تهو ئایه ته نه سخ کرایته وه:

ته وهی له هه ندیک له تهفسیره کاند هیه، که ته ئایه ته نه سخ کراوته وه، به ئایه تی شمشیر (سیف)، که ئایه تی (سيف) له قورئاندا هه ر نیه، وشه ی (سيف) له قورئاندا هه ر نه هاتوه و، مه به ستیان له ئایه تی ژماره (۵) ی سوورپه تی (التوبة) یه، که له کاتی تهفسیرکردنی تهو سوورپه ته دا، به ته فصیل قسه مان لیکردوه و گوتوومانه: سه رجهم تهو قسانه ی که فلان ئایه ته نه سخ بوته وه،

چۈنكى باسى ئەو دەكات: لېيوردنت ھەبى، چاۋپۇشىيىت ھەبى، سىنگ فراۋان و لېيوردە بە! ئەو قىسانە ھېچيان پىشت ئەستور نىن بە ھىچ بەلگەيەك، ئەم قورئانەي ئىستا لەبەر دەستى ئىمە داىە، ئەم موصحفە موبارەكە، يەك ئايەتىشى تىدانىە، بگرە يەك رستەشى تىدانىە، كارى پىنەكرى، زانايانىش كە كاتى خۇي ئىينو عەبباس و جگە لە ئەویش (خوالە خۇي و بابى پارى بى)، وشەي: نەسخ (نسخ)يان بەكارھىناو، وەك لە كىتېبى قورئانى مەزن (قورئانى مەزن لە نۆزدە تەوھردا)^(۱) گوتوومانە، مەبەستيان چەند شىتېك بوو:

۱- ھوكمىك كە بە گشتىي (عام) ھاتو، دوايى تايەتكراو بە ھەندىك لە چەمكەكانىەو.

۲- ھوكمىك كە بە پەھايى (مطلق) ھاتو، دوايى بەنددار (مقيّد) كراو.

۳- مەبەستيان پىي روونكرنەوھى ھوكمىك بوو، كە پىشتەر بە كورتىي ھاتو.

۴- مەبەستيان پىي پلە پلەيى (تدرج) بوو.

بەلام مەبەستيان ئەو بى كە ئايەتتەك ھاتو، دوايى ئايەتتىكى دىكە ئەوھى لىبردو، شتى وا لە قورئان دا نىو، گرېمان ھاوھلىكىش، ياخود زانايەكىش شىتېكى واى گوتېي، پاى خۇي بوو، پاى راست، پاىەك كە پىمان واىە لەگەل پىگەي بەرزى قورئاندا بگونجى، ھەر ئەوھىە كە ئەم قورئانە، ئەم موصحفەي ئىستا لەبەر دەستمان داىە، يەك ئايەت و يەك رستەشى تىدانىە، كارى پىنەكرى و ھوكمەكەي ھەلۋەشابىتەو.

لە خۇاي بەرزى مەزن داواكارىن ھەرچى زياتر يارمەتېيمان بدات، قوولترو فراوانترو باشترو راستر، لە قورئان تىبگەين و، چاكتەر بە پىيازى پىغەمبەرى خاتەمەو ﷺ پابەند بىن، بىگومان پىيازى پىغەمبەرىش ﷺ ھەر برىتە لە بەرجەستە كوردنى قورئان لە ژيانى تاكىي و خىزانىي و كۆمەلایەتىي و سياسىي

(۱) شاينى باسە ئەو كىتېبە لە چابى دووھم دا كراو تە (پىشەكى گشتىي) كۆي ئەم تەفسىرە و دەخرىتە بەرگى يەكەمەو.

و خۆیدا، خوای بەخشەر یارمەتی ئیمەش بەدات ھەرچی زیاتر کارلێک بکەین
 لەگەڵ قورئاندا، تاکو لە دنیا دا ژيانێکی پاک و چاک و راست و دروستان ھەبێ
 و، لە دوا پوژیشدا سەربەرزو سەرفراز بین.
 لێرەشدا کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (الغاشية) دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فسیری سوورہ تی

الفَجْرِ

دەستپێک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (۲) ی مانگی (ذی الحِجَّة)، واتە: مانگی (۱۲) ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچی، بە رانبەر (۲۳) ی تەمموز، واتە: مانگی (۷) ی سالی (۲۰۲۰) ی زاینییه، خوا پشتیوان بێ، دەست دەکەین، بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الفَجْر).

سەرەتاش پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە ھەوت برگەدا دەکەین، وەك چوارچێوە و ھێڵ گشتییەکانی و، ناساندنی، بەر لەوێ بچینە نێو وردەکارییەکانی شیکردنەوە و ڕوونکردنەوەی چەمکی ئایەتە بە پێزەکانی:

پێناسەی سوورەتی (الفَجْر) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا ناوی سوورەتی (الفَجْر) ی، بەبێ پیتی (و) بوو بە کارھێنراوە، چونکە سوورەتەكە ئاوا دەست پێدەكات: ﴿وَالْفَجْرِ ۝۱﴾، بەلام لە ناوەكەیدا (و) ەكە نەھاتوہ.

دووەم: شوێنی دابەزینی:

تێکرای زانایان لە سەر مەككەیی بوونی یەك دەنگن، تەنیا (إِبْنُ عَطِيَّة)، لە تەفسیرەكە ی خۆیدا: (التَّحْرِيرِ الْوَجِيزِ فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ الْعَزِيزِ) لە (أَبُو عَمْرٍو الدَّانِي) یەوہ ھیناویەتی، كە ھەندێك لە زانایان ئەم سوورەتە موبارەكەیان بە

مه‌دینه‌یی داناوه، به‌لام به‌لکه‌یه‌کی وا ئەم قسه‌یه پشتراست ناکاته‌وه، له‌وه باره‌وه‌ش که ئەم سووره‌ته موباره‌که له مه‌ککه دابه‌زیوه، ئەم گێردراوه‌یه هه‌یه:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْفَجْرِ مِثْلَةَ {أُورْدَةِ السَّيْطَانِ فِي «الدَّرِّ الْمَنْشُورِ»: ج ۸، ص ۴۹۷، وَنَسَبَهُ لِابْنِ الضَّرِيرِ وَابْنِ مَرْدَوَيْهِ وَابْنِ مَرْدَوَيْهِ وَابْنِ مَرْدَوَيْهِ، وَقَالَ: وَأَخْرَجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزَّبِيرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: أَنْزَلَتْ وَالْفَجْرِ مِثْلَةَ، وَأَخْرَجَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: أَنْزَلَتْ سُورَةُ الْفَجْرِ مِثْلَةَ، الْإِسْتِعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ، ج ۳، ص ۵۱۱}.

واته: عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری عه‌باس ر‌ض‌ی‌ه‌و، گو‌توویه‌تی: سووره‌تی (والفجر) له مه‌ککه دابه‌یه‌وه.

هه‌روه‌ها (السیوطی) پ‌ل‌یداوه‌ته لای (ابن م‌ردویه) که هه‌مان قسه‌ی له عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری زوبه‌یره‌وه ر‌ض‌ی‌ه‌و، ه‌ین‌اوه‌و گو‌توویه‌تی: سووره‌تی (والفجر) له مه‌ککه دابه‌زیوه، دیسان (ابن م‌ردویه) له دایک‌مان ع‌ائ‌شه‌وه (خوا ل‌ئی پ‌ازی ب‌ی) ه‌ین‌اویه‌تی، گو‌توویه‌تی: سووره‌تی (الفجر) له مه‌ککه دابه‌زیوه.

س‌یه‌م: ر‌یزبه‌ندی له مو‌صحف و له دابه‌زین دا:

ئ‌هم سووره‌ته موباره‌که (الفجر)، له (م‌صحف) دا ژماره‌که‌ی (۸۹)‌یه‌وه، له دابه‌زین‌شدا ژماره‌که‌ی (۱۰)‌یه، پ‌یش سووره‌تی (الضحی‌و)، دوا‌ی سووره‌تی (الل‌یل) دابه‌زیوه، ئ‌ه‌وه پ‌ای ژماره‌یه‌کی زۆر له زانایانه.

چواره‌م: ژماره‌ی ئ‌ایه‌ته‌کانی:

زانایان س‌ی ژماره‌یان بو‌ دانا‌ون: أ- (أَهْلُ الْكُوفَةِ وَالشَّامِ)، گو‌توویانه: س‌یی (۳۰) ئ‌ایه‌ته.

ب- بەلّام (أَهْلُ الْمَدِينَةِ وَمَكَّةَ) زانایانی ئەو دوو شارە موبارەكە، گوتوو یانە: سێی و دوو (۳۲) ئایەتە.

ج- (أَهْلُ الْبَصْرَةِ) ش بە بیست و نۆ (۲۹) یان داناو.

بەلّام زیاتر ژمارە ی سێی (۳۰) تەبەننێی کراوە، بۆ ئایەتەکانی ئەم سوورەتە موبارەكە.

پێنجەم: نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە چوار تەوہران دەگرێتە خۆی:

۱- پێنج سوێندی خۆی بەرزێ مەزن لە ئایەتەکانی: (۱ - ۵) دا: ﴿وَالْفَجْرِ ۝۱﴾ و ﴿لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۝۲﴾

۲- باسی فەوتنێرانی ھەرسێک گەلی: عادو سەموودو فیرعەون و شوئیکەوتووہەکانی، دوای یاخیبوون و سەرکێشییان، خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ سەر و قامچیەکی لە سزای خۆی لێدان، ئەمەش نۆ ئایەتەکانی: (۶ - ۱۴) ی گرتۆتەو.

۳- باسی مەرووفی بێبرواو دوور لە خوا، لە کاتی ھات و نەھاتی دنیاییداو، سەرزنشتی خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ بۆی، لەسەر بێرکردنەوێ چەوت و ھەلە، کە ئەگەر ھاتی بوو، پێی وایە خوا لێی رازیبوو، ئەگەر نەھاتی بوو - لە پرووی ماددیەو - پێی وایە خوا لێی توورپە، خواش ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ﴾ بەرپەرچی ئەو بیرو بۆچوونە ھەلەلە دەداتەو، ئەمەش شەش ئایەتەکانی: (۱۵ - ۲۰) ی گرتۆتەو.

۴- باسی ئاخیر زەمان و قیامەت و، سەرەنجامی ھەر کام لە مەرووفی بێبرواو، مەرووفی بێبرواری دڵ و دەروون ئۆقرە گرتوو و دامەزراو لەسەر بەندایەتی بۆ خوا، ئەمەش دە (۲۱ - ۳۰) ی گرتۆتەو.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

چەند شتێک ئەم سوورەتە جیادەکەنەوێ لە سوورەتەکانی دیکەو، کەسایەتییهکی تاییەتی پێدەبەخشن، تێمەش حەوت تاییەتمەندییمان تێیدا. کەوتووێ بەرچاو:

۱- ئەو پێنج سویندە تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون، ئەو پێنج سویندە ی لە ئایەتەکانی: (۱ - ۵) داهاوون.

۲- پێناسە ی گەلی عاد بە (إِرم)، کە دەفەرموێ: ﴿إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ﴾، لە ئایەتی ژمارە (۷) دا تەنیا لەم سوورەتەدا بەو شێوەیە هاتو، ئەگەرنا باسی فەوتێترانی عاد دوای ئەوێ پێغەمبەری خوا هوود (هَوْدَ) بۆ لایان ڕەوانکراو، لە زۆر لە ئایەتەکانی قورئاندا هاتو.

۳- وەسفی فیرعەون بە: ﴿ذی الْأَوْتَارِ﴾، لە ئایەتی ژمارە (۱۰) دا، واته: فیرعەونی خاوەن وەتەدەکان، کە دوایی باس دەکەین: ﴿الْأَوْتَارِ﴾ چەند واتایەکی هەن:

أ- دەگونجی مەبەست پێیان هەپەمەکانی میسر بێ.

ب- دەگونجی مەبەست پێیان سینگ و گۆلمیخ بێ.

ج- دەگونجی مەبەست پێیان سەربازەکان سوپایەکە ی فیرعەون بێ.

۴- باسی مەرووفی بێبڕوا لە کاتی هات و نەهاتدا، کە لە کاتی هاتی ماددییدا، زۆر دڵخۆش دەبێ و پێی وایە خواش لێی رازییە، بەلام لە کاتی نەهاتدا، دڵتەنگ دەبێ و پێی وایە خوا ڕیسوای کردو، ئەویش لە دوو ئایەتەکە ی: (۱۵ و ۱۶) دا.

۵- باسی ئەوێکە هیچکەس وەك خوا کافر سزا نادات و کە لەپچە ناکات، لە دوو ئایەتەکە ی: (۲۵ و ۲۶) دا.

۶- بانگکردنی مەرووفی ڕودار بە نەفسی ئارامگرتوو: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾، لە ئایەتی: (۲۷) دا.

۷- چەند وشەو تەعبىرىكى تايىت بەم سوۈرەتە، كە تەنيا لىرەدا ھاتوون و، تىمە ئەم پازدە (۱۵) وشەو تەعبىرەمان كەوتوونە بەرچاۋ:

۱- (وَلَيَالٍ عَشْرٍ)، سوۈند بە دە شەۋەكان.

۲- (وَالسَّعْيِ وَالْوَتْرِ)، سوۈند بە جووت و تەك.

۳- (وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ)، سوۈند بە شەۋگار كە دەپواۋ پادەبرى.

۴- (هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَمْرِ)، ئايا لەۋەدا سوۈند خواردن ھەيە بۇ خاۋەن عەقلى؟

۵- (جَاءُوا الصَّخِرَ بِالْأَوَادِ)، بەردىيان قەلاشتوۋ، بەردىيان داتاشيوۋ لە شيو (ۋاد)دا.

۶- (سَوَّطٍ عَذَابٍ)، قامچىيەك ئازارو سزا.

۷- (أَكْرَمَنَ)، پىزى لىگرتووم.

۸- (أَهْنَنَ)، رىسۋاى كر دووم.

۹- (وَتَأْكُلُونَ التَّرَاتِ أَكْلًا لَّمًّا)، مىرات دەخۇن بە لىف لىدان و بە كۆكردنەۋەۋە، ھەموۋى پىكەۋە دەخۇن، ھى خۇتان و ھى خەلىكىش.

۱۰- (حَبًّا جَمًّا)، خۇشويستىكى زۆر.

۱۱- (دَكَّا دَكًّا)، كوتران لەسەر كوتران، ياخود وردو خاش كران.

۱۲- (لَّا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا)، ۋەك سزادانى خوا، كەس ئاۋا سزا نادات.

۱۳- (وَلَا يُؤْتِي وَنَاقَهُ أَحَدًا)، ۋەك كەلەپچە كىردنى خوا (بۇ باباى بىپروا) كەس ۋا كەس كەلەپچە ناكات.

۱۴- (يَكَايُنْهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ)، ئەى نەفسى ئۆقرەۋ ئارامگرتوۋ.

۱۵- (جَنِّي)، باخەكەم، لە ھەموو قورئاندا كە خوا بە ھەشتى پال دابىتە لای خۆی، تەنیا لێرەدايە، (جَنِّي) ئەو باخ و بەھەشتەى دامناوہ بۆ دۆستانی خۆم .

ھەوتەم و كۆتايى: دابەشکردنى ئايەتەكان:

تێمە كۆى سىي (۳۰) ئايەتە موبارەكەكەى ئەم سوورەتە، دەكەينە دەرسىك، چونكە ھەرچەندە لە چوار بابەت و چوار تەوہر پێكدۆ، بەلام ھەموويان تىكھەلكيشن و پێكەوہ پەيوەستن.

دەرسى ئەم سوورەتە

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له ههر سی (۳۰) ئایه‌ته‌که‌ی نهم سووپرده‌ته موباره‌که‌ی (الفَجْر) پیکهاتوه، چوار تهوه‌ری سه‌ره‌کیی ده‌گریته‌ خۆی، که پیشتریش باس‌مان کردن:

۱- پینج ئایه‌تی یه‌که‌م: ﴿وَالْفَجْرِ ۱﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۲ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۳ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ۴ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۵﴾، نهم پینج ئایه‌ته موباره‌ته تهوه‌ری یه‌که‌می نهم سووپرده‌ته موباره‌که پیکدتن، خوا ﴿سُوَيْدٌ﴾ سویند ده‌خوا به به‌ره‌به‌یان و، ده‌شه‌وه‌کان و، به‌جوت و به‌تاک و، به‌شه‌وگار که ده‌روات، که‌واته: خوا سویندی به‌پینج شتان خواردوه، دوا‌یی فه‌رموویه‌تی: ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ﴾، ئایا له‌وه‌دا سویند هه‌یه‌ بو‌ خاوه‌ن عه‌قل، واته: ئایا ته‌و پینج شته‌ شایسته‌ی ته‌وه‌ن سویندیان پێ بخوری، بێگومان به‌لێ، بو‌یه‌ش خوا ﴿سُوَيْدٌ﴾ سویندی پێ خواردوون.

۲- باسی فه‌وتێترانی هه‌رسێ گه‌لی: (عادو سه‌موود و فیرعه‌ون)، دوا‌ی یاخیبوونیان و سه‌رکشیی‌کردنیان له‌ به‌رانبه‌ر خواو، به‌نده‌کانی داو سزادانی خوا بو‌یان و، یه‌ک قامچی لێدانی هه‌ر کامیکیان، له‌ سزای خۆی: ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمُ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾، که به‌نسبه‌ت گه‌لی عاده‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۖ ۶ إِرَمَ ذَاتِ الْأَعْمَادِ ۖ ۷ الَّتِي لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهَا فِي الْأَلْبَدِ ۖ ۸﴾.

دوا‌یی به‌نسبه‌ت گه‌لی سه‌مووده‌وه‌ش فه‌رموویه‌تی: ﴿وَتَمُودَ الَّذِي جَابُوا الصَّخَرَ بِالْوَادِ ۖ ۹﴾، واته: ته‌و گه‌لی سه‌مووده‌ی به‌ردیان قه‌لاشت و داتاشی، له‌ (واد)‌دا، که دۆل و شیوێکه زۆربه‌ی زانیان ده‌لێن: (وَادِي الْقُرَى)‌یه.

به‌نسبه‌ت فیرعه‌ونیشه‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ ۖ ۱۰﴾، فیرعه‌ونی خاوه‌ن سینگ و گۆلمیخه‌کان، ئنجا به‌گشتی له‌ باره‌یان‌ه‌وه فه‌رمووی: ﴿الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۖ ۱۱ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ۖ ۱۲﴾، ته‌وانه‌ی له‌ ولاتاندا سنووریان

بەزاند، ھەلگەپانەھە لە خواو یاخیوون و، خراپەکاریی و تێکدانیان تێدا زۆر کرد، ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾، پەرورەدگاریشت سەر و یەك قامچی لە سزاو ئازاری خۆی بەسەردا رشتن، ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبَالْمُرْصَادِ﴾، بە دڵنیاوی پەرورەدگارت لە بۆسەدایە، چاودێریی بەندەکانی دەکات و ھەرکامێکیان سەرەپۆیی و زێدەپۆیی بکات، بە شیوەیەك کە ژيانى خەلك تێکبدات لەسەر زەوی، سزای دەدات.

۳- باسی مەروۇفی بێپروا و دوور لە خوا، لە کاتی ھاتوونەھاتی دنیایدا، کە پێی وایە: ھەركات خوا ﷻ نازو نەعمەتى پێدا، خوشیدەووی و پێزی لێ دەگرێ و، ھەركات بژیویشی لێو وەتەنگ ھێنا، پەرسوای کردو، لێرەدا خواى پەرورەدگار بەگشتیی باسی مەروۇ دەکات، بەلام زۆربەى ھەرە زۆری زانایان دەلێن: مەبەست پێی مەروۇی بێپروا خراپەکارە، ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَنُ﴾، وشەى: (الإنسان)، (ال)ى ناساندنى لەسەرەو بە پێی پرای زۆربەى زانایان (أَل)ەكە بۆ (عەھد)، یانی: مەروۇ بێپروایەكە، دەشگونجێ بگوترێ: (أَل)ەكە بۆ ناساندنى جینسە، جینسی مەروۇ، چونکە ئەو کاتەى قورئانی تێدا دابەزیو، جینسی مەروۇھەکان بەتێکرا لەو جورە بوون: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَنُ إِذَا مَا أَبْتَلْنَاهُ رَبُّهُ، فَأَكْرَمَهُ، وَنَعَّمَهُ، فَيَقُولُ رِفْتٌ أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلْنَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ﴾، مەروۇ (واتە: مەروۇی بێپروا)، کاتێك پەرورەدگاری تاقیکردووە، پێزی لێگرت و نازو نەعمەتى پێدا، دەلێ: پەرورەدگارم پێزی لێگرتووم، بەلام ئەگەر تاقیکردووەو بژیوی لێ وەتەنگ ھێنا، دەلێ: پەرورەدگارم منى پەرسوا کردووەو سووکایەتیی پێکردووم!

خواش ﷻ بەرپەرچیان دەداتەووە دەفەرموێ: ﴿كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحْضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾ وَتُحِبُّونَ أَلْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾﴾.

۴- باسی ناخیر زەمان و قیامەت و سەرەنجامی ھەركام لە مەروۇی بێپروا، بابای پروداداری دَل و دەروون تۆقرە گرتوو، بە بەندایەتیی بۆ خوا، ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾، ئەوہ ناخیر زەمانە، ئنجا: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ ﴿٢٢﴾.

نہمہش باسی قیامتہو له درژہی تہو باسہدا ددہفرموی: ﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ
يَوْمَئِذٍ يَذَّكَّرُ الْإِنْسَنُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَلَيِّنَنِي قَدَمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ
لَّا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُؤْتِقُ وِثَاقُهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَتَأَيَّنُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجَىٰ إِلَىٰ
رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخِلْ فِي عَبْدِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخِلْ جَنَّتِي ﴿٣٠﴾ ۞

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ ﴿٤﴾ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ
لِّذِي حِجْرِ ﴿٥﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا
فِي الْآلَمِ ﴿٨﴾ وَتَمُودَ الَّذِي جَابُوا الصَّخَرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ طَغَوْا
فِي الْآلَمِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ
لِيَالْعِرْصَادِ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الْإِنْسَنُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ، وَنَعَّمَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ، فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْإِنْسَنَ ﴿١٧﴾
وَلَا تَحْضُرُونَ عَلَى طُعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاتِ أَكْلًا لَّمَّا ﴿١٩﴾
وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ
صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَذَّكَّرُ الْإِنْسَنُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى
﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَلَيِّنَنِي قَدَمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُؤْتِقُ وِثَاقُهُ أَحَدٌ
﴿٢٦﴾ يَتَأَيَّنُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجَىٰ إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخِلْ فِي عَبْدِي ﴿٢٩﴾
وَأَدْخِلْ جَنَّتِي ﴿٣٠﴾ ۞

مانای ده قاول ده قی نایه تەکان

(بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده . سوێند بە سپێده (بە یانی) ① سوێندیش بە دە شەوه کان ② سوێندیش بە جوت و بە تاک ③ سوێندیش بە شەو کە رادەبرۆ (دەرۆات) ④ نایا لەوانەدا سوێند (ی پتویست) هەیه بۆ (مروۆی) خاوەن عەقڵ؟ ⑤ نایا نەتدی (بە چاوی عەقڵ) پەرورەدگارت چی و چۆنی بە (گەلی ملهوپری) عاد کرد ⑥ نیرەمی خاوەن کۆلەگان ⑦ کە وێنە ی وی لە ولاتان دا دروست نەکراوو؟ ⑧ (گەلی) سەموودیش کە (بۆ خانوو و بەرەیان) بەردی رەقیان لە دۆلە کەدا پریوو (تراشیوو) ⑨ فیرعەونی خاوەن گولمێخە کانیش ⑩ ئەوانە ی لە ولاتاندا (لە خوا) یاخیبوون ⑪ ئنجا زۆریان تیکدان و خراپە کاریی تیداکردن ⑫ پەرورەدگاریشت قەمچیە ک ئازارو سزای بە سەردا رشتن ⑬ بە دنیایی پەرورەدگارت (بۆ سزادانی تیکدەر و خراپە کاران) لە بۆسە دایە ⑭ کە چی مروۆف (ی بپروا) یشت هەرکات پەرورەدگاری تاقیکردەوه، ئنجا ریزی لیگرت و چاکە ی لە گەلدا کرد (بە هەرمەندی کرد)، یە کسەر دەلێ: پەرورەدگارم ریزی لیگرتم ⑮ بە لام ئە گەر (خوا) تاقیکردەوه، ئنجا بژیوی لێ وەتەنگ هینا، یە کسەر دەلێ: پەرورەدگارم پرسیوی کردم ⑯ وانیه، (کە گومان دەبەن) بە لکو ئیوه ریزی هەتیو ناگرن ⑰ یە کدیش هان نادەن لە سەر خواردن (پێدان) ی نەدار ⑱ میراتیش بە لرف لێدان دەخۆن (و بەشی ئافرەت و هەتیوانی لێنادەن) ⑲ سامانیشتان بە خوشوێستنیکی زۆر (و بێ تام) خوشدەوێ ⑳ وا مەکەن، هەر کات زەوی بە کوترا نیکی یە ک لە دوا ی یە ک کوترا (وردو خاش کرا) ㉑ پەرورەدگاریشت و فریشتە کانیش ریز ریز هاتن ㉒ دۆزە خیش هینا، لەو رۆژەدا مروۆف (ی بپروا) بیری دەکەوێتەوه، بە لام لە کوێ و چۆن یادکردنەوه کە ی (سوودی) دەبێ؟! ㉓ دەلێ: ئە ی خۆزگە پێشمخستبایە (ئیمان و کردەوی باش) بۆ ژیان (ی ئیستام) ㉔ لەو رۆژەدا

ھېچكەس ۋەك ئازاردانى ۋى (خو) سزاو ئازار نادات ﴿۲۵﴾ ھەرۋەھا ھېچكەس ۋەك كەلەپچە كوردنى ۋى، كەلەپچە ناكات ﴿۲۶﴾ ئەى نەفسى ئۆقرە گرتوو! ﴿۲۷﴾ بۆلای پەرۋەردگارت بگەپۆ، بە پازىى و پەسندكراوىى ﴿۲۸﴾ ئنجا بچۆ نۆو رىزى) بەندە (چاكە) كانم ﴿۲۹﴾ ھەرۋەھا بچۆ بەھەشتە كەمەۋە ﴿۳۰﴾.

شىكردنەۋەى ھەندىك لە ۋشەكان

(وَالْفَجْرِ): (الْفَجْرُ: شَقُّ الشَّيْءِ شَقًّا وَاسِعًا)، (فَجَر): برىتيە لە لەتكردنى شتێك بە شتێۋەىكى فراوان، واتە: بە فراوانىيى لىكيبكەيەۋە، (وَالْفَجْرُ: الصُّبْحُ لِأَنَّهُ فَجَرَ اللَّيْلَ)، ھەرۋەھا (فَجَر) بە سپىدەۋ بەيانىيى دەگوترى، چونكە شەۋگار شەق دەكات، دې بە تارىكىيى شەۋ دەدا.

(وَالشَّفْعِ): (الشَّفْعُ: صَمُّ الشَّيْءِ إِلَى مِثْلِهِ)، (شَفَع): برىتيە لەۋەى شتێك وىنەى خۆى بىتەلاۋ جووت بىي، (وَالشَّفْعُ: الْمَخْلُوقات، مِنْ حَيْثُ أَنَّهَا مُرَكَّبَاتٌ)، (شفع) دروستكراۋەكانن لە ۋ روۋەۋەى پىكھاتەن، لە چەند بەشێك پىكھاتوون.

(وَالْوَتْرِ): (الْوَتْرُ: هُوَ اللّهُ، لِأَنَّهُ لَهُ الْوَحْدَةُ مِنْ كُلِّ وَجْهٍ)، (وَتَر): مەبەست پىي خاۋىە ﷻ، چونكە تاكىتىيى بۆ ھەيە، لە ھەموو روۋيەكەۋە، (وَتَر) و (وَتَر) دەگوترىن.

(جَجْرٍ): (العَقْلُ، لِأَنَّهُ يَجْجُرُ أَي: يَمْتَنِعُ صَاحِبَهُ عَمَّا تَدْعُ إِلَيْهِ نَفْسُهُ مِنَ الشَّرِّ)، (جَجْرٍ، واتە: عەقڵ لەبەر ئەۋەى رۆ لە خاۋەنەكەى دەگرى، لە شتێكدا كە نەفسى داۋاى دەكات، لە شتى خراپ.

(جَابُواْ): (الْجَوْبُ: قَطْعُ الْجَوْبَةِ، وَهِيَ كَالْغَائِطِ مِنَ الْأَرْضِ)، (جوب): برىتيە لە برىنى (جَوْبَةٍ)، (جَوْبَةٍ) ش داپراۋەيەكە لە زەۋييدا، دالانىك، داپراۋايەكە، خەندەكيك لە زەۋيدا.

(**أَلْصَّخِرُ**): (الصَّخْرُ: الْحَجَرُ الصَّلْبُ)، (صَخْر): بریتیه له به‌ردی رهق، یان به‌ردی،
چیای ره‌قی سه‌خت.

(**ذِي الْأَوْتَارِ**): (الْأَوْتَارُ جَمْعُ وَتَدٍ، أَوِ الْوَتْدِ)، (الْأَوْتَارُ) کۆی (وَتَد) یان (وَتَد)ه، واته:
گولم‌یخ، سینک، به‌شیک له زانایان گوتوو‌یانه: ﴿وَفَرَعُونَ ذِي الْأَوْتَارِ﴾ مه‌به‌ست
هه‌ره‌مه‌کانی میصره، با ئه‌و فیرعه‌ونه‌ی مووساش دروستی نه‌کردبن، به‌لام ئه‌و
ولاته‌ی فیرعه‌ون به‌سه‌ری راگه‌یشتوه، ئه‌و هه‌ره‌مانه‌ی تیدا‌بوون.

(**طَغْيَانًا**): (الطَّغْيَانُ: تَجَاوَزُ الْحَدِّ فِي الْعِصْيَانِ)، (طَغْيَان): بریتیه له سنووربه‌زینیی
له سه‌ره‌پنچیدا.

(**الْفَسَادَ**): (خُرُوجُ الشَّيْءِ عَنِ الْإِعْتِدَالِ قَلِيلًا أَوْ كَثِيرًا، وَيُضَادُّهُ الصَّلَاحُ)، (فَسَادُ):
(تیکدان و خراپه‌کاری) بریتیه له ده‌رچوونی شتیک له حاله‌تی هاوسه‌نگی، زۆر
یان که‌م، دژو پنجه‌وانه‌ی (فَسَاد) یش بریتیه له (صَلَاح)، واته: چاک‌یی و چاکسازیی.
(**فَصَبَّ عَلَيْهِمُ**): به‌سه‌ریدا پ‌ژاندن، (صَبُّ الْمَاءِ: إِزَاقَتُهُ مِنْ أَعْلَى، صَبَّهُ فَأَنْصَبُ،
وَصَبَّبْتُهُ فَتَصَبَّبَ)، (صَبُّ الْمَاءِ): ئه‌وه‌یه ئاو له سه‌ره‌وه‌ پ‌ا پ‌رژینری، ده‌گوتری: (صَبَّهُ
فَأَنْصَبَ)، پشتی و ئه‌ویش پ‌ژا، (وَصَبَّبْتُهُ فَتَصَبَّبَ)، ئاوه‌که‌م پ‌شت، ئنجا پ‌ژا.

(**سَوَاطِئَ عَذَابٍ**): (السَّوْطُ: الْجُلْدُ الْمُضْفُورُ الَّذِي يُضْرَبُ بِهِ)، (سَوَاطِئَ): بریتیه له
چه‌رمیک که له چه‌ند زویلّه چه‌رمیک ده‌هۆندریته‌وه، پیتی له خه‌لک ده‌دری،
به‌کوردیی قه‌مچی پتی ده‌لتین، کاتی خۆی له چه‌ند زویلّه^(۱) چه‌رمیک،
دروستکراوه، زویلّه چه‌رمه‌کان به‌باریکیی، پ‌دراون و دوا‌یی وه که چه‌ند داوه
به‌نتیک پیکه‌وه هۆنراونه‌وه، قه‌مچیان لی دروستکراوه و پیتان له خه‌لکی دراوه.
که ده‌فه‌رموی: ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمُ رَبُّكَ سَوَاطِئَ عَذَابٍ﴾، (تَشْبِيهًا بِالضَّرْبِ بِالسَّوْطِ،
أَوْ مَا خِلَطَ لَهُمْ مِنْ أَنْوَاعِ الْعَذَابِ)، ئه‌و سزایه‌ی خوا چوینراوه به‌قه‌مچییه‌که‌وه

(۱) زویلّه چه‌رم: پارچه‌ی پ‌دراوی چه‌رم و پیست به‌باریکیی.

که پئی له خه لك ده درئ، یاخود مه به ست پئی تیکه له یه که له جوړه کانی سزاو تازار.

(لِالْمِرْصَادِ): (الرَّصْدُ: الإِسْتِعْدَادُ لِلتَّقْبِ)، (رَصَدَ): بریتیه له ناماده بوون بو چاودیری کردن، (وَالْمِرْصَادُ: الْمَكَانُ الَّذِي اخْتُصَّ بِالرَّصْدِ) (مرصاد) نهو شوینه یه که تایه ته به چاودیری لیکردنه وه.

که واته: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَإِلْمِرْصَادٍ﴾ بېگومان په روه ردگارت لهو شوینه یه که چاودیری تیدا ده کړی، یاخود په روه ردگارت له حاله تی چاودیری کردندایه بو مروقه کان.

(فَاكْرَمَهُ): (الإِكْرَامُ وَالتُّكْرِيمُ: إِیْصَالُ الْإِكْرَامِ، أَيْ: نَفْعٌ لَا یْلَحَقُهُ فِیهِ غَضَاةٌ، أَوْ إِیْصَالُ الْكَرِیمِ الشَّرِیفِ)، (إِكْرَامٌ وَتُكْرِیمٌ) هه ردوویان بریتین له گه یاندنی پړیز لېگرتن، واته: سووډك كه هېچ كه م و كووپړی و داشكاندنې تیدا نه بی، یاخود گه یاندنی شتیكي نایاب و په سند له جوړی خوۍ.

(وَنَعَّمَهُ): (النَّعْمَةُ: الْحَالَةُ الْحَسَنَةُ)، (نِعْمَةً)، واته: چا که، یان حاله تی باش، (وَالنَّعْمَةُ: التَّنْعُمُ) (نِعْمَةً): به سه ری نوونه که واته: خوشگوزه رانی، خوشلیگوزه ران و نازو نېعمه ت، (نِعْمَةً: أَيْ جَعَلَهُ فِي نِعْمَةٍ، أَوْ جَعَلَهُ فِي نِعْمَةٍ)، (نِعْمَةً)، واته: نهو که سه ی خسته نیو نازو نېعمه ت، یاخود وای لیکرد خاوه ن نازو نېعمه ت بی.

(فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ): بږیوه که ی لی وه تنگ هیئا، (قَدَّرْتُ عَلَيْهِ الشَّيْءَ: ضَيَّقْتُهُ كَأَمَّا جَعَلْتُهُ بِقَدْرٍ، بِخِلَافِ مَا وُصِفَ بِغَيْرِ حِسَابٍ)، (فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ): بږیوکه ی لی وه تنگ هیئا، وه ک وای لیکرد بی به نه دازه بی، به پیچه وانه ی نه وه که وه سفرکراوه: به بی بو ژماردن بی.

(أَهْلَيْنِ): (الْهَوَانُ عَلَى وَجْهَيْنِ، تَذَلُّلُ الْإِنْسَانِ فِي نَفْسِهِ لِمَا لَا يُلْحِقُ بِهِ غَضَاةٌ، وَهَذَا مَذْحٌ، وَتَذَلُّلُ الْإِنْسَانِ مِنْ جِهَةٍ مُتَسَلِّطٍ يَسْتَخِفُّ بِهِ، فَيَذِمُّ بِهِ)، (هَوَانٌ): له

دوۋ پۈۋەۋەيە، پۈۋېكىيان ئەۋەيە مەۋۇف لە خودى خۇيدا خۇى نەرم ونيان و
 ھېمەن و مېھرەبان بىكات، بە جۇرېك كەم و كۈپىي نەيەتەۋە سەرى، ئەۋەيان
 پېى مەدەج دەكرى، دەگوتىرى: فلانكەس مەۋفېكىي نەرم و نيانە، ھېمەن، بى
 زەپو زيانە، جۇرېكى دېكەش لە (ھەۋان)، ئەۋەيە كە دەسەلئادارېك بېخاتە ژېر
 رېكىفى خۇيەۋەدو گالتەي پېىكات و، بە كەم تەماشاي بىكات، ئەۋەش بەدلىيى
 لەو ھالەتەدا بۇ ئەۋەكەسە بە نوقسانىي دادەنەرى و، بەۋە لۆمەي دېتە سەرى.

(**عَحْضُونَ**): (الْحَضُّ: التَّزْيِينُ كَالْحَثِّ)، (حَضٌّ): بۇ جوانكردنە، ەك (حَثٌّ)،
 واتە: ھاندان، (**عَحْضُونَ**) (تَفَاعُلٌ مِنَ الْحَضِّ) (**عَحْضُونَ**)، لەسەر كېشى
 (تَفَاعُلٌ) ەو لە (حَضٌّ) ەۋە ھاتوۋە، واتە: يەكدى ھان نادەن لەسەر خواردندان بە
 نەدار.

(**الْأَرْثُ**): (الْوَرَاثَةُ وَالْإِرْثُ: إِنِّقَالَ قَبِيَّةٍ إِلَيْكَ مِنْ غَيْرِكَ مِنْ غَيْرِ عَقْدٍ، مِيرَاثُ
 وَارِثُ) (وَرَاثَةُ وَإِرْثُ) ھەردوۋىيان بەماناي ئەۋەن كەل و پەل و مالىك لە جگەلە
 تۇ بۇ تۇ بى، بەبى ھەبوۋىي گرىبەستېك، واتە: بە كرىن و فروشتن نا، ميرات
 سى وشەي بۇ بەكار دەھېزىن: (ميراث، ئراث، ارث) ھەر سېكىيان بە ماناي ميراتن.

(**لَمَّا**): (**وَتَأْكُلُونَ الْآرَاثَ أَكْلًا لَمَّا**)، (لَمَمْتُ الشَّيْءَ: جَمَعْتُهُ
 وَأَصْلَحْتُهُ، يُقَالُ: لَمَمْتُ شَعْنَهُ)، (لَمَمْتُ الشَّيْءَ)، ئەۋ شتەم كۆكردەۋەو چاكم كرد،
 دەگوتىرى: (لَمَمْتُ شَعْنَهُ) شتېك كە پەرژو بلاۋ دەبى، كۆى بكەيەۋە سەريەك
 (شَعْنٌ)، واتە: پەرژو بلاۋبوۋنەۋەي شتېك.

(**جَمًّا**): (أَيُّ كَثِيرًا مِنْ جَمَّةِ الْمَاءِ أَيُّ: مُعْظَمِهِ وَمُجْتَمَعِهِ الَّذِي جُمَّ فِيهِ الْمَاءُ عَنِ
 السَّيْلَانِ)، (جَمٌّ): يانى: زۆر، لە: (جَمَّةُ الْمَاءِ) ەۋە، ھاتوۋە، يانى: زۆرىنەي ئاۋ و
 كۆۋبۈنەۋەي ئاۋ لە شوېتېك كە ئاۋى لى كۆكراۋەتەۋەو رېى لېگىراۋە بېرژى و
 لەبەرى بېراۋ.

(دَكَّتِ الْأَرْضُ): (الدُّكُّ: الْأَرْضُ اللَّيْنَةُ السَّهْلَةُ، دَكَّهُ دَكًّا: جَعَلَهُ مَمْزِلَةً الْأَرْضِ اللَّيْنَةَ)، زەوییه کی نەرمی ئاسانە، دەگوتری: (دَكَّهُ دَكًّا: جَعَلَهُ مَمْزِلَةً الْأَرْضِ اللَّيْنَةَ)، واتە: کوتای وەك زەوییه کی نەرم و ئاسانی لێکرد، شتی رەق ئەگەر بکوتری، دەشکێ و ورد دەبێ، دواى نەرم و تەخت دەبێ، وەك زەوییه کی ئاسان، ئەگەرنا وشەى (دَك): لە ئەسڵدا بەمانای ھارین و کوتان و شکاندنە.

(وَلَا يُوقُ): (أَوْقَفْتُهُ أَي: شَدَدْتُهُ، وَالْوَقَاقُ وَالْوَقَاقُ: إِسْمَانِ لِمَا يُوقُ بِهِ الشَّيْءُ، أَوْقَفْتُهُ أَي: شَدَدْتُهُ)، واتە: توندم کرد، قایم کرد، بەستم، (وَقَاقٌ وَوَقَاقٌ)، ھەردووکیان ناوێ بۆ ئەوێ شتیکی پێ دەبەستری و توند دەکری.

(الْمُطْمِئِنَّةُ): (الْمُطْمَأْنِنَةُ وَالْإِطْمِئْنَانُ: السُّكُونُ بَعْدَ انْزِعَاجٍ)، ھەردوو وشەى: (طُمَأْنِنَةٌ وَإِطْمِئْنَانٌ)، بریتین لە ھێمن بوون و ئارام بوون دواى بێزاریى و ناپرەھەتییى.

(رَاضِيَةً): (رَضِيَ الْعَبْدُ مِنَ اللَّهِ، أَلَّا يَكْرَهَ مَا يَجْرِي بِهِ قَضَاؤُهُ، وَرَضِيَ اللَّهُ عَنْ عَبْدٍ، هُوَ أَنْ يَرَاهُ مُؤَمَّرًا لِأَمْرِهِ وَمُنْتَهِيًا عَنْ نَهْيِهِ)، پازیبوونى بەندە لە خوا ئەوێ پێ ناخۆش نەبێ بیریاری خوا جێبەجێ ببێ بەسەریدا، پازیبوونى خواش لە بەندە، ئەوێ بە بێبێنى فەرمانەكەى جێبەجێ دەكات و، خۆى لە قەدەغەكراوەكانى دەپاریزی.

(مَرْضِيَّةً): (لِإِذَا زَبَّو، پەسەند کراو، (أَي: مَحَلَّ الرِّضَى)، شوێنى پەرەزەماندییى، بێگومان بەئەندازەى ئەوێ كە مەرووف پابەند دەبێ بە بەرنامەى خواى پەرەدەگەرەو، ھەم لە خوا پازى دەبێ و، ھەم لە ئەنجامى ئەوێدا خواى میھرەبانیش لێ پازى دەبێ و پەسەندى دەكات و، دەيكات بە شوێنى پەرەزەماندییى و پەسەندى خۆى.

مانای گشتینی نایه‌ته‌کان

خوا ﷻ له‌م سوږه‌ته موباره‌که‌دا ده‌فه‌رموئ:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ ناوی خوای به‌ به‌زه‌یی به‌خشنده،
واته:

۱- به‌ ناوی خوای به‌به‌زه‌یی به‌خشنده، ده‌ست ده‌که‌م به‌ خویندنی ئەم سوږه‌ته موباره‌که، - یان کردنی ئەم کاره - نه‌ک به‌ ناوی هه‌ر که‌س و هه‌ر شتیکی دیکه.

۲- به‌پێی به‌رنامه‌ی خوا، ئەم کاره ده‌که‌م.

۳- به‌مه‌به‌ستی و ده‌ده‌سته‌پێنانی په‌زنامه‌ندی خوا، ئەم کاره ده‌که‌م.

۴- به‌ هه‌وڵ و توانایه‌ک که‌ خوا بۆی په‌خساندووم، ئەم کاره ده‌که‌م.

خوا ﷻ له‌م سوږه‌ته موباره‌که‌دا - وه‌ک پێش‌تریش پێناسه‌مان کرد - سه‌ره‌تا سویند ده‌خوات به‌ پێنج‌شان: ﴿وَالْفَجْرِ ۝۱ وَلَيْلٍ عَشْرِ ۝۲ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝۳ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِر ۝۴ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۝۵﴾

واته: سویند به‌ (فَجْر)، (فَجْر)، به‌ کوردیی پێی ده‌لێین: به‌یانیی، سپێده، به‌ره‌به‌یان، ئایا (فجر) له‌ چیه‌وه‌ هاتوه‌؟ (فجر) به‌ مانای شه‌ق‌کردن و له‌ت‌کردنی شتێک دێ به‌ فراوانیی، ئنجا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ره‌به‌یان در به‌تاریکیی شه‌و ده‌داو دنیا ڤووناک ده‌بێته‌وه‌، بۆیه ئه‌و ناوه‌ی لێ‌راوه‌و خوا سویندی پێ‌خواردوه‌، ئایا مه‌به‌ست له‌ (فجر) به‌یانیه‌کی تابه‌ته، یان هه‌ر به‌یانیه‌که‌؟ هه‌ردوو واتایه‌که‌ ده‌گرێته‌وه‌.

﴿وَلَيْلٍ عَشْرِ﴾ سویندیش به‌ ده‌ شه‌وه‌کان، ئه‌میش ئایا مه‌به‌ست پێی ده‌ شه‌وی تابه‌ته‌ن، یان هه‌ر ده‌ شه‌وێک؟ شێوه‌ی دارشته‌که ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نێ که

مەبەست دە شەۋى تايەت بن، بۆيە زۆرىك لە زانايان گوتتويانە: مەبەست پىي دە شەۋەكانى سەرەتاي مانگى (ذِي الْحِجَّةِ) يە، كە كۆتاييەكەيان، شەۋو پۆژى دەيەم، برىتيە لە جەژنى قوربانىيى (عيد الأضحى)، ئەو پۆژەى قوربانىيى تىدا سەر دەبرى.

﴿وَالشَّفَعِ وَالْوَرِّ﴾ سۆيىندىش بە جووت و بە تەك، ھەندىك لە روونكەرەوانى قوربان گوتتويانە: جووتەكە مەبەست پىي پۆژى دەيەم، (۱۰) ى (ذِي الْحِجَّةِ) يە، تەكەكەش مەبەست پىي پۆژى نۆيەمە: پۆژى ەپرەفە (يَوْمُ الْعَرَفَةِ) ە، ھەندىكىش گوتتويانە: ﴿وَالشَّفَعِ وَالْوَرِّ﴾ يانى: ھەر جووتىك و ھەر تەكەك (الطيري) گوتتويەتى: واباشە ئەو واتايەى لى بگىرى.

ھەندىكىش گوتتويانە: (شَفَع) واتە: دروستكراۋەكانى خوا، كە ھەموويان جووتن، ھەر لە گەردىلەۋە بگرە كە بارگەى ساردو گەرمى ھەيە، ھەتا ھەموو دروستكراۋەكانى دىكە: پۈۋەكەكان، زىندەۋەرەكان، ئاژەلەكان، ھەموو دروستكراۋەكانى دىكەى خوا جووتن، ئاسمان و زەۋىي، تارىكىي و پووناكىي، دىناو دۈرۈژ، چاك و خراپ، ساردو گەرم، ھەمووى جووتە، تەنبا خوا تەكەو وئەي نىە.

﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ﴾ سۆيىند بەشەۋگار كە رادەبرى و دەروات ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّئِيْ حَجْرٍ﴾ خوا دەپرسى و دەفەرمۆي: ئايا لەۋەدا كە باسكرا (لەو پىنج شتەندا) سۆيىند خواردن ھەيە بۆ باباي خاۋەن ەقل؟ ﴿لَيْلَى﴾ يانى: (صاحب)، خاۋەن، ﴿حَجْرٍ﴾ واتە: ەقل، (لَأَنَّهُ يَحْجُرُ صَاحِبَهُ عَنِ الشَّرِّ) لەبەر ئەۋەى ەقل خاۋەنەكەى لە خراپە دەگىرپتەۋە، لىرەدا ۋەلامى سۆيىندەكە نەھاتە لە چەند شوئىكى قورئاندا، ۋەلامى سۆيىندەكە نايەت، بۆيەش خوا ۋەلامەكەى نافەرمۆي، تاكو مەرۈف بە ھەلپىنجانى خۆى ديارىي بكات، ئەگەر خوا فەرمووباي، يەك شتى دەفەرموو، بەلام ئىستا بە ھەلپىنجانى خۆمان دەگونجى بلىين:

۱- سۆيىد بەوانە، ئەي مەرۆڭەكان! لىتان دەپرسرېتەو.

۲- يان ئەي مەرۆڭەكان! زىندوو دەكرېتەو سزاو پاداشت ھەيە.

۳- يان ئەي مەرۆڭەكان! ئەگەر خوا نەپەرستى بەدبەخت دەبن و، ئەگەر خوا بپەرستى بەختەوەر دەبن، دەگونجى زۆر شت دابىرى، لەوانەي لەگەڵ پەوتى ئايەتەكاندا دەگونجىن.

دوايى دەفەرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ﴾، ئايا نەتبىنى (واتە: بە چاوى عەقل و دَل)، چونكە كەس لەوى نەبوو، كاتيك خوا ئەو گەلانەي فەوتاندوون تاكو بە چاوى سەر بىيىن، ئايا بە چاوى عەقل و دَل نەتبىنى: ﴿كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ﴾ پەرورەدگار ت چى بە عاد كرد، چۆنى پى كرد، چۆنى سزادا؟ ئەگەر مەبەست لە دىتنى چاويش بى: ئايا شوئەوارەكانى گەلى عادت نەبىنيون، خوا چى پىكردوون؟

﴿إِزْمَ ذَاتِ الْإِمْعَادِ﴾، وشەي ﴿إِزْمَ﴾، (عَطْفُ بَيَانٍ لِعَادٍ)، واتە: مەبەست لەگەلى عاد، گەلى ﴿إِزْمَ﴾ ي خاوەن كۆلەگەكان ﴿ذَاتِ الْإِمْعَادِ﴾، ئەو كۆلەگەش:

أ- يان پايەبەرەزەكانى بىنايەكانيان بوون.

ب- ياخود ئەوانە ئازەلدار بوون و گەرميان و كوستانيان كردو، كۆلەكەيان وەبەر رەشمالەكانيان داو.

ج- ياخود مەبەست پى ھىزو تواناو دەسەلاتە.

﴿الَّتِي لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهَا فِي الْإِلَهِ﴾ ئەو گەلى عادەي وەك وى لە ولاتاندا دروست نەكرا بوون، زۆر بەھىز بوون، وەك لە سوورەتى (فُصِّلَتْ) لە كاتى تەفسىركردنيدا باسما ن كرد كە گوتويانە: ﴿مَنْ أَشَدُّ مَقَاوَةً﴾ ۱۵، كى لە ئىمە بەھىزترە؟

﴿وَنُمُودَ الَّذِينَ جَاءُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ﴾، ھەرودھا گەلى سەموود كە بەرديان داتاشى لە شيوو دۆلەكەدا، يانى: (وَادِي الْقُرَى).

﴿وَفَرَعُونَ ذِي الْأَوْدَادِ﴾ ههروه‌ها فیرعه‌ونی خاوه‌ن کۆله‌گه‌کان، یاخود فیرعه‌ونی خاوه‌ن هه‌رپه‌مه‌کان، یاخود فیرعه‌ونی خاوه‌ن سه‌ربازه‌کان، یاخود فیرعه‌ونی خاوه‌نی سینگ و گۆلمیخه‌کان، که ته‌گه‌ر ویستبای که‌سیک سزاو نازار و ته‌شکه‌نجه‌بدات، چوار میخه‌ی ده‌کیشا، کورده‌واری خۆمان ده‌لّین: چوار میخه‌ی کیشاوه، واته: به‌دیواریکه‌وه رایگرتوه، گۆلمیخیک له‌سه‌ر ته‌و ده‌سته‌ی، یه‌کی له‌سه‌ر ته‌و ده‌سته‌ی، یه‌کی له‌سه‌ر ته‌و پیته‌ی و یه‌کیک له‌سه‌ر ته‌و پیته‌ی دیکه‌ی، به‌و شپوه‌یه کردوو‌یه‌تی به‌رهم به دیواره‌وه، هه‌تا رووحی ده‌رچوو، ته‌وه‌ش خراپترین جوّری ته‌شکه‌نجه‌دانه، ﴿الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبَلَدِ﴾ ته‌وانه‌ی له ولاتاندا یاخییبوون، له سنوور ده‌رچوون، ﴿فَاكْثُرُوا فِيهَا الْفَسَادَ﴾ ئنجا پریان کرد له تیکدان و خراپه‌کاری، هه‌میشه خراپه‌کاری و تیکدان، به‌ره‌می یاخییبوونه له خوا، هه‌ر که‌سیک له خوا یاخییبو، مافی ته‌وانه‌ی دیکه پیشیل ده‌کات و ولات تیکده‌داو خراپه‌کاری تیدا ده‌کات، به‌لام نایا وه‌ک به‌رزه‌کی بانان بوّی ده‌رده‌چی؟ نه‌خیر: ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾ په‌روه‌ردگاریشت یه‌ک قه‌مچی نازاری به‌سه‌ردا پړاندن، یاخود: سزاو نازاریکی جوّراو جوّری دان و، هه‌ر کامیکانی به‌جوّریک سزاد، ﴿إِنَّ رَبَّكَ لِيَا لَمْرَصَادٍ﴾ به‌دنایی په‌روه‌ردگارت له بۆسه‌دایه، چاودیری مروّفه‌کان ده‌کات و لّیان ئاکاداره، هه‌ر کامیکان زۆر له خه‌ت ده‌رچوو، سزای ده‌دا، بوّ ته‌وه‌ی بیکاته‌مایه‌ی پّ ته‌مبیبوونی خه‌لکی دیکه‌ش.

ئنجا خوای په‌روه‌ردگار دّته‌سه‌ر باس و باه‌تیک‌ی دیکه‌و ده‌فه‌رموئ: ﴿فَأَمَّا آلَ الْأَنْسِ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ﴾ خوای کاربه‌جی به‌و جوّره‌ی پابرد، له‌گه‌ل که‌ساتیکدا که له خوا یاخیی ده‌بن مامه‌له‌ده‌کات، به‌لام مروّقی بیپروا کاتیک په‌روه‌ردگاری تاقیکرده‌وه و پّزی لیگرت، نازو نبعمه‌تی پّدا، ده‌لّی: په‌روه‌ردگارم پّزی لیگرتم، واده‌زانی خوا ﴿فَإِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ﴾ چونکه له رووی ماددییه‌وه به‌هره‌مندی کردوه و نازو نبعمه‌تی بوّ ره‌خسانده، له رووی معنه‌و‌بیشه‌وه، هه‌ر له‌لای په‌سنده‌و چاکه! ﴿وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ﴾ به‌لام هه‌رکات په‌روه‌ردگاری تاقیکرده‌وه و بژیوی لی وه‌ته‌نگ هتّا، پّشی به‌هات

تاقىكردهوه، ئنجا به نه هات، پيشى به هه بوون، ئنجا به نه بوون، پيشى به دهوله مه ندى، ئنجا به ئاتاجى و نه دارى، تهو كاته ده لى چى؟ ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ﴾ ده لى: پهروه دگارم سوو كى كردم، ريسواى كردم، وا ده زانى وه ك چوون له رووى ماددىيه وه خوا بزيوى لى وه تهنگ هيناوه، له رووى مهعنه وييشيه وه له لاي خوا سوو كه وه كه مه! خواش بهر په رچى تهو جوړه بيروكه يه ده داته وه، به داخه وهش كاتى خوئى كه خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دايه زاننده سه رده مى نه فامى بووه، خه لك واى بير كردو ته وه، به لام تىستاش خه لكىكى زور هر وايه، له بهر ته وهى خه لك به ره وه نه فامى چوونه وه، ئنجا خواى كار به جى و دادگه ره بهر په رچدانه وهى هه لكرانى تهو جوړه بيروكه يدا ده فره موئ: ﴿كَلَّا﴾ وانيه كه تيوه بير ده كه نه وه: هر كهس خوا مو لك و سامانى پيدا، له لاي بهر پز بى و، هه ركه سيش بزيوى لى وه تهنگ هينا، له لاي خوا بير پز بى، نه خي، به لكو بهر پزى و بير پزى لاي خوا، به وه ده رده كه وئ: كى پابه نده به شه ريعه تى خوا وه، كى لاده دا له شه ريعه تى خوا؟ ﴿بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ﴾ به لكو - خوا پزى له تيوه گرت و نازو نيعمه تى پندان به لام - تيوه پزى له هه تيو ناگرن، هه تيويش مندالايكه بالغ نه بوو بى و بابى نه مابى، ﴿وَلَا تَحْضُوتُ عَلَى طَعَامِ الْيَتِيمِ﴾ يه كديش هان نادهن له سه ر خواردن دان به باباى نه دارو ئاتاج و بى ده رده تان، ﴿وَتَأْكُلُونَ الْثَرَثَ أَكْلًا لَمًّا﴾ كاتيك ميراتيش ده خوون، هه مووى پي كه وه ده خوون، واته: به شى ئافره ت و هه تيوو كه سانى بى ده سه تلات، نادهن، ﴿وَتُحِبُّونَ أَمْوَالَ حَبَا جَمًّا﴾ مال و سامانىشتان له راده به ده ر خو شده وئ، بيتام مال و سامانىشتان خو شده وئ، ته گه رنا مرو ف ته گه ر مال و سامانى دونياى خو شبوئ، تاكو چا كه ي پى بكات، چا كه: (نعم المآل الصالح للمرء الصالح) با شترين شت مالى هه لاله بو مرو فى باش، (چونكه چا كه ي پى ده كات).

به لام ليره دا ده فره موئ: ﴿حَبَا جَمًّا﴾ خو شويستنىكى زور و له سنوور به ده ر، ﴿كَلَّا﴾ واز بيتن لهو جوړه بيروكه وه يه، لهو جوړه مامه له و ره فتار كردنه،

له گەل نە دارو هە تیوو، بێچاران دا، ﴿إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾ هەر کاتیک زهوی جار له دواى جار کوترا، کوتران دواى کوتران، کوترا، شکیندران دواى شکیندران، شکینرا، واتە: وردوخاش کراو تەختکرا، ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ پەرورەدگار یشت و فریشتەکانیش پیز پیز هاتن.

پووداوی یە کەمیان: ﴿إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾ باسی یە کیکە لە نیشانەکانی ئاخیر زەمان، کە ئەم زەویە، دەکوێت و دەشکێت، تەخت دەکێ و بەرزى و نزمى تێدا ناهێلدری.

دواى یە کسەر دێتە سەر باسی قیامەت: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ پەرورەدگار یشت هات بەو شیوەیەى بۆ خوا شایستەبەو، فریشتەکانیش پیز بە پیز هاتن، ﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ﴾ لەو پۆژەدا دۆزەخیش هێنا، وهك له شوێنى دیکەدا دەفرموی: ﴿وَبَرَزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ﴾ (الشعراء، ۱۱) دۆزەخیش ئاشکرا کراو هێنا یە گۆڕى بۆ بێمردان، ﴿يَوْمَئِذٍ يَنْذَعُ الْأَنْسُنُ وَأَنَّى لَهُ الْأَذْكُرَى﴾ لەو پۆژەدا مرووف (مروفي بئبروا) وهبیری دێتەوه، بهلام کوا وهبیر هاتنوه کهى سوودى بوى ههیه؟

﴿يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَاكِي﴾ (لهو پۆژەدا مرووف) دەلى: خۆزگه بۆ ژيانى ئیستام شتیکم پیشخستبایه، له کردهوهی باش، یاخود: خۆزگه له کاتی ژيانى دنیادا کردهوهی باشم پیشخستبایه بۆ ئیستا، ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا﴾ لهو پۆژەدا ههچکەس وهك وى (خوا) سزاو تازار نادات، ﴿وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدًا﴾ ههچ کهسیش وهك وى (خوا) خهلك که له پچه و زنجیر پێچ ناکات، ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ ئەى ئەو نەفسەى ئوقرەو ئارامت گرتو، ههمن و ههیدى و مەندى له سەر راسته پێ خوا، بههوى بهندایهتیی بۆ خواوه، ﴿أَرْجَى إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ بگه پێوه بۆ لای پەرورەدگار، ﴿رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ پازى و پهسندکراویشى، یانی: خواش له تۆ پازیه، ﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي﴾، دهجا بچۆ نێو بهنده کاهمهوه، ﴿وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾، ههروهها بچۆ نێو باخه کهمهوه، که تابهته به دۆسته کانم،

ئەوانەى ھەمىشە دایان بە خواوہ پەيوەستەو، لە دنیاو لە دواړژدا تارام و ھىدى و مەندن، بە ھۆى بەندايەتییان بۆ خواوہو، دە چنە نىو باخ و بەھەشتەکانیوہ.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلەى یەكەم:

سویند خواردنى خوا ﷻ بە بەرەبەیان و، بە دە شەوہکان و، بە جوت و بە تاك و، بە شەوگار کە رادەبرى و، پرسینی: ئایا ئەوہ سویندى تىدایە بۆ خاوہن عەقل؟

خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿وَالْفَجْرِ ۝۱ وَلَيْلٍ عَشْرِ ۝۲ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝۳ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ۝۴ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۝۵﴾

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە پینچ بەرگەدا:

(۱) - ﴿وَالْفَجْرِ﴾، سویند بە سپێدە، پیتی (و) بۆ سویند پێخواردنە (الفَجْر): إِسْمٌ لَوْقَتِ ابْتِدَاءِ الضَّيَاءِ فِي أَقْصَى الْمَشْرِقِ، وَهُوَ ابْتِدَاءُ ظُهُورِ النُّورِ بَعْدَ مُضِيِّ اللَّيْلِ)، (فَجْر): ناوہ بۆ سەرەتای ڕووناکیی لەو پەڕی ڕۆژەھەڵاتەوہو ئەوہ سەرەتای دەرکەوتنى ڕووناکییە، دواى تێپەربوونی شەوگار، خوا سویندى پێ دەخوات.

(الفَجْر) یەش کە (ال) ی ناساندنى لەسەرەو (ال) ی ناساندنیش دەگونجى بۆ تیکرا (جنس) بى، ئنجا لیڕەدا واتە: سویند بەھەموو بەرەبەیانەکان، بەھەموو سپێدەکان، دەشگونجى (ال) ناساندنەکە بۆ (عَهْد) بى، واتە: سویند بە بەرەبەیانەکە، ئنجا ئەگەر مەبەست پێى بەرەبەیانیکى تايەت بى، زۆربەى ھەرە زۆرى زانایان دەلین: (هُوَ فَجْرُ يَوْمِ النَّحْرِ)، بریتىە لە بەرەبەیانى ڕۆژى قوربانى سەرپرین، زۆربەى ڕوونکەرەوانى قوربان ئەو رایەیان ھەڵبژاردوہ کە

مەبەست لە بەرەبەیان، بەرەبەیانى پۈژى دە (۱۰)ى (ذِي الْحِجَّةِ)یە، كە پۈژى سەپرىن (يَوْمُ النَّحْرِ)ى پى دەلین و، (يَوْمُ الْأُضْحِيَّةِ) پۈژى قوربانى و (عِيدُ الْأُضْحَى) جەژنى قوربانىشى پى دەلین، بەلام دەشگونجى مەبەست پى كۈى بەيانىيەكان بى و، ئەو رايەش ھەر ھەيە، خۋاى پەرۋەردگارىش ديارى نەكردوھ.

(۲) - ﴿وَلَيْالٍ عَشْرٍ﴾ سۆيىد بە دە شەۋەكانىش، واتە: ئەو دە شەۋانە، دە شەۋى ناۋازە و ديارن، ئنجا پۈۈنكەرەۋانى قوربان دەلین: مەبەست لە دە (۱۰) شەۋەكان، دە شەۋەكانى سەرەتاي (ذِي الْحِجَّةِ)ن و، شەۋى دەيەميان شەۋى (عِيدُ الْأُضْحِيَّةِ) جەژنى قوربانە، ھەندىكىش گوتوويانە: مەبەست دە شەۋەكانى سەرەتاي ھەر مانگىكە.

بەلام ۋا زياتر دىتە عەقّل و دلمەۋە كە لىرەدا مەبەست لە: (فَجْرٍ)، بەرەبەيانى (۱۰)ى (ذِي الْحِجَّةِ) بى و، ﴿وَلَيْالٍ عَشْرٍ﴾ ىش ئەو دە شەۋانەبن، كە دەكەۋنە سەرەتاي مانگى (ذِي الْحِجَّةِ)، چونكە: لەو دە شەۋى سەرەتادا، خوا پەرستىيەكانى ھەج دەست پىدەكەن، بەلكو لەو دە شەۋەدا، زۆرىك لە خواپەرستىيەكانى ھەج دەكرىن، باتۆزىك ئەۋە پۈۈن بكەينەۋە: كە سىك كە دەچى بۆ ھەج، بەتاييەتى ئەگەر جۆرى ھەجى (مَتَّعَ) بكات (واتە: نيەت بە عومرە بىنى و عومرەكەى تەۋاۋ بكات و ئىحرامكەى بشكىنى، دۋاى دووبارە ئىحرام بەستىتەۋە بە ھەج) پۈژى ھەشتەم كە (يَوْمُ التَّوْبَةِ)ى پى دەلین، چونكە كاتى خۋى ئاويان ھەلگرتوۋە پۈيشتوۋن بەرەۋە ەرەفات، ئنجا ھەجكەرەن شەۋ لە مينا دەمىننەۋە، بەرەبەيانىيەكەى زوۋ دەچن بەرەۋە ەرەفات و، پۈژى نۆيەم لەۋى دەبن، ئىۋارەى پۈژى نۆيەم، دۋاى خور ئاۋا بوۈن، بەرەۋە موزدەلىفە شۆر دەبنەۋە: ﴿فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ البقرة، ﴿الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ شۆيىكە ھەر لە لاي موزدەلىفەيە، ئنجا دۋايىش ھەر لە پۈژى دەيەمدا دىن قوربانى سەر دەپن و، سەرى خۋيان دەتاشن، ياخود كورت دەكەنەۋە، ھەرۋەھا دەچن ھەۋت وردكە بەرد بە (جَمْرَةَ)ى گەرەتر (الْجَمْرَةُ الْكُبْرَى) دادەن، ئنجا كە ئەو

خوایەرسیتی (منسك) یەنەیان ئەنجام دان، دەتوانن ئیجرامی گچکە بشکێنن. (التَّحَلُّلُ الْأَصْغَرُ) و، تەنیا ئافرەتیان بۆ حەلال نابێ، ئەگەرنا بەرگ گۆڕین و، خۆ شۆردن و، بۆنی خۆش لە خۆدان و، ئەوانەیان بۆ پەوا دەبن، دواى دەچن تەواف دەکەن و تەوافی پایە (طواف الركن) و، هاتن و چوونی ئێوان صەفاو مەپووە دەکەن، دواى دەمێننەووە بۆ بەرد پێدادانی سێ جەمەرەکان لەسێ پۆژی یەك لە دواى یەكدا، پۆژەکانی: (۱۱ و ۱۲ و ۱۳) دا، کە لە سوورەتی (البقرة) دا، خواى پەرورەدگار باسی کردوون، تێمەش لە کاتى تەفسیرکردنى سوورەتی (البقرة) دا لەو بارەووە قسەمان لیکردووە، هەرودەها لە کاتى تەفسیرکردنى سوورەتی (الحج) یشتا، کورتە باسیکمان لە بارەى چۆنیەتیی ئەنجامدانی حەج و عومرەووە کردووە، ئنجا خوا ﷻ سوێند دەخوات بە دوو شتی دیکەش:

(۳) - (وَالشَّفْعُ وَالْوَتْرُ) سوێند بە جووت و بە تەك، (الشَّفْعُ: مَا يَكُونُ ثَانِيًا لِغَيْرِهِ، شَفْعٌ) ئەوەیە کە دەبێتە دووهم بۆ جگەله خۆی، یاخود وێنەى خۆی دێتە پالێ (يُضْمُ إِلَيْهِ مَثْلُهُ)، بەهەردووکیان دەبنە (شَفْعٌ) جووت، (وَتْرٌ) یەك بە (وَتْرٌ) یەك دەگوترێ و بە (وَتْرٌ) یەك دەگوترێ، (الْوَتْرُ وَالْوَتْرُ: الْمُفْرَدُ، واتە: تەك، هەر كام لە جووت (شَفْعٌ) و تەك (وَتْرٌ) یەك، سیفەتن بۆ وەسفكراویكى قرتێتراو، یاخود خوا ﷻ هەر بە گشتیی فەرموویەتی: سوێند بە هەموو جووتێك و بە هەموو تەكێك، ئەگەر سیفەتیش بن بۆ وەسفكراویكى قرتێتراو: (شَفْعٌ)، یانی: (يَوْمَ النُّحْرِ)، پۆژی دەیهەم کە جووتەو، (وَتْرٌ) یەك یانی: (يَوْمَ عَرَفَةَ) لەبەر ئەوەى وەك ژمارە تاکە، دەشگونجی مانایەكە یان گشتیی بێ، (الطبري) ئەو رایەى زیاتر پێ پەسند بوو، گوتوویەتی: خوا بە گشتیی فەرموویەتی و واباشە تێمەش هەر بە گشتیی مانایان بکەین، منیش ئەو رایەى (الطبري) یم بەدڵە، بەلام بەنسبەت (الفجر) و (لیال عشر) هەو لە سۆنگەى ئەوەووە کە لە رێباز (سُئِلَ) دا لەو بارەووە چەند دەقیكمان هەن، دیاریی دەکەن کە مەبەست لە (فجر) بەرەبەیانى پۆژی جەژن و، (لیال عشر) دەشەووەکانى سەرەتای مانگی (ذِي الْحِجَّةِ) ن، بۆیە زۆربەى زانایان وایان تەفسیر کردوون.

(۴) - ﴿وَالَيْلِ إِذَا يَسِرُّ﴾ سویندیش به شهوگار کاتیک پادەبری (دەروات)، وشە: ﴿يَسِرُّ﴾، بە دوو جوړ خویندراوہ تەوہ:

أ- (يَسِرُّ)، ئەگەر لەسەری بوہستی، دەلی: ﴿وَالَيْلِ إِذَا يَسِرُّ﴾، چونکە ژیرە (کسرة) لە وەستاندا لە کاتیکدا دەوہستی، دەروات.

ب- (يسري)، ئەگەر لە سەر خویندن برۆی و بەردەوام ی (ي) ی (يسري) دەرەکەوئ: ﴿وَالَيْلِ إِذَا يَسِرُّ﴾.

(۵) - ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ﴾، ئایا لەوہدا (لەو پینج شتەدا کە باسکران)، سویند هەیه بۆ خاوەن عەقل؟ واتە: ئایا ئەو پینجە شایستە ی ئەوہن خوا سویندیان پئ بخوات؟ لێرەدا پرسیار کردن، بۆ دانپینداھێنانە (الِاسْتِفْهَامُ لِلتَّقْرِيرِ)، یانی: بە دلنایای لێرەدا ئەو پینج شتە شایستە ی ئەوہن خوا سویندیان پئ بخوات، کە دەفەرموئ: ﴿ذَلِكَ﴾ بێگومان ئەوہ ناوی ئاماژە یەو دەگەرێتەوہ بۆ شتیک کە باسکراوہو سویندی پئ خوراوہ، یانی: ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ الْمَذْكَورُ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ﴾، ئایا لەو شتە باسکراوہدا سویند پئخوران هەیه، شایستە ی سویند پئخوران هەیه، بۆ خاوەن عەقل؟ ﴿لِذِي حِجْرٍ﴾، (ذی) یانی: خاوەن (حِجْر) یانی: عەقل، (الحِجْرُ: الْعَقْلُ لِأَنَّهُ يَحْجُرُ صَاحِبُهُ عَنِ ارْتِكَابِ مَا لَا يَنْبَغِي)، بۆیە یەکتیک لە ناوہکانی عەقل بریتیه لە (حِجْر)، چونکە خاوەنەکە ی دەگەرێتەوہ لەوہ ی شایستە نیەو خراپە.

پیتی (ل) لە وشە ی: ﴿لِذِي حِجْرٍ﴾ دا، بۆ ھۆکار دۆزی (تعلیل) ه، یانی: ئایا لەوہدا سویند هەیه لەبەر خاتری کە سێکی خاوەن عەقل؟ پرسیار کردنەکەش بۆ پئ چەسپاندنە بە بەرانبەر، کە بلئ: بەلئ.

تێستا پا چەند دەقیک بێنێنەوہ لە بارە ی ئەو چەند ئایەتە موبارەکەوہ:

(۱) - (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا مِنْ أَيَّامٍ، الْعَمَلُ الصَّالِحُ فِيهَا أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ، يَعْنِي أَيَّامَ الْعَشْرِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: وَلَا

الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ، فَلَمْ يَرْجِعْ مِنْ ذَلِكَ بَشْيَءٍ {أُخْرِجَهُ أَحْمَدُ: ۳۲۲۸، والبخاري: ۹۲۶}.

واته: عهبدوللای کوری عه عباس رضی الله عنه، گوتوویه تی: پیغه مبه ری خوا رضی الله عنه، فهرمووی: هیچ رۆزانیك نین کرده وای باش تیئاندا له لای خوا خوشه ویستربئی، له م رۆزانه، واته: (أَيَّامُ الْعَشْرِ)، ده رۆژه کانی ده شهوه کان، چونکه نه گهر (عَشْر)، په یوه ست با به (أَيَّامُ) هوه، ده بفرموو: (الْأَيَّامُ الْعَشْرَةُ)، به لام (أَيَّامُ الْعَشْرِ)، یانی: (أَيَّامُ اللَّيَالِي الْعَشْرِ)، واته: رۆژه کانی نهو ده شهوانه ی خوا رضی الله عنه سویندی پی خواردن، گوتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا رضی الله عنه! جهنگ و تیکۆشان له پیناوی خواشدا (گه وره تر نیه له وه)؟ فهرمووی: تیکۆشان له پیناوی خواشدا، مه گهر پیاویك نه فس و مالی خوی بردبیته ده ری، به لام دواپی هیچیانی نه هینابیته وه، واته: ماله که شی رۆبئی و، سه ریشی له سه ر پیازی خوا دانابن.

(۲) - (الطَّبْرِي) نهو رایه زیاتر په سند ده کات، که مه به ست له ده شهوه کان، ده شهوه کانی سه ره تایی مانگی (ذِي الْحِجَّةِ) ن، لهو باره وهش چهند شتیك دینن:

أ- به ژماره: (۳۷۱۷۴): (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه، قَالَ: إِنَّ لَيَالِي عَشْرِ الْتِي أَقْسَمَ اللَّهُ بِهَا، هِيَ لَيَالِي الْعَشْرِ الْأَوَّلِ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ) (إسناده صحيح على شرط الشيخين).

واته: عهبدوللای کوری عه عباس رضی الله عنه، گوتوویه تی: نهو ده شهوانه ی خوا سویندی پیخواردوون، ده شهوه کانی سه ره تایی مانگی (ذِي الْحِجَّةِ) ن.

ب- هه ر (الطَّبْرِي)، له (ابن الزبير) یشه وه (عهبدوللای کوری زوبهیر، خوا لیان رازی بی، هیناویه تی به ژماره: (۳۷۱۷۶): (أَوَّلُ ذِي الْحِجَّةِ إِلَى يَوْمِ النُّحْرِ).

واته: مه به ست له ده شهوه کان رۆزی یه که می (ذِي الْحِجَّةِ) ن، تا کو رۆزی قوربانپی تییدا سه ر پرین، واته: رۆزی ده یه م.

ج- هەر (الطبري) به ژماره: (۳۷۱۸۳)، له (مجاهد) هوه هیناویهتی: **اَلَيْسَ عَمَلٌ فِي لَيَالِي السَّنَةِ اَفْضَلُ مِنْهُ فِي لَيَالِي الْعَشْرِ، وَهِيَ عَشْرُ مُوسَى الَّتِي اَقَامَهَا اللَّهُ لَهُ).**

واته: هیچ کردوهیهك له شهوهكانی سالد، پاداشتی گهورهتر نیه، له ده شهوهكان، ئهو ده شهوانهی خوا ژوانگهكهی مووسای پێ تهواو كردن، پێشی مانگیکی بۆ دانا، دواپی به ده پۆژی دیکه تهواوی كردن و بوونه چل شهو: **﴿وَأَتَمَمْنَهَا عِشْرَ فَنَمَ مِيقَتُ رَبِّهِ﴾** **﴿أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾** (الأعراف، ئنجا ئایا ئهو ده شهوانهی ژوانگهكهی مووسا، هەر ده شهوی سههرهتای مانگی (ذی الحجة) بوون؟ وا پێده چێ و، ئهو رایه زۆربهی زانایان پهسندیان کردوه.

ههندیکیش گوتووایانه: مه بهست لهو ده شهوانه، ده شهوی سههرهتای مانگی (مَحْرَم) ن.

رایهکی دیکه سییه میس ههیه ده ئێ: ده شهوهکانی کۆتایی مانگی په مه زانن.

(۳) - له بارهی (شَفْعُ، وَتَر) هوه (الطبري) له ئینو عه بهاسهوه (خوا له خۆی و بابی پازی بێ) به ژماره: (۲۸۱۸۸)، هیناویهتی: (الْوَتَرُ: يَوْمُ عَرَفَةَ، وَالشَّفْعُ: يَوْمُ الذُّبْحِ) (إِسْنَادٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرَطِهِمَا).

واته: عه بدوللای کوپی عه بهاس (خوا له خۆی و بابی پازی بێ)، گوتوو یهتی: وهتر پۆژی عه په فهیه (له بهر ئه وهی تاکه، پۆژی نۆیهمی (ذی الحجة) یه) (شَفْعُ) یش پۆژی قوربانیی سهر برینه (له بهر ئه وهی جووتهو پۆژی ده یه مه).

به لام (الطبري) رایهکی دیکه زیاتر پهسند کردوه له چه مک و واتای (شَفْعُ) و (وَتَر) داو ده ئێ: (الأفضل: عَدَمُ تَحْدِيدِ الشَّفْعِ وَالْوَتَرِ، واته: وا باشتره چه مک و واتای جووت و تاک دیاریی نه کرێ) (بهو دوو پۆژانهو به هیچ پۆژانیکی دیکه وه، چونکه خوا به گشتی فهرموویهتی).

لەو بارەشەو (الطبري) لە ئینو عەباسەو (خوا لە خووی و بابی پازی بن)،
بە ژمارە: (۳۷۲۰۰) ئەمەى هیناوە، دەلى: (أَلَلُّهُ وَتَرَّ وَأَنْتُمْ سَفَعُ) واتە: خوا تاكەو
ئیش جووتن، ئەى مرۆڤەكان! ئەى دروستكراوەكان!

وہلامى سویندەكەش قرتینراوە، بەلام رەوتى ئایەتەكان دەیگەپەنى، وەك
پیشتریش ئاماژەمان پێدا، وەك:

أ- زیندوو دەكرێنەو و لیتان دەپرسریتەو.

ب- یاخود ئەو قورئانەى دامانبەزاندو هەقە.

ج- یاخود موحمەد ﷺ رەوانە کراوە و کۆتا رەوانە کراو، پێغەمبەرى منە بۆ لای
مرۆڤایەتى، هەروەها هەر شتیكى دیکە كە لەگەڵ رەوتى ئایەتەكاندا بگونجێ.

مەسەلەى دووھم:

سەرنجراڭىشەنى خوا ﷻ بۆ مەۋقەكان، كە چۆن سزاي ھەركام لە گەلى عادو گەلى سەموودو فیرعهونى دا، دواى ئەوھى ياخییبوون و خراپەركارىی و تىكدانىان لە ولاتدا كردو، خواش ھەمیشە لە بۆسەدايە بۆ سەمكاران و، قەمچىيەك لە سزاي خۆى بەسەردا پڑاندن:

خوادەفەرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾ إِرِمَ ذَاتَ الْاَعْمَادِ ﴿٧﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْاِلْدِ ۝ وَتَمُودَ الَّذِي جَاءُوا الصَّخَرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْنَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْاِلْدِ ۝ فَاكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتە، لە نۆ برگەدا:

(۱) - ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ﴾، ئايا نەتېنى خوا چى و چۆنى بە گەلى عاد كرد؟ لێرەدا (الْإِسْفَهَامَ تَقْرِيرِي)، پرسىار كردنەكە بۆ پێچەسپاندنە، واتە: بەرانبەرەكە دانى پێدا دىنى و دەيچەسپىنى (وَالرُّؤْيَا فِي: أَلَمْ تَرَ، قَلْبِيَّةً)، بېننەكەش لە ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ دا مەبەست پى بېننى عەقْل و دلە، لەبەر ئەوھى كەس لەو كاتەدا لەوى نەبوو، بېننى خوا چۆن گەلى عادى سزادا! بەلام دواى ئەوھى خوا بۆمان دەگپرىتەوھو شوپنەوارەكانيان دەبېنن، ئنجا دەزانن خوا چۆن چۆنى جىگايەكانيانى بەسەريەكدا پروخاندوون! چۆن بايەكى بەھىزى بۆ ناردوون، كە لە چەند جىيەكى قورئان دا خوا ﷻ باسى كردو،

دەشگونجى بلىن: بېنن لێرەدا بېننى چاو، بە چاوى سەر، بەلام نەك بېننى: خوا ﷻ چى پىكردوون! بەلكو بەھۆى شوپنەوارەكانيانەوھ، ئەگەر شوپنەوارەكانيان بېننى، دەزانن خوا چۆنى لە بەين بردوون؟

شايانى باسە: ئىمە گەلى عادو چۆنيەتى فەوتىترانيامان لە كاتى تەفسىركردنى سوورەتى (ھود) دا، بە تەفصیل لەویدا قسەمان لە بارەوھ كردوون، گەلى

عادیش، گەلێك بوون وا پێده چێ پێش نووسرانەوهی میژوو، بووبن، چونکه به پێی ئهوهی که دوایی باسی دهکەین، ده بێ به سێ چوار پشتان بچنهوه سه ر نووح (عليه السلام)، کهواته: لهو گه لانه بوون که پێش ئهوهی مروّف نووسین دابهیتێ، ژیاون و، شوینی گوزهران و ژیا نیشیان له ئیوان عوممان و هه زه مهوت دا بووه، وهك له کاتی تهفسیرکردنی سووره تی (الأحقاف) دا باس مان کرد: ﴿وَأَذْكُرُ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ الْيَدُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (۱۱) واته: یادی برای عاد بکهوه (که هه ووده) کاتیک گه له که ی خو ی ترساندو وریای کردنه وه و له پێش وانیش دا ترسینه ران رابرد بوون، پێگوتن: خوا به رستن، من مه ترسیی رۆژیکێ مه زئم لیتان هه یه، (أحقاف) کو ی (حَقْف) ه، که به کو مێك ده گوتری درێژکۆله بێ، به لام به رز بوو پێته وه، لم له بیابان دا، جاری وایه با به باری درێژییدا کو ی ده کاته وه سه ر بهك، ئهوانیش شوینه جوگرافیه که یان بیانیکێ ملاوی بووه، ئنجا خوا (عليه السلام) بو ئه وه ی زیاتر به گه لی عاد ئاشنا بین، ده فه رموی:

(۲) - ﴿إِذْ ذَاتَ الْعِمَادِ﴾، ئیهمی خاوه ن کۆله گه کان، یانی: ئه و گه لی عاده ی خوا لێره دا (عليه السلام) مه به ستیه تی: ﴿إِذْ ذَاتَ الْعِمَادِ﴾ ی خاوه ن کۆله گه کانه، ﴿إِذْ ذَاتَ الْعِمَادِ﴾ یان ناوی شاریکه، یا خود ناوی هۆژیکه.

زانایان ده ئین لێره دا: ﴿إِذْ ذَاتَ الْعِمَادِ﴾ (عَطْفٌ بَيْنَ لِعَادِ)، ﴿إِذْ ذَاتَ الْعِمَادِ﴾ مانای وشه ی (عاد) مان زیاتر بو رپو ونده کاته وه، که ده فه رموی: ﴿إِذْ ذَاتَ الْعِمَادِ﴾ یانی: (صَاحِبَةُ الْعِمَادِ، وَالْعِمَادُ جَمْعُ عَمْدٍ، وَالْعَمْدُ: مَا عُمِدَ بِهِ الْغِيَامُ مِنَ الْخَشَبِ وَالسَّوَارِي الَّتِي يُعْمَلُ عَلَيْهَا الْبِنَاءُ، عَمْدٌ): ئه وه یه که چادرو ره شمایی پی هه لده در ی له دارو دره خته، هه روه ها ئه و کۆله گه یه، یان ئه و دینگه یه خانوو و بینای له سه ر راوه ده ستی.

(۳) - ﴿الَّتِي لَمْ يَخْلَقْ مِثْلَهَا فِي الْأَلْبَدِ﴾، ئه وه ی وێنه ی وی له ولاتان دا دروست نه کرابوو، یانی: ئه و گه لی عاده، ئه و ﴿إِذْ ذَاتَ الْعِمَادِ﴾، خاوه ن کۆله گه و پایه، وێنه ی وان له ولاتاندا

دروست نەكرابوو، ﴿اَلَيْسَ لَمْ يَخْلَقْ مِثْلَهَا﴾، راناوى (ها) دەگەرپتەوہ بۆ (عاد)، ياخود دەگەرپتەوہ بۆ ﴿اِرَمَ﴾، عاد كۆمەللىك بوون، ﴿اِرَمَ﴾ یش يان ناوى دووہمى گەلى عادە، ياخود ناوى ھۆزىكە لە گەلى عاد كە لە نىوياندا ديار بوون، بە پىي پاي ھەندىك لە زاناين، كە دەفەرموى: ويئەى وان لە ولاتاندا دروست نەكرابوو، يانى: لە كەلەش گەورەبيدا، لە ھىزو توانادا، لە دلپەرقىي و زەبر وەشانندا، وەك لە شوپتەكانى دىكەدا خواى بالادەست باسى كردوون.

وشەى: ﴿اِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ﴾، چەمك و واتاى عادمان بۆ رووندىكاتەوہ، چونكە ئامازەيە بۆ ئەو كە عاد ئەو ھۆزەيە باپىرەى نيزىكيان برىتيە لە: (عاد) كورى (عوّص) كورى (إرم)، كە بە ﴿عَادًا الْأُولَى﴾ النجم، وەسف كراوہ، ﴿اِرَمَ﴾ یش نەوہى نووحە: ئىپرەم كورى سام كورى نووح كە باپىرەى گەلى عادە، چونكە: عاد كورى عيوەز كورى ئىپرەم كورى سام كورى نووح، كەواتە: گەلى عاد بە چوار پشت چوونەوہ سەر نووح ﷺ.

ئىجا خوا ﷻ بۆ ئەوہى لىمان تىكنەچى و پىمان وابى گەلى عاد، گەلىكى دىكەن، بەلكو ھەر ئەو گەلەن كە دەچنەوہ سەر نووح بە چوار پىشان، واتە: عادى كورى عيوەزى كورى ئىپرەم كورى سام كورى نووح، بە چوار پىشان چوونەوہ سەر نووح، بۆيە لىرەدا بە (إرم) باسى كردوون.

بەلام ئەوہى لىرەدا لەلایەن زۆر لە روونكەرانەوہ باسكراوہ، گوايە (إرم) شارىك بووہ لە بىاباندا، گوايە ئەعرابىيەك بە ناوى عەبدوللای كورى قولابە، لە رۆژگارى موغايەدا دەچىتە مەجلىسى موغايەوہو دەلى: من حوشترم لى بەرھەلدا بوو بوون، بەدوايان كەوتىم و چوومە بىابان، لەوئى ئەو شارەم بىنى، گوايە دوايى لەگەلى دەچن بۆ بىابان بەلام ئەو شارە نابىن! ئەو ھەمووى لە بازنى ئەفسانەدايە، ھەرچەندە بە داخەوہ زۆر لە تەفسىرەكان ھىتاويانەو، ئىستاش لەگەلدابى لە نىو ھەندىك لە ئەدەبىياتى كوردىشدا ھەر ھەيەو، لە نىو

ئەدەبىياتى غەربىيى و فارسىيىدا ھەيە، گوايە: (باخى ئېرەم)، باخىكى زۆر خۇش و غەجايىب و سەرسۈرھىنەر بۈۋە، ھەر بەۋ ناۋەش شارىكى زۆر سەرسۈرھىنەر ھەبۈۋە! بەلەم لى راسىتىدا ئەۋە ھەمىۋى ئەفسانەيە ﴿رَم﴾، باپىرەي نىزىكى گەلى عادە و ئەۋەي نوۋحە، بە پىي ئەۋەي زانىارى پەچەلەكناسىي (علم النّسب)، ھىئاۋىيەقى.

كە دەفەرمىۋى: ﴿رَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ﴾ كۆي (عَمَدَ)، ئەۋىش بە ماناي كۆلەگەۋ دىنگەيەكە، كە دەدرىتە بەر پەشمال و چادر كاتىك ھەلدەدرى، ياخۇد ئەۋ پايەۋ كۆلەكەي دەدرىتە بن خانووبەرە، چ پايەۋ كۆلەكەي دارىي، چ بەرد بى، كە كاتى خۇي دروستكراۋن.

لەۋ بارەۋەش كە ئايا بۆچى خوا دەفەرمىۋى: ﴿رَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ﴾ ئېرەمى خاۋەن عىماد، خاۋەن كۆلەگەكان؟ زانىيان سى ۋەلاميان ھىئاۋن:

۱- لەبەر ئەۋەي ئەۋ خەلەكە خاۋەن ئازەل بوۋن، ھەرچەندە شارىكىيان ھەبۈۋە تىتىدا نىشتەجى بوۋن، بەلەم ۋىپراي شارنشىنىي، پەۋەندو ئازەلدەرىش بوۋن ئىنجا حوشتر بوۋە، پەشە ۋلاخ بوۋە، مەپرو بىزن بوۋە، بىردوۋيانە بۆ كۆيستان بۆ لەۋەپرو دوايىش گەپراۋنەۋە بۆ شارەكەيان، بۆيەش كۆلەكەيان ھەبۈۋن و داۋياننە بەر پەشمال و چادرەكانيان كە ھەلىاندون، ﴿الْعِمَادِ﴾ ىش كۆي (عَمَدَ)، ئەۋىش بە ماناي ئەۋ كۆلەگەۋ دارەيە كە دەدرىتە بەر پەشمال و تاۋل، كاتىك ھەلدەدرى.

۲- وشەي: ﴿ذَاتِ الْعِمَادِ﴾ وشەيەكە خاۋازاۋەتەۋە بۆ تەعبىر كىردن لە ھىزۋ دەسەللات و تواناۋ، ئەم وشەيە لە زمانى غەربىيىدا بۆ ئەۋ واتايە بەكاردى.

۳- دەشگونچى مەبەست لە (عماد) ئەۋ شوئىنە بەرزانەۋ ئەۋ بەرزاىيانە بن كە گەلى عاد دروستيان كىردوۋن، بۆ ئەۋەي خەلەك پىي لى تىكنەچى، ياخۇد دروستيان كىردوۋن بۆ شانازىي بە خۇۋە كىردن، كە ئەۋانە شوئىنەۋارى گەلى عادن، ۋەك لە سوۋرەتى (الشعراء) دا خاۋى تاك و پاك دەفەرمىۋى: ﴿أَتَبَسُّونَ كُلَّ رَيْحٍ مَّيَّةً تَبَسُّونَ﴾ ﴿رَبِّع﴾

يَانِي: بەرزايى، ئايا لە ھەر بەرزايىيەك نىشانىيەك دروست دەكەن، ۋەك گالتەكردن و
بَيِّ تەۋەي ئامانجىكى راست و دروستى لە پشتهۋە بَيِّ، تەنيا بۇ خۇ ھەلگىشان؟ ۋەك
چۇن ھەرەمەكانى مىسېر، فيرەۋنەكان دروستيان كروون، ۋەك گۆر بۇ خۇيان و،
سۇغەرەو بىگاريان بە ھەزاران كەس كروە، بەس خوا بزائى ھەر ھەرەمىك چەند كەس
لە سۇغەرەو بىگاركەيدا مردوون؟ چونكە فيرەۋننىك گۆرئىك بۇ خۇي دروست دەكات!

(۴) - ﴿وَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ﴾، ھەرۋەھا (ئايا نەتبىنى خوا چىكرد) بە (گەلى)
ئەموود كە لە شىۋو دۆلەكەدا بەرديان داتاشى، (خانوو بەرەيان تىدا دروست كرد)؟
﴿جَابُوا﴾، يانى: دەيانبرىي و دەيانتاشى، (جَابَ يَجُوبُ جَوْأً: قَطَعَ يَقْطَعُ قَطْعًا)، برى،
دەيبرى، برىن، ﴿بِالْوَادِ﴾، بەدوۋجۆر خويندراۋەتەۋە:

أ- ﴿بِالْوَادِ﴾، بە زَيْر (كسرة).

ب- ھەرۋەھا (بالوادي)، بە (ي).

(الْوَادِ: اسْمُ الْأَرْضِ الْكَائِنَةِ بَيْنَ الْجَبَلَيْنِ مُنْخَفِضَةً)، (واد): لە ئەسلى زمانى
عەرەبىيدا يانى: شىۋو، دۆل، ناۋى زەۋىيەكى نزمى نىۋان دوو چىايانە.

دوۋ چىا، يان دوۋ گرد نىۋە راستەكەيان كە دابراۋايىە، (وادي) دۆل و شىۋى پىدەگوترى.

(وَالْوَادِي: عَلِمَ بِالْعَلَبَةِ عَلَى مَنَازِلِ مُودَ، وَيُسَمَّى: وادي القَرَى، وَيُسَمَّى: الحجر،
وَهُوَ وَادٍ بَيْنَ خَيْبَرٍ وَتَيْمَاءَ فِي طَرِيقِ الْمَاشِي مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى الشَّامِ)، وشەي: (وادي)
ۋەك ناۋىكى زالكراۋە بۇ مەنزىلكاكانى گەلى سەموود كە پىتى دەگوترى، (وادي)
القرى، ئىستاش ھەر ھەيە، ھەرۋەھا پىشى دەگوترى: (ججر)، كە دۆلىكە لە
نىۋان خەيپەرەو تەيماءدا، كەسىك كە لە مەدىنەۋە دەچى بۇ شام، دەكەۋىتە
سەر پىتى.

(۵) - ﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ﴾، ھەرۋەھا (ئايا نەتبىنى خوا چى كرد) بە فيرەۋننى خاۋەن
كۆلەكەكان!

ئایا مەبەست لە کۆلەگەکانی فیرعهون چی بووه؟ ئەمیش دیسان زانیان
چەند رایەکیان لە بارەیهوه هەیە:

۱- هەندیکیان گوتویانە: مەبەست لە کۆلەگەکان، ئەوه بووه کە فیرعهون هەرکەسیکی
ویستیی بە ئەشکەنجە بیکوژی، چوار میخە کیشاویەتی بە دیواریکهوه، یاخود بە
درەختیکی گەورەوهو، لەسەر هەردوو دەستی و هەردوو پێی، چوار گۆلمیخی داکوتاون
و کردوویەتی بە رەسم بەو دارهوه، یاخود بەو دیوارهوه، تاکو گیانی داوه.

۲- هەندیکیش گوتویانە: ﴿الْأَوْنَادُ﴾ گۆلمیخەکان، مەبەست پێیان هەرەمەکانی
میسرن، کە مەرووف ئەگەر لە دوورەوه تەماشایان بکات، وەک گۆلمیخ دیارن، گۆلمیخیش
سەرەکە ی باریک دەبێتەوهو لای خواریی ئەستوورە، هەرەمەکانیش لە دوورەوه وەک
گۆلمیخ کە داکوترابن لە زەویدا دیارن، ئنجا هەرچەندە خۆی دروستی نەکردوون، بەلام
گرنگ ئەوهیه لەو شوێنە بوون، کە ئەو دەسەلاتی بەسەردا بووه.

۳- هەندیکیش گوتویانە: ﴿الْأَوْنَادُ﴾ وشەیه کە خوازاوه تەوه بو هێزو دەسەلات،
واتە: خاوەن هێز، ئایا نەتینی خوا چی کرد بەو سێ کۆمەلە؟ بە گەلی عادو بە گەلی
سەموودو فیرعهونی خاوەن کۆلەگەکان؟!

ئایا ئەوانە چیان کردبوو خۆی دادگەر ئاوا سزای دان؟!

۶- ﴿الَّذِينَ طَعَوْا فِي آلِ لُؤْلُؤٍ﴾، ئەوانە کە لە ولاتاندا، (هەر کامیکیان لە ولاتی خۆیدا)
یاخییبوون، لە سنوور دەرچوون، بوغرابوون، (الطُّغْيَانُ: شِدَّةُ الْعِصْيَانِ وَالظُّلْمُ)، (طُّغْيَانُ):
بریتیه لە ئەوپەڕی سەرپێچی و ستم و خراپە.

۷- ﴿فَاكْثُرُوا فِيهَا الْفَسَادَ﴾، ئنجا خراپەکاری و تیکدانیان تیدا زۆر کرد، هەر کامیکیان
ولاتی خۆی پرکرد لە تیکدان و خراپەکاری و، ستم لە خەلک، کردن و سۆغەر و بێکار
پیکردن و، کوشتیان بەناهەق، هەروەها ستم لیکردن و لە رووی نەتەوهیهوه، وەک
فیرعهون بە وهچە ی ئیسرائیلی کرد، یاخود ستمی ئابووری و مال و سامان لێ زەوت
کردن، هەروەها گەلەکانی دیکەش هەرکامیان بە شیوهی خۆی ستم و خراپەو لادان

و تاوانی کرده، سهره نجام: ﴿فَاكْثُرُوا فِيهَا الْفَسَادَ﴾ زور خراپه کاری و تیکدانیان تیداکرد، (الْفَسَادُ: سُوءُ حَالِ الشَّيْءِ وَلِحَاقُ الضَّرِّ بِهِ)، (فساد): بریتیه لهوهی شتیک حالی خراپ بئ و زیانی تووشبئ.

۸- ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾، ئنجا پهروه ردگارت قه مچییه که له نازاری به سهردا پزانندن، (الصَّبُّ: إِفْرَاقٌ مَا فِي الظَّرْفِ) شتیک که شتیک تیدایه، تووره که یه که شتیک تیدابی، هه لیب ریژی و هیچی تیدا نه مینئ، پئی ده گوتری: (صَبَّ)، (صَبَّ) بریتیه له پزانندی ئاو له سه ریوه، خوا ﷻ ئه و سزایه ی بۆ ئه وانهی ناردوه، وه که ئاوئیک چۆن به سهر که سیکدا ده پژیژی، به خورزه م دیته خواری، ئاو وینای ده کات، بۆیه ش ده فهرموی: ﴿سَوْطَ عَذَابٍ﴾، (سَوْط)، به مانای قه مچی دی، که بریتی بووه لهوهی چهند زوئله چهرمیکیان بریون باریک باریک، ئنجا ئه و زوئله چهرمانه یان پیکه وه هۆنیونه وه به شیوه یه کی تاییه ت و قه مچیان لئ دروستکردوون، که بۆ لیدان زور دیشینی، خوای بئ نیاز سزایه که ی خوئی چواندوه به قه مچییه وه، واته: ئه و سزایه ته نیا قه مچییه که بووه له سزای خوا.

یاخود بۆیه ده فهرموی: ﴿سَوْطَ عَذَابٍ﴾، چونکه قه مچی چهند زوئله چهرمیک تیکه له و پیکه وه هۆندراونه وه، ئه و سزایه ش که خوا ناردوو یه تی بۆ ئه و سئ گه له و گه لانی دیکه ش، هی هه رکامیکیان سزایه کی تاییه ت بووه، که واته: خوا کۆمه لئیک سزاو نازاری ئاوئیه ت و تیکه لی ناردوون، بۆ فه وتاندنی ئه و گه لانه.

۹- ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبَاْلِعْرَصَادٍ﴾، به دئنیایه وه پهروه ردگارت له بۆسه دایه، له چاوه روانیدایه (بۆسته مکاران) واته: ئاگای لیئانه چی ده که ن و چۆن ده که ن؟ سهره نجام له کاتیکدا که خوئی به پئویستی بزانی، سزایان ده دات.

ئیمه دریژیه به سهرهاتی گه لی سه موودیشمان له کاتی تهفسیر کردنی سوورتهی (الحجر) دا، هیئاوه که پیغمبه ره که یان ناوی صالح ﷺ بووه،

بەسەرھاتی فیرعەون و خراپەکارییەکانی و ستەمکارییەکانیشی بە سێزدە بەش هێناومانە، هەشت بەشیان لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (الأعراف) دا هێناو، پێنج بەشیشی لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (القصاص) دا، لە سەرەتایەکیەوه.

لێرەدا پرووی دواندن لە پێغەمبەری خاتەمە ﷺ، لە دواى ئەویشەوه لە هەرکەسێکە لە دواى پێغەمبەری خاتەمەوه ﷺ دەروات، کە بشێ بۆ ئەوێ خوا بیدوێت: ئایا ئەتینی خوا چی بە گەلی عاد کرد، ئێرەمى خواوەن کۆڵەگەکان، کە وێنەى ئەوان لە ولاتاندا دروست نەکراوو؟

هەرۆهە گەلی سەموود کە لە شیوو دۆڵەکەدا خانووێان لە بەرد داتاشییوون، ئیستاش شوێنەوارەکانیان ماون.

هەرۆهە فیرعەونی خواوەن گۆلمیخەکان، یاخود: خواوەن هەرەمەکان، یاخود: خواوەن هیزو توانا؟ کە لە ولاتاندا لە خوا یاخیبویون، خراپەکاریی و تێکدانیان تیدا زۆر کرد.

کەواتە: یاخیبویون (طغیان) لە بەرانبەر خوادا، بەکسەر دەرھاویشتەکەى بریتیه لە خراپەکاریی و تێکدان لە زەویدا، ئایا کێ تێکدان لە زەویدا دەکات؟ پێشینی خۆمان گوتووین: (لەو کەسە بترسێ، کە لە خوا ناترسێ).

هەر کەسێک لە گەڵ خوادا بەینی تێکدا، مسۆگەر لە گەڵ بەندەکانی خواشدا تێکیدهوات، هەموو ئەو کەسانەى لەم پۆزگەرەى ئێمەدا حوکمپرانى دەکەن بەسەر مسوڵمانان دا، بەسەر هەموو ئەو گەلانەدا کە ژێر دەست و ژێر چەپۆکن، لە ئەنجامی ئەوەدا کە ئەو حوکمپرانانە لە خوا یاخیین، دەیانبینین لە خەلکیش عاسێ بوون و، خراپەکاریی و تێکدان دەکەن، لە ولات دا، بەلام خوا دەفرموی: ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾، پەرورەدگارت قەمچیەک لە سزای خۆی بەسەردا پرژاندن، ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبَازِلٌ مُّرْصِدٌ﴾، بە دلنایى پەرورەدگارت

له بۆسه دایه، یانی: له چاوه پانیی دایه بۆ سزادانی ئەوانه ی له خوا یاخیی دهبن و، تیکدان و خراپه رکاریی له زهویدا دهکن.

کهواته: ئە ی موحه ممه د ﷺ و هاوه له کانی! ئیوه که ئیستا له مه که ده چه و سیترینه وه به ده ست ئە و زۆردارانە و ئە شکه نه چه و ئازارتان ده دەن، ئازاردانی جهسته یی و مه عنه ویی، دلتیا بن که خوایه ک ﷺ گه لی عادو گه لی سه موود و فیرعه ون و گه له که ی له به ی ن بر دوه و، سزای داو ن، ئە و خوا په ره و ر دگا ره بۆ سه ته مکارانی پۆژگاری ئیوه ش هه ر له بۆسه دایه، ئە گه ر ده ست هه ل نه گرن له سه تم و خراپه یان، ئە وانیش وه ک پت شو وه کانیا ن سزا ده دا، که هه ر واشبو و خوا ﷺ سزای دان، چ له کاتی رووبه روو بوونه وه کاند له جهنگی به درو ئو حودو جهنگه کانی دیکه داو، ئە وه بو و ئە و و لات هه مو و که وته ژیر ده سه لات ی ئیسلامه وه، به لکو و لاتا تیک که له ژیر ده سه لات ی ده ول ته ی زله یزانی ئە وسای پۆم و فارس دابوون، ئە وانیش که وته ژیر ده سه لات ی ئیسلام و مسو لمانانه وه، ئە وه ی خوا ﷺ هه ره شه ی پت له زۆردارانی ئە وسه کرد، دوایی له واقعی میژوو ییدا به ره سه ته بو و ها ته دی.

ئجا ئە وه وه ک چۆن ئە و کاته دلدانه وه بو وه، بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ و هاوه لانی، بۆ ئیمه ش هه ر دلدانه وه یه و، ئیستاش ئیمه که ئە و ئایه تانه ده خو ئین، بیگومان ئە و خوایه ی کاتی خو ی گه لی عادو گه لی سه موودو گه لی فیرعه ون و کت و کتی له به ی ن بر دوون، ئە و خوا بالاده سه ته هه ر هه یه و، هه ر له بۆسه دایه و، سزایه که شی هه ر ماوه!

کهواته: با دلتیا بین: ئە و که سانه ی سه تم ده که ن له خه لک، له مرو فقه کان و ده یان چه و سیترینه وه، وه ک به رزه کی بانان بۆی ده ر نا چن، ئە گه ر ته ماشای میژوو ش بکه ی ن، هه روایه و هیچ کام له وانیه ی سه تم و خرپه یان کردوه، دوایی سه لامه ت نه بوون و، وه ک به رزه کی بانان بۆی ده ر نه چوون، به لکو تووشی سه ره نه جامی کی

تال و دژوار بوون، ئەوانەش كە تاپاددەيەك دادگەرانە حوكمپرايى دەكەن، با نامسولمانىش بن، دەبىين، بە پىزو حورمەتەو لە كورسى دىنە خوارو، سەرۆك كۆمارى پىشوو و پىشوووترو پىشوووتريش هەن! كەچى لە زۆربەي ولاتانى مسولمانشىندا سەرۆك كۆمارى پىشوو، بوونى نىە، چونكە هەمووى لەسەر كورسى دەمىننەو، تاكو تىيەلەدەن و فرى دەدەنە خوارى، ياخود دەمرى و دوايىش ناوى بە رەشىي لە مېژوودا تۆمار دەكرى.

كەواتە: ئەو ياسايەي خوا ﷻ لىرەدا بەيانى دەكات، تەنيا بۆ رۆژگارى پىغەمبەرى خوا ﷺ نەبوو، بەلكو بۆ تىمەومانانىشەو، بۆ دلدانەوئەي هەموو ستملىكرانانە.

خوا لە بە لوتف و كەرەمى خۆي يارمەتيمان بدات، زياتر و راستر لە فەرمايشتەكەي تىيگەين و، چاكتر پىوئەي پابەند بين و، خۆمانى پى پاك و چاك بكەين لە دنيا، تاكو سەرەنجام ئەو موژدە خۆشانەي خوا بەو كەسانەيان دەدات، كە بەندەي بۆ خوا صولحاو و پاك و چاك بوون لە دنيا، ئەو موژدە خۆشانە بە تىمەش بېرىن، چ لە دنيا، چ لە دواپۆزىش دا كە شاد بوونمانە بە رەزامەندىي خوا، بە بەهەشتى رازاوو نەبىراوئەي خوا.

مه‌سه‌له‌ی سییه‌م:

باسی مروّقی بییروا، که هه‌رکات خوا پییدا ده‌لئ: خوا ڕیزی لیگرتم و، هه‌ر کاتیش خوا لیی گرته‌وه، بژیوی لیوه‌ته‌نگ هینا، ده‌لئ: خوا ڕیسوای کردم! واش نیه، به‌لکو ئه‌وان زیاد له‌و بیرکردنه‌وه چه‌وته، ڕیزی هه‌تیویش ناگرن و، هانی یه‌کدیش ناده‌ن بۆ هاوکاری و خواردن پیدانی بابای نه‌دار، میراتیش هه‌مووی پیکه‌وه لرف لیده‌ده‌ن و، سامانیشیان له‌ ڕادده‌به‌ده‌ر خوشده‌وئ:

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝۱۵ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۝۱۶ كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ۝۱۷ وَلَا تَحْضُونَهُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۝۱۸ وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْثَلًا ۝۱۹ وَتَحْبُوتُ أَلْمَالِ حُبًّا جَمًّا ۝۲۰﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له‌ هه‌شت برگه‌دا:

(۱) - ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ﴾، به‌لام مروّف هه‌ر کات په‌روه‌ردگاری تاقیکرده‌وه، ڕیزی لیگرت و به‌هره‌مه‌ندی کرد.

(۲) - ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ﴾، ده‌لئ: په‌روه‌ردگارم ڕیزی لیگرتووم!

(۳) - ﴿وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ﴾، به‌لام ئه‌گه‌ر (په‌روه‌ردگاری) تاقیکرده‌وه، بژیوی لیوه‌ته‌نگ هینا که مکرده‌وه، ده‌لئ: په‌روه‌ردگارم منی ڕیسوا کردوه، سووکابه‌تیی پیکردووم!

خواش ﴿تَحْبُوتُ﴾ به‌رپه‌رچی ئه‌و بیرکردنه‌وه چه‌وته‌یان ده‌داته‌وه ده‌فه‌رموئ:

(۴) - ﴿كَلَّا﴾، وانیه (وه‌ك ئیوه بیرده‌که‌نه‌وه ده‌لئ).

دوایی چه‌ند شتیکی دیکه‌شیان ده‌خاته به‌رچاو، که ئیوه وێرای ئه‌و بیرکردنه‌وه چه‌وته‌تان کۆمه‌لێک سیفه‌تی دیکه‌ی خراپیشان هه‌ن، ئنجا خوا ﴿تَحْبُوتُ﴾ چواریان لی ده‌ژمیئ:

ه- ﴿بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ﴾ (۱۷) (وانیه وهك ٲیوه دهٲین: كه بابای بیٲروا كاتيك خواى بڑوى بو زور دهكات، دهٲن: خوا پڑى لیگرتووم، بهٲام كاتيك لى وهتهنگ دىٲن، دهٲن: خوا ﷺ سووكايه ٲى پىگرتووم، پىسواى كردووم) بهٲكو ٲیوه پڑ له ههٲیو ناگرن.

ئىستاش با ئەم ئايەتە موبارەكانە تۈزىك شى بىكەينەو:

۱- پیتی (ف)، که دهفه رموی: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَنُ﴾، پسپوران گوتوو یانه: (ذَلِيلٌ عَلَى أَصْحَالِ الْكَلَامِ وَتَفَرُّعِهِ عَنِ سَابِقِهِ، وَأَمَّا حَرْفُ تَفْصِيلٍ: مَهْمَا يَكُنْ مِنْ شَيْءٍ)، ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَنُ﴾، پیتی (ف) به لگه به له سهر ئه وهی ئه م قسه به قسه ی پشیه وه به وه سته وه له سهر قسه ی پشیه هله ده ستی، (دوایی ئه مه زیاتر روون ده که نه وه) و شه ی: (أَمَّا) ش پیتی ده گوتری: (حَرْفُ تَفْصِيلٍ) بُو ئه وه به قسه ی پشیه قسه یه ک بکری، دوایی بییه سهر دریزه که ی، یانی: (مَهْمَا يَكُنْ مِنْ شَيْءٍ)، ههر شتیک بی.

لیتردها که خوا دهفرمودی: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ﴾ ثمه وا پیده چی
 به یوهست بیتوه به و نایه ته موباره که وهی خوا پیشر فرمودی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ
 لَإِلَٰهٌ مَّرْصَدٌ﴾ به دنیایی پهروه دگارت له بوسه دایه، له چاودی ری دایه، بو
 سزادانی نه وانه ی تیده په ریئن، واته: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَإِلَٰهٌ مَّرْصَدٌ﴾ (فَأَمَّا الْإِنْسَانُ الْكَافِرُ
 يَتَّخِذُهُمْ خِلَافَ ذَلِكَ إِذْ يَحْسَبُ أَنَّ مَا بَيَّنَّا لَهُ مِنْ نِعْمَةٍ وَسِعَتْ فِي الدُّنْيَا، تَكْرِيماً لِلَّهِ
 لَهُ، وَمَا يَنَالُهُ مِنْ ضَيْقٍ عَيْشٍ، إِهَانَةً أَهَانَهُ اللَّهُ بِهَا). ناوا پیکه وه په یوهست
 ده بنه وه، ثم کومه له نایه ته له که له کومه له نایه تی پیسی دل، واته: پهروه دگارت
 له بوسه دایه و چاودی ری به نده کان ده کات، به لام مرؤفی بیپروا خه یاله که ی
 پیچه وانه ی ته وه یه و، پیچه وانه ی ته وه گومان ده با، چونکه پیی وایه نازو
 نیعمه تیک که خوا پییده داو، فراوانیه ک که خوا بو دی ده په خسیتن، له ژیا نی
 دنیا د، ری زگرتنی خوا یه بو ی، به لام ته گهر ژیا نی لیوه ته نگ بی و بژیوی که م
 بی، خوا سووکا به تی پیکردوه و ریسوای کردوه (که واش نه).

۲- که دهفه رموی: ﴿إِذَا مَا أُنْثِلَتْ رَبُّهُ﴾ (مَا) بۇ تۆخکردنه وهی مانایه که یه تی، نه گه رنا له ئەسلدا ئاوايه: (إِذَا أُنْثِلَتْ رَبُّهُ) کاتیک پهروه ردگاری تاقیکردوه، (الإِثْلَاءُ أَي: الإِخْتِبَارُ بِالْخَيْرِ وَالشَّرِّ)، (إِثْلَاء) تاقیکردنه وهیه به خویشی و به ناخویشی، به شتیک که مروّف پێ چاکه و، شتیکیش که پێی خراپه.

۳- (أَكْرَمَهُ) راغیبی ئەسفه هانیی ده لێ: (إِكْرَام): بریتیه له گه یاندنی که رامهت به مروّف نهویش ئەوهیه سوودیکی پێ بگات، بێ ئەوهی که م و کوپیی و زه بوونیی تێدابی.

۴- ﴿وَنَعْمَهُ﴾ (أَي: جَعَلَهُ فِي نِعْمَةٍ وَهِيَ طَيْبٌ عَيْشٍ)، (نَعْمَةً) واته: خستیه نێو نیعمه تهوه که مه به ست پێی ژیان و گوزهرانی خو شه.

۵- بێگومان (ال) ی سه ر (الإنسان)، بۆ جینسه، به لām جینسی عورفی، واته: ئەو کۆمه له ئینسانه ی ئەو کاته بوون، ئینسانانی هاوبه ش بۆ خوا دانهر، ئینسانانی بێ پروا، چونکه ئینسانی برودار وا بیر ناکاته وه، ئەگه ر خوا تاقیکردوه، به وهی سوودی پێ گه یاندو خستیه نێو نازو نیعمه تهوه، یه کسه ر بلێ: پهروه ردگارم پێزو حورمه تی لێگرتووم، به لām ئەگه ر پهروه ردگاری به ته نگده ستیی و نه داریی تاقیکردوه، ﴿فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ﴾ خوێندراویشه ته وه: (فَقَدَّرَ) و (قَدَّرَ)، هه ردووکیان به یه ک واتان، بژیه که ی لێ ته نگ و که مکرده وه [یه کسه ر بلێ: پهروه ردگارم منی سووک و، ریسوا کردوه، سووکایه تی پیکردووم، وشه ی: ﴿رَبِّي﴾ له هه ردوو ئایه ته موباره که که دا:

أ- ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ﴾، خوێندراویشه ته وه: (رَبِّي أَكْرَمَنِ).

ب- ههروه ها ئەوی دیکه ش: ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ﴾، خوێندراویشه ته وه: (رَبِّي أَهْنَنِ)، به هه ردوو شێوه که خوێندراوه ته وه، (إِهَانَةٌ) ش بریتیه له مامه له کردن له گه ل که سیکدا، به جوړیک به سووک دا بێری و زه بوون و بێرێز بکری.

به لکو مروّف برودار و ابیرده کاته وه: بۆ ئەوهی بزانی ئایا له لای خوا پێزی هه یه یان نا؟ ده بی ته ماشا بکات به پێوه ری دیکه ئەوه هه لسه نگیتی، ئەو

مەسەلەیه پێوەری دیکەى ھەیه، ئەویش ئەوەیە: ئایا تا چ ڕاددەیه‌ك بەندایەتی
بۆ خوا دەکات و، پابەندە بە شەریعەتی خواوە، بە ئەندازەى پابەندیى بە
شەریعەتی خواوە، مەرووف ڕێزو حورمەتى پەیدادەبێ و، بە ئەندازەى لادان و
تاوانیش، سووکایەتیی بە خۆی دەکات.

۶- که دەفەر مۆی: ﴿بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ﴾ وشەى: ﴿بَلْ﴾ (بەلکو) لە زمانى
عەرەبیدا بۆ (إِضْرَاب) ه، واتە: گواستنەوه لە حالەتیکەوه بۆ حالەتیکى دیکە، یانی: ئەو
حالەتە لێگەرێ، وەرە تەماشای ئەمە بکە!

(بَلْ) لێرەدا بۆ گواستنەوهیە لە مەبەستیکەوه بۆ مەبەستیکى دیکەو، ئەو
خالە ھاوبەشەى لە ئێوانیاندا ھەیه، بریتىە لەوێ خوا ﷻ پێیان دەفەر مۆی:
ئەگەر ئێو کاتیک خوا مأل و سامانتان بۆ زۆر دەکات، ئەو بە ڕێزگرتنى خوا
لێیان، دادەنێن، بەلام ئێو بەو مأل و سامانەى خوا پێیداون، - کە خوا ڕێزى
پێ لە ئێو گرتو، بە پێى لێکدانەوێ خۆتان - ڕێزتان لە ھەتیو نەگرتو و
ھاوکاریتان نەکردو.

ھەلبەتە ڕێزگرتن لە ھەتیوییش فراوانترە لە یارمەتیدانى، بۆ مانای وشەى:
﴿الْيَتِيمَ﴾ یەش گوتراو: (الصَّبِي وَالصَّبِيَّةُ: اللَّذَيْنِ مَاتَ أَبُوهُمَا قَبْلَ الْبُلُوغِ)، (یتیم)
بۆ کۆرو کچ بەکار دەھێنرێ، کە بەرلەوێ بەلغ بووبن، بابیان مردبێ.

۷- (ال) ی سەر: ﴿الْيَتِيمَ﴾ ھەر وہە دواتر (أل) سەر: ﴿الْمُسْكِينِ﴾، بۆ ناساندنە،
ناساندنى جینس، واتە: تیکرای ھەتیوان و تیکرای نەداران.

۶- ﴿وَلَا تَخْضَوْنَ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ﴾، یەكدیش ھان نادەن لەسەر خواردندن
بە بابای نەدارو ئاتاج.

۷- ﴿وَتَأْكُلُونَ ثَمَرَاتِ أَكْثَرًا لَّمَّا﴾، میراتیش ھەمووی لرف لێدەدەن و
پێکەوه دەبخۆن، (الثَّمَرُ: الْمَالُ الْمَوْزُوثُ وَالتَّعْرِيفُ فِيهِ عَوَضٌ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ)، یانی:

(وَتَأْكُلُونَ ثَرَاتِكُمْ) میراتەكەتان ئەوھى لە كەسكى نىزىكتانەوھ بۇتان دى، كە دەمرى، میراتى لىدەگرن، ھەمووى پىكەوھ دەخۇن. ﴿أَكْلًا لَّمًّا﴾ يانى: مالى میراتگرەكانى دىكەش دەخەنە سەر ئەوھى خۇتان و، ھەمووى پىكەوھ دەخۇن.

۸- ﴿وَتَحْبُوتُ أَلْمَالُ حُبًّا﴾ مال و سامانىستان بە خۇشویستنىكى زۆر خۇشەوئ.

(الْجَمُّ: الكثير جَمَّ الْمَاءُ فِي الْحَوْضِ أَي: كَثُرَ، أَي تَحْبُوتُ الْمَالُ حُبًّا مُفْرَطًا) (جَم) بە مانای زۆر دى، دەگوترى: ئاوەكە زۆرپو لە گۆمەكەدا، واتە: ئیوھ مال و سامانى دنیاتان زۆر خۇشەوئ و لەوھدا تىتان پەراندوھ.

چوار وردە سەرنجى دىكە لەم ئایەتانه:

۱- ﴿فَقَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ﴾، ئەم راناوى (ھى)، ﴿رِزْقَهُ﴾ دەگونجى بۆ خواى پەرورەدگار بچىتەوھ، يانى: خوا بزیوھكەى خۆى لى كەمكردهوھ، (فَقَدَّرَ أَي: قَضَى، قَدَّرَ وَقَدَّرَ)، (قدر وَّقَدَّرَ) ھەردووکیان يانى: لى كەمكردهوھ، لى تەنگ كردهوھ.

ياخود: ﴿رِزْقَهُ﴾ بزیوھكەى مرقە كە خۆى، واتە: راناوھكە بۆ (الإنسان) دەچىتەوھ.

۲- ئەو چوار وشانە: ﴿بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ﴾، ﴿وَلَا تَحْضُوتُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾، ﴿وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاتِ أَكْلًا لَّمًّا﴾، ﴿وَتَحْبُوتُ أَلْمَالُ حُبًّا﴾، ھەر چواریان وەك چۆن بە (ت)ى دویژاو (مخاطب) خویژاونهوھ: ﴿تُكْرِمُونَ﴾، ﴿تَحْضُوتُ﴾، ﴿وَتَأْكُلُونَ﴾، ﴿وَتَحْبُوتُ﴾ بە (ي)ى ناديار (غائب) یش خویژاونهوھ: ﴿بَلْ لَا يُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ﴾، ﴿وَلَا يَحَاضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾، ﴿وَيَأْكُلُونَ الثَّرَاتِ أَكْلًا لَّمًّا﴾، ﴿وَيَحْبُوتُونَ أَلْمَالُ حُبًّا﴾، وشەى: ﴿تَحْضُوتُ﴾ لە (حَضَّ) ھوھ ھاتوھ، يانى: ھاندان و تیژکردنى كەسك لەسەر شتىك، ئىجا وەك چۆن بە: ﴿تَحْضُوتُ﴾، خویژاونهوھ، بە (تَحْضُونَ) یش خویژاونهوھ، ھەروھە بە ھالەتى نادياریش بە ھەردووك جۆر خویژاونهوھ: ﴿يَحَاضُونَ﴾ و ﴿يَحْضُونَ﴾.

۳- ئەو ئایەتەنەى دواىى كە خوا ﷻ وەك گواستەنەو (إِضْرَاب) يَكْ لە قسەكەى پېشيان، چوار تاوانى دىكەشيان دەداتە پال، ئەوەى لى دەفامرېتەو، كە خوا ﷻ ئەو چۆرە بىرو بۆچونەيان: ھەر كەسېك خوا بژىوى بۆ زۆر كرد، پېزى لى گرتبى و، ئەوەى بژىوى وەتەنگ ھىنا، پېزى لى نەگرتبى، ھەلدەو شىنېتەو، ئنجا لىرەدا دەبى ورد سەرنج بەدىن: خوا دەفەرموى: ﴿فَاَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ﴾ يانى: خوا بۆ خۆى وشەى: (إِكْرَام)، بەكاردېتى، كەچى دواىى كە ئەو مرۆڤە دەلى: ﴿رَبِّ اَكْرَمِنِ﴾ پېچەوانەكەشى: ﴿رَبِّ اَهْنَنِ﴾، خوا ئەو ھەلدەو شىنېتەو لىرەدا ھەلۆەشانەو ھى بىرۆكەيەك كە خوا ﷻ وەك بىرو بۆچونىكى چەوتى ئەوان، رەخنەى لىگرتو، لەگەل ئەو ھەدا كە خوا بۆ خۆى دىچەسېتى، لە يەك جيان، چونكە ئەو بىژەيەى خوا بەكارى ھىناو: (اَكْرَمَهُ) مەبەستى پىن مآل و سامان پېدانەو ﴿وَنَعَّمَهُ﴾ ش، مەبەستى پىن خوشگوزەران كردن و بەھرەمەند كردن، بەلام ئەو ھەلىوەشانەو، كە بەھەمان بىژە (لفظ) ش ھاتو: (رَبِّ اَكْرَمِنِ) ئەو ھەدا كە پېى وابوو لە رووى مەعنەويەو خوا پېزى لىگرتو، دوايىش كە خوا بژىوى لى وەتەنگ ھىناو، گوتوويەتى: خوا لە رووى مەعنەويەو سووكايەتى بە من كردو و پېزى لى نەگرتووم، خوا ئەو ھەلدەو شىنېتەو، واتە: ئەو ھەدا چەسپا، جىايە لەو ھەلىوەشاو، دەبى وا نەزانرى كە تىكدەگىرېن، ئەو ھەدا چەسپاندوويەتى ئەو ھەدا كە لە رووى مادىيەو، بژىوى بۆ فراوان كردو و مآل و سامانى پېداو بەھرەمەندى كردو، ئەو ھەلىوەشانەو، ئەو ھەدا كە ھەر كەسېك خوا مآل و سامانى پېدا، بىكاكە بەلگەى ئەو ھەدا كە لە رووى مەعنەويەو پېزى لىگرتو، كە نەخىر مەرج نى، بەو شىو ھەدا بى، خوا ﷻ مآل و سامان دەدات بە چاك و بە خراپ، بە كەسانىك كە خوشىدەو و، بە كەسانىك كە خوشى ناوېن، بۆ تاقىكردنەو، ئيمان و تاعەت و خوشىستى خواش بۆ مرۆڤىك پەيوەندى نى بە مآل و سامانەو، بەلكو پەيوەندى ھەيە بە ئەندازەى پابەندى ئەو كەسەو بە بەرنامەو شەرىعەتى خواى پەرورەدگارەو.

۴- بىرۆكەى مآل و سامان ھەبوون كردن بەلگەو نىشانەى ئەو ھەدا كە مرۆڤە لەلای خوا بە پېزى حورمەتەو، ھەژارى و نەدارى كردن بەلگە لەسەر ئەو ھەدا كە مرۆڤە

كەم بايەخە، ئەو بىرۆكەيە كاتى خۆى لە سەردەمى نەفامىيدا بوو، بەلام تىستاشى لەگەلدابى لە ئەنجامى ئەویدا كە مسولمانان لە قورئان دوور كەوتۈنەو، ئەو بىرە چەوتە ھەر باو، كاتى خۆى يەككە لەوانە كە بە زەندىق (ملحد) ناسراو، بە ناوى (أحمد الراوندي) كە لە سالى (۲۵۰)ى كۆچى دا مردو، شىعريكى ھەيە، دەلى:

كَمْ عَاقِلٍ عَاقِلٍ أَغَيَّتْ مَذَاهِبُهُ وَجَاهِلٍ جَاهِلٍ تَلَقَّاهُ مَرْزُوقًا
هَذَا الَّذِي تَرَكَ الْأَفْهَامَ حَايِرَةً وَصَيَّرَ الْعَالَمَ النُّحْرِيرَ زَنْدِيقًا

واتە: زۆر كەسى عاقل و فامىدە ھەيە، بەلام ماندوو بوو نازانى چۆن خۆى بۇيەنى و بۇيو پەيدا بكات! كەچى بابايەكى زۆر نەفام و نەزانىش دەبينى بۇيويكى باشى دراو، ئا ئەو ھەيە كە عەقلەكانى سەرسام كەردوون و، ئەو ھەيە زانای بلىمەتى كەردو بە زەندىق و بىدين.

بەلام بىگومان كەسك بەھۆى ئەو ھالەتەو بىدين دەبى، زانای بلىمەت نىە، بەلكو نەزانىكى خاوەن نەزانى خەست و خۆلە، چونكە كەسك بزانى خوا لە دنیا دا بۆ تاقىكردنەو دایناو، كەواتە: دەبى چاوەرپى بكات، خوا ﷻ بە ھەبوون و بە نەبوون تاقى بكاتەو، ھەروەھا بە ساغى و بە نەخۆشى، بە خۆشى و بە ناخۆشى، بەلام كەسك لەو ھىكمەتە ھالى نەبى، كە خوا مەروفي لەسەر زەوى بۆى داناو، ئەو كە مەسەلەى ھەبوون و نەبوون، دەكاتە بەلگەو نىشانەى ئەو ەغ لەلای خوا بەرپزە، ياخود بېرپزە، وەك ئەو مەروفي بېرپزەى خوا ﷻ ەخەى لى دەگرى.

ھەلبەتە مەرج نىە كەسكى ديارىكراویش بووبى، چونكە (أل)ى سەر (الإنسان) بۆ جىنسى ئەو جۆرە كەسەيە، كە ئىنسانى بېرپزاو ھاوبەش بۆ خوادانەرە.

مەسەلە ی چوارەم:

بەرپەرچدانەوێ خوا بۆ بیروایان و باسی پۆژی دوایی و، وردوخاش بوونی زەوی و، هاتنی خوا ﷻ و، هاتنی فریشتەکان بەرپەرزو، هیترانی دۆزەخ و، بیرھاتنەوێ مەرۆف «بئ سوود» و، خۆزگە خواستنی کە کردەوێ باشی بۆ ژیانی دواپۆژی پێشخستایەو، ھەوالدانێ خوا کە ھیچکەس وەک وی سزانادات و، ھیچکەسیش وەک وی کە لەپچە ناکات:

خوا دەفەرموێ: ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۖ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۚ وَجِئَءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَنْدَكُّرُ الْإِنْسُ وَأَنَّ لَهُ الذِّكْرُ ۚ يَقُولُ يَلَيْسَ لِي حِيَاطٌ ۚ يَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ۚ وَلَا يُؤْنِقُ نَاقَتُهُ أَحَدًا ۚ﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە نۆ بەرگەدا:

۱- ﴿كَلَّا﴾، وانیە وەک ئێوە دەلێن، یاخود: وازبێن لەو کردەوانەتان، کە پێز لە ھەتیو ناگرن و، ھانی یەکدی نادەن بۆ خواردن پێدانی بابای ئەدارو ئاتاج و، کاتێک میرات دەخۆن ھەمووی پێکەوێ دەخۆن، ھەقی خۆتان و خەلکیش و، مāl و سامانتان لە پاددەبەدەر خۆشدەوێ، زیاد لە ئەندازە ی پەوا، ھەرودھا واز لەو کردەوێ چەوتانە ی پێشیش بێن.

وشە ی: ﴿كَلَّا﴾ بۆ ئێوە خورپین و بەرپەرچدانەوێ لەو کردەوانە ی پێشتر باسکراون، بەلکو لە بیرو بۆچوونە ھەلەکەش کە مەرۆف پێی وابی ھەراکات خوا ﷻ مāl و سامانی بۆ زۆر کرد، لە لای بەرپەرزە، ئەگەرنا لە لای بئ پێزە! خوا ﷻ بەرپەرچی ئەوێ دەداتەوێ، دوایی دەفەرموێ:

۲- ﴿إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾، ھەر کات زەوی کوترا، کوترا، (الدُّكُّ: الحَطْمُ وَالكَسْرُ، أَيُّ: دَكٌّ يَعْقُبُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، (دَكٌّ): بە مانای شکاندن و تێکھارپنە، واتە: جار لە دوای جار کوتراو تێکھارپدراو، تێکشکێترا، بێگومان ئەوێ لە ناخیر زەماندا ڕوو دەدا، لە قوناغی یەکەمی پۆژی دواپیدا.

۳- ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾، پەرۋەردگارىشت ھات و، فرىشتەكانىش پىز پىز، ئەۋەش بىگومان لە قۇناغى دوۋەمى پۇژى دوايىدا، كە قىامەتە پروودەدا، كە دەفەرمۇي: ﴿صَفًّا صَفًّا﴾، بەدلىيائى وشەي: ﴿صَفًّا صَفًّا﴾، كە دووبارە بۆتەۋە، ھالە بۇ وشەي (مَلَك)، واتە: فرىشتەكان پىز، پىز دىن، ھاتنى خۋاى پەرۋەردگارىش زانايان زۆر قسەيان لە بارەۋە كىردە، زۆربەيان ھەمىشە گوتتويانە: فەرمانى خوا دى، ۋەك لە شۈيىنى دىكەدا دەفەرمۇي: ﴿وَجَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾، بەلام لىرە دەفەرمۇي: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾، پەرۋەردگارىشت ھات، ھەرۋەھا لە سوۋرەتى (البقرة)ش دا فەرمويەتى: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ ۱۱۰، واتە: ئايا چاۋەپى چى دەكەن، جگە لەۋەى خوا لە سىبەرەك، لە ھەرۋەكاندا بى و فرىشتەكانىش بىن و، كارەكە تىكپەپى و كاروبارەكانىش بۇ لای خوا بگىرپىنەۋە! بەلام بەدلىيائىۋە پاي راست و بى گىر و گۆل لەۋ بارەۋە ھەر ئەۋەيە كە بگوتتى: ھاتنى خوا ﷻ ھەرۋەك چۈنە سەر عەرشى خوا، ھەموو سىفاتەكانى دىكەى خوا، بەۋ شىۋەيە كە بۇ خوا شايسىتەيەۋ تىمە چۈنەتتەيەكەى نازانين، ھەرۋەك چۈن تىمە چۈنەتتەيى زۆرىك لە دروستكاراۋەكانى خواش نازانين، بۇ وىنە: نازانين ھىزى كىشندە كە ئەۋ ھەموو گەردوۋنەى راگرتەۋە چىيەۋ چۈنە؟ بگرە چىيەت (ماهىة)ى ماددەۋ، پروۋەكەى خۇمان كە لە ئىۋان دوو تەنىشتەكانمان دايە، چۈنەتتەيەكەيان نازانين! كەۋاتە: ئەمەيان پىتۈيىست بە تەئۋىل ناكات، بەلى ھەندىكجار زانايان پىشش و دواين (سَلَفٌ وَخَلْفٌ) ھەندىك ئايەتيان تەئۋىل كىردوون، بۇ وىنە، ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ ۱، الحديد، ھەموو زانايان تەئۋىليان كىردوۋە گوتتويانە: واتە: خوا لە گەلتانە، بە زانبارى و بە دەسەلات، نەك بەزاتى خۇي لەگەلتان بى لىرە، بەلام لىرەدا پەكمان لەسەر تەئۋىل كىردى نەكەۋتەۋە، چۈنكە خوا لە قىامەتدا دى، بەۋ شىۋەيەى بۇ خوا شايسىتەيە، ۋەك سەرجمە سىفەتەكانى دىكەى.

كە دەفەرمۇي: ﴿إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾، (الطبري)، ئاۋاى لىكداۋەتەۋە، دەلى: ﴿إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا زُلْزَلَةً بَعْدَ زُلْزَلَةٍ، وَهَرُكَتْ تَحْرِيكًا بَعْدَ تَحْرِيكٍ﴾،

واته: کاتیک زهوی پاته کیندراو له رزیندراپه وه، له رزینه وه له دواي له رزینه وه، جوو لئیندرا، جوو لاندن له دواي جوو لاندن، وشه ی: (دک)، وهک (دق) به مانای: (لیدن و کوتران و هاپدران و شکیترا نه)، ته وهش له قوڼاغی یه که می پوژی دوايی ده بی، که ناخیر زه مانه، به لام له قوڼاغی دوهم دا که قیامه ته، خواي به روه رډگار دئ و فریشته کان به ریز دین.

٤- ﴿وَحَاقَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ﴾ لهو پوڙهه دا دوزه خيش هيتر، ياني: دوزه خيش
ناماده کړاو هيتر.

٥- ﴿يَوْمَ يُنَادِيكَرُ الْإِنْسَنُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى﴾، لهو پڙهه دا مروف بيرى ده كه ويتهو، به لام چو بيرى ده كه ويتهو، چو لى به هر مند ده؟ نه وهى پيش باسكرا، هه مووى رى خوش كردن بوو بؤ نه وهى دوايى باس ده كرى:

لهو پڙهه دا مروؤف بیرى ده که ویتته وه، به لأم بیر کړنه وه له وؤی لهو کاته دا، کوا
 بؤی دهره خسی؟ (الطَّيْرِي)، ده لئ: (يَوْمَئِذٍ يَذَّكَّرُ الْأَنسَنُ) (تَفْرِيطُهُ فِي الدُّنْيَا فِي
 طَاعَةِ اللَّهِ، وَفِيمَا يُقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ صَالِحِ الْعَمَلِ)، لهو پڙهه دا مروؤف که مته رخه می
 و به زایه دانى خوؤ بیر ده که ویتته وه، له فه رمانبه ریی خواداو، له کرده وه یه که دا
 که له خواى نږیک بختاته وه.

۱- (وَكُنْفَ لَهُ)، واته: چۆن وه بیری دیتهوه.
ژماره: (۳۷۳۱۱) هیناویهتی، ده‌باره‌ی: ﴿وَإِنِّي لَهُ الذِّكْرُ﴾، گوتویه‌تی: به

ب- یاخود: چۆن بیرهاتنهوه سوودی پئی دهگهیهنئی؟ تهگهرنا لهو کاتهدا مروؤف ههموو شتیکی دیتهوه یاد، بهلام بیگومان سوودی نیه، لهو پوژدها هاتنهوه بیر و پهند وه رگرتن، چ سوودیکی ههیه؟

ج- ياخود: ﴿وَأَن لَّكَ لَازِكِرَةٌ﴾ (ذکرى) ئەگەر بە مانای پەند وەرگرتن بى، واتە: چۆن پەند وەر دەگرتى؟ لەوى پەند وەر ناگرتى، بەلام ئەگەر (ذکرى) بەمانای: وەبىر ھاتنەوہ بى، کوا وەبىر ھاتنەوہ کەى لەوى سوودى بوى ھەيە؟

(۷) - ﴿يَقُولُ يَلَيْسَ لِي فَأَمْتُ حَيَاتِي﴾ دەلى: ئەى خۆزگە (کردهوہ باشم) بۆ ژيانم پيشم خستبايە، ﴿يَلَيْسَ لِي فَأَمْتُ حَيَاتِي﴾ (ل) ى سەر (حَيَاتِي)، دوو واتای ھەن:

أ- (ل) ى کات ديارىکردن (توقیت) ە، خۆزگە کاتى خوى لە ژياندا، ژيانى يەكەمم، ژيانى دنيامدا، کردهوہى باشم پيشخستبايەو، لەو کاتەدا کردهوہى باشم کردهوانايە.

ب- (ل) ى ھۆکار دۆزى (تعلیل) ە، يانی: کردهوہى باشم پيشخستبايە بۆ ئەم ژيانەى ئىستام، يىگومان درەختى خۆزگەو برىا بۆ کەس بەرى نەگرتوہ بۆ ئەويش بەر ناگرتى. ئنجا خوا ﷻ دەفەر موى:

(۸) - ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا﴾، لەو رۆژەدا ھىچکەس وەك ى (خوا) سزاو نازار نادات.

(۹) - ﴿وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدًا﴾، ھىچکەسىش وەك ى (خوا) (تاوانباران) کەلەپچە ناکات و نابەستى و شەتەك نادات، وشەى: ﴿يُعَذِّبُ﴾ و ﴿يُؤْتِي﴾ ھەردووکیان خويندراونەوہش: (لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا)، (ولا يُوْتَقُّ وَثَاقَهُ) واتە: لەو رۆژەدا ھىچکەس وەك ئەو سزا نادرى (وەك ئەو بېيروايە) و، ھىچکەس وەك ئەو کەلەپچە ناكرى و نابەستى، وشەى (عَذَاب) و شەى (وَتَاق)، ھەردووکیان چاوگن، (عَذَاب) چاوگى (عَذْب) يە، (عَذْبٌ يُعَذِّبُ عَذَابًا وَتَعَذُّبًا) نازارى دا نازارى دەدا نازاردان و سزادان، (وَتَاق) یش، چاوگى (أُوْتَقِي) يە، (أُوْتَقِي، يُوْتَقِي، وَتَاقًا)، بەستى، دەيبەستى، بەستى، (الْوَتَاقِي: الرُّبْطُ وَيُجْعَلُ لِلْأَسِيرِ وَالْمَقْوودِ إِلَى الْقَتْلِ)، (وَتَاقِي)، بریتىيە لە بەستەن کە بۆ باباى دىل و، کەسێک کە پەلکێش دەكرى بۆ لە سىدارەدان و کوژران، دەبى، تاكو خوى نەجوولیتى.

لە بارەى ھىتانى دۆزەخوہ، پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەر موى: ﴿يُؤْتِي بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زِمَامٍ، مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يَجْرُوتُهَا﴾ (آخر جە مسلم: ۲۸۴۲، والترمذى:

۲۵۷۳). واتہ: دۆزەخ دەھیتری لەو پۆژەدا، ھەفتا ھەزار جڵەوی ھەیە، لەگەڵ ھەر جڵەویکدا، ھەفتا ھەزار فریشتە ھەن پایدەکێشن.

(الطَّيْرِ)، بە ژمارە: (۳۷۳۱۰)، لە قەتادەو ھیناویەتی، گوتوویەتی: (جِيئَ بِهَا مَرْمُومَةً)، دۆزەخ ھینا بە جڵەوکرایی.

بەدنیایی دۆزەخ ھەمیشە، جیھانیکی یەكجار فراوانە، جیئ ئەو ھەموو بێبێراو و تاوانبارو خراپەکارانە ی تیدا بێتەو، دیارە یەكجار زۆر فراوانە، بەلام گەنگ ئەو یە خوا ی بالادەست دەفەرموێ: لەو پۆژەدا دۆزەخ دەھیتری، پیغەمبەریش ﷺ دەفەرموێ: پادەکێشری و ھەفتا ھەزار جڵەوی ھەیە، ھەر جڵەویکیان ھەفتا ھەزار فریشتە پایدەکێشن! لێرەش دا بەر لەو ی بچینە سەر مەسەلە ی پینجەم و کۆتایی، بە باشی دەزانم کورتە باسێک لەبارە ی دۆزەخ و دۆزەخیانەو لە بیست و یەك (۲۱) پڕگەدا بکەین.

كۈرتە باسنىك لە بارەى دۆزەخ و دۆزەخىيەكانىهوه

بەرپـزان!

كۈرتە باسنىك لە بارەى دۆزەخ و دۆزەخىيانەهوه لە بىست و يەك (۲۱) بـرگەدا دەكەين، ئەوئيش راستەوخۆو بە كۈرتكراوہىى و گوشراوىى لە مەوسووعەى: (الإسلام كما يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ، الكتاب الثامن: الإيمان باليوم الآخر، وَمَبْحَثٌ مُخْتَصَرٌ حَوْلَ الْقَدَر) وەرىدەگەرىن^(۱).

بـرگەى يەكەم: وَهَكَذَا جَوْنٌ بِهِ هَشْتُ پلە پلەيە بەرەو سەر، دۆزەخيش پلە پلەيە، بەلام بەرەو خوار، دۆزەخ حەوت دەرگای هەن، پلەكانى دۆزەخ بەرەو خوار، ئەو فەرمايشتەى خوا ﷻ دەيگەيەنئى: ﴿إِنَّ الْأَتَّقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجْعَدَ لَهُمْ نَصِيراً﴾ (النساء، ۱۱۵) واتە: بە دنىايى موناقيق و دەغەلەكان لە پلەى هەرە خوارى ئاگر (ى دۆزەخ)دان و، تۆ هيچ يارمەتييدەرىكت بۆ ئەوان چنگ ناکەوى.

ئنجانەگەر موناقيقەكان لە تەختى بنى دۆزەخداين، لە پلەى خوارى خوارەهوى، مانای وايە پلەى دىكەشى هەن و، ئەهوش هيچ گومانى تيدا نيە، كە دۆزەخ حەوت دەرگای هەن، وَهَكَذَا لَه تايەتى ژمارە: (۴۴) سـوورەتى (الحجر)دا، خوا بە راشكايى فەرمويەتى: ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ (۴۴) واتە: دۆزەخ حەوت دەرگای هەن، بۆ هەر دەرگايەك لەوان (لە بېيروايان و تاوانباران) بەشئىكى ديارىيكراو هەيە، يانى: تەنيا لەو دەرگايەهوه دەچنە ئىو دۆزەخەهوه.

(۱) پروانە: بابەتى: (جهنم وما فيها من صنوف العذاب) المجلد الثامن، ص ۱۵۳ - ۲۰۰، الطبعة الثانية / ۲۰۱۸م.

برگهی دووهم: دهرگایه کانی ئاسمان به ستراون له بهردهم ږووحی بیږوایانداو بهر وه سهر ناچن، وهك خوای په نهانزان له سووره تی (الأعراف) له ثایه تی ژماره (۴۰) دا دهغه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾﴾ واته: به دنیایی نه وانهی به ثایه ته کانی ئیمه بیږوایون و له بهرانه ریان دا خوایان به زلگرت، دهر وازه کانی ئاسمانیان ږو ناکړینه وه، ناچنه به هه شت، هه تا حوشر به کونی دهر زییه وه نه چی، بهو شیوه یه ش سزای تاوانباران ده دین.

پنځه مبه ری خاته م ﷺ چونه تی پښه سترانی ئاسمان له ږووحی کافره کانی، ږوونکړ دۆته وه، له کاتیکدا که گیانیان ده کشری، له فره مایشتیکی درتژدا، که هه راکم له: (أبو داود والحاكم والطیالسي وأحمد والأجري) هیناویانه، هه روده ها: (قال الحاكم: صحيح على شرط الشيخين، وأقره الذهبي، وصححه ابن القيم في إعلام الموقعين، وتهذيب السنن، والألباني في أحكام الجنائز وبدعها، ص ۱۹۸-۲۰۲). به نده ش له کتیبی پښه می: (مهو سوووعی: ئیمان و عه قیده ی ئیسلامی) دا هیناومه.

برگهی سییه: به هه شت قه دهغه به له بیږوایان و هه رگیز ناپچنه تی، ثایه ته که ی له برگهی پښیدا هینامان، به لکه ی نه وه به، ثایه تی ژماره (۴۰) له سووره تی (الأعراف): ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾﴾، بیگومان لیره دا خوا که چوونه به هه شتی کافرانی به ستو ته وه، به وهی حوشر له کونی دهر زییه وه بچی، چونکه وشه ی (جمل) به مانای حوشره، رایه کی دیکه ش هه به، که (جمل) بریتیه له و پت و گووشه زور نه ستووره ی که شتی پښ را ده گیری، به لام (جمل) زیاتر مانای حوشر ده گیه نی، که هه رگیز به کونی دهر زییه وه ناچی و، نه وه ش له عورفی هه موو زمانه کاندا هه به، وهك یه کیک به یه کیک ده لی: فلان کاره ناکم، هه تا شیر ږه ش نه بی، یاخود: هه تا قیر سپی نه بی، یاخود: هه تا شیر نه چیته وه نیو گوان، که مه به ست پښان

نەکردنی ئەو کارەیه، خواش دەفەرموێ: ئەوانەى بێپروان هەرگیز ناچنە بەهەشتەوه،
هەتا حوشتەر بە کونی دەرزىیەوه نەچن.

بەرگەى چوارەم: ئاگرى دۆزەخ لە هەردوو لای سەرى و خوارىوه، بەسەر بێپروایانى
دۆزەخى دا، زāl دەکرى، وهك خوا ﷻ لە سوورەتى (الأعراف) ئایەتى ژمارە (۴۱)
دا دەفەرموێ: ﴿لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٌ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾
(۴۱) واتە: بۆیان (بێپروایان) هەیه پراخراویك لە ئاگرو چەند پۆشاكێك لە سەر و یانەوه
(دیسان لە ئاگر) هەر بەو شیوەیهش سزای ستمكاران دەدەین، وشەى: ﴿مِهَادٌ﴾
كە بە (مُهَد)، كۆ دەکریتەوه، وهك: (كتاب و كُتُب)، ئەو شوینەیه كە ئاماده دەکرى،
تاكو مروّف لەسەرى دابنیشنى و پشوو لەسەر بدات، (غواش) یش كۆى (غاشیة) یه
و، پۆشاكێكە كاتێك مروّف دەخەوى و پشوو دەدات، بەسەر خۆیدا دەدات، كەواتە:
هەم بنەوهى بێپروایان ئاگرە، هەم سەرەوهشیان ئاگرە، ئەو راستیەش لە زۆر شوێنى
دیکە لە قورئاندا هاتوه، بۆ وێنە: ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾
(التوبة) بەدڵنیایى دۆزەخ دەورە دەرى بێپروایانە، هەرودها لە سوورەتى (الزمر)
لە ئایەتى ژمارە (۱۶) دا: ﴿لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ
اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَعْبَادُ فَأَتَقُونَ﴾ (۱۶)، بۆ ئەوان لە سەر و یانەوه سێبەر هەن لە ئاگر،
هەرودها لە ژێرەوهشیان سێبەر هەن...

بەرگەى پێنجەم: پرووى بێپروایان لەپۆژى دوایدا، زەبوونى و شەرمەزاریى و پرسیواى
دایدهپۆشى و، پەش هەڵدەگەڕى بە تۆخترین پەنگى پەش، وهك لە سوورەتى (یونس)
ئایەتى ژمارە (۲۷) دا، دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ
ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ كَانَمَا أَغْشِيَتْ وَجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۲۷) واتە: ئەوانەى خراپەكەانیان وه دەست هێتاون، سزای هەر
خراپەیهك، خراپەیهكە، وهك خۆى، ئەوانە زەبوونى دايندەپۆشى، لە لایەن خواوه
هیچ پارێزەرێكیان نیه، وهك پروویان بە پارچان لە شەوى زۆر تاریك داپۆشراپن، ئەوانە
هاوهلانى ئاگران و، لهویدا دەمێننەوه.

ھەرۋەھا لە شوینى دیکەش دا خواى دادگەر باسى ئەوەى کردو، بۆ ئەمۆنە:

ا- خواى بێنیاو جیى نیاز دەفەرمۆی: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ (۱۶)، ئەو رۆژەى روانیک سېی و گەش دەبن و روانیک رەش و تلخ دەبن.

ب- ھەرۋەھا لە سوورەتى (عبس) دا دەفەرمۆی: ﴿وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ﴾ (۴۰) تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿۴۱﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿۴۲﴾، روانیک لەو رۆژەدا تۆزو خولیان لى دەنیشى، دوو کەل دەچیتە سەریان، ئەوانە بێپروا تاوانبارەکانن.

برگەى شەشەم: دۆزەخییەکان بەرگى ئاگرینى سووتینەریان لەبەر دەکری، وەك خوا لە سوورەتى (الحج) ئایەتى (۱۹) دا دەفەرمۆی: ﴿هَٰذَا نَحْنُ خَصَمَانِ اخْلَعْصِمَا فِي رِجْمٍ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ﴾ (۱۱)، ئەوانە دوو کۆمەلن لە بارەى پەرورەدگارینەو کەوتوونە کێشەو، (کۆمەلنیک برۆیان پەرورەدگارەو بەس ئەو دەپەرستى، کۆمەلنیکش پشت لە پەرورەدگارین دەکەن) ئەوانەى بێپروا بەرگیان لە ئاگر بۆ براو، ئاوى داغ و کولایانیش بەسەر (تەپلى) سەردا دادەکری. ھەرۋەھا لە سوورەتى (إبراهيم)، ئایەتەکانى: (۴۹ - ۵۰) دا، خوا دەفەرمۆی: ﴿وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ (۱۱) سَرَابِلُهُمْ مِّن فَطْرَانٍ وَتَعْنَى وَجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿۵۰﴾، لەو رۆژەدا تاوانباران دەبینى دوو دوو جووت کراون لە زنجیرو کەلەپچان دا.

پۆشاكەكانیان لە قەتران^(۱)، [سراییل)، كۆی (سربال)ە، ئەو پۆشاكەى لەبەریان دەکری، ئاگریش دەچیتە سەر دەموچاویان.

(قَطْرَان) ماددەیهكى رەشى لىنجە لە خەلۆوزى دارو درەخت و تەختە دەرەھەینى، حوشتى پى دەھەنوورى^(۲)، حوشتەر تووشى جوړە دەردىك دەبى، پىستەكەى خرووی تێدەدەبى و قەترانى تێدەدەن و تێبەلەدەسوون بۆ ئەوێ خووەكەى بشكى.

(۱) قەتران ماددەیهكى سووتینەرى یەكجار گەرمە.

(۲) ھەنوون: تێدان، پى چەورکردن، تێبەلەسوون. برۆانە: (المعجم الوسيط) ص ۷۴۴.

برځگي هه وته م: بېبروايه کان ټاوي کولوو داغيان به سهر سهر دا ده کړي، ټهو ټاوو کولوو داغه، هه رچي له هه ناويان دايه، هه روډها پېسته که شيان هه مووي ده توښتنه وه و قالې ده کاته، وه ک له ټايه ته کاني پيشي دا، ټايه ته کاني: (۱۹ - ۲۰) ي سووړه تي (الحج) دا، هاتوه: ﴿هَذَانِ حَصْمَانِ اخَصَمُوا فِي رَيْبٍ فَلَا تَنْ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾﴾ واته: ټه مانه دوو کوښه لن له باره ي پروه رډگار يانه وه که ووتونه مشتموړو کيشه وه، ټه وانه ي بېبروان له ناگر پوښکيان بو دابراوه، ټاوي داغ و کوليويش به سهر ته پلي سهر يان داده کړي، هه رچي له هه ناوياندا هيه ده يوتښتنه وه، هه روډها پېسته که شيان داده مالي و ده يوتښتنه وه.

برگهی هه‌شتم: بیروایه‌کان به قه‌مچی ناسن لیان ده‌دری و، ههر کاتیک ویستیان له دۆزه‌خ بچنه ده‌ری، به دلته‌نگی و ماته‌مینیه‌وه ده‌گیردینه‌وه بۆ نیۆ دۆزه‌خ، ههر له سووره‌تی (الحج)، ئایه‌ته‌کانی: (۲۲ - ۲۳) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُمْ مَقْلُوعُونَ مِنْ حَدِيدٍ﴾ (۳۱) **كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ** (۳۲) **﴿﴾** ئه‌وانه قه‌مچی ناسنایان بۆ هه‌یه، پێی لیان ده‌دری، ههر کاتیک به غه‌م و په‌ژاره‌وه ویستیان لێی بچنه ده‌ری، ده‌گیردینه‌وه نیۆی، پێشیان ده‌گووتری: سزای سووتینه‌ر بچێژن. (مقامع)، کۆی (مقمعه) یه، به عه‌ره‌بیی (مطرقة) شی پێ ده‌لێن، که جو‌ریکه قه‌مچی، یان کوته‌کی ناسن.

برگهی نۆیەم: هەر کاتێک پێستی دۆزەخییەکان سووتاو بووبە بە پەژوو، پێستیان بۆ تازه دەکریتەوه، بۆ ئەوەی بەردەوام سزاو ئازاری دۆزەخ بچێژن، خوا لە سوورەتی (النساء) نایەتی (۵۶)دا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (ئەوانە بە دڵنیایی ئەوانە بە نایەتە کامان بپێوان، لەمەودوا دەیانخەینە نیو ناگرێکەوه، هەر کات پێستەکانیان کوێن، (تەواو بوون و بوونە پەژوو) پێستی تازهیان بەبەردا دەکەین تاكو سزاو ئازار بچێژن، بێگومان خوا زالی کارزانە.

برگەى دەيەم: خواردنەوہى بېيروايان لە دۆزەخدا بریتىيە لە ئاوى داغ و کوللەو کیم و زووخوا،

أ- وهك خواى کاربەجى لە سوورەتى (النبا)، لە ئايەتەکانى: (۲۴ - ۲۶) دا، دەفەرەمۆى: ﴿لَا يَذُقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾ (۲۴) ﴿إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا﴾ (۲۵) ﴿جَزَاءً وَفَاقًا﴾ (۲۶)، واتە: تتيىدا ناچيژن، نە فيتىكايەتتى و نە خواردنەوہ، جگە لە ئاوى کوللەو کیم و زووخوا، ئەوہش سزايەكى پڕ بە پيسته.

ب- هەر وەها لە سوورەتى (إبراهيم) ئايەتەکانى: (۱۵-۱۷) دا دەفەرەمۆى: ﴿وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ (۱۵) ﴿مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ﴾ (۱۶) ﴿يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ، وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾ (۱۷)، واتە: داواى يارمەتییان کردو هەر خووسەپيىتىكى كەللە رەق، بەدبەخت و بيىرماد بوو، لە پشتيەوہ دۆزەخ هەيە، لە ئاويك دەيدريتتى، كيم و زووخوا، قوم قوم قوووتى دەدا، خەريكە بۆى قووت نەجى، مردن لە هەموو لايانەوہ بۆى دى، بەلام نامرئى و، لە دوايەوہ ئازاريكى زۆر بيىرەزاو زېرو سەخت هەيە.

ج- ديسان لە سوورەتى (محمد) ئايەتەکانى (۱۵) دا دەفەرەمۆى: ﴿كَمَنْ هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءُهُمْ﴾ (۱۵)، (ئايا كەسيك لەو نازو نيعمەتە دايە كە بەهەشتيەكان تتيىدان) وهك كەسيك وايە كە لە ئاگردا هەميشەي دەبن، ئاويكى كوللەو و داغيشى پى دەنۆشرئى، پيخۆلەكانى دەپچري؟!

برگەى يازدەيەم: خواردنى بېيروايان لە دۆزەخدا بریتىيە لە سى شت، وهك خوا لە قورئاندا باسى کردوہ:

۱- (زقوم). ۲- (ضريع). ۳- (غسلين).

أ- (زقوم) خوا ﷻ لە زۆر شوپيان باسى کردوہ، بۆ وێنە: لە سوورەتى (الواقعة) دا خوا دەفەرەمۆى: ﴿ثُمَّ لِيَأْخُذَنَّ الْفَالُ الْفَالُ الْمَكْذِبُونَ﴾ (۵۱) ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُفُورٍ﴾ (۵۲) ﴿فَالِئُونَ

مِنَ الْبَطُونِ ﴿٥٦﴾ فَسَرُّوْنَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٧﴾ فَسَرُّوْنَ شُرَبَ الْهِمِ ﴿٥٨﴾ هَذَا نَزُّمٌ يَوْمَ
الْبَيْنِ ﴿٥٩﴾ واته: نجا نيوه تهی گومرا به درو دانه رکان! له دره ختیک ده خون له
زه ققووم، ورگی خوتانی لی ده تاخن، دواپی له ناوی کولوو داغی له سهر ده خونوه،
وهك حوشترا تیک که تووشی نه خوشی تیر ناو نه خوار دنه وه بوون، ناوا ناو ده خونوه، نا
ئوهه میوانداریه که یانه، لهو پوژده دا.

ب- دهر باره ی (ضریع) یش، خوی زالی زانا ده فهرموئ: ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ
﴿٦٠﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٦١﴾ الْغَاشِيَةِ واته: خوارادنیان نیه، مه گهر له (ضریع)،
ئویش نه قه لهو ده کات، نه که لینی برسی تییش پر ده کاته وه.

ج- دهر باره ی (غسلین) یش خوا له سوورته ی (الحاقه) دا ده فهرموئ: ﴿فَلَيْسَ لَهُ آلِيمٌ
هَهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسْلِينَ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾ واته: ئه مرؤ
(ئهو بیروایه) هیچ دؤستیکی نیزیکی نیه، خواردنیشی نیه جگه له (غسلین)، ته نیا
تاوانبارانیش ده یخون.

که واته:

۱- (زقووم)، خواردنی سهره کیی بیروایانه له دۆزه خدا، هه ندیک له زانایان ده لئین:
دره ختیکه له دۆزه خداو وئنه ی نیه له دنیا دا، هه ندیک دیکه ده لئین: به لکو دره ختیکه
له دنیا دا هه یه وه گه لایه کی وردی هه یه، به ریکی زور تال و ناخوشی هه یه.

۲- (ضریع) یش بوخاری ده لئ: ﴿نَبْتُ يُقَالُ لَهُ الشُّبْرُقُ، يُسَمِّيهِ أَهْلُ الْحِجَازِ: الضَّرِيعُ، إِذَا
يَسَّ وَهُوَ سَمٌّ﴾، (ضریع)، پووه کیکه پیی ده گوتری: شیریق خه لکی حیجاز کاتیک وشک
ده بی پیی ده لئین: (ضریع)، پووه کیکه ژه هراویه.

۳- (غسلین) یش ههر بوخاری ده لئ: ﴿هُوَ الْقَيْغُ وَالصَّدِيدُ، وَمَا يَخْرُجُ مِنَ التَّوْبِ بَعْدَ
الْعَسَلِ﴾، (غسلین)، بریتیه له کیم و زووخوا، هه روه ها که به رگ و پو شاکیک ده شورری،
چلکا وه که ی که دواپی لیی دیته خواری، ئه وه غیسلینه. که واته: ئه وه خوار دنه

سەرەکییەکانی بێپروایان لە دۆزەخ دا: (زُقُوم) و (صَرِيع) و (غَسِلين)، خۆی میهرەبان پەنامان بدات لە دۆزەخ و، لەوێ دۆزەخییەکانی پێ سزا دەدرێن.

برگەی دوازدەهەم: دۆزەخییەکان کۆت و پێوەند دەخێتە گەردنیا و، دەست و پێیان کە لە پەچە دەکرێن و، بە زنجیریش دەپێچرێن، لە سوورەتی (الإنسان)، ئایەتی (۴) دا خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَلَآ وَسَعِيرًا﴾، واتە: ئێمە بۆ بێپروایان ئامادەمان کردووە، دامانناو، زنجیرەکان و پێوەندەکان و، ئاگری کڵەدار.

لە سوورەتی (المزمل) ئایەتەکانی: (۱۲ - ۱۳) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿إِن لَّدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا﴾ و ﴿وَعَذَابًا أَلِيمًا﴾، بەدلتیایی لەلای ئێمە هەیە پێوەندەکان و کڵە (ی ئاگر)، هەروەها خواردنیکی خاوەن گیربوون و ئازاریکی بە تیش. (أَنكَال)، کۆی (نِگَل)ە، ئەویش ئەو پێوەندەییە پێتەکانی مروۆتیکی پێ دەبەستێن. لە ئایەتی پێشیدا فەرمووی: ئێمە ئامادەمان کردووە بۆ بێپروایان: زنجیرەکان و کۆتەکان و بلیسە: ﴿سَلَاسِلًا وَأَغْلَلَآ وَسَعِيرًا﴾، (سلاسل) کۆی (سَلْسِلَة)یە، یان: زنجیر، زنجیری ئاسن، ﴿وَأَغْلَلَآ﴾، کۆی (عُغْل)ەو بریتییە لەو کۆتە لە گەردنی مروۆف دەکری، زۆرجار دوو دەستی لە گەڵیدا کۆدەکرێنەو، بە جوۆرێک مروۆف، نە دەتوانی دەستی بجوولێتی، نە دەتوانی سەریشی بەملاولا بجوولێتی، دەبی پێک بوەستی.

هەروەها بە زنجیریش دەپێچرێن، وەك لە سوورەتی (العَاقَةُ) ئایەتەکانی: (۳۰، ۳۱، ۳۲) دا هاتووە: ﴿خُذُوهُ فَعَلُوهُ﴾ و ﴿فَرَأَجَبِمِ صَلَوةٍ﴾ و ﴿فِي سَلَاسِلٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾، واتە: بێگرن و کۆتی بخەنە گەردن، دوایی بیخەنە نێو کڵە (ی دۆزەخ) ئنجا بە زنجیرێک کە درێژییەکی حەفتا باسکە بپێچن.

واتە: زنجیرەکی بە دەوردا بپێچن، نەك وەك هەندێ لە روونكەرەوانی قورئان گوتووایانە: زنجیرەکی بخەنە نێو، گوايە دەبخەنە زاری و لە دواوێ دەردەچێ،

نا، نهو تهعبیره نه شایستهی قورئانهو، نه خواى پاك و تاكیش وایفه رمووه، خوا نهیفه رموه: ﴿فَأَسْأَلُكُمْ فِيهِ﴾، زنجیره که ی بخه نه نیو به لکو فه رموویه تی: ﴿فَأَسْأَلُكُمْ﴾ واته: نهوکه سه بخه نه نیو زنجیر، ئنجا مروّف کاتیک ده خریته نیو زنجیر، که زنجیره که ی به ده وردا بیچری، زنجیریک دریژییه که ی هفتا (۷۰) باسک بی، بو نهو ی به شی بکات، ههر چوارده وری بیچی و وهك قالبیکی ئاسن بخریته نیوی.

سیزده یه: دۆزه خیه کان له نیو صندوقی دریژکراودا ده بن، له شویتیک داو ده رگا کانیشیان له سهر داخراون، وهك خوا له سوورتهی (الهمزة) دا، ده فه رموی: ﴿إِنَّا عَلَيْهِمْ مُّؤَصَّدَةٌ ۝۸﴾، ﴿فِي عَمَدٍ مُّ مُّدَدَةٍ ۝۹﴾، واته: دۆزه خ له سه ریان داخراوه، گاله دراوه، له نیو کۆله گه دریژکراوه کان دا. ﴿عَمَدٍ﴾، کۆی (عمود) و (عماد) ه، که به تابووتی ئاسن یاخود به صندوقی ئاسن ده گوتری، یانی: له نیو صندوقه ئاسنه دریژکراوه کان دا دانراون، له شویتیکدا که شوینه که شیان له سهر داخراوه و گاله دراوه، خوا په نامان بدات، که ههر هینانه به رچاوی خه یالیشی قورسه، چ جای نهو ی که سیك نهو حاله ی به سه ر بی!

چوارده یه: دۆزه خیه کان فری ده درینه نیو ناگریکی کلپه سه ندووه وهو به تیکشاندن تیکیان ده شکینتی و، ده چیتنه سه ر عه قل و دلیان، واته: ناگره که ریک کاریگه ریی ده خاته سه ر عه قل و دلیان، وهك خوا عزوجل له سوورتهی (الهمزة) دا ده فه رموی: ﴿كَلَّا لَيُبَدِّلَنَ فِي الْخَطْمَةِ ۝۴﴾، ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخَطْمَةُ ۝۵﴾، ﴿نَارُ اللَّهِ الّٰهُ الْمُوقَدَةُ ۝۶﴾، ﴿الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْقِدَةِ ۝۷﴾، واته: نه خیر واز بیتن، فری ده درینه نیو ناگریکی تیکشکینه رهوه، ئایا چی به تو ی زاناندوه، ناگری تیکشکینه ر چیه؟ ناگریکی خوا به هه لکراوه، ده چیتنه سه ر عه قل و دله کان. ﴿الْأَفْقِدَةُ﴾، کۆی (فؤاد) ه، که له قورئاندا ناوه بو عه قل و، هه ندیک جار بو دلش به کارده هیتری، نهو ناگری دۆزه خه ده چیتنه سه ر عه قل و دلی مروّف، ئنجا مروّف کاتیک پیستی بسووتی هینده به نازاره، چ جای عه قل و دلی بسووتی! خوا ده فه رموی: ﴿نَارُ اللَّهِ الّٰهُ الْمُوقَدَةُ﴾، ناگری هه لایستیرو ی خوا، واته: جیا به

لهو ئاگره‌ی دنیا، وه‌ك له‌ فه‌رمايشتی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوه: (نَارُكُمْ جُزْءٌ مِّنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِّنْ نَّارِ جَهَنَّمَ) {أخرجه أحمد: ۱۰۲۰۴، والبخاري: ۳۰۹۲}، واته: ئاگره‌كه‌ی ئێوه به‌شێكه له‌ هه‌فتا به‌شی ئاگری دۆزه‌خ، واته: ئاگری دۆزه‌خ شه‌ست و نۆ (۶۹) هه‌ینده‌ی دیکه‌ گه‌رمه، ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست له‌ ژماره‌ كه‌ هه‌فتا (۷۰) بێ به‌ دیاریکراوی، ئه‌گه‌ر بۆ زۆریش بێ، ده‌گونجێ سه‌دان و هه‌زاران جاریش له‌ ئاگری دنیا گه‌رمتر بێ.

پازده‌یه‌م: دۆزه‌خیه‌کان له‌ ژینگه‌یه‌کدا كه‌ بایه‌کی زۆر گه‌رمی پر‌وو‌کتینه‌ری تێدا‌یه‌و، ئاوێکی کول‌او داغ و، سی‌یه‌ریکی له‌ دوو‌که‌ی‌کی خنکینه‌ر، له‌ شو‌نێکی ئاودا ده‌ژین، ته‌مه‌ش له‌ سووره‌تی (الواقعة) دا، خوا ده‌یفه‌رموێ: ﴿وَأَصْحَابُ الْمَيْمَانِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَلِ ۝۱۱﴾ {۱۱} فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ۝۱۲ وَظِلٍّ مِّنْ يَحُمُومٍ ۝۱۳ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۝۱۴﴾، هاوه‌لانی چه‌په، هاوه‌لانی چه‌په‌ چيین؟ له‌ نێو گره‌ باو ئاوی کول‌او داغ و له‌ نێو سی‌یه‌ریک له‌ دوو‌که‌ل‌دان، نه‌سارده، نه‌ هه‌یج پێزو حورمه‌تیکیشی تێدا‌یه. یان: نه‌ سارده، نه‌ هه‌یج سوودێکی تێدا‌یه.

هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (الم‌رس‌لات) یش له‌ ئایه‌ته‌کانی: (۳۰ - ۳۴) دا، خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ۝۲۹ أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ۝۳۰ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِّ ۝۳۱ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ۝۳۲ كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ۝۳۳ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝۳۴﴾، واته: ده‌ر‌به‌چن به‌ خه‌یرایی به‌ره‌و سی‌یه‌ریک كه‌ سێ پارچه‌یه (سێ به‌شی لێ بوونه‌وه) نه‌سی‌یه‌ره، نه‌سوودیشی هه‌یه له‌ گرو بلیسه (ی دۆزه‌خ)، به‌لكو پارچان فێده‌دا، وه‌ك كۆشك وان، وه‌ك په‌وه حوشتی زه‌ردن، سزای سه‌خت له‌و پو‌ژه‌دا بۆ به‌ درۆ دانه‌ران.

شازده‌یه‌م: خه‌لكی دۆزه‌خ سزایان له‌سه‌ر سووك نابێ، نه‌ك هه‌ر ته‌وه‌نده، به‌لكو به‌رده‌وام سزایان له‌سه‌ر توند ده‌كری، ته‌مه‌ش له‌ زۆر ئایه‌تی قورئاندا هاتوه، بۆ وێنه:

۱- ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّتَخِلِفُونَ ۝۷۱ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ وُحْمُهُمْ فِيهِمْ مُّبْلِسُونَ ۝۷۲ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ۝۷۳﴾ {الزخرف، واته: به‌ دنیایی تاوانباران له‌ ئازاری

دۆزەخ دا بە ھەمیشەیی دەمىننەو، لەسەريان سووك ناكړى، لەویدا ناوومید دەبن،
ستەمیشمان لى نه كړدوون، بەلكو خوځيان ستەمكار بوون.

۲- له سوورەتى (فاطر)، له ئايەتى (۳۶) دا دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْتُهَا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ﴾^(۳۶)، واته: ئەوانەى بېپروان ئاگرى دۆزەخيان بۆ ھەبە، كۆتاييان پى ناهيئى، كە
مەرن و بېرىنەو ە كۆتاييان پى بى، لە ئازارەكەشى لەسەريان سووك ناكړى، ئاوا سزاي
ھەر سېلەو نا سوپاسيک، يان: ھەر بېپروايەك دەدەينەو.

۳- له سوورەتى (غافر)، له ئايەتەكانى: (۴۹ - ۵۰) دا خوا دەفەرموى: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ﴾^(۴۹) ﴿قَالُوا أَوَلَمْ نَأْتِكُمْ رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا الْمَكْفُرِينَ﴾^(۵۰)، واته: ئەوانەى لە ئاگرى دۆزەخدان بە دۆزەخەوانەكانيان گوت: بۆمان
لە پەرورەدگارتان بپارێنەو، يەك رۆژ سزیمان لەسەر سووك بكات! دۆزەخەوانەكان
پىيان گوتن: ئايا پىغەمبەرانتان ئەدەهاتنە لاتان، بەبەلگە رۆشەكانەو؟ گوتيان: با،
دۆزەخەوانەكان پىيان گوتن: دە بيجيژن، داواكردنى بېپروايان ھەر لە گومرايى و لە زابە
بووندايە.

۴- له سوورەتى (النبا) دا خوا دەفەرموى: ﴿فَذُوقُوا فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾^(۳۰)،
واتە: بيجيژن ھەر سزاو ئازارتان بۆ زياد دەكەين.

۵- له سوورەتى (الإسراء) دا خوا دەفەرموى: ﴿مَا وَلَهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾^(۱۷)، واته: جيگەو رېگەيان - ھى بېپروايان - دۆزەخە، ھەر كە ئاگرەكە
خەفە بوو، دووبارە كۆپەى دەدەينەو بەرى (و ئاگرەكەيان بۆ خوێدەكەين).

حەقەدەيەم: فريشتە دۆزەخەوانەكان زۆريش دلرەقن، زۆريش بەھيژن و، فەرمانەكانى
خوا بەوردیى جیبه جى دەكەن، لە سوورەتى (التحریم) دا، خوا دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا

يَعْبُودُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾، واتە: ئەي ئەوانەي بڕواتان هێناوە! خۆتان و خێزان کەس و کارتان، لە ناگرتیک بپارێزن کە سووتەمەنییە کە ی خەڵکەو بەردە، فریشتە زەبەلاحە دڵرەقەکانی بەسەرەوێن، سەرپێچیی لە فەرمانەکانی خوا ناکەن، هەرچی پێیان بگوتری وەك خۆی ئەنجامی دەدەن.

هەلبەتە کە سێکیش کە کەسێک ئازارو ئەشکەنجە دەدا، هەتا دلی رەقتریی و، جەستە ی بەهێزتر بێ، بێگومان چاکتر دەتوانی بابای ئەشکەنجە دراو ئەشکەنجە بدات.

هەژدەیهەم: دۆزەخییەکان مردنیان لە هەموو لایانەو بە بۆ دی، بەلام نامرن، مردن بە تاوات دەخوازن، بەلام بە نسییان نابێ، بۆ وێنە:

۱- لە سوورەتی (ابراھیم)دا کە پێشتریش هێنامان، خوا فەرموویەتی: ﴿وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَسِيئٍ وَمِنْ وَرَآيِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾﴾، واتە: لە هەموو شوێنیکەو مردنی بۆ دی، بەلام نامری، لە پشتیانەو ئازارو ئەشکەنجە یەکی زبرو زەبەلاح هەیه.

۲- لە سوورەتی (فاطر)یش ئایەتی (۳۶)دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يَقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْثُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافٍ ﴿٣٦﴾﴾، واتە: ئەوانە ی بێپروان ناگری دۆزەخیان بۆ هەیه، کۆتاییان پێ ناھێنری پەرن، ئازارە کەشیان لەسەر سووک ناگری، تاوا سزای هەر سەلە یە ک یاخود: هەر بێپروایە ک دەدەینەو.

۳- لە سوورەتی (النبا)یش لە ئایەتی ژمارە (۴۰)دا، خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾﴾، واتە: ئێمە ترساندوویمان بە سزاو ئازاریکی نزیك، ئەو پۆژە مرووف تەماشای دەکات، دوو دەستەکانی چێیان پێشخستو؟ بابای بێپرواش دەلی: خۆزگە گل بوومایە.

۴- لە سوورەتى (الزخرف) یش ئایەتى (۷۷)دا، خوا دەفەرموی: ﴿وَأَدْعُوا بِمَلِكِكُمْ لِيَقْضِيَ عَلَيْهِ رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِيدُونَ﴾ ۷۷، واتە: دۆزەخییەکان ھاواریان کرد ئەى مالیک! (مالیک ئەو فریشتەیه سەرپەرشتیی ھەموو دۆزەخ دەکات)، با پەرودەگارت کۆتاییمان پێبینی، فەرمووی: تێو ھاووەن!

۵- لە سوورەتى (طە)ش دا خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ ۷۱، واتە: بە دۆناپی ھەرکەسێک بە تاوانباری بێتە لای پەرودەگاری، دۆزەخ شوێنیەتی، نەتێدا دەمری و نەتێدا دەژی، واتە: نە کۆتایی پێدی، دەربازی بێ لە ئازارو ئەشکەنجەو، نە دەشێت ژيانیک پێی بگوتری: ژيان.

نۆزدەھەم: دۆزەخییەکان لە خواى بەرز دەپارێنەو داوا دەکەن بیانگیرێتەو بۆ دنیا، یان بیانگیرێتەو بۆ ژيانیکی دیکە، ھی تاقیکردنەو، تاکو ئەوێ لە دەستیان چوو، قەرەبووی بکەنەو، بەلام وەلامی ئەوێان نادریتەو، بەلکو زۆر بە توندیش سەرزەنشت دەکرێن، وەك:

۱- لە سوورەتى (فاطر)دا خوا دەفەرموی: ﴿وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ﴾ ۳۷، واتە: ئەوان لە دۆزەخدا ھاوارو برۆیانە، دەلێن: پەرودەگاران! دەرمان بێنە کردەوێ باش دەکەین، جیا لەوێ - پێشتر لە دنیادا - دەمانکرد، (خوا پێیان دەفەرموی یان فریشتەکان): ﴿أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ﴾، ئایا بایی ئەوێندە تەمەمان پێندەن، کە ئەگەر کەسێک ویستبای بیرى بکەوێتەو، بیرى دەکەوتەو پەندى وەر دەگرت، ﴿وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ﴾، ترسێنەرو وریاکەرەوێشتان بۆ ھات؟ ﴿فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ﴾، بیچێژن، ستەمکاران ھیچ ھاوکارو یارمەتییدەرێکیان نیە.

۲- لە سوورەتى (المؤمنون) یش ئایەتەکانی: (۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸)دا، خوا دەفەرموی: ﴿قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ ۱۰۸، رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ

عُدْنَا فَإِنَّا ظَلِمُونَ ﴿١٧﴾ قَالَ أَحْسِرُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٨﴾ واتە: (دۆزەخییەکان) گوئیان: پەرورەدگارمان! ئیمە بەدبەختی بەسەرمان دا زال بوو و کۆمەڵیکی گومراو لە پێی لادەر بووین، پەرورەدگارمان! دەرمان بێتە، ئەگەر جاریکی دیکە گەڕاینەو، بەدلتاییی ستمەکارین (دەرمان بێتەو هەمانبەو بۆ تاقیکردنەوە) ﴿قَالَ أَحْسِرُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ﴾، (خوا) فەرمووی: بێدەنگ بن و مەمدوێن. ﴿أَحْسِرُوا﴾، واتە: بێدەنگ بن و وشەیکە بۆ تێخوڕینە، (حَسَأَ مَعْنَى بَعْدَ وَذَلَّ، وَكَلَّ وَأَعْيَا)، (حَسَأَ): بە مانای دوور کەوتەو، زەبوون بوو، ماندو بوو، شەکەت بوو.

بیستەم: دۆزەخییەکان لە دیداری خوای بەرز، بێبەش دەبن، بەلکو خوای بەرز هەر تەماشایان ناکات و نایاندوێت و، پاك چاکیشیان ناکات، وەك:

۱- لە سوورەتی (المطففين) دا خوا دەفەرموێ: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾﴾، با واز بێنن، یان ئەوەی دەلیین راست نیه، بێگومان ئەوان لەو پڕۆژەدا لە پەرورەدگاریان پەردەپۆش دەکڕین (دەخرینە پشت پەردەو، پەرورەدگاریان نابینن) دواییش ئەوان دەخرینە ئێو کڵیە (ی دۆزەخە) وە.

۲- لە سوورەتی (آل عمران) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْرُونَ عَهْدَ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾﴾، واتە: بە دلتاییی ئەوانە بە پەیمانی خواو سوێندەکانیان نرخیکی کەم دەکڕن، ئەوانە لە پڕۆژی دوایدا، هیچ پشك و بەشیکی باشیان نیه، خوا نایاندوێت و تەماشایان ناکات لە پڕۆژی قیامەتدا، پاك و چاکیان ناکات و، ئازاریکی بە ئێشیشیان هەیه.

جیئ سەرئەخە خوا لە سوورەتی (المطففين) دا، دواي ئەوەی لە ئایەتی (۱۵) دا دەفەرموێ: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوُونَ﴾، واتە: نەخیر، ئەوان لە پەرورەدگاریان لەو پڕۆژەدا پەردە پۆش دەکڕن، ئنجا لە ئایەتی دوایی دا دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ﴾، دواي ئەوەش دەخرینە ئێو دۆزەخەو،

كەواتە: بېيەش كرانيان لە دیداری خوا، لە سەریان قورستە لە چوونە نۆو دۆزەخەو!

بیست و یەكەم: ت خوا ﷻ نەفرین لە بێپروایان دەكات، لە دۆزەخداو بە هەمیشەیی دەیانھێڵتەو، لە ویدا زۆر پەشیمانی دەردەبەن، كە فەرمانبەری خوايان نەكردو، بە پێچەوانەو فەرمانبەریان كردو بۆ گەورە سیاسیه كانیان و گەورە كۆمەلایەتییه كانیان و، لاسایی ئەوانیان كردۆتەو.

لە سوورەتی (الأحزاب) لە ئایەتەكانی: (٦٤ - ٦٨)دا، خوا ئەمە هەمووی روون دەكاتەو، دەفەرمو: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۖ خَلِيلِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۖ ٦٥ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ۖ ٦٦ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ ۖ رَبَّنَا ءَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا كَبِيرًا ۖ ٦٨﴾، خوا ﷻ لەم چەند ئایەتە موبارەكەدا، هەشت راستیی مەزن لە بارەى دۆزەخییەكانەو دەخاتەروو:

٢٥١- خوا دۆزەخییەكانی لە بەزەیی خۆی دوورخستوونەو، ئاگرى كڵەدارى بۆ داناون: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۖ﴾.

٣- بێپروایان لە ئاگرى دۆزەخدا، بە هەمیشەیی و بەردەوام دەمێننەو، بەبێ برانەو: ﴿خَلِيلِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، تێیدا دەمێننەو هەتا هەتایە، بەبێ كۆتایی.

٤- بێپروایانی هەماو لە دۆزەخدا، هیچ سەرپەرشتیارێکیان دەست ناکەو، سەرپەرشتییان بكات و، هیچ یارمەتییەریکیان نیە یارمەتییان بدات: ﴿لَا يَجِدُونَ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾.

٥- بێپروایان دەم و چاویان بە پێى ئاگرەكە دەسووڕێنن، تاكو ئاگرە ٥ لە هەموو لایانەو لێیان بدات: ﴿يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾، ئەو پۆژەى دەم و چاویان لە ئاگرە دەسووڕێنن، واتە: بۆ ئەوێ ئاگر لە هەموو شوێنێیان بدات.

۶- لەو پۆژەدا بېپروایان زۆر پەشتیمان دەبنەووە داخ و خەفەت دەچیتە دلپانەو، کە
فەرمانبەریی خۆایان نەکردو، فەرمانبەریی پێغەمبەریان ﷺ نەکردو: ﴿يَقُولُونَ يَلَيْتَنَا
أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾، دەلێن: هەى خۆزگە فەرمانبەریی خواو فەرمانبەریی
پێغەمبەرمان کردبایە ﷺ.

۷- بېپروایان دان بەووە دادەنێن کە هۆى بېپرواییە کەیان ئەو بوو فەرمانبەریی گەورە
سیاسییەکانیان و، دەمراستە کۆمەڵایەتیەکانیان کردو: ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا
سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا الْسَبِيلَ﴾، گوتیان: پەروەردگارمان! ئێمە بە قسەى گەورە
سیاسییەکانمان و دەمراستە کۆمەڵایەتیەکانمان کرد، ئەوانیش لە ڕێ لایاندان...
پایەدارترو، (سادە)، کۆى (سێد)و (کبرە)یش کۆى (کبیر)ە، ئەوانەى پایەدارتر و بەتەمەن
ترو بە ڕێ و جێتربوون لە پرووى سیاسى و کۆمەڵایەتیەو، ئەوان ئێمەیان لە ڕێ لادا.

۸- راستییەکی دیکەش کە لەم ئایەتە موبارەکانەدا وەرەدەگیرى، ئەوێە کە ئەوانە
داوا دەکەن: بپاری بە دەست و سەرکرەدەکانیان کە لە دنیا دا گوماریان کردوون، خوا
زیاتر سزایان بدات: ﴿رَبَّنَا أَنهَمْ ضَعُفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَمِ لَعْنَا كَبِيرًا﴾،
پەروەردگارمان! بە سزای ئەوان دوو قاتى ئێمە بى (یاخود: چەند قاتى ئێمە بى) بە
نەفرینکردنێكى گەورەش نەفرینیان لێکە!

لە کۆتایی باسى دۆزەخ دۆزەخییەکان دا، بە کورتیی دوو مەسەلە دەخەمە روو:

یەكەم: بێگومان هەر كەسێك تەماشای ئەو ئایەتە موبارەکانە بکات، کە من مەگەر بە
دەگمەن، فەرماشتیتکم هێنابى، ئەگەرنا بەس ئایەتەکانم هێنان، چونکە ئایەتەکانى
قورئان لەو بارەو زۆرن و، هەموو شتێکیان لە بارەى دۆزەخەو باسکردو، ئەوێ
پێغەمبەر ﷺ باسى کردو، هەندێك درێژەو وردەکارییە بۆ روونکردنەوێ چەمكى
بەشێكى كەم لە ئایەتەکان، ئنجا هەر كەسێك تەماشای ئەو ئایەتە بکات و، پرواشى
پێیان بى، بێگومان خۆى لە هەموو ئەو کردەوانە دەپاریزى، کە بەرەو دۆزەخى دەبن،
پێغەمبەرىش ﷺ فەرموویەتى: {حُقَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ وَحُقَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ} (أخرجه

البخاري: ۶۱۲۲) واتە: ئاگر بە ئارەزووان دەورە دراو، بەهەشت بە ناپەھەتییان.

يانی: کەسێک بەدوای ئارەزووان بکەوێ، بەدوای ئاگری دۆزەخ دا دەچێ و، کەسێک بیهوێ بەرەو بەهەشت بچێ، دەبێ ناپەھەتییان تەحەممول بکات.

دووەم: ڕەنگە لێرەدا پرسیارێک لە عەقڵ و دڵی هەندێک کەس دا، سەرەتاتکە بکات: ئایا ئازاریکی بیکۆتایی بەو هەموو جۆرانەیهو، بەرانبەر و بارتەقايە لەگەڵ تەمەنێکی کەموکورتی بابای بێپرەوا، کە لە دنیا دا بە کوفر گوزەراندوووەتی؟

بۆیەش هەندێک لە زانیان رایەکی وایان هەیه - کە بەدلتیایی رایەکی ریزپەرە - دەلێ: کاتێک دێ دۆزەخ کەسی تیدا نامێنێ و لە بەیندەچێ و ئەوانەش کە لە دۆزەخدا، لە بەیندەچن، هەر وەها هەندیکیش گوتووایان: کاتێک دێ، ئەوانەش دۆزەخیش خوای پەرورەدگار بەزەیی پێیان دادێ و دەیانخاتە بەهەشت، بەلام لە راستیدا ئەو دوو رایە لە گەڵ دەقی ئایەتەکانی قورئان و فەرماشتەکانی پیغمبەر دا ﷺ، تێکدەگیرێن و دژ دەوێستن.

وەلامی ئەو پرسیارو ئیشکالەش ئەوێه، دەلێین:

۱- هەر کەسێ بزانێ بێپرەوایی و دان نەهێنان بە پەرورەدگاریتی خوا، پەرستراوێتی خوا، بە ناو و سیفەتەکانی خوا، بە خاوەنداریتی خوا، چەند تاوانێکی گەورەیه، دەزانێ کە ئەو سزایش پێ بە پێستە لەگەڵ ئەو تاوانە گەورەیه دا.

۲- لەلایەکی دیکەشەو: خوا بێ سنوور مەزن و بەرزو گەورەیه، کەسێکیش سەرپێچی لە بەرانبەر خوا دا، سەرپێچییەک بە مانای فراوانی سەرپێچی: لە خوا هەلگەر پێتەو، حساب بۆ خوا نەکات و، لە بەرانبەر خوا دا خۆی بە زلبگرێ، بێگومان بە ئەندازەی بەرزایی و مەزنی و خوا، گەورەیی خوا، ئەویش شایستە سزادرا.

۳- هەر وەها لەلایەکی دیکەشەو: لە هەر بێپرەوایەکی بێرسی: ئایا ئەگەر تۆ تەمەنێکی زۆرت بێ، تەمەنێکی تاهەتاییت هەبێ، لەسەر بێپرەوایی دەمێنێو؟ بێگومان دەلێ:

بەلێ، چونکە قەناعەتەم وایەو هەر لەسەر ئەو دەمیتمەوێ و ئەوێ پێ راستە، کەواتە:
بەپێی قەناعەت و نێتە کە ی خۆی خۆی دادگەریش سزای دەدا.

ئەوێ لە پۆلەتە ئایەتەکان و، لە پۆلەتە فەرماشتەکانی پێغەمبەری خوا
ﷺ وەرەگیرێ، ئەوێ کە سزای دۆزەخییەکان، هەتا هەتاییەو، پێغەمبەری تێدا
نێ، هەندێک لەو ئایەتەکانەش کە جوړیک لە سنوورداری بوون و کاتی بوونی
سزای خوا، دەگەیەنن، بۆ وێنە:

أ- لە سوورەتی (هود) دا دەفەرموێ: ﴿ خَلِّيتَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴾ (١٠٧).

ب- هەروەها لە سوورەتی (الأنعام) دا دەفەرموێ: ﴿ قَالَ النَّارُ مَثَوْنُكُمْ خَلِّينَ فِيهَا
إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴾ (١٢٨). الأنعام.

دیسان لە سوورەتی (النبا) دا دەفەرموێ: ﴿ لَيْسَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴾ (٢٣)، ئەوانە
هەمووی لە کاتی تەفسیرکردنی ئەم ئایەتە موبارەکانەدا، واما نامان کردوون، کە
خوا ﷻ بە پێی عەقڵی ئێمە، ئێمە دەدوین، ئێمە ئەگەر شتێک زۆربێ دەلێن:
هەتا دنیا دنیایە، ئێجا ئەو ئەبەدیی و ئەبەدییەش هەر کاتی بە دوا یە کدا
هاتوون، ﴿ أَحْقَابًا ﴾، یانی: کاتە بە دوا یە کدا هاتووێ، بەلام بەبێ کۆتایی.

مه سه له ی پینجه م و کو تایی:

بانگکردنی مروقی بر وادار به: ئه ی نه فسی ئوقره گرتوو! بگه پئوه بو لای پهروه ردگارت، توش له و رازی و ئه ویش لیت رازیسه، بچو ئیو بهنده کانم و بچو بو به هه شته که مه وه:

خوا ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (١٧) اَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخِلِي فِي عَبْدِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخِلِي جَنِّي ﴿٣٠﴾.

شیکردنه وه ی ئه م، ئایه تانه، له پینج بر که دا:

(١) - ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ ئه ی نه فسه ئوقره گرتوو که! پینشر باسما ن کرد، که مه به ست له نه فس لیره دا خود (ذات) ه، له قورئاندا وشه ی (نفس) به دوو واتایان به کارهاتوه. ١- وه ک پرووح له به رانه بر جهسته دا.

٢- ههروه ها نه فس به کارهاتوه، وه ک خودی ئه و شته به پرووح و جهسته وه، بو وینه: له سووره تی (الزمر) دا خوا ده فهرموئ: ﴿أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ﴾ (٥٦)، (نفس) یانی: که سیك، واته: بو ئه وه ی که سیك نه ئی: ئه ی داخ و خهفت بو من که له به رانه بر خوا دا که مته رخه مییم کرد، به دلنیا ییش من له گالته پیکه ران بووم، که واته: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ﴾ یانی: که سیك (به پرووح و جهسته وه)، ﴿الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ ئوقره گرتوو، (الْمُطْمَئِنَّةُ إِسْمٌ فَاعِلٍ مِنْ أَطْمَأَنَّ، إِذَا كَانَ هَادِئًا غَيْرَ مُضْطَرِّبٍ، وَلَا مُتَزَعِّجٍ)، ناوی بکه ره له کرداری (اطمأن) وه هاتوه، واته: هیدی بوو، ئوقره ی گرت، ئه گه ر هیدی ب، جوو له و جوو له و بیزاری تیدا نه ب.

(٢) - ﴿اَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ﴾ بگه پئوه بو لای پهروه ردگارت، بیگومان لیره دا که ده فهرموئ: بگه پئوه بو لای پهروه ردگارت، گه رانه وه بو لای خوا ی پهروه ردگار خوا زرا وه ته وه، بو ئه وه ی: بچو به هه شته وه.

(۳) - **رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً** ﴿﴾، تۆش پازىي له خواو، ئەویش له تۆ رازىيە، (**رَاضِيَةً**: الّٰي رَضَتْ بِمَا أُعْطِيَتْهُ مِنْ كَرَامَةٍ، وَهُوَ كِتَابَةٌ عَنْ إِعْطَائِهَا كُلَّ مَا كَانَ تَطْمَعُ إِلَيْهِ)، (**رَاضِيَةً**)، واتە: بەوھ پازى كه پێتدراوھ له پێژلنگرتنى خوا، لێرەدا مەبەست پێی ئەوھى: ھەرچى خواستووھى تى و له دليدا ئاواتى بوو، خوا پێیداوھ.

(**رَاضِيَةً**) ناوى بکەر (**إِسْمُ فاعِلٍ**)، بەلام (**مَرْضِيَّةً**) ناوى بەرکار (**إِسْمُ مفعولٍ**)، يانى: (**مَرْضِيٌّ عَنْهَا**)، لێرازىبوو، خوا له تۆ رازىيەو، تۆش پەسندکراوى لەلای خوا.

(۳) - **فَادْخُلِي فِي عِلْدِي** ﴿﴾، بچۆ نێو بەندەکاڤمەو، واتە: لەگەڵیاندا بەو بچۆ نێو ریزی بەندەکانم.

(۴) - **وَادْخُلِي جَنِّي** ﴿﴾، بچۆ بەهەشت و باخەكەشمەو، لێرەدا بۆیە خوا فەرموویەتى: **فَادْخُلِي فِي عِلْدِي** ﴿﴾ دواى فەرموویەتى: **وَادْخُلِي جَنِّي** ﴿﴾ و نەیفەرموو: (**فَادْخُلِي جَنِّي**)، بۆیە بە (و) گیردراو تەو بۆ سەر رستەى پێشنى، تاكو ئەو بەگەى نێى كه ھەردوو ك خراڤه نێوكان، چ كه دەخړیتە نێو بەندەكانى خواو، چ كه دەخړیتە نێو باخ و بەهەشتى خواو، ھەردووکیان چاكەو نىعمەتێكى سەر بەخۆن و، پێكهو پەيوەست نین.

شایانى باسە: لە ھەموو قورئاندا تەنیا لێرەدا وشەى: **جَنِّي** ﴿﴾، ھاتووە بەهەشت بەتاك، پالدراو تەلای خواى بەرزى مەزن.

خوا بە لوتف و كەرەمى خۆى تێمە لەو كەسانە بگێرێ، كه بە ھۆى ئیمان و تاعەت و بەندایەتییەو بۆ خواو، بەھۆى پابەندیى بە شەرىعەتى خواو، دەبنە خاوێن كەسایەتییەكى ئازامگرتوو، ھىمن، دامەزارو، ئوقرە گرتوو، ئوخړن بۆ ھاتوو، دلنیا، بەرچاو ڕوون، ھەموو ئەو واتایانەش وشەى: **الْمُطْمَئِنَّةُ** ﴿﴾ دەیانگرتەو.

خوا بە بەزەى و چاكەى خۆى ڕۆژ بە ڕۆژ ئیمانمان كاملتر و دامەزاروتر بكات، بەھۆى باشترو زیاتر قوڵبوونەو دەو بە قورئانداو، كارلێككردن لەگەڵ قورئانداو،

بەھۆی زیاتر تێگەشتن و پێگەشتن بەھۆی قورئانەو، بێگومان خوا ﷻ ئەم کۆتا فەرماشتەى خۆى ناردو، تاكو مروڤه‌كان بەھۆیەو تێروته‌واویى وەدەست بێنن، نە لەخشاویى وەدەست بێنن، ئۆقرەیی و سرەوتن وەدەست بێنن، خوا لەو كەسانەمان بگێڕێ كە باشتەین بەھەر لە فەرماشتی خواو وەردەگرن، لە ژيانى تاكيان داو، لە ژيانى خێزانيان و، لە ژيانى كۆمەلایەتیانداو، لە ژيانى سیاسیان دا.

خوا لەو كەسانەمان بگێڕێ كە بە شوێن پێی پیغەمبەرى خاتەمدا ﷺ بە دواى قورئان دەكەون و، بە پێی پێبازەكەى وى لەگەڵ كەتیبى خوا و كۆتا فەرماشتى خوادا، مامەلە دەكەن.

لێرەشدا كۆتایی بە ڕوونکردنەوێ ماناو مەبەستەكانى سى (۳۰) نایەتە بە پێزەكانى سوورەتى (الفجر)، دێین. دواى ئەوێ (كورتە باسیك لە بارەى بەهەشتەو) دەكەین، وەك چۆن كورتە باسیكمان بۆ باسى دۆزەخ تەرخانكرد.

كورتە باسیك دەربارەى

بەهەشت و ئەو نازو نەعمەتانەى تێدان بۆ بەهەشتیان^(۱)

بەرپازان!

خوایشتیوان بێ لە بیست و پێنج (۲۵) بڕگەدا، باسی بەهەشت دەکەین و ئەو بیست و پێنج (۲۵) بڕگەیەش هەمووی لەبەر روشنائی قورئاندا دەخەینهوه‌پروو، جاروبارێکیشت ئاماژەیەك دەکەین بە هەندێك لە فەرمايشته‌کانی پێغەمبەری خوا ﷺ:

بڕگەى یەكەم: بەهەشت هەتا بڵێی فراوانەو، پێکھاتە سەرەکییەکانیشی بریتین لە: باخە چروپەرەکان، پرووبارو جوگەو جووبارە پۆیشتووەکان، کۆشک و تەلارە بەرزەکان.

ئەگەر تەماشای چەند ئایەتێك بکەین، ئەوەی گوتمان: هەم فراوانیی بەهەشت، تاكو ئەوپەری فراوانیی، هەم پێکھاتە سەرەکییەکانیشی، زۆر بەروونی دیارە:

یەكەم: یەكەمین ئایەت كە لەوبارەو دەیهێنین، ئایەتی ژمارە (۲۱)ە، لە سوورەتی (الحديد) كە خوا دەفەرموێ: ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝﴾، واتە: پێشبرکە بکەن بەرەو لیبوردنێك لە پەرەردگارتانەو، باخێك (یان بەهەشتێك) كە پاناییەكەى بە ئەندازەى پانایی ئاسمان و زەویە، بۆ

(۱) ئەم كورتە باسە بە گوێراوی و پوخته‌کراوی لە کتیی هەشتەمی مەوسووعەى (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) وەرەگیرین، بە ناوونیشانی: (الإيمان باليوم الآخر، وَبَحْثٌ مَّخْتَصَرٌ حَوْلَ الْقَدَرِ)، كە لاپەرەکانی: (۲۰۱ - ۲۸۲)ی گرتۆتەو. بڕوانە: الطبعة الثانية / ۲۰۱۸م.

ئەوانەى بېروايان بە خواو بە پېغەمبەرانى ھىناو، ئامادەكراو، ئا ئەوھش بەخششى خواپە، دەيدا بەھەر كەسك بېھوئى و، خوا خواوھنى بەخششى مەزنە.

دووم: لە سوورەتى (آل عمران) دا، خوا دەفەرموئ: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (۱۳۳) واتە: خىرايى بکەن بەرھو لىيوردنئىك لە پەرھەردگارنەوھو، باخئىك (يان بەھەشتىك) كە پانىيەكەى بەئەندازەى ئاسمانەكان و زەوييە، بۆ پارىزكاران دانراو.

سېيەم: لە سوورەتى (الزمر) يشدا، خوا دەفەرموئ: ﴿لَيْكِنَ الَّذِينَ انْفَوَّا رِجْمَهُمْ هُمْ عُرِفُوا بِفَوْقِهَا عُرْفٌ مِّبْنَةٌ تَجْرِي مِنَ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ﴾ (۱۰) واتە: بەلەم ئەوانەى پارىزيان لە پەرھەردگاريان کردو، ژوورى بەرزيان ھەن لە سەرۋويانەوھ ژوورى بەرز ھەن (بالەخانەن) دروستکراون پرووباريان بەژىردا دەپۆن، ئەوھ بەلئىنى خواپە، بەدلئىيايى خوا بەلئىن زايەناكات.

ئەم سى ئايەتە موبارەكە، ئەوھى گوتمان و کردوومانە بە ناوونیشان بۆ ئەم بېرگەيە، زۆر بە پوونىي تىيدا ديارە:

(۱) بە نىسبەت فراوانىي بەھەشتەوھ، تاكو ئەوپەپرى فراوانىي، كە لە خەيال و عەقل و ئەندىشەدا جىي دەبىتەوھ، ئايەتى ژمارە (۲۱) لە سوورەتى (الحديد) و، ئايەتى ژمارە (۱۳۳) لە سوورەتى (آل عمران) دەيگەيەنن، كە خواى پەرھەردگار تىيان دا پوونى دەكاتەوھ: پانايى بەھەشت^(۱)، بە ئەندازەى پانايى ئاسمانەكان و زەوييە، ھى ھەردووكيان، بۆيەش پانىيەكەى باسكراو، چونكە عادت وايە پانايى شتىك لە درىژايى كەمتر بى، خواى پەرھەردگاريش بەپيى عەقلى ئيمە، ئيمە دەدوئىي، ئنجا ئەگەر پانىيەكەى بە ئەندازەى ئاسمانەكان و زەوى بى، دەبى درىژىيەكەى چەند بى؟!

(۱) (عَرْضُ وَعَرْضُ)، پانىي ئەوھيە كە لە بەرانبەر (طول) دايە، واتە: درىژىي، وەك لە (مُخْتَار الصَّاحِب) و فەرھەنگەكانى زماندا ھاتو.

۲- بە نەسبەت پێکھاتە بنەپەتییەکانی بەهەشتەو، کە بریتین لە: باخ و گۆل و گۆلزاری چروپ، رووبارو کانێی و سەرچاوەی لەبەر پۆیشتوو، کۆشکە بەرزو بلندەکان، بەلگەمان لەسەری ئەوەیە:

أ- پێکھاتە یە کەم: **خَوَ ۞ هەر باسی بەهەشت بکات، باسی باخ (جَنَّة) باسی دەکات: ﴿جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۝۱۱﴾ البروج، واتە: چەند باخێک رووبارەکانیان بەژێردا دەپۆن، (جَنَّة) یەش بریتییە لە باخ و بیتانیک، کە چروپ، لێک ئالۆ بێ، سێبەرەکانی داگەوتبن، بۆیەش باخ پێی دەگوترێ: (جَنَّة)، چونکە ژێر خۆی دەشارێتەو لەبەر چرپی و پرسی دارو درەختەکانی، وەک لە سوورەتی (النبا) یشدای ئەوەی ژمارە (۱۶) دا دەفەرموی: ﴿وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۝۱۶﴾ باخە چروپ و لێکئالۆەکان.**

ب- پێکھاتە ی دووهم: ﴿الْأَنْهَارُ﴾ یەش کۆی (نەر)، کە بە مانای رووبار دی، رووباری گەورە، هەروەها بە مانای شاجۆگەو جۆگە لەش دی.

ج- پێکھاتە ی سێیەم: کۆشکە بەرزەکانن، ئەمیش لە قورئاندا لە زۆر شوێندا باسکراوە، بۆ وێنە:

۱- لە ئەوەی ژمارە (۲۰) ی سوورەتی (الزمر) دا، کە پێشتر خوێندمانەو، خوا دەفەرموی: ﴿لَهُمْ عُرْفٌ مِّنْ فَوْقِهَا عُرْفٌ ۝۱﴾ واتە: بۆ ئەوان ژووری بەرز هەن، لە سەر ووی ئەوانەو ژووری بەرزێ دیکە هەن، لە کوردیدا پێی دەلێن: بالەخانە و کۆشک، خانووی چەند قات.

۲- هەروەها لە سوورەتی (الفرقان)، ئەوەی (۷۵) دا، خوا دەفەرموی: ﴿يَجْرُونَ ۝۷۵﴾ (الْعُرْفَةُ) یانی: کۆشکی بەرز.

۳- لە سوورەتی (العنکبوت)، ئەوەی (۵۸) دا، دەفەرموی: ﴿لَيُبَوِّتَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا ۝۵۸﴾ (غُرَفَة) یەو بە (مَنَازِل رَفِيعَة) ماناکراوە.

۴- لە سوورەتى (الفرقان)، ئایەتى ژمارە (۱۰)دا، دەفەرموئ: ﴿وَجَعَلَ لَكَ قُصُورًا﴾
 كە كۆى (قَصْر)ە، يانى: كۆشك و بالەخانە.

۵- لە سوورەتى (التوبة) ئایەتى (۷۲)دا، دەفەرموئ: ﴿وَمَسْكَنَ طَيْبَةً فِي جَنَّتِ
 عَدْنٍ﴾.

ھەرۋەھا سوورەتى (الصف)، ئایەتى ژمارە (۱۲)ى بەھەمان شېۋە:
 ﴿وَمَسْكَنَ طَيْبَةً فِي جَنَّتِ عَدْنٍ﴾، واتە: لە نشینگە پەسندەكان دا لە باخە
 ھەمیشەییەكان دا.

لە فەرھەنگەكانى زاماندا ھاتوۋە: (الْغُرْفَةُ: وَجَمْعُهَا غُرَفَات، وَغُرْفٌ، هِيَ الْعُلْيَا،
 الْمَنْزِلُ الرَّفِيعُ الْعَالِي)^(۱)، واتە: بریتىيە لە خانووئەكى بەرزو بڵند، واتە: كۆشك،
 بالەخانە.

ئەم سى پىكھاتىيە ھەرسىيكان، واتە: ۱- باخ و چىر و پىرەكان. ۲- پووبارەكان.
 ۳- كۆشكە بەرزو بڵندەكان، لە ھەردوو ئايەتەكانى: (۵۴ و ۵۵)ى سوورەتى
 (الْقَمَر)دا ھاتوون، كە كە خوا دەفەرموئ: ﴿إِنَّ الْلَّتِّقِينَ فِي جَنَّتِ وَنَهْرٍ ۝۵۴ فِي
 مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْدِرٍ ۝۵۵﴾، واتە: بە دۇنيائى پارىزكاران لە نىو باخ و
 پووباراندا، لە نشینگەيەكى ئەوپەرى پەسند، لە لاي ھوكمراڻى توانادار (كە
 خواى پەرۋەردگارە).

لە فەرمايشتى پىغەمبەرىشدا ﷺ ھاتوۋە، كە بەھەشت ھەشت (۸) دەرگاى
 ھەن، دەفەرموئ: ﴿فِي الْجَنَّةِ ثَمَانِيَةُ أَبْوَابٍ، فِيهَا بَابٌ يُسَمَّى الرِّيَّانَ، لَا يَدْخُلُهُ إِلَّا
 الصَّائِمُونَ﴾ (أخرجه البخاري: ۳۰۸۴). واتە: بەھەشت ھەشت دەرۋازەى ھەن،
 دەرگاىەكى تىديايە پىى دەگوترى: (الريان) تەنيا پۆژوۋەوانان (ئەوانەى زياتر
 بەپۆژوۋىيون) لەو دەرگاىەو دەچنە ژوورى.

دۆزەخ ھەوت دەرگای ھەن، وەك لە دەرسی پێشوو دا باسمان کرد، بەلام بەهەشت ھەشت دەرگای ھەن.

پڕگەی دووھەم: میوھەکان (فواکھ) خواردنی سەرھەکی بەھەشتییەکانن.

خوای سُبْحَانَكَ لە زۆر شوێنی قورئاندا باسی میوھێ کردووە، کە لە بەھەشتدا ھەیە، ھەروەھا جوۆرەکانی میوھ، چونکە میوھ کەسێک دەیخوازێت کە برسیی نەبێ، بە زۆری وایە میوھ لەسەر تێری دەخوری و بۆ خۆشی دەخوری، تەنیا بۆ چێژ وەرگرتن دەخوری، با سەرنجی ھەندیک لە ئایەتەکان بدەین:

۱- لە سوورەتی (الزخرف) لە ئایەتەکانی: (۷۲ - ۷۳) دا، خوا دەفەرموی: **وَلَا يَلْبَسُونَ فِيهَا أَزْوَاجًا بِمَا كَسَبَتْ أَعْمَالُهُمْ** (۷۲) **لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ** (۷۳) واتە: ئەو بەھەشتی ئیو بە میراتتان گرتووە، بەھۆی ئەووەغ دەتانکرد، بۆ ئیو لەویدا میوھێ زۆر ھەیە، ئێی دەخۆن.

۲- ھەروەھا لە سوورەتی (یس) دا، خوا دەفەرموی: **إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ** (۵۵) **هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَاكِ مُتْكُونَ** (۵۶) **هُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَهُمْ مَّا يَدْعُونَ** (۵۷) واتە: ھاوولانی بەھەشت ئەمڕۆ سەرقالی نازو نەعمەت و خۆشی و لەزەت وەرگرتن، خۆیان و ھاوسەرانیان لە سیبەرەکانی بەھەشتدا (لە سیبەرەکانی دارو درەخی بەھەشتدا) لەسەر تەختان پالێنداوێتووە، میوھ لەویدا بۆ ئەوان ھەبەو ھەرشتیک داوای بکەن (ھەیە).

۳- ھەروەھا لە سوورەتی (الرحمن) دا، دەفەرموی: **فِيهَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ رَوْحَانٌ** (۵۲) واتە: لە ھەردووکیان دا ھەیە، دوو جووت میوھ.

۴- لە سوورەتی (الرحمن) دا، دیسان دەفەرموی: **فِيهَا فَاكِهَةٌ وَخَلٌّ وَرَمَانٌ** (۱۸) واتە: لە ھەردووکیان دا میوھو خورماو ھەنار ھەیە.

۵- لە سوورەتی (الواقعة) دا، دەفەرموی: **وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ** (۲۰) واتە: ھەر میوھێک لەوێ تێیدا ھەڵدەبژێرن.

ھەرۋەھا: ﴿وَفِيهَا كَثِيرٌ مِّنْ لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾ (۲۳). واتە: ميوەى زۆرىش (ھەيە)، نەبزاۋە نەپتلىگىراۋە.

۶- لە سوورەتى (الحاقة) دا، دەفەرمۇي: ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ﴾ (۲۲). ميوە چنراۋە كانى نيزىكن. (قُطُوفٌ) كۆي (قِطْفٌ) ە، چنراۋ، واتە: لە باخىكى بەرزدا. ميوە چنراۋە كانى نيزىكن.

۷- لە سوورەتى (الإنسان) ىش دا دەفەرمۇي: ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَذِيلًا﴾ (۱۶). واتە: سىبەرە كانىيان لىيانەۋە نيزىكن و، ميوە چنراۋە كانىشى ملكە چ كراۋن.

۸- لە سوورەتى (محمد) دا، دەفەرمۇي: ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَعْفَرَةٌ مِّن رَّيْبِهِمْ﴾ (۱۵). واتە: ھەموو جوړە ميوە كانى بۇ وان تىدان و لىبوردىك لە پەرۋەردگاربانەۋە.

ئىنجا ميوە كە خواردنى سەرەكىي بەھەشتىيەكانە لە بەھەشت دا، خوا بە ھەشت سىفەت ۋەسقى كردۋە:

۱- ئەو ميوانەى لە بەھەشتدا ھەن، شىۋەى ميوەكانى دىنا دەكەن، ۋەك لە سوورەتى (البقرة) ئايەتى (۲۵) دا، دەفەرمۇي: ﴿وَأَنزَلْنَا بِهِم مُّتَسَبِّحًا﴾ (۲۵). واتە: ميوەيان بۇ ھىنرا، ۋىكچۈۋىە، واتە: لە ميوەكانى دىنا دەچن، چونكە مرقۇف سروشتى وايە لە شىك دەسلەمىتەۋە كەپتى ئاشنا نەبى، بەلەم بىگومان ميوەكانى بەھەشت كە ۋەك ميوەكانى دىنا دەچن، ماناى وانىە ۋەك يەكن، ۋەك ئىبنو عەباس ؑ، قسەيەكى ھەيە دەلى: (لَيْسَ فِي الْجَنَّةِ شَيْءٌ مِّمَّا فِي الدُّنْيَا إِلَّا الْأَسْمَاءُ)، (أَخْرَجَهُ الضَّيَاءُ الْمُقَدَّسِيُّ: ۶، وغيره، وصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي «صَحِيحِ الْجَامِعِ»: ۵۰۱۰)، واتە: لەۋەى لە بەھەشتدا ھەيە، لە چاۋ ئەۋەى لە دىنادا ھەيە، تەيا لەناۋدا يەكن، واتە: شىۋە ناويان يەكە، بەلەم جياۋازىي نىۋەرۇكىان ئاسمان و پىسمانە.

۲- ميوەكانى بەھەشت زۆرن و، لە ھەموو كاتىكدا چىگ دەكەن: ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ (۲۳). الزخرف، ﴿وَفِيهَا كَثِيرٌ مِّنْ لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾ (۲۳). الواقعة.

۳۴) میوه‌کانی به‌هه‌شت له هه‌موو کاتاندا هه‌ن و، له هه‌موو حالانیشدا چنگ ده‌که‌ون، وه‌ک میوه‌ی دنیا نین، به‌ پێی که‌شه‌کانی س‌ال هه‌بن، ئنجا جاری وایه میوه‌ هه‌یه، به‌لام ئه‌و مروّفه‌ ده‌ستی ناکه‌وی، میوه‌کانی هه‌میشه هه‌ن و، هه‌میشه‌ش به‌رده‌ستن بۆ به‌هه‌شتیان، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَفِيهَا كَثِيرٌ ۖ لَا مَقْطُوعٌ وَلَا مَمْنُوعٌ ۚ﴾ (۳۲) الواقعه، واته: میوه‌ی زو‌ریش، نه‌ به‌دراوه‌و نه‌ قه‌ده‌غه‌کراویشه.

۵- به‌هه‌شتیه‌کان به‌ویست و تاره‌زووی خ‌ویان ل‌تی هه‌ل‌ده‌به‌ژێرن، وه‌ک له‌ سو‌وره‌تی (الواقعه) له‌ ئایه‌تی (۲۰) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَفِيهَا مِمَّا يَنْخَرِطُونَ﴾ (۳۰)، میوه‌ له‌وه‌ی خ‌ویان گو‌لب‌ه‌ژێری ده‌که‌ن، هه‌ل‌یده‌به‌ژێرن.

۶- به‌ ئاسانی ده‌ستیان ده‌گات: ﴿قُطُوفُهَا دَائِمَةٌ﴾ (۳۳) الحاقه، چ‌راوه‌کان (ی باخه‌کانی به‌هه‌شت) نیزیکن، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿وَحِجَى الْجَنَّةِ دَانٍ﴾ (۵۴) الرحمن، واته: ئه‌وه‌ی له‌ دوو باخه‌کان ده‌چ‌نرێ و ل‌ی ده‌کرێته‌وه، نیزیکه‌و به‌ ئاسانی ده‌ستیان ده‌یگات. ۷- له‌ هه‌موو جو‌ره میوه‌کان دوو جووت هه‌ن، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فِيهَا مِنْ كُلِّ ۖ﴾ (۵۴) الرحمن، له‌و به‌هه‌شته‌دا هه‌یه، له‌و باخه‌دا، له‌ هه‌ر میوه‌یه‌ک جووتیک.

۸- هه‌موو جو‌ره میوه‌کان له‌ به‌هه‌شتدا هه‌ن: ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ﴾ (۵۵) الدخان، واته: له‌ هه‌موو جو‌ره میوه‌یه‌ک ل‌تی داوا ده‌که‌ن، زۆر د‌ل‌یاو ه‌یمنیشن، ئه‌و میوانه‌ش که‌ له‌ به‌هه‌شتدا هه‌ن و، خ‌وای په‌روه‌ردگار باسی‌کردوون، به‌پێی زانیاریی به‌نده، چ‌وارن:

۱: التَّمْر (خورما).

۲: الْعِنَب (ترێ).

۳: مُوَاَز (م‌وز).

۴: الرُّمَّان (هه‌نار).

۱۸ ﴿۱۸﴾. بەنسەبت تریۋەش، دەفەرموی: ﴿۱۹﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿۲۰﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿۲۱﴾ ﴿۲۲﴾ فَبِمَا فُكِّهَتْهُ وَنَحْلًا ﴿۲۳﴾ وَمِمَّا رَمَانًا ﴿۲۴﴾. ۵۹۳
بەنسەبت مۆزیشەۋە فەرمویەتی: ﴿۲۵﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُورٍ ﴿۲۶﴾، واتە: مۆزی ریزکراو (مۆزەکان کە لەسەر یەك ریز بوون).

برگەى سیئەم: جگە لە میو، لە خواردنی بەهەشتیەکان گۆشتە.

خوای میهرەبان لە زۆر جیيان دا باسی گۆشتی کردووە بۆ بەهەشتیان، بۆ ھوونە:

أ- لە (الطور) دا دەفەرموی: ﴿۲۷﴾ وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مَّا يَشْتَهُونَ ﴿۲۸﴾ الطور، واتە: پێماندان لە میو و لە گۆشتیک کە خۆیان ئارەزووی دەکەن.

ب- ھەرھوھا لە سوورەتی (الواقعة) دا ھاتو: ﴿۲۹﴾ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿۳۰﴾ گۆشتی بآلندەش لەو ئارەزووی دەکەن.

لە سوورەتی (الواقعة) دا دەفەرموی: گۆشتی بآلندەو پەرەور، بەلام لە سوورەتی (الطور) دا بەگشتیی باسی گۆشتی کردو، تاكو گۆشتی بآلندەو جگە لە بآلندەش بگرتەو.

برگەى چوارەم: خواردنەوێ بەهەشتیەکان لە بەهەشتدا، ھەموو خواردنەو بە چێژەکانن بە تايبەت لە ئیواندا: ئاوو شیرو شەراب و ھەنگوین.

خو ﴿۳۱﴾ لە سوورەتی (محمد) دا ئەو چوارەى پێکەو بەسکردوون، لە ئایەتی ژمارە (۱۵) دا، دەفەرموی: ﴿۳۲﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءُهُمْ ﴿۳۳﴾ واتە: ویئەى ئەو بەهەشتەى بەلێندراو بە پارێزکاران، پروبارەکانی

ئاۋى بۆن نەكردوۋى تېدان و، پووبارەكانى شىرى تام نەگۆراۋو، پووبارەكانى مەيى
كە ھەر چىژە بۆ خۆرەۋانى (ئازارو سەرئىشەى نىە) و، پووبارەكانى ھەنگوینى
پالۋتە، ھەرۋەھا بۆ ئەۋان ھەيە، لەھەموو جۆرە ميوەكان و لىبوردنىك لە
يەرۋەدگار يانەۋە...

خوای به‌خشر باسی نهو چوار جوړه خوارنده‌ویه ده‌کات: ئاوو، شیرو شه‌رآب و هه‌نگوین، به‌لام واپیډه‌چی خوارنده‌وی بڼه‌پرته‌یی به‌هه‌شتیه‌کان بریتی بئ له شه‌رآب، خوا ^{خوارنده‌وی} به‌سژده (۱۳) وه‌سفان باسی شه‌راه‌ک‌هی به‌هه‌شت ده‌کات:

۱/ ئەو شەرابە لاوانى تازە پىڭگە يىشتو دەيگىر، كە لەو تەمەنەدا دەمىننە ۋە ۋا بەس بۇ خرمەتى بەھەشتىيان دروستىكىردوون، ۋەك دەفەر موى: ﴿بَطُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَدَنٌ مُّخْلَدُونَ﴾ يَا كُؤَابُ وَأَبَارِقُ وَكُلِّسَ مِنْ مَعِينِ ﴿١٨﴾ ۋە الواقعة.

۲/ ئەو شەزادە لە دەفری گەورەدا، کە خۆی میهرەبان بە (أباریق) و (آتیة)، ناوی دەبا، (أباریق) کۆی (إبریق) و (آتیة) ش کۆی (إناء) و (أواني) یش کۆی کۆیە، (إناء)، یانی: گۆزە، شەربە، سوراخی، کە بۆیان لە بەرداخ دەکری، ئەمە لە نایەتی (۱۸) ی سوورەتی (الواقعة) و، نایەتی (۱۵) ی سوورەتی (الإنسان) دا، خۆی بەخەشەر باسی کردو.

۳/ ټهو شهزابه له ږو بارو کانيي و سهراچاوده کي بهرچا، هه لنده هينجړي، وه خوا دده فرموي: ﴿وَأَمْسِ مِنْ مَعِينٍ﴾ ټمه له نايه تي ژماره (۱۸) ي سوورپه تي (الواقعة)، له نايه تي (۴۵) ي سوورپه تي (الصفات) دا هاتوه، واته: په رداخيک، کوو پيک له کانيي و سهراچاوده کي بهرچا، ياخود: ټاو له بهر روښتو ودرده گيړي.

۴/ شهربابی به هشت هیچ نازاریکی تیدانیهو، هیچ زیانیکی تیدانیه، نه بو جهسته، نه بو عهقل، وهك خوا دهفه رموی: **لَا فِیْهَا عَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَرُونَ** ﴿۱۷﴾ الصافات.

ههروهها له سووره تی (الواقعة) دا، دهفه رموی: ﴿لَا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يَرْفُونَ﴾
 كهواته: سه رتیشه و سه رخوش بوون و عهقل له لانه مان، بههوی
 شهرا بی بهههشتهوه له مرۆقه کان دا بهیدانایی.

۵/ ئەو شەرابە زۆر سىپىيەو زۆرىش بە چېژە بۆ ئەوانەى دەخۆنەو، وەك خوا لە سوورەتى (الصافات) دا، دەفەرمۆى: ﴿بِضَاءٍ لِّذَقِ الشَّرِيبِ﴾ ۵۶، سىپىيە و زۆرىش بە چېژە، بۆ خۆرەوانى.

۶/ ئەو شەرابە (كافور) ياخود (زَنْجَبِيل)، ياخود (تَسْنِيم) ى لەگەڵ تىكەل دەكرى، وەك خوا دەفەرمۆى:

أ- ﴿إِنَّ الْأَبْتَرَّ يَشْرَبُ مِنْ كَأْسٍ كَانَتْ مِرْأَجُهَا كَأْفُورًا﴾ ۵۷، الإنسان.

ب- ھەروەھا ھەر لە سوورەتى (الإنسان) ئایەتى ژمارە (۷) دا، دەفەرمۆى: ﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِرْأَجُهَا زَنْجَبِيلًا﴾ ۵۸، (مِزاج)، واتە: ئەو ى لەگەڵى دا ئاوپتە دەكرى، جارێك (كافور) ى لەگەڵ دا ئاوپتە دەكرى و، جارێك (زنجبیل).

ج- ھەروەھا خوا لە سوورەتى (المطففين) ئایەتەکانى: (۲۷ - ۲۸) دا، دەفەرمۆى: ﴿وَمِرْأَجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ﴾ ۲۷، عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُعْرِضُونَ ۲۸، واتە: ئەو ى لەگەڵى تىكەل دەكرى لە (تەسنىم) ە، كە سەرچاوەیەكە زۆر نەزىكخراوان (لە خوا) (بەبى) تىكەلكران) لێى دەخۆنەو.

۷/ شەرابى بەھەشت ساغ و سافە، ئەو دەفرانەش كە تىيان كراو، بەستراون، وەك خوا دەفەرمۆى: ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ﴾ ۵۹، خَتْمُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ۶۰، المطففين، واتە: پىيان دەنۆشێرى لە شىلەيەكى دەم بەستراو، كە بە ميسك بەستراو، با ھەر لەو دەدا ئەوانەى پىشېركە دەكەن، پىشېركە بكەن.

(رَحِيق) لە ھەر شتێك بریتىيە لە شىلەو پوختەكەى، كە ھىچى دىكەى لەگەڵ تىكەل نەكرابى، وەك فەرھەنگەكانى زمان دەلێن، (مختوم) یش واتە: بەستراو.

۸/ خەلكى بەھەشت بە كەيفى خۆيان مامەلە دەكەن لەگەڵ كانىي و سەرچاوەكانى شەرابى بەھەشت داو، بۆ كوێيان بوى بۆ وى دەبەن: ﴿إِنَّ الْأَبْتَرَّ يَشْرَبُ مِنْ كَأْسٍ كَانَتْ مِرْأَجُهَا كَأْفُورًا﴾ ۵۷، عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۵۸، الإنسان.

واتە: چاکەکاران لە پێکێک دەخۆنەوه کافووری لەگەڵ تیکەڵ کراوە، سەرچاوەیە کە بەندەکانی خوا لێی دەخۆنەوه، بۆ ھەر شوێنکیشیان بۆی، ئاوەکە یارادەکێشن.

۱۹/ ئەو سەرچاوەیە شەرابی بەھەشتییانی لێ ھەڵدەقۆلێ، پێی دەگوترێ: (سَلْسَبِيلُ): ﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِنْ أَعْنَابٍ زَخِيلاً ۖ عَيْنَايَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۚ﴾ (دیارە (سَلْسَبِيلُ) بریتییە لە ناو بۆ خواردنەوهیەکی شیرینی بەتاسانی و خێرای لە گەروو چووێ خوار، کە گیرو تفت و تال و ناخۆش نەبێ.

۱۰/ قاپ و قاچاغ و دەرەکان کە ئەو شەرابەیان پێ دەگێردێ، لە شێوەی شووشەدان و لە سپێتیی زیودا، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآيَاتٍ مِنْ فَضْلِهِ ۚ أَكُنَّ قَوَارِيرًا ۚ قَوَارِيرًا مِنْ فُضْفُفٍ قَدْرُهَا نَقِيرٌ﴾ (الإنسان: ۱۶).

۱۱/ ئەو گەنج و لاوانە ی ئەو شەرابە دەگێرن، بەسەر بەھەشتییانەوه، ئەندازەگیری دەکەن، ھەر کەسە بە ئەندازەی خۆی، نە زیاد، نە کەم، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿قَوَارِيرًا مِنْ فُضْفُفٍ قَدْرُهَا نَقِيرٌ﴾ (الإنسان: ۱۶، واتە: ئەندازەگیریان کردووە بە ئەندازەگیریەکی پێک.

۱۲- بەھەشتییەکان کە شەرابی بەھەشت دەخۆنەوه، جاری وایە لەویدا پێکی شەراب لە یەکدی وەردەگرن، وەك خۆشی و گالتەو سوعبەت، بەلام بەبێ ئەوەی هیچ قسە یەکیان لێ دەرپێچێ، پووچ و بێ واتاوا نایک بێ، وەك خوا لە سوورەتی (الطور) دا، دەفەرموێ: ﴿يَنْزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوُ فِيهَا وَلَا نَأْسٌ ۚ﴾ (واتە: لەویدا پێک لە دەستی یەکدی دەرفێنن و وەردەگرن، بەلام هیچ قسە یەکی پووچ و گوناھبارکەری تێدا نیە.

۱۳/ نایابترین شەراب و خواردنەوهی بەھەشت، بریتییە لەو خواردنەوه پاک و پاککەرەوهیە، لەلایەن پەروردگار یانەوه پێیان دەدرێ، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿وَسَقْنَهُمْ مِنْهُمْ سَرَابًا طَهُورًا﴾ (الإنسان: ۲۱).

واتە: پەروردگار یان خواردنەوهی پاک و پاککەرەوهی پێ نۆشکردن^(۱).

(۱) (المصباح المنير) لەلایەن پەرە (۱۹۶) دا دەلێ: (الطهور في اللغة: الطاهر والمطهر)، (طهور): پاک و پاک کەرەوهیە.

بِرْگەى پىنجەم: بەھەشتىيەكان لە باشتىن جوړه پۆشاك دەپۆشن، بەجوانترىن خشل دەپازىنەوه.

ئەمىش لە زۆر لە ئايەتەكانى قورئاندا ھاتو، بۆ وىنە:

۱- خوا لە سوورەتى (الإنسان) دا دەفەرموئ: ﴿عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوْا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمْ رُبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا﴾ (۱۱)، واتە: پۆشاكى ئاورىشمى تەنكى سەوزو ئەستوور (ى سەوز) يان لەسەرەوھەو، بەبازنەى زىڤ دەپازىنەوھەو، پەرورەدگارپىشان خواردنەوھەى كى پاك و پاككەرەوھى پىدان.

۲- ھەرەھا لە سوورەتى (فاطر) دا، خوا دەفەرموئ: ﴿جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ (۳۲)، چەند باخىكى ھەمىشەى دەيانچنەتى، لەویدا دەپازىنەوھە بە بازنى زىڤو گەوھەرەو، پۆشاكەكەشيان لەویدا ئاورىشمە.

بِرْگەى شەشەم: جىگاو رىگاو خانووبەرەى بەھەشتىيەكان، برىتىن لە بالەخانەكان و كۆشكە بەرزەكان، كە بە باشتىن كەل و پەل تەجھىز كراون، ئەو كەلوپەلانەى پىويستيان، وەك: تەخت و، قاپ و قاچاغ و سەرچەم ئەو شتانەى بەكارىان دىن:

خوا لە زۆر شوئىنى قورئان دا باسى ئەوھى كردو، بۆ وىنە: لە سوورەتى (الغاشية) دا دەفەرموئ: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۖ لِسْعِيْهَا رَاضِيَةٌ ۖ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۖ لَا تَسْمَعُ فِيْهَا لَغِيْفَةٌ ۖ فِيْهَا عَيْنٌ جَّارِيَةٌ ۖ فِيْهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ۖ وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ۖ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۖ وَزَوَارٍ مَّبْنُوءَةٌ ۖ﴾ (۱۱).

جىتى مەبەستمان ئەوھە كە دەفەرموئ:

۱- ﴿فِيْهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ﴾ تەختە بەرزەكانى تىدان.

۲- ﴿وَكَوَّابٌ مَّوْضُوعٌ﴾، په‌رداخه دانراوه‌کانیش.

۳- ﴿وَمَارِئٌ مَّصْفُوفٌ﴾^(۱۵)، بالنجه ږیزاوه‌کانیش.

۴- ﴿وَزَرَائٍ مَّبْثُوثَةٌ﴾، فەرش و به‌ره بلاو کراوه‌کانیش.

برگړی هه‌وته‌م: خزمه‌تکرانیان له‌لایه‌ن گه‌نجانی تازه پټگه‌بشتوووه: به‌هه‌شتیه‌کان گه‌نجانی که‌م ته‌مه‌ن که‌به: ﴿عِلْمَانٌ﴾ و ﴿وِلْدَانٌ﴾ ناویان هی‌نراوه، خزمه‌ت‌یان ده‌که‌ن، ﴿عِلْمَانٌ﴾، کو‌ی (غلام) ده‌و ﴿وِلْدَانٌ﴾ یش کو‌ی (ولید) ه، واته: گه‌نجی تازه پټگه‌بشتوو، به‌لام هه‌ر له‌و ته‌مه‌نه‌ی تیی‌دان ده‌هیل‌ږینه‌وه، وه‌ک خوا ده‌فه‌رمو‌ی:

أ- ﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾^(۱۷) يَا كَوَّابُ وَأَبَارِقُ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ^(۱۸) الواقعة، به‌سه‌ریان‌هوه ده‌گه‌ږین لاوانی به‌لاوی هی‌لدراره، به‌په‌رداخ و سو‌راحي و پټکی‌کی پر له‌شه‌ږابه‌وه.

ب- هه‌روه‌ها له‌سو‌ره‌تی (الإنسان) دا، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَوْهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْشُورًا﴾^(۱۹)، لاوانی تازه پټگه‌بشتووی له‌و ته‌مه‌نه‌دا هی‌لدراره، به‌سه‌ریان‌هوه ده‌گه‌ږین، ته‌گه‌ر بیان‌بینی واده‌زانی گه‌وه‌ه‌رو مرو‌ارین بلاو کراونه‌وه.

ج- له‌سو‌ره‌تی (الطور) یش ثایه‌تی (۲۴) دا، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ عِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكُونٌ﴾^(۲۰)، به‌سه‌ریان‌هوه ده‌گه‌ږین لاوانی‌کی خو‌یان (خوا بو‌ خرمه‌تی ته‌وان خو‌لقاندوونی) وه‌ک گه‌وه‌ه‌ری شیراره [ی نټو قوزاخه‌ن توزو خو‌لیان لی نه‌نیسته‌وه].

برگړی هه‌شته‌م: به‌هه‌شتیه‌کان له‌ناسووده‌یی دان و، سه‌رقال‌نین به‌جگه له‌چی‌ژو له‌زه‌ت وه‌رگرتن و، ژیان‌ی خو‌شیی و به‌خته‌وه‌رانه:

أ- وه‌ک خوا له‌سو‌ره‌تی (یس) دا، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهُونٍ﴾^(۲۱) هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّلٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِفُونَ^(۲۲)، واته: بی‌گومان ته‌م‌ړو‌هاوه‌لانی به‌هه‌شت چی‌ژو‌ه‌رگرن له‌سه‌رقالی‌یدا، خو‌یان و هاوسه‌رانیان له‌سی‌به‌ران دا له‌سه‌ر ته‌ختان شانیان داداوه.

ب- له سووره‌تی (الواقعة) ش دا، خوا ده‌فهرموی: ﴿عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۝۱۵ مَتَكِينٍ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ۝۱۶﴾. واته: له‌سهر ته‌خته چنراوه‌کان (به زیږو گوهه‌رو مرواری) ن، پالیان داوه‌ته‌وه ږوبه‌ږووی یه‌کدی.

برگهی نویه‌م: خه‌لکی به‌ه‌شت له‌ه‌رجوړه‌خه‌م و خه‌فته و دلته‌نگی و نار‌ه‌ح‌تیه‌ک دوورن و، ته‌وپه‌ږی دل‌خو‌شن، ږوویان دره‌شاوه‌و گه‌شاوه‌یه، له‌ته‌نجامی‌ته‌و خو‌شیی و به‌خته‌وه‌رییه‌دا که‌تتیدان، وه‌ک‌خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرموی:

۱- ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ ۝۳۱﴾ فاطر، (به‌ه‌شتیه‌کان) گوتیان: سوپاس ېو ته‌و خوایه‌ی نار‌ه‌ح‌تیی و دلته‌نگی لی لابردين (که له دنیا‌دا هه‌یان‌بووه).

۲- له سووره‌تی (المطففين) دا ده‌فهرموی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝۲۲﴾. واته: چاکه‌کاران له‌نازو نيعمه‌ت دان، له‌سهر ته‌ختان ته‌ماش‌ده‌کن، له‌ږوویاندا گه‌شیی و جوانیی نازو نيعمه‌ت ده‌بینی.

۳- له سووره‌تی (الغاشية) دا، ده‌فهرموی: ﴿وَجُوهٌ يُّوْمِرُ نَاعِمَةٌ ۝۸ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۝۹﴾. واته: له‌و ږو‌ژه‌دا ږوانتیک زوړ ږر نازو نيعمه‌تن، له‌هه‌ول و کو‌ش‌شی‌خو‌یان رازیین (که له دنیا‌دا به‌شی‌وه‌یه‌کی باش هه‌ولیانداوه).

۴- له سووره‌تی (الانسان) دا، خوا ده‌فهرموی: ﴿فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ سَرََّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً ۝۱۱﴾. واته: خوا له‌خراپه‌و زیانی‌ته‌و ږو‌ژه‌چه‌پاله‌ی دان، گه‌شیی و دل‌خو‌شیی پیدان، هه‌روه‌ها له‌زوړ شو‌تیی دیکه‌ی قوړاندا، خوای کاربه‌جی باسی‌ته‌و شادیی و دل‌خو‌شیی و دووری له‌خه‌م و په‌ژاره‌یه‌ی به‌ه‌شتیانی کردوه.

برگهی ده‌یه‌م: خه‌لکی به‌ه‌شت هه‌رچی بیان‌ه‌وی، ېو ته‌وان له‌به‌ه‌شت‌دا هه‌یه‌و، هه‌رچی داوای بکه‌ن ېویان هه‌یه‌و، هه‌رچی چاویان چیر‌ی لی وهر‌بگری، ېویان هه‌یه‌و:

بۆ وێنە:

١- لە سوورەتی (الزخرف) ئایەتی (٧١)دا، خوا دەفەرموێ: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَاحِبٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا شَتَّهِمِ الْأَنفُسُ وَلَكَدُّ الْأَعْيُنُ وَأَنَّهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (٧١) واتە: بەسەرپانەوه دەگێردرێ، قاپی زێڕین و پەرداخەکانیش، لەوێدا هەیه، هەر شتێک ئەفسەکان ئارەزووی بکەن و، چاوەکان لە بینینی چێژوهر بگرن و، ئێوه بە هەمیشەیی تێیدا دەمێننەوه.

٢- لە سوورەتی (فصلت)دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا نَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾ (٣١) ﴿زُلَا مِنْ عَفْوَ رَحِيمٍ﴾ (٣٢) بۆ ئێوه هەیه هەرشتیک ئەفستان ئارەزووی بکات و هەرشتیک داوای بکەن، ئەوێش میواندارییە لە لایەن (خوای) ئیئوردەیی بەبەزەییەوه.

برگەی یازدەهەم: بەهەشت هیچ قسەیەکی ئازاردەر و بێزارکەری، وەك قسەی پووچ و ناشیرین و خراپی لێ نایبسترێ و، خەڵکی بەهەشت سەرقالی بە پاکگرتنی خواو، ستایشکردنی خواو، سەلام لە یەکدی کردنن:

١- وەك خوا لە سوورەتی (الغاشیة)دا، دەفەرموێ: ﴿وَجُوهٌ يُّومِذُ نَاعِمَةٌ﴾ (٨) ﴿لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ﴾ (٩) ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ (١٠) ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً﴾ (١١) واتە: ڕووانیک لەو ڕۆژەدا بەنازونیعمەتن. لە هەوڵ و کۆششیان ڕازیین. لە باخێکی بەرزدان، قسەی پووچی تێدا نایبستی.

٢- هەرودەها لە سوورەتی (الواقعة)دا، دەفەرموێ، ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا﴾ (٢٥) ﴿إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾ (٢٦) واتە: لەوێدا قسەی پووچ و قسەی گوناهارکەر نایبستن، جگە لە سەلامی بەردەوام و پەیتا پەیتا.

٣- لە سوورەتی (الطور)دا، خوا دەفەرموێ: ﴿يَنْزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ﴾ (٢٣) پێشتریش هێنایان.

٤- لە سوورەتی (یونس) ئایەتی (١٠)دا، خوا دەفەرموێ: ﴿دَعَوْهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَحَمْدُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَأَخْرَجَ دَعْوَانَهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (١٠) واتە:

له‌ویدا داواکردنیان، (یاخود: پارانه‌وه‌یان) هه‌ر بریتیه له: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ) پاکیی بو تو
ته‌ی خواجه! سلّو له یه‌کدی کردنیشیان بریتیه له سه‌لام و، کوّتا پارانه‌وه‌شیان، (یان کوّتا
داواکردنیشیان ته‌وه‌یه که ده‌لّین: ستایش بو خوی په‌روه‌ردگاری جیهانیان.

برگه‌ی دوازده‌یه‌م: جه‌وی به‌هه‌شت و که‌ش و هه‌وای که به‌هه‌شتیه‌کان
تییدان، پله‌ی گه‌رمیه‌که‌ی هاوسه‌نگه، نه‌گه‌رمه‌و نه‌سارده.

نه‌گه‌ر ته‌ماشای ئایه‌ته‌کان بکه‌ین، زور به‌پوونی ئه‌مه‌ دیاره، بو وینه:

۱- په‌روه‌ردگار له سووره‌تی (الإنسان)، له ئایه‌تی (۱۳) دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى
الْأَرَآئِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا﴾، واته: له‌سه‌ر ته‌ختان پالان داوه‌ته‌وه (شانیان
داداوه) نه‌خوژی تیدا ده‌بینن، نه‌سه‌رماو زوقم، (زَمْهَرِير) بریتیه له سه‌رماو زوقمیی زور.

۲- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الرعد) ئایه‌تی (۲۵) دا، خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي
وَعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظُلُّهَا دَائِمٌ وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمِنْ ثَمَرَاتِهَا
وَعُوقُ الْكُفْرَيْنِ النَّارُ﴾، واته: وینه‌ی ته‌و به‌هه‌شته‌ی به‌لێندراوه به‌پاریزکاران،
پروباره‌کانیان به‌ژێردا ده‌رۆن، میوه‌کانی به‌رده‌وامن و، سیبه‌ره‌که‌شی به‌رده‌وامه، ئاته‌وه
سه‌ره‌نجامی ئه‌وانه‌یه که پاریزیان کردوه‌و، سه‌ره‌نجامی بی‌پروایانیش ناگه‌ر.

۳- له فه‌رمایشی پیغه‌مبه‌ری خواش ﴿لَا حَرَّ وَلَا قَرْدٌ﴾ داها‌توه، ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ الْجَنَّةِ سَجَّجَ^(۱)
لَا حَرَّ وَلَا قَرْدٌ﴾.

واته: هه‌وای به‌هه‌شت (سَجَّجَ) ه، نه‌گه‌رمه‌و نه‌سارده، خاوه‌نی (صَفْوَةُ الْبَيَان)،
ده‌لّی: (سج‌سج)، بریتیه له‌و سیبه‌ره‌ی درێژ ده‌بیته‌وه له کاتی که دا خور هه‌لدی،
هه‌تا خور دهرده‌که‌وئ، واته: له سپێده‌ی به‌ره‌به‌یانه‌وه تا‌کو خور دهرده‌که‌وئ.

(۱) (سَجَّجَ)، (اسْمٌ لِلظِّلِّ الْمَمْتَدِّ مَا بَيْنَ الْفَجْرِ إِلَى طُلُوعِ الشَّمْسِ، وَهُوَ أَطْيَبُ الْأَوْقَاتِ
وَأَصْفَاهَا، لِذَا شَبَّهَ بِهِ النَّبِيُّ رِيحَ الْجَنَّةِ الْمُبَارَكِ الطَّيِّبِ) (صفوة البيان لمعاني القرآن، ص ۷۶۹).

(۲) أخرجه ابن أبي شيبة: ۳/ ۳۵۱ موقوفاً.

برگه‌ی سیزده‌یه‌م: خوا بُؤ به‌هه‌شتیه‌کان نیزیکه‌کانیان کۆده‌کاته‌وه:
هاوسه‌رانیان، وه‌چه‌یان، باب و دایکیان و ته‌وانه‌ی لییان نیزیکن.

ئه‌میش له‌ چه‌ند شوئیتیک له‌ قورئاندا هاتوه، بۆ وئنه:

١- له‌ سووره‌تی (الطور)، ئایه‌تی (٢١) دا، ده‌فه‌رموی: **يَا أَيُّهَا النَّفَّاثَاتُ فَذُرْنَهُنَّ** وَمَا أَلَسْتُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ
واته: ته‌وانه‌ی بڕوایان هیناوه و وه‌چه‌که‌شیان، (کوران و کچانیان و نه‌وه‌کانیان) که به
ئیمان‌هه شوئییان که‌وتوون، پئیان ده‌که‌یه‌نین (با پله‌یان نزم‌تریش بئ له‌ به‌هه‌شتدا) و له
کرده‌وه‌ی وان (باب و دایکیان) که‌م ناکه‌ینه‌وه (تاکو منداڵه‌کانیان بگه‌ینه‌ پله‌ی ته‌وان)
هه‌ر که‌سه‌ بارمه‌ی کرده‌وه‌ی خو‌یه‌تی.

٢- له‌ سووره‌تی (الرعد) له‌ ئایه‌تی (٢٣) دا خوا ده‌فه‌رموی: **جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ**
صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ وَاتَّه:
چه‌ندان باخی هه‌میشه‌یین ده‌یانچه‌تی و هه‌ر که‌سێک چاک بئ، له‌ باب و باپیرانیان و
هاوسه‌رانیان و وه‌چه‌کانیان، (باب و باپیرانیان، دایک و نه‌نک و ته‌وانه‌شیان ده‌گرێته‌وه)
فریشته‌کان له‌ هه‌موو ده‌رگایه‌که‌وه لییان ده‌چه‌ ژوور (سلاویان لی ده‌که‌ن)...

٣- هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (غافر) دا هه‌مان مه‌به‌ست هاتوه، له‌ ئایه‌تی (٨) دا خوا
ده‌فه‌رموی: **رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ**
وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ، [فریشته‌کان بۆیان
ده‌پارێته‌وه بۆ به‌هه‌شتیه‌کان و ده‌لێن: په‌روه‌ردگارمان! بیانخه‌ ئه‌و باخه‌ هه‌میشه‌ییانه‌وه
که به‌لێنت پێدان، هه‌ر که‌سێکیش که‌ چاکه له‌ باب و باپیرانیان و هاوسه‌رانیان و
وه‌چه‌و منداڵه‌کانیان، بێگومان هه‌ر تۆی زالی کارزان.

به‌دلیلی ئه‌وه‌ش که‌ خه‌ڵکی به‌هه‌شت له‌گه‌ڵ خزمان و نیزیکانیان دا پێکه‌وه
کۆبونه‌وه، یه‌کیکه له‌ نیعمه‌ته‌ ژۆر گرنه‌گ و گه‌وره‌کان، بگه‌ره له‌ دنیا‌ش دا مرو‌ف له‌گه‌ڵ
خزم و نیزیکانی نیزیک بئ و پێکه‌وه بئ، هه‌ر وایه، چ جای له‌ به‌هه‌شتدا.

له و باره وه ئهم گيردراويه ههيه، هه چهنده له پرووی سه نه ده که يه وه مشت و مړيک ههيه، پيغهمبهری خوا ﴿٤٨﴾ - نه گهر سه نه ده که ی راست بئ - ده فهرموي: **إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ الْجَنَّةَ سَأَلَ عَنْ أَبِيهِ وَزَوْجَتِهِ وَوَلَدِهِ؛ فَيُقَالُ: إِنَّهُمْ لَمْ يَبْلُغُوا دَرَجَتَكَ، وَعَمَلَكَ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ قَدْ عَمِلْتُ لِي وَلَهُمْ، فَيُؤْمَرُ بِإِلْحَاقِهِمْ بِهِ** (أخرجه الطبراني في الكبير: ١٢٢٤٨، وفي الصغير: ٦٤٠، قال الهيثمي (١١٤/٧): فيه محمد بن عبد الرحمن بن غزوان، وهو ضعيف، والديلمي: ١١٥٣، وضعفه الألباني في «ضعيف الجامع» ٤٨٥).

واته: دواي ئه وه ی پياو ده چي ته به هه شت، له باب و دايکی و له هاوسه ری و رۆله کانی ده پرسئ؟ پيئ ده گوترئ: ئه وان نه گه يشتو نه پله ی توو کرده وه ی تو (له به هه شتدان به لام له خواره ون) ئه ويش ده ئئ: په ره ر دگارم من بو ئه وانيش و بو خوشم کارم کرده، ئیدی فهرمان ده کړئ ئه وانيش ده گه به نرینه لای وی.

برگه ی چواره ده م: خه لکی به هه شت، خوا ی به رز دل و ده روونیان له چلک و چه په ری رق و کينه و هسه دو غه ره ز پاک ده کاته وه، که له دنیا دا، له نيو خو ياندا بو ويانه و، له به هه شتدا پيکه وه ده بنه دۆست و خوشه ويستی يه کدی و، پيکه وه داده نيشن روو به پرووی يه کدی، هه رچی مايه ی پيکه وه نيگه ران بوونیان بووه، به دل و ده روونیانه وه ناميئ:

ئه وه ش له چه ند شوينيکی قورئان دا هاته و:

١- خوا له سووره تی (الحجر) له ئايه ته کانی: (٤٤ - ٤٧) دا، ده فهرموي: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي جَنَّتِ وَعِثُونَ﴾، واته: به دلنبايی پاريزکاران له نيو باخان و کانی و سه رچاوان دان، ﴿أَدْخُلُوْهَا بِسَلَامٍ ءَامِنٍ﴾ (٦١)، پييان ده گوترئ: به دلنبايی و به سه لامه تيي بجه نيو ئه و به هه شتانه وه، ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّنْقَلَبِينَ﴾ (٤٧)، هه رچی کينه ش هه بووه له دل يان دامان نيوه، برايانه له سه ر ته ختان روو به پرووی يه کدی دانيشتون.

۲- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الأعراف) یشدا هه‌ر هه‌مان راستیی باس کراوه: ﴿وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَزَعَمْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَوْلٍ نَجَىٰ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنهَارُ ﴿٤٣﴾﴾
واته: ئه‌وانه‌ی بڕوایان هه‌ناوه‌و کرده‌وه باشه‌کانیان کردوون، ئیمه له هیچ که‌س داوا
ناکه‌ین، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له توانایدا هه‌یه، ئه‌وانه هاوه‌لانی به‌هه‌شتن به هه‌میشه‌یی
تیی‌دا ده‌میننه‌وه، هه‌رچی کینه هه‌بووه له دَل و ده‌روونیان، دامان‌پنیه (دل‌یاغمان پاک
کردوونه‌وه) پڕوباره‌کانیان به‌ژێردا ده‌پۆن.

۳- له سووره‌تی (الزخرف) یش ئایه‌تی (٦٧) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ
بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾، واته: له‌و پۆژهدا ئه‌وانه‌ی له دنیا‌دا دۆست و
خۆشه‌ویستی یه‌کدی بوون، هه‌موویان ده‌بنه دۆژمن، جگه له پارێزکاران.

پارێزکاران خۆشه‌ویستی و دۆستایه‌تییه‌که‌یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بۆ خوا بووه‌و له
پێناوی خوا‌دا بووه، له به‌هه‌شتیشدا هه‌ر به‌رده‌وام ده‌بێ.

برگه‌ی پازده‌یه‌م: پیاوان که ده‌خرێنه به‌هه‌شته‌وه، هاوسه‌ردار ده‌کری‌ن
به‌خۆریه‌کان، که خوا ﷻ به‌تایبه‌ت له به‌هه‌شتدا ده‌یانخولقی‌نی، وێ‌رای
هاوسه‌رانی دنیا:

مه‌سه‌له‌ی خۆریه‌کان و، ئه‌وه که پیاوانی بڕوادار خوای کاربه‌جی له
به‌هه‌شتدا ئافره‌تانیک‌ی تایبه‌ت که به (الْحَوْرُ الْعَيْنُ)، وه‌سفی کردوون، له زۆر
شوینی قورئاندا باس کراوه، بۆ وێ‌نه:

۱- له سووره‌تی (الطور) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾
فَكَيِّهِينَ بِمَا ءَانَهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّهَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾﴾، شوینی
مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌یه که ده‌فه‌رموی: ﴿وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ﴾، هاوسه‌ردار یشمانکردن
به ئافره‌تانی سپیی چاو گه‌ش و گه‌وره‌و جوان.

۲- لە سوورەتی (الرحمن) دا، خۆی پەرورەدگار ئاوا باسی ئەو ئافرەتانه دەکات، که تایبەت بۆ پیاوانی برۆادار لە بەهەشتدا دەیانخولقێنی، دەفەرمۆی: ﴿فِيهِ قَصِيرَاتُ الْإِطْرِفِ لَمْ يَطْمِئُنْ إِنْشَ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٨﴾ فَيَأْيِءُ الْإِلَءِ رِيكَمَا تُكْذِبَانِ ﴿٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾﴾، واتە: لەو بەهەشتانەدا هەن، ئافرەتانیك که چاوی خۆیان کورتکردۆتەووە لەسەر مێردبان (یاخود: هەرکەسیك تەماشایان بکات، چاویان لەسەر لانادات، ئەوەندە پێیان سەرسام دەبن) پێش ئەوان نە مەرووف نە جند دەستی نەگەیانددوون، بە کام لە چاکەکانی خوا بپێروا دەبن، ئەی کۆمەڵی جندو مەرووف؟ ﴿كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ﴾، هەر دەلێی مرواریی و مەرجان، [کە دوو جۆرە بەردی زۆر بە نرخ و جوانن].

۳- هەرۆهە لە سوورەتی (الصافات) دا، خوا دەفەرمۆی: ﴿وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْإِطْرِفِ عَيْنٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٤٩﴾﴾، واتە: لەلایان هەن ئافرەتانیك نیگای خۆ کورتکەرۆهە (یاخود: هەرکەسیك تەماشایان بکات، نیگای لەسەر ئەوان کورت دەکاتەووە چاوی لانادات) چاوگەش و گەوڕە جوانن، ﴿كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ﴾، وەك هێلکەیی شێردراوێن. بە تایبەتی هێلکەیی حوشترمەل کە دەیشاریتەووە، هێچ تۆزو گەردیکی لێ نانیشی.

خوا ﷻ ئەو ئافرەتانهی بە تایبەت دەیانخولقێنی بۆ پیاوانی برۆادار لە بەهەشتدا، بە کۆمەڵێك وەسفی نایاب وەسفیان دەکات، کە من پازدە (١٥) یانم لێ کەوتوونە بەرچاو:

۱- وەسفی یەكەمیان: ﴿حُورٌ ﴿١﴾ حُورٌ ﴿٢﴾﴾: (حور) کۆی (حوراء) ه، کە بریتیە لە ئافرەتی سپیی و جوان.

۲- وەسفی دووهمیان: ﴿عَيْنٌ ﴿٢﴾﴾، کە کۆی (عَيْناء) ه، بریتیە لە ئافرەتی چاو گەش و گەوڕە جوان.

۳- وهسفی سییه میان: ﴿قَصْرَتْ الظَّرْفُ﴾ (ظَرْف)، نیگای چاوه، واته: نیگای خو کورتکه ره وه له سهر هاوسه ره کانیان، یاخود: ههر که سیک ته ماشایان بکات، چاوی خوئیان له سهر کورت ده کانه وه چاوی لاناډا.

۴- وهسفی چواره م: ﴿لَمْ يَطْمِئِنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾ الرحمن، واته: پيش نهو پروادارانهی که ده یاندريتن و ده کړينه هاوسه ریان، نه مروّف دهستی گه یاندوونى (به شیوهی له گه ل جووتبوون) نه جند.

۵- سیفه تی پینجه م: ﴿كَامْتَلِ اللُّوْلُ مَكْنُونٌ﴾ (۲۲)، وینهی گه وهه ری شیردراوه ن، واته: لهو پرووه وه که زور ساف و جوان و پاك و دهست پینه گه یشتون.

۶- وهسفی شه شه م: ﴿كَانَ بَيْضٌ مَكْنُونٌ﴾ الصافات، ده لّی هیلکه ی شیردراوه ن، له وهډا که زور ساف و جوان و بیگه ردن.

۷- وهسفی هه وه ته میان: ﴿كَانَ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ﴾ الرحمن، شیوهی یاقووت و مهرجان ده کهن، یاقووت له سووریتیداو، مهرجان له سپیتیدا، نهوانیش دوو جوړه به ردی زور به نرخن.

۸- وهسفی هه شته میان: ﴿خَيْرَتٌ﴾ الرحمن، سووکراوی (خَيْرَات) ه، که کوّی (خَيْرَة) یه، واته: زور چاکن له پرووی ره وشت و ټاکاری مه عنه وویه وه.

۹- وهسفی نویم: ﴿حَسَنٌ﴾ کوّی (حَسَن) یه، نهویش مینه ی مه جازبی (أَحْسَن) ه، واته: له پرووی ره وشت و ټاکاره وه له پرووی جوانیه وه، لهوپه ری چاکی و تهواویدان.

۱۰- وهسفی ده یه م: ﴿اَرَابٌ﴾ (۵۲)، ص، کوّی (تَرْب) ه، واته: هاوته مه ن له گه ل هاوسه رانیان دا.

۱۱- وهسفی یازده یه م: ﴿عَرَبًا﴾ الواقعة - ۳۷-، (عُرْب) کوّی (عُرْب) ه، نهویش نهو ژنه یه خوّی له لای میړده که ی خو شه ویست ده کات و، چاک هاوسه رداری ده کات.

۱۲- وه سفی دوازدهیم: ﴿وَكَايَ﴾ النبا - ۲۲-، كۆی (كعبة) یه و ئه و ئافره ته یه تازه مه مك ده كات و مه مكه كانی شوڤ نه بوونه وه.

۱۳- وه سفی سیزدهیم: ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً﴾ الواقعة، ئیمه به داهینان دروستان کردوون، واته: خوا له به هه شتا له رۆژی دواپی دا دروستان ده كات به تایهت.

۱۴- وه سفی چواردهیم: ﴿جَعَلْنَهُمْ أَتْكَارًا﴾ الواقعة، گێرومانن به كچ، ﴿أَتْكَارًا﴾، كۆی (بگره)، ئه و ئافره ته یه وهك خۆی ماوه ته وه، دهستی نه گه یه ندراره تی و كچیتی لانه چوه وه.

۱۵- وه سفی پازدهیم: ﴿أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ البقرة - ۲۵ -، هاوسه رانیکی پاك كراوه، واته: خوا چ له رووی جهسته ییه وه، چ له رووی مهعنه و ییه وه، پاك و چاکی کردوون.

برگهی سازدهیم: خه لکی به هه شت یادی دنیا ده كه نه وه، باسی ئه وه ده كه ن كه له دنیا دا لیان رووی داوه، دۆزه خیه کانیش ده بینن و، له نیوان به هه شتیان و دۆزه خیاند، وتوێژو دیالوگ و گفتوگو رووده دا:

ئه وه ش له چهند شوینیکی قورئاندا باس كراوه، بۆ وینه:

أ- له ئایه ته كانی: (۲۵ - ۲۸) ی سوورته تی (الطور) دا، كه خوا ده فهرموی: ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَسَاءَلُونَ﴾ (۲۵) قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ (۲۶) فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّنَا عَذَابَ الْعَذَابِ (۲۷) إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ (۲۸)، واته: هه ندیکیان روویان له هه ندیکیان کرد، پرسیاریان له یه كدی ده کرد، گوئیان: ئیمه پێشتر (له دنیا دا) له ئیو مال و خیزانی خویماندا، ترس و سام و هه ییه تمان به رانه بر به خوا هه بوو، په رۆشی خویمان بوو، خواش چاكه ی له گه ل دا کردین و له ئازاری گره پا چه پاله ی داین، ئیمه پێشتر لێ ده پارینه وه، به راستی ئه و زۆر چاكه کاری میهره بانه.

ب- شوینی دووه م كه وتووێژی نیوان خه لکی به هه شت و خه لکی دۆزه خه و خوای به رزی مه زن باسی کردوه، له سوورته تی (الصافات)، دوازده ئایه ته كانی: (۵۰ - ۶۱) دا، خوا ﴿﴾ به درێژی باسی کردوه، ده فهرموی:

﴿ فَأَجَلْ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَسَاءَ لَوْنَ ٥٠ ۝ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ٥١ ۝ يَقُولُ أَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ٥٢ ۝ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِذْنَا لَمُعِدُّونَ ٥٣ ۝ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُّطْلَعُونَ ٥٤ ۝ فَأَطَّلَعَ فَرَأَاهُ فِي سَوَاءٍ الْحَجِيرِ ٥٥ ۝ قَالَ تَاللَّهِ إِن كِدْتُ لَتَرْبِئِينَ ٥٦ ۝ وَلَوْ لَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ٥٧ ۝ أَفَمَا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ٥٨ ۝ إِلَّا مَوَلَّتْنَا الْأُولَىٰ ۚ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ٥٩ ۝ إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٦٠ ۝ لِيُثِلَ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ٦١ ۝ ۞ ﴾

واته: ئنجا هه‌ندیکیان ڕوویان له هه‌ندیکیان کرد، پرسایریان ده‌کرد، بێژه‌ریک له‌وان گوتی: من هاو‌نشینیکم هه‌بوو، (که‌سیکی نیزیکم هه‌بوو له دنیادا)، به‌ منی ده‌گوت: ئایا تۆ له به‌راستدانه‌رانی؟ ئایا تێمه‌ نه‌گهر مریدین و بووینه‌وه خۆڵ و ئیسکه‌کان (گۆشته‌که‌مان بووبه‌ خۆڵ و، په‌یکه‌ری تیسکییمان بوو به‌ تیسکه‌ پرتووکاوه‌کان) ئایا تێمه‌ (زیندوو ده‌کرێینه‌وه‌) سزاو پادا‌شت ده‌درێنه‌وه‌؟ (دوا‌یی هه‌ر بۆ خۆی ئه‌و بێژه‌ره‌) گوتی: ئایا ئاماده‌ن ته‌ماشای بکه‌ن! یه‌کسه‌ر له‌وێوه‌ ڕوانی، ئنجا له‌ ئێوه‌راستی دۆزه‌خدا بینی، پشگیوت: به‌ خوا خه‌ریک بوو منیش وه‌ک خۆت بفه‌وتینی! ئه‌گه‌ر چاکه‌ی په‌روه‌ردگارم نه‌بووا‌یه، منیش تێستا له‌ ئاماده‌ کراوان، ده‌بووم، (له‌ دۆزه‌خدا) ئنجا ئایا تێمه‌ نامرین، جگه‌ له‌ مردنه‌که‌ی یه‌که‌ممان؟ ئایا تێمه‌ سزاو ئازار نادریین؟ به‌راستی ئه‌مه‌یه‌ بردنه‌وه‌ی مه‌زن، بای کارکه‌ران هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ کار بکه‌ن.

پوخته‌ی ئهم برگه‌ی شازده‌یه‌مه‌ ئه‌وه‌یه‌:

به‌ هه‌شتیه‌کان کاتیک له‌ به‌هه‌شتدا سه‌قامگیر ده‌بن، یادی دنیا ده‌که‌نه‌وه‌، هه‌موو شتیکیان له‌بیره‌، که‌ پێکه‌وه‌ داده‌نیشن، هه‌م له‌ئێو خۆیادا قسه‌و باسی خۆیان ده‌که‌ن، هه‌م خۆشیان له‌گه‌ڵ دۆزه‌خییه‌کاندا، ئه‌وانه‌ی له‌دنیا‌دا ناسیوانن، که‌سیک دوکانی هه‌بووه‌ له‌ شوپێتیک و په‌فیه‌ دوکانتیک هه‌بووه‌، که‌سانیک پێکه‌وه‌ قوتابی بوون، یان به‌یه‌که‌وه‌ کارو که‌سابه‌تیکان کردوه‌، یان به‌یه‌که‌وه‌ کارمه‌ندبوون له‌ فه‌رمانگه‌یه‌ک، یان به‌شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان خزم و

نیزیکی بوو، برادەری بوو، بەلام ئەو لە بەهەشتی و ئەوان لە دۆزەخن، ئەو کەسە نیزیکی بوو لە دۆزەخ دایە، بەهەشتییە کە لەوێرا دەیدوێت!

هەلبەتە ئیستا کە تەکنوژیاى مەعلوماتیی بەرەو پێش چوو، بەشەر توانیویەتی ئینتەرنێت دا بهێنێ، ئەگەر خەلکیک لەسەر مانگ بێ یەکیک لێرەو بە ئاسانی لەگەڵاندا قسە دەکات، هەر وەها ئەگەر لە کیشوهری ئەمریکاو ئوسترالیا بن، دەتوانی بە دەنگ و وێنەو بیان دۆتێ، بەلێ ئیستا ئەو بۆ ئیمە زۆر ئاسان بوو، تێبیگەین داخو چۆن لە بەهەشتەو لەگەڵ خەلکی دۆزەخدا قسە دەکەین؟ چونکە بەهەشت زۆر فراوانەو دۆزەخیش زۆر فراوانە، دوو جیهانی زۆر فراوان، ئەدی چۆن لەوێرا ئەو دەنگ و قسەکەى دەبێست، بگرە بە وێنەو دەنگەو، بیدوێتێ لەتیوەراستی دۆزەخ دا؟ وەلامی ئەو ئیستا ئاسانە، هەلبەتە مرووفی ئیماندار بێ ئەوێ ئینتەرنێتیش هەبێ، دەزانێ بۆخوا ئاسانە بەهەشتییەکان ئامرازى وایان بۆ پرەخسێری، لەگەڵ دۆزەخییەکان دا قسە بکەن، بەلام ئیستا تەکنوژیاى زانیاری، بە تایبەت ئینتەرنێت کە بەهۆیەو خەلک دەتوانن لە دوورەو پێکەو قسە پێکەو بکەن، بە وێنەو بە دەنگەو، زۆر ئاسانی کردو کە لەو ئایەتەنە باشتەر تێبگەین.

برگەى حەقەدیەم: خەلکی بەهەشت خواى پرەوردگار لێیان پازى دەبێ و، ئەوانیش لە خوا ﷻ پازى دەبن:

ئەمەش لە زۆر شوێنی قورئاندا هاتو بۆ وێنە:

۱- لە سوورەتی (البینە) دا، خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۖ جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝۸﴾ واتە: بە دلبایی ئەوانەى برەویان هێناو و کردو بەشەکانیان ئەنجامداون، ئەوانە باشتەرى دروستکراوانى خوان، پاداشتیان لەلای پرەوردگاریان باخە هەمیشەییەکانن، پرەوریان بە ژێردا دەپۆن، بە

ھەمىشەى تىياندا دەمىننەو ە بى كۆتايى، خوا لىيان رازىيەو ئەوانىش لە خوا رازىن، ئەو ەش بۆ كەسىكە سام و ەىيەتى بەرانبەر پەرۋەردگارى ەبى.

۲- لە سۈرەتى (التوبة) ئايەتى (۷۲)دا، خوا دەفەرمۇي: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ حَتَّىٰ تُخْرِجَهُنَّ مِنَ الْيَسْرِ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبٌ فِي حَتَّىٰ عَذَابٍ وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، واتە: خوا بەئىنى بە پىلوانى پرواداران و بە ئافرەتانى پرواداران داو، بە باخانىك پرووبارىان بەژىردا، دەروڭ، بە ھەمىشەى تىياندا دەمىننەو، ەروەھا نشىنگە بەرزو پەسندو خۆشەكان، لە باخە ھەمىشەىيەكانداو، رەزامەندىي لە خواو، لە ھەموو شتىك گەورەترە، ئا ئەو ەيە بردنەو ەي مەزن.

۳- لە سۈرەتى (الفجر)دا، خوا دەفەرمۇي: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (۷) ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً (۸) فَادْخُلِي فِي عِذِّي (۹) وَادْخُلِي جَنَّتِي (۱۰)﴾، واتە: ئەى ئەفسى ئوقرە گرتو! بگەرئەو بۆ لای پەرۋەردگارت تۆش (لەو) رازى و، پەسندكراوىشى (ئەوىش لە تۆ رازىيە) بچۆ ئىو بەندەكامەو ەو بچۆ باخ و بەھەشتەكەمەو.

۴- لەو بارەو ە ئەو فەرمایشتەى پىغەمبەرى خواش ﷺ دىنبن: {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ، يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ! فَيَقُولُونَ: لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ، فَيَقُولُ: هَلْ رَضِيتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: وَمَا لَنَا لَا نَرْضَىٰ، وَقَدْ أُعْطِينَا مَا لَمْ نَعْطَ أَحَدًا مِّنْ خَلْقِكَ، فَيَقُولُ: أَنَا أُعْطِيتُكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ، قَالُوا: يَا رَبِّ وَأَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ؟ فَيَقُولُ: أَجَلَ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا} (أخرجه أحمد: ۱۱۸۵۳، والبخاري: ۶۱۸۳، ومسلم: ۲۸۲۹).

واتە: ئەبوو سەئىدى خودرىي ﷺ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇي: خوا ﷺ بە خەلكى بەھەشت دەفەرمۇي: ئەى خەلكى بەھەشت! دەلىن: لە خزمەتداين ئەى پەرۋەردگارمان بەختەو ەرىن لە خزمەتدا، دەفەرمۇي: ئاىا رازىن؟ دەلىن: ئنجا بۆچى رازى ئەىن، ئەو ەي پىتداوين بەھىچ كام لە

دروستکاروه کانی خَوَّت نه داوه! تهویش ده فهرموئ: باشر له وهی پیمداون، پیتان ده دم، ده لین: نهی په روه ردگار! چ شتیک باشره له وهی پیتداوین، ده فهرموئ: په زامه ندیی خومتان به سر دا ده ژینم، هر گیز له مه ودوا لیتان تووړه نابم.

برگه ی هژده یه م: خه لکی به هه شت خوا تبارک و تعالی سه لامیان لی ده کات:

وهك له سوورپه تی (یس) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَلْوَمَ فِي شُغْلٍ فَكَهَوْنَ ۝٥٥ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرْبَابِ مُتَّكِئُونَ ۝٥٦ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ۝٥٧ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ۝٥٨﴾، واته: به دنیایی هاوه لانی به هه شت ته مړو سه رقالی له زړهت وهرگرتن و خوشی و رابواردنن، خو یان و هاوسه رانیان له سیبه راندا له سهر ته ختان پالیان داوه ته وه، (شانیا نداوه)، بو ته وان هه موو جوړه کانی میوه هه ن و هه رشتیک داواشی بکه ن، هه روه ها سه لام کړدن، گوتراو ټکه له لایه ن په روه ردگاری میهره بانه وه.

گومانیشی تیدانیه، ساو لیکردنی خوا له خه لکی به هه شت له هه موو نیعمه ته کان به رزرترو چاکترو گه وره تره.

برگه ی نوژده یه م: خه لکی به هه شت به دیداری خوا ی به رز ده گهن، خوا ی بی وینه و هاوه ل ده بینن:

وهك له سوورپه تی (القیامة) دا هاتوه: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ۝٢٢ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝٢٣﴾، واته: لهو پوژده ا پرواتیك زور گهش و جوانن، ته ماشاکه ری په روه ردگاریانن.

هر لهو باردهو ته م فهرمايشته ی پیغه مبه ریش ﷺ دینن: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: هَلْ تَرَىٰ رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ فَقَالَ: هَلْ تُضَارُونَ فِي الشَّمْسِ لَيْسَ دُونَهَا سَحَابٌ؟ قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: هَلْ تُضَارُونَ فِي الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، لَيْسَ دُونَهُ سَحَابٌ؟ قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَإِنْ كُنْتُمْ تَرَوْنَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ ١٠٩١٩، والبخاري: ٧٧٣، ومسلم: ٢٩٦٨).

واتە: ئەبوو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلی: کۆمەڵیک کەس گوتیان: ئەی پیغەمبەرەری خوا! ئایا لە پۆژی قیامەتدا پەرورەدگارمان دەبینن؟ ئەویش فەرمووی: ئایا زیانتان پێدەگات لە بینینی خۆردا، کاتیکی ھەوری لەبەر نەبێ؟ گوتیان: نەخێر، فەرمووی: ئایا زیانتان پێدەگات لە بینینی مانگدا، ھەوری لەبەر نەبێ، لە شەوی بەدردا؟ گوتیان: نەخێر ئەی پیغەمبەرەری خوا، فەرمووی: ئیوەش پۆژی قیامەتدا (بەو شۆیە، ھەک چۆن لە پۆژیدا خۆر دەبینن و لە شەوی بەدردا مانگ دەبینن، بێ ئەوەی ھەوری لەبەر بێ) ئاوا خواى بەرزى مەزن دەبینن.

برگەى بیستەم: خەلکی بەھەشت وێرای ئەوەی ھەرچی بیانەوی و ئارەزووی بکەن بۆیان ھەیە، خواى پەرورەدگار بەردەوامیش لە بەخشش و چاکەى خۆی کە بێ سنوورە، بۆیان زیاد دەکات:

ئەمیش لەو پێنج ئایەتەى سوورەتى (ق)دا زۆر بە ڕوونیی خراوەتەر، خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَرْزُقْ أَهْلَ الْمُنْعَنِ غَيْرَ بَعِيدٍ﴾ (٢١) ﴿هَذَا مَا نُوْعِدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٍ﴾ (٢٢) ﴿مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ﴾ (٢٣) ﴿أَدْخُلُوهَا سِلَاسٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ﴾ (٢٤) ﴿هُم مَّا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ (٢٥)، واتە: بەھەشت نزیكخراوەو بە بۆ پارێزکاران ئێیان دوور نیە ئەمەش ئەوێە کە بەلێن دەدرێ بەھەر زۆر بۆلا خوا گەراوەیەکی پارێزەر، (کە خۆی پاراستووە لە گوناھو تاوان و لادان)، کە سێک کە سام و ھەییەتی بەرانبەر بە خواى بە بەزەیی ھەییە بە پەنامەکیی و، بە دلێکی گەراوەو ھاتووە بۆ خزمەت خوا، بچنە ئێو بەھەشتووە بە سەلامەتی ئائەو پۆژی ھەمیشە مانەوێە، بۆ ئەوان لەویدا ھەر شتێک ھەییە کە بێخاوازان و، زیادەشمان لە لایە.

بەردەوام خوا ﷻ لە چاکەو بەخششی بێ سنووری خۆی، بۆیان زیاد دەکات.

برگەى بیست و یەكەم: خەلکی بەھەشت ھەموویان یەك پلە نین، بەلکەو بەرزایی و نزمییان لە بەیندا ھەییە، چەندان پلەو پێگەى جۆراو جۆریان ھەن، ھەر کەسە بەپێی ئیمانەکەو پارێزکارییەکەى، کە بووبەتی لە دنیادا:

لە زۆر شوئىنى قورئاندا، خوا ئەم راستىيە مەزنەى خستۆتەروو، بۆ وئە:

۱- لە سوورەتى (الإسراء) ئايەتى (۲۱)دا، خوا دەفەرموئ: ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾ واتە: سەرنج بدە! چۆن ھەندىكىيانمان بەسەر ھەندىكان دا ھەلبۇاردە.

واتە: ھەيانە سامانى زياترمان داوھت، ھەيانە جەستەى بەھيژترە، ھەيانە جوانترە، ھەيانە زانبارى زياترە، ھەيانە عەقلى باشترە، خواى پەرورەدگار نىعمەتەكانى لە دنبادا بەرزى نىزمى پىكردوون، بەلام ئەك لەسەر بناغەى ئەوھى كئ زۆرى خوۆشدەوئ، نىعمەتى زۆرى بداتئ و، كئ كەمى خوۆشدەوئ، كەمى بداتئ! نەخىر، دواى دەفەرموئ: ﴿وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾ مەنزلگای كۆتايىش پلەكانى تىدا زياتر و بەرزى و نىمىشى تىدا زياترە.

۲- لە سوورەتى (الواقعة)دا، خوا دەفەرموئ: ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۚ فَأَصْحَبُ الْأَمْنَمَةِ مَأْ أَصْحَبُ الْأَمْنَمَةِ ۚ وَأَصْحَبُ الْأَمْنَمَةِ مَأْ أَصْحَبُ الْأَمْنَمَةِ ۚ وَالسَّيْفُونَ السَّيْفُونَ ۚ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۚ﴾ واتە: ئيۆە دابەش دەكرئ بۆ سئ پۆل (سئ كۆمەل):

(۱) - ھاوئلانى لای راستە (كە بە دەستى راستيان نامەى كردهوەكانيان دەدرئتەوە) ھاوئلانى لای راستە چين؟ يانى: مەگەر خوا بۆت باس بكات، ئەگەرنا پيگەكەيان ئەوئەندە بەرزە تۆ نازانى.

(۲) - ھاوئلانى چەپ، ھاوئلانى لای چەپە چين؟

(۳) - كۆمەلى سئبەم: پيشكەتووەكان، پيشكەوتووەكان، ئا ئەوانە زۆر نيزىكخراوئەن لە خوا، لە باخە پر نازو نىعمەتەكاندان.

(۴) - لە فەرمايشتىكى پيغەمبەردا ھاوئە ﷺ: {عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَيَتَرَاءَوْنَ الْعُرْفَ فِي الْجَنَّةِ كَمَا تَتَرَاءَوْنَ الْكُؤُوبَ فِي السَّمَاءِ} (أخرجه أحمد: ۲۲۹۲۷، والدارمي: ۲۸۳۰، والبخاري: ۶۱۸۸، ومسلم: ۲۸۳۰).

واتە: سەھلى كۆرى سەعد (خۇا لىتى پازى بى) لە پىغەمبەرۇھ ﷺ دەگىر تەھو
كە فەرموۋىيەتى: بىگومان خەلكى بەھەشت تەماشى كۆشكە بەرزەكان دەكەن
لە بەھەشت دا، ۋەك چۆن تېۋە لە دىئادا تەماشى ئەستېرە دەكەن لە ئاسمان.

ۋەك چۆن تېمە تەماشى ئەستېرەيەكى بەرز دەكەين، فلانە ئەستېرە بە
شەۋقترە لە فلان، لە بەھەشتىشدا بەھەشتىيەكان ئاۋا، ھەندىكىيان تەماشى
شۈئى بەرزى ھەندىكىيان دەكەن.

بىرگەي بىست و دوۋەم: پوختە ۋە گۈشراۋى ئەۋەي بەھەشتى پى ۋەسەف
دەكرى، ئەۋەيە كە نازو نىعمەتتىكى بەردەۋامە، پاداشتىكى مەزەنە، مۆلك و
ھوكمرانىيەكى گەۋرەيە، ۋەك چىيەتى خۇي، تەنيا خۇا تبارك و تعالى دەزانى
چۆنە؟ ئەمىش لە زۆر ئايەتان ۋەردەگىرى، بۆ ۋىئە:

۱- خۇا لە سۈرەتى (السجدة) ئايەتى (۱۷) دا، دەفەرمۇي: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ
لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، واتە: ھىچكەس نازانى چى بۆ پەنھانكراۋە
لەۋەي پىي دىلخۇش دەبن، ۋەك پاداشت بۆ ئەۋەي كىردوۋىانە.

يانى: ھىچكەس نازانى ئەۋەي خۇا بۆي پەنھان كىردوۋن لەۋەي مايەي
شادمانىي و دىلخۇشيانە، لە بەرانبەر كىردەۋەكانىاندا كە كىردوۋىانن.

۲- لە سۈرەتى (الإنسان)، ئايەتى (۲۰) دا، خۇا دەفەرمۇي: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ نَفْسًا رَّغِيًا
وَمِلْكًا كَبِيرًا﴾، واتە: ئەگەر ئەۋىي بىينى، نازو نىعمەتتىك و ھوكمرانىيەكى زۆر گەۋرە
دەبىنى.

۳- لە سۈرەتى (التوبة) دا، خۇا دەفەرمۇي: ﴿يُسِرُّهُمْ رَبُّهُمْ رَحِمَةً مِّنْهُ
وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾﴾، واتە: پەرۋەردگارىان مۆژدەيان پىئەدەت بە بەزەبىيەك و پەزەمەندىيەك
لەلەين خۇيەۋەۋ، بە باخانىك كە نازو نىعمەتتىكى ھەمىشەۋ بەردەۋاميان تىئايە.
بەھەمىشەي تىياندا دەمىننەۋە بى كۆتايى، بىگومان خۇا پاداشتى مەزنى لەلەيە.

٤- فەرماشتیکی پێغه مبه‌ریش ﷺ هه‌یه له‌ خواى به‌رزوه‌ ده‌یه‌ینى، واته‌: فەرمووده‌ که
قودسییه‌و پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌یه‌ینى به‌بێژه‌ى خوێ، به‌لام مانایه‌که‌ى ه‌ى خوايه‌:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ اللَّهُ: أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي
الصَّالِحِينَ: مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أَدْنُ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ، فَأَقْرَأُوا إِنِّ سَنُنَمُّ:
فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ} (أخرجه أحمد: ٨١٢٨، والبخاري: ٣٠٧٢،
ومسلم: ٢٨٢٤)، واته‌: ئه‌بوو ه‌وره‌یره‌ ﷺ ده‌لى: پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فەرمووی:
خوا فەرموویه‌تى: بۆ به‌نده‌ چاکه‌کانم (به‌ نێرو مێ وه‌) شتیکم ئاماده‌ کردوه‌،
که نه‌ ه‌یچ چاوێک دیویه‌تى، نه‌ ه‌یچ گوێه‌ک بیستوویه‌تى، نه‌ به‌خه‌یال و
ئه‌ندیشه‌ى ه‌یچ مرۆفکدا هاتوه‌، ئه‌گه‌ر ده‌تانه‌وێ ئه‌وه‌ بخوێننه‌وه‌: ﴿فَلَا تَعْلَمُ
نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (٧) واته‌: ه‌یچ که‌سیک
نازانى ئه‌وه‌ى بۆى په‌نه‌انکراوه‌ له‌وه‌ى مایه‌ى دڵخۆشییه‌تى، وه‌ک پاداشت بۆ
ئه‌وه‌ى کردوویه‌انه‌.

بێگومان هه‌رشتیک هه‌بى، یان مرۆف خوێ ده‌یه‌ینى، یان ئه‌گه‌ر خوێ به‌چاو
نه‌یه‌ینى بۆى باس ده‌که‌ن و به‌گوێ ده‌بیستى، یان ئه‌گه‌ر بووشى باس نه‌که‌ن،
مرۆف ده‌توانى به‌یه‌ینیه‌ به‌ر خه‌یالى خوێ.

ئج‌ا خوا ده‌فه‌رموێ: ئه‌وه‌ى بۆ به‌نده‌ چاکه‌کانم ئاماده‌م کردوه‌، نه‌چاو
بینیویه‌تى، نه‌گوێش بیستوویه‌تى، نه‌ به‌ خه‌یالى که‌شیش داها‌توه‌.

که‌واته‌: راسته‌ ئه‌وه‌ى ده‌بێته‌ با‌ش‌ترین پێناسه‌ بۆ به‌هه‌شت، ئه‌وه‌یه‌ که‌: وه‌ک
چیه‌تى خوێ، به‌س خوا ده‌زانى چیه‌وه‌ چۆنه‌؟

ب‌رگه‌ى بیست و سێهه‌م: خه‌لکی به‌هه‌شت هه‌رگیز بێ تا‌قه‌ت و بێزار نابن،
هه‌رچه‌نده‌ به‌بێ کۆتایى تێدا ده‌مێننه‌وه‌، هه‌رگیز خۆزگه‌ ناخوا‌زن ب‌چه‌ ده‌رى،
چونکه‌ ه‌یچ شتێک له‌ به‌هه‌شت چاکتر، به‌لکو وه‌ک ئه‌و و وێنه‌ى ئه‌ویش نیه‌:
ئه‌میش له‌ چه‌ند شوێنێک له‌ قورئان دا هاتوه‌:

١- ئەو دوو ئایەتە ی سوورەتی (الکھف)، کە خوا تێیان دا دەفەرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۖ (١٠٧) خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوْلًا ۖ﴾ (١٠٨) واتە: بە دُنیاوی ئەوانە ی ئیمانیان هێناوە (بە هەموو ئەو شتە ی پێویستە ئیمانیان پێ بهێنێ) و کردەوە باشەکانیان ئەنجام داو، باخەکانی فیردەوسیان بۆ دەکرێتە شوینی میوانداری، (یان: ئەوە ی بۆ میوان دادەنێ) تێیان دا هەرمای هەمیشە ی دەبن، هەز ناکەن بە جیی بهێلن (هەز ناکەن ئەو ی واز لێ بێن، بچن بۆ شوینیکی دیکە).

٢- هەر لەو بارەو ئەو فەرمایشتە ی پێغەمبەریش ﷺ دێنن لە بارە ی فیردەوسەو، کە فیردەوس بەرزترین شوینی بەهەشتە، دەفەرمووی: ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَأَقَامَ الصَّلَاةَ، وَصَامَ رَمَضَانَ، كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَدْخُلَهُ الْجَنَّةَ، هَاجَرَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ جَلَسَ فِي أَرْضِهِ الَّتِي وُلِدَ فِيهَا، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَفَلَا نُنَبِّئُ النَّاسَ بِذَلِكَ؟ قَالَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مَائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ، كُلُّ دَرَجَتَيْنِ مَا بَيْنَهُمَا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسَلُّوهُ الْفِرْدَوْسَ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ، وَأَعْلَى الْجَنَّةِ وَقَوْفُهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ﴾ (أخرجه أحمد: ٨٤٥٥، البخاري: ٢٦٣٧، وابن حبان: ٤٦١١).

واتە: پێغەمبەر ﷺ فەرموو یەتێ: هەركە سێك بپوا بە خواو بە پێغەمبەرەكە ی بێتێ و، نوێژ بەرپا بكات و، پۆژووی مانگی رەمەزان بگری، لەسەر خوا پێویستە بپخاتە بەهەشت، (خوا لەسەر خۆ ی پێویستی كردووە) لە پێناوی خوادا كوچ بكات، یاخود لەسەر زەمینەكە ی خۆ ی دا بنیشێ، کە تێیدا لە دایك بوو، هاوێلان گوتیان: ئە ی پێغەمبەر ی خوا ﷺ! ئەو هەواڵە بدەینە خەلك؟ فەرمووی: بزانی لە بەهەشتدا سەد (١٠٠) پلە هە یە، خوا بۆ تێكۆشەران ی رێ ی خۆ ی ئامادە ی كردوون، لە تێوان هەردوو پلەدا، بە ئەندازە ی دووری تێوان ئاسمان و زەویە، بۆ یە ئەگەر داواتان لە خوا كرد، داوا ی فیردەوسی لێ بكەن، چونكە نێوەرستی بەهەشتەو بەرزترین پلە ی بەهەشتەو لە سەر و ی فیردەوسەو، عەرشی (خوا ی) بەبەزە ی هە یە، لە فیردەوسی شەو هەموو رووبارەکانی بەهەشت دێن.

هەلبەتە ئەو ئایەتە موبارەکەى دەفەرموئ: ﴿لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوْلًا﴾، خۆزگە ناخوازان بە هەشت جێهێلن، وەلامى ئەو پرسىارە دەداتەووە کە پەنگە لە مێشکى هەندى کەسدا بێ: ئەگەر هەتا هەتایە مەوۆف لە بەهەشتدا بێ، ئایا بێ تاقەت و بێزار نابێ؟ خۆى مېهرەبان وەلامى ئەو پرسىارە دەداتەووە.

دەئیم: لە راستیدا لە بەهەشتدا کات (زَمَن) دەووستى، ئیمە لە دنیادا دەژین، لەسەر خەوێکەى زەوى و، زەوى هەر (٢٤) سەعات جارێک بە دەورى خۆیدا دەخولیتەووە، بە خێراى (٣٠) کم لە خولهکێک داو، ئەو دەبێتە هۆى پەیدا بوونى شەوو پۆژ، ئەو پووهى زەوى کە پووى لە خۆرە دەبێتە پۆژ، دیوێکەى دیکەشى دەبێتە شەو، هەروەک زەوى لە سالتیکیشدا خولێک دەخوات و جارێک دەسووپیتەووە بە دەورى خۆردا، بە خێراى (٣٠) کم لە چرکەیه کدا، واتە: شەست (٦٠) ئەوێندە خێراتر کە بە دەورى خۆیدا دەخولیتەووە، بە دەورى خۆردا دەسووپیتەووە، لە ئەنجامى ئەوێندە سالت و کەشەکانى سالت پەیدا دەبن، کەواتە: ئیمە لەسەر زەوى هەست دەکەین، بە شەوو پۆژ و مانگ و سالت و هەفتە، بەلام لە بەهەشتداو لە دۆزەخدا، کات دەووستى، ئەو چەمک و واتایەى ئیستا ئیمە بۆ کات دەیزانین، بەو شیوێه نامینى.

برگەى بیست و چوارەم: بەهەشتییهکان شوینى خۆیان، لە ئیو ناگرى دۆزەخدا دەبینن، کە ئەگەر بێروابوونایەو خراپەیان کردبایە، دەچوونەتێ، تاکو سوپاسگوزارى بۆ خوا زیاد بکەن:

ئەمیش لە ئایەتى (٩) ی سوورەتى (التغابن) دا، ئاماژەیه کى پێکراو، بەلام لە فەرمايشتى پێخەمبەرى خوا ﷺ دا بەروونى باسکراو، خوا دەفەرموئ: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ الْيَوْمَ الْجَمْعُ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، واتە: ئەو پۆژەى (خوا) کۆتان دەکاتەووە بۆ پۆژى کۆکردنەووە، ئەوکاتە پۆژى

زیان لە یە کدی دانە (لە تەفسیری سوورەتی (التَّغَابُنُ) دا، بە تەفصیل قسەمان لە بارە (تغابن) هە کردووە، هەر کە سێک بپروا بێت و کردووەی باش بکات، خوا خراپەکانی لێ دەسپێتەووە دە یخاتە باخانی کەووە پووباریان بە ژێردا دەپۆن، بە هەمیشەیی هەتا هەتایە تێیان دەمێننەووە، ئا ئەو یە بردنەووەی مەزن.

فەرماشتیکی پیغەمبەریش ﷺ ئەو یە لەو ئایە تەدا ئاماژە ی پێکراو، پوونی دەکاتەو:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا يَدْخُلُ أَحَدُ الْجَنَّةِ إِلَّا أَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ، لَوْ أَسَاءَ لِيَزْدَادَ شُكْرًا، وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ، إِلَّا أَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ، لَوْ أَحْسَنَ لِيَكُونَ عَلَيْهِ حَسْرَةً} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٦٢٠٠).

واتە: ئەبوو هورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەئێ: پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: هیچ کە سێک ناچێتە بەهەشت، مەگەر نشینگە ی خوێ لە ئاگر دا پێشان دەدەن، ئەگەر خراپە ی کردبایە (دەئێن): هاتوو یە ئێر، بەلام بۆ زانیاریت ئەگەر بپېروا بووای، ئائەووە شوێنە کەت (بوو) تاکو سوپاسگوزاری بۆ خوا زیاد بکات، (بئێ: سوپاس بۆ تۆ خوا یە! کە هیدایەتت دام، پێی راست بگرم و هاتە ئێرەو نەچوو مە ئەوێ) هیچ کە سیش ناچێتە ئێو ئاگری دۆزەخ، مەگەر نشینگە کە ی خوێ لە بەهەشت دا پێشان دەدەن، ئەگەر چاکە ی کردبایە، تاکو زیاتر خەفەت بخوات، (مەینەتیی و نارهتەتیی زیاتر بچێتە دلێووە، کە خوا یە! بۆچی پێی راستم نەگرت، تاکو بچمە ئەوێ و، نەهاتبامە ئێرە لە دۆزەخدا؟!)

برگە ی بیست و پێنجەم: بەهەشتیەکان ستایشی خوای بەرز دەکەن، ئەسەر ئەو ی لە دنیا دا پێی راستی پێشان داو و، خەم و ماتەمی لە دلدا لابردوون و، بەهەشتیشی کردۆتە میراتیان:

لە چەند شوێنێکی قورئاندا خوای زاناو توانا ئەم راستییانە ی خستوو نەپروو، بۆ وێنە:

۱- له سووره تى (الأعراف) دا، خوا ده فهرموى: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِى أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾﴾

واته: نه وانه ش که پروایان هیناوه و کرده وه باشه کانیان نه نجام داو، تیمه هیچکس زیاد له توانای خوئی له سه ری پتویست ناکهین، نا نه وانه هاوه لانی به هه شتن، به هه میسه یی تیدا ده میتنه وه، هه رچی کینه هه بووه له سینه کانیاندا دامارنی ده رمان هینا، پروواره کان به ژیریاندا ده پوژن، گوتیان: ستایش بو نه و خوایه ی پرتمای کردین بو نه م پییه، تیمه پئی راستمان نه ده گرت، نه گهر نه و پرتمای نه کردباین، به راستی پیغه مبه ران هه قیان له پهروه ردگارمان بو هینا بووین، بانگکران: نه و به هه شتانه کراون، به میراتی تیوه به هوئی نه وه وه که ده تانکرد.

واته: چوژ که میراتیکت بو دئی، ده بیته مولکی تو، نه و به هه شته ش ناوا ده بیته مولکی تیوه.

۲- له سووره تى (فاطر) دا، خوا ده فهرموى: ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِى أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣١﴾ الَّذِى أَهْلَأْنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَّا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٢﴾﴾، واته: (به هه شتیبه کان) گوتیان: ستایش بو نه و خوایه ی خه مباری و دلته نگیی لن لابر دین، به دلنایی پهروه ردگاری تیمه زور لیئورده ی سوپاسگوزاره، نه و که سه ی تیمه ی خستو ته مه نزلکای تیدا مانه وه، له به خششی خویه وه، له ویدا نه ماندویتییمان تووش دئی، نه هیچ نازارو ناره حه تیبه کمان به سه ر دئی.

۳- له سووره تى (الزمر) دا، خوا ده فهرموى: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ

طِبْرًا فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا
الْأَرْضَ نَبْوءًا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾ واتە: ئەوانەى
پارێزێان لە پەرۋەردگاریان کردبوو، کۆمەڵ کۆمەڵ بەرپێکران بەرەو بەهەشت، هەتا
کاتێک گەشتە لای (بەهەشت) و دەروازەکانیشى کرابوونەوه، (پیش ئەوهى بچن)
دەرگاوانەکانى بەهەشت پێیان گوتن: سەلام لەسەر ئێوە بێ، ئێوە پاک و چاک بوون
بچنەتێ (بەهەشت) تێدا هەمیشەى وەهەرماون. ئەوانیش گوتیان: ستایش بۆ ئەو
خواهى بەلێنى لەگەڵ راست بردینەسەر، [ئەو بەلێنەى پێى داو بووین، راستى برده سەر]
سەر زەوى (بەهەشتى) پێدیان لە هەر شوێنێک لەویدا (لە بەهەشت دا) مانەوى تێدا
نیشتەجێ دەبین، باشتەین پاداشت، پاداشتی ئەوانەى هە کاریان (بۆ خواى بەرزى مەزن)
کردووە.

لە کۆتایى ئەم کورتە باسەدا دەلێین:

باسى بەهەشت، هەروەها باسى دۆزەخ، کە پیشتر باسى دۆزەخمان کرد،
زۆر زۆرى بە بەرەوهیهو، خواى پەرۋەردگار زۆر بەوردیى باسى دۆزەخى کردووە
زۆریش بەوردیى باسى بەهەشتى کردووە.

بەلام من هەولمدا: باسى دۆزەخ لە بیست و یەك (٢١) برگەداو، باسى
بەهەشتیش لەم بیست و پێنج (٢٥) برگەیدا بخەمه روو - وەك پیشتریش
گوتم - بە پلهى یەكەمیش پشتم بە قورئان بەستوو جارجاریش هەندى لە
فەرمايشتهکانى پێغمەبەر ﷺ یشم هێناون، چونکە خواى بەرزى مەزن وەك لە
سەرەتای مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا گوتوووه: هەرچى
شتى بنەرەتییى و سەرەکییه لە دیندارییى دا، لە مسوڵماننیتیدا، لە قورئاندا باسى
کردووە، بەلام هەندىك درێژه پێدان و روونکردنەوه، پێغمەبەرى خاتەم ﷺ باسى
کردووە، بۆیهش هەر بابەتێك مانەوى مادام بابەتێكى ئیسلامییى بێ، دەبێ
تەماشای قورئان بکەین و، مادام شتێكى گرنگ و سەرەکیى بێ، لە قورئاندا خواى

پەرۆەردگار باسی کردووە، ھەلبەتە وێرای قورئان، ئەوێش کە بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ نێردراوەو سرووشکراوە، ئەویش ھەر وەحییە، بەلام بیگومان ھەموو ئەو شتانەی بنەرەتی و سەرەکیی لە قورئاندا باس کراون، ھەر بۆیەش رای ھەندیک لە زانایان وایە، کە پیغەمبەری خوا ﷺ ئەوێ فەرموویەتی، ھەر لەبەر رۆشنایی قورئاندا فەرموویەتی، وەک ئیمام شافعی (پەرھەمەتی خۆی لێ بێ) لە کتێبە ناودارەکی خۆی (الرسالة) دا باسی کردووە.

خوا بە بەبەزەیی و لوتف و کەرەمی بێ سنووری خۆی یارمەتییمان بدات، خۆمان بپارێزین لە ھەموو ئەو شتانەی بەرەو دۆزەخمان دەبەن و خوا تەوفیقمان بدات و دڵمان وەرچەرخیئێ، بۆ پەرستێ و تاعەتی خۆی و، بۆ ھەموو ئەو کردەوانەی بەرەو بەھەشت و پەرزامەندیی خۆمان دەبەن، خوا ئەو بەھەشتەش کە باسماں کرد، بە قسەت و نسیبی ھەموو لایەکمان بکات. لێرەش کۆتایی بە ئەم کورتە باسە، دینین و، کۆتایییش بە تەفسیری سوورەتی (الفجر) دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فیسری سووڑہ تی

الْبَيْتِ

دەستېپ

بە پىزان!

ئەمىرۇ كە (۶) ى مانگى (ذِي الْحِجَّةِ) ى سالى (۱۴۴۱) ى كۆچىيە، بە رانبەر (۷/۲۷) ۲۰۲۰ ى زايىنى، لە شارى دىرىنى ھەولپىر، خوا پشتىوان بى دەست دەكەين بە روونكرندنەۋەى چەمك واتاى ئايەتە بە پىزەكانى سوورەتى (البَلَد).

سەرەتاش پىئاسەۋ نىۋەپۆكىي ئەم سوورەتە موبارەكە لە ھوت پىرگەدا، دەخەينەروو:

پىئاسەى سوورەتى (البَلَد) و بابەتەكانى

يەكەم: ناۋى ئەم سوورەتە:

ناۋى باوترى ئەم سوورەتە موبارەكە برىتيە لە: (سورة البلد)، بەلام ناۋى: (سورة لا أقسم) ىشى، بۇ بەكارھىتراۋە.

دوۋەم: شويىنى دابەزىنى:

زۆربەى ھەرە زۆرى زانايان بە مەككەييان دانائە، ھەندىكىش بە مەدينەيى، بەھۋى ئايەتى: ﴿وَأَنْتَ حَلُّ بْنُ الْبَلَدِ﴾ و تەفسىركردنى بەۋە، كە: تۆ ئەى موھەممەد ﷺ! ئىستائەم ولاتەت بۇ ھەلّالە، چى تىدا دەكەى! گوايە لە پوژى ئازادكردنى مەككەدا دابەزىۋە، بەلام ئەۋ رايە بىھىزەۋ، راي راست ھەر ئەۋەيە كە ئەم سوورەتە مەككەيىيە، لەۋ بارەشەۋە ئەم دەقە دىنين: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ لَا أَقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ، مَكَّةُ^(۱)).

(۱) أوردہ السيوطي في «الدر المنثور»: ج ۸، ص ۵۱۶، ونسبه لابن الضريس، والنحاس، والبيهقي،

واتە: عەبدوللای کوپی عەبیاس ﷺ، گوتووێتی: سوورەتی ﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ لە مەککە دابەزیو، هەرۆهە (السیوطی)، گوتووێتی: ئێینو موپدەوێه لە عەبدوللای کوپی زوبەیرەو ﷺ هەمان شتی هێناو، گوتووێتی: ئەم سوورەتە لە مەککە دابەزیو.

سییەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

ئەم سوورەتە موبارەکە، لە (موصحف) دا، ژمارەکی: نەوەد (٩٠)ە، کە لە سوورەتی (الفاتحة) وە دئی، لە دابەزینیدا زۆریک لە زانیان ژمارە ی سی و پێنج (٣٥) یان بۆ داناو، پێش سوورەتی (الطارق) و دوا سوورەتی (ق)، دابەزیو.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

ژمیڕە رانی ئایەتەکانی قورئان، لەسەر ئەو یە کەدەنگن کە ئەم سوورەتە موبارەکە (البلد)، بیست (٢٠) ئایەتە، نە کەمترو نە زیاتر.

پینجەم: نیوەرۆکی:

ئەم سوورەتە موبارەکە بە هەر بیست (٢٠) ئایەتە کە یەو، یە ک بابەتی چڕو پڕی تیکەه لکێشە، بەم شیوێه: خوا ی کارزان و میهرەبان دوا ی سۆیندان، رایدەگەینێ، کە مەوۆفی لە گرفت و نارهەتیدا هێناوێه دی، پاشان باسی مەوۆفی دەستی هیدایەتی خوا پێنەگەیشوو دەکات، کە خوێ بە خەرچکردنی مآل و سامانی لەسەر یە ک کە ئەو بووێه هەلدەکێشێ.

وابن مردویه، وقال وأخرج ابن مردويه عن عبد الله بن الزبير مثله رضي الله عنهم، الاستيعاب في بيان الأسباب: ج٣، ص٥١٣.

دوایی خوا باسی چوار له نیعمەتە گەورەو سەرەکییەکانی خۆی بۆ دەکات، هەر دوو چاوی، زمانی و دوو لیوی و، هەردوو پێ پێشاندرانی، پێی راست و پێی چەوت. ئنجا سەر زەنشتی دەکات لەسەر ئەپرینی دەرووی سەخت، دواییش دەرووی سەخت بە ئازادکردنی کۆیلەیهک و تێکردنی برسییەک، کە ئەویش هەتیویکی خەزم، یاخود نەداریکی پەککەوتوو بێ، تەفسیر دەکات، و پێی پڕواھێنان و یەکدی سپاردن بە خۆراگری و، بە بەزەیی و سۆز لەگەڵ یەکدیدا نواندن. دواییش خوا پرایدەگەینێ کە ئەوان (ئەوانە ی بەو جوورەن)، هاوێلانی دەستی راست و، بێ پروایانیش بە ئایەتەکانی خوا، هاوێلانی چەپەن و، لە ئاگرێکی دەرگا لەسەر گالە دراودا دەبن، ئاگرێک لە شوێنێک دا کە دەرگاکانی لەسەریان داخراون.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

سێ تاییەتمەندییەمان لەم سوورەتە موبارەکەدا کەوتوو بەرچاو:

١- تەنیا لەم سوورەتەدا دروستکردنی مەزەق لە پەنج و زەحمەتییدا، پراگەییەنراوە، لە ئایەتی ژمارە (٤)دا: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾، بە دنیایی مەزەقمان لە ناپەچەتی و پەنج دا هێناوەتە دی.

٢- تەنیا لەم سوورەتەدا دەرووی سەخت پێن بە ئازادکردنی کۆیلەو تێکردنی برسیی تەفسیر کراوە، لە ئایەتەکانی: (١١ - ١٦)دا: ﴿فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ﴾ ⑪ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾ ⑫ ﴿فَكُ رَقَبَةً﴾ ⑬ ﴿أَوْ إِطْعَمْتُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾ ⑭ ﴿يَتِمَّا ذَا مَقْرَبَةٍ﴾ ⑮ ﴿أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ﴾ ⑯

٣- چەند وشەو تەعبیری ئایەتەن بەم سوورەتەو، کە ژمارەیان یازدەیه:

١- ﴿وَأَنْتَ حَلِيمٌ﴾، کە وەک دوایی دەیکەینێ زانایان سێ تەفسیریان بۆ کردوون.

٢- ﴿وَاللّٰهُ وَمَا وَّلَدَ﴾، سوێند بە باب و پۆڵە.

٣- ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾، بەدلتیای ئینسانمان لە پەنج و ناره‌حه‌تی دا هیناوه‌ته دی.

٤- ﴿يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ﴾، دەلن: مالتیکی لەسەر یەک کەلەکه بووم خەرچ کردوه.

٥- ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ﴾ ٨ ﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ ٩ ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ ١٠، ئایا دووچاومان بۆ نەرەخساندوون و، زمانیک و دوو لیوو و، دوو رێه‌کانیشمان پیشان نه‌داون؟

٦- ﴿فَلَا أَقْنَمَ الْعَقَبَةَ﴾، ئەو دەررووی سه‌ختی نه‌برپوه.

٧- ﴿فَكَرَبَهُ﴾، ئازادکردنی گەردنیک، واته: کۆیله‌یه‌ک.

٨- ﴿يَوْمَ ذِي مَسْغَبٍ﴾، پۆزیکێ خاوه‌ن برسیتی.

٩- ﴿بَيْنَمَا ذَا مَقَرَبَةٍ﴾، هه‌تیویکی (مندالتکی بێ بابی) خاوه‌ن خزمایه‌تی، نزیك.

١٠- ﴿أَوْ مَسْكِنًا ذَا مَرَبٍ﴾، نه‌داریکێ خاوه‌ن گۆ و خۆل، واته: هه‌چی نه‌بێ و له‌سه‌ر گۆ و خۆل دانیشنبێ.

١١- ﴿بِالرَّحْمَةِ﴾، به‌به‌زه‌یی نواندن.

ئهم وشه‌و ته‌عبیرانه، به‌م جوۆری له‌م سوورەته‌دا هاتوون، له‌هه‌چ کام له‌ سوورەته‌کانی دیکه‌دا، نه‌هاتوون.

حه‌وته‌م و کوۆتایی: دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کان:

تیمه‌ کۆی بیست (٢٠) ئایه‌ته‌که‌ی ئهم سوورەته‌ ده‌که‌ینه‌ ده‌رسیک.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پێناسەی ئەم دەرسە

بەرێزان!

پێشتریش گومان ئەم سوورەتە هەمووی بەک بابەتی چڕو پڕ، سەرەتا خوا
 ﷻ سۆتێدان دەخوات: ﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ (١) ﴿وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ (٢) ﴿وَوَالِدِ
 وَمَا وَلَدَ﴾ (٣) ﷻ.

دوایی پرایدەگەینێی کە مەروڤی لە گەرت و پەنج و میحنەت دا خۆلقاندووە:
 ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾.

ئێجا باسی مەروڤی لە هیدایەتی خوا دور، یان دەستی هیدایەتی خوا
 پێنەگەشتوو، دەکات: ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَغْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾ (٥) ﴿يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ﴾
 ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ﴾ (٧) ﷻ، ئەو جوۆرە کەسە خۆی هەڵدەکێشی و دەلێ:
 مەلێکی لەسەرێک کە ئەو کە بووم خەرچکردووە، کە بێگومان لە حەرپام و خراپەشدا
 خەرچی کردووە، ئایا پێی وایە کەس نەیبینیووە لە چیدا خەرچی کردووە؟!

ئێجا خوا ﷻ باسی چوار لە نێعمەتە سەرەکییەکانی خۆی دەکات، بۆ ئەو
 مەروڤەو بۆ هەموو مەروڤەکانی دیکەش: ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ﴾ (٨) ﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾
 ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ (١٠) ﷻ، ئایا دوو چاومان بۆ نەپەرەخساندوون، کە مامەلەیان
 پێی لەگەڵ دەورووبەریدا دەکات، ﴿وَلِسَانًا﴾ ﷻ زمانێک کە مامەلەیی پێی لەگەڵ
 خەڵک دا دەکات و دەیانداوێتی ﴿وَشَفَتَيْنِ﴾ ﷻ، دوو لێوێکان، ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ ﷻ
 دوو پێیەکانیشمان پێشان نەداون؟ کە هەردووکی پێی راست و چەوتن؟

ئێجا خوا ﷻ ئەو مەروڤە سەرزەنش دەکات لەسەر ئەوێ دەرووی سەختی
 نەبڕیووە: ﴿فَلَا أَقْنَمُ الْعُقَبَةَ﴾ ﷻ، دەرووێ سەختە کە نەبڕیووە، ﴿الْعُقَبَةُ﴾ ﷻ بریتیە
 لە دەروویەکی سەخت کە مەروڤ لە چیاو شاخ پێیدا دەرووات و بە تەنیا نەبێ

ناتوانى پېيدا بروت، دوايى خوا ئەو دەرۋوھ سەخت بېرىنە، تەفسىر دەكات بە دوو شت: ﴿وَمَا آدْرَبُكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾، ئەو دەرۋوھ سەختە چىيە؟ كى بە تۆى زاناندوھ چىيە؟ ﴿فَكَ رَقَبَةٍ﴾ نازادکردنى كۆيلەيەكە، ﴿أَوْ أُطْعِمُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾، ياخود خواردن پېدانه لە پۆژىكى خاوەن برسەتپىدا، بە كى؟ ﴿يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ﴾، بە ھەتپۆك كە خاوەن نىزىكايەتپىيە (يَتِيم) لە زاراۋى قورئاندا، مندالپكە بەلخ نەبووھو بابى مردوھ، لە عورفى كوردەۋارىي خۇمان دا دەلپن: (نازەل بە داىك ھەتپو دەبى، بەلام مروڤ بە باب ھەتپو دەبى)، ﴿أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ﴾، يان: نەدارىكى بە گلەۋە نووساۋ، ئنجا تايا بەۋەندە دەرۋوھ سەخت دەبېردى؟ نەخىر، ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، دوايش لەۋانەبى كە برويان ھىناۋە بە ھەموو ئەو شتانەي پتويستە برويان پى بھىنرى، ﴿ثُمَّ﴾ لىرەدا بو رىزبەندى كاتىي نى، بەلكو بو رىزبەندىي گرنگىيەتپىيە، واتە: لەۋەش گرنگىر بىرپىيە لە ئيمان، چونكە بەھۆي ئيمانەۋە مروڤ بەزەيى دەبى و كۆيلە نازاد دەكات و ھاۋكارىي ھەتپوو ھەژارو نەدار دەدات.

﴿وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ﴾ ھەرۋەھا بەكدىش راسپېرن بە خۇراگىي و، بەكدىش راسپېرن و ئامۇزگارىي يەكدى بكن بە رەحم و بەزەيى، ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْيَمْنَةِ﴾، ئا ئەۋانە ھاۋەلانى راستەن، بەدەستى راست، نامەكانيان دەدرېتەۋە، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا شَانِيْنَا﴾، ئەۋانەش كە بە ئايەتەكانى ئىمە بىپروا بوون، نىشانەكانى خۋاي پەرۋەردگارىش چ رستەكانى قورئان بن، چ دياردەو دىمەنەكانن بن، كە لە گەردووندا خولقاندوونى، ئەۋانەي كە بە ئايەتەكانى ئىمە بىپروا بوون، ﴿هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾، ئەۋانە ھاۋەلانى چەپەن، بە دەستى چەپيان نامەي كردهۋەكانيان دەدرېتەۋە، ﴿عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ﴾، ئاگرېكيان لەسەرە كە دەرگاكانيانى لەسەر گالەدراۋن و داخراۋن.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لَا اَقِیْمُ هَٰذَا الْبَلَدَ ﴿۱﴾ وَاَنْتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ﴿۲﴾ وَالْوَالِدُ لِلْوَٰلِدِیْنِ ۚ لِقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ ﴿۳﴾ فِیْ كَبَدٍ ﴿۴﴾ اَیَحْسَبُ اَنْ لَّنْ یَقْدِرَ عَلَیْهِ اَحَدٌ ﴿۵﴾ یَقُوْلُ اَهْلَكْتُ مَا لَا لُبْدًا ﴿۶﴾ اَیَحْسَبُ اَنْ لَّمْ یَرَهُ اَحَدٌ ﴿۷﴾ اَلَمْ یَجْعَلْ لَّهٗ عَیْنَیْنِ ﴿۸﴾ وَلِسَانًا وَشَفْهَتَیْنِ ﴿۹﴾ وَهَدَیْنَاهُ النُّجْدَیْنِ ﴿۱۰﴾ فَلَا اَقْبَحَ الْعُقَبِ ﴿۱۱﴾ وَمَا اَدْرٰیكَ مَا الْعُقَبُ ﴿۱۲﴾ فَكُ رَقِیْبَةً ﴿۱۳﴾ اَوْ اِطْعَمْ فِیْ یَوْمٍ ذِیْ مَسْغَبَةٍ ﴿۱۴﴾ یَتِمًّا ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿۱۵﴾ اَوْ مَسْكِیْنًا ذَا مَرَبٍ ﴿۱۶﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿۱۷﴾ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْاِیْمٰنِ ﴿۱۸﴾ وَالَّذِیْنَ كَفَرُوْا یَاۤئِیْنٰا هُمْ اَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿۱۹﴾ عَلَیْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿۲۰﴾

مانای دهقاو دهقی نایه نهکان

{به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده، وانیه (که تیوهی بیپروا ده لَیْن) سویند ده خوم بهم ولاته ﴿۱﴾ توش هه لاکراوی لهم ولاته دا (له لایهن بیپروایه کانه وه و نازارت دهدهن) ﴿۲﴾ سویندیش به باب و به وهش که لیپووه ﴿۳﴾ به دنایایی موقوفمان له سهختیی دا دروستکردوه ﴿۴﴾ نایا پیئی وایه هیچکەس (پیئی ناوی پری و) توانای به سهریدا ناشکی؟ ﴿۵﴾ ده لَیْن: سامانکی له سهریه که له که کراوم خه رجکردوه ﴿۶﴾ نایا پیئی وایه هیچکەس نهیدیوه؟ (چون نهو مالهی پهیدا کردوه و چونیشی خه رج کردوه؟) ﴿۷﴾ نایا دوو چاومان بوی نه په خساندوون! ﴿۸﴾ ههروه ها زمانیک و دوو لیو ﴿۹﴾ (نایا) دوو رییه کانیشمان پیشان نه داون (پیئی راست و پیئی چهوت)؟ ﴿۱۰﴾ که چی نهو دهرووی سهختی نه برپوه ﴿۱۱﴾ چیش به توئی زاناندوه دهرووی سهخت چییه؟ ﴿۱۲﴾ نازا کردنی که سیک (ی کویله) ﴿۱۳﴾ یان خواردن پیدان له رۆژیککی خاوهن برسیه تی دا ﴿۱۴﴾ به

هەتیوێکی خاوەن خزمایەتیی (و نیزیکی) (١٥) یان نەداریکی (زۆر ناتاجی) خاوەن گۆل و خۆل (١٦) ئنجا لەو کەسانەش بێ کە بڕوایان هێناوە، یە کدی رادەسپێرن بە خۆپاگری و، یە کدی رادەسپێرن بە بەزەیی نواندن (بەرابەر بە خەلک) (١٧) ئەوانە هاوئەلانی راستەن (کە بە دەستی راستیان نامە ی کردەوه کانیان دەدرێتەوه) (١٨) ئەوانەش کە بە ئایەتە کاهمان بپروابوون، ئەوانە هاوئەلانی چەپە (و نەگبەتیی) ن (١٩) ئاگریکی (دەرگا) داخراویان لەسەرە (٢٠)!

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(الْبَلَدُ): (المَكَانُ الْمُحِيطُ الْمَعْدُودُ الْمُتَأَثِّرُ بِاجْتِمَاعِ قُطَانِهِ وَإِقَامَتِهِمْ فِيهِ، وَالْجَمْعُ بِلَادَ وَبُلْدَانٍ، (بلد): شوێنێکی دەورەدراو و کارتی کراوە بەوانە ی تێیدا نیشتەجێ بوون و، لێی کۆبوونەوه، واتە: خەلکە کە ی، بە: (بلاد) و (بُلْدَان) کۆدەکرێتەوه.

(حَلَّ): (حَلَّتْ أَيْ: نَزَلَتْ، أَصْلُهُ مِنْ حَلَّ الْأَحْمَالِ عِنْدَ النَّزُولِ، ثُمَّ جُرِدَ اسْتِعْمَالُهُ لِلنَّزُولِ فَقِيلَ: حَلَّ يَحِلُّ حُلُولًا وَاحِلَ غَيْرُهُ، دەرگوتری: (حَلَّتْ) واتە: تۆ دابەزی لەو شوێنە، لە ریشەدا لەوهوه هاتو کاتی خۆی کە سێک کە بە میوانیی چوو بەو شوێنێک باری پێ بوو، ئنجا کە بارە کە ی کردۆتەوه، مانای وایە خەلکی ئەو شوێنە ی کردۆتە خانه خوێی خۆی، دوا ییش وشە ی: (حَلَّ) بە کارهێنارووە بو دابەزین و نیشتەجێ بوون لە شوێنێک، دەرگوتری: (حَلَّ يَحِلُّ حُلُولًا، واتە: نیشتەجێ بوو، نیشتەجێ دەبێ، نیشتەجییوون، (وَاحِلَ غَيْرُهُ) جگە لە خۆی نیشتەجێ کرد.

کەواتە: (أَنْتَ حَلٌّ يَبْدُ كَذَا، أَيْ: مُقِيمٌ فِيهِ) ^(١)، تۆ لەو شوێنە نیشتەجیی، بەلام وێرای ئەوه (حَلٌّ) دوو واتای دیکهشی هەن:

واتای یە کەم: تۆ حەلāl کراوی لەو ولاتەدا، واتە: بێبروایە کان هەموو شتێک لەو ولاتەدا بە قەدەغە دەزانن، کەچی نازاردانی تۆ کە پیغەمبەری خوا، بە حەلāl دەزانن!

واتای دووهم: بۆ تۆ حەلāl کراوە لەو ولاتەدا، کە لە سیاقی ئەم سوورەتە موبارە کەدا، ئەو واتایە ناگەیەنێ، بەلام ئەو لە فەرماشتیکی پیغەمبەردا هاتووە **ﷺ** کە فەرموویەتی: ئەم ولاتە هەموو شتێکی تێدا قەدەغەیه، تەنیا سەعاتیک لە پۆژی بۆ من حەلāl کرا لە کاتی نازادکردنی مەککەدا، بەلام دوایی چۆتووە سەر ئەسلی قەدەغە بوونی خۆی.

(كَبَدٌ): (المَشَقَّةُ: تَنْبِيْهَا أَنَّ الْإِنْسَانَ خَلَقَهُ اللهُ تَعَالَى فِي حَالَةٍ، عَلَى حَالَةٍ مَا يَنْفُكُ مِنَ الْمَشَاقِّ مَا لَمْ يَفْتَحِ الْعَقْبَةَ، وَيَسْتَقِرَّ بِهِ دَارُ الْقَرَارِ)، (كَبَدٌ): بە مانای ناپەرەتیی و پەنج دێ، ئەمە بۆ ناگادارکردنەوهی ئەو یە کە مرووفی خوا بەرز خولقاندوویەتی، بە جوړیک کە هەرگیز لە ناپەرەتییان بەدەرنابێ، هەتا دەرووی سەخت نەبێ و لە مەزلگای کۆتاییدا نیشتهجێ نەبێ (کە بەهەشتە).

(أَهْلَكَ): (أَهْلَكَ مَالَهُ: أَيِ بَاغَهُ أَوْ أَنْفَقَهُ)، دەگوترێ: (أَهْلَكَ مَالَهُ) مالهەکی فروشت، یاخود خەرجی کرد.

(لُبْدًا): (جَمْعُ لُبْدَةٍ، كَالْبُذْءِ الْمُبْدِ، أَيِ: الْمُجْتَمِعِ، لُبْدًا، أَيِ: كَثِيرًا مُتَلَبِّدًا)، (لُبْدٌ) كۆی (لُبْدَةٌ) یە، (اللُّبْدُ الْمُتَلَبِّدُ: الْمُجْتَمِعُ)، واتە: پەستراوی کۆبوووه سەریەك، (لُبَادٌ): کە لە خوربێ دروستی دەکەن، لەسەریەك دەپەستن، پێی دەگوترێ: (لُبَادٌ)، لەبەر ئەوەی خوربێ کە پەستراوێ سەریەك، کۆکراوتووه سەریەك.

کەواتە: کە دەلێ: **﴿يَقُولُ أَهْلَكَ مَالًا لُّبْدًا﴾**، (أَيِ: كَثِيرًا مُتَلَبِّدًا)، مَال و سامانیکی زۆری لەسەر یەك کەلەکە بوو.

(النَّجْدَيْنِ): (النَّجْدُ: الْمَكَانُ الْغَلِيظُ الرَّفِيعُ، وَذَلِكَ مَثَلٌ لَطَرِيقِي الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ فِي الْإِعْتِقَادِ)، (نَجْدٌ): به شوئینکی به رزی زبر ده گوتری، تهو هس وینهیه بو هه ردوو ری ههق و ناههق له برواهیناندا.

(أَفْحَمَ): (الْإِفْتِحَامُ: تَوَسُّطُ شِدَّةٍ مُخِيفَةٍ)، (إِفْتِحَامٌ): بریتیه له چوونه نیو سه ختییه کی ترسناکهوه، (يَقَالُ: قَحَمَ فَلَانٌ نَفْسَهُ فِي كَذَا مِنْ غَيْرِ رَوِيَةٍ)، ده گوتری: فلانکهس خوئی په ستایه نیو فلان شت، به بی بیر لیکردنهوه، خوئی تتهاویشت.

(أَلْعَقَبَةُ): (طَرِيقٌ وَعِرٌ فِي الْجَبَلِ)، (عَقَبَةٌ): رَئِيه کی سه خته له چیادا، به کوردی پی ده لَین: ده روو، واته: تهو شوئینه تاکه رییهو ته نیا مروفتیک ده توانی لی سهرکهوئی و، زورجاریش به زه حمت سهردهکهوئی.

(فَكُّ): (فَكُّ الرِّهْنِ: تَخْلِيصُهُ)، که سیك بارمتهیه کی له لای که سیك داناهه له به رانه به پارهیهك دا، که لی وه رگرتوه، بو وینه: زهوییهك یان خانوویهك، ئنجا هه ركات پارهیه کی بو بردهوه، تهو شته ی بارمته بووه له لای به رانه ره کی، لی وه رده گریتهوه، تهوه پی ده گوتری: (فَكُّ الرِّهْنِ)، ده رازکردنی بارمته که، (فَكُّ رَقَبَةٍ: عَقَبَهَا)، (رَقَبَةٌ) به مانای گهردن دی، دواپی به کاریان هیناوه، بو کوئی مروفت.

کهواته: ﴿فَكُّ رَقَبَةٍ﴾، یانی: نازادکردنی گهردنیک که مه به ست پی نازادکردنی مروفتیکه، کوئلهیه که، (الرَّقَبَةُ: اسْمٌ لِلْعُضْوِ الْمَعْرُوفِ، ثُمَّ يُعَبَّرُ بِهَا عَنِ الْجُمْلَةِ، وَجُعِلَ فِي التَّعَارُفِ إِسْمًا لِلْمَمَالِكِ)، (رَقَبَةٌ): ناوه بو تهو نه نداهیه ئیمه ده یزانی، واته: گهردن، مل، تهستو، دواپی ته عبیری پیکراوه له کوئی مروفت، یه کیک به یه کیک ده لَین: گهردنم نازاد بکه، واته: من نازاد بکه، نه که هه ر ملی به ته نیا، دواپیش له عورفی نیو خه لک دا وشه ی (رَقَبَةٍ)، بو کوئله به کارهینراوه، کهواته: ﴿فَكُّ رَقَبَةٍ﴾، یانی: (تَحْرِيرُ رَقِيقٍ أَوْ تَحْرِيرُ عَبْدٍ) نازادکردنی کوئلهیه که.

(مَسْغَبَةٍ): (السَّعْبُ: الْجُوعُ مَعَ التَّعَبِ)، (سَعَبٌ): بریتیه له برسییتی له گه ل ماندوووندا، که واته: ﴿فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾ رۆژیک که خه لک تئیدا برسیشه و ماندوو شه.

(ذَا مَرَّةٍ): (ذَا) یانی: (صَاحِب) خاوه ن.

(مَرَّةٍ): یانی گل، (ذَا مَرَّةٍ: مُلْصِقٍ بِالثَّرَابِ لِقْفَرٍ)، که سیك که به گله وه نووساین له بهر هه ژاری، که سیك که زور هه ژارو نه دارین، به ره و فه پشی نیه پاریخا، شتیکی نیه له مالد، له سه ر گلله، ئنجا ئهم وشه یه وشه یه کی سه یه له زمانی عه ره بییدا، (تَرِبَ) یانی: هه ژار که وت، به گله وه نووسا، به لام (أَتَرِبَ)، یانی: (إِسْتَغْنَى)، ده وله مه ندبوو، بئ نیاز بوو.

(الرَّحْمَةِ): (الرَّحْم) به زه یی.

(الْمَشْمَةِ): (الشُّؤْمُ أَوْ الْيَسَارُ)، (مَشْمَةٌ) واته: نه گبه تی، یان: لای چه پ، (شُؤْمٌ)، به مانای خراپه و زیان دی.

(مُؤَصَّدَةٌ): (أَصَدَ الْبَابَ يَأْصُدُ أَصْدًا، وَإِصَادًا، أَغْلَقَهُ، وَأَصَدَهُ، إِیْصَادًا: أَصَدَهُ)، (أَصَدَ الْبَابَ)، واته: ده رگایه که ی داخست، (يَأْصُدُ أَصْدًا، وَإِصَادًا) (أَغْلَقَهُ) دایخست، دایده خات، داخستن، ههروه ها (أَصَدَهُ إِیْصَادًا)، دایخست، داخستن.

مانای گشتیی نایه تەکان

خوای بهرزو مەزن لە سەرەتای ئەم سوورپەتە موبارە کە دا بە ناوی پاک و تاکی
خۆی دەست پێدەکات و دەفەرموێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە
ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، واتە:

۱- خوێندنی ئەم سوورپەتە بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده دەست پێدەکەم.

۲- ئەم سوورپەتە بە پێی بەرنامە ی خوا دەخوێنم.

۳- ئەم سوورپەتە بە مەبەستی پەرەزەبەندی خوا دەخوێنم.

۴- ئەم سوورپەتە بە هەوڵ و توانایە کە خوا بۆی پەرەخساندووم، دەخوێنم.

ئەنجا دەفەرموێ: ﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾، وانیە، سوێند دەخۆم بەم وڵاتە،
هەندێک لە زانایان گوتووین: ئەمە بۆ سوێند نەخواردنە کە لێرەش هاتووە،
لە سەرەتای سوورپەتە (القیامە) شدا هاتووە: ﴿لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ و لە ئێو
سوورپەتە (الواقعة) شدا هاتووە: ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ﴾، بەلام ئێمە
پێشتر لەو بارەووە زۆر دواوین، بە تایبەت لە کاتی تەفسیرکردنی سوورپەتە
(الواقعة) دا، گوتوویمان: هەموو ئەو: ﴿لَا﴾ یانە لە پێش سوێندەکانەو
هاتوون، بۆ لابردنی قسەیەکن، کە پێشتر بێتروایان کردووین، یاخود بە پێی
پەرەتیی نایه تەکان دەرە کەوێ، لێرەش: ﴿لَا﴾، واتە، وانیە وەک ئێوە دەلێن
و گومان دەبەن، ﴿أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾، سوێند دەخۆم بەم وڵاتە، کە بێگومان
مەبەست پێی مەککە، هەرچی مەککە و دەورووبەری مەککە، بە پانتایی چەند
کیلۆمەترێک زانایان لەو بارەووەش قسەیان کردووە راجیاییشیان لەسەری هەیە،
﴿وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾، لە حالیکەشدا کە تۆ لەم وڵاتەدا حەلال کراوی، واتە:
نازاردانی تۆ بە پەروا دانراوە، لە حالیکە لەم مەککەدا کە (البلد الحرام) ه،

ھەموو شتیک قەدەغەيە، گوناھەکان لە ھەموو شویتیک گوناھن، بەلام لەوۆ گوناھترن، ھەندیک شتی دیکەش لە شویتەکانی دیکە گوناھ نیە، بەلام لەوۆ گوناھەو نابێ بکری، کەچی تۆ کە پێغەمبەری خوا، ئازاردانی تۆیان بوخۆیان ڕەوا کردووە.

یاخود: ﴿وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَاءِ﴾ سویتد دەخۆم بەھوم ولاتە، لە کاتیکدا کە تۆ لەم ولاتەدا نیشتەجیی، ئەم دوو واتایە لەگەڵ ڕەوتی ئایەتەکاندا، لەگەڵ ئەم سووڕەتە موبارەکەدا گونجاون، بەلام مانایەکی دیکە: ﴿وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَاءِ﴾ تۆ لەم ولاتەدا بوۆت ھەلال کراوە، کە ھەندیک لە زانیان گوتووایە: ئەمە ھەوالدانیکە بە داھاتوو و ئیجازیکى میژوووییە، یانی: ئیستا ئەوان تۆیان ھەلال کردووە لەم ولاتەدا، بەلام کاتیک دى ئەم ولاتە بوۆ تۆ ڕەوا دەبى، ھەرچی تیدا بکەى، و لەکاتی ئازادکردنی مەککە لە سالى ھەشتەمی کوچییدا.

ئەم مانایە-بەپرای بەندە- زۆر ڕی تیناچى و بەگونجاوى نازانم و، دوو مانایەکی پیشوووتر راستر و گونجاوترن.

أ- تۆش لەم ولاتەدا نیشتەجیی.

ب- لەم ولاتەدا ئازاردانی تۆ ڕەوا کراوە، لە لایەن ھاوبەش بوۆ خوا دانەرەکانەو.

﴿وَالِدٌ وَمَوْلَدٌ﴾، ئەمانەش سویتدی دووھم و سییەم: سویتد بە باب و، بەوہی لى بوو، سویتد بە باب و بە ڕۆلە.

ئایا ئەو بابە مەبەست پێی کێیەو ئەوہی ئیشیوو، کێیە؟

ھەندیک لە زانیان دەلین: (والد ومولد) مەبەست پێیان ئادەمەو ھەرچی لە ئادەم بوو.

بەلام ھەندیک گوتووایە: (والد) مەبەست پێی (إبراهيم)ەو، ﴿وَمَوْلَدٌ﴾ مەبەست پێی ئیسماعیلە، چونکە (ئىبراهيم) و (ئىسماعيل) ئەم ولاتەیان ئاوەدان

کردۆتهوهو، کهعبهیان لهویدا بنیات ناوهو، دواى ئاوهدانى لى پەیدا بوو، ئیبراھیم عليه السلام ھاجەرو ئیسماعیلی کوڤى لهوئى دانان، دواى ھۆزى جوڤھوم ھاتن و لهوئى نیشتهجى بوون، ئنجا ئیسماعیل ھاوسەرگىرى لىکردن و زمانى ئەوان فێر بوو، لەهوەهش کۆمەلى سێھەمى عەرەب پەیدا بوون، که پێیان دەگوێرێ: (العَرَبُ الْمُسْتَعْرَبَةُ)، عەرەبە بە عەرەبکراوهکان، لە ئەسڵدا عەرەب نەبوون، بەلام بوون بە عەرەب.

مێژوو زانان گوتووینە: گەلى عەرەب سى کۆمەلى سەرەکیى بوون:

١- کۆمەلى یەکمەمى عەرەب: (العَرَبُ الْبَائِدَةُ) عەرەبە فەوتاوەکان، وەك ھۆزى (عاد و ٴمود) و ئەوانى دیکە، که کتیبە مێژووییەکان باسیان کردوون، بەلام ئەو دووانە لە قورئاندا ناویان ھاتو.

٢- کۆمەلى دووھەم: (العَرَبُ الْعَارِبَةُ)، عەرەبە ئەسلییەکان، که عەرەبەکانى یەمەن و، عەرەبى (قحطاني)یشیان پى دەگوێرێ.

٣- کۆمەلى سێھەم: (العَرَبُ الْمُسْتَعْرَبَةُ)، عەرەبە بە عەرەبکراوهکان، که عەرەبە عەدناییەکان، یاخود ئیسماعیلییەکان و دەچنەو سەر ئیسماعیل عليه السلام.

ھەندیکیش لە زانایان گوتووینە: ﴿وَالِدِ وَمَا وَلَدَ﴾، واتە: سوێند بە ھەر بابێک و بە ھەر پۆلەیەك، ھەر كەسێك كە لى بوو، بەلام وا پێدەچى زیاتر مەبەست پى ئیبراھیم بى، ﴿وَالِدِ﴾ سوێند بە بابێك، كە ئیبراھیمە (وَمَا وَلَدَ) بەوھش كە لى بوو كە ئیسماعیلە، بە بەلگەى ئەوھى ئەوان ئەم ولاتەیان ئاوهدان کردۆتهوهو، كەعبەیان لهوئى بنیاتناوه.

سوێند بەو سى شتانە: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾، بە دلبایی مروڤمان لە ڤەنج و ناڤەحتى و میحنەتدا ھیناوتە دى، واتە: مروڤ ھەر لە سەرەتاو كە دروست دەبى لە ڤەنج و میحنەت و ناڤەحتى دا دروست دەبى، ھەتا ژيانى كۆتایى پێدى، ھەر لە سەرەتاو لە دوو بەش پێكدى: أ- زیندەوھرى تۆوى (ھەیمەن) تىو ئاوى

بابی، که زیندەوهرێکی بچووکهو به چاو نابیرێ، له ههر دڵۆپیکیدا ملیۆنان ههیه، زانیان ده‌ئین: به مه‌زنده ههر کاتیک که پیاو له‌گه‌ڵ هاوسه‌ریدا جووت ده‌بێ، ئه‌وه‌نده ئاوه‌ی دێ، که تیکرا سانتیمه‌ترێک یان دوو سانتیمه‌تر سیجا (١ سم) یه، ئه‌ندازه‌ی سیسه‌د (٣٠٠) ملیۆن، تاكو پینجسه‌د (٥٠٠) ملیۆن دانه زینده‌وه‌ری تۆویی له‌و ئاوه‌دا هه‌یه، ئنجا یه‌کێک له‌و زینده‌وه‌ره‌ گچکانه ده‌چێ له‌گه‌ڵ زینده‌وه‌ریکی دیکه‌ی گچکه‌ی نێو ئاوی دایکدا که پیتی ده‌گوترێ: هێلکۆکه (بُؤَيْضَة) جووت ده‌بێ، که ئه‌ویش ههر زینده‌وه‌ریکی گچکه‌یه، به‌لام به‌چاو ده‌بینرێ، ئیدی له‌و دوو زینده‌وه‌ره‌، زینده‌وه‌ریکی دیکه‌ پێک دێ، پیتی ده‌گوترێ: تۆویکه (نُطْفَة)، ئنجا ئه‌و (نُطْفَة) یه ده‌گۆردرێ بۆ خوینپاره (عَلَقَة)، دوا‌یی بۆ زارجوو (مُضْغَة)، دوا‌یی قۆناغ به‌ قۆناغ تاكو ده‌بیته‌ کۆرپه‌له‌و، ژیا‌نی نێو مندال‌دان (رحم) ته‌واو ده‌کات به‌ نۆ (٩) مانگ، دوا‌یی له‌ مندال‌دانی دایکی دێته‌ ده‌رێ، ئنجا ههر که له‌ دایک ده‌بێ، ده‌چریکێنێ و که‌ چریکاندی، مانای وایه‌ زیندوو‌یه، چونکه‌ که‌ چریکاندی ده‌رگای هه‌ناسه‌ی ده‌کرێته‌وه‌، ئه‌گه‌رنا له‌ نێو سکی دایکیدا هه‌ناسه‌ نادات، سه‌ره‌تا کۆئه‌ندامی هه‌ناسه‌دانی ده‌که‌وێته‌ کار، ئنجا ئه‌ندامه‌کانی دیکه‌ی ده‌که‌ونه‌ کار، هه‌لبه‌ته‌ دلی له‌وێشدا ههر لێ ده‌دات، به‌لام کۆئه‌ندامی هه‌رسی ده‌که‌وێته‌ کارو کۆئه‌ندامی می‌زی ده‌که‌وێته‌ کار، ئنجا گوێی، دوا‌یی چاوی، هه‌مووی به‌ میانی په‌نج و به‌ میحنه‌ت و زه‌حمه‌تدا دێ، دوا‌یی ده‌فه‌رموێ: ﴿يَحْسَبُ أَنَّ لَّهٗ بِقَدَرٍ عَلَيْهِ اَحَدٌ﴾، ئایا ئه‌و پیتی وایه‌ (مه‌به‌ست پیتی مرو‌قی بێ‌روایه‌) که‌س پیتی ناویرێ و توانای به‌ سه‌ریدا ناشکێ، نازانی له‌ چیه‌وه‌ هاته‌و؟ مرو‌ف ئه‌گه‌ر ته‌ماشای راپ‌ردوو‌ی خۆی بکات، سه‌ری سو‌پ‌ده‌می‌نێ! له‌ کوی‌وه‌ هاته‌و؟ له‌ زینده‌وه‌ریکی گچکه‌ که‌ به‌ چاو نابیرێ و، نۆ (٩) مانگان له‌ نێو هه‌وزێکی خویندا‌بووه‌ له‌ مندال‌دانی دایک دا، ئنجا قۆناغ به‌ قۆناغ، گه‌شه‌ی کردوه‌و له‌ر‌پ‌ی نێوکه‌وه‌ کۆرپه‌له‌ خواردنی بۆ ده‌چێ و، له‌ جه‌سته‌ی دایکی ده‌خوات، هه‌تا له‌ دایک ده‌بێ، که‌ له‌ دایک بوو، ئنجا ر‌پ‌ی نێوکی ده‌ب‌رن و، خوا دوو ر‌پ‌ی دیکه‌ی بۆ کردوونه‌وه‌، که‌ بریتین له‌ هه‌ردوو مه‌مکی

دایکی، دواپی که قۇناغی شیر خواردنیشی بەسەر دەچی، ئنجا خواپی و دوو (۳۲) ددانى بۇ دەپویتی.

کەواتە: ئەى مروّف! تۆ قۇناغ بەقۇناغ ھاتووی و، خواى میهرەبان پۆژ بەپۆژ کەرەمى خووی لەگەڵ تۆدا زیاد کردو، لە دنیاو کە دنیاش بە جى دىلى، دەچىە قۇناغى بەرزەخەو، لەویش خوا کەرەمى خویت بۆ زیاد دەکات و، ھەر بەرەو زیادى و فراوانى دەچى.

ئەبوو ھامیدى غەززالى (پەرھەمەتى خواى لىبى)، دەلى: منداڵدانى دایک چەندە لەچاو ژيانى دنیا، ژيانى دنیا لەچاو قۇناغى بەرزەخ ئەوئەندە، قۇناغى بەرزەخیش لەچاو قیامەت، ئەوئەندە، ئیمە پۆژ بە پۆژ بەرەو فراوانى دەچىن!

﴿يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا﴾ مروّف (مروّفى بىپروا)، دەلى: مالىكى زۆرو زەوئەندو لەسەر يەك کەلەكە بووم، خەرچ کردو، ﴿أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ﴾ ئایا پى وایە کەس نەبىنیو؟ کەس نەبىنیو کە ئەو مروّفە دنیا پەرستە، مالى و سامانەکە لەچیدا خەرچ کردو، لە تاوان و خراپە و تىکدان دا خەرچى کردو، ھەرۆھە ئایا کەس نەبىنیو، ئەو مالى چۆن کۆ کردۆتەو؟

ئنجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الْكَافِرُ﴾ چوار لە نىعمەتە سەرەکیەکانى خووی دەخاتە بەرچاوى ئەو مروّفەو، ھەر مروّفىکى دیکەش: ﴿أَلَمْ تَجْعَلْ لَكَ عَيْنَيْنِ﴾ ئایا دوو چاومان بۆ نەرەخساندوون^(۱)، ﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ ھەرۆھە ئایا زمانىکمان بۆ نەرەخساندوون کە وپراى شت پىخواردن قەشى پىدەکەن؟! شارەزایانى زمانەکان^(۲) (لغات) دەلىن: ئىستازىکەى چوار ھەزار (۴۰۰۰) زمان لە دنیاو ھەيە کە

(۱) لە مەسەلە گرنگەکاندا کورتە باسک لە بارەى چاوەوە دەکەین، کە چۆن زانستى سەردەم ئەو نەبىنیانەى لە چاودا ھەن، ھەندىکیان دەرخستوون.

(۲) لە کوردی دا زمان بۆ زمانى گۆشتىین و زمانى قەسەکردنىش بەکاردا، بەلام لە عەرەبی دا: (لسان) زمانى گۆشتىین و، (لغة) زمانى پىدوان، ھەرچەندە لە قورئان دا بۆ ھەردووکیان (لسان) بەکارھاتو.

مرۆفەکان، قسەیان پێدەکەن، کە یەکیکیان زمانی کوردییەو، زمانی کوردییەش بۆ خۆی چەند زارو لەهەجەیهکی هەن: لەهەجە ی گۆران، لەهەجە ی بادینی و کرمانجی و، لەهەجە ی (سۆزانی) و، لەهەجە ی هەورامیی، ئنجا لەهەجە ی لەک و لوور، چەندان زار هەن، هەموویان هەر یەک زمانن، کە زمانی کوردییە، ئنجا زمانی عەرەبیی، زمانی ئینگلیزیی، زمانی ئیسپانیی، زمانی ئەلمانیی، زمانەکانی پۆژەهلای ناسیا: هیندی و چینی و مالنزی و... هتد، هەر بەو تاکە زمانە، ئەو هەموو زمانانە گۆ دەکری، ﴿وَشَفَّيْتُ﴾ هەروەها دوو لێویشمان بۆ خوڵقاندوون و، بە هۆی دوو لێوەکانەو نەبێ، مرۆف قسە ی بۆ ناکرێ، بەلکو ئەگەر لێوی تووشی نازاریک و دەردێک ببێ، قسە ی بۆ ناکرێ، ﴿وَهَدَيْتُهُ الْجَدِينَ﴾ هەروەها دوو پێوەکانیشمان پێشانداون، (واتە: پێی راست و پێی چەوت)، مەبەست لە پێشانداویش ئەوەیە کە خوا ﷻ لە عەقل و هۆشی مرۆفداو، لە ناخ و زگماگی مرۆفدا وای کردو، مرۆف هەست بە راست و چەوت بکات، هەست بە حەلال و حەرام بکات، هەست بە چاک و خراپ بکات، بەلام بێگومان ئەو هیدایەتە تێرو تەواوێ بە تەواویی مرۆف راست و چەوتی بۆ لێک جیا ببنەو، تەنیا لە پێی وەحییەو دی و لە وەحییەو سەرچاو دەگرێ، ئایا هەموو ئەوانەمان بۆ نەکردوون؟

﴿فَلَا أَقْنَمُ الْعَقَبَةَ﴾، کەچی (ئەو مرۆفە) ئەو دەروو سەختەکی نەپریو، نەچۆتە ئێو دەرووی سەختەو.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾، چ شتێک بە توێ زاناندو دەرووی سەخت چییە؟ ﴿فَكَرَبَهُ﴾ نازا کردنی کۆیلەیهکە، ﴿أَوْ اطْعَمْتُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾، یاخود خواردن پێدانە لە پۆژیکی خاوەن برسییتی، ئەو خواردن پێدانە بەکێ؟ ﴿بِمَاذَا مَقْرَبَهُ﴾، بە هەتیویکی خاوەن خزمایهتی، ﴿أَوْ مَسَّ كِنَاذًا مَّرَّةً﴾، یاخود نەداریکی خاوەن گل و خۆل، کە هیچ شتێکی نیەو بە گلەو نووساو لە هەژاری و نەدارییدا، ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، دوا یی لەوانەش بێ کە بروایان هێناو، بروایان هێناو بە هەموو ئەو شتانە ی پێویستە بروایان پێ

بەپێری، ﴿وَوَاصُوا بِالصَّيْرِ وَوَاصُوا بِالْمَرْحَمَةِ﴾، یەكدییش پراسپێرن و نامۆزگاریی یەكدی بكەن بە خۆپراگریی و، یەكدییش پراسپێرن بە بەزەیی نواندن.

﴿أُولَئِكَ أَحَبُّ إِلَيْنَا﴾، ئا ئەوانە هاوئەلانی لای راستن، یاخود هاوئەلانی خێرو خوشیین، ﴿إِلَيْنَا﴾، هەم بە مانای (پێن) دێ، لای راست، هەم بە مانای (پێن) دێ، واتە: خێرو خوشیی و پیت و پێزو بەرەكەت.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾، ئەوانەش كە بە نیشانەکانی ئیمە بیپروا بوون، نیشانەکانی ئیمە (آیاتنا) هەم رسته‌كانی قورئان دەگرتەوه، كە بە پیتی رەوتی ئەم ئایەتە زياتر ئایەتەكانی قورئان دەگرتەوه، هەم دیاردەو دیمەنەكانی كە خوا لە دەورووبەرو گەردووندا خولقاندوونی، هەم ئەو موعجیزانەی بە پیغەمبەرانەی داو، ئەوانەیی بە نیشانەکانی ئیمە بە هەموو جووڕەکانیانەوه بیپروان، ﴿هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾، ئا ئەوانە هاوئەلانی لای چەپەن، ﴿الْمَشْأَمَةِ﴾ ش هەم بە مانای: چەپ (شمال) دێ، هەم بە مانای (شووم) یش دێ، واتە: نەگەتیی و بێ خێری، یانی: هاوئەلانی نەگەتیین، شتێك هەیانبێ و لەگەڵیان بێ، بریتیه لە نەگەتیی و بێخێری، ﴿عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ﴾ (لە پۆژی دواییدا) ئاگرێکی داخراویان بە سەرەوهی، واتە: ئاگرێك كە دەرگاكانییان بەسەردا گالە دراون، وەك لە سوورەتی (الهمزة) دا دەفەرموێ:

﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤَصَّدَةٌ ۖ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝٩﴾

واتە: ئاگرەكە بەسەریاندا داخراوه، لە تێو كۆلەگەو لوولە درێژكراوەكان دا.

كەواتە: ئەوانەیی بیپروان بە ئایەتەكانی خوا پەرەردگار، ئا ئەو سەرەنجامیانەو، ئەوانی دیکەش كە خوا ﷻ سیفەتەكانی ژماردن و، دەبێ خۆیان بەو سیفەتەنە برازێنەوه، ئنجا شایستەیی ئەو دەبن. بە دەستی راستیان نامەیی کردەوه‌كانیان بدرێتەوه، بە بەزەیی و بەخششی خوا میهرەبان بگەن لە پۆژی دواییدا.

خوا بەبەزەیی و بەخششی بێ سنووری خۆی لەو كەسانەمان بگێڕێ.

مهسه له گرنه گان

مهسه له ی به کم:

سویند خواردنی خوا ﷻ به شاری مه ککه و دهوروبه ری، له حالیکدا نازاردانی موحه ممد ﷻ تیدا په و کراوه له لایه نی بیروایه کانه وه و، سویند خواردنی به باب و به وه ی لیبووه، که خوا مروقی له په نچ و زه همه تی دا دروست کرده، که چی بابای بیروا پی وایه که س توانای به سه ریدا ناشکی، ده لی: مالی زورو که له که بووم سه رف کرده، نایا پی وایه که س نه بیووه؟!:

خوا ده فهرموئ: ﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ ١ ﴿وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ ٢ ﴿وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ﴾ ٣ ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ ٤ ﴿أَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَغْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾ ٥ ﴿يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا لُبَدًا﴾ ٦ ﴿أَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ﴾ ٧ ﴿

شیکردنه وه ی هم نایه تانه، له هوت بره دا:

١- ﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾، وایه (که ده لین) سویند ده خوم به م ولاته، پیشریش گوتمان: ﴿لَا﴾ لیړه دا بو لبردنی شتیکه، که به سه لیه وه به په وتی نایه ته کان ده زانری، یان په یوه ندی به لبردنی شتیکه وه هیه، که له رابردودا هاوبه ش بو خوا دانه رکان بوویانه، واته: وایه وه ک بیوه ده لین، که موحه ممد پیغه مبه ری خوا نه بی، یاخود: وایه وه ک بیوه ده لین، نه وه ی ده لی، که قورنانه، هه لیه ستی، یان: وایه وه ک بیوه ده لین، زیندو کرانه وه نه بی، هه تا کوتای، هه موو نهو شتانه ی بیروایه کان گوتوویان.

﴿أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾، سویند ده خوم به م ولاته، (الطبري)، گوتوویه تی: ﴿أُقْسِمُ يَا مُحَمَّدُ بِهَذَا الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَهُوَ مَكَّةُ﴾، نه ی موحه ممد! سویند ده خوم به م ولاته، هه موو شت تیدا قه ده غه کراوه، که بریتیه له مه ککه.

(٢) - ﴿وَأَنْتَ حَلَّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾، له حالیکدا تۆرەواکراوی (نازاردانت پەواکراوه) لەم ولاتەدا، پیشتیش گوتمان: ئەم پستەیه سی واتیان هەڵدەگری:

یەكەم: له حالیکدا که تۆ پەواکراوی لەم ولاتەدا، واتە: نازاردانی تۆو هاوولانت لەلایەن ناحەزانتەوه، بە شتیکی پەواو حەلال دانراوه.

دووهم: له حالیکدا که تۆ لەم ولاتەدا نیشتەجیی.

سێهەم: یاخود له حالیکدا ئەم ولاتە بو تۆ پەوا کراوه چی تیدا دەکە، یانی: ماوہیەکی کەم، سەعاتیک، له کاتی نازادکرانی مەککە له سالی هەشتەمی کوچی دا.

ئەوہی زیاتر بە عەقل و دلەوه دەنووسی:

أ- یان ئەوہیە کە پیغەمبەری خوا ﷺ له ویدا پەواکراوه نازار بدری.

ب- یاخود مەبەست پیتی ئەوہیە له حالیکدا تۆ لەم ولاتەدا نیشتەجیی.

(الطبري)، دەلی: (أَنْتَ فِيهِ حَلَّالٌ تَصْنَعُ فِيهِ مِنْ قَتْلِ مَنْ أَرَدْتَ قَتْلَهُ، وَأَسْرَ مَنْ أَرَدْتَ أَسْرَهُ، مُطِيقٌ ذَلِكَ لَكَ) واتە: تۆ لەم ولاتەدا بو تەواپە هەرچی دەکە، له کوشتنی کەسیک دەتەوی کوشتنیت دەوی، بیکوژی و، کەسیک بەتەوی بەدیلی بگری، بەدیلی دەگری، ئەو شتانە هەموویان بو تۆ پەوان.

(ابن عاشور) یش ئاوی لیکداوہتەوه: (جَعَلَكَ أَهْلُ مَكَّةَ حَلَالًا بِهَذَا الْبَلَدِ الَّذِي يَحْرُمُ أَدَى صَيْدِهِ)، خەلکی مەککە تۆیان لەم ولاتەدا پەوا کردوہ کە ئەزەتت بەدن، له حالیکدا پراکردنی نیچیری ئەم ولاتە، (مەککەو دەورەبەری) قەدەغەیه!

(٣) - ﴿وَاللَّيْلُ وَمَا وَدَّ﴾، سویند بە باب و بەوہی لیتی بووہ.

مانایەکی سی ئەگەری هەن:

١- هەندیک له زانایان گوتوویانە: مەبەست پیتی ئادەم و هەچەکیەتی، سویند بە ئادەم و بەو هەچەیهی له ئادەم بوو، یان ئادەم وایکردوہ پەیدا بین.

۲- مەبەست پىي ئىبراهيم ﷺ و ئىسماعىلى كۆپەتى ﷺ.

يان مەبەست پىي ئىبراهيم و ۋەچەكەيەتى بە گشتى، ھەم ئىسماعىل و ھەم ئىسحاق و كورانى دىكەشى، كە لە پەيمانى كۆندا باسكراون.

۳- مەبەست پىي ھەر بابىك و، ھەر رۆلەيەكە، بەلكو جارى وا ھەيە وشەي: ﴿وَالَّذِي﴾
بۆ بايىش و دايكىش بەكاردەھىترى، بۆيە دەگوترى: ﴿وَالَّذِينَ﴾ يانى: ھەردووك كەس كە
ئەو مندالەيان بوو، كە باب و دايكن.

بەلام ئەوئى زياتر بە عەقلى و دلەو دەنووسى، ئەوئەيە كە مەبەست پىي
ئىبراهيم و ئىسماعىل بى، ياخود ئىبراهيم و ۋەچەكەي بى، بە نىشانەي ئەوئى
باس باسى مەككەيە، ئەو ۋلاتەي ھەموو شتىك تىيدا قەدەغەكراو، ئەو ۋلاتە
و ئەو شارەش ئىبراهيم و ئىسماعىلى كورى بوونە ھۆي ئەوئى بنىات بترى،
بەھۆي دروستكرانى كەعبەو لەو شوئەدا.

ئىجا بەپىي ئەم مانايە، ئەمە جورىكە لە توانجدا نىش لە ھاوبەش بۆ
خوا دانەرەكان، كە لە پىي ئىبراهيم ﷺ لايانداو، ئىبراهيم وەك ھەموو
پىغەمبەرانى خوا، تەنيا خوا پەرست و خوا بەيەكگر (مۇھىد) بوو، ئەوانەش
لاف لى دەدەن كە بە دواي ئىبراهيم دەكەون، كە چى ھاوبەش بۆ خوا دادەنن!

۴- ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾، بە دلىبايى مروفمان لە رەنج و نازەحتىي دا
ھىناوئەتە دى، وشەي: ﴿الْإِنْسَانَ﴾، (ال) ناساندنى لەسەرەو بۆ جىنسە، يانى:
ھەموو مروفكىمان لە نازەحتىي و رەنج و زەحمەتىي دا، خولقاندو، چونكە ئەو
تايبەت نىە بە ھەندىك لە مروفكەكانەو جيا لە ھەندىكيان، بەلكو ھەموو مروفكەكان
وەك يەك، خوا ﷻ بە چەند قوناغىك لە ئىو مندالانى دايكاندا دەيانخولقەنن،
دوايىش لە دايك دەبن و گەشە دەكەن و پىدەگەن، ھەموويان وەك يەك بە پىي
سىستمىك كە خوا ﷻ دايئاو.

٥- ﴿أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدَرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾ ئایا پێی وایه کەس پێی ناوێری، کەس توانای بەسەریدا ناشکی، لە ژێر ڕکێفی کەس دا نیه؟ یاخود: ئایا پێی وایه توانامان بەسەریدا ناشکی، دواى ئەوێ جەستەکی لەبەین دەچێ و دەپووکیتهوهو دەبیتهوه بهخۆل، ناتوانین زیندووی بکەینەوه؟

هەندێک لە زانیان باسی یەک دوو کەسیان کردووە لە مەککە، یەکیک لەوانە: (أَبُو أَشَدَّ الْجُمَحِيِّ) و یەکیکی دیکەش، زۆر بەهێزو بە توانابوون، یەکیان لە سەر پێستی ڕەشە و لاخ ڕاوەستاوهو گوتووێتی: وەرێ ئەو پێستم لەبێ پێ دەربێن، ئنجا کە ڕایانکیشاوه ئەویان پێ لەسەر ئەو پێستە پێ لانه چوووه، پێستەکیان بە دەستەوه هاتووه ئەوێ ژێر پێی ماوێتهوه، ئەوێندە قورس و بەهێزو زەبەلاح بووه، گوتووین: مەبەست پێی ئەو ئێسانەیه!

بەلام ڕای راست هەر ئەوێهه کە وشە: ﴿الْإِنْسَانُ﴾، مەبەست پێی مەروڤه به گشتی، نەك (أَل) ه كە بۆ (عهد) بێ: ئایا مەروڤه كە (أَبُو أَشَدَّ الْجُمَحِيِّ) ه، یاخود مەروڤه كی دیکهیه، پێی وایه کەس پێی ناوێری؟ بەلێ مەروڤه كی واش هەبووه، چەمکی ئایهته كە ئەویش دەگرتەوه، بەلام هەموو مەروڤه كانی دیکەش دەگرتەوه.

ئەم ئایهته موبارەكەى دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾، شێوهى ئەو ئایهته موبارەكەى سوورەتى (التین) ه، كە دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾، مەروڤمان لە باشترین پێكهاته دا هێناوته دى، وهك چۆن لهوێ گشتیه، لێرهش دروستکردنى مەروڤه كان: لە ڕەنج و زەحمەت و ئازەهەتیدا، هەموویان تێیدا وهك یەكن و هەر گشتیه، كە دەشفەرموێ: ﴿أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدَرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾، ئایا پێی وایه كەس توانای بەسەریدا ناشکی؟ چ لە دنیا دا، چ مەبەست ئەوه بێ، توانای بەسەریدا ناشکی كە زیندووی بكاتەوه، دیسان ئەویش هەر گشتیه بۆ هەموو مەروڤه كان.

(٦) ﴿يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأُ﴾ ده لئ: سامانیکی که له که بوو (زۆر) م سه رفکردوه، هه ندیک له زانیان گو تویانه: مه به ست ته وه یی فلانکه سیك له هاو به شدانه ره کان که زۆر مالی خو ی خه رج ده کرد، خو ی پیوه یه هه لده کیشا، بیگومان ته و جو ره که سه ده گریته وه، به لام هه ر که سیکی دیکه ش ده گریته وه که مال و سامانی هه یه، به حه لال و حه رام وه سه ریکی ناوه و که له که و په زمه نده ی کردوه، دوایش هه ر به ویست و خواست و تاره زووی خو ی خه رچی ده کات، بی ته وه ی گو ی بداته سنووره کانی شه ریعته.

بیگومانیش ته مه ته وانه ی له کو مه لگای پیغه مه به ری خوا ﷺ دابوون له مه ککه، له هو زی قوره ییش و جگه له قوره ییش ده یانگریته وه و، ته وانه ی له هه موو کو مه لگاکانی دیکه ش دابوون، تیکرایان ده گریته وه، مادام ته و سیفه ته یان تیدا بووی و تیدا بی.

(٧) ﴿أَحْسِبُ أَنَّ لَم يَرَهُ أَحَدٌ﴾، ئایا پیی وایه هیه که سیك نه بیینیوه (ته و مالی چو ن پهیدا کردوه و چو نیشی خه رج کردوه)؟ هه ردوو پرسیار کردنه کان بو سه ر زه نشتکردن و بو به هه له دانان (للتوبيخ والتخطئة)، واته: ئایا پیی وایه که س توانای به سه ریدا ناشکی؟ ئایا پیی وایه که س نه بیینیوه (ماله که ی چو ن پهیدا کردوه و چو ن سه رف کردوه)؟ وشه ی: ﴿الْإِنْسَنَ﴾، لیته دا گشتیه و (أل) ه که بو جینه سه، به لام جینه سی عورفی، واته: به نسبت ته و کاته وه ی خه لکه که تیکرا هاو به ش بو خوا دانه ر بوون.

له و باره وه ش ته م فه رمایشته ی پیغه مه به ری خوا ﷺ دئین، که ده فه رموی:

لَا تَزُولُ قَدَمًا عَبْدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ، عَنْ عُمْرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ؟ وَعَنْ عِلْمِهِ فِيمَ فَعَلَ؟ وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ، وَفِيمَ أَنْفَقَهُ؟ وَعَنْ جِسْمِهِ فِيمَ أَبْلَاهُ؟ (آخرجه الترمذي: ٢٤١٧، والدارمي: ٥٣٧، وصححه الألباني).

واته: دوو پیی هیه به ننده یه که له روژی قیامه تدا، به ولولادا ناچن، هه تا (له چوار شتان) لئی نه پرسریته وه: ته مه نی له چیدا به پئی کردوه؟ له باره ی زانیاریه که شه وه چه نده کاری پیکردوه؟ له مال و سامانه که شی چو نی کو کردوته وه له چیدا سه رپی کردوه؟ له جهسته که یشی به چی له نیوی بردوه؟

مەسەلە ی دووهم:

خستنه‌پرووی چوار له چاکه‌و نيعمه‌ته‌کانی خوا له ژيانی هه‌ر مَرُوقِيکدا، که بریتين له: هه‌ردوو چاوه‌کانی و زمانی و، هه‌ردوو لیوه‌کانی و، پرسی راست و چه‌وت پيشاندانی:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ لَهُمْ عَيْنَيْنِ﴾ ٨ ﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ ٩ ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ ١٠

شیکردنه‌وی ئهم، ئایه‌تانه، له سێ برگه‌دا:

(١) - ﴿الَّذِينَ لَهُمْ عَيْنَيْنِ﴾، ئایا دوو چاومان بۆ نه‌په‌خساندوون؟ ئه‌و مَرُوقِي ئاوا خۆی هه‌لده‌کێشی به‌ خه‌رجکردنی مāl و سامانیه‌وه، ئایا دوو چاومان بۆ نه‌په‌خساندوون؟ دوو چاو که هه‌موو شتیان پێ ده‌بینی، هه‌رچی به‌ پێکردنی ژيانی دنیای پێویستی پێی بێ، ببینی؟

(٢) - ﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾، هه‌روه‌ها زمانیک و دوو لیویش؟ زمان ئه‌و پارچه‌ گۆشته‌ ماسوولکه‌یییه‌ی به‌ که‌یفی خۆی هه‌لیده‌سوورپێتی و پێی ده‌دوی، هه‌روه‌ها دوو لیویش که جوانیی به‌ ده‌م و چاوی ده‌ده‌ن و، بۆ قسه‌کردنیش به‌کاریان دێتی و، بۆ خواردن به‌کاریان دێتی و هه‌م ده‌روازه‌شن بۆ زاری.

(٣) - ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾، دوو رێه‌کانیشمان پيشان داو، ده‌لێ: (النَّجْدُ: الْأَرْضُ الْمَرْفُوعَةُ ارْتِفَاعًا دُونَ الْجَبَلِ أَيْ: طَرِيقَانِ نَجْدَانِ مُرْتَفِعَانِ)، (نَجْد): به‌ مانای زه‌وییه‌که‌ به‌رز بووپیته‌وه، به‌لام به‌رزیه‌که‌ که‌متر له‌ به‌زری چیا، وه‌ک گردۆلکه‌یه‌ک، دوورپێی به‌رزو دیار، مه‌به‌ستیش پشيان پرسی راست و پرسی چه‌وته.

ئایا ئه‌و پيشاندانه‌ی خوا ﷻ بۆ ئه‌و دوو رێانه‌ چۆنه‌؟

أ- ئه‌و هیدایه‌ته‌ عه‌قڵ ده‌گریته‌وه، که‌ خوا عه‌قڵیکی داوه‌ به‌ مَرُوقِيه‌کان، هه‌موویان له‌ هه‌ندێ شتدا کۆکن: بۆ نه‌هونه‌:

١- هه موو خاوهن عه قَلَيْك ده زانی (٢ + ٢) ده كاته (٤).

٢- هه موو خاوهن عه قَلَيْك ده زانی هه موو له به شێکی ئه هه مووه گه وره تره (الْكُلُّ أَكْبَرُ مِنْ جُزْئِهِ).

٣- هه موو خاوهن عه قَلَيْك ده زانی دوو شتی پێكهوه دژو پێچهوانه له يه كات و شوێندا، پێكهوه كۆنابنده، ناگونجی شتێك هه شبی و نه شبی.

ب- ههروهها وێرای هیدایهتی عه قَل، هیدایهتی دَل و دهروون و ناخ و زگمākīsh ده گرێتهوه، هه موو مرۆفه كان بۆ خوا تێنوون، هه موو مرۆفه كان شه یداو عه ودالی دادگه ریی و پاکیی و چاکیی و جوانیی، خوا هه موو مرۆفه كانی وا خولقاندوه.

ج- ههروهها هیدایهتی پێنج ههسته كانیش ده گرێتهوه، هه موو مرۆفه كان به چاو ده بینن، به گوێ ده بیستن، بۆن ده کهن، تام ده کهن، ده ست له شته كان ده دن.

د- ههروهها هیدایهتی وه حیی و په یامی خواش ده گرێتهوه، ئه وهش ته واوترین جوړی هیدایهت و پێمانی خوا ی پهروه دگارهو، به و هیدایهته، به لگه له سه ر خه لک ته واو ده کری و خه لک بیانوو بر او ده کری.

زانایان له و باره وهش زۆریان قسه کردوه، که ئایا مه به ست له: ﴿النَّجْدَيْنِ﴾ چیه ؟

أ- ئایا مه به ست پێی پێی خوا په رستی و پێچهوانه که یه تی؟

ب- یان مه به ست پێی خواناسیی و پێچهوانه که یه تی؟

ج- یان مه به ست پێی بر اوو بێرواییه.

د- یا خود مه به ست پێی چاکه و خراپه و راست و چهوت و حه لال و حه رامه؟

من وای تێده گه م هه موو یان ده گرێتهوه، واته: خوا سبحانه و تعالی له پێی ئه وه هیزانه وه ی به مرۆفی داو:

۱- ئەو توانا عەقڵییەکی بە مەروڤی داوێ.

۲- ئەو زگمەک و ناخە پاکەکی پێیداوێ.

۳- هەروەها پێنج هەستەکانی.

۴- دواپیش لە ڕۆی وەحییەوێ خوا عز وجل ئیمان و کوفری بۆ خەڵک دیارییکردوون و، خوا بەیەکگرتن و هاوبەشدانان (توحید و شرک)ی بۆ لێک جیاکردوونەوێ و، خەڵال و خەپام و، چاکە و خراپە و راست و چەوت، هەمووی بۆ لێک جیا کردوونەوێ.

شایەنی باسە:

هەندێل لە ڕوونکەرەوانی قورئانیش ﴿التَّجْدِيدُ﴾ یان بەدوو مەمکەکانی دایک لێکداوێتەوێ، چونکە دواي باسی زمان و لێوێکان هاتووە، منیش نالێم ئەو مانایەش گونجاو نییە، بەلام مانایەکی دیکە گونجاو ترو فراوان ترە.

کورتە باسێک دەربارەی

کۆتەندامی بینین و سەرنجدانیکی زمان و لیوێهکان

خوا دەفەرموێ: ﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۚ ۝٨ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۚ ۝٩﴾ واتە: ئایا دوو چاومان بۆ نەڕەخساندوون، زمانێک و دوو لیوێهکان؟ ئیستاش با سەرەتا سەرنجی چاو بدەین^(١)، ئەم باسەش راستەوخۆ لە مەوسووعە: (درەوشاوێی ئیمان و پووجه‌لیی ئیلهاد، لەبەر تیشکی زگماک و عەقل و زانست و وه‌جیی دا) وەرده‌گرم:

١- زمان:

زمان ئەو پارچه‌ گۆشته ماسوولکەییە که خوا سبحانه و تعالی خستووێته نێوان دوو شه‌ویلاگه‌کانی مرقه‌وه‌وه‌ له‌ نێو زاردایه‌، زمان له‌ جووله‌دا زۆر خێراو چالاکه‌، هی وا هه‌یه‌ به‌ خێرای قسه‌ی بۆ ناکرێ و زمانی ته‌په‌، ئەوه‌ هاله‌تیکێ نه‌خۆشیه‌و هاله‌تیکێ ده‌گه‌نه‌، به‌لام به‌ زۆری وایه‌ زمان خێرایه‌، هه‌م بۆ خواردن هه‌لگیرو وه‌لگیرکردن، هه‌م بۆ قسه‌ کردن، ئەو زمانه‌ کویت بوێ له‌وێ ئاماده‌ ده‌بێ بۆ ده‌ربڕینی پێته‌کان، بۆ ئه‌وه‌: ده‌ته‌وێ پیتی (ت) ده‌ربڕی، یه‌کسه‌ر زمان دێته‌ سه‌ر ددانه‌کانی پێشه‌وه‌، یان (ث) و (س) و (ش)، هه‌روه‌ها هه‌ندێک له‌ پێته‌کان به‌ لیوێه‌کان ده‌رده‌بڕین، وه‌ک: (م) و (ف).

به‌لێ زمان وێرایی ئه‌وه‌ی خواردن هه‌لگیرو وه‌رگیر ده‌کات و، به‌بێ زمان ئینسان خواردنی بۆ قووت ناچێ، هه‌روه‌ها زمان پێته‌کانیش و ده‌نگه‌کانیش ده‌رده‌چوێن، ئنجا له‌ نێو زارو زماندا لیکێک هه‌یه‌و به‌گوێره‌ی پێویست دێته‌ده‌ری، تاکو ئەو پارووه‌ سه‌رو به‌ر بکری و بجووړی و بگونجی قووت بدری.

(١) بڕوانه‌: مەوسووعە‌ی ئیمان و ئیلهاد، به‌رگی یه‌که‌م، لاپه‌ڕه‌: ٤٤٢ - ٤٤٩، چاپی دووهم: ٢٠٢٠ ز - ١٤٤١ هـ.

دوو لیوہ کان:

خوای زاناو کارزان دوو لیویشی بۆ مروۆف خولقاندوون، که ههم جوانیی به دەم و چاوی مروۆف دەدەن، بیهێنە بەرچاوی خۆت کەسێک دەم و چاوی بسووتی و لیوہ کانێ هەلقراچا بن و نەما بن، چەند دیمەنێکی سەیری هەیه، ددانەکانی پێشەوہ هەموویان لە دەروەن، بەلام ئەو دوو لیوانە جوانیی بە دەم و چاوە دەدەن، هەر کاتیەک مروۆف ویستی دوو لیوہ کانێ دادەخات، ماسوولکەکانی دوو لیوہ کان لاسیتیکی و بازنەیین، مروۆف دەتوانی دەمی بکاتەوہو، ئەگەر بیهوی پاروویەک قووت بدات و دەتوانی دەمی بێنیتەوہ یەک، هەروەها ئەو دوو لیوانە زۆریش یارمەتییدەرن بۆ قسە کردن، ژمارەیک لە پیت و دەنگەکان بە لیوہ کان دەردەهێژن، وێرای ئەوہش دوو لیوہ کان و زمان و زار و ددانەکان و مەلشوو، لەگەڵ گەروو، ئەو دەروازەین کە هەر شتێک مروۆف بیهوی بیخاتە ئێو جەستەبەوہ، دەبی لەوێوہ بچی، خواردن بێ، شلەمەنی بێ، هەوا بێ، بەلام هەوا بەشیکی لە لووتەوہ دەچی و دوایش هەر دەچیتەوہ ئەو پێگایە خواردن و خواردنەوہی پێدا دەچی، بۆیەش خوا ﷻ زمانە بچکۆلەیی داناوہ لە ئێوان دوو بۆرپی و دەروازەکەیی کە بۆ کۆنەندامی هەرس و، کۆنەندامی هەناسە دەچن، لەوێ هەر کاتیەک مروۆف خواردن و خواردنە بخوات، ئەو زمانە بچکۆلەییە بۆری لای هەناسە دەگرێ، تاکو ئەو خواردنەوہو خواردنە نەچیتە شوینی هەناسەدانەوہ، هەرکاتیەک مروۆف بە پەلە پەل شتێک بخوات و، حالەتێکی نااسایی بێ و، هەندیک لە خواردن بچیتە ئێو بۆری کۆنەندامی هەناسەدانەوہ، هەر دەکۆکیت تاکو دیتە دەر، چونکە چۆتە شوینیکەوہ هی خۆی نیە.

کەواتە: خوا ﷻ کە دەفەرموی: ﴿أَلَمْ جَعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝٨﴾ و لِسَانًا وَشَفْهَتَيْنِ ۝٩ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝١٠، واتە: ئایا دوو چاومان بۆ (مروۆف) نەپەرەخساندوون؟ هەروەها زمانێک و دوو لیو؟ دوو پێهەکانیشمان پێشان نەداون؟ مروۆف دەبی ئاوا سەرنج بدات و لێی ورد بیتەوہو لێی بکۆلێتەوہ، تێستاش زانست کە بەرەو پێشەوہ چوو، زۆر یارمەتییدەری ئینسانی مسوڵمانە، تاکو زیاتر بتوانی ئەو فەرمانانەیی خوای پەرورەدگار جێبەجێ بکات.

مەسەلە ی سێهەم:

سەر زەنشتکردنی خوا بۆ مرووف کە دەرووی سەختی نەبرپوه، کە ئازادکردنی کۆیلە و تێرکردنی برسێیه، پاشان بپرواهینان و یه کدی پاسپاردنه به خۆپاگری و به زهیی نواندن، تاكو سهرههجام ئه و جووره مروفانه بینه هاوه لانی راسته:

خوا دهفه رموی: ﴿فَلَا أَقْنَحُمُ الْعَقَبَةَ ۝۱۱﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝۱۲﴾ فَكُ رَقَبَةً ۝۱۳﴾ أَوْ
إِطْعَمْتُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبٍ ۝۱۴﴾ يَتِمَّ ذَا مَقْرَبَةٍ ۝۱۵﴾ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبٍ ۝۱۶﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝۱۷﴾ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝۱۸﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له ده برگه دا:

دوای ئایه تهکانی پێشی کە خوا ﷻ باسی جوړیک له مرووفی بپروای خۆه لکیش به مال و سامان خه رجکه ره وهی کردو، چوار له نیعمه تهکانی خوی خسته وه یادی: هه ردوو چاوهکانی و، زمان و، دوو لیوهکانی و، دوو پێی راست و چهوت پێشاندانی، ئنجا دهفه رموی:

(۱) - ﴿فَلَا أَقْنَحُمُ الْعَقَبَةَ﴾، که چی ئه و دەرووی سەختی نەبرپوه.

(ف) ی سەر (لا)، بۆ لقی لیکردنه وه (تفریع) یه، له سەر رسته ی: ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾ واته: تێمه دوو رێیه کا ئه مان پێشان داو، به لām ئه و پێی راستی نه گرتو، یانی: ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾، به لām ئه و: ﴿فَلَا أَقْنَحُمُ الْعَقَبَةَ﴾، دهرووه سه خته که ی نەبرپوه، که پێی راست بگرێ، یاخود لقی لیکردنه وه (تفریع) یه، له سەر رسته ی: ﴿أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ﴾ واته: ﴿هَلَا أَهْلَكَ مَا لَكَ فِي الْخَيْرِ لَا فِي الْخَمْرِ وَالشَّرِّ﴾، ده بوایه مال و سامانه که ی له چاکه دا سه رف کردبایه، نه ک له شه راپ خوری و تاوان و خراپه دا.

(الإقْتِحَام: تَوَسُّطُ الشَّدَّةِ الْمُخِيفَةِ)، (إقْتِحَام: بریتیه له چوونه نێوه راستی شتیکی مه ترسییداره وه، به کوردیی ده لێن: خو پێدادان و خو تێپا کردن.

(عَقَبَة: طَرِيقٌ وَعَرَّ فِي الْجَبَلِ) (عَقَبَة): رَیْه کی عاسِیَّه له چِیادا، (عَقَبَة) به کوردیی ده بیتهوه: ده رووی سه خت، که مروّف به نهیا نه بی ناتوانی پَییدا بپروا، خوا ﷻ لیره ده فهرموئ: نهو که سه ده رووی سه ختی نه بریوهو، نه چۆنه نیو نهو ده رووه سه ختهوه، تاکو بییری.

(٢) - ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾، چ شتیک به توئی زاناندوه نهو ده رووه سه خته چیه؟

نجا خوا ﷻ روونی ده کاتهوهو ده فهرموئ:

(٣) - ﴿فَكُ رَقَبَةً﴾، نازاد کردنی کۆیلهیه که.

(٤) - ﴿أَوْ اطْعَمْتُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾، یاخود خواردن پیدانه له پوژیکیی خاوهن برسیه تییدا، وشه ی: ﴿فَكُ رَقَبَةً﴾، نازاد کردنی گهردنتیک، یانی: کۆیلهیه که، که خویندراییشه تهوه: (فَكُ رَقَبَةً)، که سیک که کۆیلهیه کی نازاد کردوه، ههروهه: ﴿اطْعَمْتُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ﴾ خویندراییشه تهوه: (أَوْ اطْعَمْتُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ)، خواردنی داوه له پوژیکیی خاوهن برسییی دا، (فَكُ): بریتیه له وهگرتنی شتیک له دهستی که سیک که بوخوی گریداوهو له لای خوی هیشتوویه تهوه، ههروهه وشه ی (فَكُ) تهسلّی واتایه که ی پرزگارکردن و دهر بازکردنه. (رَقَبَة) یش به مانای گهردن دی، به لام لیره دا به مانای کۆی جهسته ی مروّفهو، زیاتر بو کۆیلان به کارهاتهوه.

نجا ئایا نهو که سه نهو خواردنه ی له پوژیکیی برسیه تی و قات و قری و گرائییدا، به کن داوه؟!

(٥) - ﴿بَيْنَمَا ذَا مَقَرَبَةٍ﴾، هه تیویکی خاوهن نیزیکی و خزمایه تی.

(٦) - ﴿أَوْ مَسْكِنًا ذَا مَقَرَبَةٍ﴾، یان نه داریکیی خاوهن گل و خوّل.

نهو دوو جوړه که سه له هه موو که س ئاتا جترن: هه تیویک که خاوهن خزمایه تی بی و، نه داریک که خاوهن گل و خوّل بی، یانی: جگه له گل هیهی دیکه ی نه بی و که وتبیته سه رهو ی.

﴿ذَا مَرَبٍ﴾، يانی: (ذَا حَاجَةٍ)، ثایا له چیه وه هاتوه؟ ده گوتری: (تَرَبَّ أَيْ: نَامَ عَلَى التُّرَابِ)، له سر گل و خوّل نووست، واته: که سیک که هیچ شتیکی به دهسته وه نه ماوه.

(يَتِيم) یش (الشَّخْصَ الَّذِي لَيْسَ لَهُ أَبٌ وَهُوَ دُونَ الْبُلُوغِ)، که سیک بابی نه مابن و خوشی بالغ نه بووی، ﴿يَلِمًا ذَا مَقَرَّةٍ﴾، (المَقَرَّةُ: قَرَابَةُ النَّسَبِ)، یانی: نیزیکی ره چه له که و خزمایه تی.

(٧) - ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، تنجا له و که سانهش بی که پروایان هیناوه، ﴿ثُمَّ﴾، لیره دا بو به دواى یه کداهاتنی ریزبه ندیه، واته: پروای هیناوه به پاداشتی چاکى نه و کرده وه چاکانه، نه گهرنا پیتشی ده بی پروا به خواو به پایه کانی دیکه ی ثیمان هه بی، تنجا نه و ثیمانه مروّف پال پتوه ده نی بو هاوکاریکردنی هه تیوو هه ژارو نه دار.

که واته: ﴿ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾، نه گهر ﴿ثُمَّ﴾ بو ریزبه ندیی به دواى یه کداهاتن، بی، یانی: له و که سانهش بی که پروای هه یه به پاداشتی چاکى نه و کرده وانه، به لام نه گهر: ﴿كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ مه به ست نه وه بی نه وانه ی پروایان هیناوه به خوا و به پروژی دواى و، پایه کانی دیکه ی ثیمان، نه و کاته ﴿ثُمَّ﴾ بو ریزبه ندیی باسکردن (لِلتَّيْبِ الذَّكْرِي)، نه که ریزبه ندیی پله پله یی (التَّيْبِ الرِّبِّي)، چونکه پروا به خواو به پروژی دواى و به کتیبه کانی خواو و به فریشته کان و به پیغهمبه ران، له دواى هاوکاریکردنی هه تیوو هه ژارو نه داره وه نایهت، به لکو له پتشیانه وه دئ، به لام له باسکردندا خراوته ته دواوه، هه روه که له سووره تی (آل عمران) یشدا خواى به رزو مه زن ده فهرموی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾، واته: تئوه باشتترین کؤمه لن بو مروّفایه تی پیداکراون، فهرمان به په سند ده که ن و ری له ناپه سند ده گرن و، پروا به خوا دینن، بیگومان پروا به خوا هینانه، مروّف پال پتوه ده نی، فهرمان به چاکه بکات و ری له خراپه بگری، به لام له وی له رووی باسکردنه وه خراوته دوايه، بوچی؟

تاكو بزانرۆ بپروا به خوا هێنان كاتيك به پراستی به ئیمان له قهڵهم دهدرۆ، كه خاوه نهكهى وا لى بكات، له گهڵ چاكه دابى و درۆ خراپه بى و، ههول بدات پهسند بچه سپێنى و ناپهسند ریشه كێش بكات، كۆمه لگاوه دهووبه رى خۆى لى بزار بكات.

(٨) - ﴿وَوَاصُوا بِالصَّبْرِ﴾، (ههروهها نهو كهسانه لهوانهش بن كه) يهكدى راده سپێرن به خۆپاگرى، (تواصى بالصبر)، واته: يهكدى پاسپاردن و ئامۆژگارى يهكدى كردن، رێنمايى يهكدى كردن، هاندانى يهكدى بۆ خۆپاگرى.

(٩) - ﴿وَوَاصُوا بِالرَّحْمَةِ﴾، ههروهها يهكدى راده سپێرن و ئامۆژگارى يهكديش دهكهن به بهزهدى نواندن.

خۆپاگرى و بهزهدى نواندن، دوو سيفهتى زۆر مهزهن، له پهيوهنديه كۆمه لايهتیه كانداو، مرووف بهبى خۆپاگرى پهيوهنديه كۆمه لايهتیه كانى راست بۆ بهرپوه ناچن و، بهبى بهزهدى بێگومان له پهيوهنديه كانى دا وهك پتويست نابى، ئهم دوو سيفهته زۆر گرنگن، بۆيهش خوا ﷻ له دواى ئیمان هه باسى كردوون.

(١٠) - ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْإِيمَانِ﴾، ئا ئهوانه هاوهلانى خپرو چاكهن، ياخود: هاوهلانى لای راستن، ﴿الْإِيمَانِ﴾، دوو واتای هه:

أ- لای راست. ب- خێردارو پێزدار.

(هَمْنَةُ: أ- جَعَلَهُ عَلَىٰ يَمِينِهِ. ب- يَمْنَهُ اللَّهُ يَمْنًا: بَارَكَهُ).

﴿الْإِيمَانِ﴾، يان له (هَمْنَةُ) وه هاتوه، واته: خستیه لای راستى، ياخود (يَمْنَهُ اللَّهُ يَمْنًا، أَيُّ بَارَكَهُ). يانی: خوا پێزی تێخست و بهره كهتدارو خێردارى كرد.

كهواته: ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْإِيمَانِ﴾، یانی: ئهوانه هاوهلانى لای راستن، ياخود: ئهوانه هاوهلانى خپرو چاكهن، به پێچهوانه ی ئهوانى دیکه وه كه هاوهلانى

لای چه پهن، یا خود: هاو ده لانی نه گبه تی و بی خیرین، که خوا ﷺ لیره دا باسی کرده: برینی دهرووی سه خت بریتیه له نازا کردنی کو یله و، خواردن پیدانی نه دار، نه و نه دارهش یان هه تیو یکی خزمه، یا خود نه دار یکی به خاک و خوله و نه نووساوه، له و باره و هه تم دوو فهرموده ده دینین:

۱- فهرموده ی به که م: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ جُدْعَانَ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ يَقْرِئُ الضَّيْفَ، وَيَفُكُ الْعَالِيَّ، وَيَصِلُ الرَّحِمَ، وَيُحْسِنُ الْجَوَارَ، فَأَتَيْتُ عَلَيْهِ، فَهَلْ يَنْفَعُهُ ذَلِكَ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا إِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا قَطُّ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي يَوْمَ الدِّينِ} (أخرجه أحمد: ٢٤٩٣٦، ومسلم: ١١٤، وإبن حبان: ٣٣٠، وأبو يعلى: ٤٢٤).

واته: دایکمان خاتوو عایشه (خوا لئی رازی بی)، ده لئی: گوتم نهی پیغهمبه ری خوا ﷺ! عه بدوللای کو پی جودعان له سه رده می نه فامییدا، پیزی میوانی ده گرت و، دیلی نازاد ده کردو، په یوه ندیی خزمایه تی ده گه یاندو، چاکه کار بوو له گه ل دراوستی دا، به چاکه باسم کرد، ثایا نه وانه هیچ سوودی پنده گه یه نن؟ پیغهمبه ری خوا ﷺ فهرمووی: نه خیر، چونکه نه و پوژیک له پوژان نه یگوتوه: نهی په روه ردگارم! له پوژی سزاو پاداشت دا، له گونا هه که م بیووره! (واته: بو خوی ته نجام نه داو، بو یه پاداشتی نه).

۲- ههر له و باره و هه تم فهرموده یه ش هه یه، که به رواله ت پیچه وانه ی فهرموده که ی پی شییه:

{عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَرَأَيْتَ أَشْيَاءَ كُنْتُ أَتَحَنَّنُ بِهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ مِنْ صَدَقَةٍ، أَوْ عَتَاقَةٍ، وَصَلَةِ رَحِمٍ، فَهَلْ فِيهَا مِنْ أَجْرٍ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَسَلَّمْتَ عَلَى مَا سَلَفَ مِنْ خَيْرٍ} (أخرجه البخاري: ١٣٦٩، ومسلم: ١٢٣).

واته: حه کیمی کو پی حیزام (خوا لئی رازی بی) - دوا ی ته و می مسولمان بووه - ده لئی: گوتم: نهی پیغهمبه ری خوا ﷺ! له سه رده می نه فامییدا هه ندیک کرده و م ده کردن، وه ک خوا په رستی، بو خو له خوا نیزیک خستنه و، له

بهخشین و نازادکردنی کویله و گه یاندنی په یوه ندیی خزمایه تی، نجا نایا هیچ پاداشت هه یه (له و کرده وانه مان دا؟) فهرمووی: کاتیک مسولمان بووی، شتی خیر و چاکه ت پیشخستوه، واته: نه و کرده وانه ی دیکه شت بو حیسان.

نهم دوو فهرمایشته که سیک بهروالته ته ماشایان بکات، ده لی: تیکده گیرین، له فهرمایشتی یه که مدا پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: (إِنَّ جُدْعَانَ) هیچ بههره وهرناگری له کرده ووه کانی، که له سهرده می نه فامییدا کردوونی، به لام له فهرمووده ی دووهدا به هه کیمی کوری حیزام ده فهرمووی: مسولمان بووی و چاکه ت پیشخوخت خستوون، واته: نه و کرده ووه چاکانه شت بو حیسان که له سهرده می نه فامییدا کردوون!

وه لاهه که شی هه نه ویه که هه کیمی کوری حیزام دوا ی نه ووه ی مسولمان بووه، نه ووه ی پرسویه، به لام نه ووه ی دیکه مسولمان نه بووه، نه مه ش وه لامیکی ریکه، چونکه که سیک مسولمان بی، کرده ووه چاکه کانیشی که پیش مسولمان بوونی کردوونی، لیان بههره مند ده بی، به لام که سیک مسولمان نه بی خراپه کافی له سهر حیسان و کرده ووه چاکه کانیشی جیی بو ناگرن، وه ک خوا ﷺ ده فهرمووی: ﴿وَقَدْ مَنَّا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا﴾ (۳۲) الفرقان، پرومان کرده نه و کرده وانه ی کردبوویانن (کرده ووه چاکه کانیان) و کردمانن به توژو گهردی بلاو.

مه سه له ی چواره م و کوتایى:

به لام ببیروایان به ثایه ته کانی خوا، هاوه لانی چه په و ببخیرن و، ناگریکی
قه پات و ده رگا گاله دراویان له سه ره ده بی:

خوا ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۖ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۖ﴾

شیگردنه وهی ئەم دوو ثایه ته، له دوو برگه دا:

(۱) - ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۖ﴾، ئەوانه ش که به نیشانه کانی ئیمه
ببیروابوون، ئەوان هاوه لانی چه په ن، یاخود: هاوه لانی خاوه نی نه گبه تی و ببخیرین.

(۲) - ﴿عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۖ﴾ ناگریکی (ده رگا) داخراویان به سه ره وهیه.

(الطبري) له (قاعدة) وه به ژماره: (۳۷۴۷۷)، هیناویه تی، ده لی: ﴿مُؤَصَّدَةٌ ۖ﴾
(أَي: مُطَبَّقَةٌ أَطْبَقَهَا اللَّهُ عَلَيْهِمْ، فَلَا ضَوْءَ، وَلَا فَرَجَ، وَلَا خُرُوجَ مِنْهَا آخِرَ الْأَبَدِ)، واته:
ئهو ناگره خوا ده رگایه کانی له سه ریان داخستوون و گاله ی داو، پۆشناپی و،
ده روو لی کرانه وه و، لی هاتنه ده ر نیه تاكو هه ره کوتایى.

هه ره وه ها (الطبري) له (الصَّحَاك) وه به ژماره: (۳۷۴۷۸) هیناویه تی، له باره ی
مانای: ﴿عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ۖ﴾ وه، ده لی: (أَي: مُغْلَقَةٌ عَلَيْهِمْ)، ناگره که یان له سه ر
داخراوه، واته: ئەوانه له شوینیکدان، ده رگا کانیان له سه ر داخراو و، له نیو
ئهو شوینه ی تیبیدان، به ناگریش سزا ده درین و ده سووتیزین، خوا په نامان
بدات.

وه ک چۆن: ﴿الْمِئْمَنَةِ ۖ﴾ به مانای لای راست (يمين) دی و، به مانای چاکه و خیر
(يُمْن) ش دی، ﴿الْمَشْأَمَةِ ۖ﴾ ش به هه مان شیوه: به مانای لای چه پ (شمال) دی
و، به مانای نه گبه ت و بئ خیر (شؤم) یش دی.

هەلۆهستەیک لە بەرانبەر

نەهێشتنی ستمی سیاسیی و ئابووری دا

لە کۆتایی تەفسیرکردنی ئەم سوورەتە موبارەکەدا هەلۆهستەیک دەکەین، لە بەرانبەر ئەو شەش ئایەتە موبارەکەدا، کە خوا تێیان دا دەفەرئەوی:

﴿فَلَا أَقْنَحُ الْعَقَبَةَ﴾ ئەو دەروووە سەختەکەی نەپریوە، ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾ چی پێی زاناندووی دەروووە سەختەکە چییە؟ کە هەراکات ئێنسان بری، ئنجا بەرەو بەهەشت دەچی؟ ﴿فَكَرَبَّيْ﴾ ئازادکردنی کۆیلەیکە ﴿أَوْ اطَّعْتُمْ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْبُورٍ﴾ یاخود خواردن پێدان لە پۆژیکێ قات و قری و گرانیید، ﴿بَيْنَمَا ذَا مَقَرَبَةٍ﴾ ١٥ بە هەتیۆیک (منداڵیک کە بەلەخ نەبوو، بابی مردوو) کە خاوەن نزیکایەتییش: ﴿أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبٍ﴾ یاخود نەداریک کە خاوەنی گە و بە خۆلەو نووساو، هێچی نیە، هەلبەتە مانای وانیە کە ئەو خواردن پێدان و مāl بەخشین، تەنیا بۆ ئەو دووانەیک، بەلام یانی: ئەو دووانە لە نیو کۆمەڵگادا لە هەموو توێژەکان ئاتاجترن، بۆیە خوای بەبەزەیی ﴿وَهُكَ دُوو نمونە ی زەقی کە دەبێ هاوکاری بکړین و خواردن پێ بدری و مشووریان لێخوری، هێناوی.

وێک دەبینن: لەم ئایەتەدا خوا ﴿چونە بەهەشت بەهۆی دەرووی سەخت پڕینەو، لە دوو کاردا خولاصە دەکاتەو:

یەکەم: ئازادکردنی کۆیلەیک.

دووهم: خواردن پێدانی کەسیکی ئاتاج، وێک هەتیوو نەدارو هەژار.

کەواتە: لە راستییدا هەلۆدانی مسوڵمانان بۆ ئەوێ مروڤه‌کان سەرەست و ئازاد بن و، کەس بێدەست و ژێر دەست نەبێ و کۆیلەو چەوساو نەبێ، بەلکو

هەر بە ئازادی یمێننهوه، وهك چۆن خوا ﷻ به ئازادی خولقاندوونی، وهك عومهری كورێ خهتتاب خوا لێی پازی بێ، له بۆنهیه كدا به كهسێك دهلێ: كه ستهمی كردوه له هاوڵاتییهكی خویان هەر له بهر ئهوهی مسوڵمان نیه: (مَتَى اسْتَعْبَدْتُمُ النَّاسَ، وَقَدْ وَلَدْتُهُمْ اُمَمًا تَهُمُ اَحْرَارًا؟!؛) له كهیهوه خهلكتان كردۆته كۆیله، كه دایكیان به ئازادی هیناونیه دنیاوه، واته: مرۆقه كان هه موویان به ئازادی له دایك دهبن، كهواته: كه دواپی مرۆقیك، یاخود كۆمه له مرۆقیك، یان نه تهوهیهك ژیر دهست دهكړی و ده چهوسێرتتهوه، ئهوه پێچهوانه ی ئه و حاله ته ئاسایی و سرووشتییه كه خوا له سهری خولقاندوه، كه بریتیه له ئازادی و سه ره به ستیی، بۆیه ش خوای دادگهر ﷻ چوونه به هه شتی به ستۆتهوه به وهوه كه مرۆق ده بێ دهرووی سه خت بېرێ، ئنجا بېرینی دهرووه سه خته كه شی به وه داناوه كه بریتیه له: ئازادکردنی كۆیلهیهك، یهك مرۆقی كۆیله و ژیر دهست، له ژیر دهستی و كۆیلایه تی، دهری بێنی و رزگارو ئازادی بکهی، مانای وایه به هۆی ئه وهوه نیوه ی ئه و دهرووه سه خته ت پرپوهو، نیوه كه ی دیکه شی ئه وهیه كه:

له پۆزێکی برسیه تی و قات و قپی و گرانییدا، خواردن بده ی به و كه سانه ی پێوستیان پێته ی، به تایه ت مندالێکی بێ باب، ههروه ها نه دارێك كه به گل و خۆله وه نووساوه، هپچی نیه.

ئنجا ئه گهر دهرووی سه خته رین، بریتی بێ له ئازاد کردنی كۆیلهیهك، ههروه ها تیرکردنی برسییهك، ئایا ئازادکردنی نه ته وهیهك كه زه بوون و ژیر دهستكراوه، خاوه نی زهوی خۆی نیه، خاوه نی ئیراده ی خۆی و قه واره و ئیداره ی خۆی نیه، خاوه نی چاره نووسی خۆی نیه، ههروه ها ده ربازکردنی میلله تیک و كۆمه لگایهك له برسیه تی و قات و قپی، ده بێ چه ند خیر بێ؟ بێگومان خیرێکی زۆر گه وره یه، بۆیه ش خوا ﷻ کردوویه تی به سه نگی مه حه کی دینداری و ئیمانداریی و مسوڵمانتیی.

لیره دا دەپرسین: بۆچی خوا فەرموویەتی: ﴿فَكُ رَحْمَةً ۚ﴾ (١٣) **أَوْ اِطْعَمُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبٍ** (١٤) **يَتِمًّا ذَا مَقْرَبَةٍ** (١٥) **أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَرْبٍ** (١٦)؟! تاكو بزاین: ئازاد کردنی کۆیلەیه کیش ئەوەندە خێرو پاداشتی هەیە، چ جایی سەدان و هەزاران کۆیلە، هەروەها تێکردنی هەتیوێکی ئاتاج و برسی، هەروەها ئەدارێکی برسیش ئەوەندە خێرو پاداشتی هەیە و هێندە شتێکی گرنگە، چ جایی کۆمەڵە خەڵکێک و کۆمەڵگایەکیە کە تووشی قات و قیری و برستی بێو!

بۆیە پێویستە وەک مسوڵمان و خەڵکی ئیسلام، زۆر هەستیار بێن بەرانبەر بە ئازادیی مرۆڤەکان، هەروەها بەرانبەر بە تیریان، بەرانبەر بە ئەمانیان و بەرانبەر بە نایان، بەرانبەر بەوەی مرۆڤەکان خوا خۆلقاندوونی، کە ئازادو سەربەست بن و، ئازادانە و سەربەستیانە تاقیکردنەوەی بەندایەتی خۆیان بەدەن لەسەر زەوی، هەروەها خوا مرۆڤەکانی خۆلقاندوون و دنیایەتی بۆ پرکردوون لە نازو نەعمەت، تاكو تێر بن و برسی نەبن، چونکە مرۆڤی کۆیلە و مرۆڤی برسی، مسوگەر بێر کردنەوێشی راست و دروست نابێ، بۆیە پێویستە تێمە وەک مسوڵمانان و خەڵکی ئیسلام بزاین، کە دینەکەمان دینی ئازادی و سەربەستیە بۆ هەموو کەس، لیره خوا ﷻ نەیفەرموو: ئەو کۆیلەیهی ئازاد دەکری، مسوڵمانە، یان نامسوڵمانە، پەش، یان سپی، خۆندەواری، یان نەخۆندەواری، کورد، یان عەرەب، یان چ گەلیک، یان چ زمانیک، هەر کەسێک کۆیلە بێ، دەبێ کار بکە ی بۆ ئازادکردنی ئەو کۆیلەیهو، هەرکەسێک برسی بێ، دەبێ کار بکە ی بۆ تێرکردنی ئەو برسییە.

ئەجا ئەگەر تەماشای بارودۆخی ئێستای دنیاش بکەین، بە ئێ بە فەریمی کۆیلایەتی لە سەدەکانی ئێوەدا نەماوە، بەلام هەر فەریمی و پوالتی، ئەگەر نا لە حەقیقەتدا بە تەبەت ئەگەر تەماشای بارودۆخی مسوڵمانان بکە، هەروەها گەلانی دیکە ژێر دەست، دەبینن زەلیزەکان بە چاوی کۆیلە تەماشایان دەکەن، وەک خەمەتکار تەماشایان دەکەن و، مامەڵەیان لەگەڵدا

دەكەن و، ئەمەش ھالەتتىكى ئاناسايىھە، ھالەتتى ئاسايى و سۈۋىتى ئەۋىيە
 كە مۇۋقەكان ھەموۋىيان ئازادو سەرەست بىن، ھاۋەنى زەۋى و ھاكى خۇيان
 و، بوۋنى خۇيان و، ئىدارەى خۇيان بىن، ئەۋە ھالەتتى ئاسايىھە، ھەروھە نازو
 نىعمەتتى ۋلاتى خۇيان، خۇيان ھاۋەنى بىن، نەك زىھىزىك بىن، بە زۆر خۇيىيان
 بەسەر دا بىسەپىنى و، نەۋتەكەيان بە تالان بەرى و، غازەكەيان بە تالان بەرى و،
 خىرو بىرى دىكەيان بە تالان بەرى! ئەۋە ھالەتتىكى پەزىز كراۋە، لە شەرىعەتتى
 خۇاى دادگەر و كارزان داو، مەسۇلمانانىش دەپى بە ئەركى سەرشانى خۇيانى
 بزانن، ئەگەر بىانەۋى دەروۋى سەخت بىرن و سەرگەۋن و بچنە ئىو بەھەشتى
 خۋاۋە، زۆر بەجىددىى خەم و مەشۋور بخۇن لە ئازادکردنى كۆپلەكان و، تىر
 کردنى بىرسىيەكان.

خۇاى پەرۋەردگار لەو كەسانەمان بگىپى كە بەو شىۋەيە دەبن و، ھەموو
 توانايەكانى خۇمان بىخەپنە گەر بۇ جىبەجى کردنى ئەو ئامانچە شەرىعەئەى
 خۇا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ئاۋا گرنگى و بايەخى پىداۋن، لە دوا قەرمایش و پەيامى خۇى دا بۇ
 مۇۋقايەتتى.

لېرەش دا كۆتايى بە تەفسىر کردنى سۈرەتى (البلد)، دىنن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فیسیری سوورہ تی

الشَّمْسُ

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ (٧) ی مانگی (ذی الحِجَّة)، واتە: مانگی (١٢) ی سالی (١٤٤١) ی کۆچی، بەرانبەر (٢٨) ی تەمموز، واتە: مانگی (٧) ی سالی (٢٠٢٠) ی زاینیه، لە شاری دێرینی هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الشَّمْس)، پێناسەو نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە هەوت (٧) بڕگەدا دەخەینە روو:

پێناسەی سوورەتی (الشَّمْس) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە ناوی (سورة الشَّمْس) ه، بەلام بوخاری لە کتێبه ناودارەکی خۆیدا (الجامع الصحيح) بە ناوی سوورەتی (سُورَةُ الشَّمْسِ وَصَحْفَا) هیناویەتی.

دووهم: شوینی دابەزینی:

بەیهك دەنگی زانایان ئەم سوورەتە مەككەییە، لە مەككە دابەزییوه، لەم بارەشەوه ئەم دەقه دێنین.

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الشَّمْسِ وَصَحْفَا مَكَّةَ) ^(١).

(١) ذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدُّرِّ الْمُنْتَوَرِ: ج ٨، ص ٨٢٧، وَنَسَبَهُ لِابْنِ الصَّرِّيسِ وَالتَّحَّاسِ، وَابْنِ مَرْدَوَيْهِ، وَابْنِ بَيْهَقِي وَقَالَ: وَأَخْرَجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ الزُّبَيْرِ مِثْلَهُ، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ٢، ص ٥١٤.

واتە: عەبدوللای کۆری عەباس ﷺ، گوتووێتی: سوورەتی ﴿وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا﴾. لە مەککە دابەزیو.

هەرۆه ها ئێنو موێدەوێ، لە عەبدوللای کۆری زوبەیرەو ﷺ، بەهەمان شیۆ، ئەویش گوتووێتی: {نَزَلَتْ سُورَةُ ﴿وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا﴾ مَكَّةَ}. ئەم سوورەتە لە مەککە دابەزیو.

سێیەم: ریزبەندیی لە موصحف و دابەزین دا:

ریزبەندیی لە (مصحف) دا ژمارە: (٩١) ه، لە (الفاتحة) هەو کە دێین، ئەمە (٩١) یەمین سوورەتە، لە ریزبەندیی هاتنە خواردا (٢٦) هەمین سوورەتە، پیش سوورەتی (البروج) و دواى سوورەتی (القدر)، دابەزیو.

چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانى ئەم سوورەتە:

لە لای زۆربەى زانایان پازدە (١٥)، لە لای ئەهلى مەککە شازدە (١٦) ئایەتن، بەلام زیاتر پازدە کە تەبەنیکراوه.

پنجەم: نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە موبارە کە دوو بابەتی سەرەکیی گرتوونە خۆی:

١- لە ئایەتەکانی: (١ - ١٠)، یازدە (١١) سوێند خواردنی خوا ﷻ لەسەر سەرفرازبوونی بابای تەزکیە کارو، بێمرادی و پەشیمانیی بابای خو بن چلک و چەپەلی گوناھەر.

٢- لە ئایەتەکانی: (١١ - ١٥)، کە دەکاتە (٥) ئایەتی کۆتایی، باسی گەلی سەموود کە لە قسەى پیغەمبەرەکیان صالح ﷺ دەرچوون و سەرنجام خوا سزایەکی توندیان دواى ئەوێ حوشرە کەى صالحیان- کە خوا وەك موعجیزەى كە لە شاخێك، لە تاتە بەردێكى گەورە بۆی دەرھێنا بوون - پەیان کردو^(١) کوشیان، خوا ﷻ سزای دان.

(١) پەیان کرد: چوارپەکیان برین، پەیکردن، پەیکردن: چوار پەل برین.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

لەم سوورەتەدا دوو تاییەتمەندیمان کەوتوووە بەرچاو:

١- سویند خواردنی خوا ﷻ بە یازدە (١١)، یان بەلای کەمەووە بە حەوت (٧) شت، کە زۆرتەری پێژەری سویند خواردنە، ئەوانی دیکە، خوا یان سویندی بە شتێک خواردووە، یان بە دووان، یان سییان، یان بە چواران، یان بە پێنج، هیچ کام لە سوورەتەکانی دیکە سویندەکانیان لە پێنج تینەپەریون، بەلام ئەم سوورەتە دەگونجێ بڵین: خوا سویند بە حەوت (٧) شتان خواردووە، دەشگونجێ بڵین: سویندی بە یازدە (١١) شت خواردووە.

٢- چەند وشەیەک کە تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون:

(جَلَّهَا) واتە: دەریخستووە.

(مَحَّهَا) واتە: پان رایخستووە.

(فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا) واتە: تاوانباریی و پارێزکاریی فێکردووە، شارەزای کردووە.

(خَابَ مَنْ دَسَّهَا) واتە: پەشیمان و بێمرادە ئەو کەسە یە نەفسی خۆی پەنھان کردووە، لە بن چلکی گوناھاندا.

(فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمُ) واتە: خوا ﷻ لەرزاندنیووە، یان تەختی کردن، یە کسانێ کردن لەگەڵ خاکدا.

حەوتەم و کۆتایی: دابەشکردنی ئایەتەکان:

تێمە کوێ پازدە (١٥) ئایەتەکان دەکەینە یەک دەرس، لەبەر ئەوەی هەموویان پێکەووە تیکەلکێشن، هەرچەندە دوو بابەتن، بەلام بابەتی دووهمیشیان هەر تەواوکەری بابەتی یەکەمە.

کەواتە: دینیە سەر بڕگەکانی ئەم دەرسە کە کوێ پازدە (١٥) ئایەتەکە ی ئەم سوورەتە موبارەکە پێکدێنێ.

دەرسى ئەم سوورپەتە

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە ئەم سوورەتە هەمووی یانی: هەر یازدە (١٥) ئایەتەکی دەگریتهوه، ئەو (١٥) ئایەتەش دوو تەوهری سەرەکیین:

یەکەم: لە ئایەتەکانی: (١ - ١٠) دا، خوا ﷻ یازدە (١١) سوێندان دەخوات بە یازدە (١١) شتان، وەلامی سوێندەکەش بریتیه لهوه که مرووف بههوی خو پاک چاککردنهوه سەرفراز دەبێ، بەلام بههوی نهفسی خو پنهانکردن له بن کهمرهو چلکی گوناھاندا، پهشیمان و بهدبهخت و بيمراد دهبێ.

دووهم: لە پینچ ئایەتی کۆتایی دا: ئایەتەکانی: (١١ - ١٥) باسی گەلی سەمووده، که پینغه مبه ره که یان صالح ﷺ بووه و، تیمه له کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (الحجر) دا، باسی گەلی سەموود و پینغه مبه ره که یان (صالح) مان کرد، که دواي تهوهی له قسهی صالح درده چن و، تهو حوشتره ی خوا وهك موعجیزه یه کی تایهت به صالحی داوه و، له بهردیک بو ی دهرهیناوه، که خه لکه که داوایان لیکردوه به لگه یه کیام بو بینیت، وهك کاتی خو ی له به سه رهاته که یدا باس مان کردوه، دواي تهوهی حوشتره که په یی ده کهن، پيشی چوار په له کان ده برن و دواي سه ری ده برن، خوا ﷻ س ی پوژ مۆلەتیان بو داده نی، دواي س ی پوژه که تهو به لا گه وره یان به مل دادی، که بریتی بووه له هه پزنگ و دواتر له رزینه وه یه ک، بریتی بووه، که بههوی هوه هه موویان له گه ل زه ویدا تهخت و یه کسان ده بن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ وَالشَّمْسُ وَضَحَّتْهَا ۱ وَالْقَمَرُ إِذَا لَلَّتْهَا ۲ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّتْهَا ۳ وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَتْهَا ۴
 ۵ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَتْهَا ۵ وَالْأَرْضُ وَمَا خَلَتْهَا ۶ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّيْنَاهَا ۷ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا
 ۸ وَتَقْوَاهَا ۸ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَزَقْنَاهَا ۹ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّيْنَاهَا ۱۰ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا
 ۱۱ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۱۲ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۱۳ فَكَذَّبُوهُ
 ۱۴ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّيْنَاهَا ۱۵ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۱۶

مانای ده قلو ده قی ئایه ته کان

(به ناوی خواى به به زه یی به خشنده . سویند به خورو به تیشه که ی
 ۱ سویند به مانگ، کاتیک به دواى (خوردا) دق ۲ سویند به پوژگار
 کاتیک پوژنى کردوه ۳ سویند به شهوگار کاتیک دایده پوژى ۴ سویند
 به ئاسمان و به وهی بنیاتی ناوه ۵ سویند به زهوی و به وهی رابخستوه و
 لیکى وه دوورخستوه ۶ سویند به نهفس و به وهی ریکبخستوه ۷ ئنجا
 خراپه کاریى و پارێزکاریى فیر کردوه ۸ مسوگهر سه رفرازه که سیك پاكو
 چاکى کردوه ۹ مسوگهریش بيمراده که سیك (له بن که مپه ی گوناها ن دا)
 په نهانی کردوه ۱۰ (گه لی) سه موود به هو ی یاخبوو نیانه وه به درو یان دانا
 ۱۱ کاتیک خراپترین که س به خیرایی ده رچوو (بو پهیکردنی حوشره که) ۱۲
 پیغه مبه ر خواش (صالح) پییگوتن: وریای حوشره که ی خواو ئاو خواردنه وه که ی
 بن! ۱۳ که چی به درو یان داناو په بیان کردو (سه ریان بپى) و په روه ردگاریشیان
 به هو ی گوناها که یانه وه، به لایه کی به سه ردا گشتانن ئنجا ختی کردن،
 له سه ره نجامه که شی ناترسی ۱۴).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(وَحْصَهَا): (الْضُّحَى: إِبْسَاطُ الشَّمْسِ وَامْتِدَادُ النَّهَارِ، وَسَمِّيَ الْوَقْتُ بِهِ)، (ضُحَى): بریتیه له بـلا‌وبوونه‌وه‌ی تیشکی خۆرو درێژه کێشانی رۆژ، به‌کاتی چێشته‌نگا‌و‌ییش گوتراوه: (ضُحَى).

(جَلَّهَا): (أَصْلُ الْجَلَوِ: الْكَشْفُ الظَّاهِرُ وَالتَّجَلَّى: الظُّهُور)، (جَلَوِ): له ته‌سلدا به مانای ده‌رخستن و ئاشکرا کردنه، (تَجَلَّى)ش به مانای ده‌رکه‌وته‌نه.

(طَحَّهَا): (الطَّحُو كَالْدَحُو وَهُوَ بَسَطُ الشَّيْءِ وَالذَّهَابُ بِهِ)، (طَحُو)، وهك (دَحُو) وایه له واتادا، به‌لام (دَحُو)، به مانای پانرا‌خستن، به‌لام (طَحُو) بریتیه له پاسختن، وێ‌پرای دوور‌خستنه‌وه‌ش.

(سَوَّيَهَا): (تَسْوِيَةُ الشَّيْءِ جَعَلَهُ سَوَاءً)، واته: شتیک رێک بێت، چاک بێت، رێک‌وپێک بێ، وهك خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَسَوَّيْنَاكَ﴾ (٧) ﴿الْإِنْفِطَارَ﴾، (أَيَّ جَعَلَ خَلْقَتَكَ عَلَى مَا اقْتَضَتِ الْحِكْمَةُ)، واته: دروست‌کرانی تۆی وا لیک‌دوه وهك حیکمه‌ت ده‌یخوازی.

(فَأَلَمَهَا): واته: فیری کرد، (الإِلْهَامُ: إِقَاءُ الشَّيْءِ فِي الرُّوعِ وَيَخْتَصُّ ذَلِكَ بِمَا كَانَ مِنْ جِهَةِ اللَّهِ أَوْ جِهَةِ الْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَى)، (الإِلْهَام): بریتیه له خستنه نێو دل و عه‌قل، نه‌و‌یش تابه‌ته به‌وه‌ی له‌لایه‌ن خواوه، یاخود له‌لایه‌ن فیرشته‌کان که له به‌رزین، دی.

(فُجِّرَهَا): (الْفُجْرُ: الشُّقُّ شَقًّا وَاسِعًا)، (فُجِّرَ)، بریتیه له له‌تکردنی شتیک به‌فراوانی، (وَالْفُجُورُ: شَقٌّ سَثْرُ الدِّيَانَةِ)، (فُجُور): بریتیه له له‌تکردنی پۆشاکی دینداری و مسوڵماننیتی و چوونه نێو گونا‌هو تاوانه‌وه.

(حَابُ): (الْحَبِيَّةُ: قَوْثُ الطَّلَبِ)، (خَبِيَّةٌ): بریتیه له بيمرادی، به دواى داده چى له، ده ست بچى.

(دَسَنَهَا): (أَيُّ: دَسَسَهَا فِي الْمَعَاصِي، فَأَبْدَلَ مِنْ إِحْدَى السَّيِّئَاتِ يَاءً مُثْلَ: تَطَنَّتْ أَيْ: تَطَنَّتْ)، (دَسَاهَا)، له نه سلدا، (دَسَسَ) ه بووه، واته: نه فسى خوئى له نيو گوناھاندا په نهان کردو، نجا په کیک له سینه کان کراوه به (ی) وهك: (تَطَنَّتْ)، دواى کراوه به (تَطَنَّتْ)، واته: گومانم برد.

(يَطْعُونَهَا): (طَعُوْتُ، وَطَعَيْتُ، طِعُونًا، وَطَعِيَانًا، وَأَطْعَاهُ كَذَا: حَمَلَهُ عَلَى الطَّغْيَانِ، وَالطَّغْيَانُ تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي الْعُصْيَانِ، (طَعُوْتُ) و، (طَعَيْتُ)، وهك کردارى رابردو هاتوون، (طِعُون) و (طُعِيَان)، وهك چاوگ هر دووکیان هاتوون، (وَأَطْعَاهُ كَذَا حَمَلَهُ عَلَى الطَّغْيَانِ)، واته: وای لیکرد (طُعِيَانِ) ی ببی، (طُعِيَان) چیه؟ (تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي الْعُصْيَانِ)، سنوور به زاندن له سهر پيچیدا.

(أَنْبَعَتْ): (الْإِنْبِعَاثُ: التَّوَجُّهُ وَالْمُضْيُ وَالْبَحْثُ إِثَارَةُ الشَّيْءِ وَتَوَجُّهُهُ)، (إِنْبِعَاثُ): بریتیه له رووکردنه شتیک، رویشتن به رهو شتیک، (بعث): بریتیه له هه لگیرساندن شتیک، ناردن شتیک و ئاراسته کردن به رهو لایهك.

(أَشَقَّهَا): (الشَّقَاوَةُ: خِلَافُ السَّعَادَةِ، وَأَشَقَّهَا، أَيْ أَتْعَسَهَا)، (شَقَاوَةٌ): بېبه ختى، پوژ ره شی، نه گبه تی، پیچه وانه ی (سَعَادَةُ) ه، واته: به خته وه ری، نجا (أَشَقَّهَا أَيْ: أَتْعَسَهَا)، واته: له هه موویان خراپترو نه گبه تر.

(وَسُقِيَهَا): (السَّقْيُ وَالسَّقْيَا: أَنْ يُعْطِيَ مَا يَشْرَبُ)، (سُقِيَا)، هه ردووی نه وه یه نه وه ی ده یخواته وه پی بدری.

(قَدَمَدَمَ عَلَيْهِمَ): (أَيُّ: أَهْلَكَهُمْ، وَقِيلَ: الدَّمْدَمَةُ: حِكَايَةُ صَوْتِ الْهَدَّةِ) (دَمْدَمَ عَلَيْهِمَ) واته: فهواتاندن، گوتراوه: (دَمْدَمَةُ) گپرا نه وه ی ده نگی که وتنه خوارو راشه قپرا نه، گوتراوه: (دَمْدَمَ) (أَيُّ غَضَبٍ)، تووره بوو، (دَمْدَمَ عَلَيْهِمَ أَيْ: طَحَنَهُمَ

(فَسَوَّيْهَا): (جَعَلَهَا سَوِيًّا، سَوَّيْتُ عَلَيْهِ وَبِهِ الْأَرْضُ، أَي هَلَكَ فِيهَا)، (فَسَوَّيْهَا)، چاکیکرد، پَکی کرد، نه وه واتیاه کی، به لَم لیَردها (فَسَوَّيْهَا): واته هه موویانی ته ختکرد، یا خود سه رزه مینه که یان و شاره که یانی ته ختکرد، به رزی و نزمی تیدا نه ما، ده گوتری: (سَوَّيْتُ عَلَيْهِ الْأَرْضُ وَسَوَّيْتُ بِه الْأَرْضُ)، هه ردو وکیان به مانای (هَلَكَ فِيهَا)، که بگوتری: سه ر زه وی له سه ر ته خت کرا، یان سه ر زه وی پی ته خت کرا، له گه ل زه ویدا ته ختکرا، واته: له وی فهوتا.

(عُقْبَاهَا): (العُقْبَى: الْآخِرَةُ)، (عُقْبَى): بهمانای مه‌نزل‌گای کوتایی و گه‌پانه‌وه دئی، کوتایی هەر شتیک و سه‌ره‌نجامی هەر شتیک پیتی ده‌گوتری: (عُقْبَى) (وَالْعُقْبَى الْمَذَلُّ)، جَنَگَره‌وه‌ی کارنک.

که واته: ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾، واته: له سهره نجام و سزای ئه و به لایه ی به سهری هینان (خوای به روه ردگار) بیباک و بی ترس بو.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوایا ئەم سوورەتە موبارەکەدا دەفەر مۆی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، واتە:

١- ئەم قورئانخویندنه بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده دەست پێ دەکەم، نەك بە ناوی هەر کەسێك و هەر شتێکی دی.

٢- ئەم قورئان خویندنه بۆ خوا دەستی پێدەکەم.

٣- ئەم قورئان خویندنه بە پێی بەرنامەی خوا، جێبەجێ دەکەم.

٤- ئەم قورئان خویندنه بە هیزو توانایەك کە خوا بۆی پەخساندووم، ئەنجام دەدەم.

﴿وَالشَّمْسُ وَضَعَهَا﴾، سویند بە خۆرو بە تیشکەکە، ﴿وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا﴾، سویند بە مانگ کە بەدوای دادی، واتە: بە دوای خۆر دادی، مانگ ئەو کاتە سەرەتای مانگە، کاتێک خۆر ئاوا دەبێ، سەرەتای مانگ دەبێ لەو کاتەدا بۆی بگەپێی واتە: مانگی یەك شەو، ئنجا ئەگەر بە یەك شەو دەرنەکەوێ، بە دوو شەو دەردەکەوێ، دوای خۆر ئاوابوون، کەواتە، دوای ئەوێ خۆر ئاوا دەبێ، ئنجا مانگ دەردەکەوێ، ئەو لە پوویەکەو، لە پوویەکی دیکە شەو: مانگ بە دوای خۆر دادی لە تیشکدا، دیارە خۆر تیشکەکە زاتییه وەک دوایی، کورتە باسێک لە بارەى خۆروه دەکەین، بەلام مانگ تیشکەکە و دەستەپێزاه (گشپ) ه، لە خۆروه تیشکی بۆ دی، کەواتە: لە پووی تیشکەو مانگ لە دوای خۆر دی، لە پووی کاتیشەو بە هەمان شێوه: ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا﴾ سویند بە پۆزگار کاتێک کە دەیدرەوشییتەوه، چی دەدرەوشییتەوه؟ پۆزگار زهوی

دەدرەوشیپیتەهە، راناوەکە ی بۆ زەوی دەچیتەهە، هەرچەندە هەندیک گوتویانە: بۆ خۆر دەچیتەهە، بەلام لە راستیدا ئەو خۆرە پۆزگار پەیدا دەکات، نەک پۆزگار بێ خۆر بדרەوشیپیتەهە، بۆیە راناوەکە بۆ زەوی دەچیتەهە هەرچەندە باسی زەوی نەکراوە، بەلام هەموو ئەو شتانەی بەسیاق و سەلیقە دەزانرێ، خوا ی پەرەردگار راناویان بۆ لا دەگیرێتەهە، ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ﴾ سویند بە شەوگاریش کاتیکی دایدەپۆشی، زەوی دادەپۆشی، ﴿وَالسَّمَاءَ وَمَا بَيْنَهَا﴾ سویند بە ئاسمان و بەو کەسە ی کە بنیاتی ناوە، ئەگەر (مَا)، (مَوْصُولَةٌ) بێ، یانی: ﴿وَالسَّمَاءَ وَالَّذِي بَيْنَهَا﴾، سویند بە ئاسمان و سویند بەو کەشەش کە بنیاتی ناوە، بەلام ئەگەر (مَا) لێرەدا (مَصْدَرِيَّة)، چاوگ بێ، یانی: ﴿وَالسَّمَاءَ وَبَنَاءَهَا﴾، سویند بە ئاسمان و سویند بە بنیاتنانی ئاسمانیش، ئاسمان هەموو ئەو ی پێی دەگوترێ: گەردوون و بوونەوهر هەمووی دەگریتەهە، ﴿وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَا﴾ سویند بە زەوی و بەو کەشەش کە زەوی راخستووە، یاخود سویند بە زەوی و بە راخستنی زەویش، بەپان راخست و دوور خستەهە ی زەوی، ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾، سویند بە نەفس، بەو کەسە ی رێکیخستوو، یاخود ئەگەر (مَا) لێرەدا چاووگ، (مَصْدَرِيَّة) بێ، یانی: سویند بە نەفس و بە رێکوپێک کردنەکە ی، بەلام مانای یەکەمیان زیاتر دێتە عەقڵ و زەینەهە، سویند بە نەفس و بە رێکخەری نەفس، ﴿فَأَلَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ هەم تاوانباریی و خراپەکاریی فێر کردووە، هەم پارێزکاریشی فێر کردووە، واتە: خوا نەفسی بەشەری وا خولقاندووە بتوانی خراپەش بکاو چاکەش بکات، چەوتیش بپروا، راستیش بپروا، ئەگەر واش نەبوو بە کەلکی تاقیکردنەو نەدەهات، فریشتەکانی بە کەلکی تاقیکردنەو نایەن، بۆچی؟ چونکە ناتوانن خراپە بکەن، ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ التحريم، هەرەها هەندیک لە دروستکراوەکانی دیکە، ئاژەڵ و پروەک و زیندەوهر و پەرەورو ماددە ی بێ ژیان بە کەلکی تاقیکردنەو نایەن، چونکە خێرو شەریان لە دەست نایەت، بەلام مرووف دەتوانی بەرەو سەر بچێ بەهۆی

تەقۋاۋە و، دەتۋانى بەرەو خوار بېچى، بەھۋى تاۋان و خراپەو لادانەۋە، ئنجا
 ۋەللىمى ئەو سۈيىدانه كە يازدە (۱۱) سۈيىدن، ياخود (۷) سۈيىدن، ئەگەر بلىين:
 خۆرو تيشكەكەي ھەموۋى يەكە و، مانگ كە بەدۋاى دادى ئەۋە دوو، پۈژگار
 كە پۈشنى دەكاتەۋە، ئەۋە سى و، شەۋگار كە دادەپۈشنى واتە: زەۋى دادەپۈشنى
 ئەۋە چوار و، ئاسمان و بىياتنانەكەي، ياخود بىياتنەرەكەي ئەۋە پىنج، و زەۋى
 و پراخەرەكەي لىك دووركەۋتەۋەكەي، ياخود ئەۋە لىكى دوورخستۋەۋە،
 ئەۋە شەش، ئنجا نەفس و ئەۋە پىكوپىكى كردۈە، دەبن بەھەۋت سۈيىدن،
 بەلەم ئەگەر خۆرو تيشكەكەي دوۋان بن، مانگىش ئەۋە سى و، پۈژگار كە زەۋى
 دەردەخا ئەۋە چوار و، شەۋگار كە دايدەپۈشنى ئەۋە سۈيىدى پىنجەم، (۱۱) واتە:
 زەۋى دادەپۈشنى، ئاسمان و ئەۋە كەسەرى ئاسمانى بىياتناۋە، ئەۋە شەش و
 ھەۋت، زەۋى و ئەۋە زەۋى پانراخستۋە، ئەۋە ھەشت و نۆ و، نەفس و ئەۋە
 نەفسى پىكو پىك كردۈە ئەۋە دەۋ يازدە، كەۋاتە: بوۋنە (۱۱) سۈيىدن، جا ۋەللىمى
 ئەۋە (۱۱) سۈيىدانه ئەۋەيە:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا ۝۱﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ۝۲﴾، بەپراستى سەرفرازە،
 ﴿قَدْ﴾ كە دەچىتە سەر كردارى رابردوۋ، ماناى ساغكردنەۋە ۋە جەختكردنەۋە
 دەگەيەننى، ﴿أَفْلَحَ﴾، بەپراستى سەرفراز و خۇشەختە و بە ئامانچ گەيشتۋىيە،
 ﴿مَنْ زَكَّهَا﴾، ئەۋە كەسەي ئەۋە نەفسەي چاك و پاك كردۈە، تىمە دوایی لە
 كۆتایی تەفسىركردنى ئەۋە سوۋرەتە موبارەكەدا، كورتە باسنىك لە بارەي تەزكىيەي
 نەفسەۋە دەكەين، بەلەم (تَزْكِيَة)، سى واتاى ھەن:

يەكەم/ پاك بوۋن.

دوۋەم/ چاك بوۋن.

سىيەم/ گەشە كردن.

(الطَّهَارَةُ وَالنَّمُو وَالصَّلَاح).

کەواتە: ئەو کەسە سەرفرازە و بە ئامانج گەشتووێه کە خۆی بزار کردووە و لە سیفەتە خراپەکان، پاکێ کردۆتەووە و گەشەیی بەخۆی داوە، سیفەتی تەقوای لەخویدا زیاد کردووە و گەشەیی پێداوە و، خوشی چاک کردووە، کە لە ئەنجامی پاک بوون و گەشە کردندا، نەفسی مرووف چاک دەبێت.

﴿وَقَدْ غَابَ مِنْ دَسْنَهَا﴾ بە دنیاییش پەشیمان بێمراوە، دۆراوە، ئەو کەسە کە نەفسی خۆی شاردۆتەووە، واتە: وەبەن گوناھانی خستووە، لە جیاتی ئەوەی گەشەیی پێداوە بەرزێ بکاتەووە، وەبەن چلک و چەپەرەو کەمەرە گوناھان خستووە، ئەمە وەلامی ئەو (١١) سوێندەیه.

ئنجأ خوا ﷻ دیتە سەر تەوهری دووهم: ﴿كَذَبَتْ نَمُوذُ يَطْعُونَهَا﴾ گەلی سەموود بە هۆی یاخیی بوونیەووە بەدرۆی دانا، چی بەدرۆ دانا؟ پۆژی دواي بە درۆی دانا، پێغەمبەرەکە کە صالحە بەدرۆی دانا، پەيامی خواي بەدرۆ دانا، هەموویان دەگریتەووە، بەلام بەهۆی چییەووە ئەو بەدرۆ دانانە پەیدا بوو، بەهۆی یاخیی بوونیەووە، ﴿كَذَبَتْ نَمُوذُ يَطْعُونَهَا﴾ بەهۆی یاخیی بوون و لە سنوور دەرچوونیەووە، بێسپروا بوو و، بەدرۆی دانا، ﴿إِذْ أَتَبَعْتُ أَشَقَّهَا﴾ یاد بکەووە کاتێک خراپترینی گەلی سەموود دەرچوو، بە پرتاو دەرچوو، بە خێرای پۆیی، بۆچی پۆیی؟ پۆیی تاکو خوشترەکە پەیی بکات، واتە: لاقەکانی بېری و بریندار بکات، بۆ ئەوەی بکەوێ، دواي سەری بېری، ﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾ پەوانەکراوی خوا پیتی گوتن: ﴿نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَهَا﴾، ئاگاتان لە خوشترەکە کە خوا بێ و ئاگاتان لەئاو خواردنەووەکەشی بێ، واتە: نە زیان بە خوشتری خوا بگەیهنن، هەموو خوشترەکان خوشتری خان، بەلام ئەو خوشترە خوا بە شیوەی تايبەت دروستی کردبوو، بە دوعای صالح، لەسەر داواي خەڵکەکە کە گوتیان: موعجیزەیکمان بۆ بێنە لەلای چیايە کە وەستا بوون، گوتی: موعجیزە کە چیتان بۆ بێنم؟ گوتیان: با لەو چیايە خوشترێک بێتە دەرێ و بە چکەکەشی لەگەڵدابی، ئەویش لە خوا پارایەووە، ئیدی ئەو چیايە لەرزێ، ئەو شاخە لەرزێ

و حوشتريكى لى ھاتەدەر بەچكەكەشى لەگەڵدابوو، بەلام حوشتريكى زۆر گەورە و، زۆر جوان، كە بە تەنبا يەك پۆژ ئاوى بىرەكەيانى ھەموو دەويست، بەلام دوايى خويان ھەموو خەلكى ھۆزەكە ھۆزى سەموود شىريان لەو حوشتە دەدۆشى و، بەشى ھەمووانىشى شير پى بوو، ئنجا پىغەمبەرەكەيان پى گوتن: ئاگاتان لە حوشتەكەى خوا پى و، ئاگاستان لە ئا و خواردنەوەكەشى پى، لە نۆرە ئاوى خويدا لى تىك مەدەن، كاتى خوى لە بەسەرھاتەكەيدا بەدرىزى باسماں كردو، بەلام: ﴿فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهُ﴾، ئەوان يەكسەر بەدرويان داناو پەريان كرد، (عقر): برىتە لە برىنى پىكەكانى پىشەوہى حوشت، چونكە حوشت سەر نابردى، ئەگەر پەيى نەكرى، دەپى پىشى پىكەكانى ببردپى و، بكەوئە زەوى، ئنجا دەتوانرى سەر بپردى، ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَحَسَونَهَا﴾، پەرورەدگاربان بە ھوى گوناھەكەيانەو بەلایەكى بەسەردا گشتاندن، تەختى كرد، واتە: زەويەكەيانى تەخت كرد، بەرزى و نرمى تىدا نەھىشت، شار و ئاوەدانىيەكەيانى تەخت كرد، ياخود: ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ﴾، يانى: (أَطَبَقَ عَلَيْهِمْ)، خوا بەلایەكى دەورەدەرى بۆ ناردن، بەھوى گوناھەكەيانەو شۆنەكەيانى تەختكرد، لە شوپى خويدا باسماں كردو، كە خوا چرىكەو ھارژىكى گەورەى بۆ ناردن، بلىسە ئاگرىكى گەورەى تىدابوو، لە رزىنەوہى لى پەيداوو، سەرەنجام كەسيان نەما، ھەموويان فەوتان، ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَهَا﴾، لە سەرەنجامەكەشى ناترسى، خوا ﴿يَا﴾ لە سەرەنجامى ئەو بەلایەى بەسەر گەلى سەموودى ھىئا، پى باك و، پى ترسە، چونكە خوا خاوەنى ئەو پەرى دەستەلاتە، بىگومان ھىچ كەشيش سزا نادات، مەگەر شايسەتى سزا پى، بۆيە لىرەش دەفەرموى: ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ﴾، خوا بەھوى گوناھەكەيانەو بەلایەكەى بۆ ناردن و بەسەردا گشتاندن و تەختى كردن.

مەسەلە گزنگەکان

مەسەلە ی یە کەم:

سویند خواردنی خوا ﷻ بە خۆرو تیشکەکە ی، مانگ کە بە دوایدادی و، پۆژگار کە سەر زەوی دەرەخات و، شەوگار کە زەوی دادەپۆشی و، ئاسمان و بنیاتنەرەکە ی، زەوی و لێک کیشەرەووەکە ی و تەختەرەکە ی، نەفس و رێک و پێکخەرەکە ی، ئەمە (١١) شت، کە خراپەکاریی و پارێزکاریی و فێری نەفس کردووە، مسۆگەر بابای خۆ پاک و چاکەر سەرفرازە و، بابای خۆووەبن کەمەرەو چلکی گوناھان ھاندەریش، بێمرا دو پەشیمانە:

خوا دەفەرموی: ﴿وَالشَّمْسُ وَضَعَهَا ١ وَالْقَمَرُ إِذَا لِلَّهَا ٢ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ٣ وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَىٰهَا ٤ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَىٰهَا ٥ وَالْأَرْضُ وَمَا طَغَىٰهَا ٦ وَنَفْسٌ وَمَا سَوَّاهَا ٧ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ٨ قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ٩ وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ١٠﴾

شیکردنەوہی ئەم ئایەتانە، لە دە برگەدا:

(١) - ﴿وَالشَّمْسُ وَضَعَهَا﴾ سویند بە خۆرو بە تیشکەکە ی، ئیمە دوایی کورتە باسیک لە بارە ی خۆرەووە دەکە ی، (ضَحَى): بریتییە لە کاتی بەرزبوونەوہی خۆر لە ئاسۆی خۆرەلاتەووە کە بابای بینەر وای دیتە بەرچاو بە ئەندازە ی پمیکە، وشە ی: (ضَحَى) جگە لە چێشتەنگاو بە مانای تیشکی خۆریش ھاتوووە، ئەم ئایەتەش سێ واتایان بۆ لێک داوئەوہ:

أ- ویند بە خۆر و بە تیشکەکە ی.

ب- سویند بە خۆرو بە چێشتەنگاوەکە ی کە بەھۆی خۆرەووە پەیدا دەبێ.

ج- سویند به خۆرو به ئەو دنیا ڕووناککردنەوه و لات گەرم داھێنانە ی لە ئەنجامی خۆردا پەیدا دەبێ.

(الصُّحُوءُ أَوَّلُ النَّهَارِ)، (صَحْوَةٌ)، به سەرەتای ڕۆژ دەگوترێ، (وَالصُّحَى: بَعْدَ ذَلِكَ)، (صُحَى) چێشتەنگاو دواى ئەوێه، ئنجا (مَا بَعْدَهُ إِلَى قَرِيبِ الزَّوَالِ صَحَاءً)، دواى چێشتەنگاو تاكو ئەو نزیك لەوێه كە خۆر لە نیوێه راستیی ئاسمان لابادات، هەمووی پێی دەگوترێ: (صَحَاءً).

لە عەبدوللای كورێ عەبباسەوه (خوا لە خۆی و بابی ڕازیبێ)، هاتو، عەبدوللای كورێ عەبباس گوتووێه تی: {وَالشَّمْسُ وَضُوئُهَا} (أَخْرَجَ الْحَاكِم: ٣٠٩٣٨، وقال صحيح على شرط الشيخين، ولم يخرجاه)، واتە: سویند به خۆرو به تیشكەكە ی، یاخود به ڕووناکیه كە ی.

(٢) - {وَالْقَمَرُ إِذَا لِلَّهَ} سویند به مانگ كاتێك به دواى دادی، دەلێ: (التَّلَوُّهُ الطَّبَعُ)، (تَلَوُّ): به مانای بەدواكەوتن و شوێنكەوتن، (ها) كە ڕاناو دەچێتەوه بۆ خۆر، واتە: مانگ كە بەدواى خۆر دا دی، ئنجا ئەمە سێ واتایان بۆ لێكداونەوه:

یەكەم: مانگی یەك شەوی دواى خۆرئاوا بوون، مانگ بەیەك شەوی دەردەكەوێ.

دووهم: كاتێك كە مانگ نزیك دەبێتەوه لە چوونە حالەتی (بدر)، واتە: (١٤، ١٥)و، به دواى خۆر دادی.

سێهەم: یاخود دواى ئەوێه دەبێتە (١٤ و ١٥).

لە ڕاستیدا لە یەك كاتدا هەرسێكیشیان پێكەوه گونجاون، هەم كە مانگی یەك شەوهو، هەم شەوانی (١٤ و ١٥)، هەم دواى (١٤ و ١٥)ش، بێ خواش {وَالْقَمَرُ} وایكردو، كە مانگ كاتێك بەرەو حالەتی (بدر) بوون دەچێ، زیاتر به ئاسمانەوه دەبێ، واتە: به شەودا، چونكە ئەو كاتە دنیا زیاتر ڕووناك دەكاتەوه.

(٣) - {وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا} سویند به ڕۆژگار كاتێك كە دەری دەخا، ئەمیش سێ واتایان بۆ لێكداونەوه:

یەكەم: گوتووینە: ﴿جَلَّهَا﴾، راناوێ (ها)، دەچێتەوێ بۆ زەوی، واتە: کاتێک زەوی دەردەخات.

دووهم: هەندێک گوتووینە: ﴿جَلَّهَا﴾، راناوێکە دەچێتەوێ بۆ (شمس) بۆ خۆر، کاتێک خۆر دەردەخات.

سێهەم: هەندێکیان گوتووینە: ﴿جَلَّهَا﴾، واتە: دنیا، کە ئەوێان لەگەڵ یەكەمیان هەر دەبێتەوێک.

بەلام زیاتر وایێ دەچێ مەبەست پێ زەوی بێ، چونکە زەوی لە ئەنجامی رۆژدا زەوی دەردەکەوێ.

(٤) - ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا﴾، سوێند بە شەوگار کاتێک دايدەپۆشێ، ئەویش دیسان واتە: زەوی دايدەپۆشێ، خۆر دايدەپۆشێ، یاخود دنیا دايدەپۆشێ، بەلام داپۆشینی زەوی نێزیکترە لەواتایەکیەوێ، ئنجا جێی سەرئێش ئەوێە کە بە نەبەت رۆژگارەوێ دەفەرموێ: ﴿وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ﴾، بە کرداری رابردوو هێناوێتی، بەلام بۆ شەوگار ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا﴾، سوێند بە شەوگار کاتێک کە دايدەپۆشێ بە کرداری (مُضَارِع)، یەكێک لە توێژەرەوانی قورئان دەلێ: بۆ ئاگادارکردنەوێ ئەو واقعێە کە ئەو کاتە وایێ بوو، واتە: ئەو کاتە کوفرو شیرک و بێپروایی و خراپەکاریی هەبوو، دنیای داپۆشیو.

(٥) - ﴿وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا﴾، سوێند بە ئاسمان و بە بنیاتنەرەکە، (مَا) دەگونجێ (مَوْصُولَة) بێ، یانی: (الَّذِي بَنَاهَا) کە خوای پەروەردگار، هەرەوێها (مَا) دەگونجێ (مَصْدَرِيَّة) بێ، یانی: (وَالسَّمَاءَ بِنَاءَهَا)، سوێند بە ئاسمان و بە بنیاتنەرەکە، بەلام هەم لێرەداو هەم لە شوێنەکانی دیکەدا، (مَا)، (مَوْصُولَة) بێ نێزیکترە.

(٦) - ﴿وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَاهَا﴾، سوێند بە زەوی و بە پانراخەری زەوی، لێک دوورخەرەوێ و لێککێشەرەوێ زەوی، کە خوای پەروەردگار، دەشگونجێ (مَا): (مَصْدَرِيَّة) بێ، واتە: سوێند بە زەوی و بە پانراخست و لێککێشانەرەوێکە، (الطَّحُو: البَسْطُ وَالتَّوْطِئَةُ وَالْقَدْفُ

وَالْدُّفَعُ)، (طَو): بە مانای پانراخستن و، هەم بە مانای ئامادە کردن، هەم بە مانای هاویشتن و، بە مانای پال پێوەنانیش دیت.

(٧) - ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾، سویند بەنەفس و بە (نَکَرَة)، هاتو، بە نەناسراو (نَکَرَة) هاتوو؟ ئەمە بۆ جوړه، واتە: سویند بە جوړی نەفس، (تَسْوِیَةُ النُّفُسِ)، کە دەفەرموێ: ﴿وَمَا سَوَّاهَا﴾، واتە: ڕێک و پێک دروست کردن.

(٨) - ﴿فَالْمُهْمَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾، ئاوانبارییه کە ی خۆی و پارێزکارییه کە شی فێر کردو، (إِلْهَام): إِنْقَاعُ الشَّيْءِ فِي الرُّوعِ فَيَخْتَصُ ذَلِكَ مَا كَانَ مِنْ جَهَةِ اللَّهِ أَوْ جَهَةِ الْمَلَأِ الْأَعْلَى)، (إِلْهَام): بریتیه لە خستنه نیو دڵ، ئەوەش تاییبەتە بەو هی لە لایەن خواوەن، یان لە لایەنی فریشتە بەرزو بالاكانهوه بێت.

(٩) - ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ رَزَقَهَا﴾ ٩ ﴿وَقَدْ حَابَ مَنْ دَسَّهَا﴾ ١٠، بەراستی سەرفرازه ئەو هی کە پاک و چاکي کردو، پەشیمان و بەدبەختە ئەو کە سە ی لە بن چلکی گوناھاندا پەنھانی کردو، ﴿قَدْ أَفْلَحَ﴾: (الْفَلَاحُ: النَّجَاحُ بِحُصُولِ الْمَطْلُوبِ)، (فَلَاح): بریتیه لە سەرکەوتن و بە دەستھێنانی ئەو شتە ی بەدوایدا چوو، داوات کردو و بەدوایدا گەراوی، (التَّزَكِّيَّةُ: الطَّهَارَةُ وَالنُّمُو وَالصَّلَاحُ)، پێشتریش باسماں کرد، (تَزَكِيَّة)، هەم بەمانای پاکیی، هەم بە مانای گەشە کردن، هەم بە مانای چاک بوون دی، کەواتە: کەسێک خۆی پاک کردو، گەشە ی پێداو، چاک کردو، واتە: سیفەتە خراپەکانی لە خۆیدا لابردو، و، خۆی بزارکردو، و، سیفەتە باشەکانی لە خۆیدا گەشە پێداو و چەسپاندو، ئەو کە سە سەرفرازه.

(١٠) - ﴿وَقَدْ حَابَ مَنْ دَسَّهَا﴾، پەشیمان و بەدبەختیش ئەو کە سە یە کە خۆی، نەفسی خۆی پەنھان کردو، (الْحَبِيئَةُ: حِرْمَانُ الطَّالِبِ مِنْ مَطْلُوبِهِ)، (حَبِيئَةُ): بریتیه لەو هی کە سێک بە دوا ی ئامانجیکدا برۆ، بەلام لێی بێبەش بێت و، دەستی پێنەگات.

(وَالْتَدَسِّيَّةُ: مِنَ الْفِعْلِ دَسَّى، وَأَصْلُهُ مِنَ دَسَسَ: أَذْخَلَ شَيْئًا تَحْتَ شَيْءٍ فَأَخْفَاهُ)، (تَدَسِّيَّة): لە کرداری (دَسَّهَا) هاتو، ئەویش لە ئەسڵدا (دَسَسَ یە، بەلام (س)

ئیکیان کراوه بە (ی)، (دَسَسَ)، واتە: شتیکی خستە بن شتیک و پەنھانی کرد.

بێگومان کە دەفەرمووی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝١﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝٢﴾ بە پراستی بە ئامانج گەیشتووێ کە سێک خووی پاک و چاک کردووە، بە راستیی پەشیمان و بە دەبەختە کە سێک خووی لە بن چلکی گوناھاندا شار دۆتەووە، پەنھان کردووە، ئەمە وەلامی ئەو یازدە (١١) سویندەیه، کە پیشتر هاتوون.

لێرەدا پرسبارێک دێتە پیش: بۆچی خوا ﷻ بۆ ئاسمان و بۆ زەوی و بۆ ئەفس، بۆ هەر سێکیان فەرموویەتی: ﴿وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا ۝٥﴾ وَالْأَرْضَ وَمَا طَحَاهَا ۝٦﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝٧﴾، بۆچی نەیفەرموو: (وَالسَّمَاءَ وَمَنْ بَنَاهَا)، ئەگەر (مَا مَوْصُولَةٌ) یە و، مەبەست پێی خوای پەروەردگەر؟ (وَالْأَرْضَ وَمَنْ طَحَاهَا)، (وَنَفْسٍ وَمَنْ سَوَّاهَا)؟ وەلامەکی هەندێک لە شارەزایانی پێزمانی عەرەبیی وایان لیکداوێتەو، دەڵێن:

بۆیە (ما) بەسەر (مَنْ) دا هەڵبژێردراوە، چونکە (ما) جوړیک لە (إِلْهَام) و جوړیک لە سەرسووپمانی تیدا هەیە و، ماناکە ی ئاوی لێدێتەو: (أَقْسِمُ بِالسَّمَاءِ وَالشَّيْءِ الْقَوِيِّ الْعَجِيبِ الَّتِي بَنَاهَا)، سویند بە ئاسمان دەخۆم و بەو شتە بە هیژو سەرسووپهێنەرە ئاسمانی بنیاتناوە، هەر وەها سویند دەخۆم بە زەوی و بەو شتە بە هیژو سەرسووپهێنەرە کە پانی راخستووە، سویند دەخۆم بە ئەفس و بەو شتە سەرسووپهێنەرە بە هیژوێ رێک و پێکی کردووە، کە مەبەست پێی خوای پەروەردگەر.

بە نەسبەت و شە: (إِلْهَام) هە، زانایان زۆریان قسە لە بارەووە کردووە:

أ- یەکیکیان دەڵێ: (يُطَقُّ الْإِلْهَامُ عَلَى حَدُوثِ عِلْمٍ فِي النَّفْسِ بِدُونِ تَعْلِيمٍ وَلَا تَجَرِبَةٍ وَلَا تَفْكِيرٍ)، (إِلْهَام): بە کار دەهێنرێ بۆ پەیدا بوونی زانستیک لە ئەفسی مرووفدا، بە بێ فێرکردن و بە بێ ئەزموون و بە بێ بیرکردنەوە، رێک زانیارییە کە لە دڵیدا پەیدا دەبێ، (إِلْهَام) لە (لَهُم) هەو هاتو، (لَهُم)، بریتییە لەوێ شتیک یە کسەر قووت بەدە، زانیارییە کێش کە

بە ھۆی (إِلْهَام) ھە دێتە عەقڵ و دڵی مەرووفەو، یە کسەر دێتە نێو عەقڵ و دڵی مەرووف بەبێ پێشەکی و پێوە خرا.

ب- یەکیکی دیکە لە زانیان دەلێ: (إِلْهَام): بریتییە لە خستنی نێو عەقڵ و ھۆشی مەرووف، کە ئەویش لە ھەلپشتنی خۆی پەرورەدگارە، کە زانیارییەکان لە وێنەی وێنا کردن (تصور) یاخود بە راست دانان، دەیانخاتە نەفسی بەشەرەو و مەبەست پێی ئەوێە خوا نەفسی بەشەری، ھەرۆھە جەندیشی وا خولقاندو، بێتوانی خێرو شەڕ، چاکەو خراپە لێک جیا بکاتەو، ئەوێە لە پێکھاتەکانی نەفسی بەشەرە.

کە دەفەرموێ: ﴿فَأَلَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾، دەلێ: (إِلْهَامُ الْفُجُورِ وَالتَّقْوَى: إِفْهَامُهُمَا وَإِعْقَالُهُمَا وَأَنَّ أَحَدَهُمَا حَسَنٌ وَالْآخَرُ قَبِيحٌ، وَتَمَكِّنُ مَنِ اخْتَارَ مَا شَاءَ مِنْهُمَا)، کە دەفەرموێ: ﴿فَأَلَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾، فێرکردنی تاوانباریی پارێزکاری، واتە: خوا ﷻ وای لە مەرووف کردو، کە تێیان بگات و بپانزانی، بزانی کە یەکیکیان کە (فجور) ە، خراپە و (تقوی) کەش باشە و، بشتوانی یەکیکیان ھەلپژێری، واتە: (إِلْهَام) لێرەدا تەنیا فێرکردنی تیوری نیە، بەلکو توانادارکردنی مەرووفیشە کە لە نێوان خێرو شەردا، لێکیان بکاتەو، کە ئەمە خێرەو ئەمە شەرە، ئەمە تاوانبارییە، ئەمە پارێزکارییە، ئنجا بشتوانی یەکیکیان ھەلپژێری بەویستی خۆی.

ئەم ئایەتە موبارەکە لەشیوەی ئەم ئایەتە موبارەکە ی سوورەتی (الروم) ە، کە دەفەرموێ: ﴿فَطَرَتِ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الْبَیْتُ الْقَدِيمُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، واتە: ڕووی خۆت راست بکە بەرانبەر بە ئاینی راست، ﴿حَنِيفًا﴾، واتە: لابدە لە چەوتی بەرەو راستیی، ﴿فَطَرَتِ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾، ئەو ئایینە ی خوا دەفەرموێ: ڕووی خۆتی لەگەڵ راست بکە، ھەمان زگماک و خواپسکە کە خوا خەلکی لەسەر ھێناوێتە دی، ﴿لَا يَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾، گۆڕین نیە بۆ دروستکراوی خوا، یانی: ئەو خواپسک و زگماکە، وەك خۆی دەمێنێتەو بەلێ: ژینگەو دەوروبەر

باب و دایک کۆمەلگا، کاریگەری چاک، یان خراپی لەسەری دەبی، بەلام هەر دەمینیتەوه کە مرووف هەر کاتیک ئیرادە بکات و بیهووی دەتوانی بچیتە سەر ئەو ئەسلە و، ئەو حالەتە ی خوا ئەوی لەسەری خولقاندووە.

لەبەر پۆشنایی یەکەمین ئایەتی ئەم سوورەتە موبارەکەدا: ﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا﴾، کورتە باسیک لە بارە ی خۆرەوه دەکەین، دواییش خوا پیشتوان بی، دینە سەر مەسەلە ی دووهم و کۆتایی و، کورتە باسیکیش لە بارە ی (تزکیة النفس) هوه دەکەین.

کورتە باسیک دەربارەی

خۆڕ و پەییوەست بوونی ژایانی مروؤف پییەوه.

سەرەتا لەیازدە خالدا باسی خۆڕ دەکەین، دوايش پەییوەست بوونی ژایانی مروؤف لەسەر خرۆکەیی زەویی، بە کۆمەڵەیی خۆڕ بەگشتیی و بە خۆرەوه، دەخەینە ڕوو:

أ- خۆر:

(١)- خۆر (شَمْس) یەکیکە لە ئەستێرەکانی کەهەکانی کاکیشان (مَجَرَّة دَرِبِ التَّبَان)، ئەو کەهەکانەیی ئیمە ئەستێرەکانی بە یەک تریلیۆن، یەک دوازدە سفری لە پییەوه بێ: (١٠٠٠ ٠٠٠ ٠٠٠ ٠٠٠) مەزەندە دەکری، واتە: (١٠٠٠) ملیار، گەردوونناسان دەلێن: مەزەندە دەکری لە ئێو گەردووندا زیاتر لە (٢٠٠) ملیار کەهەکان هەبێت، بەلکو هەندیکیان دەلێن: یەک تریلیۆن کەهەکان ڕەنگە لە هەموو گەردووندا تا ئیستا هاتبێتە بەرچاوی دووربین و تەلسکۆبەکان.

(٢)- تیرە (قَطْر)ی گەردوون بە (١٣ - ١٤) ملیار سالی تیشکی مەزەندە دەکری، واتە: ئەو ی بە تەلسکۆبەکان دەیبینن، نەشیان گوتە، ئەو کۆتایی گەردوون، بەلکو گوتووین: ئەو ئەو سنوورەیی کە ئامێرەکانی ئیمە تاكو ئیستا دەیبینن، لە زەوییەوه کە دەست پێ دەکات، تاكو ئەوپەڕی کە دێتە بەرچاوی تەلسکۆبەکان بە هەردوو دیووی زەویدا بە: (١٣) ملیارو (٧٠٠) یاخود (٨٠٠) ملیۆن سال، یانی: (١٣) ملیار تاكو (١٤) ملیار سالی تیشکی مەزەندە دەکری، کە زۆرجار باسما کردو، سالی تیشکییش بریتیە لەو ماوہیی تیشکیک لە سالیکیکدا دەبێ، کە تیشک لە هەر چرکەییەکدا (٣٠٠,٠٠٠) کم دەبێ، بۆ ئەو ی لە خولەکیکدا بزانی دەبێ: (٣٠٠,٠٠٠) جارانی (٦٠) بکەین، ئنجا ئەنجامەکی دەردەچێت لە خولەکیکدا، دوايي ئەویش جارانی (٦٠)ی دەکەین، ئەنجامەکی لە

سەعاتیکدا دەردەچی، دواپی جارانی (٢٤)ی دەکەین لە شەوو پوژیکدا، دەردەچی، پاشان جارانی (٣٦٥)ی دەکەین، لە سائیکدا، ئەنجامە کە ی.

(٣) - خۆر بارستاییە کە ی (٣٣٣٠٠٠) جار لە بارستایی زەوی گەورە ترە و، خۆر (١٥٠) ملیۆن کیلۆمە تر لە تێمە وە دوورە.

(٤) - پێکھاتە ی خۆر بە پێی رای بە شیک لە گەردوون ناسان، لە (٨١,٧٦٪) ھایدروجن پێکی دێت، وە (١٨,١٧٪) ھیلۆم پێکی دێت، ئەمە: (د. زغلول النجار) لە کتیی (السماء^(١)) ئەو رایە دێت، بە لām ھەندیکی دیکە لە گەردوونناسان دە لێن: نە خێر، بە لکو لە (٧١٪) ی خۆر گازی ھایدروجن پێکی دێت و، (٢٧٪) ی ھیلۆم و (٢٪) یشی توخمە قورسە کانی وە ک: کاربۆن و ئاسن پێکی دێن.

(٥) - خۆر (شمس) لە ھەر چرکە یە کدا (٦٥٥) ملیۆن تەن لە گازی ھایدروجن دە سووتێت و دە یگۆرێ بۆ گازی ھیلۆم، دە یگۆرێ بۆ (٦٥٠) ملیۆن تەن گازی ھیلۆم، ئەو پێنج (٥) ملیۆن تەنە ی کە م دە کات، دە بێتە تیشک و وزە و لە خۆر جیادە بێتە وە، بەرەو کۆمە لای خۆر دێ، کە یە کێک لە نو خڕۆکە کانی کۆمە لای خۆر ئەو زەوی یە تێمە یە.

لە ھەر چرکە یە کدا زەوی (٥) ملیۆن تەن لە وزە ی خوی دە بە خشی و، ھەندیکی بۆ تێمە ی دانیش تووانی خڕۆکە ی زەوی دێ.

(٦) - پێویستە بزانی کە ماددە لە نێوجەرگە ی خۆردا جیا یە لە سی حالە تە کە ی ماددە کە تێمە دە یان بینین، تێمە ماددە لە سی حالە تدا دە بینین، رەقی (صَلْب) وە، شلی (سائل) و، حالە تی گازیی (دُخان) دە بینین، بە لām حالە تی ماددە لە نێو خۆردا و بە ھەمان شێوە لە نێو ئەستێرە کانی دیکە شدا، پێی دە گوترێ: حالە تی پلازما یی.

ئەویش ئەو یە کە پێکھاتە کانی گەردیلە کان ھە ل دە وە شێنە وە دە بنە نێوکی پرووت، ئە لیک ترۆنە کان ئازاد دە بن و، نێوکی گەردیلە کان کە پوژتۆن و نیوترۆنە پرووت دە بنە وە، واتە: لێک جیا دە بنە وە لێک ھە ل دە وە شێنە وە ولە گە ل

تەلیکترۆنەکان پیکەووە نامێن، ماوەی تێوان پێکھاتەکانی یەکەمی ماددە گەردیلە دەبیته (۱/۱۰۰,۰۰۰) ی ئەوەی لە گەردیلەکانی لای تێمە ھەیانبە، (۱/۱۰۰,۰۰۰)، واتە: چرپی (گناڤە)ی ماددە لە نیو جەرگەیی خۆرو ئەستێرەکاندا زۆر زۆرە و چرپی ماددە لێرە بریتیه (۱/۱۰۰,۰۰۰) ی چرپی ماددەیی ئەو، ئنجا ھالەتی پلازمایی لە نیو خۆردا شیوەیەکە لە شیوەکانی ماددەیی زۆر زۆر چر، بە شیوەیەک (۱) سانتیمەتر سێجا (۱۰۰) ملیۆن تەن قورس دەبێ، یانی: بە ئەندازەی سەرە پەنجەییەک (۱۰۰) ملیۆن تەن قورسە!

(۷) - خۆر بەردەوامیش لە کشاندایە لە ئەنجامی ئەو تەقینەو بەھێزە نۆکییانەیی لە نێویدا ڕوو دەدەن و، ئەگەر وا نەبوایە وەك قۆمبەلەییکی ھایدروژینی گەورە دەتەقییەو.

(۸) - ئەگەر یەكێك بێ: چۆن وزەیی خۆر تەواو نابێ!

دەییین: بارساییی خۆر (كُتْلَةُ الشَّمْسِ)، بە (۲۰۰۰) تریلۆن تریلۆن تەن مەزەندە دەکری، واتە: ژمارە یەك (۱) بیست و ھەوت (۲۷) سفری لەلای راستەو بێ: (۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ئەوەندە تەن بارساییی و قورسییی خۆر پێكدیئێت، کە زۆر زۆرە.

(۹) - ھیزی کێشکردنی خۆر بیست و ھەشت (۲۸) ھێندەیی ھی زەوییە، واتە: ئەگەر شتێک لێرە کیلۆیەک بێ لەسەر خۆر ئەو شتە (۲۸) کیلۆیە.

(۱۰) - بێگومان ئەگەر خۆر ئەو ھەموو ھایدروژینی تێدا نەبوایە و، بارسایییەکی ھێندە گەورەو بێ ڕەزا نەبوایە، یاخود ڕێژەییکی زیاتری سووتاندبایە، کە لە ھەر چرکەییەکدا (۵) ملیۆن تەن دەسووتێت و، سەرف دەکات و، لە دەستی دەدا، ئەو کاتە لە میژوو کۆتایی پێ ھاتبوو، ئەگەر گەورەتریش بووایە دیسان ھاوکیشەکە ھەر دەگۆرا.

۱۱- خۆر (۱۵۰) مىليۇن كىلۇمەترە لە ئىمەۋە دورە- ۋەك پىشتىش گۇمان- ئىجا ئەگەر دورتر بوۋايە، بىگومان ئەو ئەندازە تىشك و گەرمى و وزەيە دەمانداتى، نەيدەداينى.

ئەو كاتەش ھىندەمان نەدەگەشىتى و سەرەنجام يان ژيان نەدەبوو، يانىش بە چۆرپكى دىكە دەبوو، ئەگەر نىزىكتىش بوۋايە، بىگومان زياتر وزەو گەرمىيان دەگەشىتى و دىسان ژيان نەدەبوو، بەلكو ھەندىك لە زانايان ئەندازەيەكيان ديارىكردو دەلېن: ئەگەر خۆر ئەۋەندە لە ئىمە نىزىك بوۋايە، سەر زەوى ھەموو دەبوو بە خۆلە مىش و دەسووتا، ھەروەھا ئەگەر بە بارەكەي دىكەشدا دورتر بوۋايە، سەر زەوى ھەمىشە ھەمووى بەستەلەك دەبوو و ژيانى تىدا نەدەگونجا.

پەيوەست بوۋنى ژيانى مرؤف لەسەر زەوى بەكۆمەلەي خۆرەۋە بەگشتى و بەخۆرەۋە بەتايەت:

ئەمە ۋەك پىناسەيەكى كورتى خۆر بەپىي ئەو پۆژگارەي ئىمەدا كە زانست پىي گەبشتو، پەيوەست بوۋنى ژيانى مرؤف لەسەر زەوى بژيانى مرؤف لەسەر زەوى، بە كۆمەلەي خۆر و بەخۆرەۋە، لە ھەوت (۷) خالدا دەخەينەروو:

۱- ژيانى بەشەرو ھەموو ژياندارەكانى كە لەسەر زەويين، بىگومان پەيوەستە بە تىشك و پروناكىيەك كە لە خۆرەۋە بۆمان دى و، ئەگەر خۆر نەبوۋايە، ئەو تىشك و گەرمى و پروناكىيەمان بۆ نەھاتبايە، ئىمە لەم سەر زەوييە نەدەبووين، نەك ئىمە بەلكو سەرجم ژياندارانى دىكەش.

۲- ھەموو جۆرەكانى خواردن بە ھۆي پروناكىي خۆرەۋە بۆ ئىمە دەستەبەر دەبن، نەك ھەر پروۋەك و ژيانداران كە خۆراكى ئىمە ئەۋان پىكى دەھىتن، پروۋەك بە ھەموو جۆرەكانيانەۋە، دانەۋىلە، ميوە، سەوزەو تەرەكان، ھەروەھا ژياندارانىش بە ھەموو جۆرەكانىيەۋە ھەۋايى و دەريايى و خاكىي، نەك ھەر ئەۋان پەكيان لەسەر تىشكى

خۆر كەۋتە، بەلكى تەنەت ئەۋرەك و ژياندارانەي لە قولايى ئوقيانوسە كانىشدا، ئەۋانېش دىسان بە شىۋەيە لە شىۋەكان لە تېشى خۆر بە ھەرمەند دەبن و، ئەگەر تېشى خۆر نەبۋايە نەياندەتۋانى ژيان لە قولايى ئوقيانوسە كانىشدا بەسەر بەرن، چۈنكە ئەۋانېش ئەۋ گىيانەي لە ئوقيانوسەكان دان و، كەم و زۆر تېشكىان پىدەگات، لىيان بە ھەرمەند دەبن.

۳- تېكرى پەنگەكان و ھەموو جوانىيەكان و ھەموو درەۋشاۋەيەكان كە لە دەۋرو بەرو لە سۈرۈشتدا دەيان بىنېن، ھەموويان بە جۆرىك لە جۆرەكان پەيۋەستى بە تېشى خۆرەۋەۋە، ئەمە شىكى پۈۈن و ئاشكرايە، كە ئەگەر تېشى خۆر پۈۈنكى خۆر نەبۋايە، تېمە ھېچ پەنگىك و ھېچ جوانىيەك و ھېچ درەۋشاۋەيەكان لەسەر زەۋى نەدەيت.

۴- ئەۋ ئاۋەي دەبارى چ باران، چ بەفر، چ تەزرە، ھەۋرەكان كە ئاۋمان بۇ دادەبەزىن، ئاۋمان بۇ دەبارىن، ھەۋرەكان لە ئەسلىدا بىرىتە لە ھەلى ئاۋ كە تېشى خۆر لەسەر دەريايەكان پەيدى كىردە و، دۋايى ئەۋ ھەلمە دىت، بەرەۋ شۈپتە ساردەكان دى، دۋاي ئەۋەي كە لەسەر يەك كەلەكە و، مۆتۈرە دەبن، سەرەنجام ھەۋرەكان پىكىدىن، ھەۋرەكانىش باران و بەفر تەزرەمان بۇ دەبارىن.

۵- ھەروەھا بايەكان دەبنە ھۆي پىتاندىن لە پۈۋەكەكاندا، لە درەختەكاندا، دىسان با دەبىتە ھۆي پاكىردنەۋەي زەۋى و، با دەبىتە ھۆي فېنكىردنەۋەي زەۋى و، ۋە با دەبىتە ھۆي ئەۋەي ھەۋرەكانمان بۇ درۈست بېن، ئەمەش ھەموۋى دىسان پەيۋەستە بە خۆرەۋە، چۈنكە تېشى خۆر كە لە ھەۋا دەدا، ھەۋا لە ھەندىك شۈپن دا دەكش و، لەۋ شۈپنەدا قەبارەي زۆر دەبن و پەستان درۈست دەبن و لەۋى جىيى نابىتەۋە و، دەچى بۇ شۈپنى دىكە كە پەستانى ھەۋاي كەمىر لىيە، لە ئەنجامى ئەۋ جىگۆر كە كىردەدا، لە ئەنجامى ئەۋەدا كە ھەۋا لە شۈپنىك دەكش و لە شۈپنىك كە گەرمىي دەگاتى لىك دەكش قەبارەكەي دەبن، بەرەۋ شۈپنىكى دىكە كە قەبارەكەي كەمترە

دەچێ، لە ئەنجامی ئەوەدا بایەکان دروست دەبن، کەواتە: ئەویش دیسان پەییوەستە بە خۆرەو.

هەرۆهە تیکرایی وزەکان هەموو ئەو وزانەی لەسەر زەوی هەن، چ ئەوانەی کە راستەوخۆ تیشکی خۆر وەرده‌گرن، چ ئەوێ بە هۆی تاقێگەکانەو بەهۆی بەنداوەکانەو تیشکی وزە کارەباییان بۆ بەرھەم دێ، هەرۆهە ئەوێ کە لە ژێر زەویدا هەیە لە نەوت و غازو ئەوانە، هەرۆهە خەلۆزی بەرد، هەموو ئەوانە پەییوەستن بە خۆرەو، چ بە ئیستای خۆرەو، چ بە تەمەنی پابردووی خۆرەو کە بێگومان وزەیان لە خۆرەو وەرگرتو، ئەگەر پووێ بوون یان ژياندار بوون، کەوتوونە بن زەوی و ئیستای سەرچاوەی نەوت و غازو خەلۆزی بەردیان بۆ تێمە پێکھێناو، گرنگ ئەوێ هەموو ئەو وزەیی دەماندەنێ، کاتی خۆی لە خۆر وەریانگرتو.

٦- مانەوێ کۆمەڵەی خۆر، واتە: زەوی و مەریخ و موشتەری و زوھەل و ھەر نۆ خڕۆکەکی بە دەوری خۆردا دەخولێنەو و پێیان دەگوترێ: کۆمەڵەی خۆر، هەموو ئەوانە پەییوەستن بە خۆرەو و، خۆر بە لای خۆیدا کیشیان دەکات، ئەوانیش پال بە خۆرەو دەنێن و، لە ئەنجامی ئەوەدا خولانەوێان بۆ دروست دەبێ بە دەوری خۆردا، کەواتە: ئەگەر خۆر نەبووایە، تێمە کۆمەڵەی خۆریشمان کە لە ئێواندا خڕۆکە زەوییە، نە دەبینی، بۆیەش ئەو دەمانگەییەتی بەو ئەنجامە ژيانی تێمەو ژيانی ژيانداران، بە لکو بوونی نۆ (٩) خڕۆکەکان هەموویان بە خۆرەو پەییوەستن.

مەسەلە ی دووهم:

باسی گەلی سەموود کە بەهۆی لە خوا یاخیبوونیانەو بە پێغەمبەرە کەیان
صالح عليه السلام بپێروابوون و، بە درۆیان دانا، هەرچەندە ترساندن و ھۆشداری
پێدان، بەلام حوشرە تایبەتە کە ی خۆی پەرورەدگاریان پەیکردو سەربری،
خواش سزایەکی سەختی بەسەردا سەپاندن و تەختیکردن و، لەسەرەنجامە کەیشی
بێیاک بوو:

خوا دەفەرموی: ﴿كَذَبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَنِهَا ۖ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۖ﴾ (١١) ﴿فَقَالَ هُمْ
رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۖ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمُ رَبُّهُمْ
يَذِيهِمْ فُسُونَهَا ۖ﴾ (١٢) ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۖ﴾ (١٣)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە شەش بڕگەدا:

(١) - ﴿كَذَبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَنِهَا ۖ﴾، سەموود بە ھۆی یاخیبوونە کە یەوہ بپێروا بوون،
(الطُّغَى، وَالطُّغْيَان، مَصْدَرَانِ لَطَغَى، وَالطُّغْيَانُ مُجَاوِزَةُ الْحَدِّ فِي الْعِصْيَانِ)، (طُغْيَى)
و (طُغْيَان)، ھەردووکیان چاوگن بو (طُغْيَى)، واتە: لە سنوور دەرچوو، یاخی بوو،
(طُغْيَان) بریتیە لە سنوور شکاندن و سنوور بەزاندن لە سەر پێچیییدا.

خوا عليه السلام دەفەرموی: گەلی سەموود بەھۆی لە خوا یاخی بوونیانەو بە
درۆیان دانا، پێغەمبەری خویان صالح بەدرۆ دانا، پۆژی دوایی و دیداری خویان
بە درۆ دانا، پەيامی خویان بە درۆ دانا، ھەموو ئەوانە ی دەبوو بپروایان پێ
بێنن، بە درۆیان دانان لەبەر ئەوێ لە بەرانبەر خوادا یاخی بوو بوون.

(٢) - ﴿إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۖ﴾، کاتێک خراپترینی گەلی سەموود، بە خیرایی پۆیی، دەلێ:
(انْبَعَثَ: مَطَاوِعٌ بَعَثَ بَعَثْتُهُ فَاَنْبَعَثَ)، ناردم ئەویش پۆیشت، ﴿إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۖ﴾
کاتێک کە خراپترینی گەلی سەموود پۆیی، ھەموو سەرچاوہ میژوویەکان دەلێن: کابرایەکی

بووه ناوی قوداری کوپی سالیف بووه، پویشتهو بو سهر پین و په ییکردنی حوشره که ی صالح، که خوا به شیوه یه کی تاییه ت بوی خو لقا ندبوون.

(۳) - ﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَهَا﴾، په وانه کراوی خوا پی فهرموون: وریای حوشره که ی خواو ناو خواردنه وه که شی بن! پیغه مبه ره که لیږه ناوی نه هیناوه، به لأم له سوور په ته کانی دیکه دا ناوی هاتوه و به سهراته که یان له شوینه کانی دیکه دا به درېزی هاتوه، به لأم لیږه هه روا به کورتی ئاماژه ی پی ده کات، چونکه درېزه که ی له سوور په ته کانی دیکه هاتوه، پیغه مبه ره که ناوی صالح عليه السلام بووه، پیغه مبه ری خوا ﷺ پی فهرموون: ئاگاتان له حوشره که ی خوا، له ناو خواردنه وه که شی پی، ﴿نَاقَةَ اللَّهِ﴾، یانی: (إِخْذَرُوا نَاقَةَ اللَّهِ)، وریای حوشره که ی خوا بن، ﴿وَسُقْيَهَا﴾، (أَيُّ: وَأَخْذَرُوا شُرَبَهَا)، له ناو خواردنه وه که شی، وریاین و نوره که ی لی ټیکمه دهن.

(۴) - ﴿فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا﴾، گه لی سه موود (پیغه مبه ری خوا صالح یان به درو، حوشره که یان په یی کرد، (عَقَر) له زمانی عه په بیید: بریتیه له په ییکردن، بریندارکردنی یان برینی پییه کانی پیشه وه ی حوشره تا کو یه خ ببی و، بکه ویته سهر زه وی، دواپی له گهر دنی بدن، نه گهر نا ده ستیان ئاگاته گهر دنی، چونکه حوشره دواپی نه وه ی په یی ده کری، تنجا دواپی سهر ده پردی.

جی سهر نجه که خوا ﷺ پیشی ده فهرموئ: خراپترینی گه لی سه موود که قوداری کوپی سالیفه پویشته، به لأم دواپی ده فهرموئ: ﴿فَعَقَرُوهَا﴾، هه موویان سهر یان بری، نهویش له بهر نه وه یه که به فهرمانی هه موویان، بووه و هه موویان پازی بوون نهو حوشره سهر ببرئ، بویه سهر برینه که ی پالداوه ته لای هه موویان.

(۵) - ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا﴾، یه کسهر په روهدگاریان به هوئ گونا هه کانیانه وه به لایه کی به سهر دا گشتانن ته خت و ولاته که ی یه کسان کرد. ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ﴾، یانی: أ- (عَمَّ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ)، خوا به لای به سهر دا گشتانن،

تەوہ واتایەکی، یاخود ب- (أَطْبَقَ عَلَيْهِم)، بەلایەکی بۆ ناردن چواردەوری گرتن. ج- هەندیکیش گوتیانە: ﴿فَدَمَدَمَ﴾ دەنگی کەوتنە کە دەنگیکی گەورە یە ئەو ھارژنە، کە خوا بۆی ناردوون، دەنگیکی گەورە ی لێ پەیدا بوو، پەرەدگار یان سزایەکی ئاوی بەسەردا گشتاندن، بەھۆی گوناھەکیانەو: ﴿فَسَوَّيْهَا﴾، واتە: تەخت و یەکسانی کرد، شوێنەکیان و، شارە، ولاتەکیانی، تەخت و یەکسان کرد.

(٦)- ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَهَا﴾، لە سەرەنجامە کەشی ناترسێ، عادت وایە کە سێک کە سێک سزا بدات، زیان بە کە سێک بگەینێ، دوا ی بابای زیان پێگەینراو یان سزادراو، یان کەس و کارە کە ی، ھەول دەدەن تۆلە ی بستیننەو، بۆیە خوا ﷻ دەفەر موی: خوا لە سەرەنجامە کە ی بێباک بوو، نە ترسا، کێ ھە یە لە دروستکراو کانی خوا تۆلە لە خوا ﷻ بستیننەو؟!

کە دەفەر موی: ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَهَا﴾، ئەمە بە جوړیکی دیکەش خوێندراو تەو: ﴿فَلَا يَخَافُ عُقْبَهَا﴾، لە جێی (و)، (ف) بە کارھێنراو، ئەم جوړە خوێندنەوانە ھەن، بەلام خوێندنەو ی ناودار تر ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَهَا﴾ یە.

(العُقْبَى: مَا يَخْضُلُ عَقِبَ فِعْلٍ مِنَ الْأَفْعَالِ مِنْ تَبِعَةٍ لِقَائِهَا أَوْ مَثُوبَةٍ)، (عُقْبَى): بریتییە لەو سەرەنجامە ی پەیدا دەبێ لە ئەنجامی کاری بکەرێک دا، وە ک سزا، چ وە ک پاداشت، واتە: خوا لە دەرەنجامە کە ی بێ باک بوو نە ترسا.

کە دەفەر موی: ﴿فَسَوَّيْهَا﴾، یانی: (سَوَّيْتُ الدَّمَمَةَ عَلَيْهِم، كُلَّهُم)، ئەو (دَمَمَةٌ) کە نارد، ئەو ھارژنە و بومە لەرزە یە و، ئەو تەختکرانە، بەسەر ھەمووانیدا گشتاند. ب- یاخود: ﴿فَسَوَّيْهَا﴾، یانی: خوا ﷻ زەوی لەگەڵدا تەخت و یە کسان کردن، کە جەستەکانیان دیار نەبوون و، شارو ئاوەدانییەکانیشیان دیار نەبوون، لەو بارەو ئەو فەرماشتە ی پێغەمبەر ی خوا ﷺ دینێن:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَمْعَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: خَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَذَكَرَ الثَّاقَةَ وَذَكَرَ الَّذِي عَقَرَهَا، فَقَالَ: إِذَا نَبَعَتْ أَشَقَّاهَا، قَالَ: فَبَعَثَ بِهَا رَجُلٌ عَزِيزٌ عَارِمٌ مَنِيعٌ

فِي رَهْطِهِ مِثْلُ أَبِي زَمْعَةَ} (أخرجه البخاري: ۳۳۷۷، ومسلم: ۲۲۵۵، والترمذي: ۳۴۴۳، والنسائي: ۶۹۵).

واته: عەبدوللای کوری زەمە (خوا لێی پازی بێ)، دەلێ: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ وتاریدا، باسی حوشتره‌که‌ی کرد، (حوشتره‌که‌ی صالح) باسی ئەو که‌سه‌شی کرد که حوشتره‌که‌ی پهیی کردو سه‌ری ب‌ری، فه‌رمووی: ﴿إِذْ أُبْعِثَ أَشْقَلُهَا﴾، کاتیک خراپترینی گه‌لی سه‌موود چوو بۆ حوشتره‌که، ده‌رچوو، دوایی فه‌رمووی: پیاویکی د‌ری بالاده‌ستی خو پاریز له‌ نێو گه‌له‌که‌ی خویدا که وه‌ک ئەبوو زەمعه‌ وابوو (له‌ نێو ه‌و‌زی قو‌ره‌یشدا)، چوو [ئهو حوشتره‌ی سه‌ره‌تا پهیی کرد (واته): پێه‌کانی ب‌ری بۆ ئەوه‌ی بکه‌ویت‌ه‌ زه‌وی، دواییش سه‌ری ب‌ری].

وه‌ک پێش‌تریش گوتمان، بێگومان ئەوه‌ی که‌تنه‌که‌ی کردوه‌و حوشتره‌که‌ی سه‌ر ب‌ریوه، یه‌ک که‌س بووه، به‌ ناوی قوودداری کوری سالیف، به‌لام خوا پالێ داوه‌ته‌وه‌ لای هه‌موویان، له‌به‌ر ئەوه‌ی هه‌موویان پازی بوون به‌وه‌ی ئەو کابرایه‌ به‌ ناوی هه‌موویانه‌وه‌ و به‌نۆینه‌رایه‌تی هه‌موویانه‌وه‌ ئەو حوشتره‌ی صالح ﷺ که‌ خوا به‌ شیوه‌ی تاییه‌ت بۆ صالحی، وه‌ک مو‌ع‌ج‌یزه‌یه‌ک په‌خساند بووی، سه‌ر‌ب‌ه‌ری و بیه‌وتینی.

ئێمه‌ به‌سه‌ره‌اتی صالح و گه‌له‌که‌ی سه‌موودمان له‌ سو‌وره‌تی (الحجر) دا به‌ ته‌ف‌صیل باس کردوه، بۆیه‌ لێره‌ هه‌روا به‌ کورتیی به‌ ئەندازه‌ی روونکردنه‌وه‌ی چه‌مک و واتای ئایه‌ته‌ به‌ پێزه‌کان، قسه‌مان له‌سه‌ر کرد.

كورتە باسلىك دەررارهى تەزكىيە

لە چەند بەرھەمىكى خۆماندا باسى تەزكىيەى نەفسمان كىردوۋ: ۱-كىتئىي (پېڭاى صالح بوون و بەرھە خوا چوون)، كە تاكو ئىستا شەش جاران چاپ كراوھ و، بەتەماى چاپى شەشەمىن، ۲-كىتئىي (گىانى ژيان)، ۳-كىتئىي: (خواپەرستىي، تەزكىيە تەقوا) يەككىكە لە كىتئەكانى: (مەوسووعەى بەرھە باشتر تىگەيشتن و پېگەيشتن)، بە درېژىي لە بارەى تەزكىيەوھە قسەمان كىردوھ.

ئەوھى لېرە دەپھىنن باسىكە راستەوخۆ لە مەوسووعەى: (الإسلام كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ) لە كىتئىي نۆيەمى وەرىدەگرىن، (الفصل الرابع: تَزْكِيَةُ النَّفْسِ)، نەفس پاك و چاك كىردن^(۱) لە لاپەرە: ئىمە لە چوار تەوھىردا باسى تەزكىيە دەكەين:

(۱) - ماناى تەزكىيەى نەفس.

(۲) - پېگەى تەزكىيەى نەفس و بەرھەمى تەزكىيەى نەفس.

(۳) - خۆ پاك و چاك كىردن چۆن ئەنجام دەدرى و ئامرازەكانى چىن؟

(۴) - چەند روونكىردنەوھەك لە بارەى قوتابخانەكانى تەزكىيەى نەفس و، پېيازەكانى تەسەوھەوھ.

ئەوھى لە سەرچاوەى ئامازە پىكرارودا ھىناومانە، لېرەدا زۆر بە كورتىي و گوشراوىي دەپھىنن.

تەوھرى يەكەم: ماناى تەزكىيەى نەفس:

لە رووى زمانەوھە وشەى: (تَزْكِيَّةً)، لە (زَكَّى، يَزْكُو، زَكَاةً، وَتَزْكِيَّةً) ھاتوھ، دەگوترى: (زَكَى الزَّرْعُ إِذَا هَمَى وَتَرَعَرَ)، واتە: كشتوكالەكە، رووھكەكە گەشەى كىردو ھەراش

(۱) لەپەرە (۱۲۹-۱۹۷)، چاپى دووھمى ئەو مەوسووعەيە سالى (۲۰۱۹) ى زاینى.

بوو، و پرای مانای: (گەشە کردن) و (هەراش بوون)، وشە ی: (تَرْكِيَّة) (زَكَاة)، مانای پاکبوونەو، چاکبوونیش دەگریتهو.

واتە: وشە ی (تَرْكِيَّة) وەك فەرەهەنگەکانی زمان^(۱)، دەئین: وشە ی (زَكَاة)، سێ مانایان هەڵدەگری: یەكەم: (طَهَّرَ)، پاك بۆو، دووهم: (مَسَى) گەشە ی کرد. (صَلَحَ) یان (صَلَحَ)، واتە: چاك بوو.

شایانی باسە لە سوورەتی (الشَّمْس) دا کە پیشتر تەفسیرمان کرد، خوا ﷻ لە دە (۱۰) ئایەتی سەرەتای ئەو سوورەتە موبارەکەدا، سویند دەخوا بە یازدە شتان، وەلامی سویندەکش ئەوەیە: کە هەر کەسێک خۆی پاک و چاک بکات، سەرەرازە و، هەر کەسێک خۆی لە بن گوناھاندا پەنھان بکات، بەشیمانەو بەدەختەو دۆراو: ﴿وَالشَّمْسُ وَضَحَهَا ۝۱ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ۝۲ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ۝۳ وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا ۝۴ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَاهَا ۝۵ وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَّهَا ۝۶ وَنَفْسٌ وَمَا سَوَّاهَا ۝۷﴾، ئەمە یازدە (۱۱) سویندەکە، وەلامەکشیان ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ۝۱ وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ۝۲﴾، بیگومان خوا ﷻ سویند بخوات بە یازدە (۱۱) لە دروستکراوەکانی خۆی، کە لە ئیویاندا، (نفس)ە، واتە: پۆحی بەشەر، کە وا پێدەچێ جندیش هەر بگریتهو، ئەوە کە خوا عز وجل، وەك پیشتر باسمان کرد، توانای پێداوە جیاوازیی بکات، لە ئیوان خێرو شەردا، راست و چەوت دا، حەق و ناحەق دا، وە توانای ئەوەشی پێداوە چاکە بکات خۆی لە خراپە دوور بگری، چاکە هەلبژێری و خراپە پال پێوەنێ، یاخود بە پێچەوانەو خراپە هەلبژێری و چاکە پشتگوێ بخات، ئەمە ئەوە دەگەینێ کە بەراستی خۆ پاک و چاککردن، لە ئیسلامدا، (تَرْكِيَّةُ النَّفْس) شتیکی زۆر گەورەو گرنگە، هەر وەك پێچەوانەکەشی، شتیکی زۆر جیگای مەترسییە، کە بریتیە لەوەی مرۆف خۆی ئیهمال و، پشت گوێ بخا گوینەدا بەخۆی و خۆی پاک و چاک نەکات، بە

(۱) (المختار الصحاح) لاپەرە: (۲۴۸)، و (المحجم الوسيط) لاپەرە: (۳۶۶ - ۳۶۷).

پېچەوانەو تەوانباریی لە خۆیدا بەھێز بکات، پارێزکاری لە خۆیدا خەفە بکات و بێ شوقی بکات و خۆی بخاتە ژێر کەمپەو چلک و ژەنگی گوناھو تەوانەو.

کەواتە: بۆ پێناسەى تەزکیەى نەفس، دەتوانین ئاوا بڵین: (تَزْكِيَةُ النَّفْسِ هِيَ إِيمَاءٌ بِذَرَةِ التَّقْوَى الْمودعة فِيهَا ثُمَّ التَّمَكُّنُ لَهَا فِيهَا، إِلَى أَنْ تَنْشَأَ وَتَرْعَرَ، وَتُثْمَرَ فِي الْوَقْتِ نَفْسُهُ جَذْرُ الْفُجُورِ فِيهَا، وَتُطَهِّرُهَا مِنْهَا)، واتە: تەزکیەى نەفس بریتىە لە گەشەپێدانی تۆوی پارێزکاری کە لە نەفسدا دانراو، دوايش تەواندارکردنى پارێزکاری تاکو گەشە دەکات، ھەراش دەبێ، بەرو میوہ دەردەکات، لە ھەمان کاتیشدا بریتىە لە پشەکشکردنى ڕەگ و پشەکانى تەوانبارى و پاککردنەوہى نەفس لێان.

کەواتە: (النَّفْسُ الزُّكِّيَّةُ) نەفسى تەزکیەکراو، بریتىە لە نەفسى پارێزکاری چاک، ھەرودە نەفسى خۆپەنھانکەر (النَّفْسُ الْمُتَدَسِّيَّةُ) بریتىە لە نەفسى گوناھکاری تەوانبارى خراپەکار.

شایانى باسە وشەى: (تَزْكِيَّةٌ) وەک ھەموو وشەکانى: (إِيمَانٌ وَ عِبَادَةٌ وَ تَقْوَى وَبِرٌّ وَطَاعَةٌ) ھەر کاتیک بە تەنیا بێ لە ڕەوتیکدا، مەفھوم و چەمکەکەى زۆر فراوان دەبێ تاکو دین ھەمووی دەگرێتەو، چ لە بارى نەڕێنیدا، کە بریتىە لە فەرمانبەرى کردنى خوا، چ بەبارى نەڕێنیدا کە بریتىە لە خو دوورگرتن لەسەر پێچى خوا ﷻ، ھەر بۆیەش بەو چەمکەى تەى کە خوا ﷻ سەرفرازی بە تەزکیەى نەفسەو بەستۆتەو، کە دەفەرموێ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا﴾، ھەرودەھا دەشفەرموێ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّى﴾ (۱۱) الأعلی، بەلام کاتیک تەزکیەى نەفس، لەگەڵ وشەکانى دیکەدا بەراورد دەکری، ئەو کاتە مانا چەمکەکەى قەتیس دەبێ لەو بوارەدا کە بواری مەعنەوێ، ڕووحیە و بواری ئاکاری و پەشتیە.

تەوھرى دووھەم: پىڭگەو بەرھەمى تەزكىھى نەفس:

لەبارەى بەرھەم و پىڭگەى تەزكىھى نەفسەو دەتوانىن زۆر شت بلىين، بەلام ئىمە لە ھەوت (۷) بېگەدا، باسى پىڭگەو بەرھەم و ميوەى خۇ پاك و چاك كردن، (تزكية النفس) دەكەين.

۱- (التزكية النفس) واتە: خۇ پاك و چاك كردن، يەككە لە چوار ئەركەكەى كە پىڭەمبەرى كۆتايى موھەممەد ﷺ پىيان رەوان كراو، ھەرەك ھەركام لە ئايەتەكانى: (۱۲۹ و ۱۵۱)، لە سوورەتى (البقرة) و، ئايەتى (۱۶۴) لە سوورەتى (آل عمران) و، ئايەتى (۲) لە سوورەتى (الجمعة) دەيگەيەنن، كە ئىمە بۇ ئىوونە ئايەتى: (۲) سوورەتى (الجمعة) دىنين، كە دەفەرموى: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيَّتِنِ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ۱۰ كەواتە: چوار ئەركەكەى پىڭەمبەرى خاتەم ﷺ كە لە چوار ئايەت لە قورئاندا ھاتوون، بريتىن لە خوتىدەنەوئى ئايەتەكانى خوا، پاكو چاككردنى خەلك و لىتب و ھىكمەت و فېركردنيان.

ھەلبەتە لە شوئى خۇيدا باسمان كردو كە مەبەست لە كىتاب، واتە: بەرنامە و، شەرىعەتى خوا، (حكمة) یش بريتە لەو رەوشت و ئاكارە بەرزو پەسەندەئى دەبى كۆمەلگا خۇيانيان پى پرازىنتەو، ياخود بريتە لە چۆنتى جېبەجېكردنى ياساكانى شەرىعەت، ھەركاميان لە شوئى خۇيداو لەكاتى خۇيدا، بە شىۋازى خۇى.

۲- بەلگەيەكى دىكەى گرنگى پىڭگەى تەزكىھى نەفس و بەرھەمەكەى، ئەوئە كەھەر كەسك خۇى پاك و چاك بكات، سەرفرازى رەھى بۇ دەستەبەر دەبى، كە لە پارىبوونى خواو چوونە بەھەشتدا بەرجەستە دەبى، ھەرەك ئايەتەكانى ژمارە: (۷۵ و ۷۶) لە سوورەتى (طه) و، وە ئايەتەكانى: (۱ - ۴) لە سوورەتى (المؤمنون) و، ئايەتى (۴) لە سوورەتى (الأعلى) و، ئايەتى (۹) لە سوورەتى (الشمس) دەيگەيەنن:

بۇ ئىمۇنە لە ئايەتەكانى: (۱ - ۴) لە سۈرەتى (المؤمنون) دا، خوا دەفەرمۇي:

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ (۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝ (۲) وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝ (۳) وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۝ (۴)﴾، واتە: بەدئىيى بىرۋاداران

سەرفراز. ئەوانە لە نۆزەكانىيان دا ملكەچن و، ئەوانە پىشتىكردوۋى، ئەوانە ئەنجامدەرى تەزكىيەن. لىرەدا زەكات مەبەست پىي خۇ پاكو چاك كرنە.

۳- خوا ﷻ تەزكىيە نەفسى كىردۈ بە گەورەترىن شوئەوار بۇ شوئىكەوتنى ئايىن و بەرنامەكەى و، شوئىكەوتنى پىغەمبەرانى خوا، ۋەك لە ئايەتەكانى: (۱۵ - ۱۹) لە سۈرەتى (النازعات) دا ھاتۈ، ھەرۋەھا ئايەتەكانى: (۱ - ۴) و (۵ - ۷)، لە سۈرەتى (عبس) دا، لە بارەى بەسەرھاتەكەى عەبدوللاى كۆرى ئومى مەكتوۋمەۋە و، رۆيشتنى بۇ لای پىغەمبەرى خوا ﷻ و كۆى بۆگرتى و، رۋو لىۋەرگىرانى پىغەمبەر ﷺ و، خۇ لىگرژكردى بەھۋى سەرگەرم بوۋنى بەقسە كىرن، بۇ كۆمەللىك لە زلەزلانى قورەيش ۋە، پاشان گلەيىكردى خۋاى پەرۋەردگار لىي: ﴿أَمَّا مَنْ أَسْتَعَىٰ ۝ (۵) فَأَن تَ لَهُ تَصَدَّىٰ ۝ (۶) وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبَ ۝ (۷)﴾.

كەۋاتە: تەزكىيە نەفس بەھۋى رۋوكرنە خۋا بىرۋاھىئان بە خۋا شوئىن پىئەلگرتنى پىغەمبەرى خوا ۋە ﷻ پەيدادەبى.

۴- خوا تبارك و تعالى ۋەدەستەئىنانى مەۋف بۇ تەزكىيە نەفسى كىردۈ، بە دەرەنجامىك بۇ بەخشش و چاكەى خوا لەگەلدا و، بەزەبى خوا بەرانبەرى، ۋەك لە سۈرەتى (النور) ئايەتى (۲۱) دا، دەفەرمۇي: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ ۝ (۲۱)﴾، واتە: ئەگەر بەخشش و بەزەبى خوا نەبوۋايە لەسەر ئىۋە، ھىچ كام لە ئىۋە پاك وچاك نەدەبوۋن، بەلام خوا ھەر كەسىكى بىھۋى پاكو چاكى دەكات، خوا بىسەرى زانايە، دەرزانى كى شايستەى ئەۋدە بەو شىۋە مامەلەى لەگەل بىكات كە: پاكوچاكى بىكات.

۵- خوا ﷻ تەزكىيەبوۋنى نەفسى كىردۈ بە دژو پىچەۋانەى شوئىكەوتنى ھەنگاۋەكانى شەيتان، ۋەك لە ئايەتى (۲۱) لە سۈرەتى (النور) دا ئەمە زۆر ئاشكرا ديارە، دەفەرمۇي:

﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾﴾، واته: ئەي ئەوانەي پىرواتان هەتتاوه! شوێن هەنگاوه كانى شەيتان مەكهون و، هەر كه سێك شوێن هەنگاوه كانى شەيتان بكهوى، به دُنیايى ئەو فەرمان دەكات به شتى ناخۆلاو خراپ، ئەگەر به خەشش و به زەيى خواش نه بووايه له سەرتان، ههچ كامتان پاكوچاك نه ده بوون، به لām خوا كه سێكى بوێ پاك و چاكى دهكات، كهواته: پاك و چاكبوون پێك پێچهوانەى شوێنكهوتنى شەيتان و شوێنكهوتنى هەنگاوه كانى شەيتانه.

٦- خوا ﷻ هەركام له يەحيای كۆرى زەكه رىباو عىسای كۆرى مەريەم (سەلامى خوايان لىيى)، به تەزكىيە ئەفس باسكردوون، وەك له ئايەتەكانى: (١٣ و ١٩) له سوورەتى (مريم)دا، بۆ هەردووکیان وشەى (زكاة)ى بهكارهێناوه: ﴿وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾﴾، شایانى باسیشه: عىساو يەحيا (سەلامى خوايان له سەر بى)، له قورئاندا ههچ هەلەو كه موکوپییه كيان پāl نه دراوه تەلا، وەك ئەوهى پāl دراوه تە لای پێغه مبه رانى دى، كه ئەمەش سيفه تێكى به رزه لهواندا به هۆى به خەششى خواوه، به لām بێگومان ئەمە به لکه نيه له سەر ئەوهى كه له پێغه مبه رانى دیکه پایه دارترن، به لām ئەمە تايبه ئەمە نديیه كى ئەوانه، واش پێده چێ كه وه سفركردنى ئەوان له نێو هەموو پێغه مبه راندا به (زَكَاةُ النُّفُس) واته: پووحنى پاك و چاك، ئەوهيه كه ههچ هەلەو كه م و كۆرى لىپروونه داون، به لām پێغه مبه رانى دى، خوا هەلەو كه موکوپیى پāl داونه لا، ئەو هەلەو كه م و كۆپىيانەش ئەوه نین، كه به چه مەك و واتای تێمه به گوناح له قەلەم بدرێن، پێغه مبه ران پارێزارو بوون له هەلەو كه موکوپیى و، هەرگیز شتێکیان نه كردوه، كه زانیبىيان گوناحه و ئەنجامیان دابى، به لām جارى وایه له شتێكدا نه یانپێكاوه.

٧- له بهر ئەوهى، ئەو خۆ پاك و چاك كردنه، هەركه سێك لافى پاك و چاكبوونى لىدابى به بى ئەوهى شایسته بى، خوا سەرزە نشتى كردوه به درۆ هەلەبە ستر ئاوزهوى كردوه، وەك له ئايەتى (٣٢)، له سوورەتى (النجم)دا و، له ئايەتەكانى: (٤٩ و ٥٠) له سوورەتى

(النساء) یش دا ھاتو، دەفەر موئ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ بِاللَّهِ يُرَكِّي مَنْ يَسَاءُ وَلَا يَظْلَمُونَ فَبَيِّنًا ۝٤٩﴾ أَنْظَرَ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٠﴾ ھەروەھا لە سوورەتی (النجم) ئایەتی (۳۲) دا دەفەر موئ: ﴿فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى ۝٣٢﴾ خۆتان پاك و چاك مەكەن [بە قسە، بە كردهووە خۆت پاك و چاك بكە، بەلام بە كردهووە لاف لێ مەدە]، خوا زاناترە بەوێ كێ پارێزی كردهووە.

كەواتە: لە ئەنجامی پەیدا بوونی تەقوودا نەفس تەزكیە دەبێ و، لە ئەنجامی خۆ پاك و چاك كردندا تەقوا میوانی دڵ و دەروونی مرووف دەبێ، ئنجا خۆ پاك و چاك كردن بە قسە چەندە خراپە، بە پێچەوانەو بە كردهووە ئینسان خۆی پاك و چاك بكات، بەبێ ئەوێ بانگەشە بكاو لاف لێبدات، ئەوێ نە چاكەو، هێندە گەورەو گرنگە.

چۆن تەزكیهی نهفس نهجام دهرى و ئامرازهكانى چين؟

كهواته: ئېمه له دوو خالدا ئەم تەوهرى سېئەمه دەخەينه ږوو:

۱- چۆن ږۆسهى تەزكیهى نهفس نهجام دهرى؟

۲- ئامرازهكانى تەزكیهى نهفس چين؟

یهكهم: چۆن ږۆسهى تەزكیهى نهفس نهجام دهرى؟

وشهى نهفس بهلایهنى مهعنهویى له مړۆڤدا دهگوترى، ږووحى، نابهرههست، چونكه مړۆڤ له دوو پېكهاتهى سهرهكى پېكهاتوه: جهستهیهكى خاكیى و، ږووحیكى خواىى.

ههلبته ههردووکیان دروستکراوى خوان، بهلام ږووح دروستکراویكى سهرووی ماددییه، خوا ههمیشه ږووح پالدهداته لای خوى: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ (۸۵) ﴿الْإِسْرَاءِ﴾، ئنجا ئهه له زۆر شوئى قورئاندا هاتوه، وهك دهفهرموئى: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ (۲۹) ﴿الْحَجَرِ﴾، ههروهها له سوورتهى (الْإِسْرَاءِ) دا نایهتى (۸۵) دهفهرموئى: ﴿وَسْئَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (۸۵).

كهواته: مړۆڤ له جهستهیهكى خاكیى و ږووحیكى خواىى ﴿وَنَفَخْتُ﴾ ږووحیكى ږهبیانیى، دروست بووه، كه ههردووکیان دروستکراوى خوان، بهلام ږووح بوو ئېمه شتیكى زانراوو دیار نیه، بویه خوا دهفهرموئى: ﴿وَسْئَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۸۵). واته: له بارهى ږووحهوه ږرسیارت لېدهكه، بلى: كارى پهروهردگارمهو كهمیكېش نهبى زانیاریتان پینهدراوه، واته: بهو نهندازه كهه زانیارییه ناتوانن دهركى چیهتى

پرووح بکەن، ئىنجا تەزكىيەى نەفس لە ميانى کارکردنى مروّڤ و ھەولدانى مروّڤدا بو ملىکە چکردنى نەفسى بو ٲەھەى شەرىعت داواى لى دەکات لە پابەندىيەکان، چ بەبارى تەرتىبىدا، بە تەنجامدانى فەرمانەکان و تەرکەکان، چ بەبارى تەرتىبىدا بە خو ڤاوورگرتن لە قەدەغەکان، لەمىانى ٲەھەدا تەزكىيەى نەفس تەنجام دەدرى.

مروّڤ لە پړۆسەى خو پاكوچاڪکردندا بە زۆر قوڤاغاندا دەړوات، بەلام بە گشتى، سى قوڤاغن:

قوڤاغى يەكەم: لە ئەسڵدا نەفس زۆر فەرمان دەکات بە خراپە: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَجَعْتِ﴾ (يوسف) ٥٣، ئەمە قسەى يوسوفە لە سوورەتى (يوسف) دا، بەدلىيى نەفس زۆر فەرمان دەکات بە خراپە، مەگەر پەروەردگارم بەزەيى بنوئى.

نەفس لە ئەسلى سوررشتى خويدا، خوا ﷻ واى خولقاندو، كە زۆر فەرمان دەکات بە خاوەنەكەى بە خراپەو بە دوورى لە بەندايەتیی بو خوا.

قوڤاغى دووهم: ئەوھى كە دواى ئەوھى مروّڤ لەگەل خويدا خەرىك دەبى، خوئى والىدەكات جارجار ملكەچ بكات بو شەرع و، جارجارىش لايدات، ئەمەس قوڤاغى (لؤامة)ى پى دەلین: ﴿وَلَا تُقِمُ النَّفْسُ اللَّؤَمَةَ﴾ (٢٤). واتە: نەخىر سویند بە نەفسى زۆر پەخنەگر لەخوئى دەخۆم.

قوڤاغى سىيەم: كە قوڤاغى كوڤاى تەزكىيەى نەفسە، برىتيە لە وەى نەفس دەچىتە حالەتى ئوقرەگرتن و سەقامگىربوون لەسەر جادەى شەرع، وەك خوا دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ (٢٨) الفجر، كەواتە: تەزكىيەى نەفس و چۆنيەتیی تەنجامدانەكەى ئەوھى كە مروّڤ لەگەل خويدا خەرىك بى، كار لەسەر خوئى بكات، نەفسى لە حالەتى (لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ) زۆر فەرمانكەر بە خراپەو بەگوازىتەو بو قوڤاغىكى دىكە، قوڤاغى

خو سەرکۆنەکردن (الْوَامَةِ)، دوايى لەوئىشەوہ بىگوازىتەوہ بو قۇناغى ئارامگرتن (الْمُطْمَئِنَّةِ)، واى لى بى نەفسى ملکەچ بى بو فەرمانەکانى خوا و، مووى لى نەلەخشى و مووى نەپسىتى لە فەرمانبەريککردن بو خواي بەرزى مەزندا.

بىگومان خو پاک و چاک کردن زۆر گرنگە بە کردەوہ، بەلام خو بە پاک و چاک دانان بە قسە، يە کجار خراپە، بۆيەش خوا ﷻ لە سوورەتى (النجم) لە ئايەتى ژمارە (۳۲)دا، مروڤى قەدەغە کردوہ لەوہى بەقسە خوئى بە پاکوچاک لە قەلەم بدات: ﴿فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾، خۇتان پى پاکو چاک نەبى بەقسە، چونکە خوا زاناترە بەوہى کى پارىزى کردوہ لە خوا، کەواتە: بەهوى پەيدا بوونى تەقواوہ، نەفس حالەتى پاکىي و چاکىي بو دروست دەبى.

هەر وەها لە سوورەتى (النساء)يش کە پىشتريش ئامازەمان پيدا لە ئايەتى ژمارە (۴۹)، دەفەرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُرَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾ ﴿٤٩﴾ أَنْظَرْ كَيْفَ يَقْرَءُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٠﴾، واتە: ئاي سەرنجى ئەوانەت نەداوہ کە خوئان پاک و چاک پيشان دەدەن، (بەقسە خوئان پاکوچاک دەکەن) بەلکو خوا هەر کەسكى بىهوى پاک و چاکى دەکات، سەرنج بدە چۆن درۆ بەناوى خواوہ هەلدەبەستن، ئەوہش گوناھىكى ئاشکرايە، بەلام لە حالیکدا مروڤ بە کردەوہ خوئى پاک و چاک بکات، خوا سەرفرازى دىناو دواپۆزى پىوہ بەستۆتەوہ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا﴾ ﴿١﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ﴿٢﴾ الشَّمْسُ، ﴿٣﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّى﴾ ﴿١١﴾، (الأعلى، کە خوا ﷻ بە هەردوو حالەتى رابردو و تىستا هيتاوى.

دووهم: ئامرازەکانى تەزکىيە نەفس:

بە کورتىي دەتوانين بلين: ئامرازەکانى خو چاک و پاککردن، هەموو ئەوانەن کە پارىزکاريى لە مروڤدا دیننە دى، چونکە پارىزکاريى بناغەى تەزکىيەوہ، لە

لە ئەنجامى پارىزكارىيدا، تەزكىيە پەيدا دەبى، ھەلبەتە دەشگونجى بلىين: ھەركاتى مروؤف خۇى تەزكىيە كرد، ئنجا تەقواى تىدا پەدا دەبى و، تەقوا بناغەيە بو تەزكىيە بوونى نەفس، مروؤف بە ئەندازەى ئەوہى تەقوا لە خویدا پەدا دەكات، روو لە چاكە دەكات، روو لە خوا دەبى، پشت لە خراپەو تاوان و لادان دەكات.

ئنجا تىمە نو (۹) ھۆكارەكان ھىنان لەوانەى دەبنە ھۆى پاكوچاك بوونى نەفس:

ھۆكارى يەكەم: ئاگادار بوون لە ئايەتە بە پىزەكانى خوا، چ وەك خویندن، چ وەك گوئى گرتن: چونكە خوا ﷻ لە چوار شوئى قورئاندا چوار ئەرکە سەرەككەيە پىغەمبەرى خاتەمى ﷺ بەو چوارە داناون: ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۱۸)، واتە: ئايەتەكانى خويان بەسەردا دەخوئىتەو و تەزكىيەيان دەكات و كىتپيان فير دەكات و ھىكمەتيان فير دەكات.

ئنجا لەھەر چوار شوئەكاندا خوا ﷻ خوئىندەوہى ئايەتەكانى پيش خستوہ: ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ﴾ (۱۸) الجمعة، لە ھەر چوار شوئەكاندا ئەمە پيشخراوہ، كەواتە: شارەزابوون بە ئايەتەكانى خوا و پەيىردن، ئاگادار بوون لە ئايەتەكانى خوا، بناغەى تەزكىيەى نەفس و پاك و چاك بوونە.

ھۆكارى دووہم: ئيمان: بىگومان لەرووى رىزبەندى كاتىيەوہ، ئيمان لە پيشەوہيە، چونكە مروؤف دەبى ئيمانى ھەبى، ئنجا ھەول دەدا خۇى پاك و چاك بكات، سىفەتى پارىزكارىي لە خویدا بىئىتە دى، بەلگەش لەسەر ئەوہ ئايەتەكانى (۱ - ۴) سۈورەتى (المؤمنون): ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ (۲) وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ (۳) وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ (۴)، خوا ﷻ پىناسەى برواداران دەكات بە سەرفرازى، دوايى بەوہ پىناسەيان دەكات و وەسفيان دەكات كە لە نوژەكانياندا ملکہ چن بو خوا، خوئان لە قسەى پوچ و لە كردارى پوچ دەپاريزن، زەكات ئەنجام دەدەن، مەبەست لە زەكات كە دەفەرموئى: ﴿لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾، تەزكىيەيە، چونكە زەكاتى مالى و سامان دەدرئ، ئەك ئەنجام بدرئ.

ھۆكاری سیئەم: سام و ھەبیەت بەرانبەر بە خۋای بەرزی مەزن:

وہك له سوورەتى (فاطر)دا، دەفەرموئى: ﴿إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ (۱۸) واتە: بێگومان تۆ تەنیا ئەوانە وریا دەکەیهو، (وریاکردنەوێهە کە لێی بەهرەمەند بن) کە سام و ھەبیەتیان بە پەنامەکیی بەرانبەر بە پەرورەدگاریان ھەیە، [کاتێک کە کەسێ لێ نیە، تەنیا خۆیان و خۆان، لەو کاتەدا سام و ھەبیەتیان بەرانبەر بە پەرورەدگاریان پەیدادەبێ] و نوێژیان بەرپا کردو، ھەر کەسێکیش خۆی چاک و پاک بکات، بۆخۆی خۆی چاک و پاک کردو.

کەواتە: لە ئەنجامی سام و ھەبیەت بەرانبەر بە خوا ﷻ، و، نوێژ بەرپاکردن دا، دەگونجێ نەفس کە پاک و چاک بێ.

ھۆکاری چوارەم: بەرپاکردنی نوێژ:

بێگومان بەرپاکردنی نوێژ، ھۆکارێکی یەكجار کاریگەرە بۆ چاک و پاک و گەشەکردنی نەفس، وہك له سوورەتى (فاطر) دا، خۋای پەرورەدگار دەفەرموئى: ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ (۱۸) واتە: نوێژیان بەرپا کردو و ھەرکەسێکیش خۆی پاک و چاک بکات، خۆ پاک و چاک کردنەکەى سوودەکەى بۆ خۆیەتى.

ھۆکاری پێنجەم: یادى خوا تبارک و تعالى:

له سوورەتى (الزمر)، ئایەتى (۲۳)دا کە وہك ئموونەیهك دەبێتین، خوا دەفەرموئى: ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْغَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَتَابَيَ نَفْسُ عُرْمَنُهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۚ﴾ (۲۳) واتە: خوا باشتەرىن فەرماشتى دابەزاندو و کتیبکی ویکچوو، مەبەستەکان تێیدا دووبارە دەبنەو، ئەوانەى ترس

و سامیان به رانبەر به پەروەردگاریان ھەیه، پێستیان پێک دێ، (تەزوویان پێدا دێ)،
دوایی پێستیان و دلێان بۆ لای یادی خوا نەرم دەبن، ئەوەش ئەو پێنمایەیی خوا،
ھەر کەسێکی بێھوێ پێی راستەپێ دەکات و، ھەر کەسێک خوا پێی لێ تێکەبات، ھیچ
پێنماییکارو بە ئامانج گەیەنەرێکی نیە.

بێگومان مەرۆف لە ئەنجامی ئەوەدا کە پشت لە ھیدایەتی خوا دەکات، خۆی
دادگەریش گومرایی دەکات، وەک دەرەنجامێکی لۆژیکیی کەسێک ژەھر بخوات دوایی
دەرھاوێشتەیی ژەھرەکە دەبێتە دەرەو نەخۆشی، کەسێک ھیدایەتی خوا پەفز بکات،
بێگومان بە پێی یاسایەکی و سستمیک کە خوا دایناوە لە ژایانی بەشەردا، پێی گومرایی
دەگرێتە بەر، بەلام خوا پالیداوێتە لای خۆی، بۆ ئەوەی بزانی کە ھیچ شتێک لەم
گەردوونەدا بەبێ ویستی خوا و توانای خوا و زانیاریی خوا ئەنجام نادرێ.

ھەرۆھە لە سوورەتی (الأعلى) شدا، خوا دەفەرموێ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَنَّى﴾ (۱۱) و دگر
﴿أَسْرَبَهُ فَصَلَّى﴾ (۱۵) واتە: بە دلنایایی سەرفرازە ئەو کەسەیی خۆی پاک و چاک
کردووە، ناوی پەروەردگاری ھێناوە و نوێژی کردووە، کەواتە: یادی پەروەردگارکردن،
چ بە زمان، چ بە دل، چ بە ھەردووکیان، بێگومان ھۆکاریکی کاریگەرە بۆ پاک
و چاک بوونی نەفس.

ئێستاس بۆ زیاتر تیشک خستەسەر چەمک و مانای یادی خوا (ذکر الله)
ھەلۆستەییەکی کورتی لەبەرسنەردا دەکەین:

هه‌لوه‌سته‌یه‌ک له باره‌ی یادی خواوه نهم هه‌لوه‌سته‌یه له جوار

۱- یادی خوا چیه؟

وشه‌ی: (ذکر) بریتیه له‌وه‌ی شتیک بخه‌یه سه‌ر زمانت و نپو دلت، لپی بیتاگا نه‌بی و وازی لی نه‌هینی، ئنجا چ له‌گه‌ل دلتا زمانیش ئاماده‌بی، چ ته‌نیا دل نه‌و خسته‌وه‌ی یاده‌ی تیدا‌بی، وشه‌ی زی‌کر له‌ ئه‌سلدا به‌و مانایه‌یه، (ذکر)، پی‌چه‌وانه‌ی (نسیان) له‌ بیر‌چوونه‌وه‌یه و پی‌چه‌وانه‌ی بی ئاگایه، شوینی ئه‌سلی یادی خوا کردن، بریتیه له‌ دل و ده‌روون.

۲- گرنگی یادی خوا:

یادی خوا کردن گشتی‌ترینی په‌رسته‌خانه و هیچ کاتیک نه‌یه، خوا فه‌رمانی پێ نه‌کرد‌بی، خوا ﷻ نه‌یه‌ستۆته‌وه به‌ حاله‌تیک تایه‌ت، یان کاتیک تایه‌ت، یان که‌سانیک تایه‌ت، به‌ لکو گشتاندوو‌یه‌تی به‌ سه‌ر هه‌موو که‌سه‌کاندا و، له‌ هه‌موو کاته‌کاندا، بۆ وینه‌ خوا ﷻ که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ (۱۵) العنکبوت، یانی: یادی خوا گه‌وره‌تره له‌ هه‌موو نه‌و شتانه‌ی دیکه که‌ باس‌کران، هه‌روه‌ها خوا ﷻ وشه‌ی: (ذکر) ی فه‌رمان پێ‌کردوه به‌ گشتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَبِيرًا﴾ (۱۱) فاتحه، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! به‌ باس‌کردنیک زۆر، یان به‌ یاد‌کردنیک زۆر، یادی خوا بکه‌ن.

۳- جو‌ره‌کانی یادی خوا:

جو‌ره‌کانی یادی خوا ﷻ ئیمه‌ هه‌شت (۸) یا‌همان لی هیناون:

- (۱) - خویندنه‌وه‌ی کتییی خوا‌ی به‌رز.
 - (۲) - به‌پاک‌گرتن و ستایش‌کردنی خوا (التسبیح والتحمید).
 - (۳) - پارانه‌وه له‌خوا (الدعاء).
 - (۴) - داوای لی‌بوردن کردن له‌خوا (اللَّهُ أَكْبَرُ).
 - (۵) - گو‌تنی (اللَّهُ أَكْبَرُ)، خوا‌گه‌وره‌ترة.
 - (۶) - خوا به‌یه‌ک‌گرتن، (التوحید)، گو‌تنی: (لا إله إلا الله).
 - (۷) - سه‌لآت و سه‌لام ئاردن بۆ پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ص).
 - (۸) - یادی خوا کردن له‌حاله‌ جو‌راو جو‌ره‌کان دا.
- ئه‌وه‌ش باسیکی زۆر دوور و درێژه.

E- چۆن یادی خوا‌ی به‌رز ده‌که‌ین:

بی‌گومان یادی خوا‌ی به‌رز وه‌ك له‌چه‌ند ئایه‌تیکی قورئاندا دیاره، چه‌ند ئه‌ده‌ییکی هه‌ن و ده‌توانین ب‌لێین: شه‌شیان ئه‌و ئه‌ده‌به‌ سه‌ره‌کیانه‌ن که ده‌بی ره‌چاو ب‌ک‌رین له‌کاتی یادی خوا‌ی به‌رزى مه‌زن دا:

۱- یادی خوا ب‌ک‌ری، به‌ک‌روانه‌وه‌و لا‌لانه‌وه‌و ملکه‌چییه‌وه: ﴿وَأَذْكُرُّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا﴾ (الأعراف، ۲۰۵).

۲- یادی خوا ب‌ک‌ری له‌حالی‌که‌دا که مرو‌ف سام و هه‌یه‌به‌تی خوا‌ی به‌رز دا‌یده‌گرى، هه‌ست ده‌کات به‌به‌زری و شکوی بی‌وینه‌ی خوا: ﴿وَأَذْكُرُّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً﴾، به‌ترسه‌وه.

۳- زمانیش هاو‌به‌ش ب‌ی له‌گه‌ل د‌ل‌دا، وه‌ك خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ (الأعراف، ۲۰۵). به‌بی ده‌نگ به‌رز کردنه‌وه.

۴- يادى خوا كردن به دهنك بهر زكر دهنه وه و هاوارو دهنك هه لپيتان نه بى، بهلكو به دهنكي كپى نزم به كروزانه وه و لالانه وه بى، وهك ده فهرموى: ﴿وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ ۝۲۵﴾، ههروه ها: ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ۝۲۶﴾.

۵- مروڤ بچيته تيو يادى خوا وه و كارليكي له گه ل بكات، خوڤى به ره و خواى پهروه ردگار دابري و، ههست به شهوودى خواى به رزى مه زن بكات و (جَمَال و جَلال و عَظَمَة و ههيهت و كه مالى خواى پهروه ردگار ههست پى بكات، وهك خوا ده فهرموى: ﴿وَبَيَّنَّ إِلَيْهِ تَبْيِيْلًا ۝۲۸﴾ المزمّل.

۶- له نه نجامى يادى خوا دا، دل ږاچله كين و موچر كه پيداها تن و ههست و نهست جوولان بى، وهك له سووږه تى (الحج) دا، خوا ده فهرموى: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ فَالْيَهُكُمُ إِلَهٌُ وَحْدٌ فَلَهُ اسْلِمُوا وَيَسِّرَ الْمُحْسِنِينَ ۝۲۹﴾ الَّذِينَ إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝۳۰ واته: بۆ هه كومه ليك خوا په رستيه كمان داناه، تاكو يادى خوا بكهن، له سه ر نه وهى پييداون له تاژه له كان، تنجا په رستراوى تيوه يهك په رستراوه، بۆ نهو ملكه چ بن و موژده بده به ملكه چان و نهرم و نيانان (له بهرانبهر خواى پهروه ردگار دا)، نهوانه ي كاتى يادى خوا ده كرى، دلييان ږاده چله كنى و خوږاگرن له سه ر نه وهى تووشيان دى و نوږى بهرپاكه ران و نهوانه ي له وهى پيمان داون ده به خشن.

هوكارى شه شه م: به خشين له پي خوا دا.

وهك خوا سبحانه و تعالى له سووږه تى (التوبة) دا ده فهرموى: ﴿حُذِّ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ ۝۱۰۳﴾، واته: له ماله كانيان خيرو صه ده ده كه وهر بگرن، كه به هوپه وه پاكيان بكه يه وه و گه شه يان پى بدهى و صه لاتيان له سه ر بده..

ههروه ها له سووږه تى (الليل)، ثابته كانى: (۱۷ - ۱۸) دا، ده فهرموى: ﴿وَسِجِّبَا ۝۱۷﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَرَكُ ۝۱۸ واته: لپى دوور ده خريته وه.

[لەو ئاگرە گەورەيەى خواى] ھەرە پارىژگار (كەسكە لە ھەموو كەس پارىژكارترە) ئەو كەسەى مالى و سامانى خوۋى دەدات و خوۋى پاكوچاك دەكات.

ھۆكاری ھەوتەم: ئامپازى ھەوتەم: پابەندىي بە شەرىعەت و ئەدەبە بەرزەكانىيەو، لە بواری ھەلسوكەوتە كۆمەلایەتییەكاندا؛ ئەمیش دەتوانىن زۆر بەلگەى لە قورئان لەسەر بىننەو، كە خوۋ پازاندنەو بە ئەدەب و پەوشتەكان، لە بواری ھەلسوكەوتە كۆمەلایەتییەكان دا دەبێتە ھۆى تزكیەى نەفس، بۆ وینە: لە سوورەتى (النور)، ئایەتەكانى: (۲۷ و ۲۸)دا، خوا دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۲۷﴾ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارجِعُوا فَارجِعُوا هُوَ أَزكىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۲۸﴾﴾، ئەى ئەوانەى پرواتان ھىتاو! مەچنە مالتىك جگە لە مالىەكانى خوئان تاكو مۆلەت وەرەنگرن، بزەن پىيان خوۋشە و، ئاسوودەن بەچوونتان و، سالدو لە دانىشتووەكانى ئەو مالتە نەكەن، ئەوە بۆ ئیوہ باشتەر، بەلكو پەند وەربرگرن (یان بىرتان بكەوێتەو)، ئەگەر كەستان تىدا نەبىنى، مەيانچەتەى ھەتا مۆلەتەن دەدرى، ئەگەر پىشتان گوترا بكەپنەو، بكەپنەو، ئەوە بۆ ئیوہ پاك و چاكترە، خوا بەوہى دەيكەن زانايە، كەواتە: يەكێك لە ھۆكارەكانى تەزكىيەبوونى نەفس ئەوہىە كە مروتى لە ھەلسوكەوتە كۆمەلایەتییەكاندا خوۋى برازىننەو بەئەدەب و پەوشتە بەرزو جوانەكان، لەئىوانىشاندا چۆنىيەتى سەردان و ھاموۋ.

ھۆكاری ھەشتەم: خوۋ دوورگرتن لە گوناھان بەگەورەو گچەكەو:

وہك خوا ﷻ لە سوورەتى (النور) ئایەتى (۳۰)دا دەفەرموى: ﴿قُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ بَعْضُوا مِنْ آبَائِهِمْ وَبَحْفَلُوا فَرُوحَهُمْ ذَٰلِكَ أَزكىٰ لَهُمْ إِنْ اللَّهُ خَيْرٌ لِّمَا يَصْنَعُونَ﴾، واتە: بە پىوانى پروادار بلى: لە نىگای چاويان بگرنەو و داوینى خوۋشان بپارىزن، ئەوە بۆ ئەوان پاك و چاكتر، بىگومان خوا بەوہى كە وردەكارانە دەيكەن، شارەزايە [دەزانى چى دەكەن و چۆنى دەكەن؟]

ھۆكاری نۆیەم و كۆتایی: داواکردن لەخوای بەرز، ھاوار تێبەستن لە بەزەیی و بەخششەكەى:

چونكە لە سوورەتى (النور) ئایەتى (۲۱)دا دەفەر مۆى: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (۱۱) واتە: ئەگەر بەخششی خواو بەزەیی خوا نەبووایە لەسەرتان، هیچ كام لە ئێوە پاكو چاك نەدەبوون، بەلام خوا ھەر كەسێك بیهۆی پاك و چاکی دەكات، خوا بیسەری زانایە.

بۆیەش دەلێین: نۆیەم ھۆكار لە ھۆكارەكانى خو پاك و چاكکردن، پەنا بە خوا بردن و داوا لە خوا كردن و ھاوار لە خوا بەستەن، چونكە پێغەمبەرى خاتەمیش ﷺ ھەر وای كردووە، ھەك لەم دەقەووە دیارە، پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: {اللَّهُمَّ اَتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكِّهَا اَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، اَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا} (أخرجه أحمد: ۱۹۳۲۷، ومسلم: ۲۷۲۲، والنسائي: ۵۴۵۸، والطبراني: ۵۰۸۶).

واتە: ئەى خوايە! پارێزگاری بەنەفسم ببەخشە و، پاكوچاکی بكە، تۆ باشتەرتین كەسێكى پاك و چاکی بكەى، تۆ سەرپەرشتیارو مشورخۆرى نەفس منى.

E- چەند تێبینییەك لەسەر قوتابخانەكانى تەزكییەى نەفس و رێبازەكانى تەصەوووف:

ئەم بابەتە لە چوار خالدا دەخەینەرۆو:

- ۱- پێویستە جیاوازیی بکەین لە نێوان تەزکیەى نەفس و، قوتابخانە و رێبازەکانیدا.
- ۲- تەزکیە بە چەمك و واتا تایبەتییەكەى، بەشێك و لایەنتێك لە لایەنەكانى ئیسلام.
- ۳- دامەزرێنەرانی قوتابخانەكان تەزکیە، ئەوانەى رێبازەكانى تەصەوووفیان پال دەدرێنەلا. زانیانی ئیسلام پێشەوایانى مسوڵمانان بوون.

۴- قۇتباخانەکانی تەزکیەو رېبازەکانی تەصەووف تەنیا ئەزموون و کۆششى زانايان و پېشەوايان بوون لەو بوارەدا، بۆیە بەپێی تەرازووی قورئان و سوننەت لێیان وەرەگیرى و، لێشيان رەفز دەکرى، ئەودى لەگەڵ قورئان و سوننەتدا نەیتەتەو.

یەكەم: پێویستە جیاوازیی بکریت لەنێوان تەزکیەى نەفس و، قۇتباخانەکان و رېبازەکان، تەزکیەى نەفس دا واتە: خو پاک و چاککردن لە زاتى خویدا، لایەنێکی زۆر گەورەو گرنگی ئیسلامە، کە باسمان کرد، لە تەوەرەکانی رابردوودا خوا ﷻ سەرفرازی و بەختەوهری و بە مراد گەشتنى دنیاو دواپۆزی بە خو پاک و چاککردنەو بەستۆتەو، وەك دەفرموئ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۱) ﴿الْأَعْلَى، هەرۆهە﴾ ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾ (۹) ﴿الشَّمْسُ، تەزکیە لە زاتى خویدا لە هەموو حالاندا لایەنێکە لە لایەنەکانی ئیسلام، بەلکو لایەنى زۆر گەورەو گرنگی دیندارییە بەبێ ئەو مەرۆف هیچ بەهیچ ناکات لە بواری خواپەرستیدا، بەلام قۇتباخانەکانی تەزکیە، رېبازەکانی تەصەووف، ئەوانە هەموویان ئەزموون و، بۆچوونی زانايان، کۆششى ئەوان لەو بوارەدا، بۆیە ئەگەر کەم و کورپەکمان لە قۇتباخانەبەکی تەزکیەدا بینى، یان لە رېبازێکی تەصەووفمان بینى، نابى کۆى ئەو لایەنەمان لەبەرچاو بپزرى و، لەبەرچاومان بکەوئ یاخود نیشانەى پرسىارى بخەینە سەر،

چونکە وەك چۆن ئیمان و عەقیدە بەشێکی گەورەو گرنگی دینداریی مسوڵمانانە و، بناغەى دینداریی و مسوڵمانتییه، هەرۆهە پەرستشەکان لایەنى پەرۆرەدە، لایەنى حوکم و سیاسەت و لایەنى جەنگ و جیهاد، ئنجا ئەگەر کەسێکمان بینى بە هەڵە باسى ئیمان و عەقیدەى کردیان، بە هەڵە پەرستشێکی ئەنجامدا، بە هەڵە لە بواری حوکم و سیاسەتدا شتێکی گوت، یان بە هەڵە لە بواری جەنگ و جیهادا مومارەسەیهکی هەڵەى کرد، نابى ئەو لایەنەمان لەبەرچاو بکەوئ، دەبى بلێن: ئەو کەسە یان ئەو لایەن و خەلکە، لەو رۆووە، لەو بوارەدا هەڵەو کەموکوریان هەیه، بەهەمان شیوێش تەزکیەى نەفس لەزاتى

خۇیدا لايەتتىكى گەۋرەۋ گۈزەل دىندارىيى و مۇسۇلماننىيە، نابى تېيىنيمان لەسەر قۇتابخانە كانى تەزكىيە نەفس و رېبازە كانى تەسەۋۋۇف و امان لى بىكات، ئەو لايەنە نادىدە بگىرىن، ياخۇد بە كەم تەماشاي بگەين.

دوۋەم: تەزكىيە بە چەمك و واتا تاييە تەكەي، تەنيا بىرىتە لە لايەنەك لە لايەنە كانى ئىسلام، بۇيەش دەلتىن: بە چەمك و واتا تاييە تىيەكەي، واتە: گۈزەل بىدان بە رۇۋحىي و، مەعنەۋىي، لايەنى پەنھان و نەبىراۋى مۇسۇلماننىيە، تەنيا لايەنەكە لە لايەنە كانى ئىسلامەتەي، ۋە ئىسلام ھەمۇۋى لەۋەدا خۇلاصە نەبۇتەۋە.

تەزكىيەش زۇرچاران وشەي: (تەسۋىف)ى بۇ بە كاردەھىترى، بەلام مەن پىم خۇشە وشەي: تەزكىيە بە كاربەھىترى، چونكە وشەيەكى قۇرئانىيە، ھەلبەتە ئەۋانەش كە لە ئەۋ بۋارەدا ۋا مامەلە دەكەن كە بىرىتە لە ھەمۇۋ ئىسلام و دىندارىيى و مۇسۇلماننىيە لەۋەدا خۇلاصە دەپتەۋە، بە ھەلە داچوون، تەزكىيە نەفس بە واتا تاييە تەكەي بىرىتە لە خۇ پاك ۋچا كەردن و نەفسى خۇ بۇر كەردن لە سىفە تە خراپە كان و، رازاندەۋەي بە سىفە تە باشە كان، ئەمە پىناسەيەكى زۇر جوانى تەزكىيە نەفسە: (التَّخْلِيَةُ مِنَ الرِّذَائِلِ، وَالتَّحْلِيَةُ مِنَ الْفَضَائِلِ)، خۇ بۇر كەردن لە سىفە تە نەم و پەستە كان و، خۇ رازاندەۋە بە سىفە تە بەرزو پەسندە كان، بەۋ واتايەش بىگومان لايەنەكە و، بەشەكە لە دىندارىيى و مۇسۇلماننىيە و مۇسۇلماننىيە زۇر لەۋە فراۋانترە.

سەيھەم: دامەزىرئەرانى قۇتابخانە كانى تەزكىيە و ئەۋانەي رېبازە كانى تەسەۋۋۇفيان پال دەدرىتە لە، لە زانايانى ئىسلام و پىشەۋايانى مۇسۇلمانان بوون، گۈزەل ئەۋە بزانين كە ھەمۇۋ ئەۋانەي لەۋ بۋارەدا كاريان كەردە، بۇ ۋىنە: (شَيْخ عەبدولقادرى گەيلانى، سەيد ئەحمەدى سەرھەندىي، شەيخ جۈنەيد، ئەبۇ سولەيمانى دارانى، حارىسى موحاسىبىي، ئەبۇ ھامىدى غەززالىي و....ھتە) ھەمۇۋ ئەۋانە زانايانى مۇسۇلمانان و پىشەۋايانى مۇسۇلمانان بوون، مەرجىش نە خۇيان ناويان لەۋ رېبازەي خۇيان نابى، تەرىقەتى فلان، (شەيخ عەبدولقادر) نەگوتەۋە: بىنن بە دۋاي عەبدولقادر بگەۋن و ئەۋە تەرىقەي

قادىرىيە، (پەزاو پەحمەتى خۇاى لىيى)، بەلكو ھەموو كىتئەكانى شىخ عەبدولقادىرى گەيلانى، بۇ ئىمۇنە: (الْفَتْحُ الرَّبَّانِيُّ وَالْقَيْضُ الرَّحْمَانِيُّ)، ھەروھە (الْغَنِيَةُ لِطَالِبِ طَرِيقِ الْحَقِّ)، ھەروھە (فُتُوحُ الْغَيْثِ)، كىتئەكانى دىكەى تەماشە بىكەين ھەر باسى قورئان و سوننەت دەكات، پۇژىك لە پۇژان شىخ عەبدولقادىرى گەيلانى، نەيگوتوۋە: بەدۋاى من بىكەون ئەوہ پىيازى منە، گوتوۋىيەتى: وەرن ئايەتى خۇا و دەفەرەمۇ، فەرمايشتى پىغەمبەر ﷺ، وا دەفەرەمۇ، بە ئەندازەى ئەوہى كە خۇيان لە قورئان و سوننەت تىگەيشتوون، خەلىكان بۇ قورئان و سوننەت بانگ كردو، خەلك لە دۋاى خۇيان ناۋى لىئاۋن پىيازى قادىرى و پىيازى نەقشەندى و پىيازى بەدەۋى و پىيازى پىفاعى و پىيازى چەشتى و كوپرەۋى و پىيازى فلان و پىيازى فلان، ئەمە وەك پىيازەكانى تەسەۋۋف. وەك قوتابخانەكانى تەزكىش بەھەمان شىۋە، ھەندىك لە زانايان ناۋيان وەك دامەزىتەرە قوتابخانەبەكى تەزكىشە نەفس دەرچوۋە، ھەندىكان ناۋيان وا دەرئەكەۋتو، بەلام كارى زۇرشىان لەۋبارەۋە كردو، وەك ھەر كام لە ئىبنو تەيمىيە پەحمەتى خۇاى لىيى، ھەروھە ئىبنو قەيىمى جەۋزى كە قوتابى ئىبنو تەيمىيە بوە، كۆمەلىكى زۇر كىتئەكان ھەن لە بارەى تەزكىشە نەفسەۋە لە بارەى خۇپاكو چاككردنەۋە، لە ھالىكدا وەك ھەندىك لە زانايانى دىكەى ئەو بۋارە ناۋيان وا دەرئەكردو، بەلام كارى زۇرشىان كردو لەسەر مەسەلەى تەزكىشە نەفس.

پىم وايە ھىچ زانايەكى ئىسلام و ھىچ پىشەۋايەكى پەسەن نەبوۋە، كە پىشكو بەشى باشى نەبوۋى، لە مەسەلەى تەزكىشە نەفسداۋ، كارى زۇر لەو بارەۋە نەكردى، بۇچى؟

چونكە جەدىدى ئەگەر بەچەمكە گىتئەكەى تەماشى تەزكىشە بىكەين، خۇپاك وچاككردن ھەموو بۋارەكانى دىندارى دەگرىتەۋە و، ئەگەر بەچەمكە تايەتئەكەشى تەماشى بىكەين، تەزكىشە نەفس ئەو لايەنە گەۋرە گىزگەى

دیندارى دەگىرتەۋە كە لايەننىكى پەنھانە، پەيوەندىيى بە رووح و ناخى مرقۇفە ھەيە، ئنجا ھىچ كەسىك ناگونجى دىندارىكى راست و پەسەن و ساغ و پاك و چاك بى و، مشوورىكى زۆرباش لەو لايەنەي خۇي نەخوات.

۴- قوتابخانەكانى تەزكىەو رېيازەكانى تەصەۋۋف، تەنيا ئەزمۇون و كۆشش و بۆچۈنى زانايان و پىشەۋايان بوون، بۆيە لە قوتابخانەكانى تەزكىەو، لە رېيازەكانى تەصەۋۋف ۋەردەگىرى، كە پىمان وايە لەگەل قورئان و سوننەتدا دەگونجى و بەپىتى تەرازووى قورئان و سوننەت، راستە و، ئەۋەش پەفز دەكرى كە پىمان وابى لەگەل قورئان و سوننەتدا ناگونجى، لە دەرهۋەي قورئان و سوننەت، يان لەگەلئاندا تىكدەگىرى، ئەمەش خالىكى زۆر گرنگە كە قوتابخانەكانى تەزكىەي نەفس و رېيازەكانى تەسەۋف ۋادائەننىن كە دىنى تايەتن و، نابى ھىچكەس ھىچ شىتكيان بەسەر خاۋەنەكانىندا بداتەۋە، پىشەۋايانكە كە ئەو رېيازەنەيان پالداۋەتە لا، ياخود ئەو قوتابخانەنەي تەزكىەي نەفسيان دامەزراندوون، ھەرگىز ھىچ كام لافىي ئەۋەي لى نەداۋە، كە ھەرچى دەيلى راستە و، ھەرگىز ھىچ كام لەۋانە نەيگوتەۋە: پارىزاۋم لە ھەلە، بۆيە شوئىكەۋوتوۋانىشان، دەبى زۆر وريا بن، پارىزاۋان لە ھەلە تەنيا پىغەمبەرانن (عليهم الصلاة والسلام)، ئەۋىش لە ھەلەي بە ئانقەست، واتە: شىت كى بزەنن گوناھەو بىكەن لەۋە پارىزاۋون، بەلام لەۋەدا كە بۆچۈۋىتكيان بىن نەيان پىكابى، پارىزاۋنەبوون، پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، ھەموۋيان لە قورئاندا خۋاي پەرۋەردگار ھەلەي پال داۋنە لا، بۆ چۈۋىتكيان بوۋە، ھەلەنجانتيان بوۋە، نەيان پىكاۋە، بەتايەت پىغەمبەرى سەرۋەريان گەۋرەو پىشەۋاي پىغەمبەران موحەممەد ﷺ خۋا لە چەند شوين لە قورئاندا ھەندىك شتى پالداۋەتە لا، كە كرۋوۋىتەي نەدەبوۋ كرۋباي، فەرموۋىتەي نەدەبوۋ فەرموۋباي، خۋاش بۆي راست كرۋتەۋە، بۆ وئە:

﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ﴾ التوبة، واتە: خۋا لىتبوۋرى بۆچى

مۆلەتتەدان (ھى دل نەخۇشەكان)؟ مۆلەتت نەدابان نەيەن بۆ جەنگى تەبوۋك.

۲- ھەرۋەھا: ﴿مَا كَانَتْ لِيَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَىٰ حَتَّىٰ يَمُوتَ فِي الْأَرْضِ ۚ﴾^(۱۷) الإسراء، واتە: ھېچ پېغەمبەرئىك بۆي نىيە، دىلى ھەبن ھەتاكو كافران خەست و خۆل نەكات لە كوشتنىاندا، دەبى زۆريان لى بكوژى لە پەل و پۇيان بخات، ئنجا ئەگەر دوایى دىليان لى بگرى، بەو واتايە نا كە دەبوو دىلەكان بكوژن، واتە: بە تەماعى ئەوھى كە دوایى قەرەبوويان لىوەر بگرن، نەدەبوو بەدىليان بگرن.

ھەرۋەھا: ﴿عَسَىٰ وَوَلَّيْنَا ۙ أَنْ جَاءَهُ الْأَمْنُ ۚ﴾^(۱۸) عبس، واتە: پرووى خۆى گرژ كرو، پرووى وەرچەرخان، كاتىك پىاۋە كوژرەكە ھات بۆ لای، لىرەدا خوا رەخنە لە پېغەمبەر ﷺ دەگرى كە نەدەبوو وات بگردايە، بۆچى؟ پېغەمبەر ﷺ ئىيجتېھادىكى كروو نەپىيكاۋە، بەلام بىگومان پېغەمبەرەن سەلامى خويان لىيى ھېچ شىتيكيان نەكروو نە گوتوۋە كە زانىبوويان گوناھەو گوتتيان يان كروبيان، بەلام جارى وا ھەيە ئىجتېھادىيان كروو لە بۆ چوونىك لە بارەى شىكەۋە ھەلسو كەوتىكيان كروو نەيانزانيۋە گوناھە، يان نەيان پىكاۋە، خۋاى پەرۋەردگار بۆى راست كرووونەتەۋە.

ئنجا ئەگەر پېغەمبەرەن وابووبن، شوئىنكەوتوۋانى پېغەمبەرەن كە زۆر لە خۋار ئەۋانەۋەن بە پېچەۋانەى ئەۋەى كە موحىەددىنىي ئىبنو عەرەبى لە ھەندىك لە كىتتەكانىدا باس دەكات، كە ھەندىك لەدۆستانى خوا رەنگە لە ھەندىك شتدا، لە پىش پېغەمبەرەنەۋە بن، ئەۋە ئەسل و ئەساسى نىيە، ئەفسانەيەكە خۆى دايپىتاۋە، باسى (خاتم الأولياء) و (خاتم الأنبياء) دەكات، ھەر ئەفسانەيەكە خۆى دايپىتاۋە، ھېچ بەلگەيەكى لەسەر نىە، ئەۋە ئەۋەى لى بەرە دەرى، ھەموو ئەۋانەى غەيرى پېغەمبەرەن لە خۋار پېغەمبەرەن لە ھەموو پروويەكەۋە لە پرووى زانىارىيەۋە لە پرووى تەقۋاۋە، لە پرووى پەرستشەكانەۋە، لە پرووى تېگەيشتەۋە، لە پرووى پابەندىيەۋە، لە ھەموو پروويەكانەۋە لە خۋار پېغەمبەرەنەۋەن، بۆيە ئەگەر پېغەمبەرەن لە ھەلەۋ لە بۆچوونى ھەلە لە كۆشكردى ھەلە پارىزراۋ نەبووبن، غەيرى پېغەمبەرەن لىي پارىزراۋ نىن.

پۆیستە ئاوا تەماشای قوتابخانەکانی تەزکیە و رێبازەکانی تەسەووف بکەین،
 کە ئەزموون و تاقیکردنەوهو بۆچوونی زاناو پیشەوایان بوون لەو بوارەدا،
 بۆیە ئەوەی کە پێمان وابێ لەگەڵ قورئان و سوننەتدا دژ دەوهستێ، پەتی
 دەکەینەوه، ئەوەش کە پێمان وابێ بە تەرازووی شەریعت لەبەر پۆشنایی
 قورئان و سوننەتدا راست و دروستە، وەریدەگرین و سوپاسیشیان دەکەین، داواش
 دەکەین خوا پاداشتیشیان بداتەوه.

بەلام بێگومان نابێ هیچ کام لەو زانا پیشەوایانە نەریبازەکە، نە کتێبەکانی،
 نە قەسەکانی و تەماشای بکری، کە ئەوه بەفری بێ پەلەو فریشتە ی
 هەلەیهو، هەموو شتێکی لێ وەرەگیری، ئەوه تەنیا بۆ پیغەمبەری خاتەم وایە
 ﷺ، تەنیا پیغەمبەری خاتەم پارێزراو بووه لە هەلەو کەموکوری، چ لە ڕووی
 زانیارییهوه چ لە ڕووی کردەوه. وە لێرەشدا کۆتایی بەم کورتە باسە دێنین لە
 بارەی تەزکیە نەفسەوه.

هەرۆهە کۆتایشش دێنین بەکوێ تەفسیری سوورەتی (الشمس) خوا بە
 لوتف و کەرەمی خوێ یارمەتیمان بدات، هەرچی زیاتر بە قورئاندا قولبێنەوهو
 لێی وردبێنەوه و، لێی تێبگەین و، بەهۆیهوه پێبگەین، تاكو بەهۆی ئەوهوه لە
 دنیا، ژیانکی دروست و ساغ و پاک و چاک بگوزەرێنین و، سەرەنجامیش لە
 ڕۆژی دوایدا شایستە ی ئەوه بین خوا ﷻ مانخاتە ژێر سایە ی بەزەیی خۆیهوه
 و، پیغەمبەری خاتەم ﷺ موحمەدیش بە شوێنکەوتوووی خوێ لە قەلەممان
 بدات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فسیری سووڑہ تی

اللَّهِ

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ (٩)ی مانگی (ذی الحجة)ی سالی (١٤٤١)ی کۆچی، بەرانبەر (٣٠)ی تەمموز، [واتە: مانگی (٧)]ی سالی (٢٠٢٠) زاینییە، لە شاری دێرینی هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (اللیل)، سەرەتاش پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە حەوت بڕگەدا دەخەینە پوو، بۆ ئەوەی چوارچێوەی ئەو سوورەتە موبارەکەو هێڵە گشتییەکانیمان لەبەرچاو بن، بەر لەوەی بچینە نێو وردەکارییەکانی واتاو مەبەستی ئایەتە بە پێزەکان.

پێناسەی سوورەتی (اللیل) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە سێ ناوی بۆ بەکارهێنراون:

یەکەم: (سُورَةُ اللَّيْلِ).

دووەم: (سُورَةُ وَاللَّيْلِ).

سێهەم: (سُورَةُ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى).

بەلام ئەو ناوەی لە هەموویان زانراوترەو باوترە، بریتیه لە: (سُورَةُ اللَّيْلِ).

دووەم: شوێنی دابەزینی:

بەپای زۆربەی زانیان ئەم سوورەتە مەککەییەو لە مەککە دابەزیووە، هەندیکیش بەمەدینەیی دادەنێن، لەبەر بەسەرھاتی کێرانی دارخۆرمایەکی کە

دوایی باسی دهکین، له هوئی هاتنه خواری هندیك له ثایه ته کانی هم سووږه ته موباره کده، به لام هه ر پای یه که میان راسته و، گومانی تیدانیه که هم سووږه ته موباره که مه ککه ییه، له م باره شه وه هم دهقه دینین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ (وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى) بِمَكَّةَ، ذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدُّرِّ الْمُنْتَوَرِ: ج ٨، ص ٥٣٢، وَنَسَبَهُ لِابْنِ الزُّرَيْسِ وَالثَّنَّاسِ، وَابْنِ مَرْدَوَيْهِ، وَابْنِ بَيْهَقٍ، الْإِسْتِعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ٣، ص ٥١٥).

واته: عه بدوللای کوری عه عباس رضی اللہ عنہ، گوتوویه تی سووږه تی: (وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى) له مه ککه دابه زیوه.

به سه رنجدانی ثایه ته کانی هم سووږه ته موباره که و، تیره پرامانی سروشته که شی به ناشکرا، دیاره که سووږه تیکی مه ککیه و له قورنای مه ککه ییه.

سټیهم: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زین دا:

له ریزبه ندیی موصحف دا ژماره که ی نه وه دو دوو (٩٢) یه، واته: نه وه د و یه ک سووږه ته له پیش هم سووږه ته دا ریزبه ندکراون له موصحف دا، له دابه زینیشدا ژماره نو (٩) ی بوئی دانراوه، واته: له سووږه ته سه ره تاییه کانه که دابه زیون، پیش سووږه تی (الفجر) و، دواى سووږه تی (الأعلى) دابه زیوه.

چواره م: ژماره ی ثایه ته کانی هم سووږه ته:

ژماره ی ثایه ته کانی هم سووږه ته موباره که بیست و یه ک (٢١) ه، به یه کده نگیی هه موو ژمیره رانی ثایه ته کانی قورنآن.

پینجەم: نۆۋەزگى ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە بەھەر بىست و يەك (۲۱) ئايەتەكەيەوھ لە بارەى بابەتیکەوھە، ئەۋىش ئەوھە: خوا ﷻ سۆيىد بە شەو و رۆژ و، بە بەدېھنەرى ئىرو مېيان دەخوات، كە ھەول و كۆششى مەۋقەكان جۇراو جۇرن، دوايى باسى بابايەكى بەخشەرى پارىزكارو بە راستدانەرى پاداشتى باشتر دەكات، كە خوا بەرەو خېر ئاسانى دەكات و ۋەرىدەچەرخىنى، دوايى بە پېچەوانەوھ: باسى بابايەكى رۆژو بېياك لەخواو بەدرۆدانەرى پاداشتى چاكتر، ئاسانكردى بەرەو قورسىي و ناپەھەتىي و، سوود پى نەگەپاندنى سامانەكەي، دەكات، دوايى باسى خاۋەندارىتىي رەھاي خوا ﷻ دەكات بۆ دۋارۆژو دنيا، ئنجا ترساندى ئەو جۆرە مەۋقەش يان مەۋقەكان بە گشتىي لە ئاگرىكى بلىسەدار، كە تەنيا خراپترىن كەسى بەدرۆ دانەرو پشت ھەلگەرى دەچىتى و، باباي پارىزكارى سامانى خۆ بەخشەر بەس لەبەر خوا، لىتى دوور دەبى، خواي پەرۋەردگارىش ئەو جۆرە كەسە رازى و شادمان و بەختەوھەر دەكات، ئەۋەندەي پاداشتى بەرزو مەزن پى دەدات.

شەشەم: تاييەتمەندىيەكانى:

لەم سوورەتەدا چوار تاييەتمەندىيمان كەۋتۈنەتە بەرچاو:

۱- ئەو سى سۆيىدەي لە سەرەتاۋە ھاتۈن: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۚ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۚ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۚ﴾ ۱، لە ھەموو قورئاندا تەنيا لەم سوورەتەدا ئاۋاھاتوھ، واتە: سۆيىد بە شەوگار كە دادەپۇشى و، سۆيىد بەرۆژگار كە دەرەكەۋى و دەرەۋشپتەوھو، سۆيىد بەۋەي ئىرو مېي ھىناۋە دى، ھەول و كۆششى ئىۋە جۇراو جۆرە.

۲- ھەردوۋ تەعبىرى:

أ- ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ﴿٦﴾ فَسَنِيرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿٧﴾﴾

ب- ﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ﴿٨﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ﴿٩﴾ فَسَنِيرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿١٠﴾﴾

ئەم دوو تەعبىرە لە بارەى ناساندنى دوو جوۆرە كەسايەتیی، كە يەكێكيان ئەو پەرى چاكە و ئەوى دىكەشيان ئەو پەرى خراپە، تەنیا لەم سوورەتەدا بەم شێوە بە هاتوون.

۳- چوونە دۆزەخى خراپترین كەس و، لى دوور بوونى پارێزگارترینان: ﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿١٦﴾﴾، ئەوى دىكەش: ﴿وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ﴿١٧﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ﴿١٨﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿١٩﴾ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ﴿٢٠﴾﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴿٢١﴾﴾

۴- ئەم تەعبىرە: ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿١٩﴾﴾، بۆ هێچكەس چاكە يەك لە لاى وى نەبوو، پاداشت بەدریتهوه، واتە: ئەوهى كردى تەنیا بۆ پەزنامەندى خوا كردى، نەك هەقى كەسێكى بەسەرەوه بووبى، يان چاكە يەك كەسێكى لە چاودا بووبى.

هەتەم و كۆتایی: دابەشکردنى ئایەتەكان:

ئیمە كۆى بیست و یەك (۲۱) ئایەتەكەى ئەم سوورەتە موبارەكە، دەكەین بە یەك دەرس، لەبەر ئەوهى هەموویان پەيوەست و پێكەوه تێكەهەلکیشن.

✱ دەرسى ئەم سوورپەتە ✱

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەر بیست و یەك (۲۱) ئایەتەكەى سۈورەتى (اللیل) پېك دى، پېشتریش باسماں کرد، كە ئەم سۈورەتە موبارکە ھەمووی یەك بابەت باس دەكات، بەمجۆرە: دواى ئەوہى خوا ﴿۱﴾ سۆيىد دەخوات بە شەوگار كە دادەپۆشى، واتە: پرووى زەوى دادەپۆشى و، بە رۆژگار كە دەدرەوشیتەوہ، رۆژگار خۆشى و پانتایى زەویش پرووناك دەكانەوہو دەدرەوشیتەوہو، بەو زاتەى ئیرو مېی ھیتاوانە دى، وەلامى سۆيىدەكەش ئەوہیە كە دەفەرموی: ﴿إِنْ سَعَيْكَ لَشَقَّ﴾ ھەول و كۆشەكەى ئیوہ جۆراو جۆرە، یەك بەو لادا، یەك بەملاداو،....ھتە.

دواى خوا ﴿۲﴾ دیتە سەر پروونكرنەوہى جۆراوجۆر بوونى ھەول و كۆشەكان و، دەیانكاتە دوو جۆرى سەرەكى: ﴿فَأَمَّا مَنْ آطَىٰ وَالْفَىٰ﴾ ﴿۵﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿۶﴾ فَسَنِيَرُهُ لِّلْعُسْرَىٰ ﴿۷﴾ ئنجا كەسێك كە بەخشی، چى ببخەشى؟ ھەرچى ھەیتى لە پیناوى خوادا بیبەخشی بە خەلك، لیرەدا ھەرچەندە بە پلەى یەكەم شتى ماددىی دەگریتەوہ، بەلام شتى مەعنەویش دەگریتەوہ: زانست ببەخەشى، عەقل ببەخشی، لە پزىو مەكانەتى خۆى ببەخشی، صولج و چاكە بكات، ﴿وَالْفَىٰ﴾ خۆشى ببپارزى، پارز لە خواش بكات، ﴿وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ﴾ پاداشتى ھەرە باشیش بەراست داينى و بپراى پى بىنى، ﴿فَسَنِيَرُهُ لِّلْعُسْرَىٰ﴾ (كەسێكى ئاوا) ئاسانى دەكەين بۆ پزىازى ھەرە ئاسان، كە بریتىە لە ئىسلامەتى و دیندارى، كە لەگەل ناخ و زگماكى مرۆفدا گونجاو تەبايە، یاخود ئاسانى دەكەين بۆ ھەموو شتىكى ئاسان، بۆ ھەموو خیرو چاكەيەك.

﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ﴾ ﴿۸﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿۹﴾ فَسَنِيَرُهُ لِّلْعُسْرَىٰ ﴿۱۰﴾ بەلام كەسێك چرووكى بنۆینى و، لە جیاتى ئەوہى پارزیش لە خوا بكات، بېاك و بى منەت بى، بى نیازى پېشان بدات بەرانبەر بە خوا، ﴿وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ﴾ بە

پاداشتی هه‌ره چاکیش بی‌پروایی و به درۆی دابنێ، ﴿فَسَيُرِيهِ الْعُسْرَىٰ﴾، نه‌ویش ئاسان ده‌که‌ین به‌ره‌و سه‌غله‌تی و نا‌په‌ه‌تی و قورسی، که یان مه‌به‌ست پێی ژیا‌نی نام‌سو‌ل‌مانانه‌ی دنیا‌یه‌تی، که ژیا‌نکی قورس و به‌زه‌حه‌ته‌و، پ‌ه‌ له‌ ده‌پا‌وه‌ نا‌په‌ه‌تی و په‌شبینی، یان مه‌به‌ست پێی نه‌وه‌یه‌ له‌ پ‌ۆژی دوا‌یدا تو‌وشی ژیا‌نکی قورس و زه‌حه‌ت دی له‌ د‌ۆزه‌خدا.

﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى﴾ کاتیکیش ده‌که‌و‌یت‌ه‌ ن‌ی‌و د‌ۆزه‌خه‌وه، یان کاتیکیش ده‌خ‌ر‌یت‌ه‌ ن‌ی‌و گ‌ۆره‌وه، یان کاتیکیش که له‌ به‌ین ده‌چ‌ی، م‌ال و سامانه‌که‌ی ه‌ی‌چ دادی نادات و سوودی پ‌ی نا‌که‌یه‌ن‌ی.

دوا‌ی خوا ﴿وَأَن لَّنا لَآخِرَةٌ وَآلَآئُكُ﴾ ده‌فه‌رم‌وی: ﴿فَأَنذَرْتُكَ نَارًا تَلَطَّى﴾ به‌ د‌ن‌یا‌یی مه‌نز‌ل‌گ‌ای ک‌ۆت‌ایی و ژیا‌نی یه‌که‌م (که دنیا‌یه) ه‌ی ت‌یم‌ه‌ن، ب‌ۆ‌ه‌ش ت‌ی‌وه‌م ترساند‌وه‌و ئا‌گا‌دارم کرد‌وه‌وه‌ له‌ ئا‌گ‌ری‌ک که کل‌په‌ ده‌ست‌یت‌ی، ﴿تَلَطَّى﴾ وات‌ه: کل‌په‌ ده‌ست‌یت‌ی و ب‌ل‌یسه‌ی به‌رز‌ده‌ب‌یت‌ه‌وه، ئایا ک‌ی ب‌ۆ‌ ته‌و ئا‌گ‌ره‌ دان‌را‌وه؟ ﴿لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْآسَفُ﴾ پ‌ی‌ی ناس‌وو‌ت‌یت‌ری ج‌گه‌ له‌ بابا‌یه‌کی ز‌ۆر خرا‌په‌کار، (ال‌آس‌ف‌ی) وات‌ه: ز‌ۆر به‌د‌به‌خت و خرا‌په‌کار، یانی: (ال‌أَسَدُّ شَقَاوَةً)، یانی: له‌ هه‌مو‌و که‌س خرا‌پ‌تر‌و به‌د‌به‌خت‌ر ب‌ی، ﴿وَسَيُجَنَّبُهَا الْآسَفُ﴾، ل‌یش‌ی وه‌د‌و‌وره‌خ‌ری، بابا‌یه‌کی ز‌ۆر پار‌یز‌کار، نه‌په‌پ‌ی پار‌یز‌کار ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾، ته‌و که‌سه‌ی م‌ال و سامانی خ‌ۆی ده‌به‌خ‌ش‌ی، خ‌ۆی پا‌ک و چا‌ک ده‌کات، ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ﴾، ب‌ۆ‌ ه‌ی‌چ‌که‌سه‌یش چا‌که‌یه‌ک ن‌یه‌ له‌ لای وی، که پا‌داشت بد‌ر‌یت‌ه‌وه، (وات‌ه: ته‌و م‌ال و سامانه‌ی ده‌به‌خ‌ش‌ی له‌ به‌را‌نبه‌ر چا‌که‌یه‌ک‌دا ن‌یه‌ له‌گه‌ل‌یدا ک‌راب‌ی)، ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ﴾، ه‌ی‌چ ه‌اند‌ه‌رو پ‌النه‌ری‌کی ن‌یه‌، ج‌گه‌ له‌ دا‌وا‌کرد‌نی پ‌رووی په‌روه‌رد‌گاری هه‌ره به‌ز‌ری، وات‌ه: ب‌ۆ‌یه‌ م‌ال و سامانه‌که‌ی ده‌به‌خ‌ش‌ی، که به‌ دیداری خوا شاد ب‌ی و، په‌زاهه‌ندی خوا به‌ده‌ست ب‌یت‌ی، ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ﴾ له‌مه‌ود‌واش به‌ د‌ن‌یا‌یی پ‌ازی ده‌ب‌ی، خوا ته‌و پا‌داشته‌ی ده‌یدا‌تی، پ‌ی‌ی شادمان و به‌خته‌وه‌رو پ‌ازی ده‌ب‌ی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ وَلَئِلْ إِذَا يَعْنَى ﴿۲﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا بَحَلَّ ﴿۳﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿۴﴾ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ﴿۵﴾ فَمَا مَنَ أَعْطَى وَالْفَقْرَ ﴿۶﴾ وَصَدَقَ بِالْحَقِّ ﴿۷﴾ فَسَيَسِيرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿۸﴾ وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ ﴿۹﴾ فَسَيَسِيرُهُ لِلْعُسْرَى ﴿۱۰﴾ وَمَا يَعْنَى عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ﴿۱۱﴾ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ﴿۱۲﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى ﴿۱۳﴾ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ﴿۱۴﴾ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿۱۵﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿۱۶﴾ وَسَيَجْزِيهَا الْآفَقَى ﴿۱۷﴾ الَّذِي يُوَفِّي مَالَهُ يَتْرَكُوهُ ﴿۱۸﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ﴿۱۹﴾ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ﴿۲۰﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ﴿۲۱﴾

مانای دهقو دهقی ثابته تهاکان

{به ناوی خوای به بهزه یی به خشنده، سویند به شهوگار کاتیک (زهوی) داده پوشتی ﴿۱﴾ سویندیش به پوژگار کاتیک پروونپوهو ده رکهوت ﴿۲﴾ سویندیش بهوهی نیرو مئی دروست کردوون ﴿۳﴾ بیگومان ههول و کوششه که تان جوړاو جوړو جیا جیا به ﴿۴﴾ ئنجا ههر کهس به خشی و پاریزی کرد ﴿۵﴾ باشتین (پاداشت) یشی به راست دانا ﴿۶﴾ بیگومان به رهو (به رنامهی) ناسانتین نامادهو سینای ده کهین ﴿۷﴾ به لام ههر کهس چرووکی کردو (له خوا) بی نیاز بوو ﴿۸﴾ باشتین (پاداشت) یشی به درو دانا (پپی ببپروا بوو) ﴿۹﴾ به رهو ههره قورسی و زه حمهت، سیناو سازی ده کهین ﴿۱۰﴾ سامانه که یشی دادی نادات (له به رانه به دوزه دا) کاتیک تیکهوت ﴿۱۱﴾ به دلنایای رینمای کی کردن له سه ر تیمه به ﴿۱۲﴾ (مه نزل گای) کوتابی و به که میش ته نیا هی تیمه به ﴿۱۳﴾ ئنجا له ئاگریک ده تانترسینم بلتسه ده دات ﴿۱۴﴾ جگه له بی پرواترین (کهس) پیی ناسووتی ﴿۱۵﴾ نهو که سهی (تهوهی پیغه مبه رهیناویه تی) به دروی داناو پشتی هه لکرد ﴿۱۶﴾

پاریز کارتیرین (کەس) یش لێی دوور دەخرێتەو (١٧) ئەو کەسە ی سامانە کە ی (لە
 ریی خوا دا) دە دات، خۆ ی پێ پاک و چاک دە کات (١٨) چاکە ی هێچکە سیشی
 لە لا نیە (و لە چاودا نیە) پاداشت بدرێتەو (١٩) جگە لە داوا کردنی پرووی
 پەرە ردگاری هەرە بە رزی (هێچ پالنه ریکی دیکە ی نیە) (٢٠) لە مەودا و اش پازی
 دە بێ (بە پاداشتی بە رزی پەرە ردگاری) (٢١) .

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(يَمْنَى): (أَي: يَسْتَرْ وَيُعْطِي)، واتە: دەپۆشی و دادەپۆشی و پەنھان دەکات.

(تَجَلَّى): (أَصْلُ الْجَلُو: الْكَشْفُ الظَّاهِرُ، جَلَا لِي الْخَبْرُ، وَخَبَرَ جَلِي، وَقِيَاسُ جَلِيٍّ)
 (تَجَلَّى) لە (جَلُو) دەو هاتو، (أَصْلُ الْجَلُو الْكَشْفُ الظَّاهِرُ) وشە ی: (جَلُو) لە
 بنە رە تدا بە مانای دەرخستنیکی ئاشکرایە، دەگوتری: (جَلَا لِي الْخَبْرُ)، هەوآلە کە
 بو من ئاشکرا بوو، (وَخَبَرَ جَلِيٍّ) هەوآلێکی ئاشکرا، (وَقِيَاسُ جَلِيٍّ) پێوانە کردنیکی
 ئاشکرا، کەواتە: (تَجَلَّى)، یانی: (ظَهَرَ) دەرکەوت، ئاشکرا بوو.

(سَعِيْرٌ): (السَّعْيُ: الْمَشْيُ السَّرِيعُ، وَيُسْتَعْمَلُ لِلْجَدِّ فِي الْأَمْرِ خَيْرًا كَانَ أَوْ شَرًّا،
 (سَعْيٌ): بە مانای رۆیشتنی خێرا دی، بە لām دوایی بە کارهێنراوێ بو ئە نجامدانی
 کاریک بە جیددی، چ کاریکی باش بێ یان خراب.

(لَشَقَّ): (الشَّقُّ: تَفْرِيقُ الشَّعْبِ، شَتَّ جَمْعُهُمْ، وَجَاءُوا أَشْتَاتًا أَي: مُتَفَرِّقُوا النِّظَامَ،
 وَشَتَّى أَي: مُخْتَلِفَةً الْأَنْوَاعِ)، (شَتَّ): لێک بۆ کردنی گەل و ئە تەو دە یە کە، (شَتَّ
 جَمْعُهُمْ)، واتە: کۆمەلە کە یانی پەرژو بۆ کرد، (وَجَاءُوا أَشْتَاتًا)، واتە: لە حالێکدا
 هاتن سیستم و رێک و پێکییان هە لۆه شابوو، (شَتَّى)، واتە: جۆراو جۆرن،
 جۆرە کانیان زۆرن.

(وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى): (الحُسْنَى مُؤَنَّثُ الْأَحْسَنَ، أَي: الْمُتَوَبُّةُ الْحُسْنَى)، (صَدَقَ) يانى: بەپراستی داناۋە، (الحُسْنَى)، پاداشتی ھەرە باش، (الحسنى)، مېینەى (أَحْسَن)ە، يانى: باشتەر، (حُسْنَى)یش، يانى: باشتەر بەلام بە بارى مېینەدا، (حُسْنَى)، سېفەتى ۋەسەفکراۋىكى قرتینراۋە، (أَيِ الْمُتَوَبُّةُ الْحُسْنَى)، پاداشتی ھەرە چاك.

(فَسَيَسْرُهُ لِلْيُسْرَى): ئاسانى دەكەين بۆ ئاسانتر، (إِسْتَيْسَرَ أَي: اسْتَسْهَلَ، وَالْيُسْرَى السَّهْلُ، وَيَسَّرْتُ أَي: سَهَّلْتُ)، (إِسْتَيْسَرَ)، بە مانای (اسْتَسْهَلَ)، ئاسان بوو، ياخود زۆر ئاسان بوو، (لِلْيُسْرَى)، ئەمىش دېسان بە بارى مېینەدايە لە بەرانبەر (أَيْسَرَ) دا، (أَيْسَرَ) ئاسانتر، (يُسْرَى)ش، ئاسانتر، (هَذَا أَيْسَرُ مِنْ هَذَا)، ئەمە لەۋە ئاسانترە، (يُسْرَى)ش بە بارى مېینەدا، ھەمان واتای ھەيە، واتە: ئاسانتر، مەبەست پېتى ئەو رېيازەى خواى مېھرەبانە كە لەگەڵ خوارسك و عەقڵ و ناخى مروڤدا گونجاۋە، (وَيَسَّرْتُهُ لَهُ: أَيِ سَهَّلْتُ لَهُ)، كارەكەم بۆ ئاسان كرد.

(وَأَسْغَفَى): (أَغْنَاهُ أَي: كَفَّاهُ، وَأَسْتَغْنِي بِهِ: اكْتَفَى، وَأَغْنَى الشَّيْءُ أَي: كَفَى)، (أَغْنَاهُ) بە مانای (كَفَّاهُ)، واتە: بەشى كرد، بۆۋى بەس بوو، (اسْتَغْنِي بِهِ)، (أَيِ اكْتَفَى بِهِ)، واتە: ئەو شتەى بەس بوو، بەشى دەكرد، (أَغْنَى الشَّيْءُ أَي: كَفَى)، شتەكە بەشى كردو بۆ ئەو بەس بوو، كەلپىنى بۆ پېر كردهۋە.

(وَكَذَبَ بِالْحُسْنَى): (الحُسْنَى: مُؤَنَّثُ الْأَحْسَنَ)، (الحُسْنَى) بارى مېینەى (الأحسَنَ) ە، ھەرە باش، يان باشتەين، (وَكَذَبَ بِالْحُسْنَى)، واتە: پاداشتی ھەرە باشى بەدرۆ دانا، چونكە (الحُسْنَى) سېفەتى ۋەسەفکراۋىكى قرتینراۋە، (أَيِ: الْعَاقِبَةُ الْحُسْنَى، أَوْ الْمُتَوَبُّةُ الْحُسْنَى) سەرەنجامى ھەرەباش، ياخود پاداشتی ھەرەباش.

(لِلْعُسْرَى): (العُسْرَى: الْأَمْرُ الصَّعْبُ الشَّدِيدُ)، كارىكى قورسى سەخت، (وَالْعُسْرَى الْخَصْلَةُ الْمُؤَدِّيَةُ إِلَى الْعَذَابِ، وَالْأَمْرُ الْعَسِيرِ)، سېفەتتىكى گەيەنەر بەسزاو بە بارودۆخىكى سەخت و دژۋاز.

(رَدَى): (رَدَى، يَرْدَى، رَدَى، هَلَكَ يَهْلِكُ هَلَاكًا)، فەوتما، دەفەوتى، فەوتان،
واتايەكى دىكەشى: (رَدَى فِي الْهُوَّةِ أَي: سَقَطَ، فَهُوَ رَدٍ)، (رَدَى) كەوتە ئىتو چالەكە،
(فَهُوَ رَدٍ) ئەو تىكەوتوويە.

(تَلَطَّى): (تَلَطَّى لَطَأً، أَي: التَّهَبَّتْ)، ئاگر كە بلىسەى ستاندو كلىپەى لى بەرز
بوۋە، پىى دەگوتىرى: (تَلَطَّى)، دەگوتىرى: (لَطَيْتِ النَّارَ تَلَطَّى لَطَأً أَي: التَّهَبَّتْ)،
ئاگرەكە بلىسەى لى بەرزبوۋە، بلىسەى لى بەرز دەبىتتەو، (لَطَأً)، واتە: بلىسە
لى بەرز بوونەو، (الطَّلَى: لَهَبٌ نَارٍ خَالِصٍ، لَا دُخَانَ فِيهِ)، (لَطَّى): بىتتە لەو
بلىسەيەى ئاگر كە ساغەو ھىچ دوۋكەلى تىدا نىەو بلىسە شىنەكەيەتى.

(الْأَشَقَى): (الشَّقِيُّ: التَّعِيسُ غَيْرُ السَّعِيدِ، (الْأَشَقَى): الْأَكْثَرُ شَقَاءً)، (الشَّقِيُّ): نەگەت،
بىخىر، (الْأَشَقَى) كەسىك كە لە خەلكى دىكە بەدبەخترو خراپترە، (الشَّقَاءُ: الْعُسْرُ
وَالشَّدَّةُ)، (شَقَاءً): بەماناى زەحمەتى و مەينەتى و قورسى دى.

(ابْتِغَاءً): (الْإِجْتِهَادُ فِي طَلَبِ الْخَيْرِ أَوْ الشَّرِّ)، (ابْتِغَاءً): بىتتە لە ھەولدان و
كۆششكردن لە داواكردن دا، چ بو چاكە بى، چ بو خراپە، (بَغَى) يانى: (طَلَبَ)،
داوايكر، (ابْتَغَى)، زۆرى داواكر، (زِيَادَةُ الْمَبْنَى تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، بىژەيەك
پىتەكانى زياتربىن، مانايەكەشى بەھىزتر دەبى.

ھۆى ھاتنە خوارەھوى ئايەتەكان

۱- سەرھەتا ئەم رىوايەتە دىنين، ھەرچەندە سەنەدەكەى بىھىزە، بەلام تىشكىكى باشمان
بو دەخاتە سەر چەمك و واتاى ئەم ئايەتە بە پىزانە، مەرجىش نىە ھەر گىپر دراوہەك
سەنەدەكەى بىھىز بوو، لە پووى ئىوہ پۆكىشيەوہ وابى، دەگونجى ھۆكارىك بووبى
ئەو گىپر دراوہە بە سەنەدىكى راسترو رىكتەر نەگەيشتەتتە تىمە، بەلام مەرج نىە ئەو
رووداوہ، نەبووبى، بە تايبەت كە لەگەل چەمك و واتاى ئايەتەكاندا بىتەوہو بگونجى:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَجُلًا كَانَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فَرَعُهَا فِي دَارِ رَجُلٍ فَقِيرٍ ذِي عِيَالٍ، فَكَانَ الرَّجُلُ إِذَا جَاءَ فَدَخَلَ الدَّارَ فَصَعَدَ إِلَى النَّخْلَةِ لِيَأْخُذَ مِنْهَا الثَّمَرَةَ، فَرُبَّمَا تَفَعَّ ثَمَرَةً فَيَأْخُذُهَا صَبِيَانُ الْفَقِيرِ، فَيَنْزِلُ مِنْ نَخْلَتِهِ فَيَأْخُذُ الثَّمَرَةَ مِنْ أَيْدِيهِمْ، وَإِنْ وَجَدَهَا فِي قَمِّ أَحَدِهِمْ أَدْخَلَ أَصْبَعَهُ حَتَّى يُخْرِجَ الثَّمَرَةَ مِنْ فِيهِ، فَشَكَى ذَلِكَ الرَّجُلُ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: إِذْهَبْ، وَلَقِيَ النَّبِيُّ ﷺ صَاحِبَ النَّخْلَةِ فَقَالَ لَهُ: أُعْطِنِي نَخْلَتَكَ الْمَائِلَةَ الَّتِي فَرَعُهَا فِي دَارِ فُلَانٍ، وَلَكَ بِهَا نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ، فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ: لَقَدْ أُعْطِيتُ وَإِنِّي لِيَتَخَلَّأُ كَثِيرًا، وَمَا فِيهِ نَخْلٌ أَعْجَبَ إِلَيَّ ثَمَرَةً مِنْهَا، ثُمَّ ذَهَبَ الرَّجُلُ وَلَقِيَ رَجُلًا كَانَ يَسْمَعُ الْكَلَامَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لِصَاحِبِ النَّخْلَةِ، فَاتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: تَعْطِنِي مَا أُعْطِيتَ الرَّجُلُ إِنِّي أَنَا أَخَذْتُهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، فَذَهَبَ الرَّجُلُ، فَلَقِيَ صَاحِبَ النَّخْلَةِ وَلِكِلَيْهِمَا نَخْلٌ، فَقَالَ: لَهُ صَاحِبُ النَّخْلَةِ: أَشَعَرْتَ أَنَّ مُحَمَّدًا ﷺ أُعْطِيَ بِنَخْلَتِي الْمَائِلَةَ إِلَى دَارِ فُلَانٍ نَخْلَةً فِي الْجَنَّةِ، فَقُلْتُ: لَقَدْ أُعْطِيتُ وَلَكِنْ يُعْجِبُنِي ثَمَرُهَا وَلِي نَخْلٌ كَثِيرٌ مَا فِيهِ نَخْلَةٌ أَعْجَبَ إِلَيَّ ثَمَرَةً مِنْهَا، فَقَالَ لَهُ الْآخَرُ: أَتُرِيدُ بَيْعَهَا؟ فَقَالَ: لَا إِلَّا أَنْ أُعْطِيَ بِهَا مَا أُرِيدُ، وَلَا أَطْنُ أُعْطَى، قَالَ: فَكَمْ تُؤْمَلُ فِيهَا؟ قَالَ: أَرْبَعِينَ نَخْلَةً، فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ: لَقَدْ جِئْتُ بِأَمْرِ عَظِيمٍ، تَطْلُبُ بِنَخْلَتِكَ الْمَائِلَةَ أَرْبَعِينَ نَخْلَةً؟ ثُمَّ سَكَتَ عَنْهُ، فَقَالَ: أَنَا أُعْطِيكَ أَرْبَعِينَ نَخْلَةً، فَقَالَ لَهُ: إِشْهَدْ إِنِّي كُنْتُ صَادِقًا، فَأَشْهَدُ لَهُ بِأَرْبَعِينَ نَخْلَةً بِنَخْلَتِهِ الْمَائِلَةَ، فَمَكَثَ سَاعَةً ثُمَّ قَالَ: لَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَيْعٌ لَمْ نَفْتَرِقْ، فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ: أَوَلَسْتُ بِأَحَقِّ حِينَ أُعْطِيتُكَ أَرْبَعِينَ نَخْلَةً بِنَخْلَتِكَ الْمَائِلَةَ؟ فَقَالَ لَهُ: أُعْطِيكَ عَلَى أَنْ تُعْطِيَنِي كَمَا أُرِيدُ، تُعْطِينَهَا عَلَى سَاقٍ، فَسَكَتَ عَنْهُ، ثُمَّ قَالَ: هِيَ لَكَ عَلَى سَاقٍ، قَالَ: ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ النَّخْلَةَ قَدْ صَارَتْ لِي فِيهِ لَكَ، فَذَهَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى صَاحِبِ الدَّارِ، فَقَالَ: النَّخْلَةُ لَكَ وَلِعِيَالِكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ (وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى) إِلَى آخِرِ السُّورَةِ (١).

(١) أخرجه الحافظ ابن أبي حاتم في تفسيره، كما في تفسير القرآن العظيم لابن كثير، ج٤، ص٥٥٥، والواحدي في الوسيط ج٤ ص٥٠٢، وأسباب النزول ص٤٢٩، قلنا: وهذا إسناد ضعيف، فيه حفص وهو ضعيف، كما في التقريب، قال حافظ ابن كثير رواه ابن أبي حاتم وقال: حديث غريب جداً، وقال السيوطي في الدر المنثور ج٨ ص٥٣٢ سند ضعيف، الإستهباب في بيان الأسباب ج٣ ص٥١٥-٥١٦.

واتە: عەبدوللای کۆری عەبباس ﷺ دەگێڕتەو، دەلێ: پیاویك دارخورمایەکی
هەبوو لقیکی کەوتبوو مائی پیاویکی هەژاری خاوەن خێزانەو، خاوەن
دارخورمایە کە کاتیک دەهات، دەچوو نێو خانوو کەو سەر دەکەوتە سەر
دارخورمایە کە بۆ ئەوێ میوە کە (واتە: خورمایە کانی) لێ بچنی، جاری واهەبوو
میوەیەکی (واتە: خورمایەکی)، یان چەند خورمایەکی دەکەوتە خوار، منداڵەکانی
بابای هەژار هەلیان دەگرتەو، ئەویش لە دار خورمایەکی دادەبەزی و
میوەکە لێ دەستاندنەو، لە دەستی وەر دەگرتەو، ئەگەر دیتبای یەکیکیان
خستووێتە نێو زاریشی پەنجە لێ زاری^(۱) پادەکردو دەنکە خورمایەکی لە
زاری دەر دەهێنایەو، ئەو پیاو هەژارە خاوەن منداڵەش سکالای خۆی بردە لای
پێغمەبەری خوا ﷺ، پێغمەبەری خواش ﷺ فەرمووی: بڕۆ، دوایی پێغمەبەر ﷺ
بە خاوەن دارخورمایە کە گەشت و پێی فەرموو: ئەو دارخورمایە لار بۆتەو
لقیکی چۆتە مائی فلان کەسەو، بەدیه، لە بەرابەر داارخورمایەکت هەبێ
لە بەهەشتدا؟ پیاو کە پێگوت: زۆرم بەخشیو، دارخورماشم زۆرن، بەلام هیچ
دارخورمایەکم نیە میوەکە سەرسام بکات، وەک ئەو دارخورمایە لار بۆتەو،
دوایی پیاو کە پۆی و گەشتە پیاویک کە گۆی لە فەرماشته کە پێغمەبەری
خوا ﷺ بوو، (واتە: پێغمەبەری خوا ﷺ چی بەو پیاو گوتبوو ئەوێ بیستەو)،
ئەو پیاوێ دوویم چوو بۆ لای پێغمەبەری خوا ﷺ پێی گوت: ئایا ئەویم
دەدەیه کە داوتە بەو پیاو، ئەگەر ئەو دارخورمایەم وەرگرت؟ پێغمەبەر ﷺ
فەرمووی: بەلێ، (تۆش دارخورمایەکت دەبێ لە بەهەشتدا لە بەرابەریدا)، پیاو
دوویم کە پۆی گەشتە کابرای خاوەن دارخورما، هەردووکیان خاوەن باخی
خورما بوون، کابرای خاوەن دارخورما لارە کە پێگوت: دەزانی کە موخەممەد
بۆ دار خورما لارە کەم، کە لار بۆتەو بۆ نێو مائی فلانکەس، دارخورمایەکی
لە بەهەشتدا داوم، منیش گوتوو:مە زۆرم بەخشیو، بەلام زۆر سەرسام بە

(۱) پەنجە لێ زاری پادەکرد: پەنجە لێ خستە نێو دەمی.

میوهی (واته: به خورمای) ثهو دار خورمایهو، دارخورمای دیکهم ههن، به لام هیچ کامیان بهرو میوه که ی سه سامم ناکات وه هی ثهو دارخورما لاره، پیاهو دووه مه که پیگوت: ده تهو ی بیفرؤشی؟ گوتی: نه خیر، مه گهر ثهو ی ده مهو ی له به رانبه ریدا هدریت ی، پیشم وانیه هدریت ی، پیاهو دووه مه که پیگوت: به هیوای چهن دت بدریت ی؟ گوتی: چل بنکه دارخورما، پیاهو که پی ی گوت: شتیکی زور مه زن داوا ده که ی، له به رانبه ر دارخورما لاره که ت دا چل دارخورما وه رده گری؟ دوایی لی ی بیده نگ بوو، پاشان پیاهو دووه مه که گوتی: من چل بنکه دار خورما ت ده ده می، کابرای خاوهن بنکه دارخورمای لار گوتی: شاید بگره، نه گهر پاست ده که ی، تهویش شاید ی بو گرت، که چل بنکه دارخورمای بداتی له به رانبه ر ثهو بنکه دارخورما لاره دا، ماوه یه که میوه لهو ی، دوایی خاوهن دارخورمای لار گوتی: جاری له یه که جیا نه بووینه وهو هیچ که شیشمان له به ین دانیه، من ثهو دارخورمایه ت ناده می، مه گهر ثهو چل دارخورمایه ی ده مذه یه ته نیا میوه که یان نه بی، به لکو دارخورمایه کانیشم بدیه! تهویش لی ی بیده نگ بوو، دوایی پیگوت: باشه، به هه موو شتی که وه ثهو چل دارخورمایه بو تو، دوایی رویش ت چوو بو لای پیغمبر ﷺ، گوتی: ته ی پیغمبری خوا ﷺ، ثهو بنکه دارخورما لاره، بوته هی من، تیستاش من ده یدهم به تو، پیغمبریش ﷺ چوو بو لای خاوهنی خانوو که، گوتی: ثهو بنکه دارخورمایه لاره ی هاتوته نیو ماله که ی تووه، بو خو ت و مال و خیزانت، تیدی خوای پهروه ردگار لهو باره وه ثهم سوورده ته موباره که ی دابه زاند.

۲- ههر لهو باره وه ثهم گپرداوه یه ش هه یه: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: إِنِّي لَأَقُولُ: هَذِهِ سُورَةٌ نَزَلَتْ فِي السَّمَاءِ وَالْبُحْلِ} ^(۱).

(۱) ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ۳ ص ۵۱۶، ونسبه إلى ابن مردويه، الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۱۶.

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌عباس علیه السلام گوتوویه‌تی، من ده‌لیم: ئهم سوورده‌ته له باره‌ی به‌خشین و چرووکییه‌وه دابه‌زیوه.

(سَمَاحَة)، یانی: دلکراوه‌یی و به‌خشین، (بُخْل) یش، واته: چرووکی و پزیدی.

۳- له باره‌ی دابه‌زینی ئهم ئایه‌تانه‌وه‌ش: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۝ فَسَنَنْسِرُهُ لِلْيُسْرَى ۝ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ۝ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ۝ فَسَنَنْسِرُهُ لِلْعُسْرَى ۝ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۝﴾، تاكو كۆتایی سوورده‌ته‌كه، ئهم گێردرایه‌وه دینین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ ^(۱)).

واته: عه‌بدوللای کوری زوبه‌یر (خوا له خووی و بابی پازی بێ)، گوتوویه‌تی: ئهم ئایه‌ته (ئایه‌ته‌کانی دواایشی) له باره‌ی ئه‌بوو به‌کری صیددیقه‌وه (خوا لێی پازی بێ)، دابه‌زیوه.

۴- هه‌ر له باره‌ی ئه‌و ئایه‌ته به‌پێژانه‌وه، ئهم گێردراوه‌یه‌ش دینین، هه‌رچه‌نده سه‌نده‌ده‌که‌ی به‌هێز، به‌لام تیشکی زیاترمان بوو ده‌خاته سه‌ر، چه‌مکی ئایه‌ته‌کان:

(عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ أَعْتَقَ سَبْعَةَ كُلُّهُمْ يُعَذِّبُ فِي اللَّهِ: بِلَالٍ، وَعَامِرُ بْنُ فَهْرَةَ، وَالتَّهْدِيَّةُ وَأَبْنَتُهَا، وَزَيْنَةَ، وَأُمُّ عَيْسَى، وَأُمَةُ بَنِي الْمُؤْمَل، وَفِيهِ نَزَلَتْ (وَسَيَجْزِيهَا الْآتِقَى) إِلَى آخِرِ السُّورَةِ ^(۲)).

(۱) أخرجه البزار: ۲۸۰۹، والآجري في الشريعة: ۱۳۵۰، والطبري في جامع البيان: ج ۳، ص ۴۴۶، والطبراني في الكبير، وابن عدي في الكامل ج ۶ ص ۲۳۵۹، والواحدي في الوسيط ج ۴، ص ۵۴۶، وذكره السيوطي في الدر المنثور ج ۸ ص ۵۲۸، وزاد نسبه لابن المنذر وابن مردويه وابن عساكر، وأخرجه أحمد بن حنبل في فضائل الصحابة: ۶۶، وابنه عبد الله في الزوائد الفضائل: ۹۹۱، قلنا: وهذا إسناد حسن، قال الحاكم: وهذا إسناد صحيح على شرط مسلم ووافقه الذهبي، قلنا: لم يخرج مسلم لابن إسحاق إلا متابعاً، الإستيعاب في بيان الأسباب).

(۲) ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۵۲۷، لباب النقول ج ۲۳، ونسبه لابن أبي حاتم، قلنا: هو ضعيف لإرساله، الإستيعاب في بيان الأسباب، ج ۳ ص ۵۱۹.

عورپەوی کوپى زوبەیر (خوا لە خوێ و بابى پازیبى)، (که لە دایکیهوه ده‌بیتهوه به نهوهی ئەبوو بەکری صیددیق، کوپى ئەسمائە، بابیشی زوبەیره، خوا لییان پازیبى)، دەلى: ئەبوو بەکری صیددیق (خوا لیى پازى بى)، حەوت کەسى ئازاد کردن هه‌موویان لە پیناوی خوادا ئازارو ئەشکه‌نجه ده‌دران: بیلالی حەبه‌شه‌ی، عامیری کوپى فوه‌هیره، ئەلنه‌هیدیه‌و کچه‌که‌شى (واته: ئافره‌تیک بووه‌ له‌گەڵ کچه‌که‌شى) و، زه‌نیره، (ئافره‌تیکى دیکه‌ی کۆيله‌ بووه‌)و، ئوممو عیسا، (ئەویش ئافره‌تیکى دیکه‌ بووه‌)و، کهنیزه‌ی به‌نى موئه‌ممیل، هه‌ر حەوتیان ئەبوو بەکر (خوا لییان پازى بى)، ئازادی کردوون، کپونیه‌وه به‌ پاره‌ی زۆرو ئازادیشی کردوون.

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

خوا لەم سوورپه‌ته موباره‌که‌دا ده‌فه‌رموی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ ناوی خواى به‌ به‌زه‌ی به‌خشنده، واته:

۱- ئەم قورئانخویندنه‌م به‌ ناوی خواى به‌ به‌زه‌ی به‌خشنده ده‌ست پێده‌که‌م.

۲- ئەم قورئانخویندنه‌م بۆ وه‌ده‌سته‌پێنانی په‌زامه‌ندى خوايه.

۳- ئەم قورئانخویندنه‌م به‌پێی ئایین و به‌نامه‌ی خوايه.

۴- ئەم قورئانخویندنه‌م به‌هه‌ول و توانایه‌ك كه‌ خوا بۆی په‌خساندووم، ئەنجامی ده‌ده‌م.

﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى﴾ سویند به‌ شه‌وگار كه‌ داده‌پۆشى، چی داده‌پۆشى؟ به‌ دنیایی شه‌وگار پرووی زه‌وی داده‌پۆشى، واته: دنیا، ﴿وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى﴾ سویند به‌ رۆژگاریش كه‌ ده‌دره‌وشیته‌وه، روون ده‌بیته‌وه، رۆژگار بریتیه‌ له‌ ده‌ركه‌وتنى

زەۋى لە خۆر، زەۋى كە بە دەۋرى خۆيدا دەخولیتەۋە لە بەرانبەر خۆردا، ئەو
 ڕووی دەكەویتە بەرانبەرى، دەبیتە ڕۆژو دەدرەوشیتەۋە ڕوون دەبیتەۋە، بۆیە
 ڕوونبونەۋە كە بۆ ڕووی زەۋییە، ﴿وَمَا خَلَقَ الذِّكْرَ وَالْأُنثَىٰ﴾، سویند بەو كەسەى
 ئیرو مئی هیناونە دى، (ما)، كەم وایە بۆ خاوەن عەقڵ و شعورو ویستان
 بەكاربەیتى، زیاتر بۆ شتى بى گيان و بى ژيان بەكاردى، بەلام جارى واش
 هەیه بە پێچەوانەۋە بۆ ژياندار بەكاردى، ئەۋیش نوكتەیه كى ڕەۋانبیژی تێدايە،
 لێردا بۆچى خوا نەیفەرموۋە: ﴿وَمَنْ خَلَقَ الذِّكْرَ وَالْأُنثَىٰ﴾، واتە: سویند بەو كەسەى
 ئیرو مئی هیناونە دى؟ چونكە ئەگەر فەرموبای: (مَنْ)، واتە: ئەو كەسە، بەلام
 لێردا دەفەرموئ: (ما)، واتە: ئەو زاتە سەرسۆرھینەرە خاوەن دەسەلات و بە
 توانایەى نایەتە ۋەسفكردن، نایەتە پێناسە كردن، ئەو ئیرو مئیەى هیناونە دى.

سویند بەو سى شتانە: بە شەۋگار كە دادەپۆشى و، بە پۆژگار كە
 دەدرەوشیتەۋە، بەو زاتەى ئیرو مئی هیناونە دى، كە خۆى بەرزو مەزنە، ﴿إِنَّ
 سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ﴾، بە دلنایى ھەول و كۆشى ئیو جۆراو جۆرە، (سَعْيٍ): لە ئەسلى
 زماندا بە مانای (السَّيْرُ السَّريْعُ أَوِ الْمَشْيُ السَّريْعُ)، ڕۆشتنى خیرا، یان ڕێكردنى
 خیرا، بەلام دواى خوازراۋەتەۋە بۆ ھەر كارێك، كە مەۋق بە جیدیدى و بە
 بايەخ پێدان و بە گرنكى پێدانەۋە بىكات، ھەول و كۆشى ئیو جۆراو جۆرە،
 (سَعْيٍ) كۆى (سَعْيٍ)، یان (سَعْيٍ)ە، بە مانای لێك بلاق، یان جۆراو جۆر، ھەول و
 كۆشى ئیو جۆراو جۆرە لێك بلاق، ئنجا خوا ﷻ دیتە سەر ڕوونكردنەۋە
 تەفصیل پێدانى ئەو كۆششە جۆراو جۆرە جیاوازە، دەفەرموئ: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ
 وَاتَّقَىٰ﴾، ئنجا ھەر كەس بەخشى و پارێزى كرد، (أَمَّا) لە زمانى عەرەبیدا پتە
 دەگوترئ: (حَرْفُ تَفْصِيلٍ)، پیتیکە بۆ درێژ كردنەۋە ڕوونكردنەۋەى مەبەستىك
 بەكاردەھینئ، پتە (ف) بە زۆر واتایان دى، بەلام لێردا دەگونجى بۆ بادانەۋە
 (عَطْفٍ) بى و، ئەم قسەى دەگێریتەۋە بۆ سەر قسەى پێش، دەشگونجى بۆ
 (تَفْرِيعٍ) بى، واتە: ئەم قسەى بنیاتدەنرئ لەسەر قسەى كە پێشتر، یاخود

(الْفَصِيحَةُ) بى، يانى: دەلالەت لەسەر قسەيەك بىكات، كە پىشتەر نەگوتراو، بەلام لىي دەفامرئەو، واتە: حال كە بەو شىۋەيەو ھەول و كۆشى تىۋە جوړو جوړو جىاوازە، ئنجا: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى﴾ ھەر كەسك بەخشى ﴿وَأَنَّى﴾ پارزىشى كرد.

﴿أَعْطَى﴾ بەخشى و دای، كە بە دلىايى بە پلەي يەكەم مەبەست پتى مال و سامانە، ئنجا ئەو مال و سامانە، چ پارەي نەقدىنە بى، چ ئازەل بى، چ دانەوئلە بى، چ كەلوپەلى بازركانىي بى، ھەموو ئەو شتانەي خەلك پىويستىيان پتيانە، پتيان بەخشى، ﴿وَأَنَّى﴾ پارزىش بىكات، واتە: خوۋى بپارزى لى لىپرسىنەو ھو گلەيى و سزاي خواي دادگەر، ﴿وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى﴾ پاداشتى ھەرەباشىشى بەراست دانا، (الحُسْنَى)، لە ھەموو حالاندا سيفەتى ۋەسفاكراۋىكى قرتىندراو، (حُسْنَى)، واتە: ھەرەباش، باشترىن، لە بەرانبەر (أَحْسَن) دايە، بەلام (حُسْنَى)، بو بارى مئىنەيەو (أَحْسَن) بو بارى ئيرىنەيە، ئنجا ﴿وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى﴾ واتە: بپرايىتىن بە وشەي ھەرەباش، (بالكلمة الحُسْنَى) كە وشەي خوا بە يەكگرتن (توحيد)ە، بەلام زۆرەي پوونكەرەوانى قورئان گوتوويانە: (الحُسْنَى: الْمُتَوَبَّةُ الحُسْنَى) پاداشتى ھەرەباش، كە لە بەھەشتى خوادا خوۋى دەنوئىتى، بپرواش بەو ھەيئەتى و بەراستى بزانى، كەسك ئەو سى سيفەتەي تىدا بن: ﴿فَسَيُجْزَىٰ﴾ لىپرسى، بە دلىايى تىمە ئاسانى دەكەين، بو پى ھەرە ئاسان، واتە: بەرەو ھەق رووي پىۋەرەدە چەرخىين و، لەسەرشانى سووك دەكەين، لە قابلى خوۋش دىين، چى؟ (الْيُسْرَى)، واتە: گرتنى پى ھەرە ئاسان كە پى بەندايتى بو خواو خواپەرستىيە، چونكە ئەو پىيە لەگەل عەقلى راست و زگماكى ساغ و بەرژەوندىي دنياو دواړوژى مروڤدا، پىكەلپىك و گونجاو، يانى: تىمە ئاسانى دەكەين بو گرتنى ئەو پىيە ھەرە ئاسانە.

ئەو ھەيئەتى لە ھەول و كۆشى و، ئەو ھەيئەتى جوړىك لە سەرەنجام و دەرئەنجام، ئنجا دىتە سەر جوړىكى دىكە:

﴿وَأَمَّا مَنْ يَجَلُ وَأَسْتَعْنَى﴾، بەلەم كەسنىڭ چىرووكىيى نوانىد، ﴿يَجَلُ﴾، رېك پېچەوانەى ﴿أَعطَى﴾، يە، ﴿أَعطَى﴾ يانى: بەخشى، ﴿يَجَلُ﴾، واتە: نەبەخشى، چىرووكىيى و رۇددىيى كىرد، ﴿وَأَسْتَعْنَى﴾، بېنىيازىي پېشان دا، ﴿إِسْتَعْنَى﴾، لە چەند رۈويەكەو دەكەوئەو بەرانبەر (إِتَّقَى):

أ- (إِتَّقَى) خۇي پاراست و پارىزكارىي كىرد لە بەرانبەر خوادا، (إِسْتَعْنَى) بېنىيازىي پېشاندا بەرانبەر بە خوا.

ب- (إِتَّقَى) خۇي پاراست لە لېپرسىنەو سزاي خوا، (إِسْتَعْنَى) بى نىياز بوو، بى باكىي و بى منەتتى پېشاندا بەرانبەر بە لېپرسىنەو سزاي خوا.

﴿وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ﴾، بە پاداشتى ھەرە باشىش بېرۈابوو، بە درۋى دانا، ياخود: بە وشەى ھەرە باشىش بېرۈابوو، كە وشەى خوا بەيەكگرتنە، كەسنىڭ ئەو سى سىفەتە خراپەشى تېداىن: ﴿فَسَيُصْرَبُ لِلْعَمْرِى﴾، بە دلىيايى ئاسانى دەكەين، بەرەو ھالەتى ھەرە قورس و زەحمەت، ئەوئەش دەگونجى مەبەست پېى ژيانى دنيا بى، واتە: ژيانىكى تەنگ و سەغلەت و ناپەھەتى دەبى، بەلەم زياتر و پېدەچى مەبەستى پى رۇزى دوايى بى، واتە: تېمە ئاسانى دەكەين، بەھۋى ئەو كىردەو خراپانەيەو سەرى پى دەگەينەين بە ھالەتتىكى زۇر ناخۇش، كە برىتتە لە ژيانى نىو دۆزەخ.

﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى﴾، مالى و سامانەكەشى دادى نادات:

أ- كاتىك دەكەوئە خوار.

ب- ياخود كاتىك دەفەوتى.

ج- يان كاتىك كە دەخىتە گۆرەو.

د- يان كاتىك كە دەخىتە نىو دۆزەخەو، ﴿تَرَدَّى﴾، ھەم بە ماناي فەوتا (هَلَكَ) دى، ھەم بە ماناي كەوتەخوار (سَقَطَ) دى.

ئىنا خوا له هه مان بابەت دا، مەسەلە يەكی دیکە دەخاتە روو:

﴿إِنَّا عَلَيْنَا لِلْهَدَى﴾، بە دُنیايی لەسەر ئیمەیه پێنمایى کردن و پرى پێشاندان
﴿وَأَنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى﴾، بە دُنیايیش مەنزلگای کۆتایی و مەنزلگای یەكەمیش هی
ئیمەن، (الْآخِرَةَ)، له: ﴿وَأَنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى﴾، دا، دیسان سیفەتی وه سەفکراویکی
قوتینراوه، یانی: ﴿وَأَنَّ لَنَا لِلدَّارِ الْآخِرَةِ﴾، یان (الْمَثْوَى الْآخِرَةِ) مەنزلگای کۆتایی، یان
پاداشتی کۆتایی هی ئیمەیه، ﴿وَالْأُولَى﴾، ههروهها یەكەمیش، که مەبەست
پێی ژيانى دنيايه، واتە: دنیاو دواوژ هه موویان له بهر دەستی ئیمەن و موڵکی
ئیمەن.

﴿فَأَنْذَرْتُكَ نَارًا تَلْفَلْ﴾، ئىنا ئیوه م ترساند، هۆشداریم پێدان و وریام کردنهوه،
له ئاگرێك كه كێپە دەستین، بلیسەى لى بهرز دەبێتەوه، ﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا
الْأَشَقَى﴾، ناچیتە ئیو ئەو ئاگرەوهو به شیوهی تايبەت پێی ناسووتیتى، مەگەر
مەینەتبارترین کەس، زۆرجار گوتوو مانە: (صلي)، ئەوهیه که شتيك بخريتە ئیو
ئاگرێكهوه، له هەر چوار دەوری تینی بۆ بى و، بپیشى یاخود بپرژى، بپگومان
خراپترین کەسیش نەبى ناچیتە ئیو ئەو ئاگرەوهو بهو شیوهیه پێی ناسووتى،
﴿الْأَشَقَى﴾، (أَيُّ الْأَشْدُّ شَقَاءً) کەسێك كه له هه موو کەسێك مەینەتبارترە، (شَقِي)
پێچەوانەى (سَعِيد)ە، واتە: به ختهوه، (شَقِي)یش، یانی: به دبه خت و په شیمان و
خراپه کار.

﴿الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾، ئەو کەسەى به درۆی داناو پشتی هه لکرد، واتە: له رووی
تیورییهوه تاین و به رنامه و په یامی خواى به درۆ داناو، له رووی کرده ییشهوه
پشتی تیکردو رووی لیوه رگپرا، ئا ئەوه نەبى ناچیتە ئیو ئەو ئاگرەوه.

له لایەن زانایانهوه مشتومری زۆر لەسەر ئەم ئایەتەو ئایەتە دوايشی
کراوه، چون خوا دەفهرموی: خراپترینی کەس نەبى ناچیتە ئیو ئەو ئاگرە، ئەدی
ئایا بەنده خراپه کاره کانی دیکه ده چنه کو؟ دوايى له مەسەله گرنگه کاند

زیاتر تیشك ده‌خه‌ینه سەر چه‌مك و واتای ئەم ئایه‌ته به پێزه، به‌لام ئەوه‌ی لی‌ره‌دا ده‌یێنین، ئەوه‌یه: واته: به‌شیوه‌ی تاییه‌ت به‌و ئاگره‌ ناسوو‌تێتێ، جگه‌ له‌ خراپ‌ترین كه‌س، كه‌ بپێروایه‌و به‌ درۆی داده‌نێ، واته: هه‌موو ئەوه‌ی له‌ خواوه‌ هاته‌و به‌ درۆی داده‌نێ و، پشتیشی هه‌لكرده‌و، ئەو كه‌سه‌ شایسته‌ی ئەوه‌یه به‌و شیوه‌یه‌ تاییه‌ته به‌و ئاگرێ دۆزه‌خه‌ سزا بدرێ.

﴿وَسِجِّجْنَا الْأَنْفَى﴾، لێشی وه‌ دوور ده‌خه‌ری، بابایه‌کی زۆر پارێزکار، هه‌ره‌ پارێزکار، لێره‌ش نه‌یفه‌رموو: (المتقي)، پارێزکار یان (التقي)، فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿الْأَنْفَى﴾ هه‌ره‌ پارێزکار، له‌و ئاگره‌ وه‌دوور ده‌خه‌ری، ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ ئەو كه‌سه‌ی مالى خۆی ده‌به‌خشێ، خۆی پاك و چاك ده‌كات، خۆی له‌ سېفه‌تی ڕژدی و چرووكیی پاك ده‌كاتوه‌، خۆی له‌ خو‌شویستنی مالى دنیا زیاد له‌ پێویست، پاك ده‌كاتوه‌.

﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى﴾، هه‌یج كه‌سیش له‌ لای وی چاكه‌یه‌کی نه‌یه، پاداشت بدرێته‌وه‌، واته: كه‌ مال و سامانی خۆی ده‌به‌خشێ، له‌به‌ر ئەوه‌ نه‌یه چاكه‌یه‌کی بابای چاكه‌ له‌گه‌ڵ كراوو، مال پێ به‌خشاو، له‌ چاوی ویدا هه‌بێ، هه‌ندێك له‌ زانیان گوتوو‌یان: دواى ئەوه‌ی ئەبوو به‌كر، بېلال ئازاد ده‌كات و ده‌یكړێته‌وه‌، به‌ پاره‌یه‌کی زۆر ئازادی ده‌كات، هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ره‌كان پێرو پاگهنده‌ ده‌كهن، ده‌لێن: كاتی خۆی بېلالی چاكه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ ئەبوو به‌كردا كرده‌و، بۆیه‌ تێستاش ئەبوو به‌كر ئەو چاكه‌یه‌ی له‌گه‌ڵ ئەودا كرده‌و كړیوه‌ته‌وه‌و ئازادی كرده‌و.

ده‌لێن: ئەمه‌ به‌ر په‌رچدانه‌وه‌ی ئەو پێرو پاگه‌ندانیه‌، ده‌لێم: وێ‌رای به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی ئەو پێرو پاگه‌ندانه‌، مانا گشتیه‌یه‌ی كه‌ بو‌ هه‌موو حالان و بو‌ هه‌موو كه‌س گشتگیره‌، ئەوه‌یه: هه‌یج كه‌سیش چاكه‌ی له‌ چاوی ئەودا نه‌یه، پاداشت بدرێته‌وه‌، كه‌ ئەو ماله‌ی ده‌به‌خشێ، ئەدی بو‌چی ده‌یه‌به‌خشێ؟

﴿إِلَّا ابْنَاءَ وَجْهِ رِيِّهِ الْأَعْلَى﴾، نایبە خشی مەگەر بە مەبەستی وەدەستەینانی
 پرووی پەرورەدگاری هەرە بەرزی، کە بە دیداری پەروردگاری شاد بێ، یاخود
 پەزەمانەندیی پەرورەدگاری وەدەست بێنی، ﴿وَجْهِ﴾ وێرایی: پروو، بە مانای دیدار
 دی و، بە مانای پەزەمانەندییش دی، ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾ بە زوویش رازی دەبێ، واتە:
 ئەوێ چاوەروانی کردووە لە خوا ﷻ، خوا پیتی دەدات، هێندە پتی دەدات،
 تاکو رازی دەبێ و شادمان دەبێ.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی ئێمەش لەو کەسانە بگێڕێ کە خۆیان بەو
 پەوشتە بەرزو جوانە دەپازێنن وەو، سەرەنجام شایستەیی ئەو دەبن، خوا
 کارزان و میهرەبان ئاوا رازیان بکات.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

سوئند خواردنى خوا ﷻ بە شەوگارى داپۆشەرو، بە پۆزگارى پوون و، بەبەدييەنەرى نىرو مى، كە هەول و كۆشى مرقەكان چۆراوجۆره:

خوا دەفەرەموى: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَىٰ ۝ ۱ وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝ ۲ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝ ۳ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۝ ۴﴾

شىكرەنەوى ئەم ئايەتانه، لە چوار بەرگەدا:

۱- ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَىٰ﴾، سوئند بە شەوگار كە دادەپۆشى، (و) ي ﴿وَاللَّيْلُ﴾، واوى سوئند پىخواردن (وَإِلَّا الْقَسَمَ)، ئايا شەوگار چى دادەپۆشى؟ لىرەدا: (حَذِيفَ الْمَفْعُولِ لِيَنْزِيلِ الْفِعْلِ مَنَزِلَةً الْاَزْمِ لِأَنَّ الْعِبْرَةَ بِغِشَايَةِ كُلِّ مَا تَغْشَاهُ ظَلَمْتُهُ)، بەركارەكە بۆيە قرتتەراوه، تاكو كردارى ﴿يَغْشَىٰ﴾، وەك كردارى لازىم مامەلەى لەگەڵدا بكړى، كە پىويستى بە بەركار نيه، (وَهَكَذَا السَّفِينَةُ)، كەشتيەكە نقووم بوو، نغرو بوو، چونكە مەبەست هەر شتێكە كە تاريكىي شەو دايدەپۆشى و، هەموو شتێك دەگرێتەوه، كەواتە: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَىٰ﴾، يانى: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَىٰ وَجْهَ الْأَرْضِ، إِذَا يَغْشَى الدُّنْيَا، إِذَا يَغْشَى كُلَّ شَيْءٍ﴾، سوئند بە شەوگار كاتيك پووى زەوى دادەپۆشى، كاتيك دنيا دادەپۆشى، كاتيك هەموو شتێك دادەپۆشى.

۲- ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّىٰ﴾، سوئند بە پۆزگارىش كاتيك دەرکەوت، دەرەشايەوه، (التَّجَلَّى: الضُّوءُ، وَتَجَلَّى النَّهَارُ: ضَوْءُ ضِيَائِهِ)، بریتىە لە پوونى و ئاشكرا بوون، تەجەللى پۆزگار بریتىە لە دەرکەوتنى پۆشنايى پۆزگار، ئاشكراشە زەوى بۆ خۆى هەميشە تاريكە، بەلام كە بە دەورى خۆيدا دەخولیتەوه، بە خىرايى سىي (۳۰) كە لە خولەكێك دا لە بەرانبەر خۆردا، ئنجا ئەو پووى دەكەوێتە بەرانبەر خۆر دەبێتە پۆز، دوايى وردە وردە

دەرپا، دەرپا، هەتا ئەو ڕووی لە بەرانبەر خۆردا بوو، دەکەوتتە ئەو دیوو دەبێتە شەوو، ڕووەکە دیکە دی، بۆیە هەمیشە لەسەر خڕۆکە شەوو ڕۆژ بەدوای یەکدا دێن.

لێرەدا خوا ﷻ بۆ شەوگار بە کرداری ئیستا (مُضَارِع) دەبێت: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى﴾، سوێند بە شەوگار کە دادەپۆشێ، ڕووی زەوی دادەپۆشێ، بەلام بۆ ڕۆژگار بە کرداری رابردوو هێناویەتی: ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى﴾، سوێند بە ڕۆژگار کە ڕوونبوو و درەوشایەوه، ئنجا یەکێک لە ڕوونکەرەوانی قورئان وەک لە سوورەتی (الشمس) یشدا باسمان کرد، دەلی: بۆیە بەم شیوەیە هاتووە بۆ ئاگادار کردنەوه لەو واقعەی ئەو کاتە دنیای تێدا بوو، کە وەک چۆن شەوگار بەردەوام ڕووی زەوی دادەپۆشێ، بە هەمان شیوە کوفرو شیرکیش بە بەردەوامیی ڕووی دنیای داپۆشیوە.

بۆ ڕۆژگاریش لەوێ دەفەرموێ: ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّاهُ﴾ (۲) الشمس، لێرەو لەوێش بە رابردوو هێناویەتی، چونکە خۆری خوا بە یەکگرتن، (توحید) کت و پڕ دەرەکەوێ، ڕوون و ئاشکرا دەبێ و، دنیا ڕوونەکاتەوه.

(۳) ﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكْرَ وَالْأُنْثَى﴾، سوێند بەوێ نێرو مێی هێناوێ دی.

وشە: (ما) لێرەدا دوو ئەگەری هەن:

یەکەم: کە (ما)، (موصولة) بێ، یانی: (وَالَّذِي خَلَقَ الذَّكْرَ وَالْأُنْثَى)، سوێند بەو کەسە ی نێرو مێی هێناوێ دی.

دووەم: دەشگونجێ (ما)، (مصدریة)، بێ، یانی: (خَلَقَ الذَّكْرَ وَالْأُنْثَى) سوێندیش بە دروستکرانی نێرو مێ.

بەلام مانای یەکەمیان زیاتر بەعەقلەوه دەنووسێ، کە (ما) لێرەدا (موصولة) بێ، هەندێک لە ڕوونکەرەوانی قورئان گوتووین: بۆچی خوا ﷻ سوێند خواردن بە خۆی خستۆتە دوایی و، خۆی لە پێشەوه باس نەکردووە؟

دەئىن: خۇاى پەرۋەردگار كە باسى دروستكراۋەكان دەكات، دروستكراۋەكانىش
 ھەر ھى خۇينى، ناۋەكانى خوا **و سېفەتەكانى لە دروستكراۋەكانىدا**
 دەدرەۋشېنەۋە.

ھەرۋەھا لە سوۋرەتى (الشمس) یشدا: **﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾**، سوئند بە
 نەفس و بەۋ كەسەۋ پىكىخستەۋە پىك و پىكى كىردە، لەۋىش خۇاى كاربەجى
 ئەگەر (ما)، بە ماناى (الَّذِي) بى خستەۋىتە دۋاى، ھەندىكىش گوتەۋىانە:
 لەۋىشدا (ما) (مَصْدَرِيَّة) يە، واتە: سوئند بە نەفس و بە پىكخستەكەى.

خۇا دەفەرمۇي: سوئند بەۋ سى شتانە: بە شەۋگار كە دادەپۇشى و، بە
 پۇژگار كە روون بۆۋە، بەۋ زاتەى نىرو مېى ھىناۋنە دى، ياخود بەدروستكرانى
 نىرو مې:

٤- **﴿إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى﴾** بە دلىباى ھەۋل و كۆشى ئىۋە جۇراۋ جۇرە.

پىشترىش باسى ھالەتى نىرو مېمان كىردەۋە لىرەش دا: **﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾**، ھەموو شتىك دەگرىتەۋە، مرؤف و جندو ئاژەل و زىندەۋەرۋ پەرۋەرۋ
 كشت و كال و دارو درەخت، بەلكو بە چەمك و واتايەكى گشتىترى: **﴿الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾**، دەگونجى ماددەى بى ژيانىش بگرىتەۋە، نىۋكى ماددە كە لە پۇتۇن
 و نىۋتۇن پىك دى، پۇتۇن بارگەيەكى موجىبى ھەيەۋ، نىۋتۇن بى بارگەيە،
 ئەلىكتۇنىش بارگەيەكى سالىبى ھەيە، بۇيە ئەۋانىش دەگونجى ۋەك نىرو مې،
 ۋەك جووت دابىرېن، ھالەتى نىرو مې ياساۋ سىستىمىكە خۇا لە نىۋ سەرەجەم
 دروستكراۋەكاندا دىناۋە ھەموۋىان جوۋتن، خۇا تەنبا خۇى تاكە، خۇى بى
 ھاۋەلەۋ بى ۋىنەيە، خۇا دەفەرمۇي: سوئند بەۋ سى شتانە **﴿إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى﴾**،
 بە دلىباى ھەۋل و كۆشى ئىۋە جۇراۋ جۇرە، (السَّعْيُ: الْمَشْيُ الْقَوِيُّ الْحَثِيثُ،
 وَهَذَا مُسْتَعَارٌ لِلْعَمَلِ وَالْكَدِّ)، (سَعْي): بىرىتە لە پۇشنىكى بەھىزى خىرا، بەلام
 لىرە خۇازاۋەتەۋە بۇ ھەۋل و كۆش.

(سَتَى): جمع سَتَيْتُ: مَثَلُ مَرَضِي وَمَرِيضٍ، وَقَتْلِي وَقَتِيلٍ، مُشْتَقٌّ مِنَ الشُّبْتِ وَهُوَ التَّفَرُّقُ الشَّدِيدُ، (سَتَى) كَوَى (سَتَيْتَ) ه، وَهَكَذَا چۈن (مَرَضِي) نەخۇشەكان، كَوَى (مَرِيض) ه، نەخۇش و، (قَتَلِي) كوزراۋەكان، كَوَى (قَتِيل) ه، كوزراۋ، (سَتَى)، لہ (سَتَى) ھەھاتو، كە بريتە لە لىكجيا كرنە ھە ۋە لىك پىرژو بلا كرنىكى بەھىر، كەواتە: خوا ﷻ لپرەدا سى سويندى خوار دوون، دوايىش ۋە لامى سويندەكە ھاتو، كە ھەول و كۆششى ئىو ە زۆرو جۆراۋ جۆرە. لە ئايەتەكانى دوايىشدا جۆراۋ جۆرى ھەول و كۆششەكانى مەۋقەكان پوونكرائەتە ھە.

مەلەسە ی دووهم:

هەر کەس بەخشەر و پارێزکارو بە راستدانه‌ری باشت‌ترین پاداشتی خوا بێ،
خوا بەرەو خێرو چاکەو، پێی هەرە ئاسان وەری دەچەرخیئێ و، پێی بۆ ئاسان
دەکات:

خوا دەفەرموێ: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ﴾ ٥ ﴿وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ﴾ ٦ ﴿فَسَيَرَىٰ رُحَّةَ الْبَرِّ﴾ ٧

شیکردنەوی ئەم ئایەتانه، لە سێ برگەدا:

١- ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ﴾، ئنجا هەر کەسێک بەخشیی و پارێزی کرد.

هەر کەسێک بەخشێ، واتە: مال و سامانی و، هەرچی هەیه‌تی، بەخشیی لە
پێناوی خوا، ﴿وَاتَّقَى﴾، پارێزیشی کرد، واتە: خۆی پاراست لە خوا ﷻ کە
گله‌یی لێ بکات و لێی ناپازی بێ و سزای بدات.

یاخود: ﴿وَاتَّقَى﴾، یانی: خۆی پاراست لە لادان لە بەرنامە‌ی خوا، لە هەموو
ئەو شتانه‌ی پێان گونا‌ه‌بارو عەیب‌دار دەبێ، لە دنیاو دوا‌پۆژدا.

وەک پیش‌تریش گوتمان، پیتی (ف) لە ﴿فَأَمَّا﴾ دا، بۆ (تفریع)ە، واتە: ئەم
قسە‌یه‌ لەسەر قسە‌کە‌ی پیش‌ئە‌ڵدە‌ست‌تری، کە خوا فەرمووی: هەوڵ و
کو‌وششی ئێ‌وه‌ جو‌راو جو‌ره، ئنجا خوا ﷻ ئە‌وه‌ روون دە‌کاتە‌وه‌، ئە‌وه‌ هەوڵ
و کو‌وشش جو‌راو جو‌ربوون و، ئە‌وه‌ سەرە‌نج‌ام جو‌راو جو‌راو جو‌ربوونه، چۆ‌نه‌؟
روونی دە‌کاتە‌وه‌:

وشە‌ی (أَمَّا) پیتی درێ‌ژه‌پێ‌دان (حَرْفُ تَفْصِيل)ە، و لە زمان‌ی عەر‌به‌یی دا یانی:
(مُهْمَا يَكُن مِنْ شَيْءٍ)، هەر شتێک بێ، ئە‌وه‌ ئە‌سلی و اتایە‌کە‌یه‌تی و، بۆ درێ‌ژه‌
پێ‌دان و روونکردنە‌وه‌ی مە‌به‌ستێک بە‌کار‌ده‌ی‌تری.

که ده فہرموی: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى﴾ نجا ہر کہ سیک بہ خشیی، لیرہدا وشہی:
﴿أَعْطَى﴾ (نَزَلَ مَنَزِلَةً لِّلْأَمْرِ، لِأَنَّهُ مَشْهُورٌ لِإِعْطَاءِ الْمَالِ)، (أَعْطَى)، وک کرداری (لازم)
مامہ لہی لہ گہ لدا کراوہ، تہ گہ رنا خوئی تپیہ رکہر (متعدی) ہ، چونکہ زور ناودارہ
بو بہ خشینی مال و سامان، بویہ بہ رکارہ کہی باس نہ کراوہ، یانی: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى
الْمَالِ﴾ نجا ہر کہ س سامانی بہ خشیی، یان: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى النِّعْمَةَ الَّتِي أَنْعَمَ اللَّهُ
بِهَا عَلَيْهِ﴾، نجا ہر کہ سیک تہو چاکہ یہی خوا پییداوہ، بہ خشیی.

﴿وَأَتَّقَى﴾، پاریزی کرد، کہ زیاتر مانایہ کہی وایہ: پاریزی لہ خوا کرد:
(اتَّقَى اللَّهَ)، (الطَّبْرِي) لہ قہ تادوہ بہ ژمارہ: (۳۷۵۵)، ہیناویہ تی، دہ لی: (إِتَّقَى،
أَي: إِتَّقَى مَحَارِمَ اللَّهِ الَّتِي تَهَى عَنْهَا)، خوئی لہو قہ دہ غہ کراوانہ ی خوا پاراست،
کہ قہ دہ غہ ی کردوون.

ہر وہا (الطبري) لہ تیبنو عہ عباسوہ ہیناویہ تی، دہ لی: (إِتَّقَى: أَيِ إِتَّقَى
اللَّهَ) خوئی لہ خوا پاراستوہ، واتہ: پاریزی کردوہ بہ رانہر بہ خو، شیک
نہ کات خوا لیئی نا ریزی بی و تووشی سزاو جہ زرہ بہ ی خوا بیی.

(۲) - ﴿وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى﴾، تہوہ ی ہرہ ہاشیشہ بہ راستی زانی، پیشتریش گوترا: (الْحُسْنَى)
سیفہ تی وہ سفکراویکی قرتیزاو (صفة موصوف محذوف) ہ، نجا (الْحُسْنَى)، لہ بہ رانہر
(أَحْسَنَ) ہ، (الْحُسْنَى)، بو مینہو (الْأَحْسَنَ) بو نیرینہ یہ، واتہ: (الْمَثُوبَةُ الْحُسْنَى) یان:
(الكَلِمَةُ الْحُسْنَى) یان: (الدَّارُ الْحُسْنَى)، بہ راستی زانیی:

ا۔ پاداشتی ہرہ ہاش، وک (الطبري) لہ (ابن عباس) ہیناویہ تی، بہ ژمارہ: (۳۷۵۵۹)
و (مخرج) ی تہ فیری (الطبري) یش سہ نہ دہ کہی بہ راست داناوہ، گوتوویہ تی: (صَدَّقَ
بِالْخَلْفِ مِنَ اللَّهِ) واتہ: پاداشدانہ وہی چاکہ ی لہ خواوہ بہ راست داناوہ.

ب۔ یان وشہ ی ہرہ ہاش، (کہ وشہ ی خوا بہ یہ کگرتن (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ہ، وک (الطبري)
بہ ژمارہ: (۳۷۷۵۱) لہ (الضحاک) ہ ہیناویہ تی، گوتوویہ تی: [صَدَّقَ ب (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)].

ج- ياخود مەنزىلگای ھەرە باش، كە مەنزىلگا كۆتايى و بەھەشتەو لە پوژى دواييدا
خوای پەرورەردگار دەپەرەخسىنى، پاستریش ئەوھە بەگوتى: خوای پەرورەردگار لە پوژى
دواييدا، برودارانی دەخاتە نىو، چونكە بە راى زۆربەى ھەرە زۆرى زانايان بەھەشت و
دۆزەخ ئىستا ھەن.

(۳) ﴿فَسَيُجَنَّبُهَا النَّفْسُ﴾، بە دۇنيایى ئىمە ئاسانى دەكەين، پوژى ھەرە ئاسان، (التيسير:
جَعَلَ الشَّيْءَ يَسِيرَ الْخُصُولِ، وَمَفْعُولُ فَعَلِ التَّيسِيرِ، هُوَ شَيْءٌ صَعْبٌ)، (تيسير): بریتە لەوھى
شتىك والى بکەى بە ئاسانى پەيداى، بەرکاری کردارى (تيسير) ئاسانکردن، بریتە لە
شتىكى بە زەحمەت، ﴿فَسَيُجَنَّبُهَا النَّفْسُ﴾، يانى: ئىمە شتىك كە بە زەحمەتەو قورسە،
بۆى ئاسان دەكەين، (يسرى)، واتە: ھەرە ئاسان، (اليسرى): مَا لَا مَشَقَّةَ فِيهِ وَتَأْنِيْهَا يَتَأْوِيلُ
أَوَّلًا: الْحَالَةُ الَّتِي لَا تَشَقُّ عَلَيْهِ فِي الْآخِرَةِ: حَالَةُ النِّعَمِ، ثَانِيًا: الْمَكَانَةُ، واتە: (يسرى): ئەوھە
كە زەحمەتیی و قورسیی تیدا نەبى، كە بە مینەش دانراو، دوو ئەگەرى ھەن:

(۱) - ئەو حالەتەى لە پوژى دواييدا لەسەرى قورس نابى، كە حالەتەى پەر نازو نىعمەتەى
بەھەشتە.

(۲) - ئەو پلەو پایەو پىگەھەى لە پوژى دواييدا پى دەدرى، ھىچ زەحمەتیی و سەر
ئىشەو ماندوبوونى تیدا نە، كە پىگەى برودارنە لە بەھەشتەکانى خوای بەرزى مەزندا.

مەسەلە ی سېيەم:

هەر کەسەش چرووک بێ و، بێنیاژی بەرانبەر بە خوا بنوێت و، بە پاداشتی هەرە چاکیش بێروا بێ، خوا بەرەو حالەتی هەرە قورس و زەحمەت وەریدەچەرخیێت و، سامانە کەیشی لە کاتی کەوتنە دۆزەخیدا دادی نادات و بە کەلکی نایەت:

خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ۖ﴾ (٨) ﴿وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَىٰ﴾ (٩) ﴿فَسَيُسِيرُهُ لَلْعُسْرَىٰ﴾ (١٠) ﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ﴾ (١١)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە چوار بەرگەدا:

لە ئایەتەکانی پێشیدا، باسی کەسێکی کرد کە دەبەخشی و پارێز لە پەرەردگاری دەکات و، بپرواشی بە پاداشتی هەرە چاک یان مەنزڵگای هەرەباش هەیە، یاخود: بە وشەی هەرە چاک هەیە، کە وشەی خوا بە یە کەرتتە، ئنجا خوا ﷻ وەک بەراوردکردن لەگەڵ ئەوهی پێشیدا، دەفەرموێ:

(١) - ﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ﴾، بەلام کەسێک چرووکی و پێژدیی بنوێت و، نەبەخشی، بێنیاژی بێ، بێنیاژی پێشان بدات بەرانبەر بە خوا، لە جیاتی پارێزکاری.

(٢) - ﴿وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَىٰ﴾، وشەی هەرە چاکیش بە درۆ دابنێ، لە جیاتی بپرواھێنان بە وشەی هەرەچاک، یان باشترین مەنزڵگا، یان پاداشتی هەرە باشی خوا، پێی بپروا بێ و بە درۆی دابنێ، هەر کەسێک وابێ:

(٣) - ﴿فَسَيُسِيرُهُ لَلْعُسْرَىٰ﴾، بە دنیایی ئێمە بەرەو قورسی و زەحمەتی وەریدەچەرخیێن.

(٤) - ﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ﴾، مāl و سامانە کەشی دادی نادات و سوودی پێ ناگەیەنێ، کاتێک دەکەوێ.

کورته باسیک: شهش ورده سهرنج

۱- که ده‌فهرموی: ﴿وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى﴾، ئینو عه‌باس (خوا له خوئی و بابی پازی بئ)، وهك (الطبري)، به ژماره: (۳۷۵۸۱)، لییه‌وه هیئاوه، به سه‌نه‌دیکی راست و دروست، ده‌لئ: ﴿مَنْ بَخِلَ بِالْفَضْلِ وَاسْتَغْنَى عَنْ رَبِّهِ﴾، واته: هه‌ر که‌سیک چرووکی بئوئین، له به‌خشینی شتیکدا که له خوئی زیادهو، له په‌روه‌دگاریشی بئینازی ده‌رببری.

(الطبري) هه‌ر له ئینو عه‌باس‌ه‌وه به ژماره: (۳۷۵۸۰)، به سه‌نه‌دیکی باش (حَسَن) هیئاوه‌یه‌تی: ﴿مَنْ بَخِلَ مِمَّا عِنْدَهُ، وَاسْتَغْنَى فِي نَفْسِهِ﴾، واته: هه‌ر که‌سیک له‌وه‌دا که له‌ایه‌تی، چرووکی بکات و نه‌یه‌خشی، له ده‌روونی خو‌شیدا خوئی پی بئیناز بئ.

من ئەو مانایه‌ی دووه‌میانم زیاتر به دل‌ه‌وه ده‌نووسئ، چونکه خوا نه‌یفه‌رموو: ﴿مَنْ بَخِلَ بِالْفَضْلِ مِنْ مَالِهِ﴾، که‌سیک چرووکی بکات له‌وه‌دا که لئی زیاده، به‌لکو: خوا به‌گشتی باسی چرووکی و رژدی و نه‌به‌خشینی کردوه.

هه‌روه‌ها ﴿وَاسْتَغْنَى﴾، به‌لئ به‌پئی ره‌وت و به سه‌لیقه ده‌توانین بلئین، یانی: ﴿وَاسْتَغْنَى عَنْ رَبِّهِ﴾، له په‌روه‌دگاری بئیناز بوو، به‌لام ده‌شگونجی مه‌به‌ست ئەوه بئ که له ده‌روونی خویدا، خوئی پی بئینازو بباکه‌و پئی وابه‌پئوستی به‌که‌س نه‌.

۲- ﴿وَكَذَّبَ بِالْحَسَنِ﴾، لیره‌دا زۆربه‌ی زانایان گوتوو‌یانه: ﴿كَذَّبَ بِالْخَلْفِ مِنَ اللَّهِ﴾، یانی: ئەو که‌سه‌ی بئیروايه به‌پاداشتی باش له‌خواوه، له به‌ران‌به‌ر به‌خشین و پارێزکارییدا، به‌لام وێرای ئەو مانایه‌مانایه‌کانی دیکه‌شی هه‌ن که پێشتر هینامان.

۳- ﴿فَتَسِيرُ الْعُسْرَى﴾، (العُسْرَى) سیفه‌تی وه‌سفکراویکی قرتیزاوه، یانی: (لِلْعَاقِبَةِ الْعُسْرَى) یان (لِلْخُصْلَةِ الْعُسْرَى)، به‌ره‌و سه‌ره‌نجامی زۆر قورس و زه‌حمه‌ت، به‌ره‌و سیفه‌تی هه‌ره‌ قورس و زه‌حمه‌ت.

ئىنىو غەبباس بە ژمارە: (۳۷۵۹۹)، (الطبري) لىيەو ھىناو ۋە سەنەدەكەشى راستە، دەلىل: ﴿لِلْعُسْرَى﴾، (أَي: شَرُّ مِنَ اللَّهِ)، بەرەو زىان ۋ خراپەيەك لە لايەن خواو ەك بەسەرى دى.

كەواتە: (العُسْرَى) دوو واتاى ھەن:

أ- حاله قورس و زەحمەت و مەينەتې (حالة العسر و الشدة).

ب- پىڭگەى خراپ و سەخت كە دۆزەخە (المكانة السيئة الصعبة وهي جهنم).

۴- كە دەفەر موى: ﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى﴾، يانى: مَال و سامانەكەى سوودى پى ناگەيەن، كاتىك دەكەوى، (التَرَدَّى: السَّقُوطُ مِنْ عَلَوٍ إِلَى سُفْلٍ)، (تَرَدَّى): بىرىتە لەبەربوونەو لەسەرىو ە بۆ خواری، زانايانىش سى واتايان بۆ ئەو كەوتنە خواریو ە داناون:

أ- ھەندىكىان بە مردنيان لە داناو ە: (تَرَدَّى أَي: مَاتَ).

ب- ھەندىكىان بە خراڤە نىو گۆريان داناو ە: (تَرَدَّى أَي: أُدْخِلَ فِي الْقَبْرِ).

ج- ھەندىكىشيان بە كەوتنە نىو دۆزەخيان داناو ە: (تَرَدَّى: سَقَطَ فِي جَهَنَّمَ)، كە (الطبري): ئەم زايەى ھەلبژاردو ە، چونكە (رَدَّى: أَي: مَاتَ)، (التَرَدَّى: السَّقُوطُ)، (رَدَّى) بە ماناى مرد، (التَرَدَّى)، واتە: كەوتن، (الطبري) لە (قەتادە)و ە بە ژمارە: (۳۷۶۰۳)، ھىناويەتى: (إِذَا تَرَدَّى فِي النَّارِ)، كاتىك كە دەكەوتە نىو ناگرى دۆزەخەو ە.

۵- ﴿فَسِيرُوا﴾، لەمەودوا ئاسانى دەكەين، يەكىك لە پوونكەرەوان گوتوو يەتى: (نُسِرَ: أَي: نُدْرِجُهُ فِي عَمَلِي السَّعَادَةِ وَالشَّقَاوَةِ، فَالْأَعْمَالُ الصَّالِحَةُ هِيَ يُسْرَى، أَوَّلًا: فِي نَفْسِهَا لِمَوَاقِفِهَا لِلْفِطْرَةِ، ثَانِيًا: لِعَاقِبَتِهَا الْآخِرَوِيَّةِ)، واتە: واى لىدەكەين، ھەردوو كردارى بەختەو ەرانەو بەدبەختانەشى لە دەست بىن، كەدەو ە باشەكان، خوا بە (يُسْرَى) پىناسەى كردوون، لەبەر ئەو ەى: أ- لە خودى خويان دا ئاسانن و، لەكەل زگمەك و ناخى مروڤىشدا گونجاون.

ب- بۆيە پېيان گوتراوه: (ئىسرى)، لەبەر سەرەنجامە چاگەكەى دواپوژيان.

هەر وەھا گوتتويەتى: (ووصفت السَّيِّئَاتِ بِالْعُسْرِ لِسَبَبٍ:)، كىردەو خراپەكانىش بە (عُسرى) پېناسە كراون؟ ئەويش لەبەر دوو ھۆكاران:

يەكەم: (هي صعبة في نَفْسِهَا، لِمَخَالَفَتِهَا لِلْفِطْرَةِ)، لە خودى خۇياندا كىردەو خراپەكان قورسەن، چونكە پېچەوانەى زگمەك و ناخى مروڤن.

دووەم: (لِعَاقِبَتِهَا السَّيِّئَةُ فِي الْآخِرَةِ)، لەبەر سەرەنجامە خراپەكەيان لە پوژى دوايىدا.

٦- (أَلَيْ سەر (العُسرى) و (المِيسرى) دوو ئەگەريان ھەن:

دەگونجى بۆ تىكرا (جنس) بن، واتە: ئاسانى دەكەين، بۆ كۆى زەحمەتى و ناپەھەتتەكان لە دىناو دواپوژدا.

ياخود: ئاسانى دەكەين بۆ كۆى ئاسانىيەكان لە دىناو دواپوژدا.

بەلام دەشگونجى بۆ (عهد) بن، يانى: بۆ ئاسانىيەكە ئاسانى دەكەين، يان بۆ قورسەكە ئاسانى دەكەين، ئاسانىيەكە وەك پېشتريش باسما كىرد واتە: ئەو شەرىعەتەى خواى پەرورەدگار كە ئاسانەو لەگەل عەقل و فېتەتدا، گونجاو.

(عُسرى)ش واتە: بەرەو رېيەك كە قورسەو زەحمەتە، لەبەر ئەوەى لەگەل فېتەت و ناخىدا نەگونجاو و سەرەنجامىشى خراپە.

لەبەر رۆشنايى ئەم ئايەتە موبارەكەدا، ئەم فەرمايشتەى پېغەمبەرى خوا ﷺ دىنين:

اعَنْ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ وَبَيْنَهُ عُوذُ فَتَكَتْ فِي الْأَرْضِ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَمَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَفَلَا تَتَكَلَّمُ؟ قَالَ: لَا، اْعْمَلُوا وَلَا تَتَكَلَّمُوا، فَكُلُّ مَيْسَرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ، ثُمَّ قَرَأَ: فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى، وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى (أخرجه أحمد:

۱۰۶۷، والبخاري: ۴۶۶۵، ومسلم: ۲۶۴۷، وأبو داود: ۴۶۹۴، والترمذي: ۳۳۴۴، وقال: حسن صحيح، وعبد بن حميد: ۸۴، وأبو يعلى: ۵۸۲).

واته: على كورى ئەبى تالېب (خوا لى پازى بى) دەگىر تەھە، دەلى: لە خزمەت پىغەمبەرى خوادا ﷺ دانىشتبووين بە دارووچكەيەك لە زەوييەھە دەژەنى، (وەك دالغە لىدانىك و بىر كەرنەھەيەك)، دوايى سەرى بەرز كەردەھە و فەرمووى: هېچ كام لە تىوہ نيە مەگەر نشىنگەكەي لە بەھەشتدا، نشىنگەكەي لە دۆزەخدا بۆ ديار بىكراوہ (بۆ نووسراوہ)، گوتمان: ئەي پىغەمبەرى خوا! ئايا پشت نەبەستىن بەو نووسىنە؟ فەرمووى: نەخىر، كەردەھە بگەن و پشت بەو نووسىنە مەبەستن (چونكە نازانن چىتان بۆ نووسراوہ)، ھەر كامىك لە تىوہ ئاسانكراوہ، واتە: ئاسان دەكرى بۆ ئەو شوئەي بۆي دروستكراوہ، دوايى ئەو ئايەتە موبارەكانەي خوئىندەھە: (فأما من أعطى...).

مەبەستى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ ئەھە بووہ كە بزائن خوا ھەموو شتىك دەزانى، دوايى كە گوتتويانە: (أَفَلَا تَتَكَلَّمُ)، ئايا پشت نەبەستىن؟ واتە: واز نەھىنين لەھەي خوا چى نووسىوہ چى دەوى؟ فەرمووى: نەخىر، كار بگەن و پشت بەھە مەبەستن، چونكە ھەر كامىك لە تىوہ ئاسان دەكرى، بۆ ئەو شوئەي بۆي نووسراوہ، واتە: ئەگەر بۆ بەھەشت نووسرا بى، كەردەھەي بەھەشتيان دەكات و، ئەگەر بۆ دۆزەخ نووسرا بى، كەردەھەي دۆزەخيانە ئەنجام دەدات.

كەواتە: دەتوانىن بلىين: (الْعَمَلُ الصَّالِحُ عُنْوَناً عَلَى الْعَاقِبَةِ الْحَسَنَةِ، وَالْعَمَلُ السَّيِّئُ عُنْوَناً لِلْعَاقِبَةِ السَّيِّئَةِ)، كەردەھەي باش، ناوونىشانى سەرەنجامى باشە، كەردەھەي خراپىش ناوونىشانى كەردەھەي خراپە.

وەك من لە ھەندىك لە كىتەبەكانى خۆم دا، بە تايبەت مەھسوسووعەي: (ئيمان و عەقىدەي ئىسلامىي لەبەر رۆشنایى قورئان و سونەتدا)، باسەم كەردەھە كە قەدەرى خوا بۆ تىمە پەنھانە، بەلام كەردەھەكانى خۆمان ئاوتەيەكەن، تىمە سەرەنجامى

خۆمانیان تیدا دەخوینینه وەو قەدەری خواشیان تیدا دەبینین، ئەگەر نا ئیمە نازانین خوا ﷻ چى نووسیوه، بەلام ئەگەر کردەوهی باش ئەنجام بدەین، مانای وایه سەرەنجامت خێرهو، ئەگەر کردەوهی خراپیش ئەنجام بدەى، سەرەنجامت خراپه، چونکه بههۆی کردەوه کانهوه، مرووف دەچیتە بهههشت، یاخود دەچیتە دۆزهخ.

مهسه لهی چوارهم و کۆتایی:

خوا پرینمایی کردنی، لهسه ر خووی پئویست کردوه، دواپۆژو دنیاش هی وین، هه موو لایه کیشی له ناگری بلیسه دار ترساندوه، که خراپه کارانی ببپروای پشت هه لکه ری ده چنی و، پارێزکارانی خو پاک و چاکه ری به خشه ر لئی دوورده بن، نه وانه ی سامانی خو یان ته نیا به پالنه ری ده ستخستنی دیداری خوا ده به خشن و، چاکه ی هه چکه سیان له چاودا نه و، خوای پهروه ردگاریش رازیان ده کات:

خوا ده فهرموئ: ﴿إِنْ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۖ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۚ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ﴾ (۱۳) ﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۖ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۖ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۖ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۖ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۖ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۚ وَلَسَوْفَ يَرَوْهُ ۖ﴾ (۱۸) ﴿يَرْضَىٰ﴾ (۲۱)

شیکردنه وهی ئه م، ئایه تانه، له ده برگه دا:

(۱) - ﴿إِنْ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ﴾ (خوا ده فهرموئ): به دنیایی پرینمایی کردن لهسه ر ئیمه یه، (هیدی): لێزه دا به مانای پێ پێشاندان و پرینمایی کردن و بهرچاو پروونکردنه وه یه، که ئه وه پێگای راسته و خوا په سندی ده کات.

(الطبري) له قه تاده وه به ژماره: (۳۷۶۰۷)، هه ناویه تی، که گو توه یه تی: (عَلَىٰ اللّٰهِ الْبَيَّانُ، بَيَّانُ حَلَالِهِ وَحَرَامِهِ وَطَاعَتِهِ وَمَعْصِيَتِهِ)، پروونکردنه وه له سه ر خوا به، پروونکردنه وه یه ئه وه ی په واه هه لآلی کردوه، ئه و شته ی قه ده غه ی کردوه، فه رمان به ریه که ی و سه ر پێچیه که ی، خوا ده فهرموئ: له سه ر خووی پئویست کردوه بۆمان پروون بکاته وه.

(۲) ﴿وَإِنَّا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ﴾ به دنیایی (مهزلگای) کوټای و په کهمیش هی ټیمهن، (آخړه)، هاوهدناو سیفه تی وه سفرکراویکی قرټیتراوه، یانی: (لِلدَّارِ الْآخِرَةِ) یان (لِلْعَاقِبَةِ الْآخِرَةِ)، یان (لِلْمَنْزِلَةِ الْآخِرَةِ)، واته: مالی کوټایی، یاخود پاداشتی کوټایی، یاخود سهره نجامی کوټایی، هی ټیمه یه، ﴿وَإِنَّا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ﴾ هه روها هی په کهمیش، واته: مهزلگای په کهمیش، که ژبانی دنیایه، واته: دواړوژو دنیا هه ردووکیان هه هی ټیمهن، (الطبري)، ټه مه ی به مجوره مانا کردوه: (وَإِن لَّنَا مَلِكٌ مَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، نُعْطِي مِنْهَا مَنْ أَرَدْنَا مِنْ خَلْقِنَا وَنَحْرِمُهُ مِنْ شِئْنَا)، حوکمرانیی دنیاو دواړوژو هه هی ټیمه یه، هه که سیګ همانه وی له دروستکراوه کامان، پیی ده ددین، هه که سیګیش همانه وی، بیه شی ده که ین و پیی ناده ین.

(۳) ﴿فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ نجا من ده تانترسینم له ناگړیک که بلټسه ددهات، ﴿تَلَظَّى﴾ (الطبري) به ژماره: (۳۷۶۰۸) له موجهیدوه هیناویه تی: (أَيُّ تَوْهَجٍ)، کله و بلټسه ددهات، (أَضَلُّهُ تَلَطَّى، حَدَّثَتْ إِحْدَاهُمَا لِلْإِخْتِصَارِ)، ﴿تَلَظَّى﴾ له ټه سلدا (تَلَطَّى) یه، به لام په کیک له (ت) ده کان قرټیتراوه بو کورتبونه وه، واته: ټیوهم ترساندوه وریام کردونه وه له ناگړیک که بلټسه و کله ددهات.

(۴) ﴿لَا يَصْلَحُنَّ إِلَّا الْأَشْقَى﴾، نایچټه ټیو مه گهر که سیګ خراپترین بټ، ﴿الْأَشْقَى﴾: (الْأَشْقَى مِنْ غَيْرِهِ هُوَ الْكَافِرُ، أَمَّا غَيْرُهُ مِنَ الْأَشْقِيَاءِ فَلَيْسَ كَذَلِكَ)، که سیګ که له جگه له خووی خراپتره، بټپروایه، به لام به دبه خته کانی دیکه، مادام بټپروا نه بن، به ټه ندازه ی ټه و خراپ نین، که واته: که سیګ له هه موو کهس خراپتره، ټه و که سه یه که بټپروایه^(۱).

نجا خوا ده فهرمووی: نایچټه ټیو، یان به شیوه ی تایهت پیی ناسووټیتری، مه گهر خراپترین کهس، چونکه: ﴿الْأَشْقَى﴾، پټزگه ی هه لېژاردنه، بو (شقي)، واته: به دبه خت و خراپه کار، ﴿الْأَشْقَى﴾، واته: به دبه خترو خراپتر.

(۱) دواپی ټه و ټیشکاله ی له سه ره ټه و رسته یه و، رسته ی دواتریش که ده فهرمووی: ﴿وَسِجِّئُهَا﴾ الْاَشْقَى، ټیو دور ده خرټه وه که سیګ که پاریزکارترینه، هه لده گیرسیتری، قسه ی لی ده که ین و وه لامی زانایانیش دټینن.

- (۵) - ﴿الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾، ئەو كەسەى بېرىپروا بوو، پششى هەلكرده، بېرىپروا بوو له رووى پراوهتانهووه به دروى داناو، ﴿وَتَوَلَّى﴾، پششى هەلكرده له رووى كردهووه.
- (۶) - ﴿وَسَيَجْزِيهَا الْأُنْثَى﴾، لىشى وه دوور ده خرى پارىزكارترين.

ئىچا دواىى پارىزكارترين پىئاسه و مانا ده كات:

- (۷) - ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾، ئەو كەسەى مالى خوئى ده به خشى، خوئى پاك و چاك ده كات، يەكك له پروونكه رهوانى قورئان ئاوا ماناى لىك داوه تهوه، ده لى: (الَّذِي يُعْطِي مَالَهُ فِي الدُّنْيَا فِي حَقِّهِ إِلَهٍ الَّتِي أَلَزَمَهُ إِثْمًا يَتَطَهَّرُ بِذَلِكَ مِنْ ذُنُوبِهِ) واته: ئەو كەسەى له دنيا دا مال و سامانه كەى خوئى له مافه كانى خوا دا، كه پىوه يانى پابه ند كروه، ده به خشى و، به هوئى ئەو مال و سامانه به خشينه وه يه، خوئى له گونا هه كانى پاك ده كاته وه.

- (۸) - ﴿وَمَالِ أَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نَعْمَةٍ تُجْزَى﴾، هىچ كه سىكىش چاكه يه كى له لای نيه، تاكو پاداشت بدرتتهوه، وشه ي: (مَا)، لابه ره (نافيه) يه و بۆ لابه رنه، ﴿وَمَالِ أَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نَعْمَةٍ﴾، (مِنْ زَائِدَةٍ لِلتَّكْيِيدِ)، (مِنْ) يش، بۆ جه ختكرده وه زياد كراوه.

كه ده فهرموئى: ﴿وَمَالِ أَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نَعْمَةٍ تُجْزَى﴾، يانى: هىچ كه سىك هىچ جوړه چاكه يه كى له لای نيه، پاداشتى بداته وه له سه رى و، هىچ چاكه يه ك له كه سىكه وه بۆ وى نه هاته وه، كه نه و يش چاكه ي بداته وه، به لكو ته نيا به مه به ستى به ده سته ينانى رووى خوا و، په زامه ندى خوا و، ديدارى خوا، ئەو ماله ي خوئى ده به خشى.

- (۹) - ﴿إِلَّا ابْنَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى﴾، جگه له داوا كرنى رووى په روه ردگارى هه ره به رزى، ئەم هه لاواردن (إستثناء ه)، هه لاواردنىكى دا برا و (إستثناء منقطع ه)، چونكه داوا كرنى رووى په روه ردگارى هه ره به رز، به شىك نيه له چاكه ي كه سىك له لای.

﴿ابْنَاءَ﴾ يش: (الطَّلَبُ بِجَدٍّ، لِأَنَّهُ أُلْبِغَ مِنَ الْبَغْيِ، الْبَغْيُ: الطَّلَبُ)، ﴿ابْنَاءَ﴾: برتیه له داوا كرنىكى زۆر به گرنگى پىدانه وه به هتیره له (بغى) كه به ماناى داوا كرنه.

۱۰- ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ﴾ به دلنیا بایش له مه و دوا پازیی ده بی، (ل) ی (لسوف): (لام الإبتداء لِتأكيد الخبر، ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ﴾)، لامی ده ستیپ کردنه بو جه خت کردنه وهی هه و آله که.

که ده فهرموئی: (سَوْفَ يَرْضَىٰ)، (سَوْفَ: لِيَحَقِّقَ الْوَعْدَ بِالْمُسْتَقْبَلِ، مَثَلُ: سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي)، (سَوْفَ) بو ساغر کردنه وهی هاتنه دی نه و به لینه یه له داهاتوودا، وه که یعقوب (عليه السلام) که کوره کانی داوایان لیکرد، داوای لیوردنیان بو له خوا بکات، فهرمووی: ﴿سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي﴾ ۹۸ یوسف، واته: له مه و دوا به دلنیا بی داوای لیوردنتان بو له پهروه ردگارم ده که م.

که ده فهرموئی: ﴿فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾، پیتی (ف)، له: (فَأَنْذَرْتُكُمْ) دا دوو نه گهری هه ن:

یه که م: (لِمَجَرَّدِ التَّفْرِيعِ الذَّكْرِي)، بهس بو لق لیکر دهنه وهی باس کردنه، چونکه جاری وایه پیتی (ف) دی، بهس بو باس کردن و، په یوه ست کردنه وهی قسه یه که نهیستا ده کړی به قسه یه که وه که پیشر کراوه.

دووه م: (لِلتَّفْرِيعِ الْمَعْنَوِيِّ فَهُوَ تَفْرِيعٌ عَلَى جُمْلَةٍ (إِنَّ عَلَيْنَا لِلْهُدَى) وَالْمَعْنَى هَدْيُكُمْ فَأَنْذَرْتُكُمْ إِبْلَاقًا فِي الْهُدَى)، نه مه بو لق لیکر دهنه وهی جیا کردنه وهی مه عنوویه له رسته یه کی پیشر، نهویش بریتیه له رسته ی: (إِنَّ عَلَيْنَا لِلْهُدَى)، به دلنیا بی رینمای کردن له سر یمه یه.

ننجا لیسه ده فهرموئی: ﴿فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾، واته: من رینماییم کردوون و ترساندوومن و ناگاداریشم کردوونه وه، بو نه وهی زور رینماییتان بکه م و ریتان پیشانبدم، ﴿إِنَّ عَلَيْنَا لِلْهُدَى﴾ ۱۱۷ ﴿وَلَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى﴾ ۱۱۸ ﴿فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ ۱۱۹، که واته (ف) نه م رسته یه ده به ستیته وه به رسته ی: (إِنَّ عَلَيْنَا لِلْهُدَى) دوه، که پیشر هاتوه.

كورتە باسیك: چوار جۆره وەلامى ئىشكالىك

چوار جۆره وەلامى زانايان بۇ ئىشكال و پرسیاریك كە بریتیه له و ئىشكاله ی له هەردوو ك پستەى: ﴿لَا يَصْلَحُ إِلَّا الْأَشَقُّ﴾، پستەى: ﴿وَسَيَجْزِيهَا الْأَنْفَى﴾، سەرھەل دەدات، واتە: (صلي) ناكړى به و ئاگره، جگه له خراپترین كەس و، لىي دەپاريزرى، پاريزكارترین كەس.

بە پىي پوالەتى ئەم دوو پستە قورئانییهى ئەم دوو ئایەتە موبارەكە: كەس ناچیتە دۆزەخ مەگەر خراپترین كەس بى و، كەسیش له دۆزەخ ناپاريزرى، مەگەر باشتىن كەس بى، كە پاريزكارترین، له حالیکدا ئیمە دەزانين: هەم كەسیك كە خراپترین بى و، هەم كەسیك كە خراپیش بى، دەگونجى سزا بدرين، خراپترین بى واتە: بىپروا بى، خراپ بى، واتە: پروادارىكى تاوانبارو خەتاکار بى، ديسان: پاريزكارترین دەچیتە بەهەشت، بەلام پاريزكاريش هەر دەچى بۇ بەهەشت، ئایا وەلامى ئەوه چۆنە؟

سەرنجى ئەو تەفسیرانەم دا كە لەبەر دەستمن هی زۆربەیان، چوار وەلامیان داوئەوه، هەر كامیکیان له شوینی خویداو بە شیوهی خۆی، بەبۇ چوونى من هەر کامیان وەلامىكى باشە:

۱- (الطبري) دەلى: (وَوُضِعَ أَفْعَلٌ مَوْضِعَ فَعِيلٍ، الْأَشَقُّ: الشَّقِي أَوْ الشَّدِيدُ الشَّقَاءُ، الْأَتَقَى: التَّقِي، أَوْ الشَّدِيدُ التَّقْوَى)، واتە: لێرەدا كە خوا دەفەرموى: ﴿لَا يَصْلَحُ إِلَّا الْأَشَقُّ﴾، وشەى: ﴿الْأَشَقُّ﴾، ئەوپەرى بەدبەخت، لەسەر كيشى (أَفْعَل) دانراوه له شوینی (شَقِي) لەسەر كيشى (فَعِيل)، واتە: كەسیك كە بەدبەخت و خراپەكاره، ﴿الْأَتَقَى﴾، ديسان له شوینی (التَّقِي) دانراوه، ﴿الْأَتَقَى﴾، واتە: كەسیك كە زۆر خوپاريزه، بەلام لێرەدا هەر بە مانای (تَقِي) یه، واتە: پاريزگار.

٢- (الرَّجَاج) ده‌لئ: {هَذِهِ آيَةُ هِيَ الَّتِي مِنْ أَجْلِهَا، قَالَ أَهْلُ الْإِرْجَاءِ بِالْإِرْجَاءِ، فَرَعَمُوا أَنَّهُ لَا يَدْخُلُ النَّارَ إِلَّا كَافِرٌ؛ وَلَأَهْلُ النَّارِ مَنَازِلَ، فَمِنْهَا أَنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ، وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ كُلُّ مَا وَعَدَ عَلَيْهِ يَجُتَسِّسُ مِنَ الْعَذَابِ، فَجَدِيرٌ أَنْ يُعَذِّبَ بِهِ، وَقَدْ قَالَ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (١٨) النساء، فَلَوْ كَانَ كُلُّ مَنْ لَمْ يُشْرِكْ، لَمْ يُعَذَّبْ لَمْ يَكُنْ فِي قَوْلِهِ: ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (١٨)، فائدة: {فتح القدير: ج، ٥، ص ٥٥٦}.

واته: به‌هوی ئەم ئایەتەو هیه^(١) که مورچینه کردوه له ئیمان دواده‌خه‌ن، (به‌به‌لگه‌یان هیناوه‌ته‌وه)، پێیان وابوو، ته‌نیا بابای بې‌پروا ده‌چێته‌ نێو ناگری دۆزه‌خه‌وه، ((الرَّجَاج) یش وه‌لام ده‌داته‌وه‌و ده‌لئ: {به‌لام خه‌لکی دۆزه‌خیش پله‌ پله‌ن، بۆ وێنه‌ مونا‌فقه‌کان له‌ پله‌ی خواره‌وه‌ی ناگردان: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ (١٥) النساء، واته: به‌ دُنیا‌یی مونا‌فِق و ده‌غه‌له‌کان له‌ پله‌ی ژێره‌وه‌تری ناگر دان، {که‌واته: دۆزه‌خ پله‌ی خوار‌یی هه‌یه‌و، پله‌ی سه‌رت‌ری‌شی هه‌یه‌، به‌و شی‌وه‌یه‌ش خوا به‌لێنی به‌هه‌ر جو‌ره‌ سزا‌به‌ک دابی، بێ‌گومان شایسته‌ی ئەوه‌یه‌ ئەو به‌لێنه‌ی خو‌ی به‌رێته‌ سه‌رو پێی سزا‌بدات، ئنجا خوا ﷻ فرموویه‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (١٨) النساء، واته: به‌ دُنیا‌یی خوا له‌وه‌ نابوو‌ری هاو‌به‌شی بۆ دابرئ، به‌لام جگه‌ له‌ هاو‌به‌ش بۆ دانان، هه‌ر که‌سی‌ک بیه‌و‌ی لێ‌ده‌بوو‌ری، (واته: به‌بێ گه‌رانه‌وه‌ش، ئنجا ده‌لئ: {ته‌گه‌ر هه‌ر که‌سی‌ک هاو‌به‌شی بۆ خوا دانه‌نابایه‌، سزا نه‌درا‌بایه‌، ئەو کاته‌ ئەو فرما‌یشته‌ی خوا (که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (١٨)، واته: له‌ جگه‌ له‌وه‌، (جگه‌ له‌ هاو‌به‌ش بۆ خوا دانان) هه‌ر که‌سی‌ک بیه‌و‌ی لێ‌ی ده‌بوو‌ری، سوو‌دی نه‌ده‌بوو.

چونکه‌ هه‌ر له‌ پێوه‌ دیاره‌ ئەوه‌ی خوا‌وه‌نی کو‌فر نه‌بێ، که‌ شیرکی‌ش جو‌ری‌که‌ له‌ کو‌فر، سزا نادرئ! ئەدی وه‌لامه‌که‌ی چۆنه‌؟

(١) یانی: به‌هه‌له‌ لێ‌تی‌که‌یشتنی ئەو ئایه‌ته‌وه‌.

أَيَّ: لَا يَصْلَاهَا صَلياً لَأَزِمَا عَلَىٰ جِهَةِ الْخُلُودِ إِلَّا الْأَشْقَى، وَهُوَ الْكَافِرُ، وَإِنْ صَليَهَا غَيْرُهُ مِنَ الْعَصَا، فَلَيْسَ صَليُهُ كَصَليِهِ وَاثِهِ: يَتَى نَاسُووتَتِي بَهُ وَثَاغِرُهُ، يَتَى سُووتَانَدَنِيكَ كَه يَتَوِي پَه يُوِه سَت يَتَى وَ بَه هَه مِشَه يِي تَيِيْدَا مَيِيْتَتَه وَه جَه هَه لَه: ﴿الْأَشْقَى﴾ خِرَاطَرِيْن كَه بَرِيْتَه لَه بَابَا يَبِيْرُو، بَه لَام جَه هَه لَه يَبِيْرُو لَه گُوْنَاهِبَارَان وَ تَاوَانِبَارَانِي بَرُوَادَارِيْش بَهُ وَثَاغِرُهُ، سَزَا دَه دَرِي، بَه لَام سَزَادَانَه كَه ي وَه ك سَزَادَانَه كَه ي كَافِر نَبَه، كَه وَاثَه: ﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى﴾، يَانِي: يَتَى نَاسُووتَتِي سُووتَانَدَنِيكَ پَه يُوِه سَت كَه تَيِيْدَا هَه مِشَه بِيَتَى، جَه هَه لَه كَه سَيِّك كَه خِرَاطَرِيْنَه.

۳- (الرُّمَحْسَرِيُّ) دَه لَن: {الْآيَةُ وَارِدَةٌ فِي الْمَوَازِنَةِ بَيْنَ حَالَتَيِ عَظِيمٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَعَظِيمٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، فَأَرِيدَ أَنْ يُبَالِغَ فِي صِفَتَيْهِمَا الْمُتَنَاقِضَتَيْنِ، فَقِيلَ: الْأَشْقَى، وَجُعِلَ مُحْتَصَاً بِالصَّليِّ، كَأَنَّ النَّارَ لَمْ تُخْلَقْ إِلَّا لَهُ، وَقَالَ: الْأَتَقَى، وَجُعِلَ مُحْتَصَاً بِالنَّجَاةِ، وَكَأَنَّ الْجَنَّةَ لَمْ تُخْلَقْ إِلَّا لَهُ، وَقِيلَ: هُمَا أَبُو جَهْلٍ، أَوْ أُمَيَّةُ بْنُ خَلْفٍ، وَأَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ}.

وَاثَه: تَه م نَايَه تَه لَه بَارَه ي بَه رَاوَرْدِي نِيَوَان دُوو حَالَه تَي دَر بَه يَه ك وَ لِيَك جِيَاوَزِي مَه زَنِيكَ لَه هَاوَبَش بُو خَوَا دَانَه رَان وَ، مَه زَنِيكَ لَه بَرُوَادَارَانَه وَه هَاوَه، ثَنَجَا وَيَسْتَرَاوَه زَيِدَه رُوِي لَه دَه رَخَسْتَنِي سِيْفَه تَه كَه يَانْدَا بَكْرِي، سِيْفَه تَه دَرُو پَيَجَه وَانَه يَه كَدِيَه كَه، بُوِيَه گُوْتَرَاوَه: ﴿الْأَشْقَى﴾، بَه دَبَه خَتَرِيْن، تَايَبَه تِيْشَكْرَاوَه بَه (صَلي)، وَه ك تَه وَه ي وَثَاغِر (ي دَوَزَه خ) تَه نِيَا بُو وَي دَرُوسْت كَرَابِي، هَه رُوِه هَا گُوْتَرَاوَه: ﴿الْأَتَقَى﴾، پَارِيْزَكَارْتَرِيْن، تَايَبَه تِيْشَكْرَاوَه بَه دَه رِبَاز بُوونَه وَه، وَه ك بَه هَه شَت تَه نِيَا بُو وَي دَرُوسْت كَرَابِي، هَه نَدِيْكِش گُوْتُووِيَانَه: مَه بَه سَت لَه: ﴿الْأَشْقَى﴾، پِيَاوَه كَافِرَه مَه زَنَه كَه تَه بُوو جَه هَل، يَاخُوْد تُوْمَه يِيَه ي كُوْرِي خَه لَه فَه وَ، مَه بَه سَتِيْش لَه: ﴿الْأَتَقَى﴾، پَارِيْزَكَارْتَرِيْن تَه بُوو بَه كَرِي صِيْدِيْقَه.

۴- (الشُّوْكَانِي) لَه (فَتَحَ الْقَدِير) هَه كَه ي خُوِيْدَا،^(۱) دَه لَن:

وَالْأَوَّلَى حَمَلُ الْأَشْقَى وَالْأَتَقَى عَلَىٰ كُلِّ مَتَّصِفٍ بِالصِّفَتَيْنِ الْمَذْكُورَتَيْنِ، وَيَكُونُ الْمَعْنَى أَنَّهُ لَا يَصْلَاهَا صَلياً تَاماً إِلَّا الْكَامِلُ فِي الشَّقَاءِ، وَهُوَ الْكَافِرُ، وَلَا يُجَنَّبُهَا وَيُبْعَدُ عَنْهَا تَبْعِيْداً كَامِلاً إِلَّا الْكَامِلُ فِي التَّقْوَى.

ئەمیش وەلامیکی چاکە، بە عەقڵ و دڵەو دەنووستی، دەلتی:

باشتر وایە وشە: ﴿الْأَشَقَى﴾ و ﴿الْأَتَقَى﴾، مانا بکرین بە دوو کەسیک
کە ئەو دوو سیفەتەیان لە خۆیان دا هێناونە دی و، مانایە کە ی ئاوا لئ
دیتەو: بە شیوەی تایبەت و تەواو بەو ئاگرە ناسووتیتری، مەگەر کەسیک لە
خراپەکارییدا تەواو بووبی، کە بریتبە لە بابای بیروا، لێشی وەدوورناخری بە
لێو دوورخستنیکی تەواو، مەگەر کەسیک لە پارێزکارییدا تەواوی کردبێ.

کەواتە: (لایصلاها)، واتە: پێی ناسووتیتری بەپێی سووتاندیکی تێرو تەواو،
مەگەر کەسیک لە خراپەکارییدا تەواوی کردبێ کە بابای بیروایە، بەتەواویش
لێی وەدوورناخری، لێو دوورخستنیکی تێرو تەواو، کە هیچ لەو ئاگرە ی نەگاتئ،
مەگەر کەسیک کە لە پارێزکارییدا، تەواوی کردبێ، بۆیە دەگونجی بە شیوەیەکی
ناتەواو بسووتیتری بەو ئاگرە، کەسیک کە: بەدەختترین ﴿الْأَشَقَى﴾ ش نەبێ و، هەر
بەدەخت و خراپەکار (شقی) بێ، هەر وەها دەشگونجی دیسان لێی وەدوورناخری
لەو ئاگرە، کەسیک کە پارێزکارترین ﴿الْأَتَقَى﴾ نەبێ، بەلکو بەس پارێزکار (تقی)
بێ، کە لە هەندیک شت خۆی پاراستو، بەلام لە هەندیک شت خۆی نەپاراستو،
ئەجا بە ئەندازە ی خۆ نەپاراستنە کە ی، بەو ئاگرە سزا دەدری.

خو بە لوتف و کەرەمی بێ سنووری خۆی تێمەش بپاریزی لەو ی خویمان
گرفتار بکەین بەو سیفەتە خراپەوانەو، کە بەرەو دۆزەخمان دەبن و، تەو فیک
و یارمەتییان بەدات کە خویمان پراژیننەو بەو سیفەتە بەرزو چاکانە ی، بەرەو
بەهەشت و پاداشتی هەرە باشی خوای پەرورەدگارمان دەبن.

لێرەش کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (اللیل) دینن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تہ فیسیری سوورہ تی

الضُّحَى

دەستپێک

بە پێزان!

ئەمرۆ (۱۱) ی مانگی (ذی الحِجَّة) یه، {مانگی (۱۲) ی} سالی (۱۴۴۱) ی کۆچی،
بەرانبەر (۱) ی ئاب، {مانگی (۸) ی} سالی (۲۰۲۰) زایینی، لە شاری دێرینی ههولێر،
خوا پشتیوان بێ دەست دهکهین به تەفسیرکردنی سوورەتی (الضحی)، سەرەتاش
پێناسەو نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە، لە حەوت بڕگەدا، دەخەینە ڕوو:

پێناسەی سوورەتی (الضحی) و بابەتەکانی

یهکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە بە سوورەتی (الضحی) ناسراوە، بەلام لە (صحيح البخاري)دا،
ناوەکەی بە سوورەتی (وَالضُّحَى)، هاتووە.

دووهم: شۆینی دابەزینی:

بە یەكدهنگی زانایان ئەم سوورەتە لە مەككە دابەزیووە، لەو بارەوهش ئەم
دەقه ههیه:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الضُّحَى بِمَكَّةَ} {ذكره السيوطي
في الدر المنثور: ج ۸، ص ۵۳۹، ونسبه لابن الضريس والنحاس وابن مردويه والبيهقي).
واته: عەبدوللای کوری عەباس ر.ه، گوتووێهتی: سوورەتی (وَالضُّحَى)، لە
شاری مەككە دابەزیووە.

سۈبھە: رېزبەندىيى لە موصحف و لە دابەزىن دا:

لە رېزبەندىيى موصحف دا ژمارەكەي: (۹۳) يەو، لە دابەزىنیشدا ژمارە (۱۱) يان بۆ داناو، ئەم سوورپەتە سەرەتاي سوورپەتەكاني: (قِصَارُ الْمُفْصَل)ە، ئەمەش زاراوہ يەكەو، زانايان چەند زاراوہ يەكيان بۆ سوورپەتەكاني قورئان لە پرووي قەبارە يانەوہ بەكارهێناون، وەك: (السَّيِّئُ الطَّوَال)، ئنجا (المُتَيْن)، دوايى (المُفْصَل)، دوايى (قِصَارُ الْمُفْصَل)، واتە: سوورپەتە كورتەكان، ئەم سوورپەتە موبارەكە، پيش سوورپەتى (الإنشراح)و، دواي سوورپەتى (الفجر) دابەزىوہ.

چوارەم: ژمارەي ئايەتەكاني:

ژمارەي ئايەتەكاني ئەم سوورپەتە موبارەكە يازدە (۱۱) يە، بە يەك دەنگيى ھەموو ژميرە راني قورئان.

پنجەم: نيوەرۆكى:

ئەم سوورپەتە خوا ﷻ لە سەرەتايەكە يەوہ سوئندى خواردوہ بە: چيشتەنگاوو بە شەوگار، كە دادەپۆشى، ياخود دادەسەكنى، كە پەرۋەر دگارى موحەممەد ﷺ وەك ھاوبەش دانەرەكان لافيان ليدەدات و بانگەشەيان دەکرد، وازى لى نەهيناوہو لىي زوير نەبوو، بەلكو لە داھاتوودا، ھەتا موحەممەد پازى دەبى، خوا پاداشتى پى دەدات، ياخود لە دنيادا خوا سەرکەوتن و پيشكەوتنى بۆ دەرپەخسىيى و، لە دواپۆزىشدا پاداشتى پى دەدات، دوايش خوا بىرى دەخاتەو، كە كاتى خوئى ھەتيو بووہو خوا پەناي داوہو، گومرا بووہو خوا پىنمايى کردوہو، ئاتاج بووہو خوا بى نيازي کردوہو، بۆيەش فەرمانى پيدەكات، كە ستەم لە ھەتيو نەكات و، لە سوآلكەر توورە نەبى و، يادى چاكەي خوا بكا تەوہو باسى بكات.

شەشەم: تاییه تەندییەکانی:

ئەم سوورەتە تێیدا باسی ژمارە یەك له تاییه تەندییەکانی پیغەمبەر موحەممەد ﷺ کراوە، کە تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون، ئەوانیش پێنج شت:

۱- سوێند خواردنی خوا بە چێشتەنگاو و بە شەوی هێمن، کە پەرورەدگارت وازی لێ نههێناوی و لێشت توورە نهبووه، ئەمە لە ئایەتەکانی: (۱ و ۲ و ۳)دا هاتووە.

۲- دواڕۆژ لە دنیا بۆ تۆ باشترە، لە ئایەتی (۴)دا.

۳- خوا هێندەت دەدات لە دنیاو لە دواڕۆژدا، هەتا رازی دەبی، لە ئایەتی (۵)دا.

۴- باسی هەتیویی و نهشارەزایی و نهرداری موحەممەد ﷺ، گۆڕینیان بە هەوێترانهوی و، پێنماییکرانی و، بێنیازکرانی، لە ئایەتەکانی: (۶ و ۷ و ۸) دا.

۵- فەرمان پێکردنی لە بارە ی هەتیوو هەژارو باسی چاکە ی خوا کردنەوه، لە ئایەتەکانی: (۹ و ۱۰ و ۱۱)دا.

هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان:

ئێمە کۆ یازدە (۱۱) ئایەتەکە ی ئەم سوورەتە موبارەکە دەکەینەوه بۆ یەك دەرس.

دەرسى ئەم سوورەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە كۆى يازدە (۱۱) ئايەتەكەى ئەم سوورەتە موبارەكە دەگىتەو،
كە وەك گوتمان خوا ﷻ لەم سوورەتە موبارەكەدا، سەرەتا سوئند دەخوا بە دوو
شتان:

يەكەم: بە چىشتەنگاو، ياخود بە تىشكى خۆر: ﴿وَالْضُّحَىٰ﴾ بە چىشتەنگاو دەگوتى،
كە خۆر لە چاوى مروڤدا بە ئەندازەى پمىك بەرز دەبىتەو، لە ئاسۆى خۆرەلەتەو،
هەرەها ﷻ، بە تىشكى خۆرىش دەگوتى.

دووم: ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا سَجَىٰ﴾ سوئند بە شەوگارىش كاتىك ئارام و، هېمن دەبى، كاتىك
سەقامگىر دەبى، ياخود كاتىك دادەپۆش، ئەو واتايانەى هەموو بۆ دانراون.

خوا سوئند بەو دوو شتانه دەخوات، لەسەرچى؟ ﴿مَاودَعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ﴾
ئەمە وەلەمى سوئندەكەبە، پەرەردگارت خواخافىزىي لە تۆ نەكردو، تۆى
بەجىنەهېشتو، ﴿وَمَا قَلَىٰ﴾ يانى: (وَمَا قَلَاكَ)، تۆشى نەبوغزاندهو لىت زویر
و توورە نى، ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ﴾، مەنزلگای كۆتايىش بۆ تۆ لە
مەنزلگای يەكەم كە دىيایە باشترە.

ئىنجا خوا بەلئىنى پىدەدا، كە لەمەودوا هېندەى پىدەدا لە بەخششى خۆى،
لە دىياو لە دوارپۇدا تاكو پازى دەبى ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ﴾، ئەمەش
بە راستىي موزدەيەكى يەكجار خۆشبوو، بۆ سەر دلى موبارەكى پىغەمبەرى
خاتم ﷺ، كە خوا هېندەى پىدەدات تاكو پازى دەبى، نەشيفەرموو: لە دىيا
يان لە دوارپۇدا، بۆيە هەم دىيا دەگىتەو، هەم دوارپۇ دەگىتەو، يانى: هەم
لە دىيادا سەرگەوتتى بۆ دەرەخسىتتى و، كارى خېرى بۆ دەرەخسىتتى، چاكەى
بۆ دەرەخسىتتى، تاكو پازى دەبى، هەم لە پۇژى دوايشدا، هېندەى پاداشت
دەداتى تاكو پازى دەبى.

ننجا خوا ﴿۱﴾ سَیِّ لَه چاکهو نیعمه ته کانی خوئی ده خاته وه یادی پیغمه مبه ر
 موحه ممه د ﴿۲﴾ ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَآوَى﴾ ۱. ئایا خوا توئی به هه تیوو لئ
 هه لئه که وت، په نای دای؟ ﴿يَجِدْكَ﴾ ۲. یانی: ﴿أَلَمْ يُصَادِفْكَ﴾ ۳. ئایا خوا توئی
 به هه تیو لئ هه لئه که وت، ئایا تو بئ باب نه بووی؟ به لکو بئ دایکیش بووی،
 (فَآوَى) توئی هه وانه ده، توئی په نادا، په نایه کی بو ره خساندی، ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا﴾
 ۴. هه روه ها ئایا خوا توئی گومرا نه بینی، به لام رینماییکردی، (ضَالًّا)
 لیره دا به مانای نه زانینی هیدایه تی خوایه، نه ک به مانای کوفرو شیرک و
 تاوان و لادان بیت، نه خیر، ئایا خوا توئی لئ هه لئه که وت که به ریت نه ده زانی،
 ﴿فَهَدَى﴾ ۵. یانی: (فَهَدَاكَ)، به لام توئی رینماییکردو خستیه ته سهر رپی راست؟
 ننجا: ﴿وَوَجَدَكَ عَابِلًا فَأَغْنَى﴾ ۶. ئایا خوا توئی به نه دارو ناتاج لئ هه لئه که وت،
 بئ نیازی کردی، تو نه دارو ناتاج بووی، به لام خوا توئی بئ نیاز کرد، به
 تایهت به هوئی هاوسه رگرییت له گه ل خه دیجه وه (خوا لپی رازی بئ)؟ ننجا
 مادام خوا ﴿۷﴾ به و شیوه یه مامه لئی له گه ل تودا کردوه، ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ﴾ ۸.
 توئش مندالی بیباب، چ کور بئ، چ کچ بئ، سته می لئ مه که، لئی تووره
 مه به، مه یچه وسینه وه، ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ ۹. بابای سوالکه ریش که داوات لئ
 ده کات، لئی تووره مه به، تیوه ی مه خوره، ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ ۱۰. چاکه ی
 په روه ردگاریشت باس بکهو، یادی بکهو، بیخه روو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ وَالْضُّحَى ۱. وَالْأَيْلُ إِذَا سَجَى ۲. مَا وَعَدَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ۳. وَلَا آخِرَةَ خَيْرٌ لَّكَ مِنْ
 الْأُولَى ۴. وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ۵. أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَآوَى ۶. وَوَجَدَكَ
 ضَالًّا فَهَدَى ۷. وَوَجَدَكَ عَابِلًا فَأَغْنَى ۸. فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۹. وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا
 تَنْهَرْ ۱۰. وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۱۱.

مانای ده قانده قی نایه تەکان

{به ناوی خواى به به زه یی به خشنده . سوئند به چیشته نگاو} سوئند به شهویش کاتیک (تاریک داهات و) هیمن بوو {۲} پهروه ردگارت وازی لی نه هیناوی و لیشت نیگه ران نه بووه (ئه ی موحه ممه د) {۳} (مه نزلگای) کو تاییش بو تو له (مه نزلگای) یه کهم (ژیانی دنیا) باشتره {۴} به دلیاییش به مزووانه خوا (له) چاکه کانی خوئی پیت ده به خشن، ئنجا رازی ده بی {۵} ئایا (خوا) تو ی هه تیو لی هه لئه کهوت، ئنجا په نای دای و هه وان دیه وه؟ {۶} ههروه ها ئاتاجی بینى و بیتیا زی کردی؟ {۷} ههروه ها گومرای بینى و رینمایى کردی؟ {۸} ئنجا تو ش ستم له هه تیو مه که (و مه پرهنجینه) {۹} ههروه ها له سوا لکه ریشه وه مه خو په (و مه پرهنجینه) {۱۰} چاکه ی پهروه ردگاریشت باس بکه {۱۱}.

نشیگردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(الْضُّحَىٰ): (الضُّحَى: اِنْبِسَاطُ الشَّمْسِ وَامْتِدَادُ النَّهَارِ، وَسَمِّيَ الْوَقْتُ بِهِ)، (ضُحَى): بریتیه له بلاو بوونه وه ی خوړ و دریز بوونه وه ی پوژگار، کاتیکى دیاریکراویش به (ضُحَى) ناو نراوه، که بریتیه له کاتی چیشته نگاو، کاتیک خوړ له چاوی مروژدا به ئەندازه ی رمیک، له کاتی هه لئه اتیندا، له ئاسوی خوړه لات، به رزده بیتیه وه.

(سَجَى): (سَجَى الْبَحْرُ سَجْوًا، أَيْ: سَكَنَ، سَكَتًا أَمَاجُهُ، وَمِنْهُ اسْتَعِيرَ تَسْجِيَةُ الْمَيْتِ)، (سَجَى)، به مانای (سَکَنَ)، واته: هیمن بوو، ئارام بوو، ده گوتری: (سَجَى الْبَحْرُ سَجْوًا) واته: ده ریا به که شه پوله کانی ئارام و هیمن بوون، ئالوز نه بوون، دواپی له و وشه یه وه داپوشینی مردوو (تَسْجِيَةُ الْمَيْتِ) خوازاوه ته وه، مردوو که ده مرئ، پو شاکیکى به سه ر هه لئه کیشن و جه نازه که ی داده پو شن.

(مَا وَدَّعَكَ): (الدَّعَا: الْخَفْضُ يُقَالُ: وَدَّعْتُ كَذَا أَدَعُهُ وَدَعَا، نَحْوُ تَرَكْنُهُ وَادِعَا، وَالتَّوَدَّيْعُ أَصْلُهُ الدَّعَاءُ أَنْ تَدْعُوَ لِلْمُسَافِرِ بِالدَّعَةِ، وَشَهِي: (دَعَا): بِهِ مَانِي (خَفْضُ) ه، وَاتِهِ: زِيَانِيكى نهرم و خوش، ده گوترى: (وَدَّعْتُ كَذَا أَدَعُهُ وَدَعَا)، فَلَان شتەم واز لیهینا، وازی لى ده هیتم به واز لیهینان، (نَحْوُ تَرَكْنُهُ وَادِعَا)، وَاتِهِ: وازم لیهیناو به هیمنی لى گه رام، (وَالْتَّوَدَّيْعُ أَصْلُهُ الدَّعَاءُ أَنْ تَدْعُوَ لِلْمُسَافِرِ بِالدَّعَةِ) (تَوَدَّيْع): له ئەسلدا ئەوهیه که بو بابای ریبوار بپاریهوه، خوا ژيانى خوشى به نسیب بکات لهو سهفه رهیدا تووشى گرفت و کیشهو کۆسپ و تهگه ره نه بیست.

(وَمَا قَلَى): (الْقَلَى: شِدَّةُ الْبُغْضِ، يُقَالُ: قَلَاةٌ يَقْلِيهِ وَيَقْلُوهُ، (قَلَى): بَرِيَّتِهِ لَهُ زَوْر رِق لى هه لسان، ده گوترى: (قَلَاةٌ يَقْلِيهِ وَيَقْلُوهُ)، رَقى لى هه لسا، رَقى لى هه لده ستى، هه م به (يَقْلِيهِ)، هه م به (يَقْلُوهُ)، هه ردووکیان هاتوون، واته: رَقى لى هه لده ستى.

(فَسَاوَى): (أَوَى إِلَى كَذَا: انْضَمَّ إِلَيْهِ يَأْوِي أَوْيَا وَمَاوَى، وَأَوَاهُ غَيْرُهُ يُؤْوِيهِ إِيَوَاءً، (أَوَى) پهنای بو فلان شته برد، چووه ته نیشتى (يَأْوِي) پهنای پى ده با (أَوِيَا وَمَاوَى) هه ردووکیان چاوگن، (وَأَوَاهُ غَيْرُهُ) واته: جگه له خوئى ئەوى پهنادا (يُؤْوِيهِ إِيَوَاءً) ده بچه و ینیته وه، یان پهنای ددها به پهنادان.

(ضَالًّا): (الضَّلَالُ: الْعُدُولُ عَنِ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ، وَيُضَادُّهُ الْهَدَايَةُ، أَيُّ: غَيْرُ مُهْتَدٍ لِمَا سَبَقَ إِلَيْكَ مِنَ النَّبُوءَةِ، (ضَالًّا): لادانه له پى راست، پیچه وانه که ی بریتیه له هیدایهت واته: به پى راست زانین، ئنجا که ده فهرموئى: ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى﴾، واته: توئى لى هه لکهوت که به پى راست نه ده زانى.

یاخود: (غَيْرُ مُهْتَدٍ لِمَا سَبَقَ إِلَيْكَ مِنَ النَّبُوءَةِ)، ئەوهی دواى به هوى پیغه مبه رایه تییه وه بوئ هیتر، ده ترانى.

مه به ست ئەوهیه پیغه مبه ری خاتەم ﴿﴾ که خوا لیره دا به (ضال) پیناسه ی ده کات، وهك دواى باس ده کهین، پئویست بهو هه موو پینه و په رۆیانه ناکات،

که به شیک له ږوونکه ره‌وانی قوړن‌ان کردو ویا نه، چونکه حاله‌تی گومړې‌وونی پیغهمبه‌ری خوا ﷻ واته: به‌ړتی راستی نه‌زانیوه، نه‌ک به‌و واتیه‌ی هه‌لگری کوفرو شیرک بووې، چونکه ناسینی خواو، خواناسین، شتیکی ریشه‌داره له ناخ و زگماکی هه‌موو مړوځه‌کاندا، پیغهمبه‌ران و جگه له پیغهمبه‌ران، بویه پتویست ناکات نه‌و گومانانه بېردی، پیغهمبه‌ری خاتم ﷻ وه‌ک دواپی باسی ده‌که‌ین، خوا پارستوویه‌تی پېش پیغهمبه‌رایه‌تیش له شتی ناشیرین، وه‌ک پیغهمبه‌رانی دیکه‌شی پاراستوون، به‌لکو جاری وایه خوا جگه له پیغهمبه‌رانیش ده‌پاریزتی له کاتیکیدا که شاره‌زاش نین، به‌لام خوا له شتی ناشیرین و نارېک ده‌یناپاریزتی، چ جای پیغهمبه‌ری خاتم ﷻ سه‌روه‌ری پیغهمبه‌ران و باشتین ټینسان و چاکرتینی به‌نده‌کانی خوا ﷻ.

(عَائِلًا): (أَيُّ: أَزَالَ عَنْكَ فَقْرَ النَّفْسِ وَجَعَلَ لَكَ الْغِنَى الْأَكْبَرَ، وَعَالَ أَيُّ: افْتَقَرَ فَهُوَ عَائِلٌ)، خوا هه‌ژاری نه‌فسی له تۆ دوورخسته‌وهو بېنیازی گه‌وره‌ی به‌ تۆ به‌خشی، که له‌دلدا ده‌وله‌مهن‌دی.

(عَالَ، يَانِي: نَاتاج و نه‌دار بوو، (فَهُوَ عَائِلٌ) نه‌و نه‌داره، (عَائِلٌ)، که‌سیکه که‌سانتیکي دیکه‌ی به‌ ته‌ستوه‌ بن، به‌خټویان بکات و، مه‌سره‌فیانی بۆ نه‌کیشری، له‌وه‌وه هه‌موو هه‌ژارو نه‌دارېک ناوی لټراوه: (عَائِلٌ).

(فَاعْنَى): (أَغْنَى عَنْ كَذَا أَيُّ: كَفَاءُ)، واته: توی بېنیاز کرد، خوا ﷻ که‌لټنی ناتاجی و نه‌داریی له تودا نه‌هېشت.

(فَلَا تَقْهَرْ): (الْقَهْرُ: الْغَلْبَةُ وَالْتَذْلِيلُ مَعًا)، (الْقَهْرُ): بریتیه له زالبوون و زه‌بوونکردن پیکه‌وه، (وَيُسْتَعْمَلُ فِي كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا)، له هه‌ر کامیکیشیاندا به‌کارده‌هینتی، هه‌م له به‌سهردا زالبووندا، هه‌م له زه‌بوون کردندا، واته: که له‌گه‌ل هه‌تودا مامه‌له ده‌که‌ی، وای مامه‌له له‌گه‌لدا مه‌که، به‌سهریدا زالبی و زه‌بوونی بکه‌ی.

(وَأَمَّا السَّابِلَ فَلَا نَهْرُ): (تَنْهَرُ: النَّهْرُ وَالْإِنْتِهَارُ: الرَّجْرُ مِغَالَطَةٌ، نَهْرُهُ وَانْتِهَرُهُ، نَهْرٌ وَانْتِهَارٌ)، هەردووکیان، یانی: تێوەخوڕین بە زبیری لە کەسێکەوە، (انْتِهَرُهُ)، مانایە کە ی بەهێزترە لە (نَهْرُهُ)، چونکە پیتەکانی زیاتر و مانایە کەشی بەهێزترە.

(فَحَدَّثَ): یانی: (أَذْكَرَ) باس بکە (التَّحْدِيثُ: الإِخْبَارُ)، (تَحْدِيثٌ): بە مانای هەوالب پێدان (أَيُّ أَخْبَرٍ مِمَّا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْكَ اعْتِرَافاً بِفَضْلِهِ وَذَلِكَ مِنَ الشُّكْرِ)، ئەوەی خوا ﷻ پێداوی، باسی بکە، وەک دان پێداھێنان بە چاکە ی ئەودا، ئەوەش بەشیکە لە سوپاسگوزاریی بۆ خوا.

هۆی هاتنه خوارهوهی نایه تهكان

لهوبارهوه چهند رىوايه تىك هاتون:

۱- عَنْ جُنْدَبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: احْتَبَسَ جَبْرِيلُ «عَلَيْهِ السَّلَامُ» عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَتْ امْرَأَةٌ مِنْ قُرَيْشٍ: أَبْطَأَ عَلَيْهِ شَيْطَانُهُ، فَتَنَزَّلَتْ: ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ﴾ ۱ ﴿وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ﴾ ۲ ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ﴾ ۳ ﴿﴾. رواه البخاري: ۴۹۸۳، و مسلم: ۱۷۹۷.

واته: جوندوبى كورى عهبدوللا (خوا لى پازى بى)، دهلى: جبريل «عليه السلام» ماوهيهك له پىغه مبهري ﷻ دواكهوت، نه هات بۆ لای، ئافره تىك له هۆزى قوربهيش گوتى: شه يتانه كە ی لى دواكهوتوه، نه هاتوه بۆ لای، خوا ﷻ لهو بارهوه ئەم نایه ته موباره كانه ی دابه زانندن.

۲- عَنْ جُنْدَبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: أَبْطَأَ جَبْرِيلُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: الْمُشْرِكُونَ قَدْ وُدَّعَ مُحَمَّدٌ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ﴾ ۱ ﴿وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ﴾ ۲ ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ﴾ ۳ ﴿﴾. أخرجه الطبري في جامع البيان ۳/۱: ۱۳۸.

واته: جوندوب (خوا لى پازى بى)، دهلى: جبريل سهلامى خواى لى ماوهيهك پىيوه خرا، نه هات بۆ لای پىغه مبهري خوا ﷻ، هاوبهش بۆ خوا

ثُمَّ جَوَارٍ كَيِّدٍ رَاوِيَهُ هَر جَوَارِيَانِ رَاسْت وَ دُرُوسْتَن لَه رُووی سَهَنَد دِهَوَه.

۵- ثَنجَا بَا لَهو بَارَهَوَه چَهَنَد دِهَقِیْکِ دِیکَهَش بَیْنِیْن:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ، قَالَ: عُرِضَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مَا هُوَ مَفْتُوحٌ عَلَى أُمَّتِهِ مِنْ بَعْدِهِ كُفْرًا كُفْرًا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ ۵ فَأَعْطَاهُ فِي الْجَنَّةِ أَلْفَ قَصْرِ، فِي كُلِّ قَصْرِ، مَا يَنْبَغِي مِنَ الْوِلْدَانِ وَالْخَدَمِ { (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: ج ۳۰ ص ۴۴۹، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ، وَابْنُ كَثِيرٍ فِي تَفْسِيرِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ج ۴ ص ۵۵۸، وَالتَّبْرَانِيُّ فِي الْمَعْجَمِ الْكَبِيرِ: ۱۰۶۵۰، وَالْحَاكِمُ فِي الْمُسْتَدْرَكِ ج ۲ ص ۶۶۴، وَالبَيْهَقِيُّ فِي دَلَائِلِ النُّبُوَّةِ: ج ۷، ص ۶۱، وَالْوَاهِدِيُّ فِي أَسْبَابِ النُّزُولِ ص ۳۰۲، وَالْوَسِيطُ ج ۴ ص ۵۰۹، وَأَبُو نَعِيمٍ فِي حَلِیَةِ الْأَوْلِيَاءِ ج ۳ ص ۱۱۲، قَالَ مُؤَلِّفُ الْإِسْتِيعَابِ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: قُلْنَا هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَجَالُهُ ثِقَاتٌ).

وَآتَه: عَهْدِوَلَّای کُورِی عَهْدِیَاس رضی اللہ عنہ، دَهَلَن: پِشَانِی پِیَغَهْمَبَهْرِی خَوَا رضی اللہ عنہ دَرَا تَهَوَهی لَه دَوای خَوِی تَوَمَمَه تَه کَه ی پِی دَه گَات، شَوِیْن شَوِیْن پِشَانِی دَرَان، تَهوِیْش زَوْر بَه وَه دَلْخُوش بَوُو، ثَنجَا خَوَا عَزُوجَل تَهَم ثَايَه تَه مَوْبَارَه کَه ی دَابَه زَانَد: ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ ۶، لَه مَهوَدُوا پَه رَوَه رَد گَارَت هِیْنَدَه ت پِیْدَه دَا، تَاکُو پَارِی دَه بَی، ثَنجَا لَه بَه هَشْتَدَا هَه زَار کُوشْکِی پِیْدَا، لَه هَر کُوشْکِی کِیْدَا تَه وَه ی تِیْدَا یَه کَه پِیُوِیْسْتَه تِیْدَا بَی، لَهو لَوَانَه ی خَزْمَه ت دَه کَن، لَه خَزْمَه ت کَارَان وَ، لَهو نَازُو نِیْعَمَه تَانَه ی بُو پِیَغَهْمَبَهْرِی خَاتَه م رضی اللہ عنہ دَانِرَاوَن.

۶- هَر لَهو بَارَهَوَه تَه م گِیْرَدِرَاوَه یَش دِیْنِیْن، کَه گِیْرَدِرَاوَه یَه کِی (مُرْسَل) هُو، سَهَنَد دِه کَه ی وَه کِی هِی تَه وَانَه ی پِیْشِی بَه هِیْز نِیَه، بَه لَام هَه نَدِیْکِ وَرَدَه کَارِیِی زِیَا تَر دَه گَرِیْتَه خَوِی:

{عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿تَبَّتْ يُدَا أَيْ لَهَا وَتَبَّ﴾ ۱ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ، وَمَا كَسَبَ ۲ سَيِّضًا نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۳ وَأَمْرَاتُهُ حَمَالَةَ الْحَطَبِ ۴ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۵﴾، قَالَ فَقِيلَ لِأَمْرَةٍ أَبِي لَهَبٍ: إِنَّ مُحَمَّدًا قَدْ هَجَاكَ، فَأَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ جَالِسٌ فِي الْمَلَأِ فَقَالَتْ: يَا

مَحْمَدٌ عَلَىٰ مَا تَهْجُونِي؟ قَالَ: فَقَالَ: إِنِّي وَاللَّهِ مَا هَجَوْتُكَ مَا هَجَاكَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: فَقَالَتْ: هَلْ رَأَيْتَنِي أَحْمِلُ حَطْبًا أَوْ رَأَيْتُ فِي جِيدِي حَبْلًا مِنْ مَسَدٍ؟ ثُمَّ انْطَلَقَتْ فَمَكَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَيَّامًا لَا يَنْزِلُ عَلَيْهِ، فَقَالَتْ: يَا مُحَمَّدُ! مَا أَرَىٰ صَاحِبَكَ إِلَّا وَقَدْ وَدَّعَكَ وَقَلَاكَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَالضُّحَىٰ ۝۱ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝۲ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۝۳﴾ (أخرجه الحاكم: ج ۲، ص ۵۲۶، قال مؤلفا الإستيعاب: قلنا وهذا إسناد ضعيف، وقال الحاكم: هذا إسناد صحيح).

له زهیدی کوری تهرقمهوه (خوا لئی رازی بن) هاتوه، دواى نهوهی سوورهتی: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝۱ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ، وَمَا كَسَبَ ۝۲ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝۳ وَأَمْرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝۴ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ ۝۵ مِّنْ مَّسَدٍ ۝۶﴾، بو پیغه مبهری خاتهم دابه زی ﷺ، به خیزانی ته بوو له هب گوترا، (که ناوی (نوممو جه میل) بووه): موحه ممد هیرشى کردوته سهرت، قسه ی پیگو تووی، تهویش هاته لای پیغه مبهری خوا ﷺ له حالیکدا دانیشتبوو له گهل کومه لیکدا، له کهسانی قسه به ده ست و قسه ریشستوو، گوتی: تهی موحه ممد! بوچی هیرشم ده کهیه سهر؟ تهویش فهرمووی: سویند به خوا من هیرشم نه کردوته سهرت، ته نیا خوا ﷺ هیرشى کردوته سهرت، ئنجا خیزانی ته بوو له هب گوتی: تایا بینو ته کوله دار هه لبرگم، یا خود بینو ته په تیکی هوئدراوهم له گهرندا بن، (وهک نایه ته که ده فهرمووی؟) دواپی ریشست، پیغه مبهری خواش ﷺ چهند رۆژیک مایه وه، قورئانی بو دانه به زی، نهو ئافره ته ش جاریکى دیکه هاته وه بو لای، گوتی: تهی موحه ممد! واهه ست ده کهم هاوه له کهت وازی لی هینابی و لیت نیگه ران بووین، ئیدی خوا عز وجل ئهم سووره تهی دابه زاند، به تابیته ههرسى تابه تی: ﴿وَالضُّحَىٰ ۝۱ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝۲ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۝۳﴾.

وهک پیشتریش گوتم، له پرووی سه نه ده وه به لئی زانایان گرفتیکیان له سه نه ده کهیدا ههیه، به لام مانایه که ی ههروهک مانای گیردراوه کانی پیشیه.

۷- كۆتا دەق كە لەوبارەو دەیهێنین:

اعْنِ ابْنَ عَبَّاسٍ ؓ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سَأَلْتُ رَبِّي شَيْئاً وَدِدْتُ أَنِّي لَمْ أَكُنْ سَأَلْتُهُ، قُلْتُ: يَا رَبِّ كُلُّ الْأَنْبِيَاءِ أُعْطُوا أَشْيَاءَ فَذَكَرَ سُلَيْمَانَ بِالرَّيْحِ، وَذَكَرَ مُوسَى، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيماً فَآوَى﴾ (ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۵۴۴، ونسبه لابن مردويه).

واتە: ئىبنو عەبباس ؓ، دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فرمووی: شتیکم لە پەروەردگارم داوا کرد، حەزم دەکرد لێم داوا نەکردبایە، گوتم: ئەى پەروەردگار! ھەموو پىغەمبەران سەلامى خویان لى بى، ھەریەكەى شتیکیان پێدراو، دوایى باسى ئەوێ کردو کە سولەیمان باى بو دەستەمۆۆ ملکەچ کراو، دوایى باسى موسای کردو، (وا پێدە چى باسى پىغەمبەرانى دیکەشى کردبى)، خواش عز وجل بوى دابەزاند: ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيماً فَآوَى﴾، ئایا تۆش ھەتیو نەبووی خوا تۆی پەنادا، ھەژار نەبووی (خوا) تۆی دەولەمەندو پێتياز کرد، بە رێ نەزان نەبووی خوا تۆی رێنمایى کردو بەرچاو روونیی بە تۆدا؟

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوا ﷻ لەم سوۋرەتە موبارەکەدا دەفرموی:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خۆی بەبەزەیی بەخشنە، واتە:

۱- خۆیندن و تێپارمانی ئەم قورئانە بەناوی خۆی بەبەزەیی بەخشنە دەست پێدەکەم.

۲- کارەکەم بو خوا ئەنجام دەدەم، ئەک بو جگە لە خوا.

۳- کارەکەم بەپێی بەرنامەى خوا ئەنجام دەدەم.

۴- کارەكەم بە پیتی تواناو وزەیهك كه خوا بۆی پەرخساندووم ئەنجام دەدەم.

﴿وَالضُّحَى﴾، سویتند بە (ضحی)، ئەم وشەیه بە تیشکی خۆر دەگوتری و، بە چیشتنەنگاویش، ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى﴾ سویتند بە شەوگار کاتیک که ئارام دەبی، هێمن دەبی، یاخود کاتیک دادەپۆشی، ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى﴾، پەرورەدگارت نە وازی لیت هێناوه، نە لیشت نێگەرانهو لیشت زویر بووه، ﴿وَلَا آخِرَ خَيْرٍ لَّكَ مِنْ الْأُولَى﴾، بەدنیایی کۆتایی، (مەنزلگاوی پێگەو پاداشتی کۆتایی) بۆ تۆ لە هی یەكەم باشترە، واتە: لە دنیايدا خوا ﷻ نازو نێعمەتت پێدەدا، نازو نێعمەتی مەعنەویی و، بۆت دەپەرەخسیتی، سەرکەوتن لە دواي سەرکەوتن، بەلام ژيانى دواپۆژو پاداشتی دواپۆژ بۆ تۆ لە هی دنیا باشترە، ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَرَضَى﴾، بە دنیایی پەرورەدگارت بە زوویی پیت دەدات، ئنجا رازی دەبی، واتە: هەم لە دنیايدا پیت دەدا، نێعمەتی مەعنەویی، ئایین و پەيامەكەي که پێیدا ناردووی بۆت سەقامگیرو دەستپۆشیتوو دەکات و بڵاودەکاتەوه، لە دواپۆژيشدا بە جوړی پاداشت دەداتەوه پیتی رازی دەبی.

ئنجا خوا ﷻ سێ لە چاکە بنەرەتییەکانی خۆی دەخاتەوه بیری موخەمەد ﷺ و دەفەرموی: ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى﴾ ئایا (خوا) تۆی هەتیو لێ هەلنەكەوت، بەلام هەواندیهوه، یانی: (فَأَوَّاكَ)، ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى﴾ هەرورەها ئایا تۆی گومراو بەرێ نەزان لێ هەلنەكەوت، بەلام پێنماییکردیی و بەرچاوی پۆشن کردیهوه؟ ﴿وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى﴾، هەرورەها ئایا تۆی هەزارو نەدارو ئاتاج لێ هەلنەكەوت، بەلام بێنیازی کردی، سەرورەت و سامانی بۆ پەرخساندی؟ ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا نَقْهَرٌ﴾، ئنجا مادام خوا ﷻ هەموو ئەوانەي بۆ تۆ کردوون، تۆش لە مندالی هەتیوی بێباب توورە مەبە، مەيچەوسێنەوهو، سەتمی لێ مەكە، ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا نَنْهَرُ﴾، لە سوالکەر و داواکەریش مەخوڕەو سەرزنەشتی مەكەو، دەری مەكە، ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾، چاکەي پەرورەدگاریشت باس بکە، یاخود: یادی بکە.

هەلبەتە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ لەگەڵ ھەتیوو مندالى بىبابدا، زۆر بە لوتف و مېھرەبان بوو، بەلام كە دەفەرمۆي: ﴿فَلَا تَقْهَرْ﴾، ئەو ھەتوانچ تىگرتنى ئەوانەيە كە سەتەم لە ھەتیو دەكەن، واتە: تۆ وەك كەسانىك مەبە كە سەتەم لە ھەتیو دەكەن.

ھەروەھا پىغەمبەر ﷺ ھەرگىز لە سۆالکەرو ئاتاج توو پرە نەبوو، سەرزەنشتى نەكردو ھەرى نەكردو، بەلام ديسان ئەو ھەش تۈنچ گرتە لە كەسانىك كە بەو جۆرە مامەلە لەگەڵ سۆالکەرو داواكاردا دەكەن، يانى: تۆ وەك وان مەكە.

﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ چاكەى پرەردگار يەشت ياد بكە، ياخود باسى بكە، يادكردنەو ھەى لەبىر بوونى ھەقى و باسكردنەكەشى ئەو ھەى كە ئەو ئايىن و پەيام و بەرنامەيە خوا پىيدا ناردو ھەلەوى بكاتەو، پايگەيەنى.

مەسەلە گىرەنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

سوئند خواردنى خوا سبحانە و تعالى بە چىشتەنگاۋو بە شەۋگارى ھىمىن و داپۆشەرۈ، جىمجۆل تىدا ۋەستاۋ، كە پىغەمبەرى خۇي ۋاز لى نەھىناۋە، لىي قەلس نەبۈۋە، مەنزلگاۋ پىگەى دۋارۋزىشى لە ھى دىيائى باشتەرۈ، ھىندەشى پى دەبەخشى تاكو رازى دەبى:

خوا دەفەرمۈي: ﴿وَالْضُّحَىٰ ۝۱ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝۲ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۝۳﴾
﴿وَلَا آخِرَةَ خَيْرَ لَكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۝۴ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَفَرَضَىٰ ۝۵﴾

شىكىردنەۋەى ئەم ئايەتانە، لە پىنج برگەدا

(۱)- ﴿وَالْضُّحَىٰ﴾ خۋاى پەرۋەردگار دۋاى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
سوئند دەخۋات بە (ضحى)، پىي (ۋ)، لىرەدا بۆ سوئند پىخواردنە، لە زمانى عەرەبىيىدا سى پىت ھەن سوئندىيان پى دەخورى، (ۋ، ب، ت)، (ۋاللە، پاللە، تاللە)، لىرە خوا دەفەرمۈي: ﴿وَالْضُّحَىٰ﴾، سوئند بە (ضحى)، (ضحى)ش زانايان بە چەند ۋاتايەك تەفسىريان كردۈە:
يەكەم: (صَدْرُ النَّهَارِ حَتَّى تَرْفَعَ الشَّمْسُ وَتُلْقِيَ شَعَاعَهَا)، سەرەتاي پۆز كاتىك خۆر بەرز دەبىتتەۋە، تىشكەكەى دەھاۋى.

دوۋەم: (النَّهَارُ كُلُّهُ بِدَلِيلٍ جَعَلَهُ فِي مُقَابَلَةِ اللَّيْلِ): ﴿وَالْضُّحَىٰ ۝۱ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۝۲﴾
ۋاتە: (ضحى) بە ھەموو پۆزگار دەگوترى، بە بەلگەى ئەۋەى لەگەل شەۋگاردا بەراۋردى پىكراۋە.

سىيەم: كە لە ھەموو ۋاتايەكانى باۋترە، برىتتە لە چىشتەنگاۋ، نوپۆزىكى سۈننەت ھەبە پىي دەگوترى: (صَلَاةُ الضُّحَى)، كە لەو كاتەدا دەكرى، خۆرھەلدى ۋ بە ئەندازەى پمىك

له خۆره لاتەوه، له چاوی مەروفا بەرز دەبێتەوه، هەرچۆنیش بێ: (ضحی) چ مەبەست پێی سەرەتای پۆزگار بێ، که خۆر بەرز دەبێتەوه تاكو لای نیوە پۆ، چ هەموو پۆزگار مەبەست بێ، چ مەبەست کاتی چێشتەنگاوبێ بە تاییەت، گرنگ ئەوێهە خوا سوێندی پێ خواردوه.

٢- ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ﴾ سوێند بەشەوگار، کاتێک هێمن دەبێ و ئارام دەگرێ، (سجی) ش سێ مانای هەن:

یهك: (أَيَّ سَكَنَ، أَوْ رَكَدَ، أَوْ هَذَه) ئەو سێ وشە یەش مانایە کانیان لێک نیزیکن: کاتێک شەوگار سەقامگیر دەبێ، ئارام دەبێ، هێمن دەبێ.

دوو: ﴿سَجَى﴾ (أَظْلَمَ)، ﴿إِذَا سَجَى﴾، یانی: (إِذَا أَظْلَمَ)، سوێند بە شەوگار کاتێک تاریک دادی.

سێ: مانای سییەمی: ﴿إِذَا سَجَى﴾ (إِذَا غَطَى) کاتێک دادەپۆشن، لێره دا پێویستە ئەوه بزانی، که خوا دەفەرموێ: سوێند بە شەوگار، که ئارام دەگرێ، هێمن دەبێ، واتە: خەڵکە کە ی تێیدا ئارام دەگرن، وهك (الطَّيْرِ)، گوتووێهێ: (وَاللَّيْلِ إِذَا سَكَنَ بِأَهْلِهِ وَتَبَت بِظُلَامِهِ كَمَا يُقَالُ: بَحْرٌ سَاجٌ إِذَا كَانَ سَاكِئًا)، واتە: سوێند بەشەوگار که خەڵکە کە تێیدا ئارام دەگرن و، هێمن دەبن، تاریکیە کە ی دەچەسپن، هەروە ک گوتراوه و دەگوترێ: (بَحْرٌ سَاجٌ)، واتە: دەریایە کە ی هێمن و ئارام، که شەپۆلە کانی بوەستن، کهواتە: ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى﴾ ئەمە لە پرۆی پێژمانی عەرەبییەوه، پێی دەگوترێ: پالۆه لادانی مەجازی (إِسْنَادٌ مُّجَازِيٌّ)، دەگوترێ: (سَجَى، يَسْجُو، سَجَوْا)، واتە: ئارام و هێمن بوو، بێ دەنگ بوو، بە ئارام بوون و بێدەنگ بوون و هێمن بوون، ئنجا لێره دا که خوا (سَجَوِي) پالداوێه لای شەو، پێی دەگوترێ: پالۆه لادانیکی مەجازی، چونکە ئەوانە ی هێمن دەبن و ئارام دەگرن لە شەودا، شەوێه کە خۆی نیه، بە لکو خەڵکە کە یه که لە شەودا بەهۆی تاریکیە کە یهوه ئارام و هێمن و بێ دەنگ دەبن، پشوو دەدەن، دەخەون.

(۳) - ﴿مَادَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ﴾ پەرۋەردگارت نە وازی لە تۆ ھێناوە، نە لێشت زویر بووە، ﴿وَمَا قَلَىٰ﴾ یانی: (وَمَا قَلَاكَ)، لە تۆش زویر و نیگەرانی نەبوو، (الطَّبْرِي)، دەلى: (مَا تَرَكَكَ وَمَا أَبْغَضَكَ)، وازی لە تۆ نە ھێناوە، پقیشى لە تۆ ھەلنەستاوە، لیت نیگەرانی و زویر نەبوو، وەك بېروایەكان بانگەشەیان دەکرد، پێشتر لە بېرگەى ھۆى ھاتنە خواردا، لەو بارەوہ چەند پىروایەتیکى جوړاو جوړمان ھېنان، ليرە خواى بەرزى مەزن راناوى (ك)ى، خستۆتە سەر: ﴿مَادَّعَكَ﴾ یانی: (ما تَرَكَكَ)، پەرۋەردگارت وازی لە تۆ نە ھێناوە، خوا حافىزى لە تۆ نە کردو، بەلام: ﴿وَمَا قَلَىٰ﴾ راناوى (ك)ى نە خستۆتە سەر وشەى: (قَلَى)، چونکە پىسپوړانى زمان گوتووایانە: (الْقَلَى: أَشَدُّ الْبَغْضِ) (قَلَى) یانی: زۆر رق لى ھەلسان، ئەوہش بەرپەرچدانەوہى نەیارەکانى پىغمەمبەرە ﷺ کە دەیانگوت: پەرۋەردگارى زۆر لى نیگەرانی و توورەو لى پەست بوو!

خوا دەفەرموى: نەخیر، پەرۋەردگارت نە وازی لە تۆ ھێناوە، نە لێشت توورەو نیگەرانی بوو، ئنجا بۆیە (ك)ى نە خستۆتە سەر (قلى) تاكو توپەییەكە پەيوەست نەكړیتەوہ بە پىغمەمبەرى خاتم ﷺ و وشەى پىشتریش (ك)ى پىپوہ لىكێناو، قەرەبووى (ك) پىپوہ لكاندننى ئيرەش دەكاتەوہ.

(۴) - ﴿وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ﴾، مەنزلگای كۆتاییش بۆ تۆ باشترە لە ھى یەكەم، (الطَّبْرِي) ئاواى لىكداوەتەوہ، (وَلِلْآخِرَةِ: مَا أَعَدَّ لَكَ فِيهَا، خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الدَّارِ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا)، واتە: مەنزلگای كۆتایی و ئەوہى پەرۋەردگارت بۆ سازو ئامادە كردووى لەویدا، بۆ تۆ چاكتر، لە مەنزلگای دىناو لەوہى تىیدا ھەيە، (فَلَا تَحْزَنْ عَلَىٰ مَا فَاتَكَ فِيهَا، فَإِنَّ الَّذِي لَكَ عِنْدَ اللَّهِ، خَيْرٌ لَّكَ مِنْهَا) ئنجا ئەگەر لە دىندا شتێك لە دەست چوو، دلتەنگ مەبە، چونكە ئەوہى بۆ تۆ ھەيە لەلاى خوا لە پوژى دوايدا باشترە، لەوہى لە دىندا ھەيە.

(۵) - ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ﴾، بە دلىنايى پەرۋەردگارت ھىندەت پىدەدا، تاكو رازى بى، (الطَّبْرِي)، ئاواى لىك داوہتەوہ: (وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ يَا مُحَمَّد! رَبُّكَ فِي الْآخِرَةِ مِنْ فَضَائِلِ نِعَمِهِ حَتَّىٰ تَرْضَىٰ)، لەمەودوا ئەى موحەممەد پەرۋەردگارت لە پوژى دوايدا ھىندەت لەبەخشش و چاكەكانى خۆى پىدەدا، تاكو رازى دەبى.

وشەى: ﴿وَلَسَوْفَ﴾، ديارە (و) بۆ بادانەووە گىراڭنەووە، بەلام (ل) ى سەر (سوف): (الْأَمُّ لِلْإِبْتِدَاءِ دَخَلَتْ عَلَى الْخَبَرِ لِلتَّأْكِيدِ عَلَى مَضْمُونِ الْجُمْلَةِ، وَالْمُبْتَدَأُ مَحْذُوفٌ، تَقْدِيرُهُ: وَلَأَنْتَ سَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى)، (ل) بۆ دەست پىكردە، چۆتە سەر ھەوآل، بۆ جەختكردەنەو لەسەر نێوەرۆكى پرستەكە، گوزارە (مُبْتَدَأ) ەكەش قرتىنراو، بەو شێوہە: (وَلَأَنْتَ سَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى)، تۆش بە دُنیاى پەرورەدگار تەپىندەت پىدەدا، تاكو رازى دەبى، ئەمە ئەگەرێك بۆ (ل) ەكە.

بەلام (أبو علي الفارسي)، دەلى: (الْأَمُّ هِيَ الَّتِي فِي قَوْلِكَ: لَأَقْوَمَنَّ، وَنَابَتْ سَوْفَ عَنْ إِحْدَى نَوَيِّ التَّوَكُّيدِ فَكَأَنَّهُ قَالَ: وَلَيُعْطِيَنَّكَ)، واتە: (ل)، ەك ئەوہە كە دەچىتە سەر قسەى تۆ كە دەلى: (لَأَقْوَمَنَّ)، بە دُنیاى ھەلدەستم، (سوف) ش لەجى يەكێك لە دوو نوون (ن) ەكانە كە بۆ جەختكردەنەو دىن، ەك ئەوہى فەرمووبىتى: (وَلَيُعْطِيَنَّكَ) بە دُنیاى پىدەبەخشى.

بەلام لىرەدا زاناىان لەو بارەوہ گوتوویانە: ئایا ئەوہى خوا سبھانە و تعالى مەبەستىەتى كە بە پىغەمبەرى خاتەمى ﷺ دەبەخشى، تاكو رازى دەبى چىبەو چۆنە؟

دواتر قسەى لى دەكەين، بەلام پىش ئەو ئەو قسەىەى (إبن عباس ؓ) دىنین كە (الطَّبْرِي)، بە ژمارە: (۳۷۶۲۳) لىئەوہ ھىناو، كە لە تەفسىرى: ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى﴾ ەدا، گوتوویەتى: (مَا تَرَكَكَ رَبُّكَ وَمَا أَبْغَضَكَ)، پەرورەدگار تە وازى لە تۆ ھىناو و نە لىشت نىگەران بوو، لىشت قەلس بوو.

لە بارەى ئەوہوہ كە خوا دەفەرموى: ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ لەمەودوا پەرورەدگار ھىندەت پىدەداو پى دەبەخشى، تاكو رازى دەبى، زاناىان چوار رايان ھىناو:

۱- (يُعْطِيكَ رَبُّكَ الْفَتْحَ فِي الدُّنْيَا وَالْثَوَابَ فِي الْآخِرَةِ فَتَرْضَى)، پىم واہ ئەمە لە ھەموويان گشتگىرتە، واتە: پەرورەدگار لە دنيادا سەرکەوتنت پىدەدا و، لە دواورژدا پاداشت پىدەدا، تاكو رازى دەبى.

۲- ئەو ھى خوا پىي دەدا: (الْحَوْضُ وَالشَّقَاعَةُ)، ھەوزى كەوسەرو تەكەردنى پىغەمبەرە
 ﷺ بۇ مەروفايەتتى كە دەست بەركى بە لىپرسىنەو ھەوزا پاداشت، دوايش بۇ تۆمەتتى
 بە تايەت.

۳- ئەو ھى خوا پىي دەدا، (أَلَفَ قَصْرٍ مِنْ لَوْلُؤٍ أَبْيَضُ ثَرَاهُ الْمِسْكُ)، وەك پىشتەر لە ھوى
 ھاتنە خوارەكەشى دا ھىنامان، ھەزار (۱۰۰۰) كۆشك لە گەوھەرى سىپى، خۆلەكەى
 بىرىتە لە مىسك.

۴- (يُعْطِيهِ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، مَا يُرْضِي بِهِ)، خوا لە چاكەى دنياو پۆزى دواي پىدەدا،
 ئەوئەندە كە پىي پازى بى، ئەمە وەك راي يەكەم وايە و، لەو گشتگىرتىشە.

لەو بارەو ئەم دەقەش دىنين:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ تَلَا قَوْلَ
 اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ فِي «إِبْرَاهِيمَ»: ﴿فَمَنْ يَعْنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 (۳۱)، وَقَالَ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ: ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ
 أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۱۱۸)، فَرَفَعَ يَدَيْهِ، وَقَالَ: اللَّهُمَّ أُمَّتِي أُمَّتِي وَبَكَى فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ
 وَجَلَّ: يَا جَبْرِيلُ أَذْهَبْ إِلَى مُحَمَّدٍ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ فَسَلَهُ مَا يُبْكِيكَ؟ فَأَتَاهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ فَسَأَلَهُ: فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَا قَالَ: وَهُوَ أَعْلَمُ فَقَالَ اللَّهُ: يَا جَبْرِيلُ
 أَذْهَبْ إِلَى مُحَمَّدٍ فَقُلْ: إِنَّا سَنَرْضِيكَ فِي أُمَّتِكَ وَلَا نَسْؤُكَ} (أخرجه مسلم: ۱۶۱).

واتە: ەبەدوللای کوری ەمەری کوری عاص (خوا لە خوێ و بابی پازى بى)،
 گىراویەتەو کە پىغەمبەر ﷺ ئەم فەرمايشتەى خواى لە سوورەتى (ابراھىم)
 دا خوئىندەو، کە ئىبراھىم عليه السلام دەفەرمۆى: ﴿فَمَنْ يَعْنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي
 فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۳۱)، واتە: ھەر کەسێك شوئىم بەھوى، لە منەو، ھەر
 کەسێكیش سەرپىچىم لى بەكات، تۆ لىبوردەى مېھەبانى، ھەرودھا قسەى
 عىسای عليه السلام، لە سوورەتى (المائدە) دا، خوئىندەو کە دەفەرمۆى: ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ
 فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۱۱۸)، واتە: ئەگەر ئازارىان

بەدەي بەندەي خۆتن و، ئەگەر ئیشیانبووری هەر تۆي زالی کارزان، ئنجا
 پیغەمبەر ﷺ (دوای ئەوەی ئەو قسانەي ئەو دوو پیغەمبەرەي خویندەو،
 دەستەکانی بەرز کردنەو، فەرمووی: پەرەردگارم! ئۆممەتەکم، ئۆممەتەکم
 و گریا، خواش سبحانە و تعالی فەرمووی: جبریل بچۆ بە موحەممەد بڵێ: ئیمە
 لە بارەي ئۆممەتەتەو، پازییەت دەکەین و کاریک ناکەین بۆ تۆ خراپ بێ،
 (پێت ناخۆشبێ و مایەي نیگەرانیی و دلتەنگیی تۆ بێ).

مه سه له ی دووهم:

بیرخستنه وهی خوا سبحانه و تعالی بو پیغمبر موحه مهده ﷺ که به هه تیوی حه واندوویه ته وه، به ریی نه زانیوه و له ریی به ندایه تی بو خوا، شاره زای کردوه و رینمایی کردوه، له هه ژاری ده رازو بی نیازی کردوه:

خوا ده فره موئ: ﴿الَمْ يَحْذَرُكَ يَتِيمًا فَتَاوًى ۖ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدًى ۖ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۖ﴾ (۸)

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له سئ برگه دا:

(۱) - ﴿الَمْ يَحْذَرُكَ يَتِيمًا فَتَاوًى﴾، ئایا (خوا) تۆی به هه تیوی لئ هه ئنه کهوت، تۆی به هه تیوی نه بیینی، ئنجا حه واندیه وه؟ ﴿فَتَاوًى﴾، یانی: (فَأَوَّك)، خوا تۆی حه واندیه وه، تۆی له په نای خوێ گرت، ﴿يَحْذَرُكَ﴾، (مُضَارِعَ وَجَدَ أَيَّ أَلْفَى وَصَادَفَ، وَيَتَعَدَّى إِلَى مَفْعُولٍ وَاحِدٍ، وَمَفْعُولُهُ صَمِيرُ الْمُخَاطَبِ)، ﴿الَمْ يَحْذَرُكَ﴾، (يَحْذَرُ) به (لَمْ) (مجزوم) وه، کرداری تییستای (مُضَارِعَ) وه، له (وَجَدَ) وه هاتوه، (وَجَدَ أَلْفَى وَصَادَفَ). یانی: تووشی بوو، لئی هه ئکهوت، (وَجَدَ وَيَجِدُ)، ته نیا به رکاریک ده خوازی، به رکاره کهشی لیره دا بریتیه له رانای دواندن، ﴿الَمْ يَحْذَرُكَ﴾، پیتی (ك) به رکاری (يَجِدُ) ه، ئایا تۆی لئ هه ئنه کهوت به هه تیوی، تۆی به هه تیوی نه بیینی، ﴿فَتَاوًى﴾، ئنجا تۆی په نادا، (الإيَّاءُ: مَصْدَرُ أَوَى، وَالْإِيَّاءُ: الْإِرْجَاعُ إِلَى الْمَسْكَنِ، أَيُّ: جَعَلَهُ أَوَى، وَأُطْلِقَ الْإِيَّاءُ عَلَى الْكِفَالَةِ وَكِفَايَةِ الْحَاجَةِ)، (إِيَّاءُ)، له (أَوَى) وه هاتوه، (أَوَى)، یانی: (لَجَأً)، په نای برد، به لَام (أَوَى) یانی: په نایدا، (ضَمَّهُ إِلَى نَفْسِهِ)، (الإيَّاءُ: الْإِرْجَاعُ إِلَى الْمَسْكَنِ)، (إِيَّاءُ): گنپانه وهی که سیکه بۆلای نشینگه کهی خوێ، (أَيُّ: جَعَلَهُ أَوَى)، واته: وای لیکرد، په نای بدرئ، به وه ترینه وه، وشه ی (إِيَّاءُ): به کاره ی تراوه بو که فالت و جیبه جیکردنی پنداویستی که سیک، پیغمبره ی خاتمه ﷺ له سکی دایکی دابووه، که بابی مردووه، له دوی بابی باپیری وه نه ستوی گرتووه، ئنجا دواتر باپیری مردووه، ته مه نی شه ش سالییدا دایکیشی مردوه، دواتر

دايکیشی مردوه، چۆته لای مامی ئەبوو تالیب و ئەو بەختیوی کردوه، سەرپەرشتیی کردوه، بۆیه خوا سبحانه و تعالی ئەوه دەخاتهوه بیرى پیغهمبەر ﷺ تۆ بى باب بووی، بەلام خوا تۆی حەواندەوه، سەرەتا بە هۆی باپیرتەوه، دواییش بە هۆی مامتەوه.

(۲) - ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ﴾، یانی: (وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَاكَ)، هەرۆهەها (خوا) تۆی گومرا بىنى، پىنمایى کردی، پىشاندای، (الضَّلَالُ: عَدَمُ الْإِهْتِدَاءِ إِلَى الطَّرِيقِ الْمَوْصِلِ إِلَى الْمَكَانِ الْمَقْصُودِ، وَلَيْسَ الْمُرَادُ بِهِ هُنَا: اتِّبَاعَ الْبَاطِلِ)، (ضَلال): لێرەدا بەمانای شارەزا نەبوونە لە پىيەك كە مەرووف بەگەيەننە شوینى مەبەست، مەبەست لە (ضلال)، شوینكەوتنى بائیل و ناهەق نیه، وەك شیرك و كوفرو لادان و تاوان، چونكە پیتی (و) ی ﴿وَوَجَدَكَ﴾، ئەم رستەيە دەگىریتەوه بۆ حوكمى رستەي پىش: ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ﴾، مانایەكەى ئاوى لى دیتەوه: (أَلَمْ يَجِدْكَ ضَالًّا فَهَدَاكَ)، ئایا خوا تۆی گومرا لى هەلنەكەوت، پىنمایى کردی؟ واتە: بە پىيەت نەدەزانى و پى پىشاندای، پى دیندارى و خواپەرستى، پى ئەوهى كۆمەلگایەكەى خۆت بەننیه سەر راستە پىيەك لە خوايان نزيك بخەيەوه، لە زەلكاوى كوفرو گومرايى و شیرك و بتپەرستى و سەم و خراپەو لادان و تاوان دەريانىنى.

(۳) - ﴿وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ﴾، هەرۆهەها ئایا (خوا) تۆی ئاتاج لى هەلنەكەوت، ئنجا دەولەمەندو بى نيازى کردی؟ ﴿فَأَغْنَىٰ﴾، یانی: (فَأَغْنَاكَ)، (العَائِلُ: الَّذِي لَا مَالَ لَهُ، وَالْفَقْرُ: الْعَيْلَةُ)، (عائِل)، كەسيكە مأل و سامانى نەبى، هەرۆهەها ئایا (خوا) تۆی گومرا بىنى، پى دیندارى و خواپەرستى، پى ئەوهى كۆمەلگایەكەى خۆت بەننیه سەر راستە پىيەك لە خوايان نزيك بخەيەوه، لە زەلكاوى كوفرو گومرايى و شیرك و بتپەرستى و سەم و خراپەو لادان و تاوان دەريانىنى.

ئىنجا لە ۋەو ە بە ھەر ھەزارو نەدارىكىيان گوتە: (عَائِل)، ھەر كام لە بەرکار
 (مَفْعُول بِهِ) ي، (آوِي، هَدَى، اُغْنَى)، قرتىندراون كە برىتيە لە (ك)، لە بەرئە ۋەى
 زاندىراون، بە ھۆى پاناۋەكانى دواندىنى پىشە ۋەو ە كە خوا سبحانە و تعالى
 فەرموويەتى: ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ﴾، ئىنجا دوايى كە دەفەرموى:
 ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ﴾، يانى: (فَأَوَّاكَ)، ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ﴾، يانى:
 (فَهَدَاكَ)، ﴿وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ﴾، (فَأَغْنَاكَ)، خوا سبحانە و تعالى لە بەر ئە ۋەى
 زانراۋە كە پرووى دواندىن لە پىغەمبەرى خاتەمە ﷺ، بۆيە بەركارى ھەر سىك
 وشەكانى قرتاندو ە.

قەسەبەكى كورت لەبارەى

(ضلال) پالداڤە لای پىڭەمبەرى خواوە ﷺ

لێرەدا زانایان زۆریان قەسە کردووە لە بارەى ئەوەوە کە خوا سەحانە و تەعالی وشەى: (ضَلَّال) ى بۆ پىڭەمبەرى خاتەم ﷺ بەکارهێناوە، پێیان وابوووە ئەوە ناگونجى، چونکە چۆرێکە لە کەم و کۆپى پالداڤە لای پىڭەمبەرى خوا ﷺ بۆیەش:

هەندىکیان گوتوویناڤە: ﴿وَجَدَكَ ضَالًّا﴾ پىڭەمبەرى خاتەم ﷺ، جارێک پێش پىڭەمبەرایەتییى، پێى لى ونبوووە لە شوێنێک و دواى دۆزیوانەتەو! ئەوەش ھۆکارەکەى ئەوەیە کە زۆرجار عاتیفە بەسەر عەقڵدا زāl دەبێ، ئەگەرنا پىڭەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) پێش پىڭەمبەرایەتییى گومانى تێدانى کە خوا سەرپەرشتى کردوون و پاراستوونى لە شتى ناشیرین و لە لادان و تاوان، کەواتە: ﴿وَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى﴾ مەبەست پێى ئەوە نە کە پىڭەمبەرى خاتەم ﷺ، خوا ئەوى بە گومراو سەرگەردان، وەسف کردووە بەو واتایەى خواى ئەناسیبى و تووشى شیرک و کوفر و بێپەرستى بووبى، ئنجا پێنمایى کردبى! نەخێر.

بەلام پىڭەمبەران پێش ئەوەى دەستى ھىدايەتى خویان پێگات، وەك خەلێكى دیکە بوون، لەپرووى بەرپێ ھەق و راست نەزانین و باش بەندايەتییى نەکردنەو بە خوا، بەلێ خواوەنى مەعدەنێكى ئەوپەڕى پاك و سروشتێكى یەكجار چاك بوون و، خوا پاراستوونى لە ھەر شتێک کە پێى ناشیرین و عەیبدار بن، بەلام دواى ئەوەى خوا ھىدايەتى داون و پەيامى خۆى بۆ ناردوون، زۆر جیاوون لەوێ پێش ئەوەى پەيامى خویان بۆبى، پێش ئەوەى پەيامى خویان بۆبى، وەك ئەو خەلێکە

به‌لام هەندىك له زانايان، خواعه‌قوويان بکات و لتيان خوښي، ئيمان و خواناسيان لى تتيكه‌ل بوون و، وايانزانيوه هەر که سيک ئيماني نه‌بوو، يانى: خواش ناناسى، به‌لام نا!

خواناسی شتیکی خواپسکه، خوا له زگماک و ناخی مروّفا دایناوه، مروّقه کان به لکو هه موو دروستکراوه کان، خوی خویان ده ناسن، به لام ئیمان ته نیا بریتی نیه له خواناسین، به لکو ئیمان بریتیه له:

خواناسی + به ندایه تی بی بو خوا، ئەو به ندایه تییکردنهش بو خوا ده بی له هەر چوار هتیزه سه ره کییه که ی مروّف دا بهرجهسته بی:

۱- له هتیزی عه قّل و ئیدراکی دا، که خوا ﴿بَنَاسَ﴾ بناسن، به شیویه کی راست و دروست، سیفه ته کانی خواو ناوه کانی خوا.

۲- له هتیزی دَل و دهروونیدا، ئەو خوییه ناسیویه تی، ئەوپه یری خویشیستن و، به بهرزرگرتن و، به مهزنگرتن و، سام و هه بیته له بهرانه بردا کردن و، پشت پی بهستن و، مل بو که چکردنی، بو هه بی.

۳- له هتیزی ده برینیدا، دانی پێدان بی.

۴- له هتیزی جیهه جیکردنی ئەندامه کانی داو جیهه جی بکات، ههروه ها تیکرای ئەو کرده وه و به رهه مانه ی ئیمان له مروّف دا پهیدایان ده کات، ئا بهو شیویه پیغه مبه ری خوا ﴿تِیْمَانِیْ نَهْ زَانِیْوَه﴾، به لام که ئیمانی نه زانیوه به ده قی ئایهت، مانای وانیه خوی نه ناسیوه، خوی ناسیوه و، هه موو جارێ که چوو به ئەشکه وتی (حزاء)، له ویدا په رستشی بو خوا کردوه، که واته: خوی ناسیوه، به لام ورده کارییه کانی ئیمان و ورده کارییه کانی حه لال و حه رام و شه ریعت، که دوا بی خوا به هو ی قورئانه وه فی ری کردوه، به دنیایی نه یزانیون، ئنجا لێره که خوا ده فهرمو ی: ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى﴾، واته: خوا تو ی نه شاره زاو سه رگه ردان بی نی، له و پروه وه که چو ن خوا به رستری، چو ن به ندایه تی بو بکری، چو ن کو مه لگا پێک به ری و، ئیداره بدری، له و پروه وه، تو به ریت نه ده زانی و شاره زا نه بووی و خوا، تو ی شاره زا کردو پێنمایی کردی.

که ده فهرمو ی: ﴿وَوَجَدَكَ عَابِلًا فَأَقْنَ﴾، ههروه ها (خوا) تو ی نه دارو ئاتاج لی هه لکه وت، به لام بی نیازی کردی، بپێنای کردنه که ی پیغه مبه ری خاته میش ﴿فَإِنْ﴾

تهوه بووه که به هوئی هاوسه رگیری کردنیه وه له گه‌ل خه دیجه دا (خوا لئی پازی بئی)، که هاوسه رگیریان کرد، به ده سته شخه ری خه دیجه، خه دیجه له ته مه نی چل (۴۰) سالییدا، موحه ممه د ﷺ له ته مه نی بیست و پینج (۲۵) سالییدا، پازده سال له خوئی گه و ره تر بووه، ئنجا که هاوسه رگیری له گه‌ل موحه ممه د ﷺ دا ده کات، خه دیجه مال و سامانی زووری بووه، موحه ممه د ﷺ باز رگانیی و سه وداو مامه له به ماله که ی ده کات و، ده بیته خاوه نی ته و سه روه ت و سامانه ی خه دیجه، له وه وه ش له و ئاتاجیی و نه دارییه ی تیدا بووه، خوای به خشر په روه ردگار ده ربازی ده کات و بئی نیازی ده کات، یه کیک له زانیان ده لی: (أَغْنَاهُ اللَّهُ غَنَائِينَ، غِنَى الْقُلُوبِ، وَهُوَ أَعْظَمُهُمَا، وَغِنَى الْمَالِ حِينَ أَلْهَمَ خَدِجَةَ مَقَارَضَهُ فِي تِجَارَتِهَا)، واته: خوا دوو بئی نیازی به موحه ممه د ﷺ به خشین:

یه که میان: که گه ورتترینانه برتیه له بئینازی دَل و ده روون، خوا دَل و ده روونی موحه ممه دی ﷺ وا لیکرد، هه میسه بهر چاو تیرو، به قه ناعه ت و، خو پئی ده و له مه ند بئی.

دوو ه میان: ته وه بوو خوای به رز خورپه ی خسته دلی خه دیجه وه، که باز رگانیی له گه‌ل موحه ممه دا ﷺ بکات، بهر له وه ی که هاوسه رگیری له گه‌ل دا بکات.

خه دیجه (خوا لئی پازی بئی) ئافره تیکی زور فامیده و عاقل بووه، مه یسه ره ی غولامی خوئی له گه‌ل موحه ممه د ﷺ دا نارد بو شام، به مال و سامان و کاروانه وه، مال و سامانی خه دیجه، کاتیک مه یسه ره ده گه پتیه وه باسی په وش ت و ئاکاری موحه ممه د ﷺ بو خه دیجه ده کات، خه دیجه زور دلی پیدا ده چی، که هینده پیاوئیکی راست و ساغ و پاک و چاکه، ئنجا پئشنیار ده کات شووی پئی بکات، پیغه مبه ری خاته میس ﷺ راوئیز به خزمه کانی ده کات و، پئشنیاره که ی خه دیجه سه ر ده گری، ده بیته یه که مین هاوسه ری و، گه و ره ترین و چاکترین هاوسه ری پیغه مبه ری خاته م ﷺ و، مال و سامانه که ی خوئی له خزمه ت موحه ممه د ﷺ دا داده نی، بویشه خوای په روه ردگار ده فهرموئ: خوا توئی ئاتاج لی هه لکه هوت، به لام توئی ده و له مه ند و بئیناز کرد.

مه سه له ی سیئه مه:

فه رمانگردنی خوای کار به جی به پیغه مبه ر موحه ممه د ﷻ که سته م له هه تیو نه کات و، سه رزه نشتی سوالکهر نه کات و، باسی چاکه ی پهروه ردگاری بکات:

خوا ده فه رموی: ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا نَقْهَرَ ۝۹ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا نَنْهَرُ ۝۱۰ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝۱۱﴾

شیگردنه وهی ئەم ئایه تانه، له سی برگه دا:

دوای ئەوه ی خوا سی له چاکه بنه په تیبه کانی خۆی خسته نه وه یادی موحه ممه د ﷻ و فه رموی: ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝۶ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ۝۷ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۝۸﴾، ئنجا له م سی ئایه ته ی کو تاییدا، سی رینمای و و ئاموژگاری پیغه مبه ر ﷻ ده کات له باره ی هه تیوه وه و، له باره ی سوالکهر و داواکه ره وه و، له باره ی مامه له کردنیوه له گه ل چاکه و نیعمه ته کانی پهروه ردگاری داو، به نسه ت مامه له کردن له گه ل هه تیو، ده فه رموی:

۱- ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا نَقْهَرَ﴾ [ئنجا که ئاوایه] هه رچی هه تیوه سته می لئ مه که، مه یچه و سینه وه، پیتی (ف) که که وتوته سه ر (أَمَّا)، پیتی ده گو ترئ: (فَصِيحَةٌ)، یانی: (نُقْصِحْ عَمَّا قَبْلَهَا) شتیک که له پیش خۆیدا باس نه کراوه، به هوئی ئەم (ف) ده وه دیته زهینه وه، پرونی ده کاته وه، مانایه که ی ئاوا ی لئ دی: (إِذَا كُنْتَ تَعْلَمُ ذَلِكَ وَأَقْرَزْتَ بِهِ، فَعَلَيْكَ شُكْرٌ ذَلِكَ، وَبَيْنَ لَه الشُّكْرُ بِقَوْلِهِ: ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا نَقْهَرَ ۝۹ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا نَنْهَرُ ۝۱۰ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝۱۱﴾).

واته: ئەوه ی باسکرا، مادام زانیت و دانت پێدا هینا (زانیت که هه تیو بووی و خوا تو ی هه وانده وه و، گو مپا بووی و به ریت نه ده زانی و، خوا تو ی رینمای کردو، نه دارو ئاتاج بووی و خوا تو ی ده وله مندو بپنیا ز کرد، مادام ئەوه ت زانی.

کەواتە: تۆ ئیستا سوپاسگوزاری بۆ خوا ئەنجام بدە، ئنجا سوپاسگوزارییە کەش بەو دەبێ مادام تۆ هەتیو بووی و خوا بە هەتیوییە هەواندیەو دە پەنای داوی، کەواتە: تۆش ئاگات لە هەتیوان بێ و، سەمیان لێ مەکە.

(ال) ی سەر ﴿الْيَمِّ﴾، دواییش: ﴿السَّائِلِ﴾، بۆ ناساندنەو، ناساندنە کەش مەبەست پێی جێنە، واتە: سەم لە هەتیوان مەکە بە گشتیی، ﴿وَأَمَّا السَّائِلُ فَلَا نَنْهَرُ﴾، هەروەها دواکەر سۆالکەریش تێوەی مەخوڕە، لێی تووڕە مەبە، ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾، چاکە ی پەروەردگاریشت باس بکە، یادی بکە.

لێرە کە دەفەر مۆی: ﴿فَأَمَّا الْيَمُّ فَلَا نَقْهَرُ﴾، بێگومان پێغەمبەری خاتەم ﷺ پەوشتی و ئەدەبی و پیش ئەوەش ناخ و زگماکی زۆر لەو پاكتر و چاکتر بوو کە سەم لە هەتیو بکات، بەلام بۆچی خوا ئەم تەعبیری بە کارهێناوە؟ دواتر حیکمەتە کە ی روون دەکەینەو.

(الْقَهْرُ: الْغَلْبَةُ وَالْإِذْلَالُ)، (قَهْرُ): بریتییە لە بەسەردا زالبوون و زەبوون کردن، ئنجا ئایا ئەو کە لە پێغەمبەری خوا ﷺ وەشاتەو؟ بێگومان هەرگیز، بەلام دوایی حیکمەت و هۆکاری بە کارهێنانی ئەو تەعبیرە رووندەکەینەو.

موجاهید، بە ژمارە (۳۷۶۴)، (الطَّيْرُ)، لێوەی هێناو، گوتووێتی: (أَنْ تَغْمِصَهُ حَقُّهُ أَوْ تَحْقِرُهُ)، کە مافە کە لێ زەوت بکە و لێ کەم بکە یەو، یان بە سووک تەماشای بکە.

(۲) - ﴿وَأَمَّا السَّائِلُ فَلَا نَنْهَرُ﴾، هەروەها لە سۆالکەریشەو مەخوڕە مەپەرتینە، (النَّهْرُ: الرَّجْرُ بِالْقَوْلِ)، (نَهْرُ): بریتییە لە لێتووڕە بوون بە قسە، تێوەی مەخوڕەو، مەپەرتینە، وەك ئەوەی بڵێ: (إِلَيْكَ عَنِّي) لێم دوور بکەووە! ئایا حیکمەتی ئەو چییەو بۆچی خوا سبحانە و تعالی ئەو دوو تەعبیری بە کارهێناون؟ بە نەسبەت هەتیووە سەمی لێ مەکە، مەبەستەو سێنەو، بە کەم تەماشای مەکە، بە نەسبەت سۆالکەریشەو: لێی تووڕە مەبەو، مەپەرتینەو، دەری مەکە!

دەلیم:

نەمبەینیوێه لە تەفسیرەکاندا ئەوێه باس بکری، بەلام هەرکەسێ سەرنجی پەوشت و ئەدەبی بەرزى موخەممەد ﷺ بەدات، پێش پێغەمبەرایەتیش، چ جایی دواى وەحیی بۆ هاتنى و پێغەمبەرایەتیی، دەزانى کە ئەم تەعبیرانە مەبەست پێیان ئەوەنێه خوا بفرموى: ئەى موخەممەد ﷺ! تۆ تاكو ئیستا هەتیوت سەتەم لى کردوێو چەوساندۆتەوێو، لەمەودوا زولمى لى مەکەو مەچەوسینەوێو! یان تۆ هەتا ئیستا سۆلکەرۆ داواکەرت دەرکردوون و لییان توورە بووی و پەتاندووتن، لەمەودوا مەیانپەتینە، نەخیر، بەلکو مەبەست لەو تەعبیرانە:

یەك: وێرای پێنماییکردن و ئامۆژگارییکردنی پێغەمبەری خوا ﷺ، پێنماییکردن و ئامۆژگارییکردنی مسوڵمانانیکیشە کە شوینی دەکەون.

دوو: لەبەر راهاویشتن و بە کنارە قسە گوتنە بە هاوبەشدانەرۆ بێپروا و بێدینەکان، کە ئێوێهەتیو دەچەوسینەوێو سەتەم لى دەکەن و مافەکەى زەوت دەکەن و، سۆلکەریش دەرەدەکەن و دەپەرەتینن و دەپەرەنجینن.

واتە: مسوڵمانینە! ئێوێهەك ئەو بێپروا و هاوبەش بۆ خوا دانەرانە مەکەن، کە سەتەم لە هەتیو دەکەن و دەچەوسینەوێو بە کەم تەماشای دەکەن و بابای سۆلکەرۆ داواکەریش دەپەرەتینن و دەپەرەنجینن و تێوێ دەخوړن، مەبەست ئەوێهە ئەى مسوڵمانینە! ئێوێهە کە شوینکەوتەى موخەممەد ﷺ ئاگاتان لى بى لە مامەلە کردن لەگەڵ هەتیوو، داواکەرۆ سۆلکەردا، هەموو لایەك بزانی کە موخەممەد ﷺ خوا پەفتاریکی لى قەدەغە کردوێهە، لە کۆمەلگایەکیدە هەبوو، کە بریتیه لە چەوساندنەوێو هەتیوو، سەتەم لىکردن و ماف خواردنى و، دەرکردنى سۆلکەرۆ داواکەرۆ پێنەدانى و لى توورە بوون و تێوێخوړینى.

(۳) - ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾، بە نەسبەت چاکەى پەرورەدگارێشتەوێو، یادى بکە، زۆرجاران گوتوو مانە: (أَمَّا: حَرْفُ تَفْصِيلٍ)، (أَمَّا) پیتیکە بۆ درێژەپێدانى قسە، پێش

قسيهك دهكهي، دوايي دهتهوي دريژهي پي بدهي و پروني بكيهوه، بو وينه سي نهفه ردين بو لات، دهلي: هه مووتان له لام بهريزن، ئه ما تو ئاوا بووي و، توش ئاواو توش ئاواو، دهريژه به قسه له باره كردنيانهوه دهدي.

به عهريبي (أَمَا)، مانايهكه دهبيته: (مَهْمَا يَكُنْ مِنْ شَيْءٍ)، هه ر شتيك بي، كه دهفه رموي: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾، به لام چاكهي پهروه رديگارت باس بكهو، يادبكه، ﴿فَحَدِّثْ﴾، (التَّحْدِيثُ: الإخْبَار) هه وال پيدان، ياني: راي بگيه نه. (الطَّبْرِي)، به ژماره (۳۷۶۴۵)، له (أَيُّ النَّضْرِ) هوه هيناويه تي، گوتويه تي: (إِنَّ مِنْ شُكْرِ النِّعَمِ أَنْ يُحَدِّثَ بِهَا)، له سوپاسگوزاريه بو چاكه كان (ي خوا) كه باس بكرين، قسيه يان له باره وه بكرى.

كهواته: خواي پهروه رديگار له كوتايي ئه م سووره ته موباره كهدا، كه زور تايه ته به موحه ممه ده ﴿لَا﴾ له كوتاييدا به سي شان ئاموزگاري دهكات:

أ- به نسبت هه تيوه وه كه له گه ليدا چاك بي و، به پيچه وانهي عاده ت و نه رتي نه فامانه ي كومه لگايه كيه وه، سته م له هه تيو نه كات و، نه يچه وسينيته وه و، به كه م ته ماشاي نه كات و، مافه كه ي لي زهوت نه كات، به لكو به چاكه مامه له ي له گه لدا بكات.

ب- به نسبت سوالكه رو داواكه ره وه وه، كه سيك كه به زماني حال و به زماني وتار به شيوه يه كه له شيوه كان، داوا دهكات، تيوه ي نه خوړي و نه په تيتر و ده رنه كري و نه په جيتري.

ج- به نسبت چاكه كاني خواوه سبانه و تعالى كه له گه لي دا كردوون، باسيان بكات و رايان بنويي^(۱) و هه واليان پي بدات.

(۱) رايان بنويي: بيخاته پروو، پيشانيان بدات.

چەند دەقیکی سوننەت لەبارە

هەتیوو سووالکەر و باسکردنی چاکە ی خواوە

لەبارە ی هەر کام لەو سیانەو، پێغەمبەری خاتەم ﷺ فەرماشتی هەن، بۆ وێنە:

یەكەم: لەبارە ی هەتیوو دە پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی:

۱- {أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ، وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى} (أخرجه أحمد: ۲۲۸۷۱، البخاري: ۵۶۵۹، ومسلم: ۴۲، وأبو داود: ۵۱۵۰، والترمذي: ۱۹۱۸)، واتە: پێغەمبەری خوا ﷺ پەنجە ی شاھەمان و نێوەراستی پێکەو پراگرتن و ئاماژە ی پێکردن و فەرمووی: من و کەسێک کە سەرپەرشتی هەتیو دەکات، لە بەهەشتدا بەو شیوەین.

پێغەمبەری خاتەم ﷺ لە بارە ی هەتیوو دە فەرماشتی زۆرن، کە دەبێ بە شیوە یەکی باش مامەلە ی لەگەڵدا بکری، (الْقُرْطُبِي)، بە ژمارە (۶۳۶۹) ئەم دەقە ی هێناو:

۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا شَكَاَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ قَسْوَةَ قَلْبِهِ؛ فَقَالَ: إِنْ أَرَدْتَ أَنْ يَلِينَ قَلْبُكَ، فَاْمْسَحْ رَأْسَ الْيَتِيمِ، وَأَطْعِمِ الْمِسْكِينَ} (أخرجه أحمد: ۹۰۰۶، قال الهيثمي ۱۶۰/۸): رجاله رجال الصحيح).

واتە: ئەبوو هورەیرە (خوا لێی پازی بێ) دەگێڕێتەو: پیاویک سکاڵای بردە لای پێغەمبەر ﷺ کە دڵی پەقە، پێغەمبەریش ﷺ فەرمووی: ئەگەر ویست دڵت نەرم بێ، دەست بەسەری هەتیو دا بینەو، خواردن بدە بە نەدار.

دەست بەسەردا هێنان، هەرچەندە دەست بەسەردا هێنانی پۆلە تیش دەگێتەو، بەلام وێرە ی ئەو چاک مامەلە کردن لەگەڵ هەتیویشدا بەشیوە ی باشترو لەپێشتەر دەگێتەو، لەگەڵدا، چاک بە لە باوەشی بگرە، ماچی بکە، ئامۆژگاریی بکە، دڵی بدەو، هاوکاریی بکە.

هەرودەها ئەو فەرموودەیی پێشتر هێنایان، بەو شێوەیەش هەر هاتو:

۳- {كَافُلٌ الْيَتِيمَ لَهُ أَوْ لِغَيْرِهِ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ وَأَشَارَ مَالِكٌ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى} (آخرجه مسلم: ۲۹۸۳).

واتە: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: من و کەسێک کە سەرپەشتیی هەتیویک دەکات، هێ خۆی یان هێ جگە لە خۆی، (هێ خۆی ئافەرەتیک کە مێردی دەمری، سەرپەرشتیی منداڵەکان دەکات، ئەو هێ خۆی، هێ جگە لە خۆی، مالتیک منداڵێکی دیکە ی بێباب دێن، لەگەڵ منداڵەکانی خۆیان دا پەرودە دەکەن، سەرپەرشتیی دەکەن، دەفەرموی: هەردوو کەمان لە بەهەشتدا ناواین، ئاماژە ی کرد بە پەنجە ی شایە دمان و پەنجە ی نیوە راستی.

دووهم: دەرباری سۆالکەر و داواکەر، کەسێک کە دێ داوای شتێک لێ دەکات، لەو بارەشەو فەرماشتی پێغەمبەر ﷺ زۆرن، بۆ ئەوونە:

۱- پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: {لِلسَّائِلِ حَقٌّ وَإِنْ جَاءَ عَلَى قَرَسٍ} (آخرجه أحمد: ۱۷۳۰، والطبرانی: ۲۸۹۳، وابن أبي شيبه: ۹۸۲۳، وأبو داود: ۱۶۶۵، وأبو يعلى: ۶۷۸۴)، واتە: بابای داواکەر، سۆالکەر، مافی پێ بەخشینی هەیه ئەگەر بە سواری ئەسپیش بێ.

واتە: کەسێک کە داوای شتێک لێ دەکات، داوای هاوکاری لێ دەکات، ئەگەر بە پۆالەت دەوڵەندیش بێ و، بە سواری ئەسپیش هاتبێ، ئەسپ ئەو کاتە وەک سەیارە ی مۆدیل بەرزی ئیستا وابوو، مادام داوای لێ کردی و، پروو لێ نای، هاوکاری بکەو شتێکی پێ بدە.

ئجا ئەم فەرماشتە ی پێغەمبەر ﷺ هەیه، بەلام ئەوەش هەر هەیه، کەسێک کە بزانی قۆلپرو، ساخەچی، بابای واش دەبێ بە پێی خۆی مامەڵە ی لەگەڵدا بکە ی.

۲- هەر لەو بارەو ئەم دەقەش دێن، کە ئەمیان باسی داواکەر دەکات، بەلام داواکەر ی زانست، چونکە هەندێک لە پروونکەرەوانی قورئان کوتووایان، کە دەفەرموی: **وَأَمَّا**

السَّائِلَ فَلَا نَنْهَرُ ﴿١﴾ السَّائِلَ ﴿٢﴾ داواکەر، تهنیا که سیڅ نیه که مال و سامان داوا بکات، جاری وایه که سیڅ زانیاریت لی داوا ده کات، یان شتیکی دیکهت لی داوا ده کات و توش پیت ده کری، واته: شتی مه عنه وی، ئنجا لهو باره وهش ئەم دهقه ههیه:

عَنْ أَبِي هَارُونَ الْعَبْدِيِّ قَالَ: كُنَّا إِذَا أَتَيْنَا أَبَا سَعِيدٍ يَقُولُ: مَرْحَبًا بِوَصِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ النَّاسَ لَكُمْ تَبَعٌ وَإِنَّ رَجُلًا يَأْتُونَكُمْ مِنْ أَقْطَارِ الْأَرْضِ يَتَفَقَّهُونَ، فَإِذَا أَتَوْكُمْ فَاسْتَوْصُوا بِهِمْ خَيْرًا» { أخرجه الترمذي: ٢٦٥٠، وابن ماجه: ٢٤٩، والطبراني في الشاميين: ٤٠٥، وضعفه الألباني).

واته: ئەبوو هاروونی عهبدیی ده لی: یتمه که ده چووینه لای ئەبوو سهعید (به کیکه له هاوه لآن خوا لیان رازی بی)، ده یگوت: سلاو له ئەوانه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ئاموژگاریی کردوین، به خیریان بینین و پزیران لی بگرین، به خیریین، پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمووی: خه لک شوین ئیوه ده که ون و، پیاوانیک له گو شه و که ناره کانی دنیاوه دین بو لای ئیوه، فیتری زانستی شه رعیی بین و شاره زا بین، ئنجا هه ر کاتیک هاتن بو لاتان زور به جیدیی ئاموژگاریی خیریان بکه ن، (ئه وه ی ده زانن له خیر و چاکه فیریان بکه ن).

که واته: ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا نَنْهَرُ﴾، بابای داواکەر دهرمه که و تیه وه ی مه خوره، واته: چ هاوکاریی ماددییت داوا لی بکات، چ هاوکاریی کومه لایه تی یان مه عنه وی له تو داوا بکات، به تابه تی فیترکردنی زانست و تایین و په یامی خوا سبحانه و تعالی.

۳- ئەم دهقه ش هه رچه نده پشتر له هوی هاتنه خواریشدا ئاماژه یه کمان پێدا، به لأم لیتره به شیوه ی تیر و ته ووتر ده به ئین، پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی:

سَأَلْتُ رَبِّي مَسْئَلَةً وَدِدْتُ أَنِّي لَمْ أَسْأَلَهَا: قُلْتُ: يَا رَبِّ اتَّخَذْتُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَكَلَّمْتُ مُوسَى تَكْلِيمًا، وَسَعَرْتُ مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالِ يُسَبِّحُنَ، وَأَعْطَيْتُ فُلَانًا كَذَا، فَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ: أَلَمْ أَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَيْتُكَ؟ أَلَمْ أَجِدْكَ ضَالًّا فَهَدَيْتُكَ؟ أَلَمْ أَجِدْكَ عَائِلًا

فَأَعْنَيْتُكَ؟ أَلَمْ أَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ؟ أَلَمْ أَوْتِكَ مَا لَمْ آوَتْ أَحَدًا قَبْلُكَ: خَوَاتِيمُ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، أَلَمْ أَتَّخِذْكَ خَلِيلًا، كَمَا اتَّخَذْتُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَبِّ» { (أخرجه الحاكم: ۳۹۴۴، من حديث ابن عباس رضي الله عنه، ذكره الهيثمي في المجمع، ج ۸ ص ۲۵۳-۲۵۴، وقال رواه الطبراني في الكبير والأوسط وفيه ابن السائب قد إختلط).

واته: داوايه کم له پهروه ردگارم کرد، خوژگه داوام نه کردبایه، گوتم: ټه پهروه ردگار! ټیپراهیمت کرده خه لیلی خوټ، مووسات کرده دویندراوی خوټ و قسه ت له گهل کرد، بو داوود چیا به کانت ملکه چ کردن، خویان به پاک ده گرت، فلانه که ست ناوات پتدا، [دیاره ژماره یه کی دیکه ی له پیغه مبه ران باس کردوون]، خوا عز وجل، فهرمووی: ټایا توّم هه تیو لی هه لنه که وت، په نام دای و، هه واند میه وه؟ ټایا گومرا نه بووی ریتنماییم کردی؟ نه دار نه بووی بی نیازم کردی؟ ټایا سینه تم گوشادو فراوان نه کرد؟ ټایا شتیکم پیّت نه دای که له پیش توّدا نه مداوه به هیچ که س، کوّتاییه کانی سووره تی (البقرة)، ټایا توّشم نه کرده خه لیلی خوّم، وه ک چوّن ټیپراهیمم به خه لیل گرتبوو، گوتم: با، ټه پهروه ردگارم!

سینه م: له باره ی ټایه تی کوّتایی که ده فهرمووی: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾، له و باره وه ش چهند ده قنک دتین، یه کتیکان ټه میه که ده فهرمووی:

(۱) - [مَنْ أُولَىٰ بَلَاءٍ فَذَكَرْهُ، فَقَدْ شَكَرْهُ، وَإِنْ كَتَمَهُ، فَقَدْ كَفَرَهُ] { (أخرجه أبو داود: ۴۸۱۴، والترمذي: ۲۰۳۴، وابن حبان: ۴۳۱۵، وصححه الألبانی).

واته: هه که سیک چاکه یه کی له گهلدا کراو باسی کرد، ټه وه سوپاسی خوا ی له سه ر کردوه، (له سه ر ټه و چاکه یه)، به لام ټه گه ر شار دیه وه و په نهانی کرد، ټه وه سپله یی و بی ټه کیی به ران به ر (به خوا و به ران به ر به چاکه ی خوا) کردوه.

(۲) - [مَنْ أُولَىٰ مَعْرُوفًا، فَلْيُكَافِئْهُ، فَإِنْ لَمْ يَقْدِرْ عَلَيْهِ، فَلْيَذْكُرْهُ، فَمَنْ ذَكَرَهُ، فَقَدْ شَكَرَهُ] { (أخرجه البيهقي في شعب الإيمان: ۹۱۱۱، وغيره).

واتە: پېغەمبەر ﷺ فرمویەتی: ھەر کەسێک چاکەییەکی لەگەڵ دا کرا، با پاداشتی بداتەو، ئەگەر نەیتوانی، با باسی بکات، چونکە ھەر کەسێک باسی چاکەییەکی کەسیکی کرد، سوپاسی ئەو کەسە کردو.

(۳) - {مَنْ لَمْ يَشْكُرِ الْقَلِيلَ لَمْ يَشْكُرِ الْكَثِيرَ، وَمَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ، وَالتَّحَدُّثُ بِنِعْمَةٍ شُكْرٌ، وَتَرْكُهَا كُفْرٌ، وَالْجَمَاعَةُ رَحْمَةٌ وَالْفِرْقَةُ عَذَابٌ} (أخرجه عبد الله بن أحمد في زوائده: ۱۹۳۷۰، والبيهقي في شعب الإيمان: ۹۱۱۹، وأخرجه الطبراني كما في مجمع الزوائد ۲۱۷/۵) قال الهيثمي: رواه عبد الله بن أحمد والبزار والطبراني ورجالهم ثقات).

واتە: پېغەمبەر ﷺ فرمویەتی: ھەر کەسێک سوپاسی کەم نەکات، سوپاسی زۆریش ناکات، (ئەوێ بە کەم نەزانێ، بە زۆریش نازانێ)، ھەر کەسێک سوپاسگوزاریی بۆ خەڵک نەکات، سوپاسگوزاریی بۆ خواش ناکات، باسکردنی چاکە، بریتیە لە سوپاسگوزاریی، بەلام واز لێھێنانی باسکردنی چاکە، نادیدە گرتنی سێلێی و بێ ئەکیەو، کووونەوێ مسوڵمانان پەحمەت و بەزەییە، بلاو بوون و پەرتەوازییان دەردو مەینەتی و ئازارە.

(۴) - {عَنْ أَبِي الْأَحْوَصِ عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَرَأَنِي رَثُ الثِّيَابِ، فَقَالَ: أَلَيْكَ مَالٌ؟ قُلْتُ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ كُلِّ الْمَالِ، قَالَ: فَإِذَا آتَاكَ اللَّهُ مَالًا، فَلْيَرْ أَثَرَهُ عَلَيْكَ} (أخرجه النسائي: ۵۲۲۳، وصححه لألباني).

واتە: ئەبوو ئەحوەص دەگێڕتەوێ لە بابیەو (خوا لێی پازی بێ)، دەلێ: لە خزمەت پېغەمبەری خوادا ﷺ دانیشبووم، بینیمی بەرگم شێ و دپاو بوو، فرمووی: مآل و سامان ھەیە؟ گوتم: بەلێ، ئەو پېغەمبەری خوا لە ھەموو جووێکانی مآل و سامان ھەیە، (لە پیاوێتی دیکەدا ھاتو، گوتمووی: حوشرتم ھەیە، مەرم ھەیە، بزنم ھەیە)، پېغەمبەریش ﷺ فرمووی: ئەگەر خوا مآل و سامانی پێدای، با شوێنەواری مآل و سامانەکە لەسەر تۆ دیار بێ.

واتە: كەسى دەولەمەندو ھەبوو، با خۆی ڤووت و ڤەجال و بەرگ شر پېشان
نەدا، ئەو ھەرسوالكەرى دەگەینەن، مادام ھەتە، با پېتەو ھە ديار بى، ھەيە
نیشیەتی بەرگ و پۆشاکی جوان لەبەر دەكات، بو ئەو ھە لە چاوی خەلكدا
وانەبى، جیى بەزەیی و پەرۆش بىت! چ جاي ھەتبى، بوچی خۆت وا پېشان
دەدەي خەلك بەزەیی پیتدا بىت؟!

دیارە پېغەمبەرى خوا ﷺ یان خواى پەرورەدگار خستوو یەتە دلى، یان شارەزای
بوو ھە ھە یەتی، بو یە ھە بەرگە کەى شر بینو ھە، پى شتیکی نااسایى بوو ھە
فەرموو یەتی: ئایا مال و سامانت ھە یە؟ مادام ھە ھەتە با پېتەو ھە ديار بى.

حوکمی گوئنی (الله اکبر) له کۆتایی خویندنی بیست و دوو سوورەتەکی کۆتایی قورئان دا

له کۆتایی تەفسیرکردمان بۆ سوورەتی (الضحی)، مەسەلەیهک باس دەکەین، که هەموو تەفسیرەکان کەم و زۆر ئاماژەیان پێداوە، سەرەتا با ئەم دەقه بێنین که (الفرطبی)، له تەفسیرەکی خۆیدا^(۱) دەڵێ:

{فَصَلِّ يَكْبُرُ الْقَارِئُ فِي رَوَايَةِ الْبَزْزِيِّ عَنْ ابْنِ كَثِيرٍ، وَقَدْ رَوَاهُ مُجَاهِدٌ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: إِذَا بَلَغَ آخِرَ (وَالضُّحَى) كَبَّرَ بَيْنَ كُلِّ سُورَةٍ تَكْبِيرَةً، إِلَى أَنْ يَخْتِمَ الْقُرْآنَ، وَلَا يَصِلُ آخِرَ السُّورَةِ بِتَكْبِيرِهِ؛ بَلْ يَفْصِلُ بَيْنَهُمَا بِسَكْتَةٍ. وَكَأَنَّ الْمَعْنَى فِي ذَلِكَ أَنَّ الْوَحْيَ تَأَخَّرَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَيَّامًا، فَقَالَ نَاسٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ: قَدْ وَدَّعَ صَاحِبُهُ وَقَلَاهُ؛ فَتَزَلَّتْ هَذِهِ السُّورَةُ، فَقَالَ: «اللَّهُ أَكْبَرُ». قَالَ مُجَاهِدٌ: قَرَأْتُ عَلَى ابْنِ عَبَّاسٍ، فَأَمَرَنِي بِهِ، وَأَخْبَرَنِي بِهِ عَنْ أَبِي عَنِ النَّبِيِّ ﷺ وَلَا يَكْبُرُ فِي قِرَاءَةِ الْبَاقِيْنَ؛ لِأَنَّهَا ذَرِيعَةٌ إِلَى الزِّيَادَةِ فِي الْقُرْآنِ}.

واتە: قورئانخوین، له پێوایه تی به ززیی له (ابن کثیر) هوه، هیناویه تی، ههروهها مواهیدیش له ئینو عه باسه وه، ئه ویش له ئوبه یی کوری که عبه وه خوا له هه موویان رازیی، (الطبري) یش، به ژماره: (۶۳۸) له تەفسیرەکی خۆیدا، هیناویه تی { له پێغه مبه ره وه ﷺ که کاتیک گه یشتۆته کۆتایی سوورەتی (والضحی) له نێوان هه ر سوورەتی و ئه وی دیکه دا (الله اکبر) ی کردوه، هه تا قورئانی ته واو کردوه، کۆتایی سوورەتەکی له گه ل (الله اکبر) هکه دا، په یوه ست نه کردوه، به لکو ماوه یه ک وه ستاوه، ئنجا (الله اکبر) هکه ی کردوه.

(القرطبی)، ده‌لئی: لیره‌دا مه‌به‌ست نه‌ویه که وه‌حیی له پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ چه‌ند پوژئی‌کان داپراوه، کو‌مه‌لئیک له هاویه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان، (وه‌ک پی‌شتر له هو‌ی هاتنه خواره‌وه‌که‌یدا چه‌ند ریوایه‌تیک‌مان هی‌نان)، گو‌توو‌یانه: هاوه‌له‌که‌ی وازی لی‌هیناوه‌و لی‌ی زویر و نی‌گه‌ران بووه، تن‌جا ته‌م سو‌وره‌ته که دابه‌زیوه، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: (الله اکبر)، خوا گه‌وره‌ت‌ره، (قسه‌و بان‌گه‌شه‌ی بی‌روایه‌کان درو بوو).

موجاهید ده‌لئی: قورئانم له‌سه‌ر عه‌بدوللای کوری عه‌بیاس (خوا له خو‌ی و بابی رازی‌بی) خو‌ئند، فه‌رمانی پی‌کردم به‌ گو‌تنی: (الله اکبر) و، هه‌والی پی‌دام له‌ ئوبه‌یی کوری که‌عه‌وه له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه ﷺ که (الله اکبر) ی‌کردوه، به‌لام له‌ قورئان خو‌ئندن‌ی قورئان خو‌ئندنه‌کانی دی، هی‌چیان نه‌و (الله اکبر) هی‌ان، نه‌گو‌توه‌و، گو‌توو‌یانه: نه‌وه بیانوو‌یه‌که‌ بو زیاد‌کردن له‌ قورئاندا.

تن‌جا با جاری قسه‌که‌ی (القرطبی) ته‌واو بکه‌ین، که‌ده‌لئی:

{قُلْتُ: الْقُرْآنُ ثَبَتَ نَفْلًا مُّتَوَاتِرًا سُورُهُ وَأَيَّاتُهُ وَحُرُوفُهُ؛ لَا زِيَادَةَ فِيهِ وَلَا نَقْصَانَ؛ فَالتَّكْبِيرُ عَلَى هَذَا لَيْسَ بِقُرْآنٍ، فَإِذَا كَانَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْمَكْتُوبُ فِي الْمُصْحَفِ بِحَظِّ الْمُصْحَفِ لَيْسَ بِقُرْآنٍ، فَكَيْفَ بِالتَّكْبِيرِ الَّذِي هُوَ لَيْسَ بِمَكْتُوبٍ! أَمَا أَنَّهُ ثَبَتَ سُنَّةً بِنَقْلِ الْأَحَادِ، فَاسْتَحَبَّهُ ابْنُ كَثِيرٍ، لَا أَنَّهُ أَوْجَبُهُ، فَخَطَأً مَنْ تَرَكَهُ. ذَكَرَ الْحَاكِمُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، الْحَافِظُ فِي كِتَابِ الْمُسْتَدْرَكِ لَهُ عَلَى الْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ: حَدَّثَنَا أَبُو يَحْيَى مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدٍ، الْمُقَرَّرُ الْإِمَامُ مَكَّةَ، فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ زَيْدٍ الصَّائِغُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ الْقَاسِمِ بْنِ أَبِي بَرَّةَ: سَمِعْتُ عِكْرِمَةَ بْنَ سُلَيْمَانَ يَقُولُ: قَرَأْتُ عَلَى إِسْمَاعِيلَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُسْطَنْطِينٍ، فَلَمَّا بَلَغْتُ {وَالضُّحَى} قَالَ لِي كَبِّرْ عِنْدَ خَاتِمَةِ كُلِّ سُورَةٍ حَتَّى تَخْتِمَ، فَإِنِّي قَرَأْتُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ كَثِيرٍ فَلَمَّا بَلَغْتُ {وَالضُّحَى} قَالَ: كَبِّرْ، حَتَّى تَخْتِمَ. وَأَخْبَرَهُ عَبْدُ اللَّهِ ابْنُ كَثِيرٍ، أَنَّهُ قَرَأَ عَلَى مُجَاهِدٍ،

وَأَخْبَرَهُ مُجَاهِدٌ أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ أَمَرَهُ بِذَلِكَ، وَأَخْبَرَهُ ابْنُ عَبَّاسٍ أَنَّ أَبِي بَنِ كَعْبٍ أَمَرَهُ بِذَلِكَ، وَأَخْبَرَهُ أَبِي بَنِ كَعْبٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَهُ بِذَلِكَ (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ۵۳۲۵، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ وَلَمْ يَخْرُجَاهُ).

ئاتە: قورئان بە شىۋە يەكى مۈتەۋاتىر چەسپاۋە (كۆمەللىك لە پىغەمبەريان بىستۈە، ئەۋانىش گەياندوۋيانە بە كۆمەللىك لە دۋاى خۇيان، ئەۋانىش ھەروا تاكو گەيشتۇتە ئىمە، ئەۋە تەۋاتۈرە، كە نەگونجى ئەۋ كۆمەلە لەسەر درۆ كۆبىنەۋە، ئاۋا بە ئىمە گەيشتۈە)، ھەم ئايەتەكانى، ھەم سوۋرەتەكانى، ھەم پىتەكان، كەمىي و زىيادىي تىدانيە، بۆيە (اللە اكبر) كردن لە كۆتايى سوۋرەتى (الضحي)ۋە، تاكو سوۋرەتى (الناس) ئەمە بەشىك نىە لە قورئان.

ئىنجا (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، لە موصحفەكانىشدا نووسراۋە، لە سەرەتاي ھەر سوۋرەتەتكەۋە نووسراۋە، {جگە لە سوۋرەتى (التوبة)}، ئەگەر ئەۋە بە قورئان دانەنرى، چۆن ئەۋ (اللە اكبر) گوتنە كە نەشەنووسراۋە، بە بەشىك لە قورئان دادەنرى؟

{دەلىم: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، بىگومان ئايەتەكە لە قورئان، ئەگەرنا ھاۋەلان نەياندەخستە ئىتو موسحفەفەۋە، رايەكى بېھىز ھەيە لەۋبارەۋە كە: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، تەنيا بۆ لىكجياكردنەۋەى سوۋرەتەكانە، ئەگەرنا بەشىك نىە لە ھىچ كام لە سوۋرەتەكان، بەلام ئەۋە رايەكى بېھىزە.

ئىنجا ئەۋ (اللە اكبر) گوتنە، بە شىۋەى (آحاد) نەقل كراۋە ({ابن كثير)، (كە يەككە لە ھەوت قورئانخوئەكان)، بە چاكى زانىۋە، بەلام بە پىۋىستى نەزانىۋە، كەسەك ۋازى لەۋ (اللە اكبر) گوتنە ھىتابى، بەھەلەى دانەناۋە، ئىنجا (قرطبي) دۋايى ئەۋ دەقە دىنى ئە (الحاكم) ھەۋ (أبي عبد الله محمد بن عبد الله الحافظ) لە كىتەكەى (المستدرک على الصحيحين) ھەۋ، دەلئ: ئەۋو يەحيا موحەممەدى كورى عەبدوللاى كورى موحەممەدى كورى عەبدوللاى كورى

يەزىد، كە قورئان خوین و ئىمام بوو لە مەككە، پىشەواى ھەموو قورئان خوینەكان بوو لە مزگەوتى ھەرام دا، گوتووێتى: ئەبوو عبدوللای كورى موھەممەدى كورى عەلى كورى زەیدى صائىخ، بوى باسكردووين، ئەویش گوتووێتى: ئەھمەدى كورى موھەممەدى كورى قاسغم لە ئەبى بەزەو، بوى باس كردووين، كە گوێى لە عىكرىمەى كورى سولەيمان بوو گوتووێتى: قورئانم لەسەر ئىسماعیلی كورى عەبدوللای كورى قوسەنتین خویند، كاتىك گەیشتمە (والضُّحَى)، پێى گوتم: (اللہ أكبر) بکە لە كۆتایى ھەر سوورەتێك تاكو كۆتایى قورئان، چونكە من قورئانم لەسەر عەبدوللای كورى كئیر، خویند، كاتىك گەیشتمە (والضُّحَى)، گوتى: (اللہ أكبر) بکە تاكو قورئان تەواو دەكەى، ئەویش عەبدوللای كورى كئیریش ھەوائى پێداو كە قورئانى لەسەر (موجاھىد) خویندو، موجاھىدیش گوتووێتى: منیش لەسەر (إبن عباس)م خویندو، فەرمانى بەو پێكردووم، ئەویش ھەوائى پێداو، گوتووێتى: قورئانم لەسەر ئوبەى كورى كەعب خویندو ئەویش بەو فەرمانى پێكردووم، ئوبەى كورى كەعبیش گوتووێتى: قورئانم لەسەر پىغەمبەر ﷺ خویند بەو فەرمانى پێكردم، (الحاكم)، گوتووێتى: ئەمە فەرمودەى كە سەندەكەى راستە، بەلام بوخارى و موسلىم نەیان ھىناو.

بەئى: ئەم دەقە ھەيو، با منیش پراى خۆم لەوبارەو بەلیم:

پىم وایە وەك (القرطبي)یش گوتووێتى، ئەو پراى یەكێكە لە ھەوت قورئان خوینەكان (رەزاو رەھمەتى خوايان لێبى)، ھەلبەتە قورئانخوینەكانیش تەنیا ھەوت نەبوون، وەك لە باسێكى تايبەت لە بارەى قورئانەو لە كۆتایى ئەم تەفسیرەدا باس دەكەین^(۱)، بەلام ئەو ھەوتە ھەلبێژدراون لە لای یەكێك لە زاناى ھەو زياتر ناودار بوون، ئەگەرنا وێپراى ھەوتەكان سێى دیکەش ھەن پێكەو پێیان دەگوترى:

(۱) خوا پشتیوان بى لە چاپى دووھمى ئەم تەفسیرەدا ئەو بابەتە كە زۆر فراوانە دەیکەینە پىشەكى كۆى تەفسیرەكو دەیکەینە بەرگى یەكەمەو.

(دە قورئانخوینەکان)، بە لکو هەندیکیان دەیانگەیهننە چوار دەش.

منیش پام وایە مادام ئەمە تەنیا پای (بە کثیر)ە، با (حاکم)یش ئەو دەقە ی لە بارەو هەتتای، وا باشترە پابەندی بکری، بە پای زۆرینە ی قورئانخوینان و زانایانی قورئان خوینەو، ئەو (الله اکبر)انە، لە کۆتایی سوورەتەکاندا نەگوترین و ئەگەر کە سیکیش گوتی، بای ئەو شتیکی بە دەستەو هەیه، بۆ چۆنیەتی گوترانی: (الله اکبر)یش، زانایان راجیایان هەیه، هەندیکیان گوتویانە: (الله اکبر کبیر)، هەندیکیش هەر گوتویانە: (الله اکبر)، هەندیکیشیان بە شیوەیەکی دیکە گوتویانە، بۆیەش وام پێ باشترە ئەو (الله اکبر)انە نەگوترین، تاکو کە سیك وا نەزانی شتیک لە قورئان زیاد کراو.

خوا بە لوتف و کەرەمی بێ سنووری خوێ، وەك چۆن بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ ئەو هەموو راستیانە ی خستوونەروو و ئەو هەموو چاکانە ی لەگەڵدا کردوون، تەو فیقی ئیمەش بدات، بە دوا ی پیغەمبەری کۆتایی ﷺ و سەرۆکی پیغەمبەرانداندا برۆین و، پشك و بەشی ئیمەش بخاتە ئێو ئەو نازو نەعمەتانەو کە بە پیغەمبەری خوێ ﷺ داوون لە دنیاو لە دواڕۆژدا، پشك و بەشی ئیمەش بخاتە ئێو ئەو دیندارییە راست و ساغەو، کە پیغەمبەری خاتەم ﷺ کردووەتی، کە ئەویش بە دنیای بە هوێ ئەم قورئانەو کە هیدایەتی خواوە دایە زاندووەتە سەر دای موبارەکی پیغەمبەرە کە ی موخەممەد ﷺ، ئەو نازو نەعمەتانە ی دنیاو دواڕۆژی پێراون.

لێرەشدا کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (الضحی) دێنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسری سوورہ تی

الشَّرْحُ

دەستپێک

بەپێزان!

ئەمڕۆ کە (۱۳)ی (ذی الحجة)ی سالی (۱۴۴۱)ی کۆچییه، بەرانبەر (۲۰۲۰/۸/۳) ی زاینی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بێت دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الشرح)، وەك عادەتی خوشمان پێشەکی پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە دەخەینە ڕوو لە حەوت بڕگەدا:

پێناسە ی سوورەتی (الشرح) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە سێ ناوی بۆ بەکارهێنراون:

۱- (سُورَةُ الشَّرْحِ).

۲- (سُورَةُ الشَّرْحِ).

۳- (سُورَةُ أَمِّ نَشْرَحِ).

بەلام زیاتر بە (سُورَةُ الشَّرْحِ) ناسراوە، ئەگەرنا ئەو دوو ناوەی دیکەش بەکارهاتوون.

دووهم: شوینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە بەیەكدهنگی هەموو زانایان، سوورەتێکی مەككەییەو، لەوبارەو ئەم دەقه دێنین:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ: ﴿الْمُشْرِحُ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ۱ ﴿هَكَه﴾
(أخرجه السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۵۴۷، وابن الضريس والنحاس و ابن
مردويه والبيهقي، وقال عائشة وابن الزبير رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، مثله)، واته: له عه بدوللای کوری
عه عباسه وه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا گپردراوه ته وه گوتوویه تی: سوورەتی ﴿الْمُشْرِحُ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ۱
له مه که که دا دابه زیوه.

ههروه ها (السيوطي)، له سه رچاوه ی ناوبراودا یانی: (الدر المنثور)، هه مان
شتیشی پالداه ته لای عایشه وه عه بدوللای کوری زوبه یر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، تهوانیش هه مان
شتیان گپراوه ته وه.

سییهم: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زین دا:

له موصحف دا ژماره که ی نه وه دو چوار (۹۴)ه، له دابه زیندا دوازده یه مین
سوورته، پیش سوورته ی (العصر) و، دوا ی سوورته ی (الضحی) دابه زیوه، ته وه ش
بۆچوونی ئیبنو زهیدو هه ندیک له زانایانه.

چوارهم: ژماره ی ئایه ته کانی:

ژماره ی ئایه ته کانی ئەم سوورته هه شت (۸)ه، به بی راجیایی له نیوان
زانایانی ژمیره ی ئایه ته کانی قورئاندا.

پینجه م: نیوه رۆکی:

بابه تی سه ره کیی ئەم سوورته بریتیه له ده رخستنی لوتف و میهره بانیی خوا
له سه ر پتغه مبه ری خاته م موحه ممه د ﷺ، لا بردنی خه م و په ژاره ی و، کار بۆ
ئاسا نکردنی و، سینه بۆ فراوان کردنی و، ناوبه ر زکردنه وه ی و، گفت پیدانی بۆ سینا

کردنی کاروباری ھەڕکات زەحمەت بوو، ھەرۆھەا فەرمان پێکردنی بۆ پەرەنجدانى
لە بەندایەتییکردنیداو، ئارەزوومەندیی پترى بەرەو لای خواى پەرۆدەرگار.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

لەم سوورەتەدا دلدانەوہیەکی زۆری پیغەمبەری خوا ﷺ ھەیەو، لەو بارەوہ
تاکە سوورەتە کە: قورسایى لەسەر لاڤران و، ناوبەر زکرانەوہ و، کاری قورس
ئاسانکران بۆ پیغەمبەری خاتەم ﷺ. لەم سوورەتەدا خراونەپروو، ئەم سوورەتە
موبارەکە ئیواخن و ئیوہپۆکەکەى زۆر وەک سوورەتى پيش خۆی (سورة الضحی)
دەچى، بۆیەش ھەندیک لە زانیان بە یەک سوورەتیان داناو، بە یەکەوہ
خویندووینان، بەلام پرای راست ھى زۆربەى زانیانە کە دوو سوورەتى جیاوازن و،
ویکچوونیان لە ئیواندا ھەیە.

ھەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکانی:

ئیمە کۆی ئەم ھەشت ئایەتەى ئەم سوورەتە موبارەکە، دەکەینە یەک دەرس.

دەرسى ئەم سوورەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە كۆى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە: (۱ - ۸)، پىكدى، پىشتىش باسمان كرد كه لەم سوورەتە موبارەكەدا خوا ﷻ مېھرەبانىى و بەخشى بى سنوورى خۆى بۆ كۆتا پىغەمبەرى خۆى ﷺ دەرەخات، سەرەتا دەيدوئىتى و دەفەرموئى: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** بە ناوى خواى بە بەزەىى بەخشندە، **﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾** (۱)، ئايا سىنەتمان بۆ گوشارو فراوان و ئاوەلا نەكردى، **﴿وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ﴾** (۲) **﴿الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ﴾** (۳)، ئەو كۆلە قورسەى لەسەر پشت بوو لامان نەبرد، كه پشتى وەجىرەجىر خستبووى، وەك چۆن كەسىك كۆلىكى قورسى لەسەر دابىرئى، بە هوئى قورسىيەو كۆلەكە جىرەى دئى، ئەو كۆلەش پشتى گران كردبووى و، چەماندبووى و، پشت جىرەى دەهات لە بن ئەو كۆلە قورسەدا، **﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾** (۴)، ھەرەھا ئايا ناوى تۆمان بەرز نەكردەو؟ دواىى خوا دەفەرموئى: **﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾** (۵) **﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾** (۶)، بەدلىيائى لەگەل سەغلەتئى و نارهەتئىدا ئاسانىى ھەيە، (جارىكى دىكەش بۆ جەختكردنەو) بەدلىيائى لەگەل سەغلەتئى و نارهەتئىدا ئاسانىى و فەرحانىى ھەيە، **﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾** (۷)، ئنجا ھەركات لىبووئەو، پئى بچەقئنە، واتە: ھەركات لە كارىك بووئەو دەست بە تال بووى، پئى لە كارىكى دىكەدا بچەقئنەو، خۆت ماندوو بكە بە كارىكى دىكە، **﴿وَالْإِلَهِكَ فَارْعَبْ﴾** (۸)، ھەمىشەش ھەولبەدە جار بۆ جار پتر ئارەزوومەندى دىدارى پەرورەدگار بە، بەرەو لای پەرورەدگار بجوولئى، پاداشت و پەزامەندى زياترى پەرورەدگار وەدەست بئە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿۱﴾ اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿۲﴾ وَوَضَعْنَا عَنَّاكَ وَزَرَكَ ﴿۳﴾ اَلَّذِي اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿۴﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿۵﴾ اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿۶﴾ اِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ﴿۷﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿۸﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه‌ته‌کان

{به ناوی خواى به به‌زەیی به‌خشنده . (ئەى موحه‌ممەد!) ئایا سینه‌تەمان بوّت فراوان نە‌کرد؟ ﴿۱﴾ قورساییشتمان لە‌سەرت لانه‌برد؟ ﴿۲﴾ ئەو‌ه‌ی لە‌بەر گرانیی پشتت وە‌جیرە‌ خستبوو ﴿۳﴾ باس و ناوباگیشتمان بو بە‌رزنە‌کردیە‌و‌ه؟ ﴿۴﴾ جا بێ‌گومان لە‌گە‌ڵ زە‌حمەت و سە‌غڵە‌تییدا ئاسانی هە‌یە ﴿۵﴾ بە‌ دنیایى لە‌گە‌ڵ زە‌حمەت و سە‌غڵە‌تییدا ئاسانی هە‌یە ﴿۶﴾ ئنجا هەر کات لە‌ کارێک لی‌بوویە‌و‌ه، بو کارێکی دیکە خوّت ماندوو بکە ﴿۷﴾ بە‌رەو لای پەر‌و‌ه‌ر‌دگار‌یش‌ت تازە‌زوو بکە ﴿۸﴾}.

شیکردنە‌و‌ه‌ی هە‌ندیک لە‌ وشە‌کان

(نَشْرَحْ): (أَصْلُ الشَّرْحِ بَسْطُ اللَّحْمِ وَنَحْوُهُ، وَشَرَحَ الصَّدْرُ: بَسَطَهُ بِنُورِ إلهِي وَسَكِنَتْهُ مِنْ جَهَةِ اللَّهِ وَرُوحٍ مِنْهُ)، (شرح) لە‌ ریشە‌دا بە‌ مانای ب‌لا‌و‌کردنە‌و‌ه‌و یە‌کل‌ا‌کردنە‌و‌ه‌ی گوشت و وێ‌نە‌ی گوشتە، مە‌بە‌ست لە‌ (شَرَحَ الصَّدْرُ) سینه‌فراوان بوونە بە‌ پ‌ووناکییە‌کی خوا‌یی و ئۆ‌خ‌ژ‌ن‌ت‌یک کە لە‌لایەن خوا‌و‌ه‌ دى.

(وَزَرَكَ): (الْوَزْرُ: الثَّقَلُ، تَشْبِيهاً بِوَزْرِ الْجَبَلِ، وَيَعْبُرُ بِذَلِكَ عَنِ الْإِثْمِ)، (وزر): بە‌ مانای قورساییه، چوێ‌ن‌را‌و‌ه‌ بە‌ پە‌نا‌گە‌ لە‌ چ‌یا‌دا‌و، تە‌عب‌یر‌یش‌ی پ‌ێ‌دە‌ک‌ر‌ی لە‌ گونا‌ج.

(أَنْقَضَ ظَهْرَكَ): (النَّقْضُ: انْتِثَارُ الْعَقْدِ مِنَ الْبِنَاءِ وَالْحَبْلِ، نَقْضُهُ: كَسْرُهُ حَتَّى صَارَ لَهُ نَقِيضٌ)، (نقض) واته: بَلَاوِبوونه وهی گری، له دیوارو گوريس (که گری ده دری، دوايي گرييه که ی بېته وه)، ده گوتري: (نَقْضُهُ) واته: شکاندي تاكو دهنگی هات، که واته: (انقض ظهرک) دهنگی له پشت هینابوو، یاخود پشتی چه ماندېوو، که بېگومان مه به ست پټی کولی قورسی مه عنه و ییه.

(وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ): (الذكر) به مانای ناووناوانگ و باس و خواسه، ناوبانگتمان بؤ به زر کردیه وه.

(وَإِنَّمَعَ الْعُسْرُ يُسْرًا): به دلنیايي له گه ل سه غله تیی و قورسايی دا سینایی هه ییه، ده گوتري: (عَسَرَ الزَّمَانُ يَعْسِرُ عُسْرًا، أَي: اِسْتَدَّ) پوژگارده که سه خت بوو، ناره حهت بوو، نه گهر (عَسَرَ) بئ، به لام (عَسِرَ) یانی: (صَعِبَ وَاسْتَدَّ، فَهُوَ عَسِرٌ) واته: قورس بوو، زه حهت و سه خت بوو، نهو شته زور قورس و سه خته، مانایه که یان له یه کدی نیزیکه.

(يُسْرًا): (يَسَرَ الشَّيْءُ يَيْسُرُ يُيسِّرُ: سَهَّلَ وَأَمَكَّنَ، وَلَآنَ وَانْقَادَ)، (يَسَرَ الشَّيْءُ يَيْسُرُ يُيسِّرُ) واته: شته ئاسان بوو، ئاسان ده بی، ئاسان بوون، (لَآنَ وَانْقَادَ) نه رم بوو، ملکه چ بوو، نهو کاره ی که ده ویسترا نه نجم بدری، ئاسان بوو.

(فَرَّغْتَ): (فَرَعَ الشَّيْءُ يَفْرِغُ فَرَاغًا، أَي: خَلَا)، واته: شته که بؤش بوو، (يَفْرِغُ فَرَاغًا): بؤش ده بی، بؤش بوون.

(فَأَنْصَبَ): (نَصَبَ يَنْصُبُ أَي: تَعَبَ وَأَعْيَا، أَوْ جَدَّ وَاجْتَهَدَ فَهُوَ نَاصِبٌ)، (نَصَبَ يَنْصُبُ) دوو واتای ههن، یه که میان: ماندوو بوو، دووه میان: هه ولیدا و خوئی ماندوو کرد، نهو خو ماندوو که رو په نچده ره.

(فَأَرْغَبَ): (رَغِبَ يَرْغَبُ رَغْبَةً وَرَغْبًا وَرَغْبَةً: حَرَصَ عَلَى شَيْءٍ وَطَمَعَ فِيهِ)، ئاره زووی کرد، ئاره زوو ده کات (رَغْبَةً وَرَغْبًا وَرَغْبَةً) هه رسیکیان چاوگن، واته: سووربوون له سه ره شته که، ته ما پټی هه بوون، ته ما ع ټییدا هه بوون.

مانای گشتی نایه تکان

خوَا ۱۱۱ و هك سووره تی (الضحی) له م سووره ته موباره كه شدا ړوو له پیغه مبه ری خاته م ۱۱۲ دهكات و ده فهرموئ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، واته:

- ۱- تهم سووره ته موباره كه ده خوینتم به ناوی خوا و هك په رستشيك، یان ده سټیكر دنی خویندنی تهم سووره ته م به ناوی خوای به به زه یی به خشنده یه ز
- ۲- به پتی به رنامه ی خوا ده یخوینتمز
- ۳- به تواناو یارمه تی خوای په روه ردگار ده یخوینتمز
- ۴- به مبه سټی رازیكر دنی خوا ده یخوینتم.

ننجا خوَا ۱۱۱ ړوو دهكات ه پیغه مبه ره كه ی ۱۱۲ و ده فهرموئ: ﴿الَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾، ئایا سینه تمان بوټ فراوان نه كرد؟ سینه تمان بوټ گو شاد نه كرد؟ سینه تمان بوټ ئاوه لانه كرده وه؟ لیره دا تهو همزه یه (أ) بوټ پرسیار كړدنه، پرسیار كړدنی دانپیدا هټان، واته: شته كه هینده ړوونه، به رانه به كه ت ناچاره دانی پیدابینئ، ته گهر په ردا خيك ئاو له پټشت بی و، بلیه كه سی به رانه به رت: ئایا تهو په ردا خيك ئاو نیه؟ مبه سټت تهو یه ناچار ی بكه ی دانی پیدابینئ، لیره ش خوا كه به و جوړه پیغه مبه ری خاته م ۱۱۲ دهوینئ، مبه سټی تهو یه، چونكه پرسیار كړدنه كه بوټ لابر د (نفي) یه، رسته كه ته گهر همزه (أ) ی پرسیار كړدنی له سره لابه ری لابر د (نفي) یه، ئاوا یه: (لَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ)، سینه تمان بوټ گو شاد نه كرد، به لام به هو ی پرسیار كړدنه كه وه خوا نكوو لپی دهكات له وه ی سینه ی وی گو شاد نه كړدې، به لكو سینه ی بوټ گو شاد كړدو، تاكو سرووشی خوا وهر بگری، و هك له سووره تی (الشعراء) دا ده فهرموئ: ﴿وَلَنُزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ۱۱۳ ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ ۱۱۴ ﴿عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ﴾ ۱۱۵ ﴿بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾ ۱۱۶ واته:

ههروهه ها ئه م (قورئان) ه به دئنيایي دابه زینراوی په روه ردگاری جیهانیانه .
 پرووی ئه میندار دایه زاندوټه . سهر دلت، تاكو له ترسینه ران و هوشاركه روهان
 بی. (ئهم قورئانه) به زمانیکي عه پهبی پروون و روښنکهره وهیه.

تنجا ده فهرموئ: ﴿وَوَضَعْنَا عَنَّا وَزَرَكَ﴾. ئهم (و) واوی بادانه وه (ولو العاطفة)
 یه، پرسته كه ده گيرټه وه بو سهر پرسته ی پټشئ، واته: ههروهه ها ئيا ئه و كوټه
 قورسه ی له سهرت بوو، له سهرمان لا نه بردي؟ (وژر) به مانای قورساييه، ههر
 له وه وهش خوا زراهه ته وه بو گوناح، چونكه گوناح شانی مروټ قورس ده كات، به لام
 به دئنيایي ليره ده مه به ست پټي گوناح نيه، چونكه پيغه مبهري خاتهم ﴿﴾ بهر
 له وهی خوا به پيغه مبهري ﴿﴾ هه ليبيژري گوناھی له سهر حيساب نه كراوه، گوناح
 له سهر هيچكه س حيساب ناكري تاكو خوا په يامي خوئی ده نيړي، پيغه مبهري ايش
 سه لات و سه لامي خوايان له سهر بي، پاش نيړدرايان خوا ده يانپاريژي له گوناح و
 سهر پيچيان، وه ك كوفر و شيرك تاوان و ستم و شتي ناپه سند.

كه واته: مه به ست پټي ئه و حالته ده روونييه كه پيغه مبهري خاتهم ﴿﴾
 ههستی به قورسايي و سه غله تي كرده، به وهی كه له نيو هوژ و كوټه لكايه كه يدا
 گوزه راوه: جگه له خوا ده په رستن، له پرووی سياسييه وه بي سهر و بهرن، له پرووی
 ئابووريه وه قريی و پريی و چينايه تي ههیه، له پرووی په وشتييه وه دارووخاون، له
 پرووی كوټه لايه تييه وه هه لوه شاون، له پرووی خيزانييه وه هتد، موحه ممه ديش به
 عه قله ساغ و سروشته پاكه كهی خوئی زانيويه تي، ئه و خه لكه له گومپايی و، لادان
 و سه رليش تيواوی دان، ههر بوپهش جار جار چووه بو ټه شكه وتی حير، بهر له وهی
 خواي په روه ردگار وه حيشی بو بنيړي و خوئی دوورگرتوه له و كوټه لكايه، زانيويه تي
 ته وانه له گومپايی دان له پرووی عه قيدوه، له پرووی هه لاسوكه وته وه، له زوربه ی
 په هه نده كانی ټيانپاندا، خوا پټنمایی ته وی كړدو، فيريشي كړد چوون پټنمایی ته و
 خه لكه گومپرو نه زانه بكات و، له و زه لكاوی بته پرستی و نه قاميه پرزگاريان بكات.

﴿الَّتِي أَنْفَضَ ظَهْرَكَ﴾. (نقيض) دهنگی جيره جيره، كاتيك كوټيكي قورس ده خهیه
 سهر پشتت، يان يان باريكي قورس ده خهیه سهر پشتی ولاخيك، جيره ی لي دي،

واته: ئەو كۆلەگرانەى پشتى تۆى وه جىرە خستبوو، پشتى تۆى قورس كردبوو، هەندىك گوتوو يانە: پشتى تۆى چەماندبوو، ئەو هەش مانايەكى خوازراو ه بۆ ئەم وشەيه، ئەگەرنا وشەى (أَنْقَضَ) يانى: وايلىكردبوو (نَقِضَ)ى هەبى، (نَقِضَ)يش برىتيه له جىرەو دەنگىك كه له كۆل و بارى قورس دى.

﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾، ديسان (و)هكه واى بادانەو هەو گىرانەو هەيه، واته: ئايا ناوبانگ و باس و خواسى تۆمان بەرزەكردەو ه؟ ئەوانە هەموويان پرسىار كردنى دانپىدا هپنانن، يانى: بە دلىايى وامان بۆ كردى.

﴿إِن مَّعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾، ئنجا له گەل زەحمەتى و قورسى دا ئاسانى و سىناى هەيه، ئەو سەغله تىبهى تۆ تىكه وتووى بە هوى پىغەمبەر ايه تىبهو ه، ئاسانىيشى بە دوا دى، چ له دنيا دا چ له دوا رۆژدا.

﴿إِن مَّعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾، بىگومان له گەل زەحمەتى و قورسى دا، ئاسانى و سىناى هەيه، (العسر) كه (أل)ى ناساندنى له سەر ه، له هەردوو كياندا يەكه، بە لأم (يسر) به ناسراو (نكرة) هاتو ه، بۆيه (يُسْر) هكان جيان، لەبەر ئەو هەشە هەندىك له زانايان گوتوو يانە: (لن يغلب عُسْرُ يسرين) زەحمەتى و ماندوو بوونىك بەسەر دوو ئاسانىياندا زال نابى.

﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾، بۆيه هەر كاتىك لىبوويهو ه له كارىك بوويهو ه، پى بچە قىنەو، خو ت ماندوو بكه بۆ كارىكى دىكه، (فَانصَبْ) به ماناى دەست بەكاربوون له كارىكى دىكه دا و، به ماناى خو ماندوو كردن و زەحمەت كىشانىش دى، (نَصَبٌ يَنْصَبُ أَي: تَعِبَ وَأَعْيَا، أَوْ جَدَّ وَاجْتَهَدَ فَهُوَ نَاصِبٌ)، (نَصَبٌ يَنْصَبُ) دوو واتاى هەن، يەكه ميان: ماندوو بوو، دوو ميان: هەولیدا و خوى ماندوو كرد، ئەو خو ماندوو كەرو پەنجەره.

﴿وَالْإِلَهِ رَبِّكَ فَاغْبُ﴾، ئارەزووى لاى پەرورەدگارت بكه، يانى: چ شتىك له خوات نيزىك دەخاتەو ه بەرهو پەرورەدگارت دەبات، ئەو كارە ئەنجام بدە.

مەسەلە گىزىگەكان

مەسەلەى يەكەم:

راگە ياندنى خىواى مېھرەبان بۇ يىغەمبەرى كۆتايى موحەممەد ﷺ كە سىنەى فراوانكردو، بارى سەرشانى لابرده كە پشتى وە جىرە خستبو، ناوو شۆرەتیشى بەرزكردۆتەو:

خو دەفەرموى: ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۖ وَوَضَعْنَا عَنكَ وَزْرَكَ ۚ﴾ (۱) ﴿الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۖ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۚ﴾ (۲)

شىكردنەوى ئەم ئايەتانه، لە چوار بىرگەدا:

(۱) - ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ئايا سىنەئەمان بۆت گوشاد نەكرد؟ پىشتەر باسماڭ كە، كە لىرەدا ھەمزەى پرسىاركردن بۇ پرسىاركردنى دانپىداھىتان (همزة الإستفهام التقريرى) ە، (تقرير) واتە: وا بگەى بەرانبەرەكەت دانى پىدايىنى، كەواتە: كە خوا دەفەرموى: ئايا سىنەئەمان بۆت گوشادو فراوان نەكردو؟ يانى: وامان كەردو، چونكە لە پىزمانى ھەموو زماناندا وايە، كە لابرەنى لابرەن (نفي النفي) دەپىتە ھۆى چەسپاندن، لىرەشدا: ﴿لَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ لابرەن، بەلام ھەمزەكە كە دەچىتە سەرى: ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ پرسىاركردن ھەمزەكە، لابرەنەكەى دىكە لادەبات، واتە: ﴿شَرَحْنَا لَكَ صَدْرَكَ﴾ سىنەئەمان بۆت فراوان كەرد.

(الشَّارِحُ: فِي أَصْلِ اللَّغَةِ بَسْطُ اللَّحْمِ وَنَحْوِهِ) (شرح) لە بنەرهق زماندا يەكالاكردنى گوشت و وىنەى گوشتە، دوايى خوازراوھتەو بۇ فراوان كردن.

يەكەك لە پروونكەرەوانى قورئان دەلى: ﴿شَرَحْ صَدْرَهُ، كِتَابِيَّةٌ عَنِ الْإِنْعَامِ عَلَيْهِ بَکَلٌ مَا تَطْمَعُ إِلَيْهِ نَفْسُهُ مِنَ الْكَمَالَاتِ وَإِعْلَامُهُ بِرِضَا اللَّهِ عَنْهُ وَبَشَارَتُهُ بِنَصْرِهِ فِي الدُّنْيَا﴾.

واته: سینه فراوانگردنی پیغهمبر ﷺ مه به ست پیی چاکه له گه لدا کردنی خوایه بو، به هه موو نه وهی که نه فسی ناره زووی کردوه له شته باش و ته واوه کان و ناگدار کردنه وهیه تی له رازیوونی خوا لئی و، موژده پیدانیه تی به سه رکه وتنی به سه ر کو سپ و ته گه ره کان و ناحه زو دوژمنه کانیدا.

که بیگومان نه وه سینه فراوانیه، زیاتر مه به ست پیی لایه نه مه عنه ویه که یه تی، به لام له رووی جهسته ییشه وه، دیسان چهند جارێک سینه گوشاد کران و دلپاک کرانه وهی بو هاتو ته پێش، وهک دواپی ناماژه ده کهین به سی دهق که له وه باره وه هاتوون.

(۲) - ﴿وَوَضَعْنَا عَنَّا وَزْرَكَ﴾ ههروه ها نه وه قورساییهی له سه رت بوو له سه رمان لابر دی، (الْوَزْرُ: الثَّقْلُ وَالْحَرَجُ، وَالْمَقْصُودُ بِالْوَزْرِ كُلُّ مَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ فِي الْعَقَائِدِ وَالْعَادَاتِ الْمُنَاقِضَةِ لِلْفِطْرَةِ) (وزر): به مانای قورسای و سه غله تی دی و، به مانای گونا هیش دی، که مه به ست پیی هه رچییه که له بیرو و باوه ره کان و داب و نه رته کان له سه رده می نه فامیی دابوون و، پیچه وانیهی زگماک و ناخی پاکی هه ر مرو فیکن، به تاییه ت هی پیغهمبری خاته م ﷺ].

ههروه ها (الوزر: الحمل الثقل) (وَزْر) به مانای باری قورس دی، به لام لی ره دا مه به ست پیی نه وه حال ته یه که پیغهمبر ﷺ پێش پیغهمبرایه تییه هه ستی به ناره حه تی و بار قورسی و سه غله تییه کی زور کردوه له کو مه لکا که ی خویدا، زانیویه تی که له رووی بووناسییه وه، له رووی بیرو بر واوه، له رووی په رسته شه وه، له رووی کو مه لایه تی و خیزانییه وه و ... هتد، ترووشی لادان و تاوانیکی زور بو و ن. تنجا خوا باسی نه وه بارو کو له قورسه ده کات:

(۳) - ﴿الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ﴾ که پشتیی وه جیره خستبو، (أَنْقَضَ: أَي: جَعَلَ الشَّيْءَ دَا نَقِیض) شته که ی وا لی کرد خاوه نی (نقیض) بی، (والنقیض: صوت صرير المحمل والمحمل، وصوت عظام المفصل) (نقیض) یش بریتیه له دهنگی جیره ی بارو کو ل نه وه جله ی

دەيخەنە سەر پىشتى ولاخ، ھەروھە دەنگى ئىسقانى جۈمگەكانىشە، جارى واپە مروڭ جۈمگەكانىشى قرچەيان لى دى.

(۴) - ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾، ھەروھە باس و خواسى ئۆو، ناوناوبانگى تۆمان بەرزكردەو، ھەلبەتە بەرزكردنەوې ناوبانگ و باس و خواسى پىغەمبەرى خوا ﷺ بە ھۆى ئەوئەو بوو كە خوا كردى بە ھەلگى كۆتا پەيامى خۆى، ھەروھە خوا ناوى پىغەمبەرى ﷺ خستۆتە گەل ناوى خۆى، لە بانگ و قامەت و تەحييات و وتارەكاندا بە گىشتى و، لە چەندان شوئىنى قورئاندا، بەلام وپراى ئەمە، ئەوئەش دەگەيەنئى كە خوا ﷺ خستوويەتە دلى ھەموو ئەوانەوې خاوەنى ئىسلام و ئيمانن، بە تاييەت و، جندو، مروڭەكان بە گىشتى، كە ناوى پىغەمبەرى خاتم بەرز راپگرن.

دەربارەى سىنە گوشاد كرانى پىغەمبەر موحەممەد ﷺ، كە وەك گوتمان مەبەست پىى حالەتى مەعنەوييە، چونكە مروڭ كاتىك ھىدايەت دەچىتە نىو دى و دەروونى، ھەست دەكات سىنەى فراوان دەبىت و، كاتىك خەمىك، نارەحەتییەك، گرى و گوئاللىك پرووى تىدەكات، ھەست دەكات دلى تەنگ و بچووك دەبىتەو، ئنجا ئەو حالەتى دى گوشادكرانى پىغەمبەرى خوا ﷺ، كە خواى بەرز بە سىنە بۆ گوشادو فراوانكران باسى كردو، لە ئەسلدا مەبەست حالەتى مەعنەوييەتى، ھەروھە مەسەلەى كۆل لەسەر پىشت لابرانىشى، ديسان مەبەست پىى حالەتى مەعنەوييەتى، كە ھەستى بە سەغلەتى و دلتەنگىي كردو لە كۆمەلگايەكەى خۆيدا، بە ھۆى بىپروايى و بىپەستىي و ستەم و خراپەو لادان و تاوانیانەو.

ئەوئەى دىكەش كە دەفەرموئى: كۆلەكەت پىشتى وەجىرە خستبووى، پىشتى چەماندبووى، بۆ ئەوئەىە بۆمان وينا بكات وەك چۆن بارىكى قورس دەخەيە سەر پىشتى ئازەللىك جىرەى لى دىت، ئاوا نارەحەت بوو.

ناو بۆ بەرزکرانەوێش مەبەست پێی ناوونابانگی پێغەمبەری خواوە ﷺ، کە لە لای فریشتەکان و لەلای براداران، پێغەمبەری خاتەم ﷺ کە هەلگری کۆتا پەیمانی پەرورەدگار بوو، ناوونابانگی بەرز بوو، رێز لێگیراوە.

بەلام وێرای ئەوە، سێ گێردراوەش دێنین دەربارەى سینه بۆ گوشادکرانی پێغەمبەر ﷺ لە رووی جەستەییەوه:

یەکیکیان لە تەمەنی دوو سالییدا بوو، یەکیکیان لە تەمەنی دە سالییدا بوو، یەکیکیان لە کاتی سەفەری شەوورۆ بەرزکرانەوێ دا، بەلای کەمەوه ئەو سێجارە پێغەمبەری خاتەم ﷺ سینهی بۆ گوشاد کراوە، واتە: بە پڕوالەتیی و جەستەیی.

حاله‌تی یەكەم:

کە لە بەرگی یەكەمی (السيرة النبوية لابن هشام)^(١) و تەفسیری (روح المعاني)^(٢) دا هاتو، لە شیرپێدەرەكەى پێغەمبەرەوه ﷺ حەلیمەى سەعدییه، دواى ئەوێ موخەممەد دەبات بۆ لای خۆیان، وەك عادەتی عەرەبەكان كە منداڵی گەجەكەیان داوێتە دایەن، بۆ ئەوێ لە بیابان و دەشت و سازای چۆڵ بە خێو بکری، ئەك لە نیو شاردا، کە چاکتر پەرورەدە دەبێ و زمانی پەوان و پاراوتر دەبێ، ئەو کاتەش موخەممەد بانی ئەمابوو، حەلیمە دەلێ^(٣):

دواى ئەوێ موخەممەدمان بێدە لای خۆمان، لەلایەن خۆای بەرزەوه هەر زێدەیی و چاکەمان دەبینی، تاكو دوو سالەكەى تەواوبوون و لە شیرم بپریهوه، ئنجا ئەو بە زوویی پێدەگەیش و گەورە دەبوو، وەك پێگەیش و گەورەبوونی منداڵەكانی دیکەدا نا، دوو سالی تەواو نەکردبوون، بوو بە منداڵێك پێویستی

(١) ص

(٢) ج ١٥، ٤٨٩ و ٤٩٠.

(٣) یەكسەر وەرگیراوە کوردییەكەى دێنین.

بە شیر نەما، ئیمەش بەردمانەوہ بوّ لای دایکی و، زۆریش سوور بووین لەسەر
ئەوہی لەلامان ھەیتتەوہ، چونکە بە ھۆی ئەوہوہ پێزی زۆرمان دەبینی، بە
دایکیما گوت: ئەگەر ئیگەرپێی لەلامان ھەیتتەوہ ھەتا گەورە و پتەو دەبێ،
چونکە ئیمە مەترسیی دەردو نەخۆشیی مەککەمان لێی ھەیە، ئیدی ھەر
لەگەڵیدا خەریک بووین، ھەتا لەگەڵ ئیمەدا ناردیەوہ، ئیمەش بەردمانەوہ،
سویند بە خوا دواي ئەوہی بەردمانەوہ، لە ئیوان مانگێک بوّ سێ مانگ دەبوو،
لەگەڵ باریە شیرییەکە لە کەپرێکی پشت مالماندای بوون، باریەکە لە ھات
پایدەکرد، گوتی: ئەو برا قورەیشییەم دوو پیاو ھاتن بەرگی سپیان لەبەر دابوو
پالیاں خست و سکیان ھەڵدەری! من و بابیشی بەرەو لای وی چووین، بینیمان
راوەستابوو، پەنگی بزکابوو، بابی لە باوەشی گرت و گوتی: پۆلە گیان چیتە؟
گوتی: بابە گیان! دوو پیاو ھاتن بەرگی سپیان لەبەردا بوو، منیان پالڤخست
و سکیان ھەڵدەریم، شتیکیان لێ دەرھێناو فریاندای، دواي سکیان وەك خۆی
ئیکردەوہ! ئیمەش بەردمانەوہ بوّ مال.

بابی گوتی: ھەلیمە! من مەترسییم ھەبە لەم کورە، کە تووشی دەست
لێوەشاندن بووبی، ببەوہ بوّ لای کەس و کاری بەر لەوہی ئەوہی مەترسییمان
لێی ھەبە، لێی دەرەبکەوێ، کە جنددار بوون و شیت بوونە.

ھەلیمە دەلێ: بەردمانەوہ بوّ لای دایکی.

دایکی گوتی: ئەوہ چۆنە ھێناتانەوہ، خو ئێوە زۆر سووربوون کە لەلاتان
ھەیتتەوہ؟

گومان: ترسیان لە پرووداوان و لە گرفت و کێشە.

گوتی: پێم وانیە ئەوہ راست بێ، راستییم پێ بلێن.

ئیدی وازی نەھێنا تاكو ھەوالەكەیمان پێدا.

ئەۋىش گوتى: لە شەيتان لىتى ترسان؟ سوۋىند بە خوا شەيتان پى تىنابات و دەستەلاتى بەسەرىدا ناشكى، ئەم كوپەم ھالەت و كارىكى تايىھەتى دەبى، بىيەنەھە بە لەلاتان بىت.

ھالەتى دووھەم:

﴿عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كَانَ جَرِيًّا عَلَى أَنْ يَسْأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ أَشْيَاءَ لَا يَسْأَلُ عَنْهَا غَيْرُهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا أَوَّلُ مَا رَأَيْتَ فِي أَمْرِ النَّبُوءَةِ؟ فَاسْتَوَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَالِسًا، وَقَالَ: لَقَدْ سَأَلْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ، إِنِّي لَفِي صَحْرَاءَ ابْنِ عَشْرِ سَنِينَ، وَإِذَا أَنَا بِكَلَامٍ فَوْقَ رَأْسِي، وَإِذَا أَنَا يَقُولُ لِرَجُلٍ: أَهْوَ هُوَ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَاسْتَقْبَلَانِي بِوُجُوهِ لَمْ أَرَهَا لِيَخْلُقِي قَطُّ، وَأَرْوَاحَ لَمْ أَجِدْهَا مِنْ خَلْقِي قَطُّ، وَثِيَابَ لَمْ أَرَهَا عَلَى أَحَدٍ قَطُّ، فَأَقْبَلَا إِلَيَّ بِمِشْيَانٍ حَتَّى أَخَذَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بَعْضِي لَا أَجِدُ لِأَحَدِهِمَا مَسًّا، فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ: أَضِجْعُهُ، فَأَضْجَعَانِي بِلَا قَصْرِ، وَلَا هَضْمٍ، وَقَالَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ: إِفْلُقْ صَدْرَهُ، فَهَوَى أَحَدُهُمَا إِلَى صَدْرِي فَقَلَقَهَا، فِيمَا أَرَى بِلَا دَمٍ، وَلَا وَجَعٍ، فَقَالَ لَهُ: أَخْرِجِ الْغُلَّ وَالْحَسَدَ، فَأَخْرَجَ شَيْئًا كَهَيْئَةِ الْعَلَقَةِ، ثُمَّ نَبَذَهَا فَطَرَحَهَا، فَقَالَ لَهُ: أَدْخِلِ الرُّأْفَةَ وَالرَّحْمَةَ، فَإِذَا مِثْلُ الَّذِي أَخْرَجَ يُشْبِهُ الْفِضَّةَ، ثُمَّ هَزَّ إِنْهَامَ رَجُلِي الْيُمْنَى، فَقَالَ: اغْدُ وَاسْلَمْ، فَزَجَعْتُ بِهَا أَغْدُو رِقَّةً عَلَى الصَّغِيرِ، وَرَحْمَةً لِلْكَبِيرِ﴾ (أخرجه عبد الله بن أحمد في زوائده على المسند: ٢١٢٩٦، قال الهيثمي (٢٢٣/٨): رجاله ثقات وثقهم ابن حبان، والضياء: (١٢٦٤)).

واتە: ئوبەيى كوپرى كەعب گېروايەتەھە كە ئەبوو ھورەيرە (خوا لىيان پازى بى) بۆ پرسىياركردن لە پىڭەمبەرى خوا لە ھەندىك شتان كە جگە لەو لىتى نەدەپرسىيى، گوتتويەتى: ئەي پىڭەمبەرى خوا! لە كاروبارى پىڭەمبەرايەتىيى دا يەكەمىن شت كە بىنيوتە چى بوو؟ پىڭەمبەرى خوا ﷺ ھەلساوپرىك دانىشت فەرمووى: پرسىيارت كرد ئەي ئەبوو ھورەيرە! من لە بىابان بووم تەمەنم دە سأل بوو، لەسەر وومەھە گويم لە پىاوئىك بوو، بە پىاوئىكى دىكەي گوت: ئەو ھوئەتى؟ گوتى: بەلى، ئنجا بە روئىكەھە بەرھە لام ھاتن، ئەو رووانەم ھەرگىز

نه بيني وون له هيچ دروستكراوئىكداو، به بونئىكى خوشهوه بو لام هاتن، نهو بونه خوشهه له هيچ دروستكراوئىك نه كردهوو، به بهرگ و پوشاكيكهوه بو لام هاتن، نهو بهرگ و پوشاكهم له بهر هيچ كه سيكدا نه بيني وون، بو لام هاتن دهرويشتن ههتا ليم نيزيككهوتنهوه، ههه كاميكيان قوئىكى گرتم، كه ههستم به گرنيان بو قولم نهده كرد، يه كيكيان به نهوهي ديكه ي گوت: سينه ي بقليشينه، نهوهي ديكه داهاتهوهو سينه ي منى قلشانده، وهك ده ميني بئ نهوهي خوئنى لى بئ و، بئ نهوهي نازاريشى هه بئ، پئى گوت: كينه وهه سوودى له دلى دهريته، نجا داهاته سينه و شتيكى وهك خوئنپاره ي له سينه م دهريتاو فرئيدا، دوايى پئىگوت: بهزه يى و پهرووشى بخه دل، شتيك بوو به نه دازه ي پارچه زيويك (خستيه سينه هوه)، دوايى په نجه گه وهري پئى راستمى گرت و گوتى: برؤ و سه لامهت به، ئيدى گه رامهوه، دل م پر بوو له نه رمى و ميه ره بانى بو كه م ته مهن و، بهزه ييش به رانه ر به هى به ته مهن.

حاله تى سينه م:

نهو كاته بووه كه پئىغه مبهري خاتهم ﷺ سه فهرى شه وروو بهر زبوونهوه (الإسراء والعروج) ي كردهوه:

{عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ صَعَصَعَةَ رَجُلٍ مِنْ قَوْمِهِ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «بَيْنَمَا أَنَا عِنْدَ الْبَيْتِ بَيْنَ النَّائِمِ وَالْيَقْظَانِ، إِذْ سَمِعْتُ قَائِلًا يَقُولُ: خُذْ بَيْنَ الثَّلَاثَةِ، فَأَوْتَيْتُ بِطَسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ فِيهَا مِنْ مَاءٍ زَمْزَمَ»، قَالَ: «فَشَرَحَ صَدْرِي إِلَى كَذَا وَكَذَا». قَالَ فَتَادَةُ: قُلْتُ: مَا يَعْنِي بِهِ؟ قَالَ: «إِلَى أَسْفَلِ بَطْنِهِ» - «فَاسْتَخْرَجَ قَلْبِي، فَغَسَلْتُ بِمَاءٍ زَمْزَمَ، ثُمَّ أُعِيدَ مَكَانُهُ، ثُمَّ حَشَيْتُ إِيْمَانًا وَحِكْمَةً، ثُمَّ أُوتِيتُ بِدَابَةِ أَبْيَضَ يُقَالُ لَهُ الْبَرَأَقُ، فَوَقَّ الْحِمَارُ وَدَوَّنَ الْبَغْلُ، يَقَعُ خَطَاهُ أَقْصَى طَرْفِهِ، فَحَمِلْتُ عَلَيْهِ، ثُمَّ انْطَلَقْتُ حَتَّى أَتَيْتَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا...»^(۱).

واته: واته: ئەنەسى كۆرى مالىك ﷺ دەگىرىتەوۈ لە مالىكى كۆرى صەعصەعە
 پىاويك بوو لە قەومەكەى، پىغەمبەرى ﷺ خوا ﷻ فەرمووى: لە كاتىكدا من لە لاى
 كەعبە لە ئىوان خەوتوو و بىداردا بووم، گویم لە كەسەك بوو گوئى: يەكەك
 لەو سىيانە بگرە، تەشتىكى زىرى بۆ ھىنام، ئاوى زەمزەمى تىدا بوو، فەرمووى:
 سىنەمى ھەلدېرى تاكو فلانە شوین، -قەتادە گوئى: مەبەستى چى بوو؟ گوئى:
 ھەتا خوار سكى- دلم دەرھىتراو بە ئاوى زەمزەم شۆردرا، پاشان گىردرايەوۈ
 شوینى خۆى، دوايى پركرا لە ئىمان و ھىكمەت و دانايى، پاشان ئاۋەللىكى
 سىپيان بۆ ھىنام، پىى گوترا: بوراق لە گويدىرئىز بەرزتر بوو لە ئىستىر بچووكتر
 بوو، بە ھەنگاويك دەگەيشتە ئەو جىگايەى چاوى بىر بىكات، سواری ئەو بوراقە
 كرام، پاشان دەرچووین (لەگەل جېرىلدا) تاكو گەيشتىنە ئاسمانى دنيا، (دوايى
 باسى ئاسمانەكانى دىكەش دەكات).

ھەموو ئەو ھالەتەش ئەو دەگەيەنن كە خوا لە پرووى جەستەيشەوۈ
 كارى لەسەر پىغەمبەرى كۆتايى ﷺ كردو، كە زياتر ئامادەى بىكات بۆ ۋەرگرتنى
 پەيامەكەى و، شايسەى ئەو نوورو بەرەكەت و ھىدايەتە بىت.

مەسەلەى دووهم:

بىگومان لەگەڵ سەغڵەتیی و قورسىیدا ئاسانى ھەيە، بە دُنْيايى لەگەڵ سەغڵەتیی و قورسىیدا سَينايى ھەيە، ئنجا خوا بە پيغەمبەرى کۆتايى فەرموو: دواى تەواکردنى کارىک، يەكسەر کارىکى دیکە بکە ئەى موحەممەد ﷺ! ھەميشەش بەرەو لای خوا ئارەزوومەندبە:

خوا دەفەرموى: ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ (٥) ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ (٦) ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ (٧) ﴿وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ﴾ (٨).

شیکردنەوى ئەم ئايەتانە، لە چوار بڕگەدا:

(١) - ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾، بە دُنْيايى لەگەڵ سەغڵەتیی و قورسىیدا، ئاسانى ھەيە، پسپۆرانى زمان گوتوويانە: (ف: فصیحة تُفصِحُ عن کلام مُقَدَّرٍ يَدُلُّ عليه الإستفهام التقريريُّ هنا أي: إذا علمت هذا وتقرَّر، فاعلم أن مع العسر يسراً)، (ف: پیتی دەگوترى: (فصیحة) چونکە قسەيەك کە ئەندازەگيرى کراوە، پیتی (ف) پرووى دەکاتەو، کە پرسيارکردنە دانپیداھيتانەى پيشى دىگەيەنئ، واتە: ئەگەر ئەوەت زانى کە باسکراو چەسپا، بزانه لەگەڵ زەحمەتیی و قورسىیدا کە دیتە پیت لە پیناوى خوادا، ئاسانى و فەرھانىيش ھەيە.

(٢) - ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾، بە دُنْيايى لەگەڵ سەغڵەتیی و قورسىیدا ئاسانى ھەيە، وشەى (مع) بە مانای (لەگەڵ) دى، بە لَام لیژەدا لە ھەردوو رستەکاندا بەکارھێتارو، بە مانايەكى جیاواز لە مانا راستەقینەکەى، چونکە زەحمەتیی و ئاسانى پیکەوہ لە يەك کاتدا نابن و، ناگونجى پیکەوہ ببن، بە لَام يانى: نيزیکە لە دواى زەحمەتیی و قورسىی، ئاسانى پەيدا بئ، بۆيەش فەرموويەتى: (مع) (لەگەڵ) يانى: ھيژندە لە يەکدى نيزيکن، وەك پیکەوہ ببن وان.

۳- ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾، كەواتە: تۆ ھەر كاتتېك لىبوويەو، دەست بە تالىبووي، خۆت ماندووبكە، ياخود كۆششى زياتر بكە، چونكە (فانصب) بە ماناي: خۆت ماندوو بكە و، بە ماناي: ھەلپىدەو كۆشش بكە، دى.

تايامەبەست لە لىبوونەو دەست بە تالىبون، چيە؟

ھەرچەندە ئىمە دوایی چەند وردە سەرنجىك لەو ئايەتە دەدەينەو، بەلام (الطبري) دەلى: مەبەست پىي ئەوئە: ھەر كاتتېك ئەو كارەي تىيدا دەست بە كارى، لىبوويەو تەواوت كرد، لە كارىكى دىكەدا خۆت ماندوو بكەو رامەوئەستە.

۴- ﴿وَالْيَٰ رَيْكَ فَارْعَبْ﴾، بەرەو لاي پەرورەدگارېشت ئارەزوومەندە.

وشەي: (رغبة) بۆيە لىرەدا بە پىتى (الى) بەركارى خواستەو، تاكو ماناي رووتىكردن و گرنگىي پىداني بخرىتە نىو.

واتە: بەرەو لاي پەرورەدگارت زياتر ئارەزوو بكەو، پرووي تىيكە، چ شتىك زياتر لە خوات نىزىك دەخاتەو، رەچاوى بكە.

حەوت وردە سەرنج لەو ئايەتە:

۱- جارى كە خوا دەفەرمۆي: ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾، وشەي: (العسر) كە (أل) ى ناساندنى لەسەرە، بۆ (عهد)، واتە: ئەو زەحمەتتى و ئارەحەتتەي دەيزانى، وەك شارەزايانى زمانى عەرەبىي كووفەنشين گوتوويانە: (الألف واللام عَوَضَ عَنْ المضاف إليه)، ئەليف و لام قەرەبووي پالۆولادراو دەكەنەو، واتە: ئەو زەحمەتتى و ئارەحەتتەي تۆ پىي ئاشناي، لەگەل ئەودا ئاسانىي ھەيە، ياني: (فَإِنَّ مَعَ عُسْرِكَ يُسْرًا) لەگەل زەحمەتتى و قورسىي تۆدا، ئاسانىيش ھەيە، ھەمىشە تۆ بەبەر ھەورازەو نابی، پىشيان گوتوويانە: (لە دواي ھەورازان نىئە)، ھىچ ھەورازىك نىە تاكو سەر بەردەوام بىت.

۲- آیا مہ بہست لہ وشہی (عسر) چبیہ؟ (عسر): بریتیہ لہ زہ حمہ تی و قورسایہ ک لہ بہدہستہینانی شتیکدا کہ نازہزووی دہ کرئی و، کردہوہیہ ک کہ بہ ٹامانج گیراوه، لہوہدا مروؤف ماندوو ببی و تووشی زہ حمہ تی و نازہحمہ تی بی.

آیا مہ بہست لہ (یسر) چبیہ؟ (یسر): بریتیہ لہ ٹاسانی لہ بہ دہستہینانی شتی ٹاسانکراودا، کہ مروؤف تیبدا ماندوو نابی، یان بہ ٹامانج گہشتنہک، ماندووہوونہکے لہ بیر بیاتہوہ.

۳- کہ خواہی بہرز دووبارہی کردوٹہوہ: ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥﴾ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾ (المقصود بالترکّار التّاکید علی تحقیق هذا الوعد وتعمیمہ)، مہ بہست لہ دووبارہ کردنہوہ، جہ ختکردنہوہی ہیئانہدی ٹہو بہ لیتنہو گشتاندنیہ تی.

۴- کہ دہفہرموی: ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝٧﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾ (الرَّغْبَةُ: الْحُصُولُ عَلَىٰ مَا هُوَ مَحْبُوبٌ، وَأَصْلُهُ تَعْدِيَةٌ بِنَفْسِهِ، يُقَالُ رَغِبَ فِيهِ، وَعَكْسُهُ: رَغِبَ عَنْهُ أَي: صَرَفَ رَغْبَتَهُ عَنْهُ)، (رغبۃ): بریتیہ لہ ویستنی و دہستہینانی شتیک کہ خووشیستراوہ، لہ ٹہسلدا وشہی (رغب) بو خوئی بہرکار دہخوازی، (رغب فیہ) واتہ: ٹہو شتہی ویست، یان ٹہو شتہی نازہزوو کرد، (بہ لأم لیڑہدا کہ بہ (إلی) بہرکاری پیخوآزاروہ، بو ٹہوہیہ مانای پروتیکردن و گرنگی پیدای بخریٹہ نیو)، بو پیچہوانہکے بشی دہگوتری: (رغب عَنْهُ) واتہ: ٹہو شتہی نہویست، نازہزووی نہکردو، خوئی لی لادا.

۵- (الشوکانی) لہ (فتح القدیر)^(۱) دا دہ لی: ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا أَي: إِنَّ مَعَ الضِّيقِ سَعَةً، وَمَعَ الشَّدَّةِ رَخَاءٌ، وَمَعَ الْكَرْبِ فَرَجٌ، وَفِي هَذَا وَعْدٌ مِنْهُ سُبْحَانَهُ بَأَنَّ كُلَّ عُسْرٍ يَتَّبِعُهُ، وَكُلُّ شَدِيدٍ يَهْوُنُ، وَكُلُّ صَعْبٍ يَلِينُ﴾، واتہ: لہ گہ ل ہر تہنگانہیہ کدا فہرحانیہ ہیہو، لہ گہ ل ہر سہختیہ کدا خووشیہ ہیہو، لہ گہ ل ہر خہمی کدا دہرووکرانہوہ ہیہ، لہ مہدا بہ لاین ہیہ لہ خواہی پاک و بیکہردہوہ، کہ ہہموو شتیک بہ زہحمہت ٹاسان دہبی و، ہہموو شتیک سہخت دواہی سینا دہبی و، ہہموو شتیک قورس دواہی نہرم دہبی.

۶- کہ دہفہرموی: ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝٧﴾ زانایان زوریان قسہ لیکردوہ:

أ- هەندىك گوتوو يانە: ئەگەر لە نوێژى فەرز تەواو بووى، ئنجا نوێژى سوننەت بکە.

ب- هەندىك گوتوو يانە: ئەگەر لە نوێژەكەت تەواو بووى، ئنجا دەست بە بانگەواز بکە.

ج- هەندىك گوتوو يانە: ئەگەر لە بانگەواز تەواو بووى، ئنجا دەست بکە بە نزاو بپاړۆه.

بەلام وەك (الطبري) دەلى: خوا بە گشتى فەرموویەتى و، هىچ كۆت و بەندىكى نەخستۆتە سەرئى، بۆيە ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ﴾، واتە: لە هەر كارىك كە تىيداي، پەيوەندى بە دیندارىیەوه هەبى، يان دىيادارىیەوه، كە لەو كارە بوویەوه، دەست بە كارىكى دىكە بکەو، زەحمەت بکێشە و پەنج بدە.

۷- كە دەفەرمۆي: ﴿وَالِلَّهِ رَبِّكَ فَاَرْتَعِْبْ﴾، يان: هەموو كارو جموجۆلەكانت كە دىيانكەي، با بە هاندەرى بەرەو خوا چوون بن و، بە ئارەزووکردنى لای خواو نزيكى لای خواى پەرورەدگار بن.

خوا بە لوتف و كەرەمى خوێ تێمەش لەو كەسانە بگێرئى، كە بە شوين پيى پێغەمبەرى خاتەمدا ﷺ هەنگاو دەنن و، وەك پێغەمبەرى خاتەم دەكەن و، لەو نىعمەتە تانەمان بۆ پرەخسيتن كە بۆ پێغەمبەرى خاتەمى پرەخساندوون، وەك: سىنە فراوانى و، بارى شان سووك بوون و، كۆلى قورس و گران لاچوون و، ناووناوبانگى باش و، باس و خواسى باشمان پيى بدات و، يارمەتيمان بدات بۆ ئەوێ هەرچى زياتر و باشتر سەرگەرمى بەندايەتیی بۆ خوايەن، دیندارى و دىيادارىیەكى پيى و راست بکەين بە راستەپيى خواى پەرورەدگارد، تاكو تەمەنە كاتى و ئەمانەتيەكەمان لەم ژيانى دىيایەدا كۆتايى پيى دینين و، بەسەر بەرزى دەچینەوه خزمەت خواى بەرزى مەزن.

لێرەشدا كۆتايى بە تەفسیری سوورەتى (الشرح) دینين.

تہ فیسیری سوورہ تی

التَّيْرُ

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمرو (۱۴)ی مانگی (ذی الحجە)ی سالى (۱۴۴۱) کۆچىيە، بەرانبەر (۲۰۲۰/۸/۴) زاینی، لە شارى هەولێر، خوا پشتیوان بـ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (التین).

سەرەتا پێناسەو نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە ھەوت برگەدا دەخەینە پوو، بۆ ئەوەی بەر لەوەی بچینە سەر پوونکردنەوێ چەمک و واتای ئایەتە بە پێزەکانی، سیمای گشتیی و ھێلە سەرەکییەکان و چوارچێوەی فراوانی ئەم سوورەتە موبارەکەمان لەبەرچاو بـ.

پێناسەى سوورەتى (التین) و بابەتەکانى

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە بە سوورەتی (والتین)، ھەرودھا بە (سورة التین) ناسراوە، بەھەردوو ناوەکان ناسراوە، لەو بارەشەو ئەم فەرموودەيە دێتین:

{عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقْرَأُ وَالتِّينَ وَالزَّيْتُونَ فِي الْعِشَاءِ، وَمَا سَمِعْتُ أَحَدًا أَحْسَنَ صَوْتًا مِنْهُ أَوْ قِرَاءَةً} (أخرجه البخاري: ۷۵۴۶، ومسلم: ۱۷۷).

واتە: بە پائی کوپی عازیب (خوا لای پازی بـ) دەلـ: گویم لە پێغەمبەری خوا ﷺ بوو، لەنویژی خەوتناندا لەیەکیک لە پکاتەکاندا سوورەتی (والتین

وَالزُّيْنُونِ) ی خویند، گویم له هیچ کەسێک نەبوو دەنگی لەو خۆشترین، یان چاکتر لەو بخوینیی.

دووهم: شوینی دابەزینی:

بەبۆچوونی زۆربە ی زانایان ئەم سوورەتە مەککەییەو لە شاری مەککە دابەزیو، لەو کاتەدا کە پێغەمبەری خوا ﷺ لە مەککەدا بوو، بەر لە کۆچ کردنی بۆ مەدینە. لەوبارەوهش ئەم دەقە دینین:

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ: أُنْزِلَتْ سُورَةُ وَالتِّينِ مَكَّةَ) (أوردہ السیوطی فی الدر المنثور: ج ۸، ص ۴۵۳، ونسبہ لابن الضریس والنحاس والبیہقی، وقال: أخرج ابن مردويه عن عبد الله بن الزبير مثله، الإستيعاب فی بیان الأسباب: ج ۳، ص ۵۳۰).

واتە: عەبدوللای کۆری عەباس ر.، گوتووێت: سوورەتی (والتین) لە مەککە دابەزیو، سیوتیی کە ئەمە ی لە عەبدوللای کۆری عەباسەو هێناو، گوتووێت: ئینو مۆردەوێ هەمان شتی لە عەبدوللای کۆری زوبەیریشەو خوا (ئییا پازی بێ) هێناو، کە گوتووێت: ئەو سوورەتە لە مەککە دابەزیو.

سییەم: ریزەندی ئەم سوورەتە لە موصحف و دابەزیندا:

ئەم سوورەتە موبارەکە لە (مصحف)دا ژمارەکە ی (۹۵)و، لە دابەزینشددا ژمارەکە ی بیست و هەشت (۲۸)و، پێش سوورەتی (الإیلاف) و دوا ی سوورەتی (البروج) دابەزیو.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە موبارەکە هەشت (۸)و، بەبێ پراجیایی لەنیو زانایانی ژمیرەری ئایەتەکانی قورئاندا.

پینجەم: نیوەرۆکی:

ئەم سوورەتە موبارەكە خۆی پەرورەدگار لەسەر تايەكەيەوه سوویند بەچوار شتان دەخوات: (هەنجیر، زەیتوون، کۆی سینا، ولاتی هیمن و پر ئاسایش «مەككە»)، وەلامی سوویندەكەش ئەوهیه كە مەروفي لەسەر باشترین پیکهاته لە پروی جهستهی و مەعنهویهوه پیکهتیاوه، دوايی گێراویهتهوه بۆ ژیری هەموو ژیران، بۆ خواری خواریوه، جگە لە برادارانانی کردار باش، كە پاداشتی نەپراوهیان هەیه، دواي ئەوهش خۆی زاناو توانا پرایگەیانده، كە هیچ پالنهريکی بێپروایی بەسزاو پاداشت نیه، خواش دادگهترين و کارزانترينی دادوهران و حوکمرانانە.

شەشەم: تايهتەمەنديهکانی:

سێ تايهتیی ئەم سوورەتە بەپێژە دەخەينهروو:

(۱) - خۆی پەرورەدگار سوویندی خواریوه بەچوار شتان، یاخود بەچوار شوێنان، وەك دوايی درێژەکیان باس دەكەین، كە مەروفي لە چاکترین شیوهو پیکهاتهی مەعنهویی و پوالتییدا هیتراوته دی.

(۲) - گێراوهی خوا بۆ مەروفي، بۆ پلهی هەرە خواریو نزم، بەهۆی دوورلهخوایی و بێپرواییهوه: ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ ۵ ﴿التين.

(۳) - پرایگەیانرانی کارزانترو دادگهتر بر بونی خوا لە حوکمیدا: ﴿إِلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَكَمِينَ﴾

ههوتەم: دابهشکردنی تايهتەکان:

تیمە هەر هەشت تايهتەكەي ئەم سوورەتە دەكەينه دەرسیك، چونكە هەموویان پیکهوه پەيوهستن و لەبارەي بابەتیکهوه دەدوین.

دەرسى ئەم سوورەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە كۆى ھەشت ئايەتەكەى ئەم سوورەتە موبارەكە پێك دى، ئايەتەكانى: (۱-۸)، پېشتريش باسماں كړد، كە لەم سوورەتە موبارەكەدا خواى كاربەجى لەسەرەتايەكەيەو سویند دەخوات بە چوار شتان: ھەنجيرو زەيتوون و كىوى سيناو، ئەم ولاتە پر ئاسايش و ھىمىيە، كە مەبەست پېى شارى مەككەيە.

وہ لأمى سویندەكەش ئەوہیە كە مرؤفماں لە باشتريں پېكانەدا ھىناوہتە دى، چ پېكھاتەى بەرچاوو، چ نابەرھەست، لە پرووى پرووحى و لە پرووى جەستەيەو، مرؤف باشتريں حالەت و پېكھاتەى ھەيە، بەلام دوايى خوا دەيگېرېتەوہ بو نزمى ھەرە نزمان، ھەلبەتە خواى دادگەر كە مرؤفى لە باشتريں پېكھاتەو شپوہدا ھىناوہتە دى، خووى نايجېرېتەوہ بو پلەى ھەرە نزم، بەلكو ئەوہ مرؤفە وا لە خووى دەكات، بە ھەنگەى ئەوہى دوايى دەفەرموى: ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ (۱)، ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ كړدارو بکەر (فعل و فاعل)ە، يانى: ئەوانەى برۋايان ھىناوہ، كەواتە: مرؤفەكان كە برۋادېتن، خويان برۋادېتن، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئەميش ديسان: كارو بکەرۋ بەركار (فعل و فاعل و مفعول بہ) يانى: كړدوہ باشەكانيان ئەنجام داو، كەواتە: مرؤف خووى كړدوہ باشەكان ئەنجام دەداو پەيدايان دەكات.

بۆيە كە خوا دەفەرموى: ﴿ثُمَّ رَدَدْتَهُ أَهْلًا مَّسْكِينًا﴾ (۲)، خواى پەرۋەردگار تەعبير دەكات لە ويستى گشتى خووى و، لە سيستمىك كە دياناو لەژيانى بەشەردا، كە مرؤف ئەگەر روو لە ئيمان و كړدوہى باش نەكات، لەو حالەتە ھەرە چاكەى خوا تيدا دياناو، نامېنېتەوہ، بەلكو دەچېتەوہ خوارى خواري، خوا لە سەرەوہى دروستكراوہكان دياناو، بەلام بەھۆى بى ئيمانى و خوانەناسى و دوور لە خوايەوہ، دەچېتەوہ خوارى خواري.

ئىنجا لەبەر ئەوھى بەپىسى سىستىمىك كە خوا دايناوھ ئەوھ دىتە دى و، بە پىسى وىستى خىواى بالادەست ئەوھ دىتە دى، بۆيە خىواى پەرۋەردگار پالیداوھتە لای خۆى، ئەگەرنا خوا مەروۋفەكانى چاك خولقاندىوون و پىسى خۆشە بەرز بن، بەرنامەو ھىدايەتى بۆ ناردوون، تاكو بەرزىان بكا ئەوھ، عەقلى و زگماكى ساغ و باشى پىداون، تاكو بەھۇيانەوھ بەرز بىنەوھ، بەلام كە خۇيان لەخۇيان نەگەرپىن، لەو پىگە بەرزەوھى خوا تىيدا دانيان، خۇيان لىژ بكا ئەوھ سەرەو ژىر بكا ئەوھ، بىگومان ئەوھ بەپىسى سىستم و وىستى خىواى پەرۋەردگار، ئەگەرنا خۇيان وا لەخۇيان دىكەن.

دوايى خىواى بەرزو مەزن دىفەرموى: ﴿فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ بِالْدِينِ ۝۷﴾ چ شىتەك دواى ئەوھ، دواى پوونكرنەوھى ئەو راستىيە مەزنانە، وا لە تۆ دىكات بىپروابى بە سزاو پاداشت، يان بىپروا بى بە تايىن و بەرنامەى خوا: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝۸﴾، ئايا خوا دادگەرترىنى دادوهرەكان نى، ياخود ئايا خوا كاربەجىترىنى دادوهرەكان نى؟ بۆيە واباشە بگوتىرى: (بلى، وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ) با، من لەسەر ئەوھش لە شايدانم، ئەمە لە پىغەمبەرەوھ ﷺ ھاتوھ، بەسەندەتەك كە مشت و مېرى پىسپۇراني بواى فەرموددەناسىي (علم الحديث) لە سەرە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ ۝۱ وَطُورِ سِينِينَ ۝۲ وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝۳ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝۴ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝۵ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝۶ فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ بِالْدِينِ ۝۷ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝۸﴾ التين.

مانای دەقاو دەقى ئايەتەکان

۱) بە ناوی خوای بە بەزەیی بە خشنده. سویند بە هەنجیرو بە زەیتوون ۱)
 سویندیش بە کیوی سینا ۲) سویندیش بەم وڵاتە هیمنه ۳) بە دنیایی
 مرۆڤمان لە چاکترین شیوه پیکهاته دا دروستکردوه ۴) دوایی گیرامانه وه بو
 ژیری هه ره ژیره وان ۵) بیجگه له وانه ی بروائان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان
 کردوون، ئەوانه پاداشتی نه برخواوه یان هه یه ۶) ئنجا (ئە ی مرۆڤ! دوای
 روونکردنه وه ی ئەو راستیه مه زانه) چی وات لیده کات سزاو پاداشت به درۆ
 دابنئی ۷) ئایا خوا کارزانتینى دادوه ران نیه؟ ۸)

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(التَّيْنِ): هه نجیر، (شَجَرٌ مِنَ الْقَصِيلَةِ التَّوْتِيَّةِ، وَالتَّيْنِ: هَمَزٌ ذَلِكَ الشَّجَرِ) دره ختیكه
 له جوړی دره خته تووییه کان، به به به رو بوومی ئەو دره خته ش ده گوتری: (التَّيْنِ).
 به هه مان شیوه زه یتوونیش به دره خته که ی ده گوتری: زه یتوون، به به ره که شی هه ر
 ده گوتری: زه یتوون. به لام خورما، به دره خته که ی ده گوتری: (نخل) و به به ره که ی
 ده گوتری: (تمر).

(وَالزَّيْتُونِ): (شَجَرٌ مُثْمَرٌ زَيْتِيٌّ، تُؤْكَلُ ثِمَارُهُ بَعْدَ مَلْحِهَا، وَيُعَصَّرُ مِنْهَا الزَّيْتُ، وَالزَّيْتُونُ
 هَمَزٌ شَجَرُ الزَّيْتُونِ)، زه یتوون ده رختیکی به رداره، له جوړی زه یتیه، میوه که ی
 دوای ئەوه ی سویر ده کری ده خوری و، روئیشی لی ده گووشری و، به به ره که شی
 هه ر ده گوتری: زه یتوون.

(**وَطُورِ سَيْنِينَ**): (**جَبَلُ سَيْنَاءَ، الطُّورُ: الْجَبَلُ، وَالطُّورُ جَبَلٌ يُنْبِتُ الشَّجَرَ**)، له قورئاندا (سينین) ھاتوھ، (سَيْنَاءَ) یش ھاتوھ، كە بیابانیکە له نیوانی میصرو فەلەستیندا، ئەو چیا یە له بیابانی سینایە، بە (سينین) ھاتوھ و، بە (سَيْنَاءَ) یش ھاتوھ. ھەندیک گوتوو یانە: (طور) چیا یە كە درەخت سەوز دەكات.

چونكە ھەندیک چیا ھەن درەختیان لى سەوز نابى، ھىچ ڕووھك و گیا یە كیان لى نیە، بە لām ھەندیک چیا ی دیکە ھەن، ڕووك و گیا یان لى سەوز دەبى.

(**وَهَذَا أَلْبَدُ الْأَمِينِ**): ئەم ولاتە ھىمنە، پڕ ئاسايش، كە مەبەست پى مەككە یە، مەككە ی پىز لىگىراو.

(**تَقْوِيمٍ**): (**قَوَامٌ أَيْ: عَدْلٌ، وَقَوَامُ الْأَمْرِ: مَا يَقُومُ بِهِ**)، بەمانا ی ڕىك و راست، (قَوَام) بەمانا ی سیستەم و بناغە ی كارىك، (وَالْقَوِيمُ: الْمُعْتَدِلُ، حَسَنُ الْقَامَةِ) (قويم) كە سىكە قەدو قیافە ی ڕىك و راست بى.

(**سَفِيرِينَ**): (**سَفَلَ يَسْفُلُ سُفُلًا وَسَفَالَةً: ضِدُّ عَلَاً، سَفَلَ يَسْفُلُ**) واتە: نزم بوو نزم دەبى، (**سُفُلًا وَسَفَالَةً**) ھەردوو كیان چاوگن، واتە: نزم بوون، پىچەوانە ی (علا) یە، واتە: بەرز بوو، (**عَلَا يَعْلُو عُلُوًّا**) واتە: بەرز بوو، بەرز دەبى، بەرزى، (**سَفَلَ يَسْفُلُ سَفَالَةً: خَسَّ وَنَذَلَ**)، (**سَفَلَ يَسْفُلُ صَارَ فِي سُفْلٍ**) واتە: چوو ھ خوار، دەچىتە خوار، بە لām (**سَفَلَ يَسْفُلُ سَفَالَةً**) واتە: كەم با یەخ و بىترخ بوو، (**السُّفْلُ: ضِدُّ الْعُلُوِّ، (السُّفْلُ) پىچەوانە ھە ی (الْعُلُو) ھ**)، یەكە میان یانى: نزمى و ئەو ھە ی دیکە یان یانى: بەرزى.

(**فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ بِالْأَلَيْنِ**): ئایا دوا ی ئەو ھ چ شتىك وات لى دەكات سزاو پاداشت بە درۆ دا بنى، پى بىروا بى؟ یاخود ﴿ **فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ بِالْأَلَيْنِ** ﴾ یانى: دوا ی ئەو ھ چ شتىك وات لى دەكات درۆ بكە ی بە ھۆ ی بە درۆ دانانى ڕۆزى سزاو پاداشتە ھە؟ ھەر كە سىك شتىكى راست بە درۆ دا بنى، خۆ ی درۆ ی كردو ھ.

(أَيَسَّ اللَّهُ بِأَعْمَرَ الْفَكِيمَ): آیا خوا دادگه‌ترتینی دادوهران، یاخود: حوکمرانان نیه؟ یاخود آیا خوا کاربه‌جیترینی دادوهران و حوکمرانان نیه؟ له‌وه‌لامدا ده‌گوتری: (بلى وأنا على ذلك من الشاهدين) با، منیش له‌سه‌ر ته‌وه له‌شایه‌دانم. (حَكَمَ أَيُّ مَنَعَ مَنَعًا لِإِصْلَاحٍ، وَمِنْهُ سُمِّيَتْ اللَّجَامُ: حَكَمَةُ الدَّائِبَةِ) واته: پښتو به پښتو څاځوون، هه‌ر بویه لغاوی ټاڅه‌ل پښتو ده‌گوتری: (حكمة) ته‌وه لغاوه‌ی ده‌خرښته زاری ټاڅه‌له‌وه، بویه ته‌وه‌ی له‌وه‌پری بویه نه‌خوری، پښتو ده‌گوتری: (حَكَمَةُ الدَّائِبَةِ) چونکه پښتو له‌ده‌گری له‌له‌وه‌پرواردن ټاکو پروات و مه‌حتل نه‌بی. (وَالْحُكْمُ بِالشَّيْءِ: أَنْ تَقْضِيَ بِأَنَّهُ كَذَا، أَوْ لَيْسَ بِكَذَا) (حکم) ته‌وه‌یه ټو پریار بده‌ی ته‌وه شته وایه، یان وایه.

وشه‌ی ﴿بِأَعْمَرَ الْفَكِيمَ﴾ یان له (حکم) ده‌وه هاتوه، یان له (حكمة) ده‌وه هاتوه، ته‌گه‌ر له (حکم) ده‌وه هاتبی، واته: آیا خوا قسه پوښتووترینی حوکمرانان یاخود دادوهران نیه؟ له‌هه‌موو که‌س باشتر قسه‌ی نا‌پوا، پریاری پښتو نیه؟ بېگومان با، ته‌گه‌ر له (حكمة) یشه‌وه هاتبی، واته: آیا خوا کاربه‌جیترین و کارزانترینی دادوهران و حوکمرانان نیه؟ بېگومان با.

مانای گشتی نایه‌ته‌کان

خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌به‌زه‌یی به‌خشنده، واته:

۱- به‌ناوی خوا‌ی به‌به‌زه‌یی به‌خشنده ده‌ست به‌خویندنی ته‌م سووړه‌ته موباره‌که ده‌که‌م، نه‌که به‌ناوی هه‌رکه‌س و هه‌رشتی‌کی دیکه.

۲- ته‌م سووړه‌ته به‌پښتو ټاښ و به‌رنامه‌ی خوا دیکوینم.

۳- ئەم سوورەتە بەمەبەستى وەدەستەينانى پەزامەندىي خوا دەيخوینم.

۴- ئەم سوورەتە بەهەول و تواناوپرستىك كە خوا بوى پەخساندووم دەيخوینم.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ لە سەرەتای خویندنى قورئانەو، ئەم سوورەتە یان ھەر سوورەتیکى دیکە، ئەو چوار واتایەى بۆ لە عەقل و دڵ دەگیرین، ھەر ھەا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، لەسەرەتای ھەر کارىكى دیکەشەو بەكرى بگوترى، پتووستە بەلای كەمەو ئەو چوار واتایەى بۆ لە عەقل و دڵ بگيرين.

ئەنجا دەفەر موى: ﴿وَاللّٰیْنَ وَالزَّیْتُوْنَ ۝۱ وَطُوْر سِیْنِیْنَ ۝۲ وَهٰذَا اَلْبَلَدُ اَلْأَمِیْنُ ۝۳﴾ خۆای بەرزى مەزن لێردەدا سویند دەخوات بەچار شتان دەفەر موى: سویند بە ھەنجیرو بە زەیتوون و، بەکیوى سینین، ھەر ھەا سویند بەم وڵاتە ھیمن و پەرئاسایشە.

کەواتە: خوا سویندى بەچار شتان خواردو:

۱و۲- دوو میوھ و بەرى دوو لە درەختەکان، كە ھەنجیرو زەیتوون.

۳و۴: سویندیشى خواردو بەدوو شوینان، یەكەم: كىوى سینا، ئەو كىوێ لەدەشتى سینایە، كە بیابانێكە دەكەوتتە نېوان میسرو فەلەستینەو، شوینی دووھم: ئەم وڵاتە ئەمینە، (أَمِین) كە لەسەر كیشى (فعلیل)ە، بەمانای (مُفْعَل) واتە: ھەركەسێك لێى بێ، ئەمینى دەكات، دلتیاو بێترسى دەكات.

یاخود (أَمِین) لەسەر كیشى (فعلیل)ە، بەلام بەمانای (مأمون)ە، واتە: (مَأْمُونُونَ مِّنْ فِيْهِ) ئەوانەى تێیدان لەخویان بێترس و دلتیادەبن. كەواتە: خوا سویندى بە بەرى دوو پووھەكان خواردو: ھەنجیرو زەیتوون، ھەر ھەا بەدوو شوینانیش: كىوى سینا و مەككە، كە وڵاتىكى پەر ھیمن و ئاسایشە، دەشگونجی بگوترى: خۆای كاربەجى سویندى بە سى شوینان خواردو:

۱- شوینىك ھەنجیرو زەیتوونى زۆرى لێیە، كە شامە.

۲- ئەو شوئىنەى كىۋى طوورە لە دەشتى سىنا.

۳- سۆيىندىشى بە مەككە خواردو، ئىنجا ئەگەر بلىين: مەبەستى ئەو سى شوئىنەى، ماناى واىە سى شوئىنى سى لە پىغەمبەرە پاىە بەرزەكانى خوان (سەلات و سەلامى خويان لەسەر بى) كە پەيام و بەرنامەكەيان ماوہ و شوئىنكەوتووانىان ھەن:

۱- ھەنجىرو زەيتوون لە شامىن و عىساس (سەلامى خوى لى بى) زىاتر لە شام بوو.

۲- مووسا (سەلامى خوى لى بى) و گەلەكەى خوا رزگارى كردن لە دەستى فىرعەون و لە دەشتى سىنا گىرسانەوہ و لەوئىش تەوۋراتى پى دراو.

۳- ﴿وَهَذَا أَلْبَلَاءُ أَلَمِينَ﴾ مەككەش كە نشىنگەى پىغەمبەرى كۆتايى مەھمەد ﷺ.

ھەندىكىش لە زانايان - وەك دواتر لە مەسەلە گىرنگەكان زىاتر تىشكى دەخەينە سەر - گوتووایانە:

۱- ھەنجىر مەبەست پىتى شوئىنى ئەو پەرستگايە، كە نووح لەسەر كىۋى جوودىيى دروستى كرد.

۲- زەيتوونىش ئەو پوۋەكەى، كە لە فەلەستىن دەروى و شوئىنى عىسايە.

۳- كىۋى سىناش لەو بىابانەى كە مووسا قەۋمەكەى لىبوون.

۴- ئەو ۋلاتە پىر ھىمىن و ئاسايشەش، بەدلىيى مەككەى، شوئىنى پىغەمبەرى كۆتايى موحەمەد.

ھەندىكى دىكە گوتووایانە: مەۋف بە چوار قۇناغدا تىپەرئوہ:

قۇناغى يەكەم: كاتىك ئادەم و ھەۋۋا لە درەختە قەدەغە كراۋەكەيان خوار، دوايى بە گەلەيان خۇيان داپۇشى، زانايان دەلىين: ئەو گەلەى درەختەى خۇيان پى داپۇشىوہ، ھى ھەنجىر بوو.

قَوْنَاغی دووہم: نووح سہلامی خوای لیبی دوی تہوہی توفان کوٹای ہاتوہ، بالندہی ناردوہ بزانی: تایا لہ کوئی زہوی دہرکہوتوتوہوہ؟ نجا تہو بالندہیہی ناردوویہ تی کوتر بووہ، ہہرچی بووہ، چلہ زہیتوونیکی سہوزی بو ہیناوہ، تہوہش نیشانہی تہوہبووہ سہرزہوی دہرکہوتوتوہوہ.

قَوْنَاغی سیئہم: ہاتنی مووسایہ کہ لہ سہر کینوی طوور لہ دہشتی سینادا تہوراقی پی درا.

قَوْنَاغی چوارہم: ہاتنی موحممہدہ ﷺ کہ لہ شاری پر ہیمنی و تاسایشی مہککہ سہری مہلدا.

خوای پەرورہردگار دوی سوئند خواردن بہو چوار شتانہ، دہفہرموی: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾، بہدنیایی مروّفمان لہ باشترین پیکہاتہدا ہیناوہتہ دی، یہ کیک لہ مانایہکانی (تقویم) بریتیہ لہ: (تعديل) یانی: راستکردن و چاککردنی شتیک، وای لیبکہی ریک و راست و ہاوسہنگ بی.

لیرہدا خوای پەرورہردگار باسی ئینسان دہکات بہہموو شتیکہوہ: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾، بویہ زوربہی پروونکہرہوانی قورٹان کہ زہنیان بہلای جہستہی مروّفدا چووہ، لہراستییدا تیکہیشتنہکہبان نیوہچل بووہ، چونکہ مروّف تہنیا جہستہ نیہ، بہلکو جہستہ بہس دیکورو پوالہتی مروّفہ، وہک یہکیک لہ شاعیران دہلی:

عَلَيْكَ بِالرُّوحِ فَأَسْتَكْمِلْ فُضَائِلَهَا - فَأَنْتَ بِالرُّوحِ لَا بِالْجِسْمِ إِنْسَانٌ

واتہ: سہرگہرمی پرووحت بہو سیفہتہ بہرزہکانی تیدا بہرجہستہ بکہ، چونکہ تو بہ پرووحت مروّفی نہک بہ جہستہ.

لیرہدا کہ دہفہرموی: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾، بہراستی مروّفمان لہباشترین شیوہ پیکہاتہدا ہیناوہتہ دی، تہمہ دیوی مہعنہوی و نہبیراوی دہگہیہئی و، دیوی بہرجہستہو بہرہہستیشی دہگہیہئی، لہراستییدا مروّف

به پروحه‌ک‌هی مروّقه‌و، به‌دیوی په‌ن‌هانی له‌ جگه‌له‌ خوئی له‌ دروست‌کراوه‌کانی دیکه‌ جیا ده‌بیته‌وه، پروحه‌که‌شه‌ مروّقی شایسته‌ی ته‌وه‌ کردوه، فریسته‌کان کړنووشی پزگرتنی بو‌ ب‌هن و سلاوی لئ بک‌هن، هه‌روه‌ها هه‌ر به‌هوئی ته‌و پروحه‌شه‌وه‌ بووه‌ که‌ مروّق ده‌توانی به‌رز بیته‌وه‌ تاکو ته‌و شوینه‌ی خوا ده‌یه‌وئی، هه‌روه‌ها نرمیش بیته‌وه‌ تاکو ته‌و شوینه‌ی خوا ده‌یه‌وئی.

ده‌توانی به‌هوئی ته‌و پروحه‌وه‌ بچپته‌ به‌رزی هه‌ره‌ به‌رزان (أَعْلَى عَلَیْنِ) و، ده‌شتوانی بچپته‌ نرمی هه‌ره‌ نزمان (أَسْفَل سَافِلِینَ).

لیره‌دا خوا‌ی کاربه‌جی دوا‌ی ته‌و چوار سوینده‌، پ‌ایده‌گه‌یه‌نی که‌ مروّقی له‌ باشرین پیکهاته‌ی مادیدی و مه‌عنه‌ویی و پ‌واله‌تیی و پروحیدا هیناوه‌ته‌ دی^(۱).

﴿ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِینَ ﴾ دوا‌یی گپ‌رامانه‌وه‌ بو‌ نرمی هه‌ره‌نزمان.

ئه‌مه‌ له‌ سووره‌تی (ص) یش دا هاتوه‌^(۲).

(۱) باشرین شیوه‌ی مه‌عنه‌ویی که‌ پروحه‌گه‌یه‌تی و پ‌ره‌ له‌ نه‌ینیی و ته‌نیا خوا ده‌زانی چۆنه‌، وَه‌كَ دَهْفَرَمُوئِ: ﴿ وَیَسْئَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّی وَمَا أُوتِیْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ۝۸۵ ﴾ الإسرائ، له‌بار‌هی پروحه‌وه‌ لیت ده‌پرسن، بلی: ر‌ووح له‌کاری پ‌روه‌ردگارمه‌و نه‌ندازه‌یه‌کی که‌م نه‌بی زانیاریتان پ‌ نه‌دراوه‌، واته‌: به‌و نه‌ندازه‌ که‌مه‌ زانیارییه‌ ناتوانن ده‌رکی چیه‌تی پرووح بک‌هن. هه‌روه‌ها خوا‌ی پ‌روه‌ردگار له‌چه‌ندان شوین دا که‌ باسی دروستکردنی ئاده‌م ده‌کات، هه‌روه‌ها باسی دروستکردنی وه‌چه‌ی ئاده‌م ده‌کات، دَهْفَرَمُوئِ: ﴿ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِی ۝۹۱ ﴾ العج‌ر، هه‌ر کاتیک ر‌یکمخست، جه‌سته‌که‌یم ئاماده‌کرد و له‌ ر‌ووحیک که‌ تایه‌ته‌ به‌خومه‌وه‌، دروستکراوئ‌کی تایه‌تی خومه‌، فووم به‌به‌ردا کرد.

(۲) به‌لام ته‌وه‌ که‌ خوا‌ی زانا وش‌هی پرووحی به‌کاره‌یناوه‌ بو‌ وه‌چه‌ی ئاده‌م، به‌پ‌یی زانیاری من ته‌نیا له‌ سووره‌تی (السجدة) دا هاتوه‌، که‌ دَهْفَرَمُوئِ: ﴿ الَّذِیْ أَحْسَنَ كُلَّ شَیْءٍ خَلْقًا وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِینٍ ۝۷ ثُمَّ جَعَلَ لَكَ سَلَامًا مِنْ مَّاءٍ مَّهِینٍ ۝۸ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِی ۝۹ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝۱۰ ﴾، واته‌: خوا ته‌و که‌سه‌به‌ هه‌رشتیک دروستیکردوه‌ به‌باشرین شیوه‌ دروستیکردوه‌، ده‌ستپ‌یکی دروستکردنی مروّقیشی له‌ قوره‌وه‌ هیناوه‌، واته‌: جه‌سته‌که‌ی، دوا‌ییش وه‌چه‌که‌ی (له‌ پرووی جه‌سته‌یه‌وه‌) له‌ پ‌وخته‌یه‌ک، له‌

که‌واته: که ده‌فهرموی: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾، به‌دلتیایی مروّق‌مان له‌باشترین پیکانه‌دا هیناوه‌ته دی، بهر له‌وهی جه‌سته‌که‌ی بگه‌یه‌نی، مه‌به‌ست پرووچه‌که‌یه‌تی، چونکه له‌جه‌سته‌دا مروّق له‌گه‌ل دروستکراوه‌کانی دیکه‌دا به‌شداره‌و خالی هابه‌شیانه، به‌لام به‌پووح جیاده‌بیتته‌وه له‌دروستکراوه‌کانی دیکه، به‌و پرووچه‌ی خوا ناوی لیتناوه: پرووچی خوّم، یانی: دروستکراوی تاییه‌تی خوّم.

ئنجا که ده‌فهرموی: ﴿ثُمَّ رَدَدْتُهُ أَشْفَلْ سَفَلٍ﴾، دوایی گپ‌رامانه‌وه ژیری ههره ژیران، خواره‌وه‌ی ههره خواره‌وان، واته: له‌ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا که ئه‌و مروّقه‌ئو پیگه به‌رزهی خوا پیتداوه‌و ئه‌و پیزو حورمه‌ته‌ی خوا لیتناوه، ده‌توانی به‌هو‌ی ئیمان و خواناسی و په‌یوه‌ندی به‌خواو به‌ندایه‌تی بۆ خواوه پاریزگاریی لی بکات، به‌لام پاریزگاریی لی نه‌کردوه، له‌و پیگه به‌رزه، نزم بۆته‌وه بۆ خواری خواری، پیشی خوا له‌سه‌ری سه‌ره‌وه‌ی داناوه، که ده‌یتوانی به‌یتته‌وه‌و به‌رزتیش بیتته‌وه، به‌لام به‌هو‌ی پروا نه‌هیتان و په‌یوه‌ندی پچرانی له‌گه‌ل خواوه، که‌وتۆته‌و خواری خواری، چونکه مروّق به‌پچه‌وانه‌ی دروستکراوه‌کانی دیکه‌وه، ده‌توانی زۆر سه‌رکه‌و‌ی و ده‌شتوانی زۆر داکه‌و‌ی، به‌لام دروستکراوه‌کانی دیکه‌ وانین، بۆ وینه: شه‌یتان ههر شه‌یتانه، فریشته ههر فریشته‌یه، ئاژه‌ل ههر ئاژه‌له، به‌رد ههر به‌رده، پرووکه ههر پرووکه، به‌لام مروّق ده‌توانی زۆر به‌رز بیتته‌وه‌و ده‌شتوانی زۆر نزم بیتته‌وه، بۆ وینه: له‌پرووی نه‌فامیی و که‌م هو‌شییه‌وه که‌ر وینه‌ی پّ ده‌هیتیتته‌وه، ده‌گوتری: فلانکه‌س وه‌ک که‌ر وایه، یان که‌ره! یانی: که‌م هو‌ش و که‌م عه‌قله، ئنجا که‌ر ههر ده‌توانی که‌ر بّ، به‌لام مروّق ده‌توانی له‌نه‌فامییدا وه‌ک که‌ر بّ و، له‌فیل‌بازیدا وه‌ک پّوی بّ و، له‌درنده‌ییدا وه‌ک گورگ بّ و، له‌لاسی‌کردنه‌وه‌دا وه‌ک مه‌یموون، بّ و، له‌ئاره‌زووپه‌رستییدا وه‌ک به‌راز بّ و ... هتد.

ئاوێکی بیه‌یزه‌وه هیناوه، دوایی جه‌سته‌که‌ی (وه‌چه‌ی ئاده‌می) پتک‌خسته‌وه له‌پرووچی خو‌ی فووی به‌به‌ردا کردوه، واته: له‌و پرووچه‌ی تاییه‌ته به‌خویه‌وه‌و دروستکراوێکی تاییه‌تی خو‌یه‌تی و، نه‌نیا خو‌ی چیه‌ته‌که‌ی ده‌زانن، هه‌روه‌ها بیست و چاوه‌کان و عه‌قله‌کانی بۆ ره‌خساندن، به‌لام به‌که‌می سوپاسگوزاریی بۆ خوا ئه‌نجام ده‌ده‌ن.

لهیهک کاتدا مروّف ده توانی سیفته خراپ و نزمه کانی کومه لیک له دږنده و ناژه لّان له خویدا کو بکاتهوه، بویه مروّف کاتیک په یوه ندیی له گهل خوادا نامیتنی و ده پچړی، ده چیته وه خواری خواری، ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ۱، بیجگه له وانه ی پروایان هیناوه و کرده وه باشه کانیان ته نجام داو، ﴿فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ ۲، ته وانه ناچنه وه خواری خواری، به لکو به هوئی ثیمان هیناوه به همموو نهو شتانه ی پیوسته ثیمانان پی بهتری و، ته نجامدانی کرده وه باشه کانه وه، نهو ریزو پیگه و حورمه ته ی خوا پتیداون، ده پپاریزن، بویه ته وانه: ﴿فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ ۳، له رژی دوایدا پاداشتیکی نه پراوه یان هه یه.

﴿فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ بِاللَّيْنِ﴾ ۴، نه مه له پروی ریزمانی عه پهبیه وه پتی ده گوتری: تاوړدانه وه (إلتفات) پیش خوا به شیوه ی نادیار له باره ی مروّفه وه قسه ی کرد، نجا پرو له مروّف ده کات و ده فهرمو: چ شتیک وات لی ده کات بیپروا بی به رژی سزاو پاداشت، نه گهر وشه ی (دین) مانای (جزاء) بیت، ده شگونجی (دین) مه به ست پی به رنامه ی خوا بی، واته: چ شتیک وات لی ده کات بیپروا بی، به رانه ر به رنامه ی خوا به دروی دابنی، دواي ته وه ی خوی کار به جی تهو راستیه مه زانه ی بو خسته پرو، چ شتیک پالت پیوه دهنی بیپروا بی به سزاو پاداشت، یان به به رنامه ی خوا؟!

یا خود پروی دواندن له پیغه مبه ره ﷺ، یانی: نه ی موحه ممه د ﷺ! دواي پرو نکړدنه وه ی تهو راستیه مه زانه، چ شتیک وا له نه یارانت ده کات تو به درو دابنن، به هوئی بیپروایان به سزاو پاداشته وه، واته: تو به درو دابنن به هوئی ته وه که پروایان به رژی سزاو پاداشت نیه و توش ده لی: سزاو پاداشت هه یه؟!

واتیه کی دیکه شی ته وه یه: نه ی مروّف! چ شتیک وات لی ده کات دواي پرو نکړدنه وه ی تهو راستیه مه زانه، درو بکه ی به هوئی به درو دانانی رژی سزاو پاداشته وه؟! ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ الْخَافِيْنَ﴾ ۵، نه مه پرسپار کردنی دانپییدا هینان (استفهام تقریری)، واته: آیا خوا دادگه رترینی دادوهران نیه؟ یا خود: آیا خوا کارزانتینی هوکمرانان و دادوهران

نیه؟ ئەمە پرسیارکردنیک نیه تاكو وه لأمه كه ی بزانی، بۆیه پێغه مبهری خوا ﷺ وهك دواپی ده بهتین، له كۆتایی ئەم سووپه ته موباره كه دا فرموویه تی: (بَلَىٰ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ) بآ، (خوا دادگه رترین و كارزانترین دادوهران و حوكمرانانەو)، منیش له وباره وه له شایه دانم، شایه دیی ده ده م.

به لای ئەوه ئەو په پری دادگه رییه، ئەو په پری كارزانییه بۆ خوای بهرز، كه مرۆفیک بخولقین له باشتترین شیوه داو، به هۆی ئیمان و كرده وهی باشه وه، ئەو باشتترین شیوه و، ئەو پێگه به رزه له خۆیدا بپاریزی، به لام به هۆی لادان و تاوانه وه، له و پله و پێگه و مه قامه به رزه داکشینه خواری، داپه ریته خواری، خواری هه ره خواری!

مەسەلە گىرەنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

سۆيىندخواردنى خوا بە ھەنجىرو زەيتوون و كىوى سىناو ولاتى ھىمىن و ئاسايش، شارى مەككە، كە مەروقى لە باشتىن شىوھ و پىكھاتەى ماددىي و مەعنەو پىدا ھىناوھتە دى، دوايى گىراوېتەوھ پەلەى خوارى خوارى، جگە لە پروادارانى كردار باش، كە پاداشتى نەپراوھىان ھەيە:

وھك دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ ۱﴾ وَطُورِ سَيْنِ ۲ ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۳﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۴ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَفَلِينَ ۵ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۶ ﴿

شىكردنەوھى ئەم ئايەتەنە لە ھەوت بىرگەدا:

۱- ﴿وَالَّذِينَ وَالَّذِينَ ۱﴾ سۆيىند بە ھەنجىرو بەزەيتوون، (و) لە وشەى (والذين) دا بۆ سۆيىندە، سۆيىند بە ھەنجىر، ھەروھە (و)ى دووھمىش دىسان ھەر بۆ سۆيىندە، سۆيىند بە زەيتوونىش، ديارە ھەنجىرو زەيتوون دوو دەرختى، ھەم بە دەرختەكانيان دەگوترى: ھەنجىرو زەيتوون، ھەم بە مېوھەكەشيان ھەمان ناو دەگوترى، (تين) واتە: ھەنجىر، كە دەخورى و لە دەرختى ھەنجىر دەكرىتەوھ، زەيتوونىش ئەو زەيتوونەيە كە لە دەرختى زەيتوون پەيدادەبى، ھەم بەكالىي دەخورى، ھەم پۆنى لى پەيدا دەبى و، بەزۆر شىوھ بەھرى لى وەردەگىرى.

زمانە بىانييەكان بۆ (تين) ھەر (angeer) يان بەكارھىناوھ، ديارە وشەيەكى ھاوبەشى كۆمەللىك لە زمانەكانە، كە بۆ ئەو جۆرە دەرختەو ئەو جۆرە مېوھە بەكاردەھىترى.

تَنجَا شَتَّى سَيِّئِهِمْ دَىْ كَهْ خَوَا سَوِيْنْدَى پَىْ دَهْخَوَات:

(۲) - ﴿وَطُورِ سَيْنٍ ۲﴾ سَوِيْنْدِيْشْ بَهْ كِيُوْیْ سَيْنِيْن، (طُور) بَهْ مَانَاى (جَبَل) چِيَا، دَىْ، (سَيْنِيْن) لَهْ وَشَهْی (سَيْنَاء) هَوَهْ هَاتَوَهْ، لَهْ سَوُورَهْ تَىْ (الْمُؤْمِنُوْنَ) دَاو (سَيْنِيْن) وَ (سَيْنَاء) هَهْر يَهْ كَن وَ نَاوِیْ بِيَا بَانِيْكَهْ وَ دَهْ شَتِيْكَهْ دَهْ كَهْ وَ يْتَهْ نِيْوَانْ فَهْ لَهْ سَتِيْن وَ مِيْسِرَهْ وَ، تَنجَا لَهْ بَهْرْ نَهْ وَهْیْ نَهْ وَ چِيَا يَهْ دَهْ كَهْ وَ يْتَهْ بِيَا بَانِيْ سِيْنَاوَهْ، بُوْيهْ گُوتِرَاوَهْ: (طُور سَيْنِيْن)، لَهْ سَوُورَهْ تَىْ (الْمُؤْمِنُوْنَ) دَا دَهْ فَهْ رَمُوْیْ: ﴿وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذُّهْنِ وَصَبْغٌ لِّلْأَكْثَنِ ۴۰﴾

تَنجَا چَوَارَهْمْ شَتَّى دَىْ كَهْ خَوَا سَوِيْنْدَى پَىْ دَهْخَوَات:

(۳) - ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۳﴾ سَوِيْنْدِ بَهْمْ وَ لَاتَهْ هِيْمَن وَ پَر تَاسَايشَهْ، كَهْ بَهْ دَلْنِيَا يِهْ وَهْ مَهْ بَهْ سَتْ پِيْیْ مَهْ كَكَهْ يَهْ، بَهْ لَامْ وَشَهْی (الْأَمِيْن) دُووْ وَ اتَاىْ هَهْن: يَهْ كَهْ مِيَاْن: (سَمِيْیْ الْأَمِيْن، لَأَنَّ مَنْ دَخَلَهُ كَانَ أَمِيْنًا، فَلَا أَمِيْنَ فَعِيْلٌ مِّمَّعْنَى مُفْعِلٌ) وَ اتَهْ: بُوْيهْ نَاوِرَاوَهْ (أَمِيْن) چُونَكَهْ هَهْر كَسْ دَهْ چِيْتهْ نَهْ وَ شُوْينهْ دَلْنَاوْ بِيْ تَرَسْ دَهْ بِيْ، هِيْمَن دَهْ بِيْ، كَهْ وَ اتَهْ: (أَمِيْن) لَهْ سَهْر كِيْشِيْ (فَعِيْل) هْ، بَهْ لَامْ بَهْ مَانَاى (مُفْعِل) هْ، وَ اتَهْ: دَلْنِيَا كَهْر، هِيْمَن كَهْر.

دُووَهْ مِيَاْن: (أَمِيْن) لَهْ سَهْر كِيْشِيْ (فَعِيْل) هْ، بَهْ لَامْ بَهْ مَانَاى (مَفْعُوْل) هْ، (أَي: الْمَأْمُونِ سَاكِتُوْهْ)، وَ اتَهْ: نِيْشْتَهْ جِيْیُووَهْ كَانِيْ نَهْ مِيْنَن، دَلْنِيَاْن، لَهْ خُوْیَاْن نَاْتَرَسَن.

(۴) - ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيْمٍ ۴﴾ بَهْ دَلْنِيَا يِيْ مَرُوْفَمَانْ لَهْ بَاشْتَرِيْن شِيْوَهْ دَا، لَهْ بَاشْتَرِيْن پِيْكَهَاتَهْ دَا هِيْئَاوَهْ تَهْ دَىْ. نَهْ مَهْ وَهْ لَامِيْ سَوِيْنْدَهْ كَهْ يَهْ.

(۵) - ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِيْنَ ۵﴾ دَوَا يِيْ گِيْرَا مَانَهْ وَهْ بُوْ ژِيْرِيْ هَهْرَهْ ژِيْرَانْ، خَوَارِيْ هَهْرَهْ خَوَارَانْ، بُوْچِيْ دَهْ فَهْ رَمُوْیْ: گِيْرَا مَانَهْ وَهْ؟ چُونَكَهْ بَهْ پِيْیْ سِيْسْتَمِيْكَ كَهْ خَوَا لَهْ ژِيَا نِيْ بَهْ شَهْر دَا دِيَا نَاوَهْ، مَرُوْفْ نَهْ گَهْر پَهْ يُوَهْ نَدِيْیْ لَهْ گَهْلْ خَوَا دَا هَهْ بِيْ، ژِيْمَانِيْ هَهْ بِيْ وَ كَرْدَهْ وَهْیْ چَا كِيْ هَهْ بِيْ، نَهْ وَ رِيْزُوْ حَوْر مَهْ تْ وَ پِيْگَهْ بَهْر زَهْیْ خَوَا پِيْیَاوَهْ، دَهْ پَارِيْزِيْ.

بەلām ئەگەر پەيوەندیی لەگەڵ خوادا پەچرا، خۆی لێ ون دەبێ و شۆر دەبێتەوه بۆ خواری خواری.

دوایی خۆی پەرورەدگار کەسانیک هەلداوێرێ، لەو شۆر بوونەوهو کەوتنە خوارە جیایان دەکاتەوهو دەفەرموێ:

(۶) ﴿لَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾، بێجگە لەوانەی برۆیان هێناوه (بەهەموو ئەو شتانەی پێویستە برۆیان پێ بهێترێ) و کردەوه باشەکانیشیان ئەنجام داون، ئەوانە بەدلنیایی پاداشتیکی نەبراونیان هەیه.

هەندیکی دیکە گوتووین: ﴿غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾، واتە: منەتیان لەسەر ناکرێ، بەلām وا پێدەچێ زیاتر (ممنون) بەمانای (مقطوع) بێ، (مَنْ الْحَبْلِ: أَي قَطْعُهُ) پەتەکەی پەچراند، واتە: پاداشتەکیان بێ کۆتاییەو نەبراونیه.

تەنجا با چەند سەرنجیکی وردتر لەو ئایەتە موبارەکانە بدەین، سەرەتاش دەلێین: دواتر کورتە باسیک لەبارەی هەنجیرهو دەکەین، کاتی خۆشی لەتەفسیری سوورەتی (النحل) دا کورتە باسیکمان لەبارەی زەیتوونەوه کردو، بۆیه لێرە دووبارەی ناکەینەوه.

شایانی باسە: ئەم ئایەتانە بە چەند جوړیک ماناکراون:

مانای یەكەم: دەپرسین: ئایا خۆی پەرورەدگار سوێندی خواردووە بەو دوو درەختەو بە بەرەکیان، یاخود مەبەست لە باسکردنی ئەو دوو درەختە شوێنەکیانە، واتە: ئەو شوێنەو ئەو دوو درەختەو زیاتر لێ دەپوین؟ زۆر بەی پوونکەرەوانی قورئان دەلێن: مەبەست پێی شامە.

هەردوو واتایەکی هەن، ئەگەر مەبەست هەردوو درەختەکەو ئەو دوو جوړە پووەکە بێ، بەپراستی هەنجیرهو زەیتوون دوو میوهی زۆر بەسوودن و سەرسوڕهێنەر، وەک کاتی خۆی باسی زەیتوویمان کردو، دوایی باسی هەنجیریش دەکەین، ئەگەر مەبەستیش شوێنەکیان بێ، ئەو شوێنەو هەنجیرهو زەیتوونی لێ دەپوین، کە شامەو

شویئى عیسیایه (سهلامى خواى لى بى)، ئەو زیاتر لەوێ بووه، ههروهك کتوی سینا
 شویئى مووسایه (سهلامى خواى لى بى)، مووساش زانراوه که خوا لهسەر کتوی توور
 دواندوووهتی و تهوراتی پێداوه، بۆیه ئەو شۆینهش به نشینگهی مووسا دادەنرێ، ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ ٢٦ ئەم ولاته هێمن و پر ئاسایشه، یان: ئەم ولاته ئاسایشکەر و
 خەلک هێمنکەر، که شۆین و نشینگهی موحەممەدە ﷺ.

مانای دووهم: هه‌ندیکى دیکه له زانایان گوتووین: خواى په‌روه‌ردگار لێره‌دا
 باسى چوار شۆین و چوار قۆناغ له ژيانى به‌شەر ده‌کات و ئاماژه‌يان پێ ده‌کات:

قۆناغى يه‌که‌م: ئاده‌م و هه‌ووا سه‌لالت و سه‌لامى خوايان له‌سه‌ربى له‌به‌هه‌شت
 بوون، چ ئەو به‌هه‌شتهی خوا بو پڕوادرانی داناوه و له‌پۆژى دوايدا ده‌یچنه‌تێ،
 چ مه‌به‌ست پێى باخێک بێ له‌ شۆینێکی به‌رز، له‌سەر زه‌وى، ئەوه‌ش رایه‌که‌.

ئنجا له‌وێ که له‌ دره‌خته قه‌ده‌غه‌که‌يان خواردوه، ئەو دره‌خته‌ش که لێیان خواردوه
 وابوو پاشه‌روکی هه‌بى و، په‌يان بردوه به‌ عه‌وهره‌تى خۆيان و، گه‌لای دره‌ختیان
 به‌خۆيانوه لکاندوه، وه‌ك خواى په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموێ: ﴿وَطُفَّعَا بِحِصَّانٍ عَلَيْهِمَا مِنْ
 وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾ ٢٢ ﴿الْأَعْرَافِ﴾، ئنجا زانایان به‌شیکیان ده‌لێن: ئەوه گه‌لای هه‌نجیر بووه به
 خۆيانوه لکاندوه، که‌واته: ﴿وَالنِّينِ﴾، ئاماژه‌یه‌ بۆ قۆناغى يه‌که‌مى ژيانى به‌شەر، که
 ئاده‌م و هه‌ووان.

قۆناغى دووهم: ﴿وَالزَّيْتُونِ﴾، زه‌یتوونیش ئاماژه‌یه‌ بۆ قۆناغى دووهم له‌ ژيانى
 به‌شەر، چونکه‌ نووح سه‌لامى خواى لێبى دواى ئەوه‌ی که‌شتیه‌که‌ی له‌سەر چای
 جوو‌دی نیش‌تۆته‌وه - وه‌ك خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَأَسْرَوْتَ عَلَى الْجُودِيِّ﴾ ٢٤ هود،
 چیايه‌که‌ش ده‌که‌وت‌ه‌ باکوورى کوردستان و له‌لای جه‌زیره‌یه‌ - کۆنرى ناردوه، یان
 ب‌لنده‌یه‌کی دیکه‌ی ناردوه، بۆ ئەوه‌ی س‌وراغ بکات بزانى: ئەو ت‌وفانه‌ی دنیاى
 داگرت‌وه، ئایا وشکانی ده‌رکه‌وت‌ت‌وه‌وه؟ ئەویش چ‌له‌ زه‌یتوونێکی بۆ ه‌پ‌ناوه،
 له‌وه‌وه‌ گه‌یش‌ت‌وونه‌ ئەو قه‌ناعه‌ته‌ که‌ ورده‌ ورده‌ وشکانی ده‌رکه‌وت‌ت‌وه‌وه، ئنجا
 فه‌رمانی به‌ سواربووانی که‌شتیه‌که‌و سه‌رنشینانی کردوه که‌ دابه‌زنه‌ خوار.

زەیتوونیش ئامازەيە بە قۇناغى دووھى ژيانى بەشەر، کە لە نووحەو دەست پێدەکاتەو، بۆيەش بە نووح گوتراو: دووھىن بابى مەزقايەتیی.

قۇناغى سەيەم: ﴿وَطُورِ سَيْنِ﴾ کىوى طوریش ئامازەيە بە قۇناغىکى دیکەى ژيانى بەشەر، دواى ئەوھى خواى کاربەجى بەنوو ئیسپرائیلی لە دەستی فیرەوون لە میسر دەرباز کردن و ھێنانى بۆ دەشتى سینا، خواى بالادەست و بەبەزەيى دەریای سوورى بۆ شەق کردن و لە دەشتى سینا جیگیر بوون، ئنجا خوا تەوراتى بە مووسادا سەلامى خواى لێی، واتە: شەریعت و بەرنامە بۆ ئەوھى ژيانى کۆمەلگایەکەى خۆى پى ریک بخت، ئەویش قۇناغىکى دیکەى سەيەمە لە ژيانى بەشەر.

قۇناغى چوارەم و کۆتایی: لە ژيانى بەشەر لەرووى پێنماییکرانەو لەلایەن خواى پەرەردگارەو، ئەو قۇناغەيە کە لەسەر دەستی موحەممەد ﷺ دەستی پێکرد: ﴿وَهَذَا آيَةُ الْاَمِينِ﴾، ئەم وڵاتە پر ھێمن و ئاسایشە، یان ئەم وڵاتە ئاسایشکەرە، کە مەککەيە، ئەمەش قۇناغى کۆتایی پەيوەندى مەزقەکانە لەگەڵ خواداو کۆتا بەرنامەى خۆى دابەزاندە سەر موحەممەد ﷺ، بەدرێزایی زەمان و بە پانایی زەمین، بۆ ھەموو بەشەر.

مانای سەيەم: ھەندیکى دیکەش گوتووینە: بەلێ: مەبەست پێیان چوار قۇناغەکەى ژيانى بەشەر، بەلام مەبەست ئەو چوار پەيامەيە کە خوا ناردوونى بۆ بەشەر:

۱- پەيامەکەى بووزاکەو ک لە ژيانیدا ھاتو، لە کاتى پەيام بۆ ھاتنى دا لەژێر درەختیکى ھەنجیردا بوو، دیارە بەپێى ئەو ڕایەى بووزاش یەکیک بوو لە پێغەمبەران، بەلام دوايى بەرنامەکەى گۆردراو دەستکاریی کراو.

۲- پەيامەکەى عیسا (سەلامى خواى لى بى)، کە زەیتوون تەعبیر دەکات لە شوێنەکەى عیسا کە شامە و ئینجیلی ھوێ بۆ ھاتو.

۳- یہ پیامہ کہی مووسا، کہ کیوی توور تہ عبیر لہ شوینہ کہی دہ کات.

۴- په پامه کېږي ﷺ که قورټان و ئیسلامه و ولای هیمن و هیمنکر ټماژهی پې ده دات.

هموو ته‌مانه به جورېک له جوړه‌کان پېده‌چن، به‌لام زياتر وا پېده‌چي مه‌به‌ست
له هه‌نجير هه‌ر ته‌و هه‌نجيره‌يي که ده‌خوري و، زه‌يتوونيش به‌هه‌مان شي‌وه، ﴿وَلَوْ
سَيِّئٌ ۚ﴾ یش هه‌ر دياره که کيتوي سينايه، ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ ۲، ته‌م
ولاته‌ پر هيمن و ئاسابشه‌ش دياره که شاري مه‌که‌که‌يه.

مانای چوارهم: ده‌شگونجی بَلّین: نُه‌مه ناماژیه به سِئ ئایینه‌که‌ی خِوای به‌روه‌دگار که شوئَنکه‌و تووانیان هه‌ن:

أ- (التين والزيتون) ثامازه به نایینی مه‌سیح، عیسا (سه‌لامی خوای لی بن)، که شوئنه‌که‌ی شام بووه.

ب- ﴿وَطُورِ سِينِينَ﴾، ناماڙهيه بهو په يام و ټاينهي خوا بو مووساي ناروده.

ج- ﴿وَهَذَا آيَةُ الْآمِينِ﴾، ناماژديه به کوٽا په پيامی خوا. ټيستاش ته م سى ټاينه وده ک ټاييى ناسمانى شوينکەوتووټيان هه: ئەوانه‌ى شوين عيسا ده‌که‌ون، ئەوانه‌ى شوين مووسا ده‌که‌ون، ئەوانه‌ى شوين موحه‌مه‌د ده‌که‌ون، (سه‌لاټ و سه‌لامى خوا له هه‌رس‌ټکيان بټ).

سویند بهمانه: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾، بهدلیایی مروفمان له باشرین شیوه پیکهاته دا، هیناوته دی، (التَّقْوِيمُ جَعَلَ الشَّيْءِ فِي قَوَامٍ، وَالْقَوَامُ: هُوَ الْعَدْلُ وَالنَّسْبُ) (تقویم) بریتیه لهوی شتیک بخرینه حاله تی (قوام)، نه میس واته: دادگه ری و ریک و راستی.

که ده فرمودی: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ (آل) ی سهر (الإنسان) بۆ ناساندنه و ناساندنه کهش بۆ جینسه، واته: کۆی مروؤفانمان بهو شیؤیه خوئفاندوه، یاخود بۆ ناساندنی چیهته، نهک مروؤفکان هه موویان تییذا له بهرچاوبگیرین، به لکو چیهته و حهقیقهته مروؤفی تیدا له بهرچاوبگراوه.

که دهفه رموی: ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ (ثُمَّ) بیگومان بۆ ریزه ندیی و به دوايه كداهاته، یانی: دوايي مروّفمان گيڤايه وه بۆ ژیري هه ره ژیران، ئەمه زانایان چ له پرووی ریزمانییه وه، چ له پرووی واتایه که یه وه، زۆر قسه یان له سه ره کردوون، هه ندیکیان گوتوویانه: (أَسْفَلَ إِسْمَ تَفْضِيلٍ، أَي: أَشَدَّ سَفَالَةً، وَسَافِلِينَ مَوْصُوفِينَ بِالسَّفَالَةِ، وَالسَّفَالَةُ انْخِفَاضُ مَكَانٍ، وَتُطْلَقُ مَجَازًا لِلْخِيسَةِ وَالْحَقَارَةِ فِي النَّفْسِ) واته: (أَسْفَلَ) له پرووی ریزمانی عه په بییه وه پیتی ده گوتری: (إِسْمٌ تَفْضِيلٍ) ناوی هه لیزاردن، واته: نزمتر، شوپتر، (سافلین) ته وانه که به سه فاله ت وه سف ده کرین، سه فاله تیش بریتیه له نزمبوونی شوین، به لام دوايي به مه جاز به کاره یتراره بۆ بیترخی و بیبایه خیی نه فسیک که بیپیزه وه کهم نرخه.

۱- هه ندیک گوتوویانه: ﴿أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ (حَالٌ مِنَ الْمَفْعُولِ أَي: رَدَدْنَاهُ حَالٌ كَوْنُهُ أَسْفَلَ السَّافِلِينَ) له حالیکدا که تهو له ژیری هه ره ژیره کان بووه.

۲- یه کیکی دیکه له زانایان ده لی: (صِفَةُ لِمَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ، أَي: مَكَانًا أَسْفَلَ السَّافِلِينَ) سیفه ق وه سفکراویکی قرتیتراره، یانی: بۆ شوینیک که نزمترینی نزمه کانه.

۳- هه ندیک دیکه گوتوویانه: (صَيَّرْنَاهُ أَسْفَلَ مِنَ الْحَيَوَانَاتِ الَّتِي كَانَتْ أَسْفَلَ مِنْهُ) گيڤامان به نزمتر له و ئاژهل و ژياندارانه ی له و نزمتر بوون، که چی دوايي تهو چوو ه خواری خواره و ه یان.

۴- یه کی دیکه یان ده لی: (ثُمَّ جَعَلْنَاهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ الَّذِي هُمْ أَقْبَحُ مِنْ كُلِّ قَبِيحٍ) دوايي گيڤامان له خاوه نانی ناگر، که له هه موو ناقولایه ک ناشیرن ترن.

۵- (عبدالرحمن بن ناصر السعدی) ده لی: (أَسْفَلَ سَافِلِينَ، أَي: أَسْفَلَ النَّارِ، مَوْضِعُ الْعَصَاةِ الْمُتَمَرِّدِينَ عَلَى رَبِّهِمْ) ژیره وه ی ناگر که شوینی سه ریچییکاران و هه لکه راوانه له پهروه دگاریان.

۶- (الزمخشري) ده لی: (أَنَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ مِنْ سَقْلٍ خُلِقًا وَتَرْكِيبًا، يَعْنِي: أَقْبَحَ مِنْ قَبِيحٍ صُورَةً وَأَشْوَهُهُ خُلُقًا، وَهُمْ أَهْلُ النَّارِ) نزمتر له هه رکه سیک که نزمه له پرووی پیکهاته وه، ناشیرن تر له هه رکه سیک که ناشیرنه له پرووی شیوه وه، که بریتیه له دۆزه خییه کان.

۷- (ابن عجبیه) له (أبو العباس المرسى) ده گپړته وه (که یه کیکه له عاریفه کان)، گوتوویه تی: سوره تی (التین)م خویند، دواپی شو له خه ودا له وحی مه حقووزیان پیشاندام، نو سوراوو: (أحسن تقویم: أي عقلاً وروحاً، ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ: أَي نَفْساً وَهَوًى) له پرووی عه قل و پرووه له باشرین شیوه دا هیئاو مانه ته دی، به لام نزممان کردنه وه بو پلهی هره خوارئ له پرووی نه فس و ثاره زووه کانه وه.

ثم مانایانهش هره کامیکیان به شیوهی خوئی جوړیک له گونجاو بیان تیدایه.

﴿أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾، (ظُرِفَ أَي مَكَاناً أَسْفَلَ مَا يَسْكُنُهُ السَّافِلُونَ، إِضَافَةٌ إِلَى سَافِلٍ، إِضَافَةُ الظَّرْفِ إِلَى الْحَالِ فِيهِ)، واته: ثمه زه پفه، ناوی شوینه، یانی: شوئییک که نزمتره له هه موو نه وهی خه لکی نزم تیدا نیشته جی دهن، (أسفل) پالدراره ته لای (سافلین) ثمه پالدرانی شوینه بو لای که سیک له و شوینه دا نیشته جیه، واته: نهوانه ی نیشته جین له شوینی هره نزمدا.

زانایان هه موویان له سهر نه وه یه کده ننگن که (أسفل) (منصوب) ه له بهر نه وهی زه پفه، یانی: (مکاناً أسفل)، یاخود به دارپینی ژیردارکه ر (نزع الخافض) و له نه سل دا ثاویه: (إلى أسفل سافلين)، به لام (إلى) یه که ی لابراره، بویه پیی ده گوتری: (منصوب بنزع الخافض)، یانی: نه وهی ژیرداری ده کرد لابراره و لیی دارناره، بویه مه نسوب بووه.

۶- ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، جگه لهوانه ی پروایان هیئاوه (به هه موو نه و شتانه ی پیوسته پروایان پی بیتری) و کرده وه چاکه کانیشیان نه نجام داون.

۷- ﴿فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾، نهوان پاداشتیکی نه پراوه یان بو هه یه.

له باره ی نه وه وه که خوی په روه ردگار ده فهرموئ: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾، له فهرمایشتی پیغه مبه ری خوادا ﷻ هاتوه، فهرموو یه تی: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ، وَفِي رِوَايَةٍ: عَلَى صُورَةِ الرَّحْمَنِ﴾ (أخرجه أحمد: ۸۱۵۶، والبخاري: ۵۸۷۳، ومسلم: ۲۸۴۱)، واته: خوی بهر ز ناده می له سهر شیوه ی خوئی دروست کردوه، له گپړدراوه یه کدا ده فهرموئ: ناده می له سهر شیوه ی (الرحمن) دروست کردوه.

هه لَبَه تَه شِیَوَه مَه بَه سَت پِی شِیَوَهی مَه عَنه وِییه، واتَه: ئه و سیفَه تانَهی خَوای بهر زو مَه زَن هه یَنی، له جَوَری ئه و سیفَه تانَهش به شِی به شَهرانی داوَه، زانیاری و بینین و بیستَن و قسه کردن و به زهیی و، ... هتَد، هه موو ئه و سیفَه تانَهی له مَرَوَفَه کاندَا هه ن، خَوای پهروه دگار له و سیفَه تانَهی خَوای به شِی مَرَوَفِشی داوَه، مَه بَه سَت پِی ئه و هیه ئه گه رنَا خَوای وِیَنه که ی دیار نیه، تا کو بزانی وِیَنه ی خَوای چَوَنه، ئنجا بگو تر ی: مَرَوَفِی له سَه ر وِیَنه ی خَوای دروست کردوَه، خَوای بَن وِیَنه له سَه رووی دروست کراوَه کانه و هیه و، له سَه رووی ئه و هیه وِیَنه ی هه بَن، وه ک ده فِه رمو ی: ﴿لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ﴾ ۱۱ الشوری، واتَه: هیچ شتِیک وه ک وِیَنه ی خَوای نیه.

که واتَه: فِه رمو و ده که مَه بَه سَتی پِی وِیَنه ی مَه عَنه وِییه، واتَه: له رووی مَه عَنه وِییه وه، له رووی سیفَه ت و ئا کاره کانه وه، خَوای ئاده می له سَه ر شِیَوَهی خَوای، هه مان ئه و سیفَه تانَهی خَوای هه یَنی، به شِی ئاده می شی لَیداون، له قه دهر خَوای.

مه سه له ی دووهم:

نایا دواى ئه وه چ شتیک مروّف بیپروات دهکات به سزاو پاداشتی خوا؟ نایا
خوا ده ستر و یشتووترین و کارزانتین دادوهر نیه؟

وهك دهفه رموى: ﴿فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْاٰلِیْنَ ۝۷﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ الْحٰكِمِیْنَ ﴿۸﴾

شیگردنه وهی ئهم دوو ئایه ته له دوو برگه دا:

۱- ﴿فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْاٰلِیْنَ ۝۷﴾ چ شتیک دواى ئه وه وا له توّ دهکات بیپروایی
به سزاو پاداشت، یان: به ئایین و به نامه ی خوا؟ پیتی (ف)، (الفاء) لِلتَّفْرِیْعِ عَلَى جَمِیْعِ
مَا ذُكِرَ، لِأَنَّ مَا بَعْدَ الْفَاءِ مُسَبَّبٌ عَنِ الْبَيَانِ الَّذِي قَبْلَهَا لِیَرَهْدَا (ف) بۆ بنیاتنا نه، له سه ر
تیکرای ئه وه ی پیشتر باسکرا، چونکه هه می شه ئه وه ی له دواى (ف) ده وه دى، په یدا کرا وه
له و روونکردنه وه یه ی پیشی باسکرا وه.

واته: دواى ئه وه ی ئه و شتانه باسکران، چ شتیک وا له توّ دهکات بیپروا بى
و سزاو پاداشت به درۆ دابنیتى؟ وشه ی (ما) دوو حاله تی هه ن و سه رجه م ئه م
ئایه ته چوار مانای ده بن:

۱- (إِسْتِفْهَامِيَّةٌ تَوْبِيخِيَّةٌ، أَي: مَا الَّذِي يَجْعَلُكَ مُكْذِبًا، فَلَا عُذْرَ لَكَ فِي تَكْذِيبِكَ بِالْاٰلِیْنَ) واته:
چ شتیک وا له توّ دهکات به درۆ دانهر بى، هه یچ پۆزشیکت نیه بۆ به درۆ دانانی سزاو
پاداشت.

۲- یاخود (ما موصولة) به واتای (مَنْ) (أَي: مَنْ الَّذِي يَنْسِبُكَ إِلَى الْكُذْبِ بِسَبَبِ مَا جِئْتَ بِهِ
مِنَ الْإِسْلَامِ أَوْ الْجَزَاءِ؟) ئه گه ر (ما) (موصولة) بى ده بن رووی دواندن له پیغه مبه ر ﴿وَلَا
بِئْ، واته: چ که سیك تو پالده داته لای درۆ، به هو ی ئه وه وه که ئیسلامت هینا وه، یاخود
سزاو پاداشت راگه یاندوه، که خوا سزاو پاداشتی هه یه ئه ی موحه ممه د؟

۳- واتایه کی دیکه ی: (مَا سَبَبَ تَكْذِیْبِكَ بَعْدَ هَذَا الْبَيَانِ؟) دواى ئه م روونکردنه وه یه چ

شَتِیْكَ وَا لَه تَوَّ دَه كَات بَیْبِرَواو به درۆدانه ر بی به سزاو پاداشت، دواى پوونكردنه وهى ئەو راستیه مه زانه؟

۴- وَا تَايَه كى ديكه ی: (مَا الَّذِي جَعَلَكَ كَاذِبًا بِسَبَبِ تَكْذِيبِكَ بِالْذِّينِ؟) واته: چ شَتِیْكَ وَا لَه تَوَّ دَه كَات درۆ بكه ی به هۆى به درۆدانانى سزاو پاداشته وه؟ چونكه هه ر كه سِیْكَ شَتِیْكى راست به درۆ دابنئ، درۆى كردوه.

ئهو ئایه ته ئەو چوار وَا تَايَه ی هه ن و، دياره هه ندیكیان له هه ندیكیان به هیزترن.

له كۆتایى دا خواى پهروه ر دگار ده فهرموئ:

(۲) ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ الْحَكِيمِينَ﴾ ئایا خوا دادگه رترینى، یاخود کارزانترینى دادوه ران نیه؟

ئهم پرسیارکردنه بۆ دان پێیدا هێنان (الإِسْتِفْهَامُ لِلتَّقْرِيرِ) ه، یانی: به دلنیاى خوا دادگه رترینى دادوه رانه، خوا کارزانترینى دادوه رانه، بۆچى ئەو دوو وَا تَايَه مان هه ر دوو كیان به کارهێناوه؟ چونكه وشه ی (أَحْكَم) یان له (حُكْم) هوه هاتوه، واته: بریاردان و جیبه جئ كردن، خوا ده سترویشتووترینى دادوه رانه، یاخود له (حُكْمَة) هوه هاتوه.

ئنجا ئەگه ر له (حُكْم) هوه هاتبئ، ئەوه به مانای هه لبژاردن (تَفْصِيل) ه، یانی: بریارو حوكمى خوا راسته وه و باشتريش جیگا ده گری.

به لām ئەگه ر له (حُكْمَة) هوه هاتبئ، (أَيُّ: أَقْوَى الْحَاكِمِينَ حُكْمَةً) خوا حیکمه ته كه ی له هى هه موو دادوه ره كان به هیزتره له بریاردانیدا، به شیوه كه ی كه كه مته رخمیه ی و به زایه دان بۆ به رژه وه ندیه، تیکه ل به حوكم و بریاره كه ی نابئ. بۆیه خوا باشترينى ئەوانه یه كه دادوه رى ده كهن و حوكم ده كهن.

له شوینەواردا هاتو: {كَانَ إِذَا قَرَأَهَا قَالَ: بَلَىٰ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ} (أخرجه ابن ماجه: ۸۸۷، والترمذي: ۳۳۴۷، وَضَعَفَهُ كُلٌّ مِنَ الْأَلْبَانِيِّ وَشُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوطِ).

واته: پئیغەمبەری خوا ﷺ کاتیک ئەم سوورپەتە موبارەکە ی دەخویندو دەگەیشتە ئەو ئایەتە: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ الْحَكِيمِينَ﴾ ٨، ئایا خوا دادگەرترینی دادوهران نیه، کارزانترینی دادوهران نیه؟ دەیفەرموو: بای، من لەو بارەووە لە شایەدانم.

كۈرتە باسېك لەبارەي ھەنجىرەو^(۱)

بەرپـزان!

لەدوو تەوۋەردا باسى ھەنجىر دەكەين:

تەوۋەرى يەكەم: چەند زانىارىيەك لەبارەي درەختى ھەنجىرەو:

(۱) - درەختى ھەنجىر يەكەكە لەو درەختە بە پىزانەي خۋاي مېھرەبان لە قورئاندا باسى كىردوون و، تاكە شوپىنەك لە قورئاندا ناوى ھەنجىرى تېدا ھاتبى ئەم سوورەتەيە، درەختى ھەنجىر لە كۆنترىنى ئەو درەختانەيە كە مەروڧ لەسەر زەوى دۆزىونەيەو ھەو لىيان بەھرمەند بوو، ئەم درەختە يەكەكە لە درەختە زۆر بەتەمەنە بەردارەكان و، لەگەل ھەرسى درەختەكەي دىكە: (زەيتوون، خورما، تىرى) چوارىنەيەك پىكىدېن، چوار دەرختن كە مەروڧ بە گشتىي لەسەر زەوى زۆرتىن بەھرى لىيان وەرگرتو، ئەم درەختە لە ماوۋى ھەزاران سالدە مېوۋى تەپرو تازەي لە ھاویناندا بۆ مەروڧ بەرھەم ھىناو، ھەنجىرى وشك كراو ھەو خەزن كراو یش لە ماوۋى سالدە، خەلك ھەنجىر وشك دەكات ھەو دەيكاتە خەروا بە چەند جۆرىك لىي بەھرمەند دەبن، درەختى ھەنجىر كاتى خۋاي فېنىقىيەكان و فېرەونىيەكان و گرىكىيەكان ھەم وەك خواردن، ھەم وەك چارەسەر و دەرمان، بەكارىانھىتاو.

(۲) - زۆرەي لىكۆلەرەوان پىيان واىە نشىنگەي ئەسلى ھەنجىر - بەپىي راي ئەو نووسەرە - نىوۋەدوورگەي عەرەبىي بوو، دوايى گواستراوۋەتەو بۆ ئاسىيائى بچووك لە ئەنادۆل و توركيوا ئەفغانىستان، دوايى لەپىي گرىگىي و فېنىقىيەكانەو گواستراوۋەتەو بۆ ئەوروپا، ئىنجا كە ئىسلام ھاتو، ئەم درەختە گواستراوۋەتەو بۆ زۆبەي ولاتانىك

(۱) ئەم كۈرتە باسەمان لە ئىنتەرنېت وەرگرتو، لە چەند پىگەيەك، يەكەك لەو پىگانە بەناوى: (تَقَفْ نَفْسَكَ) واتە: خۆت پۆشنىيىر بىكە!

كە دەسلەتتى ئىسلامى پىنگەيشتە، جارىكى دىكەش لەرپى توركياوہ بلاق پوتەوہ بۆ ئورووپا پوژئاوا، ھەروہا لە سەدەى چواردەمى زايىنى دا گەيشتە بە ھىند، ھەروہا لەسەدەى شازدەى زايىنىدا لە چىن بلاقپوتەوہ، ھەندىك لە شويئەوارەكان دەگەپتەوہ بۆ دوو ھەزار (۲۰۰۰) سالى پيش زايىن و دەلئىن: درەختى ھەنجىر يەكئىك بووہ لە كشتوكالە سەرەككەكان لە ولاتانى ئاسياى بچووگ و، وشك كەردنەوہ و ناردنى يەكئىك بووہ لە بازىرگانىيە گرنگەكان كە لەو پوژگارنەدا كراون.

(۳) - ھەنجىر زۆر لەمىژە ھەيە و مەژۆ لىي بە ھەرمەند بووہ، پشكەنرەكان ھەنجىرى بە ھەردىبويان دۆزىوہتەوہ، مەژووہكەى دەگەپتەوہ بۆ سالانى (۹۴۰۰ - ۹۲۰۰) سالى پيش زايىن، لە ئاوەدانىيەك لەسەردەمى چاخى بەردىندا لە شىوى (بوردن)دا، بگرە شارەزاي شويئەوارەكان (كرىس ھىرس) دەلئى: ھەنجىر پىنج ھەزار سالى پيش زايىن بە ھەرى لى وەرگىراوہ.

گۆڤارى (سادرن لىقنىج) دەلئى: ھەنجىر وپراى ئەوہى ميوەيەكى زۆر خۆشە، درەخى زۆر جوانىشى ھەن، لە ئىوہپاست و خواروو و دامپنەكانى، شويئە ئىستىوابىيەكانى ھىللى يەكسانىيى دا بلاقپوتەوہو، ھەنجىر يەكئىكە لەو درەخت و ميوانەى كەيفيان بەگەرما دىت.

(۴) - سەرووشتى ھەنجىر وايە زياتر لەو شويئانە دەروى و دەكرى كە ئاووھەوايان ھاوسەنگە، ھەر چەندە ھەزىشى بە گەرما دەكات، بەلام ئەو جىيەى ھاوگۆى شىي زۆرە ھەنجىر لەوى چاك نايىتى و، ئەگەر بشىي بەرەكەى باش نابى، بۆيە ھەنجىر وپراى ئەوہى لە پىدەشتەكان دا دەپن، لە چىايەكانىشدا ھەر دەپن.

(۵) - ھەنجىر پىي خۆشە بەدريزايى پوژ تىشكى خۆرى لى بدات، بۆ ئەوہى ميوەكەى باشت بى.

(۶) - واباشە لەژىر درەختى ھەنجىرداوا لە دەورووبەر و نيزىكى ھىچ شىيىكى دىكە نەكرى، واتە: كشتوكالى دىكە، چونكە زيانى پى دەگەيەنئى.

(۷) - درەختى ھەنجىر ھەندى كرم كە پىيان دەگوتى: (الديدان الخيطية) كرمە دەزوويەكان، لى دەدەن، ھەرچەندە بەرگريش لەخۆى دەكات و، خۆى پەرورگار وای کردو كە ئەو زىندەوەرەنە بھەوتىن.

(۸) - گرفتىكى دىكەى درەختى ھەنجىر برىتيە لە ژەنگ ھىنانى گەلایەكانى، ئەو ھەش وا دەكات گەلایەكانى بەزوويى بوەرن و سەرەنجام بەرھەمى ھەنجىرەكەش كەم دەبىتھو، لەكاتىكدا كە باران زۆر بارى، ئەو نەخۆشەى لە درەختى ھەنجىر دەدا.

(۹) - ھەنجىر كاتىك بەرھەى پىدەگات، شۆر دەبىتھو، واباشە ھەنجىر ھەر بەنەرمى و لە بارى لى بگريتھو، بەلكو باشترە ئەگەر دەستگريش لەدەست بگري، بۆ ئەو ھەى كەسانىك كە ھەستارىيان ھەى بە شىرى ھەنجىر، تووشى زيان نەبن.

تەوھرى دووھم: سوودەكانى ھەنجىر:

سوودەكانى ھەنجىر زۆر زۆرن و ئىمە بەخىراى ھەندىكان دەخەينەروو:

(۱) - خواردنى ھەنجىر پى دەگرى لەبەر ز بوونەو ھى گوشار (ضغط)ى خوين، چونكە ئەندازەىكى زۆر پۆتاسيۆم و، ئەندازەىكى كەم لە سوڊيۆم لە ھەنجىردا ھەى، بۆيە ئەوانەى تووشى گوشارى بەرزى خوين دەبن، ھەنجىر دەبىتھ ھۆى رىكخستنى گوشارى خوين و دابەزاندنى.

(۲) - بۆ كەسانىك كە لەپرووى جىنسيەو ھەى، ھەنجىر ھۆكارىكى باشە بۆ چارەسەرى ئەو نەخۆشەى، كە دوو تاكو سى ھەنجىر بخريتە نپو شىرەو ھەى بەيانيان بخورى، ئەو ئەو گرفت و كيشەى پياوان تاكو راددەىك چارەسەر دەكات.

(۳) - خواردنى ھەنجىر پى دەگرى لە سەرەتانی پړۆستات، پړۆستات ئەو لووھە كە تەنیا پياوان ھەيانەو، تووشى شىرپەنچە دەبى، ئەو ريشالانەى لە ھەنجىردا ھەى پى دەگرن لە تووشبوونى شىرپەنچەى پړۆستات، چونكە زۆر پىكھاتەى بەھىزى تىدا ھەى كە دژى ژەنگمپىنان (اگسەدە)ن كە ھۆكارىكى سەرھەلانى شىرپەنچەى.

۴- خواردنى ھەنجىر پىڭگە دەگرىڭى لە توشبوون بە نەخۇشپىھەكانى دەمارى سەرەكىي دىڭ، لەبەر ئەۋەدى ھەنجىر ئەندازەيەك ترشەلۆكى تىنۆك و ئۆمىڭا سىي تىدايە، ھەرۋەھا ئۆمىڭا شەشى چەۋرى تىدايە، ئەو ترشەلۆكانەش يارمەتى دەدن كە نەخۇشپىھەكانى دەمارەكانى دىڭ كەم بىنەۋەو، پىژەي چەۋرىي سىيى لە خوينا كەم دەكەنەۋە.

۵- پياۋايتىك كە دوۋچارى نەزۆكىي بوون خواردنى ھەنجىر چارەسەرە بۇ ئەۋە، ئەگەر ھەنجىر بە شىۋەيەكى باش بەكارىيىن، حالەتى نەزۆكىي لە پياۋاندا كەم دەكاتەۋە، ياخود لايدەبات.

۶- ھەنجىرى وشكراۋە ژمارەي ژياندارە تۆيىھەكان (الحيوانات المنوية) لە تۆۋى پياۋان دا زىاد دەكات و تەندروسىتريان دەكات و، واين لىدەكات دوۋرىن لە حالەتى شىۋىندران، بۇيە خواردنى ھەنجىرى وشك بۇ بەرھەمدارکردنى پياۋان كاريگەرە.

۷- ھەنجىر لە ھەندىك لە شۆيىنەكان، بەتايىبەت نىۋەدوۋرگەي ھىندىي و، لە ھەندى شۆيىنى دىكەي دىيادا، ۋەك چارەسەرىك بەكاردى بۇ نەخۇشپىھە زاوۋىيەكان، ئەو نەخۇشپىھەنى دوۋچارى ئەندامانى زاوۋىي دەبن.

۸- خواردنى ھەنجىر ئەندازەي شەكر لە خوينا پىڭ دەخات، چۈنكە بىگومان نەخۇشپى شەكرە كاريگەرىي دەخاتە سەر ھەموو ئەندامەكانى دىكەي جەستە، لەبەر ئەۋەدى ھەنجىر ئەندازەيەكى زۆر لە پىشالە خۇراكيىھەكانى تىدا ھەن، چ مىۋەي ھەنجىر، چ گەلایەكانى ھەنجىر ئەندازەيەك لە ھۆپمۇنى ئەنسۆلىن كە لە جەستەدا ھەيە، كەمى دەكاتەۋەو ئەۋەش دەبىتتە ھۆي ئەۋەدى پىژەي شەكر لە خوينا دابەزى.

۹- خواردنى ھەنجىر پىژەي كۆلىستېرۆل لە خوينا دادەبەزىتى، ئەۋىش بەھۆي ئەۋەدى ئەندازەيەك ماددەي بەكتىنى تىدايە، كە جۆرىكە لە جۆرەكانى پىشالى خواردن و لە ئىۋو خواردن دا دەتوتتەۋەو دەبىتتە ھۆي ئەۋەدى ئەو ئەندازە زىادەي لە كۆلىستېرۆل لە جەستەو خوينا ھەيە، بىخاتە دەرى، وپراي ئەۋەدى بەكتىن دەبىتتە ھۆي ئەۋەدى

پىخۇلەكان ھان بذات لەسەر جموجۆل، بۆيە خواردنى ھەنجىر بۆ قۆلۇن باشە تاكو مروڧ تووشى قەبىزى نەبى.

(۱۰) - خواردنى ھەنجىر دەبىتتە ھۆى دابەزاندنى كىش و پىگرتن لە قەلەوى، بەلام ئەگەر ھەنجىر لەگەل شىردا بخورى، لەوانەيە بىتتە ھۆى قەلەو بوون، چونكە شىر ماددەى چەورىى تىدايەو ھەنجىرىش ماددەى شىرىنىى تىدايەو بەيەكەو دەبنە مايەى قەلەوى، بەلام ئەگەر بەتەنيا بخورى، مروڧ تىر دەكات و واى لىدەكات خواردنى دىكەى زۆر پى نەخورى.

(۱۱) - خواردنى تىسقان بەھىز دەكات، لەبەر ئەوەى پىژەيەكى زۆر ماددەى كالىسيۆمى تىدايە، ئەويش بەكېكە لە پىكھىنەرە سەرەككەى كالى تىسقان، ھەرۈەھا ھەنجىر لە مەترسىى توشبوونى تىسكەنەرمە، ياخود بىھىزبوونى تىسقان، كەم دەكاتەو، چونكە ئەندازەيەك كانزاي قۇسفۇرى تىدايەو، ھەرۈەھا وەك پىشتىرىش گوتمان ئەندازەيەك كالىسيۆمىشى تىدايە.

(۱۲) - خواردنى ھەنجىر ھۆكارە بۆ چارەسەرى شىرپەنجەى قۆلۇن، چونكە ئەو پىشالە خۇراكىيانەى لە ھەنجىردا ھەن، دەبنە ھۆى ئەوەى جوولە بە پىخۇلەكان بكەن و زووتر لە بەدەن جىابىتتەو ھەو بچىتتە دەر.

(۱۳) - خواردنى ھەنجىر پىگە دەگرى لە قەبىز بوون و، خەستىبونەو ھى پاشەرۆك لە جەستەداو، نەچوونەدەرى، ھەرۈەھا دەبىتتە ھۆى ئەوەى پاشەرۆك بە ئاسانىى لە جەستەدا بچىتتەدەر، پىخۇلەكان جموجۆلى زياتر بكەن - وەك پىشتىرىش گوتيان -.

(۱۴) - خواردنى ھەنجىر پىگە دەگرى لە توشبوونى نەخۇشىى زەھامەر، كە تووشى مېشك دىت، ھەنجىر پىگە دەگرى لە توشبوونى ئەو نەخۇشىە.

(۱۵) - ھەنجىر چارەسەرە بۆ ھەوكردى سىكلدانۇچكە ھەوايەكانى تىوسيەكان، ئەو ماددە كىمىيە سىروشتىيانەى لە ھەنجىردا ھەن، بەتايبەت لە گەلەكەيدا، ئەگەر

(۲۳) - ههنجیر به کارددهیترى بۆ چارهسەرى نه خوشییه کانی ئاوله له قوناغه کانی به که میدا.

(۲۴) - ھەنجیر ھەمیشە پێست بە تەرۆ تازەیی پادەگرێ، لەبەر ئەوەی کە ھەردوو ڤیتامینی: (a - b) ی تێدان و فوسفۆرۆ پۆتاسیۆم و ھەندێ کانزای وەك کالسیۆم و مەگنسیۆم و ترشە ئەمینییەکانی تێدان، ھەروەھا ئۆمێگا سیی تێدایە.

(۲۵) - سوودێکی دیکە ی ھەنجیر ئەوەیە لیکۆئێنەوێکان دەلێن: جویی دوو تاکو سی گەلای ھەنجیر و غەپغەرە پێکردنیان بەئاو، بۆنی ناخۆشی زار ناھێلێ و، ئەگەر لەتیو زاردا جوړێك لە برین ھەبێ بۆ ئەوەش چاکە.

(۲۶) - لەبەر ئەوەی ھەنجیر پێژەییەکی زۆر ڤیتامینەکان و کانزایەکانی تێدا ھەن کە دەبنە ھۆی بەھێزکردنی مووھەکان و، پاراستنیان لە لەبەین چوون و کەوتنە خوار، بۆ بەھێزکردنی مووھەکان بەسوودە، ھەروەھا دەبێتە ھۆی پارێزگاری لە تووکی سەر، لەخوران و سووربوونەو، لەبەر ئەوەی ئەندازەییەکی زۆر کالسیۆمی تێدایە، کە دەبێتە ھۆی دروستبوونی (کۆلاجین) ئەویش بەسوودە بۆ قژ.

(۲۷) - ئەو کڕێژو توێژە ی لەسەردا پەیدا دەبێ، خواردنی ھەنجیر دەبێتە ھۆی ئەوەی ئەو کڕێژە کەم بێتەوہ یاخود نەمێنێ.

نېۋەزۈك

- ۵.....پېشەكى ئەم تەفسىرە بەگىتىي
- ۱۰.....بەرچاۋ پوۋنىيەكى گىزىگ لەبارەي ئەم تەفسىرەۋە
- ۱۲.....پېشەكى ئەم بەرگە
- ۱۵.....تەفسىرى سۈرەتى (عبس)
- ۱۷.....دەستېك
- ۱۷.....پېناسەي سوۋرەتى (عبس) و بابەتەكانى
- ۱۷.....يەكەم: ناۋى:
- ۱۷.....دوۋەم: شوئى دابەزىنى:
- ۱۸.....سىيەم: رىزبەندىي لە موصحف و لە دابەزىندا:
- ۱۸.....چوارەم: ژمارەي ئايەتەكانى:
- ۱۹.....پىنچەم: نېۋەزۈكى:
- ۲۰.....شەشەم: تايبەتەندىيەكانى:
- ۲۱.....ھەۋتەم و كۆتايى: دابەشكردنى ئايەتەكان:
- ۲۳.....دەرسى ئەم سوۋرەتە
- ۲۵.....پېناسەي ئەم دەرسە
- ۲۶.....ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان
- ۲۸.....شىكردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان
- ۳۳.....ھۆي ھاتتە خوارەۋەي ئايەتەكان
- ۳۵.....ماناي گىشتىي ئايەتەكان
- ۵۲.....مەسەلە گىزىگەكان
- قۇلە باسېك دەربارەي ھەۋت ھىكمەت لە ۋ گەلەيەي خۇادا كە لە پىغەمبەر ﷺ
- ۶۱.....كردۋە
- ۶۶.....شىكردنەۋەي ئەم ئايەتەكان، لە ھەۋت بىرگەدا:

- كورتە باسپىك لە بارەى ئەندازەگىرىى خواۋە بۇ نوتفە..... ۷۲
- كورتە باسپىك دەر بارەى چۆنىەتتى ئاسان بوونى لە دايك بوونى كۆرپەلە..... ۸۰
- دوو ھەلۋەستەى گرنگ:..... ۸۲
- تەفسىرى سۈرەتى (التكوير)**..... ۱۰۳
- دەستپىك..... ۱۰۵
- پىئاسەى سوورەتى (التكوير) و بابەتەكانى..... ۱۰۵
- يەكەم: ناۋى:..... ۱۰۵
- دوۋەم: شوئىنى دابەزىنى:..... ۱۰۶
- سېئەم: رېزبەندىى لە موصحفە و لە دابەزىن دا:..... ۱۰۶
- چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۱۰۶
- پىنچەم: ئىۋەپۇكى:..... ۱۰۷
- شەشەم: ئايەتمەندىيەكانى:..... ۱۰۷
- پىئاسەى ئەم دەرسە..... ۱۰۹
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۱۱۰
- شىكرەنەۋەى ھەندىك لە وشەكان..... ۱۱۱
- ماناى گشتىى ئايەتەكان..... ۱۱۶
- مەسەلە گرنگەكان..... ۱۲۱
- قۇلە باسپىك دەر بارەى حوكمى مندالان لە پۇژى دوايى دا..... ۱۳۱
- كورتە باسپىك لە بارەى پەيۋەندىى ئىۋان ويستى پەھاي خواۋ ويستى بەشىى مرۇققەۋە..... ۱۴۵
- تەفسىرى سۈرەتى (الإنفطار)**..... ۱۵۱
- دەستپىك..... ۱۵۳
- پىئاسەى سوورەتى (الإنفطار) و بابەتەكانى..... ۱۵۳
- يەكەم: ناۋى ئەم سوورەتە:..... ۱۵۳
- دوۋەم: شوئىنى دابەزىنى:..... ۱۵۴
- سېئەم: رېزبەندىى لە موصحفە و لە دابەزىندا:..... ۱۵۴
- چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۱۵۴
- پىنچەم: ئىۋەپۇكى:..... ۱۵۵

- ۱۵۵..... شەشەم: تايپەئەندىيەكانى:
 ۱۵۶..... ھەوتەم و كۆتايى: دابەشكردنى ئايپەتەكان بۇ چەند دەرسىك:
 ۱۵۷..... دەرسى يەكەم
 ۱۵۹..... پىناسەى ئەم دەرسە
 ۱۶۰..... ماناى دەقاو دەقى ئايپەتەكان
 ۱۶۱..... شىكردنەوھى ھەندىك لە وشەكان
 ۱۶۳..... ماناى گشتى ئايپەتەكان
 ۱۷۱..... مەسەلە گرنگەكان
 ۱۸۴..... كورتە باسپك لە بارەى دروستكردنى جەستەى مرؤفەوھ
 ۱۸۴..... تەوھەرى يەكەم: دروستكردنى جەستەى مرؤف بە چوار قۇناغ:
 ۱۸۷..... تەوھەرى دووھەم: سەرنجدانىكى خىرا لەسەر تاپاي مرؤف:
 ۲۰۱..... **تەفسىرى سورەتى (المطففين)**
 ۲۰۳..... دەستىك
 ۲۰۳..... پىناسەى سوورەتى (المطففين) و بابەتەكانى
 ۲۰۳..... يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:
 ۲۰۳..... دووھەم: شوپنى دابەزىنى:
 ۲۰۴..... سىيەم: رىزبەندى لە موصحف و لە دابەزىندا:
 ۲۰۴..... چوارەم: ژمارەى ئايپەتەكانى:
 ۲۰۴..... پىنجەم: تېوھرۆكى:
 ۲۰۵..... شەشەم: تايپەئەندىيەكانى:
 ۲۰۶..... ھەوتەم: دابەشكردنى ئايپەتەكان بۇ چەند دەرسىك:
 ۲۰۷..... دەرسى يەكەم
 ۲۰۹..... پىناسەى ئەم دەرسە
 ۲۱۲..... ماناى دەقاو دەقى ئايپەتەكان
 ۲۱۴..... شىكردنەوھى ھەندىك لە وشەكان
 ۲۱۹..... ھوى ھاتتە خوارەوھى ئايپەتەكان
 ۲۲۰..... ماناى گشتى ئايپەتەكان

- ۲۳۶..... مەسەلە گرنگەکان
- ۲۶۵..... **تەفسیری سوورەتی (الإنشاق)**
- ۲۶۷..... دەستپیک
- ۲۶۷..... پێناسەى سوورەتی (الإنشاق) و بابەتەکانى
- ۲۶۷..... یەكەم: ناوی:
- ۲۶۸..... دووهم: شوێنى دابەزین:
- ۲۶۹..... سێهەم: ریزبەندى لە موصحفە و دابەزین دا:
- ۲۶۹..... چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانى ئەم سوورەتە:
- ۲۶۹..... پێنجەم: ئێوه پۆکى ئەم سوورەتە:
- ۲۷۰..... شەشەم: تايبەتەندىيەکانى ئەم سوورەتە موبارەكە:
- ۲۷۰..... حەوتەم و کووتایى: دابەشکردنى ئایەتەکان:
- ۲۷۱..... دەرسى ئەم سوورەتە:
- ۲۷۳..... پێناسەى ئەم دەرسە
- ۲۷۴..... مانای دەقاو دەقى ئایەتەکان
- ۲۷۵..... شیکردنەوهى هەندیک لە وشەکان
- ۲۷۸..... مانای گشتى ئایەتەکان
- ۲۸۴..... مەسەلە گرنگەکان
- ۲۸۸..... کورتە باسێک لە بارەى پانتایى زهوى و کیشوهر و ئوقیانوسەکانیەوه
- ۳۱۳..... **تەفسیری سوورەتی (البروج)**
- ۳۱۵..... دەستپیک
- ۳۱۵..... پێناسەى سوورەتی (البروج) و بابەتەکانى
- ۳۱۵..... یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:
- ۳۱۶..... دووهم: شوێنى دابەزینی:
- ۳۱۶..... سێهەم: ریزبەندى لە موصحفە و لە دابەزین دا:
- ۳۱۶..... چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانى:
- ۳۱۷..... پێنجەم: ئێوه پۆکى ئەم سوورەتە:
- ۳۱۷..... شەشەم: تايبەتەندىيەکانى:

- ۳۱۸..... ھەوتەم و کوۆايى: دابەشكردنى ئايەتەكان:
- ۳۱۹..... دەرسى ئەم سووپرەتە.....
- ۳۲۱..... پېئاسەى ئەم دەرسە.....
- ۳۲۲..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان.....
- ۳۲۳..... شيكردنەوہى ھەندىك لہ وشەكان.....
- ۳۲۵..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.....
- ۳۲۳..... مەسەلە گرنگەكان.....
- ۳۳۶..... قسەيەكى كورت لەسەر بورجەكان.....
- ۳۵۰..... قسەيەك لە بارەى (لوح محفوظ) ھوہ.....
- ۳۵۳..... **تەفسىرى سورەتى (الطارق)**.....
- ۳۵۵..... دەستېيك.....
- ۳۵۵..... پېئاسەى سووپرەتى (الطارق) و بابەتەكانى.....
- ۳۵۵..... يەكەم: ناوى ئەم سووپرەتە:.....
- ۳۵۷..... دووہم: شوئنى دابەزىنى:.....
- ۳۵۷..... سىيەم: رىزبەندىي لە موصەف و لە دابەزىن دا:.....
- ۳۵۷..... چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:.....
- ۳۵۷..... پېئىجەم: ئېوہرۇكى:.....
- ۳۵۸..... شەشەم: تايبەتمەندىيەكانى:.....
- ۳۵۹..... ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان:.....
- ۳۶۱..... دەرسى ئەم سووپرەتە.....
- ۳۶۳..... پېئاسەى ئەم دەرسە.....
- ۳۶۴..... ماناى دەقاو دەقى ئايەتەكان.....
- ۳۶۵..... شيكردنەوہى ھەندىك لہ وشەكان.....
- ۳۶۷..... ماناى گشتىي ئايەتەكان.....
- ۳۷۳..... مەسەلە گرنگەكان.....
- ۳۸۲..... كورتە باسېك لە بارەى چۆنيەتتى دروستبوونى مروققەوہ.....
- ۳۹۲..... شيكردنەوہى ئەم ئايەتەكانە، لە چوار بېرگەدا:.....

- تهفسیری سوره تی (الأعلى) ۴۰۳
- دهسپتیک ۴۰۵
- پیناسه ی سوورده تی (الأعلى) و بابه ته کانی ۴۰۵
- یه که م: ناوی ئەم سوورده ته: ۴۰۵
- دووه م: شوینی دابه زینی: ۴۰۷
- سپیه م: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زین دا: ۴۰۸
- چواره م: ژماره ی ئایه ته کانی: ۴۰۸
- پینجه م: نېوه پوک: ۴۰۹
- شه شه م: تابه تمه ندیه کانی: ۴۰۹
- حهوته م و کو تایی: دابه شکردنی ئایه ته کان: ۴۱۱
- دهرسی ئەم سوورده ته ۴۱۳
- پیناسه ی ئەم دهرسه ۴۱۵
- مانای دهقاو دهقی ئایه ته کان ۴۱۶
- شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان ۴۱۷
- مانای گشتی ئایه ته کان ۴۱۹
- مه سه له گرنگه کان ۴۲۴
- کورته باسک له باره ی پک و پیکیی و پینمای خاوه له دروستکراوه کانیدا ۴۲۹
- تهفسیری سوره تی (الغاشية) ۴۵۷
- دهسپتیک ۴۵۹
- پیناسه ی سوورده تی (الغاشية) و بابه ته کانی ۴۵۹
- یه که م: ناوی ئەم سوورده ته: ۴۵۹
- دووه م: شوینی دابه زین: ۴۵۹
- سپیه م: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زین دا: ۴۶۰
- چواره م: ژماره ی ئایه ته کانی: ۴۶۰
- پینجه م: نېوه پوک: ۴۶۰
- شه شه م: تابه تمه ندیه کانی: ۴۶۱
- حهوته م و کو تایی: دابه شکردنی ئایه ته کان: ۴۶۲

- دەرسى ئەم سوۋرەتە..... ۴۶۳
- پېناسەى ئەم دەرسە..... ۴۶۵
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۴۶۷
- شىكرىدەۋەى ھەندىك لى وشەكانە..... ۴۶۸
- ماناى گىشتى ئايەتەكان..... ۴۷۲
- مەسەلە گىزىگەكان..... ۴۷۸
- كورتە باسېك: ھەت بەلگە لەسەر ئەۋە كە مەبەست لى: ﴿عَامِلَةٌ نَاصِيَةٌ﴾ بېگىر
- پېكرانى بېرۋاىانە لە دۆزەخ دا:..... ۴۸۱
- كورتە باسېك لى بارەى تايەتمەندىيەكانى حوشترەۋە..... ۴۹۵
- تەفسىرى سورەتى (الفجر)**..... ۵۱۱
- دەستېك..... ۵۱۳
- پېناسەى سوۋرەتى (الفجر) و بابەتەكانى..... ۵۱۳
- يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە:..... ۵۱۳
- دوۋەم: شوۋى دابەزىنى:..... ۵۱۳
- سېيەم: رېزىبەندى لى موصەف و لى دابەزىن دا:..... ۵۱۴
- چۈارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۵۱۴
- پېنجەم: ئېۋەرۈكى ئەم سوۋرەتە:..... ۵۱۵
- شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:..... ۵۱۶
- ھەۋتەم و كۆتايى: دابەشكردى ئايەتەكان:..... ۵۱۸
- دەرسى ئەم سوۋرەتە..... ۵۱۹
- پېناسەى ئەم دەرسە..... ۵۲۱
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۵۲۴
- شىكرىدەۋەى ھەندىك لى وشەكان..... ۵۲۵
- ماناى گىشتى ئايەتەكان..... ۵۳۰
- مەسەلە گىزىگەكان..... ۵۳۶
- كورتە باسېك لى بارەى دۆزەخ و دۆزەخىيەكانىھە..... ۵۶۵
- كورتە باسېك دەر بارەى بەھەشت و ئەۋ نازو نىعمەتانەى تېيدان بۆ بەھەشتيان..... ۵۸۶

- تەفسىرى سۈرەتى (البلد)..... ۶۲۳
- دەستېك..... ۶۲۵
- پېناسەى سۈرەتى (البلد) و بابەتەكانى..... ۶۲۵
- يەكەم: ناۋى ئەم سۈرەتە:..... ۶۲۵
- دوۋەم: شوئى دابەزىنى:..... ۶۲۵
- سېئەم: رېزبەندىى لە موصحفە و لە دابەزىن دا:..... ۶۲۶
- چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۶۲۶
- پېنچەم: ئۆپەۋكى:..... ۶۲۶
- شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:..... ۶۲۷
- حەوتەم و كۆتايى: دابەشكردنى ئايەتەكان:..... ۶۲۸
- دەرسى ئەم سۈرەتە..... ۶۲۹
- پېناسەى ئەم دەرسە..... ۶۳۱
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۶۳۳
- شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان..... ۶۳۴
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ۶۳۸
- مەسەلە گرنگەكان..... ۶۴۵
- كورتە باسېك دەر بارەى كۆئەندامى بىنن و سەرنجدانېكى زمان و لېۋەكان..... ۶۵۳
- ھەلۋەستەيەك لە بەرانبەر نەھىشتنى ستەمى سىياسىي و ئابوورىي دا..... ۶۶۲
- تەفسىرى سۈرەتى (الشمس)..... ۶۶۷
- دەستېك..... ۶۶۹
- پېناسەى سۈرەتى (الشمس) و بابەتەكانى..... ۶۶۹
- يەكەم: ناۋى ئەم سۈرەتە:..... ۶۶۹
- دوۋەم: شوئى دابەزىنى:..... ۶۶۹
- سېئەم: رېزبەندىى لە موصحفە و دابەزىن دا:..... ۶۷۰
- چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سۈرەتە:..... ۶۷۰
- پېنچەم: ئۆپەۋكى ئەم سۈرەتە:..... ۶۷۰
- شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:..... ۶۷۱

- ۷۷۱..... ھەوتەم و كۆتايى: دابەشكردنى ئايەتەكان:
 ۷۷۳..... دەرسى ئەم سوورەتە
 ۷۷۵..... پېناسەى ئەم دەرسە
 ۷۷۶..... ماناى دەقاودەقى ئايەتەكان
 ۷۷۷..... شىكردنەوہى ھەندىك لہ وشەكان
 ۷۸۰..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
 ۷۸۵..... مەسەلە گرنگەكان
 ۷۹۲..... كورتە باسېك دەربارەى خۆر و پەيوەست بوونى ژايانى مروڤ پېئەوہ
 ۷۰۲..... كورتە باسېك دەربارەى تەزكىيە
 ۷۲۷..... **تەفسىرى سورەتى (الليل)**
 ۷۲۹..... دەستېك
 ۷۲۹..... پېناسەى سوورەتى (الليل) و بابەتەكانى
 ۷۲۹..... يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:
 ۷۲۹..... دووہم: شوېنى دابەزىنى:
 ۷۳۰..... سېئەم: رېزبەندىي لہ موصحف و لہ دابەزىن دا:
 ۷۳۰..... چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە:
 ۷۳۱..... پېنجەم: ئېوہرۆكى ئەم سوورەتە:
 ۷۳۱..... شەشەم: تايەتەندىيەكانى:
 ۷۳۲..... ھەوتەم و كۆتايى: دابەشكردنى ئايەتەكان:
 ۷۳۳..... دەرسى ئەم سوورەتە
 ۷۳۵..... پېناسەى ئەم دەرسە
 ۷۳۷..... ماناى دەقاودەقى ئايەتەكان
 ۷۳۸..... شىكردنەوہى ھەندىك لہ وشەكان
 ۷۴۰..... ھۆى ھاتنە خوارەوہى ئايەتەكان
 ۷۴۵..... ماناى گشتىي ئايەتەكان
 ۷۵۲..... مەسەلە گرنگەكان
 ۷۶۰..... كورتە باسېك: شەش وردە سەرنج

- کورتە باسیک: چوار جوړه وه لامي ئیشکالیک..... ۷۶۹
- ته فیسیری سوره تی (الضحی)**..... ۷۷۳
- ده ستپیک..... ۷۷۵
- پیناسه ی سوورپه تی (الضحی) و بابته کانی..... ۷۷۵
- یه کهم: ناوی ئەم سوورپه ته:..... ۷۷۵
- دووهم: شوینی دابه زینی:..... ۷۷۵
- سییه م: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زین دا:..... ۷۷۶
- چواره م: ژماره ی ئایه ته کانی:..... ۷۷۶
- پینجه م: ئیوه روکی:..... ۷۷۶
- شه شه م: تاییه مه ندیه کانی:..... ۷۷۷
- حه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کان:..... ۷۷۷
- ده رسی ئەم سوورپه ته..... ۷۷۹
- پیناسه ی ئەم ده رسه..... ۷۸۱
- مانای ده قاولده قی ئایه ته کان..... ۷۸۳
- شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان..... ۷۸۳
- هو ی هاتنه خواره وه ی ئایه ته کان..... ۷۸۶
- مانای گشتی ئایه ته کان..... ۷۹۰
- مه سه له گرنگه کان..... ۷۹۳
- قسه یه کی کورت له باره ی (ضلال) پالدا نه لای پیغه مبه ری خواوه ﷺ..... ۸۰۲
- چه ند ده قیک سونه ت له باره ی هه تیوو سوالکه رو باسکردنی چاکه ی خواوه..... ۸۱۰
- حوکمی گو تنی (الله اکبر) له کو تایی خویندن بیست و دوو سوورپه ته که ی کو تایی
- قورپان دا..... ۸۱۶
- ته فیسیری سوره تی (الشرح)**..... ۸۲۱
- ده ستپیک..... ۸۲۳
- پیناسه ی سوورپه تی (الشرح) و بابته کانی..... ۸۲۳
- یه کهم: ناوی ئەم سوورپه ته:..... ۸۲۳
- دووهم: شوینی دابه زینی:..... ۸۲۳

- ۸۲۴..... سىيەم: رىزبەندىي لىە موصحف و لىە دابەزىن دا:
- ۸۲۴..... چوارەم: ژمارەي ئايەتەكانى:
- ۸۲۴..... پىنچەم: ئىۋەرۋكى:
- ۸۲۵..... شەشەم: تايەتەندىيەكانى:
- ۸۲۵..... ھەۋتەم: دابەشكردى ئايەتەكانى:
- ۸۲۷..... دەرلى ئەم سوۋرەتە.....
- ۸۲۹..... پىناسەي ئەم دەرلە.....
- ۸۳۰..... ماناي دىقاۋ دىق ئايەتەكان.....
- ۸۳۰..... شىكرەندەۋەي ھەندىك لىە وشەكان.....
- ۸۳۲..... ماناي گشتىي ئايەتەكان.....
- ۸۳۵..... مەسلەلە گرنگەكان.....
- ۸۴۴..... ھەۋت وردە سەرنج لىە ئايەتەتەنە:
- ۸۴۷..... **تەفسىرى سورەتى (التىن)**.....
- ۸۴۹..... دەستىيك.....
- ۸۴۹..... پىناسەي سوۋرەتى (التىن) و بابەتەكانى.....
- ۸۴۹..... يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە:
- ۸۵۰..... دوۋەم: شوپنى دابەزىنى:
- ۸۵۰..... سىيەم: رىزبەندىي ئەم سوۋرەتە لىە موصحف و دابەزىندا:
- ۸۵۰..... چوارەم: ژمارەي ئايەتەكانى:
- ۸۵۱..... پىنچەم: ئىۋەرۋكى:
- ۸۵۱..... شەشەم: تايەتەندىيەكانى:
- ۸۵۱..... ھەۋتەم: دابەشكردى ئايەتەكان:
- ۸۵۳..... دەرلى ئەم سوۋرەتە.....
- ۸۵۵..... پىناسەي ئەم دەرلە.....
- ۸۵۷..... ماناي دىقاۋ دىق ئايەتەكان.....
- ۸۵۷..... شىكرەندەۋەي ھەندىك لىە وشەكان.....
- ۸۵۹..... ماناي گشتىي ئايەتەكان.....

- ۸۶۷..... مەسەلە گىرنگەكان
- ۸۷۹..... كورتە باسپىك لەبارەى ھەنجىرەۋە
- ۸۷۹..... تەۋەرى يەكەم: چەند زانىارىيەك لەبارەى درەختى ھەنجىرەۋە:
- ۸۸۱..... تەۋەرى دوۋەم: سوودەكانى ھەنجىر: